

170

باب اول در سیرت	باب دوم در اخلاق	باب سوم در فضیلت	باب چهارم در فوائد
پادشاهان	در ویشان	قناعت	خاموشی
۷۰	۱۸۹	۲۹۶	۳۲۷
باب پنجم در عشق	باب ششم در ضعف	باب هفتم در تاثیر	جدل سعدی بامدی
وجوانی	و پیری	تریت	در بیان توانگری
۳۲۷	۳۸۸	۴۰۱	و در ویشی ۴۲۷
باب هشتم در آداب صحبت		خاتمه کتاب	
۴۵۰		۵۱۰	

ذهنده حاصل وقائم اولان معنی امر واحد اولوب قننی لغتله افاده اولنسه اصلا متغیر اولدیغنه بناء مدار افاده معنی اولان اعراب و ذات وحده دلالت ایدن اسم و فعل ایله حروف معانی هر لسانده جاری اولغله اشبوطح و تمثیلنه همت بلندرت شاهانه ایله موفقی اولد یغیر کستان عباره سنک اعرابی یعنی جمله فعلیه واسمه و مبتدا و خبر و معانی حروف ایله بناسنی یعنی مصادر و مشتقات و جوامدی شارحی سودی مرحوم ذکر ایدوب و علامت اعرابی اولان اضافت معنویه نك دخی بانوا عها سرا پایستای و مقعول لرك صریح و غیر صریح بحرینی التزام اتمش ایه ده

تعریف و اقسام و غیر ضلرینه تصدی پیور مد یغندن تبما للفساذه

قلم شکسته رقم اسعد حقیر ایله اشاره جسارت

اولندی

(تعریف الاضافه و اقسامها)

معلوم اوله که اضافت ایکی نوعدر برینه اضافت لفظیه و اضافت غیر محضه (دیگر بنه اضافت معنویه و اضافت محضه دیرل) اضافت لفظیه محرد تخفیف کلام ایچون اولوب مثلا (حسن وجهه و الضاربان زیدا) ترکیلری اصلا معنایر بنه تغیر کلبه رك تخفیف ایچون بالاضافه (حسن الوجه) (والضاربان زید) سبکنه تبدیل ایدرل * و اشبو اضافت لفظیه لسان فارسیده اولوب لسان عربی به مخصوصدر * اما اضافت معنویه اوج قسم اوزره اولوب (اولکبسی) اضافت بیانیه (ایکجیبسی) اضافت لامیه (اوججیبسی) اضافت ظرفیه در * اگر مضاف مضاف الیهک جنسی یعنی مضاف الیهی و غیر بی شامل واصلی اولور ایه و مضاف الیه دخی کذلک مضافی و غیر بی شامل برجنس اولور ایه اضافت بمعنی من در که اکا اضافت بیانیه دیرل (خاتم فضة) کیکه تقدیری خاتم من فضة درشته مضاف اولان خاتم برجنسدر که مضاف الیهی اولان فضة دن و غیر نسته دن دخی اولور * کذلک مضاف الیه اولان فضة دن هم خاتم هم غیر نسته یایلور * و اگر مضاف الیه مضافک جنسی اولماز ایه کرك ایه مضاف الیه مضافه مابین اولسون (غلام زید) (ورأس عمرو) کی کرك ایه اخص مطلق اولسون (یوم الاحد) کی کرك ایه مضافک اصلی اولدیغی حالده من وجه اعم اولسون (فضة خاتمک) کی اضافت بمعنی لامدر که اکا اضافت لامیه دیرل (غلام زید) کی تقدیری غلام زید در * و اگر مضاف الیه مضافک ظرفی اولور ایه اضافت بمعنی فی در که اکا اضافت ظرفیه دیرل (ضرب اليوم) کیکه ضرب واقع فی اليوم تقدیرنده در * لکن اضافت ظرفیه کلام عربیده قلیل اولد یغندن اکثر نحاة اضافت لامیه ده داخلدر دیرل و وجهو اسلاف

نحوین عندنده اضافت لامیه دن غیر تعریف اولوب حتی اضافت بمعنی فی تعیری مختصات این حاجیدن اولمنه بعض متأخرین ذاهب اولور ایه ده صاحب کشاف (الد الخصام) تفسیرنده اضافت بمعنی فی به اشارت ایتسیله رد اولمشدر * و دخی معلوم اوله که مضافله مضاف الیه یتسده اکثر اختصاص کامل اولوب و بعضا لا دخی ملایسه دخی اضافت اولور مثلا آخرک ملکنده اولان داری مستأجرک برمدت استیجاری ملایسه سیله (داری) وزماندن بحث ایدن کسنه نك کندوی حای اولق اعتبار بله (زمانی) و طریق عامده کیدن کسنه نك مشی اعتبار بله (طریق) دیوبجازه نفسنه اضافه ایتدیکی کی بونلرک جمله سی فارسیده دخی جاریدر

الغرض من الاضافه

دخی معلوم اوله که اگر براسم معرفه به مضاف اولور ایه ده تعریف کسب ایدر (غلام زید) مثله غلام زیده مضاف اولوب تعریف کسب ایتدیکی کی * زیرا غلام دینلده فقط کوله جنسی اکلله شلوب کچک اولدیغی فهم اولماز لکن معرفه یعنی معلوم اولان زیده مضاف اولدقده تعریف کسب ایدوب زیدک کوله سی اولدیغی معلوم اولور * و اگر نکره به مضاف اولور ایه ده تخصیص کسب ایدر (غلام رجل) ترکیبنده اولدیغی کی زیر غلام رجله مضاف اولماز دن اول رجل ایچون یا خود مرأه ایچون اولق محتمل ایدی رجله مضاف اولنجه تخصیص کسب ایدوب و تخصیص شرکتی تقلیل ایتکله مرأه ایچون اولدیغی ساقط اولور * اما اضافت بیانیه دن غرض مضافک نوعی بیاندیر مثلا خاتم قننی نوعدن اولدیغی یعنی التوندن و یا کشدن و یا سائر معدنپادن اولدیغی بیان مراد اولدقده (خاتم فضة) دیتکله کشدن اولدیغی معلوم اولوب سائرری ساقط اولور * دخی معلوم اوله که اضافت بیانیه ایله اضافت لامیه نك یتسده فرق بودر که * اگر مضاف الیهک مضاف اوزر بنه حلی صحیح اولور یعنی مضاف مبتدا و مضاف الیه خبر اولغله صالح اولور ایه ده اضافت بیانیه اولور مثلا (خاتم فضة) اضافتده فضة نك رفعله (الخاتم فضة) صحیح اولدیغی کی * و اگر رجل مذکور صحیح اولماز ایه یعنی مضاف مبتدا و مضاف الیه خبر اولق صحیح اولدیغی صورتده اضافت لامیه اولور مثلا (غلام زید) ترکیبنده زیدک رفعله (الغلام زید) صحیح اولدیغی کی

تمه *

دخی لسان عذب البیان عربیده صفتک موصوفه و بالعکس یعنی موصوفک صفتنه اضافت لری عند البصر بین ضعف اوزره اولوب فاما عند الکوفین جائز و لسان فارسیده صفتک موصوفه اضافتی خود شایعدر (رم سوهان) کیکه اصلی سوهان نرم در و موصوفک صفتنه اضافتی ایه واقعدر (مرد کریم) کی لکن کرك لغت معتبره فارسیه دن شرفنامه صا حینک (در فارسی آخر موصوف و مضاف مکسور بود فاما چون صفت از موصوف مقدم شود آخر موصوف موقوف باشد) قولنجه (و کرك اسحق خواجه سی اجد افندی مر حومک مقدمه الادب ترجمه سی (اقصی الارب) نام کتاب فاکرک مقدمه ثانیه سنده * لسان فارسیده اعرابات ثلثه اجرا اولن مامغله هر فارسی کله نك آخری ساکن قراءت اولوب فقط اوج موضعه که (مضاف) و (موصوف) و (معطوف علیه) در علامت وضع اولمشدر که بر کله برکله به مضاف اولدقده مضافک علامتی جر در یعنی مضافک آخری هاء رسمی اولدیغی صورتده مجرور اولور (جان من) کی و اگر هاء رسمی اولور ایه ده کتابنده هابی اثبات ایدوب تلفظده اندن بدل همزه مکسوره ایله ادا ایدرل (کرده من) کی و اگر برکله ضمیره مضاف اولور ایه ده کاهی مضافک آخرنده جر ظاهر اولور کاهی ظاهر اولماز مثلا (کردنش) و (کردنشان) و (کردن ایشان)

دبر (و دخی برکله به صفت واقع اولسه موصوفک آخرینی مجرور ایدر لمضافه تقدیر
اولند بی وجه اوزره (روی زیبا) و (خائنه دانا) کی و دخی برکله نک او زینه عطف
اولسه اگر معطوف علیها آخرینک حرکه به تحملی و ارایسه آخرینی مضموم ایدوب و ضمیه به
علامت اولسون ایچون معطوف علیه و معطوف مبانته ضمه جنسندن و اورسم ایدر لر که
کتابته اگرچه موجوددر لکن قرائت اولتماز (من و نو) و (پدر و مادر) کی و اگر حرکه به
تحملی او لماز ایه مثلاً معطوف علیها آخری (الف) یا (واو) یا (هاء) رسمی اولسه
و اورسمی مذکور ضمه حرکت و بررر مثلاً (یا و سر) و (نو و من) و (خائنه و دانتنه)
کی و ذکر می و ورایدن مواضع ثلثه دن غیر مواضعه البتة کله فارسیه نک آخری ساکن اولر
دیو بسط ایلد یکی اشبو قول فوائد اول منطقجه صفتک موصوفه اضافتی دیمک
مجرد موصوفک آخری مجرور اولغله اضافه شیده اوله سندن عبارتدر فاحفظه * و فارسیه
براضافت دخی وارد که اکا اضافت تشبیه دیر که مشبیه بهی مشبهه مضاف ایلکدروبو
اضافت عربیه ده دخی وارد

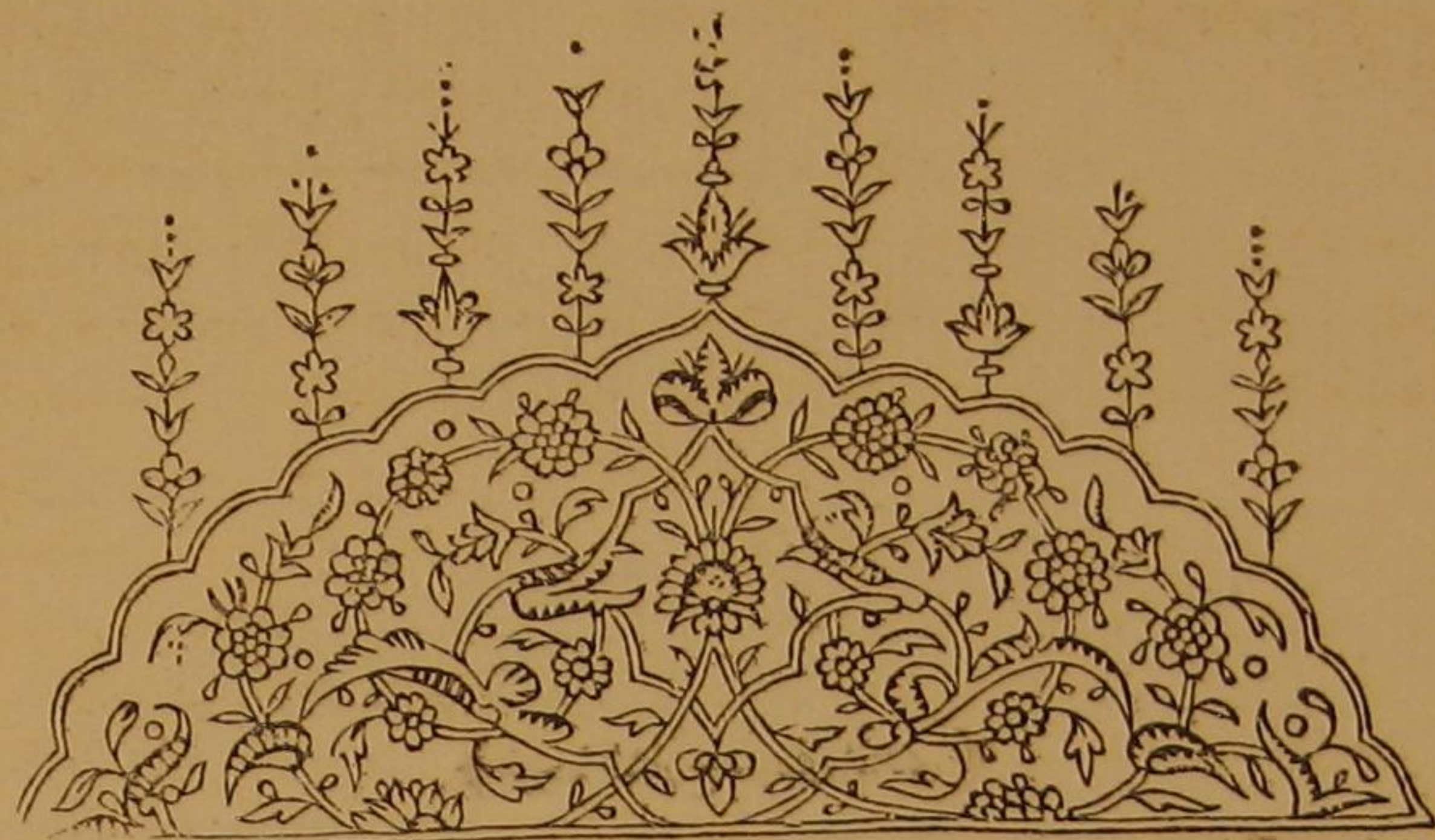
* احوال مقابله *

معلوم اوله که مفعول به ایکی قسم اوزره در بری مفعول به صریح و دیگری مفعول به غیر
صریح در اگر کرک کلام عربی و کرک سبک فارسیه بر فطاک مفعول بهه تجاوزی
حرف واسطه سیله اولماز ایه اول مفعول مفعول به
صریح و اگر حرف واسطه سیله
اولور ایه مفعول به غیر
صریح در

م

* ترجمه الشارح سودی افندی *

مومی الیه بوسنوی الاصلدر قائد توفیق الیه تحصیل علم و کمال ایچون دور ممالک و کالای ملکه به
مالک اولد قد نصکره دار السلطنه ده طریق سعادت رقیب تدریسه بعد الدخول و طیفه
تقاعد الیه قناعت و عهد قدیمده جنتکان سلطان احمد خان اول طاب ثراه حضر تیرینک جامع
شریف لری محله مشرف ابراهیم پاشای قدیمه منسوب اولوب بندکان خاص پادشاهی به مأوای
تعلیم و تربیه اولان سرایده خواجه لک خدمتته مواظبت اوزره ایکن بیک بش سنه سی حدودنده
انتقال ایتشدی * اشبو کستان شرحندن بشقه مشوی شریف و دیوان حافظ و بوستانی
شرح ایدوب کافی و شافیه به ترجمه لری وارد قاضی میر حسین میبدینک هدایه الحکمه
شرحی اوزر بته حاشیه مشهوره سی و آثار سائر سی اولان مصلح الدین
لاری مرحوم دیار کرده مفتی و مدرس ایکن تحصیل هنکامنده
واروب لسان فارسی بی اندن اخذ ایتشدی
یعنی لارینک تلمیذی ایدی علیهم
الرحمة والغفران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى خصوصا على رسوله محمد المصطفى الذي وصفه في كتابه الكريم وقرأه العظيم فقال وهو اصدق القائلين وما ارسلناك الا رحمة للعالمين وعلى اله التحية والاذكاء الكرام واصحابه التحية الاذكاء العظام (وبعد) معلوم اوله که یوحنا یفک منقشی و یو او را فک مر قشی با حق العباد سودی نامراد ایدر که برکون ایمن او قائده و اشرف ساعاده احب محین و اخلاص مخلصین اولکه انواع علومه آراسته و اصناف فنون ایله پیراسته ایدی اخلاق سنیه ایله محلی و اطوار سنیه دن محلی اکل العلماء و افضل الفضلاء احسان و عطاده بی همال و سماحت و سخاده بی مثال وجود و کرده شبهن کورم شد در روز گارد و راید لی بونه جرخ دوار شیخ حرم مدینه منوره (عمر افندی) سنی الله تراه و جعل الجنة مثواه خانه شکسته به کادی پس (الکلام یجران الکلام) و ینساق الی المرام حسنیجه کتاب کلستان که اعجوبة اهل خیال و نمونه سحر حلال و نوباه و بوستان بیان و تذکره دوستان زمان و زهنکاه او الالباب و قبله کاه طلا بدر تذکر اولندی ابتدی که نه اولیدی بو محدره صاحب جلالک و نوعروس حمله خیالک پرده افغانی و حجاب لغتاعنی رفع ایدر ترکی عبارته بر شرح اولیدی تا کیم مشکلائی بیان و معضلائی عیان اولوب عباراتی معلوم و استعمالاتی مفهوم قانونی مضبوط و اسلوبی مربوط دوشیدی ایتد مکه بعایت یردان و همت یاران یوقضیه تک حصولی بر ادنی التفاته موصولدر هماندم اول بار موافق و محب صادقی (وعد الکرمین دین و خلفه شین) دیوب لباس التماس انکنی محکم طووب فرار بولارین سد و بهانه سوزارین رد قبلدی اگرچه کیم ترکی عبارت ظرافتدن دور لکن المأمور معذور و هم فارسی لغاتی شرحه ترکی عبارت ملایم و مناسب بلکه لازم و واجبدر همان ارباب عرفاندن متوقع و اصحاب احساندن متضرع اولدر که بونده کتک و ذره احقرک هر عیب و قصورین و نقصان و فتورین که کوره لر سهو قلمه راجع یلوب اصلاحی احسان نرندن در یغ بیورمه لر والله الموفق الی سبیل الرشاد و هو رؤف بالعباد و هو حسبی و نعم الوکیل

اکثر نسخه اش بود یا جده طی
اولش در و نسخه مصنفدن
استنساخ اولمش اولدیغی
مصرح اولوب مأخذ ترتیب
وطبع اولان نسخه ده دیباچه
مذکوره یازمش ایسه ده
(اکل العلماء و افضل الفضلاء
فقره لر یرنده افضل خلائق
و اکل اخلاق و اکرم عرب
و عجم علی الاطلاق فقره لر
یازمش و اول فقره راهل دانسته
معلوم اولدیغی او زره قابل
تاویل اولدیغی حیثیله
او یغونستر اولدیغدن طی
اولوب یرلریته ذکر اولسان
(اکل العلماء و افضل الفضلاء
فقره لر طبع اولمش در طی
اولان فقره لر نسخه دیگر ده
کور بلور سد اصلاح اولتی
افضل البایکینی اخطار ایچون
یو محله اشعار اولندی
(محمد اسعد)

(حضرت شیخ به اسماء ذکرندن صکره حدیث شریفه افتدا ایدوب جد خدای معنی ذکر ایلدی و بیوردی (منت خدایا) زیرا حقیقت جد ذات بارینک صفات کمالیه سنی مشتمل کلام ذکر ایلکدر (لفظ جدی و یا بعض مشتقاتی بخصوصه ذکر ایلک واجب دکل) نه که حاشیه مطا لعه جنید بغدادیدن روایت ایدوب بیورر (حقیقه الحمد اظهار الصفات الکمالیه یعنی حقیقت جد حاویم و دالی مشتمل الفاظی ذکر ایلکله دکلدر) حاصلی لفظ جد و مشتقاته مخصوص دکلدر حقیقت جد بلکه هر کلام که خدائک صفات کمالیه دلالت ایدر حقیقت جد اولدر کر کسه عربی دل ایلله اولسون و کر کسه غیر یله (منت تا ایلله و ناسر مصدر در من بمن دن یعنی نصر باینک مضاعفدن توبیخله تنبیه ده مستعملدر (من توبیخ اولدر که بر کسته به نسنه اعطا ایلله سن صکره اذا و جفا ایچون باشنه قافه سن پس بومنت عقلا و شرعا مذمومدر) نه که قرآنده بومنتک نهیده آیت کریمه وارد او اشدر قوله تعالی لا تبطلوا صدقاتکم بالمن والاذی (ومن تنبیه اوادر که سود بیککه بعض نسنه انعام ایلله سن صکره تحنن طریقله یعنی محبت و مودت جهتندن ایلدی بیکک عطا یایی تعدید ایلله سن اکا محبتک اولدیغنه متنبیه اولمغیچون و بومنت عقلا و شرعا مقبولدر نه که آیت کریمه بو که دلالت ایدر قوله تعالی بل الله عن علیکم) پس ذات باری به ایکی طریقله بله منت اثبات ایلک اعتراف و اقرار طریقله در یعنی بونجه نعم جلله که بزه اعطا ایلشدر و هر دم و هر ساعت اعطا ایدر اگر بزه منت ایلله لایق و سزا واردردیمکدر اخبار طریقله دکلدر یعنی بواثبات و اعتراف طریقله در اخبار طریقله دکلدر یعنی بزه منت ایلدی و یا بلر دیمک دکلدر پس بو اعتراف محض شکر و ثناء در (خدای یا ایلله و یا سز ایکی معنی ینسنده مشترکدر بریسی ذات باری به اسمدر عربیده الله کبی غیره اطلاق یا ایلله و یا سز ایکی صاحب و رب معنا سنه در که خدا و خانه خدا کبی صاحب خانه دیمکدر بونده یاسا کن اوقونقی لازم در معلوم اوله که هر کله تک که آخری الف و باوا اولسه انده بونلدر نصکره بر یا مقرر در نهایت حالت اضافنده اثباتی لازمدر کر کسه اول کله صفتیه مضاف اولسون بوی دلاویز کبی کر کسه غیر ی به مضاف اولسون بوی نافه کبی فاحفظ (را بوند لام جاره کبی تخصیص افاده ایدر) المنه لله کبی یعنی منت الاله کدر و منته اول حقیق و حریدر مذکور اعتراف طریقله منت الاله دیمک دکلدر زرا مان اولدر و یزمنون علیه (پس منت آنکدر بزه بزم اکا دکل (معلوم اوله که مسعود رومینک آداب بخشنده منتک اولی المنه لواهب العقل در (پس انده جاری اولان مباحث و مناقشات بونده جاریدر اما طالب تحصیل فارسی اولنه مناسب و ملایم اولدیغیچون ترک اولندی (عن) فعل ماضی مفرده مذکر غائب صیغه سیدر لغته بولیمیان نسنه به دبرلر (اما بونک کبی پر زده بی مثل و بی مانند معنای سنی تضمین ایدر لر معنای استمرار مراد در یعنی دائمی عز یردر دیمک اولور (و) واو حرف عطفدر قیاس بونده و اوله همزه ینسنده مضموم اوقتمقدر اما عربی کبی مفتوح اوقتمغله شهرت بولشدر (جل) عز کبی فعل ماضی مفرده مذکر غائبدر لغته عظیم دیمکدر اما بونک کبی پر زده متعالی معنای سنی و یرلر اولی بودر که عز به عطف تفسیری اعتبار اولنه بو ایکی جمله فعلیه معنی جهتندن خدایه صفت واقع اولشدر (که) حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل که بورا ده اداتدر ما قبلانی مابعدینه ارتباط ایچوندر دین نه بی ربط ایلدی بکنی تعین ایلامک قات ناملدن ناشیدر (طاعش) طاعت مصدر در طاع يطوع دن (یعنی نصر باینک اجوف و او یسندن انقیاد معنای ضمه اضافتی مصدرک معنونه اضافتی قبیلند ندر خدا به را جعدر خدایه طاعت و انقیاد دیمکدر (موجب) اسم فاعلدر افعال بایندن بونک کبی پر زده سبب معنا سنه در مابعدینه اضافتی اسم فاعلک

مطلـ

مطلـ

اشبو عز و جل فقره سنی
عربیه در و یو مقوله فقره
عربیه فارسی و ترکی انشا
خلالنده آیان اولنور لسان
آخر ارا سنه کلمه اعراب
و ینا سنه خلل کلز شارح
مع الفارق اوله رق فارسی به
قیاسله عز و جل میائنده
اولان و اعاطفه بونده قیاس
واو ایلله همزه ینسنده مضموم
اوقتمقدر اما عربی کبی مفتوح
اوقتمغله شهرت بولشدر
دیمه سنی جای استغرابدر
فتدیر (محمد اسعد)

رد لامعی و شعی

مفعولند اضافتیدر (و مضای بود لده مکسور الاخر اولور) (قربت) قربت بقرب یعنی حسن بحسن باینند مصدر در قرب که تقیض بعد در یقینلق معناسنه (سین و نادات خبردر است الفک فحیه ادا ت رابطه در دین النی همزه مجتلبه اولدینتی بلز ایش (طاعت مبتدا و موجب خبری (محصول ترکیب) انجلاین خدا که اکا طاعت و انقیاد ایلک یقینلکه سبیدر ترا قرآنده و اسجد واقرب بیور مشدر (منه سنده شین ضمیرك اصلی اش در ما قبلنده همزه ایله آنکچون آخرنده ها اولان کلمه داخل اولسه همزه ثابت اولور بنده اش کی دین همزه مجتلبه ایله همزه اصلیه یی تشخص ایلز ایش (و بشکر اندرش مزید نعمت) و اوسابقا مذکور اولان کی در قیاسده و استعمالده لکن بونک کی برلده ماقبلی مابعدیه وصل اولنور و اولفظ اولتاز (بلکه ماقبلنده حرفك مضموم و فتنه علندر انجیق فتامل (و یا حرف ظرفدر عریده فی کبی (و شکر بر فعلدر که متعمه انعام ایچون تعظیم معناسنی ویر (شکرک و حمدک و مدحک تفصیلده معنای مطلع اولیق استین حاشیه مطاعده وارد مر جعت ایلسون (اندربا متضمن اولان معنای ظرفیتی تا کید ایدر یو اسلوب کلام عجمده اکثر من ان یخصی و اشهر من ان یخفی در (نه که بونکیده مواضع متعدده و اولسه کرکدر ان شاء الله تعالی (بابونده زاندر تحسین لفظ ایچون کلمشدر دینلر مذکور تقریردن بی خبر ایشلر (شین ضمیری ینه خدایه راجعدر (مزید میک فحیه مصدر میی در زیاده معناسنه مپک ضمیمه افعال بایندن مصدر میی اولسنی بچو یز ایلین عندی سولیش (مزید زاد یزید دن یعنی ضرب باینک اجوف باینسندن لازمه متعدی بیننده مشترکدر بونده لازم و اقعدر نعمته اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتی قبیلندندر (و ینه سین و نادات خبردر در قیاسده در که فقره اولاده براداتی ذکر ایلسه فقره ثانیده حذف ایدوب تقدیر ایدر (و بوادات خبر معنی جهندن شین ضمیره مقیددر (و یوفقره اولی به معطوفدر (و مزید مؤخر مبتدا (و بشکر مقدم خبری و جائزدر که مزید ظرفك فاعلی اوله (در شکرش مزید نعمت ثابتست تقدیرنده اوله (حاصلی جمله اسمیه جمله اسمیه به معطوفدر یا ظرفیه اسمیه به (محصول ترکیب) اللهک شکرنده اولیق ازدیاد نعمته سبیدر نه کیم خدا کلام مجیدنده بیورر (و ان شکرتم لازیدنکم (حاصلی خدا ناک ویردیکی نعمته شا کر اولیق جلب نعمت جدیدایلر (هر نفسی) هر کل افرادی معناسنه در (نفس حیات صاحب لریك جو فنه داخل و خارج اولان هوا در بحجمه دم دیرلر و ترکیه صولق (و یا حرف وحدندر هر نفس دیمکدر (که حرف رابطه صفتدر که ارتباط ایچوند دیو اطلاق ایلین ایشل (فر و میرو) فرو بونک کی برلده اشغاق معناسنی افاده ایدر اداندر اما ککتر ترا کیده مستعملدر نه کیم وارد اولان محمله تعیین اولنور ان شاء الله تعالی (فرونک اصلی فرود در تخفیف حرف اخبر حذف اولنمشدر دین حرفله اسمی فرق ایلز ایش (می ادا ت حالددر فعل مضارعده (اما ماضی ده ادا ت حکایتدر (و کاه اولور که مضارعده بانی استقبالیه معناسنی افاده ایدر (و کاه اولور که مقام استمرارده مستعملدر بونده کی کبی (رود فعل مضارع مفرد غایبدر رویدنن مشتق در کیدر دیمکدر (معلوم اولاکه فارسیده مصادرك آخری نون اولور و نونك ماقبلی یا تا اولور و یا دال و دالک ماقبلی یا اولور سه جمیع مشتقات عجم قیاسله اندن مخرج اولور (اما تالی مصدر و دالک ماقبلنده یا اولین مصدردن ماضی ایله اسم مفعولدن غیری نسبه مشتق اولماز بواسطه ضبط اولجبه جمیع مشتقات عجم قیاسی اولور هیچ برنسنه سی سمعی اولماز نهایت فکره بر مقدار ریاضت و یرمک استر (محصول ترکیب) هر بر نفس که اشاغی کیدر یعنی جو ف حیوانه نزول ایدر (مدح حیاتست) محمد میم اولک ضمی و ثانیته کسری و دال مشدده ایله افعال بایندن

رد لامعی

رد سروری

رد کافی و ابن سید علی و سروری و شعی

رد ابن سید علی و سروری

مطلـ

(قاعده)

کلام مسجعه فقره کلام سوزونده مصراع مقامنده در و سجع ایکی فقره ناک اجتماعندن عبارتدر

رد لامعی

رد کافی

مطلـ

اسم فاعلدر قوت و یریحی معناسنه حیاته اضافتی اسم فاعلک مفعولمه اضافتی قبیلندندر (حیات در یریلکدر (محضه الف و او شکلنده باز بلور (اما غیری برلده الف کندی صورتنده یاز بلور (وسین و نادات خبردر سابقا ذکر اولنان کی (مدحیات دیمک حیاته عون و قوت و یریحی دیمکدر (حاصلی امداد حیات ایدر دیمکدر (و چون برمی آید مفرح ذات) و او حرف عطفدر استعمالی سابقا بیان اولندی (و چون ادا ت تعلیلدر ترکیده و فارسیده مستعمل لفظدر (نهایتی ترکیده که لفظیه مستعملدر چونکه دیرلر (بر بوده حرف استعلا در (آید فعل مضارعدر آیدندن کلور دیمکدر فاعلی نفسه راجع تحتند ضمیردر (آید آمدن لفظندن فعل مضارعدر دین مذکور قاعده دن اکاه دکل ایش (بر حرفله خروج معناسنی متضمندر چقار دیمکدر (مفرح اسم فاعلدر تفهیل بایندن سوندر یریحی معناسنه ذانه اضافتی اسم فاعلک مفعولمه اضافتی قبیلندندر (ذات بونده شیک عینی و حقیقی در و ینه ادا ت خبرمقدردر (محصول ترکیب) و چون که مذکور نفس جو ف حیواندن خارج اوله یعنی چقه ذانه فرح و سرور و یر (معلوم اوله که هوا ناک داخلنه تنها نفس و خارجنه تنها نفس بیور دینی مجاز مرسل طریقله در (یعنی کلی ذکر ایدوب جزئی مراد ایلک اعتباریه در (والانفس مجموع داخل و خارج اولان هوادر و مذکور اولان خواصیدر (نکه بوند نصکره کلن فقره ده تعیین بیورر (و دا خلی خارج او زره تقدیم ایلدی (زیرا حین تنفسه خارج اولان هوا داخلک عبیدر بدون العکس (حضرت شیخ امداد حیاتی هوای داخله و تفریح ذاتی خارجه نسبتنده شول مناسبتی رعایت ایلدیکه کویا که هوا خارجدن کلوب جو ف حیوانیه دخولیه حیاته مدد و قوت و یردی و نزولیه جو ف حیوانیه ثقلت و تضییق و فلق و اضطراب و یردی (پس خروجی سبیلله فلق و اضطراب دفع اولغله ذانه خفت حاصل اولدی که مورث فرح و اشاط در (پس در هر نفسی دو نعمت موجود ست) پس بونک کی برلده شرطک جوابته داخل اولان فاعلسنه در (در حرف ظرف (نفسی یا حرف وحدت (دو و اور سبیلله ایکی دیمکدر (نعمت معروف (موجود ظاهر (محصول ترکیب) و قنا که هوای داخل و خارجک وصفی مذکور اولان کی او ایلسه امدی هر بر نفسده ایکی نعمت بولندی زیرا امداد حیات بر نعمت و تفریح ذات بر نعمت اولدی و بوا یکی وصفک بر یسی منفع اولسه ذانه هلاک لازم اولور (و بر هر نعمتی شکر ی واجب) بونده ده بر حرف استعلا در (نعمتی یا سی حرف وحدت (و شکر ی بانی حرف تکبیر اولیق اولی در وحدتن (محصول ترکیب) چونکه هر بر نفسده ایکی نعمت موجود بولندی پس هر بر نعمته شکر واجب اولدی * بیت (از دست و زبان که بر آید) (کز عهده شکرش بدر آید) از بونده من ابتدایه معناسنه حرفدر (دست فارسیده ال معناسنه در (و او حرف عطف (زبان زانک فحی و ضمیمه و بانک بدلی فائله دادر لسان معناسنه (که یره اضافتی لامیه در (و که بونده ذات ذوی العقوله دلات ایدر اسمدر کیم معناسنه (اما حرف رابطه اولان که متعدد در ان شاء الله تعالی هر یری محمله بیان اولنور (بر آید بوترکیب حصول معناسنی متضمندر حاصل اولور دیمکدر (بونده دست ذکر ی مورد شکرک عومنه اشارت ایچوند یعنی شکر لسانله و جوار حله اولور دیمکدر (کز اصلنده که از ایدی که حرف بیان (عهده عینک ضمی و هانک سکر نیله حق معناسنده مستعملدر آخرنده تا های رسمی شکلنده یاز لفظله اضافت ایچون بر همزه مجتلبه داخل اولدی (شکره اضافتی و شکرک ضمیره اضافتی لامیه در (شین ضمیر مذکور خدایه راجعدر (بدر آید یا حرف صله (در قیو در باب معناسنه بدر آید قیویه کلور دیمکدر بونده کله معناسنه در

مطلـ

رد لامعی

مطلـ

حضرت شیخ یوفقره ده مجموع هوای داخل و خارج بر نفس اولد یعنی تعیین بیوردی

تمام دنیا به جیب اشیا به نفعی واصل و حاصل در (بویکی فقره ذوالقینین واقع اولش
 بوقافیه سی همه را همه جاد در (و بوقافیه سی رسیده و کشیده در) پرده ناموس بندگان بکنانه
 فاحش ندر (پرده معروف) ناموس عرب در عرض و وقار معنا سنه (بندگان آخرنده
 هاء رسمی اولان اسم الف و نون جیب و یا حرف مصدر یعنی بای مصدر لاحق اولسه
 هاء رسمی کافی بجهیه به بدل اولور (بندگان و بندی کی) پرده ناموس اضافتی بیانه در
 (و بندگاه اضافت لامیه) بکنانه با حرف سبب (وگاه کاف بجهیه بایضه یازق دیمکدر
 الفله و الفسز لغندر) فاحش صفت مشبهه در شول پرامنه دیرلر که حدندن نجا و زالبه گاه
 فاحش اضافتی بیانه در (ندرد دالک و رانک فحیه فعل انی مستقبل در پرمعنا سنه) راده
 تشدید تحریفات عوامد ندر زیر الغلرند تشدید یوقدر (تسه که رشید الدین و طوطا ط
 عروصنده بیور مشدر و خرم و فرخله سوال ایراد ایدوب تشدید غلبه استعمالدن ناشیدر دیو
 جواب و پرمشدر لکن ضرورت وزن ایچون بعض حرف و فده تشدید اثبات ایدرلر و علی
 الخصوص که راده و میمه (محصول ترکیب) خدا قوللرینک عرض و ناموسی پرده سنی پرامن
 کنانه سببیه پرمعز (یعنی آشکاره و تنهارنده ایشلد کیری معاصی سببیه بونلری رسوای ایلز
 حاصلی قبیح اشرارنی اظهار ایدوب قوللرینی روسیه ایلز (و وظیفه روزی بخطای منکر نبرد)
 (وظیفه انسانه هر کون تعیین و تقدیر اولان طعانه و یازقه دیرلر بر کله نک که آخرنده
 هاء رسمی و یا هاء رسمی حکمنده اولان ها اولسه غزه و جزه و وظیفه کی حالت اضافنده
 آخرنده برهمنه مجتله اثبات ایدرلر بونده کی (روزی یا اصلیه اولجه رزق معنا سنه در
 (پس عامک خاصه اضافتی قبیلندن اولور) اما یا حرف نسبت اولجه و یا وحدت اولماز
 علی کل حال اضافتی بیانه در (بعضلر یا حرف نسبتدر دیرلر پس اضافت بیه بیانه اولور
 جائزدر که روزیده کی یا عربی اوله نسبت ایچون دین تأمل سز سولش زیر عرییده بای نسبی
 مشدد اولور اندن غیری دبلده محقق اولور (بخطای منکر) با حرف سبب و خطا نقیض
 صوابدر (یعنی معصیت منکر کاف مفتوحه اولجه اسم مفعولدر افعال بایندن پرامن و چرکین
 دیمکدر (یعنی نامشروع پس اضافت بیانه اولور) اما بعضلر کاف مکسور او قیدیلر
 اسم فاعل شکلنده (پس اضافت لامیه اولور لکن بوقوله صفایوقدر و سوق کلامه ده
 ملایم دکل مکرریم آخرنده بر بای وحدت تقدیر اولنه خلاف قیاس اوزره (نبرد بانک ضمیمه
 و رانک فحیه فعل انی استقبال مفرد غائبدر بریدن کسم یعنی قطع ایلز دیمکدر) وراده
 تشدید غلبه استعمالدن خلاف قیاس اوزره ثابتدر حاصلی تحریفات عوامیه دندر فارسی
 بللر تشدید بیه اوقاز (محصول ترکیب) دخی خدا قوللرینک پرامن و چرکین خطاسی سببیه
 رزقاری وظیفه سنی (و یاروزه منسوب وظیفه سنی یعنی وظیفه بومیه سنی قطع ایلز
 حاصلی صبور در دنیا ده قوللرینی جرایم صفای پروکبا بر سببیه تعذیب ایلز اما
 آخرنده کفار ی مطلقا و مؤمنلرک بعض عا صلبی تعذیب ایدوب بعضی عفو ایدر
 (معلوم اولاکه شیخک بو کتابده دأب و عادت بو در که کلام مشورینی کلام منظومه تقریر
 و توی ایدر نته که بونده بویله ایدر * قطعه) ای کریمی که از خزانه غیب * کبر و ترسا وظیفه
 خور داری) ای حرف ندا (و کریم منادی و یا حرف وحدت ای بر کریم دیمک اولور و یا
 منادی مقدر اوله و یا خطاب خالص معنا سنه اوله تقدیری ای خدا کریمسن دیمک اوله بونده
 یا خطاب ایچوندر وحدتی متضمن و کریم ده اولان یا خطاب فردیه در دینلر عندی سولش
 زیر فارسیده دید کیری کی یا یوقدر (منادی مخدوف و کریمی بای خطا بله اکافستدر دین

رشید الدین و طوطا سلطان
 محمد اسزک مصاحبی
 واستادی اولمشدر شعرای
 عمادندر سکاکی نجه پرده
 ایاتی اشهاد طریقه
 کنور مشدر سله
 مطله

رد لامعی

مطله

رد لامعی و سروری

خطا سولش (زیرا بو تقدیرجه منادی کریمه مضاف اولتی اقتضایدر) ای خدای کریمی
 تقدیرنده (پس بو وجهله بانک معناسی اولماز) که حرف رابط صفت (خزانه خانک کسر بیه
 خزینه معنا سنه در جعی خزان کلور غیبه اضافتی بیانه در) و همزه مجتله اضافتی ایچون
 کله در بو مصراع مصراع ثانی به هر هو ندر (کبر آتش پرسته دیرلر عرب مجوسی دیو و ترسا
 بته طیان کافدر) (وظیفه خور و وصف ترکیبی در وظیفه بیچی معنا سنه) خوردن و اور سیمیه
 روم ضمیمه او قمتی کرک الفله و الفسز لغندر قافیه اجلندن بونده خامفتوح او قمتی
 کرک دین روم ضمیمه معنا سنندن غافل ایمش که خابی مفتوح او قمتی قافیه ضرورتنه
 تخصیص ایلدی (داری فعل مضارع مفرد مخاطبدر دازیدندن مشتقدر بحسب لغت
 طوئرسن دیمکدر) اما استعمالده وار الفله تعبیر ایدرلر مثلا مالدارد و کتابدارد دیرلر مالی و کتابی
 وار دیمکدر پرده داری داشتدن اقلندن مشتقدر دین قانون اشتقاقندن آگاه دکل ایمش
 (محصول بیت) ای کریم که یا خود ای خدا کریمسن که غیب خزینه سنندن کبر و ترسانی
 وظیفه بیچی طوئرسن یعنی کبر و ترسایه وظیفه بیدر رسین حاصلی کبر و ترسا مشرک ایکن
 وظیفه لری بنی قطع ایلز سنین قنده قالور که مؤمنلرک (دوستان را بجا کی محروم * تو که بادشمنان
 نظر داری) دوستان الف و نوله جمع اولدی ذوی العقولدن اولد ایچون سنین ساکن
 او قمتی کرک کسرله او قمتی خطادردوستانک آخرنده بر ناء خطاب تقدیر ایدرلر دوستان
 تقدیرنده (را ادات مفعولدر) بکافنده دیمکدر (دوستان مفعول به اول) و محروم مفعول ثانی (و بجا
 مخاطب در کنیدن ایلز سنین دیمکدر) (دوستان مفعول به اول) و محروم مفعول ثانی (و بجا
 مفعول فیه) (تو واور سیمیه کنی ده بای خطابی تا کید ایدر) (که حرف بیان) (با حرف صله
 دشمنان نقیض دوستاندر) (داری فعلک مفعول غیر صر مجیدر) (و نظر مفعول صریحی مصراع
 اول استفهام انکاری بی متضمندر) (محصول بیت) ای کریم خدا دو ستلر یکی باوان رحتکندن
 و خوان نعتکندن قنده محروم ایدر سنین یعنی ایلز سنین سن که کبر و ترسا کی مشرکله نظر
 طوئرسین (یعنی سنک که بونجیلین دشمنلره نظر لک وار پس مؤمن و موحد دو ستلر یکی قنده
 محروم ایدر سنین حاشا حاشا (فرش باد صبارا گفته نافر ش زمر دین بکسترد) فرش مبالغه
 اسم فاعلدر دو شیچی معنا سنه (باد مطلقا ایدرلر عریجه ریح دیرلر) (صبا کون ابله کیجه برابر
 اولدوده مشرق جانیدن اسن بله دیرلر اضافتی بیانه در) (حاصلی اضافه العام الی الخاصدر
 ایکی اضافت بیه) (را ادات مفعولدر) (گفته بونده حاضرین قسمدر سابق و سابق کلام مقتضایه
 اسم مفعول دکلدر بعضلر ظن ایلدی کی علی الخصوص که اسم مفعول در وقائلی اللهدر
 دین غریب سولش (تا بونده حرف غرض و تعلیلدر حتی معنا سنه) فرش عرییدر دوشن سننه بیه
 دیرلر (زمر دین زمر دزانت و میمک و رانک ضمیمه بله و رانک تشدید بیه باده خاصه لری برشل طاشدر
 بر کسمه بی زهرلی حیوان صوقسه و یازهر و برلش اولسه اندن ایکی ارپه اغرنجه سحقی ایدوب
 ایچور سولر باذن الله تعالی شقا بولور (و صرع اولاشمش کیمسه انی کورسه هرگز اکاصرع
 اولاشمیه و بلان و عقرب اندن قیاسلر) (واو غلان طوغر مقصده بر عورت زحمت چکسد صاغ
 او بلوغنه انی بغلسه لر آسان طوغره) (و بلان انی کورسه فوری کور اولور) (دخی بجه
 خاصه لری وارز بر جد ابله بر جنددر) (با حرف نسبتدر و نون حرف تا کید نسبتدر زمرده
 منسوب فرش دیمکدر) (خضر و اندن کنایندر یعنی نباتات) (بکسترد بای مکسوره فعل مضارع
 داخل اولسه استقباله تخصیص ایدر نته کی حاله تخصیص ایدر وگاه اولور که بری
 برینک مقاصده مستعملدر وگاه اولور که هر بریسی مقام استمرارده استعمال اولور وگاه

رد شمعی

رد لامعی

رد لامعی و سروری و شمعی

مطله

مطله

اولور که هر پری محض تأکید ایچون کلور (کستر د کاف عجمینک ضمیمه و تانک قحبه فعل مضارع در کستریدن بونده دوشبه دیمکدر فاعلی فراشدر (محصول ترکیب) فراش باد صلبیه خدا قدر تبه سولش تازمده منسوب فرشی دوشبه (یعنی پروزی بینی یشل نباتات ابله سترایده) حاصلی پروزی بینی یشل چایر وچنه نرین ایلیمه (ودایه ابر بهاری را فرموده ثابت نباتات را در مهذب من پرورد) (دایه اطفال امزن عورتدر که ترکیب اکا طبیا دیرلر بو خد متا اکثر جوارى جنسنى تعیین ایدرلر عریجه مریضه دیرلر ابره اضافتی بیانیه در (ابریولو تدر) بهاری بهار ایلک یاز در (و یا حرف نسبتدر) (ورا ادات مفعول) (فرموده) عاضی دن قسمدر فاعلی خدادر پیورمش دیمکدر (بنات فتنک جمیدر قز اوغلا نجفدر دیمکدر نیانه اضافتی بیانیه در (بنات یاش او نه دیرلر عریدر (را ادات مفعولدر) (در حرف ظرفدر فی معناسنه) (مهدبشکه دیرلر فارسیجه کهواره دیرلر) (زمین پردر ارض معناسنه مهدک زمینه اضافتی بیانیه در) (پروردبای عجمینک و واورانک قحبه لیه فعل مضارع در پروردیدن بونده بسلبه دیمکدر (حضرت شیخ تازہ نباتاتی اطفاله و بهار بو اود بینی اطفالی تربیه ایدن دایه یه تشبیه ایش (محصول ترکیب) دخی خدای تعالی بهار بو اودی دایه سنه پیورمش تانبات اطفالی پریشکنده بسلیوب تربیه ایلیمه (یعنی باران یا غدیروب قبش شدتدن مرده نباتی احیا ایلیمه) (ودرختانرا بخلعت نوروزی قباى سبز ورق در بر کرده) (و او حرف عطفدر و درختان فراشه معطوفدر) (درخت پرده طوران اغچه دیرلر اکثر یاش اغچه استعمال ایدرلر قزود قدن و یا کسلا کدن صکره چوب دیرلر) (الف ونونله جعی شاذدر) (زیرا الف ونونله جمع ذوی العقوله مخصوصدر غیر ذوی العقول ها ابله جمع اولور) (کلهها و سنباهها کی) (را بونده حرف تخصیصدر درختلرک دیمکدر اشجاره و درخته دینلر انک تخصیص ایچون اولدوغندن آگاه اولماشدر) (بخلعت بابونده ترکیده دیو دیمکله تعبیر معناسنه در بویه فارسیده موقوف به اولان اعجامک بعضیسی حرف مقابله و بدل دیدی تنکه بوستانک دردیجی باینده فقهی کهن جامه حکایه سنه بریتده واقعدر (بیت) (دلائل قوی باید ومعنوی)* نه رکهای کردن بحجت قوی* بحجت بدل حجت دیمکدر (خات خانک کسریله فاخر لباسه دیرلر نوروزه اضافتی بیانیه در نوروز کش برج چله نقل ایلدیکى کونه دیرلر تنکه برج میرانه نقل ایلدیکى کونه مهر جان دیرلر رانک سکونله حاصلی نوروز بهارک و مهر جان کوزک ابتدا سیدر (یعنی اول کونیدر) یا حرف نسبت (قبا قفتان دیمکدر و یا اضافت ایچون کلمشدر (زیرا برکله نك که آخری حرف علتک بریسی اوله حالت اضافتده بریا اثبات ایدرلر قباى سبز کی و بوی خوش و حاجی کعبه کی) (سبز) اضافتی بیانیه در یشل قفتان دیمکدر ورقه اضافتده بویه در (ورق واورک و رانک قحبه لیه بپراق معناسنه در) (در بونده حرف صله در) (و بر حرف استعلا) (و کرده ماضی دن قسم فاعلی بنه خدادر بونده درختانی اعیان ناسه واوراقی خلعتهای نوروزی به تشبیه پیورمش (محصول ترکیب) دخی درختلرک اوزرینه نوروزه منسوب خلعت دیو یشل بپراق قفتانی ایشل یعنی نوروز خلعتی دیو درختلرک اوزرینه یشل بپراق قفتان کید رمش بوتلمیج اعجامک جلال الدین ملکشاه ابن البارسلان زمانندن پری سلاطین ارکان دولته و اعیان حضرت نوروز و زده خلعتلر باغشلیوب جوهر و سمرور ایلدکارینه و هر کس علی قدره تازه لباسلر کیوب ذوق و صفایلدکارینه حاصلی اعجام بو کونه اعیاددن زیاده اعتبار ایدر کلمش بخلعت نوروز بنک معناسنی برای خلعت نوروزی دین و اشجاره نوروزاتی خلعتیه دین اصابت ایلامشدر) (منه سند مسبر لفظی ورق لفظنه مضاف اولق جائز

علم بدیده نبات و نبات کی
الفاظه نجیس خط دیرلر یعنی
نقطه ده مختلف اولان
الفاظه عن و عن کی سله

رد شعی و لامعی

بوتلمیج ان شاء الله تعالی
اشاغیده دیباچه ایچنده
ذکر و بیان اولنه جقدر سله

رد لامعی و شعی

رد شعی

دکدر دین اضافت احوالندن آگاه دکل ایش (واطفال شاخ رابعدوم موسم ربیع کلاه شکوفه برسر نهاده) (بو چله درختانه معطوفدر) (اطفال طفلک جمیدریدی یاشنه دک اوغلنجفه طفل دیرلر اندنصکره صبی دیرلر شاخه اضافتی بیانیه در) (شاخ داله ویداغه دیرلر ورا حرف تخصیصدر شاخ طفللرینک دیمکدر) (بقدوم یا حرف سبب) (وقدوم مصدر در دخول وزنی اوزرینه علم بایندن موسمه اضافتی لامیه در) (موسم جمع اوله جق معین زمانه دیرلر) (تنکه موسم الحاج دیرلر حجاجک جمع اوله جق معین زمانه) (اما بونده زمان معناسنه در) (نهایی ربیعه اضافتله تخصیص کسب ایشل) (ربیعدن مراد ربیع ازمنه در ربیع اشهر دکدر) (یعنی ایلک یازه ربیع دیرلر) (کلاه برکه دیرلر شکوفه به اضافتی بیانیه در) (شکوفه مطلقا چیچکدر) (بر حرف استعلا) (مرباشدر رأس معناسنه) (نهاده قومش ماضیدن قسمدر سابقلر کی) (محصول ترکیب) دخی خدای تعالی شاخ طفللرینک ایلک یاز کلک سبیلله شکوفه کلاهنی باشی اوزره قومش (یعنی فصل بهار کلک سبیلله عالم کل وکلستان اولمش خدانک قدر تبه) (معلوم اوله که گفته و فرموده و کرده و نهاده کله لرینه اسم مفعول معناسنی و یروب قائم مقام فاعلنه اسناد قابلدر) (یعنی قبل خدا دن دینلش و پیورمش و ایشلش و قومش دیه وز) (لکن سباق و سیاقه اول انسیدر قنامل) (بودرت فقره بو کابک براعت استهلا لنی متضاددر) (یعنی فصل بهارده تصنیف اولدیغنه اشارندر) (وعصاره نایی بقدر تش شهد فائق شده) (عصاره عینک ضمیمه صقندویه دیرلر) (یعنی برنسنه بی صقمدن حاصل اولان شبهه دیرلر) (تنکه زیتونی صقمدن زیت یاغی حاصل اولور) (نایی لفظ مشترکدر قامشله بوغاز بوغزانلی بیننده که عریجه اکا حلقوم دیرلر حای مهمله نك ضمیمه) (مثلا حیوانانک جکرله بوغازدن چبقان نسنه) (و یا جائزدر که حرف نسبت اوله) (و جائزدر که حرف وحدت اوله) (یعنی قامشه منسوب صقندی و یا بوغزه منسوب صقندی و یا بردرلو بوغزک صقندوسی) (بقدر تش با حرف مصاحبت) (قدرت اصلنده مصدر در کدرت وزنی اوزره اما بونک کی پرلده اللهم قضاسی و حکم ازلیسی مراد در) (شین ضمیر خدایه راجعدر) (شهد عریده شبنک ضعی و فقی لغندر اما عجم فتح شبنله استعمال ایدر حاصلی کوچ باله دیرلر) (پس نایدن شکر قشی مراد اولور سه شهد دن مجازا شکر مراد اولور و قطر نبات امانایدن حلقوم مراد اولور سه شهددن کوچ بال مراد اولور و حلقوم آری بوغازی زیرا بال اریسی انواع ازهار و اشجار و اصناف اوراق و ثمار طویلا نوب هر برندن عسله ماده اولغه قابل نسنه ابله شکمنی پرایدوب و پنه که کلوب شکمنده اولان ماده عسلی نفسی عصر ایلکله) (یعنی صقمله استفراغ ایلر و اول پتکده ترتیب ایلدیکى خانه لری ممتلی ایدر) (پس) قدرت خدایله ازاجق زمانده شهد فائق اولور ظاهر فارابی بو معنایه اشارت پیورمش (بیت) بدان غرض که دهن خوش کنی زغایت حرص نشته مترصد که فی کند زبور) (فائق فاق بوق دن یعنی نصر باینک اجوف و او بندن اسم فاعل در عالی معناسنه) (فاق علی اقرانه دیرلر بقی برکیمه شرف و کالده اقرانی اوزره زیاده اولسه و انلره غالب اولسه) (شده ماضیدن قسمدر شدنن یعنی اولق صیوررت معناسنه) (محصول ترکیب نایه منسوب صقندی و یا بردرلی نایک صقندوسی خدانک قدر تبه شهد فائق اولمش ابکی معنی ابله یعنی شکر اوله کوره و عسل نایی به کوره) (و تخم خرما بتریش نخل باسق کشته) تخم بونده چکر دکدر خرما به اضافتی لامیه در) (خرما معروف) (بتریش یا حرف مصاحبت ترتیب مصدر در تفعیل بایندن برنسنه بی بسلمک شین خدایه راجعدر) (نخل بونده خرما اغاجیدر) (باسق اوزون دیمکدر) (کشته ماضی دن قسمدر اولمش دیمکدر صیوررت معناسنه

مطله

رد لامعی

قطر ابکی قسمدر که شکر
قامشندن چقاراعلا سنه
قطر نبات دیرلر که رومده
عسل مصنی حکمنده در
و بریسی قطر اسود در که
رومده بکمر حکمنده در سله
بنک بای عجمی و کاف عربیله
قوانه درلر سله

معلوم اوله که کشدن و کردیدن کاف عجمیه اصل لغته دوتک معناسنه در یعنی کیدر کن دوتک و مولویر کی دوتک و بر سوزدن دوتک و عربیه کی دوتک و دولا ب کی دوتک (پس انقلاب و صبرورت معنای بولیدن مأخوذ در قائل (شده بی) و کشته بی اسم مفعول طوئانه معنی جانینه ناظر دکلریمش (محصول ترکیب) دخی خدایک تریه سبله خرما چکر دکی اوزون خرما آغچی اولش خرما آغچی تخصیص بالذکر ایلدی زیرالندن اوزون اول دکلکی آغچ اولماز (قطعه) ابرو باد و مه و خورشید و فلک در کارند * تاتوانا بی بکف آری و بغفلت نخوری (ابر بوات (باد یل (مه ماه دن مخفف آیدر قر معناسنه (خورشید کونش یالکیز خورده دیرلر شیده دیرلر (فلک کولک (در حرف طرف (کار ایشدر فعل معناسنه (نون و دال ساکنه بونک کی پرلده ادات جعفر یعنی سین و تالک جعفر مقرر مراد اولسه کارست دیرلر قائل (ناحرف تعلیل (تو سن دیمکدر انت معناسنه (نان اناک (یا حرف وحدت (یکف یا حرف صله (کف لفظ فارسیده ایه معناسنه یعنی ال ایلی عربی راحه دیرلر (اری فعل مضارع مقرر مخاطبدر آیدندن مخففدر آوریندن که مضارع آورد کلور قائل (واو حرف عطف یای ساکنه دینصکره کلدو کیچون و اوایلهمه یینده تلفظ اولنور تکه عز وجل ده بویه ایدی (بغفلت یا حرف مصاحبت غفلت معروف نخوری تون حرف انی حکمدر انکیچون متصل یازیلر (خوری واور سبله فعل مضارع مقرر مخاطبدر پییده سین دیمکدر بهضیلر نخوری بیای استقبالیله ایه استقامت انکاری اولغه قابل دیدیلر اما بوقوله التفات اولتماز هر یکدن صادر اولورسه (محصول بیت) ابرو باد و مه و خورشید و فلک ایشده درلر یعنی هر بریسی برایشده و خد متده ثابتدر حاصلی هر بری بر خد متده تعیین اولمشدر تا کم سن برانک اله کتوره سین و اول انکی غفلتله پییه سین انک اله کتوره مکن مراد کسب و تحصیلدر (یعنی خدا بونلری سکا خدمتکار تعیین ایشدر تا کم سن بو واسطه ایه خدایه عبادت و طاعت ایلده سین (همه از بهر توسر کشته و فرمان بردار * شرط انصاف نیاشد که تو فرمان نبری) بهر بانک قتی و هانک سکونیه ادات تعلیلدر لاجل معناسنه لازم الاضافه اولان الفاظدندر سر کشته وصف ترکیبی اقسامندندر (بحسب لغت باشی دوتک دیمکدر اما استعمالده مخبر و بی قرار معناسنه در (فرمان بردارده وصف ترکیبدر ریدر آیدندن لغته قالدردمی معناسنه در برداشتن کی اما استعمالده کوتور مکه تعبیر ایدرلر بیورق قالدردمی یعنی کوتور یچی و طویچی معناسنه (بردار ی برداشتن دن و بردندن اخذ ایدنلر خطای فاحش ایلدیلر (شرط انصاف شرط معروف شرط لفظی فارسیده اکثر محله لایق معناسنه مستعملدر دین اکثر عنایات سوبلکله مقیددر (انصاف عدالت دیمکدر و اضافت لامیه در (نیاشد فعل نفی مستقبل در باشدیدن دکل اولماز معناسنه (که حرف بیان (فرمان اسمدر بیورق معناسنه (نبری فعل نفی استقبال مقرر مخاطبدر آیدندن ایلتمک معناسنه بردندن دیتلر احوال اشتقاقی بیازلر ایش (محصول بیت) بیت اولده مذکور اولان اشیانک جیمی سکیچون سر کشته و دائر و فرمان پذیر در و خدمتکده بی قرار و بی ثباتدر (یعنی خدا بونلری سکا خدمتکار ایشدر که سن آک خدمتکده ثابت و قائم اولاسین (پس شرط انصاف دکلدر که سن بیورق طوئوب فرمان پذیر اولیاسین (حاصلی افلاکی کواکبله و ارضی حیوانات و نباتات و معادله سکا طفیل خلق ایشدر (ایمدی بو معنای عظیم نعمت بیلوب خالق امریه امثال ایدوب مأمور کله عامل اولتی کرکسین (فرمان بردار تر کینده بر تحسین لفظ ایچون کلدردین لغت احوالندن آگاه دکل ایش (وقتا که حضرت شیخ ذکر تحمید و تحریض عبادت و وزغیب شکر و تنبیه عجز و قصور و اعلام تقدیر ازاق و بیان طریق توکل و تبیین عجایب قدره الهین فارغ اولدیه الطاق حقک ذکرری بیانده تصلییه شروع ایدوب بیورر که (در خبرست)

مطلـ

رد لامعی و سروری

کف فالت تشدیدیه یینه ایه معناسنه عربی در فارسیده دخی یومعنا به مستعملدر شار حک فارسی به حصری مساعده اولدر (محمد اسعد)

رد لامعی
عقیده ما فیه (محمد اسعد)

رد لامعی و کافی و شمی
رد شمی

رد این سید علی و لامعی
و شمی

رد شمی و کافی

بو مقدم خبردر مؤخره مدایه که هر که که یکی در (از سرور کائنات و مفخر موجودات و رحمت عالمیان و صفوت آدمیان و تمة دور زمان محمد مصطفی علیه الصلوة والسلام) سرور او او معناسنه در (کائنات بونک کی پرلده مخلوقات معناسنه در (مفخر اصلنده مصدر میی در (اما بونک کی پرلده شول ذاته دیرلر که آنک ایلله فخر ایدرلر (یعنی نازلنورلر (موجودات دنیاده موجود اولان ایشادن عبارتدر عالمیان قیاس بودر که یا حرف نسبت اوله (والف و نون ادات جمع اوله (پس حروف ثلثه ادات جعفر دینلر عندی سوبلشدر (عالمیان اهل عالم دیمکدر (صفوت صادده حرکات ثلثه جائز در مادامکله تا ایلله در اما نادان معرا اولسه فتحه ایلله در انجیق خالص معناسنه (آدمیان ده عالمیان کی در (یا حرف نسبت اوله ده اما انصاب صبیانده آدمی انسی و انسان مردم دیمشدر (یعنی آدمی بی و انسی بی انسانه مر ادف طوئمشدر (پس بونده ظاهر اولور که با اصلی اوله و العلم عندالله (تمة مصدر در دفعیل بایندن شول نسنه به دیرلر که برشی آنکله تمام اوله تکه دائرة نبوت وجود شریف یله تمام اولمشدر که (لانی بعدی بیورمشدر (دور زمان یعنی دائرة زمان و اضافتی بیانیه در اما اضافات خمس لامیه ل در قائل (محمد مصطفی ماسبقه عطف یاندر (محصول ترکیب) حدیثده وارد وثابت اولمشدر کائناتک اولوسندن و موجوداتک مفخرندن و اهل عالمک رحمتندن و آدم اوغلارینک صافی و خالص و کزیده سندن و دور زمانک تمة سندن که بومذکور القابله ملقب محمد مصطفی صاف علیه الصلوة والسلام (بیت) شفیع مطاع نبی کریم * قسم جسمیم بسیم و سیم (بیت لغته اوه دیرلر اما اصطلاحده ایکی مصراعدن مرکب نظمه دیرلر کرک آخرلری متوافق اولسون کرکسه اولماسون (و مصراع لغته قیو قنادیسه دیرلر اما اصطلاحده یارم ییتسه دیرلر (پس بونده بیت برینه شعر یازانلر معنای بیتدن آگاه دکلر ایش (شفیع صاحب شفاعتدر دیمک اوله (و یا مقبول الشفاعة فعل بمعنی فاعلدر و یا مفعول (مطاع اسم مفعولدر افعال بایندن اطاعت اولمشدر (یعنی انس و جن اکا اطاعت ایش و امرینه مطیع اولمشدر (بی اصلی نبی در فعل بمعنی فاعلدر نیابنا دن (یعنی ضرب باینک مهموز اللامندن همزه یایه دونوب ادغام اولمشدر جمعی انبیاء و نباء کلور فعلاء و زنی اوزره شرفاء و کرماء کیی مخبر معناسنه (یعنی خدادن قوللرینه خبر و بریچی و خبر کتور یچی معناسنه و جائزدر که نبوة نیاسون اوله (یعنی بوسک یدیه ل کی پس نبینک معناسی مشرف علی الناس دیمکدر (زیرا شرف رفعت دیرلر مذکور معنای لغویدر (اما اصطلاحده فتوحات مکی ده بیورر (نبی شول ذات شریفه و عنصر لطیفه دیرلر که اکا بطریق الوحی من عندالله بر شریعت نازل اوله که اول شریعت انک خدایه تعبدینک کیفیت بیانی متضمن اوله اگر اول شریعتله غیره مبعوث اولورسه رسول دیرلر تم کلامه (کریم ابو دیمکدر نقیض ایش در که معناسی الحقددر اما اصطلاحده سمح یعنی جوهرده دیرلر که اخلاق مرضیه و اطوار سنیله ایلله محلی و مزین اوله (قسم قسامندن اولورسه حسن الوجه معناسنه فعل بمعنی فاعلدر اما قسمدن اولورسه فعل بمعنی فاعلدر درینه قسمت اید یچی معناسنه (یعنی دنیاده علوم و معرفتی و حکمتی امتی یینده و آخرنده رحمتی و شفاعتی تقسیم اید یچیدر جسمیم لغته ایری کوده لی مجسم معناسنه در (اما بونده مراد عظیم القدر و المرتبه در دیدیلر که اول حضرت شول معجزه سنده ایشدر که اعتدال فائده ایکن هر تذکلو اوزون بولی و کوده لی کیمسه نک یانده واقع اولسه آندن عالی و بلند و جسمیم کورینور دی انبیا دن هیچ بریسی جسامت بد نله موصوف دکلدر دینلر عجب بوقدر بیک انبیاک جیمعی بیلدیلر میکله بو حکمه جزم ایلدیلر هاله طول قائمی حضرت آدم علیه السلامه اسناد ایلک مشهور در اما انی ده الله ییلور و پیغمبری انجیق

مطلـ

رد این سید علی و سروری

رد سروری و شمی

مطلـ

رد شرح

بسم کونج پوزلی معناسنه در یعنی خندان روی متبسم معناسنه اولمده جائزدر و بیور مشلدر در که
بن لطفه ابدی بی بی ایا طو غریب غیری نسنه سو یلزم (و بعضی لر وایت ایلدی که شویله حکم
کوردی که مبارک ازودیشلری کورینور دی (وسیم وسمه دندر که علامته دیلر (یعنی مبارک
ارقه لی مهرنبرته نشا نلشم ایدی ویا نورنبوتله مبارک الی نک تنو یزندن کایت اوله که علامت
صدق رسالتد ر نکه کتابلده یازر که نورنبوت حضرت آدمک النندن حضرت شسته واندن
سارانیبایه نقل ایدر که حضرت واصل اولدی (وسیم حسن الوجه معناسنه در (مصراع نانیده
واقع اولان الفاظ تجنيس مطرف اسلوبی اوزره در (یعنی اول حرفندن غیری حرفلری بر در) نکه
علم و قلم و سلم بویه در (معلوم اوله که بوالفاظ تکرر خبر قبیلندندر (یعنی هوشفیع مطاع نبی کریم آه
حاصلی محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم بواوصاف ایلده موصوف و بوالقالبه ملقندر (بیت) چه غم
دیوار امت را که باشد چون تو پشیمان * چه باک از موج بحر ازا که باشد نوح کشتیمان) چه جیم
عجمینک کسری و هاه رسمیه نه دیمکدر ذوی العقولک غیرنده مستعمل لفظدر (دیوار معروفدر
عربجه جدار دیلر امته اضافتی بیایه در را ادات صله در بامعناسنه (که حرف بیان (و یا حرف
تعلیل (باشد فعل مضارع مفرد غائبدر باشدندن بونده اوله معناسنه در (چون واورسمیه
ادات تشبیه در (پشیمان پشت ارقه در (و یا مقحمه در ضرورت قافیه ایچون یای نسبت اولمده
قابلدر بعض تاویل ایلده (وبان ادات فاعل در جی معناسنه نکه در بان قیوچی و شتر بان
دوه جی به دیلر ترکیده بعض بنالده بشتوان دید کلر یدر بحسب لغت ارقه صافیجی در اما
بونک کی برلده ظهیر و سندن مراد در (باک ایتمک (یعنی قیرمق عربجه مبالات دیلر اما ابالی
دیلر قیرم دیچک برده (موج دکن طلازی عربجه در بحره اضافتی لامیه در (آن اسم اشارتدر
مقدر کسه تقدیری آنکس را در (را ادات صله در باکی (که حرف رابط صفت (کشتیمان کشتی
یای اصلیه ایلده کیه دیلر عرب سفینه دیلر (وبان ادات فاعلدر سابق کی کیجی دیمکدر عربجه ملاح
دیلر ایکی صیغه ده بان ادات نسبتدر دین غفلت ایلدی (محصول بیت) نه غم امت دیوارینه
یعنی امته استقهام انکار یدر یعنی امتکه غم یوق زیر اسنک کی سند وظهیری وار دردکن موجندنه
نه باک اول کیسه به که حضرت نوح کی کیجی اوله (حاصلی بر امتک که سنک کی مسندی و شفاعتگری
اوله اول کیسه جهنم عذابندن نه قورقار یعنی قورقز نکه نوح پیغمبر کیجی اولان کیسه اصلا
طوفان موجندن باک ایلز یعنی پرواچکنز (نظم) بلغ العلی بکماله کشف الدجی بحماله) بونظم
بحر کمالک اوچنی عروض و ضرر بندندر (یعنی عروض و ضرر بی مجزودر یعنی هر مصراع ایکی
متفاعل کلور الادر دنجی مصراعک اولی مضمر کلور یعنی مستعملن (بلغ فعل ماضی مفرد مذکر
غائبدر فاعلی نخنده مستتر ضمیر محمد راجع ایشدی دیمکدر علی عینک ضمی و لامک فتحیه مفردله جمع
بندره مشترک صیغه در مفرد اولجه شرف و رفعت معناسنه در تقدیر امانصوب مفعولیدر بلغنک اما
جمع اولجه علیانک جعی اولور عینک ضمی و لامک سکونیه که اعلانک مؤنثدر (پس بونقدربجه
بموصوف تقدیر اولور مراتب و درجات علی دیمکدر (علی الفله یازلسه مفرد اولور رفعت معناسنه
کلور (عینک فتحی و ضمی جائزدر دین الفله یازلسه و عینک فتحی جائزدر دید و ککنده نظر واردر
تأمل (بکماله باحرف جر معنای سببی متضمن بلغیه متعلق و ضمیر مجرور محمد راجعدر (کشف فعل
ماضی مفرد مذکر غائب اچدی دیمکدر (ذبی ذالک ضمی و جیمک فتحی ایلده مفرد و جمع یشنده مشترک
لفظدر مفرد اولجه شدت ظلمت معناسنه اولور جمع اولجه دجیه نک جعی اولور بجه قراکقلری
یعنی کفر ظلمتی و کیجه لری قراکقلری بنی آچدی بحماله بکماله کیدر اعرابده و تعلقده (محصول بیت)
حضرت محمد علیه الصلوٰه والسلام کالیله درجات و مراتب علایه ایشدی یعنی سر حلقه انبیا و الق

مطل

رد لامعی

اصطلاحلرندة تجز و شول
بحره دیلر که هر مصراعندن
بر جزو بر طرح اولش اوله
۴

اضمار اصطلاحلرندة ایکنجی
خرق متحرک ايسه اسکان
ایلمکه دیلر مثلا متفاعلندن
فاتی ساکن ایدوب پرینه
مستعمل کنوردر ۴

رد کافی

مراتبه واصل اولدی کفر ظلماتی ده جال ایمان و استلامه کشف ایلدی دیمکدر (حسنه
جمع خصاله صلوا علیه وآله) حسنه فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه کوزل اولدی دیمکدر جمع
هپ دیمکدر (خصال خای مجمه نک کسر یله خصلتک جمعیدر خلق و خوی معناسنه در
(حسنه فعلی جمعه اسناد خصاله اضافتله تأیید اخذ ایلمک اعتبار یله در زیراکل جمع مؤنث در
و علی الخصوص که جمع لفظندن معنای جمعیت ملحوظ در ضمیر بنه محمد راجعدر (صلوا فاعل
امر جمع مذکر مخاطب در صلوات کتورک دیمکدر (علیه جار و مجرور صلویه متعلقدر (و آله ضمیر
مجروره معطوفدر بر حرف جر تقدیر یله (و یا علماء کوفه مذهبی اوزره در که انلر اعاده جلاسز عطفی
نجویر ایدر (محصول بیت) حضرت محمدک صلی الله علیه و سلم جمع اخلاق و اطواری کوزلدر
زیرا حضرت قرآنده انک لعلی خلق عظیم پیورلشدر (پس بویه اولجه اکا صلوات کتورک
آنه واصحابنه دخی زیرا پیورمشدر اذ اصلتمونی فعمموا لامعی چلی صلوا فعل ماضی جمع مذکر
غائبدر دیمش اما معنای صلوات کتورک دیمش پس بویه خطا یا کندینک سهو قلندندر
و یا نسخ اولک واللامعی اول مقامده دکلدر که اندن بویه خطا قصد ایلده صادر اوله پس بوخطابی
ذات لامعی به اثبات و اسناد ایلمک مرتبه سنی تشخیص ایلامکدن کلور (که هر که که یکی
از بندگان کنهکار پریشان روزگار دست انابت بامبداجابت بدرگاه حق جل و علا بر دارد) که
بونده حرف رابط مبتدا بالخبر در زیرا در خبرست مقدم خبر و هر که مؤخر مبتدا هر بونده
احاطه افراد ایچون اولان کل معناسنه در (و که کاف عجمینک فتحیه کاهدن مخفقدروقت
معناسنه در (و که حرف بیان هر وقتکه دیمکدر (یکی بر یسی دیمکدر اما یک یاسز بر دیمکدر (بندگان
بندنه نک جمعیدر قرلر دیمکدر بو جمع سابقا قاعده سی بیان اولمشدر (کنهکار کنه کناهدن
مخفف و کار کاف عجمیه ادات فاعلدر جی معناسنه ستمکار و جفا کار کی بو کافلری عربی طوتلر
عجب طوتغون طبع ایش که هیچ دماغلرند فارسی لذتی بوغیش (پریشان روزگار و وصف ترکیبی
اقسامندندر پریشان و پراکنده کاف عجمیه طاغی دیمکدر (روزگار خلاف قیاس اوزره ایام و زمان
معناسنه در پریشان روزکاری ترکیب توصیفی طوتان فارسی بی غریب ییلور یش پریشان روزکاردن
مر اداحوال و اطواری پریشان دیمکدر و اضافلری بیایه لدر پریشان روزکارک معناسی پریشان
روزکارلی و پریشان لفظی روزکار لفظنه مضاف اولمده جائز در دیدیکی ایکی تقدیرنده بیه خطا
ایش (دست انابت ده بویه در یعنی بیایه (انابت افعال با بندن مصدر در رجوع معناسنه
یعنی ایلدیکی کناهدن پشیمان اولوب توبه و رجوع الی (بامبداجابت باحرف مصاحبت ابد
اومو در رجا معناسنه کاه اولور که ضرورت وزن ایچون تشدید مجمه و برلر پس تشدید و تخفیفی
جائزدر دین اجمال ایش (اجابه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتی قبیلندندر قبول اولق امیدیه
(بدرگاه باحرف صله و یا حرف ظرف در درگاه جناب کی قیو اوی دیمکدر اگر چه اصلنده قیو بری
دیمکدر نکه سابقا مفصل بیان اولندی (حق بونک کی برلده خدا معناسنه در (جل و علا عطف
تفسیر قبیلندندر (بردارد فعل مضاعفدر داریدن بونده قالدیره دیمکدر (محصول ترکیب) هرگاه
که احوالی پریشان که کار قوللردن بر یسی توبه و استغفار الی یعنی توبه و استغفار ایچون قبول اولق
امیدیه خدا در کاهنه البی قالدیره (ایزد تعالی در وی نظر نکند) ایزد همزه نک وزانک کسر یله
خدا معناسنه در تکرری دیمکدر (در حرف صله در بامعناسنه (وی و اوک فتحیه ضمیر غائبدر او کی
هووهی معناسنه نظر نکندک مفعول صریحیدر و در وی غیر صریحی (نکند فعل نفی مستقبل در ایلز
معناسنه تحصیل علوم و معارف ایچون سبا حتم ز ماننده کلستانک بو مقامی اسنکال ایدوب
اکابر علماء اعجام و مشایخ کبار لینه عرض ایلوب دیردم بو کلام شریف اتی کوستر که معصیت

رد سیمی و کافی

رد این سید علی و سروری
و کافی

رد لامعی
رد سیمی

رد سیمی و لامعی و سیمی

ایلین قولارک اولکی وایکنجی توبه واستغفار خدای قنده مقبول اولیه پس حضرت آدم و حوا
و حضرت داود و بعض انبیا و اولیا بحکمک تختده ندر جی دگی اگر در سکنه مندر جدر اندراجی
ندن معلوم یورردی که بویکی فعل (یعنی نظر نکند و اعراض کند معنای شرطی متضمندر
یعنی اگر نظر نکند و اگر اعراض کند) و توبه اوچهدک اولدیغک ستری بود که اولکی وایکنجی
توبه قبول اولمازسه اوچنجی توبه البته مقبول اولوردی و جواب ویرلردی (پس بویله اولنجیه اشکال
قالا ز معنی مستقیم اولور فنامل (معلوم اوله که کلسناک قدیم نسخه لرنده که هر که کاز بندکان
واقعدر واکثرده که یکی دوشمش امارابطه سز یکی ندر تله واقعدر (پس قدیم نسخه مخالف
باز تله معنای مستقیمه مخالف یازمشار فندبر (کار کاف عجمیله ادات مبالغه در صیغه ما ضینک
آخرینده لاحق اولور مبالغه فاعل معناسنه پروردگار کی رب معناسنه و آفرید کار کی خلاق
معناسنه وگاه اولور که امر صیغه سی آخرینده لاحق اولور آمرز کار کی غفور و غفار معناسنه
و آموز کار کی کثیر التعلیم و کثیر التعلیم معناسنه دین زیاد خطا سوبلش زیر کار اسم
مخصوص لفظدر فعله هرگز داخل اولماز (و بود کو ایلدیکی القاط اسماء مصدر در افعال
دکدر (و ویردیکی معاندنده اسمی تری معلومدر (ردارد لفظنده بر حرف استعلا (و داری
داشتن دن اولوب بوقاری طوعنی معناسنی ویرلر معنای لغوی لری استادن ابووجه طوعنا مشار
(بازش بخواند) باز بوند هینه معناسنه در (وشین ضمیر بنده کنه کاره راجعدر (بخواند
فعل امر مغز دغائب یعنی طلب مغفرت و غفران ایلیمه (باز اعراض کند) یعنی ایزد تعالی
اعراض کند حاصلی اعراض ایدرسه دیمکدر (بازش بتضرع و زاری بخواند) تضرع و زاری
عطف تفسیردر (زاری بوند ایلکدی معناسنه در (یعنی ینه عبد مذنب تضرع و زاری یلکله
دعوت عفو و مغفرت ایلیمه (بعضیلر یکی بخواند فعل مضارع لر دیدیلر (اما اولی بود که
بخواند یکی یرده بیلیمه امر غائب صیغه لری اوله (زیرا صیغه ده فعل مضارع له امر غائب مشترکدر
(حق سبحانه و تعالی گوید) یعنی خدای تعالی دینه یعنی تضرع له دعوت توبه ایلیمه
خداده (یا ملائکتی قد استجیت من عبدي و لیس له رب غیری) یا حرف ندا ملائکه ناله
و تاسر لفظدر ملکک جعیدر فرشته لر معناسنه (قد بونده حرف تحقیر (استجیت فعل ماضی
نفس متکلم و حده در استفعال بایندن اوتاندم دیمکدر (من حرف جر استجیت فعلنه متعلق
(عبد قولدر بنده معناسنه (و یا ضمیر متکلم و حده محلا مجرور مضاف الیه در (ولیس و او حرف حال
لیس فعلدر افعال ناقصه دن (غیری تقدیرا مرفوع اسمی و ظرف فاعله محلا منصوب خبری
(مخصوص ترکیب) خدای تعالی دیه ای بنم فرشته لر تحقیق قولدن اوتاندم حال بو که آنک
شدن غیری افندیسی یوق (فقد غفرت له) تحقیق بن اتی یارغادم دیمکدر (معلوم اوله که
حیا عیب و ذم قورقوسندن انسانه عارض اولان تغیر و انکساردر (پس خدا حقنده حیا عیدی
نا امید ایلکی ترک ایلکدن مجازدر (یعنی بن قولی نومید ایلزم حاصلی عقوبته مستحق اولمش
ایکن ترک عقوبت ایلدم دیمکدر (دعوتش را اجابت کردم و حاجتش برآوردم) دعوتش
شین ضمیری بنده راجعدر (برآوردم حاصل ایلدم دیمکدر بوقاری کتوردم
دیمک دکدر معلوم اوله که بیم ضمیر فعل آخرینده لاحق اولسه ضمیر مرفوع معناسنه در بونده کی
(که از بسیاری دعا و زاری بنده شرم همی دارم) که حرف تعلیل بسیار چوق معناسنه در
(و یا حرف مصدر در و همزه مجمله اضافت ایچون کلشدر (زاری ده ده بویله در شرم اسمدر
حیا معناسنه (همی هاه تا کیدایله ادات حالدر اکثر نسخه ده همی شرم دارم دوشمش
و بعضیده یازیلن کی واقع اولمش (مخصوص ترکیب) دعوتی قبول ایلدم و حاجتی

مطلـ

رد این سید علی و سروری
و شعی و کافی

رد لامعی

رد این سید علی و شعی

مطلـ

رد سمعی

مطلـ

حاصل ایلدم زیر قولک چوقلق دعا و زار یلغندن اوتاندم (یت) کرم بین و اطف خداوند کار
کننده کرم دست و او شرمسار) کرم بینک مقدم مقولیدر (و بین فعل امر در بینیدن دیدندن
دکل بعضیلرطن ایلدیکی کی (اطف کرمه معطوفدر ضرورت وزن ایچون اراری مقصود اولدی
کرم ایلکه و لطف ملائمه دیرلر اضافتی لامیه در (خداوند و خداوند کار افسدی معناسنه
ویرلر کواره ده دیرلر (کنه کنه اهدن مخففدر کرسنک مقدم مقولیدر کرسنک اصلی کرده استدر
ضرورت وزن ایچون هاه رسمیه همزه مجمله حذف اولمشدر زیر ادات خبر فعله داخل اولماز
(پس کرده بونده ماضی دن قسمدر ایش معناسنه (و او حرف حال (اوضه غائب در هو و هو
معناسنه (شرمسار سار بونک کی برلر ده مبالغه افاده ایدر صفت مشبهه کی او تانغن معناسنه
(مخصوص یت) خداک کرم و اطفنی کور که قول کنه ایشدر حال بو که اول شرمساردر (شکه
یحیی بن معاذرازیدن روایت اولور که انشای و عطفده بیورر شکه سبحان من ید نب العبد
و یسبحی هو (عا کفان کعبه جلاش بتقصیر عبادت معتز فند که ماعبد ناک حق عبادک)
(عا کف ملازم و مقیم معناسنه در و الف و نون ادات جعدر اسلوب عجم اوزره (کعبه الله
اوی جللاه اضافتی بیابیه در (و جلال عظمت معناسنه در و شین خدایه راجعدر
(بتقصیر با حرف صله و بتقصیر تفعیل بایندن مصدر در اکسکاک معناسنه (عبادت اضافتی
لامیه در (یعنی مصدرک معقولنه اضافتی در (معتز فند اقرار اید یحیی لر در (که
حرف بیان اعتراف (ما حرف نفی) عبدنا فعل ماضی متکلم مع الغیردر (کاف ضمیر منصوب
متصل (حق عبادک اصلنده عبادت حق ایلدی (پس صفتی موصوف اوزره تقدیم ایدوب
مضاف قلیدر ما لغه امدی اضافت صفت الی الموصوفدر (و کاف خطاب ضمیر
مجرور متصلدر (مخصوص ترکیب) خداک عظمتی کعبه سنه ملازم و ناظر اولور عبادت لری
اکسکاککنه مفر و معتز فلر در که یارب یزسکا کر چک عبادتله عبادت ایده مدله دیو یعنی سنک
اولو لکه لایق و شابسته قولاق ایده مدله دیمکدر (و واصفان حلیه جلاش بتخیر منسوب که
ماعر فناک حق معرفتک) واصفان اسم فاعلدر ضرب بابنک مثاندن وصف اید یحیی لر دیمکدر
الف و نون ادات جعدر (حلیه اضافتی اسم فاعلک معقولنه اضافتی قبیلنددر و جلاله
اضافت بیابیه (حلیه زینته دیرلر یعنی برك) بتخیر با حرف صله (تخیر تفعل بایندن مصدر در
فتخیر اولاق (حاصلی حیره دوشمک) منسوب اسم مقولدر (که حرف بیان تخیردر (ما حرف
نفی (عر فنا فعل ماضی نفس متکلم مع الغیر) و کاف ضمیر منصوب متصل مقول (حق معرفتک
حق عبادک کیدر اعرا بده (مخصوص ترکیب) دخی خداک کوز لکی بركنی یعنی کوز لکی
وصف اید یحیی لر حیره منسوب لر در (یعنی تخیر اولوب سوب یحیی لر در که بركنی سکا لایق
وسمرا وار بیلکی ایلیمه مدله (حاصلی سنی سکا لایق بیلکله بیلن ینه سن سین (بشرد بوقدرت
بوقدرت شکه ابن سینای حکیم دیر * اعتصام الواری بمعرفتک * عجز الواصفون عن
صفتک تب علینا فاننا بشر * ما عرفناک حق معرفتک (قطعه) کر کسی وصف اوزمن
پرسد * بی دل از بی نشان چه گوید باز) کر حرف شرطدر اگر دن مخففدر (کس کیمه
دیمکدر کسی دین کسی بیلیمش زیر کشتی به کا کا دیرلر کافر عربدر (و یا حرف
وحدت (وصف و اضافتی مصدرک معقولنه در (ز زای مفرده اژدن مخففدر درمن معناسنه
(من مملک فحیله بن دیمکدر انا معناسنه (پرسد فعل مضارعدر پرسیدن صوره دیمکدر
(بی دل روزمره لرنده عاشقه دیرلر (بونک کی برلر ده واله و حیران مراددر (بی نشان
معروف (چه نه دیمکدر ادات استفهامدر (گوید فعل مضارعدر کوییدننه دینه

رد این سید علی و لامعی

رد لامعی

ونه سوبله دیمکدر (باز لفظ مشترک در اسماء فعل بیننده اسم اولیجه پنه نیجه معنی
بیننده مشترک در) اما اسلوب نیجه مناسب و ملازم اولان اولدر که بونده ادات تأکید
اوله (اگر چه تکلفه دخی و کیر و واجی معنای بی ویرمه قابلد رفتأمل (محصول بیت)
اگر بر کیمسه خدائک وصفی بندن صور رسه (یعنی بکا حقیقتله خدایی وصف ایله دیرسه عاشق
و آله و حیران جانان بی نشانندن نه خبر سوبله و نه نشان ویره (یعنی کایبغی ذات شریفی
وصف ایله من (عاشقان کشتکان معشوقند * بر نیاید ز کشتکان آواز) کشتکان کشته نک
جمعید ره راه رسمی کاف بحمیه ایله ابدال اولمشدر دیمکدر (معشوق معروف و نون
و دال ادات جمع معنی جهتندن کشتکانه مقید در (بر نیاید بحسب لغت یوفاری کلز دیمکدر
(اما استعمالده چقماز دیمکدر (معلوم اوله که برگله نک که اولنده همزه اولسه بای استقبالیله
و یلمیم ناهیه و یانون نافیه اولنه و اصل اولسه همزه بایه ابدال اولور (یا و میا) و نیاید
کبی فاحظه (آواز و اووزا ایله و زاسر مشهور لغتدر عریجه صوت دیرل (محصول بیت) معنی
جهتندن بیت اولک مضمونی تأکید و بیورر عاشق معشوق مکمل مقوللریدر (پس
مقوللردن آواز چقماز که انی وصف ایله (یعنی وصفه قادر د کلر معشوقند کبی ده نون
و دالک ماقبلده برهمزه اصلیه تقدیر ایدنلر زانند تقدیرا یلشدر (یکی از صاحب دلان سر سبب مراقبه
خر و برده بود و در بحر مکاشفه مستغرق شده) صاحب دل اهل قلب دیمکدر اولیاء الله دن
عبارتدر و دیدیلر که صاحب دلدن مراد حضرت شیخ کندیلریدر (سرفرو برده نک مفعول
صریحیدر (و بحسب غیر صریحی (حبیب بقایه دیرل و فار سیجه کریبان دیرل مراقبه یه اضافتی
بیانیه در (مراقبه خدادن فیضه طالب و راغب اولغه دیرل (فرو برده بود بحسب لغت اشاعه
ایلتش ایدی دیمکدر (اما اصطلاحده باشین بقایه چکمهکندن عبارتدر (نته که اهل حال اولان
صوفیلرک عادتدر (فرو برده ماضیدن قسمدر (و بود حکایت حال ماضی (در حرف صله (بحر
در یا (مکاشفه احوال غیبیه اطلاع دیرل و اضافتی بیانیه در (مستغرق اسم مفعولدر استفعال
یابندن غرق اولمش دیمکدر (شده ماضیدن قسمدر اولمش دیمکدر ضرورت معناسنه (محصول ترکیب)
صاحب دل مشایخدن بریسی باشی مراقبه یقاسنه ایلتش ایدی عادتلی اوزره دخی مکاشفه
در یاسنه مستغرق اولمش ایدی (یعنی عالم کشف در یاسنه طالمش ایدی (آن گاه که ازان حالت
باز آمدیکی از اصحاب بطریق انبساط کنت ازان بوستان که تو بودی مارا چه تحفه کرامت
آوردی) آن گاه آن اسم اشارتدر (و گاه کاف بحمیه وقت معناسنه در (که حرف بیان بعض
نسخه ده آن گاه که برینه چون واقع اولمشدر (ازان حالتدن مراد عالم مکاشفه در (باز آمد کرو
کلدی (یعنی عالم صحوه کلدی (حاصلی اول عالم مکاشفه دن بو عالم کلدی (یکی یا یله بری
دیمکدر (اما یاسر پردیمکدر (اصحابدن مراد بونک کبی برلده هریدلدر (بطریق با حرف
مصاحبت (و طریق بولدر (انبساط انفعال یابندن مصدر در بونده کستاخانه دیمکدر (ملاطفه
و مزاح طریقیله دینلر محله مناسب سوبله مشلر (زیرا هرید شیخندن کرامت دیلک کستا خلقدن
علی الخصوص که مزاح طریقیله (کفت فاعلی یکی از اصحاب در (بوستان و اوله عجمی و اوسر
عریدر (که حرف رابط صفت (تو بودی یعنی اول بوستاندن که سن انده ایدک مستغرق
اولدیغی عالم مکاشفه دن تعبیردر (مارا ما بزدیمکدر نحن معناسنه (را حرف صله در یامعناسنه
(تحفه ارمغان کرامته اضافتی بیانیه در و همزه اضافتی لیچون کلشدر نه کرامت تحفه سین
دیمکدر (بعضی اضافتی تجویز ایلدیلر و معناسنی نه کرامت ارمغانی کتوردک دیمکدر دیدی
(آوردی و اوک فتحیه فعل ماضیدر کتوردک دیمکدر و اوک ضمه اوقیانلر یکش اوقیانلر

مطل

رد لامعی و سروری

رد شعی و کافی

رد این سید علی و سروری

(محصول ترکیب) اول وقت که اول صاحب دل عالم مکاشفه دن واستغراقدن عالم صحوه کلدی
هریدلر دن بریسی کستا خانه سوبلدی اول بوستاندن که سن انده ایدک بونه تحفه ارمغان
کتوردک (یعنی کرامات و عطا یادن بونه نه کرامات کتوردک (کفت) صاحب دل دیدی (بخاطر
داشتیم که چون بد رخت کل برسم دامنی پرکنیم هدیه اصحاب را) بخاطر با حرف ظرف و خاطر
کوکله دوشن نسنه و بریم متکلم مقدر در داشتیم قرینه سیله (داشتیم فعل ماضی متکلم و حده در
(که حرف بیان یعنی خاطر ده طوطی یعنی بیان ایدر (چون ادات تعلیل در چونکه معناسنه
بد رخت با حرف صله و در رخت دالک کسر ایله و رانک فتحی و خانک سکونیه انج دیمکدر
کله اضافتی لامیه در مجازا (برسم با حرف استقبال حرف زانند دین زانند سوبلش (رسم
رانک و سبنک فتحه لریله فعل مضارع متکلم و حده در (دامن اتکدر (و با حرف وحدت (پر
طلو معناسنه در (کنیم فعل مضارع متکلم و حده در کنیدندن کردن مصدرندن اخذ ایلینی
مواخذه کرک (پرکنیم طوطی و دیمکدر (هدیه هانک فتحی و دالک کسری و بای مشدله و دالک
سکونی و بای مخفله لغتدر بونده ارمغان مراددر اصحابه اضافتی لامیه در (و با حرف تخصیص
(محصول ترکیب) صاحب دل هرید کستاخه دیدی که خاطر مده و نیتمده طوطی ایدی که چون
در رخت کله و اصل اولام یعنی عالم مکاشفه ده اسرار الهیه و اصل اولم اول کلدن برانکی پر
ایلم اصحاب و احباب ارمغان لیچون یعنی اول عالمده بکا کشف و فتح اولان معانی و اسرار الهیه دن
بو عالمده اصحاب و احبابه کشف و بیان ایلمی جائز اولانی شرح و ایضاح ایدم یعنی قصدم
بوایدیکه بکا کشف اولان اسرارک کشف و یسانی ممکن اولانی یاراندن در یغ ایلیوب سوبلیم
(چون رسیدم بوی کلم چنان مست کرد که دامنم از دست برفت) چون حرف تعلیل (برسیدم
با حرف تأکید (برسیدم فعل ماضی متکلم و حده در رسیدندن ایرشدم دیمکدر (بوی کل
اضافتی لامیه در میم معناده مسته مقید در (چنان چون ایله اندن مرکیدر ترکیله و او دوشمشدر
انجیلین دیمکدر (مست کرد مست ایلدی یعنی مدهوش و حیران ایلدی دیمکدر (که حرف بیان
چنان مست کرد در (دامن اتکدر دامان ده دیرل میم معناده مسته مقید در (برفت فاعلی
ضمیر دامن در (محصول ترکیب) چونکه درخت کله و اصل اولدم بوی کل بی شویله مست
و مدهوش و واه و حیران ایلدی که دامن المدن کندی (یعنی بکا بر حال اولدیکه کل دکل دامن
بله یاد مدن کندی (حاصلی بکا و صلت مبسر اولدی (اما اندن خبر و یرمه مالک دکل (زیرا بنی بندن
الدیلر حضرت شیخ بونده وصولندن خبر و یردی * (قطعه) ای مرغ سحر عشق ز پروانه بیاموز *
کان سوخته راجان شد و آواز نیامد (ای حرف ندا (مرغ سحر منادی و اضافتی لامیه در ادنا
ملاسه ایله مراد بلبل در دیمشدر (زیرا اسخارده اکثر نالان اولدر شعرا دلنده مرغ سحر اکا
دیرل (عشق عینک کسری و سبنک سکونیه له مصدر در علم یابندن تعاریف کثیره ایله
معرفدر (لیکن شهر تعاریفی افراط محبدر (پروانه بونده کلیدر که کندوی آتش شمع اورو
(بیاموز با حرف تأکید (آموز فعل امر مفرد مخاطبدر آموزیدن آموختن دن دکل
(کان که حرف تعلیل آن اشارتدر پروانه به (سوخته کویتش دیمکدر ماضیدن قسمدر
اسم مفعول دکلد ربعیلر ظن ایلدیکی کبی (را حرف تخصیص (جان مبتدا و شد خبری
روح حیوانی به دیرل و انسانی به روان (شد بونده رفت معناسنه در کندی دیمکدر
(واو حرف حال (نیامد همزه بایه مبدل او شد رباء استقبالدن و نون نافیه دن صکره
بر یازاده ایدر لردین بوایدالدن غافل ایمش (محصول بیت) ای بلبل نالان عشق جانانی
پروانه دن او کرن و اندن تحصیل ایله زیر اول پروانه سوخته نک آتش عشق جانان ایله جانی

رد لامعی

رد این سید علی و لامعی
و سروری و شعی

رد لامعی

کندی و اندن آواز و فریاد و فغان کندی (یعنی عشق جانانه یاندی و کل اولدی حال بو که اندن کیمسه ناله و این ایشتمدی (حضرت شیخ پروانه بی عاشقه و صادقه و بلبل دی دعوی بی معنی ایلین مدعی به تشبیه ایش (این مدعیان در طلبش بی خیر اندن * کان را که خبر شد خبری باز نیامد) این اسم اشارت در مدعیانه (مدعی اسم فاعل در افتعال بایندن اصلی مدعی ایدی قبل تاء افتعال دال واقع اولدی دال حرف در حروف مجهوره دن و تا حرف در حروف مهموسه دن بینهماده تناسف و تیساعده واقع اولدی همچون تایی داله قلب ایدوب دالی داله ادغام ایلدیله مدعی اولدی ماضی و مضارع و سائر مشتقاتی بویله اعلال ایدر لر فاعل (مدعی دعوا سنده صادق اولمائه دیرلر (الف و نون ادات جعفر تنکه مکرر بیان اولندی (در حرف ظرف (طلبش شین ضمیر خدایه راجع در (بی ادات سلیدر اسماء جوامده مخصوص (خبران خبرک جعفر شمدی ذکر اولسان کبی (اصلی بی خبران اند در همزه وصله ساقط اولمش در دین سوزنیک اصلی یوقدر زیر بوهمزه حرف مجتلبه در اصلی دکلدر (کان که حرف تعلیل (آن اسم اشارت در مقدر کسه (تقدیری که انکس را که در (را حرف صله در با معنا سته (که حرف بیان و با حرف رابط صفت (شد بونده اولدی دیکدر صار معنا سته (خبری یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر (باز بونده کرو معنا سته اولغه قابلدرو جائز در که تا کید ایچونده اوله فارسی بی ارتق تابع ایدنه معلوم در (محصول بیت) بو واصل ایزد بو دعوی مرد ایلین مدعیلر و کذابلر طلب و تحصیل عشق حقیقه بی خبر و بی دانشدیر (یعنی هنوز اسلوب طلب و طریق تحصیلده بی خبر در (پس مقام وصول بونلره قنده مبرس اولق احتمالی وار (زیرا واصل اولوب خبر دار اولاندن برنجی خبر کندی (یعنی وصول خبر دار لغندن بری خبر کندی (زیرا من عرف الله کل لسانه) در (یا خود وصولندن ونه کننیدن خبر کندی (حاصلی اسرار جانانه سنی شو بیه کتم ایدر که کیمسه اندن برنسنه فهم ایلان که اول واسطه ایله کننیدی فهم ایلده (اولیائی تحت قیائی لایع فهم غیری (بونلر حقه در (دیگر) و دیگر بونده بایله و یاسر لغندر دخی معنا سته بونده برقطعه دخی دیکدر یعنی قطعه دیگر (ای برراز خیال و قیاس و یگان و وهم * و زهر چه گفته اند شنبیدیم و خوانده ایم) ای حرف ندا (بر حرف استعلا (و حرف تفضیل (برتر یوجه رک دیکدر منادی واقع اولمش تقدیری ای برتر خدادار (از برتر متعلق در خیال قوه مدرکه باطنیه نک رسیدر (حقیقه خیالی و وهمی علم کلام و حکمت اوقیان بلور (زیرا بونلر حواس باطنیه دندر و بونلر دن اول فلز ده بحث اولنور (قیاس برنسنه بی اولمقدر یعنی برنسنه بی برنسنه برار شد مکه دیرلر (کان کاف عجمیتک ضمیمه ظن معنا سته در که برنسنه بی بیلده طرف راجحه دیرلر (وهم ده خیال کبی قوه باطنیه نک رسیدر و برنسنه بی بیلده طرف هر جوجه دیرلر ظنک نقیضیدر (و زهر چه و او حرف عطف مابعدینی ماقبلنده کی درت شنبه عطف ایدر (گفته ماضی دن قسمدر آخری هاء رسمی اولدو غیچون ادات جمعی همزه مجتلبه ایله ایراد ایلدی (شنبیدیم گفته اندی بیاندر تقدیری شنبه ایم در ضرورت وزن ایچون هاء رسمیه همزه مجتلبه ترک اولندی (و خوانده ایم بوتر که قرینه در (محصول بیت) ای بوته کورلر دن و جبع سنک شاکده اولان کفت و کودن اعلی و منزله اولان الله بزبونلری ایشتمش و او قشش (یعنی تیش ایکی فرقه بل که جبع ملل وادیان سنک حقه سولید کورندن منزله خدا سین (حاصلی حقیقه له سنی بیان بته سنسین سنک بلد بکل کبی سنی کیمسه بیان بعض نسخه ده شنبه ایم و او عطفه واقع در (پس

رد لامعی

ایشتم یکر دن و او قود و غمزدن منزله سین دیکدر (مجلس تمام کشت و باخر رسید عمر * ماهمچنان در اول وصف تومانده ایم) مجلس اسم مکاندر تقدیری مجلس کفت و کودر (یعنی سنک ذات وصفانکده اولان کفت و کو مجلسی (تمام معروف (کشت فعل ماضیدر کشتندن بونده اولدی دیکدر صار معنا سته تنکه نخل باسقی کشت بیوردوغنده بیانی تفصیلا مرور ایلدی (و او حرف عطف (باخر با حرف صله (رسید فعل ماضیدر رسیدندن ایرشدی دیکدر (ههچنان هم ادات تا کید (چنان انجیلین دیکدر کذلک معنا سته (وصف تو مصدرک مفعولنه اضافتیدر (مانده ایم بته همزه حرف مجتلبه در قالمشش دیکدر (محصول بیت) یارب سنک ذات وصفانکده اولان بحث و کفت و کو و قبل و قال مجلسی تمام اولدی و بو بحث و قبل و قالده عمر آخره و پایانه ایرشدی و بزهنوز ابتداء مجلسده کبی سنک وصفک ابتداء سنده قالمشش (حاصلی اولده لاله الا الله دیرک آخرده (لاله الا الله دیرز (و اولده قل هو الله احد دیرک (آخرده ده قل هو الله احد دیرز (و اولده انما الله اله واحد دیرک (آخر عمر بزمده ده آتی دیرز (محامد پادشاه اسلام خلد ملکه) محامد مبتداء محذوفه خبردر و مبتداء مؤخر تقدیر اولمق جائز یعنی ذکر محامد پادشاه اسلام مست این مقدم تقدیر ایلکده جائز در بر مضاف حذفه ایکی صورته بیه تقدیری این ذکر محامد آه (محامد مک مفردی محمد دندر (یعنی مصدر میقدر علم بایندن بونده اوصاف جبهله معنا سته در (پادشاه اصلنده شاه پادیدی (شاه اولو معنا سته (و یاد حافظ موصوفک صفتنه اضافتی قیاندن ایدی صکره صفتی موصوف اوزر بنه تقدیم ایدوب بنه صفتی موصوفه اضافت ایلوب (پادشاه دیدیلر حافظ عظیم معنا سته (یعنی داور بزرگ (اسلامه اضافتی لامیه در بر مضاف تقدیر بیه (یعنی اهل اسلام (خلد فعل ماضی مبنی للمفعولدر تفعیل بایندن موقع دعاده واقع اولمشدر مؤید اولسون دیکدر (ملک بونده میمک ضمیمه در مملکت و سلطنت بیسنده مشترک لفظدر (خلد فعلنک نائب عن الفاعلیدر مملکتی و سلطنتی مؤید اولسون دیکدر میمک ضمیمه و کسر بیه لغندر دین عجب دیمش (ظاهر بودر که کسر بیه بومعنا رده مستعمل دکلدر (ذکر جیل سعدی که در افواه عوام افتاده است و صبت سخنش که در بسط زمین رفته) ذکر کسر ذال ایله دل ایله اکنه دیرلر (و ضم ذال ایله کوکل ایله اکنه دیرلر (یعنی برنسنه خاطره کتورمک (جیل کوزل دیکدر (عجم خوب دیر (سعدی حضرت مؤلفک مخلص شریفلریدر واسم اطفی مصلح الدیندر (حضرت شیخک مناقیده بیورر که بر نظر حضرت شیخ سعدی سلطان الماشقین شیخ روزبهان بقلیست کویده کیدر حضرت شیخ سعدی خادم حضرت شیخ بوده است (و چون حضرت سعدی متولد شده است پدرش بخدمت شیخ آورده (و حضرت شیخ در نظر فرموده و فرموده اند که عشق را بخش کردیم و هم نصیبی دادیم (اما مرشد او شیخ شهاب الدین سهروردی بوده است قدس الله ارواحهم (بعضیلر دیدیکه حضرت شیخ یوز یکریمی بیل بشادی (و بعضیلر یوز التی و بعضیلر یوز ایکی و لعلم عند الله (اما وفاتی التیوز طفسان برنده واقع اولمش (تنکه وفاتی نار بخندن فهم اولنور * قطعه * های روح پاک شیخ سعدی * چودر پرواز شد از روی اخلاص * مه شوال بود و شام جمعه * که در دریای رحمت کشت غواص * یکی پرسیده سال فوت کفتم * ز خاصان بود از انارنج شد خاص (ذکر جیل اضافتی بیانه در و سعدی به اضافتی لامیه در (که حرف رابط صفت (افواه جبع فم در (زیرا فک اصلی فوه در (پس کثرت استعمالدن ها حذف اولنوب فوقالیدی ایدی و او طرفه ماقبلی مضموم اسم هودن غیری اسم بونلری ایه و او میم ابدال ایلدیله ایکیسده حرف شغری اولدو غیچون فم اولدی

رد لامعی

تاریخ وفات سعدی

پس تصغیر و با جمع اید نجه اصله ردایدوب فویه وافواه دید یار اغزل دیمکدر (عوام جمع همدرد که تقیض خاص در نصر باینک مضاعفندن اصلی عوام در فواعل وزنی اوزره منتهای جوع وزنی اوزره خواصده بویه در بونده خلق عالم مراد در) افتاده است ماضیدن قسمدر دوشمش دیمکدر اسم مفعول دکلدر (وصیت صادق کسر به ابله آکلمی خلق عالمده مشهور اوله (سخن وحسن واسن قافیه سنده سبنک ضمی و خالک فخبیله اوقنور (اما بن وکن قافیه سنده سبنک قحی وخالک ضمیله اوقنور (اماغیری برلده ایکسیده جائزدر صبت سخن اضافتی لامیه در (وشین ضمیر مذکور سندی به راجعدر) که حرف رابط صفت (بسبط و بساط بلك فخبیله کیک به (یعنی واسع به دیرل (بونده زمینه اضافله بر بوزی مراد اولشدر زمین بر در ارض معناسنه (رفته ماضیدن قسمدر کتمش دیمکدر اسم مفعول دکلدر (ایکی فقره ده در لفظی باء صله معناسنه در ظرفیت معناسنی و برنلر یا کاش کتمش (محصول ترکیب) سعدینک کوز لکله مذکور اولسی یعنی آکلمی که عالم خلقک اغزلینه دوشمشدر (یعنی اتی هر کس که علم و کمال ابله و فضل و عرفان ابله اکارلر) یعنی مقبول و مرغوب عالمدر دخی آنک نثر و نظمینک صبت و صبحه سی حاصلی جاوی و آوازی که تمام دنبایه منشأ اولش یعنی باباش (خصوصا کتاب کلستان (وقصب الحیب حدیثش که همچو شکر میخورند) قصب قافک وصادک قحدر بیه مطلقا فامشه دیرل (قصب السبق و قصب السكر کی (حییبه اضافته شکر فامشه تخصیص ایلشدر (زیرا قصب الحیب اوالدر که شکر فامشی خرده طو غررل یعنی ایکی بوغم اور تاسنی اوفاق کسرل اندنصکره اول پاره ری قشیر ایدرل یعنی قبوغنی صوبارلر و بر طباق ایچنه ترتیب و تزیین ایدرلر بو برلده یعنی استانبولده قیوه بی سپرده ترتیب و تزیین ایدرلر کیری کی اندنصکره اوزرینه کلاب و بخور صوبی سپرلر و دوستلری برینه ارسال ایدرلر پس بواسطه بونده کوندیلن شکر فامشه قصب الحیب دیرل اضافتی لامیه در (و حدیثه اضافتی بیایه در) (حدیثدن مراد کندینک شیرین کلاتیدر) که حرف رابط صفت (هم ادات ناکید (و چونوله و نونسز ادات تشبیه در مثل معنا سنده (شکر سبنک و کافک قحدر بیه مشهور در (اماسین مهمله مک ضمی و کاف مشددک فخبیله عریدر (میخورند فعل حال جمع غائب بونده استمرار مراد در برلر دیمکدر بیکدن مراد منتفع و ملنذ اولورلر دیمکدر (محصول ترکیب) دخی سدر ینک قصب الحیب کی مقبول و مرغوب کلماتی یعنی نظم و نثر سوزلر بی که حسن قبوله قبول ایدوب انکله منتفع و ملنذ اولورلر (حاصلی سوزلر بیکه هر کسک قنده معزز و مسلدر (قصب الحیب عبارتنده اکثری شراحت مفصل و مطول مالا یعنی سنه التفات اولمسون که صداع ابراث ایدر (ورقه منشأش که چون کاغد زرمی برند) رقه بونده یازیلن کاغد پاره سنده دیرل آخرنده ناه مر بوطه هاء رسمی شکنده یاز لمغله اضافت ایچون برهمزه مجتله اثبات ایدرلر (منشآت ممیک ضمی ونونک سکونی و سبنک فخبیله اسم مفعولدر افعال بابندن) یعنی انشأ ینشی دن که مهور اللام در جمع مؤنث صیغه سیدر مکرمات وزنی اوزره (لغته خلق و ایجاد معناسنه در (اما بونده کندیدن صادر و پیدا اولان نظم و نثر سوزلر بر (شین بنه سندی به راجعدر) که حرف رابط صفت (چون نوله ادات تشبیه در (کاغد کاف عربیله و غین و حجه مفتوحه ابله معروفدر زره اضافتی لامیه در ادناملا بیه ابله (زر لفظ مشترکدر التونه و سکه لی اقچه به دیرل (تکه مشت زن حکایه سنده و غیری برلده کله جکدر ان شاء الله تعالی بونده ده اقچه مراد در (زیرا کاغد زرا اولدر که بر پادشاه بر کیمه به احسان ایلک استر) پس الله بر امر شریف

رد لامعی

رد لامعی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری
ولامعی و کافی

و پر که وار بوا می فلان پرک حاکمه ایلک سکافلان شهردن بوقدر اچقه دیو شر سونلر دیر اول دخی اول کاغدی ایلدر اول حاکمه تسلیم ایدر اولده امر شریفه امتثال ایدوب خانه دن خانه به ودکندن دکانه بوقدر اچقه طرح ایدوب صاحب رقه به تسلیم ایدر ملا لاری و ملا احمد قزوینی و ملا حلیمی بیوررلردی که بوقانون الا آن ایرانده معمول به در (بی برند فعل حال جمع غائب بونده استمرار مراد در ایلدرلر دیمکدر رتقر بر اولان وجه اوزره (محصول ترکیب) دخی سعدینک نظم و نثر یازدینی کاغد پاره لی که اتی اچقه تخصیصی ایچون خط همایون و امر شریف کی معزز و مکرم طو توب هر جانب و هر مملکت ایلدرلر کاغد زردن مراد مذکور در پس شراحت خط عشوا ایلدرلرینه اعتبار اولمسون که ضلالندر (بر کمال فضل و بلاغت او جل نتوان کرد) بر حرف استعلا (کمال لغته تمام معناسنه در (یعنی مصدر در اوج بایدن کلور نصر و حسن و علم بایلدن بونده مراد علم و معرفتده تمام اولمقدر (فضل ارتقلقدر) یعنی اقران و امثالندن علم و معرفندن ارتقلق معناسنه اکثر نسخده ده کمال فضله مضاف واقع در و بعضنده عطفله دوشمش (بلاغت بونده فصاحت معناسنه در (اما لغته ابر شمش معناسنه در فصاحت و بلاغتی حقیقه بیلک معانی کتا بلربی کور مکه موقوفدر (اوضمیر غائب (سعدی به راجعدر) جل حالک فحی و ممیک سکونیه حیوانات جنسک قرننده اولان یو که واشجارک اوزرنده لولان حاصله دیرل (اما بونک کی برلده نسبت و اضافت معناسنده مستعملدر (نتوان نون حرف ننی (توان لغته قوت و قدرت معناسنه در (اما بونک کی برلده عدم امکاندن عبارتدر (کرد بونک کی برلده مصدر معناسنده در (زیرا تواند رایحه استقبالیات ملحوظدر (وقاعده مقررده در که ماضی مستقبلد نصکره واقع اولسه مصدریت معناسنی افاده ایدر (پس نتوان کردک معناسنی ایلک اولماز دیمکدر (معلوم اوله که ذکر جیل مبتدا (ونتوان کرد خبری و مایملرنده اولان ذکر جیلک صفتی و معطوفاتیدر (وجل نتوان کردک مفعول صریحی و بر کمال غیر صریحی (محصول ترکیب) شیخ سعدینک مذکور احوال و اوصافی کندینک کمال و فضل و بلاغته جل ایلک اولماز یعنی مذکور احوال و اوصاف کندینی ذاتک استحقا قندن دکلدر (حضرت شیخ سعدی کندینک ذکر جیل ابله مشهور و کمال فضل و بلاغته معروف و حسن تألیفات و تصنیفات موصوف اولدینی ذکر محمد پادشاه مقدمه بیورمشدر) بل که خداوند جهان و قطب دائرة زمان قائم مقام سلیمان ناصر اهل ایمان شاهنشاه معظم اتابک اعظم مظفر الدین ابو بکر بن سعدین زکی ظل الله فی ارضه رب ارضه عنه و ارض بعین عنایت نظر کرده است و تحسین بلیغ فرموده و ارادت صادق نموده لاجرم کافه انام از خواص و عوام بحسب او کراییده اند که الناس علی دین ملوکهم) بل ادات اضرایدر لفظ عریدر ترکیده مستعملدر (که حرف بیان (خداوند بونده صاحب و مالک معناسنه اسمدر و مبتدا و اقعدر (و بعین عنایت نظر کرده است خبریدر غفلت اولمیه (جهانه اضافتی اسم فاعلک مفعولده اضافتیدر (و قطب و او حرف عطفدر بوقدره دن غیری کلن فقره لده حرف عطف بوقدر (قطب بر کار ابله دائرة جزد ککه دائرة اوزره سنده بر کارک ایانی طوران نقطه به دیرل و دکرمنک چرخنه متصل دمی که دور و اوست طاشنی دوندرا کاده قطب دیرل و فلک کده ایکی قطبی واردر بریسی تحت الارضدر که بو برلر دن کورنر اکا قطب جنوبی دیرل بریسیده فوق الارضدر که کورینور و اکا قطب شمالی دیرل نیمور قازق دیدکاری بیلدر قطب شمالی در انکیچون انده طلوع و غروب اولماز و رجال غیبیدن برینه که نصرف عالم باذن الله تعالی اکامتعلقدر (یعنی مدار دائرة عالمدر قطب دیرل (وسلاطین اسلامیه به قطب تشبیه طریقله اطلاق اولنور انتظام امور انام انک رأی و تدبیر و تصرفه مفوض اولدینچون

رد ابن سید علی و سروری
ولامعی و شعی و کافی

مطله

(دائرة اضافتی لامیه در و دائره يك زمانه اضافتی بیانیه در) قائم مقام اضافتی اسم فاعل اسم مكانه
اضا فتیدر (وسلمانه اضافت لامیه در سلیمان پیغمبرك تخت كاهی شیراز اولدیغیچون مقامی اكا
اضافت ایلدی نكه ان شاء الله تعالی مخلدنه تفصیلی كله جكدرد) ناصر اهل ایمان اضافتی بده اسم
فاعلك مقعوله ولامیه در (شاهنشاه اصلنده شاه شاهان ایدی پادشاهلر پادشاهی دیمكدر ملك
الملوك معناسنه بكار بکی دیدكاری کی صكره مضاف الیهی تقدیم ایدوب شاهنشاه دیدیلر پس الف
متوسطی حذف ایدوب شاهنشاه دیدیلر كاه اولور كه الف اخیریده حذف ایدوب شاهنشاه
دیرلر و كاه اولور كه الف اولی وثانی بی حذف ایدوب شاهنشاه دیرلر و كاه اولور كه جمیع الفاتی حذف
ایدوب شاهنشاه دیرلر فاحفظ (معظمه اضافتی بیانیه در) انابك لا لا و جله الملك معناسنه در انابكان
دیرلر برنجیه پادشاهلردر كه جدا علاری اقسنغر در كه جلال الدین ملك شاه ابن الب ارسلان
سلجوقینك قوللرندن ایدی (پس جلال الدین مذکور اقسنغری محمد نام اوغلنه لا لا و جله الملك
ایلدی جلال الدین ایدی متوفی اولیغی مذکور سلطان محمد تخت سلطنته جلوس ایلدی و مذکور
اقسنغره غوطه شامی یعنی دمشق و حلبی و بالجله دیار عربی خائلق طریقه و یردی و زنگی نام اوغلنه
دیار بکری و دیار برینه و انزلیجانی باباسنه کی خائلق ایل و یردی الله امری ایل سلطان محمد چوق
یشاموب متوفی اولدی و یرینه جلوس ایدر وارث سلطنتی قالدی (پس اقسنغر و زنگی بن اقسنغر
خروج ایلدی و هریره كه توجه ایلدی بادن الله تعالی فتح مبسر اولدی تیمور شاه اسمعیل کی پس
اقسنغر متوفی اولیغی امور سلطنته زنگی مستقل اولدی و زیاده ابو پادشاه اولدی و زنگینك
ایکی اوغلی و ارایدی برینه سعد و برینه زکریا دیرلر دی سعد شیرازی و زکریا یله خلخالی سنجاق
و یردی (پس زنگین صكره سعد پادشاه اولدی زکریا یوک اوغلیدی و زکریا سنجاقده قالدی
وظهیر قاری بی بیانته الدی و کندیته مداح ایلدی نكه دیوانندن فهم اولنور (پس هلاک و ظهور
و خروج ایلدی و سعد بو آخر عسکره تحمل ایده مدیکندن لاره و هر مزه فرار ایلدی بعده كه
هلاک و کندی سعدینه برینه کادی و جوق معمر اولوب ابو بکر بن سعد پادشاه اولدی و کال
اصفهان بی بیانته الب تربیت ایلدی پس کال بونك مدحنده برقصیده ده بیورر (نظم) قطب
کردون ظفر شاهنشاه سنغر نسب* وارث تخت سلیمان خسرو جشید فر* شاه ابو بکر بن سعدان
کزدم جان بخش او* زنده شد در دامن آخر زمان عدل عمر* خسرو و از احلقه حکم تو کشته کوشوار*
شاه سنغر شاه را دیدار تو کل بصر* (قرل ارسلانده انا بکانه نذر بوتقر یردن معلوم اولدیكه
زنگین صكره سعد ادلی اوغلی جلوس ایلدی اندن صكره مظفر الدین ابو بکر كه كستان
انك نامه تألیف و تصنیف اولمشدر جلوس ایلدی كه شیخك مریدی ایش پس مظفر
الدین لقبی و ابو بکر کنیتی كه سعد اوغلی در و سعد زنگی اوغلی و ابو بکر تبركا باباسی ادینی
اوغلنه دیمش (نكه سلطان سلیمان مرحوم باباسی ادینی بر اوغلنه دیمش كه سلطان مراد
دام سلطنته انك اوغلیدر) ظل کو لکه به دیرلر (لفظه الله اضافتی لامیه در مجازا الهك
کولکه سی دیمكدر) حضرت محمد مصطفی علیه الصلوٰه و السلام دن روایت اولمشدر كه
(السلطان ظل الله فی الارض یا وی الیه كل مظلوم) (یعنی بادشاه یردوزنده الهك
کولکه سید را کاصغینور هر مظلوم) حاصلی هر کس کنش اسجغندن کولکه به پناه ایلندی کی
ظالم شرندن مظلوملر پادشاهلره کذلک پناه ایدرلر (فی ارضه ارض یردیرلر) و ضمیر خدایه
راجعدر (رب منادی حرف ندا مقدر یارب دیمكدر) اصلنده ربی ایدی کسریله اکتفا ایدوب
یا حذف اولدی (ارض فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر) یارب راضی اول دیمكدر علم بایك ناقص
واویندن مصدری رضا و رضوان کلور (عنه ضمیر ابو بکره راجعدر جار و مجرور صبیحه امر

متعلقدر) وارضه واو حرف عطف (ارض همزه نك قحی وضادك کسریله افعال بایندن
فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر علامت جزم ایچون یاساقط اولمشدر) اصلی ارضی رضی ایدی
(و هاضم منصوب متصل ابو بکره راجعدر) معلوم اوله كه اسججاده فقره لآخری ساکن اوقنور
(پس بونده ایکی ضمیر بیله ساکن اوقنور) و ایکی ارضه تجنیس نام واقع اولمشدر (زیرا ضمیر
علی حده كله لردر) و بویکی فقره نك اولکیسی اخباریه و ثانیسی انشائیة واقع اولمشدر (عین
بونده کوزدر چشم معناسنه) و عنایت عون و قصد معناسنه در و اضافت بیانیه در (کرده استك
مفعول غیر صر یجیدر) و نظر صر یجیدر (و کرده ماضیدن قسمدر ایش دیمكدر) و او حرف عطف
(تحسین تفعلیل بایندن مصدردر اقدته کوزلندر مکدر) اما بونك کی یرلر ده احسنه و آفرین
دیمك معناسنه در (رایج مبالغه معناسنه در زیاده دیمكدر و اضافت بیانیه در) (فرموده ماضیدن
قسمدر اسم مفعول دکلدر بیور مش دیمكدر) و او حرف عطف (ارادت مصدردر افعال بایندن
اصلی اروادا ایدی و او حرف علت متحرک ماقبلی حرف صحیح ساکن نقل حرکت بر ماقبلی ایتك
واو متحرک فی الاصل ماقبلی مفتوح الان الفه قلب ایتك ایکی الف جمع اولدی ایکی الفک بر بی حذف
ایتك و بداه تاویردك ارادت اولدی الف اولی حذف ایلست و زنی اقاله اولور و ثانیسی حذف ایلست
و زنی افعاله اولور فتأمل (صادقه اضافتی بیانیه در کرچك ارادت دیمكدر پادشاهك کندی به حسن
ارادت و تسلیم و رضای صادق کوستر دیکنه اشارتدر) حاصلی پادشاه حضرت شیخك مریدی ایش
(نموده ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکلدر کوستر مش دیمكدر) (لاجرم لا ایله مستعمل لفظدر لا بد
ولا محاله کی میك قحیله) (یعنی بالضروری دیمكدر) (کافه فانك تشدیدیه جمع معناسنه در) (انامه
اضافتی لامیه در انام الفک قحیله خائلق معناسنه در جمیع خلق دیمكدر) (از بونده من تبیین
معناسنه در) (خواص خاصك جمیدر) (وعوام عامك جمیدر) ایکیسیده نصر بایك مضاعفنددر
(یعنی خللق شر یفری و وضعیاری) (بمحبت یا حرف صله محبت میك قحیله معروف او یه اضافتی
مصدرك مقعوله اضا فتیدر) (او ضمیر سعدی به راجعدر) (کرایده کاف یجمینك کسریله
ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکلدر میل ایش دیمكدر) (كه حرف تعلیل) (الناس لفظ امر فوع مبتدا
آدم اوغلاری دیمكدر) (علی حرف جر مقدركا ثنون لفظنه متعلقدر) (دین بونده عادت و خوی
معناسنه در) (ملو كه اضافتی لامیه در و ضمیر اضافت كذلک) (ملوك ملكك جمیدر پادشاهلر دیمكدر
(ملوك ملكك جمیدر بکار بکی دیمكدر دین عجب سو یلمش) (محصول ترکیب) (یعنی سعدینك
مذکور اوصاف و احوالی کنندینك کال فضل و بلاغتنه جل ایتك اولماز بلکه جهان پادشاهی
دخی دائره زمانك قطعی قائم مقام حضرت سلیمان بی اهل ایمان و اسلامك ناصری اعظم انابك معظم
پادشاهلر پادشاهی) (یعنی دنیا پادشاهلرینك اولوسی مظفر الدین ابو بکر بن سعد بن زنگی یردوزنده
اللهك کولکه سی یارب سن اندن راضی اول وانی ده راضی ایله) (حاصلی مذکور اوصافله و وصف
والقالبه ملقب خداوند جهان سعد به عین عنایتله نظر ایلشدر و مبالغه ایله آفرین و تحسین
بیور مشدر و حسن اعتقاد و صدق و ارادت کوستر مشدر پس شك بوق كه خواص و عوامدن
جمیع انام سعدینك محبتنه میل ایلشدر) (زیرا ناس پادشاهلرینك توره سی و عادت او زره در) (یعنی
سلطنتك عادت و خلقته تابعدر) (حاصلی خلق انك طور و طریقته تقلید اید کنلردر) (پس زمان
پادشاهی سعدیه زیاده طالب و راغب اولدیغیچون جهان خلقیده اكا تقلید ایله سعدیه زیاده
طالب و راغبدر) (رباعی) درت مصر اعدن مرکب نظمه دیرلر كه مطایح اوله و در دخی
مصر اعك قافیه سیله متفق اوله (و بحر هزج اخر بدن اوله) (پس بو كه مطلقا نظم و قطعه دیلر
وزن رباعیدن آگاهد کلام عیش) (زانکه كه تارین مسکین نظرست* آثارم از آفتاب شهو رتست)

رد لامی

رد لامی

افعله یعنی الفک کسری و فاک
فحی و عینک سکونیه
(اسعد)

رد لامی

رد لامی

رد این سید علی و لامی
و کانی

زانکه زای مفرد حرف ابتدای منزه معنای (و آن اسم اشارت در) که کاهدن مخفف وقت معنای (که حرف بیان) تراوردن مخفف ضمیر مرفوع منفصل (و را ادات تخصیص در لام جاره معنای سنه) دیکدر (بر بونده حرف صله در باده مفرد معنای) (من بن دیکدر انا معنای سنه) (مسکینه اضافی بیانه در) (من ده نونک کسری ضرورت وزن ایچون در بین اضافات احوالندن آگاه دکل ایش (مسکین بونک کی برده در ویش و فقیر معنای) (نظر معروف) (وسین ونا ادات خبر) (آثار ازلک جمیدر نشان و علامت دیکدر) (میم ضمیر متکلم وحده) (ازک همزه سی و صلا ساقط او اشد) (آفتاب الف بمدوده و فاک سکونیه کونش دیر) (آفتاب همزه سیده و صلا ساقط اولور) (مشهور معروف) (ترا ادات تفضیل) (وسین ونا یثه معروف) (محصول بیت) اول وقتندن بری که سنک بن مسکینه نظر والتفانک واقعدر) (یعنی بکا حسن نظرک اولالیدن بری بنم آثام) (یعنی تألیفات و تصنیفات) (حاصلی نظم و نثرم آفتابندن مشهور رقد) (یعنی تمام دنیا شهرت بو اشد) (کر خود همه عیبها بدین بنده درست) هر عیب که سلطان پسندد هت رست) (کر اصلنده کر چه در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی) (خود روم ضمه ایله بدودد قافیه سنه مستعمل لفظ در بونده ادات نا کیددر) (همه جیع و قاطبه معنای) (عیبها عیبک جمیدر) (ذوی العقولک غیری اولد ایچون هالیله جع اولدی) (بدین با حرف ظرف در فی معنای دال همزه دن بدل اولش اصلنده) (این اسم اشارت در بنده یه) (در با متضمن اولد بقی معنای ظرفیتی نا کید ایدر) (وسین ونا یثه معهود مصراع ثانی مصراع اولدن مستدر کدر لکن تقدیر بنده هر کل افرادی معنای سنه کل عیب دیکدر بونده مبتدا در) (که حرف رابط صفت) (سلطان مبتدا) (پسندد با بونده نا کید افاده ایدر بونایی ظرفاء عجم مکسور و غیر یاری مضموم اوقور) (پسندد با عجمی مفتوحه ایله فعل مضارع مفرد غایب بکنه) (دیکدر جمله فعلیه خبر سلطاندر و جمله اسمیه صفت هر عیبدر) (هنر عیبک تقصیدر و خبر هر عیب در) (محصول بیت) (کر چه که جیع عیوب بو بنده حاصل و موجود در) (یعنی باشند ابلاغه دیک معیوم) (لکن هر عیبی که پادشاه بکنور اول عیب هت در) (حاصلی بن که پادشاهک مقبولی و مرغونی اولام هر عیبم کوز بنه هت کور بنور) (زیرا محب محبوبدن هتدن غیری سنه کور مز) (بیت) (کر هتری داری و هفتاد عیب) * دوست نبیند بجزان یک هنر (قطعه)

(کلی خوشبوی در جام روزی * رسید از دست محبوبی بدستم) کل کاف بحسب کسریله لغتده مطلقا یا بقدر اما بونده رومده کاف عربیله کل دیدگار یدر که استانبولده کف کالی دیو صاند قلیدر ظاهرا بودر که کاف بحسبیدن محرفدر) (و یا حرف وحدت) (خوشبوی وصف ترکیبی در بونده کوزل و طاتی معنای) (و بوی مطلقا قوقیدر کوزل و طاتی قوقولی بر بالحق دیکدر کل مبتدا و خوشبوی و اور سمیه صفتدر) (در حرف ظرف) (جام مشهور میم ساکن اوقتی کر که اضافت فهم اولمیه) (روزی با حرف وحدت) (بر کون دیکدر رقیاس جامده نای وحدتله اواق ایدی اما وزن تحمل ایله کیچون تقدیر اولندی فئامل) (رسید فعل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیکدر فاعلی کله راجع تحتده ضمیر در جمله فعلیه خبر مبتدا در) (از دست رسیده متعلقدر محبوبه اضافتی لامیه در) (و یا حرف وحدت) (بدستم با حرف صله رسیده متعلقدر) (محصول بیت) (بر کون بر جامده بر کوزل قوقولی بر پاره کل بر محبوبک النندن الیه ابرشدی) (یعنی بر محبوب بر کون بر جامده بر مقدار کل صوندی) (معلوم اوله که رومده کلی جامده خاتون کثیر صاحبزاده سوروب انکله باشلری و صاحبزادی شست و شواید ر) (اما ایجا مک ذکر یدر جامده محاسن و بد نظریتی انکله یورل) (تسکه بعضی عرب بد نظریتی حنا ایله یورلار

رد این سید علی و سروری

(بدو کفتم که مسکی یا عیبری * که از بوی دلاویز تو مستم) بدو با حرف صله و دال همزه دن بدلدر) (و اوضعی غائب کله راجعدر) (بدو کفتم فعلیه متعلقدر) (که حرف رابط مقول قولدر) (مسک فیمک کسریله وسین مهمله نک سکونیه عربی و مهمک ضمی و شین مهمله نک سکونیه عجمی بونده ایکی وجهله بیله اوقومق جائزدر و بونک کی بیله حرف خطاب دیه کلمشدر) (اما اولی بودر که ضمیر اوله حرف اولیه) (بابونک کی برده حرف عطفدر عربیده ام و او کی مقام تردیده مستعملدر) (عبر معروف) (و یا ضمیر خطاب و تردید اخبار و انشا طریقیله اولمق جائزدر) (که حرف تعلیل) (بوی دلاویز موصوفه صفتدن مرکب توصیف ترکیبی در) (اما دلاویز وصف ترکیبی در آویزیدنن آویختن دن دکل بحسب لغت کولک اصحی دیکدر) (اما استعمالده کولک متعلق و مائل و مقنون اولمقدن تعبیردر) (توبه اضافت لامیه در) (مستم ضرورت وزن و قافیه ایچون مستم دیکدر و الا بحسب المقام مست شدم ایدی) (یعنی اسیرک اولدم معنای سنه) (محصول بیت) (تردید طریقیله اول کل خوشبویه بن دیدم سن مسکین یا عیبر سین یعنی بو ایکینک بریسک البته یا خود مسکین سین بوخسه عیبر سین ایکی صورته یله نجاهل طریقیله خطایدر زیرا سنک کولکی کندینه و یا کولکی کندینه متعلق و مقنون ایدیچی بویکدن مست اولدم حاصلی سنک کوزل قوقو که متعلق و مقنون اولدم) (یکفنا من کل ناچیز بودم * ولکن مدتی باکل نشستم) (یکفنا با حرف نا کید و الف اکثر سؤالی جوابدن فرق ایچون کور تحسین کلام ایچونده کور فاعلی مذکور کل خوشبویدر یعنی کل خوشبوی انسان حال ایله دیدی) (کل ناچیز اضافتله یعنی بیایه ایله) (ناچیز لاشی معنای سنه در حاصل بی قدر و بی اعتبار دیکدر قیاس کل خوشبویه ده اضافت ایدی اما استخدرده هب یا ایله در) (ولکن ادات استدرا کدر اما معنای سنه) (مدت زمان دیکدر) (و یا حرف وحدت) (با حرف مصاحبت) (کل معروفدر که عربیده ورد دیرل و اوک فحیه) (اما اضافتله هر چه که کل دیرل کل زنبق کی مثلا) (نشستم فعل ماضی متکلم وحده در) (نشستن مصدرندن اتردم دیکدر مراد مقارنتدر) (محصول بیت) (کل خوشبوی جواب ویر دیکدن هیچ مرتبه سنده بالحق ایدم یعنی سائر بالحق کی هیچ خبر و اعتبارم بوغیدی) (لکن بر مدت کله مقارن اولوب آنکله همنشین اولدم) (پس آنک بوی دلاویزی بکا تأثیر ایلدی که بویه مقبول اولدم) (حضرت شیخک بیورد یعنی بزبوسنه سرانیده مشاهده ایشک که مذکور بالحق بر کوچک فوجی یه استانبولده بال فوجی کی فوجی یه قورل) (و ا کاکل پراغنی یولوب دو کرل و نیچر زمان اول فوجیده کل ایله آمیخته کلی دو کرل اند نصکره پاره پاره قورودرل و لازم اولد خه جامده خاتونلر استعمال ایدرل) (کال همنشین در من اثر کرد * و کرنه من همان خاتم که هستم) (شراحک بعضی کال برینه بجال یازمش) (لکن کال مقایسدر بجال دکل فئامل) (هم ادات صحبت وجهتدر) (همنشین مجالس و مصاحب معنای) (در حرف صله در یا معنای) (اثر کرد تأثیر ایلدی دیکدر) (کال مبتدا و کرد خبری) (واثر کردک مفعول صریحیدر) (و در من غیر صریحی) (و کرنه و کرنه دن مخففدر و الا دیکدر) (اکثر نسخه لده نه برینه) (نی واقعدر یا ایله) (خاک طبراق) (که حرف بیان) (هستم وارم دیکدر) (یعنی بن الان اولده اولان خاک ذلیل و تراب حقیرم بونده کله خاک دیدی زیرا خاک کل دیرل) (کل ارمنی دیرل) (خاک ارمنی دیکدر) (محصول بیت) (کل ناچیزه الصبحه مؤثره فواستجه دیر که بنه ممتزج و مخمر) (یعنی سرمست اولان همنشین کلک کالیدر بکا تأثیر ایدوب بو لطیف بوی و یرن) (حاصلی بو بوی خوش همنشیندن مکشوب کالدر بنده بوخسه بن بو عارضی بو بدن اول نیجه که خاک بی مقدار و تراب بی اعتبار ایدم بنه شمعی اندن قطع نظر

عبر امیر وزنده کثر نلویشته
دینور و بیکچی چوق اوقه
وصف اولور و زعفران علی
قول انواع طیبیدن یعنی کوزل
قو قولوا جزادن مرکب برکونه
ترکیبه دیرل تحفه طیبده
مر سومدر کذا فی اللغات
(اسعد)

رد این سید علی و سروری

خاله ذلیل و تراب حقیرم (حاصلی پادشاه کمال التفاتی و حسن نظری در بکا بودن شرفی و بیرون
مقبول عالم ایلین و الانیم ذاتمده و اوصافه و احواله استحقاق بقدر) حضرت شیخ کسر نفس ابدوب
تواضع و تنزل بیورمش و الاشیخک عظمتنه بونکاب شاهد عدلدر قدس الله روحه (الله متع
المسلمین بطول حیاته) اللهم دعاده مستعمل کله در ویم مشدده حرف ندادن عوضدر (اصلنده
یا الله ایدی بوجهشنددر که حرف ندا ایلله میجمع اولماز بونکله تفصیلله استعملالاشه و فتح اوزرینه
مبنی اولماسنه طلع اولوق مراد ایلین مقامات حریرینک مطرزی شرحنک ابتداسنه نظر ایلسون
(متع فعل امر مفرد مذکر مخاطب در تفعیل بایندن فائده لندر دیمکدر بولفت افعال باینده ده
بومعاده مستعملدر معماالله و امتعه الله دیرل دعاده (یعنی الله تعالی اتی فائده لندر سین دیمکدر
(المسلمین لفظا منصوب مفعول صریحیدر منعک نصبی یا ایلله در مسلك جمیدر) بطول
یا حرف تخصیصدر سببی متضمن در (طول طانک ضمیمه مصدر در اوزونلق معناسنه جارو مجرور
متعده متعلقدر یعنی مفعول غیر صریحیدر (حیاته اضافتی مصدرک فاعله اضافتی قییدندر
حیاتی اوزنلخی دیمکدر (محصول ترکیب) یارب سن مسلمانلری ابو بکرک عمری و حیاتی اوزنلخی
سببیه فائده لندر (زیرا عاقلدر و خلق اتک نل جاینده آسوده حال و مرغه البادر (وضاعف ثواب
جمله و حسناته) و او حرف عطف (ضاعف عینک کسر یله فعل امر مفرد مذکر مخاطب در
مقاعله بایندن امر سابقه معطوفدر درت فقره ده امر صیغه لری مقام دعاده واقعدر (یعنی
مراد دادر قوت ایلله دیمکدر (ثواب عوض و جزا معناسنه در لفظا منصوب مفعول
ضاعفدر (جمله تقدیری ثواب فعل جمله در کوزل فعلنک ثوابی و حسناته تقدیری ثواب
خیرات حسناته در حسننه نك جمیدر (محصول ترکیب) دخی یارب ابو بکرک خیرات حسننه سنک
و فعل جملنک ثوابی قوت ایلله یعنی (من جاء بالحسنة فله عشر مثاله) زمره سنه اتی ادخال ایلله
دیمکدر (وارفع درجه اودانه و ولاته) بوده فعل امر در فتح بایندن قالدردیمکدر (درجه بونده
درجه دن مرتبه و منزل مراددر (اودا و دیدنك جمیدر احبا حبیبك جمعی اولدیغی کی دوستار
دیمکدر (ولایه والینك جمیدر حا کلدردیمکدر (معلوم اوله که ثلاثی مجردک ناقصدن اسم فاعلک
برجم مکسری بوموال اوزره کلور (قاضینك قضاة ورامینك رماة و حامینك حامة کلدیگی
کی (اصلی وایه و قضیه ورمیه ایدی نصره و زنی اوزره (یس یا فخرک و ما قبل مفتوح
اولدیغیچون الفه قلب ابلدیلر (ولایه و قضاة اولدی فانك فتحیله (یس قنایه مثلی مفرد لره
ملتبس اولسون دیو فائی مضوم ایدوب ولایه و قضاة دیدیلر و زنیلری فعلله و زنی اوزره در
(ایمدی فعلة و زنی اوزره کلور دین اولیله ظن ایلش که لام الفعل الفه قلب اولغله لام الفعل
اولقدن چبقار (شویله ظن اولنور که بوقائل اوزان تصریفیه دن آگاه دکل ایش عفی الله
عنه (محصول ترکیب) دخی یارب حکامنك و احباسنك دولت و سعادتلری مرتبه لری رفع ایلله
(یعنی عز و شرفلری زباده ایلله (ودهر علی اعدائه و شناته) دهر میك کسر یله تفعیل
بایندن فعل امر در قهر ایلله دیمکدر (علی دهره متعلقدر (معلوم اوله که بوفعل علی حرفله
و علی ستر بمعنایه در (یعنی علی بونده منصو ص اولدیغی معنایه دلالت ایلز (اعدا عدونك
جمیدر دو شملردیمکدر (شناته ولایه کییدر و زنده و اعلالده مبغضله معناسنه (بونك اصلی
مهموزاللامدر علم بایندن همزه طرفده ماقبلی مکسور اولدیغیچون یاه ابدال اولندی (یس حکم
ناقصه داخل اولوب اول اعلالده اعلال اولندی و شناه اولدی شبنك ضمیمه (محصول ترکیب)
دخی یارب دشمنلری و اکا بغض ایدنلری (یعنی عدولری قهر و هلاک ایلله (بعاتلی
فی القرآن من آیاته) یا حرف قسم (ما اسم موصول تقدیری بحق مادر (تلی فعل ماضی مفرد

مذکر غائب مبنی للمفعول اصلی تلاویدی و او طرفده واقع ماقبلی مکسور اولدیغیچون یاه قلب اولندی
(فی حرف جر تلی فعلنه متعلق (قرآن و فرقان دخی نیجه اسم شریفی و ارا الله کلامه دیرلر (من ماء
موصولی بیان ایدر (آیات آیتك جمیدر آی ده جمیدر نشانلر دیمکدر (اما اصطلاحده کلام
جمیددن بر مقدارده دیرل که اهل قرآن سرخله حدودن تعیین و ندین بیورمشلر (بعض نسخده ده
مانلی واقعدر یاه قسمدر (یس ماء مصدر یه ظرفیه اولور (محصول ترکیب) یارب مذکور
دعایریمز قبول ایلله شول قرآنده اوقان آیتلر حقیچون (یا خود مادا مکه قرآن آیتلری اوفنور
(یعنی قرآن آیتلری اوقندجه ابو بکر حقنده یزیم دعایریمز قبول ایدوب ثابت ایلله (مذکور
بش فقره بر قافیه ده واقعدر (اللهم آمن ببلده واحفظ ولده) آمن سابقلری دعای متضمن
امر در آمن یومن دن (یعنی افعال بایندن (اصلنده اء من ایدی اجتماع همزین فی اول کلمه واحده
واقع اولدی (یعنی بر کله نك اولنده ایکی همزه جمع اولدی اولکی متحرک ثانی ساکن ثانی بی اولکنک
حرکتی جنسنه قلب ایلدک امن اولدی امین ایلله دیمکدر (بلد بانك و لامك فتحیله یله بلده یه
دیرل شهر معمور معناسنه جمعی بلاد کلور بانك کسر یله (بلدان ده کلور بانك ضمیمه (یس
بلد بلده نك جمیدر دین سهو ایلش (واحفظ همزه و صلاک کسری و فانك فتحیله
امر در علم بایندن صقله دیمکدر (ولد اوغله و قره شاملدر (اما بونده اوغل مراد در
(محصول ترکیب) یارب شهرنی آفات و عاهاندن صقله (یعنی خراب اولقدن امن ایلله حاصلی
کندوبی امن و امانده حفظ ایلله (زیرا مملکتک عمارتی انک وجود شریفله در (دخی سعد نام
اوغلنی ده بلاردن صقله (زیرا الولد سرایه حسبنجه باباسی کییدر عدل و کرم و انصافده
(نظم) لقد سعد الدنيا به دام سعده * وایده المولى بالو به النصر) بو ایکی بیت حضرت
شیخک بحر طوبیله ابو بکر مد حنده بر قصیده سندندر (لقد جواب قسم محذوفدر (سعد بوجوه
حروف فتح و علم باینده مستعملدر لیکن علم باینده لازمه متعدی بیشده مشرکدر لازم اولنجه
اسم مفعولی فعل و زنی اوزره کلور (سعد فهو سعید دیرل (اما متعدی اولنجه سعد فهو
مسعود دیرل (یس بونده اوج صورتی یله اجرا ایلک قابلدرد (فتح دن اولنجه مصدری مسعود
کلوریم و برکت معناسنه (یس دنیا اوج صورتده یله تقدیرا مرفوعدر (فاعل و نائب
عن الفاعل اولور (یه حرف جر فعل سابقه متعلقدر (ضمیر ابو بکره راجعدر ولده ارجاع ایلین
سهو ایلش (دام فعل ماضیدر نصر بانك اجوف و او پسندن موقع دعاده واقع اولش دائم
اولسون دیمکدر (سعد سنك فتحی و عینك سکونیه ایهام طریقله مذکوردر (یعنی ابو بکرک
سعادتق دائم اولسون (وسعد ادلی اوغلی دائم اولسون دیمک اولور (اید دام فعلنه معطوفدر محکم
ایلسون معناسنه (ضمیرینه ابو بکره راجعدر (مولی تقدیرا مرفوع فاعلیدر ایدک
(مولی افندی دیمکدر یا حرف جر ایدمه متعلقدر (الویه لوانك جمیدر سنجقلر
معناسنه افعلة و زنی اوزره (نصر مصدر در و اضافت بیانیه نصرت و ظفر سنجقلری
دیمکدر (محصول بیت) خدا حقیچون تحقیق دنیا سعادت و عزت بولدی و یاسعید اولدی
و یامسعود اولدی دیمکدر نيك بخت شد معناسنه (یعنی ابو بختلو اولدی ابو بکر سببیه سعادتق
وسعدی دائم و باقی اولسون (دخی خدا ابو بکرى نصرت و ظفر سنجقلریله مؤید و محکم
ایلسون (یعنی هرزه یه کیم لوا آچوب عسکر چکر سه خدا ظهیر و ناصری اولسون (حاصلی
حضرده و سفرده خدایار و باوری اولسون (کذلك تشأ آینه هو عرفها * و حسن نبات الارض
من کرم البذر) كذلك اسم اشارتدر ابو بکره (تشأ فعل مضارع مفرد مؤنث غائبه در
فتح بایندن بوی چکر و اوزار دیمکدر (آخرنده همزه تلین ایدوب الفه قلب ایدرل ضرورت

رد لامعی و کافی

رد ابن سید علی

رد لامعی

وزن ایچون حذف اولندی دینسلر غلط ایلدیلر (لینه بونده دال و بداق معناسنه در که ابو بکر
 اوغلندن یعنی والد صلی سندن کتابت در نشأ نك فاعلیدر (هو محلا مرفوع مبتدا ابو بکره راجعدر
 عرق عینک کسری و رانک سکونه لغتده طهردر (اما بونده کوك مراد در بیخ معناسنه وهالینه به
 راجعدر عرقها خبر مبتدا در وجهه اسمیه صفت لینه در (وحسن کوزلك) نبات بردن بتن
 نسنه ارضه اضافت لامیه در (من حرف جر حسنه و یا مقدر کاشته متعلق (کرم بونده
 ایلک معناسنه در بذره اضافتی لامیه در (بذر بانك فتحبله تخم معناسنه در (محصول بیت) ینه
 ابو بکر کی بر نهال تازه بوی چکوب اوزامه ده در یعنی کند ینه مناسب و مشابه براوغلی بیویوب
 یتشمه ده در که ابو بکر انک اصلی و کوکیدر (مصراع ثانی بی ارسال مثل ایدوب بیور بردن
 بتن اونک ایلوکی و کوزلوکی خود تخم ایلکنددر (حاصلی پادشاه اصل و جنس اولدیغیچون
 اوغلیده کندی کبیر (معلوم اوله که حضرت شیخ پادشاهک مرشدی و اوغلنک اوستادی
 ایمش شوبله روایت اولور و العهده علی الراوی (ایزد تعالی و تقدس خطه پاک شیراز را
 بهیبت حاکان عادلان و همت عالمان عاملان نازمان قیامت در امان سلامت نکه دارد) ایزد
 اعجازک طرفا سندن همز نك و زانک کسریله مسموعدر (امارستانی و بعض جهله سندن
 فتح زایلده مسموعدر خدا معناسنه تکرر دیمکدر (خطه خای مجیه نك کسری و طای مفتوحه
 مهمله نك تشدیدله سنور معناسنه در پاکه اضافتی بیانیه در و شیرازه لامیه در (پاک لفظی شیراز
 لفظنسه مضاف اولماز دین معنی ایلله نسبتی بوغیش (شهر شیراز حضرت شیخک و خواجه
 حافظک متولد اولد قبری بلده نك اسمیدر دیار عجمده یربله بونی زیاده مدح ایدر لرتکه
 شعرا دن بریسی بیور (بیت) چه مصر و چه شام و چه بروج بحر * همه روستایند و شیراز شهر
 (با حرف تخصیص معنای سببیت متضمن (هیبت مهابت معناسنه در یعنی جلال و مخافت
 اولولوق و قوروق دیمکدر (حاکانه اضافتی لامیه در (وعاد لانه اضافت بیانیه در) و بامد کور باکی در
 (همت هانک کسری و فتحبله ارادت و قصد معناسنه در (عالمانه اضافتی مصدرک فاعلنه در
 (و عاملانه بیانیه در) نااتهاء غایت ایچوندر (زمان قیامت معروف (در حرف ظرف (امان
 و امانت امین اولوق معناسنه در (سلامته اضافتی بیانیه در بعض نسخه زده امان و سلامت
 و او عاطفه ایلله واقعدر عطف تفسیری شکلی و لکل وجهه (امان یرینه لباس ذکر ایدنلر
 ایکی یرده سهو ایلشراول بوکه امان و زمان تجنيس مطر فردر ثانی ایکی فقره ذوالقافین
 واقعدر تأمل تدبر (نکهداردنکه نگاهدن مخفقدر) داشتن و داریدن مشتقابه مستعمل اولسه
 حفظ و صیانت معناسنه در اما کردن و کنبد ایلله و مشتقابه مستعمل اولسه نظر معناسنه در
 فاعل (دارد فعل مضارعدر داریدن موقع دماده واقعدر حفظ ایلید دیمکدر (محصول ترکیب)
 خدای تعالی و تقدس شیرازک پاک سنورینی عادل حاکم هیتیلله و علمله عامل عالمه هیتیلله قیامت
 زمانه دک امن و سلامته حفظ ایلله (قطعه) ندانی که من در اقالیم غربت * چرا روزکاری
 بکردم در نکی (معلوم اوله که بوقطعه اصلنده برقصید در حضرت شیخک ابو بکر بن
 سعد بن زکی مدح منده هلا کونک بعضی احوالی و دیار عجمه مستولی اولدیغی انده ذکر
 ایلشدر و بعضی متصرفین و متحرین بومقامه الحاق ایلشدر (ندانی ده نون حرف نفی در (ودانی
 فعل مضارع مفرد مخاطبدر استفهام انکاری طریقله بیلر مبین دیمکدر خطاب عام طریقله
 (که حرف بیان (اقالیم اقلیمک جمعدر معلوم اوله که ربع مسکونی یدی به تقسیم ایلشدر
 یعنی یدی حصه به بولشدر و هر حصه سنه اقلیم دیمشدر (امدی حضرت شیخک اقلیمی
 جمع ایلشدرک سری بودر که اکثر معموره ارضی سیر ایلشدر در حکایت اولنور که

رد شمع

رد این سید علی و سروری
وکافی

قرق بیل مقداری سیاحت ایلشدر و مالک معموره بی کز مکدن مرادی بر مر شده ایشمک
 ایش (عاقبت بغداد ده شیخ شهاب الدین سهروردی حضر تیرینه و اصل اولوب انک
 زلال فیض و افضالیله سیراب اولمش نکه بوستانده بیور مشدر (بیت) مر ایدر داند مر شد شهاب *
 دواندر زفره وود و کشتی پر اب (غربت مصدر در کدرت و زنی اوزره ماضی و مضارعی
 ثلاثیدن مستعمل دکل بلکه افتعال و تفعلدن کلور اغتراب و تغرب دیور (غریبه اضافت بیانیه در
 (چرا جمیده فتح و کسر جائز در کسره به تخصیص ایلین تقصیر ایلش (چه ایلله رادان مر کیدر
 (چه معروف (و را ادات تعلیل (رو زکار بونده زمان معناسنه در و با حرف وحدت (بکردم
 با حرف تأکید (در نك دالک کسری و رانک فتحبله اکلنمکه دیور عریده مکث معناسنه (و با حرف
 مصدر (محصول بیت) بیلر مبین که بن غربت اللرنده نیچون بر زمان مکث ایلدم یعنی اکلندم
 (معلوم اوله که کاه اولور که بر معنای عریده بر لفظله تعبیر ایدر لر و غیری دیلده ایکی لفظله
 و کاه اولور که امر بالعکس اولور (برون رقم از نك ترکان که دیدم * جهان درهم افتاده چون موی
 زنی (برون و بیر و نایلله و یاسن طشره دیمکدر (نك عار معناسنه در (ترکانه اضافت لامیه در
 (مراد ترکاندن هلاکوعسکریدر که تمام عجمه و دیار عرب غزه به دک مستولی اولدیلر (نکه نوار بیخ
 الخانیده یاز شددر (پس حضرت شیخک انلرک عارندن وطن ترک ایلنک اصلی اولدر که کافر لایدی
 و اهل اسلامه اذا وجفا اوزره ایدیلر پس (الفرار بما لایطاق من سنن المرسلین) دیور ترک دیار ایدوب
 سیاح عالم اولور بوقضیه خلفادن مستعصم بالله زمانده اولمش و حضرت شیخک بو خصوصده
 بر قصیده سی واردر که مطلعی بو در (بیت) آسمه تراحق بود کر خون بکرید بر زمین در زوال ملک
 مستعصم امیر المؤمنین (حاصلی جنکیر خان و هلاکو خروچی بیور و شاه اسمعیل فتنه سی کی دکل
 عظیم فتنه ایش زرا بو نلر اهل قبله ایدی اما انلر کفره ایدی پس نك ترکان بیوردیغی انلرک
 نامعقول کافرانه اوضاعندن عبارتدر (درهم قرش مورش دیمکدر جهان عبارتی دلالت ایدر که
 تمام عالمی فتنه استعجاب ایلش ایش (موی قبل و صاج معناسنه در (زنکدن بونده قرار مملکتی
 مراد در (و با حرف نسبت زنکه منسوب دیمکدر زنکده زنکبار ده دیور سیاحلر مملکتیه
 (محصول بیت) شهر شیراز دن طشره کتدم یعنی ترک دیار ایدوب اغتراب ایلدم اثر اکک
 جور و ظلمدن که کوردم جهان خلقی بری برینه دوشمش یعنی قرش مورش و هرچ و هرچ اولمش
 زنی صاچی کی حاصلی بر دیاره که باغی تا ناردوشه اولده کافر اوله بالبداهه معلومدر
 اول دیارک حالی نه اولسردر (همه آدمی زاده بودند لیکن * چو کرکان بخون خوارنی تیر چنکی)
 (آدمی زاده دم اوغلی دیمکدر ولد آدم معناسنه (بودند حکایت حال ماضی بی مفید در (ایکن
 مصراع ثانی به مر هوند (کرکان کاف عجمینک ضمیمه کرکک جمعدر ایکی کاف عجمیه
 قوردر دیمکدر (بخون با حرف ظرف (خون خوار وصف ترکیبی در خواریدن که مشترکدر
 بیکله ایچمک یشنده فان ایچمی دیمکدر بیه مصدری لاحق اولوق سبیلله هاء رسمی
 کاف عجمی به بدل اولشدر بیه ظرفیه ایلله فان ایچمیلکده دیمکدر (خوارکی کافنی عریبدر
 دینک قلندن سهو ایلله صادر اولشدر (تیر چنک وصف ترکیبی در کسکین قینقلی معناسنه
 (و با حرف تکبیر بونده ده بر بودند مقدردر (چنکی یاسنی حرف مصدر طوطیر معنی جانبیه
 ناظر اولما مشلر (محصول بیت) مذکور عسکر تا تارهب اولاد آدم ایدی اما فان ایچمیلکده
 قوردر کی کسکین قینقلی ایدیلر چو کرکان مبتدا و تیر چنک خبری یعنی صورتا انسان
 و سیر تاریخی حیوانات قبیلندن ایدیلر (بویینده تانارک چنک ات ید کارینه فی الجملة ایاواردر
 و علی الخصوص که کفره اوله (مصراع ثانی معناسنی فان ایچمیلکده نیچ لری کسکینلکده

عطله

رد لامی

رد لامی
رد شمع و کافی
قینق طرقتی دیمکدر
(اسعد)

قوردر کی اید بلر دین (و خونخوار اقد و پنجه سی کسکین اولمده قوردره بکرزل ایدی دین
حق معنای و برامش (درون مردی چون ملک نیک محضر * برون لشکری چون هز بران جنگی)
درون تقدیری درون شهر ایدی ضرورت وزن ایچون حذف اولدی (مرد مدن نوع
مردم مراد در (و یا حرف وحدت (ملک فرشته (نیک محضر و صف ترکیبدر ایو خویلی معناسنه
(برون یعنی بیرون شهر) لشکری یا حرف وحدت (هز برهان کسری وزانک قتی و بالک سکونیه
ارسلان دیمکدر اسد معناسنه (الف و نون ادات جعدر (جنگ صواش (و یا حرف نسبت
(محصول بیت) اول زمانده شهرک ایچروسی فرشته کی ایو خویلی و نیک سیرت مرد ایدی
و شهرک طشره سنده تا نار عسکری صواش ارسلان نری کی ایدی یعنی شهر خلقی مظلوم
و عاجز و زبون ایدی عسکر کفره تا نار ظالم و قاهر و دون ایدی حاصلی شهر خلقی بر فرشته و انلرک
هر بری بر بر ایشده درون و بیرونی پادشاه عسکرینک هر برینه علی حده صرف ایدوب
ظاهر لری جنگ جو و باطن لری نیک جو معنای بی قصد اید نلرک دماغنه شرابات فارسیدن
برقطره طملاش امش (چوباز آمدن کشور آسوده دیدم * پلنکان رها کرده خوی پلنکی)
(باز بونده کرو معناسنه در (کشور کاف عربینک کسریله اقلیم معناسنه در (آسوده الف عموده
وسین مضموه ایلده ماضیدن قسمدر دکنش دیمکدر راحت معناسنه (پلنکان پلنک بای عجمینک و لامک
فتحدر بله قبلان دیدکاری برنجی حیواندر (رها کرده ینه ماضیدن قسمدر صالی و برمش (یعنی ترک
ایلیش دیمکدر (خوی پلنکی اضافتی بیانیه در (و یا حرف مصدر (محصول بیت) چونکه اقلیم
غربتدن کرو شیرازه کلدیم مملکت شیرازی آسوده حال و مرفه البال کوردیم پلنکار پلنک خلق و خوی
ترک ایلیش (زیرا مرور ایامله اولاده لا کو اسلامه کلدی واعیان و ارکانی هب مسلمان اولدیلر
حتی تبریز یاننده مراغه نام قصبه ده نصیر طوسی به رصد کواکب ایلکه امر بیوردی و بو واسطه ایلده
آنی کنند یه وز بر ایلدی و بالجه انلردن ایو پادشاهلر ظهور ایلدی حتی سلماتک عمودچی اولان
سلاطین الخانیه انلردنر و بو کون سمرقند پادشاهی عبدالله خان انلردنر و کفه خانلری
انلردنر امدی خوی پلنکی بی ترک ایلیش دیمکدن غرض اول حالت کفرده ایلدکاری ظلم و تعدی بی
ترک ایلیش دیمکدر بو تقریر معلوم اولدقدنصکره جمهور بلکه عموم شرع ایلدکاری عندبانه
التفات اولسونکه یقین افاده ایلمز (چنان بوددر عهد اول که دیدیم * جهان پر آشوب و تشویش
و نکی) عهد بونده زمان معناسنه در (اوله اضافتی بیانیه (که حرف بیان (دیدم مصراع ثانی یه
مهر و ندر (آشوب بونده فتنه و قریب شعلی معناسنه در (تشویش نفعیل باندن مصدر در قریب شعلی
دیمکدر آشوبه عطف تفسیری واقعدر (تک بونده طار معناسنه در (یا حرف مصدر طار اقی
دیمکدر یعنی اول زمانده اولان مصیبت و بلا دن تعبیر در (محصول بیت) مصراع ثانی اولی
پیان ایدوب دیر اول زمان اولده که کوردیم انجیلین ایدی جهان یعنی جهان طو بطلو فتنه
و آشوب و بلا و مصیبت ایدی (چنین شد در ایام سلطان عادل * اتابک ابو بکر سعد بن زنگی)
ایامک سلطانه اضافتی لامیه در ادنی ملا بسه ایلده (و عادله بیانیه در (اتابک کاف عربیله لقب
(وابو بکر کتبت (سعد بن ابن لفظی محذوفدر (زیرا لسانلر نده ابن لفظی حذف ایلک جاریدر
(محصول بیت) اول جهانک حالی دیدیکم کی ایدی اما سلطان عادلک زماننده جهان زیاده
خوب اولدی که اول سلطان عادل اتابک ابو بکر ابن سعد بن زنگی در (قطعه) اقلیم پارس راغم
از اسبب دهر نیست * تا بر سرش بود چوتو بی سایه خدا (اقلیمدن بونده مملکت مراد در پارسه
اضافت لامیه (و یا حرف صله (و یا حرف تخصیص (اسبب لغته یان باشی کلکدر اما بونک کی
برلده فتنه و آشوبدن عبارتدر دهره اضافتی لامیه در مجازا (نی ادات نفیدر وسین و تادات

رد شعی و کافی

رد ابن سید علی و سروری و کافی

رد ابن سید علی و سروری و لامعی و شعی و کافی

خبر (نیست نه است تقدیر نده در دین اصابت ایلامش (نا ادات توقیدر مادام معناسنه (بر سرش
شین ضمیر اقلیمه راجعدر (بودبانک ضعی و واولک قحطیه فعل مضارع مفرد غائب تالیله موقت اوله
دیمکدر (تو بی یاه اول نفس کله در و ثانی حرف وحدت بر سنک کی دیمکدر (سایه خدا لامیه در
ظل الله معناسنه (محصول بیت) پارس اقلیمه غم بوق و یا پارس اقلیمه غمی بوق دهرک
فته سندن یعنی روزگارک آلام و شد ایدندن مادامکه انک باشی اوزرنده یعنی اوزرنده بر سنک کی سایه
خدا اوله یعنی مادامکه اقلیم پارسک سنک کی حاکم عادل اوله اسبب و آشوب روزگار دن غم کورمن
وغصه چکمن معلوم اوله که چوتو بی نسخه سنی چوتو بی نسخه سنی اوزره ترجیح ایلدک فاعل (ای
کسر همزه ایلده حرف ندادر گاه اولور که همزه مفتوح او قنور دین عندی سو یلیش زیراهمه
ندانی مفتوح اوقی عربیده در چوتو بی ده بر یا یازوب و او ی مکسور اوقی کرک بای وحدت
اجلیچون دین فارسی بی استادن کور ممش امش (امر و زکس نشان ندهد در بسط خالک
* مانند آستان درت مامن رضا) امر و ز معلوم اوله که روزه و شب و ساله اسم اشارت قریب یعنی
این لفظی داخل اولسه کسر همزه یه دلالت ایلمز یا حذف اولوب نون میمه ابدال اولنور (پس
امر و زکون دیمکدر (کس مبتدا کیمسه دیمکدر (ندهد فعل نفی استقبال مفرد غائب فاعلی تحتیده
کسدر راجع ضمیر جمله فعلیه خبر مبتدا در (و نشان ندهدک مقدم مفعولی یعنی اولی (وامر و ز طرف
زمانی (و در بسط خالک طرف مکانی بونده بسط خاکدن مراد بر یوز بدر روی زمین معناسنه
اضافت لامیه در (مانند یکدش دیمکدر مشابه معناسنه (آستانه اضافتی اسم فاعلک مفعولیه
اضافتی قبیلندندر و آستانک دره و درک تابه لامیه لر در مانند ندهدک مفعول ثانیه در (و ما من رضا
بوندن بدل و اضافت لامیه در (محصول بیت) بر یوز زنده بو کون کیمسه نشان و بر من سنک قبول
ایشکنه بکر رضایله امین اولاجق بر یعنی رضای قلب و صفای خاطر له کیمسه که مقام مامن و جای
امین سنک قبولک اشکیدر انجیق اکابر بکر بر دخی بو قدر حضرت شیخ پادشاهی اطرا طریقه مدح
ایلیش منه سنده درت تاسی کی ضمیرک اصلی ات در همزه ایلده دین همزه مجمله اولد یعنی بکر امش
(بر تست پاس خاطر بیچارگان و شکر * بر ما و برخدای جهان آفرین جزا) بر تست بر حرف
استعلا (تست تو ایلده سین وتادن مر کیدر سنک اوزر بکه یعنی سنک اوزر بکه لازم و واجبدر
مقدم خبردر (و پاس مؤخر مبتدا پاسیدن ندن حفظ و صیانت معناسنه خاطره اضافتی
مصدرک مفعولیه اضافتیدر (و بیچاره کانه اضافت لامیه در (و او حرف عطف و شکر مصراع
ثانی یه مرهون مبتدا (بر ما خبری وسین و نامقدر در شکر ی بونده تعمیم ایلک قبلدر یعنی خدایه
و پادشاهه (و او حرف عطف برخدای مقدم خبردر (و جزا مؤخر مبتدا (جهان آفرینه
اضافتی بیانیه در جهان آفرین وصف ترکیبدر آفریندن جهان بر ادبی دیمکدر خلاق عالم
معناسنه (جزا بونده ثواب و عوض معناسنه در (محصول بیت) پادشاهه خطاب ایدوب بیوردر
سنک اوزر بکه بیچاره لک خاطرین رعایت و صیانت ایلک لازمدر و بورعایت و صیانتک ایچون
سکا شکر ایلک بزم اوزر بکه واجبدر و یاسنک کی بر عادل پادشاهی بزه حاکم ایلد کیچون خدایه
شکر بزم اوستیزه لازمدر دخی خلاق عالمه لایق و سزاواردر سنک فقرا و بیچاره لره ایلد بکک
رفق و عدالتک ایچون ثواب و عوض و برک حاصلی هم بزه عدالت و فقر او بیچاره لره هر جتنک
ایچون سکا و خدایه شکر لازم و خدای جهان آفرینه اجر جمیل و ثواب جزیل و برک لایقدر
بونده شکر خدایه قصیر ایلین تقصیر ایلش و خدای لفظنک جهان آفرینه اضافتی مجوز ایلین
غریب ملاحظه یه مالک امش (یارب ز باد فتنه نکه دار خاک پارس * چند انکه خاک را بود و باد را
بقا) یارب تخفیف ایلده ضرورت وزن ایچون (باد فتنه اضافت بیانیه (نکه دار حفظ ایلده دیمکدر

رد لامعی

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

یکدش بکر معناسنه اسکی تور بکه در (اسعد)

رد سروری

رد شعی

رد کافی

(خاک پارس لامیه و مفعول نکه دارد در پارس با عجمیه و فایله لغت در مملکت شیراز دیرل) چندان اولقدر دیمکدر (که حرف بیان) خاک معروف (و ادا ت تخصیص بونده بادن مراد هوادر یعنی کره هوا خاکه معطوف قدر تقدیری خاک را و باد را بقابود بقابودک فاعلیدر) (محصول بیت) یا الله پارس زبانی فتنه بلندن یعنی فتنه دن حفظ و صیانت ایله اولقدر که کره خاک و هوایک بقاسی اوله (یعنی کره خاک و هوایک و بایدار اولدغه حاصلی قیامته دك مصراع ثانیك معناسنی اولقدر که تبراغه ویله بقا اوله دین و اول زمانه دکن که خاک و باده بقا اوله دین و مادامکه خاک و باد باقی اوله دین حق اد ابی ایده ممشلر فتأمل (سبب تألیف کتاب) یکشب تأمل ایام گذشته می کردم و بر عرتلف کرده تأسف می خوردم و سنک سراجیه دل را بالاس آب دیده می سقیم و این بیتها مناسب حال خود می گفتم) بودرت فقره بری برینه معطوف اولمغه متصل یازلدی اسلوب و صله داخل اولدیمچون تأمل (ایام اضافتی مصدرک مفعولته در) گذشته ماضیدن قسمدر یکمیش دیمکدر کذشته به اضافتی بیانیه در (می کردم می حکایت حال ماضیدر ایلمدرم دیمکدر) (واو حرف عطف) (بر صله در باکی) (عمر تلف کرده تقدیری عمر تلف کرده خود) (عمرک تلف کرده به اضافتی بیانیه در (کرده ماضیدن قسمدر لغتده ایلمش دیمکدر اما بونده ایلمدیکم معناسنه در) (تأسف تفعل بایندن مصدر در شدت حزنه یعنی غم دیرل ثلاثیسی اسف در همزه نك و سنک فتحه لریله می خوردمک مقدم مفعول صریحیدر) (و بر عمر غیر صریحیدر) (می حکایت حال ماضیدر) (خوردم خاصی روم ضمه ایله اوقق کرک که فقره اولینک قافیه سنه مطابق اوله) (بعضیلر بونک کبی برلده کرده بی کاف عجمیه اوقودیلر کردیدن دن مخفف) (یعنی شده معناسنه صبرورت ایچون و حضرت مولانا جاسنک در بای ابراه نظیره لجه الاسرار و حجه الاحرار نام قصیده سندن بر بیتله اسنشهاده ایلمدی (بیت) هر یکایینی در گنجی و بر در حلقه * حلقه مار حلقه کرده در دهان اژدرست) (حلقه کرده معناسنه لکن مدعاده ده سنده ده نظر وار (زیرا بعضی نسخهدر کرده برنده گشته واقعدر) (و کرده کاف عجمیه اولسه لابد بواسلوب اوزره تخفیف بعضی الفاظده واقع اووردی فتأمل (سنک سراجیه سنک معروف و سراجیه تصفیر سرادر که سرایدن مخففدر بایله او دیمکدر عریجه دار دیرل دله اضافتی بیانیه در و سنکک اضافتی لامیه در مجازا) (و ادا ت مفعول بالاس آب دیده با حرف استعانت) (و الماس بر ذوقیت جوهر در که جمیع صرب جواهری انکله دیرل تنکه حضرت شیخک کلامی بومعنایه اشارت ایدر که سنک سراجیه دلی آنکله در آبه اضافتی مشبه بهک مشبهه اضافتیدر حاصلی بیانیه در) (و دیده به اضافت لامیه در) (می سقیم می حکایت حال ماضی افاده ایدر تنکه مکررتبیه اولتمشدر) (سقیم فعل ماضی نفس متکلم وحده در دم دیمکدر دلم دیمک دکل) (واو حرف عطف این اسم اشارتد ر بیتلره) (بیتها ها ادا ت جعدر) (مناسب اسم فاعلدر مفاعله بایندن حاله اضافتی اسم فاعلک مفعولته اضافتیدر و خوده اضافت لامیه در) (خود بونده کندی معناسنه در) (میگفتم بنه حکایت حال ماضی متکلم وحده سو یلردم دیمکدر مقل قول قول این بیتها در و مناسب حال خود حالدر مقلودن) (محصول فقره اربعه) (بر کیجه یکمیش ایامی فکر و ملاحظه ایلردم) (دخی تلف و ضایع ایلمدیکم عمره غصه بر دم دخی کوکل خانه سنک طاشنی الماس کبی آب چشمه دردم یعنی ضایع بره تلف ایلمدیکم عمره نادم اولوب شویله اغلردم که قره طاش کبی پک کوکله رقت کلوب متأثر اولوردی و بو کلجک بیتلری کندی حلاله مناسب و موافق سو یلردم) (فقره آخره نك معناسنی دخی بو کندی حلاله مناسب اولان بیتلری ایدر ایدم دین اسم اشارتی محله صرف ایلامش بوجهله دخی معنایی تقریر ایدوب دیر که دخی بو بیتلری کندی حلاله مناسب ایدر ایدم بو تقدیر اوزره بیتها لفظی مناسب لفظنه

رد لامی و شمعی و کافی

رد لامی

رد شمعی

مضاف اولمز دیمش (پس بو قیددن معلوم اولدی که اولکی تقریرنده بیتها لفظنی مناسب لفظنه مضاف ایدر مش اگر بویله ایسه برامز ایدر مش (مثنوی) هر دم از عمر میروند نفسی چونکه می کنم نماد بسی) دم بونده ساعت و وقت معناسنه (نفسی ده با حرف وحدتدر) (چون واور سمیله ادا ت تعلیلدر چونکه معناسنه ادا ت شرطدر دین اصابت ایلامش) (نکه می کنم فعل حال متکلم وحده در نظر ایدم معناسنه) (نماد فعل نفی مفرد غائب قالمادی دیمکدر جحد مطلقدر دین جحد مطلقک معناسنی بلیزیمش) (بسی بایله و بسا الفله و بس و بسار بومعنایه در جوق دیمکدر بسی بسا نك اماله سیدر دینلر عندی سو یلشلر و بسیده با حرف نسبتدر یکی ده کبی دین دخی عندی سو یلش) (تنکه موارد استعمالاتی تتبع ایدنه معلومدر) (محصول بیت) هر آن و هر زمان عمرمدن بر نفس کیدر یعنی ساعت بساعت عمرم اکسلوب آزلاده در چونکه بقیه عمره نظر ایدم کورورم جوق قالمادی یعنی عمرک چوغی کیدوب آزی قالمش کورورم بعضی نسخه ده می کنم برینه می کنی واقعدر لکن بو نسخه اولی و احرا در فتأمل (بونده چونی و او اصله ایله اعتبار ایدوب کیف معناسنه اولمسنی تجویز ایدنلر زبانیلمش (ای که بجهارفت و در خوانی * مکررین پنج روز در بایی) ای حرف ندا و نمادی محذوفدر تقدیری ای آنکدر (که حرف رابط صفت) (بجهار الی دیمکر ر اسماء اعداد دندر) (واو حرف عطف) (واو حرف حال) (و در حرف ظرف) (خواب واور سمیله او بقویه و دوشه دیرل بونده غفلتدن کایدنر) (و یا ضمیر خطابدر) (مکر بونک کبی برلده تنی معناسنه در بویله که دیمکدر) (پنج اسم عدد بش دیمکدر) (روز بونده ظرف زمانیه دندر ادا ت ظرف مقدردر تقدیری این پنج روزدر) (در بایی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (در بایندن دن در یافتندن دکل) (محصول بیت) ای اول کبسه که عمر کردن الی باش کندی دخی سن خواب غفلتده سین (مکر بوش کونده آخر تنکه لازم اولان اسبابی تدارک ایلمه سین یعنی عمرک چوغی کیدوب آزی قالمادی حال بو که سن خواب غفلتدن متنبه اولمز سین ایدم آگاه اول اوله که باقی قیلان برایکی کونده تلاق و تدارک ماغات ایلمه سین) (حاصلی جوانلقده زاد آخرتی تحصیل ایده مدک) (پس سعی جیل ایله باشد که پیرانکده بر حالت ایلمه سین دیمکدر) (مکر ادا ت استنادر الامعناسنه دین معنی ویردیکی محله مکر لفظنی ذکر ایلمش الالفظنی ذکر ایلامش که معلوم اولیدی الانجه یا قشیر) (مصراع ثانیك معناسنی الایو بش کون که دخی کندی ایریشه سین واکلبه سین یعنی حال نچه ایدو کنی اکایوب اکا کوره تدارک ایدسین دین بیتک مردانه واصل اولماش بوندنصکره بوجهله دخی معنی ویرمشکه مکر بوش کون که کجمدی ایریشوب اکثر مبین و بومعنازی تزییق تاویلا تله تاویل ایلمش که باقل دوشنده کورسه بیک کره استعاده ایدر بردخی دوشنده کورمبسه بم دیو) (معلوم اوله که بو بیت حضرت شیخک بر قصیده سنک مطلعیدر که ابن سید علی و لامی شرحلرنده تمامی ابراد ایلمش و بجهار دن مراد عمرک اکثری و پنچدن اقلی در) (جیل آنکس که رفت و کار نساخت کوس رحلت زدند و بار نساخت) (جیل خاک فحی و جیمک کسر بله صفت مشبهه در علم بایندن مصدری جیل کلور خاک جیمک فتحه لریله اونا تقدن حاصل اولان حیره و دهشته دیرل پس بونده خجلاک معناسنی او تقدن مخیر و مدهوش دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (نساخت فعل نفی ماضی مفرد غائب لغتده یادی دیمکدر اما استعمالده دوزوب قوشمادی یعنی حاصل ایلمدی) (کوس آلت لهودن بر قسمدر که طبل باز شکنده او اور) (امایو ک اولور شویله کبرده اولدغه باغ اوزره طوررکن چالارل پادشاه مخصوص سازدر اما بزم پادشاهلرم دن غیر سلاطینک خالری بله استعمال ایدرل و اول زمانده بر عسکر و با قافله کوچه جک و قنده چالارل ایمش و بر زمان بونک

رد شمعی

رد کافی

رد شمعی

رد ابن سید علی و لامی

و سروری

رد دقایق الحقائق

رد لامی و شمعی

رد لامی و شمعی و کافی

رد لامی

رد شمعی

برینه قافله کو چک و قند جرس چلر ایش (اما آل عثمان دورنده بونک کبی برلر ده بوری چلر (رحلته
اضافتی لامیه در (رحلت رانک کسری و حاء مهمله نك سکونیه و لامك فحبله ارتحال معناسنه در
یعنی کو چک (زند فعل ماضی جمع غائب در فاعلی کوسی چالان کیمسه لر در) و او حرف عطف و یا حرف
حال (بار بونده بونک معناسنه عربچه جل دیرل حاء مهمله نك کسری و میك سکونیه حانک فتحی
و میك سکونیه دکل (محصول بیت) مصراع اول اخباره و انشایه محتمل در یعنی شمرنده
و مخیر و مدهوش در یا خود شمرنده و مدهوش اولون دیمکدر اول کیمسه که دنیادن کندی وایشی
دوزمندی یعنی دنیاده عمل خیر ایلکسزین آخرته واردی (حاصلی دنیا مزعه سنده دانه خیرات
اکبوس کند ی کوس رحاتی و ارتحالی چالدیلر و بونکی و یاپنی دوزمندی یعنی اجل کوسنی
چالدیلر حال بونکه اول تهیته اسباب آخرته مباشر اولدی (حاصلی زاد آخرتی تدارك ایلکسزین
کل دیدیلر پس بونله کیمسه شمرنده اولسون (خواب نوشین بامداد رحیل * باز دارد پیاده
راز سبیل) نوش باله و هر طائوفه دیرل (و یا حرف نسبت) و نون حرف تأکید نسبت
اصل لغتده بونله در (اما شمدی طائلی معناسنده مستعمل در شیرین کبی (بامداد و بام ابرته
معناسنه در (رحیل اسمدر یعنی کو چک نك اسمدر در (خواب نوشین بیانیه و مابعدنده اضافت
لامیه در (باز دارد داریدن دن فعل مضارع مفرد غائب در داشتن دن دکل بحسب الاستعمال
مانع اولور دیمکدر کو طو در دیمک دکل (پساده بیانه دیرل عربیده راجل دیمکدر (را ادات
مفعول در (سبیل بونله دیرل (محصول بیت) ارتحال صبا حنک یعنی کو چک ابرته سبیل طائلو
اویقوسی پیاده بی یولدن مانعدر یعنی یوله کتمه دن آلیقور (حاصلی اذا نذ دنیویه به توغل
و تهالک زاد راه آخرته اشتغال مانع و اسبابه مباشری معوقدر (هر که آمد عمارتی نوساخت * روف
و منزل بدیکری پرداخت) عمارت عینک کسریله اصلنده مصدر در نصر باندن برتسنه بی
معمور ایلک صکره بنا ده استعمال ایلدیلر (و یا حرف وحدت بعض نسخده یاسر اضافه
واقعدر یعنی توه (زیرا نونک فتحی و و او اصلیه ایله یکی دیمکدر عربچه جدید دیرل (ساخت
فعل ماضی مفرد غائب در دوزدی و یاپدی معناسنه بعض نسخده ده رفتن صکره و او بازمن
(منزل پرد اختك مفعول صریحدر (و بدیکر غیر صریحی (با حرف صله (دیگر یاپله غیر
معناسنه در (و یا حرف وحدت (پرداخت لفظ مشترک در تمام ایلکله بوشالقی یعنی
تخلیه یشنده بونده غیریه یاپدی و تمام ایلدی دیمکدر (محصول بیت) هر کیمسه که دنیایه
کلدی بریکی بنا یاپدی و بر جدید عمارت پیدا ایلدی اول بانی آخرته نقل ایدوب یاپدی
عمارتی غیریه یاپدی یعنی غیر یاپچون یامش اولدی ز بر لایه برینه بر کیمسه کلسه کرک
(پس کویا که حقیقده اول کلسه یامش ایش (معلوم اولاکه تمام عالمک بایلری بوسوزک
ماصد قیدر ز بر هیچ بر کیمسه یاپد و غنده باقی قالماس بلکه اول کیدوب برینه بر غیر کیمسه
کلسه کرک پس کویا که انکچرین یامش اولور بعض شارحار پرداختی تسلیم ایلک و اصمارلق
معناسنه اخذ ایش لکن بولغتك معنای سابقا مذکور اولاندر بونک ایلدی دکل
(وان د کر پخت همچین هوسی * و این عمارت بسر نیرد کسی) وان دیگر بیور دینی
سابقا دیکری بیور و غیدر (پخت فعل ماضی مفرد غائبدر (هم ادات تأکید (چنین بونجلین
دیمکدر یکی عمارت بنا ایلکله ایشاردر (و این عمارت مراد دنیادر نیرد مقدم مفعول صریحدر (و بسر
غیر صریحی (و بای بسر حرف صله (نیرد فعل نئی ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر فاعلی کسی در
بانی وحدتله (و جائزدر که این عمارت مبدا اوله و نیرد خبری و کسی نیردک مفعول صریحی و بسر
اولکی کبی غیر صریحی (محصول بیت) اولکی باینک عمارتله کان ده الک کبی هوس بشوردی

رد ابن سید علی

رد لامعی
رد شعی و لامعی

رد کافی

یعنی اولاده مقتضای طبعی اوزره بعضی برینه بنا الحاق (حاصلی بعضی برینی یاپدی
و بعضی برینی یقیدی (نتکه عالمده مشاهددر (اما بوعارتی هیچ بر کیمسه نهایتیه و پایانه ایلندی
(یعنی هیچ کیمسه دنیاده باقی و خالدمدی و یا بوعارت دنیا کیمسه بی نهایتیه ایلندی یعنی اولدر مبوب
مؤبد و باقی قومدی (حاصلی هر کسی فنیایه ویردی (حقیقده فاعل مطلق خدا در (جهانه
وزمانه و غیریه اسناد مجاز دیریتک معناسنی اولکی تقریریه قصر ایلین تقصیر ایش
(یارنا یاپد دوست مدار * دوستی رانشاید این غدار) یار بولداس دیمکدر (نا یاپد اربا بونک کبی
یرلر ده توصیف نئی افاده ایدر (پایدار و وصف ترکیبدر داریدن دن بحسب لغت ایاقی طوینیجی دیمکدر
اما استعمالده ثابت قدم معناسنه کلور (دوست معروف (مدار فعل نهی مفرد مخاطب (یار مفعول
اولی (و دوست تاندی (نا یاپد اربا اضافه اضافت بیانیه در دوستی یا حرف مصدر را ادات مفعول نشاید فعل
نئی استقبال مفرد غائب شاییدن دن (شایستن دن دکل این غدار مؤخر مبتدا و نشاید مقدم خبر
و دوستی را مفعول نشاید در غدار مبالغه ایله تارک و فایه دیرل (محصول بیت) حضرت شیخ خطاب
عام طریقله بیور ثابت و باقی اولیان یاری دوست دوتیه یعنی اکثوب طور میان نسنه بی سومه
حاصلی فانی به میل و محبت ایلله مقصود بودر که دنیای بی قرار و بی ثباتر اکا و من خرفاته کوکل
بغلبوب عشق ایلله مصراع ثانی مقام تعلیلده در (زیرا بودنیایداری دوستلغه لایق دکل بر مختاله در که
کیمسه نك عقد نکاحنده قرار ایلیمبوب تازه تازه کویه کور اولدیر (نیک و بد چون همی بناید مرد *
خنک آن کس که کوی نیکی برد) نیک ابو دیمکدر (و بدیار امر (چون ادات تعلیل (همی
ادات تأکید (باید فعل مستقبل مفرد غائب کرک دیمکدر (مرد می دن معناسنه در ز بر ماضی
مضارع معارن اولسه مصدر معناسنه در نیکه سابقه ایان اولانده ایدی (پس بناید مرد
اولسر دیمکدر (باید یاپیدن مشتقدر یاپسندن دکل بعضیلر ظن ایلدی کبی (خنک خانک
و نونک ضمی و کاف عربیله لفظ مشترکدر صوفله مبارک معناسنی یشنده (آب خنک و هوای
خنک دیرل صوق صو و صوق هوا دیمکدر بونده بخنلو و سعادتلو معناسنه در عربیده طوبی
دیرل (که حرف رابط صفت (کوی طویدر که عربچه کوره دیرل (نیکی با حرف مصدر
(بر بونده فعل ماضی مفرد غائب در ایلندی دیمکدر کوی نیکی بیانیه در (محصول بیت) چونکه
انساننک نیک بختی و بد بختی اولسر در (یعنی دنیاده هیچ کیمسه باقی قالدوب اولوب کید یسر در
دولتو سعادتلو اول کیمسه در که ایلک طو بی دنیا میداندن ایلندی (یعنی دنیادن آخرته خیرات
و حسناتله کندی بونک اصلی بودر که بر طو بی بر میدانک اورناسنه قورلر و میدانه حدود تعیین
ایدلر و بر قاج اوزون چوکانلی آنلی بو طو بی چلرلر بر کیمسه که بو طو بی تعیین اولنان حدود دن
اخراج ایدرسه دولت انکدر که سائرینه غالب اولور ایددی بونده کوی نیکیدن مراد خیرات
و حسناتدر بونده بعض شارحین فارسیده مصدرک انواعنی بیان صد دنده اولش بریسی کندی
صیغه سی اوزره کلندر دیش (آمدن و رفتن کبی بری دخی ماضی صیغه سی اوزره در که اکا مصدر
حیرخ دیرل که ایکی قسمدر بری بو که و او عاطفه ایلله استعمال اولور (کفت و شنفت کبی (کفتن
و شنفتن معناسنه در نیکه دیوان حافظده واقع اولشدر (بیت) سخن عشقی نه آست که آید بزبان
ساقیامیده و کواه کن این کفت و شنفت) (بو یله دیش اما خط ایش (زیرا بونلر مصدر دکلاردر
اسم لردر دیمه و ایشته معناسنه بری دخی بو که و او عاطفه ایلله استعمال اولور (آمدشده
کبی که آمدن شدن معناسنه در نیکه جا میك یوسف و زلیخاسنده واقع اولشدر (بیت) بزندان
تا هاش خلوت نشین بود * شد آمد سوی زندانش چنین بود * بونده ده خط ایش (زیرا بونلر
اسمدر کتمه کله معناسنه مصدر دکلدر (او چینی وجه امر حاضر صیغه سی اوزره استعمال اولور

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری

رد لامعی و کافی

رد شعی

رد شعی

نک و دو کبی تکیدن و دویدن معناسنه تنکه دیوان شباهیده واقع اولش (بیت) عمری براه عشق
 ز سر ساختن قدم * بار ز روی آنک و دو می کنند مرا) بونده ده خطا ایلش (زیراتک و دو یاه یورمه
 معناسنه اسم در مصدر دکلر (برک عیش بکور خویش فرست * کس نیارد ز پس زبیش فرست)
 (برک بانک قبی و زانک سکونی و کاف عجمیله اسباب و راق معناسنه در یول و سفر
 براغی کبی اغاج پیراغنه ده دیرل (عیش عینک فحبله دیرلکدر حیات معناسنه و یا حرف
 تنکیر (بکور یا حرف صله کور کاف عجمیله بونده بونده قمر معناسنه در (خویش
 و اورسمی و روم کسری ایل بونده کندی معناسنه در (کورک خویش اضافه فیتده و عدم اضافه فیتده
 جائزدر (فرست فعل امر مفرد مخاطبدر فرستیدن دن فرستادن دن دکل کوندر دیکدر ارسال ایل
 معناسنه (نیارد فعل نفی مستقبل (آریدندن که مخفقدر آوردن دن آوردندن دکل کوندر دیکدر
 (ز پس زای مفرد ازدن مخفقدر (پیش بونده اوک وایر و معناسنه در عرییده قدام کبی
 بعض نسخه ده توپس واقعدر (محصول بیت) حیات اسی براغی قبریکه کوندر (یعنی
 آخرتکه لازم اولان خیرات و حسنات و اعمال صالحه ایلر و کوندر (حاصلی کندی الکله ارسال ایل
 مصراع ثانی مقام تعلیلده در (زیرا کیمه سندن صکره کوندر سن ایلریدن کوندر (یعنی
 سن صاغله کده آخرتک فایز پراسندن صکره اقارب ورثه سنی قایمز (عمر بر فرست آفتاب تموز *
 اندکی ماند و خواجه غره هنوز) عمر عینک ضمی و میک سکونیه در بونده باش معناسنه عینک و میک
 ضمی ایلده لغتدر (قسمده عینک فحبله مستعملدر مصدرده بویه کلور عمر یومردن (یعنی علم باندن
 بشامق معناسنه (عمر مبتدا و برف خبری تقدیری عمر چون برفست در مبالغه قصد بیه ادات
 تشبیه ترک اولندی برف قاردر عمر بجه تلج دیرل (واو حرف عطف و یا حرف حال (آفتاب
 کنش دیر (تموزه اضافی لامیه در ادانامه لامیه ایل (تموز تانک قحی و میم مضمومک تشدید و تخفیفیه
 یای ایلرینک اورته آینه دیرل تنکه بویینک ترینندن کلنور (بیت) آذر و نیسان ایلرست و جزیران
 و تموز * آب و ایلول و دوشربین و دو کانون و شباط (آفتاب تموز مصراع ثانی به مرهون مبتدا
 (اندک از دیکدر (واو حرف تنکیر (ماندک مقدم مفعولدر (ماند نونک سکونیه لازمه متعدی
 بینده مشترکد قالدی و قودی دیکدر فعل ماضی مفرد غایبدر فاعلی تحتده آفتابه راجعدر
 جمله فعلیه خبر آفتابدر (واو حرف حال) خواجه خاده روم ضمله و واور سمبله بونک کبی پرلده
 تعظیمی واجب اولان عزیزله و وزیرایه دیرل (خواجه مبتدا (وغره عینک کسری و رای مشدله
 اسمدر غفلت معناسنه خبر مبتدا در (عجم غنی مفتوح او قور میدانک مینی مفتوح او قودوغی کبی
 هنوز الا آن دیکدر (محصول بیت) عمر انسان و حیوان قاردر (یعنی تیر کچمه قار کبی در
 تیزار بجه ده و تموز آیینک کنشی برف عمر دن از اجاق قودی حال بوکه خواجه دخی غافلدر یعنی
 آفتاب تموز قاری نیجه که تیر ایدر سه مرور ایام و ازمنه عمری انجلین از لدر و اکسلدر حال بوکه
 عمر صاحبی دخی خواب غفلتده عمر کچمه سندن خبری یوق (حاصلی عمری تیر کچمه ده
 قاره تشبیه ایلش تیر ار بجه ده (بونده آفتابه بر ظرف نقد بر ایدوب در آفتاب تموز دیو و ماند فعلی
 لازم معناسنه الوب از قالدی دینلرینک سر نه هیچ واقف اولما مشلر (وحاشیه کتابنده ماند بونده
 نهاد معناسنه دین نه ماندی باورمش و نه نهادی (ای تهی دست رفته در بازار * ترست بر
 نباورنی دستار) ای حرف ندا منادی محذوف (تقدیری ای مرده تهی دست (تهی بوش دیکدر
 خالی معناسنه (دستله وصف ترکیبدر الی بوش دیکدر صفر الید معناسنه فقر و بوقلقدن کابندر
 (رفته ماضیدن قسمدر کتمش دیکدر (تهی دستک رفته به عدم اضافی و اضافی جائزدر
 (در حرف صله در بام معناسنه (بازار معروف (رسم فعل مضارع متکلم و حده و تاضیر مرفوع معناسنه

رد شعی

رد لامعی و سروری

رد لامعی و سروری

مشهور سوز در نه و پرر سک

الکله اول بیله کیدر سنکله

نک

قور قورم سن دیکدر (بر بایع عینک ضمله طراود دیکدر عر بجه ملائک دیرلر اما باده عر بیله بر اولمده وار
 نباورنی تا کید ایدر و بوتقدیر بجه دستار دن مراد دلیند اولور نامل (نباورنی فعل نفی استقبال
 مفرد مخاطب کونور من سین دیکدر (دستار بونده دستار معناسنه در (نباورنی مفعول اولی
 (و پر مفعول ثانیه) (محصول بیت) ای بازاره الی بوش کتمش کیمه قور قارم که دستمالکی طواو
 کونور من سین (یعنی ای صفر الید بازاره کیدن فقیر قور قورم سن بوش کیدوب بوش کله سین (زیرا
 بازار اهلی کیمه به را یکان سننه و برمن (حاصلی ای آخرت بازار بینه خیرات و حسنات سر و اعمال
 صالحات سر واران کیمه قور قورم که جنت نعمتلرندن محروم اولاسین (قور قورم دیکدر انکچوندر که
 بو خصوصده کیمه تک حقیقه جزم یوقدر (زیرا اعمال موجب جنت دکلدر (بلکه مشیه اللهه
 منوطدر (هر که عز و ع خود بخورد دن بخوید * وقت خر منش خوشه باید چید) هر که
 تقدیری هر کس که ایدی ضرورت وزن ایچون کس حذف اولندی (مرزوع اسم مفعولدر زرع
 بزوغ دن یعنی قحح باندن اکلمش دیکدر (اما بونده اکن مراد در خود ده اضافی لامیه در
 (بخورد با حرف تا کید و خورد فعل ماضی مفرد غائبیدی دیکدر (بخوید با حرف
 مصاحبت (و خوید واور سمبله خویش و زنی او ز رینه فصل که ترکیه اکا حاصل دیرل (یعنی
 تازه ایکن بچوب حیوانه بیدر دکری اربه (وقت خر من اضافی لامیه در و باقی معناسنه در
 (نون ضرورت وزن ایچون ساکن او قحی کرک ضرورت قافیه ایچون دین بکلمش
 سوبامش (شین ضمیر مذکور کسه را جعدر (خوشه بونده بشاقدیر یعنی بغدای و غیرینک
 بشاغی که عر بجه سنبله دیرل بایدک مقدم مفعولدر (چید جیم عجمیله کسریله فعل ماضی در
 مصدر معناسنه (زیرا مضارع مفسارندر دیو شرمک کرک دیکدر (محصول بیت)
 هر کیمه که کنینک اکینی چکله بیدی یعنی فصل ایکن بیدی اول کیمه خرمن زماننده
 باشق دیو شرمک کرک حاصلی هر کیمه که جوانلق عالمنده خیرات و حسنات و اعمال
 صالحه به عمرنی صرف ایلوب لهو و لعبه تصبیع اوقات ایلدی بیلرک زماننده باری قادر اولدیغی
 مرتبه آخرت یواننه سعی ایلک کرک تا که (مالا یدرک کله لایتک کله) ایله عامل اولش اوله (بند
 سعدی بکوش جان بشنوره چنیتست مر دباش پرو) بوییت قدیم نسخه لذه بولندی لکن شارحار
 یازدیغیچون یازلدی (بند بای عجمیله قحی و سکون نونله وعظ و نصیحت معناسنه در (سعدی به
 اضافی لامیه در (با حرف مصاحبت (و کوش کاف عجمیله ضمله قولغه دیرل که عر بجه اذن و سامعه
 دیرل (جانه اضافت بیانیه در روح حیوانی به جان و انسانی به روان دیرل (بشنو بیله مؤکد فعل
 امر مفرد مخاطبدر شنویدندن شنیدندن دکل ایش دیکدر (بند بشنو و مفعولی صریحی و بکوش
 غیر صریحی (رد راهدن مخفف بول دیکدر مبتدا (و چنیتست خبری اصلنده چون ایشست در چون
 ادات تشبیه و این اسم اشارتدر قریبه و سین و نادات خبر ترکیب ایله چوندن واور سمی و این دن همزه
 حذف اولوب چنیتست اولدی بونجیلندر دیکدر بولغظی چنین است همزه تحتلیه ایله یاز نملر
 فارسی املا دن آگاه دکلریمش (مر دارد دیکدر رجل معناسنه (و باش فعل امر مفرد مخاطبدر
 باشندن ار اول دیکدر اکثر نسخه باشدند صکره و او عطفه بازار با حرف تا کیددر (ورانک فحبله
 فعل امر مفرد مخاطبدر و دیدندن کیت دیکدر (محصول بیت) سعدینک پندینی جان قواغیه
 ایشست بول بونجیلندر در اول کیت یعنی نیم نصیحت شریعت و حقیقه و طریقه و موافق و مطابقدر
 بو کا یایش و هر فنده کیدر ایسک کیت (بعد از نامل از معنی مصلحت آن دیدم که در نشینی عزت
 نشینم و دامن صحبت فراخود چنینم و دفتر از کتفهای پریشان بشویم و من بعد پریشان نکویم)
 بعد از صولک معناسنه در که عجم پس لفظیه تعبیر ایدرل (نامل مصدر در فعل باشندن

رد شعی

رد لامعی

رد ابن سید علی و لامعی
 و شعی و سروری و کافی

رد ابن سید علی و لامعی

و سروری و شعی

رد شعی

فکر و ملا حظہ معناسنه (این معنایه اضافی مصدرک مفعولنه در معلوم اوله که هر گاه نکه که آخری الف اوله کر که اول الف یا شکسته یا زلسون کر که الف شکسته عجم ماقبلنی مکسور ایدر یا به منقلب اولق ایچون مثلاً موسی و عیسی و معنی بی بایله او قورلر و گاه او اور که آخری یا اولان کله نکه بایک ماقبلنی مفتوح ایدر یا الفه منقلب اولم ایچون مثلاً ننی و ترجی و تقاضی و تعدی بی نمنا و ترجا و تقاضا و تعدا او قورلر فاحفظ (پس بونده معنایی ایکی وجهله اوقق جائز در بونده این معنادن مراد ایات سابقه نکه مضمونلر بدر دیدمک مفعول اولی (و مصلحت مفعول ثانیه سی) که حرف بیان (نشین نو نکه فحی و کسر بیه او ترا جتی بره دیرلر و هر حیوانک کیچه بتاغنده مستعملدر عزتسه اضافت بیانیه در (عزات فراغت و انقطاع معناسنه در نکه العزاة عبادة یو رمشار (یعنی خلقدن منقطع اولق عبادتدر) نشینم فعل مضارع متکلم و حده در نشیندن (واو حرف عطف) (دامن و دامان انکدر که عربجه ذیل دیرلر صحبتیه اضافت لامیه در مجازا (فرا بونک کی پرده باده صله معناسنه در (خود کنندی معناسنه در) (چشم فعل مضارع متکلم و حده در چیدندن بعض نسخده فراهیم دو شمش (واو حرف عطف) (دو دفتر معروف و مضاف الیه مخذوف تقدیری دفتر باندلر) (گفته اکنده نکه جمعیدر لغته سولمش الفاظ و کلماته دیرلر اما بونده سخن معناسنه در سوزلر دیمکدر) (پریشانه اضافت بیانیه در افتده طاغی دیمکدر اما بونده کلام اغودن عبارتدر) (شویع یا حرف استقبال بویای ظرفای عجم مکسور و بعض رستاییلری مضموم او قورلر پس منته سنده با مضموم اوقق کرک دین رستانی طبع ایمش (شو بیدندن شستن دن دکل (نکویم فعل نفی مستقبل در کو بیدندن کفتن دن دکل بودرت فقره و اوعا غفله ایله کله یکچون متصل یا زلادی صنعت و صله دلالت ایلسون حاصلی مذکور معنایی تأمل ایلمکد نصکره مصلحت انی کورد مکه عزات او تراغنده او تورام و صحبت انکئی کندو مه دیوشورم و دفتر زبانی پریشان کلامدن بویم و من بعد پریشان سولیم یعنی دنیا کلامتی ترک ایلم و هرگز رطب و یابس سولیم (بیت) زبان بریده بکچی نشسته صم بکم * که از کسی که نباشد زبانش اندر حکم) زبان معروف (بریده بایک ضمیمه اسم مفعولدر) (بریدندن کلمش دیمکدر) (زبان بریده وصف ترکیبدر دلی کسک معناسنه) (یا حرف ظرف) (کچ کاف عربینک ضمی و نو نکه سکونیه مطلقاً بوجفه دیرلر) (یعنی طاشراکی و ایچریکی بوجفه دیرلر اما بوجله بای عجمینک قحیله ایچ بوجفه دیرلر) (صم صادق ضمی و میم مشدله صم جمعیدر چرا حرکت جمعی اولدیغی کی نهایی بوجفه صاعقدر صاعغرلر دیمکدر) (بکم ده بایک ضمیمه ابکمک جمعیدر دلسزلر دیمکدر) (کسی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (زبانش شین ضمیر کسه راجعدر) (اندر ادات ظرفدر در کی بلکه در اندر دن مخففدر) (حکم بونده امر معناسنددر) (محصول بیت) دلی کسک بر بوجقه اوترمش صاعغرلر و دلسزلر یکدر بر کیمسه دن که دلی کنندی حکمنده اولیه یعنی دلنه ضبطی اولمیان بلکه کو کله کلنی دلنه کتوره یعنی صاعغرله و دلسز لکه او روب خلقدن منقطع اولان کیمسه لزبانی ضبطنده او لمیان پریشان وزواید کو کیمسه دن یکدر) (بونده جمع صیغله بی ایراد ضرورت وزن ایچوندر دین معنای بیته واصل اولمیش و اصل و ابکسر کی بر بوجقه دلی کسکلهش یعنی خاموش اوترمش کیمسه بوججهله دخی معنی قابلدر) (مقطوع اللسان یعنی خاموش اولوب بر بوجقه صم و بکم اوترمش کیمسه بو تقدیر جد ادات تشبیه مقدر اعتبار اولماز) (وصم و بکم ذکر جمع واراده واحد قبیلندن اولور غفلت اولمیه دین کیمسه ایکی تقریرنده به خط عشوا ایلمش) (مصراع اولک معناسنده ادات تشبیه مخذوفدر یعنی دلسزلر و صاعغرلر کی بریده زبان بر کوشه ده اوتران کیمسه یا خود ادات تشبیه ملحوظ اولمیه یعنی بریده زبان اولوب بر کوشه شده ابکم اوتران کیمسه

دفتر جعفر و زنده بر برینه ضم و چون اولمش نیجه اوراقی مشتمل نسخه بدینور کر که اوزرنده حساب یازلسون کر که آخر نسنه دالک کسری دخی جائزدر کذا فی اللغات (اسعد)

رد لامعی و شعی

رد سروری

رد شعی

دیمک مراد اوله بو تقدیر چه صم بکم ذکر جمع واراده واحد قبیلندن او اور دین اولکی کی صم بکم عجمی اصحابندن ایمش (نایکی از دوستان که در کجاوه انیس من بودی و در حجره جلپس من برسم قدیم از در در آمد چندان که نشاط و ملاعبت کرد و بساط مداعت کسرتد جوا بش نکتم و سر از زانوی تعبد بر نکر قتم رنجیده نکه کرد و گفت) نا انتها غایت ایچوندر (یکی بر سی) (که حرف رابط صفت) (کجاوه و کجا به و او و بایله و کزابه بنه بویله) (زیرا و او بایله بایک تبدیلی و تواخسی و ارمخفه معناسنه کجاوه عرب کزاهه در کاف و زاء فارسیله دینلر یازلر ایمش (زیرا کچ ده کزده فارسیدر اگری دیمکدر و کافر عریسدر بهر حال کاف عربینک قحیله کزاهه دن عربدر دین بولغندن اکاه دکل ایمش) (آوه آو بختندن اشتقاق ایلمک قلمی سهو و نسیان ایمش) (انیس فعل بمعنی فاعلدر موانس معناسنه مزاج و خوی الشدر مق معناسنه حجره معروف) (جلپس فعل بمعنی فاعلدر هم نشین معناسنه تقدیری جلپس من بودی ایدی فقره اولی ده ایراد ایلمکله اکتفا اولندی) (یا حرف مصاحبت) (رسم بونده حادث دیمکدر قدیمه اضافت بیانیه در) (در قیو) (در آمد ایچر و کردی یعنی قبولدن ایچر و کردی) (چندان او لقدر دیمکدر) (نشاط نو نکه قحیله سرور یعنی شتاک نو نکه کسر بیه اولیجی ناشطک جمعیدر) (ملاعبت مفاعله بایندن مصدر در او یون یعنی بازی و حشر بلیق) (بساط مفاعله بایندن مصدر تأیدر اما بونده دوشک مراد در) (مداعت بنه مفاعله بایندن مصدر در مزاج و لطیفه معناسنه) (کسرتد فعل ماضی مفرد غائب دو شدی دیمکدر) (جوابش شین ضمیر یکی از دوستانه راجعدر) (زانودزد بر بجه رکبه دیرلر انک ضمیمه تعبدیه اضافتی بیانیه در) (تعبد خدمت و قولغه دیرلر) (بر نکر قتم بحسب لغت بوقاری طو تدمم دیمکدر اما استعمالده قالدردم معناسنه در) (رنجیده بونک کی هاه ر سبلمه هاه ترتب دیرلر انجنوب دیمکدر ان شاء الله تعالی کلدوی یورده تنبیه اولور) (نکه کرد نو نکه کسری و کاف بحمله نظر ایلمدی دیمکدر) (محصول ترکیب) سابقا ذکر ایلمدیم مصلحت اوزره اولدم یعنی خلقدن منقطع اولوب بر بوجق اختیار ایلم اول وقت دکه دوستلردن بر بسی که حج یولنده بخله محفه دش اولوردی و دیار غریبده هم حجره و هم نشینم ایدی (حاصلی یار قدیم و محب حیم ایدی عادت سابق ایله یعنی بی تکلف لایالی قبولدن ایچر و کردی اولقدر سرور و شاد مائاتی ایلدی و شطارت و مباسطت کو ستردی یعنی بی غمکین و حزین ظن ایدوب انواع ملاطقات و اصناف مطایبات ایله بی سولیمک مراد ایلندی) (زیرا بوزمانه دکه بویله حالم واقع اولما مشیدی و یا نه کله کله بلا تکلف مصاحبتله ما نوس ایدی بوقدر احوال که ایلدی اصلاً اکا جواب و برمدم و باشمی زانوی مراقبه دن ورکبه تعبد دن قالدردم یعنی انکله هیچ مقید اولدم و بوقدر حشر بلغنه التفات ایلم بویله اولیجی بکا انجنوب نظر ایلمدی و دیدی) (فقره اولی ده تحت و فقره ثانیه محبت افطریبی زیاده ایلملریا نندن ایلملر نشاطی ملاعبته مضاف ایدوب معناسنی اولقدر که ملاعبت سرورینی ایلدی دین جیبی نسخنه ره مخالف یازمش رنجیده اسم مفعولدر انجنش دیمکدر دین صیغه و معناده اصابت ایلماش و معنا سنده انجنش اولدیغی حالده یعنی غضبیه بکا نظر ایلمدی دین منطوق ترکیبه مناسب معنی و برماش زیرا بومر تبیه غضب لازم دکل فنامل (قطعه) کنوت که امکان کفنا ر هست * بکوی برادر باطلف و خوشی) کنون کاف عربینک و نو نکه ضمیمه شمدی دیمکدر الان معناسنه اکتوندن مخففدر فتح همزه ایله (که حرف بیان) (امکان افعال بایندن مصدر در قدرت معناسنه) (کفنا اصلنده وصف ترکیبدر آریدندن که مخففدر آوریدندن گفت اسم مصدر در قول معناسنه قول کتور یچی دیمکدر

رد کانی
رد ابن سید علی و سروری
رد کانی
رد دقایق الحقائق

محفه دیمک کسری
و حالک فحی و فاء مشدله ایله معروف

رد ابن سید علی و سروری
و کانی
رد شعی
رد لامعی
رد شعی

صکره مجموع مرکبی کلامه استعمال ایلدیلر پس اضافت مصدرک مفعولته در (با حرف
تأکید) کو کاف عجمک ضمیمه فعل امر مفرد مخاطبدر کو ییدندن گفتن دن دکل (برادر اصل
لغته بونک کیلدرده ذال مجمله ایلدرلکن عموما استعمال دال ایلدر یعنی مهمله ایلدر تکرر شیدالدین
وطواط عروضنده تعیین بیور مشدر (قطعه) در زبان فارسی فرقی میان دال و ذال * یادگیراز
من که این نزدافاضل مبهمت * پیش از ودر لفظ مفرد کر صحیح ساکنست * دال دان آن را
و باقی جمله ذال مجمست) (لطف لغته بو مشققد ر) اما بونک کی برلده ایلک و ملامت
معنا سنه در (خوش واور سمبله لطفه عطف تفسیری شکاید ر سابقا اشارت اولندی که
بونک کی خالک فتحه لری روم ضمه ایلد او قنور (و با حرف مصدر در ایلک دیمکدر (محصول بیت)
شمیدی که سنک کلامه و تکلمه قدرتک و طاقتک وارد (امدی ای برادر لطفله و احسان ایلد
سویله یعنی لطف و احسان اید و ب تکلمه و نطقه کل (که فردا چوپیک اجل در رسد *
بحکم ضرورت زبان در کشتی) که حرف تعلیل (فردا ایرته و یارین معنا سنه در عربجه
غدا دیرل (حوادث تعلیل (پیک معروف عربجه برید دیرل فعل ورنی اوزره (اجله اضافتی
بیانیه در (و یا خود لامیه در که حضرت عزرائیل مراد اوله و لکل وجه (در حرف تأکید
(رسد رانک و سنک فتحه لریله فعل مضارع مفرد غایبدر رسیدن بونده ایریشه دیمکدر
(با حرف مصاحبت (حکم بونک کی برلده محض تأکید افاده ایدر (ضرورت معروف (در
حرف تأکید (کشتی فعل مضارع مفرد مخاطب (زبان مفعول صریحی (و بحکم غیر صریحی
(محصول بیت) ای قرنداش لطف ایلد سویله زیر یارین که اجل پیک ایریشه یعنی موت
وفوت که متعین اوله بالضروره دلکی تکلمدن چکر سین (یکی از متعلقان منش بر حسب واقعه
مطلع کردانید که فلان عزم کرده است و نیت جزم که بقیه عمر در دنیا معتکف نشیند و خاموشی
کز بند تو نیز اگر توانی سر خویش کبر و راه مجانبت پیش گفتا بعزت عظیم و صحبت قدیم که
دم بر نیارم و قدم بر ندارم مگر آنکه که سخن گفته شود بر عادت مألوف و طریق معروف که
آزردن دوستان جهلست و کفارت بین سهل (متعلقان الف و نونه جمع اولدی ذوی
العقوله صفت اولدو غیچون تقدیری از مردمان متعلقان (منش شین ضمیر یار قدیمه راجعدر
معناده کردانیده مقیددر (حسب حالک و سنک فتحه لریله اصل و مقیدار معنا سنه در (واقعه دن
مراد شیخک قصد عزالت و انقطاع عن صحبت خلقد ر (کردانید فعل ماضی مفرد غایبدر
بونده ایلدی دیمکدر (که حرف بیان (فلان الفاظ کنایتدندر (بونده مراد حضرت شیخدر
(عزم قصد دیمکدر (نیت قصده عطف تفسیر در (جزم قطع معنا سنه در (نیت جزم
شول نیتد ر که انفساخ قبول ایلدیه (که حرف بیان (بقیه عمر اضافتی لامیه در (خاموش
ایسم در ساکت معنا سنه خوش و خامش و خجش ده دیرل (کز بند فعل مضارع مفرد غایبدر
کز ییدندن کز ییدندن دکل اختیار ایلدیه دیمکدر (نیردخی دیمکدر (توانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
قادر ایلک دیمکدر (سر لفظ مشترکدر بونده باش اولقی جائز در یعنی باشک تدار کین کور
دیمکدر سودا و هوا معنا سنه اولمقده قابلدر یعنی سوداء نفسا نیکی و ارزوی طبعکی طوت
ضبط ایلد که یا مال حوادث نفس اولیه سین (مجانبت بونده خلقدن عزالت و انقطاع
معنا سنه در (پیش اوک معنا سنه در تقدیری پیش کیر در فقره سابقه قیاس ایلد
(گفتا اول یار قدیم دیدی (بعزت با حرف قسم (عظیم اولو دیمکدر اضافت لامیه در
اولو اللهک عز تیچون دیمکدر (صحبت قدیم عزت عظیمه معطوفدر یعنی ارام زده واقع اولان
قدیم صحبت و دوستلی حقیچون دیمکدر (که حرف بیان (دم نفس (بر نیارم چقاریم یعنی

نفس چقاریم عدم حضور و قرار دن کتا ییدر تکه ترکیده سولغم الایم دیرل دیکنتک
و آرام مقامنده (قدم لغته طابندر اما بونده ایاق مراد در رجل معنا سنه مجازا (بر ندارم لغته
یوقاری طوتما ییدر اما بونده قادریم دیمکدر طور دوغی یردن کتا مکدن کتایتدر (مکرادات
استشادر الا معنا سنه (آنکه اولوقت دیمکدر (که حرف بیان (گفته شود فارسیده اسم مفعول
افعال عامه نک بریله کلور کاه اولور که فعل عامی حذف ایدوب ینته مفعولیت معنا سنی
قصد ایدرل (یس بونده معنی سویلنه دیمکدر (عادت مألوفدن مراد عادت معهوده در که
حضرت شیخله کنیدنک ارا سنده واقع اولان مصاحبتدر (یس طریق معروف بونکله
عطف تفسیری شکلی اولور (که حرف تعلیل (آزردن لازمه متعدی ینشده مشترکدر
لازم اولنجه دوستان فاعلی اولور (یس مراد یا شیخک انجمنی اوله و یا معهود دوستک
متعدی اولنجه دوستان مفعول اولور ینته اشتراک اوزره لیکن سوق کلامه مناسب و ملائم اولان
متعدی اولوب فاعلی شیخ اوله و مفعولی یار قدیم اوله فاعل (آزردن مبتدا (وجهلست خبری
(کفارت بونده اهل شرع هر کلهی ازاله ایچون تعیین و تقدیر ایلدیکی نسنه در (بین بونده
اند معنا سنه در فارسیجه سوکند دیرل سنک و کاف عجمینک فتحه لریله (بو فقره معنای
شرطیتی متضمندر (یعنی بین ایلد یسه کفارتی سهلدر و یا بین ایلوب بلکه مشایخک
برخیره نیت و قصدی حکم یمینده ایسه ده کفارتی سهلدر که کفارت بین اوج کون اوج طوتقی
و یا اون کشتنک قارن طویور مقدر بوا یسه چوق مصلحت دکل (محصول ترکیب)
بنی متعلقمدن بریسی یار قدیمی اصل قضیه و مقدار واقعه به مطلع ایلدی که شیخ قصد
و عزیمت ایلشد ر دخی قطعی نیت طور متشدد که انفساخه بحالی یوق که عمرک باقبسنی
دنیا ده معتکف اوتوره وصمت و سکوت اختیار ایلدیه سنده اگر قادر ایلک باشک قییدنی کور
(و هوای نفس و ارزوی طبعدن کچ (و خلقدن انقطاع و عزالت ایدوب تباعد و تجنب
طریقنی اوکو که طوت (حاصلی خلقدن اختلاط و ابتلاقی قطع ایلد (اول یار قدیم یوققریری
ایشدوب و بویانی دکلنجه دیدی عظیم خدا نک عزتی حقیچون و شیخله واقع اولان صحبت
قدیم حقیچون که آرام ایلزم و بر نفس المزم و بر آدم اتوب بوندن کتزم الا اول وقت که سوز
سویلنه عادت مألوف و معهود و طریق معروف و معلوم اوزره یعنی رسم قدیم اوزره مکالمه
و مصاحبت اولور سه فیها نعمت (والابنده همان شیخک یا ننده اعتکاف ایدوب کنیدنک قنده
صامت و ساکت اولوب خلقدن منقطع اولورم (زیرا دوستلری انجمنک و یاد و ستارک انجمنه سی جهلدر
و بین ایلدیه کفارتی سهلدر (کانه که شیخک بویله ایلسنی حقیقه نقیصه اکار که بونجه الحاح
و ابرام ایلر زبرا شیخ کی بر مفید فاضلک عزالتی قابل طالبله زبان ایدر بوا یسه مر شدله لایق
دکل تکه بوند نصره لمینی بیان ایدوب بیورر (و خلاف راه صوابست و عکس رأی
اولی الالباب ذوالفقار علی در نیام و زبان سعدی در کلام) و او حرف عطف (و با حرف حال
(خلاف نقیض صوابدر که طوغریدر یعنی اویمامی (خلافک اضافتی لامیه در
(و راهک بیانیه (عکس معروف (رأی رانک فتحی و همزه نک سکونیه فکر معنا سنه در
(همزه بی الفه قلب ایلکده جائزدر (اولی حالت نصبی و جری بایله و حالت رفعی و اوایله در ذونک
جهلدر خلاف قیاس اوزره زیر قیاسی جچی ذوون در حالت رفعه و ذوون در نصب
و جرده ارباب و اصحاب معنا سنه (الباب لبک جعبدر عقلاود دیمکدر (یس اولو الالباب اصحاب
عقول دیمکدر (ذو صاحب معنا سنه اسمدر اسماء سنه دن که حروفله اعراب اولور (فقار
فانک فتحه لریله اوکر غه کککری که واحدی (فقار در اما بونده ذوالفقار فانک فتحه لریله حضرت

محمد صلی الله تعالی علیه وسلم امام علی رضی الله عنه حضرت تیرینه هبه ایلدی یکی قلچدر
(خلاف مقدم خبر) (وعکس اکامعطوف) (وذوالفقار مؤخر مبتدا) (ونیم بونده قین در عریجه
غلاف دیرلر غینک کسریله) (کام کاف عریله افط مشترکدر مراده و دماغه و جکبه دیرلر
بونده چکبه مراده در) (محصول ترکیب) (دخی صواب بولینک خلا فیدر و یا حال بوکه راه
صوابک خلا فی و تقیضیدر و ارباب عقولک عکسی حضرت امام علینک ذوالفقاری
قینده اولوق) (یعنی غلافدن چقماق زبر امام علی حضرتی سل سیف ایلده بوقدر غزوات ایدوب
اندن آثار عجیبه و اخبار غریبه که نقل اولنور وجود بولمزدی) (شیخک دخی لسانی دماغه
قالوب صامت و ساکت اولسه بوقدر معارف و مزایا مسطور اولوب مستور قالوردی) (پس
حضرت شیخ ارشاد و وعظدن خاموش اولوق نیجه قابل که طالبلره حرمان ایراث ایدر
(ایمدی تکلم ایلک کرک که مریدان مستفید و مستفید اولالار) (بعض نسخه ده و نقض
عهد اول الایباب واقعدر) (نقض مصدر در ضرب باندن بوزمق عهدی بوزمق دیمکدر
(کام بونده کاف عجمیله در دینلر خطای فاحش ایشلر) (نه که حضرت جاییک کاف قافیه سنده
برینده واقعدر) (بیت) (کسی که کام درین بحر میرند پی کام) (بکام می رسد آخرولی بکام نهنک)
وخواجه آصفی بیورر (بیت) (بسی خودرا در آب دیده چون ماهی وطن دیدم) * که تاقلاب
زلفش را بکام خویشتن دیدم (قطعه) زبان در دهان ای خردمند چیست * کلید در کج
صاحب هنر) بوییت سؤال و جواب صنعتی متضننر (خرد خالک کسری و راک فحیه
عقل معنا سنده در) (هوش ده دیرلر) (مند ادات نسبتدرلی معنا سنده) (دولتند دولتی دیمکدر
(کلید کاف عریینک فحیه مفتاح معنا سنده اما کس کافله ده اوقورلر) (نه که ترکیده قفله
کافک کسریله کلید دیرلر) (کج کاف عجمینک فحیه خزینه ده دیرلر اضافلر لامبه در) (لکن
کلیدک دره) (ودرک کججه اضافلری بای بطنیله در بای بطنی مضافک کسریله اشباعدن
متولد اولان یاه دیرلر) (صاحب هنر وصف ترکیبی اقامندندر) (محصول بیت) (ای خردمند
اغزده دل ندر بوسؤالدر) (صاحب هنرک خزینه سی قیوسنک کلیدی) (یعنی مفتاحیدر بوجوابدر
(چودر بسته باشد چه داند کسی) * که جوهر فروشت پایله ور) (بسته باشد بغلو اوله دیمکدر
(داند فعل مضارع مفرد غائبدر) (داندندن بیلور دیمکدر) (کسی یا حرف وحدت) (که حرف بیان
(جوهر فروش وصف ترکیبی در) (فروشدندن فروختن دن دکل جوهر صائیجی دیمکدر
(بیلور چرچی به دیرلر) (محصول بیت) (چونکه صاحب هنرک خزینه سی قیوسی بغلو اوله کیمسه
نه بیلور که مذکور صاحب هنر جوهر صائیجی مدبر بوخسه چرچی) (یعنی مادام که بر کیمسه نگله
و نطقه کلبه) (عالم مدبر جاهل مدبر کیمسه نک معلومی اولماز) (پس هر کسک علمی و معرفتی کلامدن
معلومدر) (پایله چرچی اسبابنه دیرلر دین غلط ایشلر) (زیر پایله اییکه و ایشمه دیرلر مطلق چرچی
اسبابنه دیمزلر) (قطعه) (اگرچه پیش خردمند خامشی ادبست) * بوقت مصلحت آن به که
در سخن کوشی) (پیش خردمند لامبه) (خامشی بای مصدر به ایلده مبتدا) (وادبست خبری) (و پیش
خردمند ظرف مکانی) (بوقت یا حرف ظرف) (وقت مصلحت لامبه در) (در سخن) (در حرف صله
(کوشی کاف عریینک ضمیمه فعل مضارع مفرد مخاطبدر طور یشده سین یعنی سعی ایلده سین دیمکدر
(محصول بیت) (اگرچه عاقل قتنده ولوکننده ایشم اولوق) (یعنی سکوت ایلک ادبدر) (حاصلی
معقولدر اما مصلحت وقتنده اول یکدر که سوزده چالده سین یعنی سکوت محدوددر اما هر پرده
دکل بلکه تکلم ایلا مکدن ضرر و نقصان مترتب اولسه انده سکوت مذمومدر) (دوچیز طیره
عقلست دم فرو بستن * بوقت کتن و کفتن بوقت خاموشی) (بوییت بیت اوله نسبت ایله مقام

رد این سید علی ولامعی
وسروری و کافی
و دقایق الحقایق

مطلـ

رد لامعی

رد کافی

تعلیلده واقعدر) (چیز نسنه دیمکدر) (طیره معلوم اوله که فارسی دلنده سکر حرف اولماز) (قطعه)
هشت حرفست آن که اندر فارسی نابدهمی * تانیا موزی نباشی اندرین معنی معاف * بشنو
از من این حروف و یادگیرای اهل دل * تا و حا و صاد و ضاد و ظا و عین و قاف) (پس
سکر حرفک بریسی موجود اوله بونده یا تحریفات عوامیه دندر و یا غیره دلدن منقول) (پس
طیره نک اصلی تیره در لفظ مشترکدر غضبیه بولانق معناسی یشنده) (امدی التباس لازم کلسون دیو
غضب معناسنه اولان طایله یازدیلر) (بونده عقله اضافت مصدرک مفعولنه اضافتیدر و همزه
مجتلبه اضافت ایچون کلمشدر) (تقدیری سبب طیره عقلدر) (دم بونده نفس در) (فرو فاک ضمیمه
بولک کی برده محض تا کید ایچوندر نفس بغلامق زک تکلمدن کنایتدر کفتن قرینه سبیه) (بوقت
یا حرف ظرف و اضافت ظرفک مصدرینه در) (واو حرف عطف کفتن مصدر بنی دم فرو بسته
عطف ایدر بوقت خاموشی اضافتی سابق کیدر و یا حرف مصدر) (محصول بیت) (ایکی نسنه
عقلک غضبیه و بجزور لغنه سبب در) (بریسی تکلم لازم اولدقده سکوت ایدوب خاموش اولوق
(و بریسی ساکت و خاموش اولاجق وقتده تکلم ایلک) (حاصلی سوبیله جک وقتده سو یلمک
(مصرع ثانییک معناسنده ایکی نسنه عقلی غضبه کتور یچیدر دیوب) (منه سنده طیره
بونده مصدر بمعنی فاعلدر دین عنیدی سوبیش) (و طیره خفت معناسنده در دین
اثر نیجه کتمش) (فی الجملة زبان از مکالمه اود رک کشیدن قوت نداشتن و روی از محاوره
اوگردانیدن مروت نداشتن که یار موافق بود و محب صادق) (مکالمه او مکالمه مصدر در
مفاعله باندن سوبیلک و سوبیشمک مشارکت بین الاثنین در) (اوضمیر غائب یارقده راجعدر
(اضافت مصدرک مفعولنه در) (در حرف تا کید) (کشیدن چکیمک زبان مقدم مفعولیدر) (محاوره
و محاده بر معنایه در مصاحبت دیمکدر) (گردانیدن بونده دوندن مک دیمکدر اعراض ایلکدن
کایتدر) (روی گردانیده نک مقدم مفعولیدر) (فقره اولیده کی) (که حرف تعلیل) (محصول ترکیب)
حاصل کلام یارقده یله سوبیشمکدن دیلی چکیمکه قوت طوعنماد) (یعنی انکله مکالمه دن ساکت
اولوب سوبیشمکه قادر اولمادم) (دخی انکله مصاحبت ایلکدن بوزم دوندن مکی مروت یلدم
حاصلی مصاحبتدن کلیا اعراض ایلکی معقول و مناسب کورمدم) (زیرا یار موافقم و محب
صادق ایدی) (بیت) (چو چنک آوری با کسی برستیز * که از وی کزیرت بود یا کزیرن) بوییتی
برساله مرده کمال تحقیقه تحقیق ایشلر مراد ایدن انده کورسون) (چو ادات تعلیل) (چنک آور
وصف ترکیبی در) (آوردندن و یا ضمیر خطاب چونکه چنک آور سین مراد حقیقته چنک آورلک
دکدر بلکه قصه دن حصه در) (یعنی چونکه الکدن ایش کلور دیمکدر) (یا حرف مصاحبت
برستیزه متعلقدر ماقبلنه دکل) (کسی یا حرف وحدت نوعیه) (بر حرف تا کید) (ستیز فعل امر مفرد
مخاطب اونکولک) (یعنی لاج و عناد ایله دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (وی و اوک فحیه و بانک سکونیه
اوکی ضمیر غائبدر هم معناسنه) (کزیر کاف عجمینک ضمیمه و زانک کسریله ضرورتسیرک معناسنه در
عرییده بدکی ادات نفی یعنی نادخل اولیجی ضرورت معناسنی افاده ایدر) (نسه که حضرت
مولانا جای بر قطعه ده ایکسین یله جمع ایدوب بیورر) (قطعه) (علی که ناکر بر تو باشد بدان کرای
و آن را کزان کریر بود چیست و جو ممکن * و انکه که حاصل نوشود علم نا کریر * غیر از عمل بموجب
اوارز ممکن) (ملاحظه تیری اوغلنه نصیحت بیورر) (بر علم که سنک ضرورتک یعنی سکات لازم
و ضروری اوله اکامیل ایله) (اما اول علمی که اندن ضرورتک و لازمک اولیه چیست و جو ایلله) (یعنی
اکا طالب اوله اندن صکره که سکاعلم نا کریر یعنی ضروری علم حاصل اوله حاصلی علم ضروری که سکا

رد شمع
رد کافی

حاصل اول علم ناگزیر ایله یعنی موجب ایله و مقتضای ایله عملدن غیر نسنه ارزوا ایله دیمکدر
(بیت) تویی که در دوغمت یارنا کز بر منست * جفا و هر چه رسد از تود پذیر منست) نظامی
مخزن الاسرار ده پیورر (بیت) هست زیاری همه را ناگزیر * خاصه زیاری که بود دست گیر
هر کسه بر یاردن ضروری در دیمکدر حاصلی بوییت مزالی الاقدام واقع اولد یغیچون مکرر
ایات استشهاد ایراد ایلدک (اگر چه که مادتمز دکلدنر) و تاضیر خطاب (بود فعل مضارع
مفرد غائب) کریرک اوله دیمکدر (یا حرف عطفدر عریده ام و اوکی کریرم عطوفدر کریر
یونده اسم مصدر در قاجه معانسه نفرت دیمکدر (کریردن دن کریردن دن دکل (کریر
یونده کریردن معانسه در دین اسم مصدری بلریمش (محصول بیت) چونکه جنک آورسین
یعنی صواش آریسین و الکندن لج و عناد وجدال کلور برنوع کیمسه ایله لج و عناد وجدال ایله که
اندن احتیاج سز لکک و ضرورت سز لکک اوله (یعنی اکاهج بروجهله احتیاجک و ضرورتک
اولیه و یا اندن نفرتک و کریرک اوله (یعنی اندن قاجمک و اعراضک اوله) اما بوبکا کلن یارقدم
بنم ضرورتی و ناگزیر و محتاج الیه دوستم و محبم ایدی و اندن هیچ بروجهله کریر و نفرت و اعراض
یوق ایدی (بوییت بوستانده کلور و معناسی بونک بودر) (یس معلوم اوله که عوماشراح بونک
معانسه واصل اوله و شلر و بعضی شویله اطباب کلام و اکثار مقال ایلش که مال و نتیجه سی
محض ژا باقل بلکه اندن دون و سافلدن تأمل ندر (بحکم ضرورت سخن گفتیم و تفرج کآن
بیرون رفتیم) بحکم یا حرف مصاحبت و حکم بونک کی پرل ده تأکید افاده ایدر انجق بالضروری
دیمکدر (سخن گفتیم سوز سو یلشدک و یاسو یلشدک) (تفرج افنده انکشافدر) (یعنی آچملق و غمدن
قورتلقدنر اما سیر محله مستعملد یونده ده مراد سیردر (تفرج کآن اصلی تفرج کن در (یعنی
وصف ترکیبی در (الف و نون مبالغه معنای بی افاده ایدر تفرج ایدر دیمکدر (بیرون
طشره (یعنی شهردن طشره باغلر و باغچه لر جانینه کتدک دیمکدر (محصول فقرتین) و قناکم
کلن دوست بنم یارنا کریرم اولد یسه و اکاهج بروجهله استغنا و اندن اعراض معقول کورلد یسه
بالضروره انکله مکالمه به محاوره به کلدک و سیر ایدرک طاشره باغلر و باغچه لر جانینه کتدک
(در فصل رابع که صوات برد آرمیده بود و اوان دولت ورد رسیده) فصل لغته آرمقدنر
اما بونک کی پرل ده بیلک درت حصه سندن بر حصه سی مراد در یونده ربیعه اضافله
تخصیص کسب ایلش در (ربیع بهار زمانه دیرلر) (یس فصل رابع فصل بهار دیمکدر
ربیعه یا الحاق ایدوب وحدت نوعیه در دین کیمسه جیع نسخیه له مخالف یاز دوغندن غیر
معنایی افساد ایدر (که حرف رابط صفت) (صوات لغته بر کیمسه نک اوزرینه صحرایوب
هجوم ایلکه دیرلر اما بونک کی پرل ده شدت و سورتدن عبارت ندر (برده اضافتی مصدرک
فاعلینه اضافتدر (رد بانک قحی و رانک سکونیه صوق معانسه در که فارسیده سرما دیرلر
(ارمیده آرمیدن مخفف در دکلنش دیمکدر ساکن اولمش معانسه ماضیدن قسمدر
اسم مفعول دکل (بود یونده حکایت حال ماضی معناسی افاده ایدر) (اوان همزه مقصوره نک
فتحیه وقت معانسه در (ورد و اوک قحی و رانک سکونیه عرید رکل معانسه) (اوان دولت
ورد اضافتدری لامیه لر در (رسیده ارشمش دیمکدر ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکل
(محصول فقرتین) طشره کتدیکر زمان ربیع فصلنده ایدی که شدت سرما ساکن
اولمش و کلک دولتی وقتی ایرشمشیدی یعنی کل آچلمشیدی ورده دولت اثباتی اول
جهتندنر که کل چچکلرک سلطانیدر نکه خواجه حافظ پیورمشدر (بیت) افسر سلطان
کل یداشد از طرف چن * مقدمش یارب مبارک باد بر سر و سمن) حضرت شیخک بولکلامنده

یارنا کریر ضرورت سز یار
دیمکدر صح

رد لامعی
رد شعی

در ابن سید علی و لامعی
و سروری و شعی و کافی

رد شعی

رد لامعی و سروری

در لامعی

نوعا مسامحه وار زیرا شدت شتا و آخر خسین و اول بهارده آرام ایدوب ساکن اولور
وکل خود بهار فصلینک اواسطنده آچلور (شویله که کل زمانده بردک و سرما نک نام و نشانی
هر کز کیمسه خاطرینه خطور ایلز فتا مل (بیت) پیرا هن برک بر در خستان * چون جامه
عیدنیک بختان) پیرا هن الفله و الفسز کولکدر که عربجه قبص دیرلر (بر که اضافتی بیانیه در
پیراق کولککی دیمکدر (جامه قفتان عیده اضافتی لامیه در پیرام قفتانی دیمکدر) (نیکبخت
وصف ترکیبدر دوللو معانسه) (الف و نون ادات جمعیدر ایکی قافیه ده بله) (نیکبختانه اضافت
لامیه در) (محصول بیت) بهاری توصیف ایدوب پیورر انجق اوزره پیراق کولککی ارباب
دولتک پیرام لباسی کبی ایدی یعنی یکی و تاز و اورسملش و صولمش دکل ایدی فقرا لباسی کبی
(حاصلی استیحقندن و صو و قدن پیرم ده و ذبول دکل ایدی دیمکدر) (قطعه) اول ارد بهشت
ماه جلالی * بلبل کوینده در منابر قضبان) اول معروف (ارد بهشت ماهه اضافتی لامیه در
(وارد بهشت ماهک جلالی به اضافتی بیانیه در) (معلوم اوله که چشید زمانه دلنار یخ اعتباری
یوغیدی اما نک زمانده حکمائک زیاده سبله غلوسی و کثرتی و و فرقی و اربادی (یس چشید
تخت سلطنته جلوس ایلد یکنده اول کونی تاریخی قوذیلر اندن صکره هر عظیم الشان
پادشاه که تخت سلطنته جلوس ایلسه اول کونی و آبی و یلی تاریخی ایدر لردی (یزد جردین
شهر یارب بن نوشیر وانه کلنجه که آخر ملوک عجمدر) (یس انک جلوسنده تاریخی ایلد یلر دیرلر که اول
کون هجرة نبینک علیه الصلاة والسلام اوان برنجی سنه سنک ربیع الاولک بکرمی ایکنجی کونی ایدی
و یونار یخ ستمر اولدی سلطان جلال الدین ملکشاه بن الب ارسلان سلجوقی تخت سلطنته
جلوس ایدنجه که اول کون هجرة مذکور نک دور تیزو یتمش بش سنه سنک مبارک رمضانک
سکزنجی کونی ایدی و اول کون شمس نصف چهارده رأس حله داخل اولمش ایدی
(یس بعض حکما اول کون مبارک باده و ارمش ایدی حله دن بری عمر خیام ایدی که اول
زمان رصد کواکب ایدوب صاحب زنج اولمش ایدی (یس پادشاه مجلسنده الکلام یجر الکلام
حسبجه مصاحب ارضا د واز باجه مؤدی اولدی و توار یخ قد مادن مصاحبت ایلد یلر
پوئناد و عمر خیام پیوردی که نه ضرورت که بزقما توار یخه اعتبار اید و زسعادتلو پادشاهک
بوکوندن جلوسنی تاریخی ایدلوم حله سی بوسوز قائل اولد یلر و اول کونی و اول آبی و اول یلی
تاریخی ایلد یلر و اتفاق ایلد یلر که آیلرینک اسامیسنی یزد جردی آیلرینک اسامیسنی ایلد یلر
(و ابتداء سنه فروردین ماهدن اوله) (یعنی شمس رأس حله داخل اولد یغی کون فروردین
ماهک اولی اوله و اتفاق ایلد یلر که اول کونه شلکک و شاد مانلقار اوله شویله که سلطان
جلال الدین زمانده بوکونه رعایت سنه بسنه زیاده اولدی و صکره کلن سلاطین دخی
بورعایت اوزره اولد یلر الی یومنا هذا (یس بوکونه رعایت و التفات رسوم انجما مدن اولدی
(غیرایت یونده در که بعض مقبیلر فتوی و بررمش که نوروز کوننده سیره واروب اول
کونه تعظیم ایلن کافر اولور د یو اول رعایتی و تعظیمی کفر اولان نوروز رومده
قرل یورطه کونیدر یونوروز دکلدنر (نکه خلاصه فتا واده پیورر) (من اهدی
پیضة الی الجوس یوم النیروز کفر * و مجموع نوا زاده پیورر که) (اجتمع الجوس یوم
النیروز فقال مسلم سیرة حسنة وضعوها کفر) و یونلردن غیری کتایلرده بواسلوب اوزره
فتوالر واقعدر که اکا بعض کتب فارسیده نوروز خوارزمی دیرلر که اکا جمیع نصاری
اعتبار ایدوب رعایت ایدر لر بلکه عید اکبر لری اول کوندر یتیمه الفتا واده بو نوروز
نیروز مجوس دیمشدر (اما مذکور نوروزی کفره یاز صکره که اهل اسلام مدن

مطلب

ایشید ل (پس تاریخ یزدجر دی آیلرینک اسامیسی بونلردر که ذکر اولنور (نظم)
 زفر وردین چو بگذشتی مه ارد بهشت آید * بیان خرداد و تبرانکه که مر دات همی باید * پس
 از شهر یوز واز مهر و بان آرزودی دان * که بهمن جزاسفند از من ماهی بنفراید) ایدی
 بواستبار اوزره ارد بهشت فصل بهارک ایکنجی آیدر (پس جلالت اضافت و نسبتی ارد بهشت
 یزدجر دیدن احتراز ایچوندر که اول بوندن اون سکر کون مقد مدر (معلوم اوله که ارد بهشت
 لفظی ماهه اضافت ایدنر خطای فاحش ایدرلر زرا مذکور ایلرک اسملری ماهله مر کبدر
 (مثلا فر وردین ماه (وارد بهشت ماه (و مر داد ماه دیرلر (مصراعک معناسنی اولوقت جلال
 شاهنه منسوب اولان تاریخ قریه اوزره دین خطا ایدوب اظهار جهل ایلش (زرا تاریخ قری
 عرب به مخصوصدر باقیسی هب شمشئی حقیقیدر (بلبل مبتدا کویته خبری کویته بونده مجازا
 نالنده معناسنه در (منابر منبرک جمیدر کسر ممیله ضرب بایندن آلت ارتفاع دیمکدر مصدری
 نبرکلور نونک قحقی و بانک سکونیه (قضبان قافک ضمی و کسری ایله قضیبک جمیدر
 بودا قدر غصن معناسنه اما قافک قحقیله او فورلر غضبانه موافق اولسون دیوضادک ماقلی
 مفتوح اولمده (محصول بیت) یاز قدیمله سیره چقد و غز زمان جلال الدینه منسوب
 ارد بهشت ماهک اولی ایدی بدافلر منبرل نده بلبل کویته ایدی (بر کل سرخ ازغافنده لالی *
 هم چو عرق بر عذار شاهد غضبان) کل سرخ بیانبه در قزل کل دیمکدر (غم چه در که
 کیچه بغار (اوفتا ده واوله و واورسز لغندر و واورسز یازوب و واوله ده لغندر دین معلومدر که
 ناموزون او فورمش (لالی الف ممدوده ایله لؤلؤنک جمیدر انجور دیمکدر (عرق در (عذارن
 بونده یکاقی مراد در رخسار دیمکدر شاهده اضافتی لامیه در و غضبانه بیانبه (شاهد بونده
 محبوب معناسنه در (و غضبان عطشان و زنی اوزره صفت مشبهه در غضبانک معناسنه یعنی
 غضبلی دیمکدر (محصول بیت) قرمزی کلک اوزرینه چه دن انجور دوشمش ایدی خشمناک
 محبوبک عذارینه در دوشدویکی (حاصلی سیره کند و کز زمان جلال الدین تاریخی حسابیچه
 ارد بهشت ماهک اولی ایدی که بلبل منابر اغصانده مترم و غزل سر ایدی کل سرخک اوزرینه ده
 چه دن انجور دوشمش ایدی یعنی انجور کی چه دوشمشیدی قاقش دایرک یکاغنه عرق دوشدویکی کی
 (حاصلی قزل کلی غضبدن قرزمش محبوبک رخنه وکل اوزره دوشمش غمی رخنی اوزره عرق
 قطره لینه تشبیه ایلش و بو تشبیه تشبیه مطلق دیرلر زرا کالی رخ جانانه ورخ جانانی کله و غمی
 عرق جانانه و بالعکس تشبیه جائز در (شب رابوستان یکی ازدوستان اتفاق مینت افتاد) معلوم
 اوله که بو کتابک بو محلی اسکی نسخه رده بو یله واقعدرو فی الواقع بو یله کرک تا کیم اشاغه ده
 دیدمش ضمیرنی ارجاع ایلده تردد واقع اولمده یعنی هر جوع الیه یار قدیم اوله بلا تردد (پس
 عموما شراح بو مقامدن غفلتله یکمشر تأمل تدبر (شب کیچه (ورا ادات مفعول (و با حرف
 ظرف (و بوستان واوله فارسی و واورسز عریدر (یکی به اضافتی لامیه در (از دوستان از
 من تبیین کی یکی بیان ایدر دوستلردن بر یسنک بو ستانده دیمکدر (اتفاق مصدر در افعال
 بایندن اصلی او اتفاق ایدی قبل تاء افعال و او واقع اولدی و او حرف در حرف مجهوره دن
 و تا حرف در حروف مهموسه دن بینه ماده تنافر و تبعاد واقع اولدو غیچون و اوی تابه قلب ایدوب
 تابی تابه ادغام ایلدیلر (مینت مصدر میبدر بیتوت معناسنه بات بیت دن ضرب باینسک
 اجوف بایسندن افعال ناقصه دن کیچه واقع اولان مصالحده مستعملد رطل کوندر واقع
 اولانده کی (بات زید عروسا) (وظل زیدامیرا کی) افتاد واقع اولدی دیمکدر (محصول ترکیب)
 کیچه یعنی سیره چقد غز کونک کیچه سی دوستلردن بر یسنک بو ستانده اتفاق کیچه ملک واقع

رد ابن سید علی ولامعی
و سروری و شمعی و کافی

رد شمعی و کافی

در سروری

در ابن سید علی ولامعی
و سروری و شمعی و کافی

بیتوت کیچه ملک دیمکدر شد

اولدی (حاصلی سیره کند یکمده کیچه طشره ده قالمق اتفاق بو غبدی لکن اتفاق
 دوستلردن بر یسنک بو ستانده اخشاملدق (موضعی خوش و خرم و درختان دلکش درهم)
 کیچه لد کلری بو ستانی و صف ایدر (موضع اسم مکندر جای معناسنه (و با حرف وحدت
 جانی دیمکدر (خوش کوزل (خرم خالک ضمی و رای مشددک قحقیله (تشدید غلبه استعمالدن
 ناشیدر تکه خسرو یوزر (بیت) ای سرا پای معدن خرمی * جسم تو برد لم نها دکر * بونده
 خرمی ده تشدید بو قدر بلکه اصل اوزره مخفف کلشدر تکه سابقا بیان اولمشدر (ایدی
 خرم لغتده شاد معناسنه در اما بونک کی پرده آب و چن و چکله اراسته و پیراسته مکان
 مراد در (درختان دلکش بیانبه در (دلکش وصف ترکیبدر (کشیدن کوکل چکچی یعنی
 کوکل ایچی معناسنه (درهم لغتده قرش مورش معناسنه در اما بونده اغچلرک صقلغندن و دالری
 و بدافلری بری رینه قرشغندن عبارتدر (محصول فقرتین) کیچه لد یکمده بو ستانک بعضی
 چایر و چن و آب روان ایله مشرف و مزین ایدی و بعضی بری کوکل ایچی درخت میوه دن ملو
 و مشخون ایدی (حاصلی اولکی فقره سی چن زار اولان بری و صفدر (و ایکنجی فقره سی
 درختان میوه ایله پر اولماسنی تعریفدر (درختانی درهم ایله توصیف اول جای لطیف حد ذاتده
 بر کوهی مقام اولدوغنی افاده ایدر دین درختانی او دون اغاجی ظن ایلش عنی الله عنه
 (کفتی که خرده مینا بر خاکش ریخته و عقد ثریا از تارکش در راویخته) کفتی فعل ماضی
 مفرد مخاطب شرط محذوفه جوابدر تقدیری اگر دیدی کفتی دیمکدر خطاب عام طریقله
 (که حرف بیان (خرده او واقی دوک دیمکدر (مینا بونده یشیل صرچه درانک او واقی دیمکدر
 (بر خاکش ضمیری موضعه راجعدر (ریخته اسم مفعولدر ریختندن و وکلس دیمکدر (عقد
 بونده بو غدر (و ثریا نانک ضمی و رانک قحقیله اولمکر یلد زینه دیرلر فارسیچه پروین و پرن
 دیرلر اضافتی بیانبه در (تارک رانک قحقیله دپه به دیرلر یعنی هر نسته نک دپه سته و دورو غنه
 دیرلر (و شین ضمیر در خانه راجعدر (در او یخته در حرف تأکید و آویخته اسم مفعولدر
 اصلمش معناسنه (محصول فقرتین) لف و اشمر مرتب طریقله یوزر (اگر سن اول موضعی
 و درختانی کوریدک دیرایدک که اول موضعک خای اوزره یشیل صرچه او واقی دوکلس
 چن انواع شکوفه ایله ملمع اولدوغنی لمعان و بر قانده یشیل صرچه به تشبیه ایلش و اول
 درختانک دپه سندن اولمکر دیزیمی و بو غمی اصلمش و صارقش المانک و امرودک و کرازک
 و غیر یسنک طوب طوب اولان چکینی عقد ثریله تشبیه ایلش (خاکش ضمیرنی بو ستانه ارجاع
 ایدوب بیان معنادر اوراق درختانی ذکر ایلک غریب تصرفدر (و فقره ثانیده دخی اولمکر
 بو غمی یعنی عقده بکر زریا اول درختلرک فرقندن اصلمشدر دین تشبیه ده اغراب ایلش
 (فقره ثانیده ناکش بدلی تا کش دیدی فقره اولی ایله صنعت ترصیع اولور دی دینلر
 معلومدر که صنعت ترصیع نه اولدوغنی و نیجه اولدوغنی بلزلریمش (بلکه خالک و تالک بینه ده
 تجنيس مطرف و ریخته و آویخته بینه ده سجع مطرف اولور دی (بوا یکی فقره نک بیانده
 اطناب مقال و اکثار کلام ایده نک بنکی خیالاته التفات اولمشون که صداع ایراث ایدر (قطعه)
 (روضه ماء نهرها سلسال * دو حقه سجع طیرها موزون) روضه لغتده چند مر غزار
 معناسنه اما بونده موضعی خوش یوزر و غیر مبتداء محذوفه خبردر (تقدیری هی روضه در
 ماء صویه دیرلر آب معناسنه (ماء الف ممدوده ایله بوراده صودیمکدر دین اصطلاح قومی
 فراموش ایلش (زرا الف ممدوده شول القدر که زاندا اوله و اندنصرکه همزه اوله کساء و رداء
 النی کی (نهر نونک قحقی و هالک سکونیه بونده ارق معناسنه در (مالک نهره و نهرک ضمیر

رد کافی

رد شمعی

در سروری

رد شمعی و کافی

رد کافی

رد لامعی

اضافاتی لامیه در (وضع روضه به راجع در) سلسال سیکیمی دیمکدر خوشکوار معنای یعنی
خفیف در ثقیل دکلر حاصلی منهضم دیمکدر (ماه مبتدا و سلسال خبری و جمله اسمیه صفت
روضه در) دوحه اولواغاجه دیرل اسم جنس اولوب قلیله و کثیره شامل اولد بقی جهندن
و مقام حسبیه کثرت استیجار ایهام ایدر بوده مبتداء محذوفه خبر درهی دوحه دیمکدر (مجمع
کو کر جنک و قرینک و غیره قوشلرک او نمه سنه دیرل اما بونده طیره اضافت سببیه مطلق
اواز معنای تخریر اولمشدر) طیر قوشه و او جغه دیرل مشترک لفظدر و اضافت فتلر سابق کبدر
(موزون معروف) بونده ده مجمع مبتدا و موزون خبری و جمله اسمیه صفت دوحه در وضع
دوحه به راجع درهی روضه ضمیر هی وارد قلمی بو ستانه صرف ایدوب معنای یعنی اول
بوستان بر باغچه در دین محله صرف ایلامش و هی دوحه معنای یعنی انده اولان درختانک
هر بری بر دوحه در دید و کیده مقامه مناسب دکل (محصول بیت) ایکی فقره بی ده لف و نشر
مرتب طریقه ذکر ایلدوی کبی بو ایکی مصرعیده اول منوال او زره یعنی روضه موضع
خوشدن عبارتدر و دوحه درختان دلکشدن (امدی اول موضع بر مرغزار ایدیکه ارمشک صوبی
خفیف و سیکیمی ایدی یعنی تقدیر ایچسک ضرر ایلدوی بلکه فوری هضم اولوردی حاصلی صوبک
زیاده ایلو کندن کنایتدر اول درختان دخی براغچلیق ایدی که قوشلرینک اوازی یعنی ترغات
و نعماتی لطیف و موزون ایدی حاصلی جزای دلبردر ختانی دلکش ایدی ایکی مصرعیده
محذوف ضمیری موضعه صرف ایدوب محل اعتباریه روضه و حال اعتباریه دوحه در دین
مذکور لف و نشردن اکاه دکل ایش (آن پراز لاله های رنگارنگ * وین پراز میوه های کونا کون)
آن اسم اشارتدر روضه (پرطلو) رنگارنگ رنگ رنگ دیمکدر (یعنی مختلف رنگی لاله لردن طوطو بطلو
ایدی) وین اصلنده و این ایدی همزه وصل ایلده ساقط اولد قد نصکره کسر سی و اوته نقل اولندی (میوه
یشه دیرل و ها ادات جعفر) کونا کون دور لو دور لو دیمکدر یعنی انواع میوه دن بونده بالقوه
تقدیر ایلک کرک کیم کلامده تناقض لازم کلیه فاعل (محصول بیت) اول روضه رنگارنگ لاله لردن
مملو ایدی و اول دوحه بالقوه دور دور لومیه و درن طوطو بطلو ایدی حاصلی اغچلر اودون اغچلی دکل
میوه اغچلی ایدی (باد در سایه درختانش * کسترانیده فرش بوقلمون) باد مبتدا (درختانش ضمیری
بوستانه راجع اولقی قابل و میوه های راجع اولقی جائز روضه به و موضعه ارجاع ایدلری و جه
ایشلر کسترانیده الف و نون که ادات تعدیه در ضرورت وزن ایچون کیشدر زرا کسترده متعددر
ادات تعدیه به احتیاجی بوقدر و بونده ایکی مفعوله استمر که حرف تعدیه به محتاج اولده خبر مبتدا
باد دوشه مش دیمکدر (فرش دوشن نسته به دیرل) بوقلمون بونده کلستانی کخا دیدکلی قاشدر
که هر نه جانبدن نظر ایلسک بر درلو کورینور حاصلی الوان مختلفه شکلن کوستر (زیر باد
حرکت ایلدیکه میوه اغچلرینک چچکینی یشل چن او زره دوکر و جن اراسنده ده بتمش
انواع الوان شکوفد اولغاندر پس جن بوقدر شکوفه ایللمع اولجه بالضروره بوقلمون شکل
اولور امدی فرشی حرکت باده اسناد بو جهندن بعض شارحین بوجهله دخی تقریر یور دیرل
لیکن اول تقریر وجود شمس مخصوصدر و بزم ذکر ایلدیکه عامدر فاعل (محصول بیت)
اول بوستانک و یا اول میوه نک اغچلری سایه سنده باد بوقلمون شکل فرش دوشه مش تقریر
اولان وجهه او زره (بامدادان که خاطر باز آمدن برآی نشستن غالب آمد) بامداد و بامدادان صباح
وقته دیرل (که حرف رابط صفت) خاطر بونده فکر معنای در رأی قرینه سببه اضافتی لامیه در
باز آمدن کبر و کلک یعنی باغچه دن شهره و او نمه کتمک فکری (بر رأی نشستن اول کون باغچه ده
اوتورمق فکری او زره) حاصلی بو کون باغچه ده اوتورالم می بو خسه شهره کیده ام می اورطه سنده

سیکیمی سینگ کسری
وصا غریدکلی کافی
کسر بله در (محمد اسعد)

رد کافی

رد شعی

در سروری و شعی و کافی

رد سروری

متردد اولدم عاقبت کتمک فکری اوتورمق فکری او زره غالب کلدی (دید مش داهنی کل و ربحان
وسنبل و ضمیران فراهم آورده و عزیمت شهر کرده) دید مش ضمیری یارقدهم راجعدر (داهنی
یا حرف وحدت) (ربحان فسلکن ضمیران ضادک فحی و بانک سکونی و میمک ضمیمه سلطان بری
و یک بری دیدکلی بر درلو فسلکندر که بحکم اکاکت بی دیرل بانک ضمیمه) فراهم آورده دیوشه مش یعنی
جمع ایلش (و عزیمت شهر مصدرک مفعوله اضافتدر شهره کتمک نیل ایش (محصول ترکیب)
شهره کتمک فکری اوتورمق فکری او زره غالب کلیمک مصاحبی کورد مک برانک انواع شکوفه
جمع ایلش و شهره کتمک قصد ایلش معلوم اوله که کل و سنبل و ربحان و ضمیران زمانلری مختلفدر که
بر زمانه جمع اولرل پس کلام تخیلی اوله و یا تغلیب قصد اوله (کتم کل بوستان راجحانکه دانی
بقای نباشد و عهد کلستان را وفای نه و حکما گفته اند هر چه نباید دلبستی را نشاید) کل بوستان لامیه در
ورا ادات تخصیص (چنان که انجیلین که دیمکدر) (دانی فعل مضارع مخاطبدر دانیدن بلور سین
دیمکدر بقایات و قرار دیمکدر و یا حرف تنکیر حرف وحدت دکل (نه حرف نفی در نباشد
لامیه در) (راینه حرف تخصیص و فانی یاسیده حرف تنکیردر حرف وحدت دکل) (نه حرف نفی در نباشد
دیمکدر) (و حکما یعنی اصحاب حکمت و ارباب عقل) (نپاید فعل نفی مستقبل مفرد غایبدر
پایبندن) (یعنی ثابت و قرار اولین دیمکدر) (یعنی اکلین و طورمین) (دلبستی دل کوکل) (بستی
یا حرف مصدر باغلیق دیمکدر و یا حرف صله در با معنای نه) (نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غایب
لایق دکل دیمکدر) (محصول ترکیب) دیدم بوستان کلینک شو بلکه بلور سین بقاسی اولماز سریع
از والدر و کلستان زمانه کده وفاسی اولماز یعنی کلستانک وجودی و اعتباری کل ایلده در پس
کل کید نیجه کوبا که کلستان کتمش اولور زیرا دیکندن غیر نیسه قالماز و حکما و ارباب عقل
یعنی عقلا دیمکدر در هر سنه که پایدار دکل یعنی ثبوتی و قراری بوقدر کوکل بغلغه لایق دکل
حاصلی ربط قلب و تعلق خاطره سزا وار دکل (کفتا پس طریق چیست) بن بوله دیمک
دوست دیدی پس طریق ندر (یعنی باقی و ثابت ندر که اکا ربط قلب ایدوب کوکل اکلجه سی
ایده لم) (کتم برای زهت ناظران و فسحت خاطران کتاب کلستان توانم تصنیف کردن که
بادخزان رابروق اودست تطاول نباشد و کردش زمان عیش ریش را بطش خریف
میدل نکند) (برای بیه اصلیه ایلده لاجل معنای نه) (زهت نونک ضمی و زانک سکونی و هانک
فحیه سرور و شاد بلیق معنای نه) (ناظران دن مراد اهل مطالعه در و اضافت مصدرک
فاعله در) (فسحت فانک ضمی و سینگ سکونیه وسعت معنای نه) (خاطران الف و نوله جمع
اولدی شذوذ و اضافت مذکور کیدر) (کتاب کلستان بیانیه در) (کلستان لغته کلکدر اما
بونده براعه الاستهلال طریقه ذکر او اشدر که بو کتابک اسمی اولاجقدر توانم فعل مضارع
متکلم وحده در فادرم دیمکدر) (کتاب مفعول اولی و تصنیف مفعول ثانیه و توانم معنی جهندن
کردن مصدر بنه مقیددر) (که حرف رابط صفت بادخزان لامیه در تقدیری باد فصل خزانر
(را ادات تخصیص) (بر حرف استعلا) (یا حرف صله در) (ورق و لامیه در) (دست تطاول
بیانیه در مراد ظم و تعدیدر بو کلبه بو معنای نیجه برده کاور) (کردش اسم مصدر در کردیدن
و بو شینگ ماقبلی دائماً مکسور او اور شکه ضمیرک ماقبلی مفتوح او اور الا ضرورت وزن
ایچون کاه ساکن او اور زمانه اضافت مصدرک فاعله اضافتی کیدر) (کردش زماندن مراد
فصول اربعه نک تعاقب و توالی سیدر عیش عینک فحیه لغته در لکدر اما بونده ذوق و صفا
مراددر) (یا حرف صله) (طیش طانک فحیه خفت و سبکسارلق معنای نه) (خریفه اضافت
مصدرک فاعله در تقدیری بطش فصل خریفدر) (کردش مبتدا) (و نکند خبری) (و عیش

رد شعی
رد شعی

نکند که مفعول صریحی و بطش غیر صریحی و مبدل مفعول ثانی صریحی (محصول ترکیب)
دیدم که ناظر لک و اهل مطالع که سروری و شاد لک چون دخی قار لک خاطر لرینه انشاده
و معرفت و وسعت و بزمک ایچون (یعنی اوقیان منشی و اهل معرفت انشاده و معرفت کامل اولیچون
(کلیستان کتابی تصنیف ایلمکه قادرم که خزان بلیک انک بیر اغنه تعدی و تجاوز الی اولیه یعنی
ضرر ایدوب برک و بارینی دوککه قادری اولیه (یعنی دخی زمالک و فصولک تعاقب و توالیسی انک
بهاری ذوق و صفاسنی خزان فصلک خفته تبدیل ایده میه (یعنی برکاب تألیف ایلمکه قادرمکه
فصل خزان و شتارک و بارنی دوکوب برهنه و عریان ایلمکه قادری اولیه دنیا کلیستان لرینی ایدوب یکی کی
(منوی) بجه کارایت زکل طبقی * از کلیستان من بیرونی) بجه باحرف صله (ایدفعل مضارع
مفرد غائب ایدیدن و تالی خطاب ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی (وز کل غیر صریحی و طبق
فاعل و باحرف وحدت طبقدن مراد اجملش کلدن زیرا اجملش کله ورد مطبق دیر عرب (یس
کلدن بر طبق و بر طبق کلدن دینلر بو معنایه و اصل اولیامش و هیچ تعرض ایلملرده کذلک
والا تعرض ایدر دی (بیر بای اولی بونک کی برلده طرفای عجم مکسور و روستایاری مضموم
اوقور (یس ضمه تخصیص روستایلمقدن (و بر فعل امر در بریدن بونک قحیله بردندن دکل (ورق
یا حرف وحدت یونده ورقدن کلیدن بر بر اقدن مراد یعنی بر کاغذ (محصول بیت) سنک نه ایشکه
کلور یعنی نه کاریکه بارار بر مطبق کل بنم کتاب کلساقدن بر کاغذ مقداری خاطر بکه آل
یعنی حفظ ایله که بیک کل مطبقدن انقدر خطاب عامدر (کل همین روز پنج و شش باشد *
ون کلیستان همیشه خوش باشد) کل مبتدا (و باشد خبری (و روز ظرف زمان و پنج و شش
اضافت بیانیه در وهمین ایچق دیمکدر (همیشه دائم دیمکدر خوش و اورسمیله و روم ضمه یونده
خوب و لطیف معناسند در قافیه ایچون خامقنوح اوقور دین خوب سو یلدی (محصول بیت)
بوییت بیت اوله مقام تعلیلده واقعدر زیرا کل بش الی کون اولور ایچق یعنی سر بر الزوال
و قصر عمر در اما کلیستان دائما ترازه و لطیفدر حاصلی نه صول و نه قور و نه چورر (حالی که
من این سخن بکتم دامن کل ریخت و وجود امم او یخت که الکریم اذا وعد وفا) حالی یا حرف وحدت
بر حالده (که من این سخن بکتم بن بوسوزی سو یلدم (دامن کل اضافتی لامیه در ادنا ملاسه
ایله یعنی کل ایچنده اولق اعتبار ایله پس دوکلن کلدن لک دکل بر یخت ناکید (ریخت فعل
ماضی مفرد غائب دوکدی دیمکدر (در دامن در حرف صله در باکی (او یخت بونک کی برلده یلشدی
معناسنه در شکه کلسه کرک ان شاء الله تعالی غلام عجمی حکایه سنده که بدودست در سکان کشتی
او یخت یعنی ایکی ایله کیلک دونه یلشدی دیمکدر (الکریم مبتدا (اذا وعد زمان استقبال
ایچون ظرفدر معنای شرطی متضمن جمله فعلیه به مضاف اولور چه ورنحو بین مذهبنده و کندیده
عال جوابیدر که وفا فعلیدر و جمله ظرفیه خبریه در (محصول ترکیب) همان که بن یار قدیمی
کلدن منع ایدوب کتاب کلیستانی تصنیفه قدرت اظهار ایلدم کانه که تألیفنه وعده ایلش اولدم
زرا اندن منع و بو که ترغیب وعد معناسنی متضمندر پس بو که بناء الکریم اذا وعد وفا بیورر
(فصلی دودران چند روز اتفاق در بیاض افتاد) فصلی یا حرف وحدت (دودور سیمیه
ایکی دیمکدر بر ایکی فصل معناسنه ظاهر یونده فصلدن مراد بادر زیرا بو کتاب در فصله
ملقب و سیمی نسنه یوقدر (چند تیجه (در حرف صله در یا معناسنه بیاضه دوشمکدن مراد تخریر
و کتابت اولدی دیمکدر اگر چه مسوده دن بیاضه جقهغه قرینه یوقدر اما عد منده یوقدر
ایکی سنده محاکم تجملی وار (یس هر برینه حکم قرینه سزدر اکثر نسخ در همان روز واقعدر
لیکن مبالغه به حل و التماسون دیو بو تسخیری اختیار ایلمک (محصول ترکیب) بر ایکی فصل اول

رد سراج جبهه

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری
ولامعی و کافی و شعی

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

بر قاج کونده اتفاق بیاضه دوشدی یعنی تخریر اولندی و یا مسوده دن بیاضه جقهغه دیمک
اوله و یا همان اول کون بویه اولدی (در حسن معاشرت و ادب محاورت) حسنک معاشرته
اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتدر (ادب محاورت لامیه دز محاورت مکالمه معناسنه در
(محصول ترکیب) فصل اول خلقله حسن زند کانه بی و اسلوب اختلاطی و قانون مصاحبتی بلدر
و ایکنجی فصل ادب مصاحبت و مکالمه بی و طریق محاوره و محاذنه بی بلدرر بعضلر دینلر اولکی
باب سابع و ایکنجی باب ثامن در (در لباسی که منکله نرا بکار اید و مترسلازا بلاغت افزاید)
در ادات ظرف در ظرف اولدن بدل افتاد فعلنه (لباس الفاظ و عبارتن کایتدر (و یا حرف
و حدت (که حرف رابط صفت (منکله اندن مراد فارسیجه سو یلشنلدر (وراد انحصاص
(بکار باحرف صله آید فعل مضارع مفرد غائب ایدندن کلور دیمکدر (مترسلا ندن مراد
منشیلدر (افزاید فعل مضارع مفرد غائب در ارتورر دیمکدر (محصول فقرتین) مذکور ایکی
فصل بر لباسه واقع اولدی که منکله ان فارسیک ایشنه کلور یعنی اول ایکی فصلده واقع اولان
فوائد و لطایف بر خوب الفاظ و لطیف عبارت ایله ادا اولدی که فارسی خوانلره لازم و طالب فرس
اوللره مهمدر و اهل ترسل و انشاک بلاغت و کمالی زیاده ایدر (فی الجملة از کل بوستان یعنی
موجود بود که کتاب کلیستان بعون الملك المنان تمام شد) فی الجملة حاصل کلام (بقی یا حرف
و حدت و یکنکیر (محصول ترکیب) حاصل کلام بوستان کلندن دخی بقیه موجود ایدی که
کتاب کلیستان ملک منان عونیه تمام اولدی یعنی اللهک عنایتله تمام اولدی (تمام آنکه شد
بحقیقت که پسندیده ایدر بارگاه شاه جهان پناه) اما کتاب کلیستان حقیقته اولوقت تمام
اولور که مقبول کله یعنی مقبول اوله جهان صفینجی و یا جهانی صغندر یی پادشاه در کاغذ
(سایه کرد کار) اضافتی لامیه در کرد کار کرد کار عریله کردندن مشتق اسمدر رانک و دالک سکونیه
و کار ادات فاعلدر بی معناسنه ستمکار و جفا کار کی (یس بونک کی برلده کرده کار فعال مطلق
معناسنه یعنی خدا (کافلری عجمدر دین بو خصوصده عجمک ایلش و کاف عربینک کسری
و دالک ده دینلر بونک اصلنی بلزلیمش (و بر توافظ پرورد کار) پرورد کار رب معناسنه در پروردندن
(محصول ترکیب) سایه خداددر و خدائک لظنی بر تویدر (یعنی اراطعیدر (ذخر زمان) زمانک
ذخیره سیدر یعنی خلقک سبب حیاتی و باعث معاشی و وسیله نظام و انتظامی در (کشف الامان)
(کشف مغاره معناسنه در بونک کی برلده صفینجی دیمکدر ملجم معناسنه در یعنی خلقی اکاپناه ایلمکله
نواذب روز کاردن و مکاید دهردن امن و امان بولور (المؤید من السماء) مؤید محکم معناسنه در
یعنی سعادتن تأیید و نصرت و ظفر بولمشدر سیمیه اسناد مجاز بدر (المنصور علی الاعداء) دوشمنلری
اوزره نصرت و ظفر بولمشدر یعنی دشمنلریته غالبدر (عضد الدولة القاهرة) عضد عینک فقی
و ضارک ضمیمه قولدر باز معناسنه دولته اضافتی لامیه در و قاهره دولنک صفتی حاصلی دشمنلرینی
قهر و هلاک ایدجی دولنک یازوسی یعنی معنی و ظهیر بدر که دولت و سلطنت آنکه مستحکمدر
(سراج الملة الباهرة) سراج چراغ یعنی شمعک قتیله سنده بنان آتش یونده ضیا و نور
مراد در (ملندن مراد دین اسلامدر) باهره زیاده روشن بهر القمر دیرلر فی نوری کواکبک
نورینه غالب اولسه یعنی دین اسلام که سائر ادیان غالبدر انک ضیاسی و نوریدر دیمکدر بعض
نسخه لده باهره پرته زاهره دوشمش یلدر بی معناسنه (جال الانام) جال حسن معناسنه در
یوزه جال دیدکاری کوزلاک انده ظاهر اولدو چیچوردر (انام خلق معناسنه در یعنی خلق
عالمک حسن و بهاسی یعنی حسن حاللری و رونق کارلری انک وجود پرچودیه در (مفخر الاسلام)
اهل اسلامک فخر ایدجکاری (یعنی انک وجودیه فخر ایدر که بویه غافل و عادل شاهزاده مز

رد لامعی
رد شعی

وارد در دیو (سعد بن ابی بکر) بوالقبا له ملقب و بو اوصافله موصوف ابو بکر
 اوغلی سعد در (اتابک اعظم دن مراد ابو بکر در که بودند نصرکه انک اوصافی ذکر ایلمه کرک
 (شاهنشاه المعظم) شاهنشاه سابقا مفصل ذکر اولمشدر ملک الملوک المعظم دیمکدر
 (مالک رقاب الامم) مالک رقاب به اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (رقاب رقبه نک
 جمیدر بیونلر دیمکدر) ام امتک جمیدر خلافتی و طوایف مختلفه دیمکدر یعنی جمیع خلافتک
 بیونلرینه مالکدر (حاصلی خلق عالم قوللریدر دیمکدر زیرا رقبه ایله جمیع بدنن تعبیر ایدرلر
 (مولی ملوک العرب والعجم) مولی بونده افتدی وصاحب معنانه در (ملوک ملکک جمیدر
 بادشاهلر دیمکدر عربدن غیریه عجم دیرلر مطلقا) یعنی عرب و عجم بادشاهلرینک افندسیدر که
 جمیعی اکاسر فروایدوب انک محتاجلریدر (حاصلی جمله سی اکالتجایلدیرلر و جمیعک ناصر و یاوریدر
 (سلطان البر والبحر) بر و بحرک بادشاهیدر یعنی تمام دنیا به امری جاری و حکمی نافذ در
 (وارث ملک سلیمان) ملک سلیمان شیرازدر اما بونده سلطنت سلیمان وارث دیمکدر بعد
 دکلدر که غلو طریقله وحوش و طیورک حکمنه مالک اوله (مظفر الدین) ابو بکرک اقبی
 (ابو بکر) کنیتی (ابن سعد) انجلین ابو بکر که سعدک اوغلی در و سعدزنی اوغلی (ادام الله تعالی
 اقبالهما) الله تعالی ابو بکرک و اوغلی سعدک دولت و رفعتلرینی دائم ایلسون (وجعل الی
 کل خیرما لهما) دخی الله تعالی هر خیره قلسون مرجع و مأبلی (بعض نسخه ده اما لهما
 دوشمش) (آمال الفک مدینه امک جمیدر امیدلر دیمکدر یعنی الله تعالی حضرتلری امیدلری
 خیراته و میل و رغبتلرینی حسننه توجیه ایله یعنی امیدلری خیر و توجهلری عدالته اوله (و بکر شمه
 لطف خداوندی مطالعه فرماید) و او حرف عطف و بوقفیه پسندیده آید فقره
 سنه معطوفدر (با حرف مصاحبت) کرشمه کاف عجمینک و رانک کسری و شین عجمه نک سکونیه
 بونده کوز اوجیه بقمغه دیرلر (اما خراسان اهلی کاف عربی مفتوحه و رای مفتوحه ایله
 او قورلر (لطفه اضافت بیانیه در (خداونده اضافنده بویه در (یا حرف نسبت) مطالعه
 معروف (فرماید فعل مضارع مفرد غائبدر فرماید بدنن فاعلی سابقا مذکور اولان
 شاهزاده سعد در (محصول ترکیب) کتاب گلستان حقیقله اولوقت تمام اولور که شاهزاده
 سعدک در کاهنده مقبول و معزز واقع اوله و کند بنک شاهانه لطیفی کرشمه سبله و نظیر طاطقیله
 حاصلی گوشه چشمیله التفات ایدوب مطالعه بیوره (یعنی شاهزاده سعدک مقبول اولورسه
 تمام مالک مقبول اولور دیمکدر (قطعه) کر التفات خداوندیش بیار آید * نکارخانه چینی
 و نقش اثر نکبت) التفات افتعال بایندن مصدر در کیدر کن باشی اردینه دیرلر و ببقمغه
 دیرلر اکثر آهو و جیران جنسنده مستعملدر (حتی نقل اولور که اگر جیران جنسی بخار کن کاه کاه
 اردینه بقمسه هر کر اکا بر جیران یتشمزدی (خداونده اضافتی مصدرک فاعلنه در (وشین
 ضمیر ظاهر و متبادر اولان کتاب گلستانه راجع اولقددر بعضیلر سده ارجاع ایلدیلر و بعضیلر
 ذکر ی اقرب اولان ابو بکر و العلم عند الله (بیار آید با حرف استقبال) یار آید فعل مستقبلدر آرایندن
 آراشتندن دکل (نکار نونک کسری و کاف عجمیه اسمر نقش معنانه کوزلره نکاردیمک بوندن
 مأخوذدر (خانه اوه دیرلر) نکارخانه نقش اوی دیمکدر دار نقش معنانه وصف ترکیبی دکل
 (چینه اضافتی بیانیه دریای نسبیه) (چین سرحدنده بر عظیم شهرک اسمیدر تعریب ایدوب
 سین دیرلر و نکارخانه سی بر عظیم کلبسادر که اول مملکتنده پیدا اولان استاد نقاشلرک
 هر بری کندی استخراج ایلدیکی نقوش و اشکال غریبه بی و نصا و بر عجیبه بی انده
 نقش ایلشدر (ارز نک فتح همره و سکون را ایله بر تصور نامه در که مانی نقاش استخراج

در ابن سید علی و لامعی
 و سروری
 رد لامعی
 رد لامعی

ایلد یکی تصاویر و نقوشی انده رسم ایلشدر (یا حرف نسبت) (سین و نادات خبردر) (محصول
 بیت) اگر کتاب گلستانی شاهزاده عابشائک نظر شاهانه سی و زین ایدوب حسن قبول ایله
 مقبول و زیور التفاتیه و عین عنایتیه منظوری اولورسه نکارخانه چین کی مشهور و نقوش
 خانی کی تمام عالمه مسلم و مقبول اولور (امید هست که روی ملال در نکشد * ازین سخن که
 گلستان نه جای دلتکبت) امید هست مبتدا و خبر (که حرف بیان) (روی ملال بیانیه) (در
 حرف تأکید) (زائد دینلری وجه سو یلشدر) (نکشد فعل نفی مستقبل فاعلی سعد در تقدیری
 درهم نکشد در (ازین سخن جائزدر نکشده متعلق اوله) (و اشارت بیت اولک مضمونه اوله و که
 حرف تعلیل اوله و جائزدر که که حرف بیان اوله) (و ازین سخن مقام تعلیلده اولوب گلستان
 نه جای دلتکبت جمله سی مشار البه اوله گلستان ذکر ی بونده ابهام طریقله در فتأمل
 جایک دلتکه اضافتی لامیه در دلتک وصف ترکیبی در کولبی طار کیمسه ملول معنانه
 (و یا حرف مصدر) (و سین و نادات خبردر) (محصول بیت) امید واردر که شاهزاده بو کابه
 التفاتندن و بو که نظر و مطالعه سندن بی حضور اولوب یوزین بورتر میه یعنی ملامت و سامت
 کو ستر میه بو سوزدن و بو سیدن که گلستان کتانی و بابو ستان کتانی طارقی کو ستره جک
 و ملالت و بی حضور لایری دکل بلکه ایکسیده فرح بخش و دلکش و سیرانکاه فرح فزادر
 حاصلی ایکسیده ده نظر دن کوز نور و قلبه سرور حاصلدر (علی الخصوص که دیباجه
 هما یوش * بنام سعد ابی بکر سعد بن زکیت) (علی الخصوص خصوص صا دیمکدر
 مقام تعلیلده واقعدر در نکشده مخصوص علتدر) (که حرف بیان) (دیباجه لغته بکاهه دیرلر
 ایکی دیباجه ایکی بکاک دیمکدر کتابلرک اوللرینه دیباجه دیکلری تشبیه طریقله در کاهه که اولی
 یوزیدر همایونه اضافتی بیانیه در مبارک دیمکدر (شین ضمیر گلستان کتانه راجعدر) (بنام با حرف
 صله) (سعد بونده ابهام طریقله مذکوردر سعادت معناسیله شاهزاده سعدله مصدر مراد
 اولنجه نامک اضافتی بیانیه اولور و ابی بکر سعدک لامیه واسم مراد اولنجه نامک اضافتی لامیه اولور
 و سعدک مقدرانه بیانیه و ابیک ابو بکره لامیه (ابو بکر در صکره ابن مقدر در زیر قاعده لیدر
 بین العلمین واقع اولان ابی حذف ایلمک (محصول بیت) شاهزاده گلستانه نظر دن ملول اولماز
 زیرا گلستان ملالت و سامت یری دکل خصوص صا که مبارک دیباجه سی سعد ابی بکرک نامنه در که
 اول ابو بکر بن سعد بن زکری در دیباجه سی انک نامنه در دیمک مجاز هر سل طریقله در ذکر جز
 و اراده کل قبیلنددر و الا تمام کتاب انک نامنه در شکله حضرت مولانا جامی بیورر (بیت)
 گلستان کرچه سعدی کردازین پیش * بنام سعد بن زکری تمامش * بو بیتک ظاهری انی مشعردر که
 گلستان زکری اوغلی سعد آدینه اوله لیکن کتایدن فهم اولان شاهزاده سعد آدینه اوله (پس
 واسطه لک حذفه حل ایلمک کرک نیکه برنم بادشاهلر مره عثمان اوغلی دیرلر واسطه لری ترک ایلمکله
 معلوم اوله که اکثر شراح ذاهب اولدیلر که گلستان سعد ابی بکر نامنه اوله و بعضیسی ابو بکر
 انده در دیدی کتابک ترتیبندن فهم اولان قول بعضدر زیر اول ذکر چیل سعدی بیوردر غنده
 ابو بکرک تعریفی مراد ایدی و سعدی ابهام و تدریه طریقله ذکر ایلدی و صکره او غلنک
 وصفی بادشاه و صفنه تو طئه طریقله ذکر ایلدی و اشاعه ده جدال سعدی ذیلکده یتد
 معناسیله ابو بکرکی وصف ایلدی لیکن بعد دکلدر که ایکسیده نامنه در دینلشده و بوقوله
 ظاهر اما نعه یوقدر والله اعلم (ذکر امیر کبیر فخر الدین ابو بکر ابن ابی نصر) (بو ذکر کتاب
 اوائلنده ذکر محمد کی اعرابه ایکی وجهه مخملمدر تأمل تیر (دیگر عروس فکر من ازین جالی
 سر بر نیار دو دیده یا س از پشت پای خجالت برنده از) دیگر بونده دخی دیمکدر (عروس

در ابن سید علی و سروری

کر دک اول زدن اول اربله عورت بینه مشترک در صکره اره زوج و بعل و حایل دیرل
 و عورته زوج و بعل و حایل دیرل بونده کلن هر ادر فکره اضافتی بیایه بدر (ومنه لامیه بی ادات
 سلب جال حسن معناسنه در و یا حرف مصدر پس جالی سلب ایدنجه چرکنک معناسنی و بر
 (اگرچه نه کوزل ونه چرکین معنا سنده دلالتی وار) برنارد فالدرمن دیمکدر یوقاری کتور من
 و یوقاری فالدرمن دیمک دکل (دیده یاس بیایه اید سترک یعنی قطع رجا معناسنه در) بشت
 ارقه پایه اضافتی لامیه در (خجالت اضافت بیایه در) خجالت او تخفدر سر مندکی معناسنه در
 (برنارد بینه فالدرمن دیمکدر یوقاری طوغز دیمک دکل در) محصول فقرتین) دخی بنم فکرم کلنی
 کوزل سترکدن باش فالدرمن دیمک کوزل اولدوغی حجابندن باشنی او کنه طوتوب کوکنه
 بقارنکه اوتان کیمسه بویه اید رودخی فکرم کلنی ابد سترک کوزلینی اوتغی اباغی ارقاسندن
 فالدرمن یعنی صاحب نظر و اهل بصیر قبولندن ناامید اولوب کال حجابندن و زیاده خجالتیدن
 کوزنی اباغی ارقاسنه دیکوب باشن فالدرمنه قا در اولار (حاصلی حیرت و دهشتندن دائماً
 باشنی اوکنه صالوب بورر) و در زمره صاحب جالان منجلی نشود مکر آنکه که منجلی کردد
 زمره زای مجهمه نیک ضمی و میمک سکونیه بلوک معناسنه در صاحب جالانه اضافتی بیایه در
 صاحب جالان بونک کیلر عرییده ترکیب اضافی در اما عجم اضافندن قطع ایدوب وصف
 ترکیبی شکلی ایدر حسن صاحبیری بلوکنده دیمکدر منجلی اسم فاعلدر تفعل باندن یعنی
 ناقص و او یستندن عرض جال ایلکه دیرل یعنی کوزلکن کوسترمه (نشود فعل نفی مستقبل
 اولر دیمکدر) مکرادات استنادر الا معناسنه (آنکه اولوقت دیمکدر) که حرف بیان منجلی کردد
 (منجلی اسم فاعلدر تفعل باندن بزیمچی اوله دیمکدر) محصول فقرتین) دخی بنم عروس فکرم
 صاحب جال زمره سنده عرض جال ایدوب منجلی اولماز مکر اولوقت که مترین و منجلی اوله
 یعنی فکرم کلنی کیمسه به یوزین کوسترمن الا اولوقت که آراسته و پیراسته اوله (بزبور قول امیر کبیر)
 باحرف مصاحبت (زبور زانک کسری و بانک سکونیه و واک فحقی ایلله زینت معناسنه
 اسمدر) قبوله اضافت بیایه در (وقبولک امیره مصدرک فاعلنه و کبیره بیایه یعنی اولوقت
 عرض جال ایدر و حسن کال کوستر که امیر کبیرک زبور قبولیه و حلی نظر بیه و عین التفاتیه
 مزین و آراسته و منظور و پیراسته اوله بوندن صکره امیر کبیرک اوصافنه شروع بیورر (عالم عادل)
 بیایه (مؤید) اسم مفعولدر تفعل باندن یعنی خدا دن قوت بولش (مظفر) یعنی غالب
 و منصور علی الاعداء مؤید مظفر اضافتی بیایه در (ظہیر سریر سلطنت) ظہیر بوند معین
 معناسنه در (سریره اضافتی اسم فاعلک مفعولنه در) سلطنته لامیه در تحت سلطنت دیمکدر
 تحت سلطنتک معنی دیمکدر (مشیرتد بیر مملکت) مشیر اسم فاعلدر افعال باندن تدبیره اضافتی
 اسم فاعلک مفعولنه در (ومملکتک مصدرک مفعولنه در) یعنی امور سلطنت و تدبیر مملکت
 آنک رأی و تدبیرینه منوط و موقوف بوالقاب اول معنایی مشعردر که مدح و وزیرتقویض اولاکه
 رومده اکاوز برا عظم و بونک وزیروباش وزیر دیرل (وزیر تنفیذ اولیه که ساروزرا و بکار بکنلردر
 نیکه مسالک الرشاد نام کتابده تحقیق ایلش (کھف الفقراء) کھف مغاره معناسنه در بونده جای پناه
 فقرا دیمکدر (ملاذ الغریاء) ملاذ اسم مکندر صغیجی پردیمکدر فقرا و غریاء فقیرک و غریبک
 جملریدر یعنی فعل وزنی اوزره اسم فاعلک جمعی بووزن اوزره کلور حاصلی غریبانک و فقرانک
 ملتجاسیدر (مری الفضلاء) مری اسم فاعلدر تفعل باندن مفعولنه مضاف یعنی علما و فضلاء
 تربیت ایدوب احوال معاشری و انتظام حاللر بیه مقید اولو جیدر دیمکدر نیکه عاقبت اندیش صاحب
 سعادت لک شاندن در علما و فضلاء رعایت ایلک بونده مری بی اسم مفعول نحو پرایلین مذکور معنایه

رد شمی

رد لامی و شمی

منجلی و منجلی نجیس خط
 صنعتدر یعنی نقطه ده
 مختلفلردر

رد شمی

واصل اوامش (محب الاتقیاء) محب اسم فاعلدر افعال باندن یعنی مضاعفدن سویمچی و دوست
 طویمچی دیمکدر (اتقیائی نیک جمعیدر پرهیز کار و صالح و اهل تقوی دیمکدر و اضافت اسم فاعلک
 مفعولنه در) (افتخار آل فارس) افتخار افعال باندن مصدر در آل بونک کبی پرزده اهل معناسنه
 مستمدر افتخار آل اضافتی مصدرک فاعلنه در و فارسه اضافت لامیه در یعنی اقلیم شیرازک خلقی آنک
 وجود بیه افتخار ایدر لکه بویه وزیرمن واردردیو (عین الملک) عین بونده لفظه شترکدر قولله اند یعنی
 قسم ببنده (ملک میمک ضمی و لامک سکونیه مملکت و سلطنت ببنده مشترکدر اضافت لامیه در
 یعنی مملکت و سلطنتک و مذهب و ملنک قوتی و نصرتی حاصلی بونلر آنک وجود بیه قوت و نصرت
 بولور یعنی بونلرک معین و ناصر بدر یا خود بونلر آنک باشنه انداچوب وزیر باشیچون دیرل رومده خنکار
 باشیچون دیدکاری کبی بعض نسخه ده عین الملک بانک ضمی و میمک سکونیه فونلوق و مبارکک
 معناسنه (ملک الخواص) ملک میمک فحقی و لامک کسری ایلله پادشاه دیمکدر خواص خاصک
 جمعیدر ارکان دولت و اعیان سلطنت دیمکدر یعنی بونک هر بری اوزره حکمی جاری و هر برینه امری
 نافذدر (فخر الدولة والدين) یعنی اصحاب دین و ارباب دولت آنک وجود بیه افتخار ایدر لریا
 دینک ناصری و ارباب سلطنتک یاوردیر (غیاث الاسلام و المسلمین) غیاث مدده ابرشته دیرل
 فارسیجه فریادرس دیرل پس اضافت اسم فاعلک مفعولنه در یعنی اهل اسلامک و مسلمینک ناصر
 و یاوری و معین و ظہیر بدر (عمده الملوك و السلاطين) عمده عینک ضمی و میمک سکونیه معتمد علیه
 یعنی ملوک و سلاطین آنک رأی و تدبیرینه اعتماد ایدوب اکا و اتقلردر (یعنی تدبیر و تصرفنه
 فائللردر عمده به کزیده و زبده معناسنی و برن یاشدن سویاش (ابو بکر بن ابی نصر) بابو بکر
 پادشاه ابو بکرک اقر باندن ایش و اتابکیرک عادت لرندن و زراپی کند و اقر باندن ایلک ایش
 قاضی بیضاوی نظام توارینخنده بونک زیاده الطافنی و خیرات و مبراتنی و علما و فضلاء
 و مشایخ عظامه تکریم و تعظیملرینی ذکر ایلدی (اطال الله عمره) اطال فعل ماضی در افعال
 باندن و لفظ الله فاعلی (وعمره مفعولی موقع دعاده واقع اولمش یعنی الله تعالی عمرینی اوزون ایلسون
 دیمکدر) (واجل قدره) اجل ده فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر افعال بانک مضاعفدن فاعلی
 تحتده الله راجع ضمیردر (ومفعولی قدره در موقع دعاده واقعدر الله تعالی قدرنی معظم
 ایلسون دیمکدر) (وشرح صدره) بوجهله ده دعائیدر صدردن مراد قابلدن ذکر محل و اراده حال
 طریقه بیه یعنی خداقلبنی منشرح و مسرور و سینه سنی علم لدنیه پر نور ایلسون (وضاعف اجره)
 ضاعف فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر اعرابی ما قبلده اولان جمله لکبیدر یعنی الله تعالی
 خیرات و حسناتی مضاعف یعنی قوت ایلسون (که مدح و اکابر افاقت) که حرف تعلیل در
 یعنی بوقدر خیردمایه و مدح و ثنایه استحقاقنه علت و بیاندیر (مدح و اکابره اضافتی اسم مفعولک
 قائم مقام فاعلنه اضافتدر و آفاقه اضافت لامیه در) (آفاق افقک جمعیدر هرزه نیک و فانک ضمیله) فاده
 سکونده افتقدیر بونده اطراف مراددر یعنی اطراف عالم اکابرینک مدحیدر حاصلی اکابر دنیا و اعیان
 عالم مداحی و دعا گویدر (و مجمع مکارم اخلاق) مجمع اسم مکندر فتح باندن مکارم مکرمتک جمعیدر
 رانک ضمیله ایلکرم معناسنه (اخلاق خلقک جمعیدر خلایک ضمی و لامک سکونیه اضافت لامیه لردر
 یعنی کوزل خویر جمعیدر حاصلی اخلاق و اطواری کوزلدر (بیت) هر که در سایه عنایت اوست *
 کنهش طاعتست و دشمن دوست) هر که اصلنده هر کس کدر (کس ضرورت وزن ایچون و قرینه
 قائم اولدو ایچون حذف اولدی) (سایه عنایت بیایه در) (او ضمیری وزیر را جعدر کنهش ضمیری که یه
 را جعدر و بتدادر و طاعت خبری) (دشمن تقدیری دشمنش در قرینه قائم اولدو ایچون حذف اولندی
 بینه مبتدا و خبردر) (محصول بیت) بویتنک مضمرنی هر عیب که سلطان پسندد دهرست مضموننه

رد لامی

یعنی دشمن دوست مبتدا
 و خبردر

قربیدر یعنی هر کس که وزیرك سایه خنایند و ظل جابنده اولوب لطفه مظهر وعین رأفت
 ورجتیه منظور اوله حسن التفاتی و عین نظری سببیه خلق عالمك کوزلنده هر عیبی هنر و کمال
 و هر نقصانی شمس بی زوالدر و هر کس اکا چشم محبت و دیده مو دله نظر ایدوب محبوب القلوب
 اولوب دشمنلر قنده و نظرنده محبوب سالم عن العیوب اولو ریخته محل الضدین صنعتی المدح
 بمایشبه الذم دین غلط سو بدی (بیتك معناسنه فرضا اندن بر جرم صادر اولسه وزیرك خوفندن
 کچسه اکا سوز سو یلکه قادر اولمازو اگر انك بر دشمنی اولسه اولدخی وزیرك خوفندن انکله
 دوست اولور دین عنسیات سولیش (بر هر یکی از سائر بندگان و حواشی خدمتی معینست)
 سائر بونده جیع معناسنه در حواشی حاشیه نك جعبه در خدمتکار و متعلقات دیمکدر
 (محصول ترکیب) سلاطین و وزرا و اکابر ناسک درگاهلرنده جیع قوللرک و خدمتکارلرک اوزرلر بته
 بر خدمت معیندر (یعنی هر بر یک اوزرینه بر خدمت معیندر) معینست عبارتنی همزه مجتلبه
 ایله یازانلر املایلر یش (که اگر در ادای آن برخی تهاون و نکاسل روادارند هر آینه در معرض
 خطاب آیند و محل عتاب) ادای آن اضافتی مصدرک مفعولنه در (آن خدمته اشارتدر) (برخ بالک
 فحقی و رانک سکونبله بعض دیمکدر و یا حرف وحدت بر مقدار دیمکدر) (تهاون تفاعل بایندن
 مصدر در بر نسنه بی حقی طومقددر) (نکاسله تفاعل بایندن مصدر درگاهلک ایلمکه دیرلر
 ر وارانک فتحیه جواز معناسنه در امانونده جائز دیمکدر) (هر آینه البته دیمکدر) (معرض میمک
 کسر بله شد و اسم مکان معناسنه اصلنده شول قفتاندر که جاریه بی انکله بیعه عرض ایدر اما جاریه
 ایله یله صائلا زبلکه عاریتله بله کوسترلر خطابه اضافت لامیه در (محل عتابه بویه درینه بر آیند
 مقدر در) (محصول ترکیب) اگر اول تعیین اولتان خدمتی ادا ایلمه بر مقدار تهاون و نکاسلی جائز
 طو تار یعنی اول خدمتی حقارتله طونوب انده اهلای جائز کوره ل البته معرض خطابه و محل
 عتابه کلورلر (یعنی خدمتکده نیچون تقصیرات و اهمالی جائز کور دک دیوانی قاهرلر و آزار
 ایدرلر) (مکر برین طائفه در ویشان که شکر نعمت بز رکان و اجیست بر ایشان و ذکر جیل
 و دعای خیر) (مکر ادات استنادر الا معناسنه) (طائفه در ویشان بیانه در) (که حرف رابط
 صفت و یا حرف تعلیل) (شکر نعمت اضافتی مصدرک مفعولنه در و وزیر کانه اضافت لامیه در
 (شکر مبتدا) (واجیست خبریدر) (بر ایشان واجبه متعلقدر) (ذکر جیل و دعای خیر شکره
 معطوف قدر و اعرابی انجیلین در) (محصول ترکیب) الا بودر ویشلر طائفه سی اوزره بر خدمت
 تعیین او لمامش که اکابرک نعمته شکر ایلمک انلرک اوزرینه واجبدر (یعنی زمره در ویشان مذکور
 تکالیف و خدماندن نخرج و مسئلدر که بونلرک اوزرلرینه لازم و واجب ولی نعمتک انعام
 و احسانلرینه شکر و سپاس و ذکر جیل و دعای خیر در) (حاصلی بونلرک خدمتی بودر بوندن غیری
 خدمتله مأمور و مکلف دکالدر) (وادای چنین خدمتی در غیبت اولیرست که در حضور که
 این بتصنع نزدیکست و آن از تکلف دور و باجابت مقرون) ادای چنین خدمت مصدرک مفعولنه
 اضافتی قبیلنددر و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر و مبتدا در (در غیبت اولیرست خبری) (که
 حرف بیان در) (در حضور) (در غیبت معطوفدر) (امامعنی جهتندن مفضل علیه واقع در) (پس که
 من تفضلیله معناسنی متضمن اولور) (که حرف تعلیل) (این حضوره اشارتدر) (یا حرف صله) (و تصنع
 تفاعل بایندن مصدر در) (یا معناسنه) (این مبتدا) (تذیک یقین دیمکدر خبری) (و بتصنع خبره متعلقدر
 و آن غیبتله اشارتدر مبتدا) (و دور خبری) (و از تکلف خبره متعلقدر) (تکلف کولکده اولمیان معنایی
 انلهار ایلمکدر) (و باجابت از تکلف معطوفدر) (و مقرونه متعلقدر) (و مقرون عطفله خبر
 بعد الخبر در) (آن اسم اشارتدر) (محصول ترکیب) در ویشلر اوزرینه واجب اولان خدمتک اداسی

رد سروری

معینست نسخه

رد شعی

رد ابن سید علی و لامعی

و سروری و شعی و کافی

حضورده (یعنی روبرو اولمقدن ایسه غیبتده اوراق اولی رقددر) (زیرا بالمواجهه اولان شکر و ثنا
 و دعای یله قربیدر یعنی حقیقتده ریا قصد ایلمده ایشیدن ریا به حل ایدر اما اول غائبانه اولان
 شکر و ثنا و دعا تکلفدن دور) (یعنی کولکدن اولوب همان دل اوچدن اولمقدن بعد در زیر
 قصدنی خدا بیلور انجیق حاصلی غائبانه دعا و ثنا عن صمیم القلب اولور بهر حال) (پس ریا وجهله
 حل اولماز) (زیرا کولکدنر دخی غائبانه اولان دعا و ثنا اجابت و قبوله موصول و مقروندر یعنی
 ریادن و تصنعدن دور اولدوغی کبی اجابتده مقروندر حاصلی عند الله مستجابدر زیرا حدیث
 شریفده واقعدر که ظهر غیبده صادر اولان دعا رد اولماز (قطعه) پشت دونای فلک راست
 شد از خرمی * تاچو تو فرزند زاده مادر ایام را) پشت ارقه نابونده قات معناسنه در (پشت دوتا
 اضافتی بیانه در) (و مبتدا) (و فلکه اضافتی لامیه در) (راست بونده طوغری دیمکدر) (راست شد
 طوغری اولدی) (یعنی طوغرلدی دیمکدر خبر مبتدا در) (خرمی یا حرف مصدر در شادانی معناسنه
 نا ابتداء غایت ایچون ظرفدر عمریده مندی کبی) (فرزند اوغل دیمکدر) (زاد فعل ماضی مفرد غائب
 لازم و متعدی پینده مشترکدر) (بونده لازمدر طوغدی دیمکدر) (مادر انادر ام معناسنه) (ایامه
 اضافت بیانه در) (ورا ادات تخصیصدر مضاف الیه معناسنی افاده ایدر) (زاد فعل لازم اولنجه
 فاعلی تحتنده فرزند راجع ضمیر در متعدی اولمقدن قابلدر طوغردی معناسنه پس فاعلی فلک
 و مفعولی مادر ایام اولور) (ورا بونقدیرجه ادات مفعولدر فتامل) (محصول بیت) فلکک ایکی قات
 ارقه سی طوغرلدی) (یعنی منحنی قامت ایکن مستقیم قامت اولدی حاصلی بوکر یلمکی کندی
 ایام اناسنک سنک کبی اوغلی طوغالدن برو یاخود فلک ایام اناسنه سنک کبی اوغول طوغردلن برو
 بونقدیرجه زاد زایانید معناسنه اولوب ایکی مفعول الور زیرا افلاک آباء دیرلر طوقوز انا معناسنه
 و عناصر اربعه امهات دیرلر درت انا معناسنه و معدن و نبات و حیوانه اوغول دیرلر زاد لازم
 اولدوغی تقدیرجه رانک زیاده سنه حکم ایلمن غریب حکم ایلمش تا کیم مادر ایام ایچون سنجیلین
 اوغلی طوغدی دین حق ادایی ایلماش (حکمت محضست اگر لطف جهان آفرین * خاص
 کند بنده مصلحت عام را) (حکمت محض بیانه و مقدم جزای شرطدر) (و اگر ادات شرط
 خاص کند فعل شرط) (تقدیری اگر خاص کند لطف جهان آفرین بنده مصلحت
 عام را حکمت محضست) (پس لطف فاعلی کنددر یعنی اسمی و اضافتی لامیه در
 (جهان آفرین وصف ترکیبی) (بنده خبر کنددر) (و یا حرف وحدت و همزه حرف توسل) (مصلحت
 خبر نایسیدر کندک) (زیرا کند بونده جعل و تصیر معناسنه در) (عامه اضافت
 لامیه در) (ورا لام جاره معناسنه در) (محصول بیت) خدای جهان آفرینک لطف و احسانی
 اگر بر بنده سنی عامه ناسک مصالح و لوازمی و امور و مهمانی کور مک ایچون تخصیص و تعیین
 ایدرسه و نظام و انتظام خلق عالمی انک وجود پرچود و کرمنه منسوب و متعلق قبولرسه محض
 حکمت و کمال قدردر یعنی سلاطین و وزرا و حکام و قضای خدای ذوالجلال که مصالح
 و لوازم بشریه بی کوروب تدبیر و تصرف ایلمک ایچون تعیین و تخصیص بیورمشدر محض حکمت
 و کمال رأقدر زیرا بویه اولسه عقد نظام عالم محلول اولوب خلق عالمده آرام و قرار اولوب
 ظلم و فساد حد دن تجاوز ایدردی) (اگر چه که اللهک قدرتی عالمه بر وجهله دخی نظام ویرمه
 ممکندر اما بونده زیاده حکمت وار) (حکمت محض عبارتنی خبر مقدم) (و اگر لطف جهان
 آفرین عبارتنی شرط) (و خاص کند بنده مصلحت عامر اجزای شرط وجهله شرطیه مبتدای
 مؤخر و بونقدیرجه مدح شرطله مقید اولور دین کچسه نك اعرابدن هیچ حظی بو غیش
 و محملدر که لفظ اگر زائد اوله پس بونقدیرجه لطف جهان آفرین مؤخر مبتدا و حکمت محض

رد لامعی

رد کافی

رد سروری

مقدم خبر (وخاص کنند بنده مصلحت عام را حکمت محضی بیان اوله دین کیمسه نك بواعرابی
اولکی اعرابن اعجب و اغریدر (بنده ده هیزه وحدت ایچوندر دین اغرب غرایب سولش
(دوات جاوید یافت هر که نکونام زیست * کز عقبش ذکر خیر زنده کند نام را) دولت
جاوید بیانیه در جاوید و جاودان و جاویدان ابدی معنا سنه در (یافت فعل ماضی مفرد غائب
بولدی دیمکدر (دولت مبتدا (ویافت خبری وجهه اسمیه هر که نکونام زیست متضمن اولدین
شرطک جز اسیدر هر که اصلنده هر کس که ایدی ضرورت وزن ایچون و قرینه قام
اولد یغیچون کس حذف اولوب که برینه کلوب حرف ایکن اسم اولدی (نکونام وصف ترکیبدر
ایو ادلو دیمکدر ترکیب توصیفی دکل (کز اصلنده که از ایدی (که حرف تعلیل (عقب
عینک قهی و قافک کسر بله بونده ارد و صولک معناسنه در (وشین ضمیر که به راجعدر (ذکر خیر
بیانیه و مبتدا (زنده زالك کسر بله دیری دیمکدر حی معناسنه (کنند خبر مبتدا وزنده مفعول اولی
(ونام مفعول ثانیه تقدیری نامشدر ضرورت وزن و قافیه ایچون ضمیر ترك اولندی (ورا
ادات مفعول (محصول بیت) دنیاده هر کس که ابو ادلو دیرلدی (یعنی هر کیمسه که دنیاده
ادی ایلکله یکتوب ایاد چقاردی ابدی دولت و سعادت بولدی زیرا انک اردندن یعنی آخرته
رحلت ایلد یکنند تصکره ذکر خیر و یاد جیل تامنی احیا ایدر (حاصلی حسن مناقب
و جیل مأثر صحیفه عالمه تامنی باقی ایدوب فراموش ایتدزم (مصراع اولک معناسنی دولت
ابد بولدی هر کیمسه که ابو اد و رلدی دین معنای یقی اولدر مش (وصف ترا کر کند
ورنه کند اهل فضل * حاجت مشاطه نیست روی دلارام را (وصف ترا اضافتی مصدرک
مفعولنه در ور واکردن مخففدر (کند و نکند اهلاک فاعلیتده و و صقک مفعولینه
تسازع ایدرل (اهل فضل اضافتی لامیه در شرطلرک جزاسی مخذوفدر (تقدیری برابرست
ورا بو صف ایشان احتیاج نیست (مصراع ثانی مقام تعلیلده در (حاجت مشاطه اضافتی
مصدرک فاعلنه در (مشاطه مبالغه ایلد اسم فاعل مفرد مؤنثدر دوز کچی خاتون (یعنی قرلرک و کلنلرک
یوزین بازوب و زلفلرین طرا بوب و راستقلرین چکوب بزین عورتدر که فارسیجه اکا زن پیرایه کر
دیرل بزنجی عورت دیمکدر (مشط میمک ضمی و شینک سکونیه طراغه دیرلرکس انلرک بوکارلری
طراغله حاصل اولد یغیچون مشاطه دیدیلر (حاجت مبتدا و نیست خبری (روی دلارام اضافتی
لامیه و بیانیه اولغه نمکندر فتأمل (دلارام وصف ترکیبدر ارامیدنن کوکل دکلدر رچی
یعنی کوکله صبر و قرار و یرینی (ورا ادات تخصیص اضافت معناسنی افاده ایدر (محصول بیت)
اهل فضل و کمال سنک و صفکی یعنی سنی وصف کر کسه ایلبلر و کر کسه ایلبلر سکانسبت
برابر در زپرا سنک کیمسه نك و صف و مدحنه احتیاجک بو قدر حاصلی سنده اولقدر محاسن
اطوار و مکارم اخلاق وارد که و صافک و صفنه و مداحک مدحنه احتیاجک یوق (زیرا
روی دلارامک مشاطه به احتیاجی بو قدر که حسن خداداده هر قدر که زیب و زینت و برلرسه
بزاند حسن افاده ایلز (نکه خواجه حافظ پیورر (بیت) کوه پاک تواز مدحت مامستغنیست *
فکر مشاطه چه با حسن خداداد کند (یس سنده شرف وجود و کرم ذات و سخا و وجود اولقدر در که
وصافی و مداحلر هر نه مرتبه که مدحکده اطر ایلبلر عهده سندن کله مرز و حق وصفی ادا ایده مرز
(عذر تقصیر خدمت و موجب اختیار عزالت) بوده سابق کی اعراب اولور فتأمل
(محصول ترکیب) خدمت وزیده واقع اولان تقصیرک عذری و عزالت اختیار ایلسنک سببی
بیان ایدر (تقصیر و تقاعدی که در مواظبت خدمت بارگاه خداوندی می رود) تقصیر
تغییل یا بنیدن مصدر در بونده اکسکک دیمکدر و یرنای تنکیر و یای وحدت مقدر در

رد سروری
رد شعی

رد کافی

رد لامعی

اطرا مدحده مبالغه به دیرل
عذر

تقا عدی قرینه یا سنک قرینه سبله یا وحدت ایچوندر مصدری اولغه ده مجال وارد
دین فکر سز سولش فتأمل (تقاعد تقاعد یا بنیدن مصدر در (بونده خلقدن منقطع
اولوب عزالت اختیار ایلک معناسنه در (که حرف رابط صفت (مواظبت مفاعله یا بنیدن
مصدر در ملازمت معناسنه خدمته اضافتی مصدرک مفعولنه در و بارگاه اضافت لامیه در
(بار اجازت دیمکدر (و کا بونده ادات ظرف مکاند نمازگاه و سیرا نگاه کی اجازت
یری دیمکدر ملوک و امرا و حکام سر ایلرینه دخول قبوجیلر اجازتنه موقوف اولد یغیچون
سر ایلری قبول یرنه مجازا بارگاه دیرل (خداوندی به اضافتی بیانیه در زپرا یا حرف نسبتدر
(می رود می بونک کی پرلده حرف استمرار در (رود فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر
بونده واقع و صادر اولور دیمکدر بونده خداوندن وزیر مراد در (محصول ترکیب) حضرت
شیخ وزیرک خدمته کثرت تردد و ملازمت ایلد و کینک عذر بنی بیان ایدوب پیورر شول
تقصیر و تقاعد که وزیرک بارگاهک خدمتی ملازمتده اولور یعنی مجلسلرینه ملازمت
ایلد یکنم اصلی (بنابر آنست که طائفه حکمای هند در فضائل بزر جهر سخن می گفتند)
بنابونده مصدر در مفعول معناسنه انک اوزره مینی در دیمکدر (یعنی ترك ملازمت خدمت
وزیر ایلد یکم انک اوزره واقع و سبب و باعنی اولدر (که حرف بیان طائفه اسم جمعدر
بلوک معناسنه (و هیزه حرف توسل اضافت ایچون کلمش حکمایه اضافتی بیانیه در (حکما
جمع حکمدر بونده عقلا مراد در هیزه اضافتی لامیه در (در حرف ظرف فضائل فضلاک
و فضیلتک جمعدر که نقص و نقیصه نك نقیضدر بزر جهره اضافتی لامیه در (بزر بونک
وزانک ضمیر لیه اولو دیمکدر بزر کردن معرب (و مهر محبت معناسنه اصلندن وصف ترکیبدر
اولو محبتلی معناسنه صکره نو شیروان و زراسنک برینه علم خاص اولدی (سخن
می گفتند مقدم مقول قولی (بونده می حکایت حال ماضی معناسنی افاده ایدر سو بیلرلدی دیمکدر
(محصول ترکیب) ملازمت خدمت بارگاه وزیده واقع اولان تقصیر و تقاعد اکا مبتدیر که
هند حکمای طائفه سی بزر جهرک فضیلت و کمال خصوصنده سوز سو بیلدیلر (یعنی انک عظمت
قدر بنی و نباهت شانی تذکر ایلدیلر (معلوم اوله که بعضی شراح دیمش که آخرنده هاه
رسمی اولان کلمه به هیزه لاحق اولسه وحدت افاده ایدر هر پرده و پرده طائفه حکماء هند
عبارتی هند حکمای سنک بر بلوکی دیو تعبیر ایلد کلمری خطای فاحش ایلشار زپرا وحدت ایچون
منصوص اولان یاد و هیزه حرف توسلدر هر پرده تحقیق بودر که بو محله و وحدت متحقق
و معتبر در دین خطاده انلرک ارنجه کتمش زیرا بو یله اولسه حکما نك اعرابن هیچ عملی اولمزدی
و بو مقوله هیزه مجرد اضافته توسل ایچوندر هر پرده وحدت شرط دکلدر مثلاً کاه هی خطاب
ایچونده کلور دین کندویه برجدید خطا اثبات ایلش زپرا هیزه نك بو معنالردن خبری یوق
(آخر جزین عیدش ندا نسنده که در سخن گفتن بطیبت یعنی در نك بسیاری کند) (آخر
طایقت معناسنه در (جزین اصلنده جزاین در وصلله هیزه دوشدی جز غیر دیمکدر جزین
بوندن غیر (عیش شین ضمیر بزر جهره راجعدر (که حرف بیان بطی کچ معناسنه در (در نك
دالک کسر و رانک قچی و نونک سکونیه اکلمنک معناسنه می کند مقیدر بسیار جوق
معناسنه در (محصول ترکیب) طایقت حکماء هند بزر جهرک بوندن غیر عینی اکلمدیلر که
سوز سو بیلدیلر (یعنی ادای مرادده جوق اکلمور بطیبت لفظی بطی است یازان املا دن
اکاه دکل ایش (مستمع بسی منتظر باید بود ناوی تقریر سخن کند) بسی یاد اصلیه ایلد
جوق معناسنه در (بود بونده بودن معناسنه در زپرا مضارع معارندر (تا بونده اتهه غایت

رد شعی

رد سروری و شعی

رد کافی

رد کافی

در ابن سید علی و لامعی
و سروری و شعی و کافی

ایچوندر الی معنائه (وی ضمیر غائبدر تقریر سخن مصدرک مفعولیه اضافتیدر (محصول ترکیب)
 مستمع اولان کیمسه چوق منتظر اولوق کرک تا کیم اول سوزنی تقریر ایلنه و مراد بی ادایده (یعنی نه
 معنایی که بیان ایلک مراد اید نسه ملاحظه سز و توقف سز ادا ایلندی حاصلی سوا آده
 وجوابده تقریر کلام و مراد ده تأمل سز سوز سو یازدی بعضی شراح طلاق اسانی اولماغه
 حل ایلش (یعنی دلی آغز ایدی تیز سوزیلکه قادر دکل ایدی معنائه لیکن سباق و سباق کلام
 بوندن ایا ایدر (بسی به چوقلق معنائه و یرنلر اکلن بودر که یاسنی حرف مصدر اکر مش و حرف
 نسبتدر یکی ده اولان یا کبی دیوب دقایق الحاق سوز یله اسنشهاد ایدوب دعوا سنده ده
 دلیلنده ده خبط عشوا ایلش (بزجره بشتید و کفت اندیشه کردن که چه گویم به از پشمانی
 خوردن که چرا کفتم) اندیشه فکر (که حرف بیان (پشمانی یا حرف مصدر در ندامت
 معنائه پشمانی دیمکدر (محصول ترکیب) بزجره قول حکمایی ایشندی و دیدی نه سوز یلم
 دیوفکر ایلک فکر سز سوز یلوب بندن بر نا معقول سوز صادر اولوب نچون بویه سوز یلم دیو
 پشمان اولقندن یکدر حاصلی فکر ایدوب معقول سوز یلم فکر سز نامعقول سوز یلوب ندامت
 چکمدن بیک کره یکدر (معلوم اوله که بوکلاندن مقصود بسط معذرتدر که حضرت شیخ ممدوح
 وزیرک ملازمتندن منقطع اولوب اختیار عزت ایلدیکنه (یعنی سوز بودر که کثرت تردد و ملازمت
 سبب اطناب کلام و اکثر مقال اولورنکه دیمش چوق سوز یلم چوق باکلور اکر اهل مجلسه قاریشوب
 صحت و سکوت اختیار ایدرسم ثقلت و نفرت اظهار نه سبب اولور (پس السلامه فی الوحده)
 قولیه عامل اولوب گوشه وحدته و کنج سلامتده اختیار عزت ایلک اول و احرا در حاصلی
 بوکلات وزیرک عظمت شانی و محفل و مجلسه داخل اولان اهل فضل و کمالک تعظیم و تجلی
 متضمندر (مثنوی) سخن دان پرورده پیرکهن * بیندیشد انکه بگوید سخن (سخن سبک فنی
 و خانک ضعیله و سبک ضعی و خانک قحطیه ده لغتدر (پس اثنای مضارع و ایانده ایکی وجهله اوقوموق
 جائزدر اما قافیه ده واقع اولیجی برینه مخصوص اولور (سخندان وصف ترکیبدر دایندندن
 دانستن دن دکل سوز بلجی دیمکدر (پرورده اضافت بیانیه در (پیرکهن ده بویه در کهن ده
 کاف البته مضمومدر اما ها مضموم و مفتوح اولوق جائزدر سخنک خاصنه تابعدر (پیرکهن
 ماقبلنه صفت و اندن بدل و عطف بیان اولقده جائز تأمل تدر (محصول بیت) سوز بلجی مری
 اسکی پیر فکر ایدر اندن صکره سوز سوز یلم (یعنی بر سوزی فکر ایلنه بجه سوز یلم حاصلی فکر سز
 سوز سوز یلم (پرورده بی پیره اضافت قصد ایدوب دالی سلکرک اوقوموق کرک دین هم لفظده خطا
 ایلش هم معناده مصراع اولک معناسنی کهن پیرک مری باسی اولان سوز بلجی دین اولکی کبی
 اضافت قصد ایلش (بگوید فعل مضارعدر کفتن مصدرندن دین اشتقاقده سهوا ایلش (مرن بی
 تأمل بگفتاردم * نکو کوی وردیر کوی چه غم) مرن فعل نهی مفرد مخاطبدر زبندن دن اورمه دیمکدر
 (بگفتار با حرف صله (گفتار سوزه دیرلر (دم بونده نفی کلام معنائه (کوی فعل امر مفرد
 مخاطبدر (وروا کردن مختلف ادات شرط (دیرکج (کوی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
 چه غم جواب الشرط (محصول بیت) ملا حظله سز و تأمل سز کلامه و کفتاره نفس اورمه
 (یعنی فکر سز سوز سوز یلم ایوسویله اگر کج سوز یلم ایلک نه غم (یعنی غم دکل حاصلی سوزک ابو
 اواسون و هر تقدیر که کج سوز یلم ایلک تفاوت ایلز (بیندیش و انکه بر اورنفس * وزان پیش بس کن که
 گویند بس (بیندیش با حرف تأکید و یا هرزه دن مبدلدر نکه سابق بیان اولندی (واندیش
 فعل امر مفرد مخاطب فکر ایله دیمکدر و او حرف عطف (انکه انکاهدن مخففدر بحسب لغت
 اولوقندن صکره دیمکدر اما استعما لده اندن صکره دیمکدر (بر اورنقده یوقاری کتور دیمکدر

رد سروری

رد شعی

رد کافی

رد شعی

رد لامعی

رد شعی

رد سروری

اما بونک کبی برلده چقار معنائه در (آوردندن فعل امر مفرد مخاطبدر نفس مفعولی (واو
 حرف عطف (زان اصلنده ازان ایدی همزه وصل ایله ساقط اولمشدر (پیش بای عجمینک
 کسر یله اول و اولک معنائه در (قبل و قدام کبی (بس بای عربینک قحطیه بونده بتر معنائه در (کن
 فعل امر مفرد مخاطبدر کنیدن ایله دیمکدر (که حرف بیان (بس بینه بتر دیمکدر (محصول بیت)
 اول فکر ایله اندن صکره نفس چقار (یعنی اندن صکره تکلم ایله (یعنی سوز یلم سوزی اول فکر ایله
 اندن صکره سوز یله وسکا سامع اولنر بتر سوز یله دیمکدر اول سن بتر ایله یعنی دکلیر سکا سکت
 و خاموش اول دیمکدر اول سن ساکت و خاموش اول بو کلام شول کشیه کوزه در که رطب و یابس
 سوز بلجی زوائد کوی اوله و الاعلوم و معارف سوز یلوب هر کلامندن بر پند و عبرت و بر نصیحت و حکمت
 مستفاد اولان کیمسه هر تقدیر چوق سوز یلم سز اندن اوصانلر ز بر هر سوزی صفت بخش و روح افرا در
 بونده منه سنده کن شود معنائه در دین عنیدی سوز یلمش (بنطق آدمی بهتر است از دواب * دواب
 از توبه کر نکوی صواب) با حرف مصاحبت (و نطق بونده سوز معنائه در (آدمی بونده انسان
 معنائه در (بهتر از ادات تفضیلدر (دواب دایه نک جعیدر بایک تشدید یله لغتده بر اورننده یور و بینه
 دیرلری (صکره درت ایا قلی حیوا ننده استعمال ایتدیلر چار پال معنائه (دواب از نوعا رتنه
 وصل اولغله بایی تشدید یله و تخفیفله اوقوموق جائزدر دواب از توبه مقدم جزا سیدر مؤخر شرطک
 (نکوی فعل مضارع مفرد مخاطب (صواب مقول قواید نقیض خلافدر طوغری معنائه
 (محصول بیت) نوع انسان سائر حیواناتدن نطقله یکدر یعنی تکلمه ممتازدر (پس اگر صواب
 و خیرلی سوز یلم ایسک حیوانات سندن یکدر (زیرا کلام لغودن کاه اولور که فساد منبت اولور (اما
 سکوتدن نادر واقع اولور که ضرر مترتب اوله حاصلی اولور اولماز سوزی سوز یلمکدن سکوت
 اولی در (فکیف در نظر اعیان خداوندی عز نصره که مجمع اهل دلست و مرکز علمای متبحر)
 (فکیف خصوصاً دیمکدر (نظر اعیان خداوندی لامیه لدر و یا حرف نسبتدر (عز فعل ماضی
 مفرد مذکر غائب مقام دما ده واقع اولمش نصری عز یز اولسون دیمکدر مراد کندینک
 عزتیدر (که حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل موصوف خداوند در (جمع میم ثانی کفنی
 و کسر یله اسم مکندر مطلع و مطلع کبی (اهله اضافتی لامیه در (ودله اضافه بویه در (مرکز
 بونده مقام و محل معنائه در (علمایه اضافت لامیه در (متبحره اضافت بیانیه در متبحر در یک اوقوموشه
 دیرلر (محصول ترکیب) یعنی هر پرده سوزی اندیشه ایله سوز یلم کرک (خصوصاً و بزرک اعیانی وارکانی
 نظرنده الله تعالی نصرتی معزز و مکرم ایلسون انجیلین وزیر که اهل دل عارفان مجیدر (و محل و مکان
 علمای متبحر (یعنی علماء و فضلاء) راسخ و کامل مری کزیدر خداوندن مراد پادشاه و نصر ضمیر یله اکا
 راجعدر دیمکدر نظر وار (نصر بونده مصدر یعنی فاعلدر مراد وزیر دین عنیدی سوز یلمش (منه سنده
 مجمع مصدر میمی دین فکر سز سوز یلمش (اگر در سیاق سخن دلیری کنم شوخی کرده باشم) سیاق
 کسر سبکله مصدر در درایت وزنی او زره سخن اضافه مضافتی مصدرک مفعولیه اضافتیدر سوق کلام
 دیمکدر (دلیری دالک و لامک کسر یله بهادر دیمکدر و یا حرف مصدر (شوخی بونده کسناخ معنائه در
 و یا حرف مصدر باشم فعل مضارع متکلم و حده در (محصول ترکیب) وزیرمذکورک مجلسنده اگر
 سوق کلامده اظهار جرات ایدوب بهادرانی ایدرسم کسناخ ایلش اولورم (و بضاعت مزجات
 بحضرت عز یز آورده) و بضاعت سر مایه در اما بونده اثواب و متاع مراددر (مزجات مجیک
 ضعی وزنک سکونله از اجاق بهالی نسه اضافت بیانیه در (با حرف صله (حضرت عز یزدن یوسف
 پیغمبر مراددر آیت کریمه به تلمیحدر که حضرت یوسفک قرنداشلری یانه کلامده (و جثا بضاعت
 مزجانه) دیدیلر ماقبل و ما بعد یله تمام آیدر آورده تقدیری آورده باشم دیمکدر رکتور مش اولورم

رد شعی

رد لامعی

رد شعی

رد شعی

معنای (محصول ترکیب) دخی قلیل بهالی متاعی حضرت عزیزه کتورمش اولورم یعنی هدیه
 ایچون الحق بهالی قاش کتورمش اولورم حاصلی اکسکک ایلش اولورم (و شبهه) بازار
 جوهریان جوی نیارد) شبهه شینک و بایک فتحه لایله وهای اصلیه ایله پنج که اندن یان
 دیویشلری یابارلر واندن دوزیلن بونجق بونده بومرادر (فارسیده های رسمی شکنده اوقنور
 (جزه و غمز هاسی کی کثرت استعمالدن بویله اوقنور دیمکک اصلی بوقدر (جوهریان جوهر
 معرب کوهردرو یا حرف نسبت (والف ونون ادات جمع) (جو جیمک فتحه لایله ار په درشه یرمعنای
 (و یا حرف وحدت) (نیارد فعل نفی استقبال مفرد غائب کتورمزدیمکدر (محصول ترکیب) پنج
 بونجق جوهر فروشلر بازارنده برار په جه قیمت کتورمز (یعنی وزیر مجلسنده اولان فضلاک
 قنده بزم سوزم جوهر فروشلر بازارنده ار په کیدر (یعنی بی اعتبار و بی قیمتدر) (و چراغ پیش
 آفتاب پرتوی ندارد) چراغ شمعک فتیله سندن یانان آتشدن دیر (پرتو بای عجمیکک و تالک
 فتحه لایله ضیاء معنایند (محصول فقره) چراغ دخی آفتاب قنده پرتو طوطوز (یعنی چراغک کنش
 باینده پرتوی وضیایی اولماز (و مناره بلند در دامن کوه الوند پست نماید) مناره معرب و بلند
 اضافت بیانیه در (دامن کوه اضافتی لامیه در کوه کاف عربینک ضمیمه طاغدر جبل معنایند (الوند
 هزه نک فتحی و لامک سکونی و واولک فتحیه همدان طاغدر ندن بریو کسک طاغک اسمیدراول
 و لایته ارتفاعله علم اولمغین اتی تعیین ایلدی و الارومه طاغدر وارد که کوه الوند انلره نسبت
 برده جکدر (پست بای عجمیکک فتحی و سکون سنبله الحق دیمکدر (نماید فعل مضارع مفرد
 غایبدر (نمایدندن نمودندن دکل کوریتور دیمکدر فعل لازمدر (محصول ترکیب) دخی بلند مناره
 کوه الوند آنکندد الحق کوریتور (یعنی بر مناره هر نقد که یو کسک اولسه اول طاغک
 دبنده اولیچق الحق کوریتور (حضرت شیخ تواضع بیو رب کسر نفس ایلدی و اعیان
 مجلس و زبیری آفتاب و کوه الوند و کندی بی چراغ و مناره به تشبیه ایلدی بونده وزیری کوه
 و ارکان مجلسی دامن کوه تشبیه ایلدی دیمکدر نظر وارد در (مثنوی) هر که کردن
 بد صوی افرازد * دشمن از هر طرف بد و نازد) هر که هر کس که تقدیرنده درنتکه سابقا
 بیان اولندی (کردن بیوندن عرییده جید دیرل (بدعوی باحرف مصاحبت (دعوی
 واولک کسر یله دعوی معنایند درنتکه سابقا معنی بیاننده یکدی (افرازد فعل مضارع
 مفرد غایبدر (افرازدندن افراختن دن دکل یو جلده دیمکدر فعل متعدیدر (کردن مفعول
 صریحی (و بدعوی غیر صریحی) (دشمن مبتدا) (ونازد فعل مضارع مفرد غائب نازیدن
 ناختن دن دکل سکر در یعنی هجوم ایدر دیمکدر خبر مبتدا (محصول بیت) هر کس که دعوی
 وزعمه و عجب و تکبر ایله بوبینی یو جلده یعنی تکبرک و تجبرک ایله (هر جائیدن دشمن اکاهجوم
 ایلر حاصلی هر کس اکا خصوصت ایلر بعض نسخه ده مصراع ثانی بویله واقعدر
 (خویشدن را بکردن اندازد) خویشدن تایل و خویش تاسیر بر معنایه در کندی
 دیمکدر (را ادات مفعول باحرف صله بونده استعلا معنا سین افاده ایدر (اندازد فعل
 مضارع مفرد غائب در (اندازیدن انداختن دن دکل اثر دیمکدر (محصول مصراع)
 کنندینی بوبینی او زربنه اتاریهتی خوددین و خود پسندمرا دینه واصل اولماز بلکه تکبری و تجبری
 سبب هلاکی (یعنی بویی اولمسنه باعثدر (سعدی افتاده ایست آزاده * کس نیاید بچنک
 افتاده) (سعدی مبتدا افتاده خبری و هزه مجتلبه ها رسمی ضرورتیچون کلشد
 و یا حرف وحدت (آزاده صفت افتاده در (و کس مبتدا) (نباید فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 (بچنک باحرف صله) (افتاده دوشمش ما ضیدن قسمدر (محصول بیت) سعدی بر چنک

رد لامعی و کافی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری

رد کافی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری و کافی و شعی

رد ابن سید علی و لامعی و سروری و کافی و شعی

رد شراح جیمه

و جدالیدن و معارضه و مناقضه دن آزاده و سالم بردوشکون درد مند در و دعوای علم و فضلیدن
 و خلق قبول و زدندن فارغ البال و آسوده حال برنامراد در هر کسله در ویشانه طور
 و درد مندا نه وضعه بکتوب اغراض نفسانیه دن خلاص بولمشد (پس بویله اولیچق کیمه
 دوشمشک و دوشمشک چنک کز یعنی اظهار عجز و مسکنت ایلینله کیمه چنک و جدال
 ایاز امامدی و خود بین و خود پسند ایله هر کس معارضه و مقابله و مناقضه ایلر (حضرت
 شیخ بونده کسر نفس ایدوب مسکنت و تدال اظهار بیورمش تنکه نثر سابقه اجالا
 بو معنای ذکر بیورمش و بالجه نثر و نظمده عرض نیستی و پستی ایلش (افتاده ایست
 عبارتند نصکره علی الارض دین خلاف سولش (وزاده نک معنای فارغ دینه اعتراض
 ایدوب بیان معضاده کندی فارغ لفظی اخذ ایلینی و اخذ کرک و مصراع اولک
 معنایند سعدی بردوشکون فقیر و حقیر در و دعوای تفضل ایلکه لیاقت و استحقاق بوقدر
 دین مقصود سعدی به افترا ایلش (اول اندیشه و آنکههی گفتار * پای پست آمدست پس دیوار)
 و آنکههی یاسی حرف اصلیدر (پای پست سکون بایله لغته ایاق باغی دیمکدر بستن دن اماغل
 معنایند مستعملدر که عربجه اساس دیرل (آمدست اصلنده آمده است درهای رسمیه ضرورت
 وزن ایچون هاء رسمیه هزه مجتلبه حذف اولمش (پس بونده بعد معنایند دراندن صکره دیمکدر
 بوبیت سابقا بحر متقاربه واقع اولان مثنوی بیتلرینه مناسب و موافقدر (محصول بیت) کشتی به
 اول فکر و تأمل کرک اندن صکره کلامه شروع و تکلمه و منطقه مباشرت کرک زربانده اول
 عمل اندن صکره دیوار کلش (حاصلی فکر و ملاحظه عمل حکمنده و تکلم دیوار حکمنده در
 (پس نیچه که بناتک تلمسرتبوت و قراری اولماز تأمل و ملاحظه سز کلامک رونق و اعتباری اولماز
 یعنی فکر سز سوز تلمسرتبناکی ناپایدار و خلل پذیردر (بونده بست بای مجمله در ترکیده الحق
 دیمکدر دین الحق قاچشدر (بست بای عربیله فعل ما ضیدر بغلیدی دیمکدر پای لفظیله
 ترکیب اولمغین معنای مصدری مراد در (یعنی آتی بقلمق کلشد در صکره دیوار دین بوری
 ابو جه بغامش بعضیلر بونده بی فائده اطباب کلام ایلشدر (نخل بنده ملی نه در بوستان *
 شاهدم من ولی نه در کنعان) نخل بند وصف ترکیبدر بندیدن نخل بغلیجی (نخل ترکیده
 تحریف ایدوب نقل دید کلریدر کرک کسک چکدن و کرکسه بال مو مدن اولسون (ولی ادات
 استندارک (کنعان قدس مبارکله دمشق پیونده بریک اسمیدر که حضرت یوسف انده طوغوب
 نشو و نما بولمشد (و حضرت یعقوب اول برک قومنه تبلیغ احکام رسالت ایلشدر (محصول
 بیت) حضرت شیخ تواضع طریقیله بیورر که بن نخل بنده ملی اما بوستانده دکل (یعنی بوستانده
 نخل بندلک ایدم زیرا انده اولان نخللر صنع یزدانی و مصنوع خدایددر که نخل هر نقد که
 استاد کامل و فتنده ماهر و قادر اولسه اکامشابه نخل احداث و پیدا ایدم و معجوبم بن اما
 کنعانده دکل یعنی حضرت یوسف نبی علیه السلام اولان برده محبوب دکل (زیرا حسن
 و بهاده هر نقد که سرآمد و ممتاز محبوب اولورسه حسن یوسفه نسبت ایله صورت دیوار در محصل
 کلام هر تقدیر که بن علوم و فنونده ماهر و کامل اما حضرت وزیر مجلسنده اولان علما و فضالیه نسبت
 طفل ایچد خوان دکلوم یعنی هر برده علم و فضل و معرفتدن دم اورمق ممکندر اما بوجلس
 سامیده علوم و فنوندن سوز سو یلکه قادر اولموب ده بسته قالورم (نخل بندی بای مصدریه
 ایله بازارلر اکثر نسخه ره مخالف یازد فلرندن غیری ناموز یازمشدر (بعض شارحدر دیمش که
 نخل بندی بای مصدریه ایله وصف ترکیبدر نخل بغلیجی یعنی نخل بغلیجی بیلورم اما
 بوستانده دکل که انواع شکوفه جمع ایدوب نقل بغلیبدم (معلومدر که بو شارح بیتک مقصودنی

رد سروری

رد سروری

رد کافی

رد سروری

رد لامعی

رد ابن سید علی و کافی

رد ابن سید علی و سروری

و شعی و کافی

رد سروری

بلامش و بوقر برندن معلومدر که مصراع ثابده بر غریب وجهله شرح ایسه کرک (لقمان حکیم را گفتند که حکمت از که آموختی گفت از نایبنا بیان) لقمان ابیکدر بر یسی لقمان عا دیدر که حضرت هودک زمانده ایدی و علمانوته اختلا ف ایلد کلمی لقمان بودر (اصح روایت اولدر که بنی اولیه بلکه بر فاضل حکیم ایدی انکچون حضرت شیخ لقمان حکیم پیوردی بونک بر قری وار ایمش زر قانام که اوچ کونلک بولدن کورر مش تکه بعض اشعار عربده و مقامات حر پریده و شر و خنده بیان ایشلر (نایبنا بیان کورلر دیمکدر (زیر این صفت مشبهه در سبیدن کوره کن دیمکدر اما کور یی معناسنی و برلر (پس نادات سلبدر کور میجیلر دیمکدر معناسی لازمسی کورلدر (محصول ترکیب) لقمان حکیمه دیدیلر که حکمتی کیمدن اوکرندک دیدیکه کورلدر (که تاجای نینند پای نهند) که حرف بیان (نادات توقیدر مادام معناسنه (نینند بونده بلامک و الکلامق معناسنه در (نهند فعل نی مستقبل جمع غائب قومازل دیمکدر (محصول ترکیب) کورلدر حکمت اوکریمکی تفسیر ایدر یعنی مادامکه ایاق بصاجق بری عصایله و غیر و وجهله ندرک اتینجدا بقی قومازل (قدم الخروج قبل اللوج) قدم فعل امر مفرد مخاطبدر تفعلیل بایندن تقدیم ایله دیمکدر (خروج مصدر در نصر بایندن جهمق دیمکدر (لوج مصدر در دخول وزنی اوزره ضرب باینک مثال و او یسندن انکچون و او ی ساقط اولشدر کیرمک معناسنه (محصول ترکیب) بر پر کیرمکی اولسک اول جهمق فکرا یله اندنصکره کیر یعنی هرا یسک اول صو کین فکرو ملاحظه ایله اندنصکره اکامبا شرت ایله (بونلر جعبا حضرت شیخنن تواضع طریقه ایله اظهار عجز و مسکندر (مصراع * هر دیت بیا زمانی و انکه زن کن) هر دیت یا حرف مصدر (و ناضیر خطاب) یا ضرورت وزن ایچون ساکن اوقنور دین غافل ایمش (زیرای مصدیده اصل سکوندر حرکت ضرورت وزن ایچوندر (اصلی مردی ات در دینلرده سهو ایشلر زیر هیچ بر وجهله همره مجتله بری دکل (با حرف تا کید (و از مای فعل امر مفرد مخاطبدر از ماییدنن از مودندن دکل (زن کن اصطلاحلرنده اولن یعنی ناهل ایله دیمکدر (زرائکاح کن ایله تفسیر ایدن اصطلاحلرنه غافل ایمش (کن فعل امر در کنیدنن کر دندن دکل (محصول مصراع) هر دیککی اول افتحان و تجربه ایله اندنصکره ناهل و تزوج ایله یعنی اول کور که رجولیتک کابل مبدر یعنی مبادا که عین اولیاسین (اندنصکره اولن بو مصراعک قدم الخروج قبل اللوج تر کبیلر ز یاده مناسبت و ملائمتی وار (پس ملائمتی یوقدر دین ارلرنده ملائمت الکلامش (ملائمت الکل قدنصکره محله مناسب اولان معنی بودر که هر دیککی صنه اندنصکره اورمق ایله دیدوی زیله نامناسب و تاملایم سولش (و بو ویر دیککی معنی حد دانسته فاسد دکلر دین صحیح و فاسدی فرق ایدر دکل ایمش (زن بونده زدن معناسنه امر حاضر صورتنده مصدر در دیدیککی قبول ایملک بونده عدم و قوفدن و عدم تبعدن کاور بلکه سلیقه قصورند ندر (نظم) کرچه شطر بود خروس بچنک * چه زند پیش بازوین چنک) شاطر چاک و چالاک معناسنه در (خروس معهود) با حرف ظرف (زند فعل مضارع مفرد غائبدر فاعلی خروسه راجع نختنده ضمیر (و چه مفعولی (پیش ظرف مکان بازه اضافتی لامیه در (باز فارسی و بازی یا بله عریدر (روین توجلی دیمکدر (یا حرف نسبت (و نون حرف تا کید نسبت) چنک جیم عجمیله قوش قیناغنه و برنجی حیوانلک پنجه سنه دیرلر (محصول بیت) کرچه جنس خروس بری بر یله چنکده و صواشده شاطر و چو بک اولور اما توج قیناقلی طرفان قنده نه چالار یعنی انکه چنک ایدوب شاطرلک ایملکه قادر دکلر حاصلی الک فائنده مغلوب و منهز مدر طو غاک ایاغنی لونده و شدنده توجه تشبیه ایش زیر او قوشلری یا شد بفته محکم یا بشور بو ایکی بیتک نظر منده

ندارک ایتیلر (نسخه)

رد شمع و لامعی

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و لامعی

رد سروری

رد شمع

رد شمع و کافی

رد این سید علی و کافی و لامعی

و شمع و سروری

قطعه و رباعی دینلرنه قطعده بی کلمش و نه رباعی بی (چه زندک تقدیر بی چه پنجه زند ایلین و زندی کند معناسنه تاویل ایلین ایکی وجهله بله زائد در (بعضیلر دیدیلر که زندک مفعولی مقدر بر سنه اعتبار اولمق کرک مقامه مناسب بونده زند جرأت معناسنه در دین عجب جری ایمش (کر به شیرست در گرفتن موش * ایک موشست در مصاف پلنک) کر به کاف عجمیک ضمیمه چنک دیمکدر یعنی کدی (شیر بونده ارسلان معناسنه در کر به مبتدا و شیر خبری (گرفتن موش مصدرک مفعولنه اضافتدر (موش کسکندر عربجه فاره دیرلر (ایک سکون کادله ادات استدراک در (مصاف میمک ضمیمه چنک و صواش معناسنه در (پلنک قبلان دید کلمی برنجی حیواندر (معلوم اوله که کلاهک آخرنده واقع اولان کافک ماقبلنده نون ساکن اولسه اول کاف البته عجمیدر (محصول بیت) کدی ارسلاندر موش طوتوب اوله ده یعنی موشه نسبت کدی ارسلاندر اما کدی موشدر پلنک چنکند یعنی پلکنه نسبت کدی فاره کیدر حاصلی اشیا بر برینه نسبت کیمی ضعیف و کیمی قویدر (حضرت شیخ پیور که بن مبتدیلر و وضعیلر نسبت اهل علم و فضل اما اکابر علم و فضل لایه نسبت هیچ سنه دکل حاصلی کسر نفس ایدوب تواضع پیور قدس سره (اما باعتماد سعت اخلاق بزرگان که چشم از عوایب زیر دستان بیوشند و در افشای جرایم کهتران نکوشند) اما ادات استدراک (با حرف مصاحبت) اعتماد مصدر در افتعال بایندن طایفق دیمکدر سعت اضافتی مصدرک مفعولنه در (سعت اصلنده سبتک کسر یله ایدی عدت کبی مثال و اویدن پس حرف حلق ایچون سین مفتوح قلندی نکه صرف کابلرنده میندر (اخلاق خلقک جعیدر خالک ضمیمه (بزرگان بالک و زانک ضمه لریله و رانک سکونیه اولور دیمکدر (الف و نون ادات جمعدر سعت اخلاق بزرگان اضافتی لامیه لدر (که حرف رابط صفت) عوایب جمع عیدر اضافتی لامیه در (زیر زانک کسر یله الت معناسنه در (دستان دستک جمعدر زیر دستان کشنک الی الله اوللره دیرلر قول و خدمتکار و رعیت کبیلر (بیوشند فعل مضارع جمع غائبدر اور ترل یعنی پیورلر (چشم مفعول صریحی و از عوایب غیر صریحی (در حرف صله افشا همره نک کسر یله مصدر در افعال بایندن فاش ایملک معناسنه جرایمه اضافت مصدرک مفعولنه اضافتدر جرایم جریمدنک جمعیدر گاه معناسنه در (کهتران کاف عربیک کسری و هانک سکونیه و ادات تقضیل ایله کهترک جعیدر یچی رکار دیمکدر جرایمک اضافتی لامیه در (نکوشند فعل نی استقبال جمع غائب چالشملر دیمکدر (محصول فقرتین) اکر چه بنده علم و معرفت و فضل بوق و قون و کالده اضعف مبتدایم اما اولورک اخلاقک و سعتنه اعتماد ایله که زیر دستلرنیک عیوبندن کوزلرین پیورلرخنی یچی رکارک کاهلرین اظهار ایملکه دور شمرلر یعنی ستر عیوب ایدرلر (کله چند برسبیل اختصار از نوادر و آثار و حکایات و اشعار سیر ملوک ماضی درین کتب درج کردیم و برخی از عمر کرانمایه بروخرج) کلمه یا حرف وحدت (و همره حرف توسل چند نیجه (سبیل اختصار طریق اختصار دیمکدر (نوادر نادرک جعیدر لغتده بر یوانانه دیرلر اما استعمالده عجیب و غریب معناسنه و بونده شیرین حکایات و غریب کلمات مراددر (آثار اثرک جعیدر صحابه سوزلرنه و سلف صالحین کلماته دیرلر بعض نسخه لرده امثال واقعدر ضرب مثللر دیمکدر ضرب امثال تقدیرنده دخی حکایات و اشعار (سیر سبتک کسر یله و بالک قنجله سیرنک جعیدر پیوریش یعنی روش و طریقت معناسنه (ملوک ملکک جعیدر پادشاهلر دیمکدر (درین کتب (در حرف صله اولدینقی تقدیرچه بو کابه دیمکدر اما حرف ظرف اولدینقی تقدیرچه بو کابده دیمکدر (درج مصدر در نصر بایندن در وجوده کاور دیوشرمک دیمکدر درج کردیم درج ایملک

رد این سید علی و سروری

رد سروری

مطلـ

(یعنی دیوشردك) (برخ بلك فتحيله بعض و براز معناسنه در) (و یا حرف وحدت) (گرامیه کاف
 بحمیک کمریله آفر بهالی معناسنه استعمال ایدر ل زبرا کران لفظ مشترکدر بهالی و آفر
 یعنی ثقیل بیننده) (بر او بر حرف استعلا و او ضمیر غائب کابه راجعدر) (خرج بونده صرف
 معناسنه در کردیم بنه مقدردر) (محصول فقرتین) مذکور اعتمادله بر نیچه کله اختصار طریق
 اوزره نوادر و آثار و امثال دین دخی حکایات و اشعار و ملوک سابق طریق و قانون و روشنردن
 بو کابده جمع ایلدك (دخی آفر بهالی و عمر مژدن بر مقدر یعنی براز تألیف و تصنیفنه صرف
 ایلدك) (حاصلی بر قاف کون عمر من دن بونك جمع و تألیفنه خرج ایلدك که پوشکله کیردی
 موجب تصنیف کتاب کستان ابن بود و بالله التوفیق) موجب اسم فاعلدر افعال بایندن
 بونده سبب معناسنه در) (تصنیفه اضافتی اسم فاعلک مصدره اضافتیدر و تصنیفک کابه مصدرک
 مفعولنه اضافتیدر) (توفیق تفعلیل بایندن مصدر در لغته ایدر می دیمکدر اما اصطلاحه
 الله تعالی قولک مرادنی کنندی مرادینه ایدر معنی دیرلر) (محصول ترکیب) اخلاق بزرگلك سعتنه
 اعتمادا کتاب کستانك تصنیفنه سبب اولدی بو کتابك تکمیلنه توفیق الله تعالی به مخصوص صدر
 (قطعه) بماند سلاها این نظم و ترتیب * زما هر ذره خاک افتاده جایی) بونده قطعه یرینه
 نظم و شعر یازنلر قلمدن سهو واقع اولمش (بماند فعل مضارع مفرد غائب در مانیدن
 ماند ندن دکل قالور دیمکدر) (سلاها سالک جمعیدر قیاس ایله سالیان ده کلور شدو ذا
 ظرف زماندر) (این نظم فاعل بماند) (ترتیب تفعلیل بایندن مصدر در زما بماند فعلنه متعلقدر
 تقدیری زخاک تن ماهر ذره جایی افتاده بمانددر افتاده بود تقدیر ایلین بی فائده تقدیر ایلش
 (جایی یا حرف وحدت) (افتاده حاضرین قسم اوله و یا اسم مفعول بعضی لر زعمی اوزره
 (وهاء رسمی حرف ترتیب اولمده جائزدر) (محصول بیت) بو کتابك نظم و نثر و ترتیبی
 یعنی بو کتاب بلار له قالور بزم وجود من خا کنندن هر ذره پر پر دوشمش قالور و یا دوشوب قالور
 (حاصلی کتابنر انجیلین قالور) (خاک وجود من بو انجیلین قالور) (یعنی افتاده بر بماند
 فعلنه مقید اولور معناده بعضی لر مضارع ثانی بی اولکیدن حال طور لر یعنی بزم خاک نخرک
 هر ذره سی پر پر دوشمش اولدوغی حالده کتابنر انجیلین قالور دیرلر) (ذره اصلنده ذره خاکدر
 اضافتله صکره ضرورت وزن ایچون همزه اضافت حذف اولندی دین سولش
 (غرض نقشبست کن ما باز ماند * که هستی را نمی یابم بقای) غرض مبتدا (نقشبست خبری
 بونده نقشبست مراد نشاندر تنکه مشهوردر که عالمده بر نشان خودی دیرلر یا حرف وحدت) (کز که
 حرف بیان) (باز بونده کری و صکره معناسنه در) (ماند فعل مضارع مفرد غائب در مانیدن
 ماندن دکل) (که حرف تعلیل) (هستی یای مصدریه ایله و اراق دیمکدر) (یا حرف تخصیص
 (نمی یابم افعال قلوبدن نفی مستقبل متکلم وحده کلام دیمکدر) (بقای یا حرف تکمیل بقای یاسنی
 حرف وحدت طوئان معنایه اطلاعی بو عیش (محصول بیت) کتاب کستانکی سولشکدن
 غرض بر نشاندر که بزدن صکره یاد کار قاله زبرا وجودك دخی و اراغک بقاسنی اکلام) (یعنی
 عالمده کیسه باقی دکلدر ایددی بر نشان قومق کرکدر کیم کشتی بی کنندون صکره اکرده
 (مکر صاحب دلی روزی برجت * کند در کار درویشان دقای) مکر بونده ادات تمنی در شاید
 معناسنه در دین سولش (دلی و روزی یازی حرف وحدت در) (یا حرف صاحب معنای
 سببیتی متضمن در رجیدن مراد ترجمدر) (در حرف جمله) (کاردن مراد حقددر تنکه بعض نسخه لده
 واقعدر) (دقای یا حرف وحدت و یا حرف تکمیل) (بو بیت غرض نقشبست جمله سنه علت
 ثابته در یعنی مراد عالمده بر اثر و بر نشان قومقدر) (اوله کیم بر صاحب دل بر کون هر جت

رد این سید علی و لامعی

رد شرح جیمعا

رد شعی

رد سروری و لامعی

رد این سید علی و لامعی

و سروری

رد شعی

رد کافی

و شفقت سببیه بر درویشلرک حقنه بردا ایلیمه (یعنی صاحب قلب اهل الهمدن بریسی
 کتاب صاحبیه دعا ایلیمه تنکه مصنفله دعا ایده کلمه لر در رحمة الله تعالی علیهم اجمعین
 (امعان نظر در ترتیب کتاب و تهذیب ابواب ایجاز سخن مصلحت دید) (امعان مصدر در
 افعال بایندن بونده دقت معناسنه در) (نظره اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (تقدیری
 امعان نظر مدر) (تهذیب تفعلیل بایندن مصدر در تطهیر و تنقیح معناسنه) (ابوابه اضافتی
 مصدرک مفعولنه در) (ایجاز افعال بایندن مصدر در) (سخنه اضافتی مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر اختصار سخن دیمکدر) (ایجاز سخن دیدک مفعول اولی) (و مصلحت ثانسی و فاعلی
 نحتنه امعانه راجع ضمیردر) (محصول ترکیب) بنم دقت نظرم کتابك دخی ابوابك تهذیبند
 و تنقیحند سوزك اختصارینی مصلحت کوردی (یعنی سوز مختصر و مفید اولمخ لایق کوردی
 (ترتیبیدن مراد الان اولان ترتیب در که اول سلاطینی ذکر ایلدی اندن صکره درویشانی آه
 (تهذیب ابوابدن مراد هر باید مناسبی ذکر ایدوب خلاف نسنه بی اول بایده ذکر
 ایلامکدر) (ایجازی ماقبلنه عطف ایدوب مصلحتدن صکره در آن لفظنی ایراد ایدنلر صحیح
 نسخه لره مخالف یازدقنلر دین غیر بی معنی سولش) (تا مر بن روضه رعنا و خدیقه
 غلبا چون بهشت بهشت باب اتفاق افتاد ازین سبب مختصر آمد تا علامت نینجامد)
 تا ادات تعلیل مرادات تأکید (یعنی تحسین کلام ایچون کلمش لفظدر این سید علی
 بونده کنندی مطالعه سی بیانند صکره بحر الغرایب کلامنی نقل بیورمش و سروری مرادنی
 فهم ایلوب دخل ایلش حقا بو که بی تقریب دخل ایلش) (این اسم اشارت) (روضه
 رعنادن مراد کوزل باغچه در اگر چه که لغته روضه چته دیرلر) (ورعنا ایکی یوزلی کله که
 رومده اکاکل ناصری دیرلر) (حدیقه باغچه بونده روضه به عطف تفسیری دوشمش) (غلبا
 غین معنی نک فتحيله و الف عمود ایله جراء وزنی اوزره) (اغلبك مؤنثدر اغچلرینک داللری
 و بد اقلری بری برینه کرشمش و قویولمش باغچه نک صفتیدر مجاز مرسل طریقیه) (بهشت
 بلك فتحی و کسر یله وهالك کسر یله و شبنك سکونیه جنت دیمکدر) (بهشت یا حرف صله و بهشت
 هالك فتحی و شبنك سکونیه سکر دیمکدر) (یا حرف تعلیل) (یا حرف مصاحبت) (ملات لغته
 کوسمکدر اما بونده انجیمک واضطرار معناسنه در) (نینجامد فعل نفی استقبال مفرد غائب آخر
 اولیمه دیمکدر) (ازین سبب یعنی امعان نظرم ایجاز سخنی مصلحت کوردی سببیدن دیمکدر
 (محصول ترکیب) امعان نظرم سوزك اختصارنی مصلحت کوردی تا بورعنا روضه و غلبا حدیقه
 سکر جنت کی سکر نبایده واقع اولدی (یعنی سکر نبایه مختصر اولدی تا کیم ملات و بی حضورلق
 ایله ختم اولیمه یعنی تطویل کلام ایدوب کتابی بیودوب چو غلغام تا کیم آخر او لجه و صانجام
 (بهشت بایک معناسی سکر نبایه دین یایی حرف مصاحبت اعتبارنده نظرم وار بونده ملاتی
 قار ثلوه صرف ایدوب قار ثلر اوصافیه معناسنی قصد ایدن مراد مصنی خلافتنه صرف
 ایلش) (باب اول در سیرت پادشاهان) اولکی باب پادشاهلرک عادت و قانونلری بیاننده در
 (باب دوم در اخلاق درویشان) دوم دالک و واولک ضمه لر به ایکنی دیمکدر بو میک ماقبل دایما
 مضموم اوقنور عربیده ثانی و ثالث و رابع دیدکلی کی بونده دوم و سوم و چهارم دیرلر
 (محصول ترکیب) ایکنی باب درویشلرک اخلاق و روشلری بیاننده در) (باب سوم در فضیلت
 قناعت) اوچنمی باب فضیلت قناعتی بلد پرر (باب چهارم در فوائد خاموشی) در دنجی
 باب ایسم اولق فائده لرینی بلد پرر (باب پنجم در عشق و جوانی) بششی باب عشق و جوانی
 بیاننده در) (باب ششم در ضعف و پیری) الثنمی باب ضعفی و پیرانی بلد پرر (باب هفتم

امعان نظر مبتدا مصلحت

دید خبری

رد سروری و کافی

نینجامده هرزه بایه قلب

اولمش تنکه مکرر بیان

اولندی

رد کافی

رد کافی

در تأثیر تربیت (بدینجی باب تربیت تأثیر ایلکک بیان شده در باب هشتم در آداب صحبت
 سکرنجی باب خلقله اخلاط ومصاحبت ایلکک آداب واسلو بنی یلدیز (تاریخ کتاب)
 در آن مدت که ما را وقت خوش بود * ز هجرت شش صد و پنجاه شش بود (مدت بونده
 زمان معناسنه در (که حرف رابط صفت (مارا حرف را بونده ادات تخصیص در (خوش
 واورسمبله وروم ضمه ایلله ابودیمکدر نکه سابقا می ورا ایلدی (شش صد التیوز دیمکدر ترکیب
 تعدادی قبیلنددر (واو حرف عطف (پنجاه و پنجاه الی دیمکدر (محصول بیت) اول زمان که
 بزم و قمر خوش ایدی یعنی حیاته اولوب بو کتبی سویلدی بکمر زمان هجرت بنیک علیه الصلاة والسلام
 التیوز الی النجی سنه سی ایدی خوش لفظی شش لفظنه موافقت ایچون خلک فتحیه تلفظ اولور دین
 روم ضمه دن غافل ایش (مرادمان صحبت بود کتیم * حواله با خدا کردیم و رفتیم) مرادمان لایه در
 بزم مرادمر دیمکدر (حواله حاکم فتحیه اسم مصدر در حاله معناسنه ویا نفویض معناسنه اوله
 (ناحرف مصدر در فارسیده بویه تار اوزون یاز بلور دولت وسعادت تازی کی) تاء ضمیر خطاب
 طر تانلر فکر سز سو یلشیر (با خدا با حرف صله (محصول بیت) بزم بو کتبی سویلدی بکمر مرادمر
 نصیحت ایدی سو یلک کتبی و بعد و حیر پادشاه و شاهزاده بی و بو کتبی اوقیوب و یازانی خدایه
 اصمرا دی و کتدک یعنی بی دغان او تمسولر دیمکدر (نصیحت بود در نصیره ووا یازانلر داغنده لذت
 فارسی بو غیش (باب اول در سیرت پادشاهان حکایت * پادشاهی راشنیدم که بکشتن اسیری اشارت
 کرد بیچاره در آن حالت نومیدی بزبانی که داشت ملک را دشنام داد گرفت و سقط گفتن)
 پادشاهی را با حرف وحدت ورا حرف مفعول شنیدم مقدم مفعولی (که حرف بیان
 (بکشتن با حرف صله اسیره اضافت مصدرک مفعولنه در ویا حرف وحدت واسیر دن مراد
 محبوس و یادشمن اسیر لیدن بری اوله اشارت کرد مقدم مفعولیدر وفاعلی پادشاه بیچاره
 یعنی اسیر (در آن حالت نومیدی بیانه یعنی کیمسه دن شفاعت و ترجم کور محبوب جاندن
 قطع امید حالته (بزبانی که داشت با حرف مصاحبت ویا حرف وحدت (که حرف
 رابط صفت (داشت فعل ماضی مفرد غائب بحسب لغت طوتدی دیمکدر اما بونده
 حکایت حال ماضی مراد در یعنی طوتاردی زباندن مراد لغت در نکه عربی دل و ترکی دل
 دیرل یعنی کندیشک دلی نه ایسه مراد اغرنده اولان دل دکلدر نکه بعضیلر ظن ایلدی
 (ملک را را ادات مفعول یعنی مذکور پادشاهه (دشنام دادن گرفت بحسب لغت دشنام
 ویرمک طوتدی یعنی سوکش ویرمک اما استعمالده سو کیمکه باشلدی دیمکدر زیرادشنام دادن
 ودهیدن و بونلرک مشتقاتیله مستعملدر و گرفت و کیریدن و بونلرک مشتقاتی بونک کی
 برده شروع و مباشرت معناسنه در پس (معنای ترکیب) پادشاهی سو کیمکه باشلدی و سقط
 سبنک و قافک فتحیه لر بله الحق قاشه دیرل اما بونک کی برده نام معقول و ناسرا کما تدن
 عبارتدر (گفتن و بوندن صکره بر گرفت تقدیر اولور یعنی ناسرا سو یلکه باشلدی
 (که حرف تعلیل (گفته اند هر که دست از جان بشوید هر چه در دل دارد بگوید)
 هر که تقدیری هر کس که نکه سابقا بیان اولندی (یشوید با حرف تأکید و شود فعل
 مضارع مفرد غائب در شویدندن شستن دن دکل بویه دیمکدر (دست مفعول صریحی
 وازجان غیر صریحی (دارد فعل مضارع مفرد غائبدر داریدن هر چه مفعول صریحی
 (و در دل غیر صریحی و مجموعی بگوید مقول قولی هر چه بگوید مقدم مفعولیدر
 دینلر اصابت ایلامشیر (محصول فقرتین) هر کیمسه که الینی جانندن بویه یعنی
 جانندن تا امید اوله یعنی حیاتندن قطع رجا ایلله هر آنسده که کوکلنده طوتزانی سو یلر حاصلی

رد کافی

رد لامعی و شعی

رد کافی

بکشتن اسیری اشارت کردک
مقدم مفعولی اوله شد

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

کو کلنه کلنی دیانه کتور را ارارنده بو ایکی فقره ضرب مثلدر (بیت) اذا یئس الانسان
 طال لسانه * کسور مغلوب بصول علی الکلب) اذا بونده زمان استقبال ایچون ظرفدر
 معنای شرطی متضمن (ئیس فعل ماضی مفرد مذکر غائب علم بایندن نا امید اولسه دیمکدر
 فعل شرط فاعلیله جمله شرطیه در (انسان لفظا مر فوع فاعلی در (طال فعل ماضی مفرد
 مذکر غائبدر حسن بایندن اوزادی دیمکدر اجوف و اویدر لسان لفظا مر فوع فاعلی در
 و ضمیر محلا بحر ورمضاف الیه انسانه راجع جمله جزاییه نک اعرابدن محلی یوق مجموع
 شرطیه و جزاییه نکه بویه در زرا ابتداء کلامده واقعدر (کسور کاف حرف جر مقدر
 کائن نه متعلق (سنور سبنک کسری و نون مشده ده نک فتحیه بلور و زنی اوزره کدی یه دیرل
 جار مع المجرور اعرابدن محلا مر فوع خبر مبتدای محذوفدر (تقدیر کلام کسور
 مغلوب لفظا بحر ورمضاف الیه سنور در موصوفک صفتیه اضافتی قبیلنددر (بصول
 فعل مضارع مفرد مذکر غائب نصر باینک اجوف و او یسندن فاعلی سنوره راجع تحتده
 ضمیردر جمله ایدر دیمکدر (علی الکلب جار مجرور بویه بصول فعلنه متعلق جمله فعلیه
 اعرابدن محلا بحر ورمضاف سنوردر (محصول بیت) فین انسان مأیوس و نا امید اولسه
 دیلی اوزار یعنی هر نکه دانه کلسه بی پروا سو یلر حاصلی فیش و فباحث سو یلله دن قورقاز
 مغلوب کدی کی که ایته هجوم و حله ایدر (یعنی کور که ایته آنی هلاک ایلک استر) پس
 ایته پنجه سیله یاپشور (بیت) وقت ضرورت چو نماند کربز * دست بکیرد سر شمشیر تر
 وقت ضرورت اضافتی فی معناسنه در (چو ادات تعلیل (نماید فعل نفی استقبا ایدر مایندن
 قائمه دیمکدر (کربز کاف عجمینک کسربله اسم مصدر در کربزیدن کر بختندن دکل
 پنجه دیمکدر (دست مبتدا (و بکیرد فعل مستقبل کیریدن کر فتندن دکل طوتار دیمکدر
 خبر مبتدا در (سر مفعول بکیرد در (شمشیر اضافه فی لامیه در (شبنده فتحیه ده کسره ده
 جائزدر (تیره اضافتی بیانه در (محصول بیت) ضرورت وقتنه چونکه قاجاغه محال قالمه یعنی
 قاجوب خلاص اولغه که قدرت قالمه ال کسکین قلمک او جنی (یعنی یلانی طوتار حاصلی
 ال کسکین قلیجه یاپشور دیمکدر (پس دشمنش مقابل بکیرد سر شمشیر تر زادین واول کیمسه دشمنک
 کسکین قلمی طرفنه الی طوتار دین و الیه کسکین قلمک او جنی طوتار یوق نقد برجه دست
 لفظی بدست نقد برنده اولور دین بیتک معنای منطوقه سندن غفلت ایشیر (ملک بر سید که
 چه می گوید) پادشاه اسیرک سوزنی ایشیدنجه باینده اولان و ز پرله سؤال ایلدی که اسیر نه سو یلر
 (یکی از وزراء نیک محضر گفت) نیک محضر ایو خویلو یعنی ایو خویلی و ز برلردن بر بی دیدی
 (ای خداوندی گوید و الکاظمین الغیظ و العافین عن الناس) ای پادشاه سو یلر که (یعنی بویاتک
 مضبوطی سو یلر (کاظمین جمع کاظمدر بود قویجی دیمکدر (غیظ غینک فتحیه غضب دیمکدر
 کاظمینک مفعولیدر (عافین جمع عافیدر عفو ایدجی (یعنی کشتنک کنا هندن کچی حقندن
 کیمکه قادر ایکن (عن الناس عافینه متعلقدر بونلمجدر آل عمران سوره سنده (وسار عوا الی مغفرة
 من ربکم) آیت کریمه سنه یعنی مذکور صفتلر ایلله اولان جنت مذکور اهل تقوا نکر دخی غضبی
 بود قنجیلر کدر دخی ناسک کنا هلرندن کچلر کدر حقندن کیمکه قادر ایکن حاصل کلام پادشاهم
 فضیلت عفو و کرم باینده وارد اولان بویات کریمه مقتضای استقامت و عفت و عنایت و عنای
 مر حمت و شفقت ایلرد دیمکدر (ملک را بر ورجم آمد) ملک را را ادات تخصیص ویا حرف
 صله ملکک ویا ملکک دیمکدر (بر واول اسیرک اوزرینه ویا اول اسیره رجی کدی) یعنی انی
 اسیر کدی (وازر خون در گذشت) سر بونک کی برلده جهت وسودا معناسنده مستعملدر

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و شعی

نیک محضر غائب اولان کیمه
نک حقنه ایو سو یلینه دیرل
حاصلی هر کسی خبر ایلله ذکر
ایدن کیمسه یه صفتدر عرب
حسن المحضر دیرل شد

در گذشت در حرف تا کید (یعنی پادشاه و زبردن بوسوزی ایشد نجه اسیری اسر کدی و قانی
او جندن و هوسندن یکدی (یعنی قتلندن فراغت ایلدی بونده سرودرله نظری زائد در
دینلر زائد سولشلا و بعد دکلر که تقدیر کلام از سر خون و اوله دین سرک معنایین بلز یمش
(وزیر دیگر که ضد او بود) بر غیری وزیر که نیک محضر وزیرک ضدی و نقضی ایدی
(گفت ابنا جنس مارا نشاید در حضرت پادشاهان جز بر استی سخن گفتن) ابنا ابنا
جیدر (یعنی اوغلار) ابنا جنس اقران و امثالده مستعملدر (مارا بزم دیمکر) (نشاید فعل
انی استقبالی لایق دکل دیمکر) (حضرت بونک کی بر زده حضور معنایین در (جز غیر
دیمکر) (براستی با حرف مصاحبت) (راست طوغری و کر چک معنایین در) (و یا حرف مصدر
طوغری یلق ایلد دیمکر) (سخن گفتن سوز سوز بونک) (یعنی نیک محضر وزیرک ضدی اولان
وزیر دیدی بزم جنس اوغلار ینده لایق دکلر پادشاهلر حضور رنده طوغریدن و کر چکدن
غیری سوز سوز بونک یعنی پادشاهلر حضور رنده کر چکدن غیری سوز سوز بونک کرک
(این ملک را دشنام داد و ناسزا گفت) (این بواسیر) (ملک را پادشاه) (دشنام داد یعنی
سو کدی سابقا دشنامک استعمالی بیان ایلدک تکراره حاجت یوقدر) (ناسزا نالایق یعنی لایق
اولیان سوزی سوز بونک بعض نسخه ده این خود و بعضنده این مرد واقع اولشدر) (ملک
روی ازین سخن در هم کشید و گفت) در هم کشید بورتاردی دیمکر پادشاه وزیر دیمکر
بوسوزندن بوزنی بورتاردی و دیدی (مرا آن دروغ وی پسندیده) (آمد ازین راست که
تو گفتی) (دروغ دالک و رانک ضمه لریله یلاندر کذب معنایین) (و به اضافتی لامیه در) (پسندیده
اسم مفعولدر بکنش) (یعنی مقبول دیمکر) (و ترناک فتحیله ادات تقضیلدر بکنش رق دیمکر
(محصول ترکیب) پادشاه دیدی که بکالک یلان سوزی مقبول رق کلدی بو کر چکدن که سن
سوز بونک) (که از روی در مصلحتی بود و این را بنا بر خبث) (که حرف تعلیل) (روی بونده
وجه و ظاهر معنایین در) (در حرف صله) (مصلحتی) (یا حرف وحدت) (بود ایدی دیمکر) (و این را
بوسن دید بونک) (بنا بونده مبنا معنایین در) (خبث مصدر در خبثات معنایین) (یعنی مرداراق
(یعنی آنک یلانی سنک کر چککدن بکا بکر کدر) (زیرا آنک یلانک یوزی و ظاهری بر خیرلی
مصلحتده ایدی که هم بی قتل نفسدن تخلص و هم بر اسیری مقبول اولقدن آزاد ایلکدر اما
بوسنک کر چکک رو بی و صورتی خبثاته در که هم بی قتل او غرادر و هم بر بی کنایه قتل اغوا
و هم بکاسنی سو کدی دیمکرده قباح و ار) (پس گانه که بی سن سوکش سین) (زیرا بن اندن شتم
سوز بی الکلام ایدی علی الخصوص که بوزیر نیک محضری بکا غمز ایلدک) (و حکما گفته
اند که دروغ مصلحت آمیز به از راست فتنه انگیز) (که حرف بیان) (دروغ مصلحت آمیز
اضافتی بیانییه در) (مصلحت آمیز و صف ترکیبدر) (آمیزیدن آمیزیدن دن دکل
(راست فتنه انگیزده بیانییه در) (فتنه انگیز و صف ترکیبدر) (انگیزیدن آنک یختندن
دکل (محصول فقرتین) و حکما و عقلا دیمشلا در که مصلحت فر شدر بیجی و بترجیحی
بالان فتنه قویار بیجی کر چککدن بکدر زرا مصلحتده صلح و فتنه ده فساد وار) (بیت) هر که شاه
آن کند که او گوید * حیف باشد که جز نکو گوید) آن کندک مقدم مفعولدر) (که حرف
رابط صفت) (او ضمیری که به راجعدر) (محصول بیت) هر اول کیمسه که شاه آنک دید بکنی ایلده
(یعنی شاه آنک سوزنی طوغر نار حیف و ظلمدر که اول کیمسه شاهه ابو سوزدن غیری سوز سوز بونک
زیرا هم پادشاهی و بالدن و هم کندینی بلادن قورنار در) (حکمت) بر طاق ابوان فریدون
نوشته بود) (بونده طاق کرد) (ابوان اصلنده همزه نیک کسر یله در) (اما بجم فتح همزه ایلده

رد ابن سید علی

بی کنایه قیدی آنکچوندر که
ظاهر کنایه معلوم دکل شد

رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی و سروری

او قور کوشک معنایین (فریدون قدیم زمان پادشاهلرندن بر پادشاهلر که اکثر ربع مسکون
نحت تصرفنده ایدی باباسنه آبتین دیر لریکه ضحاک ماری اقی اولدروب او مزنده بن یلانلره
بنی سین بیدردی زرا هر او مزنده الله تعالی ک امر یله کندی کوده سندن بر یلان بتمش ایدی
و هر بار که آج اولسه لرتک طور محبوب یوزینه و باشنه چار پارل ایدی و هیچ نسنه بجز لری ایدی
الا آدم بینسنی بو جهندن هر کون ابکی آدم هلاک ایدوب انلره بینسنی بیدر لری ایدی صکره
بر قافل و زیری ظهور ایلدی و حکما ایلده مشورت ایلد بکه آدم بینسنی بدل بر نسنه پید
ایده لکه بوقدر آدم هلاک اولده دیو (پس کی او غلا غنک بزی سنی بدل بولوب کونده برانسان
و بر یکی بینسنی قار شدروب بیدر لری ایدی که ساکن اولور لری ایدی صکره فریدون بنبوب بکبد
او انجه خلق اوزر ینده جمع اولوب ضحاک ناپاک قتل ایلدی و بو ضحاک نوح طوفانندن
یک ییل صکره ظهور ایلدی و مذکور آبتین طهمورث دیو بند نسلندن ایدی زیاده تفصیلین
مراد ایدن فردوسی شاهنامه سته مر اجعت ایلسون (دیر لکه اول مر کی آنه صحرادوب قاطر
پیدا ایدن فریدوندر و دیرل که بشو زیل سلطنت سوردی و اول مناصب و مراتب ترقیتی
و برن اولدروالعهده علی الراوی (مشو) (جهان ای برادر نما ند بکس * دل اندر جهان
آفرین بندو بس) (نماید فعل انی مستقبل مفرد غائب قالماز دیمکر) (یکس با حرف صله) (اندر
بونده ادات صله در یا معنایین) (جهان آفرین وصف ترکیبدر) (آفریندن جهان بر ادیحی
معنایین) (بند فعل امر مفرد مخاطبندیدندن بستندن دکل و او دن صکره بس کلسه انجق
دیمکر فقط معنایین) (محصول بیت) ای برادر جهان کیمسه به باقی قالماز یعنی دنیا ده کیمسه
باقی قالماز پس بویه اولنجه کو کلکی جهان بر ادیحی الله بغله انجق زرا باقی و دائم اولدو
باقیسی فانیدر (حاصلی محبت و تعلق قلبه خدادن غیری لایق دکلدر) (مکن تکیه بر ملک دنیا و پشت
* که بسیار کس چون تو پروردو کشت) (مکن فعل نهی مفرد مخاطبدر) (تکیه تقدیری تکیه مکن در
زرا تکیه کردن طاعتقدر یعنی ترکیله مستعملدر) (ملک دنیا لامیه در سلطنت دنیا دیمکر
یا خود عز و جاه و مال و منال مراد اوله) (پشت تکیه به معطوف قدر تقدیری پشت مکندر ارقه لته
دیمکر عطف تفسیری شکلدر) (که حرف تعلیل) (بسیار کس پروردک مقدم مفعولی و فاعلی دنیا
(و چون نوما قبله و مابعدیه قید اولق قابلدر قنامل) (کشت پرورده معطوفدر) (محصول بیت)
ملک دنیا به اعتماد و استظهار ایلده زرا چوق سنک کی کیمسه بی بسلدی و اولدردی یعنی چوق
کیمسه بی سنک کی تربیت و رعایت ایدوب هلاک ایلدی (بیت) چرخ مر دم خوا را کر
روز دومر دم پرورست * نیست از شفقت مکر پرورده او لاغرست (چو آهنگ رفتن کند
جان پاک * چه بر تخت مردن چه بر روی خاک) (چو ادات تعلیلدر چو نکه معنایین) (آهنگ
الف ممدود ایلده بونده قصد معنایین در) (رفته اضافتی مصدرک مصدره اضافتی قبیلندندر) (جان
پاک بیانییه) (و کندک فاعلی) (محصول بیت) چونکه جان پاک بدندن کتمک یعنی چقماقی قصدین
ایلیه یعنی که فوت موت مقر را و له پادشاهلر کی نحت و سریر اوزره اولمک نه فقر اکی بوریا
و روی خاک اوزره اولمک نه (حاصلی اجله نسبت اکابرانه و فقیرانه اولمک بر او در بلکه فقرانک
موتی اخفدر زرا موت الفقراء راحه در که اوزرنده اغلر و ایگلر بولمناز و ملک و مال و عز و جاه
حسرتنی چکمن) (حکایت) یکی از ملوک خراسان سلطان محمود سبکتکین را بخواب دید
بعد از وفات او (بصد سال) خراسان بر مملکتک اسجدر که نحت سلطنتی هری در هرانده
دیرل (خراسان شهر اسمیدر دین یلزمش) (سلطان محمود بر مشهور پادشاهلر که فردوسی
شاه نامه بی آنک نامه دیمشدر) (سبکتکین باباسنک نامید رکاف اول عربی و ثانی فارسیدر

رد ابن سید علی
مطلـ

رد شعی

وارالنده کی تامفتوح و مضموم او قنور (تقدیری ابن سبکتکین در بین العلیین واقع اولان
 ابن لفظنی حذف ایلک لغتلرند ه شاید در) بخواب یا حرف ظرف (و خواب بونده دوش
 معناسنه در) بصد یا حرف زائد (یعنی خراسان پادشاهلرندن بر بسی سلطان محمود غزنوی پی
 دوشنده کوردی اولد کدن صکره یوز ییل یعنی فونندن یوز ییل یکد کدن صکره
 بصد سالک معناسنی یوز ییله دین عندی سوبلش) که جمله وجود اور بختنه بود
 و خاک شده) که حرف بیان (جمله وجوده مضاف اولیجی بیانیه اولور مضاف اولما مقده جائز
 (او ضمیری محمود راجع در) ر بختنه اسم مفعول دو کلس دیمکدر (بود ایدی معناسنه ادات
 زمانیه در) و خاک شده خاک اولمش ایدی یننه بود مقدر در یعنی جمیع اعضاسی چور ییوب
 طبراق اولمشیدی (مکر چشمان او که هم چنان در چشم خانه همی کردید و نظری کرد)
 (مکر ادات استثنا در الامعنا سنه) (چشمان الف ونون ایله جمعی شاد در) (او ضمیری سلطان
 محمود راجع در) که حرف بیان هم چنان کذلک معنا سنه در یعنی حال حیاتنده کبدر
 چشم خانه کوزا ونده (همی کردید چکرینوردی و نظری ایدردی یعنی هریری چور ییوب
 طبراق اولمش ایدی الا کوزاری چور ییوب طبراق اولما مش ایدی که حال حیاتنده
 کبی که زخانه سنده چکرینوردی دخی نظر ایدردی (سائر حکما) سائر بونده جمیع معناسنه در
 (از تاویل آن) اولدوشک عبارتندن (عاجز ماتند) عاجز قالدیلر یعنی تاویلنه قادر اولدیلر
 (مکر درویشی) الا پردویش تاویلنده عاجز قالمادی (که خدمت بجای آورد) که خدمتی
 یعنی مذکور دوشک تعبیری یرینه کتوردی حاصلی اصلی ایله بیان ایلدی (و گفت) دخی
 دیدی (هنوز نکر انست که ملکش بادیکر انست) هنوز الان (تکران صفت مشبهه در
 اما بونک کی برلرده اسم فاعل معناسنی ویرلر یعنی ناظر (که حرف تعلیل) ملک ممک خیمه بونده
 سلطنت معناسنه در (وشین ضمیر محمود راجع در) (بابونک کی برلرده ظرفیت افاده ایدر
 (دیگران غیر بلر دیمکدر یعنی سلطان محمود الان ناظر و نکران در زیر ملکی و سلطنتی
 غیری کیسه لده در) (حاصلی پادشاهلغندن حسرت ایله آیرادیمچون یننه کوزی انده در
 (قطعه) بس نادور بر زمین دفن کرده اند * کز هستیش بروی زمین بر نشان نماد) بس
 بای عریتنک فحمله چوق دیمکدر (بسیار معناسنه در) (نامور ممک سکونبسه ناطو یعنی آدلو
 زرا و نسبت معناسنی افاده ایدر) (زورور کی زورلور دیمکدر بعضیلر دیدیلر که نام آور دن دن مخففدر
 علی کل حال مشهور و نامدار دیمکدر لیکن بویله دیدیلر اعتراض قالدیلر که همزه ممدوده پی
 حذف ایلک معهود دکلر اگرچه که دقایق الحقایق صاحبی الف ممدودک حذفه نیجه
 یرده حکم ایلش لیکن دعواسی مسلم دکل (برزیا حرف صله و یا حرف زائد) (زیرالت
 معناسنه در عریته تحت دیرلر زمینه اضافتی لامیه در) (دفن کرده اند ک مفعول ثانیه
 و اولی بس نامور و غیر صریحی بر زمین) (کراصلنده که از در) (که حرف بیان) (هستی واریق
 و وجود دن عبارتند و یا حرف مصدر) (وشین ضمیر نامور راجع در) (بروی زمین یا حرف ظرف
 و اضافتی لامیه در) (زمین یردر ارض معناسنه) (بر بانک معناسنی تا کید ایدر و جائز در که
 بر علی معناسنه اوله و یا ادات تا کید اوله بویله اولتی اولی در بانک مطلق زیاد سنه
 حکم ایلین زائد حکم ایلش (نشان علامت) (نماد فعل ننی ماضی قالمادی دیمکدر) (حاصلی
 چوق مشهور و نامدار کیسه پی برالته دفن ایلدیلر که آنک وارلغندن بر یوزنده نام و نشان
 قالمادی (یعنی خیرات و حسناتدن کسود پی آکدر در دنیا ده بر نسنه سی قالمادی) (بونده
 بس بسادن مخففدر دین عندی سوبلش) (بس بونده ز ییلده معناسنه در دیننده بویله در

رد شعی

دوش تاویل عبارتیه دیمکدر
اما تعبیر ایله مشهور در

تعبیر ایله مشهور ایلنده نص
جلیده (و مانحن بتاویل
الاحلام بعالمین بیورلشدر
حضرت سعدی تعبیر قرآنه
المقفا ایلشدر (محمد اسعد)

رد سروری

رد ابن سید علی

برونک باسک زیاد سنه حکم ایلنر زائد حکم ایلشدر (برونده قطعا معناسنه در دینه نک قطعا
 سو زینی دکلک جائز دکلدر) (آن پیر لاشه را که سیردند زیر خاک * خاکش چنان بخور د
 کن واستخوان نماد) (واو حرف عطف) (آن پیر لاشه اشارتدر محمود) (لاشه
 ترکیجه لش معناسنه در) (ورا ادات مفعول) (که حرف رابط صفت) (سیردند فعل
 ماضی جمع غائب بونده تسلیم ایلدیلور دیمکدر) (خاکش ضمیری پیر لاشه به راجع در) (کز و کاف
 حرف بیان و او ضمیری یننه پیر راجع در) (استخوان همزنک و تانک ضمی و سبنک سکونی و خانک
 روم ضمه فحمله و او رسمیه مککدر یعنی سکک (محصول بیت) دخی اول لاشه قوجه بی (یعنی
 محمودی که برالته تسلیم و دفن ایلدیلر خاک اتی شو بیه بیدی که اندن مکک بله قالمادی (یعنی
 مرور ایلله طبراق اولدی) (پیر بونده سست و ضعیف معناسنه در) (ولاشه جسم معناسنه دین
 عندی سوبلش) (ولاشه لاشی دن مخففدر دیننده اثر نیجه کتمش) (زنده است نام فرخ نوشروان بخیر *
 کرچه بسی گذشت که نوشروان نماد) زنده رانک کسریله دیری دیمکدر سی معناسنه بونک کی
 برلرده هاء رسمیه همزه مجتله کاتب اولما مقدر قاعده (لکن شرح جمعا کاتب ایلدیلر یچون
 کاتب ایلدک نادانلر خطامزه جل ایلسونلر دیو (نام فرخ بیانیه در نام بارک دیمکدر بحر الفرائیده
 فرخ قوتلو و مبارک دیمش) (ابن سید علی قوتلوی عطف تفسیر اکلامیوب قوتلوی قوی معناسنه
 یعنی قوتلو و اولک تشدیدیه اکلامش خطا اکلش (نوشروانه اضافتی لامیه در بونده رانک
 تشدیدیه مشهور در) (نوشروانه جائزدر تخفیفله) (نوشین روانه جمعا انوشیر و اندن مشعبد
 بخیر زنده به متعلقدر) (بسی چوق دیمکدر) (یعنی چوق زمان) گذشت فعل ماضی مفرد غائب یکدی
 دیمکدر (محصول بیت) (نوشروانک مبارک ایدی خیر ایلده یریدر) (یعنی عالمه خیر ایلله اکلور اگرچه
 چوق زمان کجسی که نوشروان قالمادی (یعنی فوت اولدی) (نماد لفظنی فوت اولدی معناسنه
 استعماللری شایعدر ترکیده ده بعض برلرده فوت اولدی دیمکدر یرده قالمادی دیرلر (بس دنباده
 قالمادی دین بواستعمالی بلز ایش که دنباده لفظنی تقدیر ایلش) (بعض توار بخنده یازمشلر که سلاطین
 ماضیه ده انوشیروان کی عادل و منصف پادشاه کلامش قرق سکر نیل مقداری سلطنت سوردی
 قرقچی ییل حضرت محمد علیه الصلاة والسلام ظهوره کلدی و اند نصرکه سکر نیل یاشادی
 و حضرت پیغمبر علیه الصلاة والسلام انک سلطنتی زماننده دنباده کلسیله فخر ایلشدر انک کی مناقب
 و مآثری چوق پادشاه کلامشدر) (خبری کن ای فلان و غنیت شمار عمر * زان پیشتر که بانک برآید
 فلان نماد) (خبری یا حرف وحدت و یا خود حرف تنکیر) (کن فعل امر مفرد مخاطب ایلله دیمکدر
 (فلان الفاظ کلیه دندر یعنی انسان تسبیح اولنان اسملردن کایتدر) (بونده مادی واقع اولش
 (واو حرف عطف شمار فعل امر مفرد مخاطب) (عمر مفعول اولی) (و غنیت مفعول ثانیه) (زان
 از اندن مخففدر) (بانک آواز معناسنه در) (برآید چقار دیمکدر بوقاری کله دین غلط سوبلش
 بویاکی یتده نمادک معنای لازمی اولدی (یعنی فوت اولدی دیمکدر) (محصول بیت) ای فلان
 دنباده صاغ اولوب دیری لیکن خیر ایلله و عمری و حیاتی غنیت ییل اول کوندن اولر که آواز چقا که
 فلان قالمادی (یعنی اولدی) (حاصلی خلق سنک ایچون فوت اولدی دیر دن اول دنباده خبرات
 و حسنات ایلله (حکایت) ملک زاده پادشاه زاده دیمکدر (و یا حرف وحدت) (همزه حرف توسل و را ادات
 و خوب روی) ملک زاده پادشاه زاده دیمکدر (و یا حرف وحدت) (همزه حرف توسل و را ادات
 مفعول) (کوتاه الفله و الفسر قصه دیمکدر قصیر معناسنه) (بلند بوسک بونده بویلو معناسنی
 مراد در) (خوب روی وصف ترکیبی در کوزل بوزلی معناسنه) (محصول ترکیب) بر پادشاه زاده پی
 ایشدم که قصه بویلو ایدی و نظرده و کور نشده حقیر و کندیدن خبری فردا شلری بویلو و کوزل

رد شعی
رد ابن سید علی و سروری

رد کافی
رد شعی

شارح مرحوم بو مقام مقده
 کلسیله فخر ایلشدر تعبیرنده
 اگر قلم نسخدن سهود کل
 ایسه عظیم خطا ایشدر
 بونده ایفای حق تعبیر کلسیله
 فخر یرینه کلد بکنی بیان
 بیور مشلردیک ایلله اولور ذات
 رسالت سماتلری فخر عالم لیکن
 مجوسک زماننده کلا کله فخرنه
 دیمکدر شارح حک باعث خطاسی
 ولدت فی زمن الملك العادل
 خبرید رضی او انور اشو خبرک
 صحتی ایسه حاکم نیسبوری
 هدم ایشدر حدیث صحیح
 اولدینی تقدیر چه مشر که
 عادل اطلاق اسمیه تعریف
 قیلندندر که نوشیروان عادل
 ایلله مشهور و مسمی اولمش
 ایدی یوخسه توصیف دکلدر
 یاخود (فاغنت عنهم آلهتهم)
 نص جلیله اولدینی کی که
 آلهتهم ای ما کان عند هم
 آله ایلله مفسر در انوشروانک
 عدل ایلله اتصافنی اعتقاد ایدن
 معتقد ینک اعتقادی اورزه
 اطلاق اوامش اوله تأویلین
 مذکورین مقاصد الحسنة ده
 بیانکرده امام سخا و یر

(محمد اسعد)

بوزلو ایدی (یعنی هیچ برخصو صده کنیدی به بکر مزاردی) برادر آتش خوب روی تعبیرنده
 بعضی کنیدی قبیح الحدو زشت روی ایدی دیشلر اما حقیر لفظی زشت روی اولسنی مستلزم دکل
 فتأمل (باری پدرش بکراهیت واستخفاف در روی نظر کرد) (بار بونده کره معناسنه در
 و با حرف وحدت بر کره دیکدر) (بکراهیت با حرف مصاحبت) (کراهیت تخفیف یا بیه مصدر در
 کره دن) (یعنی علم یا بدین چرکنک معناسنه استخفاف استفعال یا بدین مصدر در بونده حقارت
 معناسی مراد در) (در حرف صله در با معناسنه وی ضمیری پسر کوتاهه راجع در) (نظر کردک
 فاعلی پدر پدر) (محصول ترکیب) بر کره باباسی قدداشلی یاننده بوکا حقارت نظر بیه با قدی
 (پسر بفر است در یافت) * با حرف مصاحبت (فراست زیر کک در) (در یافت فعل ماضی
 مفرد غائبدر افعال قلوبدن اکلادی معناسنه معلوم اوله که یافت در حرفیه مستعمل اولنجه
 افعال قلوبدن اولور تظن معناسنه) اما حرف در سن مستعمل اولنجه بولقددر وجدان معناسنه
 فاحفظ (پسر پدرینک اکا حقارت نظریه با قدیغنی اکلدی) (یعنی باباسی بوک خوار و حقیر
 اولدیغنه متعلق برئسنه سوبلدی) (لکن قلبدن بچوردی کانه که کوکلندن نه اولیدی که بوده
 قدداشلی کی اولیدی دیک ککش) (پس پسر عاقل وزکی اولدوغندن باباسنک ضمیری اکلادی
 و گفت ای پدری کوتاه خردمند به از نادان بلند) دخی پسر حقیر دبدی ای پدر عقلی کوتاه جاهل
 بلنددن بیکدر) (نه هر چه بقامت مهتر بهمت بهتر) اولیه دیکدر که قامتده اولورق اولان قیت
 و جهاده بیکر و ارتفرق اوله کور مزمی سین که (الشاة نظیفه والقیل جیفه) بویکی فقره نک
 هر بریسی بر مبتدا و خبر دن مر کدر (شاة قبوندر تطبیقه پاک و ظاهر معناسنه در) (فعل معرب
 بیلدر معروف) (جیفه مراد معناسنه در بویکی جمله ماقبلنده ایکی جمله به علتدر) (بکه تنویر
 و توضیحدر) (یعنی قبون کوچکدر اما ظاهر در وفیل بیوکدر اما مراد در) (بیت) اقل جبال الارض
 طور وانه * لا اعظم عند الله قدرا و منزلا اقل لغته اسم تفضیلدر از رک معناسنه اما بونده
 اصغر مراد در کو چکرک دیکدر لفظا مر فوع مبتدا (جبال جبال جمعدر طاغیر دیکدر
 لفظا مجرور مضاف الیه در) (ارضده بویه در) (طور لفظا مر فوع خبر مبتدا در سر بیان دلدنه
 و عرب دلدنه طور طاغنه در) (اما بونده مراد طور سبنین در که مدینه بر جبال اسمیدر که
 حضرت موسی پیغمبر علیه السلام انده الله تعالی کلامی استماع ایلدی) (وانه واو حرف حال
 ان اسمیه که طوره راجع ضمیر در مصراع ثانی به مرهوندر) (لا اعظم لام حرف تأکید و اعظم
 لفظا مر فوع خبران در) (وان اسمیه و خبریه محلا منصوب حالد طور دن) (عند اعظمه متعلق
 مضافدر لفظه الله) (قدر منصوبدر تمیز لکله) (و منزلا کامعطوف) (محصول بیت) بوییت
 تنویر ایدر ماقبلنده مذکور اولان فارسی و عربی جمله لری (یعنی بر بوزنده اولان طاغیرک کو چکرکی
 طور سبنین در) (حال بو که الله تعالی قنده قدر و مرتبه جهشدن سائر طاغیردن اولور قدر) (زیرا
 الله تعالی قرآنده انکله قسم ایلشدر بر ایکی پرده) (و حضرت موسی ابله تکلم واکا تجلی انده واقع
 اولشدر) (پس شاه زاده در که بنده کو چکم اما پر هترم) (قطعه) آن شنید بیکه لاغر دانا *
 گفت روزی بابله فر به) (لاغر دانا بیایه و مصراع ثانی به مرهون) (روزی با حرف وحدت
 با حرف صله) (و ابیه احق) (فریه فانک قحیله و رانک سکونیه و بانک کسری و های اصلیه ابله
 سنر دیکدر) (محصول بیت) اول سوزی ایشدکی که آرقی طالم بر کون بر سنر ابله دیدی (یعنی
 نه دیدو کنی ایشدکی استفهام مراد در) (اسب نازی اگر ضعیف بود * همچنان از طوبله خربزه)
 اسب نازی عربی آت (زیرا نازی عربی دیکدر عرب دیک دکل) (همچنان ضعیف لکله بیه دیکدر
 طوبله معروف و همره اضافت ایچون کلشدر) (خر چار در به یک دیکدر) (محصول بیت)

رد شمع

ط

رد شمع

مقول قول بویشد عربی آت اگر ضعیفده اولور سه بویه ایکن رطوبله می کیدن بیکدر و مقبول
 بویکی بینک قافیه سنده راو یازوم مالا یلزم واقع اولمش و ها حرف روی (حاصلی قافیه مع و له در
 تجزی طریقه تامل ندر) (طوبله ده همزه حرف وحدت در دینلر غلط سوبلشدر) (پدر بخندید
 وارکان دولت پسندیدند و برادران بچان برنجیدند) (محصول ترکیب) پسر حقیر مذکور نثر و نظم
 اوقیجه باباسی ذوقندن کولدی وارکان دولت (یعنی انده حاضر اولان اکابر بکندیلر و قدداشلی
 جان و کوکلدن انجندیلر بچان دیک جان و کوکلدن دیکدر) (نظم) تا مرد سخن ن گفته باشد *
 عیب و هنرش نهفته باشد) (نا حرف توقیت مادام معناسنه) (مر مبتدا) (نکفته نون حرف
 نی) (نکفته ماضیدن قسمدر سوبلش حرف نفی ابله سوبلش مش دیکدر فاعلی تحتنده
 مرده راجع ضمیر در) (سخن مقدم مفعولیدر) (باشد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیکدر
 فاعلی تحتنده مرده راجع ضمیر در) (عیب مبتدا) (هنرا کامعطوف) (شین ضمیر مرده
 راجعدر) (نهفته ماضیدن قسم مفرد غائب کز لود دیکدر فاعلی تحتنده عیب
 و هنر تئازع طریقه راجع ضمیر در) (باشد کده فاعلی بویه در) (محصول بیت) مادام که
 کشی سوز سوبلش اوله عیب و هنری نهفته و مخفی اوور (حاصلی کشینک علمی
 و معرفتی کلماتدن اکلنور تیکه دیباجه ده زبان در دهان پیتنده بکدی) (هریشنه کان
 مبر که خالست * شاید که پلنک خفته باشد) (یشنه بای عربینک کسریله لفظ عربیدر
 عجم جهه مبدئه در لر و ترکیجه مشه معر وفدر) (کان مبرک مقدم مفعولیدر) (که
 حرف بیان) (خالی بوش دیکدر تهی معناسنه) (شاید لایق و جائز معناسنه در) (که
 حرف بیان) (پلنک بای عجمینک فتحیه قیلان دیکدر) (خفته یا تمش و او بومش دیکدر
 (محصول بیت) هر مشه بی خالی و تهی ظن ابله یعنی رنجی حیواندن بوش صاعنه جائز که
 ایچنده پلنک یا تمش و او بومش اوله (بعض نسخه ده یشنه برینه پیسه دوشمش بای عجمی
 وسین مهمله ابله الاجه معناسنه) (و که خالست برینه نهالی دوشمش نونک فتحی و کسریله
 قیلان در یسی شکنده اولان فالیجه معناسنه) (پس پلنک مضاف اوقنور اضافت بیایه ابله
 (محصول بیت) هر الاجه بی کان التمه نهالیدر یعنی هر الاجه بی نهالی صاعنه جائز در یا تمش
 و او بومش قیلان اوله اول کوردک الاجه (معنای اوله کوره پلنک اضافتی تجویز ایلین
 بی فائده تجویز ایلش) (بویکی بیت رباعی دیو بازاران اوزان شعر دن هیچ خبردار دکل ایش
 شنید مکه در آن مدت ملک را دشمنی صعب روی نمود) (دشمنی با حرف وحدت) (و صعب
 صادق فتحی و عینک سکونیه صرب معناسنه در) (یعنی شد بد روی نمود مقدم مفعولیدر
 یعنی ایشتم که اول مدته که پسر حقیر بوکلای ایلدی یاد شاهه بر صرب دشمن
 بوز کوستردی) (یعنی بر قوی خصم ظاهر اولدی) (بونده نمود ماضیدر نمایدن معناسنه) (دین
 لغت عجمدن خبردار دکل ایش) (و صعب روی وصف ترکیبی در) (شدید الخ صومعه دیکدر
 دین زبانه کیج یوریش) (چون دواشکر روی بهم آوردند اول کسی که اسب در میدان
 جهانبندان پسر بود و گفت) (لشکر معروف عربیسی عسکر در عین و سبنین مهمله ابله
 روی آوردندک مفعول صریحی) (و بهم غیر صریحی) (کسی با حرف وحدت) (که حرف
 رابط صفت) (اسب جهانبندک مقدم مفعولی) (و در میدان ظرف مکانی) (جهانبنده الف و نون
 حرف تعدیه در زبر اجهب دفعل ماضی مفرد غائبدر صجادی معناسنه) (و جهانبند
 صجراتدی دیکدر) (جهانبند جیم عربیک فتحیه در جیم عجمیه در دین یلر ایش) (اول
 مبتدا) (و آن پسر بود خبری) (محصول ترکیب) چونکه ایکی عسکر بری برینه یوز کتور دیلر

رد سروری و شمع
وکافی

رد کافی و شمع
رد سروری و شمع

رد ابن سید علی
رد ابن سید علی

رد شمع

(یعنی رو برو اولدیله) حاصلی مقابل اولدیله اول کیمسه که صواش میداند آتین
 صحراندی اول پسر ایدی و دیدی یعنی بو قطعه بی او قودی (قطعه) آن نه من باشم که
 روز جنگ بینی پشت من * آن منم کاندیر میان خاک و خون بینی سری) حرف نفی معنی جهنده
 باشم فعلنه مقیددر (تقدیری آن من نه باشم در ویا من آن نباشم در فعلدن منفصل اولمغله
 هاه رسمیه یازلدی (روز جنگ لامه) بینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (بیندندن کورر سین
 دیمکدر خطاب عام طریقله) (پشت من لامه) (کاندر اصلنده که اندر در ضرورت وزن ایچون
 متصل اولدی) (میان خاک لامه دریای بطنی ایل) (خون خاک معطوف) (سری یا حرف
 وحدت) (محصول بیت) پسر دیدی بز اول کیمسه دکلم که صواش کوننده نیم ارقی
 کوره سین (یعنی قچار دکلم بلکه بن اول کیمسه یم که خاک و خون یینده پرباش کورر سین
 (یعنی اول کور دکلم باش نیم باشمدر حاصلی میدان کوننده دشمنله صواش ایدوب کله سین
 خاک و خون میا ننده غلطان ایدم فرار ایدنلردن دکلم) (بعض شراح سری لفظنی ۳
 یعنی رأسی دیمکله تفسیر ایلش ظاهر بود که یایی ضمیر متکلم ظن ایلش والار آسا دیمک کرک ایدی
 (پس یعنی رأسی یاسندن وحدت معناسنی اخذ ایلک زیاده بعیددر فتأمل) (کان که جنگ
 ارد بخون خویش بازی می کنند * روز میدان و آن که بکر یزد بخون لشکری) (کان که
 حرف تعلیل) (آن اسم اشارتدر مقدر کسه تقدیری کان کس که در) (بازی او یونه دیر لر
 روز میدان بازی میکنده) (و جنگ آرده) (و بکر یزده ظرف اولماغه قابلدر) (لشکری
 یا حرف وحدت) (محصول بیت) بن قاجوب فرار ایدنلردن دکلم زیرا اول
 کیمسه که صواش کتورر (یعنی صواش ایدر کندی قانیله او یون ایدر
 یعنی کندی قانیله او یون میدان کوننده اما اول کیمسه که میدان جنگدن قچار بر لشکرک
 قانیله او یونار) (حاصلی جنگ پیدا ایدن کندی قیار اما قچار تمام عسکره قیار زیر ایلک
 قاجه سیله تمام عسکره انهرام لازم کورر منهنده بخون لشکری بی بکر یزده تعلیق ایلین غریب
 ملا حظله به مالک وقادر ایمش (این بکفت و بر سپاه دشمن زد و قتی چند از مردان کار دیده
 بینداخت) یعنی بو ییتری سویادی و کندی دشمن لشکر یینه اوردی یعنی دشمنه بر کر دن
 حله و هجوم ایلدی وایش و صواش کورر مش ارلردن برنجه تنی یعنی شخصی ییقدی (حاصلی
 برنجه بهادر ا رقتل ایلدی) (بعضیلر و بر سپاه دشمن زدک تقدیری و بر سپاه دشمن شمشیر زد
 دیمکدر لیکن مراد مذکوردر بود کلدرفندبر) (چون پیش پدر آمد زمین خدمت پیو سیدو کفت)
 بو ایشلردن صکره چونکه باباسی یانسه کلدی خدمت برینی او پدی و دیدی یعنی طریق ادبی
 باباسی او کونده رعایت ایدوب بو قطعه بی سویادی (قطعه) ای که شخص منت حقیر نمود *
 یاد رشتی هنر نینداری) ای حرف ندا منادی محذوف تقدیری ای کسیدر (که حرف رابط
 صفت) (شخصدن مراد وجوددر) (منت تا ضمیر خطاب) (نمود فعل لازم کورندی دیمکدر) (تا
 ادات تنبیه آگاه اول صاقین دیمکدر) (درشت ابری دیمکدر جسامتدن کنایتدر) (نینداری
 فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب پنداریدن دن پنداشندن دکل ظن ایلده سین دیمکدر) (محصول بیت)
 ای شول کیمسه که بنم شخصم و وجودم سکا حقیر کورندی غافل اولمه کوده ابر بلکنی هنر ظن
 ایلده سین یعنی هر ابری کوده اهل هنر اولماز و هر کوچک کوده لی بی هنر اولماز (حاصلی شجاعت
 و بسالت داد حقدر جسامته وعدم جسامته کوره دکلددر) (بیتک اوانده که کله سنی منادی اعتبار
 ایدوب معناسنی ای کیمسه بنم شخصم سکا حقیر کورندی دین استقامت معاندن آگاه دکل ایمش
 (بو بیت حکایه اولنده باباسی کندی به حقارت نظر یله باقدیقنه ناظر در) (درشتی بونده غلظت

۳ شراح هر خوم بوم مقامده
 من دخل دخل برینه
 دو شمر ز بر کافیک
 هر بی العبارة شرحنده رأسی
 ایلده تفسیری سری منکر
 ایدسه ده تعظیم ایچون معرف
 تنکیر اولمشدر دیمک اولدیغنی
 ییاند که مآله بو کلامی قائل
 اولان کندی باشی مراد ایدر
 بو صورتده شارحک (پس یعنی
 رأسی یاسندن الخ قولی
 ابعدر در زیر تفسیر اولان
 رأسی یاسندن وحدت معناسنی
 کیم المشرده فتأمل کلامی
 ایلده تنبیهی علیهنه حقیقه یور
 (محمد اسعد)

رد شمع

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

و خشونت معنا سنه اخذ ایلین غلظت ایلش (اسب لاغریان بکار آید * روز میدان
 نه کاو پرواری) اسب لاغریان اضا قتله تو صیف تر کبیدر (ولاغریان وصف تر کبیدر
 اورنه ارق آت یعنی نه قتی سمن و نه قتی ارق زیر قتی سمن اولنجه اغر لغندن حرکت ایدمه
 و قتی ارق اولنجه ضعفندن قلدا یز پس نه قتی سمن کرک و نه قتی ارق (بکار یا حرف صله
 (و کار ابهام طریقله مذکوردر زیر ایشه و صواشه شاملدر تنکه مرادان کار دیده ده کجی
 (بکار آید مصراع ثانی به مرهوندر) (روز میدان دن مراد صواش کونیدر الزاما) (کاو صغردر که
 عربجه بقدر لر) (پرواری یا نسبی ایله بسلی معنا سنه در یعنی ذبح ایلک ایچون بسلد کلری
 حیوان اضافتی بیانیه در) (محصول بیت) اورنه ارق ات میدان کوننده ایشه و صواشه
 کلور یعنی یارار بسلی سمن صغریارامز (حاصلی جنگ اتلری نه قتی سمن کرک و نه قتی ارق
 اسب لاغریانک معناسنی یعنی در میان میدان دین غریب فارسی بلور ایمش طبیب الله انقاسه
 و بلی ارق ات ایشه کلور میدان کوننده و جولان کوننده اینجه بلی ات ایشه یارار دینلر
 عندیات سو یلش عفا الله عنهما یعنی کورر من مبینکله اینجه بلی اولوب صورت تضعیف کورر بن
 ات دین امشالی اثر نجه یور بمشدر (آورده اند که سپاه دشمن بسیار بود و اینان اندک طاقه
 آهنگ کر یز کر دند) طاقه یا حرف وحدت (و همزه حرف توستل) (آهنگ قصه) (کر یز
 اسم مصدر در کر یزیدن کر یختندن دکل قاجه معناسنه) (محصول ترکیب) روایت ایشلردر که
 دشمنک عسکری چوق و بونلر از ایدی بونک عسکرندن بر بلوکی قاجق یعنی فرار قصدین
 ایلدیله (پسر نعره زدو کفت ای مردان بکو شید ناجامه ز نان نبوشید) یعنی پسر بونلرک
 قاجغه قصدین کورر نجه بر نره اوردی یعنی حیردی و دیدی ای صواش ارلری چالشک
 یعنی صواشدن قاجک تا کیم عورتلر لباسن کیمه ستر زیر قاجق ارلره عبیدر (بعض نسخده
 تا برینه یاد و شمش التده ایکی نقطه ایل) (و نبوشید بر نسه نوله نبوشید و شمش بایله یعنی
 یا کوشش ایلک و یا عورتلر لباسن کیم) (ناجامه زنان نبوشید اشارتدر شول قصه به که جنگ محظنه
 حانه زن لباسی کیدروب تشهیر ایلد کله بنه) (سواران را بکفتن او نه یور زیادت کشت و یکبار حله
 کردند شنید مکه هم دران روز بردشمن ظفر یافتند) سواران جمع سواردر راتلور دیمکدر (ورادات
 تخصیص آتلورک دیمکدر) (بکفتن او یا حرف سبب و اضافتی مصدرک فاعله در) (تهور تفعل
 بایندن مصدر در بی پروا برشته دخوله دیرل بونده مراد هجوم واقدا مدر) (یا حرف تأکید) (یکبار
 دفعه) (یعنی را و غوردن ظفر غلبه معناسنه در) (محصول ترکیب) آتلورک پسرک سویلسی سبیلله
 تهوری زیاده اولدی (و را و غوردن حله و هجوم ایلدیله ایشتم که همان اول کون دشمن
 اوزر نسه ظفر بو ایلدی (یعنی انلره غلبه ایلدیله) (ملک سرو و چشمش پیو سید و در کنار گرفت
 و هر روز نظر پیش کرد تا ولی عهد خویش) در کنار گرفت قوچدی دیمکدر (دراغوش کرد
 دیمکدر) (تاحتی معناسنه در) (ولی بونده حاکم معنا سنه در) (و عهد زمان دیمکدر) (خویش
 کندی دیمکدر و بوندن صکره بر کرد مقدردر حاصلی پسر بو قدر هتزل ایلد کدن صکره
 پادشاه باشی و کوزنی او پدی و دخی آتی قوچدی و هر کون نظر و التفاتی کا زیاده ایلدی
 حتی کندی زمانک حاکمی ایلدی حاصلی صا غلغنده برینی آکا تعین ایلدی (در کنار گرفتک
 معناسنی دراغوش کرد بیک دست دین بیک دست قیدینی زائد ایلش و بو عبارت و صلتن
 کنایتدر دین غندی سو یلش و قوچاغنده طو ندی دین ده حق ادا بی ایلا مش) (ولی عهد
 خویش کر دک معناسنی کندی صکره پادشاهلق اول پسر مهفوض اوله دین ولی عهدک
 معناسنی یلر یش) (برادران حسد بر دندوز هر در طعاش کر دندخواهرش از غرقه بدید و در نجه

رد سروری

رد ابن سید علی

رد سروری و شمع

رد کافی

رد سروری و شمع

رد ابن سید علی

رد سروری و شمع

رد شمع

برهم زد پس مرد یافت و دست از طعام باز کشید و گفت محاسنت که هنرمندان بمیرند و بی هنر از
جای ایشان گیرند) خواهر و اور سیمبله قز قدش و ابکی شین ضمیر پسر را جعد در غرقه
غین مجمه نك ضمبله و رانك سكونيله چار داق ديمكدر (در بچه پنجه در بونده كينك مراد در
(يعني پنجه قيساقلري) برهم زد بري بريته اور دي پسر فهم ايلسون ديو (محصول تركيب)
پادشاهك پسر زباده نظر والتا بچون قرداشلري حسدايلتديلر (يعني ايلديلرواني اولدرمك
ايچون يمكنه زهر قانديلر قز قدش بوحالي چار دقدن كوردی و پنجه قيساقلري بري بريته اوردي
(پسر اكادي و النی طعامدن چكدي و ویدی محالدر كه اهل هنر اولر اوله ل و هنر سزر
آنلرك بريتي طوته ل حكایت اولندن بورايه كلنجه شويله معلوم اولديكه مذکور پسر هم شجيع
و هم فهم و زكي اوله (يت) كس نبايد بزير سایه بوم * و رهای از جهان شود معدوم) بزير
باحرف صله (زيرالت معناسنه در كه عريجه تحت ديرلر (سايه كولكه) بوم بونده ييقوش ديدكلري
شامتله مشهور طيردر اضافتلا مبلر در (وروا كردن مخفدر (همای يمن و مباركلكله مشهور
قوشدر كه هر كيمسه به كه كولكه سي دوشسه پادشاه او اور و ياز ياده او او دواتلو بوندن غيري
چوق خاصه سين بازارلر برخاصه سيده بودر كه هواه بمطرلر و بوري سي هواه چقار و چقد يني
كبي او چار (محصول ييت) ييقوش كولكه سي الته كيمسه كلمز ا كر جهانده هماقوش يوق
اولور سه ده (يعني بن اولور سمد سلطنت سرك اوزر يكرده قرار ايلز) بدر را ازين حالت
اكا هي دادند برادرانش را بخواند و كوشمالی بوا جي داد) (بدر را نقد يري پدرش رادر قرينه
قام اولديغچون ضمير حذف اواندي) آكا هي يا حرف مصدر (دادند فعل ماضي جمع غائب معنای
لازمه سي دو يور ديلر در (كوشمال لغته قواق اور مقدر اما اصطلاحه تاديب معناسنه در
(يا حرف وحدت و يانكيه) بوا جي تقدري بقول و نصيحت و اجي (يا حرف تكيه حاصلی باباسنه
بو حالندن آكا هلق و برديلر (يعني پادشاهه بوزهر قصه سني اعلام ايلديلر قرداشلري دعوت
ايلدي و هر بريته طريق و جوبله پند و نصيحت و يروب تاديب ايلدي) پس هريكي را
از اطراف بلاد حصه مرضي معين كرد تا فتنه بنشست و نزاع برخاست) بلاد با نك كسريله
بلدك چي در شهر ديمكدر (مرضی اسم مفعولدر مرضی مرضی دن (يعني علم با نك ناقص و او يسندن
(نا حرف تعليل نزاع مفاعله با نك مصدر ثانيا سيدر) برخاست قانقدی (يعني رفع اولدی كندی
(محصول تركيب) بابا ري هر ري ني تاديب تام ايلد كدن صكره هر بريته اطراف بلاد دن راضي
اوله جوق مقداری حصه تعيين ايلدي تا كيم فتنه او تور دي (يعني ياندي و رفع اولدی و نزاع
قانقدی (يعني رفع اولدی كندی) و گفته اند ده درو يش در كلبي بخسند و د و پادشاه در
اقلبي نكچند) كلیم كاف عجمينك كسريله تركيجه كاف عربك كسريله كلیم ديدكلري
دوشندك بساط اعجامكده متبعارندن كاف عرييله مسموعدر (بخسند فعل مستقبل جمع غائب
ياتورلر و او يورلر ديمكدر (نكچنده فعل نفي مستقبل غائب صغیرلر ديمكدر (محصول تركيب)
(اون درو يش بركلپده ياتورلر و او يورلر اما ابكي پادشاه اقليم سبعة دن براقلپده صغیرلر (قطعه)
نیم نانی کر خوردمرد خدای * بدل درو يشان كندني ديكر) نیم يارم ديمكدر نصف معناسنه
(ناني يا حرف وحدت) مرد خدا اهل الله معناسنه در (بدل درو يشان مصدرك مفعولنه اضافتدر
(كندك فاعلي تحتند مرد خدا يه راجع ضمير در (نبي يا حرف وحدت) (محصول ييت)
اكر خدا دوستي يارم اتمك پرايسنه در و بشلره و فقرا يه بدل و عطا ايدر اول بر يار يسي يعني
يار يسنك يار يسي حاصلی الله كيره نك يار يسي مقصود اتمك يي يالكن ييز ديمكدر و جازدر كه
نبي ديكردن مراد الله كيرن نيك بولدashi اولان نیم اوله (معلوم اوله كه نیم نانه مضاف اولمق

مطلـ

قياس مرضيه در اما نسخدره
مرضی واقعدر

فتنه او توردي و نزاع قانقدی
ديسنده لطيف اداوار فتامل

معلوم اوله كه نبي ديكرده
اختلاف ايلديلر فتامل

لازمدر قدير (ملك اقلبي بگيرد پادشاه * هم چنان در بند اقلبي ديكر) ملك اقليم لامبه در
اقلبك حكومت و سلطنتي معناسنه (و يا حرف وحدت) (محصول ييت) پادشاه براقلبك ملكي
الور ضبط ايدر انكله قانع اولوب ينه انجلين براقلبك ملكي فتح ايدوب تصرفنه المي قيد
وهواسنده در حاصلی هر پادشاه بولسه تمام دنياي فتح ايدوب تصرفنه الوردی حاصلی درو يش
ربع ناله قانع اولور اما پادشاه ربع مسكونله انجق قناعت ايدر (حكایت) طائفة دزدان
عرب بر سر كوهي نشسته بودند و منفذ كاروان بسته) طائفة دزدان عرب اضافتلا
بيانيه در (كوهي يا حرف وحدت) (منفذ اسم مكاندر نفذ ينفذدن يعني نصر يابندن كچه جك يز
ديمكدر حاصلی عرب حراميلرك طائفة سي بطاغك باشنده او ترشلا ايدی و كار وانك كچد يري
بغلامشلا ايدی يعني بولي كسمشلا ايدی (طائفة همزه سني حرف وحدت طونانلر ايكي وجهله
خطا ايلشلا يري بودر كه وحدت مقامی دكل زير بويله اولسه دزدانك اعرابدن محلي اولماز دي
و ثانيا وحدت ايچون منصوص اولان يادر همزه دكل (ورعيت بلدان از مكاید ایشان هر عوب
ولشكر سلطان مغلوب) رعيت بلدان لامبه در (بلدان با نك ضمبله بلادك جمعدر شهرلر ديمكدر
(مكاید مكيدنك جمعدر كه مصدر ميمدر مكر معناسنه كيدك جمعدر دين خلاف سويلش
(مرعوب اسم مفعولدر رعيت دن رانك ضمبله قور قش ديمكدر (حاصل تركيب) دخی مذکور
دزدانك حيله و مكرلرندن شهرلر رعا يسي قور قش و پادشاه عسكری مغلوب ايدی (بحكم
آن كه ملاذی منبع از قله كوهي بدست آورده بودند و ملجا و ماوی خود ساخته) بحكم يا حرف
مصاحبت و حكم بونك كبي برلده سبب و علت معناسنه در (ملاذ اسم مكاندر صغيجق يري ديمكدر
(و يا حرف وحدت) (منبع محكم معناسنه در (قله طاغ باشي قبه ده ديرلر (كوهي يا حرف وحدت
(بدست يا حرف صله) (آورده ماضيدن قسم مفرد غائب كتور مش ديمكدر) (بودند اادات
جمع زمانه يه كتور مشلا ايدی ديمكدر (ملجا و ماوی بونده ايكي سي بر معنایه در صغيجق يري يعني مقام
و مكان) ساخته ايلش ينه ماضيدن قسم مفرد غائب ايلش ديمكدر تقدري ساخته بودند در
(محصول تركيب) سلطانك لشكري اول سبيدن مغلوب ايديكه محكم صغيجق يري بر طاغ
باشندن اله كتور مشلا ايدی و كنديلره مقام و منزل ايلشلا ايدی حاصلی بر طاغك صرب يرنده
اولور لر ديكه انلره ظفر بولمق مشكل ايدی (مدبران ممالك آن طرف در دفع مضرت ایشان
مشورت كردند) مدبران جمع مدبر در اهل ندبير معناسنه (ممالك جمع مملكت اضافتلا مبلر در
(در دفع مضرت اضافتي مصدرك مفعولنه در (مضرت ميك فتحيله و تشديد رايله ضرر معناسنه
مصدر ميمدر ايشانه اضافتي لامبه در (مشورت ميك فتحيله و شينك سكونی و واولك فتحيله
دانشقلاق ديمكدر ميك فتحی و شينك ضمی و واولك سكونيله ده لغتدر شوراده ديرلر شينك ضمبله
حاصلی او اطراف مملكتلر مدبرلر ي دزدان عربك ضررلر يني دفع ايلكده دانشقلاق
ايلديلر) كه اكر اين طائفة برين نسق روزكاري مداومت نمايند مقاومت با ايشان تمتع
كردد) نسق نو ك و شينك فتحيه لر يله لغته نظم معناسنه در اما بونده اسلوب مراد در
(روزكاري يا حرف وحدت) (مداومت مفاعله بابندن مصدر در دوام معناسنه حاصلی
ملازمت ديمكدر (مقاومت مفاعله بابندن مصدر در مقابله ديمكدر) (بامع معناسنه حرفدر
(كردد فعل مضارع مفرد غائبدر كريدندن انتقال معناسنه يعني انلرا يله مقابله
و جنگ ايلك امكاندن امتناعه منقل اولور (محصول تركيب) مشورتلري بوا و ايديكه اكر بوطائفة
بواسلوب اوزره بر زمان ثبوت و دوام كوسترلر سه بونلرا يله مقابله و مقابله تمتع او اور حاصلی
مشكل اولور زير اوار دجه زياده اولورلر و هر پرده كه بر مفسد وار ايسه بونلره ضم اولور

رد سروري و شعی

رد سروري و شعی

(شوی) درختی که اکنون گرفتار پای * بنیروی شخصی بر آید ز جای (پایه نمراد
 کوکدر) با حرف مصاحبت (نیروی نوک کسر به قوت دیر) (شخصه اضافی لامیه در
 و با حرف وحدت) بر آید بونده چقار معنای در (ز جای تقدیری ز جا بشدر ضرورت
 وزن وفایه ایچون شین حذف او اندی (محصول بیت) براغاج که شمدی یعنی تازه کوك
 طوتشدر حاصلی یکی دیگلمشدر بر شخصك قوتیه برندن چقار وقو پار یعنی جزئی نسنه ایله
 چقار (بعض نسخه ده شخصی برنده مر دی واقعدر) بر آید معنای یوقاری کلور دین
 حق ادایی ایده ممش) نیروی نوک فقیله در دین لغت کنایه بلرینه مخالف سواش (ورش
 هم چنان روزگاری هلی * بگردنش از بیج بر نکسلی) ورش اصلی واکرشد ضرورت وزن ایچون
 تخفیف قلندی (هم چنان کذلک دیمکدر یعنی الان اولدیگی کی) (هلی فعل مضارع مفرد
 مخاطب در هلیندن ترك ایلک یعنی حالی اوزره قومق حاصلی اهما ایلک) (با حرف مصاحبت
 (گردون بونده فاکلی معنای در که بعضی مملکتده عربیه برنده استعمال ایدر که عربیه
 بجه دیرلر عینک وچیک فقهدر یله (ایکی شین ضمیر درخته راجعدر) (بیج بای عربینک کسری
 وسکون یا ایله کوك دیمکدر) (بحرف تآکید) (نکسلی فعل ننی مستقبل مفرد مخاطب کسلبندن
 کافک ضمی و کسر یله لغتدر قرق و اوزرک معنای (محصول بیت) اما اگر معهود درختی بر زمان
 انجیلین حالی اوزره قیوب اهما ایلر ایلک انی کوکندن فاکلی ایله قوباره مر سنین یعنی فاکلی چکر
 ایکی اوکوز قوتیه کوکندن اوزره مر سنین دیمکدر (هلی فعلی هشتن مصدرندن اشتقاق ایلین
 سهواش (ونکسلی فعلی کسیندن مصدرندن اشتقاق ایلینده غلط ایش (سرچشمه شاید
 گرفتن بیل * چو پرشد نشاید گذشتن بیل) سرچشمه لامیه بکار باشی دیمکدر (شاید بونده
 ممکن معنای فعل مضارع مفرد غائبدر) (با حرف مصاحبت) (بیل دیمور کورک که یوقاری
 ولایتده انکله باغ و بستان بلارلر بعض نسخه ده بیل برینه بیل بازار طیف معنای (پربونده
 چوق معنای در (نشاید فعل ننی مستقبل مفرد غائب ممکن دکل معنای (با حرف مصاحبت
 (بیل فیل دیمکدر که اندن معربدر (محصول بیت) بکار باشینی بیل ایله طوغق و جریانندن
 مانع اولمق ممکندر یعنی ازاجق نسنه ایله اقدن منع ایلکه قابلدر اما چونکه صوجوق اوله
 یعنی اقه ابرکله وچو غله انی فیل ایله کچمک اولماز با خصوصکه فیل صوغری کی
 زیاده یوزیکدر انکیچون مصنف قدس سره فیل تعیین ایلدی صولقا غله بالحق چو غلوب
 قبله کچمک اولماز دین مقامه مناسب سواش اگر چه که فیل بالحقده زبوندر دوه کی
 (سخن برین مقرر شد که یکی را بنجسس ایشان برکا شنید و فرصت نگاه داشتند تا وقتی که
 بر سر قومی رانده بودند و بقعه خالی مانده) سخن مبدا (برین تقدیری برین اتفاق) (مقرر شد
 خبر مبدا) (که حرف بیان) (بنجسس با حرف صله تجسس فعل با نندن مصدر در جاسوسلق
 ایلکه دیرلر) (بحرف تآکید) (کا شنید فعل ماضی جمع غائبدر کافک ضمیمه حواله ایلدی
 دیمکدر) (نگاه داشتند حفظ ایلدی) (تا انتهای غایت ایچوندر) (وقتی یا حرف وحدت) (که بر سر
 قومی) (بحرف استعلا) (سر تحسین لفظ ایچون قومی یا حرف وحدت) (بقعه پاره از زمین
 بونده مراد اولدقلری بر در (خالی بوش دیمکدر تهی معنای (مانده لفظ مشترکدر لازم ایله
 متعددی پیشده لازم اولجه بقعه لری خالی قالمش دیمکدر) (و بر بود تقدیر اولمق کرك
 متعددی اولجه بقعه لری خالی قومشدر دیمک او اور) (و بنده بود تقدیر اولمق بوققدیر چه
 (محصول ترکیب) سوز بو اتفاق اوزره مقرر اولدیکه بر کیمسه بی انلرک جاسوسلغنه
 حواله ایلدی و فرست زمانی رعایت ایلدی بلی یعنی حفظ ایلدی بارشول زمانه دك که

رد شعی
 رد سروری

رد ابن سید علی و سروری
 رد سروری

رد سروری

بر طائفهك اوزرینه سورمشلر ایدی و بقعه لری خالی قالمش ایدی و بایقه مراد بی خالی قومشلر ایدی
 حاصلی بر قومی غارت ایلکه کیدوب برلر بی ننه قومشلر ایدی (بر سر قومی رانده بودندك
 معنای بر قومك باشی اوزره سورمشلر ایدی دین اداده قصور ایش منه سنده مانده بونده نهاده
 معنای در دین ایکسنتک مابینی فرق ایدر دکل ایش تا وقتی که بر سر قومی رانده بودندك معنای
 ناشول زمانه د کین که اول حرامیلر بر کون بر کار بان با صمغه کتمشلر ایدی دین کاربان قیدی
 ظنی در قنبر (تی چند از مردان واقعه دیده و جنگ آزموده را بفرستادند تا در شعب جبل پنهان
 شدند شبانگاه که دزدان باز آمدند سفر کرده و غارت آورده سلاح بکشادند و غنایم بیهادند
 نخستین دشمنی که بر سر ایشان تاخت خواب بود چندانکه پاسی از شب بگذشت) تندن مراد
 شخصدر (و با حرف وحدت) (واقعه دیده ایش کورمش معنای در تلبیه در که بونک کی ایشلره
 مجرب امور دیده کیمسار ارسال ایلک کرك) (جنگ آزموده ماقبله عطف تفسیری کیدر ورا ادات
 مفعول آزموده را راسنی دیده دن صکره یازوب بونده حذف ایلک ایدی قاعده سجع دین خوب
 سواش زیر سجع مانع دکل کرکسه بونک کی روابط اولکی فقره نك آخرنده یازلسون
 و کرکسه ایکچی و اوچی و غیر بک نهایتی اولکی فقره نك آخرنده وقوعی ارتقدر قنبر (با حرف
 تآکید) (فرستادند فعل ماضی جمع غائبدر کوندر دیرلر دیمکدر ارسال ایلدیله معنای (نا حرف
 تعلیل) (شعب شینک کسری و عینک سکونیه طاع ایچنده اولان بوله دیرلر جمله اضافی لامیه در
 شعب جلاک معنای بیانده حرامیلر کذر کاهی اولان بولارینه دین کذر کاه اداسی برنده دکل
 قنبر (سفر کرده ده) (وغارت آورده ده) (سجملر حرف ترتیدر سفر ایدوب وغارت کتورب دیمکدر
 (سلاح سینک کسر یله باراق معنای در قلیج و غیر یسی کی) (غنایم غنیمتک جمعیدر طوملق معنای
 (نخستین یاه نسبت و تون تآکید ایله اولکی دیمکدر زرا نخست نوک و خانک ضمه ل بله وسینک
 سکونیه اول دیمکدر) (دشمنی یا حرف تنکیر و یا حرف وحدت) (بحرف استعلا) (وسر تحسین لفظ
 ایچون کلمش) (تاخت فعل ماضی مفرد غائب جایدی) (یعنی ابلاغ ایلدی) (خواب بونده اویقو
 معنای در) (پاس بعض معنای در) (و یا حرف وحدت) (محصول ترکیب) (واقعه کورمش
 و جنگ صنایش ارلردن بر نیچه شخص ارسال ایلدیله نا کیم اولدقلری طاع بوانده پنهان اولدیله
 کیچه که حرامیلر کر و کلدیلر سفر ایدوب وغارت کتورب بر اقلرین بلارندن آچدیله (یعنی
 جوز دیلر و طوملغی قود بیلر اولکی دشمن که اوزرلرینه ابلاغ ایلدی اویقو ایدی یعنی بورغون
 کلوب او بودیلر اول قدر که کیچه دن بر مقدار کچدی (بیت) قرص خورشید در سپاهی رفت *
 یونس اندر دهان ماهی رفت) قرص خورشیددر بونده مراد کواش چور کیدر یعنی جرم
 شمس (سپاهی یاه مصدر یله قرا کولق دیمکدر) (رفت کندی دیمکدر بعض نسخه ده رفت برینه
 شد و واقعه معنی بر در) (یونس یعنی یونس پیغمبر علیه السلام) (اندر ادات صله) (ماهی یاه اصلیه ایله بالقی
 دیمکدر اضافی لامیه در بیتده ادات تشبیه مضمر در) (محصول بیت) دزدان خوابه طالیدی
 کانه که قرص خورشید ظلمته کندی (حضرت یونس ده دهان ماهی به کندی اویقوبه زیاده
 طالوب منقوس اولدقلرندن کایتدر حاصلی شدت خوابدن تعبیر در) (مردان دلاوران از کین
 بد ر جستند و دست همه را بیکان بیکان بر کتف بستند) کمین کاف عربینک فتحی و مینک
 کسر یله بوصوبه دیرلر (بدر یاه صله ایله طاشره دیمکدر) (جستند فعل ماضی جمع غائب صجرا دیلر
 دیمکدر) (دست همه لامیه در) (ورا ادات تخصیص) (بیکان بیکان یانک فتحی و کسر یله و کاف
 عجمیه برر برر دیمکدر عریده احاد دیرلر همزه نك ضمیمه بر بونده حرف صله در) (کتف کاف
 عربینک فتحی و نانک کسر یله و سکونیه یفرن معنای در وفار سیمه شانه دیرلر بونده مراد

رد شعی
 رد شعی

رد شعی

رد سروری

رد کافی

از در (بستند فعل ماضی جمع غائب اردینه بغلدیلر دیمکدر) (محصول ترکیب) دزد آن که قوی و قویه طالدیلر بهادر ارل یوسودن طاشمه صحرادیلر و برر الارینی اردلرینه بغلدیلر (باید ادا بدر گاه ملک حاضر آوردند همه را بکشتن اشارت فرمود) (محصول ترکیب) ایرتسی پادشاه در کاهنه جیعنی احضار ایلدیلر جیعنک قتلنه اشارت یوردی (اتفاق دران میان جوانی بود که مویه عنفوان شبا بش نو رسیده و سیره کلستان عذارش نو د میده) اتفاق اصلنده و اتفاق ایدی و او حرف قدر حرف مجهوره دن و تاحر قدر حرف مهموسه دن بینهما تنافر و تباعد اولدیغیچون و اوی تابه قلب ایدوب تایی تابه ادغام ایلدیلر اتفاق اولدی و الف نون تنویندن مبدلدر (دران میان اول اورتیه ده) (یعنی انلرک اراسته) (جوانی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) مویه یمش و همزه اضافت ایچون کلشدر (عنفوان اول معناسنده) (شباب بونده یکتلک دیمکدر و شین ضمیر جوانه راجعدر) (نونونک فحیه یکی دیمکدر جدید معناسنده) (رسیده ماضیدن قسم مفرد غائب ایرشمش) (بود لفظی مقدردر) (سیره سبنک فحی و هار رسمیه چن معناسنده در اما هاسریشل رنک معناسنده در) (کلستانه و کلستانک عذاره اضافت لری لامیه ل در عذار بونک کی برلر ده صقل بتن بره دیرلر) (دمیده ماضیدن قسم مفرد غائب بونده یمش دیمکدر) (بند بود مقدردر) (محصول فقرتین) اتفاق اول حراملرک اراسته بر جوان و ارایدی که آنک تازه یکتلکی مویه سی یکی ایرشمش ایدی حاصلی جوانلغنک اولی ایدی (یعنی تازه جوان ایدی دخی عذار کلستانک سیره سی یکی یمشیدی) (یعنی خطی تازه کلش ایدی) (یکی از وزیرای تخت ملک بوسه داد و روی شفاعت بر زمین نهاد و گفت این پسر همچنان از باغ زندگانی برخورده و از ریعان جوانی تمتع نیافته توقع بکرم اخلاق خداوندی آنست که ببخشیدن خون او برینده منت نهی) پای تختدن مراد سریر یاغیدر (بوسه داد بحسب لغت بوسه ووردی دیمکدر اما او پدی معناسنده مستعملدر معلوم اوله که بعض الفاظ بحجم دادن و دهیدن و بونلرک مشتقابه مستعملدر بوسه داد و دشنام دادی کی (روی شفاعت بیانه در) (همچنان انجیلین) (یعنی بولداش لری اولان حراملر کی الان معناسنده مستعملدر بونده ده جائزدر که الان معناسنده اوله) (باغ زندگانی بیانه) (زنده دبری دیمکدر) (الف و نون زائد ادات جمع شکلنده اولدیغیچون هاء رسمی کاف بحجمه به ابدال اولش) (و یا حرف مصدردر) (زندگانی و زندگانه بر معنایه در دیرلک دیمکدر) (بر بونده مویه در یمش معناسنده) (ریعان رانک فحی و یانک سکونیه اول معناسنده در) (عرب ریعان الشباب دیر اول جوانی معناسنده) (تمتع تفعل بابتدن مصدردر ارتفاع معناسنده) (یعنی فائده لثمک) (نیافته فعل ننی ماضی یعنی ماضیدن قسم مفرد غائب بولامش معناسنده) (توقع رجا دیمکدر امید معناسنده) (بکرم یا حرف مصاحبت) (و یا حرف صله من معناسنی متضمندر توقعه متعلق اخلاقه اضافتی لامیه در خلفک جمعیدر خالک ضمی و لامک ضمی و سکونیه خداونده اضافتی بیانه در) (توقع مبدأ) (و آنست خبری) (که حرف بیان) (ببخشیدن) (یا حرف صله) (خونه اضافتی مصدرک مفعولنه در و او ضمیرینه لامیه در) (برینده تقدیری بر این بنده در) (منت نهید منت نهیدک مفعول صریحی) (و ببخشیدن) (و برینده خبری صریحی) (محصول ترکیب) (وزیران بریسی پادشهاک تختنک ایاغنی او پدی) (یعنی تعظیم و تخیل ایلدی و شفاعت یوزینی بره قودی و دیدی بو اوغلان اول بولداش لری کی الان دیرلک باغندن مویه یده مشدر) (یعنی هنوز کنج باشلدر) (دخی جوانلق اولندن تمتع اولامشدر حاصلی یکتلکنه طوعامشدر) (یعنی دخی کنجدر پادشهاک کرم اخلافتدن امید اولدر که بونک قان باغشملغنی بونده نک اوزرینه منت قویه) (یعنی امیدم اولدر که کرم عجمه کدن بونی عفو ایلده سین بونده

رد سروری و شعی و کافی

رد شعی
رد شعی

رد کافی

در معانی ربع معناسنه اولوب حاصل دیمکله تعبیر اید نلر خطا ایلش (توقع بکرم اخلاق خداوندی آنستک معناسنی خدا ونده منسوب اولان اخلاق حیده دخی کرم ایلله بنم امید و رجاء اولدر دین اخلاق حیده دخی کرم ایلله دید یکننده ابهام ایلش) (ببخشیدن خون او معناسنی اول جو انک قاننی با غشملغه دین باه صله معناسندن بی خبر ایش) (ملک روی ازین سخن درهم کشید و موافق رای بلندش نیامد و گفت) روی درهم کشیدک معناسنی یوزنی پورتاردی و پورتاردی دیمکدر (موافق رای اضافتی اسم فاعلک مفعولنه در) (وبلنده اضافتی بیانه در) (یعنی پادشاه و وزیرک مذکور کلامندن یوزنی پورتاردی) (و رای بلند بنه موافق کلمدی و دیدی) (بعض نخنه ده بلند یرینه جهان بین دوشمش و موافق رای بلندش فقره سی ما قبلنده فقره به مقام تعلیلده در دین و او عاطفه نک وجودینه ملتفت اولامش قندبر) (بیت) پرتو نیکان نگیرد هر که بنیادش بدست * تربیت نا اهل را چون کرد کان برکنید ست) پرتو نیکان معناسنده در (نیکانه اضافتی لامیه در پرتو مبدأ) (ونکیرد فعل ننی مستقبل مفرد غائب کیریدندن طوعما زد دیمکدر خبر مبدأ در) (هر که اصلنده هر کس که در تنکه سابقا فصل بیان اولندی) (بنیاد بنا معناسنده در بونده اصل و نسل مراددر) (شین ضمیر که به راجعدر نا اهل را نا حرف ننی اهلنی ننی و سلب ایدر) (و اادات صله در با معناسنه نا اهل دیمکدر یعنی ناجنسه و بد اصله دیمکدر) (چون و او رسمیه اادات نشیبه در) (کرد کان اکثر انجام ایکی کافی به بحمی او قودیلر و اولکسنی مکسور و بعضیلر ثانیسی عربی و بعضیلر عکسنجه قوز دیمکدر که عربجه جوز دیرلر جیمک فحیه) (بر حرف استعلا) (کنید کاف عجمک ضمیمه قبه معناسنه در تعریب ایدوب جنبده دیرلر جیمک و یانک ضمه لریله) (محصول بیت) ایولر پرتو ننی طوعماز یعنی قبول ایلز هر کیسه که شرشت و خلقتی بارامزدر حاصلی ایولردن نور و فرآوب متأثر اولماز) (مصراع ثانی مصراع اولک تنو پرتو ضمی ایچون کلشدر) (یعنی نا اهل و ناجنسه تربیه ایلک قبه اوزره قوز قومی کیدر یعنی قبه اوزره قوز قرار ایلدی یکی کی بد اصله تربیه تأثیر ایلز) (نسل و تبار اینان منقطع کردن اولیرتست و بیخ و بنیاد ایشان بر آوردن بهتر که آتش نشاندن و اخگر گذاشتن وافی کشتن و بچه نگاه داشتن کار خرد مندان نیست) نسل معروف ترکیجه دول دیرلر (تبار تانک فحیه بونده قوم و قبیله مراددر) (اینانه اضافتی لامیه در) (این اسم اشارتد قریبه) (الف و نون ادات جمعدر ذوی العقولدن اولدیغیچون) (منقطع افعال بابتدن اسم فاعلدر فعل ثلاثی به مطاوعدر قطعه فاعله کسلی دیمکدر بونک کی برلرده اسم فاعل اسم مفعول معناسنده در کسملش دیمکدر) (کردن ایلک یعنی کسملش ایلک حاصلی کسملک دیمکدر اولیرتایکی ادات تفضیلدن مر کب اسمدر و ایکسی عربیدر که اصلنده لامک فحیه در لایم مکسور او قومی دأب عجمه دندر بس بونده تبار ایچون کلشدر انجیق) (بیخ یا عربینک کسریله کوکدر بنیاد اصل معناسنده در) (ایشانه اضافتی لامیه در) (حضرت شیخ نقی قصد ایدوب قرییدن بعیده انتقال یوردی) (بر آوردن بونده چقار مقدر قلع وقع معناسنه بیخ و بنیاد مقدم مفعول ایدر تنکه نسل و تبار منقطع کردن مقدم مفعول ایدر) (بهتر بیکرک دیمکدر وینه بر سین و نامقدردر) (که حرف تعلیل) (آتش نشاندن مقدم مفعول ایدر نشاندن لفظ مشترکدر آتشله مستعمل اولسه سو بندرمک معناسنده در اما در ختله مستعمل اولسه دیکمک معناسنده در عربجه غرس دیرلر غینک فحیه طاشله ده استعمال بویه در اما آنسانده ابعاد و اجلاس معناسنده و بر کیسه بی بر مصلحت اوزره نصب ایلکه دیرلر بعض شراح اصلنده نصب معناسنده در و بونده اطفال معناسنده در دیمش و بعضی نصب معناسیله اطفالنک مناسبتی چندان واضح دکدر اما اجلاس معناسیله مناسبتی واضحدر دیمش ظاهر بودر که معنای اشتراکدن ایکسیده آگاه

بعضیلر دیدیلر که کرد کاتک
اصلی کرده در کاف عجمک
کسریله و کاف عجم های
رسمیدن بد ادر سده

رد سروری و کافی

اولا مش فنامل (اختر کاف عربینک فتحبله کوز دیمکدر قور معناسنه) (کذا شتن ترك ايلك) (وافعی عینک فتحبله عربیدر انكرك بلانته دیرلر اما عجم کسر عینله اوقور تنکه سائرلر بینی بویه ایدر (بچه بای عربینک قحی و جیم عجمی ایله یوری جوجه ده جوژده دیرلر) (کار خردمندان لامیه درو مبتدا) (وینست خبری) (محصول ترکیب) بیت سا بقله بوز کب مقول ملکدر بیورر که بونلرک اصل ونسانی منقطع ایلک اولی رکدر و بونلرک کوکئی و دینی پندن اوزوب چقار می بکر کدر زرا آتشی سویندربوب قورینی القوبوب اھمال ایلک و یلاقی اولدربوب بورسنی اولدربوب صقلقی و بسلک عاقلار ایشی دکلدر بعض نسخه ده نشاندن پرینسه کشتن یازارینه لفظ مشترکدر اولدر مکله آتش سویندربوبک ییشده پادشاه بیوردیغنک حاصلی و نتیجه سنی بودر که جمعی قتل ایدوب هیچ برخی ترك ايلامک کرک (معلوم اوله که آتشدن و افیدن صکره را بازرق و بچه دن صکره برهمزه ایله شین ضمیر یازمق صحیح نسخه له مخالفندر (قطعه) ابرا کر آب زند کی بارد * هر کر از شاخ بیدر نخوری) ابریلوط (زندگی دیرلکدر حیات معناسنه) (بارد فعل مضارع مفرد غائبدر لازمه متعدی ییشده مشترک بونده متعدیدر باغدر معناسنه) (شاخ دال و بدای دیمکدر پیده اضافتی لامیه در) (بید باء عربینک کسر یله سکود اغا جنه دیرلر) (بر بونده یمش معناسنه در) (نخوری فعل نی مستقبل مفرد مخاطب یمرسین دیمکدر) (ابر مبتدا و جله شرطیه خبر و بارد فعل شرط و آب زندگی مقدم مفعولی و فاعلی تختنده ابره راجع ضمیر و نخوری جراء شرط) (و بر مفعول صریحی) (وازشاخ غیر صریحی) (محصول بیت) بواوط اکر آب حیات یاغدر ایه ده هر کر سکود دالندن میوه یمرسین بونده بارد مجازا یاراند معناسنه در دین معنای اشتراکدن غافل یمش (بعید دکلدر که دیشله ازبر اکر آب زندگی بارد دین احتیاج ستر تکلفه دوشمش) (واصلنده فعل لازمدر یاغتی معناسنه اما بونده باغدرهقی معناسنی مقصوددر دین معنای اشتراکدن آگاه دکل یمش) (بافرومایه روز کار مبر * کرنی بور یا شکر نخوری) با حرف صله و یا خود حرف مصاحبت) (فرومایه الحق اصلاو) (یعنی بداصل ناجنس دیمکدر) (روز کار بونده ازمان و اوقات معناسنه در) (مبر فعل نی مفرد مخاطب ایلتمه معنای لازمبسی صرف ایله دیمکدر) (کز که حرف تعلیل در) (نی قامش بور یا به اضافتی لامیه در) (بوریا بر درلو حصیردر قارغوقا شندن طوقور اناطواید و دیار عربده فقر استعمال ایدرلر زیرامشهور و معروف حصیردن اوجوز در) (شکر نخورینک مفعول صریحی) (و زنی غیر صریحی) (محصول بیت) (الحق اصلاو ناجنس کیسه به روز کار ایلتمه یعنی تریه سنه اوقات و ایام صرف ایله و آنکله روز کار بکوره زیرا بور یا شندن شکر یمرسین حاصلی بداصل ناجنس سخی و کوشش صرف ایدوب اندن صلاح و رشد توقع ایلک همان نی بور یا دن شکر تحصیلنی رجا ایلک کیدر (وز برای سخن بشنید طوعا و کرها یسندید و بر حسن رأی ملک آفرین خواند و گفت آنچه خداوند دام ملکه فرمود عین حقیقتست که اگر در سلاک صحبت آن بدان تربیت یافتی یکی از پشان شدی اما بنده امیدوارست بصحبت صالحان تربیت پذیرد و خوی خردمندان کیدر که هنوز طفلیست و سیرت بغی و عنادان گروه در نهها دوی ممکن نشده است) طوعا و کرها تمیز لکله منصوب مصدرلر در (یعنی دیرلر یز فارسیجه خواه و ناخواه دیرلر حاصلی ظاهرا مقر و نقاد اولدی اما باطنا کریمه کوردی) (دام ملکه جله معترضه علم بدیده دعایی مشتمل جله معترضه به حشر ملج دیرلر) (که حرف تعلیل) (سلاک دیزینه و دیزی ایلککنه دیرلر صحبت اضافهتی بیانیه در) (بدان پرامزل دیمکدر) (یافتی حکایت حال ماضی بولیدی دیمکدر) (شدیده بویه در) (امید و ارامیدلو دیمکدر زیرا و ارادات نسبتدر) (که حرف بیان) (بصحبت با حرف

رد این سید علی و سروری و کافی

رد سروری و این سید علی و کافی

سبب) (پذیرد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تختنده غلامه را جمع ضمیردر) (کیرد فعل مضارعدر سابق کی) (که حرف تعلیل) (هنوز الان دیمکدر) (بغی تعدی معناسنه در) (عناد سرکشک) (آن کر و هندن مراد دزدان عربدر) (نهاد خلقت و طبیعت دیمکدر) (ممکن ثابت دیمکدر) (محصول ترکیب) و زیر شفیع چون که پادشاهدن مذکور کلامی ابشندی ظاهر اطاعتله و باطنیا کراحتله بکندی و پادشاهک حسن رأی و تدبیرینه آفرین اوقودی یعنی تحسین ایلدی دخی دیدی اول نسنه بی که پادشاه ملکی دائم اوسون بیوردی عین حقیقتدر زیرا اگر بواوغلان اول پرامزلک مصاحبتی دیز یسند و انلرک صراسنده تربیت بولیدی بیورر دیغکز کی انلرک بری اولور دی اما بن قولک امید ایدر که صلحا مصاحبتی سببیه تربیت قبول ایلله و عقلا خوبی طونه) (زیرا الان تازه اوغلاندر و اول حرامبلرلو کنک بغی و عناد طریق و روشی طبیعتده ثابت اولوب قرار طو تمامشدر) (بونده طفل بیوردیغی مجاز طریقله در زیرا بوقاروده نو خط جوان بیورر شیدی) (یس ایکی کلام تعارض ایدر ابعدی طفل بیورر دینی تازه لکله تعبیر ایلک کرک که تناقض اولیه) (از ایشان شدی فقره سنک اوانه و او غلطه ایراد ایلدن شرطی جراسر قومشدر) (و حقیقتستی همزه مجتله ایله یاز انلر املاده خطا ایلش) (عین حقیقتندن صکره حرف تعلیلی یعنی که حرفی ترك ایدلر مقصوده و اصل اولامشدر) (و در حدیثست که ما من مولود الا وقد بولد علی فطرة الاسلام ثم ابواه یهودانه و بنصرانه و مجسانه) (واو حرف حالدر) (در حرف ظرف) (حدیث تقدیری در حدیث وارد و ثابتست) (که حرف بیان در) (ما حرف نی) (من حرف صله بریره متعاق دکل) (مولود اسم مفعولدر طوغش معناسنه بونده ولد می ایدر) (واو حرف استثنا) (واو حرف حال) (قد حرف تحقیق) (بولد فعل مضارع مفرد مذکر غائب مبنی المفعول) (علی حرف جر بولیده متعلق) (فطرة مجروردر علی ایله معناسنی خلقتدر اسلامه اضافتی لامیه در) (ثم حرف عطف) (ابواه تنبیه ایدر تغلب طریقله یعنی ابی امه تغلب ایلش لفظا می فوع مبدأ) (ضمیر مجرور مضاف الیه مولوده راجع) (یهودانه مولوده راجع ضمیرله فعل مضارع تنبیه مذکر غائب مبنی للفاعلدر تفعلیل بایندن الف ضمیری ابوانه را جعدر یهودی ایدرلر) (و بنصرانه یهودانه کیدر هر خصوصه نصرانی ایدرلر دیمکدر) (نصران شامده برکوبک استمددر بودین اول اول کوبک خلقتدن ظهور ایلدیکی چون اکانسبت ایدوب نصرانی دیدیلر) (و مجسانه سا بقدر کیدر بایده و صیغه ده مجوسی آتسه طانه دیرلر فارسیجه کیردیرلر کاف عجمک فتحبله) (یعنی مجوسی ایدرلر دیمکدر) (محصول معنی) (مولود دن برمولود طو غماز الا خلقت اسلام اوزرینه) (یعنی دین اسلامه قابل و ایمانه مستعد خلق اولور شویله که کندی حالی اوزره قالوب خلاف دین اسلامه برکمیسه یه مقارن اولماز سه مؤمن موحد قالور) (یس بابایی و انامی انی یهودی ایدرلر یهودیلر ایه و نصرانی ایدرلر نصرانیلر ایه و مجوسی ایدرلر مجوسیلر ایه و زبرک بو حدیثی سو قنندن فهم اولور که مذکور برسر طفل اوله لیکن حکایه نک اولی جو انلکئی کوستر علی کل حال حکایه تعارضدن سالم اولماز الا تجوزه ارتکاب ایله معلوم اوله که وزیر کلامنی حدیث شریف ایله تأیید ایلدیکی کی بوا یکی بیتله تأیید ایدر) (قطعه) (بایدان یار کشت همسر لوط * خاندان نبوتش کم شد) (با حرف صله) (یا حرف مصاحبت) (بدان بدک جعیدر یارامزلر دیمکدر) (یار بولداش) (کشت فعل حاضی مفرد غائب اولدی دیمکدر) (همسر بونده باشدش دیمکدر) (حضرت لوطه اضافتله خاتونی مراد اولور) (خاندان اهل بیت معناسنده در نبوه اضافتی لامیه در) (شین ضمیر حضرت لوطه راجعدر یعنی حضرت لوطک پیغمبرلک

رد شعی

رد این سید علی و سروری و شعی و کافی

مطلب

خاندانی و اهل بیته (کم شد کاف عجمینک ضمیمه بتدی یعنی ضلالت و شدی (محصول بیت)
حضرت او طک خاتونی یار ازله یاخود یار ازله یار اولدی یعنی یار ازله قوشلده یغیچون
حضرت او طک اهل بیته کم اولدی یعنی ضایع اولدی (حضرت شیخ دیمک استر که مذکور ه
خاتون حضرت او طک همسر یکن و حرم نبوت اولمشیکن یعنی منبع هدایت اولان نبوته
اضافله شرف بولمش خاندان عظیم الشان ایکن ضلالت اهلته قوشلده اغله ضاله اولدی
(غرض یار ازله مصاحبت ایدوب بدکار لاله یار اولنک طبیعت انسانییه ده قوت تأثیرین
بیاندر (نبوتش ضمیرنی همسره ارجاع ایدوب معنا سنی اول خاتونک نبوتی خاندانی ضایع
اولدی دین خاتونه نبوت اثبات ایش بوش خود جازد کل (سک اصحاب کهف روزی
چند * پی نیکن گرفت و مر دم شد) (سک سبتک قحقی و کاف عجمینک کلب دیمکدر یعنی
ابت (اصحابه اضافتی لامیه در (و کهفه کذلک (مغاره به کهف دبر لر (اصحابک کهفه
اضافتی ادنی ملا بسه ابله در (بونجه ییلار انده یاتوب انده کم اولد قلمچو ندر (روزی
(یا حرف و حدت (چند جیم عجمک قحقیله نیچه دیمکدر (پی بوند بهای عجمک قحقیله ایزوارد
معنا سنده در نیکنه اضافتی لامیه در (نیکن نوک کسر یله و کاف عجمینک نیکنک جیمیدر ایول
دیمکدر (گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوندی دیمکدر فاعلی تخطئه ضمیر سکه راجعدر
(مردم بونده انسان دیمکدر (محصول بیت) اصحاب کهفک سکی بر نیچه کون ایول ازین
و آردین طوندی یعنی ایولره اویدی و مر دم یعنی انسان مر تبه سنه و اصل اولدیکه انسانله
جسته بله کیر سه کرک تنکه مشکوه انوار ده بیورر که (عجل ابراهیم (و کبش اسمعیل (و ناقة
صالح (و بقره موسی (و حوت یونس (و جازع زبر (و غله سلیمان (و هدهد بلقیس (و کلب
اصحاب کهف (و ناقة محمد علیهم الصلوه والسلام بونلر جعبا قوج صورتنده جسته داخل اولور
(پس بونده سک قیامتده آدم صورتنه متمثل اولوب جسته کیر سه کرک دین عندی
سویاش (مر دم بونده مفرد در مر دم معنا سنده دین مردمی بیتز ایمش (حضرت او طک
زوجه سنی حکایه سنی و اصحاب کهف قصه سنی کتب تفاسیرده و شرح احادیث شریفه ده
مفصل یازلد یغیچون بونده بیانی ترک اولندی (این بکفت و طائفه ازند ماء ملک باو بشفاعت
یار ششدند تا ملک از سر خون او در گذشت و کفت بخشیدم اگر چه مصلحت ندیدم
این بکفتک فاعلی و قائلی وزیر شفیعدر (طائفه یا حرف و حدت (و همزه حرف توسل
(ندما ظاهر بود که بونده ندما مصاحب معناسنه اوله اما الفتلر ده بوجع بولندی
بلکه ندیم باده مصاحبه دیمش و جعی ندما کلور کسر نوله دیمش (ملکه اضافتی
لامیه (یا حرف مصاحبت (او وزیر راجعدر (بشفاعت یا حرف ظرف (یار یولداش
بونده قرین مراد در (تا حرف تعلیل (سر خون او سابقا تحقیق و بیان اولندی یعنی قانی
هوا و هواس سودا سندن (در حرف تأکید گذشت یکدی (بخشیدم فعل ماضی
منکلم و حده بغشلم دیمکدر (محصول ترکیب) وزیر شفیع بوحديث شریفی و بویکی بیته
او قودی و پادشاه مصاحب نندن بر طائفه انکله شفاعتده یار اولدیلر تا کیم پادشاه اوغلانک قان
دو کک هوا سندن یکدی دخی دیدی قانی سکا بغشلم اگر چه لایق و مناسب کوردم (رباعی)
(دانی که چه کفت زال بارستم کرد * دشمن نتوان حقیر و بیچاره شرد) دانی فعل مضارع
مفرد مخاطبدر استغهای متضمن (که حرف بیان (زال بونده رستم داستانک بابایی مراد در
(کرد کاف عجمک ضمیمه بهادر دیمکدر اضافتی بیانیه در (دشمن شمرک مفعول اولی (و حقیر
مفعول ثانیه (بیچاره حقیر معطوف (شمر بونده مصدر معناسنه در (زیرا نتوانده راجحه

رد شعی

رد شعی و کاف
رد شعی

استقبالیته ملحوظ در صایق دیمکدر (دیدیم بیسی آب ز سر چشمه خرد * چون بیشتر آمد
شتر بار ببرد) سر چشمه بکار بانی دیمکدر (خرد خاتک ضمی و راک سکونیه او واق دیمکدر
ازاجق معنا سنه (شتر دوه (بار بونده یوکدر حل معناسنه کسر حایله (محصول رباعی)
خطاب عام طریقله بیورر بلور بسین ر ستمک بابایی زال بهلوان و بهادر رستم نه دیدی
بوندن صکره اوچ مصرع مقول زالد یعنی دشمنی حقیر و بیچاره صایق اولماز حاصلی زبون
اعتقاد اتمک اولماز (بویته مقام تعلیلده در زیر اچوق کورک که او واجق و ازاجق بکار
باشندن صو چونکه زیاده کلدی دوه بی یوکله کورتودی یعنی کاه او اور که دشمن قوتلور
واندن سزمدیکک ایشلر ظهور ایدر (رباعی یرینه قطعه یازان بلزیمش (رستم کرد کاف
هر یله دینلر خطا ایشلر (فی الجمله وزیر سر راجحه برد و ناز و نعمت بیورر و استاد و ادیب
بتریتش نصب کرد تا حسن خطاب و رد جواب و سائر آداب ملوکش بیامو خند تادر نظر
همکنان پسندیده آمد باری وزیر از شمائل و اخلاق در حضرت ملک شمه می کفت که
تربیت عاقلان در وی اثر کرده است و جهلی قدیم از جبلت او بدر برده ملک را ازین سخن
تبسم آمد و کفت (بیت) عاقبت کرک زاده کرک شود * کرجه با آدمی بزرک شود) فی الجمله
حاصل کلام بعضی نهضده استاد و ادیب و او عطفله واقدر (فی الحقیقه بیامو خند و عاقلان
کله زینه مناسب بود و سجدده بونی اقتضا ایدر قائل (بیورر و نصب کردک فاعلی وزیر
مذکور در (کردند یازانلر فاعل ملاحظه سنی ایلا مشلر و سجدده غافل اولمشلر (ادیب
فعل بمعنی فاعل در ادب تعلیم ایدیمی کیمسه ادیب نصکره رایازانلر موجود تسخیر له مخالف یازمشلر
(یا حرف تعلیل (حسن خطاب یعنی هر کسه لطف و حسنله تکلم و خطاب ایلیکی (ورد جواب
یعنی رد جوابی حسن و اطفله حاصلی وجه معقول ایله جوابی رد ایلیکی (سائر بونده جعب
معناسنه در (آداب ملوک لامیه در پادشاهلره لایق ادیلمر دیمکدر (شین پسر راجعدر (نا
حرف تعلیلدر حتی معناسنه (همکنان ها نک قحقی و کاف عجمینک کسر یله لفظ مشترکدر
جعب و اقران و امثال بیتنده حاصلی اسم جعدر (شمائل شمالک جیمیدر شینک کسر یله (واخلاق
خقلک جیمیدر خاتک ضمی و لامک ضمی و سکونیه عطف تفسیری قیاندندر خویلمر دیمکدر
(حضرت بولک کی برلده حضور معناسنه در (شمه بونده ازاجق معناسنه در (یا حرف و حدت
(و همزه حرف توسل همزه بی حرف و حدت در دین بلزیمش (که حرف رابط مقول قولدر (تربیت
عاقلان مصدرک فاعلنه اضافتدر (در حرف ظرف (و یاخود حرف صله (وی ضمیر بسردر
(تربیت عاقلان مبتدا (اثر کرده است خبری (جبلت خلقت معناسنه در (بدر برده
لغته طشره ایلمش دیمکدر اما مراد اخراج و ازاله در (ملک رابونده را حرف صله در
تبسم کلمه سمک (حاصلی خنده کلدی و بویته او قودی (کرک ایکی کاف عجمیدر (واولکبسی
مضمومدر و راسا کن (با آدمی انسان ایله دیمکدر (بزرک بانک و زانک ضمه لایله و راک سکونی
و کاف عجمینک اولو و بولک معناسنه در (بزرک شود بولک اولور و بیورر (محصول کلام)
وزیر او غلنی او بنه ایلمدی و ناز و نعمتله بسلدی و استاد و ادیبی او غلنک تربیه سنه نصب
ایلمدی تا کیم حسن خطابی و رد جوابی اکا تعلیم ایدیلر و جعب سلاطین آداب و ارکانی
اکا او کر تدبیر حتی جعب اقران و امثال نظرند مقبول کلدی (سوق کلام اول معنایی
افهام ایدر که وزیر او غلانی اوغل ایدمش اوله که انکله بوقدر رتبه ایش (بر کره وزیر
انک شمائل و اخلاقندن پادشاه حضور لرند بر مقدارین سوبلدیکه عقلا تربیه سنی اکا
تأثیر ایشلر و جهل قدیمی آنک خلقت و طبیعتندن چقارمش پادشاه بوسوزدن کلمه سمک

رد این سید علی
رد این سید علی و سروری

رد سروری و شعی
رد سروری و شعی

رد شعی

کادی ویدی عاقبت قورد انیکی قورد اولور اگر چه که انسانله بیور (یعنی قورد انیکی انسان
النده ده بیور سه یزجلیکی ترک ایلز) که تربیت عاقلان مابعدیله وزیرک مقول قولنه داخل
اولوبوب بلکه حضرت شیخ وزیرک مقصودنی بیان ایراد ایلک ایچون کتور مشردر دین کلامک
روحنه واصل اولماش قنأ مل (سالی دو برین برآمد طائفه او باش محله در او پیوسند وعقد
مراقت بستند تا بوقت فرصت وزیرا باد و پیوسش بکشت ونعمتی قیاس برداشت و در مغاره
دزدان بجای پدر بنشست وعاصی شد ملک دست نحیر بدندان گرفت و گفت (سالی یا حرف
وحدت) برین بو تربیت ورعایت اوز رینه کلدی یعنی بو حال اوز ره برایکی ییل بکدی (طائفه
همزه اضافت ایچون کلمش (وحدت ایچون ردین خطا ایلش (او باشدن بونده لوندر مراد در
او باشد اضافت بیانیه در (محله به اضافت لامیه در) در حرف صله اوشمیری پسر ره راجعدر
پیوسند اولاشدیلر و قاشدیلر حاصلی انکله مختلط اولدیلر عقد عینک کسر یله بوغنی (مراقتیه اضافتی
بیانیه در) نابونده حتی معناسنه در (بوقت فرصت با حرف ظرف و اضافت لامیه در) (محصول ترکیب)
برایکی ییل بو حال مذکور اوزره بکدی وزیرک محله سی لوندری اوغلانه قرشدی وانکله اشدیلر دخی
بولد اشلق عقدنی باغلدیلر یعنی اتفاق ایلدیلر (نا فرصت وقتنده وزیری ایکی اوغلبه قتل ایلدی
وبی حدودی قیاس نعمت قالدردی و حرامیلر مغاره سنده باباسی پرنده اوتور دی و عاصی اولدی
سوق کلامدن فهم اولان بودر که مذکور پسر سر دارلری او غلی اوله پادشاه ایشیدیلک
حیرت الینی دندانیله طوندی (یعنی الینی حیرت ندن ایصردی ویدی (قطعه) شمشیر بیک
ازاهن بدچون کند کسی * ناکس بتربیت نشودای حکیم کس) شمشیر بیک فتحی و کسر یله
قلم نیکه اضافت بیانیه در ابو قلیچ (کندک مفعول صریحیدر) (واژه آن غیر صریحیدر) (بده
اضافته بیانیه در پرامزد مرید دیمکدر) (چون واو اصلیه ایله استفهام انکاری بی مفید در
(کسی بای وحدتله فاعل کند در) (ناکس الحق دنی الاصل دیمکدر) (بتربیت با حرف سبب) (نشود
فعل نقی مستقبل شوید ندن اولماز دیمکدر اسمی تحتند ناکسه راجع ضمیر و خبری کسدر) (وای
حکیم معترضه (محصول بیت) پادشاه حیرتدن الینی ایصردی ویدی ابو قلیچی پراماز مریدن
نیجه ایدر بر کیمه یعنی بر تنه ناک اصلی پراماز اوله اتی بر کیمه نیجه ابوابدر ایدی ای فاعل ناکس
ودنی الاصل تربیتله کس اولماز حاصلی اصلی پراماز تربیتله ابو اولماز نشودی شد ندن اشتقاق
ایلین مصادر احوالندن غافل اولور مش (باران که در اظافت طبعش خلاف نیست * در باغ
لاله روید و در شوره بوم خس) باران بغمور (که حرف رابط صفت (اظافت طبع لامیه شین
بارانه راجعدر) (خلاف ظرفک فاعلیدر) (در باغ رویدک ظرفیدر) (ولاله مفعولی اگر متعدی
اعتبار اولور سه تضمین طریقله و لازم اعتبار اولور سه (لاله مبتدا) (و روید خبری
(و رویدک صله سی بر مقدار سنه اولور مثلاً از سببش واز و کی (در شوره در باغه معطوفدر
(بوم بر در زمین معناسنه) (پس شوره بوم چورق بر دیمکدر که انده اوت بتر) (خس خالک فتحی ایله
چور چوب معناسندر (محصول بیت) باران که انک اطفاله طبعنده خلاف یوقدر (یعنی هر پرده
طنلی بغار هیچ پرده کرک بغماز بویه ایکن باغده لاله بتورر (و شوره پرده چور چوب
بتور ریاحود انک سببیه باغده لاله بتور و چورق پرده خار و خس حاصلی هر پرک نیسه
استعدادی واریسه اتی بتورر معلوم اوله که سید علی زاده ظاهر بودر که رویدر و یاند معناسنه در
اشترک و یا محاز طریقله دیدر کینه سروری اعتراض ایلش لیکن اعتراضی قانون منظره
اوزره دکلدر قنأ مل (و شوره بوم چورق بر دیدر و کینه ده دخل ایلش که مفرد ظن ایلش دیو حال
بو که تفسیر ندن هیچ بوجهله افراد اکلا غمزیرا عربی تفسیر بنده ارض ذات ملح دیمش و ترکیده

رد کافی

رد کافی

هر بی لغت زده او باش انسان
الاخلاق دیمش یعنی ناسک
در تپسی او شاب ده دیرر سه

رد سروری

چورق بر پس دخلی پرنده دکل ولفظ شوره مضافدر بومه ایکن همزه ضرورت وزن ایچون
حذف اولندی دید کیده فاسد در زیر اصلی بوم شوره ایدی اضافته صکره اضافتدن قطع
ایدوب ترکیب مزجی ایلدیلر پس بالفعل اضافت دعواسی باطلدر (رویدی رستن دن اشتقاق
ایلین اشتقاق احوالی یازیمش (دیگر) زمین شوره سنبل برینارد * درونخم عمل ضایع مکردان)
زمین شوره بیانیه در بوم شوره کی نیکه ذکر اولندی زمین مبتدا (برینارد فعل ننی استقبال مفرد
غائب لغته یوقاری کتور مریدیمکدر اما بونده حاصل ایلز و بتور مریدیمکدر خبر مبتدا در
(وسنبل مقدم مفعولیدر و ضمیری زمین شوره به راجعدر) (نخم عمل بیانیه در) (مکردان فعل نهی
مفرد مخاطب ایلله دیمکدر تخم عمل مفعول اولی (وضایع مفعول ثانیه) (محصول بیت) (چورق بر
هرگز سنبل کتور مرید) (پس زمین شوره ده تخم عملکی ضایع ایلله یعنی سنبل بتور میکیچون اکاسی
و کوشش ایلله که بی فائده در تخم عمل عبارت لرینی و او عاطفه ایلله ایراد ایلین معنایه واصل دکل
ایمش (نکوی بابدان کردن چنانست * که بدکردن بجای نیک مردان) (نکوی با حرف
مصدر ایلک دیمکدر) (بابدان با حرف صله کردنک نکوی مفعول صریحی) (و بابدان غیر صریحی
چنانست مصراع ثانی به مرهوندر) (که حرف بیان بدکردنک مفعول صریحی و بجای غیر صریحی
جای عهده وحق معناسنه اولنجه با حرف ظرف اولور اما مقیم اولنجه با حرف صله در و اضافتی
لامیه در) (نیک مرد ترکیب مزجیدر اصلنده ترکیب اضافی ایدی یعنی مرد نیک صکره اضافتی
فسخ ایدوب ترکیب مزجی ایلدیلر که قانونلری بودر (مردان الف ونون ادات جمعدر
(محصول بیت) پرامازره ایلک ایلک ایوره یارامز لاق ایلک کیدر یعنی ایکسیده برامزدر حاصلی
یارامز ره رعایت و تعظیم ایلک ایوره اهانت و تحقیر ایلک کیدر نامعقولاقده یا خود مراد بو اوله که
یارامز ره رعایتک عوضی اهانتدر و بولره اهانتک عوضی رعایتدر زیر ببدن بد کلور هر نقدر که
ایلک ایلسک و نیکدن نیک کلور هر نقدر یارامز اتی ایلسک واللہ اعلم (حکایت سرهنک
زاده رابر در سرای اغلش دیدم که عقل و کباستی و فهم و فراستی زائد الوصف داشت هم
از عهد خردی آثار بزرگی در ناصیه او پیدا) سرهنک چاوش و چری باشی لغت زده بو ایکی
کیمسه به تعیین ایلش پس نیجه کیمسه به تعیم ایلین یانندن تعیم ایلش (زاده ده با حرف وحدت
و همزه حرف توسل ورا ادات مفعول (بر ظرفیت افاده ایدر) (در سرای اضافتی لامیه در) (اغلشه
اضافته بو یله در اغلش همزه نیک ولامک ضمی و غینک سکونی و ممیک کسر یله جنکیز خان
نسلدن بر پادشاهک اسمیدر پس ایکی ضمه ایلله دینار ایهام ایلش (که حرف رابط صفت
کباست زیر کلک و یا حرف تنکیر (فراست عطف تفسیری کیدر و یا حرف تنکیر (زائد الوصف
وصفدن بیرون) (عهد خردی لامیه) (عهد زمان و خرد او واق بونده کوچک مراد در و یا حرف
مصدر (آثار اثرک جمعیدر بونده نشانلر مراد در) (بزرگی به اضافت لامیه در) (و یا حرف مصدر) (ناصبه
لغته الین اوزرنده اولان صاچه دیرلر بونده الین مراد در یعنی پیشانی) (پیدا لایح واضح دیمکدر
(محصول ترکیب) سلطان اغلش قیوسنده بر سرهنک زاده کوردم که عقلی و زبر کلکی و فهم
و فراستی وصفدن زیاده ایدی یعنی بو اوصافی تقریر و تعبیر دن و وصف و بیاندن بیرون ایدی
او اوافلخی زمانندن دخی او اوافی آثاری و دولت و سعادت نشانلری انشده ظاهر و هویدا و باهر و نمایان
ایدی یعنی عظیم الشان اولاجخی کوچکلو کندن معلوم ایدی (بیت) بالای سرش زهو شندی *
می نافت ستاره بلندی) بالا بونده اوست معناسنه در هر یجه فوق دیرلر سره اضافتی لامیه در شین
ضمیر سرهنک زاده به راجعدر (زا حرف ابتداء هوش اوص در یعنی عقل) (مندادات نسبت با حرف
مصدر می نافت حکایت حال ماضی یلدر ردی یعنی تابان و درخشان اولوردی دیمکدر (زهو شندی

رد سروری
رد کافی
رد شعی

رد شعی و کافی

رد سروری و کافی

رد سروری و شعی

بوفعله متعلقدر (ستاره فاعل متعلقدر بلندی به اضافتی بیانیه در) بلند یوحه دیمکدر رفعت معناسنه
(محصول بیت) سر هنك زادهك باشی اوزره اوصالوغندن رفعت کوی تابان در رخشان ایدی یعنی
کوچککنیدن صاحب عز و سعادت اوله جفته سیماسی دلالت ایدردی (حاصلی جینندن آثار سعادت
ودولت نجمی لامع ورخشان ایدی بالای سرش اولنده در تقدیر ایدوب در بالای سرش دین فارسی
بلز امش زهر و شمندی ستاره بی بیاندر دین ابوبان ایلامش (فی الجمله مقبول نظر حضرت سلطان
آمد که حال صورت و کمال معنی داشت) که حرف تعلیل (حال کوزلاکدر حسن کی صورتدن
مراد شکار یعنی روی (ومعنادن اخلاق و اطوار یعنی امور باطنی) داشت لغتده طوتدی دیمکدر
اما استعمالده و اراقندن عبارتدر (محصول ترکیب) حاصل کلام مذکور جوان نظر سلطانك
مقبولی کلدی یعنی پادشاهك مقبول اولدی زیر اشکلی و صورتی کوزل و کمال اخلاق
و اطواری وار ایدی حاصلی ظاهری و باطنی معنور ایدی زیرا هم حسن صورته و هم کمال سیرته
مالک ایدی (وحکما گفته اند توانگری بهترست نه مال و بزرگی بعقلست نه بسال) توان
مطلق قوتدر (وکر کاف عجمک فتحیه کار دن مخفقد ادات فاعل جی معناسنه توان ایله
ترکیب اولمغه غنی معناسنی افاده ایدر که ترکیه بای دیرلر (و یا حرف مصدر در) (با حرف
مصاحبت (و هنر صنعت و صنعتده مهارته دیرلر اما استعمالده عیبه مقابلدر که عربجه منفبت
دیرلر میك و فافك و بانك فتحیه یله مقابلی مثلبددر عیب معناسنه بزرگ اولو (و یا حرف مصدر
اولوای دیمکدر بونده عظمت و نباهت شان مراد در (محصول ترکیب) و حکما و عقلا دیمشدر که
غنیای و بایلی هت ایله در یعنی معرفت و کمال ایله در مال ایله و اسباب دنیویه ایله دکلدر
و اولوای و بیوکلک عقل ایله در ییل ایله دکل یعنی سن و سال ایله و جوق یشامق ایله دکل
یعنی عقلا نظرنده عاقل و کامل جوان نادان پیر سال خورده دن معزز و مکر مدر حاصلی
عقل و کمال اولماینجه جوق یشامق فائده ایلز دیمکدر (ابنای جنس او برو حسد بردند و بخباتنی
متمم کردند و در کشتن اوسعی بی فائده نمودند) ابنای جنسدن مراد سائر چاوش زاده لر در
(با حرف مصاحبت (خیانت معروف (و یا حرف وحدت یا سز ابراد ایدنلر جمع نسخیه ره
مخالف یازمشر (کشتن او مصدرک مقبوله اضافتیدر (محصول ترکیب) اول سر هنك
زادهك ابنای جنسی اکا حسد ایلدیلر یعنی پادشاهك منظور نظری و مقبول خاطری
اولد یعنی قسقدیلر و برخباتله اتی متمم ایلدیلر و قتلنده بی فائده سعی کوستر دیرلر اما
کارکر اولمادی مصراع (دشمن چه کند چو مهر بان باشد دوست) مهر محبت (وبان
ادات فاعلدر جی معناسنه (محصول مصراع) دشمن نه ایلمکه قادر در چونکه دوست اهل
محبت و شفقت اوله یعنی بر کیمسه که بر کیمسه بی دوست و بار ایدینه دشمن بیک درلو اغوا ایدرسه
دوستلخی یوزماز (ملک پرسید که موجب خصمی ایشان در حق توجیست گفت در سایه
دولت خداوندی همکنا زاراضی کردم مکر حسود را که راضی نمیشود الا بزوال نعمت من) که
حرف بیان (موجب بونده سبب معناسنه در اضافتی لامیه در (خضم بونده دشمندر) و یا
حرف مصدر (و همزه اضافت ایچون کلشدر که لامیه در (سایه دولت بیانیسه در
(خداوندی به اضافتده بویه در (یا حرف نسبت (همکنان جمع را ادات مفعول (مکر
ادات استثنای (حسود را ادات مفعول (که حرف تعلیل (الاحرف استثنای (با حرف مصاحبت
(زوال مصدر در زوال یزول دن یعنی نصر باینك اجوف و او یسندن کتمک معناسنه (نعمته
اضافتی مصدرک فاعلده اضافتیدر (ومنه اضافت لامیه در (محصول ترکیب) پادشاه بونك

رد این سید علی
رد کافی

شاهدی
نه جاه ایله در نه مال ایله در
بکم اولولوق ایله در

رد سروری و کافی

خصوص صنده بد خواهرلک ایلد کلمری مکر و حبله به مطلع اولیچتی یوکه سؤال ایلد بیکه انلرک
سنگ حقه که خصوص ملرینک سببی ندر یعنی عداوتلرینه باعث ندر یسر دیکه پادشاهك
سایه دولتنده جیع قبو قوانی راضی ایلدم الا حسودی که راضی اولماز الا بنم نعمتمک
زوالیله یعنی مراد لری بنی باب سعادت نکریدن معجز و نعمتکزدن دور ایلکدر (دولت
واقبال خداوندی باد) دولت واقبال بونك کی برلده عطف تفسیری قبیلند ندر
(خداونده اضافتی لامیه در) (یا حرف نسبتدر) (باده موقع دعاده فعل امر غائب صیغه سیدر
یعنی پادشاهك دولت واقبال اولسون دیمکدر صحیح نسخیه لر بویه واقعدر تقدیری دائم و باباقی
وثابت و یا جاوید در (پس بوالفاظک بر یسنی کابنده اثبات ایدنلر صحیح نسخیه ره مخالفت ایلشدر
و قناکه پسر الا بزوال نعمت من دیدیسه لازم اولدی پادشاهك دعا سیله تعقیب ایلمکه اگر چه که
رومده عادت ابتدای کلامده دعا ایلکدر (مثلا سلطانم صاغ اولسون دیرلر اندن صکره تکلمه
ابتدا ایدرلر (قطعه) توأم آنکه نیازم اندرون کسی * حسود را چه کنم کوز خود برنج
درست) توأم فعل مضارع متکلم وحده توانیدندن قادرم دیمکدر (ان اسم اشارتدر (و بررا
مقدر در تقدیری توأم آن رادر (که حرف بیان (نیازم فعل نئی استقبال متکلم وحده بونده
منعید را انجیم دیمکدر لازمده کلور انجیم معناسنه (اندرونن مراد خاطر در جوف دین
اصابت ایلامش (کمی به اضافت لامیه در (حسود را ادات مفعول (کم فعل مضارع
متکلم وحده در کنیدن بونده ایلیم دیمکدر تقدیری چه چاره کندر (حسود کتمک مقدم مفعولی
اولی (وجه مفعول ثانسی (کوکه حرف تعلیل (واوضمیری حسوده راجعیدر (خود بونده
روم ضم ایله و واور سیله کندی معناسنه در (رنج با حرف ظرف رنج رانك فتحیه زجته دیرلر (با
در متضمن اولدیغی معنای ظرفیتی تا کیداید (بایه زانك دینلر زانك دیمشدر (درست سین و نادات
خبر در همزه مجتلبه ایله یازانلر همزه بی زانك یازمشر (محصول بیت) قادرم اکا که کیمسه نك
خاطرینی پریشان و دلی رنجیده ایلیم یعنی هیچ بروجهله کیمسه بی آزار ایلیم اما حسوده
نه چاره ونه در مان ایده بیکه اول کند و دن رنج و بلاده در یعنی حسد ممتمع الازاله بر ذاتی
و جلی مر ضرر آتی اندن رفع ایدوب ازاله سنه قادر دکل (بیر نارههی ای حسود کین رنجیست
* که از مشقت آن جز بمرک نتوان رست) (بیر با حرف تا کید میر فعل امر مفرد مخاطب
اول دیمکدر عربجه مت دیرلر (نا حرف تعلیل (برهی با حرف استقبال رهی رانك فتحیه فعل
مضارع مفرد مخاطبدر بونده قورتلان دیمکدر (کین اصلنده که این در (که حرف تعلیل
(و این اسم اشارتدر حسده (رنجیست یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (مشقت آن
اضافتی لامیه در ورنجه اشارتدر (بمرک با حرف مصاحبت مرک موت معناسنه در (درست
بونده رستن معناسنه در زبرا نتوانده بوی استقبال و ازدر (محصول بیت) ای حسود اول
تا کیم مرض حسودن خلاص بولاسن زبرا بوحقد و حسد بر المدر که انك مشقتدن موتدن
غیری علاجه خلاص بولوق ممکن دکل یعنی حقد و حسد بر مر ضرر که چاره و درمانی موت
و فوتدر زرا امر ذاتی و جلیدر (قطعه) شور یختان بارز و خواهند * مقبلا ززال نعمت
و جاه) شور یخت بونده بدبخت معناسنه در اصلنده قرشمورش طالعو دیمکدر (الف و نون
ادات جعدر (شور یختان مبتدا (و خواهند فعل مضارع جمع غائب خبر مبتدا استرلر و دیرلر
و یازرو با حرف مصاحبت وارزو الف ممدود ایله شوق و اشتیاق معناسنه در خواهند
متعلق یعنی مفعول غیر صریحدر (مقبلان اصحاب اقبال معناسنه در (والف و نون ادات
جعدر (ورا ادات تخصیص (زوال خواهندك مفعول صریحدر و نعمته اضافتی مصدرک

رد سروری و شعی
و کافی

رد سروری

رد این سید علی و سروری

فاعله اضافت در (وجه نعمه معطوف جاه منصب معنا سنه در (محصول بیت) بد بخت
 و بر کشته طالع اولنر اهل اقبال و دولتک ارزو و اشتیاقه نعمت و جاهلر ینک زوالن استر یعنی
 کند و لری کی تمام عالمی شور بخت و بی نعمت و جاه و اولد قارین استر (بیت) ای نجاشی استر ایتمش
 یقلا نی یقلا نی * آنکیچون هب کوزلر بی وفا اولسون دیرن (کر نیند بروز شبیره چشم *
 چشمه آفتاب را چه کاه) نیند فعل نفی استقبال مفرد غائب نیند ندن اگر کور مزسه دیمکدر
 (بروز یا حرف ظرف روز بونده کوندز معناسنه در که عربجه نهاردیرلر (شبیره اصلنده وصف ترکیبدر
 شبیره پریدندن کیچه اوچو بی معناسنه صکره یره سه جنسنه اسم اولدی پس چشم ایله وصف
 ترکیبی اولدی کیچه کورب کوندوز کورمه ین کیسه به براسه کوزلی دیمکدر چشمه آفتاب بونده عین الشمس
 معناسنه در کونش چشمه سی اضافت بیانیه در (را حرف اختصاص) چه کاه تقدیری چه کاهست
 (محصول بیت) اگر براسه کوزلی اولان کیسه کوندوز کور مزسه آفتاب چشمه سنک نه کنهاهی وار
 (یعنی اول شخصک کوندوز کورمه کی آفتابک قصور ندن دکلدر بلکه کدینک اول مرصندندر
 (بونک تقدیری چشم شبیره ایلین وصف ترکیبدر آگاه اولد و غندن ترکیب اضافی به
 ارتکاب ایلش (وا کر روزه شبیره نک کوزی کورمه دیننده اثرنجه کشش (مصراع ثانیک
 معناسنی آفتاب چشمه سنک نه کنهاهی وار (زیرا بوقیاحت شمسدن دکلدر بلکه یاراسه نک
 کند و سندن در دین مصراع اولده ایلدی وی خطابی تأیید و تکیید ایلش (بعض شراح
 شبیره عبارت نک اصلی شبیره در دیمش (و به ضمیر لرد ایدوب شبیره اصل وضع اوزره لغتدر دیمش
 (و بعضی حق بود که شب پرند دن مأخوذ اولغه مانع بود در دیمش (لکن حق بود که
 اوچی بیله اصابت ایلامش (زیرا اصلنده پرند شبدر سائر مشتقاتدن اولان ترکیبدر کی
 شبیره چشمک معناسنی ای عینه دین معلومدر که ایکی اولکیلر کی وصف ترکیبدر آگاه
 اولماش (راست خواهی هزار چشم چنان * کور بهتر که آفتاب سیاه) راست بونده
 کر چک و طوغری معناسنه در (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر دیرلر ایسک معناسنه
 (یعنی معنای شرطی متضمن در جواب حق بود در دیمکدر (هزار بیک دیمکدر عربجه
 الف دیرلر لامک سکونیه اسم عدد در مبتدا واقع اولمش (چشم چنان موصوفک صفتنه
 اضافتی قبیلندندر و میز هزار (کور مبتدای ثانی (بهتر خبری و جمله اسمیه خبر مبتدای
 اولدر که من تفضیلله معناسنی متضمندر (آفتاب مبتدا (وسیه خبری (محصول بیت)
 طوغری سین دلوب کر چکین استر ایسک بیک براسه کوزلینک کی کور اولقی بکر کدر قرص
 آفتاب سیاه اولمقدن زیر بر قیاج شبیره کوزلی کیسه اعنی اولمقدن عالمه ضرر مرتب اولماز
 اما آفتاب سیاه اولمقدن تمام عالمی ظلمت قیلار (اگر خواهی که هزار چشم چنان یعنی شبیره
 چشمی کی کور اولقی بکر کدر آفتاب سیاه اولمقدن راست دیرلر ایسک (پس راست خواهی
 معنی جهتنده شرط محذوفه جوابدر دین تطویل کلام ایلش بلافاصله زیرا معنی دید بکر
 کیدر بویه دکل سن صحیح دیرلر ایسک بیک براسه کوزی کی کوز کور اولقی اولدر آفتاب سیاه
 اولمقدن دین مقصود بیت و اصل اولماش یتک معناسنک تحقیقنده اولمقوله بیک دانه
 چشم اعنی و نایبنا اولقی بکر آفتاب بی نور وضیا اولمقدن دین اولمقوله بیک دانه چشم
 عبارتده ابهام ایلش (حکایت) یکی از مالوک عجم حکایت کنند که دست تطاول
 بمال رعیت دراز کرده بود و جور و اذیت آغاز) که حرف بیان (دست تطاول بیانیه تعدی
 و ظلم الینی دیمکدر یا حرف صله (مال رعیت لامیه (دراز کرده بود اوز اتمش آیدی (دراز
 دالک فحی و کسر یله اوزون دیمکدر بونده دست تعدیدن عبارتدر (اذیت فتح همره

رد این سید علی
 در شمی
 رد شمی

رد این سید علی و سروری
 و کافی

رد سروری

رد این سید علی
 رد سروری

رد کافی

و کسر ذال و تشدید یا یله رعیت وزنی اوزره انجتمک دیمکدر ایذا معناسنه (آغازدن صکره
 بر کرده بود تقدیر اولنور که اولکی فقره به مطابق اوله (محصول ترکیب) عجم یا دشا لر ندن
 برینی حکایت ایدر ل که تعدی و ظلم الینی مال رعیت اوز اتمش آیدی و جور و جفا و ایذا به
 باشمش آیدی (خلق از مکائد ظلمش در جهان برفتند و از کر بت جورش راه غربت گرفتند)
 خلمقدن مراد سلطنتی التده اولان قومدر (مکائد مساجد وزنی اوزره جمع مکیده در
 جمع کید دینلر اصابت ایلدیلر (ظلمه اضافتی بیانیه در (در حرف صله (جهان عالم (برفتند
 بونده طا غلد یلر دیمکدر (کر بت کافک ضعیله لغنده غم و غصه دیمکدر (اما بونده شدت
 معناسنه در جور و اضافت لامیه در (شین ضعیلر یکی را از ملوک عجمه راجعدر راه غربت لامیه
 (محصول ترکیب) حکمی و امری التده اولان خلق ظلمک مکر و حیل لر ندن عالمه طبا غلوب
 کتد یلر دخی جور و جفا سی شدت و المندن ترک او طان ایدوب غربت بولین طو تمشیلر یعنی
 دیار غربت اختیار ایتشیلر آیدی (چون رعیت کم شد ارتفاع ولایت نقصان پذیرفت و خزینه
 تهی ماند و دشمنان از هر طرف زور آوردند) چون ادات تعلیل (کم کاف عربینک فحیلله
 اکسک معناسنه در کاف عجمک ضعیله دین معنایی کم ایلش (ارتفاع افتعال با بدن مصدر در
 محصول معناسنه و لایته اضافتی لامیه در مراد مملکتدر (نقصان بونک ضعیله مصدر در
 غفران وزنی اوزره (پذیرفت بای عجمک فحیلله فعل ماضی مفرد غائب قبول ایلدی دیمکدر
 (تهی تانک فحی و کسر یله و هانک کسر یله خالی معناسنه در یعنی بوش (ماند فعل
 ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه رعیت اکسلدی محصول مملکت
 نقصان قبول ایلدی خزینه دخی بوش قالدی دشمنلرده هر جا بدن زور کتور دیرلر
 (یعنی هر جا بدن غلبه و هجوم کور ستر دیرلر زور محصول رعایا دن و تجماردن حاصل اولور
 بونلر ایسه ظلمندن غیری مملکتنه فرار ایلد یلر آیدی پس محصولی کچدن آلسون (قطعه)
 هر که فریاد رسی روز مصیبت خواهد * کو در ایام سلامت بچوا غم دی کوش (فریاد درس
 و صف ترکیبدر سیدندن بر کیمسه نک مدینه ابریشیجه دیرلر (و یا حرف تنکیر و یا حرف وحدت
 روز مصیبت اضافت فی معناسنه در (خواهد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی هر که ده که به راجع
 نختند ضعی (و مفعولی فریادرس (وظرف زمانی روز مصیبتدر (کو خطاب عام (در حرف
 تا کید (ایام سلامت اضافتی فی معناسنه در (یا حرف صله (جوا غم دخی معناسنه وصف
 ترکیبدر و یا حرف مصدر (کوش فعل امر مفرد مخاطبدر سعی ایله یعنی دورش دیمکدر
 (محصول بیت) هر کیسه که مصیبت کونده یعنی با شنه رایش دوشوب بر حاله اوغرا دوغنده
 مدینه و فریادنه ابریشیجه بر کیمسه استر سن اول کیسه به دی ذوق و صفا و سلامت و رفاهیت
 ایامنده سخاو کرم و خلقله حسن معامله به سعی و کوشش ایله یعنی وقت ضرورنده یار و یاور
 و معین و معاون دین کیسه به سوله فراغت و حضور زماننده هر کسه عزت و حرمت اوزره
 اول تا کیم سکا احتیاج وقتنده هر کس فریاد درس و مغیث اوله فریاد رسی بیانی حرف مصدر
 دین ظن ایلشدر جوان مر در جل شاب معناسنه ده کلور دین عسیدی سولش (پند
 حلقه بکوش ارتوازی برود * لطف کن لطف که بیگانه بشود حلقه بکوش (پند حلقه
 بکوش اضافتی بیانیه در (زیرا حلقه بکوش وصف ترکیبدر قولنی حلقه لی دیمکدر (معلوم
 اوله که سوم اعجامندن زر خریده عید بیک قولغه حلقه بکوش مک تا کیم رهی لر دن
 ممتاز اوله یعنی بومش او غلامندن کدر و مده اکادر او غلامانی دیرلر فرقی اوله دیو
 (ارا کردن محفدر ادات شرط (نوازی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب (نوازی بدن نوند

رد این سید علی و سروری
 و کافی و شمی

رد سروری

رد سروری
 رد سروری

رد سروری

فقه ده ضمه جازدر اوخشا من سین دیمکدر (برود فعل مستقبل مفرد غائبدر) (رویدندن کیدر دیمکدر) (نوازی نواختندن اشتقاق ایلین بلزیمش و رودی رفتن دن اشتقاق ایلین بلزیمش (لطف کن فعلتک مقدم مفعولیدر و تکرار تأکید لفظی قیلنددر) (وبنه لطف نائیدن صکره بر کن مقدردر) (وکن فعل امر مفرد مخاطبدر کنیدن ایلدیمکدر) (که حرف تعلیل (بیکانه) باعر بینک کسری وکاف عجمیله یاد معناسنه در یعنی آشنا اولین کیمسه (شود فعل مضارع یعنی فعل مفرد غائب شویندن اوله دیمکدر اسمی نخسته بیکانه به راجع ضمیر و خبری خلقه بکوش (و بیکانه مبتدا و مابعدی خبری (محصول بیت) خلقه بکوش قولکی یعنی عید مملو ککی اگر اوخشا من ایسک یعنی رعایت ایلدوب جفا ایدر ایسک قاپو کدن کیدر یعنی قیافه ایدر حاصلی جوهره تحمل ایده میوب سنی ترک ایدوب کیدر (پس امدی لطف ایلد یعنی تعظیم و تحجیل ایلد که بیکانه خلقه بکوش اوله حاصلی ایلک اوزره اولسکه هر کس سکابنده اوله حضرت شیخ پیته محتمل الضدین صنعتنی رعایت ایلش تأمل ندر (روزی در مجلس او کتاب شاهنامه همی خواندند در زوال مملکت ضحاک و عهد فریدون) روزی یا حرف و حدت او ضمیری پادشاه مذکور راجعدر بوند کتاب شاهنامه دن مراد ظاهرا فر دوسینک شاهنامه سی اوله زبر ابواسمه مشهور اولدر انکیچون اضا قتل ذکر ایلدی (همی خواندند او قورلردی دیمکدر حکایت طریقه (در حرف ظرف زوال مصدر در ذهاب وزنی اوزره زال یزول دن یعنی نصر بانک اجوف و او یسندن) (مملکت اضا فنی مصدر ک فاعلنه در (وضحاک اضا فنی لامیه در) (ضحاک و فریدون قصه لری سابقه مفصل بیان اولدی (محصول ترکیب) بر کون مذکور پادشاهک مجلسنده شاهنامه کتابی او قورلردی ضحاک مملکتی زوال خصوصنده یعنی انک کی قهار و قوتلی پادشاهک مملکت و سلطنته زوال نیجه کلدی و فریدون بریتیم بی کس شاهزاده ایکن نه وجهله پادشاه اولدی دیو شاهنامه نک بوراسی او قورلردی (وزیر ملک را رسید که فریدون کج و ملک وحشم نداشت برو پادشاهی چه گونه مقرر شد) (حشم حاک و شبنک فقه لریله خدام معناسنه در اما بونده امام نوی شرح مسلم حدیثه بیوردیغی مراد در (حشم الزجل من تعصب له و خدمه من یخده و تعصب له (یعنی کشتنک حشمی شول کیمه در که کشتی به تعصب ایلد و اولت تعصب خدمت ایلد اول کشتی به خدمت ایلین و کشتی به تعصب ایلد (فریدون ضحاکک حشمیدر که ضحاک تعصب ایلدی و فریدونه خدمت ایلدی ضحاک که خدمت ایلین و ضحاک تعصب ایلدی زبر ضحاک او مزنده بتن ایکی بیلا نه پینسی بیدرمک ایچون کونده ایکی کیمه هلاک ایدردی اول جهتن هر کس خوف ایدوب مملکتدن فرار ایدردی (و فریدون بن آبتین قولتوغنه صغوردری و ضحاک عدو اولوردی بوجهتن یانه جم غیر جمع اولدی و جمعا ضحاک که دشمن اولدیلر) (پس بر کون علی الغفله ایلغار ایدوب باصوب باشین کسیدیلر و فریدون نخسته یکوب پادشاه اولدی مذکور نوار یخده یاز یلانک مجلیدر تفصیلین مراد ایدین جدی مستوفی نارینه و شاهنامه فردوسی به مراجعت ایلسون (محصول کلام) و زبری پادشاه نسا له سؤال ایلدیکه فریدون بریتیم و بی کس شاهزاده ایدی خزینه و ملک و حشمی و خدای یوق ایدی اوزرینه پادشاهک نیجه مقرر اولدی و ضحاک کی صاحب عظمت و قدرت پادشاه نه وجهله ظفر بولدی (کفت آنچنانکه شنیدی خلقی برو تعصب کرد آمدند و تقویت کردند پادشاهی یافت) خلقی یا حرف وحدت نوصیه در بر بلوک خلق دیمکدر (بر حرف استعلا او ضمیری فریدونه راجعدر) (یا حرف مصاحبت) (تعصب معروف) (کرد آمدند کاف عجمینک کسریله جمع اولدیلر دیمکدر) (تقویت

رد سروری

تغییل بانک نافص و او یسندن مصدر در قوت و یرمک معناسنه (پادشاهی یا حرف مصدر (محصول ترکیب) پادشاه دیدی انجلین که کتابدن بوجلسده ایشندک و یا بوندن غیری برده ایشندک دیمک اوله بر بلوک خلق انک اوزرینه تعصب طریقه جمع او ایدیلر و تقویت ایلدیلر (پس پادشاهک بولدی حاصلی بوجهله پادشاه اولدی پادشاهک آنچنان که شنیدی عیارشدن مفهوم اولان اولدر که وزیرک سولی نجاهل طریقه اوله تأمل ندر (وزیر کفت چون کرد آمدن خلق موجب پادشاهست تو خلق را چرا پریشان میکنی مگر سر پادشاهی نداری) چون ادات تعلیل (کرد آمدن دالک سکونیه جمع اولی معناسنه در) (خلق اضا فنی لامیه در موجب پادشاهی اسم فاعلک مفعولنه اضافیدر) (یا حرف مصدر) (خلق را ادات مفعول (خلق میکنینک مفعول اولی) (و پریشان مفعول ثانسی) (و میکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر مکر بونده کانه معناسنه در) (سر سودا و هوس و آرزو معناسنه اسمدر) (مکر پادشاهک باشک یوقدر دین باشدن خطا ایلش (نداری فعل فنی مستقبل مفرد مخاطب طوماز سین) (یعنی سنک یوقدر دیمکدر) (محصول ترکیب) پادشاهه وزیر دیدی چونکه خلقک جمع او لماسی پادشاهله و سلطنته سیدر سن خلقی نیچون پریشان ایدر سین مکر پادشاهک سودا بوقیدر یعنی اگر سنده سلطنت سوداسی اولسه ظلم و جور ایلد خلقی اورکدوب مملکتدن قاچر مزدک (بیت) همان به که اشکر یحسان پروری * که سلطان باشکر کند سروری) پروری فعل مضارع مفرد مخاطب لشکر مفعول صریحی (و یحسان غیر صریحی) (که حرف تعلیل (سلطان مبتدا و مابعدی خبری (سروری یا حرف مصدر) (محصول بیت) هم اول یکدر که لشکری جائله بسلیه سین (یعنی کال رعایتله تربیه ایلد سین زبر پادشاه لشکر یله سرورلک و پادشاهک ایدر) (پس چونکه بقای سلطنت اجتماع عسکر و اتفاق رعا یا ایلد در انلری جان و کو کلدن رعایت اوزره طو توب ممکن اولدیغی دکلای حرمت و عزت ایلک کرک) (کفت موجب کرد آمدن سپاه و رعیت چیست) پادشاه وزیر دیدیکه سپاه و رعیتک جمعیتک سبب ندر (کفت پادشاه را عدل باید تا برو کرد آیند و رجت تادر سایه دوائس این نشیند و ترا این و هر دونیست (محصول ترکیب) وزیر دیدیکه پادشاه عدل و کرم کرک تا کیم اوزرینه عسکر و رعیت جمع اوله لور رجت و شفقت کرک تا کیم سایه دولته امین و آسوده اولوب بی غم و غصه مملکتده قرار ایدوب حضور ایلد ایلد مذکورک ایکیسی یله یوق) (پس اوستکده سلطنت نیجه قرار ایدر حاصلی سنک جور و ظلم بر حده واره شد که سلطنت الدن کتمک قریب اولمشدر (مشوی) نکند جور پیشه سلطانی * که نیاید زکرک چو پانی) نکند فعل فنی مستقبل مفرد غائب (جور پیشه وصف ترکیبی اسم نکند در جور پیشه جور صنعتلی معنای لازمیسی ظالمدر) (سلطانی یا حرف مصدر در) (و سلطانی خبر نکند در) (که حرف تعلیل (نیاید فعل فنی مستقبل کلز دیمکدر کرک ایکی کاف عجمیله قورددیمکدر) (چو پان جیم و بای عجمیله ترکیده جیم عجمی و بای عربیله چو بان دیدکدر) (عربجه را عی دیرلر) (و یا حرف مصدر چو بانلق دیمکدر) (محصول بیت) جور پیشه اولان کیمه پادشاهک ایاز (یعنی ظالم پادشاهک ایلد) (وزیر اوقوردن چو بانلق کلز حاصلی ظالم کیمه پادشاهک قورددک چو بانلقی کیدر زبر اوقوردک قیون رتمده اختیاری یوقدر کذلک ظالمک رعیت آنجه ده اختیاری یوقدر (بعض شراح نکندی شود و جوری اکاسم و پیشه سلطانی بی اضا فله اکا خبر و سلطانی بانی حرف وحدت طو توب تصویر معناده یعنی جور پیشه سلطانی نشود دیمش صکره کذا سمعت و فیه تکلف استعمال کند فی معنی شود مجاز دیمش صکره دیمش که اومولور که نکندن جور را پیشه سلطانی یا حرف وحدت اولی

اعتبار به و معناسنی پادشاه لردن بر پادشاه جور پیشه ایله دیمش و بجوزان یقال دیوب اعراب
ایدوب دیر که جور پیشه و صف ترکیب در نکندک فاعلی و سلطانی یاه مصدر به ایله مفعولی
و معناسنی سلطنت اید به مزاول کیمسه که صفتی جور اوله دیمش بونک کی تریقانی صواب ایراد
ایلامک ایدی لکن اختلاف طایع و تفاوت اذهان و مراتب ادعای بیان ایلمک ایچون ذکر اولاندی
(پادشاهی که طرح ظلم افکند * پای دیوار ملک خویش بکند) پادشاهی یا حرف وحدت
(که حرف رابط صفت) طرح بونده قانون و اساس معناسنه در پس ظلمه اضافت بیانیه اولور
(افکند فعل ماضی مفرد غائب فاعلی مذکور پادشاهدر) (و طرح ظلم مقدم مفعولی) پای بونده
اساس معناسنه در که ترکیب تمل دیر (دیواره اضافتی لامیه در) (و ملکه اضافتی بیانیه در) (و خویش
لامیه) (بکند به تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب در قازدی و قو پاردی یعنی قلع وقع ایلدی
(حاصلی یقیدی و خراب ایلدی دیمکدر) (پادشاه مبتدا بکند خبری) (و پای بکند مقدم مفعولی
(محصول بیت) بر پادشاه که ظلم رسم و قانونی خلق عالمه صالحه یعنی مملکتی خلقه ظلمی عادت
ایله کندی مملکتی و یا سلطنتی دیوار بونک اساس و غلبی خراب ایلدی زیر ظلمه سلطنت
ثابت و قائم اولماز) (بعض شراح طرح عوارض و صالحون معناسنه در و اضافتی بیانیه در
دیمش و بعضی تعرض ایدوب بیانیه اولماز لازم دکلدر دیوب معناسنی ظلمی خلق عالمه
طرح ایله دیمش بوندن اول طرح رسم و اساس در دیمشدر پس بویکی کلامی پیسنده تعارض
واقع اولدی زیر ظلمی خلق عالمه طرح ایله مصدر معناسیدر) (پس مصدرک مفعولند
اضافتی قبیلندن اولور) (مصراع اولک معناسنی بر پادشاه که ظلم غلبی بر اقدی یعنی ظلمه
بنیاد ایلدی دین ابو بنیاد ایدمه ممش) (و مصراع ثانیکن معناسنی حقیقته اول پادشاه کندو
سلطنتی دیوار بونک اباعنی قازدی دید کیده بی بنیاد در) (ملک راپند وزیر ناصح موافق طبع بنیاد
بند فرمود و بزندان فرستاد) (یعنی وزیر ناصح نصیح و پندی پادشاه ظالمک طبعنه موافق
و مطابق کلدی زیر ظلم و جور او زره مخلوق ایدی پس وزیرک کلامی رأی باطلنه موافق
کلبیکندن بحضور اولدی) (و یا خود وزیر بویه سخت و درشت سویلدیکندن بحضور
اوله) (زیرا اکا برک کوکلی تازک اولغاندر) (پس وزیر قید و بند بیوردی وانی زندانه کوندردی
یعنی حبس ایلدی) (بسی بنیاد که بی عم سلطان بمنازعت برخاستند و بمقاومت لشکر اراستند
و ملک پدر اراستند) (بسی چوق بر بنیاد بونده چوق کچمدی یعنی چوق زمان مرور ایلدی
(که حرف بیان) (بی اصلنده بنین ایدی اوغلار دیمکدر نون اضافت سببی ایله دوشدی) (بنینک
عمه و عمک سلطانه اضافتی لامیه لردر) (بمنازعت با حرف صله و یا حرف مصاحبت) (برخاستنده
متعلق) (منازعت مفاعله با بنیدن مصدر در) (برخاستند بر حرف تأکید) (و خاستند فعل ماضی
جمع غائب قالدیلر) (بمقاومت با حرف صله) (اراستنده متعلق مقاومتده مصدر در مقابله و مفاعله
معناسنه اراستندک مفعول غیر صریحی) (و لشکر صریحی) (اراستند فعل ماضی جمع غائبدر بزدیلر
یعنی حاضر و مهیا ایلدیلر) (ملک پدر لامیه) (خواستندک مقدم مفعولدر استبدیلر و بدیلر دیمکدر
(محصول ترکیب) وزیر حبسندن صکره چوق زمان کچمدیکه پادشاه جائزک عمی او غلاری
منازعت و نزاعه قالدیلر و پادشاه جافینک مقابله و مقابله سیچون لشکر یار قلدیلر یعنی حاضر
و مهیا ایلدیلر و ایدن بابالرنک مملکتی طالب ایلدیلر (قومی که از دست تطاوول او بجان آمده
بود و پریشان شده برایشان کرد آمدند و تقویت کردند ناملاک از تصرفش بدر رفت) قومی
یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت) دست تطاوول بیانیه (بجان آمده جاندن پیرار اولمشلر
(یشاندن مراد بی عم در) (تقویت مصدر در تفعیل با بنیدن قوت و یرمک معناسنه) (نا حرف

رد کافی

رد سیمی

تعلیل (محصول ترکیب) بر قوم که پادشاه جائزک ظلم و تعدیسی لندن جاندن پیرار اولوب
ترك دیار ایدوب غربت اختیار ایلشلر ایدی و هر طرفه طاعمشلر ایدی بی عم اوزرینه جمع
اولدی و اکا نصرت و قوت و یردیلر حاصلی اکا معین و ظهیر اولدیلر ناملاک و سلطنت
تصرفندن چیقدی یعنی مملکتی لندن الدیلر (و بر آنان مقرر کشت) و عی زاده ل اوزرینه
مقرر اولدیلر (قطعه) پادشاهی کور و ادارد ستم بر زیر دست * دوستدارش روز سختی دشمن
زور آورست) (کو اصلنده که او ایدی) (که حرف رابط صفت) (و او ضمیر غائب پادشاه
راجع) (ورا راک فحیله جائز معناسنه در) (ستم سینک کسر یله ظلم دیمکدر) (زیر دست وصف
ترکیبدر کشتنک الی الشده اولانه دیرلر رطایا و خدام کی) (دوستدارده وصف ترکیبدر محب
معناسنه) (شین ضمیر اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قبیلندندر) (روز سختی اضافتی
فی معناسنه در) (و یا حرف مصدر در شدت کونده دیمکدر) (دشمن زور آور ترکیب توصیفی
و زور آور وصف ترکیبی آور یندن زور کتور یچی یعنی قوی و غالب دیمکدر) (محصول بیت)
بر پادشاه که الی الشده اولنره ظلمی جائز طوته یعنی جائز کوره انک محی شدت واضطراب
کونده قوی و غالب دشمندر یعنی ال دوستی شدت و ضرورت حالتنده محکم و شدید خصمی
و عدو سیدر حاصلی هوادار و محبدری دشمنی اولور (بارعیت صلح کن و زجنگ خصم ایمن نشین *
زانکه شاهنشاه عادل را رعیت لشکر ست) با حرف مصاحبت (جنگ خصم اضافتی مصدرک
فاعلنه و یا مفعولنه در) (ایمن کسر همزه ایله بی پروا و امین معناسنده مستعملدر) (زان ادا ت تعلیلدر
لاجل معناسنه) (که حرف بیان) (شاهنشاه عادل بیانیه در) (رعیت مبتدا و لشکر خبری
(محصول بیت) رعیتله صلح ایله (یعنی رعیتی ارضا و خوشنود ایله و خصمک جنگ و جدالندن
فارغ وی پروا اتور) (زیرا عادل پادشاهک رعیتی لشکر در) (یعنی محلی دوشمنه رعیت لشکرک
ایدر) (حاصلی عدالتی سببیه لازم کلدکه پادشاه اوستنه دونوب لشکر و ناصرو باور اولور
و دشمنه جواب و برو پادشاهی محاربه قبیلندن آزاد ایدرلر) (حکایت) (پادشاهی با غلام عجمی
در کشتی نشسته بو دغلام دیگر در یانده بود و محنت کشتی نیاز موده کر به وزاری آغاز کرد
و لرزه بر اندامش افتاد چندان که ملا طقت کردند آرام نکردت) با حرف مصاحبت (غلام
قول) (عجمی به اضافت بیانیه در دل بیلیه عجمی دیرلر) (و یا حرف نسبت حرف وحدت
طوتالمر اصابت ایلدیلر) (کشتی کاف عربک فحی و یا اصلیه ایله یکدر سفینه معناسنه) (قیاس
عجمیه و کشیده یارندن صکره بر یاه وحدت ایراد ایلمک ایدی اما بومقام بر یا ذکر یله
مشهور در) (غلام مبتدا) (دیگر دخی دیمکدر) (در یا مفعول ندیده بود) (وجه خبر مبتدا در
(محنت در یاه معطوف) (کشتی به اضافتی لامیه در) (بناز موده فعل نفی استقبال صنایعش یعنی
تجربه ایلماش) (کر به اسم مصدر در اغله معناسنه) (زاری یا اصلیه ایله اسم مصدر در ایدکدی
معناسنه یا مصدر دیدلر اصابت ایلماش) (آغاز کرد باشلدی دیمکدر) (لرزه لامک فحیله اسمدر
در ترمه معناسنه صریحه ریشه دیرلر) (اندامدن بونده اعضا می ادر) (ملا طقت ملایمت معناسنه در
(آرام بونده قرار معناسنه در) (محصول ترکیب) بر پادشاه عجمی قول ایله (یعنی دل باز کوله ایله
کمی به کروب او تور مش ایدی) (غلام بوندن خبری دریا کور مش ایدی و کشتینک بلا و محنتی
صنایعش ایدی یعنی بوندن اول کمی به کر مش ایدی پس اغلفه و ایکلمکه باشلدی یعنی فریاد
و فغانه باشلدی) (و اندامنه لرزه و ریشه دوشدی یا بوعلق خوفندن و یاد کز طرتمقدن اولقدر که
بو که ملا طقت و ملایمت ایلدیلر قرار و آرام طرتمدی حاصلی در ترمه سنی و فریاد و فغانی کسمدی
(یا وحدتله اولسه بر پادشاه عجمی قول ایله بر کشیده او تور مش ایدی) (یعنی دریا سفر بچون

رد سروری و شعی و کافی

رد سروری

بر کشتی به کیر مش ایدی دینک اولور دی (بر پادشاه احوال بلز بر عجمی غلامه که کندیکن
محبوب ایدی دیوب حاشیه کاشیده غلام عرب و عجمه محبوب معناسنه استعمالی زیاده شایعدر
و محله اکاقرینه در دین عندیات سوله ده عجب ماهر در (و بر پادشاه خاطر می مریوط اولان
بر دیل بلز عجمی غلام خدمتکار ابله کی به کیر مش ایدی دینده اثر نجه کتمش زرا ترکیبیدن ربط
خاطر فهم اولن ساز (ملاک راعیش از و منفص شد) را ادات تخصیص عبش عینک فتحیه
دیر لکدر حیات معناسنه (منفص اسم مفعولدر تفعلیل بایندن صاد مهمله ابله مکدر دیمکدر
حاصلی غلام بویه اواد بگندن پادشاهک عبش و صفاسی اندن مکدر اولدی یعنی زیاده
مألم اولدی (چاره نمی دانستند) اهل کشتی بو غلامک اضطرابی و پادشاهک الم و کدرنی
دفع ابله که چاره بیلدیلر حاصلی غلامک بی قرار لغتی دفع ایده مدیلر که پادشاهک الم و کدری
مذفع اوله چاره ده بر همنه بازوب و وحدت ایچون طوشر زائد باز مشلر و زائد سو بلشملر
(حکیمی در آن کشتی بود گفت اگر فرمای من اورا خاموش کنم پادشاه گفت غایت لطف
باشد) حکیمی یا حرف وحدت مراد یا اهل حکمت اوله و یا عاقل و دانا بر کیمسه اوله (غایت لطف
لامبه در کمال لطف دیمکدر حاصلی کشیده بله بر حکیم وار ایدی پادشاه دیدی اگر بیوزر ابله
بنانی خاموش ایدین یعنی کر به وزاری سنی و اضطراب و بی قرار لغتی دفع ایده بن پادشاه دیدیکه
غایت لطف در (حکیم فرمود تا غلام را بدر یا انداختند باری چند غوطه خورد موبش بکر فتند
وسوی کشتی آوردند بهر دودست در دینال کشتی آویخت چون بر آمد بکوشه بنشست و قرار
یافت) تا حرف تعلیل در (غلام را را ادات مفعول انداختند مفعول صریحی (و بدر یا غیر صریحی
و یا حرف صله (باری یا حرف وحدت چند نیجه دیمکدر (غوطه غینک فتحیه صویه طالمی
معناسنه در (خورد بونده ایچدی معناسنه در غوطه به اسنادی مجازیدر زرا ایچدی دکر
صویه در یعنی هر غوطه ایلدیکه بوغازیه دکر صوی کدیسر اول اعتبار ابله غوطه ایچدی دیر
حاصلی سببه استاد مجاز مرسل قیلندندر (موبش بکر فتند او غلامک صاچنی طو ندیلر
(بهر دودست ابله ابله بله دیمکدر (در بونده حرف صله در بامعناسنه (دینال بونده کی دومیندر
بعضی نسخه ده دینال برینه سکان دوشمش عمان وزنی او زره دومن معناسنه بعضی شراح جمع
ساکن دیمش ظاهر کیده ساکن اوللر مراد در اکر بویه ابله خطای فاحش ایلش تأمل
تدر (آویخت بونک کی برل ده پادشاه دیدی دیمکدر (آویخت فعل ماضی مجمل و لدر دیمش
ابن سید علی و سروری افترا ایدوب فعل ماضی معلوم دیدی دیمش و بویو جهله تعرض ایلش
لکن ایچکسی بیله اصابت ایلش زرا آویخت بونده پادشاه دیدی معناسنه در اصلدی معناسنه
دکل فتأمل (بر آمد چقدی یعنی کی او زرنه (بکوشه یا حرف ظرف (و کوشه بوجق و یا
حرف وحدت و همنه حرف توسل (محصول ترکیب) حکیم بیوردی تا کیم غلامی دریاه
آندیلر بر نیجه غوطه ایچدی یعنی بر نیجه کره دریاه طالدی و چقدی پس صاچین طو ندیلر
و کی جانیه یعنی یانه کنور دیلر ابله ابله بيله دومنه یا پشیدی چونکه کینک او سننه
چقدی بر کوشه ده او تور دی و تسکین و قرار بولدی حاصلی اولکی کر به وزاریسی و فریاد
و فغانی مندفع اولدی (ملاک راپسندیده آمد گفت درین چه حکمتست) یعنی پادشاه
حکیمک وضع عاقلانه سی و تدبیر حکیمانه سی مقبول کلدی و حکیمه سؤال ابله یکه بوندیلر که
حکمت ندر دیو (گفت اول محنت غرق شدن میچشیده بود قدر سلامتی نمی دانست همچنین
قدر عافیت کسی داند که بمصیبت گرفتار آید) قدر سلامت لامبه در و یا حرف تکبر (بعض
نسخه ده سلامت کشتی و قدر (همچنین کذاک دیمکدر (یعنی غلام عجمی کی (قدر عافیت لامبه

رد معنی
رد کافی

رد معنی و کافی

رد سروری

بوند عافیتدن صحت مراد در (کسی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (یا حرف صله
مصیبت اسم فاعل مفرد مؤنث غایبه در افعال بایندن اما بونک کی برل ده روز کاردن
ا بریشن محنت و بلایه دیرل (بعض نسخه لده بمصیبتی یا وحدتله واقعدر (محصول ترکیب)
حکیم دیدی اول بو عجمی غرق اولمق محنتی طاماش ایدی پس صحت قدرنی بلز ایدی
شمه دیکه غرق اولمق لذتی طاندی و اولکدن خلاص بولدی کیده صحت و عافیتله
او تورنی نعمت عظیم بیلدی بنه بونجیلین سلامت و عافیت قدرنی بر کیمسه بلور که بر مصیبتله
کرفتار اولمش اوله (بعضی شراح همچنین عبارتتی مابعدیه شیخه تخصیص ایلدیلر
قصه دن حصه اعتبارله لکن تمه قول حکیم اولمق انسدر (همچنین قدر عافیت کسی داند قولنی
ای من بعرف قدر العافیه دیو تفسیر ایلین تفسیر ایلش (قطعه) ای سیر ترانان جوین خوش
نماید * معشوق منست آن که بنزدیک تو نشنست) ای حرف ندا منادی محذوفدر (نقدیری
ای شخص سیر دیمکدر (سیر سبک کسری و یا به مجهوله ابله طریق دیمکدر که عربجه شعبان
دیرل عجم لغتده و او و یا به معروفه و مجهوله اعتبار اولور (معروف اولدر که و او ساکنک ماقبلنده
اولان ضمه بی و یا ساکنک ماقبلنده اولان کسره بی تمام اشباع ایلیمه سین (و مجهول اولدر که تمام
اشباع ایلیمه سین (ترا سکا دیمکدر (نان جوین بیانیه (جو چمک قحیله اریه در که عربجه
شعبان دیرل شبنک قحی و عینک کسریله (و یا حرف نسبت (نون حرف تأکید اریه
انکی دیمکدر (نماید فعل فی مستقبل نمایندن کورغمز دیمکدر (معشوق ملست اضافتی
لامبه در (آن که تقدیری آن کس که در تنکه مکرر بیان اولندی (زشت زانک کسریله چرکین
دیمکدر فیج معناسنه (محصول بیت) ای شول کیمسه که طوقسین (یعنی بنم کی آج دکل سین سکا
اریه انکی خوش کورغمز یعنی طوقلغ کن اریه انکی بکنر سین لیکن بنم معشوق و محبوب دیر
اول کیمسه که سنک فتکده چرکندر یعنی سکا خوش کلین بکا خوش کلور حاصلی سکا اریه انکی
طوقلغ کن مقبول دیمکدر (امان که آج و محتاج بنم مسلمدر (حوران بهشتی رادوزخ بود اعراف
* از دوزخ بیان پرس که اعراف بهشتست) حوران حور حانک ضمه اهورک و حوراء نک
جمعیدر چر احر و حراء نک جمعی اولدیغی کی اما عجم مفرد مقامنده استعمال ایدوب ادات
جمع ادخال ایدوب حوران دیدیلر بهشتی به اضافتی بیانیه در یا حرف نسبتدر (ورا ادات صله (دوزخ
دالک ضمی و زانک فتحیه طامودر یعنی جهنم (اعراف جتنله جهنم اراسنده بر دیوارک اسمیدر
دوزخ بیان دوزخ خینک جمعیدر اهل دوزخ معناسنه (و پرس فعل امر مفرد مخاطب سؤال ایله
دیمکدر (که حرف بیان (اعراف بهشتست مبتدا و خبر (محصول بیت) جنت حور بیلرینه اعراف که
جتنله جهنم پیشده در دوزخدر یعنی اهل جتنه نسبت اعراف دوزخدر اما اهل دوزخه سؤال
ایلله که اعراف جتندر حاصلی احوال عالم جبعاً امور اضافیدر مثلاً آدم وارددر که تاوق اتنی
یکتمبوب بلدر چین و کو کرچین اتنی استر (اما آدم وارددر که کاواتی بانشده قوزی اتیدر لبا سده
وسا ترسنده بوکا نسبتدر (بیت) فرقت میان آن که یارش در بر * با آن که دو چشم
انتظارش بر در) فرقت مقدم خبر (میان مؤخر مبتدا (ان مضاف الیه در لامبه ابله (که حرف
رابط صفت (یارش ضمیر آنه راجعدر (در حرف ظرف (و بریان معناسنه در یعنی هندنده سینه ده
اولمق احتمالی وار (بافرقه متعلقدر (ان که اصله ه ان کس که در (چشم انتظار بیانیه شین
ضمیر آنک مشار البهی اولان کسه راجعدر (بر حرف استعلا (در قی در باب معناسنه
(محصول بیت) فرقی و تفاوت وار در اولکیمسه نک اراسنده که یارودلداری بانشده بلکه سینه سنده
اوله اولکیمسه ابله که ایکی چشم انتظاری قیوده در که جانان کلوری کلیمزی یعنی عین وصالده

رد سروری

رد سروری

اولان کیمسه ایله محض هجرانده اولان کیمسه بیننده فرق عظیم وار ز بر اول جنب و صاده
 و بودوزخ هجران و حرمانده در (حکایت) هرمن ناجدار را گفتند وزیران پدر را چه خطا
 دیدی که بنده فرمودی (هرمن هانک و میک ضمه لریله و رانک سکونیه نوشروان عادلک
 او غلبدر (ناجدار دید یکی انکچوندر که مصرع التون تاجی اول اول کیدی نتکه خلفای
 عیا سبه ده متصرف بالله اول کیدی (واندن اول دلبند کیرل ایدی (محصول ترکیب) هرمن
 ناجداره سوال ایلد بیلر که باباکک و زراسنک نه خطا سنی کوردک که حبس بیوردک مکرکیم تخت
 سلطنته جلوس ایلدجه باباسی وزیر لری حبس ایلش ایش (کفت خطای معلوم نکردم ولیکن
 دیدم که مهابت من در دل ایشان بی کراست و بر عهد من اعتماد کلی ندارند) خطایی
 با حرف وحدت و یانکیر (مهابت میک فتحیه بونده خوف معانسه در (کران کاف
 عربک فتحیه حد و غایت دیمکدر (عهد لفظ مشترکدر پیمان و زمان بیننده (محصول ترکیب)
 هرمن جواب و یروب دیدی که بونلردن بر خطا معلوم ایلدم اما کوردم کیمه بنم خوش
 کوکلرنده بی حد و غایتدرو بنم پیغمه کلی اعتماد لری یوقدر (تسبدم که ازیم گزند خویش
 قصد هلاک من کنند پس قول حکما را کار بسنم که گفته اند) که حرف بیان (بیم قورقودر
 خوف معانسه (گزند کاف عجمک ضمه لریله ضرر معانسه در اضافت لریله لریله در (قصد هلاک
 مصدرک مفعولیه اضافتدرو بنم لایمه در (حکما را را حرف تخصیص (محصول ترکیب) هرمن دیر که
 بونلر بویه اولد قلرندن قورقودم که کتدولرینک ضرر لری خوفندن بنم هلاک قصد ایلد لری
 (پس حکمانک قولنی ایش بغلدم (یعنی قوللر بویه عمل ایلد مکه دیمشردر (قطعه) از ان کز تو
 تسد بترس ای حکیم * و کر با چوا و صد برای یچسک) از ان یعنی از آن کس دیمکدر (کز که
 حرف رابط صفت تسد ناک و سبک فتحیه لریله و رانک سکونیه فعل مضارع مفرد غائبدر
 فاعلی تحتیه انک مشار الیهی اولان کسه راجعدر (بترس با حرف تأکید (ترس نازک فتحیه فعل
 امر مفرد مخاطبدر (و کروا کردن مخفف در (با حرف مصاحبت (چوادات تشبیه او ضمیری
 انک مشار الیهی اولان کسه راجعدر (صد یوزدر (چوا و عبارتیه فید در (بعضیلر احتمال
 بعید ایلد برای فعلنه قید طوتمشدر (بر حرف تأکید (آبی فعل مضارع مفرد مخاطب برای بونده
 چقشمرسک معنا سنه در (یچسک با حرف صله و با حرف ظرف (محصول بیت) اول کیمسه دنکه
 اول سندن قورقور یعنی سندن خوف و خشبت ایدن کیمسه دن قورقو واکر یوز آنک کی ایلد
 چنکده چقشمرسک یعنی یوز آنک کی ایلد چنک ایلد که قادر ایلسک (حاصلی صواشده
 یوز آنک کی کیمسه به غالب ایلسکده سندن خوف ایدن خوف ایلد زیرا جاتردر که زور و قوتله
 سکا ظفر بولوب حیلد و مکر ایلد ظفر بوله (مصرع اولک معناسنی ایلد یوز انجیلین
 ایلد چنکده یوقاری کلور ایلک دین یوقاری کلامش (و فرضا یوز انجیلین کیمسه ایلد چنکده غالب
 اولور سکرده دین ارنجه کش (دینی که چون کر به عاجز شود * برارد یچنکال چشم بلیک)
 دینی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهام انکاری بی منضمین (بینندن هشتق کورمز مبین
 دیمکدر (که حرف بیان (چون حرف تعلیل (کر به چتک که عربجه هره و سنور دیرلر
 یعنی کدی مبتدا (شود فعل مضارع مفرد غائب اسمی تحتیه کر به به راجع ضمیر (و عاجز خبری
 وجله فعلیه خبر مبتدا در (برارد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی بنه کر به به راجع تحتیه
 ضمیر چقارر دیمکدر با حرف مصاحبت (چنکال جیم عجمک فتحیه لریله یچمی حیوانک قبغنی یعنی
 یچمی سی (چشم بلیک لایمه در (و براردک مفعول صریحی (و یچنکال غیر صریحی
 وجله فعلیه جواب تعلیلدر (محصول ترکیب) کورمز مسین چونکه کر به عاجز اوله و خلاص

رد شعی
 رد کافی

اولغه مجال بولیه چشم بلیکی بچه سبله اخراج ایدر (حاصلی جان قورنارمه جفن بلجه بانک
 هر نقد که کندویه غاب ایلده بورش و صورته یا بشور (از ان مار بر پای راعی زند * که تسد
 سرش را بکو بدسک) از ان ادات تعلیل لاجل معانسه (مار بیلان (بر بونده حرف صله در
 (پای راعی لایمه در (راعی فتح بابندن اسم فاعلر یعنی رعی برعی دن ناقص یانکسندن (زند
 لغنده اورر دیمکدر اما بونده مراد لغندر یعنی صوقق (که حرف بیان از آن در (سرش را رادات
 مفعول (بکو بد کاف عربک ضمی و بلیک فتحیه کو بیدندن باه عربله دوک معانسه بونک کی
 بر لده از ملک مراد در فعل استقبال مفرد غائب از دیمکدر (با حرف مصاحبت (سرش
 بکو بدک مقدم مفعول صریحی (و بسنک غیر صریحی (محصول بیت) انکچون بیلان
 چوبانک ایاغن صوقر یعنی ایاغن انکچون ابصرر که قورقار که باشنی طاشله از ده دیو یعنی
 چوبانک طاشله باشنی از ده جکین بیلور اول جهندن ایاغنی صوقار حاصلی اول بنی هلاک
 ایلز دن اول بنی آنی هلاک ایلد یی دیو ایاغن ابصرر هرمن بویه در جاتردر که وزرا
 بسندن قورقود قلرندن هلاک قصده ایلد لری انلری خود هلاک ایلدم نهایی
 حبس ایلدم (کو بدی کو فندن اخذ ایدنر غلط ایلشدر (حکایت) یکی از ملوک
 عرب رنجور بود در حالت پیری و امید از زندگانی قطع کرده (بعض نسخه ده عرب
 برینه عجم واقعدر (رنجور رانک فتحیه مر بض معانسه مستعمل در او غلا بحقره تحریف
 ایدوب رنجیل دید کاری بوندنر (زندگانی سابقا بو عبارتی بیان ایلد دیرلر
 مراد در حیات معانسه (محصول ترکیب) عرب پادشاهلردن بریسی مر بض اولمش ایدی
 پیرلک حالتده یعنی پیرلک وقتنده و حیانتدن امیدی قطع ایلش ایدی حاصلی اوله جکین
 بلش ایدی بنه بر بود مقدر در کرده دن صکره (ناگاه سواری از در آمد و بشارت آورد که
 فلان قلعه را بدولت خداوندی کشادیم و دشمنان اسیر شدند و سپاه و رعیت آن طرف بجملیکی
 مطیع فرمان گشتند) سواری با حرف وحدت (بشارت بانک کسر یله و ضمه مشتلفک اسمدر
 (که حرف بیان (بجملیکی چچا دیمکدر (محصول ترکیب) پادشاهک مذکور حالی و اشتداد
 مرضی وقتنده ناگاه قیودن براتو کلدی و مرده کتور دیکه فلان قلعه بی پادشاهک دولته
 فتح ایلدک و دشمنلر اسیر اولدیلر و اول جانبک سپاه و رعیتی چچا مطیع فرمان اولدیلر دیدی
 (چون این سخن بشنید نفی سر د بر آورد و کفت این مرده مرانست دشمنانم راست یعنی
 وارثان مملکت) بعض نسخه ده دشمنانم راست برینه دشمنانم راست واقعدر معنی پردر دشمنلریمکدر
 دیمکدر (زیر اسین و تادات خبر در ایکی داده بله (محصول ترکیب) چونکه پادشاه کلن سوارک
 مرده سنی و کلامی د کلدی بر صوق نفس کتوردی یعنی بر آه سر د ایلدی و دیدی بو مرده
 بکا دکل دشمنلریمه در یعنی مملکت و سلطنت وارثلریمه در که بنم اولدو کیم دیرلر که پادشاهلق
 انلره که د بو (قطعه) در بن امید بسر شد در یغ عمر عزیز * که آنچه در دست از درم
 فراز آید) بسر با حرف صله (وسر نهایت و غایت معانسه در (عمر عزیز موصوفک صفتیه
 اضافتدرو بهر حال بیایه در (که حرف بیان (در دست در حرف ظرف دست دلمه در
 (از درم در قیو و میم معناده فرازه مقید در فرازم آید تقدیرنده در یعنی بکا حاصل و بسر اوله
 دیمکدر (فراز قیوده قیمتی معناسنده مستعملدر اما بونده حصول معانسه در (محصول بیت)
 یوامید ده یعنی مصراع ثانی بیان ایلدیکی امیدنده نهایت و غایت واری حیف و در یغ عمر عزیز
 (یعنی عمر بوارزو و هو شده آخر اولدی حیف و در یغ که اول ارزو و رجا که کوکلره در قیودن
 اچروکله یعنی حاصل و بسر اوله (حاصلی کوکلر دیکه حاصل اولدی امیدنده عمر دوکده ی

رد این سید علی و سروری
 و شعی

یعنی وارثان مملکت جاتردر که
 پادشاهک کلای اوله جاتردر که
 حضرت شیخک اوله ندیر

(بونده شدی صبرورت ایچون یعنی اولدی معناسنه طو نان خطا ایلش (و یسر شدک معناسنی تمام شده بیان ایلینی رد ایدن مردوددر) (و بو عبارتی تم دیمکه تفسیر ایلشی نایمدر) (و تمام شده تفسیر ایلیمه نك کلامنده استدرک و ار دیمسی مستدر کدر) (و عمر عزیز اضافتی موصوفک صفتنه در بیسانیه دکلر دین بی وجه سوبلش (امید بسته برآمد ولی چه فائده زانک * امید نیست که عمر گذشته باز آید) امید بسته بیانییه در (برآمد حاصل اولسی) ولی ادات استدرک (زانک کافک سکونیه ادات تعلیلدر) (که عمر گذشته بیانییه (باز آید عودت ایلیمه دیمکدر (محصول بیت) کو کلمه بغلو اولان امید حاصل اولوب وجود بولدی (یعنی نیجه ییلار رجا وارزو ایلدیکم مرادات حصول بولدی امانه فائده حصول بولاسنده انکیچونکه رجا و امید یوقدر که کچن عمر عودت ایلیمه یعنی مرادات وارز و لرهب حاصل اولدی لکن کچن عمر عودت ایلدوب حاصل اولماز (حاصلی کچن عمری تحصیل ایلکه چاره یوق (قطعه) کوس رحلت بکوفت دست اجل * ای دو چشم و دایع سر بکنید) کوس رحلت بیانییه در ویا لامیه مجازا (کوس طبل باز شکله بر ساز در حرب وقتنده و بیراملره و امور عظیمه ده چانور ابری اولور شو بله که اباغ اوزره طور رکن و یادوه اوزره چانور (بکوفت فعل ماضی مفرد غائب لغته ده و کدی دیمکدر اما مراد چالیدی دیمکدر (دست اجل اضافتیه مذکور کیدر) (وداع و اوک فخبیله تودیع معناسنه اسمر سلام تسلیم کلام تکلیم معناسنه اولدوغی کبی (سره اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (بکنید با حرف تا کید) کنید فعل امر جمع مخاطب و دایع مقدم مفعولیدر (محصول بیت) آخرت کوسنی چالیدی اجل دستی (یعنی اولوم و قتی کلدی آخرته سفر ایلک لازم کلدی زیرا اول زمانلرده کو چمک وقتنده کوس چالارلردی اما بوز مانده صورنای چالارل (پس زمان سابق عادتیه اشارتدر) (تکه بر زمان جرس یعنی چاک چالارلردی (خواجیه حافظ چور دوغی کبی (ای ایکی کوزم باشمه و دایع ایلک زیرا خا که کرب و بر بکزدن جدا و اوسر سز) (ایمیدی بر بکزله شمدیدن و دایع ایلک (ای کف دست و ساعد و بازو * همه تودیع بکدیکر بکنید) کف ایلک ایه سنه و نابله دیرلر کف پای کبی دسته اضافتی لامیه در (مراد نیجه در) (ساعد عینک کسریله بلکه دیرلر بازو دیر سکدن یوقارو او موزه دک قرجه لره دیرلر (تودیع بکدیکر مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و بکنید مقدم مفعولیدر (محصول بیت) ای ال ایه سی وای ساعد وای بازو جیه کز بری بر بکزله تودیع ایلک زیرا خاک اللهده بری بر بکزدن آیریلوب چور یسه کز کر لک ایمیدی شمدیدن بری بر بکزله و دایع ایلک (برمن او فتاده دشمن کام * آخرای دوستار کذر بکنید) بر حرف استعلا (منک او فتاده اضافتی بیانییه در) (او فتاده اووله لغته رتاده کبی (دشمن کام وصف ترکیبی اقسامنددر دشمن مراد لی دیمکدر) (یعنی دشمنک مراد نیجه حاصلی دشمنک دبلد وکی کبی دشمنک دبلد وکی خود موت و فوتدر) (آخر فار سیده تقر پروتا کید افاده ایدر انجیق تنکه خواجیه حافظک (بیوی نافه کاخر) بیتک شرحنده مفصل ذکر ایدوب تحقیق ایلش مراد ایدینلر اول رساله مره مراجعت ایلسونلر) (کذر اسم مصدر در کذریدن کجمه و او غرامه معناسنه (کذر بکنیدک مفعول صریحی (و برمن غیر صریحی) (نقدیری برمن کذر بکنیددر) (محصول بیت) دشمنک مراد نیجه بن افتاده نك اوزرینه یعنی دشمنک استدوی و دبلدوی کبی بن دشمنک اوزرینه البتده ای دوستار کذر ایلک بو عبارت ایکی معنایه متحملدر یعنی بی عباد ایلک و یا قبری زیارت ایلک دیمک اوله بعض نسخده ده بو بیتک مصرع اوایی (برمن افتاده مرک دشمن کام) بازمش و ابن سید علی بزم

رد سروری
رد سروری
رد کافی

یازدیغز کبی یازمش لیکن معناسنی تحقیق ایده ممش و ساری تر کینده خطا ایلد کاری کبی معناسنده ده خطا ایلش علی الخصوص کافی اولقد ر باوه ل سو بلش که استماعی صداع دکل جنون ایراث ایدر (روز کارم بشد بنادانی * من نکردم شما حذر بکنید) روز کار ازمان وایام معناسنده در گاه اولور که عمر دن کنایت ایدر ل بونده ده بویه در مبتدا و بشد خبری (بشد برفت معناسنده در) (بنادانی بشده متعلق با حرف مصاحبت (نادان جاهل) (و یا حرف مصدر (من میتدانکر دم فعل نفی ماضی متکلم و حده مفعولی بر مقرر حذر در که مذکور حذر آتی بیان و تفسیر ایلر جمله فعلیه خبریه مبتدا در (مذکور حذر مفعول بکنید در (محصول بیت) بنم ایلم عزم و اوقات حیاتم جهلله و نادانغله کیدی یعنی عمر می هوا و هو سله و ارزوی نفسله کچور دم یعنی عذاب و عقاب آخرتدن حذر ایدوب زاده آخرتله تنقید ایلوب غفلت ایلدم ایمیدی سزیه نصیحت اوسونکه اول باقی ایچون بوفانیده زاده اعمال صالحه کسب ایلک که غفلت و اهمال ندامت و شرمنده لک و برر (حکایت) سالی بر بالین تربت یحیی پیغمبر علیه السلام معتکف بودم در جامع دمشق) سالی یا حرف وحدت (بر حرف استعلا) (بالین) (و بالش یصدغه دیرلر که عرب وساده دیر و اولک کسریله تربت دن مراد قبر شریفلریدر مراد باشی او چیدر بالینک تربه یه و تربه نك یحیایه اضافتی لامیه لدر (معتکف ملازم معناسنه در) (بودم فعل اولجیه اولدم دیمکدر و ادات اولجیه ایدم دیمک اولور (جامع دمشق اضافتی لامیه در که مراد جامع بی امیه در دمشق اصلنده دالک کسری و میمک فخبیله در اما شهرت ایلک کسریله در (محصول ترکیب) بریل شامده بی امیه جامعنده حضرت یحیی پیغمبر علیه السلام مقبره سنک باشی او چندمه معتکف اولدم و یا معتکف ایدم بو ترکیب تمام سنه معتکف اولد یعنی و برمن نهایی سنین دن بر سنه معتکف ایمش یا تمام سنه و یا بر مقدار بی بالینک تربه اضافتی مشبه بهک مشبهه اضافتی قیلنددر دین معلومدر که تربه بی بالینه تشبیه ایلش لیکن مراد سابقا مذکور اولانددر بودکدر (یحیی پیغمبر علیه السلام تربه سنی با صدندم دیمکدر دیکدی سابقا ذکر ایلدیکی تشبیهی تعین ایلش لیکن مردود در بوده جائزدر که سرمرقد منور رنده اولان حجره ادعا بالین اطلاق ایدوب بطریق الاستعاره قهر ایچون بالین اثبات ایدوب باشی او چندمه دیمک مراد اوله (بوده معلوم اوله که قبر شریفلرینک باشی و یاغی او چندمه حجر بوقدر ر همان شوبله مسنم بر قبر در بشیل صوفیه مستور (و بعضیلر دیدیلر که بالش و بالین عبارتلی عتبه بابیه اطلاق اولنور که قبولک ایشیکی مراددر بوقدر برجه تربه دن مراد قبر شریفی محتوی اولان محوطه و بقعه اولور نقل قول بعضنده باطلدر (زیرا قبر شریفلری اول زمانده کشاده ایمش یعنی جامع اورته سنده اطراف ایچق بر قبر ایمش (و اک عثمان بکار بکیلرندن لطفی نام بکار بکی که شامده متوفی اولوب دکر جامع قیمر بنده مدفوندر استانبولدن سروا حاجی کتوردوب اوزرینی بارمقلی بر مقصوره ایلش (معلوم اوله که دعا کویک سیاحتی زمانده بوقدر قبور که زیارت ایلدم حضرتک قبری کبی بلند قبر کوردم بنده که طوال ناسدم بنم قائمندن یو کسکدر (بکی از ملوک عرب که به بی انصافی مو صرف بود اتفاق زیارت آمدوغا ز کرد و حاجت خواست) که حرف رابط صفت (زیارت آمد با حرف صله (و نماز کرد یعنی نماز قلدی (محصول ترکیب) عرب پادشاهلرندن بریسی که انصافی سز لغله موصوف ایدی زیارت کلدی و نماز ادا ایلدی و حاجت دبلدی تنکه زیارت قبورده عاتیدر (بیت) درویش و غنی بنده این خاک درند * و آنان که غنی ترند محتاج ترند (بندک این افطنه اضافتی لامیه در) (خاکک دره ده بویه در

رد شراح جیما

رد کافی

رد کافی

مسنم تفعیل با بدن اسم
مفعولدر او کجمنش دیمکدر
(محمد اسعد)

رد کافی

مخوطه تفعیل با بدن اسم
مفعولدر حائطد تنکه دیواره
دیرلر اطرافنه دیوار چکلمش
نسنه دیرلر سنه

دکر حاجی شامده برجامعدر که
اورته سندن یعنی حرمی
اورته سندن برارمق اقر که فقرا
انده اثوابن یورغایتله مقبول
بردر استانبولده کاغذ خانه کبی
اول زمانده وقف جانندن
اثواب بویه صابون و برلریمش
اما شمدی و برلریمش

(نون و دال ادات خبر در) و آن اصلند و آن در الف مدود ابله و صله همزه ساقط اولشد
(که حرف رابط صفت) و یا حرف بیان (ترادات فضیل) و نون و دال ادات جمع یعنی سین
و نا که مفرد ادات خبریدر آن جمعیدر (محصول بیت) فقیر و غنی اندیا و اولیا و اوسا طبر اغنی
مطیع و متقاد بنده لریدر و آنرا که غنی رفدر یعنی صاحب جاه و منصبدر بخاک دره محتا جر قدر
زیرا آنرا که نیجه دوری مرادات و از دوری وار (خاک دردن مراد اول خاکد مدفون اولاند
ذکر محل واراده حال قبیلنددر) نهایی خاک در یوریدی تأدب طریقله در (خاکدن مراد
اول بایک خدمتکار لریدر دیکده نظر و ار (آن که روی بمن کرد و گفت از اینجا که همت
در ویشانت و صدق معامله ایشان خاطری همراه من کنی) آنکه آنکاهدن مخفقدرا ندن صکره
دیکدر یعنی غار قلوب و دعا ایدوب و حاجت دبلد کدن صکره (روی تقدیری روی ویشدر
قرینه قائم اولد یعنی چون شین حذف اولندی) بمن با حرف صله یوزین بکا ایلدی یعنی بکا
نوجه ایلدی دیکدر (از اینجا اول مقام و مرتبه دن دیکدر) زیرا چابونک کی پرزده محل و مکان
معناست در (همت هاک فحی و کسر یله لغتدر اهتمام معناست در) ویشانه اضافتی لامبه در
(صدق معامله) یعنی معامله صادقه که انده ریبا و سیمه اولیه دیکدر خدا ابله معامله لری مراد در
(خاطری یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) همراه یولداش (زیرا هم ادات جمعدر) هم خانه
خانه دش و هم حجره حجره دش دیکدر بونده رفیق معناست در (پس منداضافتی اسم فاعلک
مفعولانده اضافتی قبیلنددر) کنید فعل امر جمع مخاطب ایلک دیکدر تعظیم طریقله (همراه
مقدم مفعولیدر) (محصول ترکیب) ملاک بی انصاف غار قلوب و دعا ایدوب و حاجت دبلد کدن صکره
دیدنی اول مقامدن که در ویشلرک همتی مقابلسدر (یعنی اهل اللهک بر مرتبه سی و ار در
اول مرتبه دن هرینه که همت ایلدر باذن الله حصول بولور) (صدق معامله ده بومعناست در یعنی
خدا ابله بر معامله صادقه لری وار در که اول معامله صادقه مرتبه سندن هرینه که مراد اید بولور
اللهک امری بله ظهوره کلور (حاصلی واصل الی الله اولنلر هر نه که مراد ایدر لسه مفسر اولور
(نهایی اراده لری خداک ارادته موقوفدر) پس مذکور مرتبه دن بکا برخاطر نوجهنی
و کوکل همتی همراه ابله (یعنی بی کوکدن چقارمه) (حاصلی بی دعا دن اوته دیکدر
(از اینجا ک معناست از درون دل و جان دین عنیدی سولیش (زیرا بوعبارتدن استفاد
اولماز) بعضیلر دیشلر که بو تقدیر چه خاطری قیدی مستدرک اولور بویه دین مستدرک
سولیش (زیرا خاطر دن مراد توجه خاطر در) (حاصلی طلب دعا در) بعضیلر دیشلر که جادن مراد
فیض و فضل خدا در (زیرا همتلری خدا دندر کنیدلر دن دکلدر بومعنی کر چه صحیحدر) اما
بوعبارتدن استفاد دکلدر فنامل بعضلرازان روی و ازان سبب و ازان جهت معناست در دیش
بوده بوعبارتدن استفاد اولماز (که از دشمن صعب اندیشناکم) که حرف تعلیل (دشمن صعب
بیانیه) (اندیشناکم نالک بونک کی پرزده نسبت معناسنی افاده ایدر) غضبناک و ترسناک و پرسناک کی
بونده ترسناک معناست در (اما الفنده فکری معناست در) (حاصلی سندن همت دبلدیکم انکچوندر که
صرب دشمندن خوف و بیم اوزرهیم) (کتم بر رعیت ضعیف رحمت کن تا از دشمن قوی زجت نبینی
(رعیت ضعیف بیانیه) (رحمت کن فطنتک مقدم مفعولیدر) کن کافک ضعیله فعل امر مفرد مخاطبدر
کنیدندن ابله دیکدر تا حرف تعلیل (دشمن قوی بیانیه) (زجت نبینی نالک مقدم مفعولیدر) (نبینی
فعل نی استقبال مفرد مخاطبدر) ببیدندن کورمه سین دیکدر (محصول ترکیب) حضرت شیخ
پور و قناکیم ملاک بی انصاف بندن همت رجا ایلدیه بن اکادیدم ضعیف رعیته مرحت ابله
ناکیم قوی دشمندن زجت کورمه سین (یعنی رعایای اسر که الله تعالی سنی اسر که سین و دشمندن

رد شعی و کافی

رد این سید علی

رد سروری

رد سروری

رد کافی

امین و سالم ایلسون (رحمت و زجت نجس خطیدر) (نظم) بیاز وان توانا و قوت و سر
دست * خطاست یچمه مسکین ناتوان بشکست) (بیاز وان با حرف مصاحبت) (بشکسته
متعلق) (بازوان بازونک جمعیدر قوی مراد در توانایه اضافتی بیانیه در) (قوت بازوانه معطوفدر
سره اضافتی و سرک دسته لایملر در) (بونده سر دستدن یچمه مراد در) (خطاست مقدم خبر) (یچمه نالک
مسکینه اضافتی لامیه در) (و ناتوانه بیانیه) (یچمه بشکستک مقدم مفعولیدر) (بشکست بونده مصدر
معناست در اول جهتدن فاعل استمر و مبتدا اولغه قابلدر) (محصول بیت) زور لی بازور لاه و یچمه
قوتیله مسکین ناتوانک یچمه سنی صبیق یعنی فرقی خطادر (یعنی سلطنت زور و قهر ابله رعایای
مسکینک یچمه سین پورمقی) (یعنی جور و جفا و ظلم ایلک خطادر) (بتردد آنکه بر افتاد کان بخشاید
که کر زبای در آید کشتش نکیر دست) (بترسد فعل امر مفرد غائب فعل مضارع مفرد غائبه مشترکدر
نشیله رده بویه در جمعلرده) (پس فعل مضارعدر امر معناست دینلر مشترک صیغه اولدیغن
بلزلریش) (آنکه تقدیری آنکس که در نشکه مکرر بیان اولندی) (بر حرف استعلا) (افتاد کان مساکن
وضعفا) (بخشاید فعل نی مستقبل) (بخشایدندن اسر که مزیدیکدر) (که حرف بیان) (و یا حرف تعلیل
(زبای در ایده متعلقدر که فعل شرطدر) (کس مبتدا) (نکیرد فعل نی مستقبل مفرد غائب طومناز
دیکدر خبر مبتدادر جمله اسمیه جزاء شرط واقعدر) (تقدیری کس دشمن نکیرددر) (محصول بیت)
قورقون شول کیمسه که ضعف و مسا کینه رحم ایلز (یعنی فقرایه ظلم ایلین خوف ایلسون که آیتدن
دو شوب زله و لغزش واقع اولورسه) (یعنی روز کاردن باشنه بر مصیبت کلورسه کیمسه البی طومناز
حاصلی کیمسه اکادستکیر و معین و ظهیر اولماز) (پس قورقوب فقرایه ظلم ایلسون بعض نسخه رده
نترسد واقعدر فعل نی مستقبل استفهامی متضمن قورقازی دیکدر) (یعنی البته قورقو کر کدر
دیکدر) (هر آن که تخم بدی کشت و چشم نیکی داشت * دعاغ بیهده پخت و خیال باطل بست)
(تخم بدی بیانیه تخم معروف بدیرامز) (و یا حرف مصدر برامزاتی تخمی دیکدر) (کشت فعل ماضی
مفرد غائب کشتن دن اکدی دیکدر و او حرف عطف) (چشم نیکی لامیه در) (چشم بونده رجا
معناست) (نیکی یا حرف مصدر ایلک دیکدر) (داشت فعل ماضی مفرد غائب طوتدی دیکدر
(دعاغ دالک کسر یله ترکیه دعاغ دیدکلر بدر بونده فکر مراد در ذکر محل واراده حال قبیلنددر
(بیهده و بیهوده بی فائده و باطل معناست در) (خیال باطل بیانیه در) (دعاغ پختک مفعولی
(و خیال بستک) (محصول بیت) هراول کیمسه که برامزاتی تخمی اکدی و ایلک امیدنی طوتدی
(یعنی فقر و مسا کینه ظلم ایدوب و فلاح و ایلک مکافاتنی رجا ایلدی فکر فاسد بشوردی و تصور
باطل بغلدی) (زیرا سببانه حسنات جزا اولماز بلکه سببانه سببنا و حسناته حسناتدر) (کشت فعلی
کاشتن دن اخذ ایلین غفلت ایلش) (من کاشتن بمعنی افشاندن دینی تخطیه ایلین تعصب ایلش
زیرا مرادی تصور معنادر بیان ترادف دکلدر) (زکوش پنبه برون آر و ادخلاق بده * و کر تومی
ندهی دادرز دادی هست) (کوش کاف عجمینک ضعیله قواقی دیکدر) (پنبه بای اول عجمیدر
حرکات ثلثه ابله پاموق معناست) (برون طاشره دیکدر) (آر فعل امر مفرد مخاطب کتور دیکدر
آریدندن که مخفقدر آوریدندن بحسب افت طاشره کتور دیکدر اما مراد چقار دیکدر) (داد
بونده اسمدر عدل معناست) (خلقه اضافتی مصدرک مفعولنه در) (بده یا حرف تأکید وده دالک
کسر یله و هاء اصلیه ابله و یردیکدر) (دهیدندن ایکن مصدرنده و مضارعنده و اسم فاعلنده دالک
فحی مشهور در) (داد بدهک مقدم مفعولیدر می ندهی تقدیری نمی ندهی در ضمره رت وزن ایچون
نون تا خبر اولندی اگر سن و پر مزایسک دیکدر فعل مضارع مخاطبدر داد مفعولیدر عدل معناست
(روز دادی لامیه در و یا حرف وحدت و یا خود حرف تنکیر) (محصول بیت) ملاک بی انصافه

رد شعی و کافی

رد این سید علی

و با هر ظالمه خطاب ایدوب بیورر فولا عکدن غفلت پند سنی چقار و خلقك عدل و انصافنی ویر
 یعنی الاك الله اولئکه عدالت ایلله و انصاف کوستر واکر سن داد و عدل ویرمزایسك یعنی عدل
 و انصاف ایلزایسك عدل کونی وار در کمانده هر کسك بلکه هر حیوانك انتقامنی الوب انتصاف
 ایدرل حاصلی دیناده ظلم ایدرایسك آخرتده جزاسین کورسین (می ندهیده می وزن ایچون تقدیم
 اولدی دین حق ادایی ایلامش (نون تاخیر اولدی وزن ایچون دیمک کرک ایدی (بونظمک اولنده
 رباعی یازاتلر افسالم نظمی غریب بیامرزیمش (اگر نومی ندهیده داد یریشه دان یازوب
 امر در دانستدن دین ایکی وجهله خطا ایلمش قنبر (وروز دادی یریشه روز دادنی دیدیکی
 اغربدر و یامصدری مصدرة داخل اولدیغی کورلمش وایش دلمش دکلدر (مثنوی)
 (بنی آدم اعضای یکدیگرند * که در آفرینش یک کوه رند) بنی اصلنده بنین ایدی اضافله
 نون ساقط اولشدر آدمدن بونده مراد حضرت آدمدر (اعضا عضوک جمدر (یکدیگره
 اضافتی لامیه در و تون و دال ادات جمدر خبردر (که حرف تعلیل (آفرینش اسم مصدر در
 افرینیدن یرادلمش معنای عربچه خلقت و فطرت دیرل (کوه کاف عجمک قحبه
 معروف تعریب ایدوب جوهر دیرل (نون و دال ینسه ادات جمع خبردر (محصول بیت)
 حضرت آدم اوغلاری بری برینک اعضا سیدر یعنی بری برینک جسدی حکمنده در (زیرا
 خلقتده و فطرتده بر کوه رنددر (یعنی جمله سی برانادن و برانادن که حضرت آدم و حوادر
 بعض نسخده مصرع ثانی (که در اصل فطرت یک جوهرنده) واقعدر و بعض شراح
 بونسخه بی اختیار ایلش و بعضی بونسخه بی اختیار ایلدیکنه تعصب طریقله اعتراض
 ایلش لیکن اعتراضی موجه دکلدر بعض شراح جوهر دن مراد نطفه حضرت آدمدر دیمش
 بویه اولسه بعید دکلدر مجزا نطفه به جوهر دیمش اولور بعضیلر دخل ایلدیلر که نطفه به
 جوهر دیمک صحیح دکلدر دیوانی دخیل مدخوادر (جو عضوی بدرد آورد روز کار * دیگر
 عضوهارا نماند قرار) چو ادات تعلیل (عضوی یا حرف وحدت) بدرد باحرف صله
 (درد آغری به دیرل عربچه الم دیرل) پس درده مرض دین لغت معنای سولیماش
 (روز کار آوردک فاعلیدر و عضوی مفعول صریحی و بدرد غیری صریحی) عضوهارا ادات
 جمع ورا حرف تخصیص (نماند ایکی نوک قحبه فعل نفی مستقبل مفرد غایدر (ماندندن
 قالماز دیمکدر قرار فاعلی ارام و سکون دیمکدر (محصول بیت) چونکه روز کار و عضوی وجع
 و جعه (یعنی الم کتوره حاصلی درد ناک ایلله غیر اعضا ارام و قراری قالماز (یعنی اول
 درد ناک عضوک المی سائر اعضا به تأثیر ایدر) پس چونکه بنی آدم بر جوهر دن خلق اولوب
 بری برینک اقرباسی حکمنده اولدیه برینه برالم و بلا کلیجک جیبی متالم و متأثر اولمق کرک
 (بدردک باسنه حرف زائد دین زائد سولیمش (توکر محنت دیگران بی غمی * نشاید که نامت
 نهشد آدمی) که اصلنده که از ایدی (که حرف بیان (محنت دیگران لامیه بای بطنیله
 (غمی یا ضمیر خطاب (نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب لایق دکل دیمکدر (که حرف بیان نامت
 یا ضمیر خطاب آدک دیمکدر (نهند فعل مضارع جمع غائب نهیدندن قورل دیمکدر
 آدمی بایله انسان معنای در (محصول بیت) سنکه غیر بلر محنتندن بی غمین (یعنی سائر قرداشلرک الم
 و بلاستندن بی پرواسین حاصلی انلرک دردندن بی درد و غمین و انلری آچمازسین لایق دکلدر که
 آدکی آدمی قویار (یعنی سکا انسان دیمک لایق دکل (زیرا انسانیت و مرده لک بلا و الم کرفتارلری
 قاریوب انلر ایچون غم و غصه چکدر (حکایت) درویشی مستجاب الدعوه در بغداد بدید آمد
 (درویشی یا حرف وحدت (مستجاب اسم مفعولدر استفعال بایستدن مقبول معنای دعوت

رد این سید علی
 رد سروری و شعی
 رد این سید علی
 رد این سید علی

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد شعی

اضافتی قائم مقام فاعله اضافتدر (دعوت بونده دعا معنای در (یعنی دعای مقبول دیمکدر
 بغداد عرب دال ثانی بی معجمه اوقور بر اسمیده زوراء در زانک فحی و واولک سکوینله سلامده
 دیرل (بدید فصحاء عجم بای عجمله اوقور امار و میلباه عربیله آشکاره معنای (محصول ترکیب)
 بغداد ده دعای مقبول بر درویش ظاهر اولدی (بدید آمدک معنای ظاهر اولدی دیمکدر
 (حجج یوسف بخواندش و گفت دعا خیر بر من کن گفت خدا جانش بستیک) حجج لغتده
 مبالغه ایلله حجت لشعی اما بونده بر شخصک اسمیدر که ظلمه نامدار در عدالتده نوشروان نامدار
 اولدیغی کی (معاویه نسلندن مروان بن حکمک اوغلی که عبدالملک ایدی انک خانی و بکار یکسی
 مقامنده بر ظالم ایدی حضرت کعبه بی مجبقلر قوروب یقیدی و ینسه یابدی الا آن اولان یابی
 آنکدر قصه لری بی حد و بی نهایتدر (برسی بودر که حکومتی و ولایتی زماننده یک التیوز کره یک
 یعنی یک کره یک و التیوز کره یک مسلمان قتل ایلش و حبسنده اون سکر یک مسلمان هلاک
 اولش چار سد کیله ترسی از دروب مجوسلره ایچر ایش و تمام خلافتی و حکومتی دوت بیل
 برآی ایش (کذا فی تاریخ خلفاء) یا اسنک اسمی یوسف ایش (تقدیر کلام حجج بن یوسف در
 بین العلمین واقع اولان ابی حذف ایلک دأب ایچامدندر (بخواندش باحرف تأکید (خواند
 و اورسمی و روم ضمه ایلله فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تختنده حاجه راجع ضمیر مفعولی
 درویش راجع شیندر (گفت حجج درویش دیدی (دعا خیر بر من کن بر بونده یا صله
 معنای در استعلا ایچون دکلدر که دعا علیه لازم کلاه اولسه ده خود ضرر ایلز (زیرا اول
 قاعده عربیه مخصوصدر عجمده معتبر دکل بکا خیر دعا ایلله دیمکدر (گفت درویش دیدی
 (جانش شین حاجه راجعدر) (بستان باحرف تأکید ستان سبک کسر بیه ال دیمکدر ستانیدن
 امر مخاطبدر ستانندن دین اصابت ایلامش (محصول ترکیب) حجج بن یوسف مذکور
 درویشی یا تنه دعوت ایلدی و دیدی بکا بر خیر دعا ایلله درویشیده یارب جان ال دیدی
 (گفت از بهر خدا این چه دعاست گفت دعای خیرست ترا و جله مسلمانرا) از بهر خدا
 الله ایچون دیمکدر (محصول ترکیب) حجج درویش بویه دعای استغراب و استعجاب
 ایدوب دیه ی الله ایچون بونه دعادر که بنم حقه ایلدک یعنی بویه دعا ایشدلمش دکل (درویش
 دیدی بوخیر عادر سکا و جیبی مسلمانله تا کیم آسن اولکله ظلم و کینه کسندن خلاص بولاسین
 و مسلمانلر سنک شر و فسادکدن خلاص بولال حاصلی ایکی جانب به بود دعا ده نفع وار
 (مثنوی) ای زبردست زبردست آزار * کرم ناک بیانداین بازار) ای حرف ندا مناداسی
 مخدوف تقدیری ای مرد زبردست در (زبردست وصف ترکیبدرالی اوستون معنای
 بلکه الی اوستلی دیمکدر (زیرا زبردانک و بانک قحدر بیه اوست معنای در که عرب
 فوق دیر زبردسته اضافتی بیاندر (زبردست ده وصف ترکیبدرالی آلتی معنای
 مغلوبدن کنایتدر (زیرا زبردانک کسر بیه آلت معنای در که عربچه تحت دیرل (آزار
 زبردستله بر وصف ترکیبی دخی اولش اما معنای زبردسته مقیددر (کرم لغتده
 اسبجی دیمکدر بونده قرغن مراد در (تالی معنای در) کی فحی دیمکدر عربچه مثنی دیرل
 اسماء منقوصه دندر تالی فحانه دکل دیمکدر (این بازاره اشارتدر (محصول بیت) ای الی
 الله کبری انجیدی الی اوستلی (یعنی ای زبردلری و مغار بلری آزار آیدیی زورلی و کوچلی
 (حاصلی ای فقرا و مساکینی انجیدوب انلره ظلم و جفا ایدیی جوار ظلم سنک ظلم و جفاک
 بازاری قیانه دکل قرغون قاله (یعنی سنک فقرا و مساکینه جور و جفاک نه زمانه دکل محمد اولوب
 باقی قالور البته بر کون نهایت و پایان بولور (حاصلی بومنصب و دواته بر کون زوال کلور ایددی

مطلوبه

رد سروری

جاه که مغرور اوله (بچه کار آیدت جهان داری * مردنت به که مردم آزاری) بچه با حرف صله
آید فعل مضارع مفرد غائب (تاضمیر منصوب معنای مفعولی (جهاندار وصف ترکیبیدر
جهان طوئجی یعنی صاحب سلطنت و حکومت معنای (و یا حرف مصدر جهاندار لایق
دیگدر (مردنت تاضمیر مجرور معنای مضاف الیه در که ضمیر خطابدر (که بونده من تفضیلیه
معنای در (مردم آزار و وصف ترکیبیدر آزار بدیدن مردم انجیدی معنای (و یا حرف مصدر
(محصول بیت) زیر دسته خطاب ایدوب پیورر جهاندار لایق و سلطنت سنک نه ایشیکه کلور
یعنی پادشاه لایق نکه کرک حاصلی سلطنته لایق و سنز وارد کلسن زیر ظالم بی بالک سین پس سنک اولمک
یکدر مردم آزار لعدن یعنی صاغ اولوب خلقه جور و ظلم ایلمکدن اولمک یعنی مونک یکدر که
هم سن ماثم و مظالم کسبندن خلاص بولور سن و خلق عالم جور و ظلمدن خلاص بولور
بعضیلر که حرفی حرف تعلیل اعتبار ایدوب یا بی ضمیر خطاب طومش و معنای زیرا مردم
انجیدی سین دیمش (لیکن باده صدر یله یا خطاب بر قافیه ده جمع اولوب صیدر (و بعضیلر آزاری
فعل مضارع مخاطب دیمش ینه عیوب قافیه دن سالم اولماز (حکایت) یکی از ملوک بی انصاف
پارسانی را پرسید که از عبادت تها کدام فاضلترست (پارسی باده بحمله عابد دیور (و یا حرف
و حدت (و راداد مفعول) پرسید باده عجمک ضمیمه و رانک سکونی و سنک کسر یله فعل ماضی
مفرد غائب صورتی دیگدر (که حرف بیان (کدام کاف عربک ضمیمه فنی دیگدر (فاضلتر
افضل معنای در (محصول ترکیب) انصاف سنز و ظالم پادشاه لردن بریسی بر عابد صور دیگه
عبادت لردن فنی عبادت افضلدر که اکامقید اولوب مشغول اولیم (عبادت تهادن صکره مرا
عبادتنی ایراد ایدن لر زانده ایشلر زیر سوال عموم اوزره وارد اولشدر (گفت ترا خواب نیم روز)
ترا سکا دیگدر (خواب بونده او یقو معنای در (نیم اضافتی لامیه در (نیم لفظی روزه وشبه
وساله مقارن اولان لر رده مضاف قلامق مشهور در (لیکن قیاس مضاف قلمقدر شول رده کیم
نصف مراد اوله (مثلا نیم نان یارم اتمک دیگدر (و نیم سبب یارم الما دیگدر پس قیاس اضافله
او قومقدر و مراد یارم کون اوله نصف بوم معنای (پس نیم روزدن قبوله وقتی اراده ایلمکه
هیچ بر وجهله مساع بوقدر و اول ظالمی او بوققدر خلق ظلم و تعدیستدن راحت ایلمک مراد
اولجه (قبولله و قبوله و قبوله بومعنای نسبت برابر در علی کل حال بونده یارم کون مراد در
نکه نیم نانی کر خورد مر د خدا ینتده مر و ر ایلدی نصف نان مراد در (و بومعنی اضافت سنز
مستفاد اولماز نکه عقل سلیم و طبع مستقیم واضحدر (پس عابد پادشاه جائزه دیر که سکا
اوله زمانه دك او بومق احسن عبادتدندر که اول حاله کسب ماثم ایلمز سین و کیمسه
اوزرینه جور و ظلمک جاری اولماز که انک سببیه آخرنده معذب اولاسین فتنه بر (ناداران
یک نفس خلق را نیاز آری (تا حرف تعلیل آن اسم اشارتدر (یک نفس و یا مذکور خوابه
(نیاز آری فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب آزار ایلیمه سین یعنی انجیمه سین (محصول ترکیب) عابد
دیر که سکا نصف بوم نوم افضلدر تا کیم او بودیفک بر ساعتده خلقی آزار ایلیمه سین یعنی خلق خدا
سندن امن و امان اوزره اوله یا خود تا کیم او بودیفک حاله بر نفس و بر ساعت خلقی آزار ایلیمه سین
یعنی او بودیفکده خلقی بر نفس سنک جور و ظلمکدن آزاد اوله (اکثر نسخه لر ده یک عبارت
یوقدر و بعضنده نفس دوشمش و بعضنده ساعت یک نفس پیورر دیخی قلت زماندن کایتدر
نکه خواجه حافظ (تفسیر این دو حرفست پیورر مشدر قلت الفاظ و کثرت معانیستدن کایتدر
(قطعه) ظالمی را خفته دیدم نیم روز * کفتم این فتنه است خوابش برده به (ظالمی با حرف
و حدت (و راداد مفعول (خفته لفظ مشترکدر یا تمش و او بومش ینتده ماضیدن قسمدر

رد سرورزی و شمع
رد این سید علی

مر اسخه
رد این سید علی و سرورزی

نصف نهار
نسخه

رد شرح جیمه

بونده او بومش معنای در (نیم روز اضافت لامیه در یارم کون یعنی کونک یاریمی حاصلی زوال
وقته دك (این اشارتدر ظالمه و مبتدا (فتنه است خبری (خواب مبتدا (وشین ضمیر ظالمه
را جعدر معنی جهتنده (رده دك مفعولیدر ضرورت وزن ایچون تقدیم قلمشدر تقدیری او را خواب
برده به در (برده به خبر مبتدا در (محصول بیت) بر ظالمی نصف النهار او بومش کوردم دیدم
بوظالم برفته در فتنه دك او بو دیخی یکدر یعنی او بومش اولمسی یکدر زیر یا تمش و او بومش
فتنه بی او بارانه لغت وارد اولمش پس بو ظالمی خواب المش و یا تمش اولمق یکدر حاصلی
خوابده اولمسی محض خیدر (آنکه خوابش بهتر از بیدار یست * ایچنان بدزندگانی مرده به
آنکه یعنی آن کس که (که حرف رابط صفت و خواب مبتدا (وشین ضمیر آنک شار الیهی اولان کسه
را جعدر (و بهتر خبر مبتدا (ازمن تفضیلیه معنای در (بیدار او یا نقی دیگدر صفت مشبهه در
عربجه یقظان دیور (با حرف مصدر) وسین و تاداد خبر (ایچنان آن اسم اشارتدر (چنان ادات
نشبیه (بدزندگانی وصف ترکیبی یاراماز دیر لکلی دیگدر کاف عجمی هاء رسیدن بدلدر (والف
ونون شد و زاد اخل اولشدر زیر از ندکی و زندگانی باده صدر یله بر معنای در (مردن تقدیری مرده شدن
یعنی مرده اولمق یکدر (محصول بیت) اولکمه که او بقوسی بیدار لغتدن یکدر (یعنی او بوماسی
او یا نغلبه دندن یکدر (پس انجیلین بدزندگانه یعنی یارامز دیر لکلی کیمسه مرده اولمق یکدر حاصلی
مماقی حیانتدن یکدر (انجیلین یارامز نامه قول دیر لکدن اولمش اولمق یکدر دین عذدی سو یلمش
(حکایت) یکی را از ملوک شنیدم که شبی در عشرت روز کرده بود و در پایان مستی
می گفت (که حرف بیان (شب با حرف و حدت (در حرف ظرف (عشرت لغته اختلاط
معنای در اما بونده ذوق و صفادن عبارتدر (کرده بود ماضیدن قسمدر ایشیددی
دیگدر جعل و تصیر معنای متضمن اولدیچون ایکی مفعول الورا و لکسی شب و نایسی روزدر
(پایان باده بحمله غایت و نهایت دیگدر (مستی به اضافتی لامیه در (می گفت حکایت حال ماضی
سو یلردی دیگدر (محصول ترکیب) پادشاه لردن بریسی ایشتمکه کیمجهی عشرت و صفاده کون
ایشیددی (یعنی صباحه دك باده ذوقنه مشغول اولوب او بومش ایدی کیمجهی کون ایلمک
او بومامقدن کنایتدر یعنی ایچیکده احیاء لیل ایشیددی (و مستک آخرنده سو یلردی یعنی
بوییتی او قوردی (بیت) مارا ایچهان خوشتر ازین یکدم نیست * گر نیک و بد اندیشه و از کس
غم نیست) مارا با حرف صله و یا حرف تخصیص بزه و یا بزم دیگدر (بجهان با حرف ظرف
(از حرف ابتدا (این اسم اشارتدر بر مقدر دم لفظنه و یا مذکور یکدمه و بوندن صکره بر دم تقدیر
اولوب مبتدا قلنه (و نیست خبری (کز اصلی که از ایدی که حرف تعلیل (نیک ابو (و بد
یارم اندیشه بونده غم و غصه و خوف و الم و تشویش معنای در (محصول بیت) بزه و یارم جهانده
بو برمدن خوشتر و بکرک بر دم بوقدر زیر ایددن و یارمزدن پروامز و غم و غصه و خوف
یوقدر یعنی کیفیت باده ایله بر حالته و ارمش که دنیا و مافیها کوزمه چو بچه کور غم حاصلی باده
کیفینک برحالی وارد کیم کدابی پادشاه ایدر نکه شاعر پیورر (بیت) بر عالمه و ارمشدر
ارباب خرابیات (کیم دوشده دخی کورم زانی اهل کرلمات) (اندیشه بی نیک و بدله وصف ترکیبی
اعتبار ایدوب بر ایا بوفکر ایدن و یارم فکر ایدن و کیمسه دن غم یوقدر دین هنوز وصف ترکیبی
لذتی طامش (در ویشی برهنه بیرون بر سر ما خفته بود و گفت) در ویشی با حرف و حدت
(برهنه بالک فحشی و ضمیمه و هات سکو نیله چلا قدر عربان معنای (بیرون طامشده دیگدر
ظروف مکاندندر (بر سر ما با حرف ظرف بر ما صغوق دیگدر سبک فحشی و رانک سکونیه
(خفته بونده یا تمش معنای در (بود ادات زمانیه در ایدی معنای (محصول ترکیب) پادشاه

رد شمع

رد شمع

مذکور بیتی او قودینی حینده برعربان در ویش طاشمه ده صفوقده یاوردی بیتی ایشد بچک دیدی (آه سرماهم صفوغه وهم زمانه دیرلر دین افترایلیش (زمانه زمستان دیرلر (بیت) ای آن که باقبال تودر عالم نیست * کیم که غمت نیست غم ماهم نیست) ای آن که ای آن کس که تقدیرنده در (باقبال باحرف تخصیص اقبال دولت معناسنه در تویه اضافتی لامیه در (کیم فعل مضارع متکلم وحده در کبر بدندن طونایم (یعنی فرض و قیاس ایده) که حرف بیان (غمت نیست کندو که مخصوص غمک بوق (غم ما اضافتی لامیه در یای بطنیله ینه تخصیص افاده ایدر (هم بونده هطف و جعبت معناسنی افاده ایدر استفهام انکار یله (محصول بیت) ای شول عشرت و ذوق ایابن پادشاه که سنک دولت واقبا لکله عالمه بر فرد بوقدر یعنی سن واصل اولدیفک ذوق وصفایه کیمه واصل دکل فرض ایده یم که کندو که مخصوص غمک بوقدر ینه مخصوص غمکه بوقی یعنی فقرا و مساکینک غنیم چکمره بسین حاصلی بزم ایچون غم چکمرک کرکسین زیر آخرنده سلاطیندن رعایا و فقرا و مساکین احوالی نقیر و قطمیر تقشیش و تفحص اواسه کرک مصراع ثانیکنک معناسنی طونایم که غمک بوقدر بونده بوقدر (پس سنکه برارز بی غم اولقده دین اگرچه بوعبارت بومعنایه محملدر امامقام بومعنا دن کلی با ایدر فتأمل بویته غم و هم اعتباری اطقندن خار دکلدر زبراعر بیده هم بیک تشدید یله غم معناسنه در (معلوم اوله که بوابکی بیتک اجتماعندن بر رباعی حاصل اولور (ملک را این کلام خوش آمد صره هزار دینار از روزن بیرون داشت و گفت ای درویش دامن بدار گفت دامن از کجا آرم که جامه ندارم) ملک را پادشاه دیکدر کلامدن مراد او قودینی بیتدر (صره صادک ضمی وراه مشددله کیمه معناسنه در هزاره اضافتی لامیه در (روزن بونده پیچره معناسنه در (جامه ندارم جام بوق دیکدر (محصول ترکیب) پادشاه در ویشک او قودینی بیت خوش کلدی (یعنی حظ ایلدی بیک التون صره پیچره دن طاشمه طوتدی (و دیدی ای درویش اتکک طوت (یعنی اتکک آج (درویش دیدی که اتکی قندن کتوره یم که قفتانم بوق (یعنی قفتان اولق کرک که دامن اوله (پادشاه را برضعف حال او رحمت زیادت کشت خلعتی بران مزید کرد و بیرون فرستاد) (پادشاه را را ادا ت تخصیص (ضعف حال لامیه در (یعنی مصدرک فاعله اضافتدر (کشت بونده صار معناسنه در اولدی دیکدر (خلعتی یا حرف وحدت بر قفتان دیکدر (بران اول صره اوزرینه (مزید مصدر می در زیاده معناسنه بیرون طاشمه یه (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب (فرستادن کوندردی (یعنی ارسال ایلدی دیکدر (محصول ترکیب) پادشاهک در ویشک ضعف حاله رحمتی زیاده اولدی واول صره اوزرینه بر خلعت زیاده ایلدی و طاشمه ارسال ایلدی (درویش آن تقدیرا باندک مدت بخورد و تلف کرد و باز آمد) (محصول ترکیب) درویش صره هزار دیناری از اچق زمانه دیدی و تلف ایلدی و کرو پادشاه حضور ینه کلدی (بیت) قرار بر کف آزادگان نکیرد مال * نه صبردر دل عاشق نه آب در غر بال (قراره بیتدا) (آزا دکان دن مراد قیود دنیا ابله مقید اولیا نلدر در نکیرد فعل نفی مستقبل طو تمز دیکدر (مال فاعلی) (بر کف ده اکا متعلقدر رجله فعلیه خبر مبتدادر (غر بال غنیم مجمله نک کسر یله ترکیجه قایم دیدکاریدر (بعضیلر اندن تحریف اولمش دیدیلر (و بعضیلر محرف اولدیفنه دلیل بوقدر دیدیلر علی کل حال ایکسین کده دلیلی بوق لیکن تحریفنه حکم اولسه ترکیده انکیچون موضوع اولمش لفظ بولنامق لازم کاوردی بوا یسه خلاف قیاسدر (پس عدم تحریفنه حکم قیاسی و تحریفنه تحکم (محصول بیت) حضرت شیخ مذکور در ویش کی آزاده ل خصوصنده بیوردر دنیا قیود یله مقید اولیان فقرا آوجنده مال قرار طونماز یعنی کبیله مقید اولما دقلری کی حفظ یله ده تقید ایلزلر (کذلک عاشق کو کلدی صبر قرار ایلزلر

رد سروری

رد این سید علی و سروری

(یعنی عاشق بی صبر و بی قرار او اور صود غر بالده قرار ایلزلر) حاصلی اهل فنا النده مال دل عاشقده صبر و غر بالده آب کیدر قرار طونماده (حاصلی سر بیع الزوال و تبرکذرا ندر بونلرک جمعی (در حالتی که ملک را بر و آوی او نبود) (در حالتی باز آمده متعلقدر (حاصلی در ویش بر حالده کلدیکه پادشاهک انکله مقید اولاجتی پرواسی بوق ایدی (یعنی اکا التفات زمانی دکل ایدی بلکه فکری امور سلطنته و مهمات عالمه مصروف ایدی اول ملاقاتنده اولان ذوق و شوق و حور و سروری یو غیدی (حالش بگفتند بهم برآمد و روی ازوی درهم کشید) حالش ضمیری در ویشه راجعدر (بهم برآمد پادشاه منقبض و منفعل اولدی بی وقت کلد کیچون (و روی ازوی درهم کشیددخی پادشاه یوزونی اندن بورشدر دی (یعنی بوناردی (حاصلی در ویشک حالتی پادشاه اعلام ایلدی پادشاهده فرشمورش اولدی (یعنی منقبض و منفعل اولدی واکا انجندیکندن یوزون بورشدر دی (حاصلی عبوس الوجه اولدی (وازی بخاک گفته اند اصحاب فطنت و خبرت که از حدت و سورت پادشاهان بر حذر باید بود که غالب همت ایشان بر معضلات امور مملکت متعلق باشد و تحمل از دحام عوام نکنند) ازین جا ازین ده ایکی اعتبار واری از حرف ابتدا (و این اسم اشارتدر جالفظنه (و جادن مراد محل و مقام اوله (بری ازین اذات تشبیه اوله تنکه بوکتاید واقع در (ازین مه پاره عابد فری) بولک کی برمه باره دیکدر فتأمل (پس بونده بو مقامدن و یا بولک کی مقامدن دیکدر (اصحاب فطنت لامیه (فطنت فانک کسری و طانک سکون یله مصدر در فهم وزیر کلک معناسنه بولقت ایکی بادن مستعملدر نصر و علم بایلرندن (خبرت نصر بایشدن کسر خالیله مصدر در خبر بخبر خبراضم خالیله و خبره کسر خالیله (پس خبرت خالک ضمی و کسر یله دین ضمه بی باندن سوبلش (و خبرت خیرای معناسنه در دین اصل افتندن آگاه دکل ایمش (زیرا خبرت نجر به و امتحان معناسنه در (که حرف رابط مقول قولدر (حدت خالک کسری و دالک تشدید یله کسکدنک یونده باو زاتی مراددر (سورت سبک فحی و سکون و اوایل بونده خشم و غضب معناسنه در (پادشاهانه اضافتی لامیه در (حذر خاه مهمله نک و ذال مجمله نک قنجد لریله علم باندن مصدر در صافقتی معناسنه (باید فعل مضارع مفرد غائبدر باییدن کرک اولق معناسنه (بود بونده بوندن معناسنه در زبرا مضارع مقارندر انکیچون فاعل اقتضا ایلزلر (که حرف تعلیل (غالب تقدیری غالب او قاندر (همت ایشان لامیه در پادشاهلرک همتی دیکدر (بر معضلات باحرف صله (معضلات وزنده و معناده مشکلات کیدر اموره اضافتی و امورک مملکته لامیه ل در بونده امور احوال معناسنه در (متعلق بر معضلاتک صله سیدر (غالب مبتدا) و همت ثانی (و متعلق باشد خبر ثانی و ثانی خبر یله خبر اول (و تحمل متعلقه معطوفدر (وازدحامه اضافتی مصدرک مفعوله در (وعوامه اضافت لامیه در تحمل مبتدا و نکنند خبری (محصول ترکیب) بومحل و مقامدن و یا بومحل و مقام کیدن یعنی سلاطین مختلف الاحوال و متغیر الاطوار اولد قلرندن اصحاب فطنت و خبرت سوبلشدر که پادشاهلرک حدت و سورتندن یعنی غضب و خشمندن حذر اوزره اولق کرک (زیرا غالب و اکثر اوقات انلرک همتی و نظار لی مشکلات امور مملکته متعلق اولور و ازدحام عوامه تحمل ایلزلر (حاصلی ناسک غلو سندن مضطرب اولور (مشوی) حرامش بود نعمت پادشاه * که هنگام فرصت ندارد نگاه) حرامش شین ضمیر مصراع ثانی اوایده مقدر آن کسدر راجعدر اضماع قبل الذکر طریقه تقدیری آنکس کدر (بود باندک ضمی و فتح یله و وارک فتح یله فعل مضارعدر بویندن کینونت معناسنه اواقی دیکدر (بودندن اشتقاقی ایلین غلط ایلش (نعمت پادشاه لامیه در (که حرف رابط صفت (هنگام وقت معناسنه در فرصته اضافتی لامیه در (ندارد

مطل

رد کافی
رد شعی

رد سروری

مطل

فعل نفی استقبال مفرد غائب طوتمز دیکدر (نگاه بونده حفظ معنای در معلوم اوله که نگاه
افظی داشتن و داریدن مصدر یله و مشتقانه مستعمل اولسه حفظ معنای در اما کردن
و کتیدن مصدر یله و مشتقانه مستعمل اولسه نظر معنای در یعنی باقی (محصول بیت)
اول کسه پادشاهک نعمتی حرام و با حرام اولور و با حرام اولسونکه زمان فرصتی
رعایت و صیانت ایله یعنی احوال دن خبر دار اولوب هر زمانی بر یله (محال سخن نانی زبیش
پیاده کفتن مبرقدر خویش) محال بونده محل معنای در (سخنه اضافتی لامیه در) تا
حرف توفیق در مادام معنای در (نبی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطبه بیدن مادامکه
کورمه سین دیکدر) زبیش نبی به متعلقدر یهودیه به تعلیق ایلمن خطاء فاحش ایلمن
(با حرف مصاحبت سببی متضمن) کفتن مصدر یله متعلق و یهودیه زائد و باطل معنای در
(میهنک و بانک فتحه یله فعل نهی مفرد مخاطبه بریدن بردن دیشله یازش ایلمن
دیکدر یعنی ضایع ایلمن (قدر خویش لامیه در) (محصول بیت) سوز محلی مادامکه سوز یلزن
اول کورمه سین یعنی قبل التکلم سوزک فرصتی و کلام محلی کورمه سین یهودیه
و باطل سوز سوز یلمکه کندی مقدار کی ضایع ایلمن و حرمتکه نقصان و برهه برای محل سوز
سوز یلمک حرمتکه سیدر (کفت بر آید این کدای شوخ مبذرا که چندین نعمت باندک
مدت برانداخت نداند که خزینة بیت المال لقمه مساکنست نه طعمه اخوان شیطین) برانید
فعل امر جمع مخاطبه برانیدن سوز یک دیکدر برانیدن اشتقاق ایلمن غلط ایلمن
(کدایونده دلیلی معنای در) (شوخی اضافتی بیانیه در) (شوخی بونده کستخ و بی ادب و بی شرم
معنای در) (مبذره اضافتی بیانیه در) (تفعیل با بنیدن اسم فاعلدر مسرف دیکدر) (کسه
حرف تعلیل) (یا حرف رابط صفت) (باندک یا حرف ظرف) (اندک از دیکدر قبل
معنای در) (مدت زمان دیکدر) (بحرف تأکید) (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی
یعنی تلف ایلمن) (نداند فعل نفی مستقبل مفرد غائب یلزدیکدر) (و یا استفهام طریقه
بلزی دیمک اوله) (که حرف بیان) (خزینة بیت المال لامیه در) (لقمه مساکن ده بویه در
(خزینة مبتدا و لقمه خبری) (نه حرف نفی) (طعمه طانک ضمیمه و سکون عینله مطعوم معنای در
بینین نسته که فارسیجه خوارش درلر) (اخوانه اضافتی و اخوانک شیطانیه لامیه در) (اخوان
کسر همزه ایله قراداشلر معنای در) (محصول ترکیب) و فتاکیم پادشاهه مذکور کدایک احوالی
عرض ایلمن یلر ایه دید یکیم سوزک بو کستخ ادب مسرف جراری بوندن کسونه
بوقدر نعمت و مالی از اجاق زمانه تلف ایلمن یا به آندی یعنی اسراف ایلمن ضایع ایلمن بلز که
و یا بلزیکه خزینة بیت المال فقر و مساکن لقمه سیدر یعنی بونله نفقه اولماغیچون و دفع احتیاج
ایچون و بریلور لقمه اخوان شیطین دیکدر یعنی مسرفله و متلفله اسراف و اتلا فیچون و برلر
حاصلی خزینة بیت المال محتاجلرک حقیدر مبذریک حتی دیکدر) (مبذری شوخی عطف ایلمن
صحیح نسخدره مخالفت ایلمن کاردن غیر لذت کلامدن بی خبر ایلمن شوخی نصکره چشم
لفظی زیاده ایدن زائد ایلمن و نعمتدن صکره مال لفظی زیاده ایدنلر صحیح نسخدره مخالفت
ایلمن برانداخت دن صکره و تلف کرد ترکیبی عطف ایلمن باندن ایلمن (نداند عبارتی
ترك ایدنلر صحیح عبارتی ترك ایلمن) (بیت) ایلمن کوروز روش شمع کافوری نههد*
زود بینی کش بش روغن نباشد در چراغ) ایلمن صفت مشبهه در اجاق معنای در
و یا حر وحدت کواصلنده که اودر) (که حرف رابط صفت و ضمیر ایلمن راجعدر) (روز روشن
بیانیه در و ظرف زمان آیدن کونده دیکدر) (شمع کافوری بیانیه در شمع عریده شبنک

مطلوبه

رد شمع

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

و کافی رد شمع

رد شمع و کافی

رد سروری و شمع و کافی

رد کافی

فقیه مینک کسر یله بال مومنه دیرلر اما بحکم مینک سکونیه او قورینه بومعنایه صکره تعمیم ایلمن
(پس کافوری قید احتراز دیرلر بای نسبیله آق بال مومنه دیرلر) (نهد فعل مضارع مفرد غائبدر
نهییدن نونک فقی و کسر یله لغتدر قوم معنای در) (نهد فعل مضارع مفرد غائبدر) (زود تیر
دیکدر یعنی یقین زمانده) (بانی فعل مضارع مفرد مخاطبه کور رسین دیکدر) (کش کافک
فقی و کسر یله لغتدر اصلی که در کافک کسر یله لیکن شین ضمیر ایله ترکیب اولمجه قیاس
فتحه تخصیص ایلمن ایدی زیر ضمیرک ماقبلی بودیلده مقروح او قورینه الا ضرورت
وزن ایچون ساکن او قور اما بعضیلر شذوذا کش او قورل اصل کسری رعایتله شین معنی
جهتدن چراغ مقیددر چراغش تقدیرنده بشب با حرف ظرف نباشده متعلق (روغن رائک
ضمی و غینک فتحه ایچ یاغندن غیر یاغنه دیرلر اما ایچ یاغنه پیسه دیرلر بای عجمک کسر یله
نباشد فعل نفی استقبال مفرد غائب اولماز دیکدر چراغ فتحه ده یا نان آتشک اسمیدر
اما بونده شمعان مراد در ذکر حال و اراده محل طریقه (محصول بیت) بر ایله که آیدین
کونده یعنی کوبه کوندز شمع کافوری یقین زمانده کور رسین چراغده اننده یاغ اولماز
یعنی ایچ یاغی و یا زریاغی یاغنه قادر اولماز قنده قالدی که زیت یاغی و شیر یاغی یاغی حاصلی
بویه اسراف ایلمن اجاق آرزمانده شویله مفلس و فقیر اوله که الک اوچوز اولان یاغی
یاغنه قادر اولماز دیکدر بعض نسخدره ده نباشد پینه نماد کش و شراحت بعضی آتی
اختیار ایلمن و بعضی بو مختاره دخل ایلمن که ترکیب ایلمن روغن یاغنی مفهوم
دیکدر که چراغده روغن قالدی و بعضی امعان نظر ایلمن مختاره معاون اوامش
و خیلی اکثر کلام ایلمن لیکن طریق مکابره به سالوک ایلمن قسائل (کشک کافنی کسره به
تخصیص ایلمن سمت شدوذه ذاهب اولمش) (یکی از وزرای ناصح کفت ای خداوند
مصلحت آن می بینم که چنین کسا زوجه کفای بتناریق بحری دارند تادر نفقه اسراف
نکنند) بعض نسخدره ده ناصح رنده نیک محضر واقعدر لیکن ناصح اولی در (و بعضنده ان می
بینم پینه آنست دوشمش) (و بعضیلر بو نسخدره اختیار ایلمن) (و بعضیلر اختیارینه اعتراض
ایلمن لیکن اعتراضی مکابره در) (وجه جهت و خرجلق) (کفاف کافک فقی و کسر یله رزقه
وازیغه دیرلر) (با حرف مصاحبت) (تفاریق تفریق جمعدر ایری ایری یعنی کون بکون و یا هفته
بهفته و ماه بیا دیکدر بحری اسم مفعولدر افعال با بنیدن معین معنای در) (حتی بعض
نسخدره رده عطف تفسیری طریقه کش) (ناحرف تعلیل) (محصول ترکیب) پادشاه سورک
شوندن شوجراری دیجه ناصح وزرائک بری پادشاهه دیدی ای پادشاه مصلحت انی کورر مکه
بو تحلیل مسرف و متلفلرک وجه معیشت لری و جهت کفایلری دفعه الیه و برمیدر بلکه
متفرق از راز و ریه لری یعنی کون بکون و یا هفته بهفته و یا ماه بیا تعیین ایده لراکیم نفقه ده اسراف
ایلمن لری) (اما ایچ فرمودی از زجر و منع مناسب سیرت ارباب همت نیست یکی را بطاف
امید وار کرد آیدن و باز بنو میدی خسته خاطر کردن) اما ادات استدر اکر مصلحت می
بینم دن زجر و منع عطف تفسیردر سورمک و کیدرمک معنای در) (پادشاه سورک
دیدوکنه اشارتدر) (امید وار امیددی دیکدر) (امید و امید تخفیف و تشدید ایلمن لغتدر دین لغو
سو ایلمن زیر لغت عجمده تشدید ضرورت وزن ایچون کورر مکه سابقایان اولندی) (کرد آیدن
بونده ایلمک معنای در) (دوندن مک دین خطا ایلمن) (با حرف مصاحبت) (ونو میدی نونک
فتحله و نا امید مایوس معنای در) (بای مصدریه ایلمن امید سرک دیکدر) (محصول ترکیب)
پادشاه مصلحت بنم سوزلدیکدر اما زجر و منع که بیوردیکوز یعنی اول درویشی سورک شوندن
بوقدر فتنه در (عجمه اسعد)

مختار این سید علی
و معترض شمع و معاون
مختار کافی

رد شمع

مختار این سید علی و معترض
سروری

رد شمع

لکن معتبرات لغات فارسیه دن
شر فنامه ده (اره معروف که
از اراره بخفیف نیر تاند)
دیوب ضرورت و زنده دار
بر قید بوقدر و بعض لغت
معتبره ده دخی امید تخفیف
و تشدید ایلمن مری لغتدر
دوب ضرورت و لا قدریسی
بوقدر فتنه در (عجمه اسعد)

شوندن پیوریدیکر ارباب همتك اخلاقه واصحاب كرمك شانلرینه مناسب ولایق دكلدر
برپستی بر كره لطف واحسانله امیدوار ایدوب تکرار امید سز لکله خسته خاطر و پریشان
درون ایلک حاصلی سنك كی صاحب لطف وكرم پادشاهلره سز لوار ولایم دكلدر بر فقیری
بر كره احسانله مسرور صكره زجر ومنعله مأیوس ومفوم ایلک (الله تعالی رجعت ایلسون
بو یله وزیرله (بیت) بروی خود در اطماع باز نتوان کرد* چو باز شد بدرشتی فراز نتوان کرد)
(بروی باحرف صله نتوان کرده متعلق (روی خود لامبه در (اطماع ده لامبه در (اطماع افعال
بایدن مصدر در بر كسمه بی طعمه دوشرمك (باز نتوان کرد ترکیبیه فتح معنایه در یعنی اچق
کرد بونده کردن معنایه در (نتوان کرد اکثر پرده عدم امکاندن کایتدر اما بونده عدم جوازدن
عبارتدر (حوادث تعلیل باز شد اچلدی دیکدر بنای مفعول معنایه (بدرشتی یاسینی متضمن
حرف مصاحبت (درشت دالک وراک ضم له ایری دیکدر که عریجه خشن دیرلر صفت
مشبهه در مقابلی تم در (و یا حرف مصدر در (فراز فاك قحی و کسر یله بونده بند واغلاق
معنایه در نتوان کردینه سابق کبی در (محصول بیت) کشی کندی بوزینه یعنی کندینه
اطماع قیوسنی یعنی خلقی کندینك لطف واحسانله طعمه دوشرمهك بانی اچامق كرك
حاصلی خلقی کندینك جودو كرمه طعمكار ایلامك كرك اما چونكه باب اطماع مفتوح اولدی
یعنی چونكه خلقی کندینك سخا و كرمه ظامع و امیدوار ایلدی خشونت وجفایله اول بانی
سد ایلک جایز دكلدر حاصلی خلقی اولدن لطف واحسانله معناد و امیدوار ایلامك كرك
اما ایلد كدن صكره زجره ومنعله خسته خاطر و پریشان درون ایلامك كرك باز ایکی مصراعده
بله مفتوح معنایه در دیکدره نظر وار (فرازی کسر فایه تخصیص ایدوب ایکی معنایه کلور
بری بو كسك وبری یوقش معنایه وگاه اولور که انكله منع واغلاقدن کایت اولور دینلر
کسره یه تخصیصده و بو كسك دیکدره ومنعدن کایتدر دیمه لرنده افترا ایلشله (و مصراع
اولك معنایه کندوبوزو که امیدوار امید قیوسنی كوجله اچق ممکن دكلدر یعنی سندن بلارضاء
برنسه المی ممکن دكلدر مكر سن احسان ایده سین دین بر یلاق یول معنای بیتدن ابراق كمش
فراز بونده بسته ومعلق معنایه در دین قحی مغلق سو یلش (نتوان کرد عبارتی ایلکه
مجال یوقدر ممکن دكلدر دیکدر دین ناممكن سو یلش (نتوان کرد عبارتده ابن سید علی
مبالغه وار دیمش و سمروری معنای مبالغه بی انكار ایلش لیکن انکاری منکر در (قطعه)
کس نبیند که تشنگان حجاز* بلب آب شور کرد آیند) که حرف بیان حجازدن مراد مکه وحج
اولغه قابلدر تشنگه بو کابده نیجه یرده ایکی سندن حجازله تعبیر پیورمش (با حرف صله لب بونده
کار معنایه در آبه اضافتی لایمه در (وشوره یانیه (شوردن بونده توزلی و كرك مراد در (کرد کاف
عجمك کسر یله وراک سکونیه لغتده دکر می و اطراف معنایه در و بعضی لفظك ترکیبیه جهیت
معنایه ده کلور مثلاً لا کرد آمد دیرلر جمع اولدی معنایه و کرد آید دیرلر جمع اولور معنایه
(محصول بیت) کپسه کورمز که حجاز تشنه لری یعنی کعبه یولینك صوسوزلی آبی صوکارینه
جمع اولورلر یعنی شور صوکارینه جمع اولدقلربی کپسه کورمز شد در هر نقدر که
تشنه و متعطش اولورلر سه ده (هر کچا چشمه بود شیرین* مردم و مرغ و مور کرد آیند)
چشمه بکار معنایه در و یا حرف وحدت و همزه حرف توسل بود فعل مضارع مفرد غائب
اولور دیکدر شیرین طائی دیکدر (مور قرنجه (محصول بیت) هر یرده که بر طائی بکار اوله اوزرینه
مردم و مرغ و مور جمع اولورلر حضرت شیخ وزیر جانندن پادشاهه خطاب ایدوب پیورر که
دل پادشاهم سز نما معین و چشمه شیرین حکمنده سز لایق اولان اولدر که احسان و کرمکه تشنه دل

رد این سید علی و سمروری
و شمع و کافی
رد این سید علی و سمروری
رد شمع و کافی
رد کافی

فقرا آب جود کدن و سحاب لطف کدن سیراب اولوب بر فردی مظهر حرمان واقم اولمیه
بلکه هر کس علی قدر حاله سخا کرمکدن فیض باب اوله (بیت) مرغ جایی پرد که چینه بود*
نه بجایی رود که چه نبود) بعضی نسخه ده پرد برینه رود واقعدر (جایی حرف وحدت پرد بابه
عجمك وراک فتح له یله فعل مضارع مفرد غائب او چاردیمکدر (مرغ میشد او پرد خبری) که حرف
بیان و یا رابط صفت (چینه جیم عجمك کسر یله قوش بمنه دیرلر (نه حرف نفی معنایه روده
مقیددر نرود تقدیرنده فعل نفی غائب کتمزدیمکدر (بجایی باحرف صله نروده متعلق (و یا حرف
وحدت (که سابق کیدر (چه جیم ضرورت وزن ایچون بر مقدارده اولور که تلفظده بر یا متوالد
اولور که مصراع اول ده چینه بونده نجینس هر کب اولور مذکور بانی کتابتده اثبات ایدوب
چی یازانلر ضرایب شعردن بی خبر ایلشله (محصول بیت) مرغ بریره او چار که انده قوش بی اوله یعنی
دره جک دانده اوله بر بریره کتمز که هیچ نسنه اولمیه یعنی چینه اولیان بره او چوب کتمز (چی لفظی
چه ای نسنه معنایه در دین ظا هر در که یایله و یا سز لغت طو تارمش بوندن صكره
اخرنده بی یا ضرورت وزن ایچون اشباع ایتکدن حاصل اولور د بد یکی نوع تناقض شکلدر
منه سنده چی چیر معنایه در یایله دین ترادف شکلین اعتبارنده سهو ایلش (حکایت) یکی
از پادشاهان پیشین در رعایت مملکت سستی کردی و لشکر بسختی داشتی چون دشمن صعب
روی نمود همه پشت بدادند پادشاهان پیش اضافت بیانیه در (پیش اولك (و یا حرف نسبت (نون
حرف تا کیدن سبتدر اولکی دیکدر (رعایت مملکت مصدرك مفعوله اضافتدر بر مضاف تقدیر یله
اهل مملکت دیکدر (سستی سست سین اولك ضمی و ثانیینك سکونیه کوشك معنایه در
(اما بونك کبی یرلده اهل و تغافلدن کایتدر و یاسی حرف مصدر در (کردی یا حرف حکایت
لشکر در رعایت معطوفدر بعضی نسخه ده لشکرین صكره بر ریا زمش علامت مفعول (بسختی
یا حرف مصاحبت داشتی به متعلق سخت سبتك قحی و خالك سکونیه قحی معنایه در (و یا حرف
مصدر (داشتی یا حرف حکایه طو تاردی دیکدر (چون ادات تعلیل (دشمن صعب بیانیه روی
نمودك مقدم مفعولدر (همه ادات تا کید در هر یرده جمع کبی (پشت با عجمك ضمیمه ارقه
دیکدر (بدادندك مقدم مفعولدر ارقه و یر دیرلر دیکدر (محصول ترکیب) حضرت شیخ
پیورر که نیم شمد یکی زمانه مز یاد شاهلرندن اول بر پادشاه اهلای مملکت رعایتنده تقصیر و تغافل
و اهمال ایدردی و لشکر شدت و محنتله طو تاردی یعنی علوفه لری و یلقلربی و سائر رسوم
ولوازمی و بر مریدی (حاصلی ذلیل و زبون طو تاردی پس چونکه صرب دشمن بو که ظاهر و هویدا
اولوب بوز کوسزدی یعنی بونکله جنك ایلکه کلدی جمع عسکر ارقه و یروب بوندن اعراض ایلدیلر
سلاطین عثمانیه دن بلدرم خان یاز بد دن اعراض ایلدکاری کبی شر احك بریسی یکی افطنی
مبتدا و پادشاهانی که بیان و پیشین عبارتیه صفت پادشاهان طو توب خبر مبتدا ذکر بی اهمال
ایلش ظاهر در که خبری سستی کردیدر (در رعایت مملکت اولنده که حرف نفی کتابت ایلین عجب نه معنی
ملاحظه ایلدی کردی عبارتینك معنای ایلدی و دایشینك طو تندی دینلر یاه حکایه نه ناسنی رعایت
ایلماشله (بیت) چو دارند کچ از سپاهی در یغ* در یغ یدش دست بردن شیخ (دارندك فاعلی سلاطین
و حکامدر (کچ بونده مالدر خزینه معنایه ده کلور (در یغ بونده اسمرک و قصفق
معنایه در (در یغ ثانی حیف معنایه در (ایدش شین ضمیر سپاهی به راجعه در (دست بردنك
مقدم مفعولدر ایلکدن مراد صوغق و اوزانقدر (بنیغ باحرف صله (محصول بیت) چونکه
سلاطین و حکام سپاه و لشکر دن خزینه و مالی اسمرکرلر (یعنی امسك ایدوب رعایتلرنده تقصیر
ایدلر سپاه و عسکره ده لازم کلدکده قلیحه ال اورمی یعنی جنك ایلک حیف و در یغ کلور ایکی

رد شمع و کافی
رد کافی
رد شمع و کافی

رد سمروری
رد شمع و کافی
رد شمع و کافی

درینجی بیله حیف معناسنه طوتنار غلط ایشلر (اولکی درینجی منسه شرح ایدنلر ده
معنای مطایفه شرح ایلامشیر (یکی را از آن که غدر کردند یا منش دوستی بود) یکی را
را حرف تخصیص رابی ترک ایدنلری وجه ترک ایشلر (آن جمع ان در که اسم اشارتند
(که حرف رابط صفت) غدر غین مجیه نک فحی ورائک سکونیه ترک وفامعناسنه در) با
حرف مصاحبت (منش شین ضمیر یکی به راجعدر) دوستی یا حرف مصدر (محصول ترکیب)
اول ترک وفای ایدنلردن برینک که غله دو ستغنی وار ایدی (ملاشش کردم و کفتم دونست
و ناسپاس و سقله حق ناشناس که باندک تغیر حال از مخدوم قدیم خود برکرد و حقوق نعمت
سالیان در نورد) ملاشش ضمیر یکی به راجعدر بعض نسخه ده ضمیر بولندی اولامسی
اولی در اول ایشام اولی لوم و سرزنش ایلدم (دون الحق معناسنه در یعنی برامن) پس ضد
فوق دین الحق قاجش (ناسپاس کفران نعمت معناسنه در سقله ضم و کسر سبئه الحقدرد
دون معناسنه (حق ناشناس) و ناحق شناس طوزانک حقنی باز کفران نعمت معناسنه) حاصلی
مذکور الفاظ متقارب المعانیدر (که اصلنده آن که در) که حرف رابط صفت (باندک با سبیتی
مقضی حرف مصاحبت) بر کرده متعلق (تغیر حال لامیه) بعض نسخه ده باندک مایه تغیر
(مایه ماده و سرمایه معناسنه در) از مخدوم قدیم بر کرده متعلق بیانیه در (بر کرده دونه یعنی
یوزین چوره حاصلی اعراض ایلده بر جع ایلده تفسیر ایلین بولکه نک معناسنی بلز ایش (حقوق نعمت
لامیه در) سالیانه اضافنده بویه در (یا حرف نسبت) و الف و نون ادات جمع در شذوذ
طریقیه (در حرف تأکید) نورد نوک فحی وضمی وواوک و دال اولینک فتحه لریله فعل
مضارع مفرد غائب فاعلی بر کرده بونکده یکی به راجع ضمیردر (محصول ترکیب) بمله
دوستغنی اولان قاجقینک برینی اوم و سرزنش ایلدم و دیدم الحقدردنی و کفران نعمت
و طوزانک بلز و ناشاکر در اولکه از احق سرمایه تغیر حال سبیه کندنی مخدوم قدیمندن
روکردان اولوب اندن اعراض ایلده و نیجه ییلاق حقوق نعمتی طی ایدوب ضایع ایلده و کفران
نعمت طریقه ذاهب و سالک اوله (گفت اگر بگویم معذور داری) لوم ایلدیکم سپاهی
دیدنی (اگر بوقضیه نک اصلی بیان و ترک و فاما جراسن عیان ایلرسم نی معذور طوتوب
التسه لوم ایلر سن) شاید که اسم بی جو بود و غدرین در کرو و سلطان که بزرباسپاهی بخلی
کندیا و بیجان جواتمردی توان کرد) شاید فعل مضارع مفرد غائبدر شایدندن استفهام
انکاری طریقیه لایقیدر دیکدر فاعلی این حاله راجع فحشده ضمیردر (که حرف بیان) اسب
فتح همزه و سکون سبئه و باء عربیله ات دیکدر فرس معناسنه (جو جیم فحشله ارپه دیکدر
غدرین لامیه در غمده مطلقا که به دیرلر (وزین زانک کسر یله اگر معناسنه در که عربجه شرح
دیرلر) غدریندن مراد اگر یکجه سیدر که زمان سابقه تکللی اولماز ایشش بلکه بریکه بی قات قات
ایدوب اگر الله تکللی برینه قورلر ایشش و منزله وار نیجه الوب کلم و زبلی برینه الله دوشلر ایشش
پس سپاهی دیر که مناسبیدر که اگر یکجه سی که الله دوشلردم رهنده اوله (کروکاف محکم
کسری ورائک فتحه یله رهنه دیرلر) که حرف رابط صفت (بزر با حرف ظرف زر بونک کی
برلرده مطلقا آنچه معناسنه در) با حرف صله (سپاهی یا حرف نسبت عسکری دیکدر) بخلی
یا حرف مصدر (کند فعل مضارع مفرد غائب بونده ایلده دیکدر) با حرف صله و اضمیری
سلطان راجعدر (جواتمرد لفظ مشترکدر بهادرله سخن و کریم بینهده) و با حرف مصدر (پس
بهادر معناسنه اولورسه بیجانک باسی حرف مصاحبت اوور اما جود و سخا معناسنه اولورسه
حرف صله در اولکل وجهه) توان کرد ایلک اولماز دیکدر عدم جوازندن کایتدر (محصول ترکیب)

رد این سیدعلی و سمعی
رد سروری و کافی
رد شرح جیما

رد سروری

رد سروری

معهود کرینخته بیورلایقیدر که آتم ارپه سز و اولتق سزاج و ذلیل وز بون اوله والله دوشندیکم
اگر یکجه سی بر مقدار دین ایچون مرهون و پادشاه که خزینه و مال خصوصنده عسکره بخل
وامساک ایدوب وظیفه لرینی و بخشش لرینی و سارر سوم و لوازمی مخلنده و برمه اکا جان و دلبله
بهادر ایلک و فدای ایلک اولماز و یا انک یولنه جان بدل و فدای ایلک اولماز حاصلی انک اوفور پنه
جان و باش و برک جائز دکل (غدرین اضافله اگر یکجه سیدر دالک سکونیه تکللی معناسنه در
دیدلر لفظده و معناده خطا ایشلر) شاید که اسم بی جو بود عبارتنی کلام اخباری به جل
ایدوب احتمالات بعیده ایلده تاویل ایدوب اکثر کلام و اطباب مقال ایدن ایشی و کوچی اولدیفندن
بولدیفغن سوبلریمش (بیت) زربیده مرد سپاهی راناسر بنهد* و کرش زربندهی سر بنهد
در عالم) زربونک کی پرلده اجه به و التونه شاملدر سکه لی اولدقلری تقدیرجه (با حرف تأکید
(وده دالک کسر یله فعل امر مفرد مخاطبدر و پردیکدر دهیدنن دادندن دکل) زربدهک
مفعول اولی (و مرد مفعول ثانیهی اردیکدر بهادر معناسنه تر کیده ده کاه بهادر ره اردیر ل حتی
ارک ایلدی دیرلر بهادر ایلک معناسنه) سپاهی به اضافتی بیانیه در (و رادات مفعول) نا
حرف تعلیل (سر بنهدک مقدم مفعولیدر) و کرش اصلنده و کرش در ضرورت وزن ایچون تخفیف
قلندی شین مرد سپاهی به راجعدر زربندهینک مقدم مفعولیدر (ندهی فعل نفی استقبال مفرد مخاطبدر
(سر بنهدک مفعول صریحی) و در عالم غیر صریحی (در حرف صله در) محصول بیت) بهادر سپاهی به
التون واقع و مال و اثواب و آت دخی طون و بر (حاصلی الثقات و رعایت ایلده تا کیم سکامنه اد و مطیع
او اوب قبول بکله و لازم کلچیک بولسکه و او غور بیکه جان و باش فدا ایلده) حاصلی رعایت ایلده که سکا
مخصوص اوله و اگر مرد سپاهی به مال و اثواب و بر من ایلک قبول بکلم (وسنی قبول باشند
الوب ترک دیار ایدر دیکدر روز مه لرنده سر در عالم نهاد درلر باشند الوب کشندی
و سر در عالم بنهد باشند الوب کیدر دیکدر برده) حاصلی ترک دیار ایتکدن کینتدر (بنهد برینه
بایله نهد یازان نوله عجب طبع سقیم ایشش (و بویه یازانلرک افسانه سبئه نقید ایلین غریب
قوی دماغه مالک ایشش الله قوت و پره) بیت) اذ اشع الکسی یصول بطشا* و حاوی البطن
بیطش بالفرار) شیع فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر فتح بایندن بخان طویسه (کی بهادره دیرلر
شجع کی شیع نک لفظا مرفوع فاعلیدر) اصلی کی در ادغام اولمغه کی اولدی (بصول
فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر هجوم و حله ایدر دیکدر جزاء شرطدر) بطشا یصول نک
مفعول مطلقیدر قعدت جلوسا کی حاوی اسم فاعلدر لغیف مقرون خالی معناسنه (یعنی
بوش) بطن لفظا بحر و مضاف الیه قرن دیکدر شکم معناسنه (بیطش فعل مضارع مفرد مذکر
غائبدر ضرب بایندن یصول معناسنه حله و هجوم ایدر دیکدر) با حرف مصاحبت بیطش به
متعلقدر (فرار کسر قابله قاجقدر کریم معناسنه) محصول بیت) جنکم دلاور اطوق اولسه یعنی
آج اولسه (حاصلی غنی اولسه فقیر اولسه عدویه شد تله یا بشور) و زیاده هجوم و حله ایدر
اما قرنی بوش اولسه یعنی آج اولسه حاصلی فقیر و مفاس اولسه عدویه یک یا بشمار (بلکه همان
باشین قور تار مغه مقید اولور انحق) حاصلی محکم صراش ایده من (زیرا اسبابی و یاتی راغی
رند دکل) فرار ایلده حله و هجوم ایدر دیکدر مراد کاه کارزار و هنگام بیکارده دشمنه جان و
کوکلدن و ارماز زبانه آتیه اعتمادی وارونه براغنه (مصراع ثانیه اسم فاعل برینه مفاعله
بایندن فعل ماضی ایراد ایلین و بطن لفظنی اکا مرفوع فاعل طوتوب اذ حاوی البطن تقدیرنده
کندی زعمیه نقدیر ایشش زیرا بوافقت مفاعله ده مستعمل دکل مصراع ثانیه معناسنی قبحان
بهادرلر قرنی آج اولسه قاجقه محکم طوتوب یعنی قدرتی اولسه جنکه اصلاطا قت کنور بوب

رد جیع شرح

رد کافی

رد این سیدعلی

رد سروری
رد کافی

رد سمعی

قرار ایدر دین معنای حقیقتن قرار ایش (حکایت) یکی از وزرا معزول شد و بحلقه درویشان در آمد و برکت صحبت ایشان در وی اثر کرد و جعبت خاطرش دست داد (با حرف صله) و حلقه حاکم قحی و لامک سکونیه اتسانده مستعملدر و لامک قحیله غیریده درویشان اضافتی لامیه در (برکتدن بودند مراد مبارکک در بمن معانسه صحبت اضافتی لامیه در و صحبت ایشان مصدرک مفعولنه و یا فاعلنه اضافتیدر (در حرف صله) و وی و اوک قحیله و زیره راجع ضمیر غائبدر (محصول ترکیب) و زبردن بر یسی معزول اولدی و درویشلر حلقه سنه یعنی مجلسنه داخل اولدی و انلرک مصاحبتی برکتی اکانا ثیر ایلدی و جعبت خاطرده اکانال و یردی یعنی دنیا جیفه سنه التفاتدن خلاص واکا تعلق و تلبسدن آزاد اولدی (ملک بار دیگر برودل خوش کرد و عمل فرمود قبول نکرد و گفت معزولی به که مشغولی) (بر واصلنده بر اولدی و صله همزه ساقط اولشد (بر حرف استعلا) و یا حرف صله (و او ضمیری وزیره راجعدر) دل کردک مفعول اول (و خوش مفعول ثانیسی) نقد پری دلش خوش کرد در شین ملکه راجع او اور (و عمل یعنی عمل وزارت (معزولی یا حرف مصدر) که من تفضیلیه معانسه در (مشغولی یا حرف مصدر (محصول ترکیب) پادشاه وزیر او زربنه و یاوزیره بر دخی کوکلی خوش ایلدی یعنی کدورت غضب و تیره می خشمی کیدوب وزیره صاف دل او اوب پنه وزارت عملی و خدمتی پیوردی یعنی تکلیف ایلدی وزیر قبول ایلدی و دیدی معزولی و لاق مشغول لقعدن یکدر یعنی زخارف دنیا ایلده آلوده و قیودیه پریشان حال و منشئت البال اولقدن گوشه فراغت اختیار ایدوب قیود و تفرقه دادن آزاده و آلام و بلیاتدن آسوده اولقی اولی و احراردر (رباعی) آنان که بکج عافیت بنشستند* داندن سک و دهان مردم بسند (آنان آنک جمعیدر انلر دیمکدر) (که حرف رابط صفت (بکج یا حرف ظرف (کج کاف عربک قحیله و جاقدر که عرب زاویه در (عافیه اضافتی بیانه در (عافیت الله تعالی قولدن بلائی دفع ایلکه دیرلر) دندان دیشه دیرلر که عربجه سن دیرلر سبک کسریله و نونک تشدیدیه (سکه اضافتی لامیه در (سک سبک قحی و کاف عجمیه کلب دیمکدر (دهان الفله و الفسز آغزه دیرلر (محصول بیت) شو نلر که عافیت و فراغت گوشه سنده اوتور دیرلر یعنی خلقدن منقطع اولوب کج عزالت اختیار ایللر در (دندان کلب عقور موزی ناسک شر و رندن کثایتدر دهان مردم بد کو بسند بغلدیلر) یعنی گوشه تقاعد اختیار ایدنلر خلقک موذیلرندن و غیبت کو و بد کو مر دمدن خلاص اولوب سالم اولدیلر عافیت برینه قناعت یازانلر نامو زون یازوب خطا ایلدی (کاغذ بدریدند و قلم بشکستند* و زردست و زبان حرف کیران رستند) کاغذ کاف عربی و غین مفتوح مجمه و ذال مجمه ایلده مشهور عربجه قرطاس دیرلر (بدریدندک مقدم مفعولیدر) (با حرف تا کید (دریدند فعل ماضی جمع غائبدر یرندیلر دیمکدر) (قلم معروف بشکستندک مقدم مفعولیدر (زبان حرف کیران لامیه (حرف کیروصف ترکیبدر کسبک عینی و قصصاتی طویجی دیمکدر الف و نون ادات جمعدر (محصول بیت) عافیت بو جاغنده اوتور انلر کاغذ و دفتری پاره لبوب قلمی شکست ایلدیلر یعنی عالم ظاهرده جمیع عوایق و علائق دنیویه بی ترک ایدوب دنیا و مافیها دن ال چکوب فارغ البال و آسوده حال اوتور دیرلر حاصلی هر نسنه دن آزاده و سالم اولوب حضور ایلدیلر دخی بد کو بلر و عیب ینلر اندن و دیرلندن قورتلدیلر یعنی گوشه فراغت اختیار ایلکه عیب بین و غیبت کو بلر شر و حسدن خلاص بولدیلر حضرت شیخ بیوردی نادری واقع او اور ز بر خلقک دیرلندن انبیا و اولیایله خلاص بولماز دکل که عباد و زهاد (ملک گفت هر آینه ما را خرد مندی کافی باید که تدبیر مملکت را شاید) هر آینه البته (خرد مندی یا حرف وحدت کافی بوده مقبول معانسه در

مشت پزیشان دیمکدر
تغییل باندن اسم فاعلدر
مف

رد این سید علی

که عجم بسند دیریه عربیه (باید فعل مضارع مفرد غائب صکرک دیمکدر) (که حرف رابط صفت (تدبیر مملکت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (ورا ادات مفعول (شاید فعل مضارع مفرد غائبدر شایدندن (محصول ترکیب) پادشاه دیدی البته بزه بر عاقل و مقبول و زیرک کرک که تدبیر مملکت لایق اوله یعنی امور سلطنته و تدبیر مملکت شایسته و سزاوار بر عاقل و دانا و صدر وزارت مستحق بر مردگار ازما کرک (گفت نشان خردمند کافی انست که بچنین کارهاتی در ندهد) خردمند کافی بیاتیه (که حرف بیان (بچنین یا حرف صله (تندن مراد وجودی و ذاتیدر (در حرف تا کید (ندهد فعل نفی استقبال مفرد غائب و یرمیه دیمکدر یعنی بویه ایشلره کیرمیه دیمکدر (محصول ترکیب) وزیر پادشاه دیدی خردمند کافینک نشانی و علامتی اولدر که بویه ایشلره کندینی و یرمیه یعنی امور سلطنته و تدبیر مملکت اختیار یله داخل اولمیه حاصلی عاقل و دانا اولدر که بونجیلر ایشلره قارشمیه و کندینی بویه دشوار امصالحه اختیار یله گرفتار ایلیمه (بیت) همای بر همه مرغان از آن شرف دارد* که استخوان خورد و جانور نیازارد) همای بر طیر معروفک اسمیدر که سابقا بعض خواصی بیان اولدی ایدی (از آن ادات تعلیلدر لاجل معانسه (شرف رفعت معانسه در (دارد فعل مضارع مفرد غائب و ارفندن عبارتدر (که حرف تعابیل و یا حرف بیان (استخوان همزه نك و نك ضمعی و سبک سکونی و واور سبکک معانسه (جانور جان روح حیوانی (و ورا دات نسبتدر جانی دیمکدر (جانور نونک سکونیه اوقنور (نیازارد فعل نفی استقبال مفرد غائب لازم و متعدی کلور بوده متعدی رانجمن معانسه (محصول بیت) مرغ همای انکچون جمیع طبورک اوزرینه شرف طو تار یعنی انکچون شرفی وارد دیمکدر که استخوان بیر و جانی حیوانلری انجمن ساز ذوات بخاب کبی حاصلی سائر قاینقی برنجی جنسی طوغان کبی شاهین کبی طبورک بعضی شکار ایدر و انکله معاش ایدر اما هما استخوان ایلده قانع او اوب جانی جنسی از ارایلر استخوان ایلده قناعتده اختلاف ایلدیلر کیمی دیدیکه بره قریب ایز و نکت کوردوی برده منقار یله قیار و هوایه ایلدوب اکل ایدر زرا ایلری یوقدر که برده یورویه سائر حیوانات کبی و کیمی دیدیکه بنان استخوانک تو نوبله قناعت ایدر و بعضیلر دیدیلر که منقارنده بر خاصه وار کیری منقارنه الدقده متفت او اور (یعنی طاغیلور (والعهده علی الزوی شویله روایت اولور که همانک دیر یسی اله کیر مزبلکه صحرای خطا و خنده و دشت فحماقده و هندستان اطرافده اولوسی بواور لر تحصیل زماننده شام شریفده بر عجم باز رگانه کوردیم شکر رنگ اولور مثلاً صفت صفا شکر رنگ اولسه همایه بکر زردی (مثل) سیاه کوش را گفتند ترا ملازمت صحبت شیر بچه وجه اختیار افتاد گفت تافضله صیدش میخورم و از شرد شمنان در پناه صولنش (ندکاتی می کنم) سیاه کوش قره قولی دیدکاری حیواندر که ارسلانه ملازمت ایلر ایکی قولانغی بله سیاهدر پارس دکل اولور (را ادات مفعولدر (ملازمت صحبت شیر اولکی اضافت مصدرک مفعولنه در و ایکنجی لامیه در و یا او اسکی کبی (تا حرف تعلیل) فضله ارتغه یعنی زیاده قلانه دیرلر صیده اضافتی لامیه در (شین ضمیر شیره راجعدر (میخورم بییم دیمکدر) (پناه اسمیدر صغنه جی معانسه صوانه اضافتی بیاتیه در پناهیدن معانسه در اسم مصدر در دیو و اضافتی لامیه در دین مجازه ارنکاب ایشلر بلا ضرورت (زندگانی دیرلرکدر حیات معانسه (محصول ترکیب) (قره قولانغی دیدیلر سکا ارسلانک صحبتنه ملازمت نه و جهله اختیار واقع اولدی قره قولانغی دیدی تا کیم شکار ایلدی حیوانک کندیدن باقی قلاتی بییم و دوشمنلر شردن انک صوات و شدنی صغینه جاغنده بکتوب دیرلک ایلیم بوملی حضرت شیخ پادشاهله وزیره نسبت ابراد ایشلر (گفتند کنون که بطل جایش در آمدی و بشکر نعمش اعتراف کردی چرا زدیگر نیایی

رد سروری

تأخلفه خاصیت در آورد و از بندکان مخلصت شمارد) که حرف بیان (با حرف صله) ظل ظانک
کسری و لامک تشدید به کولیکه در (حایت حفظه در بر اضافتی بیانه در) شین شیر راجع در
(در آمدی در حرف نا کید) (با حرف صله) (شکر نعمت مصدر رک مفعولنه اضافتی در) (نزدیک
نوٹ فحبله بقین دیکدر قریب معناسنه) (نا حرف تعلیل) (با حرف صله) (حلقه خاصان اضافتی
بیانه) (در حرف تحسین کلام) (آورد و اوک ورائک فحبله کتوره دیکدر آوردن آوردن
دین غلطس ویش (بندکان مخلص بیانه) (محصول ترکیب) قره قولغه دیکدر شکر بکده ظل حاینه
داخل اولدک و شکر نعمته اعتراف ایلدک بچون شیره بقینز کلزین نا که سنی خاصلر مجلسنه
ادخال ایده و مخلص بنده لردن عد ایلدک یعنی بویه ایکن سبب ندر که بوسعدت ودولته و صرل
ممکن ایکن هرگز یانه تقرب ایلوب ابرا قدن سیر انجسین (کفت همچنان از بطش اواین
نیسم) همچنان انجیلن دیکدر کذلک معناسنه یعنی شکر اخلص بنده لردن و شاکر نعمتدن ایکن
صولت رشیدن و بطش و غضبندن مأمون و بی باک دکلیم جائزدر که برکون قهر و خشمه مظهر
دو شوب بی هلاک ایلدک علی الخصوص که اچ اوله (بیت) اگر صد سال کبر آتش فروزد * اگر یکدم
در افتد بسوزد) کبرکاف عجمک فحبله آتش بسته دیرل عرب مجوسی در جمعی مجوس کلور
(فروزد فاک ورائک ضمه لریله و زانک فحبله افروز دیدن یا لکندر مق یعنی یلقی معناسنه همزه ایلد
و همزه ستر لغندر) (بسوزد با حرف نا کید) (سوزد فعل مضارع مفرد غائب لازمه تعدی یننده
مشتکر لازم اولنجه فاعلی کبر در متعدی اولنجه فاعلی آتش و مفعولی کبر اولور) (محصول بیت)
اگر بوزیل کبر معبود مدبر دیوانشه دائما تعظیم و تحجیل ایدوب آتشکده به او دونلرد و کوب بر نفس
سویندر مسه فاده ایلرز را اگر بر نفس آتشک ایچنه دو شمرسه یلار و یا خود آتشانی بقار یعنی
آتش تعظیم ایلدی دیوانی اسر که مزیس سلاطینده بویه در مثلاً بوزیل خدمتنده پروانه اولوب
یانسک و یا قلک ادنی رنجش خاطر سبیله سکا قار (افتد که ندیم حضرت سلطان زر بیابد
و باشد که سر بود) افتد واقع اولور دیکدر (ندیم بونده مصاحب معناسنه در) (سر بر و دک
تقدیری سرش برود در) (محصول ترکیب) واقع اولور که پادشاه حضر تنک ندیمی التون واجه
و اثواب و آت طون بولور (یعنی گاه اولور که جود و کر مه و لطف و احسانه مقارن اولور و گاه
اولور که باشی کیدر) (یعنی مظهر قهر و غضب اولور و باشند چقار) (و حکما گفته اند از تلون
طبع پادشاهان بر حذر باید بود که گاه بسلا می رنجند و گاه بدشنامی خلعت دهند) تلون تفعل
بایندن مصدر در درلو درلو صور و اشکاله کبر مکدر (محصول ترکیب) و حکما و عقلا دیکدر در
پادشاهلرک طبعی تلونندن حذر اوزره اولمق کرک (یعنی مختلف احوال لردن و تغیر مزاج
و اطوار لردن اجتناب ایلک کرک که گاه اولور که بر سلام سبیله رنجیده خاطر و پریشان درون
اولور و گاه اولور که بر دشنام سبیله خلعت و نعمت احسان ایدر حاصلی مزاجلری اکلایمق
کرک) (و گفته اند ظرافت بسیار هنر ندیمانست و عیب حکیمان) (محصول ترکیب) دخی حکما
و عقلا دیکدر که جوق ظرافت و حشر لقی مضحک لک و مسخر لک هنر بدر (یعنی انلره مخصوص
کاردر اما عقلا و حکما و علما قند زیاده شو خلق و شاطرائق زیاده عیب و محض نقصاند لیکن
احیاناً ظرافت و نزاکت و کشاده طبع و درون اولمق عبودین معدود دکل بلکه دائما عبوس الوجه
و عینا شکلی اولمق محل طعن و مقام تشیع او او رونی الحقیقه مذموم حالدر) (بیت)
نور سر قدر خوشن باش و وفار * بازی و ظرافت بنیمان بگذار) نوٹ ضنی تمام اشباع ایلک
کرک که او موقوف اولوب شعر موزون اوله (سر بونده سودا و هوا معناسنه در) (قدر مقدار معناسنه در
تقدیری بر سر حفظ قدر در) (وفار قدره معطوف) (بازی و ظرافت بگذار) مفعول صر بجزلر در

نزدیک نوٹ فحبله و زانک سکرکی
و دلاک کسریله در

رد سروری

(و بندیمان غیر صریحی) (با حرف نا کید کذار کاف عجمک ضمیمه فعل امر مفرد
مخاطب قو دیکدر یعنی ترک ایلد) (محصول بیت) سن کندو قدرک حفظی سودا سنده
و وفارک صبا ننی هوا سنده اول یعنی مقدار کی و وفار کی رعایت اوزره اول و ابونی
وظرافتی و سخریه و زانکی ندیلره قو یعنی انلره حواله ایلد زیرا بوکار انلره سزاواردر (حکایت)
* یکی از رفیقان شکایت روزگار نامساعد بنزدیک من آورد که کفاف اندک دارم و عیال بسیار *
رفیقان رفیقک جمیدر بولد اشلر دیکدر (شکایت روزگار لامبه) (و نامساعده اضافت بیانه
(با حرف صله) (نزدیک قف معناسنه در) (منه اضافتی لامبه در) (آورد فعل ماضی مفرد غائب
فاعلی یکیدر) (که حرف بیان) (کفاف کافک فحبله رزق دیکدر) (اندک از دیکدر قلیل
معناسنه) (عیال عینک کسریله فقرا دیکدر جمع عیال عینک فحلی و یانک کسریله جیاد جیدک
جمعی اولد یعنی کبی ایلر دیکدر) (عیال فرزند و دختره تخصیص ایلدین بلیزیش
(محصول ترکیب) حضرت شیخ پیور رفیق لردن بری روزگار نامساعدک شکایتی بنم قف
کتوردی یعنی بکار زمان غدارک و ایام مکارک عدم موافقتدن شکایت ایلدیکه قوت و زادم از
و عیال خوندیم جوقدر دیو عیال کشنک اوزرینه نفقه سی لازم اولاه دیرل (وطاقت بار فاقه
ندارم) اضافت لامبه لردر) (بار بوکدر) (فاقه فقر و حاجت دیرل) (یعنی فقر و احتیاج بوکینه طاقتم
بو قدر یعنی فقره طاقت کتوره مزم) (بارها در دلم آمد که باقلیم در کرم نادر هر صورت که
زند کافی کنم کسی را بر نیک و بدمن اطلاع نباشد) (بار بونده کره معناسنه در) (وها ادات
جمعدر معلوم اوله که بو ادات جمعک ماقبلی ساکن اوقفور مکر که جمع اولان کله نک آخری هاء
رسمی اوله لاله کبی (ژاله کبی) (پس اولوقت متحرک اوقفور) (لالها و زلالها دیرل) (پس بار هاده
رائک فحبله در دین مذکور قاعده به مخالف سویش که حرف بیان) (با حرف صله) (اقلیم
دیباچه ده مفصل بیان اولندی) (د کره اضافتی بیانه بعضی نسخه ده باقلیمی بای وحدتله
واقعدر ایکسیده جائزدر) (روم رائک و اوک فحبله لریله فعل مضارع متکلم وحده در رویدندن بونده
کیدم دیکدر) (نا حرف تعلیل) (زند کافی دالک فحبله بونده معاش معناسنه در
دیرلک دیکدر) (کسی با حرف وحدت) (ورا ادات تخصیص) (بحرف استعلا) (بدمن لامبه در
(اطلاع نباشد اطلاعی اولیه دیکدر) (محصول ترکیب) رفیق دیر که کرانه کولکله کادیکه غیری
اقلیم کیدم یعنی ترک دیار ایدم ناهر صورتده کیم معاش ایدم هیچ بر کیمسه نک بنم ایوم و برامانیمه
اطلاعی اولیه یعنی ابوی کچنورم بر امری کیمسه بلیه حاصلی هر نه وجهله کچنورسم حاله کیمسه
مطلع اویله (بیت) پس کرسنه خفت و کس ندانست که کبست * پس جان باب آمد که بروکس
نکر بست) کرسنه بونده کاف عجمک ضمی و وائک سکونی و سبک کسریله آج دیکدر عریجه
جوعان دیرل تقدیر کلام بس کس کرسنه آه (خفت فعل ماضی مفرد غائب یادی و او بودی یننده
مشتکر صیغه در) (که کبست که حرف بیان) (کبست کیدر دیکدر معلوم اوله که چه و که عبارتلری
ادات خبر اولان سین و تابه متصل اولسه هاء رسمی یابه تبدیل اولور فاحفظ) (پس جان تقدیری پس
کس راجان آه) (بلیب با حرف صله) (لب طوداق که حرف بیان) (بحرف استعلا و ضمیری مذکور کسه
راجعدر) (نکر بست فعل نفی ماضی مفرد غائبدر کریستندن اغلیدی دیکدر) (محصول بیت)
دیار غریبده و اقلیم آخرده جوق کیمسه آج یادی و اویدی و هیچ بر کیمسه بلیدیکه بواج بانوب
او یویان کیدر و کیمک او غلبدر و جوق کیمسه نک جانی طوداغه کلدی و اوزرنده کیمسه اغلیدی
(یعنی دیار غریبده جوق کسه تسلیم روح ایلدی و هیچ کسه اوزرینه ماتم چکوب اغلیدی
حضرت شیخک بویتی دیار غریبده اولان غریبانک احوال بیان ایدر فی الواقع پیور دفتری کیدر

رد شعی

رد این سیدعی

مطل...

(باز از شصت اعدای اندیشم که بطعنه در قفای من بخندند وسیعی مراد حق عیال بر عدم
 مروت جل کند و گزیند) شصت دشمن دشمنك بلا سینه و زننه سونگه دیرل (پس
 اعدا تجرید طریقله ذکر اولش) اندیشم فعل مضارع متکلم وحده در فکر و خوف ایدرم
 دیمکدر (که حرف تعلیل و یا حرف بیان) با حرف صاحب (طعن لغتده نیزه ایله اورمغه دیرل
 اهابولك کی بریده دخل و تعرض معنای در و آورنده هاء رسمی شکلی علامت نقلد عربیدن
 عجمی به (ففاقافك قحله اکده دیمکدر منده اضافتی لامیه درسی مرا مصدرك فاعلنه اضافتیدر
 عدم عربت لامیه (محصول ترکیب) دیار غربته باشم آوب کتم استرم بنه دشمنك سونگه سندن
 اوشنورم که طعن و تشنیعه اردمه کرلر و بنم عیال حقه سیمی عدم مروتغه جل ایدرل حاصلی ترك
 دیار ایلک خاطر مدین بکر لیکن شصت اعدا دن وطن دشمنانند اندیشه ایدر که حصف غیرتغه
 وعدم حمیته جل ایدوب سوبلر (قطعه) بین آن بی حیت را که هر کز * نخواهد دید
 روی نیک بختی) با حرف تأکید (بین فعل امر مفرد مخاطب بیدیدن کور دیمکدر بعض نسخده
 مبین دوشمش فعل نهی مفرد مخاطب کورمه دیمکدر (بی حیت بی عار و بی غیرت دیمکدر) را ادات
 مفعول (که حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل) نخواهد دید کورمبسر دیمکدر) دید بونده
 دیدن معنای در (روی مفعول نخواهد اضافتی لامیه در) نیک بخت و صف ترکیبیدر ای بختی
 یعنی دولتی (یا حرف مصدر در دولتلاک دیمکدر (محصول بیت) اول عار سز و غیرت سز نامردی
 کور که هر کز دولت و سعادت یوزنی کورمبسر در و یا کور میبکدر (نخواهد دیدك معنای
 کورمه کر کدر دینلر حق ادایی ایده عیشلر (مین اولیحق دیمک اولور اول بی عار و بی غیرت
 نامردی هر کز کورمه یعنی یوزنی کوروب انتفات ایده چک نامرد دکلدر) (بین امر در دیدن
 دین اصابت ایلامش مذ کورینتک معنای مطبقی مسطور اولاندر (پس نخواهد دیدك معنای
 دعا علیه جل ایدوب کورمسون دین لزوم مالایزم بیورمشلر (مین نسخده سنی اختیار ایده
 بی جهت دخل و تعرض ایدن کندی مدخول و معترضدر) تن آسانی کزیند خویشتن را *
 زن و فرزند بگذار دیمبختی) تن آسان و صف ترکیبی صاحب حضور و راحت دیمکدر (و یا
 حرف مصدر) کزیند کاف عجمک ضمیمه کزیندن فعل مضارع مفرد غائب اختیار ایدر
 کزیندن دین اصابت ایلامش (خویشتن و اور رسمی و روم ضمه ایله کندی دیمکدر (و یا
 ادات مفعول کزیندك تن آسانی مفعول اولی و خویشتن مفعول ثانیه) بگذار فعل مضارع
 مفرد غائب قورکیدر دیمکدر (زن و فرزند مفعول صریحی و بختی غیر صریحی) (و یا حرف ظرف
 (و یا حرف الصاق و یا حرف مصدر (محصول بیت) کور اول بی عار نامردی و یا کورمه هر کز که
 کندی نفسنه حضور و راحت اختیار ایدر عورت و اوغلانی شدت فقر و فاقه قور یعنی کندی
 باشین الوب ترك دیار ایلدی و اهل و عیالی بلا و محنت و فلا کنده قور کیدر حاصلی کندی طالب
 حضور و صفا اولوب کیدر و اولاد و انسائی فقر و فاقه قور (بیت ثانی بیت اوله مقام تعلیلده
 واقع اولشدر فتأمل) و در علم محاسبه چنان که معلومت چیزی دانم (یعنی دخی علم محاسبه ده
 انجلین معلومکر در برنسنه بلورم (یعنی علم دفتر و فن ارقامه و اسلوب نگاشته معلومکر در که
 بر مقدار و قوئم وار در) اگر بجایه شما جهتی معین کرد که موجب جمعیت خاطر باشد بقیه
 عمر از عهد سکرا ن توانم بیرون آمدن) اگر حرف شرط (با حرف مصاحب سببیتی متضمن
 (جاه قدر و منصب و منزلت) (شما به اضافتی لامیه در) (جهتی با حرف وحدت) (کرد د فعل
 مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر صبرورت معنای در که حرف رابط صفت (موجب جمعیت
 اسم فاعلک مفعولده اضافتیدر) (جهتی خاطر مصدرك فاعلنه در) (باشد فعل مضارع مفرد

رد سروری و کافی

رد سروری

رد کافی

رد سروری

رد سروری

غائب اوله دیمکدر صبرورت معنای در (بقیه عمر لامیه در) (عهد شکر حق شکر دیمکدر آن لفظنه
 اضافتی مصدرك مفعولنه در) (بیرون طشره (محصول ترکیب) اگر سزك دولت و سعادت کز
 سببیه بر جهت معین اوله که موجب جمعیت خاطر اوله عمر یک بقیه سنده انك شکری حقه
 طشره حقه قاردر کلم (یعنی اگر سزك قدر و مرتبه کز سببیه جمعیت خاطر اوله حق بر خدمت
 و دفتر و محاسبه به متعلق بر جهت تعیین بیور بلسه اولجه اول احسان کز شکرین ادا ایلکه قادر
 اولانین) (کفتم ای یار عمل پادشاه دو طرف دار دامیدن و بیم جان و خلاف رأی خرد منداست
 بدین امید در آن بیم افتادن) (محصول ترکیب) رفیقهد دیدم ای یار پادشاه عملینک ایکی جایی
 وار (بررسی اتمک امید یعنی نعمت دنیا (و بریمی جان قور قوسی یعنی غضب و قهر
 سلطان مظهر دوشمک) (و عقلا رأی و تدبیرینک خلافتد یوم منصب و ریاست امید یله جان
 قور قوسنه دوشمک یعنی ورطه هلا که و خاطر جان پا که دوشمک (قطعه) کس نباید بخانه
 درویش * (که خراج زمین و باغ بده) با حرف صله (خانه درویش لامیه (که
 حرف بیان) (خراج زمین لامیه) (بده فعل امر مفرد مخاطب و بر دیمکدر (محصول بیت)
 درویش خانه سنه کیسه کلز که رک و باغک خراجنی و بر دیو (حاصلی رک مقاطعه سنی
 و ارضک خراج و عشرینی و باغ و باغچه کز خسرو ات حقنی درویشن کیسه استمرز برا
 اول بونلره مالک اولماز بوخسه مالک اولسه اندنده استرلردی (بایدش ویش غصه راضی شو *
 یا جکر بندیش زاغ بنه) یا جازدر که حرف ابتدا اوله عربیده اما کی کسر همزه ایله و مخاطب
 رفیق اوله (یعنی باشویش و غصه فقر و فاقه به راضی و انکه قانع اول و یا سلاطین خدمتی
 اختیار ایدوب قبول ایله لاشی زاغ و زغن طعمه ایلسون (و یا حرف عطف اوله مابعدنی
 خراج عطف ایله انب بویه اولمقدر (جکر بند بوکر کدر بر آیدیه کرده در کاف
 عجمک ضمیمه و عربجه کلز که تشویش و غصه به راضی اول (یعنی اهل دنیا کی غم و غصه چکوب
 بلیه به صابر اولوب راضی اول یا بو کر کی زاغ اوکنه قور کرکی زاغ اوکنه قومق محنت و بلیه
 دنیایی چککیدن عبارتدر حاصلی درویش و تارک دنیا خانه سی اولدیغی تقدیرجه کیسه قیوسی
 اوکنه کلوب عوارض و کورجکی و عرب اقچه سین تقاضی ایلوب انواع عقوبات و اصناف
 بیات تکلیف ایلز (اما اهل ضیمه و عقار دأما محنت و بلا چکوب تشویش و غصه و المدن
 خانی دکل و طویجیه بغدادی اتکی بیم حاصلی درویش بومذکوراته مکلف دکل بویتنده رفیق
 مخاطب طوتوب یا فقر و فاقه یعنی فقر جهتن تشویش و غصه به راضی اول و یا کندوکی
 مخاطره و مهلکه به القایدوب مفعول بیل دینلر رفیق تخصیص بلا تخصیص ایلد کزیندن غیری
 سباقه و سباقه ملایم دکل فتأمل (کفتم این سخن موافق حال من نکفتی و جواب سؤال من نیاوردی
 نشنیده که گفته اند هر که خیانت ورزد دسش از حساب بلرزد) موافق حال اسم فاعلک مفعولنه
 اضافتیدر (ومنه اضافت لامیه در) (جواب سؤالده بویه در) (ورزد فعل مضارع در
 ورزیدن برنسنه بی اعتبار ایدوب سعی و کوشش ایلکه دیرل (بلرزد با حرف تأکید (ورزد فعل
 مضارع مفرد غائب) (محصول ترکیب) رفیق دیدی بوسورنی بنم حالمه موافق سوبلدک و بنم سؤاله
 جواب مطابق و مناسب کنورمکد زیران سکادعوائی استقامت ایده رین و سن بنی اهل خیانت
 عقوبتله تخویف و تحذیر ایدر سین ایشما مش مبین بوضرب مثلی که هر کس که خیانت ایلر
 الی حسابدن دتر یعنی خانتی و سقامتی ظهور ایلر دیو خوفندن الی رعشه طورتاز (بیت)
 راستی موجب رضای خداست * کس ندیدم که شدارزه راست) راستی با حرف مصدر

رد شمع و کافی

رد شمع

(موجب رضای اسم فاعل مفعولند اضافتیدر) (و خدایه اضافت لامیه در) (کس ندید ملک مقدم مفعولیدر) (محصول بیت) استقامت خدایک رضای موجد در کیمسه بی کورمدم طوغری بولدن ضایع و هلاک اولدی یعنی طریق مستقیم سالک اولان کم اولدغین کورمدم (کم شدک معناسی شدی دیمکدر ازدی دیمک دکادر) پس ضل فعلیه تفسیر ایدنلر از مشلر (و حکما گفته اند چهار کس از چهار کس بچان برچند حرامی از سلطان و دزد از پاسبان و فاسق از غماز و روسی از محاسب و ازا که حساب پاکست از محاسبه چه پاکست) (محصول ترکیب) و حکما دیمکدر در درت کیمسه درت کیمسه دن جان و کولکدن انجنورلر (حرامی پادشاهدن ز برانی آله کتور نیجه با چنگاه یکددر و با قازوغه) (واوغری پاسباندن ز برانی طوتان اولدر و حاکم ایلدوب سیاست ایدورن اول) (و فاسق غمازدن انجنور ز برانی صوباشی به طوتدر) (وروسی محاسبدن انجنور ز بران محصنه ایسه قتل لازم کلور و دکل ایسه یوز دره معلوم اوله که عجمده مناهی شرعه متعلق اولان احوال محاسب کورر) (شارب خر و زانی و تارک صلوة و بونلردن غیر احوال محاسب عهدسند در و محاسب صلحای و علماد اولورمش) (اول کیمسه نک که حسابی پاکدر محاسبه دن آگاه پاکدر حاصلی بن مستقیم کیمدن نه پروام وار دیمکدر) (قطعه) مکن فراخ روی در عمل اگر خواهی که وقت رفع تو باشد بحال دشمن تنک (فراخ فاک فحقی و کسر یله کیک دیمکدر واسع معناسنه فراخ رو رانک فحله وصف ترکیبی در) (رویدندن رفتن دن دکل) (و یا حرف مصدر در) (در عمل فراخ روینک ظرفیدر) (اگر خواهی مصراع ثانی به مریهوند) (که حرف بیان وقت رفع لامیه در) (وقت عزل دیمکدر توبه اضافت مصدرک مفعولند در) (باشد فعل مضارع مفرد غائب بونده اوله دیمکدر) (بحال فاعلی) (یعنی اسمی اسم مکندر جولانگاه معناسنه محل حرکت دیمکدر) (دشمنه اضافتی لامیه در) (تنک طار دیمکدر عریجه ضیق دیرلر) (باشد فعلک خبریدر) (محصول بیت) عملنده ایکن فراخ رولک ایله یعنی هر ایشده اعتداله حرکت ایله اگر خلقله معامله ده واکر تعیین اولسان خد متده حاصلی نه کیمسه به تحقیر و تهمذیب اوزره اول و نه خیانت و سقامت ایله در ایسک که عزلاک زماننده بحال مقال دشمن تنک و هنگام تفتیش و تفحصه پای اعتراضی لیک اوله حاصلی منصبده ایکن هر کارک عدالت و استقامت اوزره اولسون دیمکدر (یتک معناسنی منصبده و عملده اولدیفک حالد حد اعتدالدن تجاوز ایدوب مسرف و مبذر اوله دین معنی جهتنده اسراف ایش) (توپاک باش و مداری برادر از کس پاک) (زنند جامه ناپاک کاران بر سنک) (توبه بیدار و پاک باش خبری) (باش فعل امر مفرد مخاطبدر باشدندن سن پاک اول دیمکدر) (مدار فعل نهی مفرد مخاطبدر داریندن طومعه دیمکدر) (پاک بیه عریله ایمک دیمکدر بونده خوف معناسنه در) (جامه ناپاک بیایه کاران کاف عجمیله وزای مضومه بزچر بیجبلره دیرلر بونده مطلقا ثواب یو یان می اددر جامه شور و غیر بلرکی مفردی کار در عریجه قصار دیرلر مبالغه صیغه سیله) (محصول بیت) خطاب عام طریقیه بیور ای برادر سن پاک و مستقیم اول یعنی هر ایشده راست رو و پاک رو اول و هیچ کیمسه دن خوف و خشیت ایله که طوغری اوله بر کیمسه زبان دراز لقی ایده من ز بران ناپاک لباسی کازرلر طاشه اوررلر پاک ایکن ایچون حاصلی کارنده پاک اولان اعدادن و اغیاردن و مکر و حیله لزدن ازاده و سالدر اما ناپاک و خائن هر کس دن پروا چکر (کتم حکایت ان روباه مناسب حال نیست که دیدندش کرزان و افغان و خیران کسی گفتش چه افست که موجب چند بن مخافتست گفت شنید مکه شتر را بسخره می گیرند) (روباه دلکو و روبه الفک حذفیه ده لغتدر معلوم اوله که هر کله نک که آخرند و واو و یان صکره ها اصلی

در این سید علی و سروری

رد سروری

رد سروری

اوله بو حرف و فک اثباتی و اسقاطی جائز در مثلاً روباه و روبه و دیه و ده و انبوه و انبه دیرلر فاحفظ (حکایت مبتدا آن مضاف الیه) (و روباه مشار الیه) (مناسب خبر مبتدا حاله اضافتی اسم فاعلک مفعولند اضافتیدر توبه لامیه در) (که حرف بیان) (دیدند فعل ماضی جمع غائب) (شین ضمیر منصوب متصل معناسنه مفعول اولی) (و کرزان کاف عجمک و راء مهمله نک کسر یله صفت مشبهه در کر یزدن دن چاغدن دیمکدر) (افغان دوشکن دیمکدر افتیدندن) (خیران قالقاض دیمکدر خیر یزدندن) (بواج صفت روباهکدر) (کر یختن) (و افتادن و خاستن دن مشق دین احوال اشتقاقدن بی بهره ایش) (کسی یا حرف وحدت) (گفتش شین روباهه راجعدر) (آفت بلایه دیرلر) (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت موجب چندین اضافتی اسم فاعلک مفعولند اضافتیدر) (مخافت مصدر میی در خوف معناسنه چندینک مشار الیه) (گفت روباه دیدی که حرف بیان) (شتر را دوه بی دیمکدر) (یا حرف صله و یا حرف مصاحبت) (سخره سین مهمله نک ضمی و خاء مجمله نک سکونیه اجر تسنر استخدام ایلدکلری نسنه مثلاً اولاغ ایلری و سارنسنه که مفت قوللورلر) (می گیرند فعل مضارع جمع غائب طوترلر دیمکدر) (محصول ترکیب) رفیق دید مکه اول تلکینک حکایتی که اولور سنک حالیکه مناسبدر که انی کور دیرلر چاغدن و دوشکن و قالقاض یعنی دوشه دوره سکه سکه طور محبوب چار بر کیمسه آکا دیدی نه بلا در که بوقدر خوفه سیدر یعنی نه افت پیدا اولدی و نه حادثه ظهور ایلدیکه بوقدر خوفه و خشیت و اضطراب و فرار باعث اولدی روباه دیدیکه ایشتمکه که دوه بی سخره به طوترلر جائزدر که بی ده طوتهلر قور قوسندن دوشه طوره قاجوب کیدرم سخره لفظی عربی اولدیفنی انکار ایدنی انکار ایدر ز (گفتندای سقیه شتر را با تو چه مناسبست و ترا با او چه مشابهاست) (روباهه دید یلرای سقیه یعنی ای خفیف العقل شترک سنکله نه مناسبستی وار و سنک آگاه مشابهاست حاصلی ارا کزده ذره دکل نسبت بوقدر که یو یله وهم و بیه و شر سین) (گفت خاموش که اگر حسودان بغرض گویند که این شترست و گرفتار ایم گراغم تخلص من باشد تافتیش حال من کند و نازیباقی از عراق آورده شود مارکزیده مرده شود) (گراکاف عریینک کسر یله اسمر کیم معناسنه) (ورا ادات تخلص کیمک دیمکدر غم تخلص لامیه) (و منه اضافت مصدرک مفعولند در) (نا حرف تعلیل غم تخلصه قید در) (تفتیش حال مصدرک مفعولند اضافتیدر و منه لامیه) (تا بونده حتی و الی معناسنه در) (تر یاق معروف عراق ایکی در بری عراق عرب که بغداد در و بری عراق عجم که اصفهان در مریحوم و مغفور سلطان سلیمان ایکسنی بیله بر ییلده دولاشد یعنی چون اول سفره عراقین سفری دیرلر و بغدادی اول سنده فتح ایلدر) (پس معلوم اوله که حضرت شیخک عراقدن مقصودی ظاهرا بغداد در که اول زمان خلفا پای تختی ایدی و زیاده معمور ایدی) (آورده شود کتور راش اوله دیمکدر) (مار کزیده و صف ترکیبی در تقدیری مریحوم مار کزیده در کاف عجمک فحقی و زانک کسر یله لغتده اصرفقد راما بونده صوقش معناسنه در مار کزیده عریجه ملدوغ دیرلر زانک لامک فحله چیان و بلان صوققه دیرلر) (مرده شود اولش اولور) (محصول ترکیب) ر روباه بویه دینسه دیدی ابسم اولک که سوبلد یککز سوز زاندر اگر حسودلر غر ضله دیرلر که بو شتر در گرفتار کیم یعنی حسودلر سوزینه اعتماد ایدوب بی جبر و قهر یله گرفتار ایدرلر سوبدی قور زعغه کیمک غمی اولور که نیم حالمی تفتیش ایلله و نیم روباه اولوب شتر اولدیفنی بلدره و بی قور ناره و عرا قدن تر یاق کتور لجه بلان صوقش کیمسه اولش اولور یعنی اول زمانه توقف ایلز ایدمی بکاده مصلحت یو در که گرفتار اولما معنه کوشش ایلیم و الان روباهلم اثبات ایدنجه تمام اولور ایشم) (و ترا همچنان فضلست و د بابت

در این سید علی و سروری

رد سروری

اما حسودان در کینه نمود عیان گو شه نشین اگر آنچه حسن سیرت تست بخلاف آن تقریر
 کند و در معرض خطاب پادشاه آبی و محل عتاب افتی در آن حالت کرا مجال مقاتلت باسد
 مصلحت آن می بینم که ملک قناعت خراست کنی و ترک ریاست کنی که عاقلان گفته اند
 (بعض نسخه ده همچنان برینه همچنین دو شمش یعنی انجلین که بن یلورم و یا بونجلین
 بن یلورم حاصلی بلدیکم کنی) (کین کاف عربک فخیله پوسودیمکدر و نون و دال ادات جعفر (حسن
 سیرت مصدرک فاعله اضافتیدر و نشسته اضافت لامیه (معرض بونک کی پرلده محل معناسنددر
 شدوذا (زبرا معرض شول اباسه دیرلکه جاریه به عاریه صامتی ایچون کیدرلر که کوزل کورینه
 پس معرض میبک کسری و رانک فخیله مشهور در اما صحیح میبک فخی و رانک کسریله در
 دین غندی سونیش (عتاب ازارلق و قافق معناسنددر (مقالته نا اباتی حالت ناسیچوند
 (ملک قناعت بیانیله در (خراست حفظ معناسند مصدر در (رک ریاست مصدرک مفعول
 اضافتیدر (کوبی فعل مضارع مخا طبر یعنی دلدن و زباندن ریاستی ترک ایلدم دیه سین
 حاصلی ریاست هواستندن کلبا کیچه سین (محصول ترکیب) حضرت شیخ رفیق پیور
 رو باه شتر اولدیغی مقرر و محققدر که هیچ کلامنده ریب یوقدر سنکده انجلین که بن یلورم
 و یا بونجلین که بن یلورم حقیقت حال فی نفس الامر دیانت و تقواک و فضیلت و استقامتک
 کال مرتبه در هر نه خدمتکد سکا نمین اواسه کابذغی حقندن کلور سین اما حسودلر پوسوده درلر
 یعنی در وندن حسد ایدوب ظاهرده سنکده دوست صورنده مسا له ایدرلر و مد عیار
 یعنی سنک واقع اولدیغک خدمته استقامت و پرهیزک خلافتی دعوی ایدلر گو شه
 نشیلدر یعنی ابصال مضمره فاصد و هفوات وزلات ایشدر مکده مقید و مترصد اگر اولسکه سنک
 حسن سیرتکدر انک خلافتی تقریر ایدرلر سه یعنی اتفاق ایدوب پادشاه سنک استقامتکی
 سقامت و صداقتکی خیانت تقریر و بیان ایدرلر سه و پادشاهک معرض خطابنه کله سین
 و محل عتابنه دوشه سین یعنی مقهور و معاتب اولاسین اول حالده سنک حقکده مفعول
 و مقبول سوز سو بلکه کیم قدرنی و طاقنی اولور (پس مصلحت انی کوررم که ملک قناعتی
 حفظ و حراست ایلله سین تا کیم دشمنان بدخواهان سکا هیچ پروجه له طعن و تعرضه ظفر
 بولمه لرو دخی ترک ریاستی و جاه و منصبی و هوا و ارزو سنی کوکلکدن کلبا قلع وقع ایدوب
 اخراج ایلله سین که عقلا و حکما پیور مشلر (بیت) بدریا درمنافع بی شمارست * اگر خواهی
 سلامت در کنارست) بدریا با حرف ظرف (دریا دکر) (در بامتنضم اولدیغی ظرفیت
 معناسنی تا کید ایدر (منافع جمع منفعت فوائد دیمکدر (بی شماری حساب معناسنددر (خواهی
 فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط دیرلر اسک دیمکدر (سلامت مفعول) (در حرف ظرف
 (کنار معروف سین و نا ادات خبر در (کنارست جزای شرط در (محصول بیت) دریاده
 منافع و فوائد بی حد و بی شمار در اما اگر سلامت و طاقیت استرایسک کنارده در یعنی
 سلاطین خدمتی در باسقرینه بکرز هم نفع جلیل و هم خطر عظیمی وار (در حرف صله در
 دین معنایه واصل دگلش و بازاند در دین کذلک (رفیق این سخن بشنید بهم برآمد و روی
 درهم کشید و سخنهای رنجش امیر گفتن گرفت که این چه فعل و کفایتست و فهم و درایت
 و قول حکما درست آمد که گفته اند دوستان در زندان بکار آیند که بر سفره همه دشمنان دوست
 نمایند (بعض نسخه ده رفیق چون این سخن بشنید واقعدر (این سخن دن مراد رو باه قصه میدراه
 بیله بیله (هم برآمد منقبض و مکدر اولدی دیمکدر) (روی درهم کشید دخی بوزنی بور تاردی
 یعنی عبوس الوجه اولدی حاصلی غصه کلدی (و سخنهای رنجش امیر بیانیله در (رنجش امیر

رد کافی

رد این سید علی
 رد شعی

وصف ترکیبدر انجش قرشدر بی یعنی درد و الم و بر بی (گفتن گرفت سو بیک طو ندی یعنی
 سو بلکه باشلدی (که حرف رابط مفعول قول (کفایت عطف تقسیری واقع اولمش
 تنکده خواجه حافظ کفایتله عقلدن تعبیر ایش (مصراع) جانا کدام سنک دل بی کفایتست
 بی عقل و بی ادراک دیمکدر (پس خواجه نک بویشده بی عقلی کفایت اضافت ایلین بی کفایت ایش
 (بیت) من و انکار شراب این چه حکایت باشد (غالبا این قدرم عقل و کفایت باشد)
 (درایت ادراک معناسنددر (درست دالک و رانک ضمه لریله و سکون سین ایلله لفظ مشر کدر
 کر چکله بتون بیستنده بونده کر چک دیمکدر صحیح معناسند اگر چه عرب بتونه ده صحیح دیر
 (دوستان در زندان بکار آیند تقدیری دوستان آناند که در زندان بکار آیند (که حرف تعلیل
 (بر حرف استعلا (سفره معروف) (همه جمله دیمکدر (محصول ترکیب) رفیق چونکه بندن
 مذکور کلامی استماع ایلدی منقبض و مکدر اولدی و بوزنی بورشدردی یعنی عبوس الوجه
 اولدی دخی خاطر بریش و رنجش امیر کلمات سو بلکه باشلدیکه بونه عقل واد را کدر
 ونه فهم و فراستدر و حکما و عقلا قولی کر چک کلشدر که دیمشدر دوست انلردر که دوسته
 زندانده بولنده یعنی بونک دمنده و فلاکت زماننده دوست ایچون سعی جیل و کوشش جزیل
 ایلله حاصلی دوست اولدر که کشتنک باشنه ایش دوشدکده او سننه دونه (زیرا سفره و نعمت
 اوستنده و منصب و دولت و قتنده جیبی دشمنلر دوست شکلنده کورینورلر و محبت و مودت
 اظهار ایدوب تقرب کو سترلر (قطعه) دوست شمارانکه در نعمت زند * لاف بازی و برادر
 خواندی (شمار فعل نهی مقرر مخاطب صایمه یعنی عد ایلله شماریدن شمر دندن دکل
 (دوست مفعول اولی (وان بررا تقدیر بیه مفعول ثانسی از تقدیرنده (که حرف رابط صفت
 (در نعمت زند مصراع ثانی به هر هوند (زند فعل مضارع مفرد غائبدر زنددن (لاف بازی
 بیانیله (و یا حرف مصدر (برادر باری به معطوف (برادر خواندی روزمره لرنده قدراش او قوشیق
 معناسنددر کاف عجمی هاء رسمیدن بدلدر (محصول بیت) دوست عد ایلله اول کیسه بی که
 خوان و نعمت و جاه و دولت زماننده دوستلق و یارلق لافنی و قدراش او قوشیق چکه سنی اوره
 (یعنی سنکده قدراش او قوشقه و قدراشکم دیولا ف اوره انی کرچکدن دوست بیله (دوست
 آن دائم که کیر دست دوست * در پریشان حالی و در ماندکی (دائم فعل مضارع مفرد متکلم
 دانیدن یلورم دیمکدر (دوست مفعول اولی (و آن بررا تقدیر بیه مفعول ثانسی (که حرف بیان
 (کیرد فعل مضارع مفرد غائب طونه دیمکدر (دست مفعول) (دوسته اضافتی لامیه در (در
 حرف ظرف کیرده متعلق (پریشان حال وصف ترکیبی (و یا حرف مصدر) (او حرف عطف
 (درمانده عاجز دیمکدر (و کاف عجم هاء رسمیدن بدلدر (و یا حرف مصدر) (محصول بیت)
 کرچکدن صادق دوست اول کیسه بی یلورم مکده پریشانلق دمنده و بیچاره لک واضطراب
 زماننده دوسته یار و یاور اولوب دستگیر اوله (دیدمکه متغیری شود و نصیحت من بقرض مپشاند
 بیزدیک صاحب دیوان رفتم بسا بقه معرفتی که میان مابود صورت حالش بکفتم نابکاری
 مختصرش نصب کردند) مپشاند فعل مضارع مفرد غائب ایشدر دیمکدر شنویدندن (با
 حرف صله (نزدیک قت معناسنددر عند دیمکدر (صاحبه اضافتی لامیه (و صاحبک دیوانه ده
 بویه در (صاحب دیواندن و زیر می ادد (بسا بقه با حرف سبب (رفتم فعل متعلق تقدیری
 رفتم بسبب معرفت سابقه در بر مضاف تقدیر بیه صکره خذف ایدوب مثلیله بیان ایلدیله
 (بسا بقه به همزه اضافت ایچون کلشدر که لامیه در (مرفقی یاسی حرف وحدت) (که حرف
 رابط صفت (میان ما لامیه (صورت حال لامیه (و شین رفیقه راجعدر (تا حرف تعلیل) (بکاری

رد بغض

رد این سید علی و سرورزی

(یا حرف صله) و یا حرف وحدت (مختصر بونده جزئی دیکدر) (محصول ترکیب) کورد مکه رفیق
سوز مدن متغیروبی حضور اولور و بنم ا کا نصیحت و پندی کوش رضایله استماع ایلیوب غرض
ایله ایشیدر بالضروری وزیرانه واردم بر آشنالی سابقه سی سببیه که ما بینم زده وار ایدی
جواب سؤال مقدر در سؤال کلید بکه اهل الله اهل دنیا یانه وارغان دکلدر یاسن نیچون واردک
جواب بسابقه اه وزیره صورت حالی و خصوص آمانی تقریر ایلدم و قابلیت و اهلیتی بیان
ایلدم تا انی بر جزئی ایشه و خدمته نصب و تعیین ایلدیلر حاصلی بنم شفاعت و شهادتم
سببیه وزیرانک حقد ه حسن اعتقاد ایوب بر مختصر مصلحت او وزیرنه انی نصب ایلدی
(چند روز برین برآمد لطف طبعش بدیدند و حسن تدبیرش را بدیدند بدند کارش ازان
در گذشت و بمرتبه بر ترازان متمکن گشت و همچنین نجم سعادتش در زوقی بود تا باوج ارادت رسید
و مقرب حضرت سلطان شد و مشار الیه بالبنان و معتمد علیه عند الاعیان بر سلامت حالش
شادمانی کردم و کتم) (محصول ترکیب) بر نیجه کون بو حال اوزره کلدی و یکدی (یعنی مذکور
کار مختصر خدمتده بر قاج کون میور ایلدی لطف طبعی و لیاقت و استعدادی کور دیلر
و حسن تدبیری پسند ایلدیلر ایشی یعنی حال و شانی و منصب و جاهی اولکی مرتبه دن یکدی
و اولکی مرتبه دن بوجه رک بر مرتبه ده متمکن و ثابت اولدی بو نیچون نجم سعادت رفیده
اولدی تا کیم اوج ارادته یعنی استیوب دلد یکی مرتبه رک اعلا سته و کولکی دلدیکی مناصبک
غایت و نهایتنه ایر شدی و پادشاهک مقرب و مقبول اولدی دخی مشار الیه بالبنان اولدی یعنی
بر مغله کوسر بلور اولدی حاصلی انکشت نمای عالم اولدی (بنان ذکر ایدوب انکشت
اراده ایلک مجاز مرسل قبیلند ندر) (یعنی ذکر جزء و ادره کل طریقله زیر بان پرمق اوجنه
دیر لدخی رفیق ا کا بر واعیان ناس قنده معتمد علیه اولدی یعنی ارکان دولت و اعیان سلطنت
یانه موثوق به و مرجع الیه اولدی بنان و اعیان دن صکره بر شد تقدیر اولتی کرک فتأمل) (بویله
اولجه سلامت حالنه شادمانتی ایلدم و دیدم) (بیت) زکار بسته میندیش و دل شکسته مدار *
که آب چشمه حیوان درون نار یکست) کار بسته بیانیه (میندیش فعل نهی مفرد مخاطب
اندیشه و غم چه که دیکدر) (و دل تقدیری دلت رادر) (شکسته صنف دیکدر) (مدار فعل نهی
مفرد مخاطب طوتمه دیکدر) (دل مفعول اولی) (و شکسته ثانیه) (که حرف تعلیل) (آب چشمه
لامیدر) (و حیوانه اضافتی بیانیه در) (ناک سکونی ضرورت وزن ایچوندر) (درون ایچ و ایچرو
دیکدر) (نار بیکه اضافتی لامیه در) (نار یک قرا کو و بایله قرا کولق دیکدر) (یعنی یا حرف مصدر در
وسین و تا ادات خبر) (محصول بیت) بغلش ایشدن به حضور اولوب غم چکمه یعنی حصول
مرامک رفاج کون عقده تأخیره دوشوب بر زمان روزگار ال و بر میوب صعبت حال و عکس رجا
و آمال کوسر دیسه غم چکمه و کولکی شکسته طوتمه حاصلی منکسر البال اوله ز پرا آب چشمه
حیوان قرا کولق ایچنده در یعنی حضرت خضر قرا کولق ز ختنی و مشقتی بلکه ظلمده کم
اولتی خوفنی چکمه ایچنه آب حیات نصب اولدی ایدی سنده ای رفیق روز کارک بر مقدار
شدت فقر و فاقه سین چکدک عاقبت دولت عظیم و نعمت چیمه واصل اولدک مذکور بییتی
عمومه صرف ایلدک قابلدر) (بیت) الا لا تحزن یا اهل البلیه * فلان حان الطاف خفیه) الاحرف
استفتاح و یا حرف تنبیه (لاحرف نهی) (لا تحزن فعل نهی مفرد مخاطب مؤکد بانون الثقيله در
علم بلندن البته محزون و معنوم اوله دیکدر) (اذا سمعتم اسماء سته دن مضای اولدقده نصی
الغله اولور بونده منادی مضای و اقمدر تقدیری یا اها البلیه ناک فحی و لامک کسر یله
بلا معنا سته در اها البلیه صاحب البلیه دیکدر حاصلی بلا یه ملازم و ملابس دیکدر

یاک اسکا به حیوان تلفظی
حسب الفاعده یا ناک الفه
ایلدن تحفظه میندر اشو
حیوان جولان کی حرکت
لفظی معنائک حرکت سته
تدبیر اشعار ایچوندر خلاصه
یا ناک سکونی دخی لغتدر
(محمد سعید)

تنکه جنکه ممارس اولانه اخوالرب دیرلر اب وامله ده بویله دیرلر مثلاً ابو الاخبار و ام
الاخبار دیرلر یا حرف تعلیل (ولام اولی حرف جریر فعل عامه متعلق) (ولام ثانیه حرف
تعلیل در) که همزه سی و صلا ساقط اولشد بونک کی برلده رجاندن مراد خدادار و بوصفت
خدای تعالی حضر تندن غیر یه اطلاق اولنار فا حفظ جار مع الجرور اعرابدن محلا مر فوع
مقدم خبر (والطاف اطفک بجی لفظاً مر فوع مؤخر مبتدا) (خفیه صفت الطافدر ضرورت
وزن ایچون اخیری ساکن اولوب اعرابی تقدیری اولور) (معلوم اوله که کتب تعلیمده رجان
الغله یا زانی کرک) (محصول بیت) بونیک مضمونی بیت سابقک مضمونه مناسب و ملائمدر
بیورر که ای بلا فرداشی (یعنی بلا و جفای روز کاره مبتدا کیسه البته محزون اوله زیرا
خدای تعالی نیک محنی لطف و عنایتلری واردر یعنی سزمد نیک بردن بر باب سعادت و دولت
فتح اولور حاصلی جفایه صبر ایدن ایرر و فایه (بیت) منشین ترش از کردش ایام که صبر * تلخست
ولیکن بر شیرین دارد) منشین فعل نهی مفرد مخاطب نشیندندن نشیندن دکل (ترش ناک
ورانک ضمه لریله اکشی دیکدر) (ناک سکونیه ده لغتدر) (نقدیری ترش رویدر ضرورت وزن
ایچون حذف اولندی) (کردش کاف عجمک فحیه و رانک سکونیه اسم مصدر در) (کردیدندن
دوئش دیکدر معلوم اوله که اسم مصدر شینک ماقبلی مکسور اولور جمیع زمانده (ایامه اضافتی
لامیه در) (که حرف تعلیل) (صبر ناک سکونیه مبتدا و مصرع ثانی یه مرهون معنائی بونده
ایام طریقله مذکور در زیر بانک کسر یله صبر دیدکاری او تنکده کاهی باستی ساکن ایدرلر
(تلخست خبر مبتدا در) (بر بونده میده در) (شیرینه اضافتی بیانیه در) (دارد فعل
مضارع مفرد غائب طوتمه یعنی بر شیرینی وار دیکدر فاعلی صبره راجع ضمیر در) (محصول بیت)
کردش ایام و تضاریف روزگار و تقالیب احوال دن ترش روی و عبوس الوجهه اوتورمه یعنی
دور و سیر فلک کج رفتار دن منقبض و منفعل اوله صابر اول زیرا که محنت و شدت روز کاره صبر
ایتمک کرچه صعب و دشواردر ولیکن آخر الامر فائده سی ظاهر و ثمره سی لایح اولوب عسر و سره
و غم و هموم سرور و حبه و مبدل اولسی مقرر در تنکه مذکور نبات ذائنده اجیدر اما نه نفی
چوقدر اجیلغه تحمل ایلین (کل در دواء) حسب نیجه علاج پذیر اولور بونیک مضمونیده بیتین
سابقینه مناسب و ملائمدر (دران مدت مرا باجم پاران اتفاق سفر مکه افتاد چون از زیارت
مکه باز آمدم دومترم استقبال کرد ظاهر حالش را دیدم پریشان و در هیأت درویشان گفتم
حال چیست گفت چنانکه تو کفایت طائفه حسد بردند و بخیراتم منسوب کردند و ملک در کشف حقیقت
آن استقصا نفرمود و یاران قدیم و دوستان رحیم از کلمه حق خاموش شدند و صحبت دیرینه
فراوش کردند) (دران مدت یعنی رفیق مرتبه علیا یه واصل اولدی مدی) (مرا بکا دیکدر
(بامع معنائنه) (جمع یاران لامیه) (اتفاق سکون قافله اتفاقاً معنائنه) (سفر مکه لامیه افتاد
دو شدی یعنی واقع اولدی) (دومترم استقبال کرده معناده استقباله مقید) (هیأت بونده
صورت معنائنه در طائفه یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل طائفه مبتدا) (حسد بردند
خبری حسد ایلدیلر یعنی حسد ایلدیلر دیکدر) (مخبات یا حرف صله) (میم معناده منسوبه
مقیدر) (کشف حقیقت مصدرک مفعولنه اضافتدر) (و آنه اضافتی لامیه اشارتدر) (خیالنه
منسوبه) (یعنی نسبت خیانتک حقیقتی کشف خصوصنده) (استقصا بر ذمه بی حقیقتیه نفی
ایدوب بیلکه دیرلر) (نفرمود بیورمدی یعنی بی حقیقتیه نفی ایلدی) (پاران قدیم بیانیه در
(دوستان رحیمه بویله در بعض نسخه ده رحیم برینه جمیع واقعدر) (کله حقن مراد حق سوزدر
(صحبت دیرینه بیانیه) (فراوش کردند و اوتدیلر) (محصول ترکیب) اول زمانکه رفیق پایه علیا یه

مطلوبه

رد ضروری

مطلوبه

واصل اولدی (بکا بر بلوک یار ایله انفاقا مکه به سفر واقع اولدی چونکه مکه زیارتندن کلام ایکی منزل مقداری بنی فارشولدی (ظواهر حالی پریشان و فقرا شکسته و درویشان صورتده کوردم اکادیده مکه حال ندر و بصورتیه کیر منک سببی نه) دیدیکه سن دیدیکه کی بر بلوک احباب حسد واریاب غرض بکا حسد ایدوب خصوصت ایلدیلر و بنی خیانتله منم ایتدیلر و پادشاه دخی اول خصوصده و کشف حقیقته تفتیش و تفحص بیورمدی تا کیم محسود اولوب استقامتم اکا معلوم اولیدی دخی نیجه زماندن پری یاران مشفق و مهربان یکین احباب حقیقت حاله واصل ایکن حق سوزی سو یکدن خاموش اولوب سکووت ایلدیلر و اسکی صحبت و اختلاطی فراموش ایلدیلر (قطعه) بصرع خدا چون کسی اوفتاد * همه عالمش پای بر سر نهند) یا حرف مصاحبت (صنع خدا لامیه امر خدا دیمکدر) (چون ادات تعلیل (کسی یا حرف وحدت) (اوفتاد و او ایله دوشدنی یعنی منصبدن و دولتدن دوشدی حاصلی دوشه و یادوشه دیمکدر) (عالمش ضمیری کسی به راجعدر) (نهند فعل مضارع جمع غائب قورلر دیمکدر) (پای مفعول صریحی) (و بر سر غیر صریحی) (محصول بیت) (الله امر بیه بر کیمسه که دولتدن و منصبدن دوشسه جمیع عالم ایاغنی باشی اوزره قور یعنی هر کشتی اتی چیکیز حاصلی هر کس قادر اولدیغنی دکل اتی پامال ایدر قدیم نسخه زده بو بیت بویه واقعدر لیکن اکثر شراح بونی یازمش (نبی که پیش خداوند جاه * ستایش کان دست بر نهند) نبی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهام انکاری بی متضمن کورمز مبین یعنی کورر سین (که حرف بیان) (پیش خداوند جاه اضافت لری لامیه در منصب صاحبک اوکنده دیمکدر) (ستایش اسم مصدر در ستایدندن اوکش دیمکدر) (کان الف و نون جائز در که ادات جمع اوله یعنی ستایش کن وصف ترکیبی اوله و ستایش کان جمعی و جائز در که ادات صفت اوله ستایش ایدرک معنایه دست نهندک مفعول صریحی) (و بر غیر صریحی اولکی بر حرف استعلا یکجی سینه معنایه در (محصول بیت) کورمز مبین که خداوند جاه و منصب اوکنده ستایش ایدیلر و باستایش ایدرک الی کوکسی اوزره قورلر) (حاصلی خلق عالم یار بیک الله دیرک فارشوسنده ایاق اوزره طورب اللربن کوکسنه قورلر) (چو پیشند کاقبال دشنش گرفت) ستایش کنسان دست بر نهند) (چو ادات تعلیل) (پیشند فعل مضارع جمع غائب پیندندن) (که حرف بیان) (اقبال دولت دیمکدر مبتدا واقعدر) (دشنش گرفتک مقدم مفعولی و خبر مبتدا در) (شین کسی به راجعدر) (محصول بیت) چونکه کوره ل که دولت و اقبال و بخت و سعادت اکامعین و یاور اوله (یعنی شو بیه که کوره ل که جاه و منصب و عزت و رفعت صاحبی اوله ستایش ایدرک اللربن سینه لری اوزره قورلر) (بو بیت مذکور نسخه ده بویه واقعدر) (بیت) و کرر و زکارش در آردز پای * همه عالمش پای بر سر نهند) روزگارش شین ضمیر خداوند جاهدر راجعدر) (در آرد حرف تا کید آرد فعل مضارع مفرد غائب آریدن که مخففدر آوریدندن کنوره دیمکدر) (ز پای آرده متعلقدر ایاقدن کتور مکدن می اد تحقیر و تدایل در) (محصول بیت) و اگر خداوند جاهی روزگار ایاقدن بیقار سه یعنی منصبدن و دوشروب ذلیل و حقیر ایدر سه جمیع عالم تحقیرا باشنه ایاق قورلر یعنی پامال ایدرلر (فی الجمله باوایع عقوبت گرفتار بودم تادربن هفته که مرده سلامتی حجاج رسید از بند کرام خلاص کردند و ملاک موروئم خاص) (فی الجمله حاصل کلام) (یا حرف صله) (انواع نوعک جیدر درلی درلی دیمکدر) (عقوبته اضافتی لامیه) (کر فتار اصلنده وصف ترکیبدر بونده مبتلا دیمکدر بودم جائز در که فعل ماضی متکلم وحده اوله اولدم معنایه و جائز در که ادات زمانیه اوله ایدم معنایه و لیکل بجهته) (تا انتها غایت ایچوندر ال معنایه) (درین هفته بوهفته ده) (که حرف رابط صفت) (مرده مشتاق و همزه اضافت

ایچون کلمه کلامیه در (سلامتی یا حرف مصدر مصدر عربی یا مصدر لاحق اولوق جایز در اما کندی مصدر لرینه حقوق شایع دکل (زیرا عرب مصدر لر ی حکم جامده در یانلرنده و مصدر بنی ظاهر و روشن دکل) (حاجه اضافتی لامیه در) (حجاج حاجی جمیدر اصلی حاجج ایدی مضارعدر نصر پاندن) (پس ایکجی جمعی ماقبلی مکسور اولوب طرفده اولد یچون یاه قلب ایلدیلر نفی البازی کی) (رسید ایشدی دیمکدر) (بند کران بیانیه میم معنایه خلاصه مقیددر ضمیر منصوب متصل معنایه بنی خلاص ایلدیلر دیمکدر) (و ملاک میم کسر یله بونده مال و اسباب یعنی مملکات معنایه در موروئم اضافتی بیانیه در یعنی ارثله انتقال ایلین مملکتم دیمکدر خاص ایلدیلر بونده بر کردند تقدیر اولور) (محصول ترکیب) حاصل کلام انواع شکسته به مبتلا اولدم تا بوهفته ده که حجاج سلامتی مرده سی شهر یمنه کلدی و ایشدی آغز قید و بنددن بنی اطلاق ایلدیلر و ملاک موروئم یعنی اولدن ارثله انتقال ایلین مال و مملکتمی غصب ایدوب ظلمه المدن الدیلر و مال میری به خاص ایدوب ضبط ایلدیلر حاصلی مملکتم و بر مکه باشمی کوجیه قور تاردم) (کفتم از نوب اشارت من قبول نکردی که عمل پادشاه چون سفر در یاست سود مند و خطرناک یا کنج بر کیری یادر طلسم میری) (اشارت من لامیه یعنی مصدر رک فاعلنه اضافتی در نکردینک اشارت مفعول اولی) (و قبول مفعول ثانیه اشارتی قبول ایلدک دیمکدر) (که حرف بیان) (عمل پادشاه لامیه در یعنی خدمت پادشاه) (چون ادات تشبیه) (سفر در یا لامیه) (سود مند سود فائده) (و مند ادات نسبت فائده لی دیمکدر) (خطر بونک کی پرلده خوف معنایه در) (وناک ادات نسبت زهرناک زهر لی دیمکدر) (یا کنج بر کیری یعنی یا مال صاحبی اولور سین بر کیری فعل مضارع مخاطبدر کیریدن قالدرر سین دیمکدر تحصیلدن عبارتدر) (یادر طلسم میری طلسم دینه بی حفظ ایلین شکل میری یا حرف تا کید) (میری فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر حضرت شیخ سفر در یایی پادشاهک خدمته مشبه به ایدر فائده ده و خطر ده) (محصول ترکیب) پادشاه خدمته طالب اولدینگ وقت بنم رمن و اشارتله نصیح و پند می سمع قبول ایله استماع ایدوب قبول ایلدک زیر اینم کلام سکابو یله اولاجفک اشارت ایلش ایدیکه پادشاه خدمتی در یا سفری کیدر هم فائده لی و هم قور قیج یا وافر مال قالدرر سین یعنی تحصیل ایدر سین و یا طلسمده اولور سین مراد قصه دن حصه در کر چکدن حاصلی گاه اولور که بر کیمسه در یا سفرین ایدوب مال فراوان تحصیل ایدر و گاه اولور که کیمسی پارلنوب غرق اولور پادشاه خدمته بویه در گاه اولور که بر کیمسه اعلی مناصبه واصل اولوب کلی خزینه به مالک اولور و گاه اولور که پادشاه غضبه مظهر دوشوب باشند چقار) (پس یادر طلسم میری دیمکدر مرادی بو ایکی معنادر) (یعنی کیمسی پاره لنوب غرق اولوق و پادشاه خشمه مظهر دوشوب هلاک اولمقددر) (حقیقته طلسمده اولک دکلدر بعضیلر ظن ایلدک لری کی) (بیت) یازر بهر دودست کند خواجه در کار * یا موی روزی افکندش مرده بر کار) یا عریده امای ابتدایه معنایه در) (بهر یا حرف مصاحبت) (و هرا دات تا کید تقدیری بدودست در) (کشد فعل مضارع مفرد غائب ایلر دیمکدر) (خواجه فاعلی مراد سفر در یا ایلین کیمسه در باز کان اولسون غیری اولسون لیکن مقصود تجارتدر) (در کنار لغته قوچ قدر اما بونده کشدو به ضم ایدوب احاطه دن کنایتدر حاصلی مالک اولور دیمکدر) (یا حرف عطف مابعدنی زره عطف ایدر) (موی دکر طالازی) (روزی یا حرف وحدت) (افکند همزه نک و کاف عریینک و نونک فتحیه و فائک سکونیه فعل مضارع مفرد غائبدر براغور دیمکدر) (مرده اولی یعنی میت) (بر کنار بر حرف صله) (کار قرا معنایه در) (محصول بیت) در یا سفرین اختیار ایلین خواجه یا صاغ و سالم سفر دن مال

فرآوان تحصیل ایدوب کلور یعنی دواتی مساعد اولوب دریادن ساحل نجانه دو شوب
مال فراوان صاحبی اولور و یا بر کون موج اتی اولی یعنی میت کناره بر اغور حاصلی طلاز
بونی سوره سوره کناره اتار تکه صولک حالی بویه در یعنی سفر دریا کاه سود مند و کاه
زبانکار درخواجه دن کتبله تعبیر ایلین بی وجه ایش (مصلحت ندیدم ازین بیش ریش درونش
خراشیدن و نمک پاشیدن) بیش زیاده معنای سنه در (ریش یاره در درونه اضافتی لامیه در
(درونش شین رفقه راجع در (خراشیدن خلت کسر یله مصدر در طر ملاقی (نمک طوزدر
(پاشیدن یاه عجمه صاجی دیمکدر یعنی سرعک (محصول ترکیب) مصلحت و معقول کوردم
ذکر ایلدیکم ترو نظم مضوتندن زیاده کلامه ولسان ازارله درونی ریشی خراش ایدوب
یعنی یورکی درونی تازه بویه یاره سنه طوز سرعکی (ریش درونی خراش ایلکدن مراد دردن تازه لکدر
(بدین دو بیت اختصار کردم و کفتم) بویکی بیتله کلامی مختصر قادم و دیدم (قطعه)
ندانستی که بینی بند بر پای * چو در کوشش نیامد بند مردم) ندانستی فعل نی ماضی مفرد مخاطب
استفهام انکاری بی متضمن بیلز میدک یعنی بلور دک (که حرف بیان) بینی فعل مضارع مفرد
مخاطب کورر سین دیمکدر بند پیونده دوشق در یعنی بوقاغی (بر پیونده ادات ظرف در (چو ادات
تعلیل (و در حرف صله) (کوش کاف عجمک ضمیمه قولی دیمکدر عربچه اذن دیرل هر نیک
و ذالک ضمی و نونک سکونیه (ناصیر خطا بدر رفقه) (نیامد کلدی مراد کیرمدی دیمکدر) (بند مردم
لامیه در مردم له حضرت شیخ نفسندن کنایت پیورمش (محصول بیت) ایانگده بوقاغی
کور جکک بیلد کیدی چونکه مردمک نصیحتی قولانگه کیرمدی یعنی خلقت نصیحتی
قولانگه کیرمدی کشدن بویه اولاجنک بیلد کیدی یعنی بیلدک ایدی اما مقید اولما دک استفهام
انکاری بو مقامده انکار واقع ایچوندر نیچون بیلدک دیمکدر دین عندی سوبلش زیرا انکار واقع
مراد اولان برده چرا القظیه استعمال اولور عریده ا حرفیه مستعمل اولدینی کی اما استفهام
بولک کی برده اوقو بشدن چقار قرینه ایله تنکه تنبع ایدنه معلوم در قدر جانب عریته لفظ
اذا شرط ایچون وظرفیت ایچون اولدغی کی فارسیده دخی چون لفظی شرط ایچون وظرفیت
ایچون اولقی جائز در و بومحله ظرفیت معنای انسدر دین ایکی لفظک تحقیقده اصابت
ایلامش زیرا اذامعنا شریطه دلالتی ضمیدر وضعی معنای ظرفیت ایچوندر و چون لفظی ادات
تعلیلدر نه شرطه دلالت ایدرونه ظرفیه فتأمل (دیگرره کندیاری طاقت نیش * مکن
انکشت در سوراخ کزدم) دیگرره (ره راهدن محفدر بر یول دخی یعنی بر کره دخی دیمکدر
معنی جهنده مصراع ثانی به مصرفدر (نداری فعل نی حال مفرد مخاطب فعل شرط
اگر طوماز ایسک دیمکدر طاقت نیش مصدرک مفعولنه اضافتی در (نیش نونک کسر یله عقربک
وار نیک و سارلادغ حیواناتک صوقدینی عضوه دیرل که ترکیجه اکایکته دیرل (انکشت همزه تک
فحی و کاف عجمک ضمیمه بر معه دیرل (سوراخ سینک ضمی و خای عجمه ایله دلکدر عرب بخش دیر
بانک ضمی و خای عجمه تک سکونیه ثقیله دیرناه مثله و سکون قاف ایله (کر دم کاف عربک فحی
وزانک سکونی و دال مهمله تک ضمیمه له عقرب دیمکدر (محصول بیت) بردخی اسکرنیشه
طاقت و قدرت طوماز ایسک یعنی سنی زهرل حیوان صوقد یفته تهمک بوغبسه بر معنی
عقرب دلکنه ایله یعنی صوقده زیرا البته صوقایجه اولما حاصلی خاصه سیدر که اتی ترک الیز
ایندی سنه سلاطین و حکام جفا سنه تحمل ایدنه ایسک بردخی یانلرینه اوغرامه که بر کره دادینی
کور دک بردخی تجربه به احتیاج قالدی (نیش دخی صوقدینی معنای سنه در دین عندی سوبلش
(حکایت) تنی چند در صحبت من بودند ظاهر حال ایشان بصلاح اراسته) (تندن مراد

رد شعی

رد کافی

رد کافی

رد شعی

شخصدر (یا حرف وحدت) (چند نیچه دیمکدر) (تنی چند نیچه تن معنای سنه در) (صحت من لامیه در
بعض نسخه ده من برینه مادوشمش بنم صحتن زده دیمکدر) (بودند ادات زمانیه جمیدر ایدیلر
دیمکدر) (ظاهر حال اسم فاعلک فاعله اضافتی در) (وایشانه اضافتی لامیه در بصلاح یا حرف
مصاحبت اراسته به متعلق) (اراسته اسم مفعولدر بنم دیمکدر) (محصول ترکیب) درویشاندن
بر نیچه کیسه بنم صحتن ایدیلر یعنی مریدلر ایدیلر ظاهر حاللری صلاحله بزمشیدی حاصلی
اهل صلاح و تقوی ایدیلر اراسته نصکره بود قدر او لنور (یکی از پرکان در حق این طائفه
حسن ظن بلیغ داشت واداری معین کرده بود) (حسن ظن بلیغ حسن ظن مصدرک فاعله
اضافتی در) (و بلیغه اضافتی بیانه در) (داشت حکایت حال ماضی در طو تردی دیمکدر وارلقدن
عبارتدر) (ادار کسر همزه ایله افعال بایندن وظیفه معنای سنه در) (و یا حرف وحدت) (کرده بودک
مفعول اولی) (و معین مفعول ثانیه زیا کرده ده جعل و تصویر معنای سنه در) (بود ادات زمانیه
(محصول ترکیب) (اکاردن بر یسی بو طائفه تک حقنده مبالغه ایله کوزل ظن طو تردی یعنی بونلرک
حقنده زیاده کوزل ظنی وار ایدی زیا ظاهر لری صلاح و تقوی ایله پیراسته ایدی و بونلره
حاللرینه کوره بر مقدار وظیفه تعیین ایش ایدی (مکر یکی از ایشان حرکتی کردناه مناسب حال
در ویشان ظن آن شخص فاسد شد و بازایان کاسد) (مکر پیونده کانه معنای سنه در) (حرکتی
(یا حرف وحدت) (نا حرف توصیف نی) (مناسب حال اسم فاعلک مفعولنه اضافتی در) (ودرویشانه
لامیه (ظن آن لامیه و مبتدا) (و شخص مشار الیهی) (فاسد شد خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب
شرط محذوف) (بازارایان لامیه و مبتدا و کاسد خبری و جمله اسمیه سابقه به معطوف و بر شد
مقدردر تنکه مکرراشارت اولدی کاسد شد دیمکدر مراد اول صاحب دولتک حسن التفاتندن
دوشیدلر و وظیفه لری قطع اولدی و حاللری مکدر اولدی (محصول ترکیب) (مکر بنم صحتن زده
اولانلرک بر یسندن درویشلر حالنه نامناسب بر حرکت صادر اولدی حاصلی بر مخالف ایش
ایشلدی پس بونلرک حقنده اول شخصک ظنی فاسد اولدی و بوفساد سببیه بود و بونلرک بازاری
کساد دوشیدی یعنی اول صاحب دولتک حسن التفاتندن دور وادر ارعیندن مجبور اولدیلر
(خواستیم تا بطریق کفاف یاران را مستخلص کنیم) خواستم فعل ماضی متکلم وحده (یا حرف
تعلیل) (یا حرف مصاحبت) (طریق یا حرف وحدت) (کفاف کافک فحیه آرزق و رزق معنای سنه در
یارانه اضافتی لامیه در) (وراد ادات تخصیص) (کفک کفاف مفعول اولی و مستخلص ثانیهی مستخلص
اسم مفعولدر استفعال بایندن) (محصول ترکیب) (دیدم تا بر طریقه مذکور فقراتک کفافی تخلص ایلیم
یعنی بر تیریدلرک ایدوب اول صاحب دولتک فقراتک وظیفه لری بنه تعیین ایدیم) (آهنک خدمتش
کردم در بانم رها نکرد و جفا کرد معذور ش داشتم بحکم آن که گفته اند) آهنک پیونده قصد
معنای سنه در خدمته اضافتی مصدرک مفعولدر) (و کردمک مقدم مفعولدر) (در بان قیوچی زبرادر
قیوچی) (و بیان ادات فاعلجی معنای سنه در) (مهم معناده) (نکردک مفعول اولی) (ورها مفعول ثانیهی
و در بان مبتدا و نکرد خبری) (نکردلرک ایدوب) (یعنی صالیو برمدی و جفا ایلدی) (معذور ش شین در پانه
راجعدر) (محصول ترکیب) اول دولتیک خدمته وارمق قصد ایلدم یعنی ملاقات مراد ایلدم
قیو سنه وارد قده بواب ایچری کر مکه اجازت و رخصت و برمدی و بکا جفا ده ایلدی تنکه
بوکلا بک عادت لری ز اما اتی معذور طو تدم ز برابر بلوک مسلتک مصلحتنه خبر نیته زحت اختیار
ایدوب وارمش ایدم پس بوجهندن هیچ بخضور اولمادم و بواب ناساز کارک غلطتی معذور
طو تدم اول معنای سنه اول سببیه که عقلا و علما بویاده سوز سو بشارلر (قطعه) درویش و وزیر
وسلطان را * (نی و سلیک مکرر پیرامن) درویش لامیه در) (و وزیر معطوف) (وسلطان وزیر

(و را حرف تخصیص (معناده دره مقید و مصراع اول مصراع ثانی به هر هون (مکر دفعه
 انهی مفرد مخاطب دو نم و چکن نم معناسنه در حاصلی طولمه دیمکدر (پیرامن اطراف
 معناسنه در (پیرامونده دیرل (محصول بیت) بک و وزیر و پادشاه قیومک و سبیل سز
 اطرافنی طولمه یعنی ایچرو داخل اولایم دیسک و سبیل سز یانه اوغرامه که مبرسدکل (سک
 و دریان چو یافتند غریب * این کر بیانش کیرد آن دامن) سک ایستدر (دریان قیومی (چو حرف
 تعلیل (یافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلر دیمکدر (سک و دریان مبتدا و مصراع ثانی خبری
 (غریب یافتند مفعولی و فاعلی تحتند سک و دریان راجع ضمیر در (معلوم اوله که فارسیده و ترکیده
 نشیه ایچون فعل وضع اولماش بلکه تنیه و جمع صیغه ده مشترک در فاعل حفظ (این در یانه اشارتدر
 (و آن سکه لف و نشر طریقله (کر بیان کاف عجمک و رانک کسر لریله بقایه دیرل (نون
 ضرورت وزن ایچون ساکن اوقنور (دامن و دامن آنکه دیرل (محصول بیت) سک کرتده ایله
 بواب طائفه سی پیشده مناسب و جهت جامعه وار خاصه لری بودر که بر غریب و فقیر شکنده
 کیسه بولدقده بواب یقاسنه یا دشور و کلب دامانه حاصلی بالطبع ایکسیده مودیدر (چندان که

مقر بان حضرت آن بزرگ بر حال من واقف شدند با کرام در آوردند و بر ترمقانی معین کردند اما
 بتواضع فروتر نشستم (چندان اولقدر دیمکدر همان معناسنه) که حرف بیان (مقر بان مقر بک
 چه بدر یقینلر دیمکدر یعنی مخصوص آدملری معناسنه (حضرت اضافه ایضا فی لامیه در (و آنکه اضافنده
 بویه در (بزرگ بآنک و زانک ضمیر لری و رانک سکونیه اولو دیمکدر بونده مذکور دولتی مراددر
 (بر حرف صله (حال من لامیه در (با کرام با حرف مصاحبت در او رنده متعلق اکرام افعال
 باشند مصدر در بونده تعظیم مراددر مبع ضمیر معنی جهتنده ضمیر منصوب متصل آوردندک
 مفعول صریحی (و با کرام غیر صریحی دیرل (اورند ایچری کتوردیلر (برتر بوجهرک (مقامی با حرف
 وحدت (ما حرف استدرک (با حرف مصاحبت (نشسته متعلق (تواضع الحق کوسترمه دیرل
 زیرا وضع مقابل رفیعدر الحق معناسنه (فروتر مقابل برتر در اشاعرق دیمکدر (نشستم اوتوردیم
 (محصول ترکیب) اولقدر که یعنی همانکه اول دولتیکن مخصوص و مقرب آدملری بنم حاله
 واقف اولدیلر و سعدی اولدیم بی بولدیلر بی تعظیم و تجلیل ایله ایچری صاحب دولتی یانه
 کتور دیرل و بر بوجهرک مقام تعیین ایلدیلر یعنی صدر مجلسده جلوسی تکلیف ایلدیلر حاصلی
 بکا اعزاز و اکرام ایلدیلر اما بن تواضع ایدوب اول بیوردقلری مقامدن اشاعرق بره اوتوردیم
 و دیدیم (چندانک معناسنی اول زمانه دک قیوده بویه خصومت و غوغاده اولدم دین و اولقدر که

یعنی در بآنک جفا سبیل قیوده توقیر اولدکل و تمتدا ولدی و شول مرتبه وار دیکه دین حضرت
 شیخه بودا لردن غلظت شان لازم اولد یغین بلامه شرعی الله عنهما (بیت) بکذار که بنده کنیم *
 تا در صف بندگان نشینم) بکذار فعل امر مفرد مخاطب قودیمکدر مصراع ثانی به هر هوندر (که حرف
 بیان (و با حرف تعلیل (بنده کین بیانیه (کین با حرف نسبت (نون حرف ناکیدا کسکلی دیمکدر
 گاه اولور که برهای تخصیص ادخال ایدوب کینه دیرل بونده جاردر که هار رسمی همزه مجتلبه
 ایله حذف و ایصال طریقله ترک اولنه ضرورت وزن ایچون (تا حرف تعلیل (صف بندگان لامیه
 صف نعال دیمکدر فاضل و رت وزن ایچون تخفیف قلندی (محصول بیت) بی کندی حاله
 قویله مقید اوله زیرا که بن عبد کترین و در ویش حقیر و فقیر ایدوب قوی بی تا کیم صف نعال
 و مقام رذالده اوتور ایم حاصلی تکلیف بیوردیکر مقام فقر مقامی دکل کبریا مقامیدر بن ایسه
 افقر و احقر ناسم (کفت) اود صاحب دولت بندن بویتی ایشید بیک دیدی (مصراع) الله الله
 چه جای این سخنت (الله الله بونده عجب افاده ایدر (یعنی نه عجب سوبلدیکر بو کلامک

مطل

رد شعی و کافی

نه محبدر بویه بیچون بیوردی سز بویه دیچک مقامده دکل سز (بونده الله الله معناسنی
 الله تعالی دین عجب سوبلشکه محل نچیدر (بیت) کر بر سر و چشم من نشینی * نازت بکشم
 که ناز نینی (نشینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر اوتوردیسک دیمکدر فعل شرط واقعدر (که حرف
 تعلیل (ناز نینی ایکی نون ارارنده بایله حروف نسبتدر او ایکی نون شد و زاد اخلدر و یاه اخیر ضمیر
 خط ایدر (محصول بیت) اگر بخیر باشم و کوزم اوزره اوتوردیسک ناز و استغنائی چکر مکه قتی ناز اینین
 (ناز استغنا معناسنه در یعنی هر قدر که صدر مجلسده اوطور رمیوب استغنا ایدوب پایان مجلسده
 اوتوردیسک ایسه استغنائی چکر ز و یزده یانکده واروب اوتوردیم (ز برامقبوز و ناز این سک
 بهر حال بر سسکا تابع (فی الجملة بنشستم و از هر دری سخن پیوستم تا حدیث زلت باران
 در میان آمد کفتم) فی الجملة حاصل کلام (بنشستم مذکور صف نعالده و یا تکلیف
 بیوردقلری مقامده اوطوردیم (و از هر دری (با حرف وحدت فارسیده در عریده باب کی گاه اوور که
 اسلوب و نوع و کونه معناسنه استعمال اولنور بونده بویه در (یعنی هر ستمدن و هر نوعدن
 سوز سوبلدیم یعنی دفعه واردیم قضیه بی اورته به کتور مدم بلکه مناسبته هر بایدن سوزی
 سوزده و قصه بی قصه به ایصال ایلدم (پیوستم فعل متعدیدر اولشدریم (نا بونده حرف تعلیل در
 حتی معناسنه (زالت زانک فحیله و لامک تشدیدله طایرغی یعنی با لحقه و غیره طایرغی لریدن
 معناسنه (یارانه اضافت لامیه در (در حرف صله (میان اورته دیمکدر (محصول ترکیب)
 محصل کلام اوتوردیم و هر بایدن مناسبته سوق کلام ایلدم بیان ایلدیکر کی تا کیم الکلام بچر
 الکلام حسبجه تقریب دو شوب یار آنک ایلد کلری تقصیر و خطا ارایه کلوب مذکور اولدی
 پس فرصت بواب عرض حال و بیان مافی الباله شروع ایدوب دیدیم (قطعه) چه جرم دید
 خداوند سابق الانعام * که بنده در نظر خویش خواری دارد) حضرت شیخک سوق کلامی
 نظمده بیوردیغندن حاصلی سباق و سباق کلامی دلالت ایدر که مذکور صاحب دوات ارباب
 نظمندن اوله (جرم چیک ضمی و رانک سکونیه کنه دیمکدر عریدر (خداوندک سابق الانعامه
 اضافتی بیانیه در (وسابق صفة جرت علی غیر من هی له در (اصلی سابق انعامه در که سابقک
 انعام فاعلیدر صکره ضمیری حذف ایدوب بدانه الف و لام ویروب فاعلنه مضاف ایدوب
 سابق الانعام دیدیلر قندیر (انعام و لطیف سابق اولان خدا و ندیمکدر (که حرف بیان (بنده
 تقدیری بنده رادر (نظر خویش لامیه (میدار دک بنده مفعول اولی (و خوار مفعول ثانیه
 (محصول بیت) انعام و احسانی سابق خداوند کنه کور دیکه بنده سنی نظر شریفنده
 خوار و حقیر طونار جاردر که بنده دن حضرت شیخ کندینی مراد ایله (زیرا فقراسنه حقارت
 و هوان معنی جهندن کندینه راجعدر دیمکد استر که سابقا فقر احقنده انعام و احسانی جاری
 اولان دولتمند و سعادتمند بونده دن نه مقوله جرم کور دیکه بنده به حقارتله نظر ایدوب
 و خوار و ذلیل کوروب فقرانک جهت معاشرلی قطع یورلادی و جاردر که بنده لفظیه مقصر
 و مجرم اولان در ویش مراد اوله یعنی اول بنده لردن صادر اولان سهو و خطا اول مرتبده
 دکلدر که مجرد اولقدر تقصیر سبیله جمله در ویشانی حقیر ایدوب اسباب معاشرین قطع
 ایلمکه باعث اوله (بونده خداوندی صاحب لفظیه تفسیر ایلین تفسیر ایلش (وسابق الانعام
 لفظی خداوندک صفتیدر اضافت درست دکلدر دین عجب خداوندی نیجه اوقور مش که
 اضافت درست اولیه (خدا پر است مسلم بزرگوار و اطف * که جرم بیند و نان برقرار
 می دارد) خدا پرارا ادات صله تقدیری خدا پر است در بونبارت مقدم خبردر (و بزرگوار
 یا مصدریه ایله عظیم الشان و نیده القدر حاصلی عظمت و کبریا یا صا حی دیمکدر یعنی اولواق

رد سروری

مطل

طایر غی سور چکک
 مراد فیدر محمد اسعد

رد شعی
 رد کافی

مؤخر مبتدا لطف بونده جود و سخا و کرم معنائه در (که حرف تعلیل و یا حرف ربط صفت
 (جرم بیندک مقدم مفعول بیدر) و نان میدار دک مفعول صریحی (و برقرار غیر صریحی
 (محصول بیت) عظمت و کبریا و لطف و عطا خدا به مستلزم یعنی (اکانخصوص صدر زیرا عبادک
 هر دم و هر ساعت نیجه در لو خطا یا و جرایمی کور و بیلورر ایکن نان و نعمت لری برقرار
 وثابت علی الدوام طوئار نشکه کتاب اولنده (و وظیفه روزی بخطای منکر نبرد) بیورم شیدی
 پس شرط مروت و مقتضای علو همت اولدر که آدمی ملک و انسانیت دعوا سین ایدن صاحب
 سعادت لری (تخلقوا باخلاق الله) ایله عمل ایدوب فقر او در ویشانک مقتضای بشریت اوزره
 واقع اولان نصیرات و زلات سبب اعراض و باعث عدم التفات اولوب هر ایشلری حسنه الله اوله
 ر بار سمعه ایچون اولیه (حاکم را این سخن پسندیده آمد و اسباب معاش یاران فرمود تا بر قاعده
 ماضی مهیا دارند و مؤنت ایام تعطیل وفا کنند) اسباب معاش یاران اضافت لری لامیه لدر
 (نا حرف تعلیل) مهیا اسم مفعولدر تفعلیل باندن حاضر نمیش و راقلمش دیمکدر (مؤنت زجت
 و مشقت دیمکدر) ایامه اضافتی و ایامک تعطیل لامیه لدر (محصول ترکیب) حاکم یوایی بیت
 مقبول کادی و فقرانک اسباب معاش لری وادار معهود لری ینته تعیین ایدوب بیوردی تا کیم اولکی
 اسلوب و قاعده اوزره حاضر و مهیا ایدله رخی ایام تعطیل زجت و مشقتی و فایده لری یعنی بر قیاس کون
 مقطوع اولان وظیفه لری بیل و برمل (شکر نعمت بگفتم و زمین خدمت بیوسیدم و عذر جسارت
 بخواستم و در حالت بیرون آمدن این سخن بگفتم) شکر نعمت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و بگفتمک
 مفعول قولدر (زمین خدمت بیایه در) و بیوسیدمک مقدم مفعولی) و عذر جسارت لامیه (جسارت
 جیم عربینک فحیله جرأت معنائه در (و ترکیب اضافتیدر) بخواستمک مقدم مفعولی (حالت
 بیرون آمدن بیایه (محصول ترکیب) نعمته شکر دیدم یعنی نمون اولوب حاکم شکر و شایلدیم
 و نواضع ایدوب زمین خدمتی بوس ایلدم حاصلی مسکننت اظهار ایلدم و بها در لاق
 و کستاخلق ایلد کنکه کلوب مبارک باش کزی اگر تدق دیو عذر دیدلدم و جیجوب کتملی اولیچک
 بوسوزی سوبلدم یعنی بوقطعه بی او قودم (قطعه چو کعبه قبله حاجت شد از دیار بعید
 روند خلق بدیدارش از بسی فرسنگ) کعبه مکه شهر نده اولان بیت اللهه دیرلر (قبله
 حاجت لامیه (از من معنائه حرف ابتداء در) دیار افتده دارک جمیدر اولر دیمکدر اما ملکت
 معنائه مستعملدر (بعیده اضافت بیایه در) از دیار بعید مصراع ثانی به می هوندلر (روند فعل
 مضارع جمع غایب در ویدندن کیدرلر دیمکدر) خلق فاعلی (با حرف صله) دیدار اصلنده
 وصف ترکیبی در دید کتور بچی یعنی کورمه کتور بچی صکره بوزده و زیارتده استعمال
 ایلدیلر کنکه یو کتابده ایکی معنایه بیله کلور ان شاء الله تعالی بونده زیارت معنائه در (بسی
 یای اصلیه ایله چوق دیمکدر بسیار معنائه (فرسنگ فار سیدر عربی فرسخدر اون
 ایکی بیک ادیم ره دیرلر (محصول بیت) چونکه کعبه مکه قبله حاجت اولوب دعا قبول
 اولاجق مقام اولدی خلق عالم بعید دیار دن نیجه فرسخ بوللر دن قطع مسافه ایدوب
 زجت و مشقت چکوب زیارتده کیدرلر لفظ دیدار دیدن مشتق اسم مصدر در دیدن
 معنائه رفتار رفتن معنائه اولدی بی کبی دین نه دیداری بیلور مش و نه رفتاری زیرا ایکی سیده
 اصلنده و وصف ترکیبی در نهایی ترکیب لری خفیدر (ترا تحمل امثال ما بیاید کرد * که هیچ
 کس نژد بر درخت بی برسنگ) ترا سکا دیمکدر (تحمل امثال مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 و ما به اضافت لامیه در (بیاید فعل مستقبل مفرد غائب کرک دیمکدر) کرد مصدر معنائه در
 زیرا مضارع مقارندر (که حرف تعلیل) هیچ کس هیچ بر کعبه دیمکدر (نژد فعل فی مستقبل

رد سروری

بی حرف سلب (برعش میوه معنائه (محصول بیت) سکای صاحب دولت لایق و سزاوار
 اولدر که بزم کبی فقرا و ارباب حاجانک تصدیع لری نه تحمل ایلده سین و حصول مراد لری
 ایچون واقع اولان کستاخله الحاح و ابرام لری معذور طوبه سین زیرا میوه سز درخته هیچ کیمسه
 طاش آنز یعنی لطف و جود بیکزه اعتدای اولماسه سز بوقدر زجت و برز لری ایدی پس دولت لک
 شانی و مرد ملک نشانی اولدر که فقرانک حاجان رو ا کوره سین (بیت) کرم قبل کسمه لطف
 و التفاتک بی نوالر دن) (الکدن کلد بکی خیری دریغ ایتمه کدالر دن) (حکایت) ملک زاده
 کچ فراوان از پدر میراث یافت دست کرم بر کشاد و داد سخاوت بداد و نعمت بی قیاس
 بر سپاه و رعیت بریخت) زاده یا حرف وحدت (و همزه حرف تو سل همزه حرف وحدت در
 دین غلط سولش (کچ بونده خزینه معنائه در) فراوان فانک کسریله چوق دیمکدر
 اضافت بیایه در (از پدر تقدیری از پدر شد در قرینه قائم اولدی ایچون ضمیر حذف اولندی
 (یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر فاعلی تحشده ملک زاده به راجع ضمیر در
 و مفعول اولی کچ و ثانی میراث و غیر صریحی از پدر در) (وجهه فعلیه خبر مبتدا در که
 ملک زاده در) (دست کرم بیایه در) و بر کشادک مقدم مفعولی (بر حرف تا کید و کشاد فعل ماضی
 مفرد غائب آجیدی دیمکدر فاعلی تحشده ملک زاده به راجع ضمیر در وجهه فعلیه شرط
 محذوفه جوابدر فندر) (داد سخاوت لامیه) (داد یا حرف تا کید) (داد و پردی یعنی سخاوت عدالت
 و پردی حاصلی اسراف ایلوب سخا و کرمی عدل ایله ایلدی داد سخاوت بدادک مقدم
 مفعول بیدر و فاعلی سابق کبی (و ایکی داد بیننده نجیس نام صنعتی واقعدر) (دست کرم بر کشاد
 داد سخاوت بداد و او عاطفه سز موزون بر مصراع اولور بحر منسرحدن فتأمل (نعمت
 بی قیاس بیایه در) (اورانسر نعمت دیمکدر) (بر یخت یا حرف تا کیدر یخت فعل ماضی
 مفرد غائب دو کدی دیمکدر فاعلی سابق کیدر و مفعول صریحی نعمت و غیر صریحی بر سپاه
 و رعیتدر) (وجهه فعلیه ماقبلنده جمله معطوفدر) (محصول ترکیب) بر پادشاه زاده بیایه
 میراثشدن چوق خزینه بولدی یعنی باباسندن ارث طریقله کند و به چوق مال دکدی پس
 بویه اولیچک سخا و کرم البی اجدی یعنی جومر دلک ایلدی و سخاوت و کرمه عدالت
 و پردی یعنی غلط بخش و کچ عطا اولوب اسراف ایلدی بلکه جود و کرمی محشده ایلدی
 و سپاه و رعایا اوزرینه اورانسر نعمت و مال دو کدی یعنی بونلره و اقرانعام و احسان ایلدی
 بزم زمانزده سلطان محمد بن سلطان مراد ایلدی کبی (قطعه) نیاساید مشام از طبله
 عود * بر آتش نه که چون عنبر بیوید) نیاساید فعل فی استقبال مفرد غائب
 آسایش ایلز و راحت اولماز دیمکدر بونده معطر و مجز اولماز دیمکدر آسایشندن
 مشفدر اسودندن دکل (مشام فاعلی ککرده فوقی الان به دیرلر یعنی قوت شامه موضعی
 (طبله عود اضافتی لامیه در ادنی ملا بسه ایله زیرا عریده و مجمده مجزرات و معطراتی مثلاً
 عود و حصلان و غیر و سائر لری طبله ره ترتیب ایدوب صتارلر نشکه استایولده میوه بی
 و غیر یسی طبله زده صتارلر پس بونده همزه وحدت ایچوندر دینلر ایکی وجهه خطا
 ایلدیلر) (برسی اولدر که همزه فارسیده وحدت ایچون کلز بلکه وحدته منصوص یادر
 و بریسیده اولدر که اضافتدن مقطوع اولسه عودک اعرابدن محلی اولماز دی نشکه عقل سلیم
 و طبع مستقیم اربانه معلومدر فتأمل (بر آتش بر حرف استعلا) (نه نوک کسریله و هاء اصلیه ایله
 فعل امر مفرد مخاطب قود دیمکدر نهیدندن نهادندن دکل (مفعول صریحی مقدر عود
 و غیر صریحی بر آتشدر) (که حرف تعلیل) (چون ادات تشبیه) (عنبر معدنی نام معلوم فوقی

اشوبیت فض و اینکدر
(محمد اسوده)

رد شعی

رد این سید علی و سروری

رد سروری و کاف

رد این سید علی و سروری

و بر نردن بر نوعدر مسك كبی (بوید با حرف ناصکید) بوید فعل مضارع مفرد غائب
 بوده لازمدر قوقه دیمکدر لازمی (یعنی معنای لازمبسی قوقی ویره فاعلی عود در) پس
 متعدی اولسنی تجویز ایدوب مشای فاعلی اعتبار ایدن مشامنده بوی اذت فارسی بوغیش
 (محصول بیت) مشام طبله عود دن محظوظ و معطر اولمز (یعنی عود طبله ده طور دینی یرده
 قوقی ویرمز پس ایدی آتش اوزره قوکه عنبر کبی قوقه یعنی اندن قوقی چیه ایدی قصه دن
 حصه بودر که اموال و نفود معارن بدل وجود اولسه بی سود و نامحود در یاغوب طبله ده
 طوران عود کبی (بزرگی بایدت بخشندی کن * که دانه تانغشانی زوید) بزرگی با حرف مصدر
 اولوق دیمکدر باید فعل مضارع مفرد غائب معنای شرطی متضمن کر که دیمکدر (وتا
 ضمیر منصوب متصل مفعولی) بخشیده اسم فاعل بفشلیجی معناسنه (وکاف عجم ها، رسمیدن
 بدلدن) و یا حرف مصدر بفشلا یجلی دیمکدر (کن کاف عربك ضمیمه فعل امر مفرد
 مخاطب در کنیدن ایلد دیمکدر) بخشندی کن جواب شرط مقدر در (که حرف تعلیل (دانه
 حبه دیمکدر) تا حرف توقيت مادام معناسنه (تغشانی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب صاحبه سین
 (زوید فعل نفی مستقبل مفرد غائب بجز دیمکدر) (محصول بیت) خطاب عام طریق به یورر
 اگر سکا اولوق کرک اید (یعنی دولت و عزت و رفعت استرايسك همیشه عطا وجود و بدل
 موجود ایلد تا که خلق بتده احسانك و شاکر نعمت فراوانك اولسون زیرا مادامکه تخم ودانه
 صاحب اکیه سین اندن نسنه بجز حاصلی عظمت و رفعت احسان و کرم ایلد در امساك زرو در له
 دکلدر مصراع ثانی مصراع اوله مقام تعلیلده واقعدر (یکی از جلسای بی تدبیر نصیحتن
 آغاز کرد که ملوک پیشین این نعمت را بسی اندوخته اند و برای مصلحت نهاده) جلسا
 جبک ضمی و لامك فحبله جالسك و جلوسك جمعدر (بی تدبیره اضافت بیانیه) (آغاز کرد
 شروع ایلدی) (که حرف بیان (ملوک پیشین بیانیه) (بسی با حرف مصاحبت) (اندوخته
 ماضیدن قسم مفرد غائب) اند ادات جمع قزائشدر یعنی کسب ایدوب ادخار ایشدر
 دیمکدر (رای باء مفتوحه اصلیه ایلد ادات تعلیلدر لاجل معناسنه) (مصلحت اضافه لامیه در
 تخصیص ایچون) (نهاده ماضیدن قسم تقدیری نهاده اند در قومشدر یعنی حفظ ایشدر
 دیمکدر) (محصول ترکیب) مذکور شاه زاده به بی تدبیر مصاحبه بربسی نصیحتنه شروع
 ایدوب ابتدای اولکی پادشاهدر (یعنی آبا و اجدادك بوقدر اموال و خزاین زحمت و مشقتله جمع
 ایدوب قومشدر و مهم مصلحت ایچون مصاحبه یعنی برکون لازم اوله دیو حفظ ایشدر پس سنك
 اوزر که دخی مضبوط و صیانتی لازمدر (دست ازین حرکت کوتاه کن که واقعهادر پیشست و دشمنان
 در پس نباید که در وقت حاجت درمانی) (دست کن فعلك مفعول اولی) (کوتاه ثانیه) (واژین
 حرکت غیر صریحی) (کوتاه کاف عربك ضمیمه قصه دیمکدر) (که حرف تعلیل واقعهادر
 جمعدر معلوم اوله که هر گلهك که فارسیده آخری هاء رسمی اوله و باعرب کله اوله که آخرنده
 هاء رسمی شکنده ها اوله که تلفظ اولمیه) (واقعه و قلمه ورقمه و حقه و شقه و غیر یلری ها ایلد
 جمع اولدوده ها، رسمی و مرتبه سنده اولان ها کاتب اولغاز واقعهادر حقه کبی فاحفظ در پیشست
 اوکده در (دشمنان در پس ارنده دیمکدر) (واقعه مبتدا) (و در پیش خبری و دشمنان مبتدا
 و در پس خبری) (نباید فعل نفی استقبال مفرد غائب کرکز یعنی لایق دکل) (بایدندن بایستندن دکل
 در وقت حاجت در حرف ظرف و اضافت لامیه) (درمانی فعل مضارع مفرد مخاطب عاجز قله سن
 دیمکدر در له مصدر اولنجه معنی بویه اولور در مانیدن مشتق در مانندن دکل) (محصول ترکیب)
 جلوس بی تدبیرك مقول قولدر شاه زاده بدر که الکی بو حرکتدن کوتاه ایلد یعنی بواسراف

ردان سید علی و سروری

مطلـ

ردان سید علی و سروری
ردان سید علی و سروری

و اتلافدن کج و فارغ اولکه ایلر یده واقعهادر یعنی نیجه در لوجو ادت ظهور ایلک احتمالی وار
 و دشمنان اراده پوسیده در فرصت اسیری اولوب سنك حالکه ناظر و مقیددر اولمیه که
 وقت حاجتده عاجز و فرو مانده قله سین بر جانبیدن اعدا مستولی اولدوده خزینه قلندن
 عسکر جمعه مالک اولمیا سین مملکت الدن کیده و ابتدیک اسرا قله ندامت چه که سین
 (قطعه) اگر کنی کنی بر عایبان بخش * رسد هر کنخدا بی را برنجی) کنج بونده خزینه
 معناسنه در (و یا حرف وحدت) (کنی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط واقعدر اگر
 ایلرسك دیمکدر) (بر حرف استعلا) (عایبان عایبک جمعدر عامه ناس معناسنه بخش حصه
 و قسم معناسنه در) (رسد فعل مضارع مفرد غائب) (کنخدا صاحب خانه یعنی هر خانه به اربشور
 (یا حرف وخت) (و یا حرف صله) (برنج افظ مشترکدر عربدن غیر دلده) (و یا حرف وحدت
 (محصول بیت) اگر تخت نصرفکده و ممالک سلطنتکده اولان عوام ناسه خزینه بی تقسیم
 ایلرسك خانه دن خانه به برنج اربشور انجی یعنی برنج مقداری کومش و یا جیبی خزینه کی
 برنجه صرف ایدوب عامه به توزیع ایلرسك هر برنج حصه سنه بر دانه دوشتر انجی یعنی شی
 قلیل اولوب هیچ کس اندن منتفع و بهره مند اولماز سنك اموال و خراشتندن ایرلد یفك
 قالور انجی جود و کرله و بدل در له خلقی طبور مقی مبرسدکل در پس باد شاهلق اولدر که
 سن خلقدن الوب جمع ایلده سین دیمکدر (چرا نستانی ازهر يك جوی سیم * که کرد آید
 ترا هر روز کنی) چرا عرییده له معناسنه در نیچون دیمکدر (نستانی فعل نفی استقبال مفرد
 مخاطب نیچون الماز سین دیمکدر) (ازهر يك یعنی هر عایبیدن و یا هر کنخدا دن) (جوچک
 فحبله و و او اصلیه ایلد ایددر) (و یا حرف وحدت) (سیم کومش یعنی برشهر مقداری کومش) (که حرف
 تعلیل کرداید جمع اوله) (ترا سکا هر روز هر کون دیمکدر) (کنی یا حرف وحدت بر خزینه دیمکدر
 (محصول بیت) نیچون عایبک و یا کنخداك هر برندن براره مقداری کومش الوب جمع
 ایلر سین تا کیم هر کون سکا بر خزینه جمع اوله یعنی بدل موجود ایلکدن هم سکا ضرر مرتب
 اولور و هم انرا اول قدر مستفید اولماز لیکن هر برینه برشی قلیل تعیین ایدوب سن انلردن
 جلب ایلرسك هم انله چوقلق ضرر اولماز و هم سکا نفع عظیم و کلی خزینه حاصل اولور
 دیمکدر (بعض شراح ازهر يك عبارت رعا یاك هر برندن دیوتفسیر ایش) و بعضی
 آتی رد ایدوب بو محله رعا یا به تخصیصك وجهی یوقدر بلکه رعایانك و سپاهك جمله سندن
 دیمکدر مقدما بر سپاه و رعیت برنخت دیدیکی اکاشاهد در دیمش (مخفی دکلدر که سپاه
 اولان بدل وجود محل اعتراض اولان اسرافدن دکلدر) (سپاهه صالغن صالوب انلردن
 جلب مال ایلک جمع زمانده جائز کورلما مشدر) (سوق کلامك دخی اول معنایه مساعده سی
 یوقدر جدا شارح اولک کلامی صحیحدر) (عجبدر که شارح معترض سابقا مذکور اولان
 بر سپاه و رعیت عبارتله عومه استدلال ایدوب بومقامده بر عایبان بخش عبارتلك خصوص
 عوامه دلالتندن غفلت ایشدر قائل (معلوم اوله که قوافیده واقع اولان الفاظك حرف
 اخیر اصلیه روی اصطلاح ایدر و ما قبلنده حرف صحیح ساکنه حرف قید دیرل اولده اون حرفه
 مخصوصدر که بریسی نوندر پس مادامکه حرف روی ساکندر قیدك ما قبلنده اولان حرکتك
 اختلافی جائز دکلدر اما روی حرف وصل لك سببیه منحرک اولسه اختلافی جائزدر تنکه
 کمال اصفها نینک بورعایسند و واقعدر (رباعی) کر سوز توام بکنفس آهسته شود *
 از دود دلم راه نفس بسته شود * در دیده ازان آب همی کردانم * ناهر چه به نقش نست ازو
 شسته شود) روی به متصل اولان حرفه حرف وصل دیرل بورعایعبده هاء رسمی کبی قندبر

عای لغت ممیک تشدید یله در
لیکن عجم تخفیف ایلد اوقور
(محمد اسعد)

شارخ اول ابن سید علی
شارخ معترض سروری
مطلـ

پس برنج کج لفظنه قافیه اولغه مذکور اولان قانونه در ابدی بو محمله ياك لحوقيله حاصل اولان طول سبيله عبيدن سالم اولمش در دين فن قافيه به مطلع دكل ايش (ملك زاده روی ازین سخن در هم کشید که موافق رأیش نیامد و گفت خدای عز و جل مرا مالک این مملکت کرد انید نیت تا بخورم و ببخشم نه پاسبانم که نکه دارم) در هم کشید عبارتک معنایی مکرر بیان اولدی (که حرف تعلیل) موافق طبع اسم فاعلک منعولنه اضافتیدر (شین ملک زاده به راجعدر بعض نسخده موافق رأیش واقعدر (مراینی دیمکدر (مالک این مملکت اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (کردانیده ایش دیمکدر کردیدندن (الف و فون ادات تعدیه در (ناحرف تعلیل پاسبان سبتک سکونیه عس معنائه در (که حرف بیان (نکه دارم صا قلم یعنی حفظ ایدم سابقا نگاه لفظنک استعمالی مفصل بیان اولمشدر (محصل ترکیب ملک زاده جلوس بی تدبیرک بوسوزندن یعنی پند و وعظندن بوزین بورتاردی حاصلی بخصور اولدی زیرا بونصیحت رأی و طبعنه موافق کلمدی (دخی دیدی الله تعالی بنی بوملکنه مالک و پادشاه ایشدر تا کیم امسالک الیوب کندم یم و خلقه بدل و احسان و انعام ایلمیم پاسبان دکلیم بیوب و ایحبوب و کیمسه به ویریهوب طلسم کی اوسننده در یوب صا قلم (موافق طبعش نیامد ندن صکره (مرور از جر فرمود یازان جیع نسخده له مخالف بازش (یت) قارون هلاک شد که چهل خانه کج داشت * نوشین روان نمر که نام نکو گذاشت (قارون حضرت موسی علیه السلام عمی اوغلی ابدی و فرزند اشین طوتردی بعضی تفسیرلرده قصه سی مفصل در و سروری شرحنده بر مقدارین یازمشدر مراد ایدن اکا مراجعت ایلسون (که حرف علت (چهل جیم عجمک و هانک کسر لیه فرق دیمکدر ار بعین معنائه گاه اولور که هاسنی حذف ایدوب چل دیرل جیم عجمک کسر لیه (خانه اودریت معنائه) کج بونده مال معنائه در (داشت بونک کی پرلرده می داشت تقدیرنده در (یعنی حکایت حال ماضی طوتاردی یعنی انک و ارایدی (معلوم اوله که قارون حضرت موسی علیه السلام عمی اوغلی ابدی و فرزند اشینک اری ایدی وقتا که خدای تعالی موسی به تورانی التون صویله یازد بو بیور دیسه حضرت موسی دیدی یارب بن التونه مالک دکلیم قنده بولایم که انکله سنک کتابکی یازام پس الله تعالی اکا علم کیمایی تعلیم ایلدی و قارون اول زمان غایتله فقیر و صاحب اهل و عیال و زباده عبادته ملازم و کچه قائم و کوندن صائم ابدی پس موسی اکا مرحمت ایدوب علم کیمایی تعلیم ایلدی حتی بو طریقه زیاده چوق ماله مالک اولدی شو یله که خزینه لریک مقابلی بوز دوه چکردی و بر روایتده یتیمش دوه مجاهد دیر که هر بر مقتاحک وزنی بر در هم ایدی و بر روایتده نصف درهم و هر بر مفتاحله یتیمش قیو آچیلور ایدی پس وقتا کیم قارون مالک جعنه مشغول اولد یسه نوافل و عباداتی کلیا ترک ایلدی اندن صکره الله تعالی حضرت موسی به بیوردیکه اندن مالک زکاتی استیه واردی قارون مالک زکاتی حساب ایلدی کوردیکه قتی چوق مال کیمک لازم کلور پس زکاتی ویرمدی و کندیله بیک قول و بیک جاریه آتلا نوردی جیعنک اگر لری و رختلری آتون ایدی و لباسلری کذلک وقتا کیم حضرت موسی زکات ویرمستی الحاح و ابرام ایلد یسه قارون دیدی ایرته شهر خلقنی جمع ایدوب سنکله مناظره و مباحثه ایدرین اگر بحث و حجتده سن بکا غالب اولور ایشک مالک زکاتی ویرنه و الا ویرم دیدی و اول وقت بنی اسرائیل اراستنده زیاده کوزل برزانیه عورت وار ایدی قارون آتی چغرتندی و اکا دیدی ایرته بن بنی اسرائیلی جمع ایلسم کرک اگر سن موسی به فقهله شهادت ایدوب بکا زنا ایلدی و بن اندن یوکلیم یم دیوسک سکا بو قدر مال ویره بن دیدی پس عورت سوزین قبول ایدوب ایلمیم دیدی ایرته اولیجی قارون بنی اسرائیلی کندی اویتده دعوت ایدوب جمع ایلدی اندن صکره حضرت موسی بی دعوت ایلدی حضرت

رد کافی

رد شعی

قبه تصحیح (محمد اسفند)

موسی ده کلمدی اندن صکره بنی اسرائیل ابدی یا موسی زه و عطا ایله حضرت موسی و عظه شروع ایدوب اثانی کلامده بیوردی بر کیمسه که مال محفوظی سر قه ایلسه البنی کسرم و بر کیمسه که بول کسوب قطاع طریق اولسه باشین کسرم و بر کیمسه که زنا ایلسه آتی طاشله دپه لرم دیدی بو کره قارون ایاق اوزره طوروب دیدی بودید کلرکی سن ایلرسک سنک اوزر بیکه حکم نتیجه چاریدر دیدی حضرت موسی بیوردیکه اگر بن دید کلریمی ایشلرسم بنم اوزریمه حکم تورانده الله تعالی بیوردیجی کی در اندن صکره قارون دیدی سن بو عورته زنا ایشلر سین و اقرار ایدر که ندن یوکلیم در دیو و اشارت ایلدی (قارون عورته قاتی یوقاری سویله دیدی (پس الله تعالی عورتک قلبه خوف و خشیت دوشردی و لسانی کذبندن صدقه دوندردی و دیدی حضرت موسی قارونک دیدکندن مبرامیزهدرو بکا قارون بو قدر مال وعده ایلدی و بکا تعلیم ایلدیکه موسا به بر بهتان افترا ایدم دیوین ایه اللهیدن قورقارم نیسته و کلیمه یارامز نسته افترا ایدم اندن صکره حضرت موسی غضبه کلوب ابدی یا عدو الله نه مراد ایلدک بو افترا ایله بکا اندن صکره حضرت موسی مجلسدن طاشره کندی و الله تعالی به سجده ایلدی و مناجات ایلدی قاوروندن شکایت ایلدی (پس حضرت جبریل امین کلمدی و دیدی یا موسی الله تعالی سکا سلام ایدر و بیور که کره ارضی سنک امر بیکه مأمور ایلدم هر نه بیور ایشک سنک امر بیکه مطیعدر قارونک هلاکنده اندن صکره موسی دوندی قارون کلمدی و کوردی که بر اتون تخت اوزرنده اوتورر دیبادن دوشکاره و یصد قلره طباغش (پس موسی عصاسنی بره اوردی (وسر برینه پره کیر دیدی اول ساعت سریری بره باندی قارونده سریردن صحرابوب بخایم دیدی موسا به مره امر ایلدی بوت شونی دیدی فوری دیرلرینه دیک بره باندی (پس موسا به تضرعه باشلدی هیچ تضرعه التفات ایلوب بوت دیدی اندن صکره بر قارونی و قومنی و اوینی یوندی روایت اوانور که الله تعالی موسا به وحی ایلدی که یا موسی قارون سکا درت کره امان یا موسی دیدی و امان و پرمدک عزتم و جلالم حقیقون اگر بندن بر کره امان امان دیسه البیه بن اکا خسفدن امان و پرردم اندن صکره بنی اسرائیل اراسته گفت و کودوشد بیکه موسی قارونی و بهاتوردی اموال و خزانی کندی به قاله دیو اندن صکره حضرت موسی الله تعالی به تضرع ایلدی که مالیده بهاتسون (پس خدای تعالی مائنده بره باتوردی (فخرفناه و بداره الارض) بو قصه به دالدر معلوم اوله که حضرت شیخک مرادی کثرن بیادر چهله حصردکلدر زرا باز دقلری پرده شو یله مبالغه ایدرلر که (چهل خانه بیوردیجی عشر عشری اولماز (نمرد فعل نی ماضی مفرد غائب (که حرف تعلیل (نام نکو بیانیه (کذاشت کاف عجمک ضعیله فعل ماضی مفرد غائب قودی (یعنی کندیدن صکره قالدی (محصل یت) قارون هلاک اولدی زرا حرددن زیاده مالی و خزینه سی و ارایدی یعنی کثر مال هلاکنه سبب اولدی تکه قصه سندن فهم اوانور اما نوشیروان اولدی زرا عالمده عدل و داد له ایواد قودی یعنی اوصافی دللرده مذکوروشه و در (پس کویا که هنوز زنده و باقی در مصراع اولک معناسنی قارون هلاک اولدی حال بو که قرق او کج و خزینه طوتدی دین و قارونک قرق خانه طلوسی مالی و خزینه سنی واریکن قائده ایحبوب هلاک اولدی دین مراد مصنفه واصل اولماشلری زرا مساق کلام مالک مال سبب هلاک اولد یجی بیادر بو قدر مالی و ارایکن اولدی دیمک مراد دکلدر (زیرا موسی آندن مالک زکاتی طلب ایلجک حساب ایلدی کوردیکه چوق مال کیدر (پس قیامدی عاقبت مالیده کندیده بر باندی (کذاشت لفظنی منه سنده نههاد انتظیله تفسیر ایلین تفسیر ایشلر (حکایت) اورده اند که نوشیروان عادل را در شکار کاهی صبدی کباب کردند نمک نبود غلامی بر و ستافور ستاندا نمک آوردن و شروان

رد شرح جعبه

رد شعی

گفت غمک بقیعت بستان نارسمی نکرد و ده خراب نشود) آورده اند لغت شده کنور مشلر
 دیمکدر (اما اصطلاح ده ر وایت ایملر دیمکدر (در حرف ظریف) شکارگاه ظرف مکان آوری
 دیمکدر (و یا حرف وحدت) صید شکار (یعنی آو) (و یا حرف وحدت) (کردندی یا حکایت حال ماضی
 افاده ایدر ایملر دی دیمکدر صید مفعول اولی و کباب مفعول ثانیه (غمک نوک و مپک فخمه لایه
 نوز دیمکدر عریجه ملح دیر لمیک کسری و لامک سکونیه (غلامی یا حرف وحدت) (بروستا
 (یا حرف صله روستا کو به دیر لایه معنایه (فرستادند فعل ماضی جمع غائب کو در دیر دیمکدر
 (غلام مفعول صریحی (و روستا غیر صریحی (ناحرف تعلیل (یاورد فعل مضارع مفرد غائب
 کنوره دیمکدر غمک مقدم مفعولی تا کیم نوز دیمکدر (بقیت یا حرف مصاحبت (قیمت بهام معنایه در
 بستان فعل امر مفرد مخاطب صائون آل دیمکدر ستانیدن (غمک مفعول صریحی (و بقیت غیر
 صریحی (ناحرف تعلیل (رسم بونده عادت معنایه در و یا حرف تنکیر (نکر دد فعل نئی مستقبل
 اولیه دیمکدر (کردیدن صبر و رت معنایه کاف (بجسک فخیله ده مبتدا (و خراب مبتدا
 ثانی (و نشود فعل نئی مستقبل مفرد غائب فاعلی نحتده دهه راجع ضمیر جمله فعلیه خبر خرابدر
 و جمله اسمیه خبر ده در (محصول ترکیب) (روایت ایملر در که نوشیروان عالمه بر کون بر صید کاهده
 کنندی حضورنده بر شکاری کباب ایملر دی اتفاقا نوز حاضر بوغبندی یعنی اول حالده بایملرند
 نوز بولمادی براوغلانی کو به کوندر دیر تا کیم نوز کنوره نوشیروان اول واران آدمه دیدی نوزی
 مفت و بجانا الله بها ایله آل تا کیم بوند نصکره رسم و عادت و قانون و بدعت اولیه پادشاهلر و حکام
 صید کاهده کباب و یا طعام بشو رمک لازم کلدیکه نوزی رایگان الملق و کو یک خرابلغنه سبب
 اولیه (گفتند از بن قدر چه خلل زاید گفت بنیاد ظلم در جهان اول اندک بوده است و هر که
 آمد بر و مزید کرد تا بدین غایت رسید) خلل لغت شده کدک معنایه در (یعنی رخنه اما بونک کبی برده
 نقصان معنایه در (زاید فعل مضارع مفرد غائب در (زایدیدن طو غار دیمکدر (یعنی حادث
 و ظاهر اول و معنایه (بنیاد بونده ابتدا معنایه در (ظلمه اضافتی لامیه در (بوده ادات زمانیه (وسین
 (و تا ادات خبر) اندک بوده است از ایشدر دیمک اولور (بر حرف استعلا (و او ضمیری بنیاد ظلمه
 راجعدر (مزید مصدر مپی در زباده معنایه (ناحرف تعلیل (بدین یا حرف صله دال
 همزه دن بدلد راصلنده این ایدی تنکه سابقا بیان اولدی ایدی (غایت بونده خدمت معنایه در
 (محصول ترکیب) نوشیروانک یاتنده حاضر اولنر دیدیلر که بوقدر بدعتدن ند کلو خلل
 و نقصان حادث او او رو بو مقدار جزئی تعدی بر معصور کو یک خراب اولماستندن باعث
 اولور (نوشیروان دیدی ظلمک بنیادی جهاند اول از جقمش و هر کیسه که سلاطین
 و حکامدن کلدی اول بنیادک او زرینه زیاده ایلدی تا کیم بو حده ایر شدی و بوغایت واردی
 و دنیاظم ایله دولدی (معلوم اوله که فقها خلفاء راشدیندن صکره کلن سلاطینه عادل
 اطلافتدن منع ایملر حتی بعض فتاواده کفرینه حکم ایملر مکر کیم عادل عدولدن مأخوذ
 اوله اهل اسلام پادشاهلر بکنر اما نوشیروان کافر ایکن ا کا عادل اطلافتنده اتفاق وار
 (قطعه) اگر زباغ رعیت ملک خورد سببی * بر آو رند غلامان او در حجت از بیخ) باغ رعیت
 لامیه (خورد فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط (سبب الماعر یجه تفاح دیرلر نانک ضمی
 وفانک تشدیدیه (و یا حرف وحدت) (براورند بونده چقار لر دیمکدر (غلامان قولار و خدمتکارلر
 معنایه در (او ضمیری ملکه راجعدر (بیخ با عریینک کسریله اغاجک و غیر ینک کو کنه
 دیرلر (محصول بیت) اگر رعیتک باغ و باغچه سندن پادشاه غصب و تعدی طریقه برالما
 یک جائز کو در سه قوللری و خدمتکارلری اول المانک اغاجنی کو کندن چقار لر یعنی اول باغی

بونک جوابی هر و رایتشدر
 محمد اسعد

خراب ایدر لر (به بیخ بیضه که سلطان ستم روا دارد * زیند لشکر باش هزار مرغ بیخ)
 بیضه بانک فخیله بمر طه (که حرف بیان) (ستم سبک کسری و نانک فخیله ظلم معنایه در
 (روا نانک فخیله بونده جائز دیمکدر (دارد طوته یعنی جائز طوته (زیند فعل مضارع جمع
 غائب اور لر (لشکر بیان یا حرف نسبت) (و الف و نون ادات جمع لشکر بمر دیمکدر (هزار
 یک دیمکدر الف معنایه در (مرغ لغت شده هر قوشه دیرلر اما بونده طاوق مراد مرغ خانگی
 معنایه غلبه استعماله مرغ طاووغه دیرلر عریجه دجا جه دیرلر (سیخ کباب دهوری که تر کیمه
 سوغلی دیرلر (محصول بیت) بش بمر طه جه ظلمی که پادشاه جائز کوره یعنی بش عدد بمر طه
 مقداری طمع ایدوب غصبه السه انک عسکری و سپاهی یک طاووغی شبشه صانجوب کباب
 ایدر لر یعنی پادشاهک اول مقیدار ظلمی عسکره کلی ظلمه اجازت اولور (بیت) غانده ستمکار
 بد روزگار * بماند برو عنت پایدار) غانده فعل انی مستقبل مفرد غائب قالماز دیمکدر (ستمکار
 ظالم دیمکدر (زیر کار کاف بحمله ادات فاعلدر چی معنایه تنکه سابقا فصل بیان اولندی ایدی
 غانده فاعلیدر (بد روز کاره اضافتی بیانیه در) (بد روز کار وصف ترکیبدر (بونده روز کار زمان
 معنایه در باران زمانی دیمکدر برامازنی کنندی به نسبتدر روز کاره نسبت دکل (بماند
 قالو رفاعلی لغتدر (پایداره اضافتی بیانیه در (محصول بیت) ظالم بدعهد و بد زمان قالماز
 یعنی بر کون دیندن کوجب کیدر باقی قالماز البته و لکن انک اوزرنده لغت ثابت و باقی
 و مؤید و برقرار قالور حاصلی قیام و اوصافن هر کیم ایشدر سه ا کا نفرین و بد دعا ایدر
 (ستمکاری وصف ترکیبدر دینلر خطا ایملر (فارسیده موصوف صفتیه مضاف اولتی جائز
 دکل دینلر میسندان فرسک فار ملرندن دکل ایش (حکایت) عالمی را شنیدم که خانه رعیت
 خراب کردی ناخرینه سلطان آبادان کنندی خبر از قول حکما که گفته اند هر که خدای
 تعالی را بیازارد نادل خلقی بدست آرد خدای تعالی همان خاکی را بروی کار دنا دمار
 از روزگار ش برارد) عالمی یا حرف وحدت (و را ادات مفعول (که حرف بیان) (خانه رعیت
 لامیه (کردی یا حرف حکایت) (کردینک خانه مفعول اولی (و خراب مفعول ثانیه (ناحرف تعلیل
 (خرزینده سلطان لامیه (آبادان الف ممدود ایله معمر معنایه در (کنند خزینده مفعول اولی
 (و آبادان مفعول ثانیه (بی خبر از قول حکما خالد کنند فاعلندن (که حرف بیان) (هر که
 اصلنده هر کس که ایدی تنکه مرارا بیان اولندی (تعالی را را ادات مفعول (بیازارد فعل
 مستقبل مفرد غائب بونده انجیده دیمکدر (ناحرف تعلیل (دل خلق لامیه (و یا حرف وحدت
 (و خلق مخلوق معنایه در (بدست یا حرف صله (آردک دل خلق مفعول صریحی (و بدست
 غیر صریحی (همان جمله آندن مرکب اولتی جائز مفرد اولفنده جائز (خلق را را ادات
 مفعول (بر حرف استعلا وی ضمیر غائب عامله راجع (کار د کاف بحکم ضمیمه حواله و مسلط
 ایدر دیمکدر (خلق مفعول صریحی و بروی غیر صریحی (ناحرف تعلیل (دمار لفظ
 مشترکدر عریجه بونده عربی اولنجه هلاک معنایه در و عجمی اولنجه بنده شتر کدر اصل و کوکله
 انتقام بیننده (برآرد بونده چقار دیمکدر (دمار مفعول صریحی و از روز کار غیر صریحی
 تقدیر کلام دمارش از روزگار برارددر (محصول ترکیب) بر ظالم عالمی ایشدمکه پادشاهک
 خزینده سنی معمر و آبادان ایکن ایچون رما بانک خانه لرینی ظلمه خراب و بیاب ایدردی حکما
 و عقلا قولندن بی خبر اولدی یعنی جهندن بویه ایدر دیکه دیمشدر هر کیسه که الله تعالی سخط
 و غضبه سبب اوله بر مخلوق کواکبی اله کنور * کیچون الله تعالی هم اول مخلوق یعنی کواکبی
 اله کنور مکه سعی ایلدی یکی مخلوقی او زرینه مسلط و حواله ایدر تا کیم روزگار دن اصانی

ردابن سید علی و سروری
 رد کافی

وگو کفی چقاره یعنی اتی هلاک ایلله (معلوم اوله که خدای تعالی نیک خصوصنده آزار وادی
وجفا منع و محالدر بلکه رضاء شریفه نسبت مخالفت سببیه مستوجب عذاب و عقوبت
اولقندن کنایتدر (بیت) آتش سوزان نکند بامند * آنچه کند دود دل مستمند) آتش سوزان
بیانید در (سوزان صفت مشبهه در بقفان دیکدر سوزیدندن بونک کبی بر لده یا قبی
ویاندر یچی معناسنه در (با حرف صله) وسند سبک کسری و بآء مجمل فحیله بوزر لک
دید کلری نیاندر یاوز کوزد کملک ایچون بقارلر (بامند نکند - متعلق) آنچه کند مکدم
مفعولیدر (نکند مکدم مفعولیدر دین فکر سوز بلس (دود دل لامیه) و کند فاعلی (مستند
مست مچک ضمی و سبک سکونیه لفظ مشترکدر شکایت و غم و غصه و تحافت بیننده یعنی
ضعیف و نجف اولقی (ومند ادات نسبتدر دردمند دردی دیکدر (بس مستند غلو و غصه لو
و نجف دیکدر (محصول بیت) یا قبی آتش سپنده اول حال و اول کاری ایلمر که بر فقیر
دود دلی و انکسار قلبی ایلمر یعنی بر مسکین مظلوم کو کلدن چکد یکی آهی و بدد عاسی
ایلمدیکی تأثیری آتش سوزان سپنده ایلمر (حضرت شیخ سپندی تخصیص بالذکر ایلمدیکنک
نکته سی اولدر که آتش باندغند - چتر دبی سار یانان نیانندن وجوه ایلله زیاده در (بعض
شرح دیش خنی اولیه که بعض دیارد - بوزر لک وفرت اوزره اولوب اغستوس زماننده
شدت حرارتدن بر حالت واستعداد پیدا ایلمر که بر صحرانک براو جندن جزئی آتش طرقتسه
طرفه العینه بالتمام یا نوب کول اولور (حضرت شیخ بویته له اکا اشارت و سرعت تأثیردن
کنایت ایلمدر (سپندی تخصیص بالذکر ایلمدیکنک و جهی بودر دیش خنی دکلدر که
جیمی نیانات قورودندن صکره بو استعدادی بولور قندر (سوزان ملتهبله بیان ایلمر غلط
ایلمر (لطیفه) کو بتد سرور جله حیوانات شیرست و کترین جانوران خر و باغاق خردمندان
خر بار بر به از شیر مردم در) سرور رئیس معناسنه در و مبتدا (جمله به و حیواناته اضافت
لامیه لدر (شیرست خبر مبتدا (شیر بونده بآء مجهوله ایلله ارسلان معناسنه در (کم اکسک بونده
الحق دیکدر (وتر ادات تفضیل (ویاء حرف نسبت (ونون حرف تأکید) جانورانه اضافت
صفتک موصوفه اضافتیدر (جانور نونک سکونیه جانلی دیکدر (زیرا و رواوک فحیله
ادات نسبتدر (الف و نون ادات جمع) با حرف مصاحبت کجک خبره متعلق (اتفاق خردمندان
مصدرک فاعله اضافتیدر عقلا اتفاقیه دیکدر (خر بار بر بیانیه (بار بروصف ترکیبدر
بریدن بونک فحیله ایلمک معناسنه (بار بونده بوکدر (بار بروک کتور یچی یعنی بونک چکیچی
(بر بردندن اخذیدن احوال اشتقاقدن کلبا غافل ایلمش (خر بار بر مبتدا (به یک دیکدر (که
من تفضیلیه معناسنه در بعض نسخه ده که برینه از واقعدر (شیر مردم در بیانیه و خبر مبتدا
(و مردم در وصف ترکیبدر دریدن دالک فحیله زیر دالنده فقه و کسره جازدر
(محصول ترکیب) دیرل که جمع حیواناتک سروری و ریسی و باشی و سرداری ارسلاندر
وجانلیرلک الچاقراغی خردر زرا خر غایله احق و ابله در عقلا اتفاقیه بونک چکیچی
خر آدم بر یچی شیردن بهتر و مقبولتر و مرغو برتر زرا نیچه اموره استخدا می قابلدر (مشوی)
مسکین خرا کر چه بی تمیزست * چون بار همی کشد عزیزست) مسکین خر اصلنده
خر مسکین ایدی موصوفک صفت اضافتی قبیلندن یعنی بیانیه ضرورت وزن ایچون اضافندن
فک اولدی (تمیز اصلنده تمیزدر تفعیل بایندن مصدر لیکن انجام بآء مصدرک حذفیه استعمال
ایلمر (چون ادات تعلیل (همی ها حرف تأکید (و می بونک کی بر لده ادات استمراردر (کشدفعل
مضارع مفرد غایبدر کشیدن چکر دیکدر (مسکین خر مبتدا و مابعدی خبری و بار همی کشد

بعض نسخه ده (هر که خلق
خدای تعالی را) واقع اولمدر
اشو نسخه ده کوره کلاه نا اولیه
حاجت بوقدر (محمد اسعد)

رد ابن سید علی

فی صامتی سننی و سر اش بوز
کیرست بار حال صابند لاشنه را

رد کافی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری
وکافی

مقدم مفعولی و جمله فعلیه معلل درندر (محصول بیت) خر مسکین اگر چه کیم ادرا کدن محروم
وفهم و درایتدن دور و تمیز و تشخیصدن مهجور اما چونکه بونک چکر و ضرورت حالتده مر کو بدر
عزیز در یعنی بویله بی تمیز و ادراک ایکن بعض جهتدن استخدا می قابل اولدیغیچون ارسلاندر
اعزوا کرمدر (کاوان و خران بار بردار * به زآدمیان مردم آزار) کاوان مبتدا (و خران اکا
معطوف (بار برداره اضافت بیانیه در (بار بردار وصف ترکیبدر برداریدن بونک فحیله
بحسب لغت بونک قالدیریچی دیکدر اما کو تریچی مراددر (به یک (زای مفرد بونده من تفضیلیه
معناسنه در (آدمیان وصلله همزه ساقط اولمدر (مردم آزاره اضافت بیانیه در (مردم آزار
وصف ترکیبدر آزاریدن مردم انجیدیچی یعنی مودی مصراع ثانی خبر مبتدا در (محصول بیت)
بونک چکیچی کاولر و خرل خلقی انجیدوب موزیلقی ایدن ظالم ادم اوغلنلرندن بیکدر یعنی بارکش
چارلر و کردون کش کاولر دلازار و خاطر شکن بنی آدمندن بیکدر (زیرا نیچه فائد لری وارو هیچ
ضرر لری بوقدر (خرانی بار برداره و آدمیانی مردم آزاره اضافت ایلین یعنی اضافتترین نیچور
ایلین فارسیده باشقه بر صاحب مذهب ایلمش (حضرت شیخ مذکور لطیفه بی جمله معترضه
طریقیه ذکر ایلمدن صکره یته اصل حکایه به شروع ایلمش بیورر (ملک را طرفی اذن مای
اخلاق او معلوم شد بشکجه کشیدش و بانواع عقوبت بکشت) ملک را را ادات مفعول
(طرف طانک و رانک فحیله بونده بعض معناسنه در (و یا حرف وحدت (ذمای ذمیه یکجه بدر
مذمومه معناسنه در (اخلاقه اضافتی صفتک موصوفه اضافتیدر اصلنده اخلاق ذمیه ایدی
بیانیه ایدی شمعی لامیه در (بشکجه با حرف صله (و شکجه عذاب معناسنه در (کشیدش
فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند ملکه راجع ضمیر (وشین ضمیر عامل ظالمه راجعدر
(با حرف مصاحبت (انواع عقوبت لامیه در (بکشت دیلدی (محصول ترکیب) پادشاهه بر مقدار
عامل جائزک اخلاق ذمیه لردن معلوم اولدی (یعنی خلق عالمه ایلمدیکی جفا وظلمی اکدی
آنی اشکجه به چکدی و انواع عقوبت و استعاف عذابله اتی هلاک ایلدی (قطعه) حاصل
نشود رضای سلطان * تا خاطر بند کان نجوی (رضای سلطان لامیه و مبتدا و حاصل نشود
مقدم خبر (نا حرف توقیت (خاطر بند کان لامیه (و نجوینک مقدم مفعولی (و نجوی
فعل مضارع مفرد مخاطبدر جو بیدندن جستن دن دینلر غلط سوبلش (زیرا جستنندن
فعل ماضی ایلله اسم مفعولدن غیر نیست مشتق اولماز (معلوم اوله که فارسیده مصادرک او آخری
نوند (نونک ماقبلی نادر و یادالدر (ودالک ماقبلی یا اولور سه جمیع مشتقات ایدن اخذ اولور
قیاس مطردله (اما اوایی صورتده اولان مصادر دن (یعنی تالی مصدر دن وشول دالی
مصدر دن که ماقبلی یا اولیه (مثلا شدن و بودن کی انلردن ماضیه اسم مفعولدن غیر نیست
مشتق اولماز بواسطی ضبط ایلمجه جمیع مشتقات عجم قیاسی اولور هیچ انسته سی سماعی اولماز
(نهایی فکره بر مقدار ریاضت و یرمک کرک فتدیر (محصول بیت) پادشاهک رضاسی حاصل
اولماز (یعنی پادشاه سندن راضی و خوشنود اولماز تا کیم مادام که قوللرینک و فقر و رعایانک
خاطرلرین استعینجه یعنی خاطرلرین رعایت ایدوب اله کتور نیچه زیر مقرر در که مادام که
فقرانک خاطرلرین رعایت ایلله سین و رعیت پرور اولیه سین و داد کستر اولوب خلقه عدل
کو ستر به سین البته پادشاه سندن راضی اولماز (بس رضای پادشاهی و عطای شهنشاهی به
مظهر اوقا بهر تقدیر رعایا و فقرا به عدل و داد ایلله مبرر اولور (خواهی که خدای بر تو بخشد *
یا خلق خدای کن نکوی) خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شرطی متضمن
دیلر مسکین دیکدر (که حرف بیان (خدای مبتدا (بر حرف استعلا (بخشد فعل مضارع مفرد

کردون فکلی
رد کافی

رد ابن سید علی و شمع و کافی
مطل...

در بیان مشتقات از مصادر
مطل...

غائب فاعلی خدایه راجع تحتند ضمیر وجهه فعلیه خبر مبتدا در وجهه اسمیه مفعول خواهی در
 با حرف صله (خلق خدا لامیه خلق بولک کی پر در مخلوق معنایه در) (نکوی با اولی اصلیه) (ویاء
 ثانی مصدریه در ایلک دیمکدر) (محصول بیت) استریمین که الله تعالی سکارحت وغفران ایلیه
 (یعنی خدای تعالی سکارحت ومغفرت ایلدیکن دیلر ایسک خدایک مخلوقنه اگر انسان واکر
 غیر پدر ایلک ایلیه) (یعنی سن مخلوقاتی اسر که که الله تعالی سنی اسر که سون) (معلوم اوله که بخشیدن
 مصدری مشر کر بفشلا مقله اسر کک یکنده وایکی معنایک بیله مضارعی بخشید کلور بونده
 اسر کک معنایه در که بخشودن و بخشایدنله مراد قدر نشکه خیام بر با عیده ذکر ایش (رباعی)
 یارب تو کریمی و کریمی کر مست * عاصی زجه رو برون باغ زمست * آرزش اگر بطاعت نیست
 کرم * در معصیت اگر بخششی کر مست) اگر بخششی اگر کر رحمت وغفران ایلر ایسک دیمکدر (پس بیت
 سابقک شرحنده ذکر ایلدیکن قاعده اوزره بخشید بخشیدن مصدرین مشتق بخشودن مصدرین
 مشتق اولی احتمالی یوقدر زرا دالک ماقبلده یابو قدر و بخشایدن مضارع بخشاید کلور
 بخشید کلر (پس شرح عموما بخشید بخشودن مصدرین در دیدکاری اخفش خطایاندر قدر
 (یکی از ستم دیدگان برو بگذشت و گفت) ستم دیده وصف ترکیبی در ظلم کورمش (یعنی مظلوم
 (برو بر حرف استعلا) (واو ضمیری عامل مفعوله راجعدر) (بگذشت کجندی) (یعنی یاتندن مرور ایلدی
 ویدی (محصول ترکیب) مظلوملرک بریسی عامل مفعولک اوستنه اوغرادی وحال مستقیمه
 نظر ایدوب دیدی (قطعه) نه هر که قوت بازو و منصبی دارد * بساطنت بخورد مال مردمان
 بکذا ف) نه حرف ننی مصراع نالیده (بخورد فعلنه ناظر در) (هر که اصلنده هر کس که ایدی
 نه که مرارا مرور ایلدی (قوت بازو لامیه) (منصبی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (با حرف
 مصاحبت) (سلطنت قهر و غلبه) (یعنی تسلط معنایه) (بخورد فعل مضارع مفرد غائب بیه دیمکدر
 (مال مردمان لامیه) (با حرف مصاحبت) (کذا ف کاف عجمک ضمی وزای مجمله ایلله مفت و ایلدی بره
 دیمکدر) (یعنی بیهوده و ضایع بره) (محصول بیت) اوله دکدر که هر کیمسه نک که قوت بازو
 وقوت قاهره سی وقوت منصبی و یار منصبی اوله قهر و غلبه ایلله و تسلطله خلق عالمک مالنی
 اخذ ایلد (رایکان و مفت و بی وجه و ضایع بره اکل ایلله) (حاصلی بومعنی مفسر دکدر البته برکون
 هضم ایده میوب بورندن کلور) (یعنی بلا سینه و جفا و جزا سینه چکر البته) (توان بخلق فرو بردن
 استخوان درشت * ولی شکم بدر چون بکیر داند راف) (توان امکان و قدرت معنایه اسر
 فرو برده مقید) (با حرف تأکید) (وخلق حاء مهمله نک قحی و سکون لامیه یوغز در کلو معنایه
 فرو بردن لفظ مر کبدر فرو ایلله بردن یوغز معنایه که عربجه بلع دیرلر بانک قحی و لامک
 سکونیه) (استخوان و اور سمیه ککدر عربجه عظم دیرلر عینک قحی و طانک سکونیه) (درشت
 دالک و رانک ضمه لریله و شینک سکونیه بونده ایری معنایه در ایکی معنی ایلله) (یعنی بولک و بوشغه
 مقابل که عربجه اکاخن دیرلر خالک قحی و شینک کسر یله) (ولی ادات استدراک) (شکم شینک
 کسری و کاف فحیه قرن دیمکدر که عربجه بطن دیرلر بانک فحیه) (با حرف تأکید) (درد
 دالده فحیه و کسر لغتد و رانک فحیه یرتار دیمکدر عربجه خرق دیرلر خاء مجمله نک فحیه
 (چون ادات تعلیل) (با حرف تأکید) (کرد فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معنایه طویلله
 دیمک اولور) (ناف کو بکدر عربجه سمره دیرلر) (محصول بیت) بوزاز ایری و بولک ککی بوتغه
 قادر در یعنی بوتغی ممکندر (اما قرنی یرتار کو بکده طوتلوب فالجیه) (یعنی رودیه ککوب کتمیجیه
 شکم ضرر ایدر و جازدر که بخلق باسی از معنایه اوله) (و فرو بردن ترکیب معنایه مر ادا اوله
 یعنی اشاعه ایلک کک و رمک معنایه) (پس محصول بیت ایری کریمی یوغز در کک و رمک ممکندر

مطلوب

رد شرح عموما

اما کو بکده طوتلوب اشاعه کتمیجیه قرنی یرتار (یعنی صا حینی هلاک ایدر) (حکایت)
 مردم از ارا حکایت کنند که سنی بر سر صالحی زددرویش را بحال انتقام نبود سنک را با خود نکاه
 می داشت تا وقتی که ملک بر آن لشکری خشم گرفت و در چاهش کرد) مردم آزار و وصف ترکیبی در
 آزار بدندن (و یا حرف وحدت) (و یا حرف مفعولیت) (سنکی یا حرف وحدت) (سر صالحی لامیه
 (یا حرف وحدت) (درویش مراد مذکور صالحدر) (و یا حرف تخصیص) (بحال انتقام لامیه) (نمود
 بوق ایدی (سنک را را ادات مفعول) (نکته می داشت حفظ ایدردی) (حفظ ایتدی درین معنای
 منطوقی و یرمش) (ناشاه غایت ایچوندر) (وقتی یا حرف وحدت) (که حرف بیان) (و یا رابط صفت
 (ملک مبتدا) (لشکری یا حرف نسبت) (خشم خالک قحی و سکون شین ایلله غضب دیمکدر) (گرفت
 فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحتند ملکه راجع ضمیر مفعول صریحی خشم و غیر صریحی
 بر آن لشکری وجهه فعلیه خبر مبتدا در (در چاه در زندان دیمکدر) (وشین ضمیر مردم آزاره
 راجعدر) (محصول ترکیب) بر انسان انجیدی مؤدی بی حکایت ایدر که بر صالحک باشنه
 بر طاش اوردی درویش صالحک انتقامه بحالی بوق ایدی (زیر پادشاه قولی ایدیکه قوت قاهره
 صاحبی ایدی پس اندن کینن آلامدی طاشی کند یله صاقلردی) (یعنی باشنه اوردی بی طاشی
 حفظ ایدردی شول وقته دک که پادشاه اول مردم آزار لشکر بیه خشم ایدوب قوبو به صالحجه
 یعنی زندانه حبس ایدجیه) (درویش در آمدن سنک بر سرش انداخت گفت تو کستی
 و این سنک بر سر من چرازدی گفت من فلامن و این سنک همان سنکست که در فلان تاریخ بر سر من
 زدی گفت چندین مدت کجا بودی گفت از جاهت اندیشه می کردم اکنون که در چاهت دیدم
 فرصت غنیمت شرمدم) (درآمد ایچری کیردی) (یعنی زندانه کیردی) (محصول ترکیب) درویش
 صالح زندانه کیردی و اول حفظ ایلدی بی طاشی ظالمک باشنه اندی (یعنی اوردی ظالم دیدی
 سن کیمسین و بو طاشی باشنه نیچون اوردک درویش دیدی کیم بن اول فلامن که باشنه طاش اوردک
 و بو طاش اول طاشدر که فلان تاریخده بنم باشنه اور دک مردم آزار دیدی بوقدر مدت و زمان
 قنده ایدک درویش دیدی سنک منصبک وقوت قاهرکدن خوف ایدردم شمدی که سنی چاه
 ور ندانده بولدم فرصتی غنیمت بلد مکه عقلا دیمکدر (مثنوی) ناسزایی راجو بیخی بختیار *
 عاقلان تسلیم کردند اختیار) (نا حرف توصیف ننی) (سز الا بقی) (ناسزایی لایقسر) (و یا حرف وحدت
 (ورا ادات مفعول) (جو حرف تعلیل) (بینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیندندن بونده کوره سین
 دیمکدر) (بختیار وصف ترکیبی اقسا مندندر بخت دواتر و یار قرین و مصاحبدر یعنی دولت
 کندی به یار دیمکدر عاقلان مبتدا و تسلیم کرد نک مفعول اولی و اختیار مفعول ثانیه وجهه
 فعلیه خبر مبتدا در (محصول بیت) برناهل و نامعقول و نامقبول کیمسه بی که بختیار و دولتمند
 و سعادت مند کوره سین یعنی دولت اکابر و هر وجهه قوی الاقدار کوره سین عقلا انجیلین
 ناسزایی و ناهمواره مقابله ایلوب و انکله مجادله ایلوب اکا تسلیم اولغی و سرفرو ایلبکی
 اختیار ایلدیلر (قصه دن حصه یعنی عاقلار بویله ایلدیلر سنده عاقل ایسک اکا تسلیم و رضایی
 اختیار ایلله مصراع ثانیه معنایه عاقل اول ناسزایی اختیار لری بی تسلیم ایلدیلر دینلر
 ناسزایی و یلشدر (چون نداری ناخن درنده تیر * بایدان آن به که کم کیری ستر) (چون حرف
 تعلیل نداری فعل ننی مستقبل مفرد مخاطب چونکه طومنا زسین یعنی چونکه سنک بوقدر
 دیمکدر) (ناخن خالک ضمه لریله طر نقدر درنده به اضافتی بیانیه در درنده اسم فاعلدر درمندن
 دالده فحیه و کسر جائز در و ده تشدید ضرورت ورن ایچوندر زرا لغتدر تشدید بوقدر
 نکه سابقا مفصل بیان اولادی تیر یای مجهوله ایلله کسکین دیمکدر) (با حرف مصاحبت

رد شعی

ردان سید علی و سروری و شعی

بدان بدك جمع در بارمزل ديمكدر (آن اسم اشارت بر مقدمه مثلاً حال و شان كې برنسنده) كه
حرف بيان (كم كاف عربك فتحيله لغته اكسك ديمكدر اما بونك كې برلده ترك كلبدن عبارتند
يعني هج ايلسا ملك معناسنه (كبري فعل مضارع مفرد مخاطب طوبيه سين يعني هج طوبيه سين
(ستبر سبك وتاك كسره ليله اسم در عناده معناسنه (كم كبرينك مفعول صريحي (وبادان غير
صريحي (محصول بيت) چونكه كسكين برنجي طرنا غك بوقدر يعني خصمه معارضه به
ومجادله به حاصلی مقاومته ومقابله به قادر دكاسين اول يكدر كه بارامزلله هج ستبر وعناد
ايله سين يعني ظلمه و بدكار ليله هج خصوصت وعداوت اوزره اولياسمين (مصراع
ثانيك معناسني اول يك كه بارامزلله و نامعقوللله ستبر وعنادي از طوبه سين دين و ظلم
وبدكار ليله چوقلتي خصوصت ومجادله ايتبه سين دين كم سويلشله زيرا بونده كم محض
عدمدين عبارتند فتر بر (هر كه با پولاد باز و پنجه كرد * ساعد سمين خود را پنجه كرد) هر كه
تقدير هر كس كه در تنكه مكر بيان اولندي (باحرف مصاحبت (پولاد ياي عجميله چلك دمره
دير لتهريب ايدوب قابله فولاد ديرل عرجه ذكر ديرل ذالك وكافك فتحه ليله (پولاد بازو
وصف تركيبيدر چلك بازولي ديمكدر كمال قوتدن كابتدر (پنجه هاي رسمي بونك كې برلده
تخصيص افاده ايدر زيرا هر بشه پنج ديرل صكره ها ايله بش پرمغه تخصيص ايلديلر پنجه كردك
مفعول صريحي و با پولاد غير صريحي (ساعد سينك كسره ليله بلكر سمينه اضافتي بيانيدر
باحرف نسبت ونون حرف تا كيدر خود اضافه لامينه در (وراحرف تخصيص (رنجه رنج
رانك فتحيله الم ديمكدر وهاء رسمي نسبت وتخصيص معناسني افاده ايدر در دلي والملي
ديمكدر (ساعد (كردك مفعول اولي (ورنجه مفعول ثانيي (محصول بيت) هر كپسه كه پولاد
بازو ايله يعني قولي قوتيله پنجه ايلدي يعني طوندي حاصلی زورلي شخص ايله خصوصتدين
كنيتدر كند ينك كوش كې نازك و يياض بلكني رنجيده و درد ناك ايلدي يعني كندي مقدارين
تليوب اولول ايله خصوصت ايلين البته بحضور اولور ديمكدر (باش تاد ستنش يندد روزگار *
پس بكام دوستان مغزش برار) باش روزمزه رنده صبر ايله ديمكدر تنكه ديوان شاهيده
واقعدر (بيت) تودردل ميرسي مهمان چه جاي صبر وعقل وجان) (زمانی باش كز
ناخرمان خالي كنم جارا) پس بونده حاضر باش و خاموش باش دين وحالك اوزره اول دين
مذكور اصطلاحدن غافل ايمش (تا انتها غايت ايجوندالي معناسنه (دست ضمير
پولاد بازويه راجعدر (يندد فعل مستقبل باغلبه ديمكدر (روزگار فاعلي (ودست مقدم
مفعولي پس بونده ادات تعقيبدر اندن صكره معناسنه (بكام دوستان لامينه (بادن بونك كې
برلده تركيده چه ديكه تعبير اولور دوستلرك مراد پنجه ديمكدر (مغر مهمك فتحي وغينك
سكونيله يني واپاك وفندق وفستق و بادم كينك ايجنه ديرل (شين ضمير سابق كيدر (برار
فعل امر مفرد مخاطب چقار ديمكدر (مر كيدر بر ايله اردنكه فعل امر در اريدندن كتور معناسنه
(محصول بيت) صبر ايله تا كيم مذكور پولاد بازونك يعني قوي وزورلي ظالمك روزگار روزگاري التي بغلبه
يعني منصب ومرتبه دن اتی دوشورب خوار و ذليل ايدنجه حاصلی روزگار يته كذار اتی منكوب
ايدنجه صبر ايله اندن صكره دوستلرك مراد پنجه ديه سندن ينيشتي چقار كو كلكدن كچن كې
اندن صكره انتقامك الوب حقندن كل (بيت) خطاب عام طر يقبله سوق اولمشدر (حكايات
يكي را ازملوك مرضي هائل بود كه اعاده ذكران موجه نبود طائفه حكما يونان متفق شدند كه
ميرين در دروازي نيست مكر زهره آدمي كه بچندين صفت موصوف بود) مرضي باحرف
وحدث (هائل قور قنج) كه حرف رابط صفت (اعاده ذكر مصدر ك مصدره اضافتيدر

رد شعی وکافی

رد این سید علی و سروری

(اعاده افعال با بنندن مصدر در (اجوف واویدن لغته دوندر مكر اما بونك كې برلده تکرار
مراد در بو تركيده حضرت شيخه اعتراض ايلشله كه مرض ها ثل بر كره ذكر اولديك
اعاده سي موجه اوليه ولفظ هائل ذكرندن بر كراهت اكلنديك تکراري مسنكر اوله (ذكرك
آنه اضافتي لاميه در (طائفه حكما يونان اضافتلي بيانيه ولا ميه در لف و نشر طر يقبله
(يونان مملكت قرامانه ديرل كه حكما اقدمين اندن ظهور ايلشله كه اسكندر بن دارانك بريدر
(كه حرف بيان (ميرين در دروازي ميرانك دلالت ايلديكي معنای مفعولي تا كيد ايدر تحسین
لفظ ايجون زائد دكلدر (دوازي باحرف تنكير (مكر ادات استنسا (زهره اود كه چكر ك ياننده
او اور عرجه مراره ديرل (زهره نك آخرنده هاء رسمي بونك كې برلده تخصيص افاده ايدر
زيرا زهر آغودر آغويه منسوب ديمكدر كاه اولور بحال معناسنده (ترك اودي بوق دير عجم
زهره ندارد دير تنكه شاعر يورر (بيت) زهره ندارد مكه بوسم ليت * تير و كان دارد
ابروي نو) بعض شراح اود معناسنده اولان زهره يني عرييه ده وفارسينده مستعمل اولان الفاظ
مشر كه دن ظن ايدوب غلط ايلش لغات عرييه ده مستعمل اولديغي مختار صحاحدن نقل
ايدوب افترا ايلش كه انده بويخشدن نام و نشان بوقدر (آدمه اضافتي لاميه در (وباحرف وحدت
(كه حرف رابط صفت (بچندين باحرف مصاحبت چندين بونده الفاظ كنيابه دندر عدد غير معين
مراددر (بود فعل مضارع مفرد غائب بونده اوله ديمكدر (محصول تركيب) پادشاهلردن
بر ينك بر قور قنج مرضي وار ايديكه ذكريني دوندر ملك يعني اتی تکرار دله كتور روب اكفي
موجه ومعقول دكلدر طائفه حكما يونان متفق اولديلر و سوزلرين بر كيدر ديلر كه بومر ضه
هيج علاج ودوا بوقدر الا بر آدم اوديكه اول آدم پنجه صفتله موصوف اوله وصفلرين بيان
ايلديلر (ملك بفرمود طلب كردند دهقان پسري ياقتند بدان صفت كه حكما گفته اند)
(دهقان كويلى وكنجی معناسنده در (پسري ياوحدت كويلى وكنجی اوغلنى ديمكدر حاصلی زراعدن
براوغلان ديمكدر (محصول تركيب) پادشاه بيوردي طلب ايلديلر بر كويلى وكنجی اوغلانى
بولديلر اول صفتلره كه حكما ديمشله در (ملك پدر و مادرش بخواند و بنعمت بي کران
خوشنود كردانيد وقاضى فتوى داد كه خون يكي از رعيت ريختن برای سلامتی نفس پادشاه
رو اياشد) سلامتی ده باحرف مصدر در و همزه اضافت ايجون كلس (محصول تركيب)
پادشاه دهقان پسرك اتاسي واناسني دعوت ايدوب بي حد وبی قياس نعمتله خوشنود ايلدي
يعني راضی ومنسلى ايلدي وقاضى فتوى و برديك پادشاه زمانك صحت وعافيت ايجون رعایادن
بر ينك قانون دو كوت هلاك ايلك شرعا جائز در ديو (جلاد قصد كشتنش كرد پسروى
بسوى آسمان كرد ويخنديد) يعني جلاد اوغلنى قتل ايلك قصد ايلدي اوغلان يوزونى
آسمان جانيه ايلدي وكولدي حاصلی حياتدن نا ايد اولوب يوزونى كو كه دوندروب تعجبدين
كولدي (ملك گفت درين حالت چه جاي خنده است) پادشاه اوغلانه سوال ايدوب ديدى
بو حانده يعني قتل حانده نه كوله نك بريدر زيرا بوشاشوب مبهوت اولاجق محادر
(پسر گفت ناز فرزندان بر پدر و مادر باشد و دعوى پيش قاضى بردند و داد از پادشاهان
خواهندا كنون پدر و مادر بعزت خطام دنيا مير ايجون در سپردن وقاضى بكشتم فتوى
داد وساطان صحت خو يش در هلاك من يندد بجز خدای تعالى پته هي ندارم) (محصول تركيب)
اوغلان ايلدي اولادك نازلري پدر و مادر لر يته در يعني انلر حيم وشقيق اولدقلر ايجون
ناز وشبه لر ين چكرلر و شرعيله دعواسي اولنلر بهر تقد يرقاضى به مرافعه اولورلر يعني
عدل وانصافله اجرای حق ايدوب دفع ظلم ايلكي اهل شرعدن رجاءدرلر وعدل ودادی

رد شعی

رد این سید علی

ودفع ظلم و بیدادی پادشاهان را در غنی ایدوب اغیاردن جفا کورسها را نلر پناه ایلدرلر بونلرک جیجی
 بنم حقه در طرف و بوق بیر وجودم تلف اولمستی محقق یلوب بوکار بوالجی استغراب ایدوب
 کولدم شمدیکی حالده ایسه بدر و مادرم متاع و اسباب دنیا بچون (یعنی نعمت دنیا به طمع ایدوب بنم
 قتلدرضا و بر دیلر و قاضی قتلده فتوی و یروب هلاکه حکم ایلدی و پادشاه کندی صحت وجودنی بم
 هلاکه ایدوب باعث حیاتی بنم قتلده بیاور پس بونلرک جله سندن مایوس اولوب حق تعالی
 جنابدن غیری امید کا هم و ملجاء و پناه قالمادی اول سیدن تعجب ایدوب خنده ایلر (یت)
 پیش که راورم زدست فریاد * هم پیش تواز دست نو میخواهم داد) پیش بونده اول وقت معنای نه
 اوابق جائز (و که اسمدر کیم معناسنه (راورم چقارم و کتورم دیمکدر) (زدست تا ضمیر خطاب) (فریاد
 راورمک مفعول صریحی (وز دست غیر صریحی) (هم ادات تا کید) (پیش تولا میه) (دست توده
 بویه در) (میخواهم فعل مضارع متکلم وحده در) (داد مفعول صریحی) (وازدست تو غیر صریحی
 (محصول بیت) حضرت شیخ یسراک جانبدن پادشاهه تضرع بیورر یعنی سنک الکندن کیمه فریاد
 ایدیم و کیمک او کنه و یانه واروب شکایت ایدوب عالم اغلا یام حاصلی سنک الکندن کیمه داد
 و نالش و فریاد ایدوب شکایت ایدیم یته سنک الکندن سکا شکایت ایدوب سنک انصاف که راضی
 اولوب عدل و دادی یته سندن توقع ایدرم (سلطان رادل ازین سخن بهم برآمد و آب در دیده
 بگردانید و گفت هلاک من اولیتست از خون بی کناهی ریختن سرو چشمش بیوسید و در کنار
 گرفت و نعمت بی کران بخشید و آزاد کرد گویند که لاک هم دران هفته شفا یافت) (محصول ترکیب)
 پادشاهک کولگی بو سوزدن متأثر اولوب مرحمت و شفقتی غالب اولدی و کوزاری باشله
 طولدی و نامرادک حال پر ملانه کریان اولدی و دید بکه بر نیکنانه مظلومک نا حق بره قانی
 دو ککدن بن بو مرضدن شفا بو لما یوب هلاک او لمام یکدر اناک هلا کبله کلن عافیتدن یکدم
 و برفیقیرک عیالیه حاصل اولان حیانتدن ال چکدم و اول هوایی کوکلدن چقاردم او غلاک باشین
 و کوز بن اویدی وانی قوچدی حاصلی پادشاه یسراک کلانندن متنبه اولوب بیچاره به تسلیم و استمالت
 ایدوب یوزین کوزین او یوب قوچدی و نیجه ۳ نعمت و مال احسان ایدوب آزاد ایلدی دیرلر که
 پادشاه همان اول هفته ده اللهم عون و عنا یتله شفاخانه خدادن صحت بو اوب و مرض هائلدن
 خلاص اولوب کورم امش کی اولدی (بعض شراح از خون بی کناهی ریختن تقدیر کلام از ریختن
 خون بی کنا هیدر دیمش و بعضی لر ایدوب بو تقدیری پسند ایلمه مشدر لیکن پسند ایلمه می
 نایسندر (قطعه) همچنان در فکر آن ینم که گفت * پیلانی بر لب دریای نیل) همچنان بونده
 الا آن معناسنه در (یعنی هنوز) (فکر آن لامیه در) (که حرف رابط صفت) (پیلانی فیلیجی دیمکدر
 ز پراپیل فیلدر) (یعنی اندن معر بدر) (وبان ادات فاعلدر جی معناسنه) (لب بونده کنار معناسنه در
 (در یاه اضافتی لامیه در) (ونبله بیانیه) (نیل ارماغنه در یا اطلاقی انکچوندر که دیار عر بده اندن
 عظیم صو بو قدر و الاحقیقه طونه ارماغی اندن اعظمدر لیکن عر بستانده اولما غله ۴ بجز دیمز
 (محصول بیت) دریای نیلک کنارنده بر فیلیجی سوبلدیکی بیت هنوز خاطر مده در که هر کز فکر مدن
 کتاما مشدر اول بیت بو قطعه نک بیت ثابسدیر یعنی (ز بر پات کرندانی حال مور * همچو حال
 تست ز بر پای پیل) (ز بر پای لامیه) (و تا ضمیر خطاب خطاب عام طریقله) (ندانی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب فعل شرط اگر یلر سک دیمکدر) (حال مورده لامیه در) (وندانی نک مفعولی وزیر پات طرف
 مکانی) (همچو ادات تشبیه) (حال تست لامیه در) (ز بر پای پیل ایکی اضافتی بیه لامیه در
 (محصول بیت) ایغک التنده قر نجه نک حالی معلومک دکل ایسه و ییلک استرایسک همان سنک
 حالک کیدر فیک ایغی التنده (یعنی کندو کی فیک ایغی التنده فرض ایلسک نه حالده اوله جفک

۳ بحد
نسخه

رد ابن سید علی
رد سروری

عظمن فقیرانه مه کوره بحر
اولمیدر برر (مجدد اسفند)

معلومدر ایلدی مور ضعیفکده حالی سنک ایغک التنده چاقی او یله دریای سیدی صعیقلره
 مرحمت ایله که قویلر ایغی التنده و شوب پایمال حوادث اولیه سین (پیلانی و سکبانی
 و دریانی و غیر یلری وصف ترکیبی دینلر و صف ترکیبی سندن آگاه دکلر ایش (وبان
 ادات نسبتدر دین ادات فاعله ادات نسبتی فرق ایلز ایش (پیلانی بر لب دریای نیلک
 معناسنی بر فیلیجی نیل دریاسنک کناری قتلده دین اداده قصور ایش فاعله (حکایت)
 یکی از بسندگان عروایت کر یخته بود د کسان در عقبش رفتند و باز آوردند وزیر را باوی
 غرضی بود اشارت بکشتن او کرد تا دیگر بسندگان چنین حرکت نکنند بنده پیش عرو
 سر بر زمین نهاد و گفت (عروایت تقدیری عرو بن لبدر) (علین یسند و واقع اولان ابن لفظنی
 حذف ایلک بونده شایعدر) (کر یخته بود قاچش ایدی) (کسان جمع کس در) (عقب عینک
 و قافک فحله یله آرد معناسنه در) (وزیر را ادات تخصیص وزیرک دیمکدر) (با حرف صله) (وی
 ضمیر غائب بنده به راجع) (غرضی با حرف وحدت) (با حرف صله) (کشتن او مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر) (تا حرف تعلیل) (محصول ترکیب) (عرو بن ایش دیدکاری پادشاهک بر قوی قاچش ایدی
 بر قاچ کیمسه آردنجه کیدوب طو توب کرو کتور دیلر) (و وزیرک اکا غرضی و ارایدی پادشاهه آئی
 قتل ایلکه الفا و اشارت ایلدی تا کیم ساژ بنده لره موجب غیرت اولوب انلردن بریسی بویه
 ناشایسته حرکتی نجویر ایلده اول بنده مستمند بیچاره وزیرک کندی حقه در بر امر قصدنی کور ییک
 پادشاه او کنده بره باش قیوب دیدی (بیت) هر چه رود بر سرم چون تو پسندی رواست *
 بنده چه دعوی کند حکم خداوند راست) هر کل افرادی معناسنه در (چه نه دیمکدر شیدن
 عبارتدر هر شی که دیمکدر مبتدا واقعدر) (رود فعل مضارع مفرد غائب کیدر) (یعنی یکدر دیمکدر
 (بر حرف استعلا روده متعلق) (چون ادات تعلیل ادات شرط دکل) (پسندی بای بجهک فحله
 فعل مضارع مفرد مخاطب بکنور و لایق کورر سین دیمکدر) (رواجا ز دیمکدر) (وسین و ناداد خبر
 و مجموع مرکب خبر مبتدا در) (بنده مبتدا) (چه کندک مفعول اولی) (و دعوی مفعول ثانیه و جله
 خبر مبتدا) (حکم سکون میله مبتدا) (و خداوند افندی دیمکدر) (ورا ادات تخصیص) (وسین و نا
 ادات خبر) (و مجموع مرکب خبر مبتدا در) (تقدیر کلام خداوند راست ایدی دین قاعده فرسندن
 آگاه دکل ایش) (محصول بیت) بنده آتی عمروه خطاب ایدوب در هر نه حال و هر نه سر گذشت
 و عقوبت که باشمندن یکرسه چون که سن آتی مستحسن و جائز کورر سین لایق و سزا وار در
 و هیچ یکرسه نک چون و چرایه و مخالفت قدرتی و امکانی بو قدر بنده نه دعوی ایدرونه سوزی وار
 یعنی نیم قدر و نیمه مالکدر حکم پادشاهنکدر هر نه دیلر سه اتی ایدر و هر نه که امر ایدر سه کیمسه
 معارضه و مناقشه به مللک دکل (شراحک بری خداوند راستک تقدیری بخداوند مفوضست
 دیمکدر دیمش) (و بر شارح دیمش که خداوند راست خبر در تقدیر احتیاجی بو قدر) (و بر شارح تقدیر
 احتیاج وارد بو شارح اول جائنندن شارح ثانی به معارض اولش و زیاده تطویل کلام و اطباب
 مقال ایش که ذکر صداغ ابراث ایدر) (اما حق بودر که معارضه می یهوده در سوز شارح
 ثابنکدر) (اما عو جب آن که پرو رده نعمت این خاندانم نخواهم که در قیامت بخون من گرفتار آئی
 اگر این بنده بخواهی کشت باری بتا و بل شرع بکش نادری قیامت مؤاخذه نباشی) (با حرف
 مصاحبت) (موجب جبهک فحله بونده سبب معناسنه در) (آنه اضافتی لامیه در) (که حرف بیان
 پرورده نعمت اسم مفعولک قائم مقام فاعله اضافتیدر) (و اینه اضافت لامیه در) (و خاندان
 مشارالیه) (نخواهم فعل نفی استقبال متکلم وحده) (که حرف بیان) (با حرف مصاحبت) (بیت) (تضمین
 (خون من لامیه) (گرفتار بونده مؤاخذه معناسنه در) (آتی فعل مضارع مفرد مخاطب

رد ابن سید علی و سروری
رد سروری
رد شمی

رد سروری

رد شمی

شارح مقدر ابن سید علی
و شارح راد سروری
و شارح ناصر کافی

اگر تار کلاه سین (یعنی مؤاخذه اوله سین دیمکدر) بخواهی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
(گشت بودند کشتن معنایه در باری یا اصلیه ایله ادات نو سل در اولی و احزابی اختیار
معنایه نه که خواجه سلمان بیورر (بیت) دل اگر بار کشد بار نکاری باری * و رکسی یار
گزیند چو نو باری باری (با حرف مصاحبت) تاویل شرع لامیه (بکش فعل امر مفرد مخاطب
دیه له دیمکدر) نا حرف تعلیل (مؤاخذه مفاعله باندن اسم مفعول مدر معذب و معاقب معنایه
مصادرده مؤخذه بر کیمسه بی ایشلدیکی کنایه ایچون طومغه دربر دیمش (محصول ترکیب) بنده
کر نخنه بیی او قود قدن صکره پادشاهه استدراک طریقله بیورر (پادشاهم هر نه که یکا ایلسک
قادر سین و کیمسه نک بو خصوصه قبل و قاله بحالی یوق اما بو خاند انک نعمتیه مری اولوب
ولی نعمتم اولوق سببیه استنم مکه قیا متده بنم قائم ایچون معذب و معاقب اولاسین (یعنی
ناحق بره ظلمه قائم د و یک سببیه روز جزاده معذب او لدیغک لایق کورمزم (زیر
ایافت عبد شرعاً موجب قتل دگدر) بعضی شراح بخون من با سنی حرف صله اعتبار ایدوب
حرف سببیت و مصاحبت معنایه طومغه نه اعتراض ایلس لکنی وجه در (ملک گفت تاویل
چه گونه کنیم گفت اجازت فرمای تا من وزیر را بکشم آنکه بقصاص او مرا بفرمای کشتن
ناحق کشته باشی ملک بخندید و وزیر را گفت چه مصلحت می بینی گفت ای خداوند بصدقه
کور پدیرت این حرامزاده را آزاد کن نامرأهم در بلا نیفکند کنایه از منست که قول حکما را
معتبر ندا شتم که گفته اند) (محصول ترکیب) پادشاه دیدی نیجه تاویل ایده بن و نه و جهله
صورت شرعه قویا بن بنده دیدی اجازت بیور تا کیم بن وزیر ی قتل ایده بن اندن صکره انک
قصاصیه بنم قتلیمه حکم بیور تا کیم شرعه قتل ایلس اوله سین و و بالدن سالم اوله سین پادشاهه
بو سوز خوش گلدی و بی اختیار کولدی و وزیره دیدی بوسوز نه دیر سین و نه معقول کورر سین
و بود عواده جوابک ندر بنده نک قولله عمل ایده لم می دیو اطفیه ایلدی (وزیر دیدی
پادشاهم باباک قبری صدقه سنه یعنی باباک و چیچون بو حرام زاده بی ازادایله تا کیم بی ده
بلا به دو شرمیه صوچ بنده ندر که عقلا سوزیله عمل ایلمد مکه بویله عبار حرام زاده بی لازم
دکل ایکن کنده یه خصم ایدوب باشم بلا کتوره یاز دم زیر عقله دیمش (قطعه)
چو کردی با کلوخ انداز بیکار * سر خود را بنا دانی شکستی) چو ادات تعلیل (کردی
فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر) با حرف مصاحبت (کلوخ کافک عربک ضمیمه کسکه
دیرل بعض عجم قح کاف عربله او قور (کلوخ انداز وصف ترکیب در اندازیدن کسک
آنجی دیمکدر تیر انداز کی اوق آنجی دیمکدر) حاصلی بونلری شول پرده استعمال ایدر که
اندیغی به دو شیمه (بیکار با عجمک فحی و کاف عربله صواشه دیرل حرب و جنگ معنایه
و بعضی باریا عربک کسری و کاف عجمله او قورل (سر خود لامیه در یا بطنیله) و را ادات
تخصیص (یا حرف مصاحبت) نادان جاهل (و یا حرف مصدر نادانغله یعنی جاهل کله
(شکستی فعل ماضی مفرد مخاطب صیدک دیمکدر) (محصول بیت) چونکه استاد ما هر کلوخ انداز
و سنک انداز ایله جنگ و حرب ایلدک شک یوق که جهالت و نادانغله کنده بی باشک
صیدک زپرافنده ما هر در هر زه به کیم استرسه اورر چون لفظنه ادات شرطه معنایه ویرن
بوفنده مهارتی بو غیمش (چون تیر انداختی در روی دشمن * حذر کن گلدنر او ما جش نشستی)
چو ادات تعلیل در سابق کی (انداختی فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر) (تیر مفعول
اولی) و در روی نا بستی (در حرف صله در با معنایه) دشمنه اضافتی لامیه (حذر کن حذر
ایله یعنی صافن) (کندر) که حرف تعلیل (اندر ادات ظرفیه) (او ما ج هر نه نک ضمیمه

رد کافی

صیق قرع دیمکدر
(محمد اسعد)

رد سروری

اوق نشانی که عرب هدف و ترک پوته دیر آماج ده دیرل الف مدود ایله (شین ضمیر دشمنه
راجعه در) (نشستی فعل ماضی مفرد مخاطب اوتوردک دیمکدر) (محصول بیت) چونکه دشمن
پوزینه و مواججه سنه اوق ایلدک (یعنی انی تیر کله اوروب هلاک ایلدک قصد ایلدک حذر ایله که
سنده انک نشانگاهنده اوتوردک (یعنی سنک تیرک اکا وارد بیی تقدیرجه انکده تیری بهر تقدیر
سکا و اصل اولور) (پس وزیر قصه دن حصه ایدوب بیورر کشتی خصمی بیلک کرک هر نه ایسه که
جائزدر که سن ضرر ینشدر مک مراد ایلدیکک کیمسه اول سندن اول سکا ضرر ایشدره
(حکایت) ملک زوزن را خواجه بود کریم النفس و نیک محضر که همکنان رادر مواججه
خدمت کردی و در غیبت نکوی کفتی) ملک کاف مکسوردر اضافتی ایچون (زوزن ایکی زانک
فحیله وارا رنده سکون و او ایله بر شهرک اسمدر که معلقات شارحی امام زوزنی و تلخیص شارحی
زوزنی اول شهر دندر) (پس ملک زوزن اضافتی لامیه در تخصیص افاده ایدر) (و با حرف تخصیص
زوزن پادشاهنک دیمکدر) (خواجه وزیره و دفتر داره اطلاق ایدرلر بونده دفتر دار مراد در
و آخرنده با حرف وحدت و همزه حرف توسل) (پس عجمده وکیل خرجه و اول مفعوله خدمت ایدر
اولانه دیرلر دین عندی سوبلش) (بود ادات زمانیه ایدی دیمکدر) (کریم النفس ترکیب اضافتی
نیک نفس معنایه) (حاصلی بد نفس وید خود کل ایدی نیک محضر عطف نفسی شکلیدر
حسن الخلق یعنی کوزل خوبلی ایدی چرکین خوبلودکل ایدی) (که حرف رابط صفت) (همکنان
هانک فحی و مملک سکونی و کاف عجمک کسریله جمع معنایه اسمدر همه نک جمعه در دین
عندی سوبلش) را ادات مفعول (در حرف ظرف) (مواججه بونده حضور معنایه در
که مقابلی غیبتدر) (کردی فعل حکایت ماضی ایدردی دیمکدر) (همکنان مفعول اولی) (و خدمت
مفعول ثانیه) (و در غیبت در مواججه به معطوف) (نکوی با حرف مصدر) (کفتی فعل حکایت
حال ماضی در کردی کی) (و همکنان مفعول اولی و نکوی مفعول ثانیه) و در مواججه و در غیبت ظرف
مکاندر (محصول ترکیب) زوزن پادشاهنک بر کیم النفس و خوشخوی دفتر داری و اراید بیکه
هر کسک مواججه سنده و حضورنده خدمت ایدردی و غیبتنده هر کسک ایلکنی سوبلردی
حاصلی افعال و اقوال بدن تمام خلق راضی و شاکر ایدی (اتفاقاً از وی حرکتی در نظر ملک ناپسندیده
آمد مصدوره کرد و عقوبت فرمود سر هکنان ملک بسوابق نعمت او معترف بودند و بشکر آن
مرتبه پس در مدت توکیل اورفق و ملاطفت کردند و زجر و معاتبت روانداشتندی) اتفاقاً
بالاتفاق دیمکدر (وی ضمیر غائب خواجه به راجعه در) (ناپسندیده نامطبوع) (مصادرده مفاعله
ببندن مصدر در ناحق پر بر کیمسه نک مالین المغه دیرل (عقوبت بونده اشکنجه معنایه در
(سر هکنان الف و نون ادات جمعه بونده چاوشلر دیمکدر) (ملکه اضافتی لامیه در) (با حرف
صله) (سوابق سابقه نک جمعه در) (نعمته اضافتی صفتک موصوفه اضافتدر) (تقدیری بنم
سوابقدر) (او خواجه به راجعه در) (معترف مفر معنایه در) (باید حرف صله) (شکران لامیه) (مرتبه
اسم مفعولدر افتعال باندن لیکن صحاحده مرتبه اخذ الهن دیمش) (پس مناسب اسم فاعل
اولمقدر قدیر) (بودند مقدر در قرینه سابقه ایله یعنی اوزلرلندن نعم سابقه سی چوق ایدی شوله که
شکری عهده سندن کله مرل دی) (پس بویله اولنجه مدت زمان معنایه) (و توکیل اضافتی
مصدوره اضافتدر) (و او ضمیر بنه مصدرک مفعولانده اضافتدر) (رفق رانک کسریله و فاک سکونیه
ملایمت یعنی یوم شقاق) (و ملاطفت عطف نفسی) (کردندینک رفق مفعولی) (و در مدت ظرف
زمانی زجر زانک فحیله سورمک و ازار لامی معنایه در) (معاتبت مفاعله باندن مصدر در ماقبله
عطف تفسیریدر) (روا جائز معنایه در) (نداشتندی با حرف حکایه نداشتندینک زجر مفعول

رد کافی

رد شعی

اول (وروا تائیدی زجری جائز طوئز لردی دیمکدر) (محصول ترکیب) اتفاقا مذکور خواجه دن
پادشاه نظرند برنامطبوع و نامقبول حرکت صادر اولدی آلت مالی الدی واکا اشکجه بیوردی
پادشاهک اوزرینه حواله اولان چاوشلری خواجهک دولت و اقبال و منصبی زماننده کوردکلری
احسان و کرمنه معترف و مقرر ایدی یعنی بر مرتبه اطفنی کورمه شلر ایدیکه فراموش ایلمکه ممکن
دکل ایدی و اول احسان و کرمنه و نعمت سابقه سنه مرتبه شلر ایدی یعنی شکرینک عهده سندن
کله ممشر ایدی کله که شکرینه مرهونلر ایدی حاصلی نعمتک ممنونلر ایدی پس انک اوزرینه موکل
و حواله اولدقلری مدنده اکارفق و ملاطفت ایلر لردی و زجر و معائناتی جائز طوئز لردی حاصلی
رطابت ایدر لردی و چور و جفای لایق کورمز لردی (قطعه) صلح باد شمن اگر خواهی هر که
که ترا در قعاب کند در نظرش تحسین کن (خواهی فعل شرط دیر سک دیمکدر صلح مفعول
د سربچی) (و باد شمن غیر صریحی) هر که هرگاه بدین مخففدر (که حرف بیان) (ترا سکادیمکدر) (فقا کسه
کنندک عیب مقدم مفعول ایدر قفاظرف مکان کننده تحسین مقدم مفعول ایدر) (نظر ظرف مکانی
(وشین ضمیر دهمه راجعدر) (محصول بیت) اگر دشمنه صلح ایدوب یار شمتی استرایسک وانی کندو که
سوست ایدوب مکریدن سالم اولیم دیرایسک هر بار که اول سنک ارد کده عیب و مذمتک و قدح
و غیبتک ایلجه سن انک نظرند و حضور و مواجعه سنده تملطف ایدوب هر وضعی تحسین
و مدح ایلجه هر نه دکلوسنک دل و بدخوی اولورسه البته باذن الله تعالی عداوتی صداقته مبدل
اولور معلوم اوله که خواهی فعلک یاسی سکونله یعنی سکنله اوقنور اما حین تقطیعده یاه کسره
حرکت ویره لر (سخن آخر بدین می گذرد موز برا * سخنش تلخ نخواهی دهنش شیرین کن)
سخن مبتدا اخر لفظ فارسیدر تأکید و تقریر ایچون کلور انجق (بدین بابونک کی برده از
معناسته در) (از دهن تقد برنده می گذرد) متعلقدر (موزی اسم فاعلدر افعال بایندن اذا ایدیچی
جفا کار معناسته) (ورا ادات تخصیص موزینک دیمکدر) (میگذرد) متعلق و جمله فعلیه خبر مبتدا
(سخننش شین ضمیر موزی به راجعدر) (تلخ آجی دیمکدر) (نخواهی فعل نی استقبال معنای شرطی
منضمی اگر دیرایسک دیمکدر سخن مفعول اولی و تلخ مفعول تائیدی دهنش شین موزی به راجعدر
کنک دهن مفعول اولی) (و شیرین مفعول تائیدی) (محصول بیت) البته بد کوی و بد زبان موزینک
اغزندن سنک حقکده سوز کچر و جفا یعنی سنک حقکده سوز سوزیلمکه قادر دکلدر البته سوزیلر
ایمدی آجی سوزینی ایشتماک استرایسک اغزینی طانی ایلجه یعنی مدارا ایدوب رعایت ایلجه تا کیم
حقکده بد کوی و بد زبان اولماسون حاصلی موزینک بد کویلقده اختیاری بوقدر همان نه ایلرایسک
ایلجه انکله مدارا اوزره اول معلوم اوله که بوا یکی بیت اصل حکایه به چوقلق چسبان دکلدر
مصراع اولک معناستی یعنی سخن تو اخر بدین موزی میگذرد دین شارح اگر مرادی سخن تودن
سنک سوزیلدیکک سوزایسه نکه بعض شارح بونک توجیه ندیده یعنی نه سوزیلر سک آخر موزینک دهانده
واصل اولور دیمش بو تزییق محضدر بونی کورم چیر دیوانه سوزیلر و اگر مراد سخن تودن سکاموزی
البته سوز سوزیلر دیمک ایسه شارح معترض و موجه بو کلامی اکلوب بی تقریب دخل ایشلر
بعض شارح یعنی تحقیق موزی اغزنده کلام اجرا ایلمکه قادر در سوزده اغزندن جاری اولور
و بومعنی مصراع تائینک معناسته مناسب دیمش لیکن زیاده نامناسب سوزیلش (و بعض شارح
دیمش که آخر موزینک سوزی سک دهن و سبیل سبیل گذر ایلر یعنی سک اذاسی اغزندن چقان
سوز ایلجه در سائر اعضا یله دکلدر) (بوده اغزندن چقان سوزک معناستی بلیز دیمش و بعضی سوز
بهر تقدیر موزی و بد زبانک دهانده جریان ایدر غیر ی کذر کاهی بو قدر دیمش بوده تزییق
سوزیلده ده سابقله بر واک ایش عفی الله عنهم) (انچه مضمون خطاب ملک بود از عهده بعضی

شارح اول این سید علی
شارح معترض سروری
شارح موجه کافی

رد شععی
رد کافی

بیرون آمدن و بقیقی در زندان بماند) آنچه مبتدا اول سنه که دیمکدر مضمون بونده معنی دیمکدر
خطابه اضافتی لامیه در خطابدن مراد بونده امر در (ملکه اضافه لامیه در) (عهده حق
معناسته در) (و همزه اضافه ایچون کلددر) (بعضی ده باحرف تکبیر در) (از عهده بعضی بیرون
آمده متعلقدر یعنی بعضنک حقندن طشره کلدکن مراد ادا ایلمکدر جمله فعلیه خبر مبتدا در
(بیقیقی باحرف سبب) (و باحرف تکبیر) (محصول ترکیب) مذکور خواجه امر ملک مقتضاسنجیه
مصدا دره و مطالبه اولنان مالک بر مقدارین تدارک ایدوب تسلیم ایلدی و باقی قیلان بر مقدارک
اداسندن عاجز قالوب عهده سندن کله مد کیچون زندانده محبوس قالدی (یکی از ملوک ان نواحی
در خفیه پیغامش فرستاد که ملوک ان طرف قدر چنان بزرگوار ی ندانسته و بی عزتی کردند)
نواحی ناحیه نک جعبدر طرف معناسته (خفیه خانک ضمی وفانک سکونیه کرلنان دیمکدر
پیغام و پیام و پیغم و نیم خبر معناسته در) (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کوندردی دیمکدر
(فاعلی تحتند یکی از ملوک که راجع ضمیر در) (که حرف بیان) (ملوک ان طرف لامیه و مبتدا) (قدر
چنان لامیه) (بزرگوار بزرگ بانک و زانک ضمیر لیل در و رانک و کافک سکونیه اولوردر عظیم معناسته
(و واونست و تخصیص معناستی افاده ایدر عظیم الشان و نبیه القدر دیمکدر) (و باحرف وحدت
(ندا نستند فعل نی ماضی جمع غائب بتدیلدر دیمکدر قدر چنان مقدم مفعولی و جمله فعلیه خبر
مبتدا در) (وبی عزتی کردند) متعلق و جمله فعلیه ندانسته معطوف (محصول ترکیب)
خواجه زندانده ایکن اول طرفده اولان سلاطینک بری مخفی خبر کوندردی که اول جانبک
سلاطینی سنک کی واجب الاحترام و جلیل القدر صاحب دولتک قدرین بتدیلر و حرمتسنک
و عزتسنک ایلدیلر (اگر خاطر عز برفلان احسن الله عواقبه بحسب ما التفتات کند
در رطابت خاطرش هر چه تمامتر سعی کرده شود که اعیان ابن مملکت بدیدار او مقفزند و جواب
مکتوب را منتظر) خاطر عزیز بانیسه (و فلاته اضافه لامیه) (احسن الله عواقبه جمله دعائیه
معترضه واقع اولمش اعرابدن محلی اولماز) (عواقب عاقبتک جمع مکسری منتهای جوعدندر
(فواعل و زنی اوزره) (خواجه دینه دعا له در الله تعالی عاقبتلرین کوکک ایلسون) (یعنی عاقبتلرین
خیر ایلسون) (با حرف صله) (جانب ما لامیه) (التفات کنندک مفعول صریحی) (و بحسب
غیر صریحی) (رعایت خاطر مصدرک مفعول اضافه) (هر چه تمامتر هر نسنه که تمام و کمال
مرتبه در سعی اولنه) (که حرف تعلیل) (اعیان ابن لامیه و مبتدا) (مملکت مشارالیه) (با حرف صله
مقفزند) متعلق (دیدار لفظ مشترکدر یوز ایلجه کورمک یننده بونده ایکی وجه بله جائزدر
مقفخر اسم فاعلدر افعال بایندن) (و نون و دال ادات جعدر) (بدیدار او مقفزند خبر مبتدا در
(و جواب مکتوب لامیه) (و با حرف تخصیص منتظرک جواب مفعول ایدر) (محصول ترکیب)
اگر فلان گسک خاطر عزیز ی (یعنی خواجه مذکورک الله تعالی عاقبتلرین خیر ایلسون بزم
جایزه التفات ایلرسه) (یعنی بودیاری قدم شربنی مشرف ایدرسه) (حاصلی بزم کلدورسه
خاطر بنی رعایت ایلده و عزت و حرمتده هر نکه انموافق رعایتدر انک خصوصند سبی و اقدام
اولنه) (زیر ابوملکک اکبر و اعیانی دیدارینه مقفقر و حال پر کالنی کور مکه مقفخر لردر و جواب
مکتوبه مزه منتظر لرد مذکور مکتوبده خواجه بی غائب یرینه تزییل ایلد کلرندن بعض شارح
مکتوب بالذات خواجه یه اولم بوب بعض هوا دارلر بته اوله دیو زعم ایلش لیکن وهم ایلش
زیرا اکبر و اعیان ناسه تعظیم قصد اولند قده غائب منزله تزییل ایدرلر (خواجه بری
وقوع یافت و از خطر اندیشید جوانی مختصر چنان که مصلحت بدیدر ظهور ورق نوشت و روان
کردیکی از متعلقان ملک برین واقعه مطلع شد و ملک را اعلام کرد و گفت فلان را که حبس فرموده

رد کافی

ضمیر در (پس فاء جزائیه معنایسته در) با حرف ظرف دست تو لامید (که حرف تعلیل (سوابق سابقه مک جمعیدر نعمته اضافتی صفتک موصوفه اضافتیدر اصلند نم سوابقدرد (داری فعل مضارع مفرد مخطف لغتده طونارسین دیمکدر اما استعمالده وار لغدن کنا بتدر ایادی ایدیک جمعیدر وایدی بدک جعی حاصلی متتهای جوعدنددر متته اضافتی لامیه در (محصول ترکیب) پادشاهه خواجه مک حق شناسلخی سیری ووفادارلخی طریق مقبول و مطبوع کادی یعنی ابکنندی وانصاف ایلدی خواجه به نعمت و خلعت باغشلدی واندن عذر دبلد بکه خطا ایلدم وسنی بی کنه ناحق بره انجندم خواجه ایتدی ای پادشاه بنده کر یو خصوصده سزک کنه لکرم بلمم و بو حالنده سزدن کنه اکلام حاصلی بونده سزک کنه لکرم بوقدر بلکه خدای تعالی مک تقدیری بویله ایدیکه بونده به بر مکرره ابریشه یعنی باشیمه بر بلا کله پس بومصیبت و بلا سنک الکندن اولق اوانیدر زبیرا بونده مک او زرنده نیجه نم سوابقک وانعامات متواترک وارد رومنه لایق وسزوار اوز رمد ایادی واحسانانک وار حاصلی قت قت نعمتک کور مشم پس بر ذلتک ونجه یرک بکاچوق کورغز وحکما وعلما دیمشار (مشوی) کرگز ندت رسدن خلق مریمج * که نه راحت رسدن خلق نه ریمج) کرزکاف عجمک ضعی وزانک قحجیه ضرر معنایسته اسمدر (رسد راک وسنک قحجیه فعل مضارع مفرد غائب زخلق رسده و مریمجه متعلق اولق قابلدر (ولکل وجهه) (که حرف تعلیل (نه حرف نفی معنایده رسده مقیددر) (ریمج راک قحجی وسکون نوله در دوام دیمکدر (محصول بیت) اگر سکا خلقدن ضرر روزیان ابریشور سه انجمنه و یا اگر سکا ضرر ابریشور سه خلقدن انجمنه بر اخلقدن کیسه به نه راحت ابریشور ونه زحمت و مشقت بلکه هب خدادندرتکه بیت ثانی بیورر (از خدادان خلاف دشمن و دوست * که دل هر دو در تصرف اوست) دان فعل امر مفرد مخاطبدر داندندن دانستن دن دکل پیل واکله دیمکدر (خلاف دشمن مصدرک فاعلنه اضافتیدر (دوست دشمنه معطوفدر (وخلاف مفاعله بابندن مصدرک ثانیدر دوستک و دشمنک سنک مخالفتی (ز برا بعض امورده کشتنک دوستیده کنندی به مخالف ایدر یاخود معنی بویله اوله دوست و دشمن سنک خصوصکده متخالف اولد قلربی یعنی دوست صداقت و دشمن عداوت اوزره اولد قلربی خدادن پیل زید و عمرودن بیلعلی کل حال دوستد وفاق عبارتی مضاف تقدیر ایلککه احتیاج یوق (که حرف تعلیل (دل هر دو لامیه در بیا بطخیله (تصرف اوست مصدرک فاعلنه اضافتیدر (محصول بیت) دوستک و دشمنک مخالفتی خدادن پیل (یعنی سکا دوستی محب و صادق و دشمنی عدو و مخالف ایلین خدادر (ز برا ایکسنک بیلل کوکلربی خدانک حکمنده و تصرفنده در (یعنی جیع امور ظاهر ا و باطنا خدانک انده در دبلدیکی کی تصرف ایدر (کرچه تیراز کان همی کزرد * از کاندار پیند اهل خرد) همی ها حرف تأکید (می کزرد فعل مضارع مفرد غائب بونده چقار کیدر دیمکدر (کاندار ووصف ترکیبدر بای طویتیجی دیمکدر اما امر ایتیراندازدر (پیند فعل مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر پیندن (اهل خرد لامیه در (محصول بیت) اگر چغظاها اوقی بایدن چقار کیدر اما اهل عقل و بینش کاندار و تیراندازدن بیلور یعنی ظاها بایدن چقار اما حقیقتده تیری آنان تیراندازدر و کان اراده برواسطه و آنددر انجیق افعال عبادیه بویله در ظاها هر فعل زید و عمرودن صادر اولور اما اول فعلی انلردن اصدار ایدن خالق اشیدار که افعال عبادی خلق ایدن اولد روزید و عمر و اراده آت ملا حظده در انجیق (حکایت) یکی از ملوک عرب متعلقان دیوان را فرمود که هر سوم فلان را چندان که هست مضاعف کنید که ملازم در کا هست و مترصد فرمان و سائر خدمتکاران به او و لعب مشغولند و در ادای خدمت متهاون صاحب دلی بشنید و گفت علودرجات بندکان

رد شمی

رد کافی

خواجه نشئت

نه هوایه کان و نه کانکش انجیق
ایرین مزله تیری ندای باحق

بدرگاه حق جل و علاهین مثال دارد) متعلقان دیوان اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (ورا ادات مفعول (که حرف بیان (مر سوم بونده وظیفه دیمکدر (فلان الفاظ کنایه دندر فلان بنده دیمکدر (مضاعف اسم مفعولدر مفاعله بابندن یکی اول قدر دیمکدر (که حرف تعلیل (ملازم درگاه اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (مترصد فرمانده بویله در (سائر خدمتکاران سائر بونده باقی دیمکدر (لهو لامک قحجیه و سکون ها ایلل او یون معنایسته در (لعب لامک قحجی و عینک کسریله مرادف لهو در (ادای خدمت مصدرک مفعولنه اضافتیدر خدمتی دا ایلده دیمکدر (متهاون اسم فاعلدر سست معنایسته (درجات درجه مک جمعیدر یو کسک بره جعماغه بصمقره دیرل تنکه ایلخی بره انجکه در کات دیرل در کدیک جعی (بند کانه اضافتی لامیه در (محصول ترکیب) عرب پادشاهلرندن بریسی دیوانه متعلق اولان ارکان و اعیانله امر ایلدیکه فلان قومک وظیفه سنی تقدیر ایسه بر اول قدر دخی ایلک زبرا دائما آستانه مزه ملازمت و خدمت دیوانمزه مداومت و مواظبت ایلر و هر نه یوزدنیکه امریمز وارد اولور سه احسن و جهله برینه کتوروب اداء خدمت ایلککه ناظر و حا ضرر و مترقدرد و باقی خدمتکار رلهو و لعبه و هوا نفسارینه مشغولدر و اداء خدمتده کاهل و سست یعنی تهاون و تکامل اوزره درل اهل دل اولادن بریسی پادشاهک بو کلامنی استماع ایدوب دیدی الله تعالی قوللرینک درگاه حقه علو درجاتی و رفعت مقاماتی بو کا مانند در یعنی عبادات و طاعتیه ملازم اولنلرک مرآتی رفیع و پایه لری متعذر و ایهال و تقصیر اوزره اولنلرک ابشاری خدانک اطفنه قالمشدر (فی فقر لمن بشاء و یعذب من بشاء والله علی کل شیء قدير (انظم) دو بامداد اگر اید کسی بخدمت شاه * سوم هراینه در وی کند بلطف نگاه) بامداد ابرته دیمکدر یعنی ایکی صباح (کسی باحرف وحدت (با حرف صله (خدمت شاه اضافتی لامیه در (سوم سبک کسری و واول ضعیله او جیحی دیمکدر تنکه بابلرده بیان اولندی ایدی (هراینه البته دیمکدر ر باغظدر (در حرف صله در بامعناسته در وی ضمیر غائب کسی به راجعدر (کنندک فاعلی تختنده شاهه راجع ضمیردر (با حرف مصاحبت (لطف مصدردر ملائمت معنایسته (نگاه نظر دیمکدر (کنندک مفعول صریحی (ودروی و بلطف غیر صریحی (محصول بیت) ایکی صباح اگر بر کیسه پادشاه خدمتده کسه و مریمجه ملازمت و مداومتده بوانسه او جیحی صباح اول کیسه به بهر حال لطف و شفقتله نظر و التفات ایلر (امید هست پرستند کان محاصر را * که ناامید نکر دندز آستان آله) امید مبتدا (و هست خبر) پرستنده اسم فاعلدر عابد معنایسته و کاف عجم هاء رسمیدن بدلدر و الف و نون ادات جمع تخصصه اضافتی بیایه در (ورا ادات تخصصص (مصراع اول مصراع ثانی به مر هوندرد (که حرف بیان (ناامید ما یوس مبتدا (نکردند خبری فعل نفی استقبال جمع غائب لفظ مشرکدر اولما مقی و دوغما مک بیننده (کر دیدندن مشتق کاف عجمیه (زاء مفرده (ازدن محققدر (نکر دنده متعلق (آستان آله لامیه (محصول بیت) خالص و مخلص عابد و زاهدلرک ایددی وارد بامعنی بویله اوله (خالص و مخلص عابدلر ایچون امیدواردر (یعنی امیددر که در کا کبر یادن محروم و ناامید و غائب و خاسر اولدلر و یارجوع و عودت ایلدلر بلکه نظر عنایت حقه مظهر دوشوب منظور خدا اوله ل (حاصلی دنیا پادشاهلرینه ملازمت ایدنلر احسانلرینه امیدوار اولججه (پس جناب حقه خلوص طوبیت ایلل عبادت و طاعت ایدنلر امیدوار اولما لاری اولی و احراردر بویکی بیقر باعی دبو یازانلر اسلوب شعردن عجب بی بهره ایمشار (و نکر دندی عودت و رجوعه تخصصص ایدنلر نصیر ایمشار (مشوی) مهتری در قبول فرمانست * ترک فرمان دلبل حرمانست) مهتر مه اولوبه دیرل (ورادات تفصیل اولورق دیمکدر و باحرف مصدر (قبول فرمان مصدرک مفعولنه

زد شراح جعما

رد سروری و شمی و کافی

اضافیدر (ترك فرمان بنه مصدر ك مفعولنه اضافیدر) دلیل حرمان اسم فاعلك مفعولنه
اضافیدر (مهری مبتدا وما بعدی خبری) و ترك فرمان مبتدا (و دلیل حرمان خبری
(محصول بیت) اولواق و دولت و سعادت بو برق قبول ایله ده در (یعنی امره امثال ایدوب عبودیت
شرطی برینه کنورم کنده در اما بو برینی ترك ایلک (یعنی امره اطاعت ایلوب ترك فرمان
دلیل حرمان و نشان خسران و سبب خذلاندر (هر که سیمای راستان دارد * سر خدمت
براستان دارد) هر که هر کس که تقدیرنده سیمای سبک کمریله علامت و نشان معنایه در
راستانه اضافتی لامیدر طو غر بلر سیمای دیگدر (دارد طو تار و ار لقدن کنایتدر) (نیکه
مکرر بیان اولندی (سر خدمت بیایه در) (بر حرف استعلا) (آستان) (و آستانه اشک دیگدر
(محصول بیت) هر کیمسه نك که مستقیم و سعادت تیلر لک نشانی اوله (یعنی دایما استقامت طریق اوزره اوله
حاصلی) (دولتی باشی اولان کیمسه سر خدمتی افندی سبک آستانی اوزره اولور (طو تار دیگدر
مراد افندی سبک خدمتده او اور و اندن ایر لاز دیگدر (حکایت) (ظالمی را حکایت کنند که
هیرم در ویشان خریدی بحیف و توانکر از ادای بطرح صاحب دل پرو بگذشت و گفت) ظالمی
یا حرف وحدت (و اادات مفعول) (که حرف بیان) (هیرم هانك کمریله و زانك ضمیله) (و هیمه هانك
کسری و همك فتحیله اودونه دیرلر عریجه خطب دیرلر در ویشانه اضافت لامیه در) (خریدی
یا حرف حکایه صائون الوردی دیگدر (هیرم مفعول صریحی) (و بحیف غیر صریحی) (حیف بونده
ظلم معنایه در) (توانکر بونده کوچلی دیگدر) (یعنی غنی و الف و نون اادات جمع) (و اادات مفعول
دادی نك مقدم مفعول صریحی) (و بطرح غیر صریحی) (داد نك یاسی حرف حکایه در
(و طرحدن میراد صالوندر) (پرو و او تقدیرنده در) (محصول ترکیب) (بر ظالمی حکایت ایدر لکه
فقرانك اودونکی کوجه او جوزه بهایله صائون الوردی و اغنیایه جبریل صالغین طریقه صتاردی
(حاصلی فقرایه و اغنیایه ظلم ایدردی) (زیرا اندر دن او جوزه الوردی و بونله بهالی صتاردی
بر صاحب دل بر کون یانندن یکدی و دیدی (بیت) (ماری نو که هر کر اینی بزنی * یا بوم که
هر کجا نشینی بکنی) (ماری نو اخباره ۳ و انشایه نحلی وار پس برینه قصر ایدنلر تقصیر ایلشیر
(ماری یاسی ضمیر خطابدر حرف وحدت دین اصابت ایلامش) (که حرف تعلیل و یا حرف بیان
هر کر هر کیمی دیگدر (بینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (بیندن کور رسین دیگدر
(بزنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر زیندن اور رسین دیگدر) (یا حرف مضافدر او معنایه) (بوم
بایقوش دینکاری طیردر) (تقدیری بابومی) (نو که بنه سابق کیدر) (هر کجا هر قنده دیگدر) (نشینی
فعل مضارع مخاطبدر نشینی دیندن او تور رسین دیگدر (بکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کنیدن
که مشترکدر قازمق و قوبرمق و یولمق بیننده بونده تخریبیدن کنایتدر حاصلی کاف عربك
فحیله و نونك کمریله در کنیدن مشتقدر دینلر احوال اشتقاقدر آگاه دکل ایشیر (محصول بیت)
سن بیلان سین و یاسن بیلا نمی سین که هر کیمی که کور رسین صوفارسین و بایقوش سین
و بایقوش مبین که هر نه برده او تور رسین یعنی هر قنده که قوتار سین خراب ایدر سین ایکی
مصرعك تقدیرنده اادات تشبیه ایراد ایدن بی وجه ایش (قطعه) (زور تار یش میرو دیناما *
با خداوند غیب دان نرود) زورزانك ضمیله قوت معنایه در و تا ضمیر خطاب (بیش بایه عربك
کمریله ارتق دیگدر زیاده معنایه) (می رود فعل مضارع مفرد غائب لفظ مشترکدر کیمك
و واقع اولقی بیننده) (یا حرف صله) (ماز دیگدر نحن معنایه) (بایه حرف صله در) (خداوند
غیب دان بیایه در) (غیب دان وصف ترکیبدر عالم الغیب معنایه) (نرود فعل انی استغفار مفرد
غائب کتزو واقع اولماز دیگدر اشتراك اوزره) (محصول بیت) (اگر زورك) (یعنی قوت

و دان سید علی و سروری
و شعی و کافی
انشادن مراد استفهام
انکاری در

رد سروری

رد این سید علی و سروری
و کافی

رد کافی

قاهره نکه زیاده واقع اولوب تجاوز ایدر سه (یعنی فرض و قیاس ایده لوم کیم امرك و حکمك و ظلم
و حیفك بزم اوسمزه و حقیرده نافذ و جاریدر و بزده بالضروره تحمل ایدوب دفع و منعه قادر
دکلوز لیکن عالم الغیب اولان خداونده امرك جاری و حکمك نافذ و جور و ظلمك ساری و متجاوز
دکلدر البته غیرت حق بو ظلمه و بو تعدی به تحمل ایلمز بر کون سنی اخذ ایدر (زور مندی مکن
بر اهل زمین * تادعایی بر آسمان نرود) (زور مند) (مند اادات نسبتدر زورلی دیگدر) (و یا
حرف مصدر) (مکن فعل نهی مفرد مخاطب ایله دیگدر) (بر حرف صله) (اهل زمین لامیه) (نا حرف
تعلیل) (دعایی یا حرف تنکیر و ابهام) (بر حرف صله) (آسمان سبک سکونیه فلك معنایه در
(نرود کیمیه و واقع اولیه دیگدر) (محصول بیت) (اهل زمین) (یعنی بر یوزنده اولنله قوت قاهره
اظهار ایدوب ظالمك و جفا کارلک ایله تا کیم آسمانه دعا کیمیه یعنی کیمیه سکا بد دعا ایله زرا
مظلومك بد دعای ظالمه البته تأثیر ایدر) (دعایی یاسی حرف وحدت طو تار لذت معنایه دن آگاه
دکلر یش) (ظالم ازین سخن برنجید و روی از و درهم کشید و بو التفاتی نکرد اخذته العز
بالاثم) (ازین سخنندن مراد ایبات مذکوردر) (بر حرف صله) (او و ضمیری صاحب دله راجعدر
(التفاتی یا حرف تنکیر) (اخذته فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه و ضمیر غائب مفعول صریحی) (اخنس بن
شریقی نام منافقه راجعدر) (والمره لفظ ظاهر فوع فاعلیدر اخذتک) (باعلی معنایه حرفدر) (اثم
کمریله و سکون ثای مثلث ایله کاه معنایه سنه در بونده اخذته جمله معنایه در) (وعزت
تنکیر و غیرت جاهلیه معنایه در مذکور اخنس منافقیندن بردلی طنی شخص ایدی هر بار که
حضرت محمد علیه الصلاه والسلام ملاقی اولسه مسلم و سنی سورم دیوده وی ایدردی لیکن بره و ذی
منافق ایدی جوق فساد ایدردی حتی بعض مسلمینک اکین یقار دی و جوق زیانلر ایدردی
(پس اللهندن قورق بویله ایله دینلر کده غرور و تکبر آتی کاه اوزره طو تاردی یعنی عناد فسادی
آرتق ایدردی آیت کریمك حقیقه تله خواسته مطلع اولقی استین تفسیرله مراجعت ایلسون
حق تعالی سبک عزتی اتی طوندی کاهی سبیله دین عندی سو بایوب خطا ایش قدیر
(محصول ترکیب) (صاحب دلک مذکور کلانندن ظالم بمحض و اولدی و اندن اعراض کوسروب
بوزین بورتاردی یعنی عبوس الوجه اولدی و اکاه هیچ التفات ایلدی زیاده تکبر و غرور و رندن
(ناشنی که آتش از مطبخ در انبار هیرمش فتاد و سائر املاکش بسوخت و از بستر نوم برخا کستر
کرمش نشاند) (ناشتهاء غایت ایچوندر الی معنایه سنه) (شی یا حرف وحدت) (آتش مبتدا
(مطبخ اسم مکندر فتح بابندن ملک بشوره جک یردیگدر) (در حرف صله یا معنایه) (انبار
معروف هیرمه اضافتی لامیه در) (شین ظالمه راجعدر) (سائر بونده جمیع معنایه در باقی معنایه ده
تحملی وار) (املا که اضافتی اسم فاعلك مفعولنه اضافیدر املاک ملکک جعیدر میك کسری
و لامک سکونیه) (یا حرف تأکید) (و سوخت فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی بیننده مشترکدر
بونده ایکبسته ده تحمل وار لیکن افتاده و نشانده نسبت متعدی اولور فتامل) (بستر بای محکم
کسری و سکون سبکله دوشک دیگدر) (نرمه اضافتی بیایه در) (خاکستر کاف عربك کسریله
و سکون سبکله کل در عریجه رماد دیرلر رانك فتحیله) (کرمه اضافتی بیایه در) (وشین بنه ظالمه
راجعدر) (نشاند فعل ماضی مفرد غائب اوج فاعلاری تحتند مستکن ظالمه راجعدر
(محصول ترکیب) (ظالم مذکور خلقه بو معامله بی ایدردی بر کیمیه دلک که مطبخندن آتش اودون
انبار بنه دوشدی و جمیع املاک بی و اودوندن غیر املاک بی یاقدی و یاندردی دخی بومشق
دوشکدن اتی اسیچق کوله او توریدی یعنی عزندن و حضور دن ذلت و هوایه دوشدی حاصلی
اسباب و املاک یا تمغه خوار و حقیر اولدی سائر بونده بقیه معنایه اخذ ایلین سروری به نقاید

رد سروری و شعی و کافی

رد شعی

رد کافی

ایلیش لیکن فیه مافیہ (اتفاقا همان صاحب دل پرو بگذشت شنیدش که بایاران همی گفتند ام که
 این آتش از کجا در سراسر من افنداد گفت از دود دل در ویشان) بوکلبه هر پرده که صاحب دل
 عبارتی مذکور در حضرت شیخ کندی مراد در دیروز والی عندالله تعالی (محصول بیت) اتفاقا همان
 مذکور صاحب دل ظالمک باشد یعنی اولدی یعنی یه اوغرا دی ایشندی که ظالم یارانه
 سو یلردی بلز که بو آتش بنم سراسر فتنن دوشدی و بو مصیبت بگا زه دن کادی مذکور
 صاحب دل حریفه دیدی بو آتش سنک سراسر ایکه فقراتک دود داندن دوشدی یعنی فقرایه
 ایلیشک ظم و جفا سببیه بو مصیبت اوغرا دیک وانلرک بد دعای و آه سوز نای ایلر خانماتک
 یا نوب بی نام و نشان اولدی تاشی بونده واقع اولان بگذشته مر بوط و متعلقدر دین و هم ایلیش
 قنامل (قطعه) (حذر کن زدود درو نهایی ریش * که ریش درون عاقبت سر کنند)
 (حذر کن حاک و ذالک فقید ایلر صاقن دیمکدر) دود درونها اضافتی لامیه در وریشه
 اضافتی لامیه در بونده ریش باره لی دیمکدر مجروح معناسنه (که حرف تعلیل) ریش
 درون لامیه در درون بونده قلب مراد در باره لی یورک و مجروح دل (سر کنند باش ایلر
 یعنی اوج ویر حاصلی تأثیر ایلر دیمکدر) (محصول بیت) مجروح کوکلر تو تونندن حذر ایلر
 یعنی شکسته خاطر لر آهندن و بد دعاستدن احتراز ایلر حاصلی کیسه تک بد دعاسین المسه
 زیرا عاقبت ریش دل اوج ویر یعنی سنده اثر اظهار ایلر حاصلی سنی مجروح و پریشان ایلر
 (درو نهایی ریشک تدبیری ریش درو نهادر دین تقدیر خلل ویریش) درو نهایی ریش
 وصف ترکیبدر دین ترکیب اضافیه وصف ترکیبی خوب فرق ایلریش (بعض شراح
 بعضنک کلامی ایلید کدن صکره بو تکلفاتی ارتکاب اصل معنایه عدم اطلاعدن ناشیدر
 دیمش قیاس بو تکلفاته دیمک ایدی شکله جوهری ارتکاب الذوب اثباتها بیورمش (ذنبه
 کلک دیمکدر ذنبی کلک دیمکدر فتندر) (بعض شراح سر کنند معناسنی ریش دون
 عاقبت اوکلور و آنک اوکلسی موزیک هلاک اولماسیله اولور دیمش پرامنوجیه دکل اما
 استعمالا لایینه مطابق اولسه) (بهم بر مکن ناتوانی دلی * که آهی جهانی بهم بر کنند) بهم بر مکن
 قرش مورش ایلر دیمکدر یعنی بحضور و پریشان ایلر (دلی) (یا حرف وحدت که حرف تعلیل) آهی
 یا حرف وحدت و جهانی یا حرف تنکیر (بهم بر کنند قرش مورش ایلر یعنی زیور بر ایلر) (محصول بیت)
 مادامکه قادر سین بر کوکلی پریشان و بی حضور ورنجیده ایلر یعنی کوکل یقمه ز برامظلومک بر آهی
 جهانی بری پرته اورر یعنی عالمی خراب ایلر (حکمت) بر تاج کیخسرو نوشته بود) کیخسرو
 سیاوشک اوغلیدر و سیاوش افراسیاب اوغلیدر تفصیلی شاهنامه لرده مسطور و مذکور در
 (بوشته بود یازلیش ایدی یازیلن بو قطعه در) (قطعه) چه سالهای فراوان و عمرهای دراز *
 که خلق بر سرما بر زمین بخواهد رفت) چه بونک کی پرلرده مبالغه افاده ایلر تنکه خواجه
 حافظ (چه خون افتاد دلها) پیورمش یعنی مبالغه خون دیمکدر (سالهای فراوان
 بیانیه در فراوان چوق دیمکدر) (عمرهای درازده بویه در) (عمر بونک کی پرلرده زمان و مدت
 معناسنه تضمین قلندر) (که حرف بیان) (خلق مبتدا) (بحرف) (استعلا) (سرما لامیه) (بحرف استعلا
 زمین بر درارض معناسنه) (بخواهد فعل مضارع مفرد غائب رفت بونده رفتن معناسنه زیرا
 مضارع هقارندر بر سرما و بر زمین بخواهد رفتن متعلقدر و جمله فعلیه خبر مبتدا در
 (محصول بیت) (نه چوق بیلار ونه اوزون مدتار زمانار که خلق عالم پر یوزنده بزم باشن اوزره
 بکوب کشده ل کرک یعنی ز اولوب و مقبره مرئی باصوب چکنسه ل کرک بونده چه چندان
 معناسنه در دینار فارسی بی چندان بلز لریش (چنان که دست بدست آمدست ملک بما *

رد کافی

رد ابن سید علی

رد سروری

رد کافی

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

بدستهای دیگر همچنین بخواهد رفت) چنان انجاین دیمکدر (که حرف بیان) (دست بدست
 الدن الیه دیمکدر و عمر بجه پیدا پیدا دیمکدر) (آمد ست اصلنده آمده است ایدی حذف و ایضا لاله
 آمدست اولدی ضرورت وزن انجیون) (هلاک میلک ضمیمه مملکت و سلطنت معناسنه در) (بما بحرف
 صله ملک آمده استک فاعلی در و بما مفعولی) (بدستهای یا حرف صله) (و دستهای دیگر بیانیه
 و بالامیه ابکی اعتبار ایلر غیر اللره و یا غیر بیک اللره بدستهای یا حرف صله) (بخواهد رفت
 بونده رفتن دیمکدر) (محصول بیت) مملکت و سلطنت بجه که الدن الیه بونده کلدیسه یعنی ملوک
 سالفه و سلاطین ماضیدن بجه که سلطنت بونده انتقال ایدوب کلدی غیر بیک اللره بونده
 بونجیلن کتسه کرک یعنی دولتگر کتسه به باقی دکل والا بوزمان یاد شاهلری دولت و سلطنتی
 قنده بولور لیدی مقصود بو قطعه دن بودر که عالمک زیاده قناسنی و عدم بقاسنی ملاحظه ایلندر
 جور و ظلمه راغب و دینارک مال و ملکینه طالب اولماز (حکایت) یکی در صنعت کشتی بسر آمده
 بود سیصد و شصت بند فاخر درین علم دانستی و هر روز بنوعی کشتی کرفتی (صنعت کشتی بیانیه
 کشتی به اصلیه ایلر کورش معناسنه در) (بسر آمده حده و غایبه کیش یعنی سر آمده و بی نظیر
 اولش ایدی) (سیصد اوچوز دیمکدر) (واو حرف عطف) (شصت التمش دیمکدر سبزه ده
 لغندر) (بند فاخر بیانیه بند باه عربک فخریه اول صنعتک هر بر او بونده بند دیرلر فاخر دن مراد
 معتبر و مقبول دیمکدر) (درین علم یعنی درین صنعت دیمکدر) (دانستی حکایت حال ماضیدر
 یلور دی دیمکدر) (یا حرف مصاحبت) (نوعی یا حرف وحدت) (کشتی کورش) (کرفت یا حرف
 حکما به طور دی دیمکدر) (محصول ترکیب) بر بیتی کورش صنعتده حد و غایبه ایرشمش ایدی
 یعنی اول فتنده ماهر و سر آمده و بی نظیر او اش ایدی اوچوز التمش مقبول و معتبر او بون
 یلور ایدی بو صنعتدن و هر کون بر درلو او بون ایلر کورش طور ایدی حاصلی بر سنه ده هر کون
 کورش طوتسه بر کون کوشتر دیک فنی بر کون دخی کوشتر ممکه قادر ایدی و هر کورش طوند بفته
 بر غیر هیز عرض ایلر که مالک ایدی دیمکدر (مکر کوشه خاطرش باجسال یکی از شاگردان
 میلی داشت سیصد و پنجاه ونه بندش در آموخت مکر یک بند که در تعلیم آن دفع انداختی)
 مکر بونک کی برلرده گاه و اتفاق معناسنه در) (کوشه لفته) (بو جاقدر اما بونک کی برلرده همان
 خاطر کندی مراد در اضافت بیانیه طریقیه) (یا حرف صله) (جال یکی لامیه) (از حرف بیان
 (شاگرد معروف) (الف و نون اادات جمعدر) (میلی یا حرف تنکیر) (داشت طوندی یعنی ایلدی
 (پنجاه بیه عجمان قصبه و سکون نوله الی دیمکدر) (نه بونک ضمی و هاء اصلیه ایلر طقوز
 دیمکدر حاصلی الی طقوز دیمکدر) (بندش ضمیر شا کرده راجعدر) (در حرف تأکید) (آموخت
 فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی یشنده مشترکدر بونده متعدی واقعدر فاعلی تحتیده
 استاده راجع ضمیر در و مفعولی سیصد معطوفاتیه) (و بند تغییر عدد در) (مکرادات اما بشا
 (یک بند منشی) (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف) (تعلیم آن مصدرک مفعولیه اضافتیدر
 (دفع مصدر در کدرمک معناسنه) (انداختی انداخت لفته ایدی دیمکدر اما بونک کی برلرده
 ایلک معناسنه تضمین اولمشدر) (و یا حرف حکایه در بعض نسخه ده و تهاون کردی واقعدر
 یعنی افعال ایدوب تکامل ایلردی دیمکدر) (محصول ترکیب) انفاق مذکور کشتی کبرک
 خاطری کوشه سی شاگردلر دن بونک جالنه میل طرندی یعنی حائل اولدی حاصلی محبت
 ایلدی و اکاهمتی و تعلیم و تربیتی غیر بیلدن زیاده اولدی اوچوز الی طقوز بندی بوفندن
 اکا تعلیم ایلدی حاصلی بیلدی یکی فنوندن برینی او کرمندی غیر برینی ججه او کرمندی یعنی
 بر بندک تعلیمیده اهل کوشتر و بی تعلیمیده دفع ایلردی و او کرمندی حاصلی بر او بونی

او کرمده نعل و بهانه کوستری ز بر ایلوردی باشنه کلجکینی (آمخت برینه آموزانید بازوب
آموزانیدن متعدد بدیدر دیوب اما آموزید آموزیدندن لازمدر آموختن کبی دینسلره دانستن لغتی
او کرمیدر که غلط سوبله (بسر در صنعت وقوت بسر آمد و کسی را با او امکان مقاومت
نبودی تا بعدی که پیش سلطان گفت استاد را فضیلتی که بر منست از روی بزرگی و حق
تر نیست والا بقوت ازو کمتر نیستم و بصنعت با او برابریم) بسر دن مراد مذکور شاگرد در
(بسر آمد حده و غایت کلمدی یعنی صنعت ده و قوتده کاله ایریشوب سر آمد اقران اولدی
(کسی یا حرف وحدت) ورا ادات تخصیص (یا حرف مصاحبت) (اوضمیری بسر را جعدر
(امکان مقاومت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (مقاومت بونده قارشو قومقدر) (یعنی بونده
بوکا کیمسه قارشو قیوب طور شمریدی تا انتهای غایت ایچوندر) (بحدی یا حرف صله) (یا حرف
وحدت) (که حرف بیان) (پیش سلطان لامیه) (گفت بسریدی) (استاد را را حرف
تخصیص) (فضیلت زیاده لک) (یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (روی بزرگی
لامیه در) (حق تربیت بینه بویه در) (والا ادات استنسا) (بقوت یا حرف ظیف و یا حرف
مصاحبت از و استاددن) (کتر اکسیرک و ازرق) (بصنعت بقوت کیدر) (یا حرف مصاحبت
(او استاده را جعدر) (محصول ترکیب) (بسر صنعت وقوتده حد و غایت ایرشیدی یعنی فتنده
وزورده کامل و سرآمد اولدی و هیچ بر کیمسه نک انکله مقابله و قارشو قوما غه امکان و مجالی
یوغیدی حاصلی فائقی الاقران و غالب الامثال اولدی بر حده دک که بر کون پادشاه او کسده
دعوی مرد نفرد فی الفن ایدوب دیدی استاد مک بنم اوزریمه فضیلتی و رجحانی و مرتبتی
اولوقی بوزندن و استاد م اولوب بکاف کشتی بی تعلیم ایلدی یکی جهتندر حاصلی اوستمه
حق تعلیمی اولدیغندندر و الاقوتده اندن اکسک دکم و صنعتده انکله برابریم یعنی بونده هر نکه
اول بیلور ایسه بنده بیلورم و انکله طوئشغه قادرم) (ملک را این ترک ادب ازوی پسندیده
نیامد بفرمود نام صارعت کنند مقامی متسع معین کردند ارکان دولت و اعیان حضرت حاضر
شدند بسر چون پیل مست در آمد بصدمتی که اگر کوه آهنین بودی از جای برکنندی
استاد دانست که جوان از وقوت برترست بدان بند غربیب که ازوی نهان داشته بود باوی
در او بخت جوان دفع آن ندانست استاد بدودست از زمین برداشت و بر بالای سر برد و بر زمین
زدغری بواز خلق برخاست) ملک را را ادات صله (ترک ادب مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (ازوی
یعنی بسر دن) (پسندیده مفعول) (یا حرف تعلیل) (مصارع مفاعله باندن مصدر در کور شک
معناسته) (مقامی یا حرف وحدت) (منع اسم فاعلدر افعال باندن واسع دیمکدر یعنی برککش
بر) (معین بونده مصدر مجیدر معین معناسته) (چون ادات تشبیه) (پیل مست بیانه) (یا حرف
مصاحبت) (صدمت لغتده کوده ابله و جسد ابله بر نسنه به طوفمقدر اما بونده هیبت و جلالت
و عظمت مراد در) (یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (کوه آهنین بیانه در آهن
دمور) (یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید دموه منسوب یعنی دمور دن طاع) (برکنندی
(بر حرف تأکید) (وکنندی کاف عربک فتحله و یای حکله ابله قوی پاردی دیمکدر) (بند غربیب
بیانه) (که حرف رابط صفت) (نهان کزلی دیمکدر) (یا حرف صله) (وی بسر را جعدر
(آویخت یا شدی دیمکدر) (نکه غلام عجمی قصه سنده بدودست در سکان کشتی در آویخت
دیدیکنده یا شدی دیمکدر بونده ده اویله در) (قباس بدودشش ایدی شین ضمیر له لیکن
اکثر نسخ ضمیر سز واقعدر فندبر) (دفع آن مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (جوان مبتدا ندانست
خبری دفع آن مفعولی) (محصول ترکیب) (پادشاهه بسر دن مذکور ترک ادب مقبول و مطبوع

رد این سید علی
و سروری و کافی

یعنی اختیار اولدیغی
جهتندر
*

کلدی (حاصلی استادی حقه مد مذکور مد عاسفی بکنیدی پادشاه بیوردی کور شهل یعنی
امر ایلدی تا کیم استاد و شاگرد کورش طوته لر بر یوک میدان و بر واسع مکان تعیین ایلدیلر
ارکان دولت و اعیان حضرت ملک حاضر اولوب کلدیلر او غلان مست قبل کبی بیسده
کیردی بر هیبت و مهابتله که اگر دموزدن طاع اواسه برندن قویار ایدی استاد بادیکه جوان
اندن قوتده اعلادر اول بند غریله و فن عجیله که بسر دن کزلی ایدی یعنی اندن اول بندی
نهان طوئرا ایدی او غلانه اول بندله یا شدی جوان اول بندی دفع ایلکی بیلدی و دفعده
مالک اولدی استاد بسر ی ایکی البله بر دن قالدردی و یا شتی اوزریمه ایلندی و بره اوردی
خلقدن غریب و فریاد و فغان قالدی نکه ما دندر) (ملک فرمود تا استاد را خلعت و نعت
دادند و بسر را زجر و ملامت کردند که باورونده خویش دعوی مقاومت کردی و بسر نبردی
گفت ای خداوند استاد بزور و قوت بر من دست نیافت بلکه در علم کشتی دقیقه مانده بود که
از من دروغ می داشت امر و زبدهان دقیقه بر من دست یافت استاد گفت از بهر چنین روز
نکه می داشتم که حکما گفته اند دوست را چندان قوت مده که اگر دشمنی کند بتواند زجر بونده
قافیتی و از املی معناسته در) (یا حرف مصاحبت) (برورنده اسم فاعلدر مرمری معناسته) (خوبش
اضافت لامیه در) (دعوی مقاومت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (بسر نبردی یا شدی) (بر من
دست نیافت بنم اوزریمه غالب اولدی دیمکدر) (دقیقه دن مراد برابون و بر بنددر) (دروغ می
داشت اسر کردی و قصصو ردی دیمکدر) (دست را را ادات مفعول) (چندان اولقدردیمکدر
(مدهک دوست مفعول اولی) (وقوت مفعول ثانسی) (که حرف بیان دشمنی) (یا حرف مصدر
(تواند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتده دوسته راجع ضمیر در) (محصول ترکیب) (پادشاه
بیوردیکه استاد خلعت و نعت و پردیلر و بسر ی زجر و ملامت ایلدیلر که استاد وولی نعمتکله
دعوی مقاومت و مقابله ایلدی و باشه چقره مدک و سوزیکی آتانه قادر اولدیکدو بسر دیدی
ای خداوند استاد زور بله و قوت بله بکا غالب اولوب اوزریمه ال بولادی بلکه علم کشتی دهر دقیقه
قالمش ایدی یعنی بونده برابون قالمش ایدیکه همیشه انی بدن دروغ طوئردی بوکون اول دقیقه
ایله بکا غالب اولدی وظفر بولادی استاد دیدی اول دقیقه بی بونجیلین برکون ایچون صاقلر دمکه
حکما و عقلا دیمشدر که دوستک اولقدر قوت و قدرت و یرمه که اگر دشمنک ایللی اولوب کفران
نعمت مسکنه سالک اولورسه سکاظفر بولغه قادر اوله میه یعنی عداوته فرصت بوله میه عداوت
قصدا یدر سه (نشیده) که چه گفت آن که از پرورده خود جفا دید) (تمه قول استاد در دیر که
ایستامش مبین کده دیدی) (اول که کندی بسله سندن جفا و جور کوردی) (یعنی بسله سندن انجتنه
دیدیکتی ایستمد کی) (یعنی یو قطعه نک خواستی ایستمد کی) (قطعه) (باوفاخو دنیود در عالم
یا مکر کس درین زمانه نکرد) (یا بونده ابتداء کلامده واقع اولان امام معناسته در) (خود و اورسمبله
اسمه ادات تأکید بیننده مشترکدر) (بونده اداندر اگر چه تکلفله کندی معناسته اسم اولقدده
قابلدر) (بیورد اولدی و بوقدر معناسته در) (یا حرف عطف) (مکر کاهه معناسته و ادات تأکید
اولوقی جائز و استنسا ایچون الامعناسته اولقدده جائز) (کس مبتدا) (نکرد فعل فی ماضی مفرد غائب
خبر مبتدا) (و درین زمانه ظرف زمان) (محصول بیت) (یا عا لده هر کز و فایوقدر) (یعنی دنیاده
و فایوقدر دیکلری هیچ یوقدر و هر کز اولامش) (حاصلی بر فرد دن وفا و حقیقت و جوده
کلامش یا خود زمان سابقده ساده دلاک و بونک زمانده وار امش) (اما بو زمانده هیچ برکیمسه
کیمسه به اظهار و اراز ایلدی) (حاصلی مهر و وفا و حقیقت یادنیای دنی به هر کز کلامش و با بر زمان
و ارایش) (اما بو زمانده عفا و کیمیا کبی موجود الام و معدوم الجسمندر) (کس نیا موخت

علم تیراز من * که مرا عاقبت نشان نکرده (کس مبتدا) و بنا موخت فعل نفی ماضی (علم تیر
لامیه و مفعول صریح بنام و خنجر) و از من غیر صریح وجهه فعلیه خبر مبتدا در (که حرف بیان
مراجعی دیکدر) (نکرده مفعول اولی) و نشان مفعول ثانیه (نکرده فعل نفی) (محصول بیت) کیمسه
بندن اوق علی او کریمدی یعنی تیر انداز لایق علم ایلدی که عاقبت بنی نشان تیر ایلدی
یعنی هر کیمه تیر انداز لایق فنی تعلیم ایلده سه عاقبت بنی نشان تیر و هدف سهام ایلک قصد ایلدی
بلکه ایلدی قصه دن حصه یعنی هر کیمه کیم بر لطف و کرم و احسان ایلده سه اندن بکا اسامه
و شرو و سر بر ایلدی دیکدر شکسته حضرت پیور شد (اتی شرمین احسن الیه) بودند کثیر الوقوع
حدیث شریف او لما ز قنبر (حکایت) درویشی مجرد در گوشه صحرایی نشسته بود
پادشاهی بر و بگذشت درویش از اینجا که فراغ ملک قناعت سر بر نیارود و التفات نکرد

و پادشاه از اینجا که سطوت سلطنت بهم برآمد و گفت این طائفه خرقة پوشان بر مثال حیوانند
در ویشی یا حرف وحدت (مجرد اسم مفعول در تفعیل باندن) (گوشه صحراییه در) (و یا حرف
وحدت) (پادشاهی یا حرف وحدت) (از اینجا اول مقام و مرتبه دن دیکدر) (که حرف رابط صفت
(فراغ ملک لامیه و قناعت اضافه بیانیه) (سر بر نیارود مفعول) (و التفات نکرد مفعول صریحی
و غیر صریحی محذوف باو تقدیرده در) (کینه سابق کیدر) (سطوت سینک فحیح و طایف سکونیه
قهر و غلبه معنایه مصدر در نصر باندن) (سلطنته اضافه لامیه در) (طائفه خرقة پوشان
بیانیه) (خرقة پوش و صف ترکیب خرقة کیمیه معنایه) (یعنی عالی قفنان کیمیه و الف و نون ادات
جمع) (بر مثال حیوانند اضافه لامیه در) (محصول ترکیب) (بر درویش) (یعنی بر سالک مجاهد بر گوشه
صحرا ده خلقدن منقطع اولوب عزات کزین و تنهانشین اولمش ایدی اتفاقا در ویش اولدیغی
مقامه بر پادشاه ارغرا دی اول گوشه ده در ویشی کوردی مکرر ویش عالم مراقبه و ارمش ایش
(پس درویش اول مقامدن که فراغ ملک قناعت در) (یعنی ملک قناعت عالم و عالمیاندن فراغت
بال و یردیک جهتدن مراقبه دن باشین قالدردی) (و پادشاه و تواضعه هیچ التفات ایلدی) (و پادشاه
اول مقام و جهتدن که سلطنت قهر و غلبه سیدر یعنی سلطنت قهر و غلبه سی جهتدن
حاصلی پادشاه خلق قهار لایق اولدیغی جهتدن منقبض و بحضور اولدی یعنی رنجیده خاطر اولدی
و دیدی یعنی یا ننده اولانره سو یاری که بو خرقة پوش طائفه سی یعنی صوفیون طائفه سی
و عبا پوش زمره سی امثال حیوانند که مقادیر ناس بیلزل و شاه و کدایی برابر کورلر از اینجا بی ازان
سبب معنایه اخذ ایدن لر افته و اصطلاحه مخالف سو بشار (از ان مقام و ازان جهت معنایه ازان
سبب ظن ایشلر و سطوت سلطنتی قوت سلطنته شرح ایلین ضعیف سو بشار) (وزیر گفت
پادشاه روی زمین بر تو کدر کرد چرا خدمت نکردی و شرط ادب بجای نیارودی گفت

مذکور بیت بر صریح بیت ترجمه
سیدر که اولی بو در (اعلمه
از مایه) لیکن صریح بیان
شرح ایلده بعد ذوق ایلدیگی
ایچون یازلیدی

رد شعی و کافی
رد شعی

نوقع خدمت کیدر اعرایده (دارد فعل مضارع مفرد غائب طور دیکدر) (و او حرف عطف
(دیکدر دخی) (بدان درویش و وزیر به خطاب ایدوب دیریل واکله) (که حرف بیان) (بهر ادات
تعلیل در لاجل معنا سنه پاسبه اضافتی لامیه در) (پاس باء عجمه اسم در حفظ معنا سنه
پاسیدن مشتق قورومق معنا سنه رعیته اضافتی مصدر ک مفعول نه در) (و تون و دال ادات
جمعدر ملوک اعتباریه) (نه حرف نفی) (رعایا رانک فحیحله رعیتک جمعدر معلوم اوله که ناقصدن
فعلیه وزنی اوزره کلن اسم فاعلا و زنی اوزرینه جمع اولور) (مثلا قضیه و هدیه و ثبته جمعدر
قضایا و هدایا و ثبایا کلور فاک فحیه لایله قدر) (طلعت ملوک مصدر ک مفعول نه اضافتدر
(محصول ترکیب) (وزیر پادشاهدن مذکور مصاحبتی ایشدیکه دیدی ای در ویش بر وزیر
پادشاهی سنک اوستکه او غرادی بیچون تعظیم ایدوب خدمت ایلدک و شرط ادبی برینه
کتورمندک) (درویش وزیر دیدی پادشاهه سو یله و دی ای پادشاه خدمت امیدنی بر کیمسه دن
طونکه اول سندن نعمت امیدنی طونار دخی ای وزیر بیلکه پادشاه لر رعیتی حفظ و صیانت
ایچون در رعایا سلاطینه خدمت ایچون د کلدن) (قطعه) (پادشاه پاسبان در ویشست * کرچه
نعمت بفر دولت اوست) (پادشاه مبتدا) (پاسبان بان ادات فاعلدر جی معنایه قور و بیجی
دیکدر حافظ معنایه) (درویش اضافه اضافتی اسم فاعلک مفعول نه اضافتدر و خبر مبتدا در
(نعمت مبتدا) (یا حرف مصاحبت سببیتی متضمن) (فر بونده قوت معنایه در و تشدید ضرورت
وزن ایچوندر دولت اضافه اضافتی لامیه در) (و اوست لفظنه ده بویله در) (بفر ما بعدیه خبر مبتدا در
(محصول بیت) (پادشاه در ویشک) (یعنی فقرا و رعایا ناک پاسباندر یعنی ظلمه ناک شرندن حافظ
و حامیدر اگر چه نعمت و حضور فقرا و رعایا پادشاهک دواتی قوتیه در یعنی سایه حایتده
آسوده حال و معرفه البال بکنوزلر) (کو سفند از بر آیی چوپان نیست * بلکه چوپان بر آیی
خدمت اوست) (کو سفند کاف عجمک ضمی و و او و سینک سکونی و فاک فحیحله قویونه دیرلر
عربجه غنم دیرلر غنک و نونک فحیه لایله فایرینه بایله ده لغندر) (بر آیی بای اصلیه ایلده ادات
تعلیل و تخصیصدر) (چوپان جیم و بای عجمیه معروف) (کو سفند مبتدا) (برای چوپان لامیه
(و نیست خبر مبتدا در) (بل حرف اضرب) (که حرف بیان) (چوپان مبتدا) (برای خدمت اوست
لامیه لر و خبر مبتدا) (محصول بیت) (بیت اولی توضیح و تنویر ایدوب پیور قویون چوپانه خدمت
ایچون د کلدن بلکه چوپان قویونه خدمت ایچوندر نهایی سود یله و یا غلبه متفع اولور
یعنی انکله فائده انور) (قطعه آخری) (یکی امروز کامران بینی * ذکر بر دل از مجاهده ریش)
یکی تقدیری یکی را در (دکر بر اقرینه سبله بینیک مفعول اولی در) (امر و ظرف زمان) (کامران
وصف ترکیبدر را نبندن مراد سورجی دیکدر مفعول ثانیدر) (بیتی فعل مضارع مفرد
مخاطب کور رسین دیکدر) (دکری یا حرف وحدت) (ورا ادات مفعول بر مقدر بینیک مفعول اولی
و دل مفعول ثانیه) (از مجاهده مفعول غیر صریحی و ریش صریحی) (محصول بیت) (دنیاده
بر شخصی بکون کامران و کامبین کور رسین) (یعنی عیش و عشرت و ذوق و صفاده بر مراد
و خوش حال و مسرور و معرفه البال کور رسین و بر غیر رسینی و یا غیر رسینک بوره کنی مجاهده
و درد و المدن مجروح کور رسین) (یعنی دنیایک حالی بویله در کیم کیمی ناز و نعمتده و کیمی
هوان و ذلتده در) (روزی چند یاش نا بخورد * خاک مغز سر خیال اندیش) (روزی) (کاف حرف
تصغیر) (و یا حرف وحدت) (چند نیجه دیکدر) (باش فعل امر مفرد مخاطب صبرایله دیکدر تا حرف
تعلیل و یا حرف غایت) (بخورد فعل مضارع مفرد غائب نا کیم بیه خاک فاعلی) (مغز بینی و ابلاک
سره اضافه لامیه در) (و خیال اندیشه لامیه و بیانیه ایکی اعتباریه) (خیال اندیش و وصف ترکیبدر

مطلـ

ثبایا اولک دیشرینه دیرلر ایکی
دیش الت چکه سندن و ایکی
دیش اوست چکه سندن

اندیشیدن (محصول بیت) بر نیجه کونج کر صبر ابله تا کیم طیراق خیال اندیشک
باشک بینی سنی بید و با خیال اندیش باشک بینی سنی بیه یعنی بر قاج کون چور یوب طیراق اولنج
صبر ابله (فرق شاه و بندگی برخاست چون قضای نوشته آمد پیش) فرق شاه و بندگی
فاعدله اضافت در (بندگی معطوف در شاه و بندگی برخاست قاعدی و رفع اولدی) چون ادا ت تعلیل
قضا حکم ازلی نوشته اضافه ایینه (پیش بونده اولدیمکدر) (محصول بیت) پادشاه لقی و بنده لاک
فرق قاعدی یعنی ارارنده تمیز و تشخیص قاعدی چونکه خدا لک قضای نوشته سنی اوکارینه
کلدی یعنی ایکسنت موت مقدری کلکله ما بینلرنده تفاوت و عاقل بوب برابر اولدی (ارکسی
خاک مرده باز کند * نشاندن و انکار از در ویش) کسی یا حرف وحدت (خاک مرده لامیه در
بجای خاک مرده دن مراد قبریدر باز کند کاف فحمله اولنج فازه دیمکدر پس باز نا کید ایچون
کلش اولور و کاف ضمه له اولنج مجموع مراکب آچه دیمک اولور (نشاندن فعل نی استقبال
اکلام و تشخیص ایلر دیمکدر) (توانکر مفعول صریحی) (وازد رویش غیر صریحی
(محصول بیت) اگر بر کیمه مرده ک مقبره سنی آچه (یعنی قاز سه غنی بی فقیردن تشخیص و غیر
ایلر یعنی طیراغه کرد کدن صکره ایکسنت اراسنی یعنی ما بینلری فارق اولان مقبره یا سیله
کفنلر در که پادشاهک و بعض اغنیایک مقبره سنی طاشله و یا کر مدله و یا کر بجله یا پرر و اوسته
اینج کفنلر صرارلر اما در ویشک بو حاللری اولماز لیکن لاشلری برابر اولور بعض نسخه ده
(بالله آن خاک مرده باز کند * نشاندن و انکار از در ویش) جمع صیغله یلدر (باز کند فعلی
ضمه به تخصیص ایلین اوج جهندن خطا ایلش (ضمه به تخصیص ده و کردن اشتقاقده و فتح
کافی ترجمه ایینه دخل ایله سنده) کند کاف عر بینک فحمله کنندن فعل مضارع مفرد در
دین حکم اشتقاقده خطا ایلش زیرا کند کاف عر بینک فحمله کنندن مشتق در نه که
سابقا قاعده اشتقاق بیان اولمش ایدی باز کندک معنا سنی کاف عر بینک ضمه له اولدیغی
تقدیر چه آچه یعنی کشف ایله دیمکدر کبر و ایله دین حق ادا به مالک دکل ایمش (ملک را گفتار
در ویش استوار آمد گفت از من چیز بخواه گفت آن میخواهم دیگر زجت من ندهی گفت مرا
بندی بده گفت) گفتار بونده کلام معنایه در (استوار همزه نك ضمی وسینک سکونی و ناک
ضمه له محکم دیمکدر (زجت من مصدرک مفعولنه اضافتی در) ندهی فعل نی مستقبل مفرد
مخاطب (محصول ترکیب) پادشاه در ویشک کلامی محکم یعنی مؤثر کلدی در ویش دیدی
بندن بر نسته استه در ویش دیدی اتی استم که دخی بکار زجت و یرمیه سین پادشاه دیدی بکا
بر نصیحت و یردر ویش دیدی (بیت) در باب کنون که نعمت هست بدست * کین دولت
و ملک میرود دست بدست) در باب فعل امر مفرد مخاطبدر (در یا بیدن در یافتن دن
دین (و یافتن دن دین حرف در سزا صابت ایلامش لفظ مشترکدر اکلامغه تدارک بینده
ایله دیمکدر) (ارشک و اکلامی و طویق معنایه در دین اکسک سو یلش) فهم ایله
بینده کذلک (کنون شمدی دیمکدر) که حرف بیان (و با حرف تعلیل) (نعمت نای خطاب
معنی جهتنده دسته مقیددر) بدست تقدیرنده (کین که حرف تعلیل) (و این اسم اشارتدر
دولت (ملک میوک ضمه له سلطنت و مملکت معنایه در) (میرود فعل مضارع مفرد غائب فاعلی
دولت و ملکه راجع تحتده ضمیر در علی سبیل البدل) (دست بدست تقدیری از دست
بدست در الدن اله دیمکدر) (محصول بیت) شمدی آخر ته لازم اولان احوالی تدارک ایدوب
قار که الکه نعمت و دولت وافر صت الدن ایکن فوت ایله که صولک پشیمانلی اسی ایلر
زیرا بونعت و ملک و دولت الدن اله کیدر یعنی سندن اول اولنلرک النده قاعدیغی کبی سنکده

رد سروری
فتح کافی مر حج ابن سید علیدر
رد شعی
رد شعی

رد ابن سید علی
رد سروری
رد ابن سید علی
رد سروری

الکه قالماز (حکایت) یکی از روز را پیش ذوالنون مصری رفت و همت خواست که روز و شب
بخدمت سلطان مشغول و بخیرش امید وار واز عقوبتش نرسان ذوالنون بگریست و گفت
اگر من از خدای تعالی چنین ترسیدم می که تواز سلطان از جله صدیقان بودم (پیش
بونده قف معنایه در) (ذوالنون دیمکله دنیا ده ایکی کیمه مشهوردر) (برسی انبیادندر که حضرت
یونس پیغمبر علیه السلام) (و بر سیده و ایادندر که ذوالنون مصری حضرت یلدر ذوالنون مشایخ
تذکره رنده طبقه اولی ده یازارلر واسم شریفی ثوبان در و کیتی ابو الفیض در ولقی ذوالنون
و ذوالنون لقبه ملقب اوله سنده وجه تفصیله محتاجدر انکیچون ترک ایلمک (ترسیدم و بودم
یاری حکایت ایچوندر) (محصول ترکیب) و ز پرلردن برسی ذوالنون مصرینک یانه واردی و همت
دیددی که کیمه و کوندز پادشاهک خدمته مشغول و دخی خیر و حسناته امید وارم یعنی امیدم
و عقوبت و عذابندن قور قارم ذوالنون بوسوزی ایشدیمک اغلیدی و دیدی بن اللهدن
بونجیلین قور قایدیم که سن پادشاهدن قور قورسین صدیقلرک برسی اولوردم (قطعه) کر بودی
امید راحت و رنج * پای درویش برفلک بودی) نبودی فعل نی ماضی (و با حرف حکایه
امید راحت اضافتی مصدرک مفعولنه در رنج راحت معطوفدر بر مضاف تقدیر به یعنی
بیم رنج (پای درویش لامیه) (درویشدن مراد عابد و زاهد در) (بحرف استعلا) (فلک
معروف (بودی فعل ماضی حکایت حال) (محصول بیت) اکبر راحت و نعمت ابدی
اولی ایدی یعنی جتنده راحت و حضور امید اولی ایدی و جهنمه عذاب و عقاب قور قوسی
اولی ایدی یعنی اگر عباد و زهاد نیت و خلوص طویله بجز خدا لک عبادت و طاعتده
استحقاقی ایچون و ذاتک تعظیم و بیجل و اجلاله ایا قتیچون عبادت ایلمسه لردرویشک ایانی
فلک اوزره اولور دی یعنی مذکور شرطه عباد و زهاد خدایه عبادت و طاعت ایلمسه ل
ملائک مقربین کبی عرش عظیمده سیر ایدر لردی حاصلی مقبول خدا اولور دی یعنی مراتب
عالیه واصل اولور لردی (و روز راز خدا برسدی * همچنان کر ملک ملک بودی) واصلی
و اگر ایدی ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی (بتر سیدی با حرف تأکید و با حرف حکایت
قور قیدی دیمکدر مصرع اول ثانی به مر هوندر همچنان انجیلین دیمکدر) (کر ملک اصلی
که از ملک در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی (ملک بودی ملک اولور دی یعنی ملک کبی
مکرم و معز اولور دی زیرا ملائکه خدا دن زیاده قور قار که دائما نظر رنده و حضورنده در
و اگر وزیر پادشاهدن قور قیدیغی کبی خدا دن قور قیدی ملک کبی معزز و مکرم و بیجل
اولور دی) حاصلی حضرت عیسی کبی عوایق و علا یق دینا دن پاک و مجرد اولوب فلکه
عروج ایدوب ملک مرتبه سن بولور دی (و یرینه کر یازانلر شرطی شرطه عطف ملاحظه سن
ایلامش بعض شراح بوییتک مصرع ثانینی (چو ملک برفلک ملک بودی) یازوب لامک کسر به
اولکیده و فحمله ثانیه و اگر قافیه رعایتی اولی ایدی ایکجیده کسر لامک و جهی وار ایدی
دیمش (و اکثر صحیح نسخه لده مذکور مصرعک بدلی همچنان کر ملک ملک بودی اولکینک
کسری و ثانیینک فحمله دیمش صحیح نسخه لده اولانی ترک ایدوب غیر صحیحی یاز ماضی غر ایدندر
بولک صحتی یللوب اگا اعتراف ایلمکدن صکره (حکایت) پادشاهی بکشتن بی کاهی فرمان
داد گفت ای ملک بموجب خشمی که ترا بر منست آزار خود مجوی گفت چه گونه گفت این
عقوبت ییک نفس بر من آید و بران بر تو جاوید بماند) پادشاهی یا حرف وحدت (بکشتن
با حرف صله) (بی کاهی اضافتی لامیه در بر مضاف تقدیر به شخصی بی کاه دیمکدر) حاصلی
مصدرک مفعولنه اضافتدر (و با حرف وحدت) (فرمان داد فرمان و یردی یعنی یوردی

رد شرح جیما
رد ابن سید علی

(گفت بی گناه دیدی) (با حرف مصاحبت) (موجب ده فتح جیم و کسر جمیده جائز در فتحه
مقتضا معنای و کسر به سبب معنای فتنه) (خشمه ضافتی لامیه در) (و با حرف وحدت
(که حرف رابط صفت) (تو اسنک دیکدر) (آزار خود مصدرک مفعولانه اضافتیدر) (مجروری
فعل نهی مخاطب چو دیدن دیله دیکدر) (چه گونه نو جهله و نك كبی دیکدر
(عقوبت بونده عذاب معنای در) (يك با حرف ظرف) (نفس کنده معنای) (وساعت
معنای اولی جائز) (برآید حاصلی اولور دیکدر یعنی نیز پکر) (و بزه آن اضافتی لامیه در بزه
باز عریضك قحبه گناه معنای در) (جاوید ابدی حاصلی باقی و دائم) (بماند فعل مضارع
مفرد غائب قالور دیکدر مایه نندن مشتق در مایه نندن دینار غلط ایشلر) (محصول ترکیب)
بر پادشاه بر بی گناه مظلومی قتل یوردی اول مظلوم دیدی ای پادشاه بنم اوزر عه اولان
خشم و غضبك سبیل و مقتضای سبیل) (حاصلی بنی قتل ایشلکه کند یکی انجیدوب آزار ایلله
زیرا حدت نفس مقتضای سبیل بنی هلاک ایدرسین لیکن سن بنده زیاده زحمت و ضرر چکر سین
پادشاه دیدی سنی قتل ایشلکه بن نو جهله متضرر اولورم مظلوم دیدی بکا ایده چک
عذاب و عقوبت بنم اوزر مدم برانده و برنفسده تمام اولور) (یعنی برنفسده انک المندن قورنلور بن
اهانك گاهی ابدالابا د سنك اوزر که قالور زیر قتل مستوجب دگم که بنی قتل ایشلکه سن
آخرته معذب اولیه سین) (رباعی) دوران بقا چو باد صحرا بگذشت * تلخی و خوشی وزشت
و زیبا بگذشت) (دوران بقا لامیه زمان بقا دیکدر) (یعنی زمان حیات زیر بقا دمراد حیاتدر) (چو
ادات نشیم در) (باد صحرا لامیه صحرا به تخصیص ضرورت وزن و قافیه ایچوندر والا باد مطلقا
سریع المرور در صحرا به و عمرایه نسبتی برابر در) (بگذشت با حرف تأکید) (گذشت فعل ماضی مفرد
غائب یکدی دیکدر بونک کبی پر ده اولاجنی اولش یرینه تنزیل ایدوب ماضی فعلیه تعبیر
ایدر لر تنکه قرآن عظیمه مواضع عدیده ده خصوصاً قیامت احوالنده واقعه در) (پس بونده
بگذرد معنای سنی و یروب بوقوله مواضعه معنای ماضی معتبر دکلر دیو و یکدی دیتلره
دخل ایدن بی وجه سوبلش) (تلخی با حرف مصدر) (خوشی ده بونده در مراد خوشیدن
لذت در) (زشت چرکین) (زیبالغته بر اشق در اما بونده خوب معنای سینه در ضرورت
وزن و قافیه ایچون زیبا دیمش) (محصول بیت) (زمان حیات بی ثبات باد صحرا کبی
سرعتله یکدی یعنی باقی قالمادی) (حاصلی عمر هر نه قدر که مدود و مطول ایسه ده دو کمسی
مقرر در پس یکمیش حکمنده در) (ایندی دنیاده لذت و لذتسزلک و کوزل و چرکین هر نه ایسه
یکدی کنده باقی قالمادی) (باز مصدر یار ضرورت وزن ایچوندر والا زشت و زیبا به
نسبت یا لازم دکل) (یعنی آبی و طنلو و چرکین و کوزل دنیاد ن یکوب کنده باقی قالمادی
(پنداشت ستمگر که ستم بر ما کرد * در کردن او بماند و بر ما بگذشت) (پنداشت ظن ایلدی
ستمگر ستم ظلم) (و کر کاف عجمك قحبه و کار ردن مخفف ادات فاعلدر جی معنای ستمچی
یعنی ظلمچی معنای که حرف بیان) (بحرف صله) (کردن بیون ضمیره اضافتی لامیه در
(بماند فعل ماضی قالوری دیکدر) (بر ما از ما دیکدر) (محصول بیت) (ظالم ظن ایلدی که بزه ظلم
ایلدی یعنی خیال ایلدی که جور و جفایی بزه ایدوب کنده حضور و صفاسور دی ایکن
خبری بوق که بزند برانده یکوب کنده و گناه و عظمه سنی ابدی کنده بوننده قالدی زیرا
دنیاده بد نام اولوب آخرته عذاب چکر العیاذ بالله من غضب الله) (ملک را نصیحت او
سودمند آمد و از سر بخون اودر گذشت و عذر خواست) (پادشاه بی گناهک نصیحت و پندی
فائده لی کادی یعنی تأثیر ایلدی و انك قتل سودا سندن یکدی یعنی قتلدن عفو ایلدی

رد این سید علی و سروری

رد کافی

و عذر دلدیکه سنی ناحق بر قتل ایدوب اولو گاهی ارتکاب ایده یورد مکده آخرتم او بنی یقاسوردم
زیرا قتل نفسی بغیر حق ایده یورد م دیدی حاصلی لطف و احسانله خاطر بن تسلی ایلدی
(حکایت) (وزرای نوشیروان در مهمی از مصالح مملکت اندیشه میکردند و هر یکی بر وفق
دانش خود رأی میرد ملک نیز همچین اندیشه میکرد بزرگچهره را رأی ملک اختیار افتاد
وزیران در سر گفتندش رأی ملک راجه مزیت دیدی بر فکر چندین حکیم گفت بموجب
آن که انجام کار معلوم نیست و رأی همکنان در مشیت خداست که صواب آید یا خطا پس
موافقت رأی ملک او ایترست تا اگر خلاف صواب آید بعلت متابعت اواز معانیت او ایمن باشیم)
(مهم بونده ضروری معنای در) (و با حرف وحدت) (مصالح مصلحتك جهیدر) (مملکت
اضافتی لامیه در) (اندیشه فکر معنای در) (میکردند حکایت حال ماضیدر ایلر زدی دیکدر
(وفق مصدر در موافق معنای) (دانشه اضافتی و خود لامیه لر در) (رأی یلحرف وحدت
(میرد فعل حکایت ماضی اوردی دیکدر) (نیز دخی معنای در) (همچین وزرا کبی دیکدر
(میکرد فعل حکایت ماضی ایدردی دیکدر فاعلی ملکدر) (بزرگچهره را را ادات صله) (رأی ملک
لامیه در) (افتاد دوشدی یعنی واقع اودای معنای فعل ماضی مفرد غائبدر) (معلوم اوله که
می ایلله مصدر فعل ماضی حکایت حال ماضی به دلالت ایدر پس بونلره ماضی خالص
معنای سنی و یرنلری حرفك معنای ضایع ایشلر) (وزیران مبتدادر) (سر یعنی خفته گفتندش
ضمیر بزرگچهره راجع و فاعلی وزرا و جمله فعلیه خبر مبتدادر) (رأی ملک را را ادات
تخصیص ملک رأینك دیکدر) (مزیت عجمك قحی و زانك کسری و بیا مشد ده نك قحبه
فضیلت یعنی ارتقلى معنای در بوبر مصدر در که فعلی بوقدر یعنی مستعمل دکلر) (گفت
بزرگچهره دیدی) (با حرف مصاحبت) (موجب جیمك کسر به سبب دیکدر و قحبه مقتضا
معنای در) (آن لفظنه اضافتی لامیه) (که حرف بیان) (انجام آخر و صولك معنای در) (کاره
اضافتی لامیه در) (انجام مبتدا و بدست خبری) (و رأی مبتدا همکنانه اضافتی لامیه در) (همکنان
هانك قحی و عجمك سکونی و کاف عجمينك کسر به جمع معنای سمر) (مشیت ارادت معنای
مصدر در) (یعنی مصدر عجمی الله اضافتی لامیه در جمله ظرفیه خبر مبتدا) (که حرف بیان
(صواب طوغری) (و خطا اگر ی پس شرطك جوابنه داخل اولان فامعنا سینه در
(موافقت رأی ملک لامیه لر مبتدا کلام) (اولیترست خبری) (ناحرف تعلیل) (خلاف صواب
مصدرک مفعولانه اضافتیدر) (با حرف مصاحبت) (علت متابعت لامیه) (معانیت او مصدرک
فاعله اضافتیدر) (ایمن همزه نك و عجمك کسر به وارا زنده سکون یا ایلله امین معنای در) (باشیم
فعل مضارع متکلم مع الغیر در باشد نندن بونده اولور دیکدر) (محصول ترکیب) (نوشیروانك
وزیرلری امور مملکت و مصالح دولت خصوصنده بر مهم امرده و ضروری حالده تدبیر و مشاورت
اید لر دی و هر یری کنده بلد یکی اوزر بر رأی و تدبیر ایدردی پادشاهده بونلر کبی
بر رأی و تدبیر ایدردی بزرگچهره پادشاهك رأی و تدبیر یی مختار واقع اولدی یعنی
انك رأی تر جیح ایلدی سائر وزیرلرک رأی و تدبیرینه وزیرلر بزرگچهره خفته دیدیلر
پادشاه رأی و تدبیر بنك فضیلتی و مزیتی کور دك بوقدر حکیمك فکر و تدبیری اوزره
بزرگچهره دیدی اول سبیل تر جیح ایلدم پادشاه فکر بنی که ایشك صوکی معلوم دکلر
و جعك فکر و تدبیری الله تعالینك ارادت و مشیتده در که سوابی کله و یا خطای یعنی
جمع تدبیر و تصرف خدا انك اراده مفوظدر صوابدر خطا میدر اندن غیری کیمه بلز
پس پادشاهك رأی و تدبیرینه موافقت ایلک اولی در تا کیم اگر راه صوابه مخالف کلورسه اکا

مطل

رد شعی و کافی

مطل

متابع سبيله معا تبندن وخشم وغضبندن امين اولاً و ز (مثنوی) خلاف رأی سلطان
 رأی جستن بخون خوش باشد دست شستن (خلاف رأی سلطان اضافت لری لامیه رد
 رأی جستن مصدر ینک مقدم مفعولیدر (بخون باحرف مصاحبت (خون خوش باشد لامیه رد
 (و شستن مصدر ینک مفعول غیر صریحیدر و دست صریحی (محصول بیت) پادشاهک
 رأی و تدبیرنه مخالف تدبیر استقامت یعنی انک ایلد یکی تدبیرنه مخالف تدبیر طالب اولی کند ی
 قابله ال یو مقدر یعنی پادشاهه مخالف ایلک کندی جانندن و باشندن یکمکدر زبر اولو الامر
 اطاعت لازمدر (اگر خود روز را کوید شبست این * بساید گفتن اینک ماه و پروین) خود
 ادات تا کید (روز را ادات مفعول کویدک مفعول اولی (و شبست نانیسی (و این اسم
 اشارتدر شبه (باحرف استقبال (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر بایدندن بایستندن
 دینلر خطا ایلشله (اینک اشته دیمکدر (پروین اولکر بلند زینه دیرلر (محصول بیت)
 اگر پادشاه فرضاً روز روشن یو کیچه در کوند ز دکلدر درسه اکا موقت ایدوب کلامی
 تصدیق و تأیید ایدوب کر چکدر بیورد بغیر حقیقت حال اشته آی و اشته اولکر کور بنوب
 آشکاره طورردیمک کرک (ظاهر بودر که حضرت شهنشک بیورد بغیر ظلمه وجوده متعلق
 سوز اولدیغی برده در والاطله متعلق سوزده تصدیق ظلم صریحیدر (حکایت) شبادی
 کسوان بر نافت که من علوییم و با قافله حجاز بشهر در آمد که از حج می آیم و قصبه
 پیش ملک برد که من گفته ام) بونده نعمش داد و اکرام کرد و نوازشی کران فرمود ترکیبی
 زیاده ایلین زائد سوبلش که هیچ بر نسخه ده بوموجود دکل (یکی ازند می ملک دران
 سال از سفر آمده بود گفت من اورا در عید اضحی در بصره دیدم حاجی چه گونه باشد
 و دیگری گفت پدرش نصرانی بود در ملاطیه علوی چه گونه باشد و شعرش در دیوان انوری
 یافتند ملک فرمود تا بنزدش ونفی کنند که چندین دروغ چرا گفتی گفت ای خدا وندروی
 زمین سخنی دیگر بگویم اگر راست نباشد بهر عقوبت که فرمائی سزاوارم گفت آن چیست
 گفت) شبادشبنک فحیله زراق معناسنه در تنکه بوستانده بیورمش (بیت) کره بر سر بند
 احسان من * که این زرق و شبست و آن مکروفتی) قصه خواننده ده شباددیرلر یس بولفظدر که
 رومده و عجمده مستعملدر دیو مجمل قویان ظاهر بودر که معناسنی پیلسمه مهمل قومزدی
 و غیری یه دل ایلردی (شباد کذاب معناسنه در اما بونده نخسند و ظریف معناسنه در
 دین نخسندن افترا ایلش (کبس و صاج بلوی (بر نافت آوردی دیمکدر امیرلر صاحبزینی
 آوردیکی کبی (که حرف بیان (علوی یا حرف نسبت علی به منسوب دیمکدر (حاصلی امام علی
 اولادنه دیرلر (قصیده یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (پیش بونده قمت معناسنه در
 عید اضحی قربان برامنه دیرلر (ملاطیه سبوا سدن آمد بونده بر شهرک اسمدر (انوری
 شعراء متقدمین بر مشهور زوری شاعرک مخلصیدر اولولیفنه دیوانی دلالت ایدر
 (محصول ترکیب) بر شباد صاحبزینی آوردی امیرلر کبی بن علوی بی یعنی امیرم دیو و حجاز
 قافله سبله شهره کیر دیکه حجب کلورین دیو پادشاهه بر قصیده صوند بیکه بن سوبلدم دیو
 اتفاقاً اول اشناده پادشاهک ند ما سندن بریسی یعنی مصاحبزندن بریسی اول بیل سفردن
 کش ایدی دید بیکه بن بوشادی قربان برامنده بصره شهرنده کوردیم حاجی نیچه اولور
 و حجازله بله شهره کیر مکدن حج نیچه ثابت اولور و بر مصاحبی دخی دید بیکه ملاطیه شهرنده
 بیاسی بر نصرانی ایدی یعنی بر نصرانیستک اوغایدر یس علوی نیچه اولور و حقه شرافت
 نو جهله ثابت اولور و صوند بغیر شعرینی دیوان انوریده بولدیله (حاصلی اوج جهندن

رد این سبده علی

رد سروری

رد سروری
رد شعی

کذبی ظاهر اولدی پادشاهه بیورد بیکه انی اوره ل و شهرندن سوره ل که بوقدر بلانی نیچون
 سوبلدک دیو شباد دید بیکه ای بر یوز ینک پادشاهی بر سوز دخی سوبلده بن اگر کرچک
 اولماز سه هر عقوبت و جفا که بیورسین لایق و سزاوارم پادشاهه بیوردی اول سوزندر
 شباد دیدی (قطعه) غریبی کرت ماست پیش آورد * دو پیانه آبت و یک چچه دوغ
 غریبی یا حرف وحدت (کرت تا ضمیر خطاب (مادت سین و نالک سکونیله بو غرت دیمکدر
 (پیانه اولک چچه تر کیچه چچق دید کلریدر که بوز اجبار استعمال ایدرلر کیچه دینلر
 افترا ایلدیلر (محصول بیت) بر غریب یعنی بر هر دغریب اگر حضور بیکه نه وقتکه بو غرت
 کتور رسه ایکی پیانه سی صو و بر چچه سی آرا ندر یعنی کتورد یکی بو غرت مزوردر
 صافی بو غرت دکلدر حاصلی کتور دیکه نفسنده صوابله ایراندر یس بو غرت کتور دم
 دیو کذب ایلش اولور یاندندر که عادت نا کا زجر و عتاب و عقوبت اولماز و بکا اولور (کراز بنده
 لغوی شنیدی مرغ * جهان دیده بسیار کویدر و غ) لغو لا مک فحی و سکون غیله کلام
 باطله دیرلر (باحرف وحدت (مرغ فعل نهی مفرد مخاطبدر رنجیدندن انجمنه دیمکدر فعل
 لازمدر جهان دیده وصف ترکیبی در سیاح معناسنه در (دروغ کذب معناسنه در (محصول بیت)
 پادشاهم بو غرت کتوره نک کذبندن انجمن سین پس بن بنده دن ده بر نامعقول فعل و بر بهتان
 قول ایشندکسه بیحضور اولوب بکاعتاب و عقاب ایلوب معذور بیور ز بر جهان دیده
 و هرزه کرد هر جایی اولان کیسه چوق کذب ایدر ایدی اکا اعتبار ایدوب جفا و جور
 ایلامک کرک (ملک بخندید و گفت از بن راستر سخن در عمر خود نکفته بفرمودنا آنچه مأمول
 اوست مهیا دارند) عمر خود لامیه در نکفته ده یا ضمیر خطاب و همزه حرف توسل همزه
 خطاب ایچوندر دین خطابه قابل دکل ایش (نا حرف تعلیل (مأمول اسم مفعولدر نصر
 بایندن امید ایش دیمکدر یعنی امید ایلد یکی نسته (مهیا حاضر دیمکدر (دارند فعل مضارع
 جمع غائب طونارل یعنی ایلله ل (محصول ترکیب) پادشاهه بویکی بیتک مضمونه کولدی و بدیدی
 بوندن کر چکرک سوزی تمام عمر کده دیماش سین پس پادشاهه بیوردی تا هر نه که امید
 ایلدیه یعنی اندن و طوندن و آنچه و التوندن حاصلی دبلد یکی نه ایسه آنی حاضر ایدوب
 ویردیله و حاجتن بتور دیلرنا کیم خوش دل اوله (حکایت) آورده اند که یکی از وزرا بزرگستان
 رحمت آوردی و صلاح همکشان جستی اتفاقاً خطاب ملک کر فقا را آمد همکشان درموجب
 استخلاص اوسعی کردند و موکلان بروی در معاقبتش ملا طفت کردند و بزرگان
 دیگر در سیرت نیک او پادشاهه گفتند تا ملک از سر خطای او در گذشت صاحب دلی برین
 حال اطلاع یافت و گفت (آورده اند روایت ایلشله یعنی راویلر روایت ایلشله (زیر دست وصف
 ترکیبی در و الف و نون ادات جعدر یعنی رعایا و فقرا والی التنده اولان کیسه ل (آوردی یا حرف
 حکایت (صلاح همکشان لامیه جمعینک ایلد یکی و فائده سنی دیمکدر (جستی بنه یا حرف
 حکایت استردی (موجب کسر جمله سبب دیمکدر (استخلاصه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه
 اضافتدر ضمیر اضافت مصدرک مفعولنه در موکلان کا فک فحیله موکلک جعدر اسم
 مفعولدر تفعیل بایندن (و الف و نون ادات جعدر (معاقبت مفاعله بایندن مصدردر بولک کبی
 برلر ده شکجه و عقوبت معناسنه در (ملا طفته مفاعله بایندن مصدردر ملاطمت معناسنه در
 (کردندی یا حرف حکایت ایلرلر دی دیمکدر (و بزرگان دیگر بیانه (محصول ترکیب)
 روایت ایلشله در که وزیرلر دن بریسی الی التنده اولان رعایا و فقرا به ترجم کتورردی یعنی ایدردی
 و جمعینک ایلد یکی استیوب دبلردی حاصلی هر کسله دوستلق ایدردی اتفاقاً پادشاهک

این سبده علی
و سروری و کافی

رد شعی

خطابنه گرفتار و مبتدا کلدی (یعنی بر خصوصده پادشاه مذکور و ز بره انجنوب حبس و عقوبت
بیوردی جیع اعیان و ارکان آنک استخلاصه سعی ایلد یلر (یعنی سبب خلاصه کوشش
ایلد یلر و اوز ریشه موکل اولئر عقوبت و عذابنده ملاطف ایلر دی یعنی ملاعت
کوسترلر دی) (زیرا جیعی آنک احسان دیده لیدی پس اکا عقوبت ایلدیده مساهله اوزره
اولوب لطفله معامله ایلر دی و غیره اولور یعنی دفتر دارلر و نشانجیلر و اغار و بکر و پاشار
آنک خوب سیرت و ورویشی خصوصنده پادشاهه سو بلدی یلر) حاصلی هر وجهه مدح و ثنائی
و ایلک جهتندن دعاسی ایلدی یلر (ناکیم سوزلری پادشاهک کو کلنه تأثیر ایدوب صوچندن
یکدی (یعنی خطاسی عفو ایلدی بر صاحب دل بو حاله اطلاع بولدی (یعنی بمعامله به مطلع
اولدی و دیدی) صاحب دلدن بونده مراد حضرت شیخ کندیدر دیدیلر (قطعه) نادل
دوستان بدست آری * بوستان پدر فر وخته به) (ناحرف تعلیل (دل دوستان لامیه) بدست
با حرف صله) (آری فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (بوستان پدر لامیه در هر ادیدردن ارثه انتقال
ایدن بوستاندرو یا بالفلعل پدرک الله اولان بوستان مراد اوله زیر لفظ عامدرا یکی وجهه
بیله تحمیلی و ارایکن حقیقته بوستان مراد دکلدر بلکه ماملکدر یعنی سنک و پدرک ماملکنی
بیع ایدوب دوستلره بذل و صرف ایلدیمکدر (فر وخته اسم مفعول در صلتش معناسنه) (به بانک کسری
وهای اصلیه ایلدیمکدر حسن لفظ به شرح ایلین چرکین سوبلش (محصول بیت) ناکیم دوستلرک
کوکلنی اله کتوره سین (یعنی احبا کو کللری اله کتور و ب تسلیه ایلک ایچون پدرک بوستانی
صاعش اولدیغک یکدر) (و یا پدرک بوستانی صاعش اولدیغی بکر قصه دن حصه در) (حاصلی
احباب قلوبی رعایت و تسلی ایلک ایچون پدرک و سنک ماملکنی بذل و صرف ایلد بوللرینه
(بختن دیک نیکخواهان را * هر چه رخت سراست سوخته به) (بختن دیک مصدرک مفعولنه
اضافیدر) (دیک یاه مجهولک کسریله و کاف عجمیه چولک دیمکدر که عرب قدر دیر قافک
کسری و سکون دال ایلد کاف عربیه دینلر غلط سوبلش (نیکخواه وصف ترکیبدر ایلک
دیلجی دیمکدر دوست معناسنه) (الف و نون ادات جمعدر) (و ا ادات مفعول) (و دیکک
اضافتی لامیه در) (رخت دن بونده جاز در که مطلقا اثواب مراد اوله) (و یا بمقدن بذل و صرف
مراد اوله) (یعنی بیع ایدوب دوستلر بولنه نثار ایلک اولادر) (یعنی صانواب دوستلر مصالح
و مهمانده تلف ایلک احسندر ایلماکدن) (بو معنی اوجه و اوصو بدرقندر) (سرایه اضافتی لامیه در
اصلی سرآی در یا ضرورت وزن ایچون حذف اولمش (محصول بیت) (مخلص و خیر خواه
دوستلره قزان قینا دوب طعام بشور مکچون هر نه که اوک اثواب و متاعیدر یا نیش او لسی
یکدر) (یعنی هر نه که رخت خاله در دوستلر بوانه صرف و بذل اولمق اولادر) (زیرا احباب بوانه
مصرف اولان اثواب و متاع و مال و مثال اسرافدن معدود دکلدر که برکون نفعی و فائده سی
اولیه البته ظهور ایدر) (تکه مذکور وز بر نمونه در) (مصراع اولک معناسی دوستلرک چولمکنی
قینادوب ایچنده کنی بشور مکچون دینه دخل ایلین کندی مدخولدر) (زیرا کندی چولمکنی
بشور مکچون دیو تعبیر ایلش (بایدانیش هم نکوی کن * دهن سنک بلقمه دوخته به) (با حرف
صله) (بایدانیش وصف ترکیبدر دشمن معناسنه) (دهن سنک لامیه) (بلقمه با حرف مصاحبت
لقمه معروف) (دوختن لفظ مشترکدر یکمک و میخلقی بیتده) (محصول بیت) (بایدانیشده یعنی
دشمنکه ده ایلک ایلد یعنی ایدن احسان و کریمی در یغ ایلد زیر ایلک اغزنی لقمه ایلد طومش
اولدیغک یکدر) (یا خود ایلک اغزی لقمه ایلد دیکلمش و میخلمش اولسی یکدر) (ضرب مثلدر
ایلک اغزنی کلک طو تر دیرلر) (حاصلی حسن خلق و کرم و احسان آمده دشمنلر بده دوست

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

ایدر دیمکدر دشمنی و یاندیشی کلمه تشبیه ایلش (زیرا ایکسده موزیدر میخلقمدن و دیکمکدن
مراد اغزین طونوب یا رامز سو یلما مکدر (حکایت) یکی از پسران هارون الرشید پیش پدر آمد
خشمناک که فلان سرهنک زاده مرا دشنام دادیمادر هارون ارکان دولت را گفت جزای این چه
باشد یکی اشارت بکشتن کرد و دیگری بزبان بریدن و دیگری بمصادره و نفی هارون گفت ای پسر
کرم آنست که عفو کنی و اگر نتوانی تو نیز دشنام مادرش ده نه چندان که انتقام از حد گذردانگاه
ظلم از طرف ما باشد) هارون الرشید خلفای عباسیه ناک التجی خایقه سیدر کنتی ابو جعفر در
تاریخ نبویه ناک بوزنمیشده سریر خلافته جلوس ایلدی (معلوم اوله که کتب عربیه ثلاثینک
اسم فاعل وزنی اوزره اولان اعلام طاهر و ظاهر کی و فاعول وزنی اوزره اولئر القسریاز بلور
هارون کی (و فارسی و ترکیده القله) (خشمناک) (ناک ادات نسبتدر) (که حرف بیان) (محصول ترکیب)
هارون الرشید و اغلرینک بر بسی باباسی قتنه خشم و غضبه کلدی که فلان سرهنک زاده انامه شتم
و بردی (یعنی سو کدی هارون الرشید ارکان دولته سوال ایلد بیکه بونک جزاسی ندر) (یعنی
خليفة زمانک خاتونه شتم ایلینک جزاسی نیجه اولمق کرک) (ارکان دولتمک بر بسی قطنه اشارت
ایلدی) (یعنی قتل لازمدر و بر غیر بسی دلن کسمک کر کدر دیدی) (و بر بسی مصادره ایدوب) (یعنی
وافر مالن الوب نفی بلد ایلک کرک دیدی هارون دیدی ای اوغل کرم و لطف اولدر که انتقامله
مقید اولوب کناهندن یکوب عفو ایلد سین (زیرا انتقام اللهه لایقدر و اگر کناهندن یکوب
عفو قادر دکل ایسک سنده انک اناسنه شتم ایلد اما اول قدر سو که که انتقام حددن تجاوز ایلد
یعنی اول سکا سودوکی دکل سو که زیاده سو که که زیاده سو کدو کلک تقدیرجه کنا و ظلم بزم
جانمزدن اولور یس عدالتدن تجاوز ایدر و دعوی انتقام انک حتی اولور ملک زوزن حکایه سنده
مصادره بی و شباد حکایه سنده نفی بلدی شرح ایلد کدن صکره بونده ایکسده تکرار شرح ایلد
دخل ایلین بی وجه دخل ایلش زیر التکرار حسن در (قطعه) نه مر دست ان بنزدیک خردمند
* که پاییل دمان پیکار جوید) پیل دمان یانیه در (دمان ده بدندن صفت مشبهه در کو کرمش
و باوزلمش دیمکدر) (جوید بونده استمک معناسنه دکلدر بلکه ایلک معناسنه در) (زیرا پیکار جو
و جنسک جو صواش اریته) (یعنی بهادره دیرلر پس پیکار جوید صواشه و چنکه قادر اولور
دیمکدر) (حاصلی قوت و قدر رندن کنا بتدر) (ایمدی جنک ایلک استیه دین مذکور اصطلاحی بتلر
ایمش (محصول بیت) عاقل قتنده اردکلدر اول کیمه که کو کرمش قبلله جنک ایلک قادر اوله یعنی
شویه بهادر اوله که قبلله جنک ایلک مالک اوله علی الخصوص که قبلک خشمی و غضبی و قتنده
(بلی مردان کسست از روی تحقیق * که چون خشم ایدش باطل نکوید) (محصول بیت) (بلی تحقیق
یوزندن مرد اولدر که چون خشم و غضبی کله باطل و لغو کلمات ایلد) (حاصلی پیل دمان
و بیریا باله جنک و صواشه مالک اولوب انلرک حقندن کلک یعنی انلر غالب اولمق چندان
هنر دکل عقلا قتنده بلکه کال هنر و زیاده ارلک اولدر که خشم و غضبی کلدیکی حینده باطل
و بیهوده سوز سوبلیه (مشوی) یکی رازشت خوبی داد دشنام * تحمل کرد و گفت
ای نیک فرجام) (زشت خو و وصف ترکیبدر) (و یا حرف وحدت بر یا اصلیه و بر یا مصدریه در
دین معلومدر که بویینک معناسنه و اصل او لماش (نیک فرجام و وصف ترکیبدر آخری
و عاقبتی خیرلی معناسنه) (فرجامک معناسی عاقبت اولدیغی انکار ایدن زائد انکار ایلش
(محصول بیت) (بر یسنه بر پران و چرکین خو بلی بر کیمه دشنام و بردی یعنی شتم ایلدی
حاصلی سو کدی اول سو کلن کیمه ده شتمه تحمل ایلدی و دیدی ای آخری و عاقبتی خیرلی
کیمه) (نیک فرجام و وصف ترکیب اولدوغنی بلیلر نسنه بلیلریش) (بیرزانم که خواهی

مطلب

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

کفتن آنی * که دائم عیب من چون من ندانی) بترافظنده بعضی از تفصیل ایدوب بد تردن
مخفف در دید بیلر و بعضی از دید بیلر که مخفف دکل بد که اول معنایه برکده در والله اعلم (زائم اصلنده
از اتم در) که حرف بیان (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب) (آنی آن اسم اشارت) (و یا
ضمیر خطاب) (که حرف تعلیل) (عیب من لامیه) (چون ادات تشبیه) (ندانی فعل مضارع
مفرد مخاطب بجز سین دیکدر) (محصول بیت) بن اندن بتر مکه سن بکا اولسون دیچک سین
(حاصلی هر قباحت که بکا اسناد ایدوب اولسون دیچک سین بن اندن بترم یعنی هر دیچک کندن
بترم) (زیرا بلور مکه عیبی بدن ای بلور سین) (حاصلی بنی کایذغی سوکک استرسن عیب بیلر می
بدن او کرن اندن صکره مراد کج سوک) (حکایت) باطافه بزرگان در کشتی بودم زور و رقی
در پی ما غرق شد و برادر در کرد ای در افتادند یکی از بزرگان ملاح را گفت بگیران هر دو
را در رانا ترا صد دینار بدهم ملاح تا یکی خلاص کرد دیگری هلاک شد کفتم عمرش
نمانده بود از آن سبب در گرفتن او تا خبر افتاد ملاح بخندید و گفت آنچه تو گفتی یقینست
و دیگر خاطر من برهانیدن این بیشتر بود بسبب آن که وقتی در بیابان مانده بودم این مرا برآشتر
نشاند و از دست آن دیگر نازبانه خورده بودم در طفلی کفتم صدق الله العظیم که من عمل صالحا
فلنفسه ومن اساء فعلیها) (با حرف مصاحبت) (طافه بزرگان اضافتی بیانیه در) (زورق زانک
و رانک فقهه لایله و سکون و اوله صندل معنایه در) (و یا حرف وحدت) (در پی ملامیه) (کرداب
کاف عجمک کسری و سکون را ایله صوچوانکی که عربجه اکادرد و در پرلر ایکی دالک
ضمحلر لایله یعنی صوچکر بتم پرکه انده غرق اولقی خو فی اوله) (ملاح لغتده کشن بیان در یعنی
کیچی اما بونک کی برلر ده رئیس مراد در) (کی صاحبی دین غلط سوبلش) (بکفر فعل امر
مفرد مخاطب در کیریدن در کرفتن دینلر غلط سوبلیدلر) (تا حرف تعلیل) (صد دینار یوز
التون دیکدر هر بریچون یوز التون دین عندی سوبلش) (تا حرف تعلیل) (خاطر من
لامیه) (با حرف صله) (رهانیدن مصدر در قورنار مق معنایه) (الف و نون ادات تعدیه در زور
اصلی رهیدندر) (اشتر همزه نک و تانک ضمی و شبنک سکونیه دوه به درلر همزه نک حذفیه ده
لغندر شتر درلر شبنک و تانک ضمحلر لایله) (نشاند فعل ماضی مفرد غائب بوند بیکدر دی دیکدر
(نازبانه زانک کسری لایله قایچی دیکدر) (طفلی یا حرف مصدر را و غلا نیچلقی دیکدر) (من
اسم موصول محلا می فوع مبتدا) (عمل فعل ماضی مفرد مذکر غائب فاعلی تختده منه راجع
ضمیر در) (صالحا لفظ منصوب مفعولیدر جمله فعلیه اعرابدن محلی بیق صله سیدر اسم
موصول) (ملغسه فاعلهای شرطینی متضمن اولان اسم موصول خبرینه داخل اولشدر زیر
صله سی جمله فعلیه در) (لام حرف جر مقدر کان به و یا کائنه به متعلق) (نفس روحه و جمله
و جسمه دیرلر بونده ذات می ادد) (ضمیر محلا مجرور مضاف الیه جمله ظرفیه محلا می فوع خبر
مبتدا در وجه اسمیه بونک کی برلر ده مقول قول خدا در) (ومن سابق کی مبتدا) (اساء فعل ماضی
مفرد مذکر غائب در افعال باندن اصلی اسوء ایدی اعلال سببیه اساء اولدی و زنی افعلدن
اساء نقیض احسن در بار امزاق ایدی دیکدر) (فایده سابق کیدر) (و ضمیر مؤنث نفسه
راجع در جار مجرور لایله سابق کی یا فعله و یا اسم فاعله متعلق در و خبر مبتدا در) (محصول ترکیب)
(یعنی هر کس نه ایشلر سه کندی به در اگر خبر و اگر شر حاصلی عمل صالح ایشلر سه ده کندینه در
و اگر عمل فاسد ایشلر سه ده کندینه در) (محصول ترکیب) حکایه حضرت شیخ سیاح عالم ایکن
کو ردیکی وقایع و حوادثن برینی ایراد ایدوب بیورر) (اکابرنا سه برکیده ایدم بزم اردم زده برصندل
غرق اولدی و اول زور قده اولان خلقک اراسنده ایکی قرداش زکر دایه دوشد بیلر دولتلور دن

رد سروری
رد این سید علی و سروری
رد سروری

برسی رئیس دیدی اول ایکی قرداشی طوط (یعنی خلاص ایلله تاسکا یوز التون ویره بن ملاح
ایکی قرداشک برسی خلاص ایدنجه اول برسی هلاک اولدی) (یعنی غرق اولدی شیخ دیر که
ملاحه دیدم بقیه عمری قالمادی اول سیدن انی تخلص ایلله سنده تاخیر و تقصیر واقع اولدی
(یعنی بونی خلاص ایلکه مقید اولدک وانی اهمال ایلدک ملاح کولدی و دیدی سن دیدیکک
مقرر و محققدر و دخی بنم خاطر م بونی خلاص ایدوب قورنار مقه اندن زیاده ایدی اول سببیه که
بر وقت بیابان ویره ده پیاده یوز بلوب قالمشیدم و بونی دویه بندر دی و اول برینک اندن
طفل ایکن قایچی یش ایدم اول سیدن قلبده عقده قالمشیدیکه استخلاصنه متوجه اولسام
حضرت شیخ بیورر یوسوزی ایشلر دیکدم الله تعالی کلام قدیمده بیورر دینی بونده ظاهر
اولدیکه بیورر مشدر من عمل الایه (قطعه) تا توانی درون کس مخراش * کاندین راه
خارها باشد) (تا حرف توقیت) (توانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (درون کس لامیه مراد
خاطر در) (مخراش فعل نهی مفرد مخاطب طر ماله دیکدر یعنی رنجیده خاطر ایلله) (که
حرف تعلیل) (راهدن مراد کشنک حیاتنده واقع اولان احوالدر) (خارها دیکندر دیکدر
(محصول بیت) مادامکه قادر سین کیمسه نک خاطرن پریشان و رنجیده ایلله) (یعنی ممکن
اولدینی دکلور هر کسک کو کلین اله کتور و ب خاطرین رعایت ایلله زیراعمر و حیات یوانده
نیجه در لو دیکندر) (یعنی مشکلات و مضلات وار حاصلی انساک باشنه چوق ایش کلور
(بس خلقه شویله معامله اتمک کرک کیم باشکه بر حال کلچیک هر کس سنک یوانه جان و باش
فدا ایلله یو یوانده دیکندر وار دیکدر مراد یعنی سن کیمسه نک کو کلن خراش ایدر سک
سنک کو کلکده ایدر) (حاصلی کاندین ندان و کاندین نکال قندیر) (کار درویش مستمند برار *
که ترانیر کارها باشد) (مصراع اواده اضافت لامیه لدر) (برار حاصل ایلله دیکدر) (که حرف
تعلیل) (ترانسنک دیکدر سکادیمک دکلدر) (نیر دخی دیکدر) (کارها ایشلر دیکدر) (محصول بیت)
درویش و فقیر مستمند و بیچاره نکرده مصلحتده بولوک (یعنی انکرده کارنده معاونت و مظاهرت ایلله
زیرا سنکرده نیجه در لو مصالح و مهماتک واقع اولور بس غیریلر ده سنک مصالحده بوانوب
مهماتک ادا ایلسو نلرو یا خدا ایلله دیمک اوله) (معلوم اوله که بو حکایه وزیر شفیقک حکایه سنه
متصل بازلقی کرک ایدیکه یو یابه فی الجمله مناسبتی اولیدی قندیر) (حکایت) دو برادر بودند یکی
خدمت سلطان کردی و دیگری بسی بازوانان خوردی باری این توانکر درویش را گفت
چرا خدمت سلطان نمی کنی تا از مشقت کار کردن برهی گفت تو چرا زکار نکنی تا از مذلت
خدمت رهایی یابی که حکما گفته اند نان خود خوردن و نشستن به که زربین بستن و بخدمت
ایستادن) (با حرف مصاحبت) (سعی بازوانان مصدرک فاعله اضافتیدر) (بازوانده الف و نون
ادات جعدر بازولر دیکدر) (باری یا حرف وحدت بر کره دیکدر) (خدمت سلطان مصدرک
مفعولیه اضافتیدر) (مشقت کار کردن اضافتیه بویلدر) (برهی فعل مضارع مفرد مخاطب قورناله
سین دیکدر) (مذلت خدمت مصدرک فاعله اضافتیدر) (رهایی یا حرف مصدر رهایی خلاص
معنایه در) (بایی فعل مضارع مفرد مخاطب بولاسین دیکدر بایلدن) (که حرف تعلیل
و یا حرف بیان) (نان خود لامیه) (و خوردن مقدم مفعولی) (به یک دیکدر نکه مکرر بیان
اولیدی) (بس حسن دین حسنله احسنی فرق ایدر دکل ایش) (که من تفضلیه معنایه در یعنی
از) (کر زربین بیانیه) (بسنک مقدم مفعولیدر) (بخدمت یا حرف ظرف) (ایستادن اباح اوزره
طور مقی دیکدر) (محصول ترکیب) بر زمان ایکی قرداش واریدی برسی پادشاه خدمت
ایدردی و برسی بازولری سعبیلله یعنی کدیمینی و عرق جیبیلله اتمک سیوب تعیش ایدردی حاصلی

رد شعی

رد سروری

از باب کسیدن ایدی بر کره بوغنی قرداش درویش قرداشه دیدی نیچون پادشاه خدمت
ایان سین تایش ایشلک مشقت والمندن قورتلوب خلاص بولاسین درویش قرداش دیدی
سن نیچون ایش ایشلر سین تان خدمت ذلتدن خلاص بولاسین یعنی مخلوق قیوسنه خدمت ایلک
استدالندن قورتلاسین که حکما دیمشکر کنیدی انکین ییوب اوتورمق یعنی حضور ایلک یکدر
التون قوشاق قوشانوب مخلوق خدمتده طور مقدر یعنی کنده کی بر مخلوق خدمتده
اولقدن (یت) دست آهک تفته کردن خیر * به از دست بر سینه پیش (امیر) آهک الف
مدودایله وهانک قنجهله وکاف عجمه الحی وکرج بونده کرج مراددر (تفتقرینه سبله تفتدیه
اضافتی بیایه در قیرش کرج دیمکدر (کردن خیر تقدیری خبر کردندر ضرورت وزن ایچون
تقدیم و تأخیر اولندی یعنی قزمش کرج بوغرمق یعنی قشردمق (پیش امیر لامیه (محصول بیت)
ال ایله قزمش کرجی خیر ایلک یعنی قشردروب بوغرمق یک و پادشاه اوکنده الی سینه
اوزره قویوب طور مقدر یکدر یعنی اکابر خدمتده ال قاشدروب اباغ اوزره طور مقدر
قزمش کرجی ال ایله قشردروب بوغرمق یکدر (آهک کاف عربیله در دینلر بلزلر یش
(و آهن وزنی اوزره بر قزمی صواد که ترکیبسه اکا الحی دیرلر دین هم لونده خطا ایشل
وهم کننده زرا بونده آهک تفته دن مراد سوبش طاش کرجدر علی کل حال بونده آهکی
الحی به تخصیص ایدلر بیتدن مقصوده واصل اولماشلر (مصراع ثانیسی به از دست بردست
پیش امیر یازانلر نادر واقع اولانی اختیار ایشلر بعض نسخده آه تفته واقع اولمش مبالغه
طریقله قزمش دموور دیمکدر (دست بردست نسخده سنی دست بر سینه نسخده سنه ترجیح
ایلین نادری مشهوره ترجیح ایشل تفته به اسحق معناسنی ویرن قتی صغوق سوبش (قطعه)
عمر کرانمایه درین صرف شد * ناچه خورم صیف وجه پوشم شتا) عمر کرانمایه بیایه (کرانمایه
وصف ترکیبدر (کران کاف عجمک کسر به لفظ مشترکدر اگر قیتملی بیتده بونده قیتملی
معنا سنه در (و مایه اصل معناسنه در پس معناسی اگر اصلائی دیمکدر معنای لازمی قیتملی
دیمکدر پس معنای مطابقه بین قیتملی دین و جوق قیتملی و اگر بهالی دینلر معنای لازمی
ویرمشلر (درین اسم اشارتدر بر مقدر فکره مصروفدر که مصراع ثانی اتیان ایدر (تابلوک کی
برارده عجب معناسنه در تنکه دیوان حافظ شمر حنده مکرر بیان اولمشدر (صیف صاد مهمله نك
فقی و بلك سكونیه یاز معناسنه در و شتا شبنك کسر به قش معناسنه در (محصول بیت)
عمر کرانما به بو فکر ده صرف اولدی عجب یازین نه بیرم و قشین نه کیرم دیو یعنی فکر معاش
قیدندن بر دم آسوده و فارغ اولادم و تفرقه خرج و قیود کسوه و لباسدن بنفس خلاص بولادم
(درین لفظنك مشار الیهی مصراع ثانیك مضمو در دینلر مشار الیهی اکلا مشلر
(ای شکم خیره بتانی بساز * نافکنی پشت بخمت دوتا) شکم شبنك کسری و کافک قنجهله
قارن دیمکدر (خیره خاء معجمک کسر به الحی وزبون معناسنه در تنکه خیره رای دیرلر فاسد
فکرلر کیسه به (بتانی با حرف مصاحبت (و با حرف وحدت) بساز با حرف تا کید (ساز فعل
امر مقرر مخاطبدر سازید ندن قانع اول دیمکدر (تا حرف تعلیل (نکنی فعل نئی مستقبل
مفرد مخاطب الیه سین دیمکدر (بشت مفعول اول صریحی (بخد مت با حرف ظرف و با
حرف مصاحبت مفعول غیر صریحی (دوتا ایکی قات دیمکدر تنکه دیباجه ده پشت دوتای
فلانکده بیان اولدی ایدی (دوتا کننك مفعول ثانی صریحیدر (محصول بیت) ای فاسد شکم
برانکله قانع اول و حیوانات کی اکل و شرب و آب و علف قیدینه دوشمه تا کیم اکا بر ملازمته
و ملوک و سلاطین خدمتده ارقی ایکی قات ایلوب پادشاه عالم اوله سن (زیرا القاعه کنز

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی
رد این سید علی و سروری
و شعی
رد سروری و کافی
رد کافی
رد سروری

رد این سید علی
رد سروری و شعی و کافی

رد سروری و کافی

لابتی در (خیره نك معناسنی لجوج و بداندیش دیدکد نصکره خیره چشمی (و خیره دستی بوکا
ضم ایدوب قامشش و او بوشمش معناسنی ذکر ایدن صدد دن کلیا خارج اولمش (و لجوج
و معاند نادان و بداندیشه تفسیر ایدوب بو محله حر بص و غیر قانع معناسنی مراد در دین
اکتشار کلام ایشلر بلا فائده و خیره لجوج و غیر قانع معناسنه در دین محله مناسب سوز
سو یلامش (حکایت) کسی پیش نوشیروان عادل مرده آورد که خدای عز وجل فلان دشمن را
برداشت گفت هیچ شنیدی که مرافر و گذاشت (برداشت قالدردی (یعنی دنیادن رفع ایلدی
حاصلی اولدر دی دیمکدر (هیچ شنیدی استفهام معناسنی متضننر هیچ ایشلر کی دیمکدر
(فر و گذاشت ترك ایلدی و اجمال ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) بر کیمسه نوشیروان عادل
قنه کلوب مرده کنوردیکه الله تعالی فلان دشمنکی قالدردی (یعنی دنیادن کنوردی) نوشیروان
بوخبری ایشلر بچک کلن کیمسه به دیدیکه هیچ کیمسه دن ایشلر کی که بنی ترك ایدوب باقی و مؤید
قود یعنی (یعنی اصلده خیرلی بشارت بوایدیکه بنی امانت ایلوب دنیاده باقی قویایدی والا
اول بوکون کتدیسه بزارن کیدرز نهایی بر ایکی کون اول بزدن اول گتمش اولوب یابو که
نه مشتاقی کرک و نه سرور و جود (یت) مر ابرک عدو جای شادمانی نیست * که زندگانی ما
نیر جاودانی نیست) مر ا بکا دیمکدر (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن (مرک عدو لامیه
(جای بونده محل معناسنه در (شادمان صفت مشبهه ر (و با حرف مصدر و اضافت لامیه در
محل مسرت و سرور دیمکدر (که حرف تعلیل (زندگانی با حرف مصدر (مایه اضافتی لامیه در
(جاودانی با حرف نسبت بعض نسخده مر ابرک عدو ویرینه اگر برد عدو دوشمش
(محصول بیت) بکا دشمنک مرکی و هلاکی سببیه سرور و شادمانی محلی بوقدر (یعنی
دشمن اولسکله مسرور اولاجق یر دکل زیرا بزم حیانت دخی باقی و مؤید و ثابت دکلدر (یعنی
عدو ک اولومبله مسرور اولماز زرا برده عالمه ثابت و پایدار دکل ایر (حاصلی اول بوکون
اولدیه بریده یارن و بابرکون اولمر مقرر در (حکایت) گروهی از حکما در بارگاه کسری
در مصلحتی سخن می گفتند بر رجهر خاموش بود گفتند چرا درین بحث باماسخن نکوی
گفت وزرا امثال اطباء و طبیب داروند هدر جز سقیم رایس چون بینم که رای شما بر نهج
صوابست مر ا دران سخن گفتن حکمت نباشد (کروه کاف عجمی ضمیه بلوک معناسنه در
(با حرف وحدت) بارگاهدن بونده مراد سرای و دیوانخانه در (کسری عرب کافنك
فقی و کسریله و سکون سین و فتح را ایله اوقور (اما عجم کسرا ایله دیرلر کسری عجم پادشاهلر نك
لقی در (تنکه رومک قبصر (و حبشه نك بجاشی (و مصرک فرعون (و خاقان چین و قفقورک
لقی در (کسری خسروک معریبدر جمی اکا سره کلور (خلاف قیاس اوزره (زیرا قیاس
کسرون دیمک ایدی رانك قنجهله عبسون و موسون دیدکری کی سبنك قنجهله (کذا فی مختار
المصاحح (محصول ترکیب) کسری بارگاهنده حکمان بر بلوی بر مصلحت خصوصنده سوز
سو بلشورلردی بر رجهر که کسری نك وزیر اعظمی ایدی اسم اولوردی و بونلرکند پیرو مشاوره سنه
داخل دکل ایدی یعنی بونلره مشاوره ده بله دکل ایدی حکما دیدیلر که نیچون بو خصوصنده
برمله مشاوره و تدبیر داخل اولر سین بر رجهر دیدی وزرا طبیبلر و مالودر و طبیب دوا و یرمر
مر بضدن غیر به پس چون کوردم که سرنک رأی و تدبیریکر طریق مستقیم اوزره در بکا اند
سوز سونلک حکمت اولماز (مثنوی) چوکاری بی فضول من بر آید * مر ادروی سخن گفتن
نشايد) کاری با حرف وحدت (فضول من لامیه (فضول فانك وضادك ضمیر لیه عجم مصدر
معناسنه استعمال ایدر ارتقائی و زیاده لك معناسنه (اما صحاحده بوایده بو وزن اوزره مصدر

رد این سید علی

رد کافی

رد سروری و شعی

رد این سید علی

رد سروری و شعی

شادمانه دال ساکن
و هر برده مانك ماقبل ساکن
او قورند بر

کتورمش (محول بیت) چونکه برایش بنم زیاده لغزش و ارتقا لغزش حاصل اوله یعنی برایش
که بن قریب شوب قاتله قسز حاصل اوله بکا اول ایشده سوز سوز بک لایق دکل زیر انحصیل
حاصل لازم کلوز (فضوله بریا ادخال ایدوب آدن یا مصدر دینلر زیاده فضولتی ایشلردر که
هضمه قابل دکل نامل تدر (و کرینم که ناینا و چاهست * اگر خاموش بنشینم کنا هست) که
حرف بیان (ناینا اعمی یعنی کوره دیرلر (چاه جیم بحمله قوی معنایه در (محصول بیت)
فاما شوبله که بر برده قوی اوله و برامی کیمه اول محله بولوب قوییدن بی خبر اولوب
دوشمک احتالی اوله و بنده بو حال کورم اگر ناینا بی طریق سلامته دلالت ایلوب اهمال ایدوب
طمازسم کنه کار اولورم زیرا اول حینده سکوت تلف نفسه سبب اولور (قصه دن حصه بودر که
اگر سرک رای و تدبیرده خطا کن اکلایم البته سو یلردم سکوت ایلزدم دیمکدر (حکایت)
هارون الرشیدرا چون ملک مصر مسلم شد گفت بخلاف ان طاعی که بغرور ملک مصر دعوی
خدایی کرد بخشم این مملکت را مگر بکمترین بند کار) بخلاف باحرف صله (خلاف بویه
برلرده و غم و کورلک معنایه در (آن طاعیه اضافی لامیه در (طاعی ازغون دیمکدر) که
حرف رابط صفت (باحرف مصاحبت (غرور ملک لامیه در (ومصره اضافی بیانیه و بالامیه
(دعوی خدایی مصدرک معنایه اضافی در (و یا حرف مصدر (بخشم فعل نفی مستقبل
منکلم وحده بغشلایم دیمکدر (مکرادات استناد ادر الا معنایه (باحرف صله (کترین ترادات
تفضیل و یا حرف نسبت و نون حرف تأکید (بندگاه اضافی لامیه در (محصول ترکیب)
چونکه هارون الرشیده ملک مصر مسلم اولدی یعنی خلافتنه و سلطنتنه داخل اولدیکه اول
ازغونک یعنی فرعونک و غنه و کورلکینه که مصر سلطنتی غروری سببیه تکریلی دعوا سنی
ایلدی مملکت مصری بغشلایم الا قوللرک غایتله دنی سنه یعنی الحقر غنه (سیاهی داشت
کودن نام او حصبب ملک مصر ابو ارزانی داشت) سیاهی یا حرف وحدت (داشت طوناردی
یعنی کندینک وار ایدی (کودن کاف عربک و دالک فتحه لریله لغت عربده سمرانه دیرلر
تشبیه و استعاره طریقه ایحق کیمه به کودن دیرلر (نام اولامیه (حصبب حانک ضمی
و صادک فتحیه صورت تصغیرده (بوی باحرف صله (ارزانی لایق (داشت طوندی یعنی
کوردی (محصول ترکیب) هارونک برقره هر بی واریدیکه آدی حصبب ایدی مملکت مصری
اکا لایق کوروب حاکم کنی اکا ویردی (کوند عقل و کفایت او یحدی بود که طاقه
حراث مصر شکایت آوردند که بنه کاشته بودیم برکنار نیل باران بی وقت آمد تلف شد گفت
یشم با یستی کاشتن صاحب دلی بشنید و گفت (عقل و کفایت عطف تفسیر شکایدر
بعض نسخه ده کفایت برینه کباست دوشمش زیر کلک معنایه (یحدی باحرف ظرف
و یا حرف وحدت (که حرف بیان (طاقه حراث اضافی بیانیه در همره بی اضافت ایچون
کلش دینلر اولکی بلد کلمری خطاری اوزره ذاهب اولمشلر (حراث جمع حارثدر نصار وزنی
اوزره اکبیلر دیمکدر رزراع ده دیرلر مصره اضافت لامیه در (که حرف بیان (بنه باه بحکم
اوج حرکتیه و سکون اوله بموق معنایه در (کاشته بودیم اکش ایدک دیمکدر) کاشتن
مصدرندن مشتق (بر حرف استعلا (کار معروف (نیل و اضافت لامیه مصر ابرماغی (بارانی
وقت آمد تلف شد ظاهر بوندن مراد نیلک طغیانیدر و الا مصرده اولقدر یغور باغیر که
اکنلری افنا ایلله (یشم باه بحکم فتحیه و سکون شنبه یوک دیرلر (بابستی باحرف حکایه در
(بابستن کرک اولاق) (کاشتن اکک (محصول ترکیب) روایت ایدرلر که عقل و کفایتی وفهم
و فراستی بر حده و بر مرته ده ایدیکه یعنی بر طبقه ده ناقص العقل و نادان و احق ایدیکه مصرک

زد شرح جیعا

دعویده همره اضافت ایچوندر
دین غندی سو یلش زیر
هرگز اضافت همره اقتضا
ایلمر مکر که کله نکل اخرنده ها
رسمی اوله انده ده همره عین
یترا شکسته یاز یلور بین بین
او قنور بونده خود نیلک کسریله
او قنور لیکن کاه اولور که
ضرورت وزن ایچون بالفعل
یاز یلن یا بی ساکن اوقوب
اضافت ایچون بریادخی اثبات
ایدرلر بو جملین دعوا بی مثلا
تککه باب نایله کلوز (بیت)
در از بی شب از ترکان من
پرس * که بک دم خواب در
چشم نه گشتست *
زیرا اضافت ایچون کلن یادر
همره دکادر *

زد شعی و کافی
اشو منه لده تناقص
کور بنور (محمد اسعد)

اکنجی طاقه سی شکایت کتوردیلر که نیل کنارنده پاموق اکش ایدک یغور و قسز کلدی یعنی
نیل و قسز طاشدی و بنه من فاسد و تبه اولوب هب تلف اولدی بوشکایتدن مقصود لری بو کیم
آفت سماء بدن نقصان و خسران کوردک بوییل بزدن بنه جهندن عشر و خراج طلب ایلک
دیمکدر حصبب دیدی بولک اکک کرک ایدیکز که یغور ضرر ایلوب زیان کورمیدیکز یعنی شوبله
احق و نادان ایدیکه یوکده بنه کبی اکلور و یچیلور صانوردی پس بر صاحب دل بوسو زنی
ایشوبوب دیدی جائز در که صاحب دلدن شیخ کندی مراد اوله و ایشمه سی الدن روایت
طریقه اوله (مشوی) اگر روزی بدانش در فرودی * زناده ان تک روزی (رنبودی) روزی
یاه اصلیه ایلر رزق معنایه در (باحرف مصاحبت (ودانش اسم مصدر در علم معنایه ترکیه
یشم دیمکدر (در حرف تأکید (فرودی حکایت حال ماضی ارنایدی (تک افتده طار
دیمکدر اما بونک کبی برلرده قلندن عسار تدر (ترادات تفضیل در معنایه تنکه مقید دار تنکتر
دیمکدر (نبودی باحرف حکایه در (محصول بیت) اکسار رزاق و اموال و جاه و جلال عقل
ودانش مقیدار نجه ارتوب زیاده اولیدی یعنی هر کسک رزق عقلنه و فهمنه کوره او ایدی
جاهلدن رزق و مالی از رزق و طاررق کیمه اولمازدی یعنی جهله افقر ناسدن اووردی لیکن
ارادت خد ایلله بویه دکل بلکه خدا (بناد انان چنان روزی رساند * که صد دانادران حیران
بماند (باحرف صله (نادانان الف و نون ادات جعدر (رساند الف و نون ادات تعدیه در
ایر شدردیمکدر اصلنده رسد ایدی ایشور معنایه (که حرف بیان (دانا صفت مشبهه در
عالم معنایه (در آن یعنی رزق ایرشدرمه ده (صد دانا مبدای اول حیران مبدای ثانی (بماند
فصل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیه حیرانه راجع ضمیر جله فعلیه خبر حیراندر (وجهه
اسمیه خبر صدر در (وجهه صغرا و کبریا اعرابدن محلی بوق جله ابتدایه (محصول بیت) نادانلره
خدا آنجیلن رزق و مال و یرر که بوز عاقل و دانا اول رزق و مال و جاه و جلال و یرمه سنده حیران
و سرکردان و مدهوش قالور عربده بو مضمونی ایراد ایشلر لیکن عربی بیلین شرح اولما یجه
حظ ایلدی ایچون ترک ایلدک (مشوی) بخت و دولت بکار دانی نیست * جز بتا بید اسمانی
نیست (باحرف مصاحبت (کار دان وصف ترکیب رایش یلیجی دیمکدر (باحرف مصدر
(باحرف مصاحبت (تأید تفعیل بایندن مصدر در لغته محکم ایلدکدر (اما بونک کبی برلرده
مراد توفیق ربانی و لطف و احسان صمداندر (آسمانه اسناد مجاز یدر زیر افاعل حقیقی خلاق
عالمدر (آسمانی بایستی حرف نسبتدر (محصول بیت) بخت و دولت و سعادت و رفعت ایش
بلیجیلکاه و مصر لغله دکادر بلکه توفیق ربانی و تأید صمدانیدن غیر یله دکادر (حاصلی
بخت و دولت قوت علم و معرفت و کماله میسر دکادر بلکه فقر و غنا و یر ملک خلاق عالمک
ارادته منوطدر انحق (اوفنادست در جهان بسیار * بی تمیز از چند عاقل خوار) اوفنادست
اصلنده اوفناده است در حذف و ایصال طریقه ها، رسمیه همره مخلیه بی ترک ایلدی
(زیرا سبب و تادات خبر در فعله داخل اولماز اسم مخصوص صدر (تمیز اصلنده تمیزدر ایکی
یا ایلله اما بحکم عین القول یاسنک حذفیه استعمال ایدر (ارج قیمت و مقدار معنایه در (ومند
ادات نسبت معنای لازمیه معزز و مکرم دیمکدر معنای مقیدار صاحبیه تفسیر ایدوب
معزز و مکرم معنایه کلامیکنی انکار ایلن فرزندار چند معنای بیان ایش (ار چند سکون
جمله (جیمک ضمیمه در دین خطا سو یلش (زیرا من لفظنک ما قبل دانا ساکن اولور
(خوار و اور سمیه ذلیل و حقیر معنایه در مصراع اول ثانی به هر هوند (محصول بیت)
دنیاه چوق واقع اولمشدر بی عقل و بی تمیز یعنی تشخیص و تمیزه مالک اولیان معزز و مکرم

زد سر روی
زد این سید علی و شعی

اولی و عاقل و عالم خوار و ذلیل اولی عالمه بوجوق واقع او لشدر (کیا کر بقصه مرده و رنج * ابله اندر خرابه یافته کج) کیا کاف عربک کسر به علوم حبسه نک بریسیدر که بعضی حبسه ابله التوندن غیر معدنیاتی التوندن (و کرات فاعلدر) معنایه کیاچی دیمکدر (یعنی اول فنه چالشن دیمکدر) باحرف مصاحبت (غصه غم اما اصلده یک بیرکن بوغزده طوران لقمه در) رنج الم معنایه (ابله همزه نک و لامک فحه لریله احق معنایه در) خرابه ویرانه معنایه در (کج بونده دینه معنایه در) (محصول بیت) کیا کر (یعنی اول عمل سخی و کوشش ایلین کجسه غم و غصه و رنج و محنت و الله مقلس اولوب کتش و فقر و فلا کتله اولمش و تمس) اما ابله و جاهل هیچ الم و زجت چکمه کسزین و طالب و راغب دکل ایکن ویرانه ده کج و دینه بولوق واقع اولمش (حکایت) یکی را از ملوک کنیزک چینی آورده بودند خواست که در حالت مستی با وی جمع آید دختر تمام ثعت گرد ملک در خشم شد و مرا از بند دکان بسپاهی بخشید که لب ز برینش از پره بینی در گذشته بود و ز برینش بکر بیان آفر و هشته هیکلی بود که صخره جنی از طلعش بر میدی و عین القطر از بغلش بکشدیدی) کنیزک و کنیز جاریه به دیو (چینی به اضافت بیابنه) در خشم خالک قحی و سکون شبته غضب دیمکدر (شد بونده رفت معنایه در) مرادات تأکید (یعنی رانک مضمونی تأکید ایدر) لب ز برین بیابنه (پره بینی برون قلنی دیمکدر) (ز برینش ز برینه معطوف) (بکر بیان با انتها غایت ایچوند رالی معنایه) (فر و فاک ضعیله ادات تأکید) (هشته بونده صار قش معنایه در) (هیکل بونده هیت معنایه در) (و یا حرف وحدت) (که حرف بیان) (صخره جنی صادق قحی و خالک سکونیه سلیمان پیغمبرک مهری سرقه ایلین عفریت در دیدیلر که زیاده بد شکل و چرکین قیافت ایش که سائر عفریتلر اندن اور کر ایش (طلعت بونده یوز معنایه در) (رمدی حکایت حال ماضی اور کردی دیمکدر) (قطر قافک کسری و طالم سکونیه بونده قطران معنایه در) (یس عین القطران قطران بکاری دیمکدر) (بغل بانک و عین محمه نک فحه لریله قولتی معنایه در) که عربجه ابط دیو همزه و بانک کسره لریله (باحرف تأکید) (کنیدی کاف عجمک قحیه یک بارامز قوقی که عربجه اکائن دیو لر حضرت شیخ قرمک اوصافنده مبالغه بیورر) (محصول ترکیب) پادشاهلردن برینه چین و لایندن جاریه کتور مشلر ایدی پادشاه استدیکه مستانه لک حالتنده انکله مجامعت ایلجه جاریه منع ایلدی یعنی ال و رمدی و رضا کوسترمدی پادشاه غضب ایلدی وانی قوللردن بر قره قولنه بغشلدیکه اوست طوداخی بورنیک فلا غندن آشمش ایدی و انت طوداخی بقاسنه دک صار قشیدی بر بد شکل ایدیکه صخره جنی بویه بد شکل و بد قیافت ایکن یوزین کورسه اور کوب بخاردی و فطران بکاری قولتو غندن قوقاردی یعنی شکلی بد و کند بغلی بدتر ایدی (بیت) تو کو بی تا قیامت زشت روی * برو خست و بر یوسف نکوی) کو بی شرط محذوفه جوابدر (یعنی قره نک شکلی کوریدک دیدک فعل مضارع مفرد مخا طبر کویندن) (تاحرف انتها غایت) (زشت رویه وصف ترکیبدر) (و یا حرف مصدر چرکین یوزلی لک دیمکدر) (بر حرف استعلا) (و اوضمیری قره راجعدر انک اوزرینه تمامدر دیمکدر) (نکوی بیه مصدر به ابله ایلک دیمکدر) (محصول بیت) سن دیدک قیامت دک چرکین یوز لیلک یعنی بو چرکنلکی انک اوزرینه مختومدر یعنی اکا ختمدر حاصلی چرکنلک اندن اونه اولساز و حضرت یوسف اوزره کوز لک یعنی حضرت یوسف علیه السلام حسنی حدوی پایان اولدینی کی بونک قحی کذلک بی حدوی غایتدر (قطعه) شخصی نه چنان کر به منظر * کر زشتی او خبر توان داد) شخصی یا حرف وحدت (کر به بونده

مکروه معنایه در) (منظر بونده شکل معنایه در) (کر به منظر وصف ترکیبدر بد شکل و مکروه هیتات معنایه) (کر اصلی که از ایدی) (که حرف بیان) (زشتی یا حرف مصدر) (و اویه اضافتی لامیه در) (داد بونده دا دن معنایه در) (محصول بیت) بر شخص ایدی اما اویه بد شکل و کر به هیتات دکل ایدیکه انک چرکنلکندن و زشت رواغندن خبر و یرمک ممکن اولیدی یعنی چرکنلکی فوق الحد ایدیکه قابل تعبیرد کلدرد) (وانیکه بغلش نعو ذ بالله * می دار با قصاب می داد) (و او حرف عطف) (که کاهدن مخففدر) (مردار دن لاشه و جیفه مراد در) (باحرف ظرف) (آفتاب می داد لامیه در تقدیری ماه می داد و یا می داد ماه ایدی ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی) (مرداد تاریخ جلالی حسابی اوزره شهر صیفیه دن اوره ایک اسمیدر که اول آیده لاشه و جیفه زبده بد قوقار خصوصاً کیم عربلرک یعنی قره لک قولتقلری) (محصول بیت) قره نک شکلی و صورتی معلوم اولدقدن صکره قولتی نعو ذ بالله آفتاب می داد ماهده لاشه و جیفه کی ایدی یعنی قتی بد قوقار دی شو یله که هیچ بوجهله قوقوسنه تحمل اولمازدی استعاده بوجهتدر) (سیاه راداران مدت نفس طلب بود و شهوت غالب مهرش بچید و مهرش برداشت با مدادان ملک کنیزک راجبست و نیافت ماجرا گفتند خشم گرفت و بفرمود تاسیاه را با کنیزک دست و پا استوار بنددند و از بام جو سق بخندق در اندازند یکی از و زرای نک محضر روی شفاعت بر زمین نهاد و گفت سیاه رادارین خطایی نیست بلکه سائر بندهگان و خدمتکاران بخشش و انعام خداوندی معنادند گفت اگر در مفاوضه اوشی تأخیر کردی چه شدی گفت ای خداوند نشنیده که گفته اند) سیاه را را حرف تخصیص سیاهک دیمکدر) (مهر میمک کسر به محبت معنایه در) (بچیدد بر شدردی دیمکدر) (مهر میمک ضعیله بکارندن عبارندر مهر بن قالدردی یعنی بکارتن ازاله ایلدی) (بامدادان ایرته دیمکدر) (بام طام اوستی) (معلوم اوله که یوقاری و لایتنک اولر یتک اوستی دوزدر یعنی مسطح در اکا عجم بام دیو) (جوسق جیم عربک و سبک فحه لریله رج اوزره اولان کوشک در قصر معنایه و اضافت لامیه در) (یا حرف صله) (و خندق معروف) (در حرف تأکید) (اندازند فعل مضارع جمع غائب و یا فعل امر جمع غائب حاصلی ایکسیده صیغه ده مشترک در آنال و یا اتسونلر دیمکدر) (خطایی یا حرف تنکید) (بل ادات اضرب) (که حرف تعلیل) (سائر جمع و باقی معنایه در) (مستعملدر) (مفاوضه لغته مشارکت معنایه در) اما بونده مجامعت معنایه در) (اویه اضافت مصدرک مفعولیه در) (کردی یا حرف حکایه) (شدیده بویه در) (محصول ترکیب) انسا قاسیاهک اول مدته نفس خبیثی طالب و شهوت و توقاتی و ارزوسی غالب ایدی جاریه به مهر و محبتی حرکته کلوب اختیار ای الدن کندی و مهر بنی قالدردی یعنی قره لک ایدی ایرتسی که پادشاه شراب کبیتندن آیلوب عقله کلدی جاریه بی استدی و بولما دی کیمه واقع اولان ماجرای سوبلدی بوضع کلدی و بیوردی تاسیاهک جاریه ابله الی و یاغنی محکم بغلیه و برج اوزرنده اولان کوشکدن حصارک خندقنه آنال و یا اتسونلر بویه اولجه ای خوبلی و زبردن بریسی شفاعت یوزینی بره قودی یعنی پادشاه تعظیم ایلدی ویدی پادشاه سیاهک بو خصوصه خطایی یوقدر بلکه سائر قوللر و خدمتکارلر سعاد تلوی پادشاهک انعام و احسانه معناد زرد سیاه بیچاره ده بونی معناد اولان بخششله قیاس ایدوب استرداد احتمالی خاطرینه کتورده بوب خنکار و پردی دیو مالکانه تصرف ایلشدر پادشاه و زبردن بو مصاحبتی ایشیدیکه دیدی اگر بر کیمه محاسنی تأخیر ایلسه نه اولوردی و زبردیدی ای پادشاه مسموعکرا و لادیمی حکما و عقلا دیدکری (قطعه) تشنه سوخته در چشمه روشن چور سید * تو مندار که از پیل

دعان اندیشد) بعض نسخه ده روشن برینه حیوان واقعه در (تشنه صومرز سوخته به اضافتی
بیانیدر (وهمزه حرف توسل (ویاء بطنی اضافت ایچون کاشدر (در حرف صله (جشمه روشن
بیانیدر (وعین بتراشکی که عربیده و فارسیده هر دو بدل کتابت اولنور بونک کی پرده اضافه
دلالت ایدر لیکن خالص همزه تلفظ او لغاز بلکه یانه بین بین تلفظ او لنور (پس بوند ایکی
پرده به همزه اضافت ایچون کاش درین اضافتی انکار ایدوب همزه صفتله موصوفی ربط
ایچون کاشدر دین ذکر اولان تحقیق و تدقیقه واصل اولما مشر (تو مبتدا (پندار فعل نهی
مفرد مخاطبدر (پندار پندن ظن ایله دیمکدر مابعدیله خبر مبتدادر (که حرف بیان (پیل دمان
بیانیه در کوکره مش و غضبه کلس فیل تشنه بمرهار و نده کچی (اندیشد فعل مضارع
مفرد غائب قورقه دیمکدر (محصول بیت) ناردرون ایله سوزان اولان تشنه و عطشان چونکه
صافی صومزه چشمه سنه و یا آب حیات بکارینه ایرشدی یعنی واصل اوله سن ظن ایله اولوقت
هیتلی و کوکره مش فیلدن حرف ایدوب پرواچکه بلکه خاطرینه به کلز انده فیل وارسلان
وقیلان اولدینی (ملحد کرسنه در خانه خالی پر خوان * عقل باور نکند کز رمضان اندیشد)
ملحد اسم فاعلدر الحدیلحدن (یعنی افعال با بدن طریق شریعتدن خارج اولوب حشره
و نشره منکر اولان ظالمه دیرلر (کرسنه بونده کاف عجمک ضمی و رانک سکونی و سبک کسریله
آج معنا سنه در که عربجه جابع دیرلر کاف عجمک ضمی و رانک کسری و سبک سکونیه ده
لغظرف فاحفظ (در حرف ظرف (خانه خالی بیانیه (پرباه عجمک ضمیله طلوع معناسنه در عربجه
ملان دیرلر (خوان بونده نعمت و طعام معناسنه در (ملحد مبتداء اول و عقل مبتداء ثانیدر (باور
باه عربیه و واولک فتحیله کرد و یا کند لفظیله مستعملدر و یا بعض مشتقاتیله فی و اثبات طریق
تصدیق معناسنه در بونده کند فعلیله مستعملدر که فعل فی مستعملدر ایلمر معناسنه تصدیق ایلمز
دیمکدر مابعدیله خبر مبتدائی و وجه اسمیه خبر اول و مبتداء اول خبریله جمله مستأنفه قندبر (کز که
حرف بیان (رمضان معروف (اندیشد فعل مضارع مفرد غائبدر فکر ایدر دیمکدر (محصول بیت)
آج ملحد خالی اوده یعنی تنها خانه ده که کیمسه حالت مطمع اولمیه و خانه نعمت و طعامدن
ملان اوله یعنی پر اوله عقل تصدیق ایلمز که رمضان فکرین ایدوب طعامه ال صومیه یعنی
رمضان فکرین ایدوب طعام یماماسنی عقل ایناغر البه اچ اولمجه بیر (پرفظنی باه عجمیه
برظن ایدوب باه عربینک فتحیله و خوانه مضاف قیلان و خوانی سفره معناسنه اخذ ایلمز عجب
متصرف ایش (و خالی لفظی پر خوانه مضاف قیلان نه خوب موزون ایش (وبری باه عربک
فتحی و رانک سکونیه نحو بزایلین غلط سوزیده مذکورلرک اثرجه گمش عنی الله عنهم (ملک را
این لطیفه خوش آمد و گفت سیاه را بتو بخشیدم کنیزک را چه کنم گفت کنیزک را بسپاه بخش که
نیم خورده اوهم او را شاید) سیاه را را ادات مفعول (بتو با حرف صله (بخشیدم بولفظ ایکی معنایی
متضمندر (بری وزیره بغشلمق یعنی تمليك ایلک (وبری اکاصوچین بغشلق) کنیزک را را ادات
مفعول جاریه بی دیمکدر (سیاه یا حرف صله سیاهه دیمکدر (بخش فعل امر مفرد مخاطب
بغشله (نیم خورده بر کیمسه نیک یعنی انسانک و یا حیوانک بیدیکندین و یا ایچدیگندین ارته دیرلر که
عربجه اکاسور دیرلر (اویه اضافت لامیه در (اورا اکا دیمکدر (شاید فعل مضارع مفرد
غائب لایق معناسنه در (محصول ترکیب) پادشاهه وزیرک مذکور اطیفه سی خوش کلدی
ویدیدی سیاهی سکا بغشلدم ایکی معنایله یا جاریدی نیجه ایده لیم وزیریدی پادشاهم هم جاریدی
سیاهه بغشله که انک نیم خورده سی یعنی ارتوغیدر که بنه آلا بقدر شمد نصکره سزک حریمکره
وسز انکله متمتع اولتی جائز دکلر بو فکر لکلیا خاطر بکر دن جمعا ق کرک (قطعه)

مطلـ

رد شمی و کافی

مطلـ

رد کافی

رد سروری

هرگز اوزا بدوستی میسند * که رود جای ناپسندیده (اورا انی دیمکدر اضمار قبل الذکر
واقعه در (مرجع الیهی مصراع ثانی اولنده مقدر آن کس اوله یا خود اوزا آن کس را تقدیرنده
اوله پس طریق اضمار اولماز (با حرف صله (دوستی یا حرف مصدر (میسند فعل نهی مفرد
مخاطب بکنه ولایتی کورمه (که حرف رابط صفت (جای ناپسندیده بیانیه (محصول بیت)
هرگز اول کیمسه بی دوستلغه بکنه ولایتی کورمه که نامعقول و نامقبول بره واره یعنی اگر
محبوبک و مطلوبک و اگر غیریشی که ارادل نشین و ارادل پرست اوله انی دوست انخاذا ایله
و کندی یارو یاورم دیوا کا اعتبار قلمه بعض شراح جائزدر که میسند لفظی مفعول معناسنه اوله
یعنی مرضی و مقبول اولماسون دیوالیکن فسادی زیاده و اضحدر قندبر (تشنه را دل نخواهد
آب زلال * نیم خورده دهان کندیده (تشنه را را ادات تخصیص تشنه نیک دیمکدر
نخواهد فعل فی مستقبل مفرد غائب فاغلی تحتنده دله راجع ضمیر در و مفعولی (آب زلال
اضافت بیانیه ایله زلال طائلی صوبه دیرلر پس بونده زلال و صفنده اطناط ایلین مطنب ایش
(نیم خورد و نیم خورده بر معنایه در که سابقا ذکر اولدی ایدی ترکیب مزجی قیلندندر (دهانه
اضافتی لامیه در (و کندیده بیانیه در (مصراع ثانی آب زلالدن حال واقع اولمش (محصول بیت)
تشنه نیک کوکلی آب زلالی استنوا کا مائل اولماز قوقش اغزک ارتغی و سووری اولدینی حالده
اول آب زلال یعنی هر قدر که کیمسه تشنه ایسه ده اغزی قوقش کیمسه نیک ارتغن و فضله سین
ایچمز حضرت شیخ بوینی مبالغه طریقله سوق ایش و الا قوقش اغزلی برصودن ایچمکه
اول صومته اولماز و حلال ایکن حرامده اولماز (جائزدر که تشنه انک اغزینک قوقس سنده
بیلمه و بیلیجک اگر لازم کلید واقعا اگر لازم کور و خلقتک چوغنک اغزی قوقار
وینه بلور کن بری برینک سووری بیر و ایچر بعض شراح نیم خورده هاء رسمیه و همزه ایله
یازوب اکثر نسخه ره بوشکلی اسناد ایدوب افترا ایش حال بو که بونسخه بی کندی شرخندن
غیری پرده کور مدک بوقدر تبعیز واریکن (قطعه) دست سلطان ذکر کجایند * چون بسرکین
در اوفتاد ترج (کجا قنده دیمکدر استفهام انکاریدر (پیند فعل مضارع
مفرد غائبدر پیندندن قنده کورر یعنی کورر چون ادات تعابیل ادات شرط دین اصابت
ایلماش (با حرف صله (سرکین سبک فتحی و کسریله و رانک سکونی و کاف عجمک کسریله
حیوانات ترسی و کره سی تعریب ایدوب سرکین دیرلر (در حرف تأکید (اوفتاد و او اصلیه ایله دوشدی
دیمکدر (ترج معروف اوفتادک فاعلیدر و ملاحظه ده مصراع ثانی مصراع اولدن مقدم
زیرا علت معلولدن مقدمدر (پس تقدیر کلام چون بسرکین در اوفتاد ترج دست سلطان
ذکر کجا پینددر (بو به اولمجه پیند و اوفتاد ترج ده شازع ایدر دیمکه احتیاج اولماز پیندک
فاعلی ترجه راجع ضمیر در قندبر (بعض نسخه ده پیندیرینه باید واقع اولمش معناسنی سملدر
(محصول بیت) قازورات و مهملات ایچنه دوشن ترج بردخی پادشاهانی قنده کورر و زده ده بولور
(یعنی ترسه و کره ده دوشن ترج هرگز پادشاه البنی کور مدیکی و پادشاه انی الله المدبغی کی
(حاصلی پادشاه لایق اولمدینی کی سیاهک ارتغی اولان کیرک دخی پادشاهک نظر شر بفته
و فراس اطیفه هرگز لایق و مناسب دکل قصه دن حصه در فتائل (تشنه را دل کج نخواهد آید *
کوزه بگذشته برد هان سلنج (آبدن مراد مذکور آب زلالدر ضرورت وزن ایچون حذف
اولندی (کوزه کاف عربک ضمیله و هاء رسمیه فارسیدر و هاء کوزعر بیدر برد غددیرلر (بگذشته
ماضیدن قصیدر یکمیش دیمکدر (در حرف استعلا) دهان سلنج بیانیه سلنج سبک و لامک ضمیر یله
ونونک سکونیه دوداقده یالامه بدکاری مر ضد غایتله اغرغان اولور (مصراع اولده

رد کافی

رد کافی

رد کافی

رد این شبه علی و سروری

استقامت انگاری وار (محصول بیت) بر کوزه که آغزی بلامه کیمستک آغزیدن کچه یعنی سلنج
 اغزل کچه که اول کوزه دن صوابچه تشنه ک کوکلی اول کوزه دن صوبه قنده طالب اولور یعنی
 هر قدر صوسن اولور سه ده کوکلی اندن صوابچه که مائل اولماز زیر طبعی اندن اکراه ایدر (بوییت
 حضرت شیخ اولدوغنده نظر وار زیر ترکیبند ترکیب واداسته ضعف حاصل وعلی الخصوص
 که بعض منوده موجود دکل بوییتک شرحنده مکر و هی ارتکاب ایلم دین داده خلاف صحیحه
 ارتکاب ایلمش قنامل (حکایت) اسکندر روی را گفتند که دیار مشرق و مغرب بچه کرفتی که
 ملوک پیشین را خزان و ملک و عمر و لشکریش ازین بود و چنین فتنی مبسر نشد گفت بعون الله تعالی
 هر مملکتی که صکر قتم رهیش نیاز دم و نام پادشاهان جز بیکوی نبرد (اسکندر مشهور
 بر پادشاهک اسکندر که علما نیوتنده اختلاف ایلدیلر اصح قول بود که بی دکل ایلمش ایکن مصالح
 و عابد و قدین حکیم کامل ایدی که علی ارستطالس دن الدی ابن فیلقوس روی دیکله مشهور در
 بعضیلر حضرت ابراهیم پیغمبر علیه السلام و بعضیلر سلسله اجدادینی حضرت نوحک اوغلی
 یافته ایصال ایلدیلر (و ذوالقرنین اقبیله ملقب اولمسنده نیجه وجه یا زشتر لیکن بویر مقام
 استیغاسی دکل ایدی اسکندره دیدیلر (که حرف بیان (د یاردن بونده مملکت مر ادد (کرفتی
 فعل ماضی مفرد مخاطبدر (که حرف تعلیل (ملوک پیشین یانبه (جز غیر معناسنه در (با حرف
 مصاحبت (نیکویی یا حرف مصدر (محصول ترکیب) اسکندر روی به دیدیلر که مشرق
 و مغرب دیارینی نوجهله ضبط ایدوب تحت تصرفه کتوروب مسخر قلدک که ایلر وکی پادشاهلرک
 خزینهلری و سلطنتی و عمر و لشکری سندن زیاده ایدی حال بو که بوفخ و تسخیر مبسر اولمادی
 که سکا مبسر اولدی اسکندر دیدی خدای تعالی ک عونیه هر مملکتی که فتح و تسخیر ایلدم رعیتی
 انجتم و نام سلاطین ماغنیب ایلکدن غیر به اکادم یعنی جبعی خیر ایلد ذکر ایلدم که الله تعالی بکا
 جبعنه اعطا ایلد بکنی اعطا ایلدی (بیت) بزرکش نخواند اهل خرد * که نام بزرگان بزشتی
 برد) بزرکش شین اشعار قبل الذ کر طریقله مصراع ثانیک اولمسنده مقدر آن کسه راجعدر
 تقدیری انکس را که در (نخواند او قومازل (یعنی دیمزل (اهل خرد لامیه فاعلی نخواند در (که
 حرف رابط صفت (نام بزرگان لامیه در بیا بطنیله (بزرگاندن بونده اکا بر مراد در (با حرف
 مصاحبت (زشتی یا حرف مصدر در چرکنک دیمکدر برد فعل مضارع مفرد غایبدر بزیندن
 بردندن دکل (محصول بیت) اهل عقل و فراست اول کشتی بی بزرک و کبر او قومازل یعنی
 اکا اولو کیمسه دیمزل که اکا بک نامی زشتکله اکا حاصلی اکا بر ناسی چرکنکله ذکر ایده فی
 عقلا ارا ذل ناسدن عدا ایدر (قطعه) این همه هیچست چون می بکدر د بخت * و نخت
 و امر ونهی کبر و دار (این همه مبتدا و مصراع ثانیک مضمونه اشارتدر (هیچست خبر مبتدا
 چون حرف تعلیل (می حرف تأکید زیر می حاله و با استقباله دلالت ایدر بوابسه استقبال
 مقامیدر (بگذرد فعل مضارع مفرد غائب و فاعلی این همه به راجع تحتند ضمیر بعضیلر
 مصراع ثانیه معدود اولانر فاعلدر دیدی (لیکن فیه نظر) کبر و دار و دار و کبر و او عطفاله
 ایکیمی بیه صواش معناسنده مستعملدر (کبر کیر یندن (و داردار یندن مشتقدر (کرفتن
 و داشتن دن دین احوال اشتقاقدن کابا غافل ایلمش فتنبر (محصول بیت) جبع امور
 دنیا یعنی بخت و نخت و دولت و سلطنت و امر ونهی و حکم و حکومت و عسکر چکوب آورده
 و طوطه و فتح ممالک هیچ نسنه دکلدر چونکه آخری فانی و گذران در حکم عدمه در پس
 عاقل اولان بونلره کوکل بند ایدوب عقد قلب ایلم بعض شراح کبر و دار و طوطه طوطه
 و صاول بورت معناسنه در بونک استقامتی بودر غفلت اولمیه دیمش معلوم اولو که کندی

رد کافی

خدای نسخه

نحو اند فعلی اهل خرد
 استاد صاحب طریقه در
 قدیر

بواسطه الدن کلیا غافل ایلمش فتنبر (نام نیک رفتنک ضایع مکن * تا بماند نام نیکت پایدار) نام
 نیک یانبه و رفتنکانه اضافت لامیه نام نیک مکنک مفعول اولی و ضایع ثانیه (نا حرف تعلیل (بماند فعل
 مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر (نام نیک یانبه و بماندک فاعلی (پایدار و وصف ترکیبدر (دار یندن
 ثابت و برقرار معنا سنه در اعرابدن بماندک خبری واقع اولمدر (محصول بیت) کچه مشرک یعنی
 موانک ابو آدینی ضایع ایلمه یعنی ادلر بی خیر ایلد ذکر ایلد (اذکر و امواتکم بالخیر) خواستجه تا کیم
 سالمده سنکده ابو آدک ثابت و پایدار و برقرار قاله یعنی تا کیم سنده صحیفه روزگارده خیر ایلد مذکور
 اول سین (باب دوم در اخلاق در ویشان (حکایت) یکی از بزرگان پارسی را گفت که چه
 کوی در حق فلان عابد که دیگران در حق او بطعنه سخنها گفته اند گفت در ظاهرش عیب
 نمی بینم و در باطنش غیب نمی دانم) دوم دالک و واک ضمیر لیه ایکچی دیمکدر (اخلاق خلقک
 جعبدر (خامضوم و لام مضوم و ساکن اولی جائزدر (در ویشانه اضافت لامیه در
 در ویشاندن مراد اهل سلوک صوفیلریدر (پارسیا با عجمیه عابد و زاهد دیرلر (و یا
 حرف وحدت (را ادات مفعول (که حرف بیان (فلان الفاظ کلیه دندر (که حرف تعلیل
 (با حرف مصاحبت (طعنه ها تصرفات اعجا مدندر زیر بونک اصلی طعندر طانک فتنی
 و عینک سکونیه مصدر در نصربایندن مصدری طمانده کلور طانک فتنیه (گفت مسئول عنه
 اولان پارسی دیدی (در حرف ظرف در ایکی برده بله (باطن ظاهر مقابلیدر (محصول ترکیب)
 اکا بردن بریسی بر زاهد صور دیکه فلان عابدک حقه نه دیر سین زیر اسندن غیر بلر انک
 حقه طعنه سوزلر سوزلر که زهد و صلاحه منافی ایشلری وار در دیو پس سن نه دیر سین
 انک حقه سنده پارسی جواب و یردیکه ظاهرده عیب کورم و باطنده غیب بلم یعنی ظاهرده
 و باطنده بر قصور و نقصانه مطلع دکل زیر مؤمنه لایق اولان بودر که ظاهر حاله ناظر
 اولوب احوال درونی صلاحه حمل ایدوب سوطن اوزره اولیه (قطعه) هر کرا جامه
 پارسی بینی * پارسانان و نیک مر دانکار) هر کرا هر کیمه بی دیمکدر حرف رابطه بی ضرورت
 وزن ایچون کنورمیش (جامه پارسیا پارسیا جامه وصف ترکیبی اقسا مند ندر زاهد و عابد
 لباسی دیمکدر (بینی ک هر کرا مفعول اولی و جامه پارسیا ثانیه (پارسانان مقدم مفعولی
 (نیک مر ترکیب مزجیدر اصلنده مر دیک ایدی اضافتله ضرورت وزن ایچون مزج ایلدیلر
 انکارک مقدم مفعولیدر (انکار فعل امر مفرد مخاطبدر افعال قلوبدن ظن ایلد دیمکدر
 (محصول بیت) هر کیمه بی که عابد و زاهد لباسی کوره سین اتی زاهد و عابدیل وایی آدم
 ظن ایلد یعنی اتی صالح بیل وایی کیمه در دیو اعتقاد ایلد حاصلی صلحا باسنده اولان مادامکه
 شریعت مطهریه مخالف برحالی معلوم اولیه حسن ظن لازمدر (مصراع اولک معناسنی
 هر کیمه پارسیا جامه سبله کوره سین دین ادا ده قصور ایلمش قنامل (هر کرا راستی لام جاره
 معناسنه طونان غلط ایلمش (جامه اصلنده جامه ایدی همزه اضافتله صکره همزه ضرورت
 وزن ایچون ساقط اولدی دین بیتک مضمونک یانبه اوغرا ایلمش (وانکار انکاشتن وانکار یندن
 امر در دیوب و یا کز انکار یندن مشتقدر دینه اعتراض ایدن کندی معتبرض واقع اولمش
 (جامه پارسیا خواجه سرا کیمدر وسیله اضافت اولان همزه محذوفدر دین مقصود بینه
 و اصل اولماش منه سنده جامه پارسیا جامه پارسیا تقدیرنده در دین بومیدانک فارس لردن
 دکلدر (ورندانی که در نهادش چیست * محذوب را درون خانه چه کار) و اصلنده
 واکردر (ندانی فعل نفی مستقبل (که حرف بیان (در حرف ظرف (نهاد نونک کسر بیه طبع
 و خلقت معنا سنه در (محذوب دیار عجمه امر معروف نهی منکر ایلین محذوبدر اول دخی

رد کافی

رد شعی و کافی
 رد سروری
 رد سروری
 رد کافی
 رد شعی

از همد واورع علمان اولاغندر (را حرف تخصیص در لام جاره معنایست در درون ایچ معنایست در خانه به اضافتی فی معنایست در (محصول بیت واکر پارسا جامه لینگ قلبنده و دروننده نه وار ایدیکن (یعنی خیردن و شردن نه حال اوزره در بلز سک نسنه لازم کلز (یعنی سکا احوال دروننده اطلاع لازم دکل زیر محاسبک اویچیننده نه ایشی وار (یعنی محاسبک امر معروف ونهی منکرده وظیفه سی فساد و منکری ظاهر اولاتی اخذ ایلاکدر احوالی مستور اولانه تعرض ایلاکدر میخص دکلدر ریرا فقها بیورمشلدر (الفسق الخفی لایسقط العداله) یعنی برکیمسه که فسقنی اخفا ایلبوب اشاعت ایلبه بزاکا ظالم دیمز (حکایت) درویشی را دیدم که سر بر آستان کعبه نهاده می نالیدومی گفت یاغفور و یارحیم تودانی که از ظلوم و جهول چه آید که تراشاید (درویشی) یا حرف وحدت (را ادات مفعول) (که حرف بیان) (آستان کعبه) لامیه کعبه نک اشیکدی دیمکدر (کعبه مکه شهرند اولان تکرر ایدر) نهاده هار رسمی حرف ترتیدر قیوب دیمکدر (می نالید حکایت حال ماضی ایلاکدر دی دیمکدر) می گفت ده بویه در سوبلردی دیمکدر (یا حرف ندا) غفور مبالغه ایله اسم فاعلدر غایتله یارلغایچی معنایست (رحیم بوده مبالغه ایله اسم فاعلدر زیاده اسرکیچی دیمکدر) (ظلموده مبالغه ایله ظالم) (جهول مبالغه ایله جاهل دیمکدر) چه آید نه کلور (یعنی نه حاصل اولور دیمکدر) (که حرف بیان) (ترا سکا دیمکدر) شاید فعل مضارع مفرد غائب بونده یارایه (یعنی لایق اوله معنایست در (محصول ترکیب) بر درویشی کوردم که باشی کعبه اشیکینه قیوب ایلاکدری و سوبلردی یاغفور و یارحیم سن بلورسن که ظلم و جهولدن نه کلور ونه حاصل اولور که سکا لایق اوله یعنی بن سکا لایق طاعت و عبادت کنورمکه قادر دکلیم معلوم اوله که عموما شراح نهاده لفظند نصکره (بودوروی در زمین می مالد) ترکیبی زیاده یتدیلر لیکن کلبک عرضنی بوزمشلر زرا کعبه نک اشیکدی یردن یوقارو آدم بو نیجه وار یعنی بو کسک واقعدر (پس باشی اشیکه قودقد نصکره بوزین ره سورتمک هرگز متصور دکلر زرا مانعه الجمعد را یکیمی برآند و بر ساعتده اولق مبرسر دکلدر (آستاندن می اجددار کعبه در دین بر استعلا ایچون اولدیغنی ملاخطه ایلاکدر زرا جدارای اوزره باش قومق سطحه عروجله مبرسر در اول ایسه ممکن دکلدر قندیر (قطعه) عذر تقصیر خدمت اوردم * که ندارم بطاعت استظهار) عذرک تقصیر و تقصیرک خدمته اضافتری لامیه در (وعذر آوردیمک مفعولیدر) (که حرف تعلیل) (بطاعت ندارمک مفعول غیر صریحی) (استظهار استفعال بایندن مصدر در ارفق لئقی معنایست مفعول صریحی) (محصول بیت) یارب سنک ذات باککه لایق خدمت عبادت و طاعت کنوره مبوب بلکه خدمتکده واقع اولان قصور و نقصانک عذرینی کنوردم زرا عبادت و طاعت عهده اعتماد یوق و عمل موجب جنت اولدیغن بلورم پس اعتماد محض لطف و کرمکه در (عاصیان از کناه توبه کند * عارفان از عبادت استغفار) عاصیان الف و نون ادات جمعدر مجرمان معنایست در یعنی کناهکار (عارفان الف و نون ادات جمعدر اهل عرفان اولان الله دوستلری از عبادت تقدیری از تقصیر و یا از نقصان عبادتدر بر مضاف تقدیر به (محصول بیت) عاصیلر و مجرمان کناهلرندن توبه ایدر اما اهل عرفان تقصیر و نقصان عبادتدرندن استغفار ایدر یعنی عبادتدرنده اولان قصورلر بن بلوب عبادتدر بن عین معصیت عدا بدوب استغفار ایدر (عابدان جری طاعت خواهند و بازار کانا بهای بضاعت ومن بنده امید آورده ام نه طاعت و بده یوزه آمده ام نه تجارت اصنع بی مانت اهله ولا تفعل بی ما انا اهله) فار سیجه مذکور درت فقره و عریجه ایکی فقره نتمه قول درویش در (عابدان الف و نون ادات جمعدر

رد شرح جعبا

عجا ایکیستی برآند اولق
لازمیدر (محمد اسعد)
رد سروری

و مبتدادر (جزای طاعت لامیه) (و خواهندک مفعول و جله فعلیه خبر مبتدادر (بازر کانا بونک اصل مفردی بازاره در بازاره مخصوص معنایست زرا هار رسمی بونک کی برآند تخصیص افاده ایدر) (پس الف و نونله جمع اولق سببیه) (هار رسمی بی کاف عجمیه به ابدال ابدال بازارکان اولدی (زانک فتحیه بعده کثرت استعمال ایله الف حذف اولوب راسا کن فلتدی بازارکان اولدی (پس بوعبارنه تعبیر بومقدار بول بولیحی کثرت استعمال ایله حکم مفرده واروب تکرار بردخی جمع ایدوب بازارکان دیدیلر (معلوم اوله که حضرت مولانا جامی سبحة الابرار نام کتابنده عقد هفتم ده الی ورائک فتحه سنی اثبات ایدوب یاه نسبتله الف و نونی جمع ایلمش (بیت) لیک بازاره کبان دیده ورنه (صدازین جنس یک جوخیزند) (و حضرت شیخ بوستانده بازارکان عبارتتی مقام مفردده ذکر بیورمش (بیت) شهنشه که بازارکان را بخت * درخبر بر شهر و لشکر بیست) (ایمیدی بونده بازارکان زانک فتحیه اوقفتی کرک قنامل) بضاعت لغتده تجارتیه بر مقدار مال ارسال ایلاکدر دیرلر (مثلا برنا جره بر مقدار مال و پرورسین که کندی مالی یا نیجه سنک مالکی سنگیچون قوللانه (اما بونده مطلقا اثواب و منافع مراددر) (یا حرف صله) (در یوزه دالاک فتحی ورائک سکونیه جرایلاکده و دیلمکه دیرلر تحریف ایدوب عوام دروازه دیرلر (اصنع فعل امر مفرد مذکر مخاطب افعول معنایست یعنی ایشله) (بی با حرف صله و یا ضمیر متکلم یکادیمکدر) (ما اسم موصولدر الذی معنایست) (اصنعک مفعول صریحی و بی غیر صریحی) (انت ضمیر مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتداسن دیمکدر) (اهل بونده لایق وسزا وار معنایست در لفظا مرفوع خبر مبتدادر و ضمیر مجرور مایه راجعدر و جله اسمیه نک اعرا بدن محلی یوق مالک صله سیدر) (لا تفعل فعل نهی مفرد مذکر مخاطب ایشله دیمکدر) (بی سابق کیدر) (انا اهله انت اهله کیدر بعض نسخه ده بی یرینه بنا دوشمش بزه دیمکدر (محصول ترکیب) عابدلر ایلد کلری عبادتک ثواب و جزاسین استلر و اول امید ایله طاعت ایدرلر و بازارکانلر اثواب و متاعلرینک بهاسین استلر کیسه به مفت نسنه و پرورلر اما بن عبد عاصی در کاهکه امید خالصه و لطف و کرمکه اعتماد ایله کلام عبادت و طاعت یوق کیم مقابلنده عوض جنت و جزای کوثر جالیدم و دخی تهی دست مجرد جره و در یوزه به کلشم بضاعت و سرمای یوق و تجارتیه کلام مکه قیمت و بها اسنیم پس بکاسن سکالایق اولانی ایشله که مغفرت و مروتدر که عاصی بوندک سندن اتی رجا ایدر و بکان لایق و مستحق اولدیغنی ایشله که عذاب و عقابدر زرا سندن لطف و احسان رجا سببه قیو که کلمشم (بیت) کرکشی و جرم بخشی روی و سر بر آستانم * بنده را فرمان نباشد هر چه فرمای برانم) کشتی ضم کاف عریله فعل مضارع مفرد مخاطب قتل ایدر ایلاک دیمکدر (کشیدندن کشتندن دکل) (جرم جیم عریلنک ضمی و سکون را ایله کناه معنایست در) (بخشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بخشیدندن لفظ مشترکدر بغشلمغله عفو ایلاک بیننده بونده ایکیسته ده تحمل وار (روی و سر تقدیری روی و سرمدر) (آستانم میمی معنی جهتده بو نلره مصر و قدر) (بنده را را حرف تخصیصدر لام جاره معنایست بنده نک دیمکدر) (فرمان اسمدر یوق معنایست) (فرمای فعل مضارع مفرد مخاطب بیوررسین دیمکدر) (ز حرف استعلا) (آن اسم اشارتدر چه به) (میم ضمیر متکلم) (محصول بیت) اگر بی قتل ایدر ایلاک کناهلرم ایچون و اگر کناهلرم بغشلیوب عفو و مغفرت ایدر ایلاک هر نکه ایلاک یوزم و باشم آستان کرم و احسان نکرده در (حاصلی هر نه کیم بکا ایشلر ایلاک تسلیم و رضا اوزره هم روکردان و سرکش دکل بن بنده عاصینک و مجرم قاصینک فرمانی و بیروغی اولماز یعنی هیچ نسنه سوبلکه مالک و قادر دکل هر نه کیم سن بیورر ایلاک اول بو یوعک و امرک اوزرینه هم (حاصلی

رد سروری

هر نه کیم ایدر سگ امر بیکه تابع و مفاد (قطعه) بدر کعبه سائلی دیدم * که همی گفت وی
 کرسی خوش) بر حرف ظرف (در کعبه لامیه) سائلی یا حرف وحدت (که حرف بیان
 ها حرف تا کید) وی حرف حکایه در ایکی فعله بله (اصلی کر یسند ر رادن صکره یا ایل
 یا ضرورت وزن ایچون سا قط اولدی (خوش واور سمبله و خاده روم ضمه ایله بونده مبالغه
 معناسنی افاده ایدر محکم اغلردی دیمکدر (محصول بیت) کعبه قیو سنده خدا دن سائیل
 بر در ویش کوردیم که سو یلردی و محکم اغلردی یعنی جان و کو کلدن در دایله کر به ایدر دی
 (من نکویم که طاعتیم پذیر * قلم عفو بر کنه هم کش) با حرف تا کید پذیر به عجمه فعل امر مفرد
 مخاطب قبول ایله دیمکدر (قلم عفو بیایه) کش کاف فتحیه فعل امر مفرد مخاطب در چک دیمکدر
 (محصول بیت) بو بیت بیت اولده همی گفتک مقولدر یعنی یارب بن دیمز که عبادت و طاعتیم
 قبول ایله حاصلی جزا و ثوابه مستحق عمل یوقدر بیلورم بلکه اطف و فضلنکه و عنایت و کر مکه
 امید وارم انجق پس عفو و صفح قلمی کنه همه چک یعنی صغایف سیما تمدن جرایم صغایر
 و کبار می اخراج ایله تا کیم مجرمین ایله حشر اولمایم حاصلی سکا لایق اولمیان عمار مدن
 کلیا کج (حکایت) عبدالقادر کیلانی در حرم کعبه روی بر حصا نهاده همی گفت ای خداوند

بخشای و اگر مستوجب عفو یم در قیامت می آید برانکیر تادر روی نیکان شرمسارم نشوم)
 کیلانی یا حرف نسبت (کیلان کاف عجمک کسر یله مملکت اسمیدر اصلنده کیلان در رندر
 معتبر اولان رشت و لاهجاند عبدالقادر کیلانی رشتنددر مشایخ عظام و اولیاء کرامت
 مناقب شتی و کرامات علیاصحابی بر عز یزدر اولیا ارا سنده زیاده شهرتی واردر (حرم کعبه لامیه
 (حصا حاء مهمله نك فتحیه جمع حصاندر که کعبه حرمنده دو کیلن خرده جا قل طاشلردی که
 فارسیجه سنکر بره دیرلر بوشول خرده طاشلردی که بیرام کو نلرنده مناده اتارلر اول طاشلردی
 خدام کعبه جمع ایدوب حرمه دو کرلر (نهاده ها حرف ترتیدر قیوب دیمکدر بوهایی شر حنده
 باز میان معنای زیبایی بلز ایمش و بازوب قومش معناسنی و برنده کذلک) بخشای فعل امر مفرد
 مخاطب اسر که دیمکدر (مستوجب عفو بت اسم فاعلک مفعولنه اضافی فیدر لایق عفو بت
 دیمکدر (نا یینا نا حرف نی یعنی حرف توصیف نی) یینا صفت مشبهه در (نا یینا اعمی دیمکدر
 (بر حرف تا کید انکیر فعل امر مفرد مخاطب در انکیرید ندن انکیرتندن دکل) (نا حرف تعلیل
 (روی نیکاندن مراد نظر و مواجهه نیکاندر) شرمسار میک سکونیه صفت مشبهه در خجل
 معناسنه) نشوم فعل نی استقبال اولمایم دیمکدر (محصول ترکیب) عبدالقادر کیلانی حرم
 کعبه ده یوزنی طاش دو کندبسی اوز ریشه قیوب سو یلردی یعنی مناجات ایدر دیکه یارب
 رحمت و عفو ایله و اگر عدا به لایق و مستحق ایسم یعنی عفو بت مقرر ایسه باری قیامتده بی
 اعمی حشر ایله تا کیم مقبول قوللرک نظر نده و مواجهه سنده خجل و شرمسار اولمایم (قطعه)
 روی برخاک عجزی کویم * هر سحر که که بادی آید) روی مقدر نهاده نك مقدم مفعول ایدر
 تقدیری روی برخاک عجز نهاده می کویم در (هر سحر که ظرف می کویم در) (محصول بیت)
 یوزیمی خاک عجز و مذله قیوب سو یلرم هر سحر وقتنده که باد سحر کاهوب ایلله یعنی اسه
 (ای که هرگز فرامشت نکنم * هیچت از بنده یاد می آید) ای حرف ندا منادی محذوف
 تقدیری ای جاناندر (که حرف رابط صفت) فرامش اصلی فراموشدر و اوضرورت
 وزن ایچون حذف اولندی بولده ضمیرک ما قبل مفتوح اولاق قاعده اولد بقیچون ناء خطابک
 ماقبلی مفتوح قلندی حرکت فتح اخف اولد بقیچون دیدلر عسندی سو یلمش (هیچت ناصیر
 خطاب تقدیری هیچ تادر) (بدا کقدر) (محصول بیت) بو بیت میگویم مقول ایدر یعنی

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

ای جانانکه بن سنی هرگز فراموش ایدوب اونو نام یعنی هیچ بادم دن کمتر سین عجا بو بنده دن
 سکا هرگز یاد یعنی اکفی کلور می یعنی عجا سنده بنده کی هیچ یاد ایدوب اکار مبین حاصلی
 بن سنک هیچ خاطر بیکه کلور میم (باد سحر دن مراد باد صبادر ز بر عاشق دلفکارک خبر و پیامنی
 و سلام و کلامنی ایصال و اظهار شوق و غرامنی جانان قنده ایلین اولدر انکیچون اکابرید عاشقین
 و بیک مشتاقان دیرلر بریده باد صباد دیرلر (حکایت) دزدی در خانه پارسایی در آمد

چندان که طلب کرد چیزی نیافت دلتک شد پار سا را خبر شد کلیمی که بر آن خفته بود
 در ره کدزدان انداخت تا محروم نکرد (دزدی یا حرف وحدت) (در حرف صله) خانه پارسا
 لامیه (یا حرف وحدت) (در آمد کردی دیمکدر) دلتک و تنک دل وصف ترکیبدر بحضور
 معناسنه (پارسا را را ادا ت مفعول) کلیمی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت) خفته
 یا تمش و او بومش دیمکدر (ره کدزدانک قحی و هانک سکونی و کاف عجمک ضمه یکید بر بنده
 دیرلر ترکیب مزجیدر) (آبادا خت اتدی دیمکدر) (نا حرف تعلیل) (نکر دد اولمه و یاد و غمیه
 (محصول ترکیب) براوغری بر عابدک خانه سنه کیردی بر نسنه او غریاق ایچون اول قدر که
 اولک ایچنده براله جق نسنه ارادی بولمادی بحضور اولدی عابده خبر اولدی یعنی او بنده
 اوغری کیرد بیک معلومی اولدی بر کلیم که اوز رنده یا غمشیدی و دزدک یکد بنده اتدی تا کیم محروم
 اولمه و یاد و غمیه (قطعه) شنیدم که مردان راه خدا * دل دشمنان را نکر دند تنک
 (مردان راه خدا لامیه لردر) دل دشمنانده بویله در (ونکر دندک مفعول اولی) (وتنک تانیسی
 (محصول بیت) اشتد مکه خدا یولینک مردلری و رجال الله یعنی مردان طریق حق دشمنان بن بله
 دلتک و پریشان خاطر ایلدیلر بلکه عدو لری نکرده خاطر لری رعایت ایلدیلر (ترامی مبر
 شود این مقام * که با دوستان خلافت و جنک) ترا سکا دیمکدر (کی جن دیمکدر و قندن
 سؤالدر) (که حرف بیان) (محصول بیت) سکا جن مبر اولور بومقام یعنی دشمنانک خاطر لری
 رعایت ایلک مقامی که دوستلر که جنک و جدال و نزاع و خصوصت ایدر سین یعنی سن که
 دوستلر که بدمعاش و بدزند کانیسین پس دشمنلر که جن حسن زندگانی و صفای معاشرت
 اوز ره اولور سین (مودت اهل صفاچه در روی وجه در قفانه چنان که از یست عیب کیرند
 و پشت بکیرند) مودت محبت معناسنه در (اهله اضافتی و اهلک صفایه لامیه لردر) (نه چنان
 اویله دکدر دیمکدر) (که حرف بیان) (پس آرد معناسنه در) (واز بونده ادا ت ظر فدر) (پست
 تقدیر نده) (کیرنک ظرف مکانی) (وعیب مفعولی) (کیرنک فعل مضارع جمع غائب کیریدندن
 طونار دیمکدر) (پیش اولک وقت معناسنه در) (و ناز خطب ایچوندر) (میرنک فعل مضارع جمع
 غائبدر میریدندن اوله ل) (محصول ترکیب) اهل صفا و ذوقک محبت و مودتی حضور ده و غیبتده
 یعنی او ککده وارد کده برادر متفاوت دکدر انلرک حالی اویله دکدر که ارد کده و غیبتکده
 عیب و نقصانک طونار و یانکده و حضور کده محبت و رأفت اظهار ایدوب بولکده اولک
 دعوائنی ایدر حاصلی حضور کده و غیبتکده صافی در و نلردر (بیت) در بر چو کوسفند
 سلیم * در قفا همچو کرک مردم خوار) کوسفند قیون (کرک مردم خوار اضافتی بیایه در
 (مردم خوار و صف ترکیبدر آدم بیچی معناسنه) (محصول بیت) یعنی اهل صفایک نقیضلری
 بر ابر کده و حضور کده قیون کی سلیم و حلیم کوسفتر لر کند یلر بی اما ارد کده و غیبتکده آدم
 بیچی قور کیدر یعنی اهل نقافک حاللری بویله در اما اهل صفا و اصحاب وفاده بوحال بوقدر
 بلکه ظاهر لری و باطنلری معمو ر و درون و بیرونلری طیب و طاهر حضور کده نیجه ایسه
 غیبتکده همان اویله در ارد کده بر در لو و او ککجه بر در او دکدر بلکه ارد کده و او ککده بر در لری

(بیت) هر که عیب دیگران پیش تو آورد شمرد * بیکمان عیب تو پیش دگران خواهد برد
عیب دیگران لامیه (و آورد شمرد مقدم مفعولی) (و پیش تولامیه) (و ایکسنگ ظرف مکانی
(عیب تولامیه و مفعول خواهد برد) پیش دگران لامیه و ظرف مکانی بر د مصدر معنا سنه در
(محصول بیت) هر کس که غیر یلرک عیوب و مثالبی سنک حضور که کتور و ب تعداد
ایده یعنی بر سو بلیه بی شک و ریب سنک دخی عیوب و نقایصکی غیر یلرک نقل ایدوب
سو بلیه کرک حاصلی برامز کیمه لهر کسی ذم و قدح ایله ده در یوز بیک احسان ایلرک
فائده ایمن ز بر ایدها در ایلک بلز بیکه ایلک فائده برامز اقدرد (حکایت) تی چند از روندگان
متفق سیاحت بودند و شریک ریج و راحت خواستم که مرا فقت کنیم موافقت نکردند (تی
یا حرف و حدث روندگان رونده نک جمعی در سیاحت جلدیمکدر) متفق سیاحت اسم فاعلک
مفعولنه اضافتیدر (سیاحت سنک کسر یله مصدر در ضرب بائیدن بر یوزنده یوز یوب
کتمکه دیلر) (شریک ریج اضافت فی معانسه در تقدیری شریک در ریجدر ریجده و المده
شریک دیلر) (راحت ریجده معطوف ینه بودند مقدردر) (مرا فقت مفاعله بائیدن مصدر در
یولداشلق) (موافقت مفاعله بائیدن مصدر در او عقی معانسه) (محصول ترکیب) سیاحتی در
بر ریجده کیمه سیاحت متفق ایدیلر یعنی سیاحت ایلکه اتفاق ایلر ایدیلر و ریج و راحتده
شریک اولش ایدیلر یعنی روز کارک کرم و سر دین و راحت و در دین بیلر حکم دیوقول و قرار
ایلر ایدیلر شیخ پیورر دیلر مکه بونتره یولداشلق ایدم یعنی دنیای بله کز مک مرا د ایدم
لیکن بوخصه صد بکا موافقت ایدیلر یعنی یولداشلق قبول ایدیلر) (کتم از کرم و اخلاق
بزرگان بدیعت روی از مصاحبت مسکینان نافتن و فائده در ریغداشتن که من در نفس خویش
این قدر قوت و قدرت می شناسم که در خدمت مردان یا رشاظر باشم نه بار خاطر) (اخلاق بزرگان
لامیه در) (بعض نسخه ده کرم اخلاقه مضاعف و اقدرد بدیع عجیب و غریب معانسه در
یونده بعد و جور معانسه در) (مصاحبت مسکینان مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (نافتن لغتده
دو ندرمک و یوکک معانسه در اما بونک کی بر زده اعراض معانسه در) (فائده داشتک مفعول
اولی) (و در ریغ نایسی) (که حرف تعلیل) (نفس خویش لامیه خویش و او رسمیه کنندی
معانسه در) (می شناسم فعل مضارع متکلم وحده اکرم دیلر) (که حرف بیان) (خدمت مردان
لامیه) (یا رشاظر بیانیه) (یا یولداش) (شاظر یا غنه چو یک خدمتکار) (بار خاطر لامیه) (محصول ترکیب)
حضرت شیخ پیورر رونده لری بی مرا فقت قبول ایلیمینجه دید مکه او اولرک کرملرندن و اخلاق
جیده لرندن زیاده بعددر مسکینان و فقیرلرک مصاحبندن اعراض ایلرک و انلرندن فائده بی
در ریغ طومق ز بر این کنندی نفسمده و عقیده بومقدار قوت و قدرت ادرالک و احساس ایدر مکه
یارالک خدمتده یا رشاظر اولام بار خاطر اولام حاصلی هر وجهله بندن حظ ایلر سکر اکرم
یوقدر اعراض پیورمک (بیت) ان لم اکن راكب المواشي * اسعی لکم حامل الغواشي
ان ولم ایکسیده حروف جازمه دندر حتی بعض علما ما بعدند کل فعل مضارع ده عامل
اوللرند اختلاف ایدیلر کیمی حامل اولان ان در و کیمی لم در دیدی) (اکن اصلنده اکون
ایلی جزمله و او دوشدی فعل مضارع متکلم وحده صیغه سیدر اسمی نختنده متکلم ضمیری
انامسترو خبری را کدر مواشی به اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر) (مواشی ماشیه نک
جمعی بونده بنت طواری مراد در آت کی و قاطر کی) (اسعی فعل مضارع متکلم وحده در
مجزوم اولدیفندن معلومدر که) (اکن ده عامل اولان لم دران دکل) (لکم اسعی به متعلقدر) (حامل
لفظ منصوب حالدر اسعی نک فاعلندن) (غواشی به اضافتی سابق کیلدر) (غواشی غاشیه نک

جمعی در اگر قلفنه دیلر (محصول بیت) اگر طواره سوار اولماز سم یعنی سز کله مصاحب
و یاران و راكب و همعنان اولمغه قابلیت و ایاقم اولماز سه غاشیه دار یکز اولوب خدمتکر ایدرک
کیدرم (یعنی مصاحبکر اولم سم خدمتکار یکز اولمغه ایاقم و استحقاق اکلر ز کنندیمز ده
(سعی یوزیمکه دیلر بونده سعی کوشش معانسه اخذ ایلرین لغته ای سعی ایلامش) (یکی ازان میان
کفت ازین که شنیدی دلتک مدار که درین روزها دزدی بصورت درویشان در آمد
و خود را در سلاک صحبت ما منتظم کرد) (ازان میان ارا لرندن دیلر) (دل مدارک مفعول اولی
ونک نایسی) (که حرف تعلیل) (روزها روزک جمعی در کولر دیلر) (یا حرف ظرف
(صورت درویشان لامیه) (خود را را ادات مفعول) (و خود کر دک مفعول اولی) (و منتظم
مفعول نایسی) (در سلاک در حرف صله سلاک دیزی و دیزی ایلرکی صحبت اضافتی بیانیه و مایه
لامیه در سلاک کر دک مفعول صریحی) (محصول ترکیب) بن مذکور سوزلری سو بلیچک
برسی ارا لرندن دیدی بوسوزد بیکه ایشدتک و کولرکی تنک طومه تنکدل اولم و خاطرک
بمحضور طومه ز براسنی یولداشلق قبول ایلرک سنکله مرا فقت ایلر یکمک اصلی بودر که
بو کولرده براوغری صورت درویشانده بزه داخل اولدی یعنی بزه یولداش اولدی و کنندی
بنم صحت دیزینه دیزی یعنی بزنله هم صحبت و هم عشرت اولدی (بیت) چه دانند مردم که
در جامه کبست * نویسنده داند که در نامه چیست) (مردم اسم جمعی که فعل جمعه فاعل اولمغه
قابیلر) (که حرف بیان) (در حرف ظرف) (جامه لباس) (کبست هاء رسمی بایه تبدیل اواشدر
(نویسنده اسم فاعل) (که حرف بیان) (نامه مکتوبه دیلر که عرب صحیفه در بعض نسخه ده
خامه دوشش قلم معانسه) (محصول بیت) خلق عالم نه یلور که اباس ایچنده کیمدر یعنی صالح
و طالح ظاهرا لباسدن معلوم اولماز ز بر اینجه صالح و زاهد و عابد تستر حال ایچون عوام
شکلنده کز و نیجه طالح و فاسق و فاجر ز زهاد و عباد و صلحا ایله متلبدر فسق و جور بی
اخفا ایچون حاصلی کیمه نک حالی لباسدن معلوم اولماز تنک مخنی یا زبان مکتوبک ایچنده
نه و ارایدیکین کاتب یلور انحق یعنی بازان کاتب یلور ایچنده واره یوق انحق بهر حال مخنی
کاری خدا یلور فقط (از اینجا که سلامت حال درویشانست کبان فضولش نبردند و بسیاری
قبولش کردند) (از اینجا اول مقام و مرتبه دن و اول جهندن) (که حرف بیان) (سلامت حال
درویشان لامیه لر در) (سلامت حالدن مراد صافی درون و بی غرض و بی علت اولما لرندن
کایتدر) (کبان فضول لامیه در ظن فاسد و وهم باطل معانسه در یعنی لباس فقراده اولدیفچون
انی باطل و فساد اعتقاد ایدیلر وانی یارو یاور اعتقاد ایدوب مرا فقت قبول ایدیلر) (محصول ترکیب)
اول مقام و مرتبه دنکه درویشلر صافی درون و پاک ضمیر لر در و هر کسه حسن حاله معتقد
اولدقلری جهندن اول کیمه یه یارامز در دیوا اعتقاد ایدیلر و حقنده سوء ظن ایدیلر حاصلی
زی صلحاده اولدیفچون کنندی بی صالح و طارف ا کلا دیلر و مصاحبلرینه انی اختیار ایدیلر
(مثنوی) ظاهر حال عارفان دلغست * ابن قدر بس که روی در خلقت) (ظاهر حال
لامیه و مبتدا) (عارفانه اضافت لامیه عارف بالله دیلر) (یعنی من عرف نفسه فقدر عرف ربه
دید کلریدر) (دلق دالک فحی و لامک سکونیه فقرا خرقه سی خبر مبتدا در) (این ظاهر حال
عارفانه دلق اولمغه اشارتدر) (قدر مقدار معانسه در) (بس بتر دیلر کافی معانسه) (که
حرف بیان) (روی بونده ظاهر معانسه در یعنی غیبه مقابل حضور دیلر تنکله مرور
ایلدیکه) (چه در روی وجه در قفا) (در حرف صله و یا حرف مصاحبت) (و خلق معروف
(محصول بیت) بوییت ماسبقه حکم تعلیلده واقعدر) (یعنی یاران مذکور دزدک زی صلحا

ولباس عار فینده اولماسله اکتفا ایدوب یولداشلغه قبول ایلدیلر و بونک احوال دروننده اطلاع و باطنی استکشافله مقید اولدیلر زیرا عارفیک ظاهر حالی خرقه صوفیه در و بومقدار کفایت ایدر ظاهر لیتک خلقله اختلاطنه یعنی ظاهر لری خلقه و باطنلری حقّه اولمغه بومقدار کفایت ایدر زیرا باطنلریسه اطلاع مبسر دکل انی خلاق عالم یلور انجیق (یس بارانده انک لباس صوفیانه سنه اعتبار ایدوب انی عارفیندن ظن ایلدیلر و باران و مصاحب ایلدیلر بویکی اکلیوب انواع تصرفات ایلدیلر بی فائده نکثیر کلام و اطناب مقال ایلدیلر که هضمه قال دکل عفا الله عنهم (در عمل کوش و هر چه خواهی پوش * تاج بر سر نه و علم بردوش) در حرف صله کوشه متعلق (هر چه خواهی مکدم مفعول ایدر و بجموعی پوشک نه قول مفرد بخاطر خود دیکدر (علم معطوف در تاجه) و علمدن مراد دینار عربک و عجمک دینجیلوی اوموزیه قویوب نکه جراید ککری علمدر (محصول بیت) عمله سعی و کوشش ایلله و هر نه این کیرسک کی یعنی عمل صالحه تقید ایلله و هر نه استرسک کی تک همان حرام اولماسون حریر و التونلی اثواب کی کر کسه پاشکه پادشاهلر تاجنی قو (یعنی پادشاهانه تاج و لباس کی کر کسه کدایله زیرا اوموزه علم قومدن مراد کمالک ایلدیلر نکه عرب و عجم کدا لیتک دایدر (بویک معناسنده ده بعض شراح و اقدار باوهر سولش لکه بالضروره صداع ابراث ایدر (زاهدی در پلاس پوشی نیست * زاهد پاک باش و اطلس پوش) زاهدی یا حرف مصدر (پلاس لغتده دوه تک سمری التّه اوردقلری چولدر که عریجه حلس دیرر اما بونک کی برده اسکی بسکی لباسدر که فقرا کیر (پلاس پوش وصف ترکیبدر خرقه پوش کی پوشیدن بونده کیمک دیکدر پلاس کچی دیکدر (یا حرف مصدر (زاهد پاک بیایه) باش فعل امر مفرد مخاطب (اطلس بونده معهود قوماشدر (پوش فعل امر مفرد مخاطب کی دیکدر عریجه البس دیرر (محصول بیت) زاهد لک اسکی بسکی کیمیک دکلدر یعنی فقرا خرقه لری بی کیمکه دکلدر زاهد لک زاهد پاک اول یعنی کر چکدن زاهد و عابد اول دخی اطلس و کیمخا و دیبا و سمر اسمری یعنی زهد و تقوی نه لباس فاخرله اولور نه غیر فاخرله (حاصلی صوفیلق مجرد کهنه پلاس و صوفیانه لباس کیمکه دکلدر بلکه افند یله معامله در حضرت شجک مرادی حرام لباس کیمکه اغرا دکلدر بلکه مرادی لباس فاخر زهد و تقویه مانع دکل مادامکه اکا گو کلاه تعلق اولمغه (حاصلی افند کله معاملک درست اولدقدن صکره لباس فاخر و غیر فاخر برابر اولور نکه نفحات اننده حضرت مولا ناجای شاه شجاع کرمانیه دن نقل یورر که صاحب ولایات و کرامات ابکن قوماش کیردی و اولاد سلاطیندن ایدی (ترک دنیا و شهوتست و هوس * پارسایی نه ترک جامه و بس) ترک دنیا مصدرک مفعولنه اضافتدر (شهوت و هوس دنیا معطوفدر (ترک خبر مقدمدر (پارسایی مؤخر مبداء (یا حرف مصدر نه حرف نفی) ترک جامه اضافتی سابق کیددر (ویس و اوایله انجیق دیکدر فقط معناسنه (محصول بیت) زاهد و عابد لک و صوفیلق دنیایی و لذات نفسانی بی و هوا و هوسی ترک ایلدیلر مجرد لباس فاخر و تبدیل شکل ظاهر ایلک دکلدر یعنی صرف فلیق انجیق لباس فاخر کیمامکله دکلدر (و بس لفظنده کی و اوضورت وزن ایچون کلدرد دین بونکه تک استعمالدن آگاه دکل ایمش (در کراغند مرد باید بود * بر خنث سلاح جنک چه سود) کراغند و کراکند و قرا کنند کاف عربک و قافک فتحه لریله و زاء عجمله و فونک ماقبلنده کاف عجمله یعنی ایکی لغتده یله کاف ثانی عجمدر اما اولکبسی عربدر (قرا کندی بعضیلر زاء عربیله او قودیلر حاصلی اوچی یله زرده وجهه و جوشنه دیرر (بود مصدر معناسنده در (خنث بونده قورفاق

رد سعی
رد کافی

رد سروری و سعی و کافی

رد سروری و کافی
لف و نشر طریقه سید

معناسنه در نکه رومیلر تحریف ایدوب محنت دیرایی نقطه ایلله (سلاح جنک لامیه در (محصول بیت) درع و جبهه و جوشن ایچنده مرد بهادر و دلیری پروا کرک والا خنث و نامردو لکه نک اوزرنده آلت حرب و سلاح جنک نه فائده و برر حقندن کلنججه (قصه دن حصه بودر کیم درویشلر لباسنی کیمک اول لباسک مقتضاسنی و یرمک کرک و الازک ایلک کرک (فی الجملة روزی تاشب رفته بودیم و شبانه بیای حصاری خفته دزدنی توفیق ابریق رفیق برداشت که بطهارت می روم او خود بغارت می رفت) فی الجملة محصل کلام (روزی با حرف وحدت (تائنه غایت ایچوندر (شبانه اخشام وقتی دیکدر (صبحکه صباح وقتی اولد یعنی کچی (یا حرف ظرف) پای حصار لامیه حصار دبی دیکدر (یا حرف وحدت) خفته یاغش و او پوش یئنده مشترک دینه بودیم مقدر در (دزدنی توفیق بیایه بی دولت و بدبخت دیکدر (ابریق رفیق لامیه یولداشک ابریقی (برداشت قالدردی دیکدر (که حرف بیان (یا حرف تعلیل) بطهارت یا حرف صله طهارته دیکدر (او ضمیری مذکور دزدنی توفیقده راجعدر (خود ادات ناکید) بغارت یا یسه حرف صله غارت یغما (می رفت کیدر مش دیکدر (محصول ترکیب) محصل کلام برکون اخشامه دک گمش ایدک و اخشام وقتی بر حصارک دبدنه یاغش ایدک دزد بدبخت و بی دولت یارانک برینک ابریقی قالدردیکه طهارته کیدرم دیو اول نامرد مکر غارت و یغما کیدر ایمش (روزی تاشب یرینه روزی و شب یازان معنی جانیته ناظر دکلش (بیت) پارسایی که خرقه در بر کرد * جامه کعبه راجل خر کرد) پارسایتک مقدم مفعولدر (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت (خرقه کردک مفعول صریحی (و در بر غیر صریحی (در حرف صله) و بر اوست معناسنه اسمدر اوستنه ایلدی دیکدر کیمکدن کتابتدر (جامه کعبه لامیه یا بطنیله (و رادات مفعول) جل خر لامیه در که یاه بطنیله جامه کردک مفعول اولی و جل خر مفعول ثانیه (جل اصلنده چیم ضمی و لامک تشدید یله در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلمشدر معناسی معلوم (محصول بیت) مابد و زاهدی کور که خرقه صوفیانی و لباس طارفانی اکنه الدی و کیدی مکه اور توسنی خره جل ایلدی (یعنی بویله بدبخت و بدکردار خرقه صوفیانی کیمک همان کعبه اور توسنی خره جل ایلدیلر (مصرع اولک معناسنی پارسایی کور که اوزرنده خرقه ایلدی دین معنایه ای لباس کیدره ممش (چندان که از نظر درویشان غائب کشت بری بر رفت و درجی بدزد بد تاروز روشن شد ان تاریک دل مبلغی راه رفته بود و رفیقان بی گناه خفته بامدادان همه را بقلعه بردند و برندان کردند ازان تاریخ ترک صحبت کفتم و طریق عزات کفتم که السلامة فی الوحدة) بریجی یا حرف صله بر جدن مراد حصار بورجدر (یا حرف وحدت بر بر جده دیکدر (بر رفت چیددی دیکدر عروج معناسنه (بریجی از حصار لفظنی متن یازانلر زائد ایلشدر (درج جوهر حقه سی) و یا حرف وحدت (انجو حقه سنه تخصیص ایلین بلا تخصیص ایلش (بدزد دید او غورلدی دیکدر ناه انتهاء غایت ایچون الی معناسنه (روزروشن شد صباح اولنجه دیکدر بونده شدی مصدر صورتنده شدن یازانلر عجب نه معنی ملاحظه ایلدیلر (تاریک دل کوکلی قرا دیکدر (تاریک دل برینه آن در تاریک یازانلر متنی تحریف ایلشدر (مبلغی برخیلی دیکدر (رفیقان بی گناه بیایه) خفته یاغش و او پوش دیکدر (و برندان یا حرف صله) (کردند ایلدیلر یعنی حبس ایلدیلر (تاریخ تفعلیل بایندن مصدر در وقت تعیین ایلکله دیرر تور یخده دیرر هر نه نک یرینه و اوایله ارجت و ورخت بر معنایه در بر نسنه نک وقتی تعریف و تعیین ایلکله دیرر اما بونده وقت مراد در (ترک صحبت مصدرک مفعولنه اضافتدر (کفتم فعل ماضی

رد این سید علی و سروری

رد سعی

رد این سید علی و سروری و کافی
رد این سید علی

رد این سید علی و سروری و کافی
رد این سید علی
و سروری و کافی

متكلم مع الغير (يعني بارائه اتفاق ايلدك وسو يلدشك ديمكدر) (طريق عزالت لاميه ويايانيه
 (كه حرف تعليل (السلامة) زير سلامت وحضور (في الوحدة تنهالقه ويايكر لقه در
 ديمكدر (محصول تركيب) اولقد ركه در ويشارك نظرن دن غائب اولدي يعني همسان كه
 حضور نرندن وانظر نرندن نايدا اولدي بر برجه چيقدى و بر جواهر حقه سنى اوغرلدى معلوم
 اوله كه درج كرجه جواهر حقه سنه دبرلر و خانوونلر زينت اوابنه كاه ظرف اولان نسنه به ده
 دبرلر كه رومده اكا قيرجق ديو اطلاق ايدرلر ليكن اهمال اوزره مذكور در يعنى اينجده نه وار
 ايدوكى معلوم دكل بوده غريب قصه در كيم حصاره نيجه كيردى و حقه طور دبعي برى نيجه
 بيلدى بوكتابك بومقامى بر ددن خالى دكل روز روشن اولجده يعنى صباح اغرنجه اول قره
 كوكللى خيلى بر كتشيدى يعنى خيلى مسافه قطع ايلشيدى و بي كنه بولد ايلشيدى حال نرند
 غافل يانشلرايدى ايرته سى جبعنى قلعه به ايلنديلر و زنداه حبس ايلنديلر اول زماندن برى
 بر كيمسه ايله هم صحبت او اوب اختلاط سمنين كسدك و هيچ كيمسه ايله الفت و مرافقت ايليلم
 ديو قول و قرار ايلدك و خلقدن انقطاع و عزالت طريقى طوندق زير سلامت وحدتده در
 يعنى خلقله مناسبى والفتى قطع ايلك حضور و صفايه سبيلر حاصلى خلقله اشفاق باش
 اغر بسيدر (قطعه) جواز قويمى بكي بى دانشى كرد * نه كه را منزلت مانده نه مه را قويمى
 يا حرف وحدت (بى حرف سلب) دانش اسم مصدر در علم معناسنه بيلش ديمكدر (ويا
 حرف مصدر (بى دانشى نادانلق ديمكدر) (كه كاف عربك كسرى هاء اصليه ايله
 كيچي ديمكدر) (ومد ميمك كسرى هاء اصليه ايله اولوم معناسنه در) (وار اادات مفعول (منزالت
 بونده قدر و مرتبه ديمكدر) (كه ومه مانلك مفعول اوللرى (ومنزالت ثابيسى (محصول بيت)
 چونكه بر قومدن بر سى نادانلق و جاهللك ايليه (حاصلى ناشايسته ايش ايلشيه اول قومك
 نه كيرينه حرمت و رعايت قالور و نه صغيرينه (يعنى برينك كنهامى جبعنه سرات ايدر نكه
 تعيين ادرار حكايه سنده سابق اولدى (غنى يلى كه كاوى در علف زار * يالايدهم كاوان دهر را)
 غنى يلى فعل نفي استقبال مفرد مخاطب استفهامى متضمن كورمى سين ديمكدر (كه حرف بيان
 (كاو كاف عجمله صغر ديمكدر هر بجه بقر دبرلر) (ويا حرف وحدت) (علف طوار او تلاجق
 نسنه (زار ااداتر مدخولك و فرتنى افاده ايدر كلزار و لاله زار كي كل لك و لاله لك ديمكدر بونده
 علف زارا كنلكه و چايرلكه عامدر (يالايد فعل مضارع مفرد غائب بولشدر ديمكدر معنائى
 مطابقسى بودر معنائى لازم سى اينجدر ديمكدر (همه اادات تا كيد) (كاوان الف ونون اادات
 جعفر (دهه اضافت لاميه در اصلى ديه ايدى ليكن يامن استعمالى زياده در اصلنده كوى
 و كند معناسنه در) (ورا اادات تخصص (محصول بيت) استفهام طريقه بيور كورمى مسكه
 بر كاوا كنلكه و يا چاير لقه كويك جبع كاوي كه آوده ايدر يا حقيقته آوده ايدر تازة اوقى
 جوق بيمك سبيله يا حجاز آوده ايدر يعنى اول بر كاو زبان ايللكه جبعى يا كوتك برلر و يا قورقلى
 كسلور نكه نيجه كره مشاهده اولمشدر حاصلى زبانكارلغى بر سى ايلر و اول سبيله غيبريلر
 جفا و بلاير يشور قصه دن حصه بودر كه اراده دن بر سى قباح ايللكه جبعى زنده نه
 كيروب نيجه عذاب و عقاب چكدك (كه كهتر معناسنه در) بلكه اندن مخففدر دين قتي كهتر لك
 ايلش (ماند ماندن مشتدر دينلر احوال اشتقاقده قتي كروده قالمشدر (مه مهتر معناسنه در
 بلكه اندن مقصودر دين سابقه ايكى وجهله كهتر لك ايلش قنامل (علف زارى نارلايه
 تخصص ايلشدر تخصص بلا تخصص ايلشدر اسم مكانى سائر اسم مكانلره قياس ايدوب معلق دين
 ياندن سو يلدش زير ابونك اسم مكانى معلق كلور بيمك كسرى و عيك سكوتى و لامك فتحيله آرى ده

اگر چه بعض كيمسه قيرجق
 بو بدان معنا سنده استعمال
 ايدر لر يعنى فوق جنسى
 طور اجق بر كرسه قوطى
 اولسون كر كسه حقه واسون
 سهر

يعنى كوچك (محمد اسعد)

ردان سيد علي
 ردان سيد علي و سرورى
 ردان سيد علي و سرورى
 وكافى
 رد سرورى وكافى
 رد سرورى

كلور اصلى آروى در قنبر (آخورده ايلر او كنده نكنه شكلنده بر نسنه يابارل اولتغى وضعاى
 وار به بى لك اينجندن بير (علف زار معناسنه دكلدر ظن ايلديكى كبي بونك اينچون سيد علي زاده
 علف زارى مرعا ايله تعبير ايلش (يالايد معنائى مطابقسى تركيجه بولشدر ديوپ معنائى لازم سى
 اذا و جفا ايدر دينه تعرض ايدن كندى متعرضدر زير مقام لزوم و مطابقندن اعددر
 (كفتم منت خدا براى و جل كه از فوايد در وي نشان محروم نمائدم اگر چه از صحبت
 ايشان و حيد شدم و دين حكايه مستفيد كشتم و امثال مرادر همه عمر اين نصيحت
 بكار آيد) كه حرف رابط صفت (ويا حرف بيان) (فوائد فائده نك جمعيدر) (در وي شانه اضافت
 لاميه در) (صحت ايشان لاميه در) (وحيد يانكر ديمكدر تنهالقه معناسنه بعض نسخده و حيد
 بر بنه فريد دوشتر) (مستفيد اسم فاعلدر استعمال با بندين فائده ليجى ديمكدر) (امثال مثلك
 جمعيدر بكدش ديمكدر) (مرايه اضافت لاميه در) (ورا اادات تخصص بنم كى سباحلرك (همه
 اادات تا كيد عمرى تا كيد ايدر) (يا حرف صله) (امثال مرعا ايدك مفعول صريحى) (وبكار
 غير صريحى) (ودر همه عمر ظرف زمانى) (محصول تركيب) اول درو بشدن بسوزى ايشيد نيجه
 ديدم شكر اللهه كه در ويشارك ملاقاتى بر كشدن محروم قالمدم بلكه فوائد عظيمه نرندن فائده مند
 اولدم اگر چه شرف مصاحبت نرندن وسعادت مرا فقتل نرندن تنهالقه دوشدم يعنى كرجه سزكله
 مصاحب و مرافق اولدم اما سزندن منتفع اولدم حاصلى بولشدر بيمك حكايله بكا چوق
 فائده حاصل اولدى و بو نصيحت بنم كيدلرك تمام عمر نده ايشينه كلور يعنى بو نصيحتى
 ايشيدن كال مرتبه منتفع اولور و دين حكايه اولنده و او برنده اما يازان جبع نسخده ره
 مخالف يازمشدر (مشوى) بيمك نا تراشيدده در مجلسى * رنجيددل هوشمندان بسى) بيمك يا حرف
 مصاحبت سببى متضمن (نا حرف نفي) (تراشيدده لغته بولشمش (ونا تراشيدده بولمادق ديمكدر
 (حاصلى ناساز و ناهمواردن كنيانيدر) (مجلسى يا حرف وحدت در) (رنجيد يا حرف تا كيد
 (رنجيد فعل مضارع مفرد غائب بونده فعل لازم در امامت عبيد كلور (دل فاعلى) (هوشمندان
 اضافت لاميه در افعالان ديمكدر) (بسى ياء اصليه ايله چوق ديمكدر) (محصول بيت) (بر مجلسده
 رنا ساز و ناهموار كيمسه سبيله عقلا و فضلائك كوكللرى چوق رنجيده اولوب خاطر لرى
 زياده بر يشان اولور بسى افطنى هوشمندان قيد ظن ايلين بى هوش ايش (اكر بر كه پر كند
 از كلاب * سكى در وى افتد كند مجلاب) (بر كه يانك ضمى و رانك سكوتيله كوله دبرلر
 و عر بجه حوض و غدير دبرلر) (سكى يا حرف وحدت وى ضميرى بر كه به راجعدر كلاب ايله
 براولق اعتباريله (افتد معنائى شرطى متضمن فعل مضارع مفرد غائب فاعلى تحتده سكه
 راجع ضميردر) (كند فعل مضارع مفرد غائب) (كنيد ندين مشتق فاعلى تحتده سكه راجع
 ضميردر) (كرديدن دين خطا ايلش) (مجلاب ميمك و جيمك ضميه ريله و سكوت نوله
 مردار و نال ك صويه دبرلر) (محصول بيت) (اكر بر حوضى كلابدن پرايلسلر برايت اينجده
 دوشرسه مردار ايدر قصه دن حصه بودر كه بر يارامن نيجه ايدنك آينى يارا مز ايدر) (بر كه به
 متصل اولان همزه وحدت اينچوندر دين اسكى خطاسى اوزره مصر اولمش (حكايه)
 زاهدى مهمان پادشاهى بود چون بر سفره نيشند كتر ازان خود ركه ادرات او بود و چون
 نماز برخاستند بيشتر ازان كرد كه عادت او بود تاظن صلاحيت در حق او زيادت كشد
 زاهدى يا حرف وحدت (مهمان ميمك كسرى و هانك سكوتيله قوتى معناسنه در) (پادشاه
 اضافت لاميه در) (ويا حرف وحدت) (بود اادات زمانيه و با فعل ماضى) (چون حرف تعليل
 (بر حرف استعلا) (سفره اوسونده بيمك بيدكلى نسنه) (نشدند يا حرف تا كيد) (نشدند فعل ماضى

رد سرورى

ردان سيد علي و سرورى
 وكافى

رد سرورى و شمعى

رد شمعى

رد شمعى

جمع غائب او نور دبلر دیمکدر (کتر کم اکسک) و ترادات تفضیل اکسکرک دیمکدر (خورد
 فعل ماضی مفرد غائب بیدی دیمکدر) که حرف بیان (ارادات افعال بابتند مصدر در دیک
 معنایه) او ضمیر نه اضافت لامیه در (بود ادات زمانیه) بخار با حرف صله (برخاستند فاعل
 برخاستند مشتق در و و طور مق معنایه) بیش با حرف صله (برخاستند فاعل
 تفضیل زیاده رک دیمکدر) که حرف بیان (عادت اولامیه) تا حرف تعلیل (ظن صلاحیت
 مصدرک مفعول نه اضافت در (صلاحیت یاسی مخفف در مشد دیازان خفت ایلش) حتی اولامیه
 (زیادت بویک کی ناز عریده کردیاز بلور اما عجم او زون یازار ((محصول ترکیب) بر زاهد
 بادشاهک قنوغی ایدی و یاقنوغی اولدی چونکه سفره به او تور دبلر اشتها سی اولدی بقی دگلو
 بیدی یعنی استبدیکی دگلو بیدی بلکه استبدیکندن اکسکرک بیدی حاصلی قرن طبور مویب آج
 قالدی و چونکه نماز فلقدر نمازی عادتند زیاده قلدی یعنی معناد اولان وظیفه سندن
 زیاده رک قلدی بویجه ربانی خلق الی حقه زهد و صلاح و ریاضت و پرهیز اعتقاد بی زیاده
 ایلنه ل دیوایدردی (بیت) رسم نرسی بکجه ای اعرابی * کین ره که نومروی بتر کستانست
 (رسم فعل مضارع متکلم وحده در ترسیدن قور قورم دیمکدر) نرسی فعل مضارع منفی یعنی
 نمی مستقبل (با حرف صله) کجه خانه خدا (اعراب صحرارده و پرو بیابانه فوزو کوچر بر طاقه در
 حاصلی اسم جنس در عربک جعی دکلدر یاسی حرف نسبتدر) کین که حرف تعلیل (و این اسم اشاردر
 رهه) که حرف بیان (می روی فعل مضارع مفرد مخاطب کیدرسین دیمکدر) با حرف صله ترکستان
 جیحون ارمندن اکار بسنه ترکستان دیرل (محصول بیت) ای اعرابی قور قرین که کجه
 مقصوده واصل اولمیه سین حاصل کلام مرادک کجه سنه وصول بویه سین زیابو پول که
 سن کیدرسین سنی ترکستانه ایلدر یعنی مراد که سنی ایصال ایلر حاصلی زاهد زرق وریایله
 حقه واصل اولماز بلکه کتد کجه بعدی ارنا و کندی جائنه ایلدی یکی جفا قالو رانجق یعنی
 حطب دوزخ اولور ایلدی یکی ریاسیله (چون بمقام خویش باز آمد سفره خواست تان اول
 کند بسری داشت صاحب فراست گفت ای پدر در دعوت سلطان چیری نه خوردی گفت
 در نظر ایشان چیری نخوردم که بکار آید گفت نماز راهم قضا کن که چیری نکردی که بکار آید
 تا حرف تعلیل (تناول کل طعام معنایه در (بسیری یا حرف وحدت) صاحب فراست اسم فاعلک
 مفعول نه اضافت در (فراست بونده زکاوت و طبیعت معنایه در (دعوت سلطان مصدرک
 فاعل نه اضافت در (چیری یا حرف وحدت) خوردی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای
 استفهامی متضمن بیکدی دیمکدر (نظر ایشان لامیه) که حرف بیان (گفت پسر بیدی
 (محصول ترکیب) چونکه زاهد مرانی دعوت سلطانن بنه کندی و قائم کلدی سفره
 داد بیکه طعام اکل ایلنه بر صاحب فراست و زکاوت فرزند و آرایدی دیدی ای پدر باد شاه
 دعوت و ضیافته بر بنه بیکدی زاهد دید بیکه انلرک نظرند بر بنه بیدم که کفایت ایلنه
 حاصلی اکابر و اعیان نظرند طویجه تنه بیدم بلکه حاج قائم پسر دیدی که نمازیده قضا ایلنه
 زیر بر بنه ایلند که کفر نه یارایه (یعنی ظاهر بود که اکل طعام سده ایلد بیک ربانی ادای
 صلوت ده ایلش سین ایدی اتی ده قضا ایلنه که انده ایلد بیک ربایله قلد بیک زحقه یاراماز
 (قطعه) ای هنرها نهاده بر کف دست عیبهار گرفته زیر بغل) ای حرف ندا (مناداسی
 مقدر (هنر صنعت و صنعت مهاریه دیرل حاصلی شخصی مقبول ایلان نسبه) عریده منقبت
 دیرل (وها ادات جعدر) نهاده ها رجمی بویک کی بر رده حرف ترتب اولور (معنای قویوب
 دیمکدر) کف دست لامیه در الک ایاسی دیمکدر (هنرها نهاده مک مفعول صریحی) و بر کف

رد شعی

کر دیاز بلان نایه نای مر بوطه
دیرل ووزون یاز بلنه موطوله
دیرل

غیر صریحی (عیبهار گرفته مک مفعول اولی) زیر بغل لامیه و مفعول ثانیه (زیرالت
 معنایه در جهات سته دندر غریبه تحت دیرل) بغل قولتقدر عریده ابط دیرل
 همزه نک و بانک کسره لریله سکون با ایلنه ده لغتدر (محصول بیت) ای هنر یکی الک ایاسنه
 قویوب عیبهار یکی قولتو غلک التنه الوب کز این کیمسه (کیمسه معنایه منادا در یعنی ای هنر یکی
 اظهار ایدوب عیبهار یکی سترایدن کیمسه (ناچه خواهی خریدن ای مغرور * روز در ماندی
 بسیم دغل) تا حرف تعجب در عجا معنایه (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دیرل سین
 دیمکدر) خریدن خانک و بانک کسره لریله مصدر در صاتون المی معنایه (ای حرف ندا معنادی
 محذوف تقدیری ای مرد مغروردر) مغرور بونده غافل معنایه در (روز در ماندی لامیه در
 کاف عجم ها رسیدن بدلدی) و یا حرف مصدر روز عجم دیمکدر (با حرف مقابله) بسیم دغل
 بیابنه (دغل قلب و فاسد و کیمز ایچه ناسره معنایه) (محصول بیت) مغرور خطاب ایدوب
 بیور عجا نه اسک کرک ای مغرور یعنی نه صاتون اسک کرک عجز کوننده قلب کومش ایلنه
 حاصلی ربایله اولان عمل فاسد و کاسد در و مردود و مطرود در پس خدا قنده حیر اعتبارده
 دکلدر که مقابلده ثواب و جزا بسره اوله یعنی ربایله اولان عمله خدای تعالی الدا نماز ایددی
 بویله عمله اعتماد ایدوب جنت امید ایلنه (حکایت) یاد دارم که در عهد طفولیت متعب بودم
 و شب خیر و مولع زهد و پرهیز یاد دارم خاطر مدد در دیمکدر (که حرف بیان) عهد بونده زمان
 معنایه در اضافتی لامیه در (طفولیت صباوت یعنی او غلبه قانی زمان فی دیمکدر) متعب
 اسم فاعل در تفعل بابتند عبادتله مقید اولیجی دیمکدر (شب خیر کیمه فالفیجی یعنی متعب
 (وموع افعال بابتند اسم مفعولدر حر یص معنایه بومعناد بولفت اسم مفعول وزنی اوزره
 مستعملدر) زهد و پرهیز عطف تفسیری شکلدر (محصول ترکیب) هنوز زیاده سده در
 فراموش ایلماشم که صباوت زمانده متعب و مترهد ایدم یعنی عبادت و طاعت مشغول ایدم
 و کیمه نهجه فالفیجی وزهد و پرهیز حر یص حاصلی ابشیم ضو فیجه سده ایدی (شی در خدمت
 پدر نشسته بودم و همه شب دیده بهم بنسته و مصحف عز پدر کنار گرفته و طاقه کرد ما خفته
 پدر را کفتم از بنان یکی سر بر نمی دارد که دو گانه بگذارد چنان خفته اند که کوی مرده اند
 گفت جان پدر تو نیز اگر بخفتی به که در پوستین خلق افتی) شی در خدمت پدر یا و حدتله
 بر کیمه پدرک خدمت سده دیمکدر (دیده بونده کوز در) بهم بری برینه (بنسته بعلما دم معنای
 لازمی کوز یومادم دیمکدر حاصلی ترک نمودن کنایه در) در کنار قوجاقده دیمکدر (گرفته
 طومشیدم بوسجملرک جبعده بودم لفظی مقدر در) و طاقه یا حرف وحدت و همزه حرف
 توسل (کرد بونده اطراف معنایه در) مایه اضافتی لامیه در (خفته بونده او بومش دیمکدر
 (پدر را یا حرف صله) از بنان بونلردن یعنی اطراف زده بنانلردن (سر بر نمی دارد یا شین قالدردن
 (دو گانه ایکی رکعت دیمکدر) بگذارد ادا ایلنه (چنان انجلین) که حرف بیان (کوی
 فعل مضارع مفرد مخاطب) گفت پدر دیدی (جان پدر متادی حرف ندا محذوف در) (نبردنی
 دیمکدر) (بخفتی یا حرف تأکید) (و خفتی فعل ماضی مفرد مخاطب فعل شرط واقعدر) به که
 حرف بیان (پوستین لغتدر کورک در اما اصطلاحده مساوی و عیت معنایه در) (افتی
 فعل مضارع مفرد مخاطب جزاء شرط واقعدر) (محصول ترکیب) بر کیمه پدر عز بزمک
 حضور شریفنده او توردم ایدی یعنی احباء لیل ایلدم دیمکدر (معلوم اوله که حضرت شیخک
 مناقبده یاز مثلدر) که پیر نظر حضرت شیخ سعدی سلطان العاشقین شیخ روز بها نست
 گویند پدر حضرت شیخ سعدی یعنی شیخ عبد الله خادم حضرت شیخ بوده است و چون

دو گانه ایکی رکعت نماز دن
کینا در تکه بعضی اخذدر
دور کت واقعدر

حضرت شیخ سعدی متولد شده بخد مت شیخ آورده و حضرت نظر فرموده اند و فرموده اند که عشق را بخش کردیم بدو هم نصیبی دادیم (امام شد او شیخ شهاب الدین سهروردیست قدس الله ارواحهم) و تمام کجبه صباحه دك كوزم بومادم و او یقویوزین کوردم و مصحف شریفی المدن قومایوب تلاوت ایدردم حاصلی صباحه دك یا نده ایدی و بر بلوك طائفه یعنی اوجاعنی اطرافزده خواب غفلتده یا توب او پورل دی پدرمه دیدم بونلردن بر یسی باشین قالدرمز که ابکی رکعت نماز ادا ایله شویله او بومشکر کویا که اولمشلردر (یعنی خواب غفلته شویله مستغفر قلدر کویا که مونا در (پدر بوسوزی بندن اشید بچک دیدی ای جان پدر سنده اگر او بویا دك چوقی یک اید بکه خلقت غیبت و مسا و بسین ایله سین یعنی خلقت معایب و مثالبین سو یلکدن او بومغ یکیدی زیر انرا اگر چه خواب غفلته مستغفر قلدر و عبادتده مقصر لدر لکن اول حینه کسب معصیتدن خالی و ساللردر اما سن اگر چه عبادت و طاعتده سین لیکن غیبت و مساوی سبیلله ضایع بره زجت چکر سین که بونک سبیلله علك مبرور دکل (قطعه) بنید مدعی جز خویشن را * که دارد پرده پندار در پیش) بنید فعل ننی مستقبل مفرد غائب (مدعی افتعال باندن اسم فاعلدر بلان بیر بر سنه دعوی ایدن بونده مراد خود بین و خود پسنددر (جز غیری (خویشن خاده روم کسره ایله و واور سمی ایله کنندی دیمکدر (و راداد مقعول (که حرف تعلیل (پرده پندار بیانیله (پندار ظن معناسنه در (محصول بیت) خود بین مدعی دنیاده کنندی غیر بی کور مز یعنی همان کنندی طاعت و عبادتی کور را بحق زیرا او کند زعم و پندار و عجب و استکبار پرده سی غیر بلری کور مکه مانعدر و حاملر بنه اطلاعی دافع (کرش چشم خدا بینی بخشند * بنید هیچ کس عا جز تر از خویش) کرش کر حرف شرط و ضمیر مدعی به را جعدر (چشم خدا بین بیانیله (خدا بین وصف ترکیبدر خدادن غیری بی فانی مطلق کورن کوز دیمکدر (و یا حرف مصدر) بخشند فعل مستقبل جمع غائب بغشله ل دیمکدر (بنید فعل ننی مستقبل مفرد غائب کورمز دیمکدر (هیچ کس مقعول اول صریحی (عاجز تر مقعول ثانی صریحی (از خویش مقعول غیر صریحی (محصول بیت) اگر مدعی به جناب کبریا دن عنایت و هدایت اولوب چشم خدا بین عطا ایلسه کر حقایق اشبابی کاهی کور مکه و یلکه موفقی اولوب خلق عالمده کنندی عاجز کر و حقیر رک هیچ بر کیمسه کور زدی و کنندی حالین بلوب اصلا انا نیت و وجوددن لاف اورمزدی حاصلی زبان بریده قالوردی و هیچ کیمسه به دخل و تعرض ایلزدی بویتده نسخه ل مختلفدر لیکن اصح نسخه باز دیغمدر (حکایت) بزرگی رادر محفلی همی ستودند و در اوصاف جلیش مبالغه می نمودند سر بر آورد و گفت من آنم که من داتم) بزرگی یا حرف وحدت (و راداد مقعول (محفل اسم مکندر جمع معناسنه زیرا محفل کثرت معناسنه در ضرب باندن (و یا حرف وحدت (ها حرف تأکید) وی حکایت حال ماضی افاده ایدر (ستودند فعل ماضی جمع غائب او کرلردی دیمکدر (یعنی مدح ایدر لردی (اوصاف جیل بیانیله (سر بر آورد باشین قالدردی یعنی محفلده حاضر ایدی مذکور اوصاف و مدحاتی ایشید بچک باشین قالدردی و دیدی (من آنم بن اول کیمسه بی) که حرف بیان (من داتم بن بیلورم (محصول ترکیب) بر اولوب کیمسه بی مواجهه بر جمعه او کوب مدح ایدر لردی و اوصاف جیلده و اخلاق جیلده مبالغه کوسر لردی مذکور عزیز مبالغه لری ایشید بچک باشین قالدردی و دیدی بن اول کسم که بن بیلورم یعنی سز بنم حقهده هر قدر که مبالغه ایدر سز فائده سی یوقدر زیرا اوز حالمی بن سزدن ابی بیلورم سز بیوردیفکر مبالغه در بنم حقهده بنده اندر دن سنه یوقدر (بیت) کفیت اذی یا من تعد محاسنی *

مدعی افاده بالکر شارح ذکر ابتدایی اشو معنایه محصر دکلدر فندبر (محمد اسعد)

علائقی هذا ولم ندر باطنی) کفیت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب ضرب بابنک ناقص بایستندن مبنی للمفعول معنایه سنه کا فبسن دیمکدر (اذی مصدر در اذی یا ذی دن حسس بایستندن مهموز الفاء معتل اللام جفا معناسنه در بونده تیز لکله منصوبدر کفیت فاعلندن (یا حرف ندا (من اسم موصول منادی (تعد فعل مضارع مذکر مخاطب فاعلی تحتده انت مستتر (محاسن حسنک جمیدر خلاف قیاس اوزره مساجد وزنی اوزرینه مقعول تعد در وجهه فعلیه نك اعرابدن محلی بوق موصولک صله سیدر و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه محاسندر (تعد بی یایله یا زوب تایلله یا زانلر خلاف ظاهره جل ایشلردین خلاف ظاهره ذاهب اولمشلر) نکه یا من بدا جالک دن ظاهر در (علائیه اشکاره دیمکدر (و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه در (و علائیه محلا مرفوع مقدم خبر و یا مبتدا (هذا مؤخر مبتدا و یا خبر مبتدا (ولم ندر فعل جحد مطلق لم ترم کی دری بدری دن ضرب بابنک ناقص بایستندن بیلدک دیمکدر مصدری درایت کلور (باطن فاعل وزنی اوزره کرلی دیمکدر لم ندر نك مقعولدر (و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه (محصول بیت) ای بنم محاسن و هنر لری یوزیمه قرشو بر بر ذکر و تعداد ایدن و قرشده مدح و ثنا و اوصاف جیلله مه مشغول اولان بوجهندن بکا جفا و اذایلسکده کافسین زیرا بونک و راسنیده قباح و ار که نفسمه عجب و غرور و پر که حق دن دور و طریق استقامتدن مهمجور اولامه باعث اولور علی کل حال بکا بوجهندن ضرر کلی مترتبر و بوسنک سو یلدی بکک بنم ظاهر حاملدر و مطلع اولدیغک بنم اشکاره و ضمیر اما باطنی بیلدک و یاز سین زیرا خلقت احوال باطنه خلاق مطلع و عالمدر انجق (قطعه) شخصم بچشم عالیشان خوب منظرست * وزخبت باطنم سر خجالت فناده پیش) شخصمدن مراد نظره کلن وجودیدر (یا حرف صله (چشم عالیشان لایمه (یا حرف نسبت (والف و فون ادات جمع عالمه منسوب خلقت کوزینه دیمکدر (منظر اسم مکندر نظر کاه معناسنه (خبت باطن لایمه (خبت خالک ضمی و بک سکونیه مصدر در مرداراق معناسنه (میم متکلم معناده خجلته مقیددر (سر خجالت بیانیله (و یا بنم پیشه مقیددر (پیشم تقدیرنده (و یا بومیم قرینده سبله پیشه بریم تقدیر اوانه (محصول بیت) بنم وجودم و شخصم خلق عالمه کوزینه خوب سیران کاهدر یعنی ظاهرم نظر لری نه خوب کور بنور اما باطنم خجالتدن و درونم قباحتدن شرمنده لک باشنی قالدروب کیمسه یوزینه بقام بیکه خجالتدن باشم او کومه دوشمش (سر خجالت اضافتی مجازیدر زیرا خجلتک باشی و یا بنی اولماز مقصود خجلتدن باشم او کومه دوشمش دیمکدر تکیم اوانان کیمسه خجالتدن باشی او کونه صار قیدر (طاوس را بنقش و نگاری که هست خلق * تحسین کنند و او خجل از پای زشت خویش) طاوس معروف حبسو آندر (و یا حرف صله (یا حرف مصاحبت سبیتی متضمن (نقش و نگار عطف تفسیری (و یا حرف وحدت نوعیه که حرف رابط صفت (خالق مصراع ثانی به مرهوند (کنندک طاوس مقعول اول صریحی (و تحسین ثانیه) و بنقش غیر صریحی اوضمیری طاوسه راجعدر (خجل صفت مشبهه در اواننق معناسنه (پای زشت بیانیله (و خویشه اضافتی لایمه در (محصول بیت) طاوسه بدر او نقش و نگار سبیلله کاهنده و ادر خلق تحسین ایدر اما اول کنندی زشت ایاغندن شرمسار در قصه دن حصه بودر کیم مدوح عزیز بیورد که بنم علم و معرفت و کاله ارسته و بیراسته اولدیغ ظاهر اسکا خوش کلور و بنی زیاده مدح و اطرا ایدر سین اما بنم باطنم ظاهر مه او نماز پس اول جهندن زیاده شرمنده یم حاصلی عیوب در و نندن زیاده محجوب که ظاهریمه او نماز (حکایت) یکی از صلحای جبل لبنان که مقامات اودر دیار عرب مذکور

رد سروری

اطرام حده مبالغه به دیر شد

بود کرامات اوسته هود (صلواتی جبل لبنان) (صلواتی جبله اضافتی لامیه در (ولایتانیه سیاتیه
 (لبنان طرابلسله شام یمنله برطانیله سمندر عثمان وزنی اوزره) (که حرف رابط صفت
 (مقامیدن بونده می رب مراد در که طریق مشایخده مستعملدر (محصول ترکیب) جبل لبنان
 صلواتیدن برسی که دیار عربده مقامات و مرآتیه مذکور و کراماتی مشهورایدی (بجامع دمشق در آمد
 و برنگار برکه کلاسه طهارت می کرد بایش بلغزید و محوض در افتاد و عشقت بسیار از انجا
 خلاص یافت چون از نماز پیرداختند یکی از اصحاب گفت مرا مشکلی هست شیخ گفت آن
 چیست گفت یلد دارم که بر روی دریای مغرب می رفتی و قدمت ترغی شد و امری وز درین يك
 قامت آب از هلاکت چیزی نمالده بود درین چه حکمتست) باحرف صله (جامع دمشق
 لامیه در مراد جامع بنی امیه در کیم اعلا نه کلبسا ایش صکره معاویه زمانده نصف شرفیسی
 صحابه نصارادن الوب مسجد ایدر لالان محرابی طور و اول محرابه صحابه دیرل
 صکره ولید بن عبد الملك نصارایه بعضی کنهسه و روبر و اول تصنی دخی الوب مجموعنی بر اولو
 جامع ایلدی پس مذکور جامع شریفی ترمیم و نظمین ایلده کده کرج جامعک فرشته دیوار
 جامعه متصل یرده بیغلور مش یعنی جمع او اور مش آنکیچون اول بره کلاسه دید بلرمبالغه
 صیغه سی اوزره ارض کلاسه تقدیر یرده زیراکلس کرجه و آلحی به دیرل صکره نورالدین
 محمد بن زکی مذکور کلاسه ده سنه خمس و تخمین و خسمانه ده بر مدرسه بنیاد ایلدی و اول
 مدرسه نك اسمی الان کلاسه در ارض کلاسه ده مبنی اولدیچون ائمه شافعیه به مشروطدر
 (اما بو زمانده انده بانی بناسندن نام و نشان بو قدر زیرا سنه سبعین و خسمانه ده آتسه یاندی
 اکامصل جامع شریفک بر مزاره سیله که اکا مأذنه العروس دیرل پس نیچه زمان بویله قالدی
 صکره سلطان صلاح الدین شاه پادشاه اولدوقده بناسنه امر بیوردی لیکن حجره لر بی شویله
 کوچک ایلدیلر که برآمدن غیر صغیر (ایندی مذکور برکه مذکور کلاسه نك اورتیه سنه در
 جامع شریفه چهار برک چک قیسنک فرشو سنه و در کلکی بر بوجق آدم بیونجه وار پس
 جامع بنی امیه دید کلری نصارادن اول الوب جامع ایدن انلر اولدیچوندر (برنگار برکه کلاسه
 برکه کلاسه نك کارنده دیمکدر کتاری قنده دیمکدر (طهارت می کرد طهارت ایدر دی
 (بایش شین ضمیر صالحه راجعدر بلغزید به تا کید ایل طیرندی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائبدر
 لغزیدن باحرف صله (خوضدن مراد مذکور برکه در (باحرف مصاحبت (مشقت بسیار
 مصدرک فاعله اضافتیدر (چون حرف تعلیل (از نماز نماز دن دیمکدر (پیر داخند به
 تا کید ایل فارغ و خالی اولدیلر (یکی از اصحاب مریدر دن بری (گفت دیدی یعنی صورتی
 (مرابنم دیمکدر (مشکلی باحرف وحدت (شیخ گفت دیدی (آن اشارتدر مشکله (گفت
 مرید دیدی (یاد دارم خاطرمده در که (يك قامت آب بر آدم بویی صو دیمکدر بعض نسخه ده
 قامت پریش قله واقعدر قافک ضمی و لامک تشدیدیه بریو کدستی به دیرل که ایکوز الی بطمان صو
 اله بونده صویک قاتندن کتیدر (هلاکت تا ضمیر خطا بدر (از هلاکت چیزی نمالده بودک
 معناسنی غیر از هلاکت تقدیر ایدن معنایی هلاک ایلش و کلی هلاکک بولندی و ایدن برجز
 و برپاره اصلا قالدی دین عجب معنی تصویر ایلش (محصول ترکیب) مذکور صالح جامع دمشق
 یعنی جامع بنی امیه به داخل اولدی و کلاسه حوضنک کارنده ایدست الوردی اللهک حکمتیه
 ایغی طیرندی و حوضه دوشدی و جوق مشقت و محنتله بو غلغدن کوجله خلاص بولدی
 چونکه نماز دن فارغ اولدیلر عزیزک مریدر لادن بریسی عزیزه خطاب ایدوب بیوردی بنم
 برمشکلم وار شیخ بیور دیکه اول مشکل ندر مرید دیدیکه یاد مده در که سن دریای مغرب

کلاس کاف عربک کسری
 و سکون لامله کرجه و آلحی به
 دیرل

رد شعی
 ترکیبه طیرندی سورجی
 دیمکدر (محمد اسعد)

رد این سید علی و سروری

بوزنده کیدرک و یا ایلک یاش اولمازدی یعنی اصلانزدی و بوگون بر آدم بویی صوده هلاکتدن
 نسنه قالمایمشیدی حاصلی غرق اوله یازدک (سریحبت تفکر فرورد و پس انامل بسیار
 سر بر آورد و گفت نشنیده) نشنیده همزه سنی خطاب ایچون طونان بونی کچسده دن نه کورمش
 و نه ایشتمش (که سید عالم محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم گفت (لی مع الله وقت لایسنی
 فیه ملک مقرب و لای می رسد) ونه گفت علی الدوام) باحرف صله (جیب جیبک فتحیه بقیه به
 دیرل تفکره اضافتی بیانه در (فرورد بحسب اغت اشاعه ایلندی دیمکدر اما استعمالده
 ایند یردی دیمکدر مراد فکره طالیدی دیمکدر (نامل بسیار بیانه) (سر بر آورد اولکی سر) (فرورد
 برک مفعول صریحیدر (و یحیی غیر صریحیدر) (و ایکنی سر) (بر آوردک مفعولی) (لام
 حرف جر) (و یا ضمیر متکلم محلا بحرور لامله متعلقدر مقدر حاصل کله سنه) (که مقدم خبریدر
 مؤخر میثد انک که وقتدر (مع مملک و عینک فتحیه به زمان مصاحبت و مقارنک و مکاتلم نك
 اسمیدر محله کوره اضافت و ظرفیه ملازم مذکور حاصله متعلق جلاله اضافتله بحرور در
 تقدیر کلام خدا ایله بنم بروقم و ارددر دیمکدر (لایسنی فعل نفی استقبال مفرد مذکر غائب حسب
 بایندن اصلی یوسع در و او بین یاء و کسره واقع اولدی بیچون حذف اولدی صکره حرف
 خلق ایچون سین مفتوح قلندی وزنی اصله نسبت یعل در کسر عینله (اما فرعه نسبت
 یعل در فتح عینله) (و ان حرف وقایه و یا ضمیر متکلم محلا منصوب مفعولدر وجهله فعلیه محلا
 مرفوع صفتی در وقتک (یعنی بکالایق و مناسب دکل و یا بکا جامع و مقارن دکل) (ملک فرشته لفظا
 مرفوع فاعل لایسنی در (مقرب تفعلیل بایندن اسم مفعولدر لفظا مرفوع صفت ملکدر) (واو
 حرف عطف) (ولا حرف نفی) (و بی ملکه معطوف تقدیری لایسنی بی در) (مرسل لفظا مرفوع
 صفت بی در) (مرسل شول پیغمبره دیرل که خلق رتازه دینه دعوت ایلکه جانب خدادن برکتانی اوله
 (حضرت محمد و عیسی و داود کی صلوات الله علی نبینا و علیهم) (واو حرف عطف) (نه
 گفت حدیث شریف اولنده گفته معطوفدر (علی الدوام مقول نه گفتدر (محصول ترکیب)
 عزیزک مریدی ایکی حالک یسنده اولان مخالفت و مغایرت حکمتندن سوال ایدنجه عزیز باشنی
 فکریقه سنه ایلندی یعنی فکره طالیدی دیمکدر فکره یقه اثباتی مجاز ایله در و جوق تأملدن صکره
 باشنی قالدیروب دیدی ایشتماش مبسین که حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم دیدی
 یعنی بیورمشکه بنم خدا ایله بروقم و ارددر که اول وقتده بکا ملک مقرب لایق و مناسب و یا بجامع
 و مقارن دکل پیغمبر مرسلده یعنی خدایه انلردن یقینق اولورم حضرت پیغمبر علیه السلام خدا ایله
 بروقم وار دیدی هر وقت و هر ساعت دیدی حاصلی دائما حالم خدا ایله بویلدردیدی زیرا اول
 مقامه مقام محمود دیرل نوع انسانه مبسردکل دیوسو بیلر لایسنی فیه ملک مقرب و لای می رسد
 معنا سنی او یله وقت که بکلا وسعت و بر مزاولوقده مقرب ملک و مرسل بی دین معنایه این وسعت
 و برشمش (وقتی چنین که فرمود یحیی ایل و میکائیل نیر داخنی و دیگر وقت با حفضه و زینب
 در ساختی) وقتی باحرف وحدت (چنین بونجیلین دیمکدر) (که حرف بیان) (یحیی ایل و میکائیل
 (باحرف صله و یا حرف مصاحبت) (نیر داخنی فعل نفی حکایت ماضی مقبده و مشغول اولمازدی دیمکدر
 (یعنی یونلره ملاتفت اولمازدی و مناسبیت ایلزدی) (نیر داخنتک معناسنی مقارنت ایلزدی
 دین عذبی سو بیلش) (باحرف مصاحبت) (حفضه حضرتک خاتونی) (وامام عمر حضرتک
 قزی هجرتدن ایکی سنه اول آنی تزوج ایلدی و امام عثمان خلافتده مدینه ده وفات ایلدی
 (زینب آدی ایکی خاتونی اولمشدر اما بونده حریزه قزی مراد در که حضرتک حال حیاته و وفات
 ایلشدر) (در ساختی قانع و راضی اولوردی فعل ماضی حکایت حال) (یعنی بویله علو مرتبه

رد شعی

رد شعی

رد شعی

صاحبی ایکن انزلک مصاحبه قانع و راضی امش (محول ترکیب) بروقت بونجیلین ایدیکه حضرت بیوردی یعنی جبرائیل و میکائیل ایلله مقید و مشغول اولمازدی یعنی مرتبه سی انلردن اعلی ایدی الملک مرتبه سینه تنزل ایلزدی و بروقت دخی حفصه و زینب ایلله قانع و راضی اولوب مصاحبت ایدردی یعنی انبیا و اولیائک ایکی حالی وار بری روحانیت و بری بشریت روحانیت حاللری خدا ایلله اولان حاللری و بشریت حاللری بشرله اولان حاللری بدر (که مشاهدت الابرار بین التجلی والاستار می نماید می نماید) که حرف تعلیل (مشاهده مفاعله بایندن مصدر در بونده مشایخک سیر و مقاماتین عبارتدر (ابرارک و بارک جعیدر صفت مشبهه لدر ایلردیمکه رمی ادمقرین خدادار (تجلی تفعل بایندن مصدر در بای رعبت ایچون لام مکسور اولمش معناسی ظهوردر (استار افعال بایندن مصدر در کز لنگ دیمکدر (می نماید فعل حال مفرد غائب مبنی لام مفعول معناسه کور بنور دیمکدر فاعلی خدادار (واو حرف عطف) می نماید فعل حال مفرد غائب مبنی لام مفعول معناسه قیاد دیمکدر استناددن کنایتدر یعنی کورنگاهک نیکه می نماید تجلیدن کنایتدر یعنی کورنگ (محول ترکیب) حضرت حبیب اللهک که حقله وگاه خلقله مناسبتی آنکچوندر که اولورک و ایلرک سیر و مقامات (یعنی انبیا و اولیائک حق مشاهد لری تجلی و استنار ییئنده در (یعنی بونلر گاهی جال عرض ایدوب سیرایتدر و گاهی اخفا ایدوب کزل حاصلی گاه کور بنور و گاه کور غر حدیث شریفکده مضمونی بودر فتدیر (می نماید می نماید فعلارندن صکره قلوب اولیائی ذکر ایدن معلومدر که مقصود واصل اولماش و مذکور فعلار مفرد اولقی کرک جمع صیغه سبله ایراد ایلینلر معنای یله جمع اوله مشلر معنای بی بردم کوسترلر و بردم قیادلر دین و ویرلرینه آلورلر دین ملاحظه سز و یز مشلر و المشلر (یت دیدار می نمایی و پرهیز میکنی * بازار خویش و آتش مانیر میکنی) دیداردن بونده بوز مراددر (می نماید فعل مضارع مفرد مخاطبدر (دیدار مقدم مفعولی (پرهیز میکنی) بومصراع می نماید می نماید مبنی معنای بی متضمر (بازار خویش لامیه و میکنی مفعول اولی (و آتش ما معطوفدرا کا (وتیز مفعول ثانسی (محول بیت) بزه دیدار کی کوستر سین یعنی عرض جال ایلر سین و پرهیز ایلر سین یعنی جال کی کزل سین حاصلی گاه تجلی ایدوب بزی دیدار بیکه مشتاق ایدر سین و گاه منستر اولوب بزی واله و حیران ایدر سین بوندن مرادک کند و بازار و رونقی کسکین و راجع ایدوب بزم آتش عشق بزی زیاده ایلکدر حاصلی گاه متجلی و گاه منستر اولمغله کندی آتش محبت و عشق قیرغن و بزم عشق و شرفی کسکین و زیاده ایلر سین خواجه حافظ بیورر (بیت) شیدا ازان شدم که نکارم جو ماه نو (ابروغود و جلوه کری کرد و رویدست (اشاهد من اهوی بغیر وسیله * فیلحقنی شأن اضل طریقاً) اشاهد فعل مضارع متکلم و حده در مفاعله بایندن کورورم دیمکدر (من اسم موصول محلا منصوب مفعول اشاهد در (اهوی فعل مضارع متکلم و حده در علم بایندن تقدیری اهوا در اسم موصوله راجع ضمیر منصوب ضرورت وزن ایچون حذف اولمشدر ضرور تسزده حذقی جائزدر سورم دیمکدر (بغیر با حرف جر اشاهد به متعلق (وسبله برنسنه به اولاشمغه سبله دیرلر (فیلحقنی فاسبتی و تلبی متضمن حرف تعقیدر (بلحق فعل مضارع مفرد غائبدر علم بایندن (نون حرف وقایه) و یا ضمیر متکلم محلا منصوب مفعول بلحق در پس بکا اولاشور (شأن لفظاً مرفوع فاعل بلحق در همزه بی الفه قلب ایلکده جائز حال معناسه در (اضل فعل مضارع متکلم و حده در ضرب بایئک مضاعفندن بتورورم یعنی کم ایدرم دیمکدر رجله فعلیه صفت شاند و موصوفه راجع ضمیر مخذوف در تقدیری اضل به در (طریقاً لفظاً منصوب مفعول اضل در (محول بیت)

برایانک فتحیه صفت
مشبهه در ابو دیمکدر

رد سروری
رد سروری و شعی و کافی
رد شعی و کافی

سود بکمی یعنی جانانی وسبله سز و واسطه سز کورورم و سیر و تمشا ایدرم حاصلی آشکاره تمشا لنورم پس بکا بر حال و شان اولاشور یعنی بر حال اولور که بن اول مشاهده سبیلله بولومی کم ایدرم کال حیرت و دهشتدن حاصلی عرض جال ایدوب بکا تجلی ایدنجه مد هوش اولوب کندیم می بتورورم (بوجج نارا ثم بطنی برشه * لذلک ترائی محرقاً و غیر بقا) بوجج فعل مضارع مفرد غائب فاعلی بیت اولک مصراع اولنده منه راجع ضمیر در تفعل بایندن (تأجج ایش بالکندر می ایقاده دیرلر (نارا لفظاً منصوب مفعولی (ثم حرف عطف ترتیب و تراخی افاده ایدر (بطنی فعل مضارع مفرد مذکر غائب افعال بایندن اصلنده مهموز اللام ضرورت وزن ایچون همزه یایه قلب اولندی سوندر دیمکدر فاعلی تحتنده بوجج فاعلی کی منه راجع ضمیر در (با حرف جر اطفایه متعلق (رشه رائک فتحی و شبنک تشدیدیه چسی به دیرلر مثلاً بضمور چسبی کی (لذلک لام حرف جر در تعلیل ایچون (ذلک اسم اشارتدر تأجج ناره و اطفایه (ترائی ترا فعل مضارع مفرد مخاطب اصلی ترا آیدی همزه سحاما حذف اولمشدر (نون حرف وقایه) و یا ضمیر متکلم محلا منصوب مفعولی سن بی کورر سین دیمکدر رؤیت عین مراد ایدوب مفعول ایلله اکتفا اولنور و رؤیت قلب مراد اولور سه ایکی مفعول آلور سا افعال قلوب کی بونده ایکیسنه ده مساع و ار (محرقاً افعال بایندن اسم مفعولدر (تری تبصر معناسه اولور سه محرقاً حالیه منصوب اولور ترائی یاسندن اما فعل قلی اولور سه محرقاً مفعول ثانی اولور یاغش کورر سین و یاغش اولدیغ حالده کورر سین (و غیر بقا اعرابه محرقاً کیدر فعل مفعول معناسه در مفرق دیمکدر غرق اولمش معناسه (محول بیت) جانان آتش عشق و محبتی تجلی سبیلله ایقاد ایدوب بالکندر یعنی جالنی کوستر مکه عشق آتشی پیدا ایدر صکره استنار و اختفا رشاشله سوندر حاصلی تأجج نار تجلیدن کنایتدر و رشاشله اطفاتستر و اختفادن یعنی کندینی جانان ازل عاشق و محبته کوستر صکره کزل (می نماید می نماید دیدار سا بقا بتوریدی کی فتدیر (مصراع اولک معناسی فراقنده بی عشق آتشنه بقا صکره و صالی صونک سر بند سبله اول آتشی سوندر در دین معنای بی سوندر مش (و مصراع اولک معناسی عشق نار بی ایقاد ایدر فراقدن بر نوعله اندن صکره ماء و صالدن بر رشه ایلله اتی سوندر در دین مذکور کی معنای مصراع سوندر مش و نار عشق جانان تأجج ایدر اندن صکره و صالک ازاجق صوبیلله سوندر در دین مذکور کی تأجج و اطفاده زیاده ابهام بیورمش (حکایت منظومه) یکی پرسید ازان کم کرده فرزند * که ای روشن کهر پیر خردمند (یکی یا حرف وحدت (پرسید فعل ماضی مفرد غائب صوردی دیمکدر (کم کرده کم ایش یعنی بیترمش (فرزند اوغل) که حرف بیان (روشن اغنده آیدین دیمکدر اما بونک کی پرلده واضح و صحیح و پاک معناسه در (کهر کافک ضمی و هائک فتحیه کو هر معناسه در بونده مراد اصل و نسب و نهاد و زائددر (روشن کهر وصف ترکیبدر با کیره اصل و صحیح النسب و عالی زائد تقدیری مرد روشن کهردر (پیر خردمند بیانیه و روشن کهردن بدل روشن کهرک معناسی لفظی کی روشندر دیوب صافی و پاک کهرله تفسیر ایدنه نه اعتراض ایلین کندی معترض واقع اولمش (محول بیت) بریسی اوغلنی بیترندن سؤال ایلدی یعنی حضرت یعقوب پغمبردن علیه السلام که یوسنی بیترمش ایدی بوبله دیو که ای بی پاک و پاکیره اصل و نسب ای پیر خردمند (زمصرش بوی پیراهن شنبیدی * چرادر چاه کنعانش ندیدی) زمصرش شین ضمیر معناده پیراهنه مقیددر (وزاء مفرد ازدن مخذوفدر پس بوبله دینه اعتراض ایدن کندی معترضدر (بوی پیراهن لامیه (شنبیدی فعل ماضی مفرد مخاطب ایشندک یعنی طوبدک

رد شعی
ردان سید علی
رد سروری

رد سروری

رد سروری

دیمکر (شدیدن یعنی اشتک حاسه سمعه مخصوص ایکن مجازا حاسه شمعده استعمالی چوقدر
 تنکه خواجه حافظ بیورر (بیت) بوی بنفشه بشنو وزلف نکار کیر * بنکر برنگ لاله و عزم
 شراب کن) حاصلی قوقوی طوبعده استعمالی چوقدر تر کیده ده بور نم قوقی طوبعاز دیرل
 (در حرف ظرف) چاه کنعان لامیه (چاه قوی و کنعان حضرت یعقوب ملکیتی و سربانیدن
 قویتنک ابراقطنی ایکی فرسخ بر مقدار ی انجق و ارون مذکور چاه مستعملدر یاننده
 بر مسجد وار بولک اوسنده بر کوچک کویک یاننده حاصلی شامدن قدس مبارکه واران بولک
 اوسنده در (ایکی شین بیله یوسفه راجعدر که فرزندانن عسارنددر (محصول بیت) حضرت
 یعقوبه ساثل دیر که مصر دن حضرت یوسفک کوکلی قوقوسین طوبدک تنکه مشهور
 حکایه دریانچون چاه کنعانده ایکن انی کوزمدک یعنی کنعاندن مصر اون بش کونلک بول
 اراغ ایکن قوت شامه ایله پیراهنی بوینی احساس ایلدک یاقوت باصره ایله بوقدر قرب مسافده
 انی نیچون کوره مدک (بکفت احوال ماری جهانت * دی پیداویدیکرم نهانست) احوال ما
 لامیه و مبتدادر (برق جهان ترکیب توصیفی و خبر مبتدادر (برق شمشکدر (وجهان جیم عربک
 قحجبله صفت مشبهه در جهیدن جیم بحمله اوقیان عندی اوقورمش جیمک کسر یله جهان
 اوقیانلر دنیا معناسنه ملا حظله سز اوقورلار ایمش ادات تشبیه مقدردر (هم جو برق جهانتست
 تقدیرنده صحراغن شمشک کی دیمکر جستن وجهیدن قالمغله شرح ایدنر غلط ایشلر
 (دی یا حرف وحدت بر دم و بر ساعت دیمکر (دی مبتدا و پیدا خبری تقدیری پیدا سندر
 نهانست قرینه سبله (دیگر دم یته مبتدا (ونها نیت خبری مصراع ثانی جائزدر که برق جهانی
 بیان ایلله و جائزدر که مذکور احوالی (محصول بیت) حضرت یعقوب سائله جواب و یروب
 دیدی انبیا و اولیانک مجزات و کرامات و خرق عاتلری برق جهان کبیر یعنی استمرار و دوام
 اوزره دکل حاصلی انبیا دن ظهور مجزات و اولیان ظهور کشف و کرامات دائمی دکدر بلکه
 منبض از لنددر افاضه ایدر سه مستفیض اولور و الافلا (کهی بر طارم اعلا نشینم *
 کهی بر پشت پای خود نینم) کهی الف تخفیف حذف اولاندی (یا حرف وحدت بروقت
 دیمکر (بر حرف استعلا) طارم راده حرکات ثلث ایلله ترکیده درم دیدکلی ترکیان و کوچر
 اولایلر کچیله اوردنکلی اودر که فلسکی اکا تشبیه ایدوب طارم دیرل بونده ده مراد طارم دن
 فلکدر (اعلا به اضافتی بیانیه در (بر حرف استعلا اولی بودر که حرف صله اوله (بیت
 ارقه (پایه و پایک خوده اضافتلی لامیه در (نینم فعل ننی مستقبل بینیدنن (محصول بیت)
 حضرت یعقوبک جائنندن بیورر که اولور که فلک اعلا ده و فوق سماءه و نورم یعنی زمان
 تجلیده کنیدی اعلا ی علین ده بولورم و کاه اولور که ایامک ارقه سنی کورم یعنی اسفل سافلیه
 دوشرم حاصلی مصراع اول مقام سکر دن خبر و یروب مصراع ثانی مرتبه صعودن که بشریت
 عالمی در (بعض شراح مصراع ثانیکن معناسنده کاه اولور که ایامک ارقه سنی اوزرنده اولان
 نسته بی کورم دیش فی الواقع نسته کور مشه بکرمز (طارمی فرا اودیمکله تفسیر ایلینلر
 طاری بیلز عیش (زیرا قره او عرب صحرا نشینک واکرادک و بعض کوچرا ولی ترکیانک اودر که
 طولانی اولور چر که اسلوبنده قره چلار دن جتارلر (بس فلکله بونک هیچ و جهله مناسبتی
 و مشابهنی بوقدر زرا بو اوزوندر اکا بر کلاری کی (بعض شراح اعجامک بعض مقلد لندن مصراع
 ثانیکن مکتوب نسخنه سنه مخالف کلمات نقل ایلدیکنه اعتبار اولما سون که نامو اندر (اگر
 در ویش بر حال بماندی * سر دست از دو عالم بر فشانیدی) حال یا حرف وحدت ظاهر بر حالدن
 مراد عالم کشف و تجلیدر (یعنی عالم سکر در (بماندی فعل حکایت حال ماضی سر بونک کی

حاصلی شدیدن بونک کی برده
 طوبعی معناسنده در *

رد شمع
 رد شمع و کافی
 رد شمع و کافی

روان سید علی
 رد سروری و شمع و کافی
 بقاد اطرافنده قونوب کوچن
 ترکیانک اولری قره اودر عرب
 صحرا نشینک کی شد
 رد کافی

بر رده اوج معنا سنه در (دسته اضافتی لامیه در بونده سر دستدن مراد بر مقلد رابکن
 ذکر جزء واراده کل طریقه نفس دست مراد در (بر حرف تأکید (فشانیدی حکایت حال ماضی
 مفرد غائب لغتده سلکدر دی دیمکر اما بونده ال چکوب فارغ البال اولمقدن کنایتدر
 (محصول بیت) اگر در ویش سالک بر حال اوزره قالدی (یعنی احوال کشف و تجلی ممتد و مستمر
 و دائم و باقی قالدی (یعنی کاه کلوب کاه کتمسه ایکی عالمدن الی چکوب حضور ایدوب فارغ البال
 اولوردی حاصلی احوال سکر و ام اوزره قرار ایدیدی ما سوادن منقطع او اوب دائما افندیسی
 ایلله معامله ده اولوردی (حکایت) در جامع بعلک کله چند بر طریق وعظ می کفتم با جماعتی
 افسرده دل مرده راه از عالم صورت یعنی نبرده دیدم که نفسم درغی کبر و انش کرم من در هیزم
 ایشان اثر نمی کنند بر یغ آدمم تر بیت ستوران و آینه داری در محله کوران ولیکن در معنی باز بود
 و سلسله سخن دراز) جامع بعلک بیوردی قصبه ک اوزره سنده بر بولک جامه در که جمیع قصبه بی
 آلور یعنی هپسی اکا صغار خالیدن ولید بناسیدر دیرل (و بعلک شامک بری یاننده بر بوجق کونلک
 بولده بر شیرین قصبه در که اول ولایتده اندن اوجو زلق بر یوق هر نسنه سی وفرت اوزره در
 خصوصاً صوبی (کله یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل همزه به حرف وحدت دین حرف
 وحدتی بیلز عیش (چند نیجه (یا حرف صله (جماعتی یا حرف وحدت افسرده طوکش دیمکر در بیجه
 مجملدیر لرجاعته صفتدر (دل مرده وصف ترکیبی در کوکلی اولمش معناسنه صفت بعد
 الصفتیدر جماعتک (راه بول (عالم صورت بیانیه (یعنی یا حرف صله (نبرده فعل ننی ماضی دن
 بر قسمدر (راه مفعول صریحی (وازا عالم و معنی غیر صریحی (راهک اولنده و او حرف عطف
 یارانلر صحیح نسخنه ره مخالف یاز مشلر و جماعته صفت ثالث اولد یعنی بلما مشلر (که حرف بیان
 (نفس بونک وفانک قححه ر یله بونده سوز مراد در (یعنی نصیحت و پند (در حرف تأکید (نمی کیرد
 فعل ننی استقبال مفرد غائب استعماللرنده تأثیر ایلز دیمکر (تنکه خواجه حافظ بیورر (بیت)
 دلم جزه مهر مهر و یان طریقی برغی کیرد * زهر در می دهم پندش ولیکن درغی کیرد) آتش کرم
 بیانیه (ومنه اضافت لامیه در (در حرف صله (هیزم تر بیانیه (هیزم اودوندر (و تر یاش معناسنه
 (ایشانه اضافت لامیه در (در یغ حیف معناسنه (آدمم بکا کلدی دیمکر (ز بیت ستوران
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر (الف و نون ادات جمعدر (ستور طوار دیمکر (یعنی بینلن
 حیوان وقاطر و غیر یسی کی (آینه دار و صف ترکیبی در (دار بدنن آینه طوبیجی (معلوم اوله که
 آینه دار و آینه کردان شول کیمسه به دیرل که و آینه بی اله الوب کز در روملاقی اولدینی کیمسه به
 صونار اولده بر باره آینه به باقوراندن صکره چقاروب اله راجعه و بار قاج منغری و یروب آینه بی اله وضع
 ایدر (بووضع کتر هندی و عجم فقر اسنکدر و آینه دن مراد و مشتی آینه در که ده و ردن صابی او اور
 وانلر آینه دبسلر اول مراد در خواجه حافظ آینه داری مذکور معنایه قصد ایشلر بویتنده
 (بیت) دل سرا پرده محبت اوست * دیده آینه دار طلعت اوست) بس آینه داری آینه فروش
 معناسنه اخذ ایدنلر و تفسیر بی کلیا ایهال ایدنلر معلوم مدر که مذکور تقریردن بی نصب ایشلر
 (ولیکن ادات استدرک (در معنی لامیه (باز بونده مفتوح دیمکر (سلسله سخن بیانیه (سلسله
 زنجیره دیرل (سوزه اضافتی مجاز ایلله در درازدالک کسر یله و قحجبله اوزون دیمکر (محصول ترکیب)
 (بعلک جامه و وعظ طریقه بر نیجه کله سو یلدرم یعنی خلقه و وعظ ایدرم حاصلی کندیلری
 طوکش و قلدیری اولمش بر جماعته نصیح و پند ایدرم عالم صورتدن جانب معنایه بول ایلماش حاصلی
 عالم معنایه و مقصد اقصایه وصول بولماش بر بولک قاسیلر ایددی کورده که نفسم کلات نفسم یعنی
 وعظ دل پسندم و تذکر دایز بر اول طاش یور کایله تأثیر ایلز و نیم ایشیق آتشم یعنی آتش کی

رد شمع

رد سروری و شمع و کافی

مطلب

رد شراح جمیعاً

سوزناك كلام اثلرك باش اودون كي يارد طبيعتلر بيه اثر ايلز حاصل اول خبر دالي بعلبك قومنه
نفس سوزناك و بنده آشنا كم تاثير ايلز بس بكا حيف كلدی حیواناته تريه ايلك وكورل
مخاله سنده آينه داراق قلبي يعني وعظ ونصيحتهن فراغت ايلك كلدی ابدی ايكن معنی قیوسی
آچق ابدی سوز سلسله سی دراز یعنی وعظ ونصيحتهن ترك ايلك پری دكل ابدی ذرا بكامه بی
ال و بر مشیدی ولوز ون اوزاق سوزنه باشلدم ابدی حاصلی زیاده سوزك تورو یر ابدی (در بیان
این آیت كه (ونحن اقرب اليه من جبل الورد) بوايت كريمه لك يسانده ايديكه (نحن ضمير
مرفوع متصل محلا مرفوع مبتدا (اقرب اسم تفضيل بغير رك ديكدر لفظا مرفوع خبر
مبتدا در (الی حرف جر (وها ضمير مجرور متصل جار و مجرور اقر بك صله سیدر (من حرف
جر اقر به متعلق (جبل مجرور در من حرفیله لغته ايب معناسنه در یونده و ریده اضافتی
بیانیه در (ورد واوك فخیله بیون طمرینه دیول بونلر ایکی طمر در یری بیولك بر جابندن و یری
بر جابندن جبل الوردی قرب امکنده ضربه مثل ایدر عرب (محصول ترکیب) وعظ ونصيحتم
بوايت كريمه لك يسانده ايديكه بر اذناك هر حاله اعلامن جبل و یر بدن اكا اقر اولان كي
یعنی هر حاله بر واقف و یر دن این لك حانی یلور یو قدر (سخن بجای رسانیده بودم كه
كفتم) یعنی سوزی یر یر ایشدر مشیدم كه دیردم (قطعه) دوست نزدیکتر از من نیست
وین عجبتر كه من از وی دورم (دوست مبتدا (نزدیکتر نزدیقین ديكدر نر ديكده بویه در
(و ترادات تفضیل) و نیست سین وناسی معناده نر ديكتره مقید در حاصلی خبر مبتدا در
(از من بمن بدن بكاد ديكدر) وین اصلنده واین ابدی همزه ضرورت وزن ایچون حذف اولوب
كسره سی واوه نقل اولدی و یا همزه كسره سیله حذف اولوب واوك فخی كسره به مبدل اوله
ما بعد تنه یا ساكنه ایچون و لکل وجهه (محصول بیت) حضرت شیخ بوقطعه بی آیت
كريمه به مناسب ذكر ایلش دوست یعنی جانان بدن بكایقین رقدرا ما بوزیاده عجب و غریبدر كه
بن اندن دورم یعنی بن لك نورینه مستغرق و لك نوری شده ساریدر اما عوا یق دنیو به
و علابی بدیه بی اول نوردن غافل قلوب دور و مهجور ایشدر (چه كنم باكه توان گفت كه او*
در كنار من ومن مهجورم) یا حرف صله (و كه اسمدر كیم معناسنه (كف مصدر معناسنه در
(كه حرف بیان (اوضعی مذكور دوسته راجع در و صراع ثانی به مرفوندر (در حرف ظرف
(كناریان معناسنه در) منه اضافتی لامیه (واو حرف حال) (ومن مبتدا) و مهجور خبری
(محصول بیت) نیجه ایدوب یلیه بن كیمه ديك اولور و كیمه اكلدوب اذناك ایدر كیمه كنندرك
جانان بنم یاغده در وین اندن دور و مهجورم (من از شراب این سخن مست و فضله قدح
در دست) من مبتدا و ما بعدی خبری (منك اولنده و او عطف ابراد ایدنلك معنی جانبیه
و صولی بوعیش (فضله از نغه و زیاده به دیرلر (قدحه اضافتی لامیه (محصول ترکیب)
بن آیت كريمه لك فحوا سندن و مذكور قطعه لك مضمرنی شرابندن مست و بواسرارك كیفیندن و اله
و حیران ایدم و اول جانك فضله سی و اول یاده لك بقیه سی هنوز المده ابدی یعنی كلام مطول
و دور و دراز اولوب سوزیمی غم نام ایدوب دو كنندم ابدی (كه رونده از كنار مجلس گذر كرد
و دور آخر در و اثر كرد نعره چنان زد كه ديكران بموافقت اودر خوش آمدند و خا مان مجلس
در جوش كفتم سبحان الله دوران با خبر در حضور روزن ديكان بی بصردور (كه حرف بیان
(رونده اسم فاعل كدیبچی ديكدر یعنی بولچی (و یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل
(همزه بی حرف وحدت طونان خطا ایلش) (كنار مجلس لامیه) گذر كرد گذر ایلدی یعنی
گذردی (دور آخر بیانیه مضاف الیه محذوف تقدیری دور آخر مجلس ديكدر مجلسك

در سروری و کافی

در سببی و کافی

صوك دوری (در او اثر كرد اكا اثر ایلدی ديكدر زیرادر یونده حرف صله در (نعره لغته ككردن
یعنی خبشومدن چقان صوته دیرلر اما بولك كي یرل ده قتی جیغمغه دیرلر (چنان انجلین
دیکدر (كه حرف بیان (دیکران غیرلر) (یا حرف مصاحبت) (مواقت اومصدر لك مفعولنه
اضافتیدر (در حرف صله) (خروش خاء معجه لك وراك ضمیه لیه اسمدر خروشدن
چو قرامق معناسنه (مثلا طخیره و یاچولك قینار كن قیاغن اوسنه قوسك اندن چقان
صوته چو قرامه دیرلر (و فارسیجه خروش خا مان خامك جعبدر ناچخته ل ديكدر (مجلسه
اضافت لامیه در بخازا (در حرف صله) (جوش اسمدر) (جوشیدن قینامق معناسنه) (سبحان
مقام تنزیه و تعجیده مستعمل لفظدر (بونده تعجب مراد در (جلاله به اضافتی مصدر لك مفعولنه
اضافتیدر (دوران دورك جهیدر ابرافلر ديكدر (باخبره اضافت بیانیه و مبتدا) (یا حرف
مصاحبت) (با خبر خبردار ديكدر) (در حرف ظرف) (حضور بونده غیبت مقابلی در (زديكان
دورانه معطوف (بی بصره اضافت بیانیه) (ودور خبر نزدیكان در (تقدیر كلام در حضورند
و دورند در ادات خبر قینه قائم اولدی بچون حذف اولدی (محصول ترکیب) سوزیمی
هنوز تمام اتمدین بر چكینی مجلس وعظك یانندن كذر ایلدی و مجلس وعظك صوك دوری
یعنی آخر مجلسه نقل اولسان كلات اكا تاثير ایلدی انجلین بر نعره اوردی كه غیر یلر لك
مواقتیله های وهوی و خروشه كلدیلر و مجلس وعظده اولان خام و ناچخته لری جوشه و شوقه
كشوردی یعنی جمله سته بر حال غلبه ایلدی كه انكله یله فریاد و فغان و های وهویه باشلدیلر
بوحالسدن بن تعجب ایدوب سبحان الله دیدم ۳ نه عجب حالدرك مسافه بعیده ده اولوب عارف
بالله و خبردار و اگاه اولانلر مجلسه حاضر کی اوله بلكه حقیقتده حاضر اوله و قریب مجلس
و داخل صحبت اولان بی فهم وی ادرا كار ظاهر ده حاضر ایكن معنی عالمسده غائب و دور
و جدا و مهجور اوله ل اصلا متأثر اولوب (لهم قلوب لا یفقهون بها) خواسته ماصدق اوله ل
(قطعه) فهم سخن چون نكند مستمع * قوت طبع از متكلم مجوی (فهم سخن مصدر لك
مفعولنه اضافتیدر (چون ادات تعادل) (مستمع اسم فاعل) (قوت طبع مصدر لك فاعله
اضافتیدر (مجوی فعل نمی مفرد مخاطب) (جویدندن) (جستن دن دینلر خطا ایلدی لیر
(محصول بیت) مخاطب و سامع متكلمك سوزینی فهم و اذناك ایلیمجه متكلمدن قوت طبع
و شوق و تاثير توقع ایلیمه یعنی مستمع كه سوزنی اكلیه سوزنه طاقتی اولماز و سوز سوبلیه چكی
كاز حاصلی حسن تقریر و فصاحت بیانه مالك اولماز (فصحت میدان ارادت بیار * نازند
مرد سخن کوی کوی) (فصحت وسعت کی مصدر در) (میدانه اضافت مصدر لك مفعولنه
اضافتیدر (واو ادته اضافت بیانیه در (بیار فعل امر مفرد مخاطب در آریدندن كه مخففدر
آوردندن) آوردندن فعل امر دو دین خطا ایلش (فصحت بیارك مقدم مفعولیدر) (نا حرف تعلیل
(زند فعل مضارع مفرد غائب اوره ديكدر یعنی چاله) (مرد سخن کوی بیانیه) (سخن کوی وصف
ترکیبی در کوییدن (كفتن دن دینلر خطا ایلش) (کوی كاف عجمك ضمیه طوب ديكدر
یزنك مقدم مفعولیدر و مرد سخن کوی فاعلی (محصول بیت) ارادت میدان وسعت كشور
یعنی میدان ارادتکی واسع ایله ارادتکی چوق و یسوك ایله ناکیم سوز سوبلیه مرد کوی
سخنی مراد اوزره اوره یعنی استبدی کی بسط كلامه قادر اوله حاصلی سن ارادتکی واسع ایله
ناکیم متكلم فصاحت و بلاغته تكلنی واسع ایلیمه (حكايت) شی در بیابان مکه از غایت
بی خوابی پای رفتن نماد سر بنهادم و شتر بان را كفتم دست از من بدار) شی یا حرف وحدت
(در حرف ظرف) (بیابان مکه یعنی یریه مکه لامیه) (غایت بخوابی لامیه زیاده اویق و سوزلقدن

۳ نه غریب اسخذه

رد این سید علی و سروری

رد سروری

رد این سید علی و سروری

دیمکدر پای رفتن بیانیه کتمک یعنی یورومک ایانی دیمکدر (عائد فعل نفی ماضی مفرد غائب
 قالدی دیمکدر عجز دن کنایه در (سربنهادمک مقدم مفعولی باشم قودم) یعنی بر مقدار
 استراحت ایچون باشمی به قودم (شتریان شتر همره نک حد فیه دوه در وبان ادات
 فاعل دوه جی دیمکدر (را ادات مفعول) کتمک مقدم مفعولی در (دست بدارک مقدم مفعول صریحی
 (واژمن غیر صریحی) رالک بدن طوت (یعنی قوبنی بر مقدار بونده اوبویام (محصول ترکیب)
 بر کیمه مکه بونده و سبابانده حاصلی بر به سنده زیاده اوقوسن لعدن حرکتیه و یورومکه
 بحال قالدی کتمک ایانی قالدی کال عجز دن کنایه در (الا کتمک الی وایانی اولمز حاصلی
 کلام مجازیدر بوبله اولمجه باشمی به قودم و دوه جی به دیدم الک بدن چک بر پاره استراحت
 ایدنه (قطعه) پای مسکین پیاده چند رود * کز تحمل ستوه شربختی (پای مسکین پیاده
 (اصلنده پای پیاده مسکین ایدی (پس ضرورت وزن ایچون صفتی موصوف اوزره تقدیم
 ایدوب (پای مسکین پیاده دیدی (مسکین پیاده نک ایانی دیمکدر مسکینی پایه صفت ایدوب
 معناسنی بیچاره و قدر تسزایق پیاده نیجه بر کیده دبین ترا کعب عجمده عجب منصرف
 انمش (کز که حرف تعلیل (واحرف ابتدا (تحمل فعل باندن مصدر در بونده بولک کورتورمک
 و تعب و مشقته صبر ایلمک معناسنه در (ستوه سینک ضمیمه عاجز و فرمائه معناسنه در (بختی بانک ضمی
 و خای مجبه نک سکونیه بسرک دوه دیمکدر (محصول بیت) مسکین و نامراد و بی چاره پیاده نک
 ایانی نیجه بر کیدر یعنی نه دکل بول یورومکه و قطع مسافه ایلمکه قادر در یعنی مالک دکل
 زیر طی منازل و قطع مراحل ایلمکه بواره پرمشقته بسرک و توانا دوه لری طاق و بی بحال
 اولدی یعنی یورلدی قالدی پس بشرک نه طاقی وار که تحمل ایلمه مصراع ثانی بی جمله حالیه
 اعتبار ایدنلرک بودله بر حالری یوغیش (ناشود جسم فریبهی لاغری * لاغری مرده باشد
 از سختی (ناحرف غایت درالی معناسنه (شود فعل مضارع مفرد غائب افعال ناقصه دن بصیر
 معناسنه (جسم اسمی) (فریبه اضافتی لامیه (یا حرف وحدت) (فریه فانک قحی و رانک سکونیه
 و بانک کسریله و های اصلیه ایلمه سیم دیمکدر عربجه سمن دیرل (و یا حرف وحدت لاغرشودک
 خبرید رارق دیمکدر عربجه غث دیرل غینک قحی و نای مثله (لاغری یا حرف وحدت
 و یا تکبر بر لاغر و یا مطلق لاغر (مرده باشد اولمش اولور (یعنی اولور (لاغری مبتدا و مرده باشد
 خبری (واژ سختی باشد متعلق خبری (محصول بیت) سفر لک شداید و الا می بدیهی ایدن اولدیغی
 هر کسک معلومی و معهودیدر تعریفه احتیاج بوق و علی الخصوص که مکه مکرمه سفری
 نه مرتبه صعب و شدید اولدیغی کورن و چکن یلور ایچق ایدی بومبارک سفرده بر سیمز حیوانک
 تعب و مشقندن جسمی لاغری یعنی الام و شداید تحمل ایدوب ضعیف و زبون اولقی مرتبه سته
 و ارنجه لاغر اولان حیوان محنت و فلا کتدن صاع قالمز اولور و توانا لری بحال اولدقلری
 محله ناتوانا طاق کتد ریموب هلاک اولور (کفت ای رادر حرم در پیشست و حرامی در پس
 اگر رفتی بر دی و اگر خفتی مردی) کفت شتریان دیدی (حرم یعنی حرم مکه (حرامی یعنی
 دشمن (حرامی ذکر حرمه صنعت اشتقاقه داخل اولسون ایچوندر (بوصفته جناس
 مطلق دبین مطلقا افترا ایلش (پیش (و پس ذکر صنعت تضاد در اکثر نسخه ده (در
 پس برینه از پس واقع در (رفتی فعل ماضی مفرد مخاطب در اکسر کتد نک یعنی
 کتد کسه (حاصلی کتد یک تقدیر جه دیمکدر (بردی فعل ماضی مفرد مخاطب بونده
 خلاص بولدک دیمکدر بوبله برده بوعبارت اصطلاحا حله مفعول تقاضی ایلمز (ظفر بولدک و مراد که
 غالب اولدک معالیده استعمال ایدر (پس بونده جان و روح عبارت لر یعنی تقدیر ایدنلر

رد شعی

شارح هر حرمک توجیه
 شعی به اعتراضی مسند
 لکن کند نک توجیه اولی
 دخی سوز کتوره جکی لدی
 التامل معلوم اولور
 (محمد اسعد)

رد شعی و کافی

رد کافی

بواسطه مالیدن غاغلار بمش (خفتی فعل ماضی مفرد مخاطب بونده اوبودک دیمکدر (مردی یا ضمیر
 خطابدر اولدک دیمکدر (معلوم اوله که عربیده ادات شرط فعل ماضی به داخل اواسه انی
 استقباله نقل ایدر (اما فار سیده نقل ایلمه مکده جائز پس بونده ایکی وجهله بیله مسامح وار
 (محصول ترکیب) شتر بانه الک بدن چک بر پاره استراحت ایدنه (بجک شتریان دیدی ای رادر
 حرم مکه اوکده در یعنی ایلروده دیمکدر زیرا بونده قربنه و بعدینه اشارت بوقدر را کرچه
 ترکیده اولک عبارتی نوفا قر به دلالت ایدر و حرامی وعد و کرده و آرده در اگر کیدر سیک
 و یا کتد کسه خلاص بولور سین و یا بولدن یعنی مراد که غالب اولدک و اگر او یور سیک
 و یا اوبوب قالد کسه اولور سین و یا اولدک حاصلی کیدر سیک مراد که ظفر بولور سین اوبوب سیک
 هلاک اولمکی مقرر بیل (بیت) خوشست زیر مغیلان براه باد به خفت * شب رحیل ولی
 ترک جان بیاید کفت) زیر مغیلان لامیه مغیلان کعبه بولنده یعنی بر به ده بر دیکتلی اغناجک اسمیدر که
 دیکتسیری اوزون و سباه اولور و بیوکسکی شفتالو اغناجی دکلوا اولور بر به نک اودونی اولور
 (زیر مبتدا) (و خوشست مقدم خبری (و براه بادیه خفته متعلقدر (و خفت مصدر معناسنه در
 بادیه صحرا بونده بریه مراد در (شب رحیل لامیه) (رحیل رحلتک اسمیدر کوچ معناسنه
 (یعنی سفر اوزره کوچمه نک اسمیدر (ولی ادات استدرالک) (ترک جان مصدرک معناسنه
 اضافتیدر (بیاید با حرف تأکید) (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر (کفت مصدر معناسنه در
 که مضارعه مقارندر (محصول بیت) رحلت کیجه سی راه بر به ده مغیلان التنده یا توب اوبوق
 لطیفدر و حضور و صفا در ولیکن جان ترکن سو یلمک کرک یعنی یکدم جانندن و او اورسم
 اوایم دیمک مرتبه سته وارمق کرک حاصلی هلاک اولوب اولمکی اختیار ایلمک کرک و جائز در که
 بونده کفت مجازا کرد معناسنه اوله (معلوم اوله که مغیلان التنده یا توفدن مراد کولکه لیمکدر
 بو معنی ایسه شده ملحوظ دکل زیرا کیجه ده هر بر کولکه در اما کوندر اگرچه بعض برده
 قیاقولتقلیده کولکه در لیکن هر رده بولنماز و مغیلان اکثر یرده بولور علی کل حال بونده
 مغیلان ذکر یردد دن خالی دکل (حکایت) (پارسی را دیدم بر کار دریا که زحم پلنک
 داشت و بهیچ داروبه نمی شد و مدت ها در آن بخور بود و دم بدم شکر خدای تعالی همی
 کفت الحمد لله که بمصیبتی گرفتارم نه بمعصیتی (پارسی) (یا حرف وحدت) (ورا ادات
 مفعول (براداد ظرف) (کار در یا لامیه) (که حرف بیان) (زحم پلنک لامیه زحم یاره) (و پلنک
 قیلان (دار و رانک ضمیمه دوا و علاج دیمکدر به بونده ایو معناسنه در یعنی یاره سی اوکلر دی
 (رنجور می بضه دیرل زیر انج المدر پس رنجور الم دار دیمکدر (کنج خرنه به و کنجور خرنه داره
 دیکلری کی (دم بدم ساعت بساعت یعنی هر دم و هر ساعت (شکر خدا مصدرک معفولنه
 اضافتیدر مصیبت آدمه کلن بلا والم (و معصیت و کتا و عصیان (و یاری وحدت و تکبره قابلدر
 (محصول ترکیب) حضرت شیخ بیورر سیاحتم زماننده در یا کنارنده بر طاید کورد مکه پلنک یاره سین
 طو تودی یعنی آنی پلنک یاره لمشیدی و هیچ بردوا ایله اوکلر دی و دائما خدایه شکر سو یلر دیکه
 الحمد لله که مصیبتی گرفتارم یعنی مبتلایم معصیته گرفتار دکل یعنی قدر که عذاب والم چکرسم بکا
 کتاه یا زلماز دیو دائما خدایه شکر ایدردی (قطعه) (کرمر ازار بکشتن دهدان یار عزیز * تانکوی
 که دران دم غم جانم باشد) زار اسم در ذلیل و حقیر معناسنه آنکیچون زار و ذلیل و حقیر و زار درلر
 عطف نفس بری طریقله ایدی زار ایکلمی معناسنه در دینلر زارله زاری بی فرقی ایلمه شایر تکه
 دقایق الحقایق مرغ زار ایله مرغ زار بیاننده ایکسندیده تحقیق ایده ماهش لیکن متضغ اولان کلار انجق
 مقلد کلامر تأمل ندر (یا حرف صله) (کشتن مصدر در قتل معنا سته (دهد فعل شرط مفرد مضارع

رد شرح جمعا
 مطلب

مغیلان اصلی ام غیلاندر لکن
 ناس ارا شده تحریف ایله
 مشهور در

جواب از طرف شیخ
 مغیلان التنده یا توفدن مجر
 کولکه لیمک ایچون دکلدر
 کیجه ایجه اچده خفته
 اولدن برودت ماه و هوا با خود
 ژاله و بارانن مهمالکن وقایه
 ایچون زیر مغیلانده یا توفدن
 اولدر بوضو رنده حضرت
 شیخک مغیلان ذکر یردد در
 (مجرد اسعد)

رد بن سید علی و سروری و کافی
 رد قایق الحقایق

غائب آن فاعلی (و بارع بر اضافت بیانیه ایله آنک مشار الیهی) و مراده مک مفعول اول صریحی
 و زار مفعول ثانی (و بکشتن غیر صریحی زار لفظی حال طو تلمی حال ایملار) دهد ایکی
 مفعول الیدیغی انکار ایملار معنایه و اصل دکلر یمش (نا حرف تنبیه) نکوی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب (که حرف بیان) در حرف ظرف (آن اسم اشارت) دم نفس و ساعت معنایه در (غم جانم
 لامیه باشد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده غم جانم راجع ضمیر در) (محصول بیت) اگر اول
 بار عزیزی یعنی جانانم بنی زار و ذلیل قتل ایلمکه و پر رسه یعنی قتل فرمان و پر رسه حاصلی بنی ذات و حقارتله
 قتل ایلمکه زنده دیمه سین که اولد مده و اول وقتده جانم غمی اوله یعنی جان غمی و اولمک قیفوسی
 اوله حاصلی اولدن پروا حکم (مصرع اولمک معنایه اگر بن ضعیفی قتل ایلمکه و یره دین ضعیف
 سوبلش) و مصرع ثانیک تحقیرده بوبله خیال ایتمه که اول حاده اولان ناله و انیم باش و یرمک
 المندن اوله دین زار لفظی ناله و انیم معنایه ظن ایلمدیکی زیاده فاسد در و انیم جانم کتد و کندن
 دکلر دین بیتک معنایه ایگلتش (کویم از بند مسکین چه کنه صادر شد که دل آزرده شد
 از من غم آنم باشم) بنده مسکین بیانیه (کنه کنه اهدن محفقد) (که حرف بیان دل آزرده وصف
 ترکیبی اقسا منکدر کوکلی انجمن دیمکدر) (غم آن لامیه) (محصول بیت) قتل زمانده جان و باش
 غمین حکم بلکه دریم بنده مسکینده کنه صادر اولدیکه بدن آزرده دل و پریشان خاطر
 اولدی اول جانان بنده آنک غمی اولور یعنی جانانک بنی قتل ایلمکه بدن مغرابل و پریشان خاطر
 اولدیغیچون در پس الم و غم بوجهتند پر بخسه مقتول اولدیغدن دکلر حاصلی جانان بدن
 پریشان خاطر اولدیغدن بجهت ورم و الا آنک کشته سی اواق حیات جا و داند بدن آزرده دل
 و پریشان خاطر اولدی دیوناله ایدر بن دین پریشان سوبلش (حکایت) در ویشی را ضرورتی
 پیش آمد کلیمی از خانه یاری بدزدید حاکم فرمود که دستش برید صاحب کلم شفاعت کرد که
 من اورا بجل کردم حاکم گفت بشفاعت تو حد شرع فرو نکذارم گفت راست فرمودی اما هر که
 از مال وقف چیزی بدزدد قطعش لازم نیاید که الفقیر لایمک شیدا و لایمک هر چه در ویش از راست وقف
 محتاجانست) در ویشی را با حرف وحدت (و اادات مفعول) ضرورتی با حرف وحدت (پیش
 امد او کندی یعنی واقع اولدی) (کلم کاف عربیک و لامک کسره) بوبله انواع بساطدن
 بر نوع بساطک اسبدر که هر کسک معلومدر کاف عجمک کسریله دینلر عندی سوبلش (و یا
 حرف وحدت) (خانیه لایمه) (و یا حرف وحدت) (بدزدید او غرایدی دیمکدر) (که حرف بیان) (برند
 بای تا کید ایله فعل امر جمع غائب) (دستش مقدم مفعول) (صاحب کلم لامیه اضافت سزده استعمال ایدر
 بونک کیلری شفاعت کرد شفاعت ایلمدی) (که حرف بیان) (بجل بانک قهی واه مهمله نک کسری
 و سکون لامله حلال معنایه مستعمل لفظ در) (باسیبتی متعین حرف مصاحبت شفاعت تولا مه) (حد
 شرعه بوبله در فروادات تا کیدر بونک کی بر رده) (نکذارم فعل نفی مستقبل متکلم وحده ترک واهمال
 ایلمد بیکدر راست فرمودی راست بونده کرچک معنایه در کرچک بوردک دیمکدر اما اادات استندراک
 (که اصلنده هر کس که در حذف و ایصال طریقله کس ترک واندی) (مال وقف چیزی یا حرف وحدت
 بدزد فعل مضارع مفرد غائب او غرایه دیمکدر) (قطعش تقدیری قطع بدش در) (که حرف تعلیل
 الفقیر لفظا مرفوع مبتدا) (لایمک فعل نفی مستقبل مفرد مذکر غائب مبنی للفاعل فاعلی تحتیده
 مستتر فقیر راجع ضمیر) (ویشا لفظا منصوب مفعول) (هیچ بر شیده مالک اولماز دیمکدر) (و لایمک
 مذکور کی در مبنی للمفعول قائم مقام فاعلی مذکور کیدر کیم به مملوک اولماز دیمکدر) (در ویشان
 فقرا مراد در) (و اادات تخصیص) (وسین و اادات خبر در ویشلرک در دیمکدر) (وقف محتاجانست
 مصدرک مفعول و افاضتیدر) (الف و نون اادات جمعدر) (وسین و اادات خبر) (محصول ترکیب)

رد سروری و کافی
 رد سروری و کافی

قوله (وزار مفعول ثانی)
 اشعاره نسخه متعدده ده
 کوراش ایسه ده تا ماله
 محتاجدر (محمد اسمع)

رد شعی
 رد کافی
 رد سروری

رد کافی

رد شعی و کافی

بردر و بشک او کنه بر ضرورت کندی (یعنی احتیاجی واقع اولدی بر یاریک) (یعنی کندی کی
 بردر ویش بولد اشک اوندن بر کلیم او غرایدی حاکم یعنی قاضی بیوردی که این کسه لار السارق
 و السارقه) حکمیه بوبله اولنجه صاحب کلیم شفاعت ایلمدی که بن اکا حلال ایلمد و دعوی
 و نزاع ایلمزم دیو (قاضی دیدیکه سنک شفاعتک سبیلله اقامت حد شرعی ترک ایلم بونک کیلرده
 رعایت خاطر مشروع دکلر) (البته شرعه لازم اولان حکمی اجرا ایلمد صاحب کلیم دیدی
 کرچک بیوررسین اما هر کیمه که وقف مالدن بر نسنه او غرایه اکا قطع مد لازم کلر زرا فقیر
 دینده نه بر نسنه به مالک اولور و نه کیم به مملوک اولور هر که در ویشلرک اول فقیر و محتاج لره
 وقفدر یعنی در ویشلردن اخذ اولنان نسنه فقرا به موجب عقوبت اولما زرا بر معناده کندی
 حقار بن المش اولور (بس انلر منه قطع مرتب اولور و نه ضمان) (حاکم دست از و بداشت و گفت
 جهان بر تو شک آمده بود که دزدی نکردی الا از خانه چنین یاری گفت ای خداوند نشنیده که
 گفته اند خانه دوستان بروپ و در دشمنان مکوب) دست از و بداشت ایدن الین چکدی دیمکدر
 (یعنی الین کسمکدن فراغت ایلمدی) (رتو شک آمده بود او سنکه طاری کندی دیمکدر و استفهام طریقله
 (که حرف بیان اادات استنسا) (خانه دوستان لایمه و مقدم مفعول برو بد که بای تا کیدر ایله
 فعل امر مفرد مخاطبدر رویدندن) (رفتن دن دینلر خطا ایلمد بر سو پور دیمکدر) (در دشمنان لایمه
 (مکوب فعل نهی مفرد مخاطبدر کویدندن کوفتن دن دینلر خطا ایلمد بر) (در دشمنان مکوب
 مقدم مفعول ایدر بای عجمله در) (بای عربله دین بیلر یمش) (محصول ترکیب) صاحب کلیم مذکور
 تقریری ایلمنجه حاکم سارقدن ال چکدی و دیدی جهان باشکه طاری کندی ایلمدی که او غرواق
 ایلمک الا بونجیلین بردر ویشدن (یعنی بوبله بر فقیرک خانه سندن سارق دیدی ای خداوند
 ایشتامش مبین که ضرب مثل طریقله دیمش) (یعنی اکابر کاتیدر) (دوستانک خانه سنی سو پور
 (یعنی خانه سنده هر نه که المغه قابل ایسه ال تکلف چکمه و دوستانک قوسنی قافه) (یعنی عرض
 احتیاج ایلمک ایچون دق الباب ایلمه حاصلی دشمنه عرض احتیاج ایلمه) (بیت) چون فرومانی بسختی تی
 بجز اندر مده* دشمنان را پوست برکن دوستان را پوستین) فرومانی ماندن و مانیدن مصدر لری
 و مشتقاقی فرو بوبله مستعمل اولسه عجز معنایه افاده ایدر بونده کی (یا ضمیر خطا بدر عاجز
 قاله سین دیمکدر) (بسختی با حرف مصاحبت) (سختی بای مصدرله شدت و محنت معنایه در) (تن
 بدن معنایه در مراد بونده وجودی و کندی سیدر) (بجز با حرف صله و با حرف ظرف) (اندر بانک
 معنایه تا کیدر ایدر) (مده فعل نهی مفرد مخاطب و یره دیمکدر) (بعض نسخه ده) (نه دو شمش
 قومه دیمکدر اما کن هیچ نسخه ده وجود کل دشمنان را اادات تخصیص دشمنلرک دیمکدر پوست
 دری دیمکدر) (بر حرف تا کیدر) (کن کاف عربیک فتحیله قوبار دیمکدر بونده صوی معنایه در
 (یعنی در بستی یوز دیمکدر) (برکن فعلی کنندن اشتقاقی الین بیلر یمش) (دوستان را حرف
 تخصیص دوستانک دیمکدر) (پوستین کورک دیمکدر برکنک مفعول اولی) (و پوستین مفعول ثانیه
 (محصول بیت) چون که شدت و محنتله عاجز قاله سین شکی و وجودی) (یعنی کندی عجزه
 و یره) (یعنی کر بت و مشقته بی کارو بی توان تورمه) (بلکه فرصت بولورسک دشمنلرک در بستی یوز
 (و دوستانک سرتندن کور کتی صوی حاصلی ضرورت و عجز ایله او تورمه و کندیکی محنت و المه و دشوومه
 بلکه فرصت بولورسک دشمنک مالی و جانی قهر ایله و جبر ایله ال امان و یره) (اما بتدال ایله عرض
 حال و اظهار حاجت کو سترمه لیکن دوستانلره هر نه معامله ایلمسک و دفع ضرورت ایچون عرض حال
 و اظهار عجز ایدرسک رخصت و اجازت وار) (حکایت) یکی از پادشاهان بارسای را گفت هیئت ازما
 یادی آید گفت بلی هر که که خدایا فراموش می کنم) (هیچ تا ضمیر خطا بدر) (هیچ سکا دیمکدر

رد شراح جیها
 رد شراح جیها
 رد این سید علی

رد شعی و کافی

(ازما بزدن دیمکدر) یاد می آید اکتی کورد می یعنی هیچ بزی اکاره بین (محصول ترکیب)
 بر پادشاه بر صالحی کوردی و دیدی هیچ بزدن یاد ک کورد می یعنی هیچ بزی اکاره بین اولده
 بلی هر که که خدای فراموش ایدم سنی یادمه کتوررم بونک کبیلر تعلیق بالحال قیلندیر یعنی
 هرگز خاطر مه کلمه سین ز بر این بر نفس ذکر خدا دن خای دکم که سن یادمه کله سین (بیت)
 هر سودودان کش زدر خویش براند * وان را که بخواند بدر کس ندا وند (سو سینک ضمیمه
 جانب دیمکدر) (دو دالک و اوک فتحه ل به فعل مضارع مفرغ غائب در دو بندن بونک
 و یو پورمق معنای آن فاعلیدر) (کش که حرف بیان) (وشین ضمیر جازدر که خدایه راجع
 اوله قرینه قائم اولدیمچون یعنی براندک فاعلی قرینه سبله و جازدر که انک مقدر مشار الیه
 راجع اوله زیرا تقدیر کلام آن کس کش در اول کیمسه که انی دیمکدر (زدر خویش
 کندی قبول سندن) (براند با حرف تا کید) (آند سوره دیمکدر فعل مضارع مفرغ غائب فاعلی
 خدادار) (واو معنای استدرای متضمن در حرف عطفدر) (آن را که اصلنده آن کس را که در
 حذف و ایصال طریق به) (کس ترک اولندی) (که حرف بیان) (بخواند دعوت ایله یعنی مقبول
 طوبی معزز و مکرم در گاهی ایله) (با حرف صله) (در کس لامیه) (ندا وند فعل ننی مستقبل
 مفرغ غائب فاعلی خدا در) (الف و تون ادا ت تعسده در یلدر رمز دیمکدر) (محصول بیت)
 هر جانبه بلر یو پور یعنی بی قرار و بی آرام اولوب هر جانبه نک و پوایدراول کیمسه که خدا
 انی کندی درگاه لطف و کرمندن طرد و طرح ایله یعنی خدایک مقبول و معززی اولمیان
 زانده بره قبولدن قبولیه نک و پوایدوب اسباب معاشی در بدر اولمندن اکار و حصول مرام
 و مقاصدی اکار قبول یته ملازمندن بلور العباد بالله تعالی اما اول کیمسه بی که خدا کندی به
 دعوت ایله کیمسه نک قبول سته انی یلدر رمز یعنی بلکه محتاج ایلر زیرا انک مقبول اولان غیری
 کیمسه به محتاج اولماز و اغیارک قبول یته وارمز حاصلی پادشاه صورت و معنی اولور و هر کس
 ا کا محتاج اولور و اول هیچ کسه محتاج اولماز معلوم اوله که صحیح نسخه زده مصراع اول
 هر سودودان کش واقعدر شین ضمیر ایله پس سین مهمله ایله یازا بلر ضمیر دن اگاه دکل ایشلر
 (حکایت) یکی از صالحان پادشاهی را بخواب دید در بهشت و پارسایی را در دوزخ پرسید که
 موجب در جات آن چیست و سبب درکات این چه که ما بخلاف این بنده آئینم گفتند آن پادشاه
 محبت در ویشان در بهشت است و این پارسا بقرب پادشاهان در دوزخ) (با حرف ظرف) (و خواب
 بونده دوشدر) (پرسید مذکور صالح دوشنده سوال ایلدی و با او یانقدن صکره بعض کیمسه در
 صورتی) (که حرف بیان) (موجب در جات آن اسم فاعلک مفعول و لامیه اضافی فاعلیدر
 سبب درکات این اضافی فاعلی لامیه لدر) (در جات در جه نک جمیدر یو کسک بره چقمعه
 بصامقره دیرل جنت مقامانده ده مستعملدر) (و درکات در که نک جمیدر یعنی الحق بره انکه
 سبب اولان بصامقره دیرل مراتب دوزخده ده مستعملدر) (که حرف تعلیل) (ماز دیمکدر
 بخلاف با حرف تا کید) (اینه اضافت لامیه در) (بند اشتمک مقدم مفعولیدر) (گفتند صالحه
 جواب و یردیر) (با حرف مصاحبت سببی متضمن) (محبت در ویشان مصدرک مفعول
 اضافتدر) (تقریب فعل باندن مصدردر) (پادشاهانه اضافتی سابق کیدر) (محصول ترکیب)
 بر صالح دوشنده بر پادشاهی جنده و بر عابدی جهنمه کوردی سوال ایلدی که اول پادشاهک
 مقامات جنه موجبی ندرو بوزا هذک درکات جهنمه سببی ندر زرا بزبونک خلافتی ظن ایدردک
 دیرلر که اول پادشاه فقرا و در ویشان محبی سببه جنده در و اول پارسا سلاطین و امرایه
 تقریبی سببه دوزخده در (قطعه) دلفت کجه کار آید مسیحی و مرقه * خود را ز عملهای

رد سروری و کافی

(نکوهیده بری دار) دانی فقرا خرقه سی (و تاضیر خطاب) (مسح ممک کسری و سین مهمله نک
 سکونیه بلاس معنای سنده در یعنی اسکی بسکی) (و با حرف نسبت بلاسه منسوب اباس دیمکدر
 فقرا لباسی مراددر) (مرقع تفعلیل باندن اسم مفعولدر نیجه پاره ایله بالآخره هند فقرای
 کید یکی خرقه لری) (خود و اوور سببه بوند کندی معنای سنده در) (ورا ادا ت مفعول
 عملهای نکوهیده بیانیه) (نکوهیده نونک کسری و کافی عجمک ضمیمه حقیر و ذلیل معنای سنده در
 بری بانک سکونیه اصلنده بری در همزه ایله فاعیل و زنی اوزره لیکن عجم اکثر همزه نک
 حذفه استعمال ایدر) (دار فعل امر مفرغ مخاطب) (خود را بری دارک مفعول صریحی) (وز عملها
 غیر صریحی) (محصول بیت) (دانی سنک نه ایشو که کلر یعنی نه ایشو که برار حاصلی سکندن نه فائده
 مسیحیده یعنی مسیحی کیمکه سکافانده ایلر مرقع خرقه دخی یعنی درویشک و صوفیک فقرای اباسنه
 کبر مکله اولماز همان کندی برامز غلزدن بری و سالم و عاری طرت یعنی فقرای لباسیه تنها صوفیای
 اولماز بلکه کشتی بی دوزخدن خلاص ایلین اعمال صالحه و افعال مبروره در صوفیای کسوه سی
 دکل) (حاجت بکلاه بری داشت نیست * در ویش صفت باش و کلاه نتری دار) (با حرف
 صله) (کلاه بری بیانیه) (برهانک و رانک فتحه ل به وهای رسمیه قوزی به دیرلر که عر یجه جل دیرلر
 حانک و ممک فتحه ل به) (امدی معلوم اوله که شروان و قره باغ و آزر و بیجان و بالجله اکثر انجم
 قوزی در یسندن کلاه کیرلر واکا کلاه بری دیرلر یا تسبیه خواجکی و بندکی دیدکلری کبی
 (گاه اولور که تنها بری ده دیرلر) (اکثر مذکور کلاه ای فقرای جنسی کید یکچون بونده انی
 تخصیص بالذکر ایلدی) (داشتن مصدر) (و تاضیر خطاب) (در ویش صفت و صف ترکیبی در
 در ویش صفتی) (یعنی در ویش خوبلی و صوفی قلنشی دیمکدر) (باش فعل امر مفرغ مخاطب
 اول دیمکدر) (کلاه نتری بیانیه) (اغترده کلاه امیرانه ایله تفسیر ایشلر اکار علمی) (انجامنده
 مصرع عزوبله در) (خصوصا نادر زمان و عجز به دوران صاحب تصانیف رانقه و مالک
 قصائد مضوعات فائده افندیمز و ولی نعمت و استادیمز) (مولانا حلیمی شیر وانی قدس الله تعالی روحه
 و جعل فی غرف الجنان فتوحه که شام شریفده توطن ایدوب ادنی وظیفه ایله قانع اولوب
 طلبه نک افاده سببه تقید ایش) (بونده دعا کو یلرینه کلمات تعالیم ایلدکه یو یله افاده
 یو یردیر) (و سائر طلبیه حین تعلیمده یو یله افاده یو یرلردی که کلاه بری مقابلنده واقع اولمقین
 اندن کلاه فقیرانه) (و بوندن کلاه امیرانه مراد در که آنی تا تار خانلری و میرالری و سلطانلری
 کیرلر) (اکثری سمور و وشقدن اولورمش) (بری کاف عربیله متاعدن بر نوعدر که صوفیلر
 آنی عمامه برینه کیرلر دین ایکی وجهله خطا ایش کاف عربی دیمه سنده و متاعدن
 بر نوعدر که صوفیلر آنی عمامه ایدرلر دیمه سنده) (و کاف عربیله جنس قلنسوه دن بر نوعدر دیمده ایکی
 وجهله خطا ایش کاف عربی دیمکده و قلنسوه بی دیمکده) (و کلاه بری بر کونه کلاه در که
 درویشلر کیرلر دین تحقیق مقام ایدممش) (کلاه نتری دن مراد قلنسوه در که انی جندی و تاتار
 طائفه سی کیرلر دین خطا ایش) (خراسانده کلاه بری دیرلر قوزی در یسندن بر جنس طایفه
 اولور اکثر درویشان و مشایخ کیرلر) (گاه اولور که اول کلاه اوزره لف عمامه ایدرلر دیمده ایکی
 وجهله قصور ایش) (خراسانه تخصیصده و اکثر درویشان و مشایخه زیرا اغترای انجم
 دخی گاه اولور که آنی کیرلر) (برکی اصلنده تشبیه ایله در لیکن کثرت استعمالله خصوصاً بومحله
 ضرورت شعر ایچون محقق اولمشدر دین خفت ایشلر زیرا سابقا مکرر یسان اولدی که اصل
 اغترده تشبیه یو قدر) (بعض شراح بری ایکی فتحه ایله در دیمش) (و بعضی اعتراض
 ایدوب ایکی فتحه حالت افراده مخصوصدر) (اماحالت اضافنده کافه متصل اولان حرف مکسور

رد ابن سید علی

رد سروری

رد شعی

رد کافی

رد سروری

رد کافی

رد کافی

استعمال اول نور دیمش سهو فاحش ایش زیر ابکی حالتده بله ایکی فتحه ایله در (نتر بونده کافر معناسنه در نکه محل اکافرینه در و بومعیده مبالغه واردر دین الخش خطا ایش (زیرا بو کلامک فحواشی در ویش صفت اول و کافر شبقه سنی کی دیمکدر) بوایه هرکز جائز دکلدر زیر بر کیمسه ارکان اسلامی رعایت ایسه و باشه کافر شبقه سنی کیمسه و یا بلندن زنا صارقده اهل شرع ائک کفرینه حکم ایدر لکه بونلر علامت کذب شعائر اسلامدر دیو (بونده خود مبالغه طریقله کنیدی دیدیکی کیم شمار کفری اظهاره رخصت و جواز کو ستر مک فهم اولور العباد بالله تعالی (حکایت) پیاده سروپا برهنه با کاروان حجاز از کوفه بدر آمد و همراه ما شد خرامان همی رفت و می گفت) پیاده با حرف وحدت (وهمزه حرف توسل همزه به حرف وحدت دیناره هود خطالری اوزره مصر اولمشلر زیر اخرنده های رسمی اولان کله لوده همزه حرف توسل در فقط (وحدت معناسنی افاده ایلین یاه مقدره غیر مکتوبه در) نهایی متقدمین بایی هاء رسمیدن صکره کتابت ایدوب اظهار ایدر لری (لیکن متأخرین هاء رسمی اوزرینه برعین بتراشکنی وضع ایدر لکه هم بیه هم همزه به دلالت ایدر) واول شکله همزه دیدکاری مجاز ایله در (زیرا همزه حرف عتلندن غیر شکلی یوقدر فاعل (سروپا برهنه باشی و یاغی چلاق (برهنه بانک فتحی وضعی ایله لغتدر چلاق دیمکدر) با حرف مصاحبت (کاروان حجاز لامیه در) کوفه مشهور شهر در (لیکن بوزمانده جامعک در و دیواری (و بعضی تربه لک جدرانی (و بعضی یارم قبه سی و بعضی ارتق و یکک اکسک خراب اولمشلر (و باقیبسی شوبله مندرس اولمشلر که آثار بادن ذره مقداری پیدا دکلدر (زیرا نجفک ادبسی اساس و بنانک طاشنی و کریمدینی چقاروب یا پور بته سورمشلر (بس شدیکی حالده بادن اثر وار و نه اساسدن (و با لجه عالمک فنا سندن عبرت المی استین بغداد جا بنده کذر ایلوب کورسون که اول مشهور کوزل مملکت نیجه خراب و بیاب اولوب باتور (بس حضرت شیخ بیوردینی کوفه معمور ایکن در که اندن حضرت مکه به اول زمان مستقل محل چقارمش (بوزمانده مصردن و شامدن و عندن چقدیغی کیم (بدرآمد چقدی دیمکدر) همراه ما لامیه بزم یولداشیم دیمکدر (خرامان صفت مشبهه در صالنا ر ق دیمکدر) همی ها حرف تا کید (محصول ترکیب) باشی و یاغی چلاق بر پیاده کوفه شهرندن قافله حجاز جله طاشره چقدی و بزمه همراه اولدی صالینی صالینی کیدر دی و بویتلری اوقوردی (نظم) نه براشتر بسوارم نه چواستر زیر یارم * نه خدا وند رعیت نه غلام شهر یارم) بر حرف استعمال (بسوارم با حرف تا کید (سوار اتلی در بیاق مقابلی (چو حرف تشبیه) استر همزه مک فتحی و ستنک سکونله فاطر دیمکدر عریجه بقل دیرلر بانک فتحی و غنک سکونله بعضی نموده استر برینه اشتر دوشمش ظاهر تصحیف طریقله در (زیرا لامیه در یوک التده دیمکدر) غلام شهر یار لامیه در (شهر یار راه اولک سکونله بادشاه دیمکدر (محصول بیت) نه دوه اوزرینه سوارم (یعنی را کب دکل نه استر کبی یوک التده یم (یعنی را کب دکل سنده یوکده یوق (یعنی کیمسه نک یوک التده دکل رعیتک افندی سیده دکل یعنی صاحب رعیت و خدمه دکل یاد شاه قولیده دکل حاصلی نه حاکم و نه محکوم بلکه دینانک جیع امورندن سالم و ازاده یم (غم موجود و پریشانی معدوم ندارم * نفسی میزنم آسوده و عمری بسر آرم) غم موجود بیانه و یا لامیه بالفعل موجود غم و یا بالفعل موجود غمی (پریشانی معدوم ده بیانه و یا لامیه در) ندارم ایکی ترکیب اضافی به مصر و قدر (نفسی با حرف وحدت و یا حرف تنکیر) می زنم اوررم (آسوده راحت و حضور) عمری با حرف وحدت و یا تنکیر (بسر با حرف صله) سر بونده نهایت و پایان

رد کافی
رد شعی

رد سروری و شعی

تجف حضرت امام علی
مد فون اولدینی قصه نک
استدیر که کوفه بر یحق میل
پر مقداری نجفه قریدر

معناسنه در (آرم فعل مضارع متکلم وحده (عمر مفعول صریحی (و سر غیر صریحی (محصول بیت) غم موجود و پریشانی معدوم یوقدر (یعنی هرکز هیچ بوجهله غم یوقدر آسوده حال و مرغه البال نفس اوررم (یعنی آسوده لکله و راحت لکله بخورم) حاصلی اوقات و ازمان حضور ایله کچر و بوجهله پایانه عمر ایلدرم (یعنی عمری صفا و حضور ایله کچرم) حاصلی عمری نهایت و پایانه بی غم و غصه ایلدرم (مذکور ایکی بیت بحررل بخون اقسامنددر اما بحور یله اشنا اولیان بیت اولی ایکی بیت ظن ایدوب دیمش (خفی دکلدر که مصرع نالنده سکنه واردر اشعار قد ماده چوقدر بی سکنه اوقونسه نه خداون رعیت اوقو نور دیمش حق بودر کیم ظن فاند ایش بوندن بوقاری اولماز معلوم اوله کیم بویتلرک تقطیعی بویه اولور (نه براشتر فعلاتن (بسوارم فعلاتن (نه چواستر فعلاتن (زیر یارم فعلاتن (نه خداون فعلاتن (در رعیت فعلاتن (نه غلام فعلاتن (شهر یارم فعلاتن (غم موجو فعلاتن (در پریشا فعلاتن (فی معده فعلاتن میندارم فعلاتن (نفسی می فعلاتن (زیم آسو فعلاتن (ده و عمری فعلاتن (بسر آرم فعلاتن بیت اولک قافیه زنده واقع اولان الفاظ سالم تقطیع اولور باقیبسی جبعاً محب وندر (نفس می زیم آسوده و عمری بسر آرم) بومصر اعیده تمام بیت ظن ایدوب شر حنی استیفاد نصکره دیمش خفی اولمیه که اگرچه بویتنک قافیه سی نظم سابقه موافقدر اما بحرری متحد دکلدر (معلوم اوله که بویکیمسه نه وزن یلورمش نه بحر (بومصر اعیک معناسنی بر نفس و بر دم آسوده و بی قید اولدیغی بر عمر عدایدرم دیمکدر دین معنای پاک عدایده عیش (پریشانی ده همزه اضافت ایچون کلشدر دین قتی پریشان سویش (حاصلی بو ایکی بیتک ترکیبی جیع شراح ناموزون یازدقلرند نصکره معنای بی هب غلط و بر مشلر تأمل تدر (و بعضیسی بو نظمی رباعی وزنندن فرق ایده میوب نظم یاز جق یرده رباعی بازار (اشتر سواری کفنش ای درویش کجا میر وی باز کرد که بسختی عمری آشنید و قدمدر بیابان نهاد و برقت چون نخله محمودر سیدیم توانکر را اجل فرار سید و مرد درویش بیابانش بیامد و کمت مابسختی فردیم و تو بر سختی بمردی) اشتر سوار وصف ترکیبدر دویه بینی معناسنه (یعنی دوه را کبی (و یا حرف وحدت باز کرد (و کرد فعل امر مفرد مخاطبدر کردیدندن دون دیمکدر (که حرف تعلیل (بسختی با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف (و یا حرف مصدر شدله و یا شدتده دیمکدر (نواد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر (قدم مقدم مفعول صریحی (و در بیابان غیر صریحی (چون اذات تعلیل با حرف صله) نخله محمود کوفه شهرندن اوجخی قونقده عین زر قانک منبعی (یعنی باشی اولان بیرک استمدیر که زبیده خاتون انده بر مسجد و بر عالی خان بامشدر و اعلی بر که ل و حوضلر بنا ایشلدر حجاج انده اوج کون اورتاق ایدوب حضور و صفا ایدرل (رسیدیم فعل ماضی متکلم مع الغیر ایشلدر دیمکدر (توانکر غنی دیمکدر مراد مذکور اشتر سوار در (را اذات مفعول فرا اذات تا کید (با حرف صله) بالین یصدق و شین ضمیر توانکره راجعدر (بختی بانک ضمی و خانک سکونله بسرک دویه درلر (محصول ترکیب) مذکور درویشه براشتر سوار دیدی ای درویش قنده کیدرسک استطاعتک یوغیکن نه سیدن بوزحتی اختیار ایدر سین سکا خود فرض دکل صکر و دون که بلا و شدتله اولور سین حاصلی بوه سارک یول بر آغر یولدر تحمل ایده میوب هلاک اولور سین درویش سوزین دکلوب بیابانه قدم قیوب آلدی یور یور بردی چونکه نخله محموده ایشلدر اشتر سواره اجل ایشدی و اولدی درویش یصد و غنه یعنی باشی اوجنه کلدی و دیدی رفقه براق و یا باقاق زجت و مشقتله اولمک و سن بسرک دوه اوزره حضور و راحتده ایکن اولمک (بیت) شخصی همه شب بر سر بیمار کریمت * چون روز شد او بر دو بیمار بزیست) شخصی

رد کافی

سالم یعنی فاعلاتن
(محمد اسعد)

رد کافی

رد سروری و کافی

رد شعی

رد شعی

رد شراح جبعاً

یا حرف وحدت (سر بیا لایحه در بیا خسته به دیار اصلنده وصف ترکیبدر بیم کزورچی
معناست صکره خسته به اسم اولدی اکثر خسته را اوله کن اولدیچون خسته به بیا دیدیلر
یعنی اولم قور قوسنی کتوردیکچون بیا دیدیلر (کریست کاف عجمک ورائک کسرزه به فعل
ماضی مفرد غائب اغلادی دیمکدر) (بیا مبتدا) (زبست با تا کیدایله خبری زانک کسر به فعل
ماضی مفرد غائب صغالادی ودرلادی دیمکدر) (محصول بیت) بر شخص یعنی بر کیمسه بتون کیمه
بر بیا ک باشی اوزرنده اغلادی حاصلی اولور ظن ایدوب خوفدن صباحه دک کریه ویکا ایلدی
چرنکه صباح اولدی کیمه صباحه دک قورق جهندن کریان اولان اولدی و بیا اولان
صغالادی ودرلادی یعنی بوقصه دینده چوق واقع اوور اولسندن قورق اولان خسته صاغلوب
وطول اماله نیچه ییل دخی صاغ اوورین دین ناکهان اولمک (قطعه) ای بسا اسب تیر روک
بماند * که خرنک جان بمنزل برد) ای حرف ندا منادی محذوف ای بار دیمکدر (بسا چوق
و نیچه نیچه) (اسب تیر روک سیاه به تیر روک وصف ترکیبدر رویدن تیر یورچی دیمکدر) (که
حرف بیان) (ماند فعل ماضی مفرد غائب یوریلوب قالدی دیمکدر) (که بونده حرف استدراک در
(خرنک سیاهه اغسقی شک دیمکدر) (برد فعل ماضی مفرد غائب) (جان مفعول صریحی
و بمنزل غیر صریحی و جله فعلیه خبر مبتدا در که خرنک در بعض نسخده خرنک لیک واقعدر
کاف تصغیر ایله (محصول بیت) ای بار نیچه نیچه یعنی چوق واقع اوادر که بوسکرک
و یورغه آت بوکده یوریلوب طوردی و قالدی و خرنک افتان و خیران ضعف حالله اغساق
قطع منزل ایدوب مقصده جان التدی یعنی بوقصه چوق واقع اولدی تیر روده روکله سنی
رفتدن آلانر غلط ایشلر (بس که در خاک تندر ستارا * دفن کردند و زخم خورده نمرده)
بس چوق (که حرف بیان) (در خاک در حرف صله) (تندرست وصف ترکیبدر صحیح البدن
معناست) (الف و نون ادات جمع) (ورا ادات مفعول مصراع ثانی به مریهوندر) (کردنک
تندرستان مفعول اولی و دفن ثانیسی) (واو حرف حال) (زخم خورده وصف ترکیبدر مبتدا
(نمرده فعل نفی ماضی مفرد غائب خبر مبتدا اولدی دیمکدر) (محصول بیت) چوق کره واقع
اولم که صاغ و سالم تندرست اولان کیمه لری اجلی کلوب خاکه دفن ایلدیلر یعنی ناکهان
صاغ و سالم ایکن اجلی کلرب و اولوب خاکه تسلیم ایلدیلر و باره لثوب زخم شدید بین کیمسه
اولوب قورتلدی یعنی مجروح اولوب حیادن نامید اولان کیمه به اجل کلوب موتدن امان
بولوب یعنی اولوب قور تلدی باذن الله تعالی (حکایت) عابدی را پادشاهی طلب کرد
خالد اندیشید که دارویی بخورم ناصعیه شوم مکر اعتقاد در حق من زیاده کند آورده اند که
داروی قابل بود بخورد و ببرد) که حرف بیان (دارویی یا حرف وحدت) (نا حرف تعلیل
(مکر ادات تمی) (دارویی قابل سیاهه) (بود ادات زمانیه) (محصول ترکیب) بر عابدی بر پادشاه
طلب ایلدی یعنی کلسون گندو ایله مشرف اولام عابد فکر ایلد بیکه بردارو یعنی بر معجون
ایده بم و بارشربت نوش ایده بم ناصعیه اولام اوله که بنم حقه ده اعتقاد دنی زیاده ایلده
یعنی بویله ایلکله شاید که پادشاه بکا اعتقاد دینی زیاده ایلده حاصلی بینی کچکن زاهد
و مری ناض خیال ایدوب کمال صلاحه حسن ظن اوزره اوله روایت ایدر که اول دار و دیو
تساول ایلدی بیکه مکر زهر قاتل و سم هلاهل ایش همان ید بیکه کی هلاک اولدی (قطعه)
آن که چون پسته دیدمش همه مغز * پوست بر پوست بود همچو پیاز) تقدیری آنکس که در
خندق و ایصال طریقیله (آن که قالدی) (چون ادات تشبیه) (پسته به عجمه و ققم
و کمر ایله لغتدر فستق دیمکدر لیکن مراد حلب فستقدر) (دیدمش شین ضمیر آن کسه

رد این سید علی و سروری

راجعدر بعض نسخه ده دیدیش دوشمش بای خطابله (دیدن بونده مراد فعل قبلدر ظن
معناست) (همه هب دیمکدر مغزینی و ایلک و یادم و فندق و فستق کبیرک ایچنه هیلر) (پوست
بیه عجمه خنبله حیوانات در پسته و هر نسته نک قبوغنه درلر بویله قیوق مراددر) (بود بونده
ادات زمانیه در ایش معناست) (همچو ادات تشبیه) (پیا صوغن معناست در) (محصول بیت)
اول کیمه بی که فستق کی هب ایچ ظن ایلدم زبر افعتنک ایچی صاغ اولدیغی تقدیرجه فندغک
ایچی کیدر صاغ اولدیغی تقدیرجه یعنی ظاهر به بقوب باطنی دخی مع و وظن ایدوب صلاح حاله اکا
معتمد اولدم اول اویله کل ایش بلکه اول کوردو کیم بری اوستده قش و قیوق ایش ایچنده هیچ
نسته سی بو عیش پیاز کی یعنی بی معنی بر قوری صورت ایش (پارسیان روی در مخلوق * پشت
بر قبله می کنند نماز) (پارسیان جمع پارسا در عابد لر دیمکدر) (روی به اضافت پیانیه) (در مخلوق
در حرف صله) (روی به مقید در) (پشت ارقه) (بر قبله) (بر حرف صله) (محصول بیت) (پارسیان
مبتدا و مصراع ثانی خبر واقع اولم یعنی یوزی و توجهی مخلوق جابته اولان جابدر و زاهد لر
ارقدر بنی قبله دن بکا و یروب نماز قیور حاصلی انلر بو حکیده در زرا قبله که حقندن معرض
اوله قالب دخی قبله دن رو کردن اولم حکیده در حاصلی عبادانده قالب قبله تابعدر
(بیت) (چون بنده خدای خویش خواند * باید که بجز خدا نداند) (چون ادات تعلیل
(خواند فعل مضارع مفرد غائب دعوت ایلده دیمکدر) (خدای خویش لایحه مقدم مفعولی
(باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر) (که حرف بیان بجز با حرف زائد) (جز غیر
معناست در) (نداند فعل نفی مستقبل مفرد غائب بونده بلیه دیمکدر) (خدا مفعول صریحی
(و بجز غیر صریحی) (محصول بیت) (چرنکه بر قول خدای تعالی حضرت بنی کندیکن معبودی
بله و بر عذر دیکه کرک اولان ولایت و سزاوار اولان اولدر که خدا حضرت بنی بی بلیه و مساویه
کوکل بند ایتیه خواندک فاعلی خدایه راجع ضمیردر و مفعولی بنده در دین ظاهر ترکیه مخالف
سو بلیش (حکایت) کاروانی را در زمین یونان بزدند و نعمت بی قیاس بردند باز کاروان کریه
وزاری کردند و خدا و رسول شفیع آوردند فائده نداد) (زمین یونان فرمان ولایت درلر) (زاری
بای اصلیه ایله فریاد و فغان معناست در) (محصول ترکیب) (یونان مملکتده بر کاروانی حرامیلر
اوردیلرونی حد و بی پایان نعمت و مال ایلدیلر باز کاروان طاقه سی کریه و فریاد و فغان ایلدیلر
و خدا و رسولی حرامیلر شفعم کتوردیلر یعنی چوق بلواروب نیاز ایلدیلر لیکن فائده و برسدی
(بیت) (چو پیر و زشده دزد تیره روان * چه غم دارد از کر به کاروان) (پیروز به عجمک
کسر به مظفر و غالب معناست) (دزد تیره روان سیاهه) (تیره روان وصف ترکیبی قره جانیلی
دیمکدر) (زیرا روان روح انسانی به دیلر قره جانیلی اوغری معناست در) (کر به کاروان لایحه
(محصول بیت) (چون که جانی قره دوزد یعنی بی رحم و سنکین دل اوغری مظفر و غالب
اولدی کاروانک کریه و زار پسندن نه غم طوتر یعنی نه غمی وار و نه پروا چکر حاصلی فرصتال
و یروب مال مریدمه ظفر بولد قد نصکره بیک کره فریاد و فغان و تضرع و زاری فلسفه لر
متأثر اولوب مریحت ایلر لر) (تیره روان جمع تیره رودر یعنی وصف ترکیبی در شبر و معناست
دین تیره روان ایش و بوند نصکره غیر بنک قولی نقل ایدوب دیش که تیره ظر قدر و روان
صفت مشبهه در رفتن دن روان کی رویدن یعنی دزدی که دینده استدر تیره یعنی فی ظلمه
المیل اصلی و نقلی فاسد اولدیغنده استدر یوقدر مصراع اولک معناست چون مظفر اولدی
جانی بولانق و جانی قرا کو اوغری دین بولانق سو بلیش (لقمان حکیم در آن میان بود بیکه از
کاروانیان گفت کله جنداز حکمت و مو عظمت باینان بکوی باشد که طرفی از مال مادست بداند که

رد این سید علی

رد این سید علی
رد این سید علی

رد سروری

در ریغ باشد که چندین نعمت ضایع گردد لقمان گفت دریغ باشد کلمه حکمت با ایشان گفتن
 (کاروانیان کاروان اصلی کار باندر کارایش (وبان ادات فاعلدر جی معنایه ایشی دیمکدر
 بایله واولک پندیده نواخی وبادل اولد یغی جهندن واولیله ده (بایله ده مستعملدر (مثلا کاربان
 سرای (وکاروان سرای دیرل (و باحرف نسبت والف ونون ادات جمع (موعظت مصدر
 میبدر وعظ دیمکدر (طرفی باحرف وحدت بمقدار دیمکدر (دست بدارند ال چکدر دیمکدر
 (محصول ترکیب) لقمان حکیم اول کاروان اراننده ایش کاروانیلرک بریسی لقمانه دینی بونلره
 حکمت موعظه دن برینجه کلمه سوبله اوله که بمقدار مالز دن ال چکدر یعنی بمقدار بن
 نه بزم ویرل (طرف شرف وزنی اوزره بعض دیمکدر ال طونه لر یعنی ترک اید لر دیمکدر زرا
 حقیقدر که بوقدر نعمت و مال رایگان بره ضایع اوله والمزده سرماییه اوله جتی بمقدار مبلغ قابله
 لقمان دیدی حقیقدر بوبله ظالمه کلمه حکمت موعظت سوبلک زرا بونلره سوزنا نیر ایلر که
 متأثر اولوب سیریه میسرت ایدلر (قطعه) آهنی را که موریه بخوردن نتوان بردازو بصیقل زلک
 آهنی دمور (و باحرف وحدت (وزاد ادات مفعول (که حرف رابط صفت (مور یانه دمور
 قورادینه وپاسنه دیرلر (نتوان برد برد مصدر معنایه در (ازو (باحرف مصاحبت (صیقل فعل
 وزنی اوزره پاس اچیجی استاده دیرلر نصر یانندن مصدری صیقل کلور صادق قحقی وفاق
 سکونیه صقالده کلور صادق کسر یله مصقله اسم آلت یعنی پاس اچیجی آلت (زلک زاء عربک
 قحقیله پاس معنایه در (وبعضلر تحکیف ایدوب زاء محمله اوقودیلر (محصول بیت)
 برد موریکه مور یانه بیس اوله انک پاسنی صیقل سبیله کیدرلک اولماز زرا پاس انک ماده سین
 افساد وجوهر بن افنا ایلشدر (بونده مور یانه انک ایکی معناسی اولمغه قابلدلر اولنگی به
 تخصیص ایلین بلا تخصیص ایلش بو تقریر بعض لغت لک یازیشنه کوره در اما بعضی
 دید یکه مور یانه شول پاسه دیرلر که دموری دلاک دلاک ایلیه که انی صیقل اچوب جلا ویرمکه
 قادر اولیه زرا ماده سی فاسد وجوهری فانی اولمش اولور حضرت شیخ کلامه ده ملازم
 بودر اما زلک مطلق پاسدر (باسیه دل چه سود کفتن وعظ * نرود میخ آهین درسک)
 باحرف صله سبه دل وصف ترکیبی قره کوکلی دیمکدر سابقا تیره روان دیوب قره جانلی
 مراد ایلدیکی کی (کفتن وعظ مصدرک مفعولده اضافتیدر (میخ آهین بیاید (آهین باحرف
 نسبت ونون حرف تأکید (درحرف صله (سک طاش (محصول بیت) قره کوکلی کیمسه به
 وعظ ونصیحت سوزینی سوبلک نه فائده ویرر یعنی فائده ویرمز (مصراع ثانی بغلیل
 طریقیه ذکر ایدوب بیورر زرا دمور میخ طاشه کیمزه یعنی بوبله ظالمه نصیح وپند
 ایلک طاشه دمور میخ قافقدلر حاصلی پند بیدر اولوب متأثر اولمق احتمالی بوقدر (قطعه)
 روزگار سلامت شکستکان دریاب * که جبر خاطر مسکین بلا بکرد اند (باحرف ظرف
 (روزگار سلامت لامیه (شکستکان الف ونون ادات جمع در دلخسته و مکور خاطر اولان
 فقرا می ادر (در بابک مقدم مفعولدر (در باب فعل امر مفرد مخاطب اکل وندارک ایله دیمکدر
 تقدیری حال شکستکان دریابدر (که حرف تعلیل (جبر جیمک قحقی و بانک سکونیه بر صغی
 سیکلمکدر واول سبک نخته لرینه جیره دیرلر (خاطره اضافت مصدرک مفعولده در (ومسکینه
 لامیه (بلا بکرداندک مقدم مفعولدر (باحرف تأکید (کرداند فعل مستقبل مفرد
 غائب کرداندندن دوندلر دیمکدر (الف ونون ادات تعدیه در (محصول بیت) صحت
 وطافیت وسلامت ورفاهیت زماننده فقرای شکسته دل و درویشان مکسور خاطر لری بوقلوب
 و بولوب تفقد وندارک ایله یعنی احسان و صدقه وزکاتله خاطر لر بنی تسالی ایله زرا مسکین

رد ابن سید علی

وفعیرک خاطر لر بنی تسالی ایدوب جبر ایلک بلایی ردایلر یعنی صدقه وزکات مالی وجاتی حفظ
 ایدوب بلایی دفع ایدر (چو سائل از تو زاری طلب کند چیری * بد و کره ستمکر بزور
 بستاند) چو حرف تعلیل (سائل دینجی (و باحرف مصاحبت (زاری فریاد و فغان (چیری
 باحرف وحدت (بد فعل امر مفرد مخاطب و کره والا دیمکدر (ستمک نظام (باحرف مصاحبت
 (زور بونده قوت و قدرت وقهر دیمکدر یعنی کو جله (بستاند فعل مضارع مفرد غائب
 آلور دیمکدر (محصول بیت) چو نکه سائل سندن نضرع و زار بلغله برنسنه اسنیه الله ویر
 (واما السائل فلانتهر) حسبجه والا ویردوب خست ایدر سک ظلم سندن زور ایله یعنی کو جله
 آلور مذکور کاروان خلقندن الدینی کی (حکایت) چندان که مرا شیخ اجل شمس الدین
 ابوالفرج بن جوزی بترک سماع فرمودی و بخلوت و عزلت اشارت کردی عنفوان شبام
 غالب آمدی وهوا وهوس طالب ناچار بخلاف رأی میری بر فتمی واز سماع و تخاطط حظی
 بر گرفتنی چون نصیحت شیخ یاد آمدی کفتمی (چندان که اولقدر که دیمکدر (مر ابکا دیمکدر
 (اجل تشدید لامیه اصلی اجل ایدی اد غام اولدی (شمس الدین لقب (ابو الفرج کنیت
 (بن جوزی صفت (بترک باحرف صله (ترک سماع مصدرک مفعولده اضافتیدر (سماع
 بونک کی پرده ساز اوازینه وخواننده وکوبنده اوازینه دیرلر نکه حضرت ایشیخ بوستانده بیورر
 (بیت) نه مطرب که آوازسم ستود (سماعت اگر عشق داری وشور) بالیده معلومدر که بونده
 آواز جنسنه سماع بیورمشدر فتأمل (یس از سماع و تخاطط حظی بر گرفتنی) معناسنی سماع
 ایدر دم دینلر معلوم اولد یکه سماعی بونده صوفیلرک رقصی معناسنه اخذ ایدر لر ایش
 ایددی معلومدر که سیمه الارارک اوتوز در دنجی عقدینک مرادینه واصل اولماز لر ایش
 (عنفوان اول معناسنه (شباب بکتلک بکتلک اولی دیمکدر (مر ابکا (غالب آمدی غالب کلوردی
 (باحرف حکایه (ناچار بالضروره) بخلاف باحرف صله (خلاف رأی میری لامیه لر در
 (میری اسم فاعلدر تفعلیل یانندن ترینه اید یچی دیمکدر (مراد ابن جوزی حضر تکریدر
 (بر فتمی کیدر دم باحرف حکایه (مخالطندن مراد خلقله اختلاطدر (حظی برحرف تأکید
 (گرفتنی طوئردم باحرف حکایه (محصول ترکیب) اولقدر که بکا شیخ اعظم ابن جوزی
 حضرتلر یکه اول زمانده حضرت شیخ مر بیسی ایش (سماع ترکیبی بیورردی دخی خلوت
 وعزانه اشارت ایدردی (جوانلغمک اول یعنی تازه لکی غالب کلوردی (وهوا وهوس مقتضای
 نفس اولان احوالی وار زوی خاطری طالب او اوردی (بالضروره میرینک رأی خلافتجه
 خلوت وعزاندن کیدر دم دخی سماع و اختلاطدن حظ آلور دم (چونکه شیخک نصیح وپندی
 باممه کلوردی (یعنی چونکه نصیحتی اکر دم دیر دم (مذکور افعالک او اخرنده اولان یار
 حکایه ایچوندلر نکه هر برینه اشارت اولدی (بیت) قاضی اربامان شنبدر فاشاد دست را *
 محسب کر میخورد معذور دار دست را) بوبیت کفتمی بیورد یغنک مقولیدر (اراکردن
 مخففدر (رفشاند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی نختنده قاضی به راجع ضمیردر ال قارصاردی
 دیمکدر نکه خواننده وکوبنده وساز بانجه ال اصولی طور لر ال سلکمک دینلر غلط ایلشدر
 (محصول بیت) قاضی بنله او تورسه یعنی مجلسه دا خیل اولسه ذوق وشوقدن مجلسه
 ال قارصاردی (حاصلی بنله هم حال وهم رنگ اولور دی (محسب اکر باده ایچر سه مستلری
 معذور طور (یعنی کندی باده نوش اولمغه احکام شرعی اجرا ایدمه مز (بومصرع مصرع اوله
 نسبت مقام تعلیلده و تمثیلده واقعددر (یعنی حضرت ابن جوزی اکر بزم مجلس و محفلرک
 رونق وصفاسنی کوریدی و بیلیدی داخل مجلس اولوب بزمه هم رنگ وهم جنس اولوری

رد کافی و شعی

رد سروری و کافی و شعی

هر قدر که متورع و زاهد ایستاده ننگه محاسب اورع ناسیدن اولدیغی تقدیر چه باده مجلسنه داخل اولوب باده نوش اولسه می نو شلری معذور طو تردی (مصراع اولک معناسنده قاضی ال سلکری یعنی سماع ایدردی دینار دست افشاندن مرا دی یلمزلر ایش (ناشی بمعجم دخی فندبر) محاسب بو محله صوباشی معناسنه در دینار محاسبی یلمزلر ایش (ناشی بمعجم قومی برسدیم و دران میان مطربی دیدم) تا انتها غایت ایچوندر الی معناسنه (شی یا حرف وحدت) بمعجم باحرف صله (مجمع مجلس) قومی باحرف وحدت (محصول ترکیب) سماع و مخالطه دن حظ الورم بر کیمه به دل که بر قومک محاسبه ایرشدم یعنی اول کیمه به دل بوله ایدردم و اول قومک اوزنه سنده بر مطرب کوردم مذکور بیتده بیورد یعنی کبی (بیت) کوی رلک جان می کسلد زخه سازش * ناخوشتر از آوازه مرک پدر آوازش (کوی فعل مضارع مفرد مخاطب در ایدلک و یاد بیدلک دیمکدر) یعنی حاضر اولوب ایشید سک در ایدلک (رلک رانک فحقی و کاف عجمه طمر معناسنه در که عریده عرق دیرل عینک کسری و رانک سکونیه) (جمله اضافتی لامیه و یا بیانیه در میکسلدی می بوند حرف تأکید و افعدر) کسلد کاف عجمک ضمی و کسری به و سببک فحقی و کسری به کسلدن مصدرندن فعل مضارع مفرد غائب اوزر و قرر دیمکدر (مثلا یب و یا ایلک قرمق کبی (قطعه) تعیر ایدنلر خطا ایدنلر (زخه ساز چاندقلری اغچ و یانک و بابونوز پاره سی که سازنده لاکا تازبانه دیر) (سازه اضافتی لامیه در (شین ضمیر مطربه را جعدر نادات تو صیف نفی (خوش و اور سمبله ایی دیمکدر) و نرادات تفضیل در ناخوشرک دیمکدر (آوازه مرک پدر لامیه در) (یعنی بر کیمه به باباک اولدی دیوموحش خبر و یرمک صداسندن اول مطربک صداسی جان گاه ترو بدتر ایدی (بوقضیه اکثره بناء در و لایچه ناخلف وارد که باباسنک اولوسی خبر پنه مرک د کاله ل و یرر) (محصول بیت) مذکور مطربک خصوصنده بیورر اگر مذکور مطربک زخه سازنی ایشید سک در ایدلک که جان طبرنی قرار و او زر سازینک زخه سی شول مرتبه مزعج و مولم ایدی و او ازی پدر اولوسی اوزندن دخی ناخوش و موحش ایدی (حاصلی سازنده لکی و کوبنده لکی کال مرتبه منفور و قبول طبعندن زباده دور ایدی زخه یرینه نغمه یازانلر نغمه ابلیدر (گاهی انکشت حریقان ازو در گوش و گاهی براب که خاموش) (محصول ترکیب) مذکور مطربک زخه سازنی و ناساز آوازی ایشیده لم دیو گاهی اهل مجلسک بر مقلری قولنده ایدی (و گاهی خاموش اول دیواننده ایدی حاصلی سکوت ابله دیو اشارت ابلرردی (بیت) یهاج الی صوت الاغانی لطیبه * وانت مغل ان سکت تطیب) یهاج فعل مضارع مبنی للمفعول اجوف یائی ضرب بایندن مصدری هیجان کلور هانک و یانک فححه ل بوله میل و رغبت معناسنه (الی حرف جر مجرور بوله قائم مقام فاعل یهاج در و جاژ در که کندی مصدر به مسند اوله و صوت صادک فحقی و سکون و او ابله آواز معناسنه در اغانی به اضافتی لامیه در) اغانی منتهای جوعدن اغنیه نک جمیدر هر نه نک ضمی و غینک سکونیه و تشدید بایله (امانی اغنیه نک جمی اولدیغی کبی اغنیه ارز و مه و مراده دیرلر (واغنیه غنا معناسنه در کسریغین و الف مدوده ابله ابلر معناسنه که فارسیجه سرود دیرلر (لطیبه لام حرف تعلیل یهاج فعله متعلق و ضمیر مذکور صوته را جعدر (لطیبه یازانلر خطا یازدیلر) وانت و او حرف حال انت ضمیر مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا (معنی اسم فاعل مفرد مذکر مخاطب تقدیر امر مرفوع خبر مبتدا لام الفعی اعلال الله ساقط اولمشدر (ان حرف شرط) (سکت فعل شرط) (تطیب فعل مضارع مفرد مخاطب جزاء شرط جمله شرطیه اعرابدن محلا مرفوع صفت معنی در) (بعض نسخه ده تطیب دوشمش نون متکلمه و بعضنده تطیب دوشمش بای غیثله فاعلی مقدار اولان سکوت اولور) (محصول بیت) مغنیله صوته میل و رغبت

رد شعی و کافی

رد شرح جبهه

رد شرح جبهه

رد سروری و کافی

اولور اطیغ اولدیغی چون یعنی اطیغ و خوب اولدیغی تقدیر چه روح اضواءه مائل و راغب اولور حال بو که سنده مغنیسین اگر ساکت اولسک زباده طیبین حاصلی سکوت ایدلک سکوت موسیقی برینه کچر یا خود سکوت ایدلک زطیب اولوب خوشحال اولور ز یا خود سکوتک طیب اولور فندبر (بیت) ندید کسی در سماعت خوشی * مکر و رفت رفتن که دم در کشی (تشدید فعل نفی مستقبل مفرد غائب کورمز دیمکدر) کسی یا حرف وحدت (سماعت تاضیر خطاب سماع به نغمه و صوت معناسنه در) خوشی خاده روم ضمه ابله و اوور سمبله و یای مصدر ابله ابلک دیمکدر (مکر ارات استلثا) وقت رفتن لامیه کتمک وقتی دیمکدر (دم نفس) (در حرف تأکید) (کشی فعل مضارع مفرد مخاطب) (محصول بیت) کیمه سنک سماع کده ابلک کور مر یعنی سنک ساز و آواز کده بر ذوق بو قدر که انده کیمه صفا کسب ایا به مکر کتمک و قشده که نفسک چکه سین یعنی سکوت ابله سین حاصلی مجلسدن کیدوب سکوت ابله سین هر کس مسرور اولور ز براسنک ناهمو ارساز کدن و ناساز اواز کدن خلاص اولور بونده سماع صوت و آواز معناسنه و ادبغی زباده بد بهیدر (بس سماعی صوفیلر رقصی معناسنه و استماع ایتک معناسنه اخذ ایدنلر بومعنا بی یلمز ایش (خوشی خالک فححه اوقنور کشی به قافیه اولغیچون دینلر روم ضمه دن آگاه د کلر ایش (وقت رفتن معناسنی موت معناسنه اخذ ایلین بیتک معناسنی فوت ایش بو بیتده دلالت وارد که اول ناساز بده آوازنا ساز و ناهموار اولدیغندن غیری صوته مفرور اولوب دکه بلایله دکه بکنه زیرا ناسازلرک حالی بویه در که جعفر مقندن اوصافمز (مشوی) چون در آواز آمدن بر بط سرای * کد خدارا کفتم از بهر خدای) چون حرف تعلیل (در حرف صله در با معناسنه (بر بط سرای وصف ترکیبیدر قبوزله ابرایچی یعنی قبوز چاله و یا نجه ابرایله (بر بط ایکی بانک فححه ل بوله قبوزه دیرلر اما مشهور با تانک ضمیر (سرای سبک فحقی و کسری به لغتدر ضمه ز و ستایلر دایدر) (کد خدا کاف عربک فححه اواسی صاحب خانه معناسنه (بهر ارات تخصیص) (محصول بیت) چوله اول قبوزنی آوازه کادی یعنی قبوز یا نجه ابرایله ابرایله باشلدی یعنی خواننده لک ایلکه باشلدی اواسینه دیدم الله ایچون (زییمه در گوش کن نانشوم * یادریم بکشای تا بیرون روم) زینق زانک کسری و بانک فححه ل بوله به دیرلریم معناده گوشه مقیدر (ناحرف تعلیل یا حرف عطف) (روم فعل مضارع متکلم ضمیر متکلم یعنی منم ضمیر منصوب متصل معناسنه در) (ناحرف تعلیل یا حرف عطف) (روم فعل مضارع متکلم وحده در) (محصول بیت) کتخدایه دیدم الله ایچون قوالغه ز بوله ابله یعنی قوی تا کیم صاغر اولوب بوناسازلک اوازی ایشیده میم زیرا قولغه ز بوله کبرنجه صاغر ایدر یا بکا قیوی آچ تا کیم طاشره کیدم یعنی بوا یکی ایشک برنی ابله دیو اواسینه عین و یرم تا کیم مذکور بر بط سرای ناسازی نه کوره بم ونه ایشیده می (فی الجمله پاس خاطر یاران را موافقت کردم و شی بچندین مجاهده بروز آوردم) پاس حفظ معناسنه در خاطره اضافتی مصدرک معنونه در (و یارانه لامیه) (شی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (روز با حرف صله) (محصول ترکیب) حاصلی کلام یارانک خاطر ایچون اول کیمه یارانه موافقت ایلدم و کیمه بی نیجه زحمت و مشقتله کونه کتوردیم یعنی صباحه جعفر دم (قطعه) مؤذن بانک بی هنگام برداشت * نمی داند که چند از شب گذشت) بانکدن مراد بونده تجید و یا صباغ اذانی در (برداشت قالدردی یعنی اوقودی) (محصول بیت) مؤذن بانکی و قشدر قالدردی یعنی اذانی و قشدر اوقودی باز که کیمه دن تقدیر زمان و ساعت یکم شد (در ازی شب ازمر کان من برس * که یکدم خواب در چشم نکشنت) در ازی یا حرف مصدر (شبه اضافتی لامیه) (مر کان من لامیه مر کان جمع مر در دین فارسی بی غریب تتبع ایش ایش برس بای عجمک ضمی و رانک سکونیه فعل امر مفرد مخاطب صورت یکدر سوال ابله معناسنه) (که حرف تعلیل) (دم نفس و ساعت معناسنه در

رد شعی و کافی

رد شعی و کافی

رد شعی

شمارح مر حومک لغتجه و پردیکی معنی یولنده در لیکن شعی مر حومک معناسنی دخی رنکیندر ظن ایدرم زیرا اول ناساز فوت اولدیغه خلق آواز کر بندن قورنله مر هر قدر بر مجلسدن کتمه سبله انده اولور قورنله دخی بوندن بشقه دقت رفتک فوت معناسنه اولدیغنه دم در کشی قرینه در (محمد اسعد)

شمارح مر حومک اشبو بیتده اولان درازی مضافتک اخرینه ضرورت وزن ایچون بریا کلور دیو یوقاروده هاشده اشارت ایشیکن کند و نسخه سندن یاز بلان نسخه ده یاز لوب همره یازاش نسخه سنده دخی بویه ایسه اصابت ایشدر (فتیصر) (محمد اسعد)

رد سروری

(خواب او بقودیم کدر نکشتست فعل انی ماضی مفرد غائب اولامش و با جکر غماش دیم کدر اشتراك
اوزره (محصولیت) کیجه نك اوزونلغی بنم کر یکمدن سوال ایله (یعنی کیجه اوزونلغی مؤذن
نه یلور که صباحه دك پست نازده یاتور بلکه بنم کر کام ایی یلور (زیرا بر نفس کو زومه او یقو
کبرمشلر (یعنی کوزنده او یقو طولانمشدر (حاصلی کوزم او یقو کورمشدر (بامدادان بحکم تبرک
دستار از سرودینار ارکر بکشادم و پیش معنی نهادم و در کنارش کر قتم و بسی شکر کتم یاران
ارادت من در حق او برخلاف عادت دیدند و رخفت عقیل من حل کر دند و نهفته
می خندیدند یکی از ایشان زبان تعرض دراز کرد و علامت کردن آغاز که این حرکت مناسب
حال خردمندان نکر دی خرقة مشایخ پچنین مطربی دادی که در همه عمرش درمی
در کف نبوده است و قراضه در دف (بامدادان و بامداد ایرته دیم کدر (با حرف
مضاجبت (حکم تبرک لامیه (تبرک تفعیل باشند مصدر در تحفه و هدیه معنای تبرک رسیده
و اسلو بیل دیم کدر (دستار دیند (دینار التون کر قوشی دیم کدر (معلوم اوله که عربک
و بحکم فقراسی تقدی هر نه ایسه قوشا غنه بغلر (زیرا انلر قوشاقلری بزدن اولور (پس
دینار از کر پیوردیغی بومعنايه کوره در (پس بومعناي بلوب کبسه و جیمیدن دیناری چقرم
دین خلاف ستمه سلوک ایلش (دستار و دیناری یاه وحدت ایله ایراد ایلین جمیع نسخده مخالف
ایراد ایلد یکندن غیر معنایه خلل ویر مشدر قنبر (معنیدن مراد مذکور مطربدر
(ارادت من مصدرک فاعلنه اضافتیدر (بر حرف صله (خلاف عادت لامیه عادتک خلافتجه
دیم کدر (خفت عقل مصدرک فاعلنه اضافتیدر (ومنه اضافت لامیه در (بعض نسخده و نهفته
بخندیدند و شمشدر (یعنی خفیه طریقه بقیه بنی مزملوب کولشدیلر (زبان تعرض پینیه آغازدن
صکره بر کرد مقدر در (که حرف بیان (مناسب حال اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (خردمندانه
اضافت لامیه در بعض نسخده ده حال پرینه رأی دوشمش (خرقة مشایخ این حرکتدن
بدلدر (ودادینک مقدم مفعول صریحیدر (و پچنین غیر صریحی (مطربی یا حرف وحدت
(دادی فعل ماضی مفرد مخاطب ویردک دیم کدر (که حرف رابط صفت مابعدی مطربه
صفتدر (درم دالک کسری و رانک فحبله اخفه معنایه در (کف آیه یعنی اوج (قراضه
التون خرده سی فارسیجه ریزه زردیلر (د ف دالک قحی و فانک نشدیده لفظ مشترکدر
عربله عجم پیونده (ترکیجه دمی دیرلر دالک ضمی و میمیک سکونیه و رانک کسریله
(محصول ترکیب) اول کیجه نك ایرته سی تبرک حکمیه یعنی تحفه و هدیه رسیده باشمندن
دستاری و قوشمندن دیناری جیقروپ معنی اوکنه قودم وانی در کنار ایلدم یعنی قوچدم و چوق
شکر ایلدم (یاران بنم ارادتمی معنی حقه عادتک خلافتجه کور دیلر (یعنی بویه ایده کن
دکل ایدم (خصوصا بونجیلین ناسازمغنی یه (و بواوضاعی خفت عقیله حل ایلدیلر
و کرلیجه (یعنی خفیه طریقه بوحالنه کولشدیلر (پس بر بسی یارانندن بکا تعرض و طعن
زبانی دراز ایلدی (حاصلی بکا اعتراض ایلدی دخی بنی اوم و ملامت ایله که باشلدی که
و حرکتی عقلا رأی و حانه مناسب ایلدک (مشایخ خرقة سنی بونجیلین بر مطربه ویردک که
جمع عمرنده انده و او جنده براخه اولامشدر (یعنی براخه به مالک اولامشدر و قراضه یعنی
بر التون او وانی دنده کورمشدر حاصلی کپسه اندن حظ ایدوب الله و آوخته برجه
ویرمش دکلدر دستاره خرقة مشایخ پیوردیغی مجازیدر (حضرت شیخک مبارک
باشنده اولدیغی اعتباریه در بحکم تبرک اولنده بر که یازان یانندن یازرمش (در حق او
پرینه در حق آن یازان اوا بله آتک معنای بنی بیلزمش (حرکتدن صکره را یازانلر جمیع

رد کافی
رد شعی

رد شعی
رد شعی

نسخه لره مخالف یازمشلر (خرقة مشایخ اولنده که یازانلرده بویه ایلشدر (مشوی) مطربی
دورازین خجسته سرای * کس دوبارش نه دیده دریک جای) مطربی مطرب اسم فاعلدر
افعال یانندن سوندیری دیم کدر نفس ای سازنده و کوبنده دن مصرور اولدیغیچون مطرب
دیدیلر (با حرف وحدت (دور تقدیری دور باد در (خجسته قوتلی دیم کدر مبارک معنایه
(کس تقدیری که کس در که حرف رابط صفتدر ضرورت وزن ایچون ترک اولندی
وکس قالدی (دوبار ایکی کره دیم کدر (ندیده ماضی دن قسم کورمش دیم کدر (در حرف
ظرف (دریک جای بریده (دورازین خجسته سرای جله معترضه در که بدیده حشو ملایم دیرلر
صفتله موصوف پیئنه اعتراض ایلش (محصولیت) بر مطرب ایراغ اولسون بومبارک
سرایدن بومعترضه سرایه نسبت دعاء له در و مطربه نسبت دعاء عاییه در (کس دوبارش
دوبار ایکی کره دیم کدر (وشین مطربه راجعدر آنجیلین مطرب که کپسه آتی بر محفله
و بر مجلسده ایکی کره کورمشدر (یعنی شوبله ناساز و ناهموار در که بر کره آتی دیکلین ردخی
بجاسته اوغراغمن (پس ایکی صکره بریده کورمز بوقدر برجه مطرب مبتدای محذوفه
خبر و مصراع صفت اولدیغی تقدیر برجه در و جائزدر که مصراع ثانی حشو ملایم مقام تعلیلده
اوله قنبر (معلوم اوله که حضرت شیخ بویاتی مذکور معترض جانندن نقل پیوردیغی بوصفله
متصف بر ناسازه سن بوقدر تعظیم و بیجیل ایلک ندن لازم کلور دیم کدر استر * راست چون بانکش
از دهن برخاست * خلق راهوی بریدن برخاست * راست کرچک یعنی بی شک و شبهه (چون
ادات تعابیل (بانک کاف عجمله اواز معنایه در (بر خاست قالدی یعنی صادر اولدی دیم کدر
خلق را را حرف تخصیص خلقت دیم کدر (محصولیت) بی شک چونکه اوازی اغزندن
صادر اولدی خلقت یعنی اهل مجلسک بد نشده موی قالدی یعنی اورپردی صوتی زیاده
مرعج اولدیغندن جائزدر که بونک کی پرده بریاه حکایه تقدیر اوازه یعنی قالفاردی (راستک
معنای مستقیم دینلر مستقیم سولطامشدر و راوغردن دین فنی اگری کتمش (و تقدیری موی
بریدن راست برخاست در دین بیتک ترکیب غریب تعقید صالمش (مرغ ابوان زهول
او بپرد * مغز مایرد و خلق خود بپرد (مرغ مطلقا قوشدر (و ابوان بونک کی پرده
کوشکدر یعنی چار طاق (معلوم اوله که قزلباش بد معاشدن اول شیراز شهریشک دآب
وطاقتی بواشمکه کوشکدر بونک علی پرینه اغچدن بر قوش تراش ایدوب وضع ایدرلر ایش
کیمی ال طوطی و کیمی بشل و کیمی بیاض و کیمی کوز و قومی و طاموس و شاهین و غیر بلربی
و بومرغانک ایچنی نجویف ایدرلر ایش یعنی ایچلربی قوغش ایدرلر ایش و اغزلرینه بر
سپه سی وضع ایدرلر ایش پس هر بار که بر باد حرکت ایلسه بوجوانلر دونوب بولردن اصناف
اصوات صادر اولور ایش (پس حضرت شیخ (مرغ ابوان زهول او بپرد) پیوردیغی مبالغه
طریقه بیه در یعنی اول ناساز مطربک مرعج و هولناک صدا سندن مرغ ابوان جامد ایکن
اورکوب قاجدی ایلدی قیاس ایله نه مرتبه مولم و موحش آواز اولم کرک آوازی (هول قورقو
(بپرد باایله مؤکد فعل ماضی مفرد غائب اوچدی دیم کدر (مغز سابقا مقصود بیان اولندی
نه برده استعمال اولندیغی (خلق حانک فنی و لامک سکونیه بوغازدر (خود اضافتی لامیه در
(با حرف تأکید (درید دالک فنی و کسریله فعل ماضی مفرد غائب (ردک و دریدک فاعلی
هر برینک تحتده مطربه راجع ضمیردر (محصولیت) مرغ ابوان اول مطرب ناسازک آوازی
هولندن اورکوب اوچدی یعنی تحمل ایده مدیکندن برندن پران اولدی کندی بزم بیلر عری الدی
ایلندی و کندی بوغازینی پرتی حاصلی هم بزه جفا ایلدی و هم کندی یه (شراحک هیچ

رد سروری و شعی
رد کافی

رد ابن سید علی و سروری
رد شعی
رد کافی

رد شرح جمعا

برای مرغ ابوانه تعرض البلد کردن معاومدر که جعینک مجهول ایش (کفت مصلحت
آست که زبان تعرض کوتاه کنی که مرا کرامت او ظاهر شد کفت مراب کفیت آن مطلع
کردان تا همکنان تقرب نما بیم و بر مطایبه که رفت استغفار کنیم کفتم بحکم آن که مرا شیخ
بارها بکرم سماع فرموده بود و موعظه های بلیغ گفته و در سمع قبول من نیامد امشب مرا طالع
مییون و بخت همایون بدین بقعه رهبری کرد تا بدست این مطرب توبه کردم که در بار کرد
سماع و محالطت نکردم (زبان تعرض بیانیه) (که حرف تعلیل) (کرامت اولادیه) (کفت
متعرض دیدی) (کفیت یاه مشدد) (ونا ادات مصدر در نیجه لک معناسنه) (اینه اضافتی مصدرک
مفعولیه اضافتی قبلندندر) (کردان فعل امر مفرد مخاطب مطاع ایله دیمکدر) (الف و نون
ادات تا کیددر مصدری کرداندن کلور) (ناحرف تعلیل) (همکنان جمعیمز دیمکدر) (تقرب
تفعل باندن مصدر در) (نمایک مقدم مفعولیدر) (مطایبه مفاعله باندن مصدر در لطیفه
و حشر ارق معناسنه) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (که حرف رابط صفت) (کفتم
حضرت شیخ متعرضه دیدم در) (با حرف سبب) (حکم بونک کی برلده علت معناسنه در
(آن لفظنه اضافتی مصدرک فاعلنه در) (که حرف بیان) (بارها هاداد جعدر کراتله دیمکدر
(با حرف تا کید) (کرم سماع مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (فرموده بود بیور مشیدی) (و موعظه
میک فقی و عینک کسر یله مصدر مییدر و عظم معناسنه) (و هاداد جعده و بلیغه اضافتی
بیانیه) (گفته یعنی گفته بود) (واو حرف حال) (در حرف صله) (سمع قبول بیانیه) (ومنه اضافتی
لامیه) (طالع میون بیانیه مبارک طالع دیمکدر) (واو حرف عطف) (بخت همایون عطف
تفسیری) (با حرف صله) (بقعه بونک ضعی و فافک سکونیه پاره ارض معناسنه در یعنی بدن
بر پاره بونده مراد مذکور مطرب یله جمع اولد قلری خاله در) (رهبر وصف ترکیبیدر
قولاغوز معناسنه) (و یا حرف مصدر قولاغوز اقی دیمکدر) (ناحرف تعلیل) (با حرف ظرف
(دست این لامیه) (مطرب مشا رالیه) (که حرف تعلیل) (دکر بار برکه دخی دیمکدر) (کرد سماع
لامیه) (کرد کاف عجمک کسر یله و سکون را ایله در کرمی و اطراف معناسنه در) (محالطت
مفاعله باندن مصدر در اختلاط معناسنه) (نکردم کاف عجمیه فعل نفی استقبال متکلم وحده در
کردیدند دوغک و چکرنگ معناسنه) (محصول ترکیب) (متعرضه دیدم مصلحت اولدر که تعرض
دیلنی کوتاه ایله سین یعنی دخل و طعن دیلنی بدنن چکه سین زیر بکا بونک کرامتی ظاهر اولدی
بس اول جهندن بوکا بوقدر تعظیم ایلدم معترض دیدی بنی بونک کفیتیه مطلع ایله یعنی بیوردیغک
احوالی بکا اکت تا کیم جیمز بوکا تقرب کوستره لم و زدن صادر اولان مطایبه و اطیفه یه
استغفار ایلم دیدم اول حکله که بکا شیخ کرات ایله سماعی رک ایله کله بیور مشیدی و مبالغه ایله نصیحتلر
سو یلش ایدی حال بوکه بجم قبول قولاغینه کلدی یعنی سوزین قولاغیه قومادم و قبول ایلدم
بوکیجه بکامبارک طالع و قرنی بختم بوخایه قولاغوز اقی ایلدی تا کیم بو مطربک الله توبه ایلدم
تا کیم پردخی سماع اطرافنده و اختلاط چوره سنده چکر نیم یعنی نه سماع دکلیم و نه کیمسه ایله اختلاط
ایلیم (قطعه) آواز خوش از کام و دهان و لب شیرین * کر نغمه کندو رنگند دل بفرید
آواز خوش بیانیه کوزل اواز دیمکدر (کام کاف عربیله دماغ و اغزک اپچی) (لب شیرین بیانیه
شیرین اوچنه بله قید اولقده قابلدر) (نغمه کندک مقدم مفعولیدر) (ور واکردن مخفدر) (دل مقدم
مفعولیدر بفریدک کوکلی الدار دیمکدر) (محصول بیت) (کوزل آواز طلی چکه ددن وطنلی اغزدن
وطنلی دوداقدن کر کسه نفی ایلسون کر کسه ایلسون کوکلی کندی بهیل ایدیر یعنی اوز اکوزل
اولدندن صکره نغماتسزده کوکلی جذب ایدر) (ور پرده عشاق و صفاهان و حجازست * از خچر

مطرب مکروه نرید * معلوم اوله که عشاق و زنکله راستک فرعلریدر بعض اهل فن فرعه
برده اطلاق ایش (اما صفاهان نه فرعدر نه پرده بلکه اصول اربعه نک اصل رابعیدر) (حجاز دخی
نه فرعدر و نه اصل بلکه مایه و بوسلکک آوازیدر) (بس حضرت شیخ اوچنه بیله پرده بیوردیخی
با تغلب طریقیله در و یازده بی مقام و نغمه معناسنه اعتبار ایش اوله) (خچره و خچور حانک
فخجیه حلقومدر یعنی بوغز) (خچره مطرب لامیه) (و مکروهه اضافت بیانیه) (نرید فعل نفی
مستقبل مفرد غائب رایشمن دیمکدر) (محصول بیت) (کام و دهان و لب شیرین دن صادر اولان اواز
بیوله در اما اگر نغمه عشاق و صفاهان و حجاز ایسده مکروه و ناساز مطربک حلقومندن زیبا
دکدر یعنی مقبول دکدر بلکه دل خراشدر) (حکایت) (لقمان را کفدادب از که آموختی کفت
از بی ادبان هرچه از ایشان در نظر من ناپسند آمد از فعل آن پرهیز کردم) (لقمان مراد لقمان
عایدر که دیباچه ده اذکراولندی) (که بونده اسمدر کیم معناسنه) (آموختی فعل ماضی مفرد مخاطب
اوکردک دیمکدر) (بی ادبان الف و نون ادات جعدر ادب سزل دیمکدر مابعدی بی ادبانی بیان ایدر
(هرچه از ایشان هر نه که انلردن) (در نظر من در حرف ظرف نظر منده دیمکدر) (ناحرف توصیف
نفی پسند اسمدر مقبول معناسنه) (فعل فانک فحجیه مصدر در ایشلکک معناسنه اما فانک کسر یله
اسمدر ایش معناسنه) (پرهیز بای عجمک فقی ورا نک سکونی و هانک کسر یله صفتی دیمکدر
محصول ترکیب) (لقمانه دیدلر ادبی کیدن اوکردک دیدی ادب سزلدن زیر هر نغمه که انلردن
نظر منده مقبول کلدی انی ایشلکدن پرهیز ایلدم (قطعه) نکویند از سرباز یچه حرفی *
کران بندی نکیرد صاحب هوش) نکویند فعل نفی مستقبل جمع غائب بونک کی فعللرک کاه اولور که
فاعلی خلق و یاناس و یاقوم تقدیر اولور که تکه عربیده ایدر (مصراع بقولون لیلی بالعراق مر یضه)
بقولون فاعلی و او ضمیر در که مقدر مذکورلرک برینه راجعدر فتأمل (سربونک کی برلده جهت
معناسنه در) (باز یچه تصفیر بازیدر او بون معناسنه) (بس باز یچه ابو یحیی دیمکدر اضافتی
لامیه در بای بطنیه) (حرف یا حرف وحدت) (نکویندک مفعول صریحیدر) (وازر غیری صریحی
کران که حرف بیان وان اسم اشارتدر حرفه) (بندی یا حرف وحدت و یا تکبیر) (نکیرد فعل نفی
مستقبل مفرد غائب صاحب هوش بای بطنیه لامیه در و نکیردک فاعلی ممکندر که صاحب هوش
نکویند و نکیرد فعللرینه تنازع طریقیله فاعل اوله دبین معنی جهته نظر اولمادیغندن غیری
ایکی فعلک افراد و جمع جهته ده التفات ایلریمش محصول بیت) (لطیفه و مزاح جهندن برسوز
و بر حرف سوزیلر که صاحب عقل اندن یعنی اول حرفدن پرند و نصیحت المیه حاصلی
لع و بازی طریقیله ده برسوزی خلق سوزیلر سه اهل ادراک اولان اندن منتصح اولور دیمکدر
منتصح اسم فاعلدر افعال باندن نصیحت قبول ایلک معناسنه اما فعل باندن منتصح نا صحر
تشبه معناسنه در بس بونده منتصح دینلر اصابت ایلم یلر) (و کر صدیاب حکمت پیش نادان *
بخوانند آیدش باز یچه در کوش) (واو حرف حال) (کر حرف شرط) (باب حکمت لامیه) (عدم اضافتی
نحوز ایدنلر باب حکمتدن خبردار دکل ایش) (باب حکمت بخوانندک مقدم مفعولی و پیش نادان
ظرف و اضافتی لامیه) (بخوانند فعل مستقبل جمع غائب فعل شرط اوقسه ل دیمکدر) (ابد جواب
شرط و شین ضمیر نادانه راجعدر) (اما معنی جهندن کوشه مقید در تقدیری در کوشش اید
(در حرف صله) (محصول بیت) اما حال و شان بو یله در که اگر بوز ابواب و فصول حکمت نادان
اوکنده او قوسله قولغنه باز یچه کلور) (یعنی اندن عبرت الوب منتصح اولماز) (زیرا عقلی افسرده
و طبعی پرمرد اولمش و قولغنی غفلت بنده سیله طوئاش در) (حکایت) (عایدی را حکایت کنند که
شی ده من طعام خوردی و ناسحر ختمی در نماز کردی صاحب دل بشنید و کفت اگر نیم نانی بخوردی

و بخفتی بسیار فاضله از آن بودی) عابدی یا حرف وحدت ورا ادات مفعول (که حرف بیان شی یا حرف وحدت) تقدیری هر شی در (و تا انتهای غایت ایچوندر) ختمی یا حرف وحدت بر ختم دیمکدر (کردی یا حرف حکایه) (بیم نان لامیه) (یا حرف وحدت بر اتمک نصفی دیمکدر) بخوری یا حرف حکایه یسیدی دیمکدر و بخفتی او یو ییدی (از آن یعنی اون بطمان طعام بیوب نماز ده بر ختم قرآن ایلمکدن) فاضله ثوابلیک دیمکدر (محصول ترکیب) بر عابدی حکایت ایدر که بر کیمده اون بطمان طعام پردی و صاحب دل بر ختمه نماز قلور دی بر صاحب دل بو حاتی ایشندی ویدی اگر بر اتمک نصفی بدی و او یو ییدی چوق مرتبه اندن خیر لیرق و ثواب لیرق اولور دی زیر هر نکه وار اینه آخلفده در (قطعه) اندرون از طعام خالی دار * نادر و نور معرفت یینی اندرون مراد شکم در (خالی بوش دیمکدر) (نا حرف تعلیل در واصلنده در او در همه ضرورت وزن ایچون ساقط اولشدر) ضمیر اندرونه راجع در نور معرفت بیسانیه و بینک مقدم مفعولی (و یینی فعل مضارع مفرد مخاطب بیندندن کوره سین دیمکدر) (محصول بیت) ایچوروی طعامدن بوش طوط یعنی کند یکی آج طوط تا کیم درو نکه معرفت نور بینی کوره سین حاصلی تا کیم سکا معرفت الله بمسراوله (تهی از حکمتی بعلم آن * که پی از طعام یایی) نهی خالی دیمکدر حکمتی یایی ضمیر خطا بدر (یا حرف مصاحبت) علت آن لامیه (که حرف تعلیل) (پی یا ضمیر خطاب طلوسین دیمکدر) تا انتهای غایت ایچوندر (یینی بای اصلیه ایله بورن دیمکدر که عرب انف دیر (محصول بیت) اول علت و اول سببه حکمت و معرفت و کاددن خالی و عا ر یسین که بورنکه دلک طعامدن مملو سین یعنی درونک طعامدن طوط بطلی اولوق سببیه نور معرفت و حکمته انده بیر یوق زیر بر طرف که بر نسنه دن مملو اوله انده غیر ی نسنه صغماز (حکایت) بخشایش الیهی کم شده را در مناهی چراغ توفیق فراره داشت بحلقه اهل تحقیق در آمد باین صحت درو یشان و صدق نفس ایشان ذمایم اخلاقش بحمایه مبدل کشت و دست از هوا و هوس کوتاه کرد و زبان طاعتان در حق اود راز که همچنان برقاعده اولست و زهد و صلاحش نامعول) بخشایش اسم مصدر در بخشایدندن (بخشودندن دینلر خطا ایشلر) دانش دانستندن مشتق اولدی یعنی کپی دید کلریده فاسدر (زیرا دانش دانیدندن مشتق دانستندن دکل) الیهی به اضافتی باینه در و یا حرف نسبتدر (الیهی صفت بخشایشدر دین ظاهر بود که اضافه قائل دکلدر) کم کاف عجمک ضعیله ییتکدر یعنی ضایع (شده یا حرف وحدت و همه حرف نوسل همه حرف وحدتدر دین زائد سوبش (را ادات تخصیص کم شده نک دیمکدر) در مناهی طرف کم شده در (مناهی منهنیک جمیدر که اسم مفعولدر مری کبی (چراغ توفیق بیانیه) (فرا فانک فتحیله ادات صله در) راهه مقید (داشتک چراغ توفیق مفعول اولی (و فراره مفعول ثانیه) (فرا بونده فوق معناسنه در تحت مقابل دینلر فوق و نحتی وز برو بالای فرق ایدر دکلر ایش (و فرابونده قریب معناسنه در دین تزییق سوبله ده مذکور له قریب ایش (نا حرف تعلیل) یا حرف صله (حلقه حانک قبی و لامک سکونیه انسان داره سنده مستعملدر و لامک فتحیله غیر سنده بونده مراد مجلسدر مراد زمره در دین حلقه نک معناسنی بلز عیش (اهله اضافتی و اهلاک تحقیقه لامیلدر) یا حرف مصاحبت سببی متضمن (بمن یانک ضمی و میم سکونیه برکت معناسنه در مبارکک دیمکدر و صحنه اضافتی (و صحنه در ویشانه لامیه لدر) (صدق نفس ایشانه لامیه لدر) (نفس ایکی فتحه ایله بونده سوز معناسنه در یعنی انلر کلمات طیه لری (نمایم ذمیه نک جمیدر مذمومه معناسنه یعنی اخلاق مذمومه) یا حرف صله (حاید حیده نک جمیدر محموده معناسنه یعنی اخلاق محموده) (مبدل اسم مفعولدر و تفعلیل یابندن ذمایمک

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری
رد شعی
رد شعی
رد شعی
رد این سید علی و سروری
رد شعی

اخلاقه اضافتی صفتک موصوفه اضا فیتدر حایده ده بویه تقدیر اولور (دست کردک مفعول اول صریحی) (و کوتاه تائیدی و از هوا غیر صریحی) (زبان طاعتان لامیه در در حرف ظرف) (حق اولامیه در) (در از تقدیری در از شد و یادراز کشت در) (که حرف بیان) (همچنان ایچون دیمکدر) (بر حرف استعلا) (قاعده اول لامیه) (نا حرف تو صیف انی) (مفعول اسم مفعولدر تفعلیل یابندن اعتماد سز دیمکدر بی مفعول دین خطا ایشلر ز برای اسماء جوامده و اسماء مصادره مخصوص صدر مشتقانه داخل اولماز فندر (محصول ترکیب) خدایه منسوب ترجم اطف و احسان طرق مناهیده کم اولش یعنی ضال اولش بر کیمسه نک بولنه توفیق و هدایت چراغی طوتدی یعنی طریق مستقیمه دلالت ایدوب انصاف و یردیکه جمیع مناهی و مصادیدن توبه و استغفار ایلدی تا کیم اهل تحقیق مجلسنه داخل اولدی درو یسارک صحیحی برکتیه و انلر مبارک نفسلرینک صدقیه اخلاق ذمیه سی اخلاف حیده به مبدل اولدی و الی هوا و هوو سدن کوتاه ایلدی یعنی جمیع نفسانی ارزولردن یکدی اما اهل طعن حسودلرک زبانلری انک حقیقه دراز اولمشدیکه ایچون قاعده اول اوزره در یعنی اولکی کبی هوا و هوس و ارزوی نفسانیهی سوروب کچورمه ده در وزهد و صلاحی و تقوی و فلاحی بی اعتبار و بی اعتقاد در دیدلر (بیت) بعدر توبه توان رستن از عذاب خدای * و ایکن می نتوان از زبان مردم رست) یا حرف مصاحبت (عذر توبه لامیه) (عذاب خدای ده لامیه در) (می نتوان تقدیری نمی نتواندر ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر قلندی) (زبان مردم لامیه) (رست بونده رستن معناسنه در زیر نتوانده بوی مضارعت و ار (محصول بیت) توبه عذر یله و سببیه خدایک عذابندن خلاص بولوق ممکندر اما زبان خلقدن خلاص بولوق ممکن دکلدر یعنی خلق البته هر کسی اغتیا بیدر کر کسه هواده او چسه و در یاده بور یسه حاصلی بد کویلر دلندن خلاص اولوق ممکن دکل (طاقت جورز بانها نیلورد و شکایت پیش پیر طریقت برد شیخ بکر یست و کفت شکر این نعمت چه کونه کزاری که بهتر آزاری که پندارند) طاقت جورز بانها لامیه در (پیش پیر طریقتده بویه در) یا حرف تأکید (کر یست کاف عجمک و رانک کسر یله اغلدی دیمکدر) (شکر این نعمت مصدرک مفعولنه اضا فیتدر) (کزاری کاف عجمک ضعیله فعل مضارع مفرد مخاطب ادا ایدر سین دیمکدر زارینه ذال یازانلر بولفظک املا سندن آگاه دکلر ایش (که حرف تعلیل) (بهتر یکرک) (از حرف ابتدا) (و آن اسم اشارت) (و یا ضمیر خطاب اندن بکر کسین دیمکدر) (که حرف بیان) (پندارند فعل مضارع جمع غائب) (و تا ضمیر خطاب سنی ظن ایدرلر دیمکدر) (محصول ترکیب) مذکور مهندی خلقک دبلاری جور و جفا سنه طاقت کنوره مدی و طریقت پیرینک یاننه شکایت ایلندی یعنی بیرینه شکوی ایلدی شیخ اغلدی ویدی بونعمتک شکرینی نیجه ادا ایدر سین که سنی ظن ایلد کلرندن بکر کسین حاصلی خلقک سنی ظن ایلد کلرندن نک اولدیغک بر نعمتدر بونعمتک شکرینی پس نیجه ادا ایدر سین (قطعه) چند کوی که بداندیش و حسود عیب جوان من مسکینند) کوی فعل مضارع مفرد مخاطب نیجه سوبلر سین (که حرف بیان) (بداندیش و صف ترکیبدر رامن صانیجی بد کایان معناسنه) (حسود معروف) (عیب جو وصف ترکیبدر بحسب لغت عیب استیجی دیمکدر اما مراد عیب لیجی معناسنه در الف و نون ادات جمیدر) (منه اضافت اسم فاعلک مفعولنه اضا فیتدر) (و مسکینه بیانیه در یا بطشیه) (محصول بیت) نیجه بر سوبلر سین که دشمنله حسود بن مسکینه عیب ایدر ییلدر یعنی دائماً بنم معایب و مثالم سوبلر ییلدر در حاصلی بی غیبت و مساوی ایدرلر (کر بخون ریختنت بر خیرند * و بر بدخواستنت بنشیند) بخون یا حرف صله (ریختن مصدر در دوکت معناسنه

رد شعی

رد این سید علی و سروری
رد شعی

(و تا ضمیر خطاب) بر حرف نأ کید (خیزد فعل مضارع جمع غائب خیزیدندن قالفار دیمکدر مراد اتفاق ابله ل معناسنه در) وروا کر دیمکدر (بسد با حرف صله) (خواستن دینک یعنی نسنه بی مراد ایدنگ) (و تائنه ضمیر خطاب) (نشدند فعل مضارع جمع غائب اوتورور دیمکدر یعنی قصد ایده ل) (محصول بیت) شیخ درویش شای به پیور را کر سنک فاک د و ککه قالفار یعنی اتفاق ایده ل یعنی سکا ظلم ایلک مراد ایدینه ل واکر سنک بزامر لغکی اسنمکه اوتورور یعنی سنک بزامر لغکی مراد ایدینه ل چون جمع اوله ل حاصلی هر خصوصه طرف خلا فکده اولو ر ل سه دیمکدر (و رایکی مصراعده بیله ادات شرطیرینه) (که یازانلر وایکی مصدرک اخرنده تا خطاب برینه میم منکلم یازانلر صحیح نسخدر مخالف یازد قلندن غیر عقل سلیمی و طبع مستقیم اولان بیلور که معنی جهتی زیاده رکیک اولور بوندن غیر صحیح متن یازانه اعتراض غرا بتدندر (نیک باشی و بدت کوید خلق * به که بد باشی و نیکت بشتد) باشی فعل مضارع مفرد مخاطب ای اوله سین دیمکدر (و بدت تا ضمیر خطاب سکا بزامر دیمکدر) (کویدک مقدم مفعول ایدر) (و خلق فاعلی) (نیکت تا ضمیر خطاب سنی ای دیمکدر) (بیتدک مقدم مفعول ایدر) (محصول بیت) سن ای اوله سین و یا ای او اسک و خلق سکا بزامر دیه ل و یا بزامر د بر ل سه یکدر که بزامر اوله سین و بزامر او اسک و سنی ای کوره ل و یا ای کوره ل حاصلی سن ای اولوب خلق سنی بزامر ظن ایلد کوری سن بزامر اولوب خلق سنی ای ظن ایلد کلندن یکدر (کوید فعلی جمع صورتنده یازان احتیاج جزو زنه خلل ویرمش) (ولیکن مرابین که حسن ظن همکنان در حق من بکمالست و من در عین نقصان) (محصول ترکیب) شیخ مرید شای به دیر سنک حالک لطیفدر اما بی کور که جبعسنک حسن ظنی بنم حقمده کاله در و یا کاله در اما حال بو که بن عین نقصانده یم (و من در عین نقصان عبارتی مصنف کلا میدر د بین عجب ناقص طبع امش عفا الله عنه) (بیت) کرانها که می گفت می کردمی * نکوسیرت و پارسامردمی) آنها اقوالن عبارتدار (که حرف بیان) (می گفتی معلوم اوله که گفت فعلنک اولنده می و آخرنده یا ادات حکایه ل در علی کل حال تکرر تا کید افاده ایدر) (کردمی یا حرف حکایت) (نکوسیرت و صف ترکیبدر ای خوبلی دیمکدر) (پارسامرد نقد بری مرد پارسادر ضرورت و زن و قافیه ایچون تقدیم و تاخیره ارتکاب قلندی) (مردمی یا سنی حکایه در) (محصول بیت) اگر اول نسنه ل بکه سو یلردم یعنی خلقسه پند یوزندن سو یلد کلامی ایلیدم یعنی عمده کتور بدم ای خوبلی کیمه و مر د عابد و زاهد او لوردم حاصلی افعال اقواله مطابق اواسه عباد و زاهدان او لوردم) (بو بیت مذکور شیخ جانبدن در مردی برینه بودمی یازانلر صحیح نسخه ل و مخالف یازد قلندن غیر قافیه خطا ایلشالر) (پارسامردمی پارسامرد دیمکدر پس معناسی پارسامرد بودمی در د بین بی وجه سو یلش) (بیت عربی) ای مستتر من عین جبرانی * والله یعلم اسراری و اعلانی) ای یا ضمیر منصوب متصل محلا منصوب اسمان (مستتر لام حرف نأ کید) (مستتر اسم فاعل متکلم و حده در افعال بایندن لفظا هر فوع خبران) (من حرف جر مستتره متعلق عین مجرور در من ابله و مضافدر جیرانه که جارک جمیدر قو کسول دیمکدر اصلی جوران ایدی میزان کی و او یاه اعلال اولدی) (اسرار همزه مک فحله سرک جمیدر و کسر بله مصدر در افعال بایندن کر ملک معناسنه) (اعلانده بویه علن دن که آشکاره دیمکدر) (محصول بیت) بن تحقیق قو کسول کوزندن کزایم یعنی احواله واقف و مطلع د کلر در اما خدای ذوالجلال بنم کزایم و آشکاره لرم و یا کزایم و آشکاره ایلدیکیم یعنی احوال ظاهر و باطنه مطلعدر حاصلی علام الغیوبدر اکا نسبت کزلی یوق بلکه بزه کوره در (قطعه)

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی و سروری و شعی

رد سروری

مطالعه

رد ابن سید علی و سروری و شعی

در بسته بروی خود مردم * تا عیب نکستند ما را) بو قطعه عربی بینک ترجمه سی شکاید در بسته نک مقدم مفعول صر یحیدر (بروی خود و مردم غیر صر یحیدری) (بروی خود با حرف صله و اضافت لامیه در تقدیری در بسته ایم در ما قرینه سبله) (تا حرف تعلیل) (عیب نکستند مقدم مفعول) (نکستند فعل نئی استقبال جمع غائب دوشه مبه ل یعنی مطلع اولوب افشا ایلده ل دیمکدر) (ما را را ادات تخصیص بزم دیمکدر) (محصول بیت) اوستو مره و یوز مره خلق عالم قیوی بغلشتر یعنی مر دمدن عیمری کز لیشتر ناکیم عیمری دوشه مبه ل یعنی واقف اولوب فاش ایلده ل (در بسته چه سو د عالم الغیب * دانای نهان و آشکارا) در بسته تقدیری در بسته شدندر (عالم الغیب اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر و مضارع ثانی به مرهون مبتدا) (دانای نهان اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر و خبر مبتدا در بر سین و تا تقدیر بیه نکه خبرده قاعده در تقدیری دانای نهانستدر) (آشکارا نهان معطوف آشکارا و آشکاره و آشکار بر معنایه در کیرنی مقابلی یعنی واضح) (محصول بیت) قیو بغلوا و لوق نه فائده که غائب بیلجی الله تعالی کیرنی و آشکاره ایشلری بیلجیدر یعنی اکاهیچ بر نسنه کیرنی یوق هب آشکاره در بلکه کیرنی دیدیکم بزه کوره در (عالم الغیب کندی مصراعده مصر و قدر دین معناسنی کندی بیلور انجق) (حکایت) کله کردم پیش یکی از مشایخ که فلان در حق من کواهی داده است بفساد گفت بصلا حش خجل کن) کله کاف عجمک کسر بیه شکایت دیمکدر (که حرف بیان) (کواه کاف عجمک ضمیمه شاهد دیمکدر طائق معناسنه) (و یا حرف مصدر) (بفساد با حرف صله) (بصلا حش با حرف مصاحبت صلاح نقیض فساددر) (خجل صفت مشبهه در اوتانغن معناسنه) (محصول ترکیب) مشایخن برینک قتنده شکایت ایلد مکه فلان کپسه بنم حقمده فساد شهادت و برمشدر دیدیکم صلاحه اتی شرمنده ابله یعنی صلاح اوزره اول ناکیم حقمده فاسد سوزسو بلکه قادر اولیه) (نظم) تویکو روش باش تابد سکا * بنقص نو کفتن نیاید بحال) (نیکو روش وصف ترکیبدر ابو یوریشلی معناسنه) (روش اسم مصدر در یوریش معناسنه) (باش فعل امر مفرد مخاطب اول دیمکدر باشدندن) (تا حرف تعلیل) (بد سکا وصف ترکیبدر سکا ایلندن سنک فحی و کسر بیه صانعی معناسنه) (بد سکا بزامر صانعی دشمن معناسنه با حرف صله) (نقص مصدر در نقصان معناسنه) (تویه اضافتی مصدرک مفعولنه در) (و کفتک مقدم مفعول) (نیاید فعل نئی مستقبل فاعلی تحتده بد سکا راجع ضمیر) (و بحال مفعول) (محصول بیت) سن ابو یوریشلی اول ناکیم بزامر صانعی دشمن سنک نقصانک سو بلکه بحال بولیه) (یعنی سن صلاح و تقوی اوزره اول ناکیم بداندیش سنک ذمک ایلد مکه ظفر بولیه) (چو آهنگ بر بوط بود مستقیم * کی از دست مطرب خورد کوشمال) چو ادات تعلیل (آهنگ ابر انج و ساز اوازی) (بر بوط قبوز) (کی حقن دیمکدر) (خورد فعل مضارع مفرد غائب دیمکدر اکل ایدر معناسنه) (کوشمال وصف ترکیبدر قولی اوغچی معناسنه اما استعمالده قوالی بورمق معناسنه در) (حاصلی نأ دیدن کنایت ایدر بونده بور غری بورمق معناسنه در) (محصول بیت) بو بیت سابقه مقام تعلیلده در چونکه قبوزک آوازی و دوزنی مستقیم اوله یعنی پرده سی راست اوله مطرب التندن حقن کوشمال یعنی آوازی ساز او لجه مطرب بور غوسین بورماز بوابکی بیت رباعی دبیلر احوال اوزاندن بی خبر امش (حکایت) یکی را از مشایخ شام پرسیدند که حقیقت تصوف چیست گفت پیش ازین طائفه بودند در جهان پراکنده بصورت و بمعنی جمع و امر و ز قومی اند بظاهر جمع و بیاطن پریشان) طائفه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل همزه به حرف وحدت دین غلط سو یلش (پراکنده کاف عجمک فحله طاعنی دیمکدر) (بصورت با حرف ظرف بمعنی نک با سیده بویه در) (امر و ز بوکون دیمکدر) (قومی یا حرف وحدت) (واندا سنک

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری و شعی

رد شعی

جعبه در (بظاهر و باطن باریده ظرف ایچوندر) پریشان پراکنده کی طاق معنای در
(محصول ترکیب) شام مشایخندن برینه سؤال ایلدیلر که حقیقت تصوف ندر دیدی بودند اول
جهانده بر طاقه وار ایش صورتده پراکنده و معناده جمع یعنی ظاهر لری زی عوامده و باطنلری
زهد و تقوی ایله آراسته ایدی حاصلی ظاهر لر بن دوزوب قوشمغله مقید ذکالرایش امادرونلری
نور معرفتله مملو اولوب جمعیت خاطره مانکرایش (معلوم اوله که ال اول صوفیایچون خاتقاه
بنیاد ایلین شام ولایتده رمله شهر نده امرای نصارادن برامیر دارنکه حضرت مولانا جامی
نفحات انصافه تحقیق بیور مشدر پس بونده (طاقه بودندر جهان پراکنده) پراکنده بی
در جهان لفظنه قید اکیوب علتی بیان ادوب دیش زرا زمان سابقده صومعه صوفیه
یوق ایدی بلکه ال اول رمله ده امرادن برامیر بنیاد ایلدی دین عجب کج رفتار ایش فتأمل
(قطعه) چوهر ساعت از نو بجایی رود دل * بندهایی اندر صفایی نبینی) بجایی با
حرف صله (ویا حرف وحدت) (یا حرف طرف) (تنها یا لکن) (ویا حرف مصدر) (اندر
معنای ظرفیتی تأکید ایدر یعنی بانک متضمن اولدیی ظرفیتی تنگه مکرر مرور ایشدر) (صفایی یا
حرف تکبیر) (نبینی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کورمزین دیکدر) (محصول بیت) چونکه
هر دم و هر ساعت کوکک سندن بریره کیده یعنی کوککی عوایق و علایق دنیویه ایله
مشوش و پریشان ایلده سین تنهالقدده یعنی خلوت و عزتده جمعیت خاطر سزلقه صفا کورمزین
حاصلی سنک صفاک جمعیت خاطر له در کر کسه خلوتده اول کر کسه کثرته (کرت مال
و جاهست و زرع و تجارت * چودل یا خدا یست خلوت انشینی) (جاه منصب) (زرع اکین
(خلوت تشین و صف ترکیبی) (ویا ضمیر خطاب بوییت بیت سابق تنویر ایدر) (محصول بیت)
اگر سنک مال و منصبک و زراعت و تجارتک و اربابسه یعنی ظاهر ایلرله مقید ایلک چونکه
کوکک خدا ایله در خلوت نشین سین یعنی هر نه که ایشلسک و هر نه که مشغول اولاسک
کوکک خدا ایله اولنجه حاصلی ماسوايه تعلقک اولماینجه سکا ضرر ایلر بلکه کثرته وحدت
ایلرسین (حکایت) یاددارم که شبی در کار وانی همه شب رفته بودیم و سحر در کنار بیشه
خفته شوریده که دران سفر همراه ما بود نعره برد و راه بیابان گرفت و بکنفس آرام نیافت
چون روز شد کفکش این چه حالست گفت بلبلای نادیدم که بشالش در آمد بودند از درخت
و کبکان از کوه و غوکان از آب و بهایم از بیشه اندیشه کردیم که مروت نباشد همه در تسبیح
رفته و من بغفلت خفته) یاد دارم یا دمه در یعنی خاطر منه در دیکدر (که حرف بیان
(شی یا حرف وحدت) (در کار وانی بر کار وانی ایچنده یعنی ارارنده) (بیشه عربیده مشه
معنای سنه در عجم میشه دیر) (ویا حرف وحدت) (وهمزه حرف توسل) (همزه بی حرف
وحدت در بین غلط سوبیش) (خفته یا تمش و او یومش دیکدر) (شوریده عشقندن بر اثری
اولان کیمسه په دیر) (ویا حرف وحدت) (وهمزه حرف توسل بر شوریده شخص دیکدر) (که حرف
رابط صفت) (نعره یا حرف وحدت و همزه حرف توسل شوریده نک و نعره نک همزه لر بی
وحدت ایچون طوئن بی خبر ایش) (نالش اسم مصدر در ایکلش معنایه یعنی فریا و فغان
(کبکان کیمک جعبدر ککک دیکدر) (غوکان غوک جعبدر رقرور بغه لر دیکدر) (بهایم
بهمه نک جعبدر چار پا حیوانات معنایه عربیدر) (در تسبیح رفته تقدیری در تسبیح رفته باشد در
یعنی تسبیحه طالمش و کفکش اوله لر) (محصول ترکیب) یاد دمه در که بر کیمه خون کیمه
بر کار واند کفکش ایلک و سحر و قنده برمشه کنارنده یا تمش و او یومش ایلک بر شوریده کسنه که
اول سفرده برمله بولداس ایدی بر نعره آوردی و بیابان یوان طوئدی یعنی بیابانه کندی و بر نفس

مطلـ

رد سروری

رد شعی

رد شعی

و بر ساعت آرام و قرار ایلدی چونکه صباح اولدی اول شوریده په دیدم بونه حالتدر که سندن
ظاهر اولدی شوریده ابتدی بلبلاری کوردیم ایدیکه آغاچلردن فریاد و فغانه ککشلر ایدی یعنی
اسان حالده خدایک تسبیحه مشغول اولشلر ایدی و کککلر طاعتدن و قر بقدر صودن
و حیوانات مشه دن فکر ایلدیمکه مروت دکدر دوکلی اشیا خدایک تسبیحه مشغول اوله لر و بن
خواب غفلتده اولام باخصوص که بن کرم و اشرف مخلوقات اولام و خدایه تعبید و محبت
ایچون خلق اولام (قطعه) دوش مرغی بصری می ناید * عقل و صبرم ببرد و طاقت و هوش
دوش دون کیمه (مرغی یا حرف وحدت) (بصری یا جازدر که ظرف اوله و جازدر که حرف انتها
اوله یعنی صبا حده نک) (محصول بیت) دون کیمه مرغ صباح و فتنده و یا صبا حده نک ایلکدری یعنی ناله
و فغان ایدردی (عقل و صبر و طاقت و هوش می ایلدی یعنی ناله سی بی مدهوش ایلدی) (یکی
از دوستان مخلص را * مکرر و ازمن رسید بکوش) دوستان مخلص بیابیه و را حرف تخصیص مکرر
کانه معنایه در (آوازم لایه) (بکوش یا حرف صله) (محصول بیت) مخلص دوستلرک برینک
قولغه مکرر آوازم ایرشدی یعنی احبادن برینک کوشنه بنم فریاد و ناله م واصل اولدی مراد
حضرت شیخدر (گفت باورنداشتم که ترا * بانک مرغی چنین کند مدهوش) (معلوم اوله که
اغظ باور کردن و داشتن و بونلرک مشغولیه استعماله محتاجدر که معنی افاده ایلده) (باورنداشتم
اینا مادم دیکدر) (که حرف بیان) (تراسنی) (بانک مرغ لایه) (ویا حرف وحدت مدهوش متحیر
معنایه در) (محصول بیت) محب مخلص دیدی اینا مادمکه سنی بر مرغک آوازی بونجیلین مدهوش
و متحیر ایلده یعنی بر قوش آوازی سنی بویه بی اختیار ایلده که راه بیابانه دوشوب کیده سین تصدیق
ایدهم (کنتم این شرط آدمیت نیست * مرغ تسبیح خوان و من خاموش) شرط آدمیت لایه
آدمیتده یا و نادان مصدر در (مرغ مبتدا) (و تسبیح خوان وصف ترکیبی خبر مبتدا) (واو حرف حال
(و من مبتدا) (و خاموش خبری تقدیر کلام مرغ تسبیح خوان باشد و من خاموش باشم در
(شرط فارسیده لایق معنایه مستعملدر دین افترا ایش) (محصول بیت) محب مخلص جوابنده
بیور دیدم بو آدمی شرطی دکدر که مرغ تسبیح خوان اوله و بن خاموش اولام یعنی بن عبادت
و طاعت ایچون مخلوق اولوب تسبیح و تهلیلدن خالی اولام و مرغ بی عقل و ادراک اولوب تسبیح
اوله بوانسانیت شرطی دکدر بوقطعه شیخک حسب حالیدر مذکور شوریده نک حسب حالی
دکدر دین پس حضرت شیخک حالی بیان ایلدیکندن غافل ایش دیمک اولور بو خود
فاسد در فتدیر (حکایت) وقتی در سفر حجاز طائفه جوانان صاحب دل همدم من بودند
و همقدم و قنار از زمه کردند و چندیتی محققانه بگفتندی و عابدی در سبیل مکرر حال درویشان
بودیخبر از درد ایشان نارسیدیم بنخل بنی هلال کودکی سیاه از جی عرب بدر آمد و آوازی برآورد که
مرغ از هوادر آوردی اشتراکدر دیدم که برقص در آمد و عابدرا پینداخت و راه بیابان گرفت کفتم
ای شیخدر حیوانی اثر کرد و ترا اثر نمی کند) وقتی یا حرف وحدت (سفر حجاز لایه مراد مکه در
(طاقه جوانان بیابیه جوانلر بولو کی دیکدر صاحبه اضافتده بویه صاحبک دله اضافتده
جائز عدم اضافتده) (همدم هم نفس یعنی مصاحب) (همقدم ایقدش یعنی بولداس) (وقتها
جمع وقت گاه گاه دیکدر) (زمره کوک کورلک آوازی بونده مراد مطلق آوازدر) (ویا حرف تکبیر
(وهمزه حرف توسل) (کردندی یا حرف حکایه ایلر ایدی دیکدر) (بیتی یا حرف وحدت
(چندینجه دیکدر) (محققانه محقق اسم مفعولدر تعجب بایندن الف و نون و هاء رسمی نسبت و ایاق
معنایه افاده ایدر حاصلی توجیدانه دیکدر) (بگفتندی یا حرف حکایه) (عابدی یا حرف وحدت
(سبیل یول) (منکر حال اسم فاعلک مفعولده اضافتدر) (درویشان اضافه لایه در) (در دایشان دخی

مطلـ

رد شعی

رد شعی

بویله در (نا حرف انتها) با حرف صله (نخبل لغته خرمالوزد کنه دیرلر اما بونده بر يك اسمیدر که
گرفته دن اون اوچخی منزلدراندن مدینه منوره درت قوناق قالوراصلنده نخبل یحیی بن بنی هلالدر
حذف وایصال طریقله نخبل بنی هلال واقع اولمش نخبل برینه حی یازان جبع نسخله مخالف
یازمش (کودک کاف عربینک ضعی وسکون واولله وداک فقی وکاف عربی ایلله اوغلان
دیمکدر صی معناسنه) ویا حرف وحدت (حی عرب لامبه عرب قبله سی دیمکدر) بدرآمدچقدی
دیمکدر (آوازی یا حرف وحدت) برآورد چیقاردی دیمکدر یعنی برصدا ایلدیکه (دراورد
ایندر دی دیمکدر یعنی اوچار فوشی بره ایندر دی) (محصول ترکیب) بروقت سفر حجازده صاحب
دل جوانلر بلوکی یعنی برقاج صاحب دل جوان نخله همدم و همقدم ایلدیر یعنی مصاحب یولداش لرم
ایلدیر کاه کاه بوجوانلر زمزمه ایدرلر دی یعنی تغنی وزنات ایدرلر دی و برنیچه محققانه و توحیدانه
یتلر او قورلر دی دیویشلرک حاللرینه منکر یولده برعابد واریادی انلرک دردندن بی خبر
یعنی اهل حال دکل ایدی بو حال اوزره یوله کیدر دک نخبل بنی هلاله ایریشجه برقره اوغلان
عرب قبله سندن طشره جیقدی و برآواز قالدر دیکه قوشی هوادن ایندر دی یعنی بر مؤثر
آوازه که طوری بیره در شورردی حاصلی اوچاقدن البقوردی عابدک دوه سنی کورد مکه رقصه
کلدی و عابدی اوستندن بیره دوشوردی و بیابان یولنی طوندی یعنی صحرا به سکتدی
بویله اولنجه دیدم ای شیخ بر جوا نه خوب آواز تأثیر ایلدی و سکا تأثیر ایلدی یعنی یولده
بورایه کلنجه بوقدر اصوات طیه دکله دک سکا هیچ تأثیر ایلدی نه عجب شدید قلب ایمش سین
(نظم) دانی چه گفت مرا آن بابل سحری * تو خود چه آدمی کز عشق بی خبری (دانی
فعل مضارع مفرد مخاطب استفهامی متضمن) (بابل سحری بیانیه سحره منسوب ببلل دیمکدر
(تو واو حرف رسمیدر اما بونده ضرورت وزن ایچون اصلی کی او قونور مدایله) (خود ادا
تأکید) آدمی یا اولی حرف نسبت وثانی ضمیر خطاب (کز که حرف بیان) (بی خبری یا
ضمیر خطاب) (محصول بیت) بیلور مبین اول سحر بلبلی بکانه دیدی یعنی بکاسو بیلدیکین
بیلور مبین دیدی بکاسن نه آدم مبین که عشقندن بی خبر سین یعنی بکاسو بویله خطاب ایلدی
حاصلی عشقندن بی خبر اولان انسان دکل دیمکدر بعض نسخده ده مران دوشمش رادن صکره
الفسز دین کیمسه مسکین زیاده ناموزون ایمش (اشتر بشعر عرب در حالت وطرب *
کردوق نیست ترا که طبع جانوی) بشعر عرب با حرف مصاحبت و اضافت لامبه (حالتدن
مراد شوق و ذوقدر) (وطرب شتاک) (کج کاف عربک فقی و جیم عربیله اگری دیمکدر کزده
دیرلر کاف عربک فقی و زاء محمله بس کج سهوله واقعدر زبر کج کرجه دیر دینلر ایکی وجهله
سهو ایشلر بریسی کج کره مرادف اولدیغنی بیلد کاری بریسه کج کر جسدرد دید کاری
زیرا کج کج در کاف محمله عربیله دکل حاصلی بونلر بومقدار بضاعتله کلستان کی کلک
شرحنه اقدام ایلک زیاده جنوندر صی الله عنهما (کج طبع وصف ترکیبدر اگری طبعلو
دیمکدر) (جاور جانی دیمکدر) یا ضمیر خطاب (محصول بیت) اشتر عرب شعر یله حالت
وطربده در یعنی ذوق و شوق وصفاده در اگر سنک اشعار واصوات طیه دن ذوق و شوق
بوغیسه اگری طبعی جانور سین یعنی دوه دن دون ودنی بر حیوان سین (معلوم اوله که دیار عربده
دوه جبار سفرلر دوه یار یا نجه برنوع صوت ایدرلر که اکا حدی دیرلر دوهلر حدی بی ایشتمکله
زیاده سرعت و جلادته یورلر پس شیخک در حالت وطرب یوردیغنی بو حاللرینه اشارندر
(معلوم اوله که مذکور نظمک بحرینیه بحر بسط دیرلر که عربده مخصوص صدر و عجم بوجرده
شعر سوزلر ایکن حضرت شیخ الترام ایلشدر که کلستانده جبع بحوری اجرا ایلله و بوجرک

ردشعی

رد این سبد علی

رد این سبد علی و سروری

مطل...

اصلی مستغفلن فاعلن مستغفلن فاعلندر لیکن بونده فاعلن مخبون مستغفلدر یعنی ایکنی
سا کنیکه القدر محدوددر پس تقطیعی بویلددر (دانی چه گفت مستغفلن) (عرا) فاعلن (آن بلبلی)
مستغفلن (سحری) فاعلن وقس الباق علیه بو یتلره رباعی دینلر رباعی نه وجهله اولدیغنی بیلرلر ایمش
(بیت) شتررا چوشور طرب در سرست * اگر آدمی رانبا شد خرس (شتررا ادا
تخصیص شترک) (محصول بیت) چونکه شترک شور و طرب وارباشنده یعنی باشنده سودا
وهو وار اصکر آدمینک اولما سه خردر یعنی عشق و شوق اهلی اولمیان خردر زبر خرد
اخص حیواندر (بیت) وعنده بوب النشرات علی الجمی * تمیل غصون البان لالجر الصلد
(هوبوب مصدر در دخول وزنی اوزره مضاعفدر یل اسمک معنا منه ناشترانه اضافتی لامبه در
(ناشرات رباح معناسنه در یلار دیمکدر) (علی هوبوبه متعلقدر) (حی حانک کسری و میمک
فتخبله چارکه طوار دن قورورلر تقدیرا مجرور در علی ایلله) (تمیل فعل مضارع مفرد
مؤنث غایبه اجوف یائی ضرب بایندن میل ایدر یعنی صانور) (غصون غصنک جمعدر
دالروید اقلر دیمکدر یانه اضافتی لامبه در) (بان صور قون اغاجی) (لا حرف ننی) (صلد صادق
فقی ولامک سکونیه صفت مشبهه در قتی معناسنه صفت مجرور) (محصول بیت) یلار قورو
و چا بر اوزره اسدیکی حینه بان اغا جنک نازه دالار وفدا نلری صانور و قتی طاش صالتر
حاصلی اصوات طیه دن والجان نفیسه دن عقل سلیم و طبع مستقیم صاحبی لذت نور
یابیس طبیعتلر دکل (مثنوی) بذ کرش هر چه بینی در خروشت * دلی داند درین یعنی که
کوشست) (با حرف مصاحبت) (ذکر ذالک کسریله دل ایلله اکفه دیرلر وضیمله کوکله مصدرک
مفعولیه اضافتی در) (شین ضمیر دلمه مذکور اولان خدا یه راجعدر) (خروش خانک ورا نک
ضمیر یله لغتدر چوقرا مقدر اما بونده صیت و صدادن کنایه در) (دلی یا حرف وحدت) (در حرف
ظرف واین اسم اشارتدز خروشه و یا ذکره) (معنی داندک مفعولدر) (که حرف رابط صفت
(محصول بیت) هر نسنه بی که عالمه کورر سین اللهک ذکر یله خروش وجوشده در
یعنی جبع اشیا ذکر یسه مشغولدر بو خروشه و ذکرده معنایی بر کوکل بیلور که سرتاسر
قواقدر (حاصلی هر شی خدا نک ذکر یسه مشغول اولدیغنی کوزی و قولنی آچق اولنلر بیلور
انجق غافلر بومعنا دن اکاه دکلدر) (نه بابل برکاش تسبیح خوانیست * که هر خاری بتسبیح
زبانست) (کاش شین خدایه و یا ببلله راجعدر) (تسبیح خوان وصف ترکیبی در نعمت خوان
و عشر خوان کی تسبیح او فقی دیمکدر) (و یا حرف تنکیر که بونده معنای اضرب افاده ایدر
(خاری یا حرف وحدت) (با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف) (زبان یا حرف وحدت
(محصول بیت) بالکن ببلل کل اوزره خدا نک تسبیح خوانی دکلدر بلکه هر بر دیکن اللهک
تسبیحله بر دلدلر حضرت شیخ خاری زبان ببلله تشبیه ایمش زیرا طور جنسینک دیلاری
سوریدر ببلل وکل و خار جمعی مراعات نظیر قبیلند ندر بونلرک اجتماعی صنایع شهریه
اقسامند در دیوب اسم صنعتی تعیین ایلین ظاهر در که نه صنعت اولدیغنی بیلرلر ایمش (حکایت)
یکی را زملوک مدت عمری سیری شد و قائم مقامی نداشت وصیت کرد که باعدادان نخستین
کسی که از در شهر در آید تاج پادشاهی بر سر وی نهید و تفویض مملکت بد و کنید)
سیر سینک و باء عجمک ضمه لریله و سینک کسریله عجمک فتخبله لغتدر دو کتک معناسنه
سیری شد دو کندی دیمکدر اما تمام اولدی معنایی و برلر (قائم مقام لامبه ادر) (و یا حرف
وحدت) (نخستین یا حرف نسبت و نون حرف تأکید) (کسی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت
(در ایدر ایچری کره دیمکدر) (بر حرف استعلا) (سروری لامبه) (نهید فعل امر جمع مخاطب قول

رد این سبد علی و سروری
وشعی

رد سروری

دیکدر وضع ابلک معنایه بعض نسخه ده (نهند دوشمش یا برینه نوله) یعنی فعل
 اصر جمع غائب صیغه سبیل واکل وجه قوسونلر دیکدر (نفویض مملکت مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر) بد و (باو دیکدر) همزه داله ابدال اولمشدر کنبد (ویاکتند نهیدکی ایکی
 وجهه مخمدر (محصول ترکیب) ملوکدن برینک مدت عمری دوکندی (یعنی عمری آخر
 اولدی و قائم مقامی یوغیدی) وصیت ایلدیکه اولد و ملک ایرتسی اول برکیمسه که شهر
 قوسندن ایچروکیر با د شاهه منسوب تاجی آنک باشه قولک و یا قوسونلر و مملکتی اکا نفویض
 ابلک و یا ایلسونلر) اتفاقا اول کسی که از در شهر در آمد کدایی بود که در همه عمر لقمه لقمه
 اند و ختی و خرقة بر خرقة دوختی ارکان دولت واعیان حضرت و صبت ملک را بجای آوردند
 و ملک و خزائن بد و ارزانی داشتند درویش مدنی مملکت راند (کدایی یا حرف وحدت) که
 حرف رابط صفت (اندو ختی یا حرف حکایت قرا نوردی) یعنی دیلنوردی (خرقة بر خرقة
 عهده اوزرینه) دوختی یا حرف حکایت دیکردی (یعنی دیلنجی جنسندن برکیمسه ایدی
 ارزانی لایق) داشتند طوندیلر یعنی لایق کوردیلر (محصول ترکیب) اتفاقا اول برکیمسه که شهرک
 قوسندن ایچروکیر دی بر دیلنجی ایدیکه لقمه لقمه قرا نوردی یعنی دیلنوردی و عهده اوزره
 دیکردی یعنی عماردی ارکان دولت واعیان حضرت پادشاهک و صبتی برینه کتوردیلر
 و ملک خزینه لری (اکا تسلیم و نفویض ایلدیلر درویش بر زمان ملک سوردی) (بعضی از امراء
 دولت کردن از طاعت او بچا نیدند و ملوک دیار از هر طرف منازعت برخاستند و بمقامت
 لشکر آرا ستند فی الجمله سپاه رعیت بهم برآمدند و برخی از بلاد از قبضه تصرف او بدر
 رفت) تا حرف انتها و یا حرف تعلیل (بعضی یا حرف وحدت) برخ بعض یعنی برفاج
 کیمسه (امراء امیرک جمعیدر یعنی بکار دواته اضافتی لامیه در) کردن بیون طاعت اطاعت معنایه در
 (بچا نیدند فعل ماضی جمع غائب) الف و نون ادات تعدیه در دوندردیلر (بمنازعت
 یا حرف صله منازعت چکشک (باینه حرف صله) مقاومت مقابله و مقابله معنایه (بهم
 برآمدند قرشدیلر و بیحضور و مضطر اولدیلر (حاصلی اضطراره دوشدیلر یا خود عاصی اولان
 بکارک سپاه و رعیتی جمع اولوب متفق اولدیلر) و برخی بعضی دیکدر (بلاد بلدک جمعیدر
 شهرلر دیکدر) قبضه تصرف بیانیه (قبضه بونده ال و آوج معنایه در) اویه اضافت لامیه
 (بدر رفت چغدی دیکدر) (محصول ترکیب) درویش سلطنت سوردی تا امراء دولتک
 بعضیسی اکا اطاعتدن بیون دوندرنجسه و یا حتی امراء دولتک بعضیسی اکا اطاعتدن
 بیون دوندردیلر یعنی یوز چوردیلر بعض نسخه ده از متابعت او دوشمش یعنی پادشاهلغه قبول
 ایلوب عاصی اولدیلر و غیر ممالکک پادشاهلری هر جانبدن منازعه به قانقدیلر و مقابله
 و مقابله به عسکر ترتیب ایلدیلر حاصلی درویش ایلد جنسکه مهیا اولدیلر حاصلی کلام اطراف
 پادشاهلرینک سپاه و عسکری جمع و متفق اولدیلر و یا کتندینک سپاه و رعیتی باد عسکره محمل
 ایده میوب مضطرب و مضطر اولدیلر و بعضی مملکت قبضه تصرفندن چغدی (درویش ازین
 واقعه خسته خاطرهمی بونادیکی از دوستان قدیمش که در حالت درویشی قرین او بود از سفر
 باز آمد و او را در چنان مرتبه دید و کفت منت خدای را عز وجل که بخت بلندت یاورى
 کرد و اقبال رهبری تا کلت از خار و خارت از پای برآمد و بدین پایه رسیدی) همی ها حرف
 تأکید (تا حرف انتها) (دوستان قدیم بیانیه) (که حرف رابط صفت) (بخت بلند بیانیه
 و تاضیر خطاب) (یاور یار دجی دیکدر معاون معنایه) (یا حرف مصدر) (تا حرف تعلیل
 کلت از خار کلت دیکندن چغدی) (یعنی دیلنجیک اضطرارندن سلطنت ذوقنه واصل

اولدک دیکنده ایاغکدن چغدی (یعنی هر وجهه فراغت خاطر ال و بردی) (محصول بیت)
 درویش مذکور واقعه دن خسته خاطر ایدی تا کیم قدیم دو ستارندن بریشی که درویشک
 حالتده اکا قرین یولداش ایدی سفر دن کلدی و اتی بونجیلین مرتبه ده کوردی و دیدی
 منت خدایک عز وجل که بخت بلندک و طالع میمونک معین و ظهیرک اولدی و اقبال
 و دولت دلیلک تا کلت دیکندن و دیکن ایاغکدن چغدی یعنی فقیرلی و دیلنجیک اضطرارندن
 خلاص بولدک و بوعالی مرتبه به واصل اولدک (ان مع العسر یسرا) عسر زحمت و مشقته
 دیرلر و یسر آسا نلغه و حضوره یعنی تحقیق عسرله یسر مقرر در یعنی جفا به صبر ایدن
 ابرر و فایه (یعنی بوقدر که فقر چکدک اول واسطه ایلد خداسنی غایت اقبال ایلدی) (بیت)
 شکوفه کاه شکفتست و کاه خوشیده * درخت و وقت برهنست و کاه پوشیده) شکوفه مطلقا
 چچکدر (شکفتست اصلنده) (شکفته است در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال واقع اولمشدر
 اچلمش دیکدر) (خوشیده ماضیدن قسمدر قوریمش و پورشمش وصولش دیکدر) برهنست
 بونده اصلنده برهنه است در حذف و ایصال طریقله برهنست اولدی (پوشیده اورنمش یعنی
 پیراغیله مستور اولمش) (درویش مذکور تمثیل بیورر) (محصول بیت) چچک کاه نازه اچلمش
 اولور و کاه برمرده وصولش اولور یعنی کاه نازه و کاه برمرده انجده کاه بیرا قدن چبلق
 اولور و کاه بیراقله مستور اولور سنده نیمه زمان فقر و فاقه چکدک ایسه منت خدایه که آنک
 سبیلله سلطنته قدم بصدک (خوشیده اسم مفعولدر دین مفعولیت و فاعلیت معنایه ادراک
 ایلز ایمش) (شکفته استک معنایه سنی آچمش دیکله تعبیر ایلین ایچمه اچامش) (کفت ای برادر
 تعزیم کن که جای تهنیت نیست آنکه که تودیدی غم نانی داشتم و امروز تشویش جهانی
 تعزیه مصیبت و فتنه بر کیمسه به صبر و بر مکدر) (ثلاثی عزا کلور صبر معنایه) (تهنیت
 مبارک باد معنایه در) (غم نانی لامیه) (و یا حرف وحدت) (تشویش جهان مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر) (و یا حرف تنکید) (محصول ترکیب) درویش شاه رفیقته دیدی ای یارخی تعزیه
 ایلد زیر تهنیت بری دکل اول وقت که سن بنی کوردک ایدی براتمک غمی چکردم انجق یعنی
 بو غام قبدی و ارایدی فقط اما یوکون دنیا غمی یعنی رعیت و عسکر و غیرینک قبولدن حکرم
 بعض نسخه ده جهان برینه جان دوشمش (جهانیده اولان یا وحدت و نسبت ایچون اولق
 جازدر دین نسبت معنایه) (باز ایمش) (مشوی) (اگر دنیا نیا شد در دمنیم * و کر باشد
 بهر ش پای بندیم) (دنیا دن مراد اموال و ائقال دنیادر) (ذکر محل و اراده حال طریقله) (بهرش
 یا حرف صله و مهر بونده محبت معنایه در) (وشین دنیا به راجعدر) (پای بند ایلای باغنه دیرلر
 (محصول بیت) (اگر دنیا اولمزه فقر و فاقه جهتندن در دمنیم و بچاره زاما اگر اولور سه
 مجذبه پای بندز یعنی ایاغز بغلیدر حاصلی اولدیغی تقدیر جه مهر و مجذبه کز فنارز) (بلائی
 زین جهان اشو بتر نیست * که رنج خاطر ست از هست و نیست) (بلائی یا حرف وحدت) (زین
 از بندن محققدر) (جهاندن مراد دنیا در مذکور معنایه) (اشو بتر مشو شرک و پریشانک دیکدرز را
 آشفتن و آشو بیدن قرشدرهقی و برنسنه بی قور جلق معنایه در حاصلی تشویشدن عبارتدر
 (که حرف تعلیل) (رنج خاطر لامیه در الم خاطر معنایه در) (محصول بیت) (بودنیدن مشو شرک
 بر بلا بوقدر یعنی دنیا تشویش و غصه دن عبارتدر زیر خاطرک المیدر اگر وار و اگر یوق یعنی
 وار اغیده رنج و المدر یوقلو غیده حاصلی و ایلای دنیا ده خوف و بیم و آخرتده حساب و عذاب و یوقانی
 ذلت و هوان (ارا کردن محققدر) (ور واکردن زاء مفرد ازدن مخفف اولدیغی کبی بونجیغه
 انکار ایلین بولده بهره سی بوق ایمش) (قطعه) مطلب کر توانگری خواهی * جز فناعت که

رد سروری
 رد این سید علی

رد شعی

رد سروری

دوایست هنی (مطلب فعل نفی مفرد مخاطب طلب ایله یعنی استمه طلبیدنن مشتق در عربی الفاظه عجم تصرف ایلمه اکا معمول دیر (توان قوته دیر) (وکر کاف عجمک فتحه ادا ت فاعلدر) (و یا حرف مصدر) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط واقع اولمش) (و مطلب جزاسی) (جز غیر معنایه در و مطلبك مفعولی) (که حرف تعلیل) (دولتی یا حرف وحدت) (هنی فعل فاعل معنایه در منضم دیمکدر) (محصول بیت) (اگر توانکرلک دیرلر سک یعنی اکا برلک استرسک قناعتدن غیر نسنه طلب ایله زیرا منضم رد ولتدر حاصلی قناعتدن کوار دولت وسعادت اولماز) (کرغنی زربدا من افشاند * تا نظردر ثواب اونکی) غنی فاعلدر فاعل معنایه غنی مبتدا (و افشاند فعل مضارع مفرد غائب خبری) (زرمفعول صریحی) (و بدامن خبری صریحی و جمله اسمیه شرطیه) (یا حرف تنبیه) (در حرف صله در بامعناسته) (ثواب اولامیه) (و او خبری غنی به وزره راجع اولتی جائز) (نکته نیک نظر مفعول صریحی) (و در ثواب خبری صریحی) (محصول بیت) اگر غنی کیسه احسان و یا تصدق طریقه اتونی انکیله بدل ایدوب تار ایدرسه صاقن آنک ثوابه نظر والتفات ایلمه سین یعنی غنیک ثواب قصد نه و یا اندن الد یغز زرا یله ثواب اشک قصد ایله حاصلی زرین قبول ایله هر نه وجهله ایسه (کز بزرگان شنیده ام بسیار * صبردر ویش به که بدل غنی) (کز که حرف تعلیل بیت سابقه علتدر) (و زاء مفرد اذدن مخفدر بزرگان الف و نون ادا ت جمدر اولور دیمکدر) (صبردر ویش مصدرک فاعلته اضافتدر) (به یك دیمکدر) (که من تفضیلیه معناسنی افاده ایدر) (بدل غنیده مصدرک فاعلته اضافتدر) (محصول بیت) غنیک انکله مال تار ایدر یکنه التفات ایله زیرا اکا بردن جوق اشتیم که درویشک صبری غنیک بدل و تارندن بکدر زبرادر و یشه مال ایچون حساب و عذاب یوقدر (بیت) اگر بریان کند بهرام کوری * نه چون پای ملخ باشدز موری) معلوم اوله که بهرام توار یخده ایکیدر بریسی بهرام چو پنددر که بر بهادر کیسه ایمش بریسی بهرام کوردر که بر جبار پادشاه ایمش کورکاف عجمک ضمیمه قولونه دیر یعنی بیان اشکینه مذکور پادشاه شکارنی اکا تخصیص ایلد بیکچون ادنی ملایسه ایله بهرام کور دیر بیلر حاصلی اندن خبری نسنه آوله مازدی حتی برکون شکارده برکورک اردینه دوشوب کتدی کور بر مغاریه کتدی بوده اردنجه اندن صکره معلوم اولدی نیجه اولدیغی حتی آتیه سی سلحدار ایله چو قدار ی اشکینه ده هلاک ایلدیکه اوغلی نیجه ایلدیکز دبو بهرامک مذکور قصه سنه خیام اشارت ایدوب بیورر (رباعی) این قصر که بهرام در و جام گرفت (آه و بچه کرد و ربه آرام گرفت) (بهرامکه کوری گرفتی همه عمر) (نکر که چه گونه کور بهرام گرفت) (کوری یا حرف وحدت) (و کور کندک مفعول اولی) (و بریان ثانیسی) (و بهرام فاعلی) (نه حرف نفی) (چون حرف تشبیه) (پای ملخ لایمه) (ملخ میمک و لامک فتحه یله چکر که به دیرلر عرب جراد دیر) (موری یا حرف وحدت بر قر نیجه دیمکدر) (محصول بیت) اگر بهرام کور بر کوری بریان ایدوب فقرایه بدل ایدرسه خداقتنده بر مور دن چکر که ایانی مقداری دکل زبرا موره نسبت چکر که ایانی چو قدر اما بهرامه نسبت یك کور چوق دکلدر حاصلی خداقتنده اعتبار فقر و صبره در غنایه و تکبره دکل (حکایت) یکی رادوستی بود که عمل دیوان کردی مدتی اتفاق دیدنش نیفتاد کسی گفت که فلان زاد برشد که ندیدی گفت من اورا نمی خواهم که بینم قضا را از کسان او یکی حاضر بود گفت چه خطا کرده است که از دیدن او ملولی گفت خطای نیست ولی دوست دیوانی را وقتی توان دید که معزول باشد) که حرف رابط صفت (عمل دیوان مصدرک مفعولنه اضافتدر) (مدتی یا حرف وحدت) (اتفاق افتعال بایندن مصدردر و اضافتی مصدرک مصدردر) (و شین ضمیر دوست دیوانی به را جمدر) (نیفتاد واقع اولدی دیمکدر) (در اغنده کج معنا سنه در

اما بولک کی برلده جوق زمان دیمکدر (که حرف بیان) (ندیدی کورمک دیمکدر) (گفت فاعلی یکیدر دیدی یعنی سوبلیدی) (قضا را نا کهانی و اتفاق دیمکدر معناسنی قضای الهی به نظر ایله دین بی نظرو بی بصرایمش) (کسان اولامیه) (دوست دیوانیک کیسه لردن دیمکدر) (محصول بیت) برینک بردوستی و ارا ایدیکه دیوانه خدمت ایدردی یعنی اهل دیوان ایدی برمدت و زمان کورمک اتفاق واقع اولدی بر کیسه دیدی جوق زمان اولدیکه فلان اهل دیوانی کورمک دیدیکه بن اتی کورمک استمه مم یعنی کوره جکم کلرنا کهانی اهل دیوانک کیسه لردن بری مجلسده حاضر ایدی دیدمکه نه خطا ایشدر که اتی کورمکدن ملول و بحضور سین دیدیکه خطا یوقدر یعنی بر خطا ایشلدی اما دیوانه متعلق دوستی بروقت کورمک ممکندر که معزول اوله زیرا مادام که عملده در مصالح دیوانه و خدمت انامه مشغول اولور و دوستلره مصاحبه فرصت بولمز حاصلی اتی کورمک استمدیکیم بوجهتدندر خبری معنی ایچون دکلدر (قطعه) در بزری و دارو کیر عمل * زاشانیان فراغنی دارند) بزری یا حرف مصدردر (دارو کیر و دارو طومه قائمه معناسندر عمله اضافت لایمه در) (فراغنی یا حرف تکیر حرف مصدر طوتی بلریمش) (محصول بیت) اکا برلکده و عمل هنگامه و غوغا سنده یعنی شغل حالنده آشاندن فراغنی اولور یعنی آشاندن یاد ایلر بلکده دنیا ذوقنه مشغول اولور (روزدرماندی و معزولی * در ددل پیش دوستان آرد) در ظرف زمان ما بعدینه اضافتی لایمه (در مانده و فر مانده) (عاجز معناسنه دروکاف عجم های رسمیدن بدل) (و یا حرف مصدر) (معزولیده بویه در) (در ددل لایمه) (پیش دوستانه بویه در) (آردن فعل مضارع جمع غائب) (محصول بیت) عملده اولد قیلنده بویه درلر اما عاجزاق و معزولاتی کوننده کوکاری در دینی دوستلر باینه ایلدرلر یعنی اظهار عجز و شکایت ایلدرلر حاصلی درد سرلر بی دوستلره عرض ایلدرلر (حکایت * ابوهریره) صحابه دن برعزیزک کنینی در اسمی عبد الرحمن در ابوهریره دیمک کدیچک بیاسی دیمکدر مکرمر حوم کدی جنسنه مائل ایمش برکون حضرت محمد صلی الله علیه و سلم بونی کورر که اثوابنده برنسنه کتورسؤال ایدر که یا عبد الرحمن نه و ارا ثوابیکده بیورر که کدبدر یارسول الله حضرت بیورر که (انت ابوهریره) یعنی سن ابوهریره سین کدی بیاسی دیمکدر پس بواسطه مشهور اولدی و سوردی بواسطه چاغرا بدغنی تبرکا زیرا اکا بواسی حضرت قودی ابوهریره حضرت پیغمبردن بش یك اوچبوز فرق حدیث شریف روایت ایشلدر (هر روز خدمت مصطفی صلی الله علیه و سلم آمدی گفت) (یا باهریره زرنی غبار زد حبا) یعنی هر روز میاتا محبت زباده کردد) زرنانک ضمی و رانک سکونیه فعل امر مفرد مخاطبدر و نون حرف و قایه و یا ضمیر متکلم بی زیارت ایله دیمکدر (غیا غینک کسر یله کون آتیری دیمکدر تغییر لغله منصوبدر) (تردد فعل مضارع مفرد مخاطبدر افتعال بایندن جواب امر اولغله مجزومدر زباده اوله سین دیمکدر) (حبا حالک ضمیمه محبت معناسندر تغییر لکله منصوبدر) (محصول حدیث شریف) یا باهریره بی کاه که زیارت ایله محبت چهندن زباده اول سین یعنی محبتک زباده اوله حضرت شیخ معناسین بیورر یعنی هر کون کله نا محبتک زباده اوله (لطیفه) صاحب دلی را گفتند بدی خوبی که آفتابست نشینده ایم که کسی اورا گرفته باشد گفت از برای آنکه هر روز می توان دید مکرر زستان که محجو بست و محبوب) (محصول ترکیب) بر صاحب دله دیدیلر بو کورلکله که کنش در هیچ ایشتمکه کیسه اتی سوهش اوله یعنی اکا عاشق اولمش اوله صاحب دل دیدی انکیچونکه هر کون کورمک او اور مکر قبشک که محبوب و محبوبدر زیرا کثره المشاهده قله الحرمة مشهوردر یعنی زمستانده کاه قار یا غوب و کاه بلوده کیروب ناپیدا اولد بقیچون مقبول و محبوبدر (شمسک ضیادن غیری اسباب حسندن نسنه سی بو قدر دین حسن صاحبی کونش تشبیه ایلد کلرندن

رد سروری

رد شعی

شارح مر حوم مر حوم برینه
اول ذات شریف یا خود مشار
ایله یازسه صواب ایدی
(محمد اسعد)

من المقامات

مرویات ابوهریره

لاتر من تحب فی کل شهر
غیر یوم ولا ترده علیه فاجتلاء
الهلال فی الشهر یوم ثم لا تنظر
العجون الیه

آگاه دکل ایش مسکین (قطعه) بدیدار می شدن عیب نیست * ولیکن نه چند آن که
کویند بس (با حرف صله) دیدار اصلنده و صف ترکیبدر (آرنده دید معناسنه در ترکیب
اضافه صکره گاه یوزده و گاه زیارنده استعمال ایلدیلر بونده زیارت معناسنه در (مردمه اضافت
مصدرک مفعولنه در (شدن بونده رفتن معناسنه در (محصول بیت) مردهک زیارتنه وارمی
عیب دکلدر زیارت مستعجبدر اما اول قدر جوق وارمه که یترکادک دیله و احیاناً
واردیگ تقدیرجه جوق اونورمه که اونوردیگدن ملول اولال (اگر خو بشتن راملات کنی *
ملاطت نیاید شنیدن زکس) خوبشتن کنندی معناسنه در (ورا ادات مفعول (کنی نک مفعول
اول و ثانیسی ملاطدر (نیاید شنیدن جواب شرط (وملاطت مفعول صریحی (وزکس
غیر صریحی (محصول بیت) اگر کنندی لوم اید رسک یعنی کند که پسند اید رسک
کیمسه دن لوم و پند ایشتمکه محتاج اولماز سین جواب شرطی محذوف اعتبار اید نلر
نه شرطی یلورلر ایش و نه جزایی (حکایت) یکی رازیزرکان بلد مخالف در شکم پیچیدن
گرفت و طاق صبط آن نداشت بی اختیار از و صا در شد گفت ای دوستان مرا در آنچه
کردم اختیار نبود و بزه برمن نویسند و راحق بمن رسید شمانیر بکرم معذور دارید) باد مخالف
بیانیه (پیچیدن بونده دولانق و بورلمق دیمکدر (پیچیدن گرفت طولندی و بورلندی
دیمکدر (وطاقت صبط مصدرک مفعولنه اضافتدر (و آنه اضافت یته مصدرک مفعولنه در
(وطاقت نداشتک مقدم مفعولیدر (محصول ترکیب) اکا بردن برینک قرنده مخالف بل
طولانغه و بورانغه با شلادی حاصلی قرنی و بورکی بوردی و ضبطه طاق طوتمدی یعنی
ضبط ایده مدی بی اختیار ایدن صا در اولدی دیدی ای دوستلر بنم ایلدیمکده اختیارم
یوغیدی یعنی بدن بی اختیار صادر اولدی و بوخصوصه بنم اوزریمه برکنانده یازمزلر
و بکارا حنده ایشدی یعنی اول ناساز کتمکله بکا حضو رقلب حاصل اولدی سزده کر مکرله
معذور طوتک (بعض نسخه ده بزه آن دوشمش اضافتله (مشوی) شکم زندان بادست ای
خرد متد * ندارد هیچ عاقل باد در بند (شکم مبتدا) زندان باد لامیه و خبر مبتدا (نداردک
فاعلی هیچ عاقل در (وباد مفعول صریحی و در بند غیر صریحی (بنددن مراد حبس
و زنداندر (محصول بیت) شکم بادک زنداندر ای عاقل پس بر عاقل بادی بند و زندانده
طونماز زرا ثقلت و ضررورر (چوباد اندر شکم پیچد فر و هل * که باد اندر شکم باریست
بردل (پیچدک باد مفعول صریحی (و اندر شکم غیر صریحی (فر و ادات تأکیددر (هل
هانک کسریله فعل امر مفرد مخاطبدر هلیدنن صالیو یرمک معناسنه (که حرف تعلیل
(باد مبتدا باریست خبری (بردل خبره متعلق (و اندر شکم حالدر باد دن و یا ضرورت
وزن ایچون اضافتدن مقطوع صفتی (محصول بیت) چونکه باد شکمده دولانه و بوروله
یعنی سکا اضطراب و یر صالیو یرز با باد شکمده یورک اوزره بوکدر یعنی ثقلت و یر حاصلی
اگر بادی واکرافشانی همان الم و یر دکه کیدرمک کرک مکریم حجاب ایده جک کیمسه حاضر
اوله اکاده بر چاره یه و برتدار که مقید اولقی کرک زیرا حکماً تا خبرنه اذن و یرمزرا کر چه که
حضرت شیخک بو حکایه سی صورت هرلده در لیکن محض نصیحتدر (بیت) حرف
ترش روی ناساز کار * چو خواهد شدن دست پیشش مدار (حرف اصطلاحلارنده باد
مصاحبه دیرلر اما بونده مطلقاً مقارن دیمکدر (ترش رویه اضافتی بیانیه در (ترش روی
وصف ترکیبدر اکشی صورتلی معناسنه (نا ادات نفی) سازکار موافق معناسنه در و ناسازکار
ناموافق دیمکدر (چو حرف تعلیل) خواهد شدن کتمک استیه دیمکدر (دست مدادک

رد سروری

رد این سید علی و سروری

مفعول اولی (و پیش ثانیسی) (ومدار فعل نهی مفرد مخاطب طوتمه دیمکدر (محصول بیت)
ناموافق اکشی صورتلی حرف یف چونکه کتمک استیه الیکی اوکونه طوتمه یعنی مانع اولمه
قوکنسون الله صمدلوق حاصلی ناسازک صحتی عذاب روحدر (مصراع) روح را صحبت
ناجنس عذابست الیم (حکایت) از صحبت یاران دمشقم ملالتی پدید آمده بود سرور بیابان
قدس نهاده و یا حیوانات انس گرفتیم تا وقتی که اسیر قید فرنگ در خندق طرابلس
باجهودام بکار کل بداشتند تا یکی از رؤسای حلب که سابقه معرفتی میان ما بود گذر کرد و مرا
بشناخت گفت این چه حالست وجه گونه گذاری گفتیم (صحبت یاران ده شق لامیه لر در
(ملاطتی با حرف وحدت نوعیه) پدید عجم باه عجمله اوقور و رومیلر باه عربله (در بیابان در
حرف صله با معناسنه (قدسه اضافت لامیه قدس مارک مراددر (نا حرف انتها بو حرف
انی کوستر که بیابانده بر مدت اولمش اوله (وقتی با حرف وحدت) (که حرف بیان) (اسیر قید فرنگ
لامیه لر در (خندق خالک فحی ونوک سکونیه معروف (طرابلسه اضافتی لامیه طرابلس
اتی دکلر کارنده شام نوا حبسنده بشهرک اسمیدر حصاریده و ارشهری و حصاری
در یادن بر میل پر ارا قدر لیکن لب دریاده جایجا بور جاور که در باجا بنی حفظ ایدر
(تا یکی بوتاده انتها ایچوندر و بونده امتداد فهم اولنور (رؤسا رانک ضمی و همزه وسپنک
فحله یله ریئسک جمیدر (حلبه اضافت لامیه در (که حرف رابط صفت) (سابقه با حرف
وحدت (همزه حرف توسل تقدیری معرفت سابقه در بعض نسخه ده سابقه معرفتی
واقعدر (میان لامیه) (گذاری بونده کچنور سین دیمکدر (محصول ترکیب) (دمشقه اولان
یارانک صحبتدن بکا بر ملال ظاهر اولدی باشمی قدس بیاباننه قودم و حیوانانله انس طوتمد
شول وقته دک که فرنگ قیدنه اسیر اولدم و طرابلس خندقنده بنی جهودر له بالحق ایشنه
طوتیلر شول وقته دک که حلب اکا بردن بریسی که انکله ارامزده معرفت سابقه و ارایدی
ایش ایشلدیمکدره اوغراددی و بی یلادی و دیدی بونه حالتدر و نیجه کچنور سین دیدم
(قطعه) همی کر یختم از مردمان بکوه و بدشت * که از خدای نبودم بدیکری پرداخت
همی ها حرف تأکید (می کر یختم حکایت حال ماضی متکلم و حده فچاردم دیمکدر
(مرد ماندن مراد انساندر (بکوه با حرف صله) (که حرف تعلیل) (نبودم میم معنی جهتنده
پرداخت کله سنه مقید در پرداختن نبود تقدیرنده (محصول بیت) انساندن و مرد ماندن کوهه
و صحرایه فچاردم زیرا خدا دن غیر یله مصاحبت و مقارنتم یوغیدی یعنی متقرب الی الله
اولدیغ ایچون مردمدن نفرت ایدوب کوه و دشته فچاردمکده صحبت و مقارنتم اکا مخصوص
اوله فقط حاصلی اغیار مانع تقرب و صحبت اولماسون دیو اغیاردن فچاردم بعض شراح
دیمش طاغیه و صحرایه فچاردم خدا دن غیره مقارن اولیم دیو لیکن معنای منظوفی بویه
دکلدر فتأمل (مصراع ثانیست معناسنی زیرا حق تعالی حضرتندن غیری بر کیمه ایله بکا
مصاحبت و مقارنت اولدی دین حق ادایه مالک اولماش (قیاس کن که چه حالت بود
درین ساعت * که در طویله نامردم بیاید ساخت) که حرف بیان (درین ساعت بوساعته
و بو حالده دیمکدر (که حرف تعلیل) (طویله نامردم لامیه میم متکلم معناده بیاید مقیددر
بکا کرک دیمکدر ساخت بونده مصدر معناسنه در راضی وقایع اولقی دیمکدر (محصول بیت)
قیاس ایله که نه عالم وار بو دمه و بوساعته که ناجنس و ناهرد صره سنده و دیز سنده
کچمک و اختلاط ایلمک کرک یعنی بر بلوک جهودله طیراق و بالحق خدمتده فرنگه اسیر
اولان مسلمانک حالی نه اولدیغی معلومدر قیاس ایله صور معناه احتیاج سز حاصلی کی بونک

این سید علی و سروری

رد شعی

مخت و عذاب بدیهیاست ندر تعریفه محتاج دکل (بیت) پای در زنجیر پیش دوستان *
به که بایکا نکان در بوستان) بیکا نکان کاف ثانی هاء رسمیدن بدل کلمشدر (الف و نون ادات
جـ مـ در (محصول بیت) دوستار فتنه ایاق زنجیر ده اولوب محبوس اولوق بیگانه لاله بوستانده
اولوب ازاد اولوقدن بیکدر حاصلی دوستار فتنده محبوسه اولوق بیگانه لاله وناجنسـ لاله راحتده
اولوقدن بیکدر اگر چه که بیگانه لاله راحت مشـ کدر (بر حالت من رحم آورد و بده دینار

از قید فرنگم خلاص کرد و با خود بحال برد دخترای داشت در عـ د نگاه من آورد بکابین
صد دینار چون مدتی برآمد دختر بد خوی بود و ستره روی و نافرمان زبان درازی کردن
گرفت و عیش مرا منقص داشتن چنان که گفته اند) دختری یا حرف وحدت (عقد نکاح
بیانیه (کابین کاف عربیله عقد نکاح و مهر مؤجلدر بونده مراد اخیر در (بد خوی وصف
ترکیبدر (ستره روی بود و بوله در معاند دیمکدر (بعض نسخته نافرمان دوشمش غیر مطیع
معناسنه (منقص اسم مفعولدر تفعلیل باندن مکدر دیمکدر (محصول ترکیب) مذکور رئیس بنم
مذکور ابرحانه رحمتور دی واون دیناره بنی قید فرنگدن خلاص ایلدی وکنیدله حلیه
ایلندی برقری واریادی اقی بنم عقد نکاحه کتوردی یعنی بکناکاح ایلدی یوزانتون مهره چونکه
بر مدت مرور ایلدی دختر بد خوی و ستره روی ایش و غیر منقاد و نامطیع ایش زبان دراز ایلکه
بشلدی و بنم عیش و صفا می مکدر قیلغله شویله دیمشدر (مثنوی) زن بد در سرای مردنکو *
هم درین عالمست دوزخ او) زن بد بیانیه (سرای مرد نکولامیه و بیانیه در (دوزخ اولامیه
و مؤخر مبتدا (درین عالم مقدم خبر (محصول بیت) اری کشنک اونده پرامن عورت بوجهانده
انک جهنمدر یعنی پرامن عورت انک جهنمدر ویا اول اولانک جهنمدر (زینهار از قرین
بد زینهار * و قنار بنا عذاب النار) زینهار زانک کسری ویا ایلله نوک سکونیه یاسزده
لغندر و مشترکدر ردع و تحذیر و امان یبندده بونده تحذیر و امان معناری ملائمدر (قرین بد بیانیه
(واو حرف اتـ دا) فنا فاذک کسریله فعل امره تکلم مع غیره در وقتی بنی دن یعنی لفیف مفر و قدر
ضرب باندن بزی صافله دیمکدر (ربنا تقدیری یاربنا در منادای مضافدر اول جهنمدر منصوبدر
(عذاب نزع خافض لغله منصوبدر تقدیری عن عذاب النار در (محصول بیت) زینهار بد
بولداشدن زینهار یعنی صافن پرامن بولداشدن ویا امان پرامن بولداشدن یارب بزی صافله پرامن
بولداشدن که عذاب ناراندن کایتدر (نه که حضرت امام علی کرم الله وجهه بیورر دنیا ده جهنم
پرامن عورتدر (حضرت شیخک ده بونده مرادی کنندیک بد خوی و ستره روی و نافرمان خاتونیدر

لف و نشر طریقه

(باری زبان تعنت دراز کرده همی گفت توان نیستی که بدر من ترا از قید فرنگ بده دینار باز
خرید کتم بلی بده دینار باز خرید و بصد دینار بدست تو گرفتار کرد) باری یا حرف وحدت
(زبان تعنت بیانیه کشنک ذلت و حقارتنی دیلکه تعنت دیرلر (کرده بونک کی پرده هاء رسمیده
هـ اـ در (درا ز کرده اور ادوب دیمکدر (درا ز ایش اولدینی حالده دین مذکور تریدن
آگاه دکل ایش (همی گفت حکایت حال ما ضیدر سوبلردی دیمکدر (نو واور رسمیه انت
معناسنه در (آن اسم اشارتدر بر مقدار کسه ویا شخصه و غیر بسته تقدیری توان کسی نیستی دیمکدر
سن اول شخص دگلسین استفهام انکاری طریقیله (که حرف رابط صفت (بدر من لامیه) باز
ادات تا کیددر (خرید فعل ماضی مفرد غائب صاتون الدی دیمکدر (بلی عربیده لامک فحیه
اوقنور (وقاز سیده کسره ایلله اود دیمکدر (فارسیده آری دیرلر (بده دینار یا حرف مقابله
اون التونه دیمکدر (بصد دینارده بوله در (بدست تو یا حرف صله و اضافت لامیه در (محصول ترکیب)
حضرت شیخ بیورر مذکوره خاتون بر کره هوان و ذلت زبانی دراز ایدوب سوبلردی سن اول کیسه

رد شعی

مطلـ

دگلسین که بیام سنی اون دیناره قید و حبس فرنگدن صاتون الدی بلی دیدم کرچک اون دیناره
صاتون الدی و سکا یوز دیناره گرفتار ایلدی (مثنوی) شنبدم کوسقندی را بزرگی * رهانید
ازدهان دست کرکی) کوسقند کاف عجمک ضمی وواو و سبنک سکونیه و فاک قحی وفادن بدل
بالله قبون دیمکدر (یا حرف وحدت) را ادات مفهول (بزرک بونک و زانک ضمه لاله و رانک سکونیه
اولودیمکدر (رهانید فعل ماضی مفرد غائب الف و نون ادات تمهیدیه در قورناردی یعنی خلاص
ایلدی (کرک کاف عجمک ضمی و رانک سکونیه قورر دیمکدر عربیده مشهور آدی ذبدر دخی
نیجه آدی وار (محصول بیت) ایشندمکه بر قبونی بر اولو کیسه بر قوررک اغرنیدن والتدن خلاص
ایلدی (شبانکه کارد بر حلقش بنالید * روان کوسقند ازوی بنالید) شبانکه کیسه سی دیمکدر
(کارد کاف عجمیه و اوج ساکنله بحاقدر عربیه سکین دیرلر (حلق جاه مهمله نک قحی و سکون لامه
بوغاز عجم کلودر کاف عجمله (بنالید فعل ماضی مفرد غائب لغنده او غقدر بونده سورتمک مراد در
(حاصلی بوغازلدی دیمکدر (روان بونده جان معنا سنه در زیر روان روح انسانده مستعملدر
وجان حیوانده کوسقنده اضافتی یاء بطنیله در (محصول بیت) قبونی قورر پنجه سندن
خلاص ایلین کیسه اول قبونک کلوسنه بحیق سورتدی یعنی ذبح ایلدی ناپاک اولسون دیو
زیرا قورر التدن چقمشدر بویه ایدنیجه جان کوسقند انک ذبحندن ناله ایلدی (که از چنگال
کریم در ربودی * چودیدم عاقبت کریم نو بودی) چنگال قینی معنا سنه در یعنی آوجی حیوانانک
پنجه سی اضافتی لامیه در (در حرف تا کید (ربودی راده فتح و ضمه فعل ماضی مفرد مخاطب
قابک دیمکدر (نو بودی سن ایدک و یاسن ایش سین (محصول بیت) روان کوسقند ناله ایلدی که
چنگال کرکدن بنی قابک خلاص ایلدک چونکه نظر صالدم عاقبت قوردم سن اولدک یعنی بنی
خلاص ایدن و هلاک ایدن سن اولدک قصه دن حصه بودر که حضرت شیخی رئیس قید فرنگدن
تخلص ایلدی اما بویه بد خوی دختر بنه گرفتار ایلدی (حکایت) یکی از پادشاهان عابدی را

پرسید که اوقات عزیزت چه گونه میگذرد گفت همه شب در مناجات و سحر در دعا و حاجات و همه
روز در بند اخراجات ملک فرمود تا وجه کفاف اومعین دارند تا بار عیال از دل او برخیزد) بند بونده
قید معنا سنه در (اخراجاتن مراد اهل و عیاله نفقه و کسوه ایچون خرج تدارک ایلدکدر قلدن
خواطر اخراجی مراد دکل (نا حرف تعلیل (وجه بونده جهت معنا سنه در (کفاف کافک فحیه
رزق و آرزق معنا سنه در (وجه کفاف بیانیه ویا لامیه مجازا (اویه اضافتی لامیه (کافی کسریله
قید ایلین کافی ایش (بار عیال لامیه در مجازا بار بوکد راما بونده ثقلت مراد در (عیال عینک
کسریله عینک جهنمدر (عینک قحی ویا مکسورک تشدیدیه جیاد جیدک جعی اولدینی کی
(محصول ترکیب) بر پادشاه بر طایده صور دی که عزیز و شریف و قنلرک نیجه کچر و حالک
ندر دیدی عابد دیدی بتون کیجه مناجانده و سحر و قی دعا و حاجانده و بتون کون قبود اخراجات
نفقات اهل و عیالده یعنی بونلرک لوازمی قیدنده پادشاه بیوردی تا کیم جهت معاش
و کفاف معین طوتار یعنی تعیین ایلدر تا کیم کو کلندن عیالی یوکی و ثقلنی قالفه یعنی قبود
عیالده مقید اولوب عبادته مشغول اوله (مثنوی) ای گرفتار پای بند عیال * دگر آزادی میند
خیال) گرفتار اصلنده وصف ترکیبی در ترکیب خفیه دن صکره معیلا معنا سنه استعمال ایلدیلر
(پای بندده اصلنده وصف ترکیبی در ایاق باغی معنا سنه استعمال ایلدیلر یایی و او
قلب ایدوب (پای بونده دیرلر تکه آتار یاغنه اور دقلرینه پیوند دیرلر (حاصلی ایاق باغی دیمکدر
معناسنی ایاغی بغلودین و گرفتاره عطف تفسیریدر دین ایکی اداسنده بیهل حبط ایش (اضافه
لامیه و بیانیه) آزاده گرفتار مقابلی صنعت تضاد در (یا حرف مصدر) بعض نسخه ده

رد این سید علی

رد شعی

رد سروری

لف و نشر مرتب طریقه

آسودگی دو شمش (مبند فعل نهی مفرد مخاطب (آزادگی مفعول اولی و خیال ثانیه) (محصول بیت)
ای عبال ایاق باغنه مبتلا اولان یعنی اهل و عبال قیدیه مقید اولان کیسه دخی آزاده لاک و آسوده لاک
خیالی بغمه یعنی شمدن کبر و سکا صفای عبادت و حضور قلب مبسر دکل (عم فرزند و نان
و جامه و قوت * بازت آرد ز سیر در ملکوت) ملکوت اغنده ملک معناسنه در ملکوت عراق دبر
ملک عراق معناسنه بونده مراد عالم ملکوتی یعنی عالم قدس (محصول بیت) اوغل غمی و انمک
ولباس و رزق غمی یعنی بونک کبی غلرسنی عالم ملکوت سیر بدن البقور یعنی اول عالمک سیرینه
مانع اولور زیرا خدایه وصوله ادنی نسنه مانع اولور بونلر خود کلبا تدر مصراع ثانینک معناسنی
عالم ملکوتی اولان سیر و مشاهده دن سنی کبر و کتور دین ادابی ای کتور عیش و مصراع اولی
غم فرزند و بار جامه و قوت یازانلر جمیع نسخدره مخالف یاز مشلر (همه روز اتفاق مبسازم *
که بشب باخدای پردازم) مبسازم بونده ایلرم دیمکدر (که حرف بیان) (بشب باحرف ظرف) (باخدای
تقدیری باعبادت خدایدر) (با حرف مصاحبت) (پردازم فعل مضارع متکلم وحده مقید اولام
دیمکدر (محصول بیت) بتون کون اتفاق ایدرم یعنی بنمده و کرمده طوارم که کیجه عبادت خدایله
مقید اولام دیو یعنی جناب عزته توجه ایدوب کوکلی ماسوادن خالی و سالم ایدم باخدای پردازم
معناسنی خدایله اخلاط ایدم دین اختلافه لایق دکل ایش (شب چو عقد نمازی بندم * چه خورد
بامداد فرزندم) شب در شب تقدیر ایدلر زانلر ایشلر (محصول بیت) بتون کون مذکور اتفاق اوزره
اولورم اما چونکه کیجه عقد نماز بند ایدرم یعنی تکبیرة الافتتاح ایدوب چون نماز شروع ایدرم
خاطر مه بو کور که ابرته او غلجقلم نه بر دیو حاصلی غم فرزند و نان و جامه و قوت خاطر مه
صفای عبادت و خلوص طاعته مجال و رمز علی کل حال سلوک حقه هج بر جهندن مانع راه
اولما مق کرک مذکور لک خود هر بریسی بر مانعدر (جائزدر که چه خورد اوانه بر اتفاق تقدیر
اولسه وجه دن خالی دکل (حکایت) یکی از متعبدان شام در پیشه سالها عبادت کردی و برک

رد شعی
رد ابن سید علی و سروری

رد سروری و شعی
رد ابن سید علی و سروری

درختان خوردی پادشاه آن طرف بحکم زیارت بنزدیک اورفت و گفت اگر مصلحت بینی در شهر
از برای تو مقامی سازیم که فراغت عبادت ازین به مبسر شود و دیگران ببرکات انفس شمامستفید شوند
و بر اعمال صالح شما اقتدا کنند) متعبد تفعل باندن اسم فاعلدر عبادت ایدیمی یعنی خدا به
قولاق ایدیمی متنسک معناسنه در (الف و نون ادات جمعدر) (شامه اضافتی لایه در) (پیشه میشه
معناسنه در و باحرف وحدت) (و همزه حرف توسل بر میشه ده دیمکدر) (سالها ییلار) (کردی
با حرف حکایت) (برک درختان لایه) (خوردی با حرف حکایت) (بحکم با حرف مصاحبت) (حکم
بونک کبی پرده علت و بهانه معناسنه در زیارته اضافت لایه در) (مقامی با حرف وحدت) (که
حرف تعلیل و با حرف رابط صفت فراغت عبادت مصدرک فاعلنه اضافتیدر و یا مفعولنه
(با حرف مصاحبت) (برکات برکتک جمعدر مبارکک معناسنه) (انفس نفسک جمعدر بونده مراد
کماندر) (اعمال صالح بیانیه و شمایه اضافت لایه) (اقتدا مصدر در افتعال باندن برنسنه به اویغ
مثلا امامه اویغ کبی (محصول ترکیب) شام عابد لردن بریسی بر میشه ده ییلار عبادت ایلردی
و اغچلر بر اقلرینی طعام برینه بردی اول جانبک پادشاهی زیارت سبیله عابدک ثابته واردی دخی دیدی
اگر مصلحت کور رسک یعنی لایق کور راسک شهر ده سنک ایچون بر مقام پیدا ایده بی که
فراغ عبادت بوندن بک مبسر اولور و غیر یلر دخی سزک مبارک نفسکزه مستفید اولورلر
یعنی ارشاد و پندیکزه نیجه کیسه لر مسترشد و منتصح اولور حاصلی نیجه محب و مرید
پیدا ایدرسین دخی سزک اعمال صالحه کزه اقتدا ایدرلر یعنی اوراد و اذکار و سایر عبادتده سزده
تابع اولورلر (زاهدان سخن قبول نکرد ارکان دولت گفتند پاس خاطر ملک را مصلحت آنست که

چند روزی بشهر درایی و کیفیت مقام معلوم کنی پس اگر صفای وقت عن زبان از صحبت اغیار
کدورتی پذیرد اختیار باقیمت آورده اند که عابد بشهر در آمد بستان سرای خاص ملک را
از برای او پرداختند مقامی دلکشای و روان آسای) پاس باء محمله حفظ معناسنه اسمدر
(خاطره اضافتی مصدرک مفعولنه در و ملکه لایه) (و را ادات تعلیل) (صفاء الف عمود ایه
مصدر در بولانغلی مقابلی و فته اضافتی لایه در مجازا) (وعز زانه لایه مراد مذکور متعبد در ادات
جمع تعظیما کیشدر) (صحت اغیار مصدرک فاعلنه و یا مفعولنه اضافتیدر) (کدورتی یا حرف وحدت
(پذیرد فعل مضارع مفرد غائب قبول ایلر یا ایلر سه دیمکدر فاعلی تحتیده صفایه راجع
ضمیر در معنی جهتنده فعل شرط واقعدر) (اختیار مبتدا) (با فست خبری و جمله اسمیه
جواب شرط واقعدر) (بستان سرای اصلنده سرای بستان ایدی بستانده اولان سرای
دیمکدر صکره اضافتدن قطع ایدوب تقدیم و تأخیر ایه ترکیب مزجی ایدوب بستان سرای
دیدلر سرای بستانی معناسنه (خاصه اضافت بیانیه) (و ملکه لایه) (و را ادات تخصیص
(پرداختند فعل ماضی جمع غائب خالی و مهیا قلدیلر دیمکدر) (مقامی بستان سرایی بیان ایدر
(یا حرف وحدت) (دلکشای وصف تریکیدر کوکل آچیمی معناسنه کشایدن دن) (روان آسای ده
وصف تریکیدر روح راحت اولاجق بر دیمکدر آساییدن دن) (محصول ترکیب) (زاهد
پادشاهک بوسوزنی قبول ایلدی ارکان دولت دیدلر ملک خاطر بنک رعایتی ایچون مصلحت
اولدر که بر نیجه کون شهره کله سین اگر عز بزرک صفای وقتی صحت اغیاردن کدورت قبول
ایدر سه یعنی مکدر الا و قات اولور سه حاصلی ازدحام عوامدن خاطر شریف بی حضور
اولور سه اختیار یکر باقیدر (ر وایت ایشلردر که عابد شهره کلدی پادشاهک خاص باجه
سرایی انکیچون خالی قلدیلر یعنی ایچنده اولان اثواب و انفسالی قالدروب عابده تسلیم ایلدیلر
بر دلکشای و روان آسای مقام ایدی مذکور بستان سرای که او صافی بیتلردن فهم اوانور
(مثنوی) (کل سرخش چو عارض خوبان * سنبلش همچو زلف محبوبان) (کل سرخ
بیانیه) (شین بستان سرایه راجعدر ادنی مناسبتله اگر چه حقیقته کل بستانده ده اولور
(چو ادات تشبیه) (عارض اسم فاعل وزنی اوزره اصلنده صفاله اسم ایدی صکره صقال بتن بره
اطلاق ایلدیلر اما محم عارضک و خاتمک و کافرک عین الفعلی سعت کلامده مفتوح او قورلر
(خوبانه اضافت لایه در) (کل سرخ مبتدا و ما بعدی خبری) (سنبلش مبتدا و ما بعدی
خبری) (محصول بیت) مذکور بستان سرایک کل سرخی محبو بلر عارضی کبی ایدی رنگده
و طرا و نده سنبلی خو بلر زانی کبی ایدی بویده و لوند) (همچنان از نهیب برد عجز *
شیر ناخورده طفل دایه هنوز) (هم ادات تأکید) (چنان انجلین عرییده کذلک دبرلر) (نهیب
خوف و بیم معناسنه در قورق دیمکدر) (برد عجز اضافت لایه در) (برد عجز قبشک آخرنده
بهاره قرشوبدی کونک اسمدر که حضرت اوط قومه بل قیامتی اولیدی کونده واقع
اولش و اول کونلرک عریجه هر برینک براسمی وار (قطعه) هست ایام عجزای سروردانا
سه روز) (ز آخر ماه شباط و اول آذر چهار) (صن ۱ و صنبیر ست ۲ و پور ۳ و عامر ست ۴ و مؤخره)
(مطنی ۱۲ جمر ست ۶ و مکنی الغطن ۷ هفتم بر شمار) شیر بونده سوه معناسنه در (نادات توصیفاتی
(خورد بونده ایچمش دیمکدر ناخورده ایچمش) (طفل نازه طوغش او غلجق و یاوری یعنی حیوانات
جنسک اوشاغی دایه به اضافت لایه در مجازا دایه او غلجقلمر بسلین خانون جنسنه دبرلر عرییده
ظردیلر دایه به اضافت تریبه جهتندر (هنوز الان دیمکدر) (محصول بیت) (کل و سنبل
مذکور اوصافله اولدی یعنی کبی برد عجزک بیندن الان سوت ایچماش طفل دایه در یعنی رنگ

سارح مرخومک ذکر ایلدی
خاء مجده ایلایه بوزک معناسنه
اولوب تاسنک کسرله اولدی
مثلا و فحبله دخی اغت فصیح
و مشهوره در بوق طی قبله
سندن اولان سخی مشهورک
اسمی ایلده فی الحقیقه حاکم
وزنده عین الفعلی مکسور
اولوب دیدیکی کبی عجم فحبله
او قورلر لکن اول اسم حاء
مهمله ایلدر بوضوئده
ایله ضبط اولمسی قلم ناسخن
سهوه محمودر قدر
(محمد اسعد)

و بولری کالده اولدیغی کی طراوت و تازہ لکله بده کمال می تبه ایدی (یتک نتیجه سنده یعنی
 ایت کل و سنبلی برد بخورک خودن و شدندن تمام اجلا مش ایدی اما اچلسه شیخ و صف
 ایلدی کی او اوردی دین یتک معناسنی ایجه اچامش (یت) و افانین علیها جلتار)
 علقت بالشجر الاخضر نار) بحر رمل مسدس بخون (افانین جمع افتاد که جمع فندس
 اغاج دالری و فدانلری دیمکدر لغظا می فوع مبتدا (علیهاها محلا بحرور افانینه راجعدر
 جلتار کلتارک کاف عجمک ضمیمه معر پیدر لیکن عرب لام مضمومک تشدیدله استعمال ایدر به
 انار یتک چیکنه دیر ظرفک فاعلیدر و جله ظرفیه صفت افانین در (علقت فعل ماضی مفرد مؤنث
 غائبه در تفعیل بایندن معنی للمفعول اصلدی دیمکدر یا شمعندن کنایتدر تعلق ایلدی معناسنه (بالشجر
 علقتیه متعلق) الا خضر صفت شجر در بشل اغاج دیمکدر (نار لفظا می فوع قائم مقام
 فاعلیدر علقت فعلک جله فعلیه اعرابدن محلا می فوع خبر مبتدا در و جله اسمیه ک
 اعرابدن محلی یوق جله ابتدائیه (محصول یت) کلتار تعلق ایلن افانین حاصلی کلتار
 دالری و بندا قلی چیکنه کانه بشل اغاجه یا شمش آتشدر (یعنی مذکور مقسمامک
 شکوفه سنی) یعنی کل و سنبلی وصف ایلدی (پس شمدی درختانک شکوفه سنی وصف ایدر
 حاصلی انار اغاجنک چیکنی کوبا که بشل اغاجه آتش یا شمشدر انار اغاجنک چیکنی آتش
 تشبه ایش (چلتار و تارک راری ساکن اوقو نور) ملک در حال کنیر کی خوب روی پیشش
 فرستاد (نظم) ازین مه پاره عابد فری* ملائک صورتی طاوس زبی) معلوم اوله که
 فارسیده بعض مقامه ازین لفظنی تشبیه معناسنده استعمال ایدر لکنه و جید تبریزی بجنس
 خط پیونده ایراد ایش (یت) پری نادر دای صنم بروشنی چنین جبین) (بشر دهدازین
 پسر که به بودز حورعین) ازین پسر بونک کی پسر دیمکدر (مه پاره آی پاره سنی دیمکدر
 (یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (عابد فریب وصف ترکیبدر (یا حرف وحدت) (طاوس زبیده
 فریبندن (یا حرف وحدت) (ملائک صورت وصف ترکیبدر (یا حرف وحدت) (طاوس زبیده
 وصف ترکیبدر (یا حرف وحدت) (محصول یت) بوییت یت ثانی به می هوند بونک کی
 برعابد الدایجی بر ملائک صورتی بر طاوس بر اشدلی مه پاره ایدی یعنی بوصفقرله متصف
 بر کوزل کنیرک ایدی (که بعد از دیدنش صورت نه بندد* وجود پارسا یا تراشکی) که
 حرف بیان (دیدنش مصدرک معنونه اضافتدر (وشین کنیر که راجعدر (صورت بنددک
 مقدم مفعولیدر (و شکب فاعلی) (یا حرف تنکیر) (شکب شبنک و کاف عربک کسره لریله
 صبره دیر (وجود پارسایان لامیه پارسای عاده دیر) (الف و نون ادات جمعدر (وراداد
 تخصیص بواباتک مضمونه شراح و اصل اولماشدر (محصول یت) برمه پاره که انی کورمکنه صکره
 عابد و جودیتک صبر و شکبی صورت بغلاز یعنی انی کور دکن صکره عابد و زاهدک وجودنده
 صبر و قرار قالمال حاصلی بوزنی کورنجه بی تاب و طاقت اولور دیمکدر بونظمی رباعی دیو یازنلر
 احوال شعره هیچ شعورری یوغیش (همچنان در عقبش غلامی بدیع الجمال لطیف الاعتدال)
 یعنی جاریه کی جاریه اردنجه جالی غریب یعنی حسنده بی نظیر اعتدالی لطیف یعنی لطیف
 و معتدل بر قول ارسال ایلدی متعبده حاصلی بی مثل و مانند بر جاریه و غلام احسان ایلدی
 (قطعه) هلاک الناس حوله عطشا* و هو ساقیری و لایستی) هلاک فعل ماضی مفرد
 مذکر غائب (الناس لفظا می فوع فاعلی) (حول ظرفیه منصوبه روضه غلامه راجعدر
 (عطشا تمیز لکله منصوبه هلاک ناسه اسنادندن (و هو محلا می فوع مبتدا) (ساقی تقدیرا
 می فوع خبری و جله اسمیه محلا منصوب جله حالیه (بری فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر افعال

رد سحر

مطل

رد شرح جیعا

رد شرح جیعا

بایندن فاعلی تحتنده ساقی به راجع ضمیر و جله فعلیه محلا می فوع صفتیدر ساقینک (الایستی
 جله فعلیه معطوف قدر ماقبلنده جله فعلیه به و ایکی فعلک مفعولاری محذوفدر تقدیری
 بر بهم الکاس و لایسته بهم الشراب (محصول یت) ناس اول غلامک اطرافنده صومراتی جهتندن
 هلاک اولدی حال بو که اول برسا قیدر ناسه کاسی کوسرر و یا کنیدی کورینور اما بونلر
 شراب ایچر می یعنی هر جت ایدوب قاندر می (بری افعال بایندن معنی للمفاعل اولوب مفعولاری
 محذوف اعتبار اولی اولادر معنی للمفعول اولمقدن فندس بر) (دیده از دیدنش نکشتی سیر*
 همچنان کن فرات مساسنی) (دیده مبتدا) (از دیدنش مصدر مفعولنه مضافدر (وشین
 غلامه راجعدر (نکشتی یا حرف حکایه اولز دی دیمکدر و فاعلی دیده به راجع تحتنده ضمیر
 (وسیر مفعول صریحی) (وازدیدنش غیر صریحی) (کز اصلنده که از در) (فرات فاک ضمیه
 بونده طنی صومرا ددر) (مسئنی استفعال بایندن اسم فاعلدر استسقا می ضنه مبتلا اولان
 کیمسه (محصول یت) کوز اول غلام نازنین کورمکدن یعنی سیر و تماشا ایلکدن سیر اولماز دی
 یعنی تقدیر باقیه طومردی انجلیکه طنی صودن مسئنی هر تقدیر که ایچسه قائم با خصوص که
 کنیدینه ضرری وار حاصلی کمال حسندن کوز با قد جله باقیه جفی کلور (عابد لقمه لذیذ
 خوردن گرفت و کسوه لطیف پوشیدن و از فوا که و مشموم حلاوت و تمتع یافتن و در حال غلام
 و کنیرک نظر کردن و خردمندان گفته اند زلف خوبان زنجیر پای عقلست و دام مرغ زریک)
 لقمه لذیذ بیانیسه (خوردن گرفت یتکه باشلدی بونک کی عبار تله رایشه شروعدن کنایتدر
 بونیرک آخرینسه و ارنجه هر فقره ده بر گرفت تقدیر اولور و بونیرک ماقبلنده بر هادت لفظنی
 تقدیر ایدن زائد ایش (فوا که فاکهه نک جعیدر تازمه بویه دیمکدر (مشموم خوش قو قوی
 تسنه (حلاوت مصدر در لذت معناسنه (حلاوت یافتن گرفت یعنی لذت نمکه باشلدی
 (تمتع تفعیل بایندن مصدر در لغتده متاعلنک یعنی فائده لیکدر اما بونده ذوقلنک معناسنه در
 جائزدر که حلاوت و تمتع فوا که و مشمومه لف و نشر می تب طریقله مصروف اوله و جائزدر که
 ابکیسی بیله هر برینه (در حرف صله) (جال غلام لامیه) (خردمندان مبتدا) (گفته اند
 خبری جله اسمیه حالیه و افعدر (زلف خوبان لامیه و مبتدا) (زنجیر پای عقلست
 لامیه لر و خبر مبتدا) (دام مرغ زریک لامیه و بیانیسه در خبره معطوف (دام دوزاغه و آغه
 دیر (محصول ترکیب) عابد لذیذ و لطیف لقمه یتکه باشلدی و پاک و لطیف کسوه
 کیمکه و فوا که و مشموماندن حلاوت و ذوق بولغه و غلامه جاریه نک جال با کانه نظر ایلکه
 باشلدی حال بو که عفلادیمشدر محبو بلرک زانی عقل ایاغنک زنجیریدر یعنی عقلی زنجیره چکر
 دخی زریک و چاک قوشک دوزاخی یعنی هر تقدیر که بر کیمسه زریک و دانا اولسد محبوب قصد ایدنجه
 انی صید ایدر (یت) در سرکار نو کردم دل و دین با همه دانش* مرغ زریک بحقیقت منم امروز
 نودامی) در حرف صله و یا حرف ظرف (سیر بونده سودا و هوا معناسنه در) (کاره و کارک
 تویه اضافتی لامیه لر در سنک ایشک سودا سنده و یا سودا سنده دیمکدر (کردم بونک کی فعللرک
 ماقبلنده بر صرف عبارتی تقدیر اولور صرف کردم دیمکدر (دل مفعولی) (ودین اگاه معطوف
 (یا حرف مصاحبت کردم فعلته متعلق) (دانش اسم مصدر در بلمش معناسنه بونده مراد علددر
 (مرغ زریک بیانیسه و مبتدا) (بحقیقت زیر که متعلق) (یا حرف مصاحبت و یا حرف ظرف) (منم خبر
 مبتدا) (وامر و ظرف زمان) (تومبتدا) (دامی یا خطاب ایله خبری یالک وحدت ایچون اولماسنی بخوب
 ایدنلری ذوق ایشدر (محصول یت) ای جانان سنک ایشک هوا سودا سنده و یا سودا سنده صرف
 ایلدم دل و دینی جمیع علم و معرفتله یعنی ماملکم سنک عشق هوا سنده بذل ایلدم پس مرغ

رد سحر

مطل

ابن سید علی

مطل

رد ابن سید علی و سروری

زیرک بود که بنم و سن دوزاغسنگه بنی ابکی اباغدن صبد ایلدک (فی الجمله دوات وقت مجموعش بزوال آمد چنانکه گفته اند) دوات وقت لامیه و مجموعه اضافتی بیانیه (بزوال باحرف صله حاصل کلام عابدک وقت مجموعتک دواتی زواله کلامی یعنی جمعیت وقتی وصفای خاطری زائل اولوب کندی حاصلی دنیا ذوقی اولکی ذوقدن اتی دور ایلدی شو بدککه علما وعقلا دیشلر (قطعه) هر که هست از فقیه و پیر و مرید و زربان آوران پاک نفس که بونده اسمدرکیم معناسنه (ازحرف تبیین) فقیه بونده عالم معناسنه در (و پرورش) (زبان آوروصف ترکیبدر فصیح و بلیغ معناسنه بونده مراد واعظ و ناخدر) (آوران بدندن مشتقدراوردندن مشتقدربین خطا ایلش الف و نون ادات جمعدر) (پاک نفس اضافتی بیانیه در) (پاک نفس وصف ترکیبدر بونده مؤثرسوزلی خطا ایلش شیخ و ناخدر مراد در) (محصول بیت) هر کچه که وارد در فقیه دن و پیردن و مریددن و پاک و مؤثر نفسی فصیح و بلیغ واعظلدن (زبان آوران سخن دانایله شرح ایدن بلز ایلش) (چون دنیای دون فرود آمد * بعسل در بماند پای مکس) چون ادات تعلیل (بدنیا باحرف صله دونه اضافتی بیانیه در) (حق دنیا به دیکدر) (فرود بونده داله در آمد ترکیبیه میل و تنزلدن عبارتدر بعض مقامده اشاعه لقی معنارنده ده مستعملدر) (بونده اشاعه کلامی دینلر اشاعه دن سوزلش (بعسل باحرف ظرف) (ودر حرف تأکید تنگه مکرر مرور ایلدی) (بماند فعل ماضی مفرد غائب) (پای مکس لامیه مصراع ثانی تمثیل و تشبیه طریقله وارد اولمشدر) (محصول بیت) مذکورلردن هر بریسی چونکه الحق و دنی دنیا به میل ایدوب تنزل ایلدی یعنی اکاتعلق ایدوب تشبیه ایلدی انک لذت الدنوب قالدی عسلده مکس ایانی قالد یعنی کبی حاصلی دنیایی عسله و اهل دنیا بی مکسه تشبیه ایلش پس نیجه که مکس عسله میل ایدوب گرفتار اولور اهل دنیا عسله میل ایدنیجه انجیلین گرفتار اولور) (باری مکس برینه همچو مکس یازانلر نسخه ره مخالف یازد قلرندن غیری بر معین مآلده چچقماز) (مذکور قطعه دن صکره کستانه خار جدن بر قطعه الحاق ایدوب شرح ایلین معنوه بونک کبی تصرفلری داخل معرفت ظن ایدرفهم اولور بویه ایسه بیس الظن و بیس الغم) (باری ملک بدیدن اورغیت کرد عابد را دید از هیئات نخستین بگردیده و سرخ و سفید کشته و فربه شده و بر بالاش دیبا تکیه زده و غلام پری پیکر بامی و حه پطاوسی بالای سرش ایستاده بر سلامت حالش شادمانی کرد و از هر دری سخن گفتند تا ملک بانجام سخن گفت من این دو طائفه رادر جهان درست میدارم علما و زهاد را و زبری فیلسوف جهان دیده حاضر بود گفت ای ملک شرط دوستی آنست که با هر دو طائفه نکویی کبی علما را زبده تادیکر بخوانند و زهاد را چیرنی مده ناز اهد بمانند) بدیدن او باحرف صله و اضافت مصدرک مفعولنده در (هیئات بونده شکل سپاه معناسنه در) (نخستینه اضافتی بیانیه در) (بگردیده و دوش یعنی اولکی شکلدن برشکله دخی کیرمش) (بالش دیبا بیانیه دیبا شبید دیدکاری قوماشدر) (تکیه زده طیاتش دیکدر لفظ تکیه ترکیبیه مستعملدر) (غلام پری پیکر بیانیه پیکر بای عجمک فتی و سکونیه و او و حاکم فتحه لیه اسم آلتدر) (باحرف مصاحبت) (مر و حه عجمک کسری و رانک سکونیه و او و حاکم فتحه لیه اسم آلتدر) (پایانه دیرلر عجمک بایرین دیر) (پرقتاد و بلیکدر دیکدر) (طایفه اضافتی بیانیه) (باحرف نسبت طایفه منسوب دیکدر) (بالای سرش لامیه باشی اوزره دیکدر) (ایستاده طور رمش یعنی اباغ اوزره) (وازه ردی باحرف وحدت هر بر ایدن و هر فصلادن دیکدر) (نامک تابونده حتی معناسنه در باحرف ظرف) (انجام آخر دیکدر نسخه اضافتی لامیه در و زبری باحرف وحدت) (فیلسوف بونده عاقل و دانا معناسنه در) (جهان دیده به اضافتی بیانیه در) (جهان دیده وصف ترکیبدر جهان کورمش دیکدر مراد عجب روزگار در) (نکویی باحرف مصدر) (تادیکر باحرف تعلیل دیکر دخی یعنی زیاده دیکدر

رد سروری

رد ابن سید علی

رد شرح جعبا

رد شرح جعبا

مطالعه اولسه مال چیه
چقندن ماعدا همچو مکس
نسخه سته کوره قطعه نک
اعرابنده نکلف قالفار لکن
شارحک التزام ایلدیکی نسخه
خیال بولیدر (محمد اسعد)

رد شمع

(بخوانند او قویله یعنی علمه ترقی ایده ل) (دیکر برینه دیکران یازوب معناسنی تا کیم غیر بلر اول رعایت کوروب دخی او قویله دین جیع نسخه ره مخالف یازوب مقصوده واصل اولماش (محصول ترکیب) بر کره ملک عابدی کورمکه رغبت ایلدی عابدی کوردی اولکی شکل و سیمادن دوش و قزلی قزل آغی آغ اولمش و سمرمش و دیبا یصدیغه طیاتش و پری سیمالی جوان طایوس بولرندن معمول بلدازه ایله باشی اوزره طور وب پل صاورر پاد شاه عابدک سلامت حاله و صفای ظاهرینه شادمانلق ایلدی یعنی اینی حالده بولدیغه مسرور اولدی و هر بایدن و هر جهندن سوزسولدی حتی پادشاه آخر کلامنده بیوردیکه بن بویکی طائفه بی جهانده سوه رین یعنی علما و زاهد لری بر عاقل و دانا وزیر اول مجلسده حاضر ایدی دیدی ای پادشاه تحنیک و دوستلک شرطی اولدر که ایکی طائفه بیه احسان و لطف ایلده سین علمایه التون واجه و بر تاعلمه ترقی ایلدر یعنی احسان سببیه علمه زیاده کوشش ایلدر و زاهد لره نسنه و یرمه تا کیم زاهد قالد یعنی زهد و صلا حنسه مانع اولیه تنگه یا کیده کی عابده مانع اولدی حاصلی زهد و تقوا لری دنیا لذتی افساد ایلده (بیت) نه زاهد رادرم باید نه دینار * چو بستند زاهد دیکر بدست آر) بستند فعل ماضی مفرد غائب (ستندن فعل مضارع دینن زیاده غلط سوزلش چونکه الدی دیکدر) (زاهدی باحرف وحدت) (بدست باحرف صله) (آرفعل امر مفرد مخاطبدر آریندن کتوردیکدر) (محصول بیت) زاهد اولان کچسده نه آخه کرک نه التون زیر بونلر زاهد لکی بوزار چونکه زاهد درم و دینار الدی بر غیری زاهداله کتور زیر بودرم و دینار قبض ایاکله زاهد لکدن خارج اولدی (قطعه) آرا که سیرت خوش و سربست باخدای * بی نان وقف و لقمه در پوزه) زاهد ست ازا که تقدیری آنکس را که در حذف و ایصال طریقله ترک اولندی (سیرت خوش بیانیه در بای بطنیه) (سربست باحرف وحدت و یاتیکر) (لقمه در پوزه لامیه در) (در پوزه جره دیرلر نحر بف ایدوب رومده در وازه دیرلر) (محصول بیت) اول کچسده نک که کوزل خلقی و حسن سیرتی و الله ایله بر سیری وار وقف انکسز و لقمه جرسز زاهد در یعنی زاهد حقیقی اولنه فقر اقمه سن بیک لازم دکل هر نه برسه اکا ضرر ایلز) (انکشت خوب روی و بنا کوش دلفریب * بی کوشوار و خاتم فیروزه شاهد ست) (انکشت خور روی لامیه در) (انکشت برمی) (خوروی وصف ترکیبدر کوزل بوزلی دیکدر) (بنا کوش قولتی تویزی) (دلفریبه اضافتی بیانیه در) (دلفریب وصف ترکیبدر فریبیدن کولک الدایی دیکدر) (کوشوار کویه) (خاتم فیروزه بیانیه فیروزه بر جوهرک اسمیدر که عجم پیروزه دیر ظاهر امر بدر پیروزه دن) (شاهد بونده محبوب معناسنه در) (محصول بیت) لف و نشر غیر مر تب طریقله بیورر خو برویک انکشتی و کولک الدایی کویه سزینا کوشی و خاتم فیروزه سز انکشتی محبوب و مقبولدر یعنی بر کوزلک خلقی مقبول اولدقدن صکره اسباب زینته هیچ احتیاجی اولماز حاصلی حسن ذاتی به اسباب زینت لازم دکل (قطعه) درویش نیک سیرت فرخنده رای را * نان رباط و لقمه در پوزه کومباش) (درویش نیک سیرت بیانیه نیک سیرت وصف ترکیبدر ای خوبی دیکدر) (فرخنده رایه اضافتی بیانیه در بعض نسخه ده فرخنده بی و او عطفه ایزاد ایلش لیکن اسلوب عجمه مخالفدر) (فرخنده رای وصف ترکیبدر مبارک فکری دیکدر) (ورا ادات مفعولدر با صله معناسنه) (نان رباط لامیه بونده رباطدن مراد خانقاه و تکیه کبی رل در بو مقامده رباطک مشترک معنایینی ذکر ایدوب تطویل کلام ایلین اطباب بی فائده ایلش) (لقمه در پوزه لامیه) (کو فعل امر مفرد مخاطب سوزله دیکدر) (مباش فعل نهی مفرد مخاطب اولد دیکدر) (کومباش معنای مطابقی اولمادی و دی اولمه دیکدر و معنای التزامی دی اولسون دیکدر) (کوفعلی بعض یرده امر و نهی صیغه لیه

رد سروری

نوحریف مشهور دکلدر
(محمد اسعد)

رد سروری

اما ناصیه ده قیاسی (بکر بد چکرندی و طولاندی) و شبانه کچه سی (ندیمان مصاحبان معنای طائفه خدا پرستان بیانی در) خدا پرست وصف ترکیب در زاهد و طایفه معنای طائفه و نون ادات جمع در (شوخ دیده اصطلاح کرده است) معنای طائفه (و ادات تخصیص) و حق و اوحرف حال (و حق مبتدا و باحرف ظرف) (جانب اولامیه در) (محصول ترکیب) بوحکایه مذکور بیکر مضبوطه مطابقت بر باد شاهک اوکنده برهم ایش کلدی یعنی برهم مصلحت واقع اولدی دیدی که اگر بو حالتک و بو همک عاقبت و پایانی نم مرادم اوزره او اوزره زاهد بود قدر اقیه و برهم چونکه حاجتی حاصل اولدی ایلدی شریط موجبیه نذر و فالانم کلدی خاص بنده لیدن بر یسنه بر کسه اقیه و پردی تاکیم زاهد لره تقسیم ایده دیر که اول بنده عاقل و دانا ایدی تون کون کزدی و چکرندی و کچه سی کیرو کلدی و اقیه بی اویدی و پادشاه اوکنده قودی و دیدی هیچ زاهد بولامد پادشاه دیدی بونه حکایت در اول که بن بلورم بوشهرده دورتوز زاهد وار بنده دیدی ای خداوند جهان اولکه زاهد در الماز و اولکه آلور زاهد دکلدر پادشاه کولدی و مصاحبان بنده دیدی اولقدر که نم بو خدا پرست طائفه سی حقیقه ارادت و اقرارم وار بو کستارک عداوت و انکاری و ارحال بو که حق آنک جانبیده در زیر اسوزی حقیر (بیت) زاهد که درم گرفت و دنیا زاهد تر از و کسی بدست آر) که حرف رابط صفت (درم و دنیا را گرفتار مفعول لریدر) زاهد تر زاهد کلدی (کسی باحرف نسبت) بدست باحرف صله آرالف عمدوده ایله فعل امر مفرد مخاطب در آریدندن (آوردندن دین بیانه آورد جانش) (محصول بیت) زاهد که اقیه و التون قبض ایلدی یعنی قبول ایلدی اندن بر زاهد کلدی کیمسه اله کنور یعنی دنیا به مائل اولان زاهدی ترک ابله و مائل اولیانی اله کنور یعنی تحصیل ابله (حکایت) یکی از علمای را سخ را پرسیدند که چه کوی در نان وقف گفت اگر از بهر جمعیت خاطر و فراغ عبادت ستانند حلالست و اگر مجموع از بهر نان نشینند حرام (علمای را سخ بیانیه) (را سخ محکم دیکدر) (را ادات مفعول) که حرف بیان (در نان وقف تقدیری در حق نان وقف در) ستانند فعل مضارع جمع غائب فعل شرط واقع در (حلالست جزای شرط) (محصول ترکیب) علمای را سخ بر بستن صور دیلر که نان وقف حقیقه نه دیر سین دیو دیدی اگر جمعیت خاطر و فراغ عبادت ایچون آلور لره حلالدر و اگر جم اولوب وقف ایچون آلور لره حرامدر (بیت) نان از برای کج عبادت گرفته اند صاحب دلان نه کج عبادت برای نان) کج عبادت لامیه در مجازا (نان گرفته اند مفعول صریحیدر) (وازی برای غیر صریحی و صاحب دلان فاعلی) (محصول بیت) صاحب دلان ایچون کج عبادت ایچون المشر در یعنی کوشه عبادت عذلت ایدوب او تور دقلری ایچون نان وقفی الوب بر صاحب دلار کج عبادتی و کوشه عزانی اتمک المی ایچون و وقف حقیقی ایچون طوعا دیلر حاصلی و وقف تمکینی کج عبادت اختیار ایلد کلدی ایچون الورد کج عبادتی اتمک المی ایچون اختیار ایلدیلر (حکایت) درویشی بمقامی رسیده که صاحب بقعه کریم النفس بود طائفه اهل فضل و بلاغت در صحبت او هر یکی بدله و اطبقه چنان که رسم ظریفان باشد همی گفتند درویش راه بیابان قطع کرده بود و مانده شده و چیزی نه خورده یکی را از ان میان بطریق انبساط گفت ترا هم چیز بسیار بد گفت درویش گفت که مرا چون دیگران فضل و بلاغت نیست و چیز نخونده ام بیک بیت از من قناعت کنید همکنان بر غبت گفتند بکوی گفت (محصول ترکیب) بر درویش بر مقام ابرشدی که صاحب مقام کریم النفس کیمسه ایدی اهل فضل و بلاغت طائفه سی

رد سروری
رد این سید علی

رد این سید علی

رد سروری
رد سیدی

مطلب

اما ناصیه ده قیاسی (بکر بد چکرندی و طولاندی) و شبانه کچه سی (ندیمان مصاحبان معنای طائفه خدا پرستان بیانی در) خدا پرست وصف ترکیب در زاهد و طایفه معنای طائفه و نون ادات جمع در (شوخ دیده اصطلاح کرده است) معنای طائفه (و ادات تخصیص) و حق و اوحرف حال (و حق مبتدا و باحرف ظرف) (جانب اولامیه در) (محصول ترکیب) بوحکایه مذکور بیکر مضبوطه مطابقت بر باد شاهک اوکنده برهم ایش کلدی یعنی برهم مصلحت واقع اولدی دیدی که اگر بو حالتک و بو همک عاقبت و پایانی نم مرادم اوزره او اوزره زاهد بود قدر اقیه و برهم چونکه حاجتی حاصل اولدی ایلدی شریط موجبیه نذر و فالانم کلدی خاص بنده لیدن بر یسنه بر کسه اقیه و پردی تاکیم زاهد لره تقسیم ایده دیر که اول بنده عاقل و دانا ایدی تون کون کزدی و چکرندی و کچه سی کیرو کلدی و اقیه بی اویدی و پادشاه اوکنده قودی و دیدی هیچ زاهد بولامد پادشاه دیدی بونه حکایت در اول که بن بلورم بوشهرده دورتوز زاهد وار بنده دیدی ای خداوند جهان اولکه زاهد در الماز و اولکه آلور زاهد دکلدر پادشاه کولدی و مصاحبان بنده دیدی اولقدر که نم بو خدا پرست طائفه سی حقیقه ارادت و اقرارم وار بو کستارک عداوت و انکاری و ارحال بو که حق آنک جانبیده در زیر اسوزی حقیر (بیت) زاهد که درم گرفت و دنیا زاهد تر از و کسی بدست آر) که حرف رابط صفت (درم و دنیا را گرفتار مفعول لریدر) زاهد تر زاهد کلدی (کسی باحرف نسبت) بدست باحرف صله آرالف عمدوده ایله فعل امر مفرد مخاطب در آریدندن (آوردندن دین بیانه آورد جانش) (محصول بیت) زاهد که اقیه و التون قبض ایلدی یعنی قبول ایلدی اندن بر زاهد کلدی کیمسه اله کنور یعنی دنیا به مائل اولان زاهدی ترک ابله و مائل اولیانی اله کنور یعنی تحصیل ابله (حکایت) یکی از علمای را سخ را پرسیدند که چه کوی در نان وقف گفت اگر از بهر جمعیت خاطر و فراغ عبادت ستانند حلالست و اگر مجموع از بهر نان نشینند حرام (علمای را سخ بیانیه) (را سخ محکم دیکدر) (را ادات مفعول) که حرف بیان (در نان وقف تقدیری در حق نان وقف در) ستانند فعل مضارع جمع غائب فعل شرط واقع در (حلالست جزای شرط) (محصول ترکیب) علمای را سخ بر بستن صور دیلر که نان وقف حقیقه نه دیر سین دیو دیدی اگر جمعیت خاطر و فراغ عبادت ایچون آلور لره حلالدر و اگر جم اولوب وقف ایچون آلور لره حرامدر (بیت) نان از برای کج عبادت گرفته اند صاحب دلان نه کج عبادت برای نان) کج عبادت لامیه در مجازا (نان گرفته اند مفعول صریحیدر) (وازی برای غیر صریحی و صاحب دلان فاعلی) (محصول بیت) صاحب دلان ایچون کج عبادت ایچون المشر در یعنی کوشه عبادت عذلت ایدوب او تور دقلری ایچون نان وقفی الوب بر صاحب دلار کج عبادتی و کوشه عزانی اتمک المی ایچون و وقف حقیقی ایچون طوعا دیلر حاصلی و وقف تمکینی کج عبادت اختیار ایلد کلدی ایچون الورد کج عبادتی اتمک المی ایچون اختیار ایلدیلر (حکایت) درویشی بمقامی رسیده که صاحب بقعه کریم النفس بود طائفه اهل فضل و بلاغت در صحبت او هر یکی بدله و اطبقه چنان که رسم ظریفان باشد همی گفتند درویش راه بیابان قطع کرده بود و مانده شده و چیزی نه خورده یکی را از ان میان بطریق انبساط گفت ترا هم چیز بسیار بد گفت درویش گفت که مرا چون دیگران فضل و بلاغت نیست و چیز نخونده ام بیک بیت از من قناعت کنید همکنان بر غبت گفتند بکوی گفت (محصول ترکیب) بر درویش بر مقام ابرشدی که صاحب مقام کریم النفس کیمسه ایدی اهل فضل و بلاغت طائفه سی

رد این سید علی

آنک مجلسنده هر بریسی نه که ظرافتک رسم و آیدیدر بریده واطبقه سو بلردی درویش را به ایاان
 قطع ایش ایدی و فاشدی و نسنه پی شدی ارارندن بریسی حشر بلق طریقله دیدی سنده برنسنه
 سو بلك كركسين درویش دیدی بنم سائرلکی فضل و بلاغم بوقدر و برنسنه او قومامشم بدن
 بریتله قناعت ایلک جمع اهل مجلس ارادت و رغبتله سوبله دیدیلردرویش دیدی (یت) من کرسنه در
 برابر سفره نان * هم چون عزیم بر درجام زنان) من کرسنه مصراع اولک تقدیری من کرسنه ام
 در برابر سفره نان در ضرورت وزن ایچون مبع تأخیر اولدی و جائز در که دیه و بریم
 ضرورت وزن ایچون کلسه در معنی جهنده اکا هیچ احتیاج بوقدر (ومن کرسنه مبتدا اوله
 و مصراع ثانی خبری تأمل ندر) کرسنه بونده کاف محکم ضمی و رانک سکونی و سبک
 کسر یله در آج دیمکدر (جوعان معناسنه) سفره نان لامیه (عرب عینک و زانک فتحه ل یله
 ارکن معناسنه در) در جام زنان لامیه در (محصول بیت) اتمک سفره سی قرشوشنده
 بی کرسنه عورتلر جافی قوشنده ارکن کی ام یعنی ارکن اولان کیمسه عورتلر جافی
 قوشنده بیجه که تحسیر چه کرسنه بن کرسنه اتمک سفره سی قرشو سنده انجیلین تحسیر چکریم
 (جائز در که من کرسنه مبتدا اوله و سفره نان مبتدا ثانی اوله) و در برابر خبر ثانی اوله و جمله
 اسمیه حال اوله و مصراع ثانی خبر مبتدا اول اوله تقدیر (همه پسندید ندو سفره پیش آوردند
 صاحب دعوت گفت ای یار زمانی توقف کن که پرستار انم کوفته بریان مپسازند درویش
 سر بر آورد و گفت) پرستار قولیجی دیمکدر اصلنده و صف ترکیبی در آورنده پرست معناسنه
 طایع کنور ییجی یعنی طایو جی صکره خد متکار جنسنه اسم فلندی (الف ونون ادات
 جعدرا کنری جوارى جنسنه اطلاق ایدر) کوفته بی رومده بچاق قیبه سندن ایدر اما انلر اولانی
 خورده خورده طوغرار ل صکره هاونه قوبوب دو کرل حقیقتده کوفته بوجنس اولان اته دیرلر
 (بریان صوسز بشنات جنسنه دیرلر) مپسازند ایلرلر بچاق قیبه سنده کوفته دینلر بچم کوفته نبه
 دیدکلر بن بیلز ایش (محصول ترکیب) جمع اهل مجلس درویشک بیتنی بکنیدیلر و اوکنه سفره
 کنور دیرلر صاحب دعوت دیدی ای یار بر زمان توقف ایله که قوللقبیلر کوفته بریان ایدرلر درویش
 باشین قالدردی و دیدی (یت) کفته در سفره من کو مباح * کوفته رانان نهی کوفته است)
 بیت اولنده اولان کوفته مذکور کوفته در و مصراع ثانی اولنده اسم مفعولدر دو کلس معناسنه
 (یعنی سفر شدا و آلامنی چکش کرسنه کیمسه) را ادات صله (نان نهی بیانیه نهی بوش دیمکدر
 مراد قانسز اتمکدر قافیه ده می کوفته مذکور کوفته در (محصول بیت) کوفته بنم سفر مرده
 او اسون دی یعنی بکا کوفته لازم دکل زیرا بول کوفته سنه قانسز اتمک کوفته در (حاصلی آج
 اولان کیمسه قوری اتمک شکر بن چقارر تک بوانسون (حکایت) مریدی گفت پیر برا چه
 کنم که از خلایق برحت اندرم از بسیاری که بز یارتم همی آیند و اوقات عزیم مر از نزد ایشان
 تشویش حاصل می شود گفت هر چه درویشا نند ایشان را وامی بده و هر چه توا نکرانند
 از ایشان چیزی بخواه که دیگر کرد تو نکرند) با حرف ظرف زجت صقلیق و صفت شقی
 معناسنه در) اندر با افاده ایلدی یکی معنای ظرفیتی تأکید ایدر بسیاری با حرف مصدر (که
 حرف بیان بز یارتم با حرف صله (نردد تفعل بایندن مصدر در کلمه و کتمه معناسنه) ایشان
 اضافت مصدر ل فاعله اضافتیدر (هر چه بوکتانک بومقامی بوبله و افعدر جمع نسخنه ده
 اکر چه غیر ذوی العقولده استعمالی اغلبدر لیکن ذوی العقولده استعمال اولانور
 عربده ماکنی (وادی یا حرف وحدت و یاتکیر) که حرف تعلیل کرد تولامیه (نکرند فعل
 انی مستقبل جمع غائب (محصول ترکیب) بر می دیدیدید نیجه ایده بن که خلافتدن زجتده چ

رد این سید علی و سروری

زیارتیه چوق کلدکلرندن یعنی زیارتیه چوق کلدکلرندن زجت چکریم و اوقات عزیمه انلرک
 کلوب کتلرندن تشویش حاصل اولور یعنی کثرت ناسدن اوقات مضبوط دکل پیر دیدی اول که
 درویشلردر انلر دین و پر یعنی مدیون ایله و اولیکه اغنیادر برنسنه انلردن استه که بدخی سنک
 اطرافکده چکریمه ل و یانکه اوغرا مبه ل ز را مدیونلر ادای دین ایلکله لازم کلسون دیوانیکه
 کلرلر و اغنیاستدیکک نسنه بی و یرک لازم کلسون دیو قورقورلندن یانکه اوغرا مر از حاصلی ایکی
 فرقه دن یله بو وجهله خلاص بولور سین (یت) کر کد ایشر و لشکر اسلام بود *
 کافرا بیم توقع برود نادر چین) کدادن بونده مراد دینجیدر (پیشرو و وصف ترکیبیدر
 اوکجه کیدیمی دیمکدر لشکره و اسلامه اضافت لامیه در) کافرا بی بچم مفتوح او قور (بیم توقع
 لامیه) توقعدن مراد سؤال در یعنی دینلکم برود فعل مضارع مفرد غائب کیدر دیمکدر
 (اما مراد قاجقدر فرار معناسنه) در چین لامیه در مراد سرحد چیندر (در حرف ظرف
 با معناسنه دین چین سوبلماش یعنی خطا ایش (محصول بیت) اگر کد الشکر اسلامک
 مقدمی اولور سه یعنی دایلی و قول اغوزی اولور سه کافر دینلکم قور قوشندن سرحد چینیه دک
 قار یعنی بو کلن عسکر هب دینجیلر در بن دن دینلر لر دیو خوفدن طور مر قنار
 پیشروده رولغلطنی و برود فعلی رفتن مصدر ندن اخذ اید نلر خطا ایشلر (حکایت) فقهی
 پدر را گفت هیچ از بن سخنان دلا و بر متکلمان درمن اثر نمی کنند بعلمت آن که نمی بینم ایشانرا
 کر داری موافق گفتار) فقهی یا حرف وحدت (پدر را یعنی بد رش را) از حرف
 تأکید (و این اسم اشارتدر سخنانه) و دلا و بره اضافت بیانیه در (دلا و بر وصف ترکیبیدر
 (آوینیدن کوکل تعلق ایدیمی دیمکدر) متکلمانه اضافت لامیه در متکلمانن مراد واعظلر
 و نا صحرلدر (در من در حرف صله در با معناسنه) با حرف مصاحبت (علت سبب دیمکدر
 (آه اضافت لامیه در) که حرف بیان (ایشان را را حرف تخصیص انلرک دیمکدر) کر دار
 اصلنده وصف ترکیبیدر (کرد که فعل معناسنه اسمدر آریله که آورنده دن مر خدر (تقدیری
 آورنده کرد در کاف عربک فقیله ایش کنور ییجی معناسنه صکره مجموع مر کی فعل
 معناسنه اسم ایلدیلر (ایمدی کرد آر کاف عربک فقیله عمل دیمکدر) پس کافک کسر یله
 او قوبیلر بولفظک حقیقتنه واصل اولما مشلر (گفتارده کر دار کی وصف ترکیبیدر تقدیری
 آورنده گفت در) گفت اسمدر قول معناسنه پس مجموع مر کی کلام معناسنه اسم ایلدیلر
 (محصول ترکیب) برفقه بابا سنده دیدی هیچ بو واعظلرک و نا صحرلرک کوزل اداری و کوکل
 تعلق ایدیمی سوزلری بکا تأثیر ایلر اول سببله که انلرک اقوالسنه موافق اعمالی کورم حاصلی
 ایشلری سوزلرینه او یماز یعنی خلقه کوزل بند ایدر ل اما کیدیلر نصیحتلر یله متصح اولمازلر
 (مشوی) ترک دنیا بمردم آموزند * خو یشتن سیم و غله اندوزند) ترک دنیا مصدر لک مفعول
 اضافتیدر (بمردم با حرف صله (امو زندک ترک مفعول صریحی و بمردم غیر صریحی
 (خو یشتن و اور سیمله بونده کندیلر دیمکدر مبتدا و افعدر (غله حبوب جنسنده مستعملدر
 مثلاً بغدادی و اریه و غیر یسنده) اندوزندک سیم و غله مقدم مفعوللریدر (وجهله فعلیه
 خبر مبتدا در قن انور یعنی کسب ایدر لر دیمکدر (محصول بیت) مذکور و واعظ و نا صحرلر
 دنیا تر کنی خلقه تعلیم ایدر ل اما کندیلری کوشله غله کسب ایدر لر حاصلی خلقه سوبلدکلرینی
 کندیلر ایشلر لر بلکه عکسنی ایشلر (حالی را که گفت باشد و یس * چون بگوید نکیرد
 اندر کس) عالمی یا حرف وحدت (ورا حرف تخصیص) گفت بونده اسمدر قول معناسنه
 (واوله مستعمل اولان پس فقط معناسنه در انجی دیمکدر) نکیرد تأثیر ایلر دیمکدر فعل انی

رد سروری و شعی
چینک بر معنای کر چکر
سید

رد این سید علی و سروری

رد شرح چیه

مستقبل مفرد غائب در (اندر ادات صله) در با معناسنه (در حرف صله در فی معناسنه دین
 سهو ایش (کیمسه نک قلبنده تا ثیر ایلز دین ظاهر و متبادر اولدر که اندر حرفی اندرون
 معناسنه اخذ ایش (کیمسه ده تا ثیر ایلز دین اندر حرف صله اولدیفندن آگاه دکل ایش
 (محصول بیت) بر عالمک که همان قوی اوله انجق یعنی قولنه کوره فعلی اولمه یعنی قولله
 عامل اولمه چونکه خلقه نصیحت ایدوب سویلر نصیحتی کیمسه به تا ثیر ایلز (عالم انکس بود که
 بد نکند * نه بگوید بخلق و خود نکند) (محصول بیت) عالم اول کیمسه در که بر ایش
 اشلبه عالم اول دکلدر که خلقه سویلله و کندی سویلدیکنی طوئیه یعنی کندی نصیحتله
 منتصح اولمه حاصلی عالم علمله عامل اولدر اولمان دکلدر کا قال الله تعالی (انما امر و
 الناس بالبر و تنهون انفسکم) (بیت) عالم که کامرانی و تن پروری کند * او خوبشستن کست
 کرا رهبری کند) که حرف بیان (کامران و صف ترکیبدر انیسندن راندن
 دکل مراد سورچی دیکدر و یا حرف مصدر در (تن پرورده و صف ترکیبدر پروریدن
 بدنی بسیجی دیکدر) و یا حرف مصدر (او عالمه راجعدر) خوبشستن مبتدا (کست خبری
 کرا که اسیدر کیم معناسنه (ورا ادات مفعول (رهبر و صف ترکیبی در پریدن قولغوز
 معناسنه (عریجه دلیل و هادی در (محصول بیت) عالم که کامرانی و تن پرورلک ایلله
 یعنی حضور و صفای نفسانی ده و بدنی تربیه ایلسلله مقید اوله اول کندیسی ضالدر یعنی تمس
 وضایع اولشدر پس کیمه هدایت ایدر حاصلی کندی باشنه چاره سی بوق یا غیر بسنه چاره سی
 اوله (پدر گفت ای پسر بگردان خیال باطل نشاید روی از تربیت ناصحان برافتن و راه بطالت
 گرفتن و علما را بضالات منسوب کردن و در طلب عالم معصوم از فواید علم محروم ماندن (مثل)
 همچو آن نایبانی که شی در وحل افتاد و گفت ای مسلمانان چرا غی قراره من دارید زنی فاجره
 بشنید و گفت تو که چراغ نبی چراغ چه بینی همچنین مجلس و عظمه کلمه برزاق است آنجا ناعدی
 ندهی بضاعتی نستانی و اینجا ارادتی نیاری سعادت نبی (خیال باطل بیانیه) تربیت ناصحان
 مصدرک فاعلنه اضافتدر (برافتن دوندن ملک بعض نسخه ده کردانیدن دوشمش مال بردر
 (طلب عالم مصدرک مفعولنه اضافتدر و معصومه اضافت بیانیه در (فواید علم لایمه در
 هر بفرقه به بر نشاید تقدیر اولنور (نایبنا کوردیکدر) یا حرف وحدت و یانکی (که حرف رابطه صفت
 (وحل و اولک و حاکم فتحدر بله صوتی بالحقه دیر (چراغی یا حرف وحدت (فرا بونک کی پرده
 بیه صله معناسنه در (فرا بونک دیکدر دین زیاده بعید کتشد (راه من لایمه (دارید فعل امر
 جمع مخاطب طوئیز دیکدر (زنی یا حرف وحدت (فاجره فاسقه دیکدر (همچنین مجلس و عظمه
 بعض نسخه ده همین مجلس و عظمه بوجلس و عظمه دیکدر (کلمه کاف عجمک ضمی و لامک سکونیه
 بونده دکان معناسنه در (برزان لفظنه اضافتی لایمه در برزاق مبالغه ابله اسم فاعلدر و الف و نون
 ادات جمعدر برصایحیلر دیکدر (آنجا یعنی کلمه برزاقانده (نا حرف توقيت (نقدی یا حرف وحدت
 و یانکی (بضاعتی یاسیده بویه در (ندهی و نستانی فعل نفی مستقبلدر (اینجا یعنی مجلس علمده
 نا حرف توقيت (ارادت افعال یابندن مصدر در استک و طلب معناسنه در (و یا حرف تنکیر (سعادت
 یاسیده حرف تنکیردر (نیاری و نبی کشته فعل نفی مستقبلدر (محصول ترکیب) فقیهک پدری
 اوغلند ن بومقوله سوزی ایشدنیجه دیدی ای اوغل مجرد بوخیال باطل ابله یعنی ادله عقلیه
 و نقلیه سزهمان بوطن فاسد ابله لایق دکلدر ناصحان تر بیه سندن یوز دوندن و رب انلرک مجلسندن
 اعراض ایلک و کلیا بطالت بولین طوئقی یعنی بطلان او نورقی و علما و ناصحان ضلالتنه نسبت ایلک
 و عالم معصوم طلبندن یعنی عالم پاک و خالص طلبندن و علم فائده نندن محروم قالمی یعنی علما علمله

رد سروری
 رد ابن سید علی
 رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شعی

عامل دکلدر یوز مجلسندن کلیا تقاعد ایلک لایق دکل (شول نایبنا کی که بر کیمه بالحقه دوشدی
 یعنی سنک حالک اکابر و دیدی ای مسلمانان بولومه بر چراغ طوئیز بر فاسقه زن اعمالک بوسوزنی
 ایشدنی و دیدی سن که چراغ کور من سین چراغله نه کور رسین قصه دن حصه بودر که سنک که
 علمایه حسن ظن و اعتقاد خالصک بوددر پس علمدن نه نور و ضیا کسب ایدر سک حاصلی علمایه
 حسن ظنک کرکدر کیم علومیه مهتدی اولاسین ایددی بوجلس و عظمه بزازلر دکانی کیدر
 مادامکه اندر نقد ایلتمه سین بر بضاعت آله من سین و بونده مادامکه ارادت صادق و محبت کامل
 کتور مبه سین علم سعادتله معهود اولماز سین (قطعه) گفت عالم بکوش جان بشنو * ورنماید
 بکفتنش کردار) گفت بونده قول معناسنه اسیدر عالمه اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتدر
 (یا حرف مصاحبت (کوش جان بیانیه (ور واکردن محفقدن (نماید فعل نفی مستقبل مانیدن
 بکرم من سه دیکدر مانستن دن دینلر خطاسو بیلدیلر (یا حرف صله کفتن مصدر شین ضمیر عالمه
 راجعدر (کردار کافی عربک قحطیه عمل معناسنه در (محصول بیت) عالمک قولنی جان قولغیه
 ایشت اگر عملی قولنه بکرم سده یعنی عالمک فعلی قولنه او یاز سه ده قولنی جانله استماع ایلله
 (باطلست آنکه مدعی گوید * خفته را خفته کی کند بیدار) مدعی بونده شول جاهلدر که عالم
 بکرم یعنی دعوی علم ایدر لکن علمی بوق (محصول بیت) عالمک قولنی هر نیجه ایلله دکل
 اما مد عینک و جاهلک سوزی و سویلدیکی باطله رزرا او عیسی او عیسی حقن او یار ربی
 جاهلک کندی به چاره سی بوقدر یا غیره نه چاره سی اولور و جائزدر که مد عبدن حکیم سنایی مراد
 اوله و گویدک مقولی مصراع ثانی اوله زیرا حکیم سنایی عبرت نامه نام قصیده سنده بریت اراد
 ایش (که حضرت شیخ ذکر ایلدی یکی مصراع ثانیسیدر (بیت) عالمست خفته است و تو خفته *
 خفته را خفته کی کند بیدار * بعل الله شیخک مرادی بو اوله (مرد باید که کیدر اندر کوش
 * ورنوشست بندر دیوار) باید فعل مضارع مفرد غائب (که حرف بیان کیدر فعل مضارع مفرد
 غائب طوئیه دیکدر (اندر ادات ظرف قولغده طوئیه یعنی خاطر بنه آله (نوشست اصلنده نوشته
 استدر ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (محصول بیت) مرد عاقل و دانا کرکدر کیم
 قولغده طوئیه یعنی قولغده آله و منتصح اوله و اگر نصیحت دیواره ده یازلش ایلله دکل که عالم غیر
 عاملدن حاصلی انسان اولدر که هرینه بردن او اور سه پند بر اوله (پندی دیواره ده منقوشده
 کور سه عالم غیر عاملدن خود بطریق اولی (حکایت منظومه) صاحب دلی بدر سه آمدن خانقاه
 * بشکست عهد صحبت اهل طریق را) دلی یا حرف وحدت (یا حرف صله مدرسه مبالغه ایلله اسم
 مکان (خانقاه معرب خانگاه در صوفیانه کی می عهدک صحبت و صحبتک اهل و اهلاک طریقه اضافتدر
 لایمه در (ورا ادات تخصیص (محصول بیت) بر صاحب دل خانقاه دن مدرسه به کلدی یعنی خدا
 دوستلرندن بریسی صوفیلر بر بقی ترک ایدوب علم طریقه ده داخل اولدی بویه ایدنیجه اهل طریقت عهد
 صحبتی کسرا ایلدی یعنی انلر ایلله هم صحبت و هم جنس و هم پیشه اولغی عهد ایلشکن اول عهدی
 شکست ایلدی (کتم بیان عالم و عابد چه فرق بود * تا اختیار کردی از ان فریق را) نا حرف تعلیل
 آن اهل طریقه مصر و قدر و این اهل مدرسه به فریق اسم جمعدر ببلوک معناسنه (محصول بیت)
 حضرت شیخ بیورمزد کور صاحب دله دیدم عالمه عابدیننده فرق نه ایدی تا کیم اول طائفه دن
 مدرسه قرمنی اختیار ایلدک یعنی علما زمره سنی اختیار ایلدک مرجم نه ایدی (گفت آن کلمه خویش
 بدره بیر زهوج * وین سعی میکند که بکیرد غریقی را) کلیدن وجودیدر مراد (خو بشه اضافتی
 لایمه در (بدر طائفه دیکدر بعض نسخه ده بدر برینه برون دوشمش (و بیدر برینه می کند
 دوشمش سعی برینه جهد و اقدر (غریقی فعل مفعول معناسنه در بوعیلن کیمسه (ورا ادات

رد شرح جیمه

مفعول (محصول بیت) صاحب دل دیدی اول اهل خانقاه کندی کلنی موجدن چقار رانجق یعنی
جهنم عذابیدن کندی قور تار رانجق اما اهل مدرسه جهدا یلر که موجدن غریقی بله تخلص ایلده
یعنی کندی خالص ایلد کدن غیری عذاب دوزخه مستحق اولانی بله تخلص ایلکه سعی ایلر
حاصلی عالم بندیله خلقی مناهیدن منع ایلر ز بر طریق ضلالتی و هدایتی تعیین ایلر پس
بووجهله خلقه جنت یولنی کوستر (حکایت) بکی بر سر راهی مست خفته بود وزمام اختیار
از دست رفته عابدی بر سر او کذر کرد و در حالت مستقیم او نظر کرد جوان سر بر آورد و گفت
واذ امرنا باللغو مروا کراما (سر راه یول اوجی و سواقی باشی) یا حرف وحدت (خفته بونده
یا تمس معناسنه در (زمام زانک کسر بله او یان دیز کنی اختیاره اضافتی بیانبه در (از دست رفته
تقدیری از دست سنش ایدی و بر بود مقدر در (عابدی یا حرف وحدت (بر سر اولامیه انک باشی
اوزرندن (کذر کردی) حالت مستقیم بیانبه (اویه اضافتی لامیه) (وا حرف عطف) (اذا اادات
شرط غیر جازم (مروا فعل ماضی جمع مذکر غائب) (باللغو تقدیری باهل اللغور) (مروا جواب شرط
(کراما حالیه منصوب و بذر جوابک فاعلندن مکرر معناسنه (محصول ترکیب) بریسی بر یول
او جنده مست یا تمسیدی وزمام اختیاری النندن کتمشیدی بر طابانک باشی اوزرندن کذر ایلدی
و مستنک حالت مستقیمه نظر ایلدی چون جوان مست باشن قالدردی و دیدی فیکم الله قوللری
بر اهل لغوک و صاحب کاهک باندن یکسه لر نفسارینه تکریم ایلد کلری حالد کچر لر یعنی المک
احوالندن اعراض ایلد کلری حالد و باندن طوره مدقلری حالد کچر لر حاصلی اهل لغوک چر کین
حالتیه مقید اولد قلری حالد کچر لر و باندن اکلنزلر (نظم) اذا رأیت اثما کن ساترا و حلما
(اذا اادات شرط) (رأیت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کورسک دیمکدر فعل شرط اثما مفعول
رأیت در فعل یعنی فاعلدر اثم یا تمدن یعنی علی باندن مهموز الفاء کاهکار دیمکدر (کن فعل امر
مفرد مذکر مخاطب اول دیمکدر کان یکون دن یعنی نصر باینک اجوف و او یسندن اسمی نحتنه
مستتر انت (ساترا لفظا منصوب خبری) (و حلما معطوف در ساتره (محصول بیت) فیکم
بر کاهکاری کورسک کاهنی ساتر و کندییه حلیم اول یعنی انک حالتی تعیب و تقبیح ایله (یا من تقبیح
لغوی لم لاتر کریم) یا حرف ندا من اسم موصول منادی (تقیح فعل مضارع مفرد مذکر
مخاطب تفعیل باندن چر کین کورسک دیمکدر (لغوی تقدیرا منصوب مفعولیدر تقبیحک جمله
فعلیه اعرابدن محلی یوق صله سیدر اسم موصولک (لم لامک کسری و میک سکونیه) اوقور ضرورت
وزن ایچون اصلنده لم در همک فقیله لاتر فعل نفی استقبال مفرد مذکر مخاطب نیچون کچر زسین (کریم
منصوب در حالیه (محصول بیت) ای اول کیمسه که بنم یارامز و چر کین ایشومی تقبیح و تعیب ایلر سین
نیچون یا تمدن کرامتله و ایلکله کچر زسین یعنی نیچون یا تمدن معزز و مکرر کچر زسین حال بو که خدا
واذا مروا باللغو مروا کراما یورمشدر (قطعه) متاب ای پارساروی از کاهکار * بخشایندکی
در روی نظر کن) متاب فعل نهی مفرد مخاطب چورمه دیمکدر تابیدن نافتن دن دیدیلر
خطا ایشلر (متابک روی مفعول صریحی) (واز کنهکار غیر صریحی) (با حرف مصاحبت
(بخشایند اسم فاعلدر بخشایندن بخشودن دن دین سهو ایشلر اسرکک یعنی ترجم
ایلک کافی عجمی هاء رسمیدن بدادر (و یا حرف مصدر) (در حرف صله در با معناسنه (وی
واوک فقیله ضمیر غائبدر کنهکاره راجع (محصول بیت) ای عابد رو بکی کنهکاردن چورمه
ترجم و اطفله اکا نظر ایله یعنی بر مجرم کورسک اندن یوز یکی دوندرمه بلکه اکا لطف و رفقه
نظر ایله (اگر من نا جو انمردم بکردار * تو بر من چون جوامر دان کرز کن) نا جو انمرد
جوامر سخی کشی به و کریم کیمسه به دیرلر و نا جو انمرد نقیضنه (با حرف ظرف) (کردار کاف

رد شرح جیسا
رد سروری

عربک فقیله مطلق عمله دیرلر پس برامز عمل دین وای عمل دین زانده سوبلشدر (محصول بیت)
اگر بن عملده نا جو انمرد ایسم یعنی اگر افعال و اعمال بدایسه سن بنم یا تمدن جوامر درلر کی
کذر ایله یعنی یا تمدن کریملر و حلیملر کی کچ و بو قطعه انک اولنده بیت یازانلر بیی قطعه دن
فرق ایلر ایش (حکایت) طائفه زندان بانکار درویشی بدر آمدند و سخنان ناسزا
گفتند و برنجابند شکایت پیش پیر طریقت برد و گفت چنین حالتی رفت گفت ای فرزند خرقة
در ویشان جامه رضاست هر که درین کسوه تحمل نامرادی نکند مدعست و خرقة بروی
حرام) طائفه زندان بیانبه طائفه همزه سنه حرف وحدت دین ایکی وجهله خطا ایشلر
بریسی معنای اضافتی فهم ایلدی بریسیده همزه به حرف وحدت دید یکدر (با حرف صله
(انکار درویش مصدرک مفعولنه اضافتیدر (با حرف وحدت) (بدر آمدند خارج اولدیلر
یعنی انکارنه کلدیلر حاصلی حالتیه منکر اولدیلر (سخنان ناسزا بیانبه) (حالتی یا حرف وحدت
و یا تکبر (رفت واقع و صادر اولدی دیمکدر (خرقة درویشان لامیه) (جامه رضاده لامیه در
مجازا (تحمل نامرادی مصدرک مفعولنه اضافتیدر (نامرادی برینه بی مرادی یازانلر نالیه بی نک
استعماللرندن آگاه دکلر ایش (و خرقة بروی حرام برینه نه درویش یازان صحیح نسخده لره
مخالف یازمشدر (بعض نسخده بانکار برینه بخلاف دوشمش خلافتیه دیمکدر (محصول ترکیب)
رندلر طائفه سی بر درویشک انکار نیجه کلدیلر یعنی درویشلک انکار ایلدیلر حاصلی
درویشلکندن خارج ایش اشلدیلر و ناسزا سوز سوبلدیلر و اینجندیلر درویش عدم
نحملندن پیر طریقت اوکنه شکایت ایلندی و دیدی یونجیلر بر حالت واقع اولدی پیر دیدی
ای اوغل درویشلر خرقة سی جامه رضادر یعنی بو خرقة بی کین هر بلایه صابر کر کدر
هر کیمسه که بو کسوده نامرادلغه تحمل ایلر مدعیدر یعنی اکادرویشلک دعواسی کذر بدر
وانک اوزرینه خرقة حرامدر حاصلی فقرا خرقة سنه استحقاقی یوقدر بانکار درویشی
بدر آمدند نک معناسنی بر درویشه انکار ایله طشره کلدیلر دین قتی ابراق کتمش (بیت)
دریای فراوان نشود تیره بسنک * عارف که برنجند تنیک آست هنوز) دریای فراوان
بیانبه چوق در یادیمکدر عظمتدن کنایتدر (تیره بولانیق دیمکدر (تنیک ناک فقی و نونک ضمی
و کاف عریله یوقفه دیمکدر (هنوز لآن دیمکدر (محصول بیت) اولو دریایه طاش اتمغله
تیره اولماز یعنی بولماز پس عارفکه اینجور دخی اول یوقفه صودر در یا اولغله قریب د کل
حاصلی دخی نهر صغیرد رد کرد کل (قطعه) کرگزنت رسد تحمل کن * که بعفو ازگاه
پاک شوی) کرزند کف عجمک ضمی و زانک فقیله ضرر معناسنه در (که حرف تعلیل
(بعفو یا حرف مصاحبت (محصول بیت) اگر سکاضر را بریشورسه بر کیمسه دن تحمل ایله
مضطرب اولوب شکایت ایله زیرا عفوسیدیه کنهاندن پاک اولور سونکه اگر انتقام قصد ایلک
جائزدر که حددن تجاوز ایدوب مجرم اولاسین علی کل حال تحمل محموددر (ای برادر چو عاقبت
خاکست * خاک شو پیش ازان که خاک شوی) (محصول بیت) ای برادر چونکه عاقبت
خاکدر یعنی فنا مقرر در خاک اول اندن او کدین که خاک اولور سین یعنی او اب خاک اولمزدن
اول خاک اول (حاصلی موتوا قبل ان تموتوا مقاسنه و اصل اول (حکایت منظومه)
این حکایت شوه که در بغداد * رایت و پرده را خلاف افتاد) شنوشنک کسری و نونک فقیله
فعل امر مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقه شوییدن شنبیدن دینلر خطاسو یلدیلر (که حرف
بیان (بغداد مشهور شهرک اسمیدر عرب دال اخیری نقطه ایله اوقور (راشدن مراد سنجاقدر که
عملده دیرلر (پرده دن مراد او پرده سیدر قیو پرده سی دکلر بعضیلر ظن ایلدی کی (رااادات

رد ابن سید علی
و سروری

رد شرح جیسا

رد شعی

رد شرح جیسا
رد ابن سید علی
و سروری

رد شعی

رد ابن سید علی
و سروری
رد شعی

تخصیص (محصول بیت) بوحکایتی ایست که بغداد شهرند رایت و پرده نك خلافی واقع
اولدی یعنی بحث وجدالری واقع اولدی (رایت از کرد راه و رنج رکاب * گفت بپرد
از طریق عتاب) کرد راه لامیه بول تیزی (رنج رکابده بویه در اوزنکی زحمتی دیمکدر) (زیرا
رایتک اغاجی اوزنکیه طیا نسه ضبطی مشکل او لور) حاصلی اغاجینک او یکجه سنی رکابه
طیارلکه ضبطی قابل اوله (امابوزمانده قایشدن برنسه) یعنی قبور پیدا ایدرکه اگرک
اوله قشندن صار قدرلر و سنجاق اغاجینک ایاغنی اکاچورلر که ضبطی قابل اوله (عتاب
ازارلقدرد) (محصول بیت) رایت بول تیزی زحمتدن و اوزنکی رنجندن پرده به عتاب و خطاب
جهتندن دیدی (من و تو هر دو خواهه ناشانیم * بنده بارگاه سلطانییم) ترکیده نجر یف
ایدوب خواهه دش دیدکاریدر (یعنی ایکیز برافندی قوللری بزنسکله) (والف ونون ادات
جمع) (ویا ومیم ادات تکلم) (مصراع ثانی مصراع اولی بیان ایدر) (محصول بیت) رایت پرده به
خطاب ایدوب دیرین سنکله خواهه دشلر ز یعنی برافندی بلی بر خواهه افندی معانسه در
سلطان بارگاهینک بنده زبوز یعنی ایکیز بر باد شاه قوللر بوز (من ز خدمت دمی نیامودم
* کاه و بیکاه در سفر بودم) دم نفس و ساعت (ویا حرف وحدت بر نفس و بر ساعت
دیمکدر) (نیاسودم فعل نفی ماضی متکلم وحده) (کاه و بیکاه و قتلی و قنصر دیمکدر) (محصول بیت)
رایت دیرین خدمتدن بر نفس و بر ساعت اسایش ایلدم یعنی دکلندم و قتلی و قنصر سفرده اولدم
(تونه رنج ازموده نه حصار * نه بیابان و باد کرد و غبار) رنج زحمت (ازموده ماضی بدین
قسم مفرد مخاطب) (یا ضمیر خطاب) (وهمزه حرف توسل صنامش سن دیمکدر) (حصار قلعه
معانسه در) (حصار صنامه قدن مراد اولدر که حصاره یورش ایلد ککری وقت سنجخی
ایلری چکرل حصاره دکت قصد بیه) (پس حصار ایچنده اولان خلایق توفنک و اوق
و طاش و غیر بستی سنجقه انارل دوشر میکچون) (شوبله اولور که بیچاره سنجق دلاک دشک
اولور) (ایندی حصار صنامش سنین دیمکدن غرض بومعنادر) (یعنی بن بومختاری هب چکمش
(باد کرد بوکتایک بومشای بویه واقعدر) اما کمر دباد دبسه ده و زنه خلل و پرزدی
غالباً تعلیم ایچوند که (معلوم اوله که بونک کبی تراکبب منجیه نك اصلی اضافیدر) (یعنی
کرد بادک و کردابک اصلی باد کرد و اب کشد کرمی بل و دکر می صود دیمکدر) (صکره
کرد باد قصرغه و کرداب صوچوکنده دیدیلر) (بونلری کافک فتحبیه اوقیان بیلر مش
(محصول بیت) پرده به دیرسن نه زحمت صنادک یعنی صنامدک ونه حصار صواشتی ونه بیابان
کوردک ونه سکا قصرغه صبارلدی ونه سنی بنم کی تونز باصدی حاصلی سن هیچ برمشقت
کورمدک (قدم من بسی پیشترست * پس چرا عزت تو پیشترست) قدم ایاق (بسی
(یا حرف مصاحبت) (پیشتر ایلری رک دیمکدر) (پیشترک مناسنی اشد تقدیم دین غلط ادا ایلش
فتدیر) (عزت تولا میسه در بیه بطنیه پیشتر بیه عریله زیاده رک دیمکدر) (محصول بیت)
بنم ایاغم سخی و کوشله ایلری رکدر زیر اسنجخی صواشته و حصار بور بشنده ایلری چکرل
پس نیچون سنک عزت و حرمتک بدن زیاده رکدر (تور بندکان مه روی * با کنیزان
یاسمن بوی) (بر بندکان لامیه) (و نه رویه اضافت بیانیه در) (و مهر روی وصف ترکیبدرای
یوزلی دیمکدر) (یا ضمیر خطاب) (یا حرف مصاحبت) (کنیز جاریه در کاف عربک فتحی ونونک
کسریله) (والف ونون ادات جمعدر) (یاسمن بویه اضافت بیانیه در) (یاسمن بو وصف ترکیبدر
(یاسمن) (و یاسمن بر معنایدرد) (یا ضمیر خطابدر) (محصول بیت) بوییت بیت سابقده مذکور
اولان عزتی بیان ایدر پرده به دیر که سن ای یوزلی قوللر و محبو بلر قنده سنین یاسمن ققولی

رد سخی

رد سروری

جاریه لاله سنین حاصلی ارکک و دیشی کوزلرله مصاحب و مقارن سنین (من قناده بدست
شاگردان * بسفر پای بند و سرکردان) قناده تقدیری قناده ام در (یا حرف صله) (دست شاگردان
لامیه شاگردان دن مراد خدمتکار طائفه سیدر) (بیسفر) (یا حرف ظرف) (پای بند وصف ترکیبدر
ایاغنی بغلی دیمکدر) (سرکردان امتعالمالرنده مخیر معانسه در) (امابونده مراد ایلر آنی نجر یک
ایدوب انواع زحمتلر چکد کیدر) (محصول بیت) رایت دیر که بن قدر می و قیجتمی بلر
خدمتکار لاله دوششم یعنی انواع حقارت و هووان چکرملرنده سفرده ایاغم بغلی سرکردان
و سر اسمه کیدرم حاصلی هر وجهله رنج والمده یم (گفت من سر بر استان دارم * نه چوتو
سر بر اسمان دارم) (محصول بیت) پرده رایتدن بوقدر کلتانی ایشید یچک جواب و ربوب
دید ی بن باشمی آستانده طونارم سنک کبی باشم ککوکه طونارم یعنی بنم بوحرم و عزته
سبب یوزم پرده اولوب تکبر ایلدیکمندر و خاک کبی تواضع ایلدیکمندر سنک کبی کبر و غرور بیه
باشم ککوکار ده دکل زیر من تواضع رفعه الله و من تکبر وضعه الله در (هر که بیهوده کردن
افزارد * خویشتن را بکردن اندازد) بیهوده زائد و باطل معنای سنه در (کردن افزاردک
مقدم مفعولی در) (افزارد رفیع ایلده یعنی بوجله حاصلی تکبر و تعظمدن کلتاندر) (خویشتن
اندازدک مفعول صریحی و بکردن غیر صریحی) (افزارد) (و اندازد فعل مضارع مفرد غائبدر
(اندازد انار دیمکدر) (محصول بیت) حضرت شیخ بیور هر کبسه که باطل وزائد بیه تکبر و تعظم
ایلر کند یعنی بوی اوزره براغور یعنی ایلدیکمندر و کبر و غرور کند و بی هلاک ایدر زیر انکبر خدایه
لابق صفدر الحق (حکایت) یکی از صاحب دلان زور آزمایی را دید که بهم برآمده و در خشم
شده و کف بردهان آورده گفت این را چه حالست کسی گفت فلان او را دشنام داده است گفت این
فر و مایه هزار من سنک بر می دارد و طاقبت سخنی نمی آرد) زور آزمای وصف ترکیبدر
(ازمایدن زور صناعتی دیمکدر) (آنارن و بازه زور آزمای برلر) (را ادات مفعولدر) (بهم برآمده
فاقش و غضبه ککش) (و در خشم شده خشمه وارمش دیمکدر) (ماقبلنه عطف تفسیری واقعدر
(کف کو به کدر) (فلان تقدیری فلان شدرد) (دشنام داده امت دشنام ویرمشدر) (یعنی
سوکتدر) (فر و مایه الحقی اصلی) (یعنی بداصل دیمکدر) (من نونک تشدید بیه بنم دیمکدر) (بر می
دارد قالدرد دیمکدر) (طاقبت سخن مصدرک مفعولنه اضافتدر) (یا حرف وحدت) (نمی آرد
فعل نفی استقبال مفرد غائب استفهامی متضمن کتور من می دیمکدر) (محصول ترکیب) صاحب
دلدرن بریسی بر زور بازی کوردی که قاقش و غضبه وارمش و اغزیننه کو پک کتورمش یعنی
کو پرمش صاحب دل دیدی بو که نه حالت اولدی بر کبسه دیدیکه فلان کبسه آنی سوکتدر
صاحب دل دیدی بو بداصل یک بنم طاش قالدرد و برسوزنه طاقت کتوره من می یعنی برسوز
کتور من می (قطعه) لاف سر پنچکی و دعوی مردی بکذار * عاجز نفس فرومایه چه مردی
چه زنی) (لاف سر پنجه لامیه در اصطلاح لرنده سر پنجه قوی به وغالبه دیرلر) (باء مصدری
لاحق اولقی سببیه هاء رسمی کاف عجمی بد ابدال اولشدر) (قولی لافنی دعوی مردی مصدرک
مفعولنه اضافتدر) (یا حرف مصدر) (مر دلاک دعواسنی) (بکذار بانک ضمی و کاف عجمک
سکونیه ترک ابله دیمکدر) (عاجز نفس فرومایه لامیه و بیانیه در) (بوعبارتده اعجام اختلاف
ایلدیلر) (بعضیلر دیدیلر عاجز مناسد در تقدیری ای عاجزه دیمکدر) (و بعضیلر دیدیلر که
فرومایه ده بر بیه خطاب مضمر در) (تقدیری فرومایه در) (ولکل وجه) (چه مردی چه زنی
یار ضمیر خطابدر) (بو عبارت ترک معناسی ارکک و زلزلک پیشده فرق بوقدر دیمکدر) (یعنی
بویکی صفتک پیشده فرق بوقدر) (محصول بیت) سر پنجه لافنی و مر دلاک دعواسنی ترک ابله

ای الحقی نفسک عاجزی سنک اولکله زلکک یئنده فرق یوقدر بلکه زلکک غایبدر فرومایه بی
عاجز صفت اعتبار ایلین فرومایه لک ایلش (کرت اذ دست براید دهنی شیرین کن * مردی ان
نیست که مشتی بزنی بردهنی) کرت تاسی معنی جهنده دسته مقیددر (از دست دیمکدر) دهنی
یا حرف وحدت (مردی یا حرف مصدر) (مشتی یا حرف تنکیر) بزنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
(دهنی یا حرف وحدت) (محصول بیت) اگر الکن کلورسه برآغز طسلی ایلله یعنی برکوک
اله کتور که سندن شیرین دهن اولسون که سکا خیرد عا ایلسون بد عا ایلسون مردلک اول
دکلدر که براغزه مشت اورده سین یعنی برکپسه نک خاطرین پریشان و درونی بیحضور ایلله
سین حاصلی مردلک بر خاطر تسلی ایلکدر پریشان ایلک دکلد (قطعه) اگر خود بر درد پیشانی
پیل * نه مردستان که دروی مردی نیست) خود اذات تا کید (برده بویه در) درد دالک
فتی و کسر لیه و رانک فتحیله فعل مضارع مفرد غائب (پیشانی پیل لامیه در) (پیشانی بیه عجمینک
کسر لیه بیه اصلیه ایلله الن دیمکدر) (عرب جبهه در) (ان که اصلنده ان کس که ایدی تنکه
مکرر بیان اولدی) (وی مذکور کسه راجعدر) (مردی یا حرف مصدر) (محصول بیت) اگر فیک
النده چاک ایلکه قادر ایلله یعنی فیل ایلله جنکه مالک ایلله ده مرد دکلدر اول کپسه انده
مرد ملک و انسانیت یوقدر یعنی شجاعتن سخاوت و کرم معتبردر (بنی آدم سرشت از خاک
دارد * اگر خاکی نباشد آدمی نیست) سرشت سینک و رانک کسری و شبنک سکونیه اسم مصدر در
خلقت معناسنه (فعل ماضی مجهول دین مجهول سوباش) خاکی یا حرف نسبت (محصول بیت)
بنی آدم یعنی آدم او غلار ینک سرشتی و خلقی خاکی ندرز یا حضرت آدم ترایدن خلق اولدی
پس بنی آدم خاکی اولرسه آدمی دکلدر بلکه جنی و شیطانبدر علی کل حال تحمل و تواضع محموددر
(حکایت) بزرگی را بر سیدند از سیرت اخوان صفا گفت کمینده ان که مراد خاطر یاران بره صالح
خود مقدم دارد و حکما گفته اند برادر که در بند خویشست نه برادرست و نه خویشست) بزرگی
یا حرف وحدت (را اذات مفعول) سیرت خوی و خلق معناسنه در (اخوان اخک جعبدر
قردا شلردیمکدر) (سیرت اخوان صفا لامیه در) (کینه کم اکسک و یا حرف نسبت و نون
وها اذات تا کید اکسکلی دیمکدر یعنی اشاغه مرتبه سی اخوان صفا نک بو مرتبه در
دیمکدر) (آنکه یعنی آنکس که) مراد خاطر یاران لامیه در (مصالح خودده بویه در
(محصول ترکیب) بر اولویه صور در یلر اخوان صفا اخلاق و اطوارندن یعنی صفا قردا شلری
کیملدر دید یلر دیکه اکسکلیسی اولدر که یارانک کوکلی مراد بنی کندی مصالحی
اوزره مقدم طونه و حکما و عقلا دیمکدر برادر که کندی مرادی وفائده سی فیدنده در
یعنی کندی نفسی هواسنه مقید در اول حقیقتده نه برادر و نه خصمدر ز براسا ناسله سکانسبت
انک تفاوتی هیچ یوقدر (بیت) همراه اگر شتاب کنند همراه توبیست * دل در کسی میند که
دل بسته توبیست) همراه یولداش (شتاب اسم مصدر در ایوی معناسنه یعنی عجله) همراه تو
لامیه (در کسی در حرف صله) (و یا حرف وحدت) میند فعل نهی مفرد مخاطب بغله دیمکدر
(که حرف رابط صفت) دل بسته وصف ترکیبی اقسامند در (توبه اضافتی لامیه در
(محصول بیت) یولداش اکرا یورسه سنک یولداشک دکل ز براسا مناسب و موافق
دکلدر ایدی کوکلی برکپسه به بغله که سنک دل بسته لک دکل یعنی کوکلی سکا بغله سن
اکا کوکلی بغله حاصلی سکا مقید اولیانه سنده مقید اوله (بیت) چون نبود خویش را
دیانت و تقوی * قطع رحم بهتر از مودت قریبی) خویش بونده خصم معناسنه در (ورا
اذات تخصیص) قطع رحم مصدرک مفعولنه اضافتدر (رحم رانک فتی و حاء مهمله نک

کسر لیه قریبدر خصمک معناسنه (مودت مصدر میبدر محبت معناسنه) (قریب به اضافت
مصدرک مفعول لیه در) (قریب خصمک) (محصول بیت) چونکه خصمک دیانت و تقوای
اولیه یعنی دیندار و متقی اولیه انکله خصمک میبندن خصمک علاقه سنی قطع ایلک اولیدر
زیر اجازدر که قرابت محبتی سببیه اکا تابع اولوب خلاف شرع مصلحت ارتکاب ایلله سین
(یاد دارم که مدعی درین بیت بر قول من اعتراض کرد و گفت حق جل و علا در کتاب
محبذ از قطع رحم نهی کرده است و بمودت ذوی القربی فرموده و آنچه تو گفتی مناقض آنست
کفتم غلط کردی موافق قرآنست قال الله تعالى وان جاهدک علی ان تشرک بی ما لبس لک به
علم فلا تطعهما) مدعی یا حرف وحدت (ان حرف شرط) (جاهد افعول ماضی تنهیه مذکر
غایبدر مفاعله بایندن تنهیه النی والدینه راجعدر) (کاف ضمیر منصوب متصل) (علی جاهدایه
متعاقب مفعول به غیر صریحدر) (ان تشرک تاویل مصدرده محلا مجرور علی ایلله جار
مع المجروان تشرک متعلقدر مفعول غیر صریحدر) (ما محلا منصوب مفعول صریحی
(لبس) فعلدر افعال ناقصه دن (علم لفظا مرفوع اسمی) (ولک محلا منصوب خبری) (به
علمه متعلق) (فلا تطعهما جمله فعلیه جواب شرط) (محصول ترکیب) خاطر مدده در که
بر مدعی بویئنده بنم قوله اعتراض ایلدی و دیدی خدای تعالی کتاب میبندن قطع رحمن
نهی ایلشدر و مودت ذوی القربیه بیور مشدر و اول که انی سن دیدک خدایک دیدیکنه
مناقضدر دیدیکه غلط ایلک موافق قرآندر اگر سکا والدینک زجت و بر لرسه بکا شریک
قوشمعه اول نسنه بیکه سنک اکا علمک یوقدر یعنی شول نسنه بیکه بکا شریک اولغه استحقاقی
اولد یعنی بلبه سین و انلر سکا تکلیف ایلله انی بکا شریک ایلکه صا قن انلره اطاعت ایلله
(بیت) هزار خویش که بیکانه از خدا باشد * فدای یک تن بیکانه کاشنا باشد) هزار خویش
مبتدا (که حرف رابط صفت) (فدای یک تن بیکانه خبر مبتدا) (که بنه حرف رابط صفت
(محصول بیت) بیک خصمکه خدادن بیکانه اوله یعنی خدایله آشنا اولوب تقرب الی الله ایلله
ایمدی بونجیلین بیک خصم بر بیکانه تنه یعنی بر بیکانه وجوده فدا اولسونکه خدایله آشنا اوله
یعنی تقرب الی الله ایلله (حکایت منظومه) پیر مردی لطیف در بغداد * دخترش را
بکفش دوزی داد) پیر مردی یا حرف وحدت (یا حرف صله) (کفش دوز و وصف
تر کیمیدر دوز یندن پاشمی دیکیمی یعنی پشمچی) (محصول بیت) بر لطیف پیر مرد
بغداد ده قزیری پشمچی به و بردی یعنی اکا نکاح ایلدی دوزی دوختن مصدرندن اخذ
ایلین خطا ایلش (مردک سنکدر چنان بکزید * اب دختر که خورازو میکید) مردک تصغیر
مرددر (سنکله اضافتی بیانه در سنکدر وصف ترکیبدر طاش یورکلی دیمکدر) (بکزد یا حرف
تا کید) (کزد فعل ماضی مفرد غائب ایصردی دیمکدر فاعلی تحتنده مرد که راجع ضمیر و مفعولی
(اب دختر اضافت لامیه ایلله) (که حرف بیان) (میکید یا حرف تا کید) (چکید فعل ماضی مفرد غائب
طامدی دیمکدر) (محصول بیت) طاش یورکلی ارجکیز قزک دود اغنی انجیلین ایصر دیکه اندن
قان طامدی (بامداد از پیر چنان دیدش * پیدش داماد رفت و پرسیدش) پیدش بونده قن معناسنه در
داماد کو بکو (محصول بیت) ایرته سی قزک بابایی قزی اولیه کوردی کو بکوک قشنه واردی و اکا
صوردی (کای فرومایه این چه دندانت * چند خانی ایش نه انبانست) کای که حرف بیاندر
سؤالی وای حرف نامناداسی مخذوف تقدیری ای مردک فرومایه در بداصل دیمکدر خانی فعل مضارع
مفرد مخاطب چیز سین دیمکدر (لبس مفعولی) (انبان همزه نک فتی و سکون نونه لغتده طغارجغه
دیر ارا بونده دباغت اولش دری مراد در مطلقا) (محصول بیت) داماده صورده بیکه ای الحقی

مطلب

اصلی بونه دیشد رنجه چیرسین دوداغنی انبان دکدر یعنی قزک دوداغنی سختی ظن ایلدک که بویه چینه دیک (بمزاخت تکفتم این گفتار هرل بکذار وجد ازو بردار) باحرف مصاحبت (مزاح میک صمیمه اسم را طیفه معناسنه و میک کسر بیه مفا عله بایندن مصدر بایندر) هرل اطفیه (وجد جیم کسر بیه کر چکدر) (محصول بیت) حضرت شیخ پیور که بشمقیله دختر قصه سنی بن سکا اطفیه ایلده دیمدم خطاب عام طریقه سن اطفیه ترک ایلده واندن کر چکی اخذ ایلده قالدردمقدن مراد اخذ ایلدکدر یعنی سکا لایق اولان اولد که بوی کلامدن هرل ترک ایدوب جدی اخذ ایلده سین اول جد پیور دینی بویتنک مضمو بندر (خوی بد در طبیعتی که نشست * نرود جز روزمرك از دست) خوی بد بیانیه (طبیعتی باحرف وحدت) که حرف بیان (محصول بیت) بر طبیعتده که پرامن خوی اوتوردی اجل کوندن غیر کونده الدن کتمز اول پرامن خوی و با طبیعت یعنی اولمکله انجیق خلاص بولور اول پرامن خویدن اول طبیعت (حکایت) فقیهی دختری داشت بغایت زشت روی و بجای زنان رسیده با وجود جهاز و نعمت کسی بمناکت او رغبت نمی نمود (فقیهی باحرف وحدت) دختری یاسیده بویه در (زشت روی وصف ترکیبی چرکین بوزلی دیمکدر) جهاز چمک قتی و کسر بیه قیر و کلن و مسفر ائوانه دیرلر (باحرف صله) مناکت مفاعله بایندن مصدر در و نکاح مصدر تانیسی عورتی اده و بر مکه دیرلر او به اضافتی مصدرک مفعولنه در (محصول ترکیب) بر فقیهک بر قزی و ارایدی غایتله چرکین بوزلی و عورتلر مرته سنه ایرشمشیدی یعنی بالغه اولوب حیض کورمشیدی وافر جهاز و نعمت وجود بیه هیچ بر کپسه مناکه سنه رغبت کوستر مزی (بیت) زشت باشد دینی و دیبا * که بود بر عروس ناز بیا) دبیق دالک قتی و بانک کسر بیه مصر نوا چسبنده بر قصبه نک اسمیدر (و باحرف نسبت پس دینی اول قصبه ده اشلن قوما شه دیرلر بغداد شهرنده اشلن قوما شه بغدادی دیدکری کی (ودبیا ترکیب شیب دیدکری قوماشدر) که حرف رابط صفت (عروس کردک اولمزدن اول اده ده و عورتنه ده دیرلر مثلاً راجل عروس و امراة عروس دیرلر) (ناحرف توصیف نفی) زیباراشق (و ناز بیا بر اشفسز (محصول بیت) دینی و دیبا قوماشدری چرکین اولور بر اشفسز عورت اوزره اولور یعنی چرکین عورت اوزره کوزل قوماشدر بر اشفسز (فی الجمله بحکم ضرورت باضرری عقد نکاحش بسند آورده آند که دران تاریخ حکیمی آرسر ندیب بر سید که دیده ناینبان روشن کردی فقیه را گفتند چرا دامادت را علاج نکنی گفت ترسم که بیثا شود و دخترم را طلاق دهد) باحرف صله (ضرر بر اعایه دیرلر بونده حکیمدن مراد کالدرد) (سر ندیب هندی بارنده بر یرک اسمیدر) (محصول ترکیب) حاصل کلام امر ضرورتله دختر زشت رویی بر اعایه عقد نکاح ایلد بلر روایت ایلشدر که اول تار بخنده سر ندیب طرفندن بر حکیم کمال کلدی ایشد بیکه ناینبانلر کوزلرینی روشن ایدر یعنی کوزلر کوزلرینی اچاردی فقیهه دید بلر نیچون کویکو که علاج ایلر سین دیدی قورقار مکه بیثا اوله و قزمه طلاق و یره (ع) شوی زن زشت روی ناینبانه) شوی عورت اری زنه اضافتی لامیدر (و زشت رویه بیانیه) (شوی مبتدا) (ناینبانه خبری) (محصول مصراع) چرکین بوزلی عورتک اری ناینبان اولمق یکدر که کوربوب اندن اگر نمیه (حکایت) پادشاهی بچشم حقارت در طائفه درویشان نظر کردی یکی از ایشان بفراسر در یافت و گفت ای ملک ما درین دنیا بچش از تو کمتریم و بعیش از تو خوشتر و بمرک برابر و بقیامت بهتر) در طائفه در حرف صله در با معناسنه (درویشانه اضافتی بیانیه) (نظر کردی باحرف حکایه) (در یافت اکلدی دیمکدر) باحرف مصاحبت و باحرف ظرف (و بعیش صبر کرد) (و بعیش باسیده بویه و بمرک) (و بقیامت ده بویه در) (محصول ترکیب) بر پادشاه طائفه درویشانه حقارت کوز بیه

نظر ایدردی درویشلرک بر بسی حقارت ایلده نظر فی اکلدی و دیدی ای ملک بویو جهاندی عسکر بیه و یا عسکر خصو صنده سندن اسکسکر کر و بعیش و صفاده سندن خوشتر و موندی برابر و قیامتده بمرک (مثنوی) اگر کشور کشای کامرانست * و کرد رویش حاجتده ناست) کشور کشا وصف ترکیبی در مملکت آچچی دیمکدر و یا حرف وحدت (کشور کاف عربک کسری و سکون شین و فتح و اوله اقایم معناسنه در) (کامران ده وصف ترکیبی در رانیدن مراد سورچی دیمکدر) (حاجتده مند میک فتحیله ادات فاعلدر جی معناسنه یعنی حاجتی دیمکدر) (نانه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قبیلدر) (محصول بیت) بویتنک بیت آتی به مرهوندر (اگر بر کشور کشا یعنی بر فاتح مملکت پادشاه کامران ایسه) (یعنی مراد نمیه کچنورسه و اگر درویش بیچاره نانه حاجتی ایسه) (یعنی محتاج نان ایسه) (در آن ساعت که خواهد این و آن مرد * نخواهند از جهان یش از کفن برد) مرد بونده مصدر معناسنه در زیر مضارع مقارندر (برده مصدر معناسنه در) (محصول بیت) اول ساعتده که درویش و پادشاه اولسر در جهاندی کفندن زیاده نسنه ایلتمسر لر در یعنی قبره ایلد جکری بر رکندر فقط (چورخت از مملکت بر بست خواهی * کدابی بهرست از پادشاهی) مملکتدن مراد جهاندی (بر حرف تأکید) (بست بستن معناسنه در) قیاس خواهی بر بست ایدی ضرورت وزن و قافیه ایچون بواسطه به ارتکاب ایلدی (محصول بیت) چونکه دنیا ملکندن اثواب آخرتی بغلبسرسین یعنی آخرتیه نقل ایلک اسنیه سین کدالک بکر کرد پادشاه لقدن زیر پادشاهلرک نیچه در لو سؤل و جوابی و نیچه در او حسانی اولور اما کدالک بونجیلن اولماز (ظاهر درویش جامه زنده است و موی سترده و حقیقت آن دل زنده است و نفس مرده) زنده زای بجمله اسکی اباسده مستعیدر (موی سترده مولانا حلیمی شبروانی و مولانا مصلح الدین لاری و مولانا صبوحی بد خشی اضافتی بیانیه ایلده زنده به عطف ایلدیلر) (تقدیری جامه موی سترده در بوکدن طوقشان جامه دیمکدر عبا و کبه کی مثلاً) (اما شراح وصف ترکیبی طوقش جامه به عطف ایلدیلر و تجرددن نکایت ایلدیلر) (محصول ترکیب) درویشک ظاهری اسکی بمالی قفتاندر و بوکدن طوقشش جامه در اما حقیقتی دلی زنده و نفسی مرده و لقدن (قطعه) نه آنکه در دعوی نشبند از خلقی * و کر خلاف کندش بچنسک بر خیزد) نه آنکه نثر سابقدن مستشاردر (یعنی ظ هر درویش مذکور اولاندر بویته ذکر ایلدیکدی دکدر بر بونک کی برارده ظرفیت معناسنی افاده ایدر) (در دعوی بیانیه دعوی قهر سنده دیمکدر اسلوب عجم ده دعوی و اول کسر بیه اوقمقدن) (از خلقی نشبند متعلقدر) (و یا حرف تنکیر) (و کر واکردن مخفقدن بونک بر بیه که کر یازانلر صحیح نسخه له مخالف یازد قلندن غیره) (معنی جهتی تزییف اولور) (کنشدش فعل مضارع جمع غائب و شین ضمیر اسم اشارتک مشارالیه راجعدر) (بچنک باحرف صله) (بر خیزد فعل مضارع مفرد غائب قائله) یعنی قیام کوستره (محصول بیت) ظاهر درویش اول دکدر که خلقدن دعوی قهر سنده و توره یعنی خلقدن نقاد ایدوب دعوی درویشلک ایلده و اگر من اجنه مخالف وضع ایلر لسه چنک و جداله قیام کوستره حاصلی درویش اول دکدر که دعوی مریدوب خلقک جف سنده تحمل ایلده (از خلقی عبارتی مصراع ثانی به قید ایدوب معناسنی خلقدن بر نیچه کپسه اگر اکا مخالفت ایدر ل تحمل ایتوب چنک و خصوصت ایتیکه قائله دین بیتک مراد نه ذره دکلی واصل اولماش (اگر زکوه فرو غلطد آسیا سنی * نه عارفست که از راه سنک بر خیزد) بونده که کر یازانلر و کر یازانلر صحیح نسخه له مخالف یازمشلر (فرو بونده آشا غیای معناسنی افاده ایدر ادات اولمق جائز ادات تا کبد اولمقدن جائز (غلطدر) فعل مضارع مفرد غائب بونده یوانه دیمکدر اصل لغت تا ایلده ذرطانادن بدل

رد شراح جیمه

رد شراح جیمه

رد شمع

رد شراح جیمه

اولشدر (تکه عربیده بعض پرلده بدل اولور (زیرا لغتنامه طایو قدر تکه سابقا بر قطعه ایله بیان اولشیدی (اسیا سنک ترکیب منجی در اصلنده سنک آسیا ایدی اضافتله (ویا حرف وحدت (راه سنک لامیه (محصول بیت) اگر طاغدن بردکر من طاشی یوانورسه عارف دکلدر اول کیمسه که طاشک یولدن قالقه یعنی درویشده تسلیم ورضا اولقدر کرکدر که هر تکه اوکنه کلورسه خدادن محض عطیه بیلک کرکدر حاصلی قضایه رضا و پروب توکل ایدوب طورمقی کرک (طریق درویشان ذکر ست و شکر و خدمت و طاعت و ایثار و قناعت و تو حید و توکل و تسلیم و تحمل) ذکر دن مراد دیلکدن و کوکله کدن الله آدینی دوشر مکرر (وشکر دن مراد و پر دینی نعمته شاکر اولوب شاک اولماقدیر (و خدمت دن مراد هر مؤمنک مهمانکن قوللوغن ایلکدر (تکه حضرت بهاء الدین نقشبند قدس سره پیوره شد (طریق ماخذ منست) طاعت خدمته عطف تفسیری مقامنده در (ایثار ماملکی بیلدر (قناعت قلیل ایله اکتفا ایدوب قسمته رضا و پر مکرر (تو حید خدایی بر مکرر (اواده اوچ قسمدر (توحید افعال و صفات و ذاتدر (مشایخک هر پرنده اقوالی واریکن بومقام استیفاسی دکل (توکل الله اعتماد ایدوب خلقک الله کنه بقما مکرر (بونده ده نیجه قول وار (تسلیم اظهار عبودیت (تحمل دنیا آجین بود قونوب یوزین و کوزین اکشتا مکرر (هر که بدین صفتها موصوفست بحقیقت درویشست اگر چه در قباست اما هرزه کوی بی غار و هو اپرست هوس باز که روزها بشب ارد در بند شهوت و شها پروز کند در خواب غفلت بخورد هر چه در میان اید و بگوید هر چه بزبان اید زنده است اگر چه در عیاست) هر که تقدیری هر کس که ایدی (بدین دال همره دن مبدلدر (صفتها صفتک جهیدر (قبای اوکی اچق قفتان (هرزه کوی وصف ترکیبدر (هرزه زائد و باطل معناسنه در (بعض نسخه ده هرزه کرد دوشمش (بی غازه اضافتی بیانیه (وهو اپرست وصف ترکیبدر هوایه طایبی (یعنی اهل هوا و هوس (بازه اضافتی بیانیه در هوس او بنادیمی (یعنی اهل هوس (که حرف رابط صفت (روزها روزک جهیدر اسلوب عجم اوزره (شهاده بویه در (خواب غفلت بیانیه (رند بونده مباحی و فاسق معناسنه در (محصول ترکیب) هر کیمسه که بو صفتله موصوفدر حقیقتده درویش در قبایل اسفاخرده ایسه ده اما هرزه کوی بی غار و هوا پرست هوس باز که کونبری کیچه به کتور راندت دنیا قیدنده یعنی ایام و اوقات شهاوت دنیویه ده کچره و کیچه لری صباحه خواب غفلتده چقاره هر تکه اوزره به او کنه کله بیه و هر تکه دلنه کله سو بیلدر وفا سقدر عباده ایسه ده حاصلی درویشک عمله کوره در لباسه کوره دکل (قطعه) ای درونت برهنه از تقوی و ز برون جامه ریا داری (ای حرف ندا منادی مصرعک آخرنده تقدیر اولور (دروندن مراد دلدر (وتاضمیر خطاب (برهنه بانک ضمی و فتحه و فتحه رایله و سکون هایلجه چاقی دیمکدر عریان معناسنه (وزا اصلنده وازدر (واو حرف حال (بعض نسخه ده کر واقعدر (پس که حرف رابط صفت اولور (جامه ریا لامیه در مجازا (داری طونارسین دیمکدر (وار لادن کایتدر (محصول بیت) ای درونی تقوادن چیلای اولور کیمسه یعنی قلبی زهد و تقوادن خالی اولان کیمسه حال بو که طشره دن جامه ریاک وارد یعنی ظاهری ریا لیا سیله به مش سین (پرد هفت رنگ در مگذار * تو که در خانه بور باد اری) پرد هفت رنگ بیانیه بدی رنگی پرد (دره اضافتی لامیه در (مگذار فعل مضارع نهی مفرد مخاطب قومه دیمکدر (یعنی صار قومه (بور یا بانک ضمی ورائک کسر یله بردر او حصیدر که قرغو قامشندن اورلور دیار عربده و شرق مملکتده چوق اولور اوجو زاولد یغچون فقر استعمال

ایدر (اول بر حصیر کی دوشر از یعنی رومک و مصرک حصیر کی بلکه همان تخته کی دوشور (محصول بیت) قیوونک بدی رنگی پرده سنی یعنی قیوونک بدی رنگی پرده آسمه سن که اوکده بور یا طوترسین یعنی سنک خالک که اثواب و ائصال و فراشدن خالی اولوب فقر کدن بور یا دوشنگه محتاج عین قیوونک بدی رنگی چوخه دن و یا قاشدن دیکلمش پرده صار قد و باصمه باطنی تقوادن خالی اولوب ظاهر ی ریا اثوابله مرین اولان کیمسه ایچر بسی ائوایدن و فراشدن خالی اولوب قیوونک بدی رنگی پرده اصلش خانه به تشبیه ایلش بویتمده در لفظنی زائد طوقن زائد سوبلش (حکایت منظومه) دیدم کل نازه چند دسته * بر کندی از کیه بسته (کل نازه بیانیه) کشد کاف عجمک ضمی و نونک سکونیه و بانک فتحیه قبه معناسنه در عرب تعرب ایدوب جنبده در یر جیمک و بانک ضمیه یله (ویا حرف وحدت) از کیه بسته به متعلقدر (از بونده با معناسنه در (محصول بیت) بر قبه نک اوزرنده نازه اولته بغلی بر نیجه دسته نازه کل کوردم ز پر عادت رکستانده اپلاک بوانسه بر نوع اوزون اولتی اولور که کلاری انکله بنیاددر پس از کیه عبارتنی کنیده قید ایدوب معناسنی بر قیچ دسته نازه کل کوردم اوتدن بر یغن اوزره بغلمش یعنی بر مقدار کلی بر مقدار کیه اوزره بغلمش کوردم د بین معنوه بغلمش سوزسو بلمش (کفتم چه بود کیه ناچیز * نادر صف کل نشیند اونیر) چه بود عبارتنده استفسام تحقیری وار (یعنی نه شیدر کیه ناچیز) تا حرف تعلیل (صف کل لامیه (نیردخی دیمکدر ادات عطفدر (محصول بیت) حضرت شیخ بیورر کلی اولته بغلی کور نیجه دیدم (بونک کی قضیه ل و قوعی اولماز بلکه فرض و تخمین طریقه در (یعنی دیدم کیه ناچیز یعنی لاشی کیه نه نسندد رتا که اوده کل صفنده اوتره یعنی کل ایله هم نشین و مصاحب اوله حاصلی بابان اوقی کله مقارن اولتی مناسب دکلدر مجموع بیتک معناسنده نافله به پرارونه اعتباری وارد که لاشی و حقیراوت که اول کیه دخی کل صفنده اوتوره د بین عجب استقامت طبعه مالک ایمش که بویه خوب معنی تصور بایله قادر در (بکر بست کیه و کفتم خاموش * صحبت نکند کرم فراموش) با حرف تاکید (کریت فعل ماضی فرد غائب) کیه فاعلی کفتم کریسته معطوفدر (خاموش مفعول کفتم و فعل امر مفرد مخاطب از اسم اول دیمکدر (صحبت میندا نکند کرم مفعولی اولی (و فراموش مفعول ثانیه (محصول بیت) حضرت شیخ بیورر که کیه بدن مذکور گاتی ایشید نیجه اغلدی و زبان حال ایله دیدی اسم اول مصاحبت کرم و احسانی فراموش ایلمز (یعنی مصاحبت و مقارنت کرم و لطفی اوتماز (حاصلی کرم و احسان اقتضایدر ایمدی بنده کل ایله بر باغده اولدیغمر دندر که بوقدر کرم و احسانه مظهر دوششم ایمدی صحبت نکند مقدم مفعولی و کرمی فاعلی اعتبار اید نر معنای مقصوده واصل اولماشدر مصراع ثانیکن معناسنی اهل کرم سابقده اولان مصلحتی و دوستی فراموش ایلمز دین تصویر معناده عجب متصرفدر (کر نیست جلال ورنک و بوم * آخرنه کیه باغ اویم) آخر فارسیدر تقریر و ناکید مقامنده استعمال ایدر (مصراع ثانی استفسام تقریر بیانی افاده ایدر (کیه باغ اضافتی لامیه در (محصول بیت) کیه دیکه اگر بنم کل کی جلال ورنک و بوم یوغبسه کلک باغینسک کیه دیکیم مقرر و اویله ایمدی صحبت کرمی فراموش ایلمز پس کلک میانسه صار اسم غریب دکلدر (من بنده حضرت کرمیم * پرورده نعمت قدیم) بنده حضرت لامیه در (و کرمه اضافت بیانیه در (پرورده نعمت قدیم لامیه در (محصول بیت) حضرت شیخک کل و کیه ذکرندن مقصودی تمثیلدر یعنی کند یی کیه و حضرت کریمی

رد سروری

رد شعی

رد شعی

رد ابن سید علی
و سروری
رد شعی

کل مقامنه تنزید در بر که بن کریم بنده سیم نعمت قدیم پرورده سی یعنی خدا نك
 قولى ونعمتك پرورده سیم (كرمی هنرم و کره نمند * لطفست امیدم از خداوند)
 (محصول بیت) اگر کیه کی بی هنر ایسم و اگر کل کی صاحب هنر ایسم خداوند دانم
 لطف و احساند یعنی هر حالده مایوس دکلم (بآنکه بضاعتی ندارم * سرمایه طاعتی ندارم)
 بضاعت سرمایه (و یا حرف وحدت و یا حرف تکبر) سرمایه طاعت بیانیه (و یا مذکور
 کی (محصول بیت) آنکه برله که بضاعتی بوقدر یعنی با خصوص که بضاعت مالک دکلم
 سرمایه طاعتی قادر دکلم که آنکه بر ثواب اشتراکیم مصرع ثانی مصرع اولی بیان ایدر
 (اوجاره کار بند داند * چون هیچ وسببش نماند) او مبتدا (وداند خبری) چاره کار بند
 لامیه در (وداند مقدم مفعول) (محصول بیت) اول خداوند بنده سنك ایشك چاره سنی
 بلور یعنی ایشنه درمان نه اولد یعنی اول خداوند بلور چونکه بنده نك هیچ پروجه هله وسیله سی
 قالبه یعنی هیچ شفیع اولد یعنی تقدیر چه در مانى انك النده در (رسمست که مالکان بحریر
 * آزاد کنند بنده پیر) رسم عادت دیمکدر (که حرف بیان) مالکان بحریر اسم فاعل مفعول
 اضافتیدر (بحریر بونده آزاد ایلک معناسنه مصدر در تفعلیل بایندن حر ایلک معناسنه) بنده پیر
 بیانیه و کنند مفعول اولی (و آزاد مفعول ثانیه) (محصول بیت) عادت در که قول آزاد ایلک مالک
 اولانلر قوجه قولى آزاد ایدر (ای بار خدای کیتی آرای * بر بنده پیر خود بخشای) ای حرف ندا
 بار خدای افندی دیمکدر تنکه انوری پرور (بیت) عالم مجید که بار خدایان ملکست * مجید دین
 ان بسمرا بر ملک ان) بار خدای افندی دیمکدر بوده انور دیمکدر (بیت) خواجه کل جهان
 آنکه خدایش کردست * جاودان بر همه احرار جهان (بار خدای) پس اصلنده باری ایدی
 بالیه و بای ضرورت وزن ایچون حذف اولندی دین ظاهر در که بونی لفظ عربی ظن
 ایش خالق معناسنه لیکن ظن فاسد ایش که بولفظ مجیدر (کیتی آرایه اضافتی بیانیه در
 (کیتی آرای وصف ترکیبیدر آراییدن جهان بزیجی دیمکدر) (بحرف استعلا) بنده پیر خود
 بیانیه و لامیه در (بخشای فعل امر مفرد مخاطب بخشاییدن اسر که یعنی ترجم ایلد دیمکدر
 (محصول بیت) ای کیتی بزیجی افندی یعنی ای عالمی مخلوقات و مصنوعات مزین ایدیجی
 افندی کنندی پیر قولکه ترجم ایلد حاصلی پیر قوللری آزاد ایلک عادت در بنده سنك پیر قولکم
 بی جهنم عذابندن آزاد ایلد (سعدی ره کعبه رضا کبر * ای مرد خدا ره خدا کبر) سعدی
 منادی حرف نداسی محذوف (ره کعبه رضا لامیه و بیانیه در) (کیر فعل امر مفرد مخاطب
 طوت دیمکدر) (مرد خدا لامیه) ره خداده بویه در ایکی مصرعده بیه ره لفظی کیر فعلنك
 مفعول لاریدر (محصول بیت) ای سعدی رضا کعبه سنك بولین طوت یعنی طریق رضایه
 سالک اول حاصلی رضا اوزره اول ای مرد خدا خدا بولین طوت یعنی خدایه لایق بوله
 کیت که طریق انبیا و اولیاد در (بدبخت کسی که سرباید * زین در که درد کر نیاید) بدبخت
 وصف ترکیبیدر (کسی یا حرف وحدت سرباید که مقدم مفعولیدر) (زین در بناید
 متعلقدر) (که حرف تعلیل) در دیگر بیانیه و لامیه ایکی اعتبار ایلد و نیاید که مقدم مفعول
 (محصول بیت) بدبخت بر کیمه در که باشی بوقیودن چو بره یعنی باب خدادن اعراض ایلد
 زیرا غیر قیوی و یا غیر نك قیوسی بولاز حاصلی باب خدادن اعراض ایلین بدبخت اولوب
 بر به دخی مالک اولماز ناید نایدندن مشتق در باید بایندن اولد یعنی کیتی تافتن و یافتندن
 مشتق در دینلر خطا ایشلر (حکایت) حکیمی را پرسیدند که از شجاعت و سخاوت کدام
 بهترست گفت آنرا که سخاوت هست بشجاعت حاجت نیست (محصول ترکیب) بر حکیمه

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی
 و سروری

صورد یلر که شجاعت و سخاوتدن قنقیسی بکر کدر یعنی قنقیسی افضلدر جواب و بر دیکه
 اول کیمه نك که سخاوت و ار شجاعت حاجتی بوقدر (بیت) نوشتست بر کور بهرام کور *
 که دست کرم به زبازوی زور) نوشتست اصلنده نوشته است در ضرورت وزن ایچون
 حذف و ایصال اولدی پس هاء رسمیه همزه کتبت ایدوب صحتیه حکم ایدنلر سهو ایشلر
 (کور کاف عجمک ضمیه قید دیمکدر) بهرام کور سابقا مفصل بیان اولدی (که حرف
 بیان) دست کرم بیانیه (بازوی زور لامیه در) (محصول بیت) بهرام کور که قیدیه یازلشد که
 کرم الی بازوی زور دن بکر یعنی کرم و احسان صادر اولان ال زور صادر اولان یازودن
 بکر (قطعه) نماند حاتم طایی و ایلک ناباید * نماند نام بلندش بنیکوبی مشهور) نماند
 قائم یعنی اولدی دیمکدر (حاتم جاء مهمله ایلد اسم فاعل وزنی اوزره بر مشهور یعنی عربک
 اسمیدر لیکن عجم تانک فتحیه استعمال ایدر) طایی طی قبیله سنه منسوبدر خلاف قیاس اوزره
 (ولیک ادات اضراب) (ناحرف انتهی) (با حرف صله) ابد غایت و نهایت معناسنه (نام بلند
 بیانیه) (شین حاتم راجعدر) (با حرف مصاحبت) (نیکو و اوکا بت اولنور اما تلفظ اولنماز
 ضرورت وزن ایچون یا ثانیه حرف مصدر در) (محصول بیت) حاتم طایی قائمادی اولدی اما
 ایددک یعنی انقراض عالمه نك نام بلند ایلک مشهور قالدی حاصلی آدی عالمه ایلک ایلد داستان
 قالدی (زکوة مال بدرکن که فضله زرا * چو باغبان ببرد پیشتر دهدانکور) زکوة
 معروف قرآنده الف و او شکند یاز یلور اما سائر کتابلرده کنندی شکند کتبات اوانسه
 جائزدر (ماله اضافت لامیه در) (با حرف صله در) (بونده طاشره معناسنه در مجازا) (که حرف
 تعلیل) (فضله زیاده به درلر) (رزرائک قحی وزاء معجمه ایلد باغ چو غی) (را ادات مفعول) (چو
 حرف تعلیل) (باغبان باغ بکچیبی مراد باغه تیار ایدن کیمه در) (ببرد کسه مراد بودامقدر
 (انکور اوزم) (محصول بیت) مالک زکاتی طاشره ایلد یعنی مالکدن اخراج ایلد زیرا اصمه نك
 فضله سنی چونکه باغبان کسه یعنی بودایه اوزومی زیاده رک و بر کساید بکندن تنکه مجرب
 قضیه در پس زکوة ظاهرا و صورنا نقصاندر اما حقیقتده زیاده در باغ چو غی کبی
 (باب سیومدر فضیلت قناعت) قناعت مصدر در علم بایندن مالک اولد یعنی راضی اولمغه دیرلر
 اما فتح بایندن دیلمکه درلر تنکه دیرلر (العبد حران قنم و الحر عبدان قنم) (حکایت) خواهنده
 مغربی در صف زازان حلب می گفت ای خداوندان نعمت اگر شمارا انصاف بودی و مارا قناعت
 رسم سؤال از جهان برخاستی) خواهنده مغربی بیانیه (و یا حرف نسبت) (همزه بی وحدت ایچون
 طوتوب معناسی بر مغرب دیلنجیبی دین غریب مغریلاک ایش (صف فانک تشدید بیه صره
 معناسنه در مراد دوکان صره سیدر) (بازانه اضافت لامیه در) (حلبه ده بویه در) (حلب حانک
 و لامک فتحدر یله دیار عریده بر مشهور و مشهور شهر در) (بازان مبالغه ایلد اسم فاعلدر بر صانجیلر
 دیمکدر مراد بزازستاندر) (والف ونون ادات جمعدر) (خداوندان نعمت یعنی اغنیاء اصحاب نعمت
 دیمکدر اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر) (شمارا ارادات تخصیص) (انصاف عدالت دیمکدر
 افعال بایندن مصدر در) (رسم سؤال لامیه در عادت سؤال دیمکدر) (بودی و برخاستی یازی
 حرف حکایه در) (محصول ترکیب) مغرب دیلنجیبی حلب بزیجیلری بازارنده سو یلردی ای نعمت
 اصحابی اغنیاء اگر سزک انصافلر بکر اولدی یعنی زکوة و صدقاتکزی بغیر سؤال ادا ایلدکن
 و برنده و پردیکرله قناعت اولیدی دیلنجیلاک عادت و قانونی جهانندن قالدیدی یعنی مرفوع اولیدی
 (قطعه) ای قناعت توانکرم کردان * که و رای تو هیچ نعمت نیست) توانکر کرادات فاعلدر
 جی معناسنه توانکر غنی معناسنه در میم معنی جهتنده کردان فعلنه مقیددر ضمیر منصوب متصل

رد ابن سید علی
 و سروری

رد شعی

معناست گردان کاف بحکم فتحیه فعل امر مفرد مخاطب در بونده تصبیر معناسنی افاده ایدر ضمیر مفعول اول و توان کر تانیسی بنی غنی ایله دیمکدر (که حرف تعلیل ورااکاری دیمکدر تویه اضافت لامیه در (محصول بیت) قناعت مجازا خطاب ایدوب بیور ای قناعت بنی غنی ایله زیراستند اوتیه واکاری هیچ نعمت بوقدر یعنی جمع نعمتک منتهاسنی سن سین (کنج صبر اختیار اقمانست * هر کر اصبر نیست حکمت نیست) کنج کاف عربک ضمیمه بوجدر که عرب زاویه در و کاف بحکم فتحیه خزینه معناسند در بونده ایکسند ده مساع و اصبره اضافت بیانیه در و مبتدا (اختیار لقمان لامیه و خبر (محصول بیت) کنج صبر یعنی صبر بوجاغی و با صبر خزینه سی لقمان مختار ایدر یعنی کشتی حکیم مشرب کر کدر که کنج صبر اختیار ایله (زیرا هر کیمسه نک که صبری بوقدر حکمتی بوقدر (یعنی کنج صبر مختار اقماندر (پس هر کس که انک مختار بنی اختیار ایلدی حکیم مشربدر (حکایت) دوامیرزاده در مصر بودند یکی علم اموخت و دیگری مال اندوخت آن علامه عصر شد و این عزیز مصر کشت پس این توانکر بچشم حقارت در قفیه نظر کردی و کفتی من بسلطنت رسیدم و تو همچنان در مسکنت بماندی کفت ای برادرشکر نعمت باری تعالی بر منست که میراث پیغمبران یافتم یعنی علم و تومیراث فرعون و هامان یعنی ملک مصر (اموخت و اندوخت بواجبی فعلده قیاس یاه حکایه ایله اولقی ایدی (بعض نسخده اندوختدن صکره عاقبه الامر واقعدر (آن اسم اشارندر کاسب علمه (و این کاسب ماله (علامه عصر لامیه در علامه مبالغه صیغه سیدر مذکره و مؤنثه صفت اولور (عصر زمانه دیرلر (عزیز مصر لامیه در (باحرف مصاحبت (چشم حقارت بیانیه (در حرف صله (فقیه یعنی کاسب علم (فقیه برینه فقیر یازان متن صحیحه مخالف یازمش (کردی و کفتی یاری حرف حکایه در (باحرف صله (سلطنت پادشاه لمقدر (همچنان اولکی کبی دیمکدر یعنی کسب علمدن اول نیجه که مسکین ایدک ینه آنجلین مسکین سین دیمکدر (مسکنست مصدر در (شکر نعمت مصدرک مفعولنه اضافتیدر و باری به اضافت لامیه در (باری عربیده خالق معناسند در (یعنی علم بوقفسیر مصنفکدر (میراث فرعون لامیه (هامان وزیر فرعوندر دیرلر که فرعونک ر بوبشته اول اقرار و اعتراف ایلین و دعوی الوهیتی تصدیق ایلین هاماندر (یعنی ملک مصر بوده شیخکدر (محصول ترکیب) مصرده ایکی بکرزاده و ارایدی بریسی کسب علم ایدردی و بریسی کسب مال عاقبت اول علامه عصر اوددی و بوعزیز مصر یعنی حاکم مصر پس بوجنی قدراش عالم قدراشته حقارت کوزیله بقاردی و در باری بن سلطنته ایرشد م و سن اولکی کبی مسکنند فالدک عالم دیدی ای قدراش خدائک شکر نعمتی بنم اوزر یمه در که انبیا میراثی بولدم که (العلماء ورثة الانبیاء) و سن میراث فرعون و هامان که انلر بر زمان بوسلطننت سبیلده دعوی الوهیت ایدرلردی (مثنوی) من آن مورم که در پایم بمالسد * نه زنبورم که از بندش ببالسد (که حرف رابط صفت (در حرف ظرف (پایم میم معناده بمالسد فملنه مقید در ضمیر منصوب متصل معناسند (بمانند فعل مضارع جمع غائب اوارلر دیمکدر یعنی چکزلر (زنبور آری چنسنه دیرلر (که حرف رابط صفت (نبش اول ایکنه در که آری و غیر بسی آنوکه صوقار نبش برینه دست یازان اولی و انسی بلزیمش (باحرف تأکید) نالند فعل مضارع جمع غائب ایلکرلر دیمکدر (محصول بیت) بن اول قرنجه یمکه بنی ایاقده چکزلر یعنی اول حقیرمکه حقارتدن بنی پامال ایدرلر اول آری دکلم که نبشیدن ایلکرلر (یعنی اول موذی دکلم که مظلوملر بدن فریاد و فغان ایدرلر (گجاخود شکر این نعمت کزارم * که زورم مردم ازاری ندارم) خود اذات تأکید (شکر این نعمت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (کزارم فعل مضارع متکلم وحده ادا ایدرم دیمکدر بومعنا به اولان کزارم زایله یازیلور پس ذال ایله یازانلر بواجبی بلزیمش (که حرف بیسان نعمتی

رد این سید علی

رد این سید علی

ملک برادر فقیه برادره
ابن یوسف علیه السلامه
اقتفا ایتدم دیو جواب
و یرمش اولسایدی
رنکین دوشردی لکن
جهلنه بیا ایشو باسخ
اطساق راسخی
تدارک ایدمه مامسی ینه
علمک شرفی تو ایدر
لکن علم ایله مال جمع
اولق زهی سعادتدر
(محمد اسعد)

رد شععی

رد سروری
و شععی

بیان ایدر (زورم مردم ازار مصدرک مفعولنه اضافتیدر مردم ازار وصف ترکیبدر مردم انجید یعنی دیمکدر (و یا حرف مصدر (ندارم طو تمام یعنی بنم بوقدر (محصول بیت) بونعمتک شکر بنی قنده ادا ایدرم یعنی ادا ایدرم مکه مردم انجید بچکک زورم بوقدر یعنی کیمسده جفا و ادا ایلکه قادر اولدیغیم بر عظیم نعمتدر پس بونعمتک شکر بنی قنده ادا ایدرم بیلورم یعنی ایدرم مزه (حکایت) درویشی راشنید مکه در آتش فاقه مپسوخت و خرقه بر خرقه می دوخت و تسلی خاطر خود بدین بیت می کرد (آتش فاقه بیانیه فقر آتشی دیمکدر (خرقه بونده پاره معناسند در اولکی خرقه برینه رقه یازان یاتندن یازمش (مپسوخت و میدوخت و می کرد حکایت حال ماضیلر در (تسلی فعل باندن مصدر در (خاطره اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و خود لامیه (محصول ترکیب) درویشی ایشتم مکه فقر آتشنه یاردی و پاره پاره اوزره دیکردی یعنی یاردی و کندی خاطری بویته تسلی ایدردی (بیت) بنان خشک قناعت کنیم و جامه دلوق * که بار محنت خود به که بار منت خلق (نان خشک بیانیه (جامه دلقده بویله (که حرف تعلیل (بار محنت خود بیانیه و لامیه در (بار منت خلقده بویله در (محصول بیت) قوری اتمکه قناعت ایدرز و یا ایدرم لوم فعل مضارع و یا فعل امر اوله دخی فقر اخر قفه سبله یعنی لباس فاخر استرز زرا کدی مختنر بوی بیکدر خلقک متنی بونکندن یعنی خلقک نقابس و لباسی ایچون منت داری اولقدن محنت دار فقر و فنا اولق بیکدر (کسی کفتش چه نشینیکه فلان درین شهر طبع کریم دارد و کرم عیم میان بخدمت ازادگان بسته و برادرلها نشسته اگر بر صورت حال تو مطنع کرد دیاس خاطر عز زان منت دارد کفت خاموشکدر در نیستی مردن به که حاجت پیش کسی بردن که گفته اند) کسی یا حرف وحدت (کفتش شین ضمیر درویشدر راجعدر (که حرف تعلیل (فلان بونده شخص ذوی العقولدن نکایتدر (کرم عیم بیانیه در کرم عام معناسند در (باحرف صله (خدمت ازادگان مصدرک مفعولنه اضافتیدر (در دلها لامیه در مجازا (صورت حار تولامیه در (پاس باه بجهله حفظ معناسند در (خاطره اضافتی مصدرک مفعولنه در (وعز زانه لامیه (خاموش فعل امر مفرد مخاطب ایدرم اول دیمکدر (که حرف تعلیل (نیستی یا حرف مصدر در بوقلق دیمکدر (که حرف تفضیلدر من معناسند حاصلی من تفضیلیه معناسند در (حاجت برنک مقدم مفعولدر (و پیش ظرف مکانی و کسی به اضافتی لامیه در (و یا حرف وحدت (محصول ترکیب) بر کیمسه درویشد دیدی نه او تورور سنکه فلان کیمسه بوشهر ده طبع کریم و کرم عیم صاحبدر ازاده لر یعنی ایولر خدمته بل بغاش اگر سنک صورت حالکده مطلع اولور سه عز بزلر خاطر بنی رعایت ایدر یعنی سز عز بزلر خاطر بنی رعایت ایلکی جائنه منت بیلوردر ویش دیدی ایدرم اول زرا بوقلقده اولک بیکدر کیمسه او کینه احتیاج ایلدوب عرض ایلکدن زرا دیمش لردر (قطعه) هم رقه دوختن به و الزام کنج صبر * کز بهر جائه رقه برخواجکان نوشت) رقه بونده یمه معناسند در (دوختن مصدر در دیمکدر معناسند (رقعه مقدم مفعولدر (الزام کنج صبر مصدرک مفعولنه و بیانیه اضافتیدر (الزام مصدر در افعال باندن برنسنی برنسنه به یا بشدره ق بونده مراد کنج صبری نفسنه لازم ایلکدر و یا کنج صبره ملازم اولقدر صبره کنج اضافتی استماره طریقله در زرا صبرک بوجنی اولماز نهایی او تورور صبر ایلدیکی بوجغه مجازا کنج صبر دیرلر سائرلر نیده بوقاقیاس ایله (الزام بونده اعتناق معناسند در دین مقامه مناسب سو یلامش زرا اعتناق قوجقدر که بجم دراغوشله تعبیر ایدر اول ایسه التزامک معناسیدر الزامک دکل (کز من تفضیلیه معناسند در بعض نسخده کز برینه از واقعدر اصح بویله اولقدر که چه که اکثر نسخده کز واقعدر (بهر جامه لامیه (رقعه بونده کاغد پاره سیدر که انده حسب حال و یا عرض حال یازوب اکا بره سوزلر (برخواجکان

رد شععی

رد سروری

لامیه در اکابر فائده دیمکدر (نوشت بونده نوشتن معناسنه در) (محصول بیت) یامه یامه اوزره
 دیکمک ونفسه صبر بو جغنی لازم ایلمک بکدر جامه ایچون اکابر فائده رفته و عرض حال یازمقدن
 یعنی بمالی لباس کیوب بر بو جغده صبر ایدوب اوتورمقی خواجه ره لباس ایچون عرض حال
 یازمقدن افضل و احرار (حقا که باعقوبت دوزخ برابرست * رفتن بیای مردی * همسایه
 در بهشت) حقا بولفظی عرب قسمده استعمال ایدر حرف نفی ایله مثلاً حقا لایلمک دیرلر
 اما عجم صدق مقامنده استعمال ایدر حقیقت حال و حقیقت امر دیکمک برده قسم معناسیده
 مراد اواسه تخمیلی وار (که حرف بیان) باحرف مصاحبت (عقوبت شکجه معناسنه در
 دوزخه اضافت لامیه) باحرف مصاحبت (پای مرد اصطلاحاً حلزنده شفیع و معین معناسنه در
 نکه بوستانده بیورمشدر (بیت) یکی گفتش ای مجلس آرای مرد * که بود اندرین مجلس
 پای مرد) یامه مصدری لاحق اولغله شفاعت معناسنی افاده ایدر نکه لسانی دیوانده واقعدر
 (بیت) خود کرده ایم کار لسانی درست و راست * از غیر پای مردی * همت ندیده ایم
 پس بونده پای مردی پای مردم یازانلر مذکور اصطلاحاً حسه واصل اولما مشلر (همسایه به
 اضافت لامیه در) در حرف صله در با معناسنه (محصول بیت) حقیقت حالیکه جهنم عذابیه
 برابر در قومشی شفاعتیه و معاوینیه جهنم کتمک یعنی غیر یلرک عون و عانییه حضوره و ذوقه
 واصل اولق جهنم عذابیه مقارن اولمقدن (حکایت) یکی از ملوک عجم طیبی حاذق بخدمت
 مصطفی علیه الصلوٰه والسلام فرستاد سالی چند در دیار عرب بود کسی بنجر بی پیش او نیامد و معالجتی
 از وی درخواست روزی پیش سید الانبیاء علیه الصلوٰه والسلام آمد و کله کرد که مرای معالجت
 اصحاب فرستاده اند و درین مدت هیچکس بمن التفات نکرد تا خدمتی که برین بند ه معینست
 بجای آرم رسول علیه الصلوٰه والسلام فرمود که ای طایفه را طریقه یقینست که تا اشتها غالب نشود چیزی
 نخورند و هنوز که اشتها باقی باشد دست از طعام باز دارند حکیم گفت اینست موجب تندرستی
 پس زمین خدمت بیو سید و رفت (حاذق ماهر دیمکدر) (کسی باحرف وحدت) باحرف
 مصاحبت (نجر بی باحرف وحدت و یانکیر) معالجتی یاسیده بویه در (درخواست در حرف
 تأکید) روزی باحرف وحدت (کله کاف عجمک کسر یله شکایت معناسنه در) (مرای دیمکدر
 برای معالجت اصحاب) (برای یامه اصلیه ایله ادات تعابیل معالجه به اضافتی لامیه در و اصحاب
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (درین مدت یعنی بوقدر زمانده که بونده اونور دم (هیچکس
 هیچ کیمسه دیمکدر) (ناحرف تعلیل) (خدمتی باحرف وحدت) (بجای آرم برینه کتورم یعنی
 ادا ایدم دیمکدر) (طریقه یقینست یعنی قاعده یا حرف وحدت) (که ناحرف توفیق مادام معناسنه
 و هنوز که بوی که خرفنی هنوز دن صکره یازمبوب باشد دن صکره یازان محلزنده یازممش
 باز دارند لغتده کر و چکرلر دیمکدر اما مراد ترک اکل ایدرلر دیمکدر متون قدیمده برآرنده
 دوشمش باز دارند بدلی پس برآرند دینه اعتراض ایلمن کنند معترض واقعدر زیر ابکی
 ادادن مقصود بر در (موجب عجمک کسر یله سبب دیمکدر) (تندرستی به اضافت لامیه در) (و یا
 حرف مصدر) (باز دارند که معناسنی کرو طونارلر دین معناسنی کرو طومش) (محصول ترکیب)
 عجم پادشاهلرندن بریسی بر حاذق طبیب حضرت پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام خدمتده
 ارسال ایلدی بر نیجه ییل دیار عربده اولدی کیمسه نجر به طریقه یقینست کلدی یعنی اصحاب دن
 کیمسه بوئی نجر به ایلدیکه بونک بوفسده بر حذاقتی وارمیدر دبو و بوندن بر معالجه ده طلب
 ایلدی بر کون حضرت سرور کائنات علیه الصلوٰه والسلام فائده کلدی و شکایت ایلدیکه
 بی معالجه اصحاب ایچون ارسال ایلدیلر و بوقدر مدت که دیار عربده اولدم هیچ کیمسه بکا

رد این سید علی
و سروری

رد شعی

رد سروری

رد شعی

التفات ایلدی تا بر خدمت که بونده نک اوزرینه تعیین او اشدرد ایلیم حضرت علیه الصلوٰه والسلام
 بیور دیکه بوطائفة اصحابک بر قانونلری وار در مادامکه اشتها لری غالب اولمه بر نسنه بیورلر
 والا آن اشتها لری باقی ایلمن اللربن طعامدن چکرلر حکیم دیدی صحت و تندرست که سبب
 بومعنا در اندن صکره زمین خدمتی اوبدی و کندی (مشوی) سخن آنکه کند حکیم آغاز *
 یا سرانکشت سوی لقمه دراز) سخن کنندک مفعول اولی (آغاز ابتدا دیمکدر و مفعول ثانیه دیر
 باحرف عطف در اوام معناسنه) (انکشت بر مقدر امامراد ال در مجاز مرسل طریقه یقینست) (سرانکشت
 برقی اویجی دیمکدر بونک کیلر اضافتده اوفنور وزن تحمل ایلدی برده سرانکشت کنندک
 مفعول اولی (وسوی لقمه لامیه و مفعول ثانیه در) (دراز ثانی) (دراز دالک فحی و کسر یله
 اوزون دیمکدر) (محصول بیت) بوییت لف و نشر طریقه یقینست ما بعدنه مر هوندن بیورر که
 حکیم سوزده اولوقت ابتدا ایدر یعنی سوز سو یلمکه اولوقت باشلر و یا لقمه جانبده پرمغین اولوقت
 اوزادر یعنی طعام اکل ایلمکه اول حینده ابتدا ایدر (که زنا گفتنش خلل زاید * یا زنا خوردنش
 بجان آید) (که حرف بیان) (نا گفتن سو یلمک) (وشین ضمیر حکیمه راجعدر) (خلل بونده ضرر
 معناسنه در) (زاید فعل مضارع مفرد غائب بونده طوغه دیمکدر) (زایدیدن یعنی صادر اوله
 باحرف عطف) (نا خوردن پیامک) (شین بینه حکیمه راجعدر) (با حرف صله جانده کلکدن مراد
 تخم صه به قریب اوله دیمکدر) (محصول بیت) حکیم سوزده شولدمه ابتدا ایلر که سو یلمکدن
 ضرر مترتب اوله و بیکه الین اولوقت اوزادر که بپسامکدن مضطرب اوله یعنی منحصه به
 قریب اوله (لاجرم حکمیش بود گفتار * خوردنش تندرستی آرد بار) (لاجرم لاشک و لاشبهه
 دیمکدر) (حکمیش شین معناده گفتار مقیددر) (گفتارش حکمت بود دیمک اولور مبتدا و خبر
 طریقه یقینست) (خوردنش مبتدا) (آرد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند خورنده راجع
 ضمیر در) (وتندرستی مفعول اولی) (وبار ثانیه و جمله فعلیه خبر مبتدا در) (بار حاصل و نتیجه
 معناسنه در) (محصول بیت) حکیم مذکور کی ایدنجه شک یوق که گفتاری حکمت اولور
 و بیسی تندرستکی حاصل و نتیجه کتورر یعنی کلامی محض حکمت و طعام اکل ایلمه سی
 محض صحت اولور (حکایت) یکی توبه بسیار کردی و بار بشکستی نایکی از مشایخ بد و گفت
 چنین می دارم که بسیار خوردن عادت داری و قید نفس را از موی بار بیکترست یعنی توبه و نفس را
 چنین که تومی پروری زنجیر بکسلاند و آید روزی که تراید رد) (یکی مبتدا) (توبه کردینک
 مفعول اولی) (و بسیار ثانیه و جمله فعلیه خبر مبتدا در و جمله اسمیه مستأثقه در) (توبه
 بسیار اضافت ایدنلری وجه ایلمشدر) (وبار شکستی تقدیری توبه را باز شکستیدر) (بار حرف
 حکما به در) (ناجاژدر که حرف انتها اوله الی معناسنه) (وجاژدر که حرف تعلیل اوله
 قید نفس لامیه در نفسک باغی دیمکدر) (باریک بای عربی و رانک کسر یله ایجه دیمکدر
 و ترادات تفصیل انحرک دیمکدر) (یعنی توبه حضرت شیخک مذکور شیخک قید نفس قوایی
 تفسیریدر) (نفس راجعین که تومی پروری و او حرف حال) (نفس می پرورینک مقدم مفعولیدر
 و را ادات مفعول) (پروری فعل مضارع مفرد مخاطب پروریدندن) (زنجیر موی مناسبتیه
 مذکور در) (بکسلاند باحرف تأکید) (کسلاند کاف عجمک ضمی و سینک فتحیه فعل مضارع
 مفرد غائبدر) (کسلیدندن قرار دیمکدر) (و آید فعل مضارع مفرد غائبدر ایدندن و فاعلی
 روز در برکون کلور) (یعنی برکون اولور) (که حرف بیان) (و یا حرف صفت) (تراسنی دیمکدر
 باحرف تأکید) (در دالک فحی و کسر یله و رانک فتحیه فعل مضارع مفرد غائبدر دریدندن
 محصول ترکیب) (بر کیمسه چوق توبه ایدردی و بینه صیدری حتی مشایخک بری اکادیدی شوبله

رد سروری
و شعی

ا کلام که چوق بمک عادت کند در حال بو که نفس قبلی که توبه در قبلدن انحرکدر ونفسی شو نجلین که سن بسلسرین زنجیر قرار و برکون واقع اولور که سنی رنار (یت) یکی بجه کرک می پرورید * چو پرورده شد خواجه را پرورید (بجه بای عربی و جیم بجه ایله اینکه در پر یعنی پوری تشدید ضرورت وزن ایچون کلمه در (کر که اضافتی لامیه در) می پرورید حکایت حال ماضیدر بسلردی دیمکدر (چو حرف تعلیل (پرورده شد بسلندی دیمکدر زبرا اسم مفعول انلرده افعال عامه نک بریله مقید اولغندر کاه اولور که قید حذف اولور قرینه قائم اولدیغی برده (پس بسلمش اولدی دینلر بو تحقیقندن آگاه دکل ایش (خواجه دن مراد صاحبیدر) ورا ادات مفعول (بر حرف تا کید (درید فعل ماضی مفرد غائب یردی دیمکدر (محصول بیت) بر کیمسه قوردانیکنی بسلردی یعنی تریسه ایدردی چونکه تمام بسلندی یعنی بو یودی صاحبی یردی یعنی هلاک ایلدی (حکایت) در سیرت ارد شیر بابکان آمده است) معلوم اوله که شاهنامه ده مسطور اولان ارد شیر ایکیدر (برسی ارد شیر بن اسفند یار بن کستاب شاه که اسفند یار رو بین تن دیمکله مشهور در (برسیده ارد شیر بن ساساندر که بابکان قزی اوغلبدر (زیرا بابکان قزینی ساسانه و یردی (وارد شیراندن متولد اولدی (امدی بابکان قید احترازیدر ارد شیر بن اسفند یار دن که ارد شیر بن بابکانک بدیجی جدا اعلاسیدر (بوده معلوم اوله که حضرت سید الانبیا دن اول بر پادشاهک فوتشدن صکره وارث سلطنتی قائمه ساسانلردن بریسی الوب پادشاه ایدر لدی امام عمر رضی الله عنه خلافتنه دکل حال بویه ایدی اندن صکره بوقانون مرفوع اولدی فاحفظ (که حکیم عرب را برسد که روزی چه مابه طعام باید خورد گفت صد درم سنک کفایت می کند گفت این قدر چه قوت دهد گفت هذا المقدار یحکمک و ما زاد علی ذلک فانت حالمه یعنی این قدر ترابری همی دارد و هر چه برین زیادت کنی تو حمال آئی) بابکانده بابک ده ارد و ان نام پادشاهک بکلر دن برینک اسمیدر (پس بابکانی جمع ظن ایلین اصل قصه بلز ایش (حکیم لفظنی یاه وحدتله ایراد ایلین جیم نسخه لره مخالف یازد یقندن غیری معناسی یوقدر (روزی یعنی هر روز مایه بونده مقدار معناسنه در (درم درهم معناسنه در (صد درم سنک بوز درهم طاش وزنی دیمکدر (قدر قافک و دالک فکهدر یله وسکون د الله بر معنایه در یعنی مقدار معناسنه در (هذا اسم اشارت محلا مرفوع مبتدا (المقدار لفظا مرفوع نعتی و یا عطف بیانی (یحکمک فعل مضارع مفرد مذکر غائب فاعلی هذا به راجع تحتده ضمیر (وکاف ضمیر منصوب متصل مفعولی (و جله فعلیه محلا مرفوع خبر مبتدا در (و جله اسمیه نک اعرابدن محلی یوق جله مستأنفه (واو حرف عطف (مالذنی معناسنه اسم موصول محلا مرفوع مبتدا (زاد فعل ماضی مفرد مذکر غائب فاعلی تحتده مایه راجع ضمیر (علی ذلک جار مع الجرور زاده متعلقدر جله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله سیدر مانک (فانت فامبتدا اسم موصول اولدیغی چون خبره داخل اولشدر (انت ضمیر مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا (حامل لفظا مرفوع خبر (ضمیر محلا مجرور مضاف الیه جله اسمیه محلا مرفوع خبر مبتدا اولدی که اسم موصولدر (و بوجه نک اعرابدن محلی یوق معطوفدر جله اولی به حضرت شیخ بو عربی ترکیبی شرح ایدوب بیور (یعنی این قدر بو مقدار دیمکدر (همی ها حرف تا کید (زیادت معلوم اوله که مصادر اواخرنده واقع اولان تالی عرب کرد یازار واکانه مری بو طه دیر (اما بجم کاه هاء رسمی شکنده یازار و او قور (و کاه اوزون یازوب ناو قور دولت و سعادت تالی کی و بو تابه تاء مظلومه دیر فاحفظ (حال آن اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر و یا ضمیر خطاب (محصول ترکیب) ارد شیر بن بابکانک اخلاق و اطوارنده وارد اولشدر

رد سروری
و شمعی

رد شمعی
رد شمعی

مطالب

یعنی انک طریقه مذکوردر که عرب حکیمه صورت بیکه کونده بمقدار طعام بیک کرک حکیم دیدی بوز درهم طاش آغری کفایت ایدر ارد شیر دیدی بوقدرنه قوت و یرر یعنی بدنه بمقدار بترمی حکیم دیدی بمقدار سنی کوتور و بمقدار دن زیاد بی سن کوتور سنی یعنی بمقدار طعام سنی ایاق اوزره طونار حاصلی قیام بدنه کافیدر و هر نه که بمقدار اوزره زیاد ایدر سنک سن انک حالی سین دیمکدر (یت) خوردن برای زیستن و ذکر کردنت * تو معتقد که زیستن از بهر خوردنت (خوردن مبتدا مابعدی خبری (برای ادات تعلیل (زیستنه اضافتی لامیه در (و ذکر کردنت مقدم مفعولیدر (تو مبتدا (معتقد خبری افتعال باندن اسم فاعلدر (که حرف بیان (زیستن مصدر در دیرک معناسنه (بهر ادات تعلیل (خوردنه اضافتی لامیه در (محصول بیت) بیک بیک حیاته اولوب ذکر حقه مشغول اولق ایچوندر سن ایسه معتقد سین که حیاته اولق بیک بیک ایچوندر یعنی صاغ اولق طعام اکل ایلک ایچون اوله (حکایت) دودر ویش خراسانی ملازم صحبت یکد بکر سیاحت کردندی یکی ضعیف بود که بهر دوش افطار کردی و آن د بکر قوی که روزی سه بار خور دی قضا را برد شهر ی بتهمت جاسوسی گرفتار آمدند بهر دورا بخانه کردند و درش بکل بر آوردند بعد از ده هفته معلوم شد که بی گناهند در بکشادند قوی را دیدند مرده وضعیف جان سلامت برده درین عجب بماند حکیمی گفت خلاف این عجب بودی که آن یکی بسار خوار بود طاقت بی نوابی نداشت هلاک شد و آن دیگر خویشتر دار بود بر عادت خود صبر کرد و سلامت بماند (خراسانی یا حرف نسبت (ملازم صحبت اسم فاعلک مصدره اضافتیدر ملازم اولنده که حرفنی زیاده ایلین زائد ایش (و یکد بکره مصدرک مفعولنه در (سیاحت سنک کمر یله مصدر در ساح یسیج دن (یعنی ضرب بایک اجوف بایستدن کنک دیمکدر ذهاب معناسنه (کردندی یا حرف حکایه (بهر یا حرف ظرف (وهر ادات تحسین (افطار لغته صومی اچمقدر (اما بونده مطلق اکل مراد در (افطاری یاه وحدتله ایراد ایلین زائد ایش (کردی یا حرف حکایه در (قوی دن صکره بر بود مقدر در (که حرف تعلیل (روز بونده خوردنک ظرفیه رو یا حرف وحدت (سه بار اوچ کره دیمکدر (خوردی یا حرف حکایه (قضا را نا کهای دیمکدر بعض نسخه ده اتفاقا دوشمدر (در شهری لامیه و یا حرف وحدت (یا حرف مصاحبت سبیتی متضمن (تهمت جاسوسی لامیه و یا حرف مصدر (بخانه بعض نسخه ده در خانه دوشمش در حرف صله در بامعناسنه و یا حرف وحدت (وهمزه حرف ترسل برخانه یاه ایلد یلر یعنی حبس ایلد یلر (درش ضمیر خاتمه راجعدر (یا حرف مصاحبت (بکل بر آوردند یا جلفه یاه یلر یعنی دیوار آوردیلر بومعنی بر حرفیه مستعملدر (پس در حرفیه یازانلر بو استعمالدن آگاه دکل ایشلر (عجب بودی (که حرف تعلیل (بسار خوار وصف ترکیبدر چوق بیجی معناسنه (طاقت بی نوابی مصدرک مفعولنه اضافتیدر (نوابونده التزاما آرق معناسنه در نواک لغتدره مذکور اولان معنای بی بونده جمع ایدوب محله مناسب و ملائمتی تعیین ایلوب نوابی زاد ایله تفسیر ایدنه اعتراض ایدن کنندی معترض اولشدر یاسی حرف مصدر در (خویشتر دار وصف ترکیبی در کنند بی حفظ ایدیجی یعنی پرهیز کار که طعام اکل ایلکه زیاده نقید ایلدی بلکه احتما اوزره اووردی سلامت یا حرف ظرف و یا حرف مصاحبت (محصول ترکیب) ایکی خراسان درویشی بری برینک صحبته ملازم اووب سیاحت ایدر لدی یعنی متحد اولوب عالم سیرین ایدر لدی بریسی ضعیف ایدیکه ایکی کیچه ده بر افطار ایدر لدی و اول بریسی قوی ایدیکه کونده اوچ کریمک یردی نا کهای بر شهرک قبوسنده جاسوسلق تهمتله گرفتار اولدی بیلر ایکسین بله برخانه حبس ایدوب قبوسنی دیوار ایلد یلر یعنی طاشله و یا کر بیج ایله اورد یلر ایکی هفته دن صکره معلوم

رد شمعی

رد شمعی

رد این سید علی
و سروری

رد سروری

اولد بیکه بی کاهلرد ر قوی بی اچدی بیلر قوی بی کورد بیلر که اولش وضعیف جانی سلامته
ایلمتش یعنی اولمکدن خلاص بولش خلق بو خصوصه عجبسه قالد بیلر یعنی تعجب ایلد بیلر
بر حکیم انده حاضر بولنوب دیدی بونک خلاقی عجب ایدی یعنی ضعیف اولوب قوی سالم
قالسه زیرا اول بریسی اکول ایدی که کونده اوچ کره یردی پس اچلغه طاقت کتورمدی
هلاک اولدی واول بریسی کندی بنی اکل وشریدن حفظ ایدوب پرهیر ایدردی پس عادی
اوزره اچلغه صبر ایددی و سلامتله قالدی (قطعه) چوکم خوردن طبیعت شد کسی را *
چو سختی پیشش ایدسه سهل کیرد (طبیعت بوند عادت و خوی معناسنه در) سختی بیه
مصد ریه ایله شدت معناسنه در (سهل اسان معناسنه در) (محصول بیت) چونکه بر کیمسه به
آزمک عادت و خوی اولدی یعنی چوق بیک بجامکه معتاد اولدی او کینه شدت کلنجبه
آسان طونار یعنی برنجبه کون طعام بولسه و یامدت مدید حبس اولسه مذکور کی چوق
زجت چکمر (و کرن پرورست اندر فراخی * چونکی بیند از سختی میرد) تن پرور و وصف ترکیب در
تن بسلجی یعنی چوق بیچی (فراخ بیک معناسنه در) یعنی واسع (و یا حرف مصدر و وسعت
دیمکدر) تنکی تقبض فراخیدر (محصول بیت) واکر بر کیمسه وسعت و بولقده تن پرور اولوب
اکول و بیکه بی صبر و بی اختیار اولور سه چونکه طاراق و مضایقه کوره اچلق شدتدن یعنی
مخمضه دن اولور (حکایت) یکی از حکما پسرش را نهی کرد از بسیار خوردن که سیری
مرد را رنجور دارد گفت ای پدر کرسی بکش نشیند که ظریفان گفته اند بسیاری مردن
به که کرسی بگردن گفت اندازه نکه دار که قال الله تالی کلاوا و اشربوا و لاتسرفوا (سیری
یا حرف مصدر در) رنجور می بض دیمکدر (کر سنه کاف عجمک ضمی و رانک کسری و سبک
سکونیه آج دیمکدر که عرییده جوغان دیرلر) و کاف هاء رسمیدن بدلر (و یا حرف
مصدر) یا حرف مصاحبت (سیر سبک کسری و یا مجهول ایله طوق دیمکدر که عرب شعبان
دیر) و یا حرف مصدر (به بیک) که حرف تفضیل (اندازه مقدار) نکه دار حفظ ایله (کلاوا کافک
و لامک ضمعه لیه فعل امر جمع مذکر مخاطب نصر بیک مهموز الفاسندن اکل ایلمک یعنی
بیک) و اشربوا و احرف عطف (اشربوا فعل امر جمع مذکر مخاطب علم بایندن ایچکز دیمکدر
(و لاتسرفوا فعل نهی جمع مذکر مخاطب افعال بایندن اسراف ایلمک یعنی بیهوده و ایچمه ده
حددن تجاوز ایلمک دیمکدر) (محصول ترکیب) حکمدن بریسی اوغلنی چوق بیکدن نهی
ایلدی که طوقلق شخصی می بض طور یعنی می بض ایدر اوغل دیدی ای بابا اچلق اولدر
حاصلی طوقلقدن آدم می بض اولور اما اچلقدن اولور ایشتما مشمسین که ظریفلر دیشلر
طوقلقله اولمک بیکدر اچلق چکمدن باباسی دیدی ای اوغل اندازه کی رعایت ایله یعنی نه قتی
طوق اول که امتلا اولوب می بض اوله سین نه قتی آچ که مخمضه واروب هلاک اوله سین زیرا
خدا قوللرینه بیورمشدر بیک و ایچک اما اسراف ایلمک یعنی حد اعتدالی رعایت ایدوب حددن
تجاوز ایلمک دیمکدر (بیت) نه چندان بخور کزد هانت برآید * نه چندان که از ضعف جانت
برآید) نه حرف نفی معناده بخور امرینه مقیدر نهی معناسنه چندان مخور تقدیرنده در (کز
که حرف بیان و یا حرف تعلیل (مصراع ثانی نه چندان صکره بر فعل تقدیر اولور
(تقدیری چندان کر سنه میباش دیمکدر) (که حرف تعلیل (محصول بیت) اولقدر چوق بیه
که اغز کدن چینه یعنی استفرغه محتاج اوله سین اولقدر دخی اچلق چکمه که ضوفدن جاک
چینه یعنی حالت مخمضه به واره قی مقداری آچ اوله حاصلی آیت کریمه ایله عامل اولنکه شاعر دیر
(بیت) کرچه خدا گفت کلاوا و اشربوا * در عقبش گفت و لاتسرفوا) بر ایدک معناسنی یوقاری

کله دیمکله تعبیر ایلین استعمالدن خبردار دکل ایش (قطعه) بان که در وجود طعامست
حظ نفس * (ریج آورد طعام که پیش از قدر بود) طعام مبتدا (وسین و نامعناده نفسه قیددر
(و حظ نفس لامیه و خبر مبتدا) (ریج آورد که مقدم مفعولیدر) (و طعام فاعلی) (که حرف رابط
صفت) (پیش بیه عربینک کسریله زیاده معناسنه در قدر قافک و دالک فتحه لیه مقدار
معناسنه در) (محصول بیت) آنک بریله که یعنی بویله ایکن حاصلی وجود حیوانده طعام
اگر چه که حظ نفسدر یعنی حظ نفس ایکن طعام مرض ابراث ایدر چونکه مقداردن
زیاده اوله حاصلی طعام بدنه نافع ایکن حد اعتدال دن زیاده اولنجبه مرض کتورر (کر کلشکر
خوری بتکلف زیان کند * ورنان خشک دیر خوری کلشکر بود) کلشکر و کل باشکر
و کلشکر شکرله کل می باسنه دیرلر امتلا به نافعدر زیر مسهلدر (تکلفدن مراد طوقلقدر
(نان خشک بیانیه قوری اتمک دیمکدر یعنی قنقنسر) (دیر کیم دیمکدر بونده اچلقدن کنایتدر
(محصول بیت) اگر طوقلقه کلشکر بیرسک نافع محض ایکن زیان ایدر زیر امتلا ایدر اگر چه
بر مقدار شکمه مکله اسهال ایدر اما قنقنسر قوری اتمکی آجله بیسک فائده ده کلشکر حکمن
و برر حاصلی طوقلقه بیک بیک ضرر محضدر اما آجله اعتداله بیک نفع محضدر (حکایت)
رنجور را گفتند دات چه میخواهد گفت آنچه دلم هیچ نخواهد) بعض نسخه ده (ان که
دلم چیزی نه خواهد مال بردر) (محصول ترکیب) بر میضه دید بیلر کوکک نه استر دیدی
کوکلم هیچ نسنه استمد و کن استر یعنی کوکلم هیچ بر نسنه به طالب و راغب اولم یغن استر
حاصلی کوکلم نسنه استمه چکن استر (بیت) معده چو پر کشت شکم درد خواست
* سود ندارد همه اسباب راست) معده میک کسری و عینک سکونیه (و میک قتی
و عینک کسریله ایکسیده بر معنایه لغتدر عریده حیوان جنسک شیردان مقامنده در
انسانده (شکم معطوفدر معده به و او عاطفه سزاوولسی تجو زایدوب معناسنی چونکه شکم
طعامله طولدی معده به درد قالدی (یعنی مرض حاصل اولدی دین تزیق معنی و ربه ده
بی نظیر در) (درد مبتدا) (و خاست خبری درد قالدی) (یعنی ظاهر و هویدا اولدی) (سود
مبتدا فائده دیمکدر) (ندارد فعل نفی مستقبل طوماز) (یعنی ایلمز دیمکدر خبره مبتدا در) (همه
ادات تأکید جمع کی) (اسباب راست بیانیه) (اسباب ندارد که فاعلیدر) (راستدن مراد صحتدر
(یعنی صحیح اسباب) (یعنی تجربه صحیح ایله مجرب اسباب مراد اسباب معالجه در اسباب
معاش دین بیتک خواسنه ذره جه واصل اولماش (غرات بونده در که تجربه صحیح ایله
مجرب اولان معالجه نفع ایلمز دینک کلامنه اعتراض ایش که مقامه مناسب دکل دیو
(اما کندی معترض اولدیغندن خبردار دکل عنی الله عنه) (مصراع ثانی بر مقدار کلام اقتضا
ایدرو بار پس افطنی (محصول بیت) معده ایله شکم که متملی اولدی درد و رنج هویدا و ظاهر
اولدی بویله اولنجبه نفع ایلمز جمع معالجات صحیح و جائزدر که درد خاست جله سنک اولنده
بر حرف عطف تقدیر اولنه پس مصراع ثانی بر مقدره محتاج اولماز بر تقدیرجه معنی معده ایله
شکم که متملی اولدی و درد و رنج حاصل اولدی جمع معالجات صحیح ایله صحت پذیر اولماز
حضرت شیخک بیوردینی مبالغه طریقله در و الا علاج که صحیح اوله البته مرضی
دفع ایدر حاصلی نافع اولور (حکایت) قصابی رادر شهر واسط بر صوفیان در می چند
کرآمده بود هر روز مطالب کردی و سخنهای باخشونت گفتی اصحاب از تعنت او خسته
خاطر بودند و جز از تحمل چاره نبود صاحب دلی از ان میان گفت نفس را وعده دادن بطعام
اساترست که قصاب را بدرم) بعض نسخه ده قصاب برینده بقال دوشمش (و شراح انی

رد شرح جیسا

یعنی چوق نسخہ سنی
کورمشر سہ
رد شرح جیسا

رد ابن سید علی
وسروری

یعنی من تفضیلہ
معناستہ دردی بکدر سہ

رد شعی

اختیار ایشلر لیکن خطا ایشلر ز پر بودند صکره مذکور قطعہ نک قافیہ سی فاسد اولور
زیرا ابواب ایله بقال قافیہ اولما ز حال بوکہ قطعہ ده مذکور اولان کوشت و قصابدر بقال
د کل (شهر واسط بغداد له بصره بینده برشهر درکہ بغداد جانبندن کلن قلم اول دیارده
حاصل اولور انکیچون قلم واسطی دیرلر (لیکن شرح شهر واسطی ذکر ایلام شلر ظاهر بودر کہ
بوکابی چوق کورمشر (کردامده جمع اولش دیمکدر) مطالبت ناسی اسلوب عجم اوزره
مطول کتابت اولنور (سخنهای باخسونت بیانیہ در نامعقول کلمات دیمکدر) (کوردی و کفتی
یاری حکایت ایچوندر) (اصحاب یعنی صوفیلر) (تغنت تفعیل بایندن مصدر در ذات دیمکدر
یعنی برکپسک سور چوب یقلد و غن استمکدر بودند مراد جفا و اذا در) (صاحب دلدن
بونده مراد حضرت شیخ کندیدر و بوکابده هر یرده کہ صاحب دل پیورر کندیلری مراد ذر
دیشلر والعم عندالله (ازان میان یعنی اصحاب ارالزندن) (نفس را وعده دادن بطعام
نفسه طعامه وعده و بر مک معناسی اولدر که دیه سین ای نفس ان شاء الله صدقات
وزکوة کلدکده سکا اعلانفایس پید بریم دیو (محصول ترکیب) برقصایک شهر واسط ده
صوفیلر اوزره برنجہ افچہ سی دین طریقہ جمع اولشیدی و هر کون اخچہ سین مطالبت
ایدردی و بونلره خوشنلی یعنی ایری یلری سوزلر سوبلردی و اصحاب انک تغنت و جفا سندن
خسته خاطر اولورلردی لیکن تحملدن غیر یسه چاره لری یوغیدی زیر فقر لرایدی واداسنه
مالک دکلرایدی اول جهندن هر نه بلاایسه چکر لرایدی ارالزندن برصاحب دل دیدی
نفسه طعامه وعده و بر مک آسازقدر قصابه اخچہ ایله وعده و بر مکدن نیکه ادای دینه
مالک اوایان مدبولر وعده و برلر (باخسونت برینہ ناخوش بازانلر نسخہ له مخالف ناخوش
یازمشر (قطعہ) ترک احسان خواجه اولتر (کاحتمال جفای بوابان) ترک احسان
مصدرک معنولنه اضافتیدر (خواجه یه اضافت مصدرک فاعلنه در) (ترک مبتدا) (اولتر خبری
(که من تفضیلہ معناسنه در) (احتمال جفای بوابان ایکی اضافت بله مصدرک فاعلنه اضافتیدر
(بوابان بواب نصار وزنی اوزره قوجی دیمکدر) (الف ونون ادات جمع در) (محصول بیت)
خواجه نک یعنی وزیرک و سائر اکا برک احسائی ترک ایلمک اولی رقددر قیلرک اذا و جفا سین
چکمکدن (بنمای کوشت مردن به که تقاضای زشت قصابان) باحرف مصاحبت
(تمنای کوشت مصدرک معنولنه اضافتیدر) (تمنای تفعیل بایندن مصدر در نونی مفتوح قلوب
یابی الفه قلب ایلمک تصرفات بچمکدر) (که حرف تفضیل) (تقاضا تفاعل بایندن مصدر در
(وضادی مفتوح قلوب یابی الفه قلب ایلمک تمنا کیدر) (زشته اضافت بیانیہ در) (وقصایانه
لامبه) (قصاب مبالغه ایله اسم فاعلدر رات پاره ایچی دیمکدر مصدری قصب کلور قافک فتحی
وصادک سکونیلہ) (محصول بیت) ات آرزوسیلہ اولک بیکدر قصابلرک چرکین تقاضالزندن
یعنی انلرک چرکین تقاضالزندن ایچکمکدن اتسزلک چکمک بیکدر (حکایت) جوامردی را
در جنک تانار جراحی هول رسید کسی کفتش فلان بازرکان نوش دارو دارد اگر بخواهی
شاید کہ قدری بدهد و کوبند آن بازرکان بخل معروف بود) جوامرد سخنی معناسنه
مستعمل لغتدر (پس جوامرد همان جوان دیمکدر دین نامر دلاک ایشلر) (و یا حرف وحدت) (را
حرف صله در بامعناسنه) (تاناوردن مراد هول کوناناریدر کہ کافر لرایدی) (جراحی باحرف
وحدت) (هول هانک قحیلہ قورقچ کہ عرب بخوف دیر جراحی صفتدر) (نوش دارو بونده
فائده لرمعناسنه در یعنی ابو مرهم) (قدری قافک و دلاک قحیلر بله و یا وحدتہ بر مقدار دیمکدر
(و کوبند و او حرف حال) (محصول ترکیب) (سخنی اره هول کوناناری جنکندہ بر قورقچ یاره

ايرشدي یعنی جنکده یاره لندي برکپسه اکا دیدی فلان بازرکانك نوش داروسی وار یعنی نافع
مرهمی وار اگر ديلرسک جائزدر کہ بر مقدار ویرہ و دیرلر کہ اول بازرکان بخل ایله معروف ایدی
(بیت) کریمجانی نانش اندر سفره بودی آفتاب (تاقیامت روز روشن کس ندیدی در جهان)
بعضیلر بیتہ مطلع اولمادیچون در جهان برینہ جز بخواب یازمشر لیکن صحیح نسخہ له مخالف
یازمشر (محصول بیت) اگر مذکور بازرکانك سفره سنده اتمک برینہ آفتاب اولیدی
قیامتہ دک کپسه جهاندہ آیدنلی کون کورمزدی زرا کپسه یه سفره سین آچزدی حاصلی
هیچ برکپسه اتمکینک بوزین کورمزدی (جوامرد کفت اگر نوش دارو خواهم دهد باند هد
وا کردهد منفعت کند یانکد بهر حال ازو چیزی خواستن زهر قانتست) (محصول ترکیب)
جوامرد دیدی اگر نوش دارو اسنیم ویرہ و یا ویرمیه واکر ویرہ فائده ویرہ و یا ویرمیه بهر حال
اندن برنسنه استمک زهر قانتدر (بیت) هر چه از دونان بمنت خواستی (در نین افزودی
وا زجان کاستی) دونان دونک جعبیدر الخافدر دیمکدر خواستی فعل ماضی مفرد مخاطب
دیلدک دیمکدر (افزودی لازمہ متعدی بیننده مشترکدر بونده لازمدر آرتدک دیمکدر
(کاستی ده بویله در لیکن بونده لازمدر اکسلدک دیمکدر رشک عریبده نقص لازمہ متعدی
بیننده مشترکدر) (محصول بیت) هر نسنه که الخافدر دن مثله استدک اگر چه نسنده آرتدک
اما جاندن اکسلدک یعنی تنکه اندن منفعت حاصل اولدی اما جانیکه نقصان محضدر
زرا اول نسنه بی دلیلکله عرضکله کسر و بردک (و حکیمان کفته اند اکر آب حیات
فی المثل بآب روی فروشند دانا نخرد) فی المثل همک و ثلک فتحه لریله فرضیات و تقدیر یانده
مستعملدر فرضا دیمکدر (با حرف مقابله) (آب روی بوز صوبیدر عرض معناسنه) (فروشدن
فعل مضارع جمع غائبدر صله لز و یا صا تسه لر) (دانا عالم دیمکدر لیکن مراد عاقلدر التزاما
پس دانایی عاقل ایله تفسیر ایده نه دخل ایلمن کندی مد خوادر) (نخرد خلک فتحی و کسر یله
فعل ننی مستقبل مفرد صائون الماز دیمکدر) (محصول ترکیب) و حکیملر دیمشر در اکر آب حیاتی
مثلا بوز صوبنه صتار لسه عاقل و دانا صائون الماز (که مردن بعزت یه از زندگانی بمذات)
(که حرف تعلیل) (بعزت مردنه متعلقدر) (زندگانی کاف عجم هاء رسمیدن بدلدر) (والف نون
تحسین کلام ایچون کلشدر) (و یا حرف مصدر) (با حرف مصاحبت) (مذلت مصدر مییدر حقارت
معناسنه) (محصول ترکیب) دانا آب حیاتی بوز صوبنه الماز زرا عزت ایله اولمک ذلت و حقارتله
زندگایدن بیکدر (بیت) اگر حنظل خوری از دست خوشخوی (به از شیرینی از دست ترش روی)
حنظل حای مهمله ایله وظای معجه ایله ابو جهل قورپوزینه دیرلر کہ بریه ده بترقرپوزشکلنده اما
ایری اولماز بلکه همان بیلا غم مقدارنده اولور زیاده آجیدر قرغه بوکن کی لیکن اطباء بعض
علاجله آجپسین آلوب انکله بعض امر اضه علاج ایدرلر (خوشخوی و ترش روی رانک سکونیلہ
وصف ترکیبدر ایی خوبلی واکشی صورتلی دیمکدر) (محصول بیت) اگر مثلاً حنظل پرسک
خوش خوی الذدن ترش روی الذدن لذت و طنلو نسنه بیکدن بیکدر رشک شاعر دیمش (بیت) اگر
زهر یسه خوشدر یار الذدن (کرکز سکری اغیار الذدن) (حکایت) یکی از علما خورنده بسیار
داشت و کفای اندک بایکی از بزکان کہ حسن ظن بلیغ در حق او داشت بکفت روی از توقع وی
درهم کشید و تعرض سؤال از اهل ادب در نظرش ناپسند آمد) خورنده اسم فاعلدر بیچی
معناسنه مراد اهل و عیالیدر (خورنده بسیار مضاعف ایدنر معنی جانبته ناظر دکلر ایشلر کفای
بونده رزق معناسنه در) (بابکی باحرف صله) (از بزکان یکی بی بیان ایدر) (که حرف رابط صفت
(حسن ظن مصدرک فاعلنه اضافتیدر و بلیغه بیانیہ) (حق اولامبه) (روی درهم کشیدک معقول

رد ابن سید علی
وسروری

رد سروری

حنظله عربجه غمره
العظم دیرلر سہ

رد سروری و شعی

صریحی (وازنوقع غیر صریحی) و به اضافت مصدرک فاعلنه در توقع امید معناسنه در بونده مراد
عرضحال و طلبدر (وی ضمیر حاله را جعدر) و داشت و درهم کشید فاعلی یکی از بزرگاندر (تعرض
سؤال مصدرک مفعولنه اضافتدر دینکه تعرض دیمکدر) (نظرش شین ضمیر یکی به راجعدر
(محصول ترکیب) علمادن بر یسنک اهل و عیالی چوق ابدی و کفافی آزا برون برینه که انک
حقنه حسن ظن بلیغی وار ابدی حاتی سوبلدی یوزونی انک توقعندن بورشدر دی یعنی
عبوس الوجه اولدی و اهل ادبدن دینک عرض ایلمک نظرند نه ناپسندکلدی حاصلی نامعقول
کلدی (قطعه) زبخت روی ترش کرده پیش یار عزیز * مر و که عیش برو نیر تلخ کردانی
روی کرده نک مفعول اول صریحی (وزش تانیسی) (وزبخت غیر صریحی) (کرده ده هاء رسمی
حرف ترتیدر هاء ترتبی بیلینلر کرد مر و دن حال طوتوب خطا ایلمشله) (پیش یار عزیز لایمه
و بیایه در) (پیش مروک مقدم مفعولیدر) (مرو فعل نهی مفرد مخاطب رویدنن کتمه دیمکدر
(که حرف تعلیل) (عیش عینک فتحیه بونده دیر لک مراد در) (برو بر حرف استعلا و او ضمیر
غائب یار عزیزه راجعدر انک اوزرینه دیمکدر عرب علیه دیر بونده معنی آکا دیمکدر (تلخ تانک
فحی و لامک سکونیه آچی دیمکدر) (نیر حرف عطف و او کی دیدم کل تازه چند دسته حکایه سنده
گلش ابدی و بعض شارح انده ذکرنی اجمال ایدوب بونده ذکر ایدوب و او عطف معناسنه در
دیش و بعض شارح انده اجمال ایدوب بونده ذکر ایلد یکی خطاسنه جل ایدوب
زیاده تعرض ایلش ایکن حقیقت حاله نظراید نجه محل تعرض دکل فتأمل (کردانی فعل
مضارع مفرد مخاطبدر کرد انیدندن ایلر سین دیمکدر) (عیش مفعول اول صریحی و تلخ تانیسی
و برو غیر صریحی) (محصول بیت) طالعکدن یوزک اکشیدوب عزیز یارک اوکنه وارمه
زیرا اکاده دیر لکی و صفایی تلخ ایدر سین یعنی سنک بی حضور انکدن اولده بی حضور اولور
(بحاجتی که روی تازه روی و خندان رو * فروبندد کار کشاده پیشانی) (بحاجتی با حرف صله
(که حرف بیان و یارابط صفت) (روی فعل مضارع مفرد مخاطبدر رویدنن کیدر سین
دیمکدر) (تازه روی وصف ترکیبدر تازه یوزلی دیمکدر کولج یوزلی معناسنه) (خندان تازه رویه
معطوفدر خندان رو تقدیرنده یعنی کولج یوزلی دیمکدر) (رو رانک فتحیه فعل امر مفرد
مخاطبدر رویدنن کبت دیمکدر تنازع طریقله ایکی وصف ترکیبی به مصر و قدر مصرع ثانی
مقام تعلیلده واقعدر) (فرو بونده ادات تانکیدر) (بندد فعل نفی مستقبل بناء مجهول معناسنه
باغلتاز دیمکدر) (کار کشاده پیشانی به مضافدر باه بطنیله پس باه باطنی به حرف وحدت
دیین ظاهر در که بانی کتایده اثبات ایلش بویه اید نجه خطا ایلش کشاده پیشانی وصف
ترکیبدر اچق آللی دیمکدر الی اچق معناسنه) (محصول بیت) (بحاجته که کدر سین تازه رو و خندان رو
کبت زیرا اچق آللینک ایشی باغلتاز یعنی ایشی فتح اولور منعقد اولماز خندان حال طوتانلر بحال
ایملر ورورفتن دن مشتقد دین ایو وارمش مصرع ثانیکن معناسنی آلنی آجلش اولان کیسه نک
ایشی آشاغه باغلتاز دین فحی اشاعدن سوبلش (آورده اند که اندکی در وظیفه اوزیادت کرد
و بسیاری از ارادت کم پس از چند روز چون محبت معهود برقرار نید گفت) آورده اند روایت
ایلمشدر (که حرف بیان) (اندکی با حرف تنکیر) (زیادت تا اسلوب مجمله مطول یاز بلور) (بسیاری
یاسیده حرف تنکیدر) (ارادت افعال بابیدن مصدر در نام مطول یازلمشدر زیادت کی) (محبت معهود
بیایه) (محصول ترکیب) روایت ایلمشدر که صاحب دولت و طیفه سنده از اچق زیاده ایلدی
وارادت و محبتدن چوق نقص ایلدی (یعنی ارادت فی ناقص ایلدی و عالم نیجه کوندن صکره
چونکه معهود محبتی قرار اوزره کور مدی دیدی) (بیت) بئس المطاعم حین الذل تکسبها *

رد شرح جیفا

رد سروری

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی
و سروری

رد شعی
رد شعی

القدر منتصب والقدر مخفوض) بئس فاعلدر افعال ذمندن (المطاعم معرف باللام فاعلی مفردی
مطعم کلور میلم فحی و طانک سکونی و عینک فتحیه بیلین نشسته نک اسمیدر) (مخصوص بالذم
مخدوفدر) (تقدیری بئس المطاعم مطاعم) (حین منصوبدر تکسبک ظرفیه مضافدر ذله) (تکسبها
فاعلی مخدومه مخاطبدر نکایت ضمیر) (وها ضمیر منصوب متصل مفعولی راجعدر مطاعمه) (القدر
فانک کسریله چوملک لفظا مر فوع مبتدا) (منتصب افتعال بابیدن اسم فاعلدر و خبر مبتدا
انتصاب لغتده دیکلوب طور مقدر) (بونده مراد چوملک قینا مقدر) (واو حرف عطف) (قدر
فانک فحی و دالک سکونیه مرتبه و رفعت دیمکدر افعال مر فوع مبتدا) (مخفوض اسم مفعول نقیض
مر فوعدر و خبر مبتدا) (مصرع ثانی مصرع اوله نسبت مقام تعلیلده در) (محصول بیت)
نه برامز بیچکلر در شول بیچکلر که انلری ذل و هوان وقتنه کسب ایدر سین زیر اگر چه چوملک
آتش کارنده طعانه مملود دیکلوب قینار یعنی اگر چه ذل و هوالله مکسوبک از دیاد نعمته سیدر
اما مرتبه و حرمتک انتفاضنه باعثدر حاصلی دینلجینک یوزی قاره و طور باسی طلو دیمکدر
(بیت) (نام افزود و آب و رویم کاست * بی نوابی به از مذلت خواست) (نام مبتدا انکم دیمکدر افزود
فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی پیشده مشترکدر بونده لازمدر آرندی یعنی زیاده اولدی
دیمکدر خبر مبتدا در) (آب رویم لایمه و مبتدا) (کاست کاف عریله فعل ماضی مفرد غائب لازمه
متعدی پیشده مشترکدر بونده لازمدر اکسلدی معناسنه خبر مبتدا در) (بی نوابی از قسمزاق
و فقیراق معناسنه در) (مذات خواست لایمه در) (مذات مصدر و مپیدر حقارت معناسنه) (و خواست
فعل ماضیدر خواستن معناسنه یعنی دینلک) (محصول بیت) (انکم زیاده اولدی اما یوزم
صوبی اکسلدی) (پس نواسزاق یکدر دینلک مذلت و هوانندن) (یعنی خلقه عرض حاجت ایدوب
عرض و ناموسی تلف ایلکدن نواسزغله و فقر یله یکسک اولی در) (حکایت) درویشی را
ضرورتی پیش آمد کسی گفت فلان نعمت بی قیاس داردا کر بر حاجت تو واقف کرد دهها ناکه در
قضای آن توقف رواندارد گفت من اوراندا نم گفت منت رهبری کنم دستش بگرفت تا بمنزل آن کس
در آورد درویش یکی را دیداب فروهشته و تند نشسته سخن نکفت و باز کشت گفتش چه کردی
گفت عطای او بلفای او بخشیدم) درویشی و ضرورتی یازی حرف وحدت (نعمت بی قیاس
بیایه) (همانا کانه و ما مولدر دیمکدر) (قضای آن مصدرک مفعولنه اضافتدر) (منت بن سکا دیمکدر
رهبر وصف ترکیبدر بریدنن قول اغوز معناسنه در) (با حرف مصدر) (نا حرف غایت) (با حرف صله
(منزل آنکس لایمه) (در حرف تانکیدر آورد کتور ذی) (فرو بونده حرفدر اشا غلق معناسنی
افاده ایدر) (هشته ماضی دن قسمدر لغتده صابور مش معناسنه در اما فرو لفظیه صارفتنی
معناسنی افاده ایدر اب مقدم مفعولیدر دوداغین صارفتش دیمکدر) (تند تانک ضمی و نونک سکونیه
لغته ایی دیمکدر یعنی کسکین اما بونده عبوس الوجه اولمقدن کتایتدر) (باز کشت کرو و وندی
(عطای او مصدرک فاعلنه اضافتدر) (با حرف صله) (اقای اولایمه لقا یوزه و کورمه دیر
بونده یوزمراد در) (محصول ترکیب) (بردرویشک اوکنه بر ضرورت کلدی یعنی بر ضرورتی
واقع اولدی بر کیسه آکا دیدی فلان کیسه نک بی قیاس نعمتی وارا اگر سنک حاجتکه واقف
اولور ایسه امید در که انی قضا و ادا ایلده ده توقنی روا طوتن درویش دیدی بن انی بیلم اول کیسه
دیدی بن سکا قول اغوزاق ایدر بن درویشک ان طوندی اول دیدیکی کیسه نک اوینه
اد خال اید نجه انی بددی درویش بر شخص کوردی طودا غن صارفتش و غضبناک
و عبوس الوجه او نورمش هیچ سوز سوبلوب کرو و وندی قول اغوز درویشک نبلدک دیدی
درویش دیدی انک عطایا احسانی لقاسنه یعنی صورتنه باغشلدیم (قطعه)

(مهر حاجت بنزدیک ترش روی * که از خوی بدش فرسوده کردی) مبر فعل نهی مفرد
 مخاطب در بریدن ایلتمه دیمکدر (حاجت مفعول صریحی (بنزدیک غیر صریحی) با
 حرف صله در (ترش رویه اضافه لامیه در ترش روی وصف ترکیبدر اکشی صورتی معنای
 (که حرف تعلیل (خوی بد بیانه (وشین ضمیر ترش رویه راجعدر (فرسوده لغته آشنش
 معنای در ماضی در قسمدر اما استعمالدر اضطرار و بی حضوراق معنای در بونک کبی
 صیغه لره اسم مفعول اطلاق ایدنلرک تنبعی یوغیش (فرسودن از مکدر دین خطا ایلش زیر
 سودنک معنای سیدر فرسودنک دکل (کردی کاف عجمک قحی و سکون را ایله فعل
 مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر صیورت معنای مصدری کریدن کلور اصلنده
 د ونگدر مولوی کبی و دکرمن کبی و عرب تکرلکی کبی و دولا کبی و غیر صکره انقلاب
 معنای سنده استعمال ایلدیلر بر حالدر بر حاله د ونگ معنای سنده بونددر که اولمق معنای سنده
 استعمال ایلدیلر فاحفظ (محصول بیت) اکشی صورتلینک یانه حاجتک ایلتمه یعنی عبوس
 الوجه اولنه عرض حاجت ایله زیرا چرکین خویندن و بد مشربندن بی حضور و مضطرب
 اوور سین یعنی حاجتک بجز پس بی حضورلق لازم کلور (اگر کو بی غم دل با کسی کوی *
 که از رویش بنقد آسوده کردی) کو بی فعل مضارع مفرد مخاطب (غم دل لامیه
 و کوینک مفعولی (با حرف صله (کسی یا حرف وحدت) با کسی کوینک مقدم مفعولیدر
 که حرف رابط صفت (بنقدالآن و بالفعل دیمکدر (آسوده ماضی در قسمدر دیکامش دیمکدر
 راحت معنای سنده (محصول بیت) اگر کوکل غنی سوبلر ایسک بر کیمسه به سوبله که
 کولر بوزندن حالا و بالفعل آسوده و راحت اوله سین یعنی کوکل غنی دیمک لازم اولجسه
 بر کیمسه به سوبله روی خندانندن مستریج و راحت پزیر اوله سین (شارحک برایی مصراع
 ثانیک معنای سنی کولر بوزندن فرح و مستریج اوله سین دیمش و برایی مستریج عبارتتیرک
 ایدوب تعصب طریقله بالاکز فرح عبارتتیر اسناد ایدوب اعتراض ایلش لیکن بوخصو صده
 کندی معترضدر (و مصراع ثانیک معنای سنی که الگ بوزندن اول حاده آسوده و مسرور
 دونه سین دین معنای بیانه دوند رمش (حکایت) خشک سالی در اسکندر به پدید آمد
 چنان که عنان طاقت خلق از دست رفته بود و درهای آسمان بر زمین بسته و فریاد اهل
 زمین با آسمان پیرسته) خشک سال قوراقلق ییل یعنی قتل و یا حرف وحدت (حرف مصدر
 دین یا بس سوبلش (اسکندر به دن مراد مصرک اسکندر به سیدر (پدید عجم بآ عجمیله
 او قورور و مبلر بآ عربیله آشکاره دیمکدر (عنان طاقت خلق بیانه و لامیه در (درهای آسمان
 لامیه در مجازا (محصول ترکیب) اسکندر به ده بر قوراقلق ییل ظاهر اولدی شو بیلکه خلقک
 عنان طاقتی الدن کتمش ایدی زیاده قتلقدن و اچلقدن و کوک قپوسی بر اوزره بغلمش ایدی
 یعنی یغور یغمز ایدی و بر بوزندن برکات قالمش ایدی و اهل زمینک فریاد و فغانی آسمانه
 اولاشمش ایدی اچلقدن و قتلقدن (خلق یرینه در و ایشان یازا نلر نسخه لری تنبع ایلماشلر
 (قطعه) نماد جانور از وحش و طیر و ماهی و مور * که برفلک نشد از بی نوازی افغانش)
 جانور نونک سکونیه و واولک قحیله جانلی دیمکدر زبرا و واولک قحیله ادات نسبتدر (از
 بونده حرف تبییندر (وحش انسانله مانوس اولیان حیوان) که حرف بیان (نشده بونده
 زفت معنای سنده در (بی نوازی بی زادی و بی نعمتی دیمکدر (دو درویش خراسانی حکایه سنده
 نوانک معنای بیان ایلوب بونده صحاح فرسندن نعمته نفسیر ایدنه تعرض ایلین بی وجه
 تعرض ایلش (افغانش شین ضمیر جانوره راجعدر (محصول بیت) وحش و طیر و ماهی

رد سروری
رد سروری

مطاب

قرح فالت فحی و رانک
سکونیه صفت
مشبهه در
(محمد اسعد)

رد سروری
رد شعی

رد سروری

رد ابن سید علی
و سروری

رد سروری

و موردن جانلی قالدیکه نواسر لادن فلک افغانی کندی یعنی کندی نشد ل فاعلی افغاندر
 حاصلی جیع جانلی لمحت و عذابده ایدی قتلقدن (عجب که دود دل خلق جمع می نشود *
 که ابر کرد و سیلاب دیده بارانش) دود دل خلق لامیه لدر مجازا (می نشود تقدیری
 نمی شود در ضرورت وزن ایچون بویه اولدی (که بونده حتی معنای سنده در (کرد فعل
 مضارع مفرد غائبدر کرد بدندن که اصلنده د ونگ معنای سنده در نکه کردی فعلنده مفصل
 بیان اولدی ایدی علی کل حال صیورت معنای سنده استعمال نقل طریقله در (سیلاب هر کدر
 سبل ایلدین سبل عربیدر صوبیلی دیمکدر (دیده به اضافتی استعاره طریقله در (بارانش
 شین ضمیر ابره راجعدر (محصول بیت) عجبدر که چوق اغلوب یاش د ونگدن و آه و ناله
 ایتمکدن خلقک کوکلی توتی بولت اولوب کوزلری سیلابی باران اولیه یعنی عجبدر که
 خلقک کوکلی توتی جمع اولیه که بوات اوله و کوزلری سیلابی اول بلودک یغموری اوله
 حاصلی بوجمل تجدد زرا حددن زیاده آه و ناله و کر به ایلدیلر قتلقت محنت و عذابندن
 (در چنین سالی مخشی دوزار دوزستان که سخن در وصف اوترک اد بست خاصه در حضرت
 بزرگان و بطریق اهل از سران در گذشتن هم نشاید که طائفه بر عجز کوبنده جل کنند پس
 برین د ویت اختصار کنیم که اندکی دلیل بسیاری بود و مشتی نمونه خرواری) سالی یا
 حرف وحدت (مخشی یا حرف وحدت) مخش تعفیل بایندن اسم مفعولدر بولکش ظاهر
 بودر که پشت انساندن کنایتدر (دوزار دوزستان دعاه در دوزستاندن ایراغ اوله دیمکدر
 بود عالمک معنای سنده که حرفی ایراد ایدن یعنی بر مخش که دوزستاندن ایراغ اولسون دین
 ادایه خلل و یرمش (که حرف رابط صفت (سخن مبتدا (وصف اومصدرک مفعولنده
 اضافتدر (ترک ادب دخی بویه در و خبر مبتدادر (خاصه خصوصاً دیمکدر نکه نظامی
 مخزن الاسرارده بیورر (بیت) هست زیاری همه راناکر بز * خاصه زیاری که بود دستگیر
 تشدید ضرورت وزن ایچون کتمشدر (حضرت حضور معنای سنده در (بزرگانه اضافه
 لامیه در (با حرف مصاحبت (طریق اهل بیانه (سران لامیه (سرجهت و سودا
 معنای سنده در و آن اشارتدر وصف مخش (در گذشتن تجاوز ایلک دیمکدر یعنی اهل ایلک
 (نشاید لایق دکل (که حرف تعلیل (طائفه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل همزه
 حرف وحدت دین سابق اوزره ذاهب اولمش (عجز کوبنده لامیه در (بر عجز کوبنده
 جل کوندک مقدم مفعولیدر (برین بونده بدین معنای سنده در نکه بعض نسخه ده بویه واقعدر
 (با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف (کنیم فعل مضارع متکلم مع غیره و یا فعل امر متکلم
 مع غیره در اختصار ایدر ز و یا ایلده لم دیمکدر (که حرف تعلیل (اندکی مبتدا (دلیل بسیاری
 لامیه در و مبتدای ثانی (بود فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدای ثانی و جمله اسمیه خبر مبتدای اول
 وایکی یا حرف تکبیر حرف مصدر (و حرف وحدت طوالتدر معنی جهتنه ناظر اولامش (مشتی
 یا حرف وحدت بونده بر آوچ دیمکدر (نمونه اورنک دیمکدر (و همزه اضافه ایچون کتمشدر
 (خروار اصلنده اشک بوکنه اسمدر صکره هر یو که اطلاق ایلدیلر تحریف ایدوب ترکیجه
 خرا دیدیلر شول معروف ظرفه (و بعضیلر دیدیلر خرا غرار دندر غنی خایه تبدیل ایلدیلر
 (یا حرف وحدت در حرف اصلیه دینلر عندی سوبلش (نمونه خرواری لامیه در (محصول ترکیب)
 شوچلین بر خط و غلا سنده بر مخش د و ستلردن ایراغ اولسونکه الگ وصفنده سوز سوبلک
 ترک ایددر خصوصاً اکابر نظرند و طریق اهل الله الگ اوصافی ذکریدن تجاوز ایدوب
 کچمکه لایق دکلدر زرا بعض طائفه کوبنده نک عجز بنه جل ایدر که قادر اولدی شانه

رد شعی

رد شرح جیعا

رد ابن سید علی
و سروری

کوره وصف ایلکه دیرلر پس بویکی بیتله اختصار ایدمه لم که ازاجتی نسنه چو غک دلیلی
 اولور و برآوج نسنه برآشک یوکندن اورنک اولور (قطعه) کرتربکشد آن مخت را *
 تتریراد کرتباید کشت (تترتاتاردن مخففدر ضرورت وزن ایچون) بکشد بانک ضمی و سکون
 کاف عریله ضرورت وزن ایچون (تتری یا حرف تنکیر و راداد مفعول) دکرلفظ مشترکدر
 دخی معناسیله غیر معناسی ییئنده دکرکس دیمکدر (نباید کشت کشتن معناسند در شراح
 دکریرینه بدان بازارلر لیکن صحیح نسخله مخالف یازمشلر (محصول بیت) اگر اول مختی
 تاتار اولدر رسه قتلنه تاتاری تعین ایلدیکی آنکیچوندر که اول زمان عرب و عجمک پادشاهی
 هولاک وایدی و اول جیع عسکر یله کافر تاتارلر ایدی و تاتار زیاده بی رحم و خونخوار اولور
 علی الخصوص که کافر اوله تتری دخی انک ایچون قتل ایلامک ککریک و یاغیر کیمسه تتری
 انی قتل ایلدیکی ایچون اولدر ککریک حاصلی بویله مختی قتل ایدن تاتاری قصاص
 ایلامک ککریک (چند باشد چو جسر بغدادش * آب در زبر و آدمی بر پشت) جسر جیمک
 کسری و سبک سکونیه ککریک اوزرینه قوریلن کوپر یکه بغداد ک کوپر یعنی بویله در
 (وشین ضمیر مذکور مخته راجعدر) آب باشدک اسمی (و در زبر خبری) آدمی آبه معطوفدر
 (بر پشت در زبر کبیدر) (محصول بیت) نیچه بدک بغداد کوپر یسی کی اوسئندن آدم التندن
 صوچکه یعنی اوزرنده آدم التنده صو اوله آب در زبر فر جنک صولمه سندن گایندر
 (چنین شخصی که طرفی از نعت اوشندی دران سال نعمت بی کمران داشت تنک دستارنا
 سیم وزر دادی و مسافران را سفره نهادی کوهی در ویشان از جور فاقه بجان آمده
 بودند آهنگ دعوت او کردند و مشورت بمن آوردند سر از موافقت باز زدیم و کفتم)
 شخصی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت) نعت بونده وصف و یا صفت معناسنه در
 (زیر نعت مدحده مستعملدر) (اویه اضافت لامیه در) نعمت بی کمران بیانیه (تنک
 دست وصف ترکیبدر بحسب لغت الی طار یعنی الی یوفقه فقردن کایدن و الف و نون ادات
 جمع و یا حرف صله (دادی یا حرف حکایه) نهادی یا سیده بویله در (کروه بلوک دیمکدر و یا حرف
 وحدت) درویشان بدلدر کروهدن (جور فاقه لامیه در) (بجان یا حرف صله جان کایدلر ایلدره
 مستعملدر جاندن اوصانیدلر دیمکدر) (آهنگ دعوت او مصدرک مفعولنه و لامیه اضافتدریدر
 یوکلامدن معلومدر که حضرت شیخک در ویشلر بی دعوت ایلش اوله) (مشورت ممک و اووک
 ورنک فتحه لریله و شبنک سکونیه و مشورت ممک فتحی و شبنک ضمی و اووک سکونیه و شوری
 شبنک ضمی ورنک فتحه لریله بر معنایه در طائشقلای دیمکدر) (سر از موافقت باز زدیم یا شمی انلره
 موافقت ایلکدن کرواوردیم اعراض ایلدن کنایندر) (محصول ترکیب) و نیچلین بر شخص که نعتندن
 بر مقدار بی ایشندک اول سنه ده نعمت بی نهایی سی واریادی حاصلی اهل مکنت و قدرت ایدی
 الی یوفقه اولنلره اچمه ویردی و مسافران و غربایه سفره قوردی یعنی ضیافت ایلدی
 بر بلرک درویشلر فقر جورندن جاندن اوصانیدلر ایدی آنگ دعوت و ضیافته قصد ایلدیلر
 و بکا مشورت کتوردیلر یعنی بیتله مشاوره ایلدیلر انلره موافقتدن اعراض ایلدم و دیدیم (قطعه)
 نخورد شیر نیم خورده سک * و ریشخی بمیرد اندر غار) نخورد فعل نیی استقبال شیر فاعلی
 (نیم خورده نیمه و ایچمه دن بر کیمسه نک و یا بر نسنه نک آرتغنه دیرلر فضل معناسنه که عریجه
 سوردیرلر) (سکد اضافتی لامیه در ایتک آرتغنی دیمکدر) (و روا و حرف حال و رای مفرده حرف شرط
 اگر دن مخففدر شراح و اوسنرا کرازمشلر لیکن صحیح نسخله مخالف یازمشلر) (بسخنی یا حرف
 مصاحبت و یا ظرف) (و یا حرف مصدر) (غار مغاره معناسنه در) (محصول بیت) ارسلان ایت آرتغنی

تتر و تاتار کی مخففا
 اعتلر در تخفیف ضرورت
 ایچون اولوب کلام
 منثور فصاحده دخی
 واقع ایکن شارح
 مرحومک عبارته سی
 بونی ایهام ایدر قندبر
 (محمد اسعد)
 رد شراح جیمه

رد شراح جیمه

بیمز حال بو که مغاره ده شدت جوعله اولور سده (تن به بیچارگی و کرسنکی * بنه و دست پیش سفله
 مدار) تن مصراع ثانی اولنده (بنه فعلنک مقدم مفعولیدر یا حرف صله) (بیچارگی کافهای
 رسمیدن بدل) (و یا حرف مصدر بیچاره لکه دیمکدر) (کرسنکی کاف عجمک ضمی ورنک سکونی
 و سبک کسریله و یای مصدر ایلله آخلق دیمکدر بویکی لفظ بنه فعلنک مفعول غیر صریحدر
 (بنه یا حرف تأکید و نه نونک کسری و های اصلیه ایلله فعل امر مفرد مخاطب قود دیمکدر) (و او حرف
 عطف) (و مدار معناسده بنه فعلنه معطوفدر) (و دست مفعولی) (و پیش ظرف مکانی) (و سفله به
 اضافتی لامیه در) (محصول بیت) تنکی بیچاره لکه و آخلق قوی یعنی تسلیم ایلله و الیک الحق اوکنه
 طوقه یعنی احتیاج عرض ایلله دیمکدر کنایندر (کفر بیدون شود بنعمت و مال * بی هنر یا هیچ
 کس مشمار) (هیچ کس یا حرف تأکید) (مشمار فعل نهی مفرد مخاطب صایمه یعنی حسابیه
 المله) (محصول بیت) اگر نعمت و مالله فریدونده اولور سه هنر سزری هیچ کیمسه صایمه یعنی
 بی هنر اولانی هیچ صایمه حاصلی انسان برینه قومه دیمکدر (پرنیان و نسج برناهل *
 لا جور و طلاست بر دیوار) پرنیان منقش قوماش جنسنه دیرلر و نسج اگر بهالو قوماشه
 دیرلر یعنی معتبر قوماشه دیرلر (بر حرف استعلا) (ناهلدن مراد ناداندر) (لا جورده معروف
 و طلاطیانک کسریله بالذات تونه دیرلر) (محصول بیت) نادانک اوزرنده پرنیانله نسج دیوارک
 اوزرنده لا جور دایله طلا کیدر ادات تشبیه مضمردر یعنی نااهلک اوزرنده اگر بهالی قوماشلر
 لا جور و التون صویله منقش دیواردر طلا بی عجم اما ایدوب طلی دیرلر موسایی موسی و عیسایی
 عیسی ایلدیکاری کی (حکایت) حاتم طایی را گفتند از خود بزرگتر هست در جهان دیده و یا شنیده
 گفت روزی چهل شتر قربان کرده بودم و با امرای عرب بکوشه صحرا بیرون رفتم خار کنی را دیدم که
 پشته خار فراهم آورد کفتم بمهمانی حاتم چرا زوی که خلق بر سمات او گرد آمده اند گفت (بیت)
 هر که نان از عمل خویش خورد * منت حاتم طایی نبرد) من اورا اهمیت و جوانمردی برتر از خود دیدم
 حاتم عرب تانک کسریله او قوراسم فاعل وزنی اوزره اما عجم تانک فتحیه استعمال ایدر شارحک
 بری عجم تایی مفتوح و قود یغنه واقف اولدیغندن فتح تابه کرددر (طایفه اضافتی بیانیه در
 طایی اسم منسوبدر طی قبیله سینه سید وزنی اوزره) (پس طایی قبیله سینه منسوبدر دین اصل
 لغت طی اولوب نسب شاذه دن اولدیغنه آگاه دکل ایش) (بزرگتر اسم تفضیل) (و همت هانک
 فتحی و کسریله فاعلی معناسی قصد و ارادندر) (دیده ده و شنیده ده اولان یا ضمیر خطاب و همزه
 حرف توسل) (همزه ل خطاب ایچوندر دین قابل خطاب دکل ایش) (روزی یا حرف وحدت
 (چهل فرق) (امر ای عرب لامیه) (امر امیرک جمیدر زبر فاعیل وزنی اوزره اولان اسم اکثر بو وزن
 اوزره جمع اولور فقیرک فقرا کی) (خار کن وصف ترکیبدر کشدندن دکن قریبی) (و یا حرف وحدت
 (دکن بولیجی د نسه ده جائز) (اما قوباریجی دیمز بعض شارح دیدکی کی) (که حرف بیان
 (و یا حرف رابط صفت) (پشته ده به و یغنه دیرلر بونده مراد یغندر) (پس ارقه بوی دین غلط
 سوبلش) (خاره اضافتی بیانیه در) (پشته ده اولان همزه وحدت ایچوندر دین ایکی وجهله
 خطا ایلش قندبر) (فراهم آورده جمع ایلش دیمکدر) (یا حرف صله) (مهمان ممک کسری
 (وهانک سکونیه قونغه دیرلر که عریجه ضیف دیرلر ضادک فتحیه) (و یا حرف مصدر) (که
 حرف تعلیل) (خانی یا حرف وحدت) (بر حرف استعلا) (سماط بونده سفره معناسنه در
 (گرد آمده اند جمع اولشار) (هر که تقدیری هر کس که در حذف و ایصال طریقه ترک اولندی
 پس هر که مبتدا) (نان خوردک مقدم مفعول صریحی) (واز عمل غیر صریحی) (عمل خویش
 لامیه در) (خورد و اور سمیه خاتک ورنک فتحه لریله فعل مضارع مفرد غائب دیمکدر

رد شمی
 رد سروری

رد شمی
 یوایی ایلله قوبار منک
 فرقی ندر بیان بیور یله
 (محمد اسعد)

رد شمی

رد شمی

(منت حاتم طای مصدرك فاعله اضافتیدر) نبرد فعل نفي مستقبل مفرد غائب التزمیدر
 (بوند) كتور من مراد در (من اورا بنانی دیمكد) بهجت با حرف ظرف و با حرف
 مصاحبت (جوانمردی یا حرف مصدر) برتریو جسه رك یعنی اعلى (محصول حکایه)
 حاتم طای به دیدلر کند کن او اورق همتی کچسه جهاند کورهش و بالیشتمش بهسین
 حاتم دیدی برکون قرق دوه قربان ایلشیدم وعرب بکله کوشه صحرا به طسره کتیش ایدك
 برخار کنی کورد م دکن یعنی جمع ایلش دیدم نیچون حاتمک ضیافتنه وارمزین که بر بلوك خلق
 انك ضیافتنه واروب سفره سی اوزره جمع اولمشلر خارکن بوینله جواب و پردی یعنی
 هر کیمسه که کنندی عملندن اتمک بر یعنی هر کس که کنندی کسبله معاش ایدر حاتم طایینك
 منانی کتور من حاصلی انك منی یوکنی چکمن حاتم دیدی بنانی همتده وجوانمردلکده کندمدن
 یوجهرك کورد م یعنی انی کندمدن زیاده بلند همت کورد م (حکایت) موسی پیغمبر
 علیه السلام درویشی را دید که از برهنگی بر يك اندر نهان شده بود گفت یا موسی دعا یی بکن
 تا خدای تعالی مرا کفافی دهد که از بی طاقتی بجان آمدم موسی علیه السلام دعا کرد تا حق تعالی
 اورا دستکاهی داد پس از چند روزی که از مناجات باز آمد دیدش گرفتار و خلقی اتوبه بر و کردامده
 گفت این را چه حادثت گفتند خبر خورده و عریده کرده و یکی را کشته اکنون قصاص
 میکنند) درویشی را یا حرف وحدت (ورادات مفعول) برهنه باده فتح و کسرجاؤرا
 مفتوح در جلاق دیمكد عربجه عربیان دبر لر عینك ضمیمه و کاف عجم هاء رسمیدن بدلدز
 (ویا حرف مصدر جلاق دیمكد) (یا حرف ظرف) (ریك رانك کسری و کاف عجمله قوم
 دیمكد) عربجه رمل دبر لر رانك فتحی و همك سکونیه (اندربا متضمن اولد بغی معنای
 ظرفیتی تأکید ایدر) نهان نونك کسریله کرنی دیمكد (دعای یا حرف وحدت و یا تکبیر
 (تا حرف تعلیل) کفافی یا حرف وحدت و یا تکبیر (که حرف تعلیل) (دستگاه دالك فتحی
 وسین و تانك سکونیه قدرت و مکن دیمكد) (یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر) (حرف وحدت
 تخصیص ایاین امان نظر ایلامش) (دستگاهیدن صکره داد برینه دهده اجابت آمدن از لیر
 صحیح نسخله مخالف بازمشلر) (دید فاعلی موسی) (وشین ضمیر درویش برهنه راجع در
 (خلق یا حرف تکبیر) اتوبه فتح همزه و سکون نون و ضم با و هاء اصلیه ایله چرق معنای
 یعنی کثیر) (عریده سرخوش صواشته دبر لر) (محصول ترکیب) حضرت موسی بر درویشی
 کوردی جلاقیدن قوم ایچنه نهان اولمش یعنی کنندی بنی قولله سترایش دیدی یا موسی دعا ایله
 خدا بکا کفافی و یر که طاقسز لکدن جاندن بیرار اولدم موسی دعا ایلدی تا حق تعالی
 اکافدرت و مکن و پردی نیچه کوندن صکره موسی مناجاتدن کادی حرینی مؤاخذه
 و گرفتار کوردی و اوزرینه خلق کثیر جمع اولمش دیدی بوگانه حالت اولدی دیدلر که خ ایچمش
 و سرخوش ایله غوغا ایلش و برینی قتل ایلش شمعی قصاص ایدر لر (بیت) کربه مسکین
 اگر پر داشتی * نخم کچشک از جهان برداشتی) کربه مسکین بیانیه (بربا عجمك فتحیه بونده
 قن معنای در) داشتی حکایت حال ماغنی مفرد غائب قن طونایدی یعنی قنادی اولایدی
 (نخم معروف) (کچشک کاف اولی بعض انجم عربی و بعضی عجمی اوفودیلر و جیم
 عربی در کاف ناییده) برداشتی فعل ماضی حکایت حال مفرد غائب جزاء شرطدر قالدردی
 دیمكد (محصول بیت) مسکین کدینك اگر قنادی اولیدی سرچه نك نخمنی جهانندن قالدردی
 یعنی فرصت اند کبرسه دنیاده بر سرچه قومازدی المادق (بیت) بویت شجره اخب اوزانندن
 اولد پیچون شراح بونی نثرظن ایلش که نثرشکلده بازمشلر) عاجز باشد که دست قدرت یابد

رد سروری
رد شرح جیعا

نچشکده برهنه
یعنی سرچه معنای
افتد ر شلا

رد شرح جیعا

بر خیزد و دست عاجزان برتابد) عاجز تقدیری شخص عاجز در (باشد که اولور که) دست
 قدرت بیانیه در و بایدك مقدم مفعولی (یابد بونده بوبله معنای در یابیدن) (برخیزد فعل
 مضارع مفرد غائبدر برخیزیدن قالدقار) (واو حرف عطف) (دست عاجزان لامیه و برتابدك
 مقدم مفعولی) (بر حرف تأکید) (تابد فعل مضارع مفرد غائبدر تابدندن تافتندن دیدنلر خطا ایلدیلر
 (محصول بیت) عاجز و زبون کیمسه اولور که قدرت الی بولور یعنی قادر اولنجه قالدقار و عاجز لک
 الی بورر حاصلی عاجز اولور که اکافدرت ال و برنجه ضعیف و زبون اولنره جور و جفا ایدر نکه
 عالمده تکرار مشاهد در (باشد بونده اولور و اوله معنای متحملدر یعنی چوق واقع اولور که
 عاجز اولان کیمسه قوت و قدرت صاحبی اولنجه یعنی اکافدرت ال و برنجه عاجز اولان کیمسه لک
 ان بورر یعنی جفا و اذالدر) (موسی علیه السلام بحکمت جهان آفرین اقرار کرد و از نجاسر
 خویش استغفار و ایت (ولو بسط الله الرزق لعباده لبغوا فی الارض) (برخواند) با حرف صله
 (حکمت جهان آفرین لامیه) (جهان آفرین وصف ترکیبدر تقدیری خدای جهان آفرین در نجاسر
 تفاعل باندن مصدر در جرأت معنای ثلاثی جسا ایدر پس نجاسره کستا خلق دین کستا خلق
 ایلش) (خوبشه اضافتی لامیه در) (استغفار دین صکره بر کردلفظی مقدر در) (او حرف شرط) (بسط
 فعل ماضی مفرد مذکر غائب فعل شرط) (الله لفظا مرفوع فاعلی) (الرزق رانك کسریله مفعول
 صریحی) (اعباد غیر صریحی) (لبغوا فعل ماضی جمع مذکر غائب جواب شرط) (فی الارض ظرف
 مکاندر لبغوا فعلك) (محصول ترکیب) حضرت موسی علیه السلام خدانك حکمتیه اقرار ایلدی
 و کدینك اول حریف ایچون ایلدیکی دعا به جرأتندن استغفار ایلدی و مذکور آیتك مضمونی
 اوقودی و اگر خدا قوللر بنه رزقی واسع ایلسه بر بوزنده البته بری بری اوزره از غولنق ایدر لردی
 یعنی جیعی غنی ایلسه بری برینه ظلم ایدر لردی و اگر قوسنی فقیر ایلسه هلاک اولور لردی
 (دیدلر که بآیت کریمه اصحاب صفه نك بر طائفه سی حقنه نازل اولدی که وسعت رزق و غنا طلب
 ایلدیلر (بیت) ماذا اخاضك یا مغرور فی الخطر * حتی هلكت فلیت النمل لم یطر) ماذا اسلوب
 عربیت اوزره ایکی وجهله اعراب اولور پر یسی ما اسم استفهام محلا مرفوع مبتدا و ذا اسم موصول
 الذی معنای (اخاض فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر افعال باندن ادخال معنای اما اصلده
 صوده مستعملدر یعنی صوبه ادخال ایلک مثلا اخاض دابته فی الماء اذا ادخلها دبر لر یعنی
 طواری صوبه کیوردی ثلاثی لازمدر افعاله نقل ایلکله متعدی اولور حاض یخوض خوضا
 و خیاضا نصر باینك اجوف و او یسندن کاف ضمیر منصوب محلا منصوب مفعولی (وجهله فعلیه
 اعرابدن محلی یوق صله سیدر ذانك و ذا صله سیله اعرابدن محلا مرفوع خبر مادر (وجهله
 اسمیه نك اعرابدن محلی یوق جمله ابتدایه) (یس معنی نه نسنه در شولکه سنی ادخال ایلدی
 دیمكد) (ایکینجی وجه اولد که ماذا مجموعی اسم واحد اعتبار اولنه ای شی معنای محلا مرفوع
 مبتدا نه نسنه دیمكد) (اخاضك جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا معنای ای شی
 جهلك خاضدیمكد یعنی سنی نه شی داخل و مقیم قادی دیمكد) (یا حرف ندا) (مغرور نادای
 مفرد معرفه مبتدا ضم اوزره) (فی الخطر جار مع الجرور اعرابدن محلا منصوب مفعول فیه در
 اخاض فعلك یعنی غیر صریح ظرفیدر) (خطر خاء معجم نك و طاء مهمله نك فتحه لیه اشرف
 علی الهلاک ایله تفسیر ایدر لر یعنی هلاک قریب اولدی) (حتی بونده تاء تعلیلیه معنای در) (هلاک
 فعل ماضی مفرد مذکر مخاطبدر ضرب باندن هلاک و هاوکا و مهلاک و مهلاک و مهلاک
 کلور مصدر لر) (اسمی هلاک کلور هانك ضمیمه مصدری تهلاکده کلور شد و ذا فاحفظ) (فلیت
 فاشرط محذوفه جوابدر) (لبت لامك فتحیه حرفدر حروف مشبهه بالفعلدن) (نمل نونك فتحیه

رد شرح جیعا

رد شمی

مطلب اعراب ماذا

مطلب

اولکی مهلاک لامك
فتحی ایکینجی
کسری او چچیمسی
ضمیمه و مهلاکینه
لامك ضمیمه در
(محمد اسعد)

قرنجه دیکدر لفظا منصوب اسم است در (لم بطر طانک کسر یله فعل مجسد مفرد مذکر غائب
جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبریت در ایکی را ضرورت وزن ایچون کسرک اشباعیه
اوقنور که تقدیرا بریامتولد اولور بعض شارح لم بطرک طاسنی مفتوح اوفتقی کرک خطرک
طاسنه قافیه موافق اوله دیمش و بعضی قحک جوازیه حکم ایلمش لیکن ایکی به سهوا ایلمش
زیرا ط و حرکتی حروف و حرکات قافیه به داخل دیکدر قنبدر (لم بطرده طافقیله ورا کسر یله
اوقنور قافیه ضرور ایچون دین خطا ایلمش زیرا طانک حالی مذکور کیدر امارانک کسری وتولد
یاسی ضرورت وزن ایچوندر ضرورت قافیه تعلقی یوقدر قنامل (محصول بیت) ای مغرور سنی
نه شروع ایتردی خطرناک محله تا کیم هلاک اولدک یعنی مخوف محله سنی نه نسنه اداخل
ایلدیکه هلاککه سبب اولدی نه اولیدی قرنجه او چسایدی جیع دلارده قرنجه قنادلانسی
ضرب مثلدن مذکور صرک مثلدن و عجمک کی بوندن صکره کلن قطعه ده گندی حضرت شیخ
ایراد ایدر و ترکیده قرنجه نک قنایدن زوالی دیر (نظم) سقله چوجه آمدوسیم وزرش سبلی
خواهد بضرورت سرش) بویکی بیی رباعی دیو یازنلر احوال نظم دن عجب بی بهره ایملر
و بونظمه بیت اطلاق ایلمش و شرحه بیت یازان هنوز بیت نیه دیر بلزیمش (سقله اصل لغته
سینک قحی وفانک کسر یله اسم جعدر الحقی قوم معناسنه صکره بعض عرب فانک کسری سینه
نقل ایلدیلر بعد سلب حرکت سین و سقله دیدیلر بینه جمع معناسنه لیکن عجم بوشکلی مفردده
استعمال ایلدی بونده کی الحقی معناسنه برانقدیر یله آمدک مقدم مفعول ایدر (زرش ضمیر سقله یه
راجعدر) سبلی سینک ولامک کسر لریله و یای اصلیه ایله ترکیده سله معناسنه در هیزده دیر
سبلینک یاسنه کسر حرکت و یز یز ضرورت وزن ایچون دینلرک صورتنه سبلی اوره کی کرک
احوال وزنه مطاع دکل ایکن بویله کابلره شرح یاز دقلمی ایچون یایه کسر حرکت
و یرمکسزین موزوند رنکه مولانا جامی بسمله عروضنده تقطیع ایلدکه مفعولان مفعولان
فاعلات یورمشدر بونکده اولی مفعولان کلکله ناموزون اولماز نهایی سائر مصارعه تقطیعده
موافقت اولمز لیکن ضررده و یرمکسزین اوزانی تنبع ایدنه معلومدر نظامینک مخزن الاسرار
اولی ونوایینک حیرت الابرار اولی بسمله ایله واقع اولمش و سائر یساک تقطیعاته موافق دکل
ایکن موزوند حضرت مولانا جامینک تقطیع ایلدیکی کی (سبلی بعض شارح اوغلانچقلمک اساءت
حبتنده یوزینه اوریلان طابعه ایله بیان ایلمش و بعضی اکسبه اوریلان سله به تخصیص
ایلمش لیکن ایکسیده تخصیصده خطا ایلمش زیرا استعمالده ایدر رنکه ترکیجه ای بیله معلومدر
سبلی سله معناسنه در اکامصل اولان همزه وحدت ایچوندر دین ایکی جهتدن خطا ایلمش زیرا
بونده همزه نک وجودی یوغیکن همزه اثبات ایلمش و وحدت ایچون منصوص اولان بایکن
وحدته دلالتی همزه به حکم ایلمش (بحقیقت باحرف طرف یا حرف مصاحب بعض نسخهده حقیقت
یرینه ضرورت دوشر) سرش ضمیر بینه سقله یه راجعدر (محصول بیت) الحقی کبسه یه که منصب
والتون واجه کله یعنی بومذکور که مالک اوله دنا نندن نامعقول و ناشایسته ایشلر و تکبر
وغرور بغیر پس انک باشی بالضروره و یا بالحقیه طابعه استر حاصلی اکا نادیب لازمدر
(این مثل آخرنه حکیمی زد ست * مورهمان به که نباشد پرش) این اسم اشارتدر مصراع ثانی به
(ومثلدن مراد ضرب مثلدن که مصراع ثانیدن عبارتدر) (آخرادات ناکید و تقریر نه)
بونده ادات استفهام انکاریدر (حکیمی یا حرف وحدت) (زد ست اصلنده زده استدر ضرورت
وزن ایچون حذف و ابصال ایلدی (محصول بیت) بوضرب مثلی بر حکیم اورمدمی یعنی البتة
اوردی قرنجه نک اول یکدر که قنادی اولید حکیمک سوزی حاصلی بودر که قرنجه نک قنایدن

رد ابن سید علی

رد سروری

رد شعی

رد ابن سید علی

رد شعی

رد شرح جیغیا

رد ابن سید علی

رد سروری

رد شعی

زوالی قصه دن حصه بودر که حضرت موسی علیه السلام دعا ایلدیکی کبسه نک غنا سبب قصاصی
اولدی (حکمت) پدر راعسل بسیارست و لیکن پسر کرمی دارست) کرمی دار وصف ترکیبدر
حرارت دار معنا سنه زیر کرمی یای مصدر یله حرارته دیرلر کرکسه ذاتی اولسون کرکسه
عارضی حار المزاج دین ذاتی به تخصیص بلا تخصیص ایلمش (محصول ترکیب) بو حکمت سابق
حکایته تمثیل طریقله واقع اولمش یوردر که پدرک عسلی چوقدر اما اوغل حرارت داردر یعنی
باباسی اوغلنه عسل و یرمدمی بخلندن و خساسنندن دکلدر بیلکه ضررندن خوف ایدر که
حرارتی آتوره دیوقور قارایمدی الله تعالی هر کسی غنی ایلدیکی اول جهتدندر که هر کس غنایه تحمل
ایلمز حضرت موسی علیه السلام حقهده دعا ایلدیکی فقیر کی (بیت تمام مقصودی توضیح و تنویر
ایدر) (بیت) آن کس که توانکرت غنی گرداند * او مصلحت توازنو بهتر داند) توانکرت قوت
وقدرت صاحبی دیکدر و ناضیر خطا ایدر (گرداند فعل مضارع مفرد غائبدر کرد ایدندن
نصیر معناسنه سابقله مذکور اولان کی) (محصول بیت) اول کبسه که سنی غنی ایلمز یعنی الله تعالی که
سنی اغنیادن و صاحب ثروتدن ایلمز اول سنک مصلحتکی و سکا لایق و موافق اولانی سندن
یکرک بلورز براهر کس غنایه تحمل ایلمز فقیر ریک نشین کی که سابقا مرور ایلدی (حکایت)
اعرابی را دیدم در حلقه جوهریان بصره حکایت همی کرد که وقتی در سیاهان راه کم کرده
بودم و از زاد معنی بامن جبری نموده بود دل برهلاک نهاده بودم که نا که کبسه یا قتم پرازم و اید
هر کر آن ذوق و شادی فراموش نکتم که پنداشتم که کندم بریانت و باز آن تلخی و ناامیدی
که معلوم کردم که مر و ایدست) اعراب بریه ده ساکن اولان قومک اسمیدر اسم جنسدر
جعی اعراب کلور (پس شیخک اعرابی یورددیغی یاء وحدتدر) (ورا ادات مفعول) (حلقه دن
چار سولیدر مراد) (جوهریان یا حرف نسبت) (الف ونون ادات جمع جواهر صایجیلردن
عبارتدر) (حلقه نک اضافی بیانیه در) (و بصره یه لامیه در) (زاد معنی بیانیه در) (بیچکدن عبارتدر
هر نه ایسه) (پس زاد سفر ایچون النان طعام) (ومعنی ذخیره ایلدیلن طعام دین یالندن سو یلمش
(دل برهلاک نهاده بودم کوکلمی هلا که قومش ایدم) (یعنی هلاک اولغی مقرر ایلدیم ایدی) که
حرف بیان) (نا که کبسه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل مر و ایدر میمک ضمی و رانک
سکونیه انجو دیکدر) (شادی یا حرف مصدردر) (پنداشتم یاء عجمک کسر یله فعل ماضی متکلم
وحدته ظن ایلدیم دیکدر) (کندم بریان بیانیه کندم کاف عجمک فتحیه بغدادی دیکدر) (بریان بونده
قاورلمش معناسنه در) (شارحک بر یسی قاورلمش بغدادی دیدکدن صکره بعضیلر دید بلر که
اوتمه بغدادی در دیمش) (و بعض شارح قاورلمش بغدادی دیدکدن صکره بعضیلر دید بلر که
اوتمه بی مذکور شارحه اسناد ایدوب تعصب ایدوب دخل ایلمش لیکن بوقولی مدخولدر
(تلخی) (وناامیدی یاری مصدر یه در) (محصول ترکیب) بصره جوهر فروشلری مجلسنده
براعراب کوردم یعنی بر بریه نشین کوردم که حکایت ایلردی که بروقت بیابانده یول بترمش ایدم و زاد
معنیدن بکله هیچ برسنه قالمش ایدی کوکلی هلا که قودم یعنی موعی مقرر بلدم ناکاه انجودن
طلو برکبه بولدم هر کز اول ذوق و شادلغی فراموش ایلمزم که بولدم و غمده ظن ایلدیم که
قاورلمش بغدادی و بینه اول امید سزلیکی و اجیلغی که تحقیق بلدم که انجوامش قاورلمش بغدادی
دکل ایش (معنی بونده مراد لازم اولان نسنه معناسنه در دین بی معنی سو یلمش) (دلک ماقبلنده
بر و او ایراد ایدنلر زانلر ایلمش) (و باز لفظندن صکره فراموش نکتم عبارتتی ذکر ایدنلر یعنی کبایته
کتورنلر بی فائده ذکر ایلمش) (قطعه) در بیابان خشک و ریک روان * تشنه را در دهان
چه در چه صدف) ریک رانک کسر یله و کاف عجمک قوم دیکدر (روان صفت مشبهدر

رد ابن سید علی

رد سروری

رد سروری

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شرح جیغیا

افغان معناسنه (تشنه را را ادا ت تخصیص) صدق معروف (محصول بیت) قوری بیابانده
واقغان قومده یعنی بریه قومنده تشنه نک دهانده انجونه صدق نه یعنی ایکسی برابر بر زیر کسر
عطش ایدوب صوسراخی فاندراشارحک بریسی مصراع اولک معناسنده یعنی در بریه دیمش
و بریسی شویله ظن ایلش که ریک روانی باندرا و اعتراض ایلش لیکن مقصوده عدم وصولندن
کنندی معترض اولش (بیت) فیکم من عائب قولاً صحیحاً* وافته من الفهم السقیم (مردی
نوشه کا وفتاد از پای* در کربند اوچه زرچه خرف) مردی نوشه بیانیسه (نوشه از قدر
(کا وفتاد اصلی که او فتادیدی ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (که حرف رابط
صفت) و او فتاد واوله و و او سز افندردوشدی دیمکدر سقوط معناسنه (پس شراح
کا واصلندن که او ایدی (اضمیر غائب) (مردی نوشه به راجع) و فتاد فامک کسر یله بعضی سنک
قوی اوزره (و ضمیه بعضی سنک و بری برینک قولنه دخل و تعرض ایلدکاری هب فاسد در
(فارسیده بومقدار بضاعتله بویه معلق کلبه شرح باز مقی غرابنددر (از پای او فتاده فعلنه
متعلقدر (در حرف ظرف) (کربند قوشغه دبرل (زرمعروف) (خرف خاوزاء معجمه ابله سقسی
دیمکدر (خرفه سقسی پاره سی دینه اعتراض ایلین زائد ایلش (محصول بیت) از قسز
ارک که ایاقدن دوشه یعنی یورو مک طاق و قدرتی قلبه انک قوشغده التون اولق نه
سقسی اولق نه یعنی التونله طپراق اکا کوره برابر در زیر بونلر قارن طپور من قوشاغده التون
اولک معناسی بودر که عرب و عجم فقراسی التونی و اچیه بی قوشاغنه بغلر پس در برینه یازانلر
بومعنادن اکاه د کلریمش (حکایت) یکی از عرب از غایت تشنگی همی گفت
(نظم) یالیت قبل منیتی* یوما افوز بمنیتی) یا حرف ندا منادی محذوف تقدیری
یا الله (بیت حرفدر حروف سته دن اسمی و خبری محذوفدر (تقدیری لیت الحال کما
اتنی) قبل ظرف افوزدر (منیتة فعلیه وزنی اوزره اسمد موت معناسنه) و یا ضمیر
متکلم محلا مجرور مضاف الیه (یوما بدلد ظرفدن یومدن بونده مراد مطلق ظرفدر یعنی
مطلق وقت پس یومی تعریف مشهور یله تعریف ایلد کد نصکره اما بونده مناسب اولان یومدن
مطلق وقت مراد اولمقدردینه اعتراض ایلین بی تقریب تعصب ایلشدر (افوز فعل مضارع
متکلم و حده ظرف بولام دیمکدر نصر باندن اجوف و او بدرد (با حرف جر) منیه مملک ضمی ونونک
سکونیه آرزو و مراد معناسنده (و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه (و جار و مجرور افوزیه
متعلقدر (محصول بیت) یا الله نوبیدی موت و فوتدن اول برکون آرزو و مراد مه ظرف بولیدم
(نهر تلاطم رکبتی* فاظلم املاً قریتی) نهر مجروردر منیه دن بدل اولمغله مرفوع اولق جائز
مبتدا محذوفه خبر اولمغله (تقدیری تلك المنية نهر) تلاطم فعل ماضی مفرد مذکر غائب لغته
طبایحه اوزمقدر اما بونده مراد موج چار بمقدر زیر طلاز بری برینه طوقنقده ده مستعملدر
(رکبه رانک ضمی و کافک سکونیه دیز دیمکدر یا ضمیر متکلم و حده محلا مجرور مضاف الیه و رکبه
تقدیرا منصوب مفعول به صریحیدر تلاطمک وجهه فعلیه صفت نهردر (وظل ان مقدر له
منصوب جواب نمیدر تقدیری فان اظلدر فعلدر افعال ناقصه دن اصیر معناسنه فاعلی تحتنه
مستتر اناعبارندر متکلمدن (املاً فعل مضارع متکلم و حده در فتح بابنک مهورالامندن طولدرام
دیمکدر (قر به فامک کسر یله طلومه دبرل که عجم مشک دیره یک فیتی و شبنک سکونیه) یا ضمیر
متکلم و حده محلا مجرور مضاف الیه (و قر به تقدیرا منصوب مفعول به صریحیدر املاً نک وجهه
فعلیه محلا منصوب خبریدر اظل نک (محصول بیت) منیه دیدیکم برنهردر که موجی دیزی
چار پار یعنی بنم مرادم دیزه دک نهردر حاصلی دیزه دک ابرمه کبرسم و قر با می طولدر را اولسم یعنی

رد سروری

رد شرح چیه

رد سروری

خرف شارح مر حومک یازد یعنی
اوزره لغتدرده سقسی و طپراقدن یا پلان
چنق و جو ملک د بومفسر اولوب سقسی
قریبی دیمش یو غیکن سقسی قریبی دینه
اعتراض ایدنه زائد ایلش دیو اعتراض
برنده اولماتی کرکدر (محمد اسد)

رد ابن سبید علی

و سروری

رد سروری

نه اولایدی بویه ابرمه ظفر بولسم اولمندن اول (تلاطم فعل ماضی صورتند ه کلد یکی تغال
قصیدله در رفتدر (حکایت) همچین در قاع بسط مسافری کم شده بود وقوت و قوتش نمانده
و در می چند در میان داشت بسیار بگردید راه بجایی نبرد و بسختی هلاک شد طائفه رسیدند
و در مها پیش رویش نهاده دیدند و بر خاک نبشته) قاع بونده صحرا معناسنده (و بسط
بسط معناسنده ر یعنی اوزون و کبکش حاصلی بول صحرا دیمکدر (مسافری یا حرف وحدت
(کم کاف عجمک ضمیله یتک دیمکدر (کم شده بود یتش ایدی دیمکدر و وقوت و قدرتی دخی قوت
و نوشه سی (نمانده قالمشیدی بر بود تقدیر یله نکه اسجاعده قاعده در (بگردید چکرندی
یعنی مذکور صحرا ده چوق کردی (با حرف صله) جایی یا حرف وحدت (راه نبردک مفعول صریحی
(و بجایی غیر صریحی) (با حرف مصاحبت) (سختی یا حرف مصدر شدتله دیمکدر (طائفه یا حرف
و حدت (و همزه حرف توسل) (در مها ها ادا ت جمع اچیه دیمکدر (در مها نهاده نک مفعول
اولی) و پیش مفعول ثانسی و مجموعی دیدندک مفعول (بر خاک نبشته نک مفعول غیر صریحی) (و مضمون
بیت صریحی (محصول ترکیب) مذکور ایکی عربی بینی اوقیان عرب کی بر یوک صحرا ده بر مسافر
ضایع اولش ایدی (وقوت و نوشه سی قالمشیدی و بلند بر قایچ اچیه سیده و ارایدی صحرا ده
چوق طواندی و چکرندی و بریره بول ایلده مدی یعنی سلامت بقاسنه بول چقاره مدی و شدتله
هلاک اولدی هلاک اولد یعنی بره بر بلوک طائفه ایرشدی و کورد یلر اچیه بی بوزی اوکنه قومش
و طپراق اوزرینه بوقطعه بی یازمش (قطعه) کر همه زرجعفری دارد* مردی نوشه برنیکرد کام
زری راده تشدید ضرورت وزن ایچوندر (جعفری به اضافتی بیانیسه در جعفره مندوب التون
دیمکدر که ایریلکله و خالصغله مشهوردر (مردی نوشه بیانیسه (برنیکرد قالدرمن) (کام کاف
عجمه ادم معناسنده در که عرب خطوه دیر خای مجمه نک ضمی و طاء مهمله نک سکونیه و جازدر که
کام کاف عرب یله مراد معناسنده اوله زرقرینه سبله حاصلی مقام قرینه سبله زرقرینه سی تعارض ایدر
(محصول بیت) مردی نوشه ادم قالدرمن یعنی ادم نامن حاصلی حرکت مالک اوله مز و یا مراد بی
قالدرمن یعنی مرادنی المغه مالک اوله من کرکسه مالی جیعا جعفری التون ایسه ده یعنی مسافره
نوشه اولما یچمه زرخالص حرکت قوت و برمن زیر التون اکل اولماز (بعض شراح کاف عرب یله کام
اولماسنده تجویز ایلش و بعضی تجویزی رد ایلش لیکن ردی مردوددر (در بیابان فقیر سوخته را
شلغم یخته به که نقره خام فقیر سوخته بیانیسه (شلغم یخته به بویه در (نقره خامده بویه در
(نقره خام سکله لیمش کش (محصول بیت) بیابانده سوخته فقیره یعنی هوا و کوش
اسیغنده یا تمش فقیره یشمش شلغم خام کشدن یکدر زیر شلغم خدا اولور اما سیم خام اولماز
نقره خام سبیکه کش معناسنده در د بین مسامحه ایلش (حکایت) هرگز از دور زمان نالیده
بودم و روی از کردش آسمان درهم نکشیده مکروفتی که پایم برهنه بود و استطاعت پای پوشی
نداشتم بجامع کوفه در آدم دلتک یکی را دیدم که پای نداشت سپاس و شکر نعمت حق بجای
آوردم و بری کفتی صبر کردم) هرگز لفظ فارسیدر شرا حک بری اصلا دیمکله تفسیر
ایلش و بری اعتراض ایلش لیکن اعتراض نک اصلا اصلی یوق (دور زمان لامیه در بجازا
زیرا تغییرات زماندن عبارتدر زمان ایسه متغیر اولماز بلکه احوال باس متغیر اولور و تقدیر
(ننالیده بودم نون حرف نفی ایکنما مشیدم دیمکدر بی حضور اولما مقدر نکایتدر (کردش
اسم مصدر در دونش معناسنده آسمانه اضافتی لامیه در دور فلک دیمکدر (مکرادات استناددر
الامعناسنه (وقتی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) استطاعت قدرت معناسنده در
پای پوش وصف ترکیبدر یا چ معناسنده در (یا حرف وحدت) (با حرف صله) جامع کوفه

رد سروری

رد سروری

رد سروری

حضرت امام علی امامت ایلد یکی جامع در که کوفه شهر بنگ اندن غیری جامعی بود در
حضرت شیخ ک بیور دینی زمانه معهور ایش اما بوزمانه جدران ار بعد سی قالمشدر
باقیسی شهر کوفه کبی خراب و بیابانر شویله که اثر بنان نام و نشان قالمشدر (در آمد
داخل اولدم) دلتک وصف ترکیبدر کولکی طار دیمکدر قسوت قلبدن کنایتدر (شکر نعمت
مصدرک مفعولنه اضافیدر (و حقه اضافت لامیه) بر بلاء صله معناسنه در (بی ادات سلب
(کفش کاف عربک فخیله و سکون فایله بشمق دیمکدر (و یا حرف مصدر در (محصول ترکیب)
هرگز دور زماندن ایگله امشیدم و کردش آستادن بوزم پورنارم شیدم یعنی بی حضور و مضطرب
اولامشیدم الا بروقتده که ایام جلیق قالمشیددی یعنی یالک ایاق قالمایدی و بر بایج المغه
قدرتم بوق ایدی جامع کوفه به قاسی القلب یعنی کول طار فایله و بی حضور لغایله کوردم
بر یسینی ایاقسز کوردم یا یا یاقسز یا یکی ایاقسز پس حقل نعمتنه شکر ایلدم و بشمقسز لغه
صبر ایلدم که بشمقم بو غیبه الحمد لله تعالی الیم و یا غم صاغدر دیو اول کیمده دن عبرت الدیم
(قطعه) مرغ بریان بچشم مردم سیر * کتر از برک تره برخوانست (مرغ ظاهر بود که
بونده مراد مرغ خانگی در یعنی طاق مطلق مرغ دکدر تکه استعمال خلقدن معلومدر
پس مطلق قوش ایلد بیان اید نلر اصابت ایلامشدر (بر بلاء اضافت بیاباندر (یا حرف صله در
(چشم مردم سیر لایه و بیاباندر طوق آدمک کوزینه دیمکدر (برک تره تشدید ضرورت
وزن ایچوند و اضافت لامیه در (تره نور کیده بو استعمال در (خوان بونده سفره معناسنه در
(محصول بیت) بشمش طاق طوق کشینک کوزینه تره یا راغندن سفره سنده اکسکر کر
یعنی اندن بی قدر و قیقدر حاصلی بی اعتبار در ز را طوق قلغدن کوزینه کوزن (و آن که راد سته که
قدرت نیست * شلغم بخته مرغ ریاست) و آن که را اصلنده وانکس را که در حدف
و ایصال طریقله ترک اولندی (دستگاه و قدرت عطف تفسیر شکلد در (شلغم بخته بیاباندر
(مرغ بر بایده بویله در (محصول بیت) اما اول کیمده که قدرت و مکتبی بوقدر یعنی
فقیر اولان کیمده به بشمش شلغم همان بشمش طاقدر یعنی بشمش طاق کی خوره بکر
حاصلی اشتها به دایردر (حکایت) یکی از ملوک بانی چند از خاصان در شکارگاهی زمستان
از عمارت دور افتاد شب در آمد خانه دهقان دیدند ملک گفت شب انجاریم تازجت سرما
نباشد یکی از وزرا گفت لایق قدر پادشاهان نباشد انجا بخانه دهقانی ر کیک بردن هم
انجا خیمه زنیم و آتش افروزیم (از خاصان تنی چندی بیاند (یا حرف ظرف (زمستان زاتک
و میک کسره لایله قبش دیمکدر (خانه دهقانی لامیه در (و یا حرف وحدت (رویم فعل امر
متکلم مع الغیر کیده لم دیمکدر (یا حرف تعلیل (زجت سرما لامیه صوق زجت) (انجا افتعال
بایندن مصدر در صغمتی دیمکدر (رکبک ضعیف دیمکدر (زنیم و افروزیم فعل امر متکلم
مع الغیر در زیندن و افروزیدن (محصول ترکیب) پادشاهلردن بر یسی خالصردن
برینجه شخصله شکارگاهک برنده قبش کونی عمارتدن ابراق دوشدی یعنی اوایدی شهردن
دور دوشدی کیجه کلدی بر کویلی اوینی کورد بلر پادشاه دیدی کیجه انده کیده لم ناکیم
صوق زجتی اولیه یعنی صوق زجتی چکیده لم وزرادن بر یسی دیدی پادشاهلرک قدره
لایق دکل برضعیف کویلیک خانه سینه پناه ایلمک یعنی اوینه صغمتی بونده چادر
قورالم و آتش بالکلدرالم (دهقان را خبر شد ما حضری از طعام ترتیب کرد و پیش سلطان
بردوزمین خدمت بیو سید و گفت قدر بلند سلطان بدین قدر نازل نشدی و لکن نخواستند که
قدر دهقان بلند شود) دهقان را را ادات مفعول (ما حضری یا حرف وحدت بر ما حضری

دیمکدر (ز بر اما اسم موصول (حضر فعل ماضی مفرد مذکر غائب صله سیدر الذی حضر دیمکدر
(از طعام ما حضری بیاند (ما حضر ترتیب کردک مقدم مفعولدر (زمین خدمت لامیه در (قدر
قافک فخی ودالک سکونیه مقدار معناسنه در (بلنده اضافت بیاباندر (وسلطانه لامیه (بدین
دال هرزه بدیندراشارتدر پادشاهک کندینک خانه سنده مهمان اولمه (قدر قافک ودالک فخیله بله
بینه مقدار معناسنه در (نازل نشدی الحق اولمزدی (یعنی مرتبه سندن دوشمزدی (محصول ترکیب)
دهقانه خبر اولدی پادشاهانک خانه سنده میل ایدوب وزیر مانع اولدی (طعامدن بر ما حضری
ترتیب ایدوب پادشاه اوکنده ایلمتدی (وزمین خدمتی بوس ایلدی و دیدی (پادشاهک بلند مقداری
بنم خانه مه مهمان اولمه نازل اولمزدی یعنی قدرنه نقصان کلزدی ولیکن استبدیلر که دهقانک
قدری بلند اوله (ملک راسخن کفتن او مطبوع آمد شبانکه بمنزل او نقل کردند بامدادان خلعت
و نعمتش بخشید شنید مکه در رکاب ملک قدیمی چندی رفت و میکفت) (محصول ترکیب) پادشاه
انک سوز سوبلی مطبوع و مقبول کلدی کیجه سی یعنی همان اول کیجه انک منزلنه نقل ایلدی
ایرتسی پادشاه اکا خلعت و نعمت بغشلدی ایستد مکه پادشاهک اوزنکی سنده برینجه قدم یعنی
بر قاج ابق کیدردی و سوبلردی (قطعه) ز قدر و شوکت سلطان نکشت چیزی کم * زالتفات
بهمان سرای دهقانی) شوکت شینک و کافک فخیله و سکون و اوایل شدت حرب یعنی قتی صواش
و آلت حرب به کامل کیرمک حاصلی آلت حربی تمام اوستنه المغه دیرلر اما بجم هیت و عظمت معناسنه
استعمال ایدر (سلطانه اضافت لامیه در (نکشت کاف عجمک فخیله فعل نفی ماضی مفرد غائب
اولدی دیمکدر (زیرا کشتن و کیددن مترادف در اصلنده دوتک معناسنه در سابقا کرایلدی کمزکی
هر نوجهله اولور سه دوتک بونددر که انتقال معناسنه مستعملدر (مثلا شراب سرکبه دوتک کی
پس صیرورت معناسنه استعمال بونددر فاحفظ قانه من المهمات فی هذه اللغه (چیزی
یا حرف وحدت (کم کاف عربک فخیله اکسکر ناقص معناسنه (نکشتک چیزی اسمی و کم خبری
زالتفات نکشته متعلق (زاء مفرده اذن مخفدر تخفیفسزده نسخه لده واقعدر حاصلی
بو بخورده ایکسیده جائدر بلا تفاوت (التفات افتعال بایندن مصدر در (لغته کیدر کن باشی اردینه
دوندروب باقعه دیرلر (اما استعمالده مطلق بقعه دیرلر (یا حرف صله (همان سرای ترکیب
مزجی در (اصلنده سرای مهماندر اضافتله قواق اوی معناسنه روم ایلنده عز بخانه دیرلر
(دهقانه اضافت لامیه در (یا حرف وحدت و یا تکبر (محصول بیت) پادشاهک عظیم قدردن
و عظمت و هیبتدن هیچ برسنه اکسک اولدی یعنی هیچ نقصان و برمدی بر رکبک وضعیف کویلیک
مهمان سرایه التفات ایلمکدن (یعنی برضعیف کویلیک اوینه نزول ایدوب قونق اولقدن
شان سلطنته نقصان و برمدی (کلاه کوشه دهقان بافتاب رسید * که سایه بر سرش افکند
چون توسلطانی) کلاه کوشه هانک سکونیه ترکیب مزجیدر (اصلنده کوشه کلاه ایدی اضافت
ایله کلاه اویجی دیمکدر (دهقانه اضافت لامیه در یا حرف صله (آفتاب فاک سکونیه کونش
(رسید فعل ماضی مفرد غائب فاعلی نحتنده کلاه کوشه به راجع ضمیر (و بافتاب مفعول غیر صریحی
(که حرف تعلیل (سایه کولکه (بر حرف استعلا (سرش شین ضمیر دهقانه راجعدر (افکند
فعل ماضی مفرد غائب فاعلی سلطان و مفعول صریحی سایه و بر سرش غیر صریحی (سلطان بایی
حرف وحدت و یا حرف تکبر (محصول بیت) کویلیک بوری اویجی قدر و شرفدن آفتابه ایشدی
یعنی دهقان مکرم و عزیز اولدی (زیرا باشنه سایه صالیدی شک کی بر عظیم الشان پادشاه حاصلی
سلطین هم امثالدر هر کیمک که باشنه سایه رأفت و عنایت صاله لرد و شرف صاحبی اولور
(حکایت) کدایی هول را حکایت کند که نعمت وافر داشت یکی از ملوک گفت می نماید که مال

اشبو ترکیده اولان
اوج قدر سر با قافک
فخی ودالک سکونی
با خود قافک ودالک
فخیله بله مقدار
معناسنه در دالک
فخیله سنی ایکی قدرده
شارحک ضبطی
تخصیص دیمکدر
لکن تخصیص
اکله شلور
(مجرد اسعد)

مطلب

رد شرح جیغ

بیکران داری و مارا مهمی هست اگر رخی ازان دستگیری کنی بحکم عاریت چون ارتفاع ولایت رسد وفا کرده شود گفت لایق قدر بلند خداوند جهان نباشد دست همت بمال چون من کدایی آلودن که جو جو فراهم آورده ام گفت غم نیست که بتانار میدهم که الخبثات الخبیثین (کدایی یا حرف وحدت) هول مخوف یعنی قورقنج یعنی هر کس بویله دیلنجی اولمقدن خوف ایدردی (شهرآمده مولانا مصلح الدین لاریدن سؤال ایلا مکه کدای هول کیمد ردید بکه شول کدادر که سؤال ایلدیکی کیمسدن المایحه اولیه که عرب اکاذ والوجه الوقاح بردیدی (کدایه صفتدر بعض نسخه ده اضافله واقعدربیانیه طریقله (راادات مفعول کنندک کدا مفعول اولی وحکایت ثانسی (که حرف بیان) و یا حرف رابط صفت (نعمت وافر بیانیه وداشتک مقدم مفعولی (می نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه کورینور دیمکدر (که حرف بیان) مال بیکران بیانیه مالی حد دیمکدر (داری فعل مضارع مفرد مخاطب طونار سین یعنی سنک وارد دیمکدر (مهمی یا حرف وحدت) یا حرف مصاحبت (برخ بانک فحیله بعض معناسنه در) یا حرف وحدت بر مقدار یله دیمکدر (دستگیر وصف ترکیبدر کیریدندن ال طونجی دیمکدر یا مصدر یله معاونت معناسنه در) کنی فعل مضارع مفرد مخاطب (عاریت بانک تشدید یله قرض مراد در) چون اادات تعلیل (ارتفاع ولایت مصدرک فاعلنه اضافتیدر (کرده شود کرده انضمام یله شود فعل مضارع مبنی للمفعول معناسنی افاده ایدر (گفت کدادیدی (لایفک قدره اضافتی اسم فاعلک مفعولنده در) وقدرک بلندده بیانیه (وبلندک خداونده و خداوندک جهانیه لامیه در) دست همت بیانیه (یا حرف مصاحبت) مال چون من لامیه (کدایی یا حرف وحدت) (آلوده کردن الوده بولاشق دیمکدر (که حرف تعلیل) جو جو یعنی حبه حبه حاصلی از رازر دیمکدر (فراهم آورده ام جمع ایلشم دیمکدر (گفت پادشاه دیدی (بتانار یا حرف صله تانار بونده کفار معناسنه در) (زیرا اول زمانده بعض سلاطین هلاکوبه جزیه طریقله مال تعیین ایلش ایدی بعض نسخه ده بکافران دوشمش (خبیثات خبیثک جمعیدر مر دارل دیمکدر (محصول ترکیب) بر قورقنج دیلنجی بی حکایت ایدر که وافر مال ونعمتی واریدی پادشاهلردن برسی اکادیدی شوبله کورینور که بی حد و بی قیاس مالک وار بزم ایسه برهم ایشمن وار اگر بر مقدار یله بزه عاریت و دین طریقله معاونت و دستگیری ایدرسک محصول مملکت ایشمنه وفا وانه یعنی قرض طریقله استرم غصب طریقله دکل کدادیدی جهان پادشاهنک بلند قدرینه لایق دکل همی الی بنم کبی بر کدایک مالیه آلوده ایلک یعنی بولاشدر مقکه از رازر جمع ایلشم پادشاه دیدی غم دکل که سندن الاجغم مالی کافر تاناره ویره جکیم زرا خبیثلر خبیثلر ایچوند یعنی سندن الاجغم مال مر دار ایسه غم دکل زرا اتی کافره ویره جکیم که مر دار مر داره لایقدر (بیت) قالوا عین الکلس ایس بطاهر * قلنا نسده شقوق المبرز) عین فعیل بمعنی مفعولدر یعنی خیر (کلس کافک کسری وسکون لامیه الحیکه جاملی بنجره لری اندن دوزرلر (عین الکلس جرد قطیفه کبدر (لبس اسمی تحتند عینیه راجع ضمیر) بطاهر باء زائد ایله محلا منصوب خبری (قلنا جواب قالوا) نسده فعل مضارع نفس متکلم مع الفیردر نصر بیانک مضاعفندن سد ایدرز مثلا برکد یکی و یارد یکی بغلفه و اصلاح ایلکده استعمال ایدرلر (به نسده متعلقدر ضمیر عین کلسه راجعدر) شقوق المبرز لامیه (شقوق شقک جمعیدر اصلنده مصدردر اما بونده یارق وکدک مراددر) مبرزانک زا اوزره تقدیم یله اسم مکاندر محل بروز معناسنه یعنی چقا جق بر مراد خلادر (محصول بیت) دید یلر که کرچ والچی خیری طاهر دکلدر یعنی ناپاکد رز بویله

دینلرک جوابنده دیدک باس بوقدر یعنی قایمز زرا انکله آبخانه یارقلرینی و دکلرینی سدایدرز (بیت) کرآب چاه نصرانی نه پاکست * جهود مرده مېشوم چه پاکست (آب چاه نصرانی لامیه لردر) نصران شامده بر کویه دیرلر که بو طائفه اندن ظهور ایلشدر (یا حرف نسبتدر) نه پاکست ناپاکست معناسنه در (جهود مرده بیانیه در یا بطنبیله (می شویم فعل مضارع متکلم وحده در شویندن (محصول بیت) اگر بت پرست کافرک قویسی صوبی پاک دکل ایسه یعنی ناپاک ایسه قایماز زرا انکله اولش جهودی یورم (حاصل مر داری مردار ایله یورم (شاید مکه سر از فرمان ملک باززد و حجت آوردن گرفت وشوخ چشمی کردن ملک فرمود نامضمون خطاب از بزر و تو بیخ مستخلص کردند) فرمان ملک مصدرک فاعلنه اضافتیدر (باززدگری اوردی یعنی ملکک قولنه اطاعت ایلدی و سرکشاک ایلدی (شو خ چشم بونده بوز سز و حشری معناسنه در) یا حرف مصدر (یا حرف تعلیل (زجر و تو بیخ بونده عطف تفسیری شکلیدر سرزنش معناسنه (مستخلص لامک فحیله اسم مفعولدر استفعال بایندن (محصول ترکیب) ایشند مکه ملکک فر مانشدن باشنی دوندردی یعنی سوزنی قبول ایلدی و دلیل و حجت کتور مکه باشلدی و ادب سزلک و کستاخلق ایلکه پادشاه بیوردی تا کیم مضمون خطابی (یعنی بیور دینی مقدار مالی اندن زجر و نو بخله (یعنی سرزنش و غصبله استخلاص ایلد یلر (مثنوی) بلطافت چور نباید کار * سربه بی حرمتی کشد ناچار) بر نیاید حاصل اولساز دیمکدر سر تقدیری سرش در سر بونده اوج معناسنه در (یعنی حدی وغایتی دیمکدر (شین کاره راجعدر) یا حرف صله (بی اادات سلب) حرمتی یا حرف مصدر (کشد فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه چکلور دیمکدر فاعلی کاره راجع ضمیر در نامل تدبر) یعنی منقلب اولور تنکه دیرلر شراب سر که به چکلدی (ناچار بالضروره دیمکدر (محصول بیت) اطافت و رفق وملا یمتله چرنکه ایش حاصل اولیه (یعنی ایلکله که بر مصلحت بنیه حد رغابی حرمت سز لکه منجر و متحول و منقلب اولور حاصلی حرمت سز لکه مؤدی اولور بالضروره (هر که برخو یشتن نبخشد * کر نبخشد برو کسی شاید) هر که یعنی هر کس که (یا حرف صله) خو یشتن کندی معناسنه در (نبخشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب بخشایدندن ترجم یلن دیمکدر (کر حرف شرط) (نبخشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب بخشایدندن که مشترکدر اسرکک ایله بغشلق یشنده (بونده اسرکک مفعولدر) (بخشودندن مشتقدر دین لغو سو بیلش شاید لایقدر (محصول بیت) هر کس که کندی به ترجم ایلن اگر کیمسه اکا ترجم ایلن ایسه لایق وسزا واردر (حکایت) بازرکانی را دیدم که صد و پنجاه شتر بار داشت و چهل بنده و خد متکارشی در جزیره ککیش مرا بحجره خویش برد و همه شب تیار امید از سخنهای پریشان گفتن که فلان انبازم بترکستانست و فلان بضاعت بهند و ستان و این کاغد قبالة فلان زمینست و فلان چیز را فلان زمین گاه گفتی که خاطر اسکنندریه دارم که هوا بی خوششت و گاه گفتی نه که دریای مغرب مشوشست سعدیا سفری دیگر در پیشست اگر آن کرده شود بقت عمر خود بکوشه بنشینم و زک تجارت کنم کفتم آن کدام سفرست گفت و کرد پاریی بچین خواهم بردن شنیدم که انجا عظیم قیمت دارد و از انجا کاسه چینی بروم آرم و دیبای روی بهند و پولاد هندی بچلب و ابکینه حاجی بین و ردیمانی بیارس و از ان پس ترک تجارت کنم و بدکانی بنشینم چندین ازین ما خولیا فرو خواند که یش طاقت کفتش نمائد گفت ای سعدی تو نیز سخنی بگوی از انها که دیده و شنیده کفتم) شتر بار دوه یوکی جزیره کیش سرحد هند ده بر جزیره نک اسمیدر (نیار امید فعل نفی مستقبل مفرد غائب آرام ایلدی (یعنی دیکلندی ارامیدن

مطالعه

مطالعه

رد شعی

انبار فتح هره ايله شريك ديمكدر اورنق معناسنه (بتر كستان با حرف ظرف) بضاعت بونده
 سرمايه معناسنه در (قباله فتح قانله قاضي مكتوبى) فلانه اضافتى لامبه در (ضمين كفل معناسنه در
 خاطر اسكندر به فكر اسكندر به ديمكدر (كه حرف تعليل (هوايى يا حرف تنكير هوا مبتدا
 و خوش خبرى (نه يعنى اسكندر به به كتم) كه حرف تعليل در باي مغرب لامبه و مبتدا (مشوش
 خبرى (در باي مغرب پرينه ديار عرب باز نلر متنى تتبع ايلامش (سفرى ديكرديد كندن
 با وحدتله معلومدر كه متعدد اسفار كه مسافات بعسده ده واقع اولور برسفر عد ايدر (كرده
 شود ايلتمش اوله (بكوشه با حرف وحدت (وهزه حرف توسل (ترك تجارت مصدر ك مفعولنه
 اضافتدر (كدام قننى ديمكدر (كو كرد ابكى كاف بحمله تركيجه ابكى كاف عربيله كو كرد
 ديد كريدركه عرب كيريت دير پارسي به اضافت بيانيه در (كاسه چيني ده بيانيه در (ديباي
 روميه بويله در (بولاد هنديه بويله در بولاد حلاك دمر (ابكينه حليده بويله (برديمانى ده
 بويله (رد برنوع الاجه در كه عندن كلور اكثر مكه خلقى انى كير (چندان اولقدرد ديمكدر (ازن
 بونك كى ديمكدر يعنى تشبيه افاده ايدر نكه سابقا بيان اولدى (ماخوليا فكر فاسد ديمكدر
 فروادات تاكيد (خواند اوقودى يعنى سويلدى (كه حرف بيان (بش ز ياده (طاقت
 كفتن مصدر ك مفعولنه اضافتدر (محول تركب) بر بازركانى كوردم كه بوز اللى دوه پوى
 تجارت اثنائه مالك ايدى و قرقى عدد قول ايله خدمتكاره بر كيجه جزيره كيشده بى كندى
 حجره سنده ايلدى و بتون كيجه ارام ايلدى پریشان سوزلر سويلكدن كه فلان شريكيم تركستانده در
 وفلان بضاعتهم هند و ستانده و يو كاغد فلان ترك قبالة سيدر وفلان نسبه به فلان كيسه
 ك فليدر كاه ديرايدى كه خاطر اسكندر به به سفر ايلك در كه هوا خوشدر و كاه
 ديرايدى كه يوق در باي مغرب مشوشدر يعنى مخوفدر كفاردن و اوندانن (بعض نسخه ده
 در باي مغرب پرينه ديار عرب واقعدر فتردر (اى سعدى او كده برسفر دخی وارا كر اول سفر
 ايلتمش اولنورسه بقیة عمر مده بر كوشده اوتوررم و تجارتى ترك ايدرم شيخ دير ديدم كه اول سفر
 قننى سفر در ديدى فارسى كو كردى چينه ايلد بسرم ايشتم مكه انده عظيم قبيتى وارواندن كاسه
 چينى رومه كنورم ورومى ديپانى هنده و بولاد هندى حليه و حلب شبشه سنى يمنه و برديمانى بى
 فارسه واندن صكره تجارتى ترك ايدرم و بردكانده اوتوررم اولقدرد بونك كى مال خولايى اوقوديكه
 آرتق سويليكه طاقتى قالمدى اندن صكره ديدى اى سعدى سنده برسوز سويله انلردنكه كوره شسين
 و ايشتم شسين يعنى كورد كار كدن و ايشتم كركدن بنده ديدم (نظم) آن شنيد سنيكه در صحراى
 غور* بار سالارى بيقناد از ستور (آن اسم اشارتدر بيت ثانى به (شنيد سنى سين واداد خبر در و يا ضمير
 خطاب ايشتم شسيند ديمكدر (صحراى غور بيانيه غور ايكيدر بر يسى تهام ايله عمن مايننده اولاندر
 و بر يسى دخی هند ايله بلخ ارا سنده در نكه انورى شعرندن فهم اولنور (بار سالار بار باء عربى وسكون
 را ايله بو كدر (وسالار اولويه ديرل مراد تجار ارا سنده كار وان باشى ديدكلى بازركاندر (پس
 بارى باء عربيله بار باء بحمله اعتبار ايدوب بيلدر معناسنه اخذ ايد نلر و معناسنى كچن ييل
 بر سالار دينلر ترا كيب فارس بده غريب متصرفلدر (بو تصرفن صكره تصرف خاص ايدوب بارى
 باء عربيله سالاره اضافت ايدوب سالار ك بارى دين اغرب تصرف ايلش غرايت بو مقدار
 بضاعت و مطالعه ايله صحيح معنايه واصل اولنه اعتراض ايلكده در (بيت) فكهم من عايب قول
 صحيجا* و آفته من الفهم السقيم) ستور طوار معناسنه در آت و قاطر و غير يسى كى حاصلى بيت مراددر
 (محول بيت) آنى ايشتم شسيند كركه صحراى غورده بر كروان باشى طواردن دوشدى يعنى
 دوشديكين ايشتم كى (كفت چشم تنك دنيادار را* با قناعت پر كند يا خاك كور) كفت فاعلى

رد ابن سبید علی
وسروری

رد سرور و شعی
رد سروری
رد سروری

بار سالاردر (چشم تنك بيانيه در طار كوز ديمكدر يعنى آج كوز (دنياداره اضافتى لامبه در (ودنيادار
 وصف تركيددر مالدار و خزينه دار كى اهل دنيا و محب دنيا ديمكدر (با عريده اما كيدر كاه
 ابتداء كلامه و كاه مقام عطفيه واقعدر (خانك كور لامبه در مقبره طراغى ديمكدر (محول بيت)
 بار سالار طواردن دوشيك ديدى دنيا دارك آج كوز بى يعنى مال ايله طويز كوز بى يا قناعت
 بر ايدر و با مقبره طراغى يعنى يا قناعت كوز بى طويزور و با اولد كده مقبره تران بوايكى بيتى رباعى
 باز انلر اقسام شهرى غريب اى بيلور ايش (حكايه) مالدارى را شنيدم كه بخيل چنان مشهور
 بود كه حاتم طايى بسخا ظاهر حالش ينعت آراسته و خست نفس جبلى در نهادهش همچنان
 متمكن كه نانى بچاقى از دست ندادى و كربه ابوهر ره را بلقمه نتواختى و سك اصحاب كهف را
 استخوانى نينداختى فى الجملة خانه او را كسى نديدى در كشاده و سفره او را سر كشاده (بخيل
 با حرف مصاحبت (حاتم طايى بيانيه (بسخا با حرف مصاحبت (ظاهر حالش لامبه (آراسته
 بزغش يعنى معمر (و خست نفس جبلى مصدر ك فاعلنه و بيانيه اضافتدر جبلى خلقى ديمكدر
 خلك كسريله و با حرف نسبت براد لثلى ديمكدر (نهاد طبع معناسنه در (ممكن تفعل بابندن
 اسم فاعلدر ثابت معناسنه (كه حرف بيان (نانى با حرف وحدت (بچاقى با حرف مقابله (ويا حرف
 وحدت (ندادى با حرف حكايه (و كربه كدى كاف عجمك ضمى و رانك سكونيله (ابوهر ره به اضافت
 تعظيمادر (و را حرف تخصيص با حرف مصاحبت (لقمه با حرف وحدت و هزه حرف توسل (نتواختى
 فعل نى ماضى مفرد غائب (ويا حرف حكايه نواختدن او خشامزدى يعنى رعایت ايلزدى (كهف را
 را ادات مفعول اصحاب كهف كسكنه ديمكدر (نينداختى فعل نى ماضى مفرد غائب و با حرف حكايه
 نداختدن آتمزدى ديمكدر (فى الجملة حاصل كلام (خانه او لامبه (و را حرف تخصيص (نديدى
 با حرف حكايه كور مزدى ديمكدر (در كشاده قوسى آچق ديمكدر (سفره او لامبه (و را ادات
 تخصيص (سر كشاده سر بونده اوست معناسنه در اوستى آچق ديمكدر (محول تركب) بر مالدارى
 ايشتم مكه بخيل ايله شويله مشهور ايديكه حاتم طايى سخا و كرميله يعنى حاتم سخا ايله نيمه كه مشهوردر
 و نامداردر مذكور مالدار بخيل ايله او يله مشهور ايدى ظاهر حالى نعمتله مزين و پيراسته يعنى نعمتى
 چوق ايدى و نفسنك خستى و بخيل جبيلسى طبعنده شويله ممكن ايديكه برانكى بر جانه
 دكشمايدى يعنى ياننده بر اتمك جانندن عز بزايدى و ابوهر ره حاضر تنك كديسى راقمه ايله
 او خشامزايدى يعنى برلقمه و يروب رعایت ايلز ايدى و اصحاب كهفك اينده مك آتمزايدى
 ايكسبكك بله رعایت استحقاقى و ارايككن حاصل كلام آنك او ينك كيسه قوسنى آچق كور مزايدى
 و سفره سنك اوستى و اغز بى آچق كيسه كور مزايدى حاصلى كيسه او كنه سفره چكر ايدى يعنى هيچ
 بر كيسه يه اتمك ييدر مزايدى (بيت) در و يش بجز بوى طعماش اشنيدى مرغ از پس نان خوردن او
 ريزه نچيدى (درويش يعنى فقير (بجز با حرف زائد (بوى طعام لامبه (وشن مذكور بخيله راجعدر
 (نشنيدى فعل نى حال ماضى مفرد غائب بونده دويمازدى ديمكدر مجازا (ايشتمك معناسنه دكلدر
 شرح ظن ايلديكى كى (شكيم تركيده بورغم فوقى طويزماز ديرل (مرغ ظاهر مراد مرغ خانكيدر
 (يعنى طاوق مطلق مرغ دكلدر (پس پاى بحمله ارد و صوك معناسنه در (نان خوردنه اضافتى
 لامبه در (نان خوردنك مقدم مفعولدر (اويه اضافتده لامبه در (ريزه دو كوندى معناسنه در
 بونده اتمك خورده سى مراد در (نچيدى فعل نى ماضى مفرد غائب و با حرف حكايه ديرمزدى
 يعنى ديو شرمزدى ديمكدر (يعنى خسا شدن اتمك دو كوندن بيسن بيله ديو شروب بير ايدى
 (محول بيت) فقير يعنى فقرا جنسى طعامنك فوقه سندن غير بسنى دويمزدى يعنى بولدن كچن
 در و يش طعامنك فوقه سنى انجق استشمام ايدردى بوزن كورمك و با اكل ايلك هر كز ميسر

رد سرور و شعی

بو مقامده در وایشی قید
و قوعیدر دینسه دخی
مبایقه لی اوور (اسعد)
رد سراج چیم

دکل ایدی طاق دخی انک یمک واتمک یدکندن صکره اتمک اوواغین دیوشمرزدی یعنی کندی
 دیوشرب و بیری طاق و غه قالمزدی زیاده خسا سئندن (شدیم که بدریای مغرب راه مصر
 بر گرفته بود و خیال فرعونی در سر (قوله تعالی) حتی اذا در که الفرق) راه مصر لامیه (و بر گرفته تک
 مقدم مفعولی (خیال فرعون بیانیه و راه مصره معطوف تقدیری خیال فرعونی در سر گرفته
 بود در (اذا ادات شرط) ادرك فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر افعال یابندن و ضمیر فرعونیه راجع
 محلا منصوب مفعولی (غرق لفظا مرفوع فاعلی) مذکور کلام فرعونک حقیقه نازل اولان
 آیت کریمه تک بعصیر (محصول ترکیب) ایشتم که مغرب در یابنده مصر یوانی طومشیدی
 (یعنی مصره کیدردی و فرعونیه منسوب خیالی) یعنی تکبر و غروری یابنده طومشیدی (حتی اکا
 غرق اولاق ایرشد کده (ناگاه باد مخالف کرد کشتی برآمد چنانکه گفته اند) (محصول ترکیب)
 حریف فرعون کی غرور ایل مصره کیدر کن ناگاه مخالف یل کی اطرافنه طولندی (کرد برآمد
 طواندی دیمکدر شویله که دیمشدر (یت) باطع ملولت چه کند دل که نسا زد * شرطه همه
 وقتی نبود لایق کشتی) باحرف مصاحبت و یا حرف صله (طبع ملول بیانیه) و تاء ضمیره اضافت لامیه
 (چه کند بونده نیه مالک و قادر در دیمکدر) (کنندک دل فاعلی) (که حرف بیان) (نسا زد فعل نیی استقبال
 مفرد غائبدر اویمه دیمکدر) یعنی موافقت ایلیمه فاعلی دل در (جمع سراج باء مکسوره ایل
 یازمشدر ایکن خطا ایشدر که بونده بایله اولجه معناسی اولماز فتامل (شرطه شبنک فحیه پویراز
 دیدکاری یلک اسمیدر) (موافق یلک اسمیدر دینلر فکر سز سو یلشدر) (زیرا موافق یل کشتی به
 لایق اولما منک معناسی یوقدر ادنی فکره مالک اولان ییلور) (وقتی باحرف تنکیر (لایق کشتی
 اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر) (محصول یت) کوکل نیه ما کدر که سنک ملول طبعکه اویمه
 (یعنی موافق اولیمه) (حاصلی موافق اولماسی ضروریدر) (زیرا صاحبی انی اقتضا ایدر) (یعنی
 موافقت ایدر سه بالطبع ایلز) (بلکه بالقسم ایلز) (تکه ریح شرطه بالطبع هر کشتی به لایق اولماز
 مثلا مصره کیدن کشتی به پویراز لایقدر) (اما کلنه لایق دکل بلکه لدوز لایقدر) (مصرع ثانی
 مصرع اوله نسبت مقام تعلیلده واقعدر) (دست دعا بر آورد و فریادی فائده کردن گرفت قال الله تعالی
 فاذا ركبوا في الفلك) دست دعا لایقدر مجازا) بر آورد دعا لایقدر دیمکدر (پوقاری کتوردی دیمک
 دکلدر) (فریادی فائده بیانیه) (کردن گرفت ایلیمه باشلیدی) (یعنی شروع ایلدی) (اذا ادات شرط
 (رکبوا فعل ماضی جمع مذکر غائبدر علم یابندن) (نیمه کی به بنسدر دیمکدر) (فی الفلك فی حرف جر
 (رکبوا فعلنه متعلقدر) (فلك فاعلک ضمی و لامک سکونیه کشتی معناسه در) (بوکلام شریف
 بر معذوف کلامه متصلدر که بوندن اول شرح حال مشرکین اکادلات ایدر) (و بمقامه مفصل
 بیانی تطویل مؤیددر) (محصول ترکیب) شیخک بوکلامی ناگاه باد مخالف کلامه مر بو طدر دعا
 الینی قالدردی یعنی دعا ایچون ال قالدردی دیمکدر و فائده سز فریاده باشلیدی شول طاقه کی که
 خدایه شریک اثبات ایدر اما کی به بندکارنده الله تضرع و دعا ایدر ل الله ایچون دینی خالص
 ایلدکاری حالده مؤمنلر کی یعنی کندیلر نی مؤمنلر صورتده مخلص اظهار ایلدکاری حالده دعا به
 مشغول اولور لیکن خدا انلری کی اضطرار بندن قور تاروب نجات و یردکده ینه اولکی شرک
 اوزره اولور (یت) دست تضرع چه سود بنده محتاجا * وقت دعا بر خدا وقت کرم در بغل
 (دست تضرع بیانیه) (تضرع تفعل یابندن مصدر در زار بلیق ایدوب عرض نیاز ایلیمه دیرلر
 بنده محتاج بیانیه) (ورا ادات صله) (وقت دعا لامیه) (بحرف صله با معناسه) (وقت کرم ده
 لایمدر) (در حرف ظرف) (بغل یلک و غنک فتحدر یله قولتی معناسه در که عربجه ابط دیرلر
 همزه تک و یلک کسره لایله) (محصول یت) محتاج بنده به تضرع و نیاز الی یعنی تضرع

بو مقامه قوله تعالی
 و اشغی فقره ده قال الله
 تعالی عباره لری بعض
 نسخه ده یوقدر اولسه لری
 معناسه مدخلاری اولیوب
 همان نقطه کی فصل ایچون
 کیشدر در زیر آیت کریمه ل
 اقتباس طریقه ذکر
 اولمشدر که شارح
 و یردکی معناسدن دخی
 مستبندر
 (محمد اسعد)

رد شرح جمعا
 رد سروری و شعی

رد شعی

و نیاز ایل دعا به ال قالدردی نه فائده (مصرع ثانی اوله نسبت مقام تعلیلده در تضرع و نیاز فائده
 و یردکی انکیچوندر که ضرورت وقتده دعا الی خدایه در (یعنی حین مضایقه ده خدایه دعا ایچون
 ال قالدردین) (حاصلی خدادن دعا به مرادک دیلرسین) (اما کرم و احسان وقتده الک قولنه کده در
 یعنی محتاجلره بر نسنه اعطا ایچون الک اوزا ترمسین) (بلکه ایکی الکی قولنه کده قصدر رسین حاصلی
 فقرایه نسنه تصدق ایلرسین) (یس دعاک نیجه مقبول اولسون) (وقت دعا رخدانک معناسی دعا وقت
 ال خدا اوزره اوله دین خطا سو یلشدر) (قطعه) از زر و سیم راحتی برسان * خوبشتن هم تمنی
 بر کبر) راحتی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (یا حرف تأکید) (رسان فعل امر مفرد مخاطبدر
 رسانیدن ایشدر دیمکدر) (الف ونون ادات تعدیه در اصلی رسیدن را بر شک معناسه) (خوبشتن
 و اور سیمله کندی معناسه دیمکدر) (تمتع تفعل یابندن مصدر در فائده لیمک دیمکدر) (و یا حرف
 وحدت و یا حرف تنکیر) (بر حرف تأکید) (و کبر فعل امر مفرد مخاطب اخذ ایلدیمکدر) (محصول یت)
 زر و سیمدن محتاجلره راحت ایشدر یعنی فقرایه مال بذل ایلیمه آسوده حال ایلد کندی دخی بذل
 و احسان سیمله فائده اخذ ایلد یعنی الصدقة تر البلاء و ترید العمر ایلد حامل اولکه بوندن ابو فائده
 اولماز (دان که این خانه از تو خواهد ماند * خشتی از سیم و خشتی از زر کبر) (دانکه یرینه چونکه یازانلر
 و آنکه یازان صحیح نسخه لره مخالف یازمشدر) (این خانه یعنی کندی خانه) (ماید بونده ماندن معناسه در
 زرا مضارعه مقارندر) (خشتی یازی حرف وحدت) (کبر طوت یعنی فرض ایلد ترکیده ده طوت
 فرض ایلد معناسه مستعملدر) (محصول یت) سن بلکه بونده کی اولک سندن کرو قالمسدر بر کر پی
 کومشدن و بر کر پی التوندن فرض ایلد یعنی خانکی هر تقدیر که تن بین ایدر سک غیر ایچون ایدرسین
 یس مالکی خانه یبنته صرف ایلد بلکه صدقات و زکوة و آخرت بوانه صرف ایلد که منتفع اولاسین
 تا که ورثه به قالمیه زرا انلر عدول کدر که سنک موت و فونک نمی ایدر (آورده اند که دره صرا قارب
 در ویش داشت بقیه مال او توانکر شدند و جامهای کهن بمک او بدیدند و خزن و دمیاطی
 ببریدند هم در آن هفته یکی را دیدم از ایشان بر باد پانی روان و غلامی پری پیکر در پی او دوان یا خود
 کفتم) آورده اند روایت ایشدر دیمکدر (اقارب اقر بانک جمعیدر و اقر باقر یک جمعیدر اصداقا
 صدیقک جمعی اولدی یعنی کی) (درو یشه اضافت بیانیه در) (خرنء معجمه تک فحی و زاء معجمه مشدده
 ایلد دکن قیونی و انک بوکنه دیرلر) (سمور و سنجاب و و شق هم حیوانه وهم کورکنه دیدکاری کی
 (دمیاطی دالک کسریله دمیاط مصرده طوقون الاجه جنسیدر) (بیر یبند فعل ماضی جمع غائبدر
 کسد یلر یعنی یچند یلر) (باد پای انک صفتلرندن وصف ترکیبدر) (بل ایقنی دیمکدر) (روان صفت
 باد پادر یوروکن معناسه صفت مشبهه در) (غلامی یا حرف وحدت) (پری پیکر و وصف ترکیبدر
 پری یوزلی معناسه) (دوان صفت مشبهه در غلامه دو یبندن یلیجی دیمکدر) (محصول ترکیب) روایت
 ایشدر در که مصرده فقیراقر باسی و ارایدی انک مالک بقیه سیمله (یعنی در یاده کندیله غرق اولان
 مالدن غیر یله غنی اولدیله واسکی لباسلر بی انک اولسی سیمله یرند یلر بونده ایهام و ارتق در
 (و خزن) (و دمیاطی یچند یلر هم اول غرق ارادینی هفته ده انلردن بر یسنی کوردم بر بورغه انک
 اوزرنده واردنجه بر پری پیکر قول بولوب کیدر کندومه دیدم) (قطعه) وه که کرم ده باز کردیدی *
 یمان قبیله و پیوند) وه و اوک فحی وهاء اصلیه ایلد ادات حسرت و تبا و وه ده دیرلر (مرده
 اولی) (باز کرو) (و کردیدی فعل حکایت مفرد غائب دونیدی یعنی دنیایه کلیدی) (یا حرف صله
 (میان قبیله لامیه قبیله اوزره سینه و اراسنه دیمکدر) (پیوند خصم و قوم معناسه در) (محصول یت)
 حیف که اگر میت کرو دونیدی (یعنی حی اولوب دنیایه کلیدی قبیله سی و اقر باسی اراسنه) (حاصلی
 تکرار حیات بولوب قبیله سی و پیوندی ایلد سابقه کی اختلاط ایلد) (رد میراث سختربودی *

رد شعی

رد ابن سید علی
 و سر روی
 رد شعی

وارثان را زمره خوبشوند (رد میراث مصدر را که مفعولش اضافت در) (مختار اسم تفضیل
 قنبر و مشکرا که دیگر (وارثان فاعل رد در) (رااداد صله (زاد مفرد من تفضیل معنایه در
 (مرکه خوبشوند مصدر را که فاعله اضافی قبیلند (خوبشوند اسم جمع را قنبر
 معنایه مفرد معنایه ده مستعمل در (محصول بیت) (مکرر مرده مذکور کی بنه کلیدی
 وارثان میراثی را بیک خصلت موندن قنبر و مشکرا اولور دی (یعنی مال جلدند
 پس مال و بره همان جان و بره کدر (بنا بقیه معرفتی که میان ما بود است
 بکشد و کفتم) (با حرف مضاجبت سببی مضمین (سابقه معرفت لامیه (مفرد بونده
 آشتاق معنایه در (یعنی یکمشت آشتاق سببیه (که حرف رابط صفت (میان مالامیه
 (محصول ترکیب) یوزغه آت اوزره سوار اولان خصمیه یکمشت آشتاق سببیه که آراوده
 واریدی بکنی چکدم و دیدم (بیت) بخورای بیک سیرت سره مرده کان نکون بحث کرد کرد
 و خورد (بیک سیرت و صفت ترکیبی در خوش خوی معنایه (سره مرده اضافی بیابنده در
 بیک مرده بیکد رز را اصلنده بکنی ای اقیه به در (سره مرده ای کا عطف ایندرا سلوب
 عجمه مخالف ایندرا (کان اصلنده که آن در) (که حرف تعلیل (نکون بحث و صفت ترکیبی در
 نون کسری و کاف عجمیه صلیه باشی اشعه بیکد که عربیده متکسر در (افعال با بندن
 اسم فاعل در عجم و وسایلری نون صلیه او قورل پس بضم النون دین و سببیه ایندرا
 بدیخت معنایه در (کرد کرد کاف اول عجمی و مکسور در) (و ثانی عربی و مفتوح در جمع
 ایلدی بیکد (خورد خاگ قحی و واور سببیه قحیه قافیه ضرورتی ایچوند وزن ضرورتی
 ایچون دین خطا سوبلش (محصول بیت) بی ای بوخوبلی ای مرده (زیرا اول بدیخت جمع
 ایلدی ویدی (یعنی چونکه اول بدیخته بیک بکسر اولدی ای بیک مرده سن بی نوش جان
 اولسون (حکایت) صباد ضعیف راماهی قوی در دام افتاد طاقت ضبط ان داشت ماهی
 بر و غالب آمد و دام از سنش در بود و برفت) صباد ضعیف بیابیه (وراداد تخصیص (ماهی
 قوی بیابیه (در حرف صله (دام بونده آغ معنایه در که عربیده شبکه در (طاقت ضبط
 مصدر مفعولش اضافت در (وضبط آه مصدر مفعولش در (ماهی مبتدا (غالب آمد
 خبری (در حرف تأکید (ر بود فعل ماضی مفرد غائب فاعلی بیکد (محصول ترکیب) صباد
 ضعیف قوی باقی یعنی ابری و قوتلی باقی اغنیه دوشدی آنی ضبط ایلمکه طاقتی اولدی یعنی
 ضبط ایده مدی ماهی اکا غالب کلدی و آنی نندن فاعلی و کتندی (قطعه) شد غلامی
 که آب جوی ارد (اب جوی آمد و غلام ببرد) شد بونده رفت معنایه در (غلام بونده او غلام
 دیکد (و یا حرف وحدت) (که حرف بیان (آب جوی لامیه جوی ارمق غلام بیکد مقدم مفعولش در
 (محصول بیت) او غلام کتدی که ارمق صوبی کتوره (یعنی ارمق دین صو کتوره ارمق
 صوبی کلدی و او غلامی ایلندی (یعنی کتوردی ماهی داجی یعنی اغی کتوردی بکی
 (دام هر بار ماهی آوردی ماهی این بار رفت و دام ببرد) بار بونده کره معنایه در (محصول بیت)
 اغ هر زمان باقی کتوردی (یعنی باقی اولور دی ماهی بوکره کتدی و آغی ایلندی (یعنی
 اغی فاعلی و کتوردی (دیگر صیادان در بغ خوردند و ملافتش کردند که چنین صیدی
 در دام افتاد و توانستی نگاه داشتن گفت ای برادر این چه توان کرد که هر روزی نبود و ماهی را
 همچنان روزی مانده بود) در بغ دالاک کسر به مشهور در امامیر حسین معنایه
 ضمه ایلده کلدی حیف دیکد در بغ بیدلر یعنی حیفند بلر (که حرف تعلیل (چنین صیدی
 با حرف وحدت بونجین بر صید دیکد (و او حرف حال (توانستی فعل نفی ماضی مفرد مخاطب

رد سراج جیعا

رد سروری

رد ابن سبید علی

(نگاه داشتن حفظ اینک یعنی ضبط ایده مدک) (مرار و زی با اصلیه ایلده رزق و نصیب
 معنایه در (ایکمی روزیده رزق و نصیب معنایه اولی جائز) (و یا تکرار ایلده یوم معنایه اولی
 جائز (محصول ترکیب) غیری صیادلر حیفند یلروانی ملامت ایلد بلر که بونجین صید دامکه
 دوشدی و ضبطنه مالک اولدک دیدی ای قورداش لریجه اتمک کر کدر که بنم نصیب دکل ایدی
 و ماهینک بنم نصیب اولدی یعنی کی نصیبی قالمش ایدی و یاد ریاده در کی کر مکه کونی قالمش
 ایدی یعنی دخی اجل گماش ایدی (حکایت) صیادی روزی در رجه ماهی نیکد و ماهی
 بی اجل برخشکی نمرد (محصول ترکیب) نصیبی صیاد دجله ده ماهی طوماز دجله ماهی
 چوققلنگ معقایی ایکن واجلسز ماهی قراده اولماز زبرا کاه اولور که صیاد شبکه سندن بالقری
 قراده د و کر و بعضی طایفه بیه صویه دوشوب خلاص اولور (حکایت) دست و پا پریده
 هزار پای را بیکت صاحب دل بر او بکذشت و کفت سبحان الله یا هزار پای که داشت چون
 اجلس فرارسید از بی دست و پای نتوانست کر بخت) پریده اسم مفعولش در (و یا حرف وحدت
 و هر حرف توسل (هزار با فرق اقبلی دیدکری بوجک) (و یا حرف وحدت) (وراداد مفعول
 سبحان مصدر را فاعله منصوب در بر فعل مقداره تقدیری اسبح در رازه معنایه یعنی از ده الله
 تزییه اکثر مقام تعجبه مستعمله بونده کی کی (قرا حرف تأکید کر بخت بونده کر بخت
 معنایه در (محصول ترکیب) برای و ایاغی کسلس کیمسه بر هزار پای قتل ایلدی
 بر صاحب دل اوزر بینه او غرادی ویدی سبحان الله بیک ایاغله که طوماز دی یعنی بیک ایاغله که
 آنک واریدی چونکه اجل ایرشدی برالسز و یا قفسزدن قاجمغه قادر اولدی یعنی خلاص
 بولدی (مثنوی) چواید زنی دشمن جان ستان * بیدد داخل پای مر دوان (پی بونده
 ارد معنایه در (دشمن جان ستان بیابیه در (جان ستان وصف ترکیب در جان آلیجی معنایه
 (بیدد فعل مضارع مفرد غائب اجل فاعلی) (و پای مرده لامیه و مفعولی (دوانه اضافت
 بیابیه (محصول بیت) چونکه ارد دن جان آلیجی دشمن ایر بشه یعنی کله اجل بلجی مرده
 ایاغین بغلرشو بلکه برادرم ادماغه قادر اولماز حاصلی اولجک وقتی کلد که دشمن دن خلاص
 بولمز (دران دمکه دشمن بیابی رسید * کان کیانی نشاید کشید) دم بونده وقت وساعت
 معنایه در (که حرف رابط صفت) (بیابی بری آردنجه) (کان کیانی بیابیه سلاطین ماضیه
 بر قسمه کیان دن بر اواری کیمسرو و آخر لری اسکندر رن دارد (نشاید فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب لایقی دکل دیکد بونده عدم امکان دن عبارت در (کشید مصدر معنایه در رز را
 مضارع مقارند (محصول بیت) اول مد که دشمن بری آردنجه کلد ایر بشه کان کیانی
 چکم ممکن دکل یعنی هر قدر که کانکش وزور باز ایه الی و ایاغی دتر شو بلکه کان چکمه
 قادر اولماز کان کیانه تخصیص ایلدی زبرا انلرک کاندلری هم ای و هم قتی او اور ایش و انلر
 جیعا کانکش اولور ایش شک بعضی توار یخده ذکر اولمش (حکایت) ایلدی را دیدم
 معین و خلعتی در بر نمین و مرکب تازی در زروقصب مصری بر سر کسی کفت ای سعدی
 چه گونه می بینی این دیبای علم برین حیوان لایلم کتم خطی زشت که باب زو شست
 ایلدی یا حرف وحدت (وراداد مفعول) معین فعل وزنی اوزره سمیرد بیکد (و نمین
 بهمالی دیکد زبرا نم قیمت معنایه در (اسب تازی عربی آت دیکد بعضی نسخه ده
 (مرکب عربی دوشمش) (قصب مصری ارشی ایک وارغی کتاندن طوقور بدورلی
 آلاجه زدر که مصرک تازه جوانلری و اوندانی باشه صاررلر الان ارا زنده مستعمله (دیبای علم
 بیابیه معین اسم مفعولش افعال با بندن مراد طراز در که اول زمانه لامیه آنی نشان ایدر لردی

آموزند و کوسارند اما بوزمانده مهجور و متروک و الا آل عثمانک سربلند و ایچ او غلانی
استعمال اید حاصلی ایکندن بهار شکند و یعنی کل و سنبل و قرنفل و غیر یلری کی ایدر
(پس ثوبدن بر باره در که ایکی اوموزه دیکرلر دین طرازی بیلزیمش (محصول ترکیب)
بر سمن ابلهی کورد م اوزرند و آغر بهالی خلعت والتند و عربی آت و باشند و قصب مصری
بر کیمسه بکادیدی ای سعدی نیجه کور رسین بودیای معلم و مطرزی بوجوان لایعلم ولایفهم
اوزرند و دیدم بر چرکین خطدر که آلتون صویله یازلشد (بیت) قد شابه بالوری جاره
عجلا جسداله خوار) قد حرف تحقیق (شابه فعل ماضی مفرد مذکر فاعله باندن
(با حرف صله) وری واولک ورائک فاعله بانی آدم دیکر حرف جر فاعله متعلقه رتقد بر
مجرور و مفعول به غیر صریح و جاره لفظا مرفوع فاعله ر (عجلا فیا مرفوع اولی
ایدی جاردن بدلکله لیکن قرأند و اقتباسه دلالت ایکن ایچون نصب ایلدی (زیرا انده
منصوب و مفعولیت ایلله اتخذ فعلندن اما بوند و جازدر که دینلن کی حکایتله اوله و جازدر که
اعنی نقد بریله اوله (و جسد ایدر و عجلادن) له خوارله مقدم خبر و خوار مؤخر مبتدا و جله
اسمه صفت جسددر (خوار خاء مجمله نکه ضمیمه بقرا و ازین دیرلر (محصول بیت) مذکور ابلهی
گاه جاره تشبیه ایلدی و گاه بقره تحقیق جاره بانی آمده مشابه اولدی اعنی بوزانی جسد بکه
ضغیر اوازی صاحبید حاصلی صغیر اوازی بر بوزانی جسدی جاره بانی آمده مشابه اولدی (قطعه)
با دمی توان گفت ماند این جوان * مکر دراعه و دستار و نقش بیرونش (با حرف صله) آدمی
انسان (گفت مصدر معنساندر) ماند فعل مضارع مفرد غائبه ر مانبدن بکرزدیمکدر
مانسندن دین خطا ایلش مصراعده تقدیم و تأخیر وارد رتقدیری توان کفین که باد می ماند
این جوان (دراعه دالک کسر یله طیلسان دینکاری لباسدر که بوزمانده مهجور و متروک و
(دستار بوند دیندر (محصول بیت) دیمک اولماز که آدمی به بکرز بوجوان مکر طیلسان و دیند
و نقش و شکل بیرونی یعنی حقیقته انسان دکلدر و انسانه بکرز مکر صورت ظاهر بیسی بعضی نسخه ده
مکر برینه بجزر و شمش (بکر در همه اثواب و ملک هستی) او * که هیچ چیز نیایی حلال جز خونش
با حرف تأکید (کرد کاف عجمک فاعله فعل امر مفرد مخاطبدر که دیندن چکرین و دولان دیمکدر
(ملک هستی بیانیه (محصول بیت) جبع اثواب و وارلنی ملکند یعنی ماملکند چکرین و دولان
یعنی تجسس و تفحص ایلله که هیچ برنسنه سنی حلال بولمازین قانندن غیر یعنی قانی حلال و سائر
اثواب و املاکی جبع حرامدر (قطعه) شریف اکرم متضعف شود خیال مبر * که پایگاه
بلندش ضعیف خواهد شد (متضعف تفعیل باندن اسم فاعله در ضعه نکه ضد و نقیض
قوتدر (که حرف بیان) پایگاه با عجمله بوند مرتبه مراددر (بلند و اضافتی بیانیه در) شد
مصدر معنساندر (محصول بیت) شریف اگر ضعیفده اولور سه خیال ایلته یعنی ایلله
حاصلی خیال طومنه که انک بلند مرتبه سی و عالی منصبی ضعیف اولسر در یعنی شریفک وجودی
و یا امر دنیوی ضعیف اولقله شریفک مرتبه سنده ضعیف و نقصان کلزین شریف شریفدر
(و آستانه سیمین بجز زردوز * کان مبر که یهودی شریف خواهد شد) آستانه سیمین
بیانیه (با حرف مصاحبت) بجز زرده بیانیه در (دوز در فعل مضارع مفرد غائبدر) دوزیدن
میخبلد دیمکدر ز براد و ختن و دوزیدن مشترکدر دیکر کله میخلاق بیننده بعضی نسخه ده
برزند و شریفه بومعنا (شریف بوند عزیز و مقبول معنساندر (محصول بیت) واکر
کش اشبکی التون اکسر یله میخارسه یعنی بوقدر اموال و اثوابه مالک اولور سه ظن ایلکه
یهودی شریف و عزیز او اوسر در یعنی مال و ملک چو قلعه یهودی معزز و مکرر اولماز

رد سروری

رد شعی

(حکایت) دوزدی کدایی را گفت شرم نداری که از برای جوی سیم دست پیش هرلیم
دراز میکنی گفت (محصول ترکیب) بر او غری بر دینچی به دیدی او تا غره بسین که برار به
مقدار نیجه کش ایچون الیک هر الحفک او کینه او زادر سین دینچی دیدی (بیت) دست دراز
از پی یک حبه سیم * به که ببرد بد انکی ونیم (دست دراز تقدیری دست دراز کر دندر
پس دست کردنک مفعول اولی و دراز تانیسی پس دست دراز وصف ترکیبدر دین معنای یتیم
واصل دکل ایش بعضی نسخه ده دست درازی دوشمش بالیله بونقدیر چه وصف ترکیبی اولور
(پی با عجمک فاعله ادات تعلیلدر) حبه شی قلیلدن عبار تدر (بیرد فعل مضارع جمع
غائب تشدید ضرورت وزن ایچوندر کسر دیمکدر) دالک کاف عجمله در همه الی حصه دن
بر حصه به دیرلر (محصول بیت) بر حبه کش ایچون ال اوزون ایلک یعنی ال اوزاتمی یکدر که
کسرلر بر دالک کش ایچون و یا یارم دالک حاصلی او غریلق ایدوب ال کسرلکدن ایسه دینجیلاک
ایدوب ال صاغ قالیق اولی در (بوند پی بعده معنساندر در دین خطا سوبلش (حکایت)
مشت زنی را حکایت کنند که از دهر مخالف بجان آمده بود و از خلق فراخ و دست تنگی بفقان
شکایت پیش پدر برد و اجازت خواست که عزم سفر دارم تا مکر بقوت باز و دامن کماهی
بکف آرم) مشت زن وصف ترکیبدر بومرق او روجی دیمکدر بونک اصلی بودر که مشت زنلک
برفندر که صاغ الک باش پرمغین سبابه و وسطی بیننه آلور وصول انسنده برنسنه پی سپر ایدر
و مطرق او بی کی او بنار حاصلی صاغ الی مطرق برینه استعمال ایدر بوطائفه بوفنده اول قدر
ادمان ایدرلر که صاغ الیک هر بر مرغی خاربه دوشمش در تحصیل زماننده شام شریفه بر قاج
سمرقندی طالب علم کلدی و بعضنک بوفنده بر مقدار مهارتی و ارایدی مسافرلر در دیو بونلری
منجیک جامنه ایلندک ایچورده بر مقدار دیند که نصکره جامک دیوارینه اول قدر مشت
اور دینار که قابل تعبیر دکل مکر انواع ادمانلرندن بو بر نوع ادمان ایش و بر کره بونلری ربوه
جانبه سیره چبقاردق حین مصاحبتده بر زمانی بر ضعیف سنده قالیق بر مقدار او بیانیه دیدی
قالقدیلر و او بناراق اول ضعیف توانلک قولایق توزینه بر مشت اوردی همان دپه سی اوزره کلدی
و کوم ککوک اولدی بزرقاج رومی طالب علم خوف ایلدک که اولدی دیو اما انلر هیچ آلمادی
و قالقدیلر اول مضروبی اودیلر عقلی باشنه کلنجه (پس مشت زنی زور باز ایلله تفسیر ایدلر
تفسیر ایلشله) یا حرف وحدت (و ادات مفعول) دهر مخالف زمان غیر مساعددن عبارتدر
اضافت بیانیه در (خلق فراخده بویه در) خلق نقطه سز عریده بوغازه دیرلر و فارسیده
کلو دیرلر کاف عجمک فعی و ضمیمه (فراخ فاک فعی و کسر یله ککش دیمکدر و اسع معنساندر
کثرت اکل و عدم قناعتدن کایتدر) دست تنک وصف ترکیبدر (و یا حرف مصدرال طارانی
دیمکدر صغر البد معنساندر حاصلی افلا سدن کایتدر) دست تنک دیو تنک کسرینه تنبیه
ایدوب اضافته او قو یا نلر تنک طبع ایشله (بفغان با حرف صله تقدیری بفغان آمده بوددر
(شکایت پیش پدر برد بعضی نسخه ده مشورت دوشمش شکایت برینه) (که حرف بیان) عزم سفر
مصدرک مفعولاضافتدر (تا حرف تعلیل) مکر حرف تنی نا اوله که دیمکدر با حرف مصاحبت
قوت باز و مصدرک فاعله اضافتدر (دامن کام لامیه در مجازا) و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
مراد انکی دیمکدر (با حرف صله) کف ال ایلمی در مرادال در مجاز مرسل طریقله (آرم فعل مضارع
متکلم وحده در اله کتورم دیمکدر بعضی نسخه ده بچنک دوشمش (محصول ترکیب) بر مشت زنی
حکایت ایدرلر که دهر مخالفدن جان کیشیدی یعنی جانندن اوصانمش و بیزار اولمشیدی
و کیک بوغزدن وال طارافندن فغانه واضطراره شکایتی بیانی قنیه ایلندی یعنی بیاسنه حالندن

رد سروری

رد ابن سید علی

رد شراح جیعا

رد ابن سید علی
و سروری

شکایت ابلدی و اجازت دلدیکه بفرموده نیت ایدرم اوله که قوت باز و ایله مراد اتکنی اله کنورم دیو
(نیت) فضل و هنر ضایعست تا نماند عود بر آتش نهند و مسک بسایند تا حرف توقیت در
مادام معناسنه (محصول نیت) فضل و هنر ضایع در مادامکه کور نمیدار و یا کوسر لیه لزوم
و تعدی طریقه مضرع ثانی تمیل طریقه و افعدر پس عودی آتش فورل قوقوسی ظاهر
اولمغیچون و مسکی از لر زیر از مکه قوقوسی زیاده اولور حتی زلفه و کاکله و کبوسیه مشکا
دیرل بومعنی اعتباریه قندیر (پدر کفت ای پسر خیال محال از سر بدر کن و پای قناعت
در دامن سلامت کش که بزکان گفته اند دولت نه بکوشید نیت چاره کم جو شید نیت)
(خیال محال بیانه) پای قناعت لامیه در مجازا (دامن سلامته بویه در) کش فعل امر مفرد مخاطب در
کشیدن (که حرف تعلیل) کوشیدن طور شمی دیمکدر (یعنی سعی ایلک) (کم بونک کی بر زده
ترک کلیدن عبارتندر) جو شیدن لغته قیناقد در (اما بونک کی بر زده اضطراب و مشقتند
عبارتندر (محصول ترکیب) بابایی دیدی ای اوغل خیال محالی باشکدن چبقار یعنی اخراج ایله
و پای قناعتی دامن سلامته چک یعنی ممکن اولدییی دکلوقناعت ایدوب اضطراب و مشقتند
سام و آزاده اول زرا الکلر دیمشدر در دولت و سعادت سعی و کوششله دکل یعنی چالشغله
دولت ال و برهنه مادامکه جانب حقندن عنایت اولیه پس چاره اضطراب و مشقتی ترک ایلکدر
یعنی صبر ایدوب بیکسور اولمغیچدر (نیت) کس نتواند گرفت دامن دولت بزور * کوشش
نی فائده است و سعه بر بروی کور) گرفت مصدر معناسنه در (دامن دولت لامیه در مجازا
کوشش نی فائده بیانه در) (وسعه و اول فختی و سبک سکونیه بونده راستی مراد در که دیشی اهلی
فاشترینه چکرل (ابروی کور بیانه در) زیرا بونده کور عدم ابرو دن عبارتندر (اعنی معناسنه دکل
یعنی ابره نکل قبلی اولمغیچ ابرویه راستی چکمک فائده و برهنه) (شرح کورک بومعناسنه تعرض
ایجاد کلرندن معلومدر که کوری اعنی معناسنه اخذ ایدرل (محصول نیت) کیمسه دولت اتکنی
زور ایله طومغه قادر دکلدر یعنی قوت باز و یله دولت ال و برهنه زرا ابروی کوره و سعه چکمک کی
نی فائده در دولت و سعاده سعی جانب حقندن عنایت اولمغیچ (نیت) اگر بهر سرمویت هنر
دو صد باشد * هنر بکار نیاید چو بخت بد باشد) بهر با حرف ظرف (سرم و لامیه قبل اوچی دیمکدر
(هنر دو صد ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر اولش اصلنده دو صد هنر در (محصول نیت)
اگر هر بر قیلک اوچنده ایکوز هنرک اولور سعه هنر ایشه کلز (یعنی فائده ایلز) (چونکه بخت و طالع
برهنه اوله (یعنی طالعده مساعدده اولمغیچ هنر فائده ایلز) (نیت) چه کند زورمند وارون بخت *
بازوی بخت به که بازوی سخت) زورمند زورلی دیمکدر (زرا مندادات نسبتدر) پس زورمند
وصف ترکیبدر دین خطا ایلش (وارون بخت وصف ترکیبدر نحس طالع ایللی دیمکدر
زورمند اضافتی بیانه در) (بازوی بخت و بازوی سخت لامیه در مجازا (محصول نیت) زورلی
نحس طالعی نه ایلسون (یعنی نیه قادر در) (نیه مالکدر طالع ایشلمغیچ (مضرع ثانی
مقام تعلیلدر در) (زرا طالع بازو سی بکدر قوی بازو دن یعنی طالع قوی اولمغیچ باز و قوی
فائده ایلز بوا یکی بیتی بر بخرده ظن ایدوب مشوی یازا نلر غریب بی تشخیص ایشلر
(پسر کفت ای پدر فواید سفر بسیارست از زهد خاطر و جذب فواید و دیدن عجایب و شنیدن
غرائب و تفرج بلدان و محاورت خلان و تحصیل جاه و ادب و مزید مال و مکسب و معرفت
باران و تجربت روز کاران چنان که سالکان طریقت کفته اند) فواید سفر لامیه
(از حرف تدبیر) (زهد خاطر مصدرک فاعلنه اضافتدر و سرور خاطر دیمکدر) (جذب فواید
مصدرک مفعولنه اضافتدر فائده چکمک (یعنی فواید تحصیل ایلک) (دیدن عجایب و شنیدن

رد شرح جیعا
ابروی کورک اضافتی لامیه
اولوب کوراعنی دیمک اولسه
هر قدر جزالت اولز ایشده
معنی فاسد اولز حتی شارح
مر حوم دخی شراحه بک
پور مدیکسندن جوازینه
اشارت ایشدر (اسعد)
رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی
و سروری

غریب ایکبسی یله مصدرک مفعولنه اضافتدر (تفرج بلدان مصدرک مفعولنه در) (بلدان
ایلك ضمیمه بلدک جمیدر شهرلر دیمکدر (محاورت مفاعله بایدرن مصدر در) (خلان اضافتی
مفعولنه در سابقلر کبی (خلان خلایک جمیدر تشدید لام ایله (مزید مصدر ممیی ماله
اضافتی فاعلنه در) (و معرفت یاران مصدر ممیک مفعولنه در) (تجربت روز کاران تجربت تفعیل
بایدرن مصدر در سماعی زیر مغل اللام اولمغیچ یاه مصدری حذف ایلک سماعیدر
فتأمل (روز کارانه اضافتی مفعولنه در) (روز کاران الف ونوله جمع اولسی خلاف قیاسدر
(محصول ترکیب) (پسر دیدی ای پدر سفر فائده لری چوقدر خاطر سروریندن و جذب
فواید و عجایب احوالی کورمکدن و غریب قصدر ایشتمکدن و شهرلر سیرندن و دوستلرله
مکالمه و منصب و ادب تحصیلندن و مال و مکسب زیاده لیکندن و یارانی بیلندن و روز کارل
تجربه سندن شویله طریقت سالکدری دیمشدر (قطعه) تابد کان و خانه در کروی *
هرگز ای خام آدمی نشوی) تا حرف توقیت مادام معناسنه (بدکان با حرف ظرف
(در حرف تأکید) (کرو کا ف بجمک کیسری و راک فنجیه رهن معناسنه در) (و یا ضمیر
خطاب (نشوی فعل نئی مستقبل مفرد مخاطبدر (محصول نیت) مادام که دکان و خانه ده
رهنده سین یعنی انلرله مقید سین هرگز ای خام کیمسه آدمی اولماز سین یعنی ما دام که دکان
و خانه دن چیقوب غریبه کیمز سین هرگز خاملغک کیمز و انسان اولماز سین (برواندر جهان
تفرج کن * پیش ازان روز کنز جهان بروی) (یو فعل امر مفرد مخاطب کیت دیمکدر اندر
هرمک فنجیه ادات ظرفدر (کز اصلنده که از ایدی (محصول نیت) وار جهانه تفرج
ایله اول کوندن اول که جهاندن کیدر سین یعنی دکاندن و اودن چیقوب و ارعالمی سیر
ایله اول کوندن اول که عالم فایندن عالم باقی به کیدر سین یعنی اولز دن اول (پدر کفت ای پسر
منافع سفر برین غلط که کفتی بسیارست ولیکن پنج طائفه را مستیست اول بازار کانی که
یا وجود نعمت و مکنیت غلامان و کنیزان دلا و یز و شاگردان چاک دار دهر روز بشهری
و هر شب بمقامی و هر دم بتفرج گاهی از نعم دنیا متمتع شود) (منافع سفر لامیه) (نقط بونک و ممیک
فقه لریله اسلوب دیمکدر) (بعض نسخهده بسیار برینه بی شمار و شمش) (پنج طائفه را
(را دات صله و یا ادات تخصیص قندیر) (بعض نسخهده مسلم برینه سین و نادات خبردر
واقع اولش) (پنج طائفه راست دیمش) (بعض شرح بویه یازمش بعینه) (و بعضی
افترا ایلش که پنجک اولنه بر بلاء صله ایراد ایلش دیولیکن یا نمرده اولان نسخه مذکور
شارحک نسخه سندن یازمش غایتده صحیح نسخه در و انده افترا ایلدیکی بادن نام و نشان
بوق) (پس معلوم اولدیکه یا ننده واقع اولان نسخه یازیده سقیم ایش و یا تعصبا افترا ایدر مش
و بویه اعتراضی چوقی واقع اولبور) (اعوذ بالله من شرور انفسنا و من سیئات اعمالنا) (بعض
نسخهده اول برینه نخستین واقعدر) (بازر کانی با حرف وحدت) (که حرف رابط صفت
(با حرف مصاحبت سببیت منضم) (وجود نعمت لامیه) (مکنیت قدرت دیمکدر) (غلامان
دارد مقدم مفعولدر) (و کنیزان اکا معطوف) (الف ونوله جمع اولدقلری ذوی العقولدن
اولدقلری ایچوند) (بعض شرح غیردن نقل ایدوب) (کنیزان کنیز کلک جمیدر دیمش
(صکره بحر الغریب دن نقل ایدوب دیمش) (کنیزان کنیزک جمی) (و کنیزکان کنیز کلک
جمیدر و هر جودر که کنیزان کنیزک جمی اوله دیمش) (و بعضی تعصب ایدوب بوکه
یونقریدن اسناد جهل ایدوب خبلی پریشان کلمات ایلش) (غلامان اولنه برکه حرفی ایراد
ایلین حق معنایه و اصل دکل ایش) (دلا و یز و وصف ترکیبدر آویزیندن لغته اصمقدر

محاورت حائله مصاحبت
معناسنه در و جیم ایله
قوکشیاق ایلکدر

عجایب از انک سهواً غیبی جائز
دیکدر (محمد اسعد)
رد سروری

رد سروری
رد شعی

(اما استعماله تعلق معنایه در کواکب تعلق ایلدیک نسبه رده استعمال ایدر بونده غلامان و کنیزانه صفت واقع اولمش اشتراك طریقه (شاگردان چاک بیانبه) و غلامان (و کنیزانه معطوف شاگردان خدمه مراد در (یعنی خدمه کار جنسی) دارد فعل مضارع مفرد غائب مذکور مقدم مفعول لری (وبازرکانه راجع نموده ضمیر فاعلی) بشهری (با حرف ظرف) (و یا حرف وحدت) (عقاید بویه در) بعضی نسخه ده هر دم برینه هر لحظه دوشمش (بفرج کاهیده بویه) (نعم دنیا لامیه نعمت دنیا دیمکدر) (متنع فعل بایندن اسم فاعلدر فائده لئجی معنایه) (محصول ترکیب) پدریدی ای پسر بواسطه اوزره که سن بیان ایلدک سفر فائده لری چوقدر ایا بش طائفه به مسلمان اولکبسی بر باز کاندک که نعمت و قدرت و جود بیه دلاویز جوانلری و جاریه لری اوله و چاک خدمتکارلری دخی اوله هر کون بر شهرده و هر کجه به مقامده و هر لحظه بر سر انگاهده دنیا نعمتلرندن فائده لسه (قطعه) منعم بکوه وشت و بیابان غریب نیست * هر جا که رفت خیمه زد و خوابگاه ساخت) (منعم اسم فاعلدر افعال بایندن صاحب نعمته اطلاق ایدر حاصلی اهل دولت دیمکدر غنی معنایه اسم مفعول طر توب عینی قحیله قید ایلین تصرف خاص ایلش (بکوه با حرف ظرف) (دشت دالک فعی و شیک سکونیه اووا صحرا معنایه) (منعم مبتدا و غریب ثانیه) (و نیست خبر ثانی و ثانی خبر بیه جمله اسمیه خبر اول و اول خبر بیه جمله ابتدایه) (خیمه چادر و زد مقدم مفعولی) (خوابگاه بتاجق بر یعنی بتاجق و راحت بری دیمکدر) (ساخت مقدم مفعولدر) (محصول بیت) منعم و غنی اولان کیمسه طاغده و او واده و بیابانده غریب دکلدر هر یره که واردی چادر قوردی و بتاق و حضور بری پیدا ایلدی حاصلی هر زبه به که وارسه حضور و صفایدر دیمکدر یعنی اهل دنیا هر قنده ایسه ذوق و صفاده در دیمکدر (و آن را که بر مراد جهان نیست دست رس * در زاد و بوم خویش غریبست و ناشناخت) (او بوک کی پر رده استدرک معنایه سنی متضمن در (که حرف بیان) (مراد جهان بیانبه) (دست رس وصف ترکیبدر رسیدن قدرت و وسعت معنایه) (زاد و بوم جمیع کستان نسخه رنده و او عطفله کلور اما سید علی زاده و نعمت الله و اوسر ابراد ایلش لر و هیچ بریسی تعرض ایلامشدر که ترکیب اضافی میدر من جمیدر و سائر لغتدره بوم زمین و قرار کاهدر دیمش لر اما زاده مستقلا معنی و برمش لر لیکن اهای اعجام دید بیه که زاد و بوم عطف تفهیر بدر اما زادک بوندن خبری برده بوم معنایه دالاتی یو قدر و العلم عند الله (ناشناخت نامعلوم دیمکدر) (محصول بیت) (منعم حالی مذکور کیدر اما اول کیمسه نک که جهان مرادینه الی ایشمن یعنی قدرت و وسعتی یوفدر حاصلی فقیر و مفلسدر کند بیک طوغد بخی و قوید بخی برده یعنی کندی شهرنده و مملکتنده غریب و مجهول و منکور در حاصلی انی کیمسه بیلز و نام و نشانی اکاز (دوم عالمی که بمنطق شیرین و قوت فصاحت و مایه بلاغت هر جا که رود بخند و نش اقدام نمایند و اکرام کنند) دوم بش طائفه یکجیبسی (عالمی با حرف وحدت) (که حرف بیان) (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن) (منطق شیرین بیانبه مصدر میبدر منطق معنایه یعنی تکلم) (قوت فصاحت و اولک تشدیدیه لامیه) (مایه بلا غنده بویه در) (بخند منش با حرف صله) (اقدام نمایند اقدام نمایند مقدم مفعولدر) (محصول ترکیب) ایکجیبسی بر طارد که شیرین تکلمه و فصاحت قوتیه و بلاغت سرماییه سیله هر یره که کیدر خدمه اقدام کوسر لر و اکا اکرام ایدر (قطعه) وجود هر دم دانا مثال زر طلاست * که هر جا که رود قدر و قیمنش دانند) (وجود هر دم دانا لامیه و بیانبه در) (مثال زر طلاست لامیه لر راده تشدید ضرورت وزن ایچوندر) (طلا طانک

رد شعی

کسر یله یالذ ز اتونیدر (که حرف رابط صفت) (مابعدی جائد رک دانایه صفت اوله و جائد رک زر طلایه) (محصول بیت) (مردم دانانک وجودی یالذ اتونی کیدر که هر زبه کیدر سه قدر و قیمنی یلور لر یعنی خالص و صافی اتون نیچد که هر یره و معزز و مکرم ایسه اهل علمده انجیلین معتبردر) (بزرگ زاده نادان بشهر و اماند * که درد یار غریبش بهیچ نستانند) (بزرگ زاده وصف ترکیبدر) (اکا بر زاده معنایه نادان اضافه اضافت بیانبه در) (با حرف صله) (شهر و ابرلفظدر اما اصلنده هر کیدر سه لفظیه روالفظندن (معلوم اوله که ازمنه ماضیه ده بر پادشاه کلشد رک کونه سکته شاهی بی ضرب ایدوب اتون ایچونی اتون برینه ایچو ایچو ایچو یور بدوب کندی حکم سلطنتنده خلقی انکله معامله ایدوب بیع و شرا ایدر لر ایش حتی بوزمانده بر کیمسه نک ظلمندن تعبیر ایللی اواسلر مملکتنده کون یوریدر دیر (پس شد شاهدن مخففدر و و جائز معنایه در اول پادشاه مذکور قضیه بی جائز کوردو کیچون اول کوندن اقچه و اتونه شهر و ایدیلر پس شرا حک بونده انواع پریشان اقواله التفات اولمشون که تقبیدی تضییع و قاندر ماند فعل مضارع مفرد غائبدر نمایندن بکرمک دیمکدر) (مانستن دن دینلر خطا ایلدیلر) (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف) (دیار غریب بیانبه) (شین ضمیر شهر و ایه راجعدر) (نستانند فعل نفی مستقبل جمع غائب صاقون المازلر دیمکدر) (حاصلی اعتبار ایلزلر) (محصول بیت) (جاهل اکا بر زاده شهر و ایه بکزر که آتی اول پادشاهک قلمروندن خبری د یارده هیچ المازلر) (سیوم خو پروی که درون صاحب دلان بمخالطت اوعیل کند و صحبتش را غنیمت شناسند و خدمش منت دانند که گفته اند اندکی جلال به از بسیاری مال روی زیبا مرهم دلهای خسته است و کلید درهای بسته) (سیوم بش طائفه نک اوچنجیبسی) (خو بر و وصف ترکیبدر) (کوزل بوزلی معنایه) (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (درون صاحب دلان لامیه) (صاحب دل سکون بایله اولجیه وصف ترکیبدر) (اما کسر بایله لامیه در) (حاصلی بونک کیلر ایکی وجهله او قنور) (الف و نون ادات جمعدر) (با حرف صله) (مخالطت مفاعله بایندن مصدر در و ناسلوب عجم اوزره مطول یاز بلور و تلفظ اولنور) (اختلاط و مخالطه قرشمقد) (اویه اضافه لامیه در) (میل کنندک مفعول صریحی) (و بمخالطت غیر صریحی وجهله فعلیه خبر مبتدا در که دروندر) (محصول ترکیب) (اوچنجیبسی بر خوب روی در که صاحب دلارک درونی انک اختلاطه و یا انکله اختلاطه میل ایدر و صحبتی یعنی مصاحبتی غنیمت اکثر لر و خدمتی منت یاور لر که اولور دیمش لر در) (اندکی جلال یاه مصدرله و اضافتله از اجاق جلال) (بسیاری مالمده یند بویه در بعینه) (حاصلی جلال آراخی مالک چوقلو غندن بکدر زیر اروی زیبا خسته کر کالمر همیدر و بغلو قبول مفتاحی کابندی کاف عربک کسره سنه تخصیص ایدنلر خطا ایلش لر بر افحله افصحدر (قطعه) شاهد آنجا که رود عزت و حرمت یند * و برانند بقهرش پدر و مادر خویش اشاهد بونک کی بر لره محبوب معنایه در) (ور و اکردن مخففدر) (بقهرش شین ضمیر معناده براننده مقیددر) (محصول بیت) (محبوب اول یره که کیدر یعنی هر یره که کیدر عزت و حرمت کور و ر واکرانی کند بیک ناسی و ناسی یانلرندن قهر ایلده سورر لسه) (حاصلی کیم او و رسد اکا تالق و اتالی ایدر) (بطاوس در اوراق مصاحف دیدم * کفتم این منزلت از قدر تومی ینم پیش) (بر بایعجمله و تخفیف رایله لفظ مشترکدر ر قناد ایله بیک یننده اما بونده بیک مراد در قناد دین خطاسو یلدی زیر مصاحفه بیک قنور قناد قونلاز) (و بونی هر کس یلور بیک راسنی تشدید ایله قید ایدنلر ضرورت وزن ایچون دیو وزن طبعه مالک دکلر یش) (در بر یند بر یاز انلر معنی جاننده ناظر اولمازلر ایش) (اوراق مصاحف لامیه مصاحف مصحفدک جمعدر) (منزلت نامر تب ناسی کی اسلوب عجم اوزره مطول یاز بلور و مطول نالر کی تلفظ اولنور) (پس ضمیر خطاب اعتبار ایدن غفلت ایلش) (بیش بیه بیه

رد شرح جیعا

رد شرح جیعا

رد سروری و شعی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی

زیاده معناسنه در (محصول بیت) طاوس بیلکنی مصفرك اوراقی ارانسه کوردم (تنکه عادی
 اوغلاخچقراطوس بیلکنی مصفرك اوراقی ارانسه قویغندر در (بس مصفرك ورفقاری اوزره
 طاوس قنادینی کوردم دین ابی کوره ممش) کور یچک دیدم بومرنبه و منزلی و بومقامی سنک قدر کدن
 و حد کدن زیاده کورورم (یعنی بومکرم و معزز مقام سنک لایق دکلدر) (کفت خاموش که هر کس که
 جالی دارد * هر کجای پای نه د ست ندارندش پیش) خاموش فعل امر مفرد مخاطب ایسم اول
 دیمکدر (که حرف تعایل) (جالی یا حرف تنکیر) ندارندش شین ضمیر معناده پیشه مقیددر (پیشش
 تقدیرنده) ندارند برینه نونه بدارند یا زانلر بایله صحیح نسخدره مخالف یا زمشلرا اگر چه تاویلله
 معنی و یرمک قابلدر (محصول بیت) حضرت شیخ بیورر برطاوسه بن بویله دینجه دیدی ایسم اول
 زیرا هر کچک که جالی وارهرزیه که اباق قور یعنی کیدر او کینه ال طومنزلی یعنی اتی کچسه رد
 و منع ایلم بلکه هر کس کل بری جانم دیرلر زیرا صاحب حسنه هر کس طالبدر (نظم)
 چون در پسر موافقت و دلبری بود * اندیشه نیست کردار زوی بری بود) جمیع شراح بویکی بینی
 رباعی دیو یازمشل حال بو که رباعینک بحری معین بحر در نهایی بوده بحر هزج اقسامنددر یعنی بحر
 مضارع احزیدر و رباعی بحر بنه قریبدر قدیر (دلبری یا حرف مصدر) (بری بونده پیر از معناسنه در
 (محصول بیت) چون پسرده موافقت و دلبرک اوله یعنی کوزل اوله و اختلاطه لایق و قابل اوله
 غم بوقدر اگر باباسی اندن پیرار اولورسه زیرا هر کس اکاباالنور حاصلی هر کچسه انک کی فرزند جانم
 اوغل دیر (او کوهرست کوصد فش در میان مباح * در بزم راهمه کس مشتری بود) او ضیری
 بیت سابقده پسره راجعدر و مبتدادر (و کوهر خبری) (کو فعل امر مفرد مخاطبدر کوییدن
 گفتن دن دینلر خطا سوبلدی (صدفدن مراد باباسیدر تشبیه طریقه) (مباح فعل نهی
 مفرد مخاطب اوله دیمکدر (در بزم شول انجویه دیرلر که برصد فده بالکرا اوله اما انسانده بزم
 باباسی اولمیان دیرلر و حیوانده اناسی اولمیانده و جادادده نظیری اولمیانده (محصول بیت) اول پسر
 کوهردر سوبله صد فی اراده اولسون یعنی صد فی مطلوب من دکلدر کرکز زبرد ریتیه هر کس
 مشتری اولور و یا مشتری ر یعنی هیچ کچسه دلبری باباسیله استمن یا لکرا استرنکه صوحی بیورر
 (بدر را تابکی همراه آن شیرین پسر ینم * الهی باشندان روزیکه اورابی پدر ینم) (چهارم
 خوش اوازی که آب از جریان و مرغ از طیران بازدارد پس بوسیلت این فضیلت دل مر دمان
 صید کنند و ارباب معنی بنیاد مت اورغبت نمایند) چهارم دورنجبسی بش طائفه نک (خوش
 اواز وصف ترکیبی) (یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (جریان مصدر در جری بحر بدن
 یعنی ضرب بابش ناقص یا ایستندن اقی معناسنه) (طیرانده مصدر در طار بطیردن ضرب بابش
 اجوف یا ایستندن اوچمق دیمکدر (باز دارد آقور یعنی مانع اولور یا حرف مصاحبت) (وسیلت
 شول نده در که انکله غیره اولشبله یعنی غیره یقین اوله تابی تطویل اسلوب عجم اوزره در
 (فضیلت معرفتده ارتقاغه دیرلر و تائیه مذکور کیدر) (دل مر دمان لامیه) (و کندی مفعول اولی
 (و صید تائیه) (ارباب ربک جمیدر اصحاب معناسنه) (معنایه اضافتی لامیه در) (یا حرف صله
 (منادمت مفاعله بابتدن مصدر در نیکدیمکدر یعنی مصاحبت معناسنه در) (اویه اضافت لامیه در
 (رضبت نمایند مفعول صریحی) (و بنیادمت غیر صریحی) (محصول ترکیب) (دورنجبسی بر خوش
 اوازدر که صوبی اقتقدن و قوشی اوچمق دن منع ایله حضرت داود پیغمبر علیه السلام اوازی کی
 پس بوفضیلتک وسیله سی و سبیلله خلقک کوکافی شکاریدر و ارباب معنی انک مصاحبتنه رغبت
 کوسترلر (بیت) سمعی الی حسن الاغانی * من ذا الذی جس المثنائی) سمع سنک فتنی و میچک
 سکونیه قواقی معناسنه دریای متکلم ایله اضافت لامیه در و تقدیرا هر فوع مبتدا و جائزدر که سمعی

رد شعی

رد ابن سید علی

رد شراح جیعا

رد ابن سید علی
وسروری

مطلب

سید علی زاده طریبان بازمش
 و سروری بویله یازد یغنه
 اعتراض ایلمش و دعا کویه
 بویازیشی زیاده ناپسندکدی
 پس متعدد شروحنه مقید
 اولدم کوردم فی الحقیقه جمع
 شروحنه رانک یا اوزره
 تقدیم بولدم ایکن بنده
 بو خطابی سهو قلمر بنه حل
 ایدرم لامی جلیبتک نعت
 رسوله صلوا علیه فعل
 ماضی در بیورد یعنی حل
 ایلد یکم کی و الاونلر کی
 اندیلدرن بویله خطا قصده
 مقارن اولماز فتدر پس
 معترضک اعتراضی باقمه صب

طریقه اولور و یا قصور فهمدن عنی عنه سله

سماعی واصفائی معناسنه اوله ایشتمک و دیکلمک دیمکدر (پس حرف جر مقدره متعلق اولر
 (حسن صفت مشبهدر) (اغانی به اضافت صفتک موصوفه اضافتیدر) (اغانی جمع اغنیه غذا
 معناسنه در) (پس اغنیه جمع غنادر دین کندی زعمبله سوبلش) (من اسم استفهام محلا هر فوع
 مبتدا) (ذا اسم اشارت محلا هر فوع خبری) (الذی اسم موصول) (جس جمیله فعل ماضی مفرد
 مذکر غائب یا بشدی دیمکدر مس کی جمیله فعلیه اعرابدن محلی بوق صله سیدر الذینک والذی
 صله سیله محلا هر فوع صفت ذادر) (المثنائی جمع مثنادر ایکی قلی سازه دیرلر تنکه مثال جمع
 مثلدر که اوج قلی سازه دیرلر) (مثنائی جس نک مفعولیدر و سکون یا ضرورت وزن ایچوند
 (محصول بیت) بنم قولقم کوزل غنادر در و یا خود بنم سماع واصفام کوزل اوزه مقیددر یعنی میل کوزل
 اوزه در کچکدر شول کیمسه که ایکی قلی سازه چار یعنی اکانه اعتبار مقصود بودر که کوزل
 اوازی سازه ترجیح ایدر حاصلی بنم میل حسن صونه در سازه دکل علی الخصوص صکه قلی سازه
 دیکلمک حرامدر مصرع ثانیک تحقینصده مراد حسن صوتدر دین بیتدن مرادی بظامش
 (قطعه) چه خوش باشد اواز نرم و حزن * بکوش حریفان مست صبح) (اواز نرم بیسانیه
 (حزن اینجه و نازک معناسنه در) (یا حرف صله) (کوش قولی) (حریفان باد مصاحبتی) (الف
 و نون ادات جمعدر) (کوش حریفان لامیه) (مسته اضافت بیسانیه) (صبحه لامیه) (صبح
 مصدر در صباح وقتده شراب ایچمکه دیرلر تنکه غبوق عکسنه دیرلر حاصلی فاعول وزنی اوزره
 مصدر در در صبح وقتده ایچلن شرابک اسمیدر دین مخالف سوبلش (محصول بیت)
 نه خوش اولور بوشق اینجه اواز صبح مستی اولان حریفلر قولغنه یعنی قوللر بنه لطیف کلور
 (به از روی خوبست اواز خوش * که آن حظ نفسست و این قوت روح) (ان روی خوبه
 اشارتدر) (و این اواز خوبه) (محصول بیت) روی خوبدن خوب اوازی یکدر زبرد روی خوب
 حظ نفسدر) (و اواز خوب قوت روحدر حاصلی حضرت شیخ اواز خوبی روی خوبه ترجیح
 ایدر لیکن فیه ما فیه) (بنجم پیشه وری که بسی بازو کفافی حاصل کند تا آب روی
 از بهر نان ریخته نشود چنانکه خرد مندان گفته اند) (بنجم یعنی مذکور طائفه نک
 بشنجبسی) (پیشه یا بنجمینک کسر یله صنعت دیمکدر) (و رواولک فتحیله ادات نسبتدر لی معناسنه
 اونه بقالی در و اوابله علی کل حال صنعتی دیمکدر یعنی اهل صنعت) (و یا حرف وحدت) (که
 حرف رابط صفت) (یا حرف مصاحبت) (سعی باز و مصدرک فاعله اضافتیدر) (کفافی یا
 حرف وحدت) (یا حرف تعلیل) (آب روی لامیه) (بهر نانه بویله در) (ریخته نشود و و کاش
 اولیه یعنی دوکلیه) (محصول ترکیب) (بشنجبسی بر اهل صنعتدر که سعی باز و یله برکفافی حاصل
 ایله تا یکم اتمک ایچون یوز صوبی دوکلیه حاصلی جره و کدیه به محتاج اولیه شوبلکه عقلا
 دیمشدر در (قطعه) کر بگری رود از شهر خویش * سختی و محنت نبرد پینه دوز) (یا حرف
 صله) (گری یا حرف وحدت) (سختی یا حرف مصدر) (پینه بیه به دیرلر) (پینه دوز و وصف
 ترکیب در دوز بدندن رودک و نبردک تناسع طریقیله فاعلیدر لغت حسنجبه بیه دیکچی دیمکدر
 اما استعمالده اسکچی به دیرلر (محصول بیت) اگر غریبلکه کیدرسه یعنی دیار غریبه کندی
 شهرندن شدت و محنت ایلمنز یعنی چکیر پینه دوز یعنی اسکچیلک بر جزئی صنعت ایکن انک اهلی
 هرزیه وارسه اول صنعتله کچنور) (و بخراپی فتداز مملکت * کر سنه خسبد ملک نیم روز)
 و رواکردن محفدر تنکه مکرر بیان اولندی) (یا حرف صله) (خرابی یا حرف مصدر خراباتی
 مقابله معمولاتی در یعنی شلک) (فتد فاده کسر و ضم جائزدر اصلی افتد در هرزه نک فتح و ضمیه
 مصدری اقتادن و افتیدن کلور هرزه حذف اولیچ فاکسر و ضمیه مستعملدر فاحفظ) (از مملکت

اغنیه همزه نک ضمی
 و کسری و بایک تشدید
 و تخفیفه تفنی اولسان
 بر کونه نغمه در کذا فی
 اللغات (محمود اسعد)

رد شعی

رد شعی

رد شعی

مطلب

فند ه متعلق در (کرسنه بولفظ ایکی وجهله مستعمل در برسی بوند کی کبی یعنی کافک ضمی ورائک سکونی و سبک کسر یله و برسی کافک ضمی ورائک کسری و سبک سکونیله فاحفظ (خسبند خالک ضمی و سبک سکونی و بانیق قحیلله فعل مضارع مفرد غائب یا تورا و او بور دیمکدر خسبیدن ملک خسبند و فندک فاعلیدرتنازع طریقيله (نیم روز ه اضافتی لامیه در (نیم روز ترکستانده بر شهرک اسمیدر ملکی نیم روز ه تخصیص یینه دوز ه قافیه اولقی ضرورتی ایچوند روالامذکور معناد ه هر ملک بر در (محصول بیت) یینه دوزک حالی معلوم اما کسر کند ی مملکت و سلطنتدن برخراب آباد ه د و شر سه نیم روز یاد شاه بسه ده اند ه برکالی و صنعتی اولدیغی تقدیرجه آج یا تورا یعنی آج قالدو ر بونده مراد خرابلقدن کند ی مملکتدن غیریدر والا حقیقتده خراب آباد ه مکه یوللری کبی ذخیره سی اولدیغی تقدیرجه هر کس آج یا تورا حاصلی مراد بر تمیلدر والا حقیقتده بویله اولقی لازم دکل (چنین صفتها که بیان کردم در سفر موجب جهیت خاطرست و داعیه طیب عیش اما آن که ازین جمله بی بهره است بخمال باطل درجهان برود و دیگر کس نام و نشان نشود) چنین صفتها بونجیلین صفتلر (که حرف رابط صفت (و یا حرف بیان (موجب جهیت خاطر لامیه در سبب جهیت خاطر دیمکدر (داعیه باعث دیمکدر (طیه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (و عبسه اضافت صفتک موصوفنه در (بی بهره بی نصیب دیمکدر (یا حرف مصاحبت (خیال باطل یسانیه (در حرف صله در بامعناسته (جهان دنیا (دیگر داخی دیمکدر (معناسنی دخی کرو د بین سوزی کرو دن اکار عیش (محصول ترکیب) پدر در بونجیلین صفتلر که بیان ایلدم سفرد ه جهیت خاطر ه سبیدر و کوچک در لکه باعثدر اما اول کیمسه که بو جهله دن یعنی مذکور بش طائفه دن اولما بوب جیه سندن بی نصب اوله سیاحت جهانه باطل خیال و وهم فاسدله کیدر و دخی کیمسه نام و نشانی ایستمر یعنی نیجه اولدیغی کیمسه د و یماز زرامشهور و نامدار کیمسه د کلر که اندن خبر الموق ممکن اوله (قطعه) هر آن که کردش کیتی بکین او بر خاست * بغیر مصلحتش رهبری کند ایام (کردش اسم مصدر در کردیدن د و نش دیمکدر (کیتی به اضافت لامیه در (کیتی کاف مجمک کسر یله و یا اصلیه ایله جهان دیمکدر (یا حرف صله (و کین کاف عربک کسر یله عداوت دیمکدر (او به اضافت لامیه در (برخاست قالدی یعنی قصد ایلدی (یا حرف صله (و غیر بونده خلاف و عکس معناسنه در (مصلحت ه اضافتی لامیه در (رهبر قولاغوز وصف ترکیبدر بریدن بوله ایلمک دیمکدر لازمی قولاغوز زافدر (رهبر کندک مفعول صریحی (و بغیر صریحی (وایام فاعلی (محصول بیت) هر اول کیمسه که عالم تبدیل و تغیری یعنی انقلاب احوال عالم آنک عداوته قیام ایدوب قصد ایلدی ایام و روزگار آنک مصلحتک خلافت ه عکسنه اکافولاغوز اقی ایدر یعنی اکا مرادینک خلافت ه دلالت ایدر (کبوتری که دکر آشیان نخواهد دید * قضاهمی بردش نابوی دانه و دام) کبوتر کوکرجین (و یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت و یا حرف بیان (دکر دخی دیمکدر (آشیان بوا (نخواهد دیدیدن معناسنه کوره بوسردر یعنی کورمک مبرسر اولوسردر (قضا مبتدا (همی ها حرف تا کیدی حرف استمرار (شین کبوتره راجعدر (نابونده الی معناسنه در (یا حرف صله (سوی جانب دیمکدر (دانه به اضافت لامیه در (دام بونده طوزاق معناسنه در (محصول بیت) بر کبوتر که دخی آشیانی کورمبوسردر یعنی کورمک مبرسر و مقدر اولوسردر قضای آسمانی اتی دانه و دام جانب ایلدر یعنی شکار اولور حاصلی اتی یا آوجی اولار و یا مرغ شکاری اولور (بر کفت ای پدر قول حکما راجه کونه مخالفت کنیم که کفتند رزق اگر چه

بعض انجام دیدیکه نیم روز نصف دنیان کایتدیر زیرا شمس حد استوایه وارد قد ه نصف دنیا مقداری قطع ایش اولور پس نیم روز بوجوهله اضافت لامیه اولور

رد شعی

مقسومست با سبب حصول آن تعلق شرطست و بلا اگر چه مقدرست از ابواب د خول آن احتراز واجب (یا حرف صله (اسباب حصول آن لامیه در (اسباب سببک جهیدر تعلقدن مراد مباشرتدر (ابواب دخول آن لامیه در (محصول ترکیب) برسی با سبک جوابنده دیدی حکما نک قولنه نوجهله مخالفت ایده بن که دیشلردر رزق اکسر چه مقسومدر یعنی از لده هر کسک رزقی تعین اولمشدر ایکن آنک حصولک سبیلرینه مباشرت شرطدر یعنی عقل مباشرت اقتضا ایدر بلا ده اگر چه مقدر در اما اکا داخل اولقی ابواب و اسبابدن احتراز واجبدر قال الله تعالی ولا تلقوا ابایدیکم الی التهلكة حاصلی بونک کیلر مقتضیات عقلدندر (قطعه) رزق اگر چند بی کان برسد * شرط عقلست جستن اذر ها (اگر چند اگر چه که معناسنه مستعمل لفظدر (پس اکری ادات شرط (و چند ی کم خبریه معناسنه اعتبار ایدر نلر چندان کبی بوفنه چندان وقوفلری بوغیش (محصول بیت) رزق اگر چه که بی کان و بی شک ایشور یعنی مقدر اولان رزق البته هر حیوانه کلور واصل اولور ایکن عقلک شرطیدر قبول دن استمک یعنی عقل رزق اهل دنیا دن رجا ایلمک اقتضا ایدر (و رچه کس بی اجل نخواهد مرد * تومر و در دهان اژدر ها (مرد بونده مردن معناسنه در (مرومیک ورائک قحیلر یله کتمه دیمکدر فعل نهی مفرد مخاطبدر (در حرف صله در بامعناسته (دهان اژدر ها لامیه عریجه اژدر هایه ثعبان دیرلر (محصول بیت) دخی اگر چه که کیمسه اجل سز اولوسردر یعنی کیمسه بی اجل اولان امان اژدر ها غزینیه کتمه یعنی هلاک اولاجق به وارمه (در بن صورت که منم بایل دمان بزغ و باشیر ژبان نیجه در افکنم مصلحت آنست که سفر کنیم که ازین بدش طاقت بی نوابی ندارم (یا حرف صله و یا حرف مصاحبت (پیل دمان بیانه قوتلی و هیبتلی قبل (بزغ اوررم و یا اور و شورم جنک ایلمکه قادرم دیمکدر (یا حرف صله (شیر ژبان بیانه ژبان برنجی حیوانانک صفتلرنددر کوکره مش و غضبه کلش دیمکدر (که حرف تعلیل (ازین بدش بوندن زیاده دیمکدر یعنی شمدنکرو (طاقت بی نوابی لامیه در (بی نوابی قدرت و بی زاد معناسنه در (و یا حرف مصدر (محصول ترکیب) بوسورنده که منم یعنی بوقوت و زور و بومشت زنگ که بنده وار قوتلی و هیبتلی فیله کندمی اورورم یعنی اکا بی پروامشت اوررم و یا انکله صواشه قادرم و شیر یانه نیجه براغورم یعنی انکله نیجه طوشماغه قادرم اکسر چه اول نیجه اورمقده ما هر در پس مصلحت اولدر که سفر ایدمکه بوندن ارتق نواسر لغه طاقت کتور هم (قطعه) چون مرد در فتاد زجای و مقام خویش * دیگر چه غم خورد هم آفاق جای اوست (در حرف تا کید (فناد فاک کسر یله و ضمیله دوشدی دیمکدر بونده ایرلدی معناسنه در (جای و مقام عطف تفسیری (خویش ه اضافت لامیه (دیگر یالیه دخی دیمکدر (آفاق بونده اطراف معناسنه در (جای اولامیه (محصول بیت) چونکه اری یعنی کشتی کندی و طنشدن و مقامدن دوشدی یعنی مفارقت ایدوب ایرلدی دخی نه غم برز را جیع اطراف عالم آنک مقام و مکانیدر (شب هر تو انگری برسی همی رود * در ویش هر کجا که شب آمد سرای اوست (برسی ای یا حرف صله (و یا حرف وحدت (کیمسه هر برغنی بر سرایه و براوه کیدر یعنی هر کس کندی اوینه کیدر اما در ویش بی کس هر برده که کیمه کلای یعنی قراکولقی بصدی آنک سر ایدر حاصلی کیمه کندی بی زده دوترسه انده یا تورا قالدو یعنی جیع عالم اکا نسبت برابردر (این بکفت و همت خواست و پدر را و داغ کرد و روان شد و در هنگام رفتن شایندش که می گفت (محصول ترکیب) بومذ کور قطعه بی سویلدی و همت دیلدی و باباسنه و داع ایلدی و کندی کنگ و قشده ایشدیلر که سوبلردی یعنی

رد این سید علی و سروری

بوییتی او فرودی (بیت) هنوز که بخش نباشد بکام * بجای رود کس ندانند نام هنوز
 اهل کمال دیکدر هزل معنای پشه و رکیکه سابقا کجی (که حرف رابط صفت) بکام
 مراد کج دیکدر (بجای با حرف صله) و با حرف وحدت (رود فعل مضارع مفرد غائب و یا فعل
 امر مفرد غائب) کس کافک فحله دوز را ضمارك ماقبل بودله مفتوح اولور ضرورت وزن
 اولما بجه والا ساکنده اولور پس کسر کافله اوقیان خلاف قاعده اوزره او قورمش (که حرف
 رابط صفت و یا حرف تعلیل) و شین ضمیر هنوزه راجعدر معاده نامه مقید در نامش تقدیرنده
 (محصول بیت) اهل هنر که طالعی مراد فجه اولیه یعنی اکا بخت و دولت مساعد اولیه
 بره کیدر و یا بره کنسونکه آدینی بیلزل و یا بیلده حاصلی نام و نشانی انگاز وایشید لز
 بره کیدر یا خود برخلاف سمت کیدر که نام و نشانی چقیقه و یا کنسونکه نام و نشانی چقیقه
 (نابرسید بکنار آیکه سنک از صلابت او بر سنک همی آمد و آوازش بفر سنک همی رفت)
 تا حرف انتهالی معنای (برسید فعل ماضی مفرد غائب یعنی ذهب الی ان وصل یا خود حتی وصل
 (با حرف صله) کاراب لایمه (و یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت (صلابت شدت یعنی
 بکلک و قلیق اویه اضافت لایمه در ضمیر آیه راجعدر) همی ها حرف نا کید (می آمد حکایت حال
 ماضیدر) و آوازش ضمیری بنه آیه راجعدر (با حرف صله) فر سنک هر بجه فرسخ دید کیدر که اون
 ایکی بیک ادم بر مقدارنه دیر (همی رفت حکایت حال ماضیدر کیدر دیکدر (محصول ترکیب)
 مشت زن کشندی تابصویها پرشدیکه یعنی برصوبک کارنه که صلابت و شدتدن وحدت
 جریاندن طاش طاش اوزره کلور دی یعنی او کینه کلن طاشلری بوالاردی تنکه پک افار
 صولک شدند و آوازی بر میل بره کیدر دی یعنی خروشی و جغلد بوسی بر میل مقداری بره کیدر دی
 (بیت) سه مکن آیکه مرغابی درواین نبودی * کترین موج آسیاسنک از کارش درر بودی)
 سهم فارسیده خوف معنای در (معلوم اوله که آخری میم اولان کلامیه ادات نسبت داخل اولی
 مراد اولسه اکثر با برکاف عجمه توسط ایدر (نمکین و نمکین کی اما مطرد دکل زیر
 غنیده دیر کافسز پس نمکین اصلنده غم آیدر دین سهو ایش زیر الف ممدوده نک
 لغتند حذقی جائز دکلدر علی الخصوص که سه مکنده اول ملاحظه غایتله فاسددر تأمل ندر
 (سه مکن قور قنج دیکدر) آئی یا حرف وحدت (که حرف بیان) مرغابی اورد کدر (ایمن امین
 معنای در (کترین ترادات تفضیل) و یا ونون ادات نسبت (اسیاسنک دکرمان طاشی) (در حرف
 تا کید (ر بودی راده فتحه و ضم لغتدر) (با حرف حکایه) (محصول بیت) بر قور قنج صواید بکه
 اوردک ایچنده امین دکل ایدی یعنی اوردک که صوقوشیدر اول صوبک صلابتدن و شدت
 جریاندن ایچنده بوزمه خوف ایدر دی مبادا که صوطو پارلیه دیواک کو چک موجی دکرمان
 طاشی کارندن قاپوب کتورردی حاصلی قره صوکی و یا طونه کی طاشد قلنده شدت و صلابتله
 افردی (کروهی مرد مازادید که هر یک بقراضه در معبر نشسته و رخت سفر بسته
 جوازادست عطا بسته بود زبان ثنا برکشود چند آنکه زاری کرد یاری نکر دند و گفتند)
 کروهی کاف عجمک ضمیمه و یا وحدتله بر بلوک (مرد مازارا ادات مفعول) (که حرف بیان
 با حرف مصاحبت سببی متضمن) (قراضه قافک ضمیمه و تخفیف را ایلالتون واغنه دیر که فارسیجه
 ریزه زر دیکله تعبیر ایدر ظاهره اجه مراد در والا التون اوای معامله لنده جاری دکلدر اخرنده
 یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (همزه حرف وحدتدر دین غلط سویش (معبر ساهی لغتند
 معبر کشتی کدر گاه دیمش یعنی کجید بکسی که خلقی صودن کچرور اسکدار قایقلمری کی اسم الت
 وزنی اوزره در اول کچروری بره معبر دیر اسم مکان وزنی اوزره (دست عطا اضافت بیانیه در

رد شعی

مطلب

نمکین ایامثال اولغه الو پرری
 زیرا اصلی نمک در و نمک
 آخری میم دکلدر مکرمرادی
 غم اوله لکن بونده ده التباس
 هجنتی واردر (محمد اسعد)
 رد دقایق الحقایق

رد شعی

و بر مک الی یعنی هیچ بر سننه به مالک دکل ایدی که معبر اجرتنه و بره (زبان ثنا بیانیه) (یعنی کجی به
 دعا و ثنا ایلدی) (برکشود آجی یعنی ملاجی مدحه با شلدی) (زاری بای اصلیه ایلله تضرع
 معنای در (باء مصدر دین بودی بیلز ایش (زاری یا حرف مصدر (محصول ترکیب) مشت زن
 صوبک کارنه ایشد کده بر بلوک مردی کوردیکه هر بریسی بر قراضه سببیه یعنی بر قراضه
 اجرتله معبره اوتور مشلر ایدی و سفر انوائی با غلش (مشت زن عطا الی بغلوایدی یعنی
 اجرت کشتی به و بر مک سننه به مالک دکل ایدی ملاحه مدح و ثنا ایلکه باشلدی اول قدر که فریاد
 و فغان ایلدی یارلق و بواشلق ایلدیلر حاصلی مرحمت و شفقت ایلدیلر و دیدیلر (بیت)
 (بی زرتوانیکه کئی برکس زور * و زرداری بزور محتاج نه) بی زرتونسز (توانی
 فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب قادر دکلین دیکدر) (نه یا ضمیر خطاب و همزه حرف توسل
 (محصول بیت) زرسز کچسه به زور ایلکه قادر دکلین امارک و ارایسه زوره محتاج دکلین
 حاصلی قوت و زور ایلله مراد حاصل اولماز لیکن زرت و ارایسه ظلم و زوره محتاج دکلین زیرا
 زرایله ججع مصالح حاصل اولور (ملاح بی مروت از و بخنده بر کردید و گفت) (محصول ترکیب)
 ملاح بی مروت اندن خنده ایلله یعنی کولمکله دوندی و دیدی یعنی مزه لک طریقه بکه بوکا توجه
 ایلدی و دیدی (بیت) زرتوانی توان رفت بزور از دریا * زورده مرده چه باشد زرتیک مرده بیار)
 زورده مرده لایمه (وهاء رسمی مقدار معنای افاده ایدر یکساله و یکماهه کی بر یلاق و بر یلاق
 دیکدر (بونده ده بر آد ملک دیکدر یعنی بر آدم اجرتی مقداری و اون آدم قوتی مقداری
 (محصول بیت) اچک یوقدر یعنی چونکه اچک و بولک یوقدر در بادن زور ایلله کتک اولور
 اون کشتی زوری مقداری نه اولور و بونده نه فائده و بر بر آدم لک اچقه کتور یعنی بر آدم اجرتی
 مقداری اچقه (زیرا در بادن قولله کچلمز معبره کچلور دریا پیوردینی مبالغه طریقه در زیر دریا
 جاری اولور مکرر کیم اسکدار بوغازی کی بر پراوله فتد بر (جواز ازین طعنه دل بهم برآمد
 خواست که از و انتقام کشد کشتی رفته بود آواز داد که اگر بدین جامه که پوشیده ام قانع شوی
 در بغ نیست ملاح طمع کرد و کشتی را باز کردانید) جواز را ادات تخصیص (طعنه لغتند
 نیر ایلله اورمقدر (اما بونده خاطره طوقمقدر (بهم برآمد بحضور و منقبض اولدی دیکدر
 (کردانید دوندی دیکدر) (زیرا الف و نون ادات تعدیه در اصلی کردیدند در و نمک دیکدر
 (محصول ترکیب) جواک ملاحک بو طعنه سندن ککلی منکسر و منقبض اولدی دیکدر
 ملاحدن کین آله کشتی کتمش ایدی آواز و بر دیکه اگر بوقفتناله که کیشم قانع اولورسک در بغ
 دکلدر ملاح طمع ایلدی و کشتی بی کرو دوندی (بیت) بدوزد شره دیده هوشمند * در آرد
 طمع مرغ و ماهی بیند) با حرف تا کید (دوزد فعل ماضی مفرد غائب در دوزیدن دیکدر
 دیکدر دوختن دن دینلر زائد سویش (شره شبنک و رالت فحله لریله غلبه حرصه دیر
 صفتی شره کلور فرق وزنی علم بایندن هاء اصلیه ایلله اما فارسیده هاء رسمی شکلند
 اوقومده جائز) بدوزدک فاعلیدر (دیده هوشمند لایمه) (در حرف تا کید) (آرد فعل مضارع
 مفرد غائب) (طمع فاعلی) (مرغ مفعول صریح) (وماهی اکامعطوف) (و بیند غیر صریح
 (محصول بیت) عاقل کچسه نک حرص کوزینی دیکر یعنی بغلر حاصلی کور ایدر طمع مرغ و ماهی بی
 بنده کتور یعنی دوزاغه حاصلی طمع سببیه باغه کر قنار اولور (چندان که دست جوان
 بریش و کر بیان ملاح رسیدا اورا بخود در کشید و بی محابا فرو کوفت یارش از کشتی بدر آمد که
 بشتی ککند همچنان درشتی دید پشت بکردانید مصلحت آن دیدند که با او مصلحت کند
 و با جرت کشتی مسامحت نمایند) چندان که اولقدر که یعنی همان که دیکدر (دست جوان

رد سروری

داین سید علی
 و سروری

لامیه جوانک الی دیمکدر با حرف صله (ریش رانک کسر یله بونده صقل دیمکدر) (کر بیان معطوفدر
ریشه) (وملاحه اضافتلی لامیه در) (دست مبتدا) (رسید خبری) (اوراملاحی دیمکدر) (بخود
با حرف صله کندی به) (کشید چکدی دیمکدر) (بی ادات سلب) (مخاطبه فاعله بایندن مصدر دراصلی
مخاطبند نا اسلوب عجم اوزره حذف اولمشدر زیر مفاعله نك ناقصندن تابی حذف ایلک
قاعده لندند یعنی بی باک و بی پروا دیمکدر) (بی میل وتوقف دین بولفته وقوفی یوغمش) (فرو
بونده ادات تا کیددر) (کوفت کاف عربک ضمیمه دوکدی یعنی ضرب شدیدله ضرب ایلدی) (که
حرف تعلیل) (پشتی پشت بیه عجمک ضمیمه ارقه دیمکدر) (وبا حرف مصدر مظا هرت ومعاونت
معنا سنه در) (همچنان ملاح کبی دیمکدر) (درشتی درشت ابری دیمکدر) (عریجه خشن دیرل
خانک فتنی وشبک کسر یله) (وبا حرف مصدر مرادیا و زانی در حاصلی کنک) (با و جوانله دیمکدر
(با حرف مصاحبت) (اجرت کشتی مصدرک فاعله اضافتیدر) (مساحت مفاعله بایندن مصدر در
لغته مساهله در یعنی آسانلق اما بونده سخا و جومر دلاک معنا سنه در) (پس مختار صحاح حدن
المساحه المساهله وتساحوا تساهلوا دین اجمال ایلش) (محصول ترکیب) (همان که جوانک الی
ملاحک صقاله وبقا سنه ایشدی انی کندی به چکدی و بی پروا وافر دوکدی بولد اشی کیدن
کوردی بونی دوکدی کنی وکیدن طشره کلدی که مظا هرت ومعاونت ایلله مذکور کیچی
خشم وحدت کوردی پس ارقا سین چوردی یعنی فرار ایلدی ایلدی مصلحت انی کورد ایلر که
انکله مصلحت ایلر وکی نولونله جومر دلاک ایلر و سخا کوستره) (مثنوی) (چو پر خاش بینی تحمل
یار * که سهلی بیند در کارزار) (پر خاش بیه عجمک فتنی وضمیمه وراک سکونله صواشدر
حرب معنا سنه) (که حرف تعلیل) (سهل سبک فحیمه وسکون هایلله آسان دیمکدر) (فولای
معنا سنه) (وبا حرف مصدر پس معنی سهولت دیمکدر) (در کارزار لامیه در کارزار کاف عربله
حرب و جنگ معنا سنه در) (محصول بیت) (چونکه صواش و جنگ کوره سین تحمل کتور یعنی
تحمل وصبر کتور زیر سهولت و رفیق جنگ و حرب قیوسنی بغیر حاصلی ملایمت و بواشاق
جنگ وجداله مانعدر) (اطافت کن انجا که بینی ستیز * نبرد قز زم رانغ تیر) (نبرد فعل
انی مستقبل مفرد غائب) (راده تشبیه ضرورت وزن ایچوندر) (قر قافک فتنی وتشدید زایلله
عرب ایشمه دیر مبالغه ایلله اسم فاعلی قزاز کلور اما بونده ضرورت وزن ایچون زان محققدر
(زمد اضافت بیانیه در) (ورا ادات مفعولدر) (زم نونک فتنی وراک سکونله یو مشق دیمکدر
(تبع تیر بیانیه تیر نونک کسر یله انی دیمکدر) (کسین معنا سنه) (محصول بیت) (اطافت
وملایمت ایلله شول برده که ستیز وعناد کوره سین زیرا یو مشق ایشمی کسین قلیج کسین حاصلی
رفق وملایمت یو مشق اینک کبیدر وعناد وستیز کسین قلیج کبیدر که اکا کار یاز
(شیرین زبانی و لطف وخوشی * نوانی که بلی بموی کشتی) (شیرین زبان وصف ترکیبیدر
طنلی دلی دیمکدر) (وبا حرف مصدر در دل طایله دیمکدر) (خوشی یا حرف مصدر
(نوانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (که حرف بیان) (بلی یا حرف وحدت) (با حرف مصاحبت
(موی یا حرف وحدت) (کشتی یا ضمیر خطاب) (یعنی کشتی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
(محصول بیت) (شیرین زبانغله وملایمت وخوشاغله یعنی ایلکله قادر سین که رفلی برقل ایلله
چکوب بده سین یعنی رفق وملایمتله سکا منقاد اولور بویله قوتلی وزورلی حیوان ایکن حاصلی
ملاح مدار ایلله مشت زنک پنجه سندن خلاص بوازی) (بعذر ماضی در قدمش افتادند و بوسه
چند بتفاق بر سر و رویش دادند و بکشتی در آوردند و روان شدند تا رسیدند بدستونی که
از عمارت یونان در آب ایستاده بود ملاح گفت کشتی را خلی هست یکی از شما که دلاور ترست

رد سروری

رد سروری

ومردانه ترو زورمند تر باید که برین ستون برود و ریسمان کشتی بکیرد تا عمارت کنیم) (با حرف
مصاحبت سبیتی متضمن) (عذر ماضی بیانیه) (در حرف صله) (قدمش جوانه راجعدر
(بوسه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل) (با حرف مصاحبت) (نفاق نونک کسر یله مفاعله
بایک مصدر نایسیدر) (بکشتی یا حرف صله) (در آوردند ادخال ایلدیلر) (روان شدند کتیدیلر
دیمکدر) (تا حرف انتهی) (با حرف صله) (ستون سبک و نونک ضمیمه ایلله دیرک دیمکدر) (عریجه
عمود دیرل) (وبا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (عمارت یونان لامیه) (یونان فرمان
ولایتله دیرل لیکن اول ولایتله مذکور صوکی صو یوقدر مکر افلاطون بکاری دیدکاری
صواوله لیکن اول بیانه اقا ز بلکه بر یوک مغاریه دوکلور حاصلی یو کتابک بوراسی شبهه دن
خالی دکلدر) (ایستاده طر رمش دیمکدر مراد دیکلوب طور مقدر) (خلی یا حرف تنکیر) (که
حرف رابط صفت) (دلاور وصف ترکیبیدر) (بهادر دیرل) (ترادات تفضیل) (باید
کرک دیمکدر) (که حرف بیان) (برین ستون بوستون اوزره دیمکدر) (ریسمان کشتی لامیه کینک
ای دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (محصول ترکیب) (چکن عذر سبیلله یعنی بونی کشتی یه المایوب
طنن ایلدکاری سبیلله ایاغنه دوشدیلر و بر پنجه بوسه نفاقله باشنه و کوزینه ویردیلر یعنی
باشین و بوزین و کوزین او بدیلر وکی به کتوردیلر یعنی کی به قوی بدیلر و روان اولوب کتیدیلر
بردی که ایشجه که یونان بناسندن صوا یچنده دیکلوب طور رمش ایدی ملاح دیدی کشتی یه خلل
وضرر وار یعنی کینک بوزغون بری وار که اصلاحه مختاجدر بر یکسر سزدنکه بهادر رکدر
ومردانه رک وزورلی رکدر مرادی ملاحک بوسوزلر یله جوانی مغرور ایلکدر اولاکه
کندی به حسن ظنله سوزینی طونه پس کرکدر که بوستون اوزره واره و کینک اینی طوته
ناکیم کی بی عمارت و اصلاح ایده لم یعنی خلل وضرر بی دفعه ایده لم) (محصول بیت) (بغور دلاوری که
در سر داشت از خصم دل آزرده نیند بشید وقول حکما را کار نفرمود که گفته اند هر کرارچی بدل
رسانیدی اسکر در عقب آن صدراحت برسانی از پادشاه آن یک رنج ایمن مباح که پیکان
از جراحت بدر آید و آزار در دل بماند) (با حرف مصاحبت سبیتی متضمن) (غور دلاور لامیه
(وبا حرف مصدر) (که حرف رابط صفت) (خصم دل آزرده بیانیه کوکلی انجاش خصم
و یا کوکلی انجشدیکی خصم) (نیند یسید قایمیدی) (یعنی باک و پروا چکدی) (کار نفرمود ایش
بیورمیدی یعنی ایش ایلدی و عمله کتورمیدی) (که حرف بیان) (هر کرار ادات تخصیص
هر کچک دیمکدر) (حرف ربط مقدر در یعنی که حرف) (رنج یا حرف وحدت) (برالم دیمکدر
(بدل یا حرف صله) (رسانیدی فعل ماضی مفرد مخاطب) (والف و نون ادات تعدیه
ایرشدردک دیمکدر) (در حرف ظرف) (عقب آن لامیه) (عقب بونده ارد و صوک معنا سنه در
(برسانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (والف و نون بیه ادات تعدیه در فعل شرط واقعه در
ایرشدردک دیمکدر) (پادشاه یا جمله جزا و عوض معنا سنه در) (آنه اضافتی لامیه در
(ایمن مباح جزاء شرط) (که حرف تعلیل) (پیکان پا و کاف جمله دمرنه دیرل) (جراحت چک
کسر یله باره به دیرل) (بدراید طشره کلور) (یعنی چیقار) (ازارالم دیمکدر) (برشین مقیددر
ازارش دیمکدر) (ضمیر پیکانه راجعدر) (محصول ترکیب) (جوان بهادر لانی غرور یله که
باشنده ایدی خصم دل آزرده دن ایلدی یعنی باک چکوب قایمیدی وقول حکمای کار بیورمیدی
یعنی سوزلرینی عمله کتورمیدی که بیورمشدر هر کچک که کوکله برالم ایرشدردک ایشه اگر اول
الک ارد پنجه بوزراحت کوکله ایرشدردک اول بوزنجک جزا و عوضندن امین اوله
زیرا دمرن یاره دن چیقار اما رنج والم کوکله قاور پس اندن حذر ایلک کرک

ظاهر بود که بوحکایه
تصنیع رنجه بی دکلدر زیر
ظاهر حاله مخالف برلری
چو قدر فتنه شد
حضرت شیخ کعبه نظرا
تصنیع مذکور دن ازاده
اولوب العهده علی الراوی
قاعده پنجه همان مسعود لری
نقلدن عبارت اولد بغندن
بشقه یونان فرمان ولایتله
مختصر اولدی بی مسلم دکلدر
حاصلی حضرت شیخه
اعتراض وارد اولان
(محمدراسعد)

(بیت) چه خوش گفت بکاش باخیلتاش * چو دشمن خراشیدی ایمن مباش (باوکاف
 عربله (باادات صله بکناش) وخیلتاش شاهنامه ده مذکور اولان ایکی بهلوان دلاورک
 اسمیدر (چوادات تعلیل) خراشیدی فعل ماضی مفرد مخاطب طرملادک دیمکدر انجمنکدن
 گناشد (محصول بیت) مصراع ثانی مقول بکناشد یعنی بکناش خیلتا شده خوش
 دیدی یعنی ایو دیدی چونکه دشمنی طرملادک انک مکریدن امین اوله (قطعه) مشوایمن
 که تنک دل کردی * چون زد سنت دل بکناش آید (مشو فعل نهی مفرد مخاطب اوله دیمکدر
 (که حرف تعلیل) تنک دل وصف ترکیبیدر قیاس تنک دل یا تنقی ایدی لیکن مبتدی به
 بواسطه (کردی کاف عجمک فتحیه فعل مضارع مفرد مخاطب راو اورسین دیمکدر
 (کردیدندن صیوروت معنایسته) دل یا حرف وحدت (با حرف صله) تنک طار دیمکدر
 اضطرار بدن کنایتدر (محصول بیت) خطاب عام طریقه بیورر امین اوله که تنکدل اولورسین
 یعنی کواکک طار اولور و بحضور اولورسین چونکه الکن برکوکل طاراله یعنی
 چونکه برکیمه نک کوکلی انجندک البته سنده انجنورسین (شراک بعضی مصراع ثانی بی
 جمله شرطیه واولی جزایسته طومش و بعضی تعرض طریقه جزامقدرد ردیش زبرا
 جزا شرط اوزره مقدم اولماز لیکن ایکسنگ بیله چولفظنی اادات شرط طوقفده سوزنده
 نظر وارزرا چو چون بونک کی برلده اادات تعلیل در اادات شرط دکل وجزا شرط اوزره
 مقدم اولماز دین خبط عشوی ایش زیرا عدم تقدم علماء نحو فتنده در اماهل منطقی واهل
 فرس فتنده اول اعتبار بوقدر فتأمل (سنگ بر باره حصار مزین * که بود کز حصار سنگ
 آید) سنگ مزین فعلنک مقدم مفعول صریحی (و بر باره غیر صریحی) باره هاء رسمیه
 حصار دیواری باروده دیر (و بعضی نسخده بارودوشمش) حصاره اضافت لامیه در
 (مزین فعل نهی مفرد مخاطب اورمه دیمکدر) که حرف تعلیل (بود فعل مضارع مفرد
 غائب او اور معنایسته) (کر اصلی که ازیدی) که حرف بیان (سنگ بودک فاعلیدر
 (محصول بیت) حصار دیواری نه طاش اورمه یعنی آینه زبرا اولور که حصار دنده طاش
 کاور حاصلی سن طاش اندیغک به جائزدر که اندن سکا طاش اهل بویتنک معنایسته بودر (پس
 مصراع ثانیست معنایسته جائزدر که حصار دیواری نه طاش منقطع اوله یعنی قویه وسنگ
 اوزر بیکه دوشه دین ترکی به مخالف معنی ویریش (چندان که مقود کشتی رساعد پیچید و بر بالای
 ستون رفت ملاح زمام از کفش در کسلانید و کشتی براند بیچاره در انجا حیران بماند روزی
 دو بلا و محنت دید و سختی کشید سیوم روز خوابش کر بیان گرفت و باب انداخت) چندان
 که اولقدر که قلت مدندن وقصر مکشدن کنایتدر همان که دیمکدر (مقود لغته یولارد
 (امایونده کی بندگی ایب مراد در ریسمان کشتی دیمکدر) ساعد بک معنایسته در عرییده
 پیچید بونده طولادی دیمکدر (بالایونده اوست معنایسته در) زمام یعنی مقود (زمام فارسی
 (مقود عربی بیدر یولار معنایسته بونده یک ایی مراد در) (کف عرب فالت تشدیدله اوقور
 اما عجم تخفیفله ال ایاسنه دیر (در حرف تا کید) کسلانید کاف عجمک ضمی
 و سبک فتحیه قریدی معنایسته یعنی اوزدی دیمکدر (بعضی نسخده ده (ربو دو دوشمشدر
 کسلانید برینه) کشتی براند کی بی سوردی (یعنی قرار ایلدی کندی) (بیچاره مشت زن
 ستون اوزره مخیر قالدی) (خوابش) (شین معنایسته) (ریانه مقیددر) (مجاز ایقاسین
 طوندی) (یعنی غلبه ایلدی) (باب یا حرف صله) (انداخت آندی دیمکدر) (یعنی
 دوشردی) (محصول ترکیب) همان که مشت زن کی اپنی قولنده طولادی و دیرک اوزرینه

ردا بن سید علی
وسروری

رد سروری

رد سروری

واردی ملاح کشتی ایی اندن چکدی قریدی و یا قایدی اندن صکره اکلندی کی بی
 سوردی کندی (بیچاره دیرک اوزره حیران و سرگردان قالدی برایکی کون انده بلا و محنت
 کوردی و زحمت و شدت چکدی او چچی کون او یقو یقاسین طوندی و صوبه آندی (یعنی
 او یقو غلبه ایدوب صوبه دوشوردی) (بعد از شبان روزی بکنار افتاد از حیاتش رفتی
 مانده بود برک در خستان خوردن گرفت و بیخ گیاهان بر آوردن تا اندکی قوت یافت سر در
 بیابان نهاد و رفت تا نشنه و کرسنه و بی طاقت بر سر چاهی رسید قومی را دید پرو کرد آمده
 بودند و شربت آب پیشین می اشامیدند جوانا پیشتر نیزه دآب طلب کرد ابا کر دند دست
 تعدی دراز کرد مبرر نشدنی چند را فرو کوفت مردان غلبه کردند و بی محابا بزدند و مجروح
 کردند) شبان روزی برکون بر کیمه معنایسته در (حضرت شیخک بوسوزیده غریبدر که یوزک
 آدم برکون و بر کیمه دن صکره صوبک کنایه دوشمکه در یا کرکدر یاده ایسه جریان اولماز
 و حضرت شیخ ابتداء کلامده آبی شدت جریانه وصف ایش ایدی (پس ایکی کلامک
 یعنی تطبیق ایلده صعوبت وار) (واکر بر کیمه دیرسه که در یاده ده جریان بولور اسکار
 بوغازی کی جواب اولدر که شنار و بونک کی پرری بر ساعتده پکر برکون و بر کیمه اکلند
 (واکر دیرسه که ستونده و در یاده مکشی برکون و بر کیمه اولسون) (جواب اولدر که پورمش
 ایدی سیوم روز خوابش کر بیان گرفت دیوعلی کل حال محمل اضطرار بدن خالی دکل
 (رمق رانک و ممک فتحیه بله جالک باقیسنه و صوکنه دیر) (و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
 برک در خستان لامیه) خوردن گرفت یکمک باشلادی دیمکدر (بیخ گیاهان لامیه نباتات کوکلی
 بر آوردن بدن چبقار معغه) حاصلی انجملر بیراغنی و نباتات کوکلی چقاروب یکمک باشلادی
 (تا اادات تعلیل در حتی معنایسته) اندی یا حرف وحدت بر باره دیمکدر (سر در بیابان نهاد
 باشی بیابانه قودی) (یعنی باشی الدی بیابانه دوشدی بوقدر نک اولنه پروا ز یاده ایدوب و سر در
 بیابان نهاد دین بیانه سوبیش) (تا اادات غایتدر الی معنایسته) (تشنه صوسر) (کرسنه آج
 بی طاقت زبون دیمکدر) (بر حرف صله سرچاه لامیه قوی باشی دیمکدر) (مراد صوفو یوسی در
 قومی یا حرف وحدت) (و اادات مفعول) (بر ضمیر چاهه راجعدر) (کرد آمده کاف عجمک
 کسری و سکون رائه جمع اولش دیمکدر) (شرعی یا حرف وحدت بر ایچم دیمکدر) (یا حرف
 مقابله) (پشیر بولدر یعنی منقر) (و یا حرف وحدت) (می اشامیدند حکایت حال ماضی ایچر لردی
 دیمکدر) (ابا امتناع معنایسته) (یعنی ایچمکه مانع اولدیلر) (حاصلی بولسن ایچر مدیلر) (دست
 تعدی لامیه در مجازا) (دراز کرد اوزاندی) (یعنی صوبی قهرایله و زورایله ایچمک استدی
 مبرر نشد یعنی غلبه ایچم مدی) (تی یا حرف وحدت) (چندرا) (اادات مفعول بر نیجه شخصی
 (فرو کوفت محکم دوکدی دیمکدر) (محصول ترکیب) ستون صوبه دوشد کدن صکره
 برکون و بر کیمه بوزه بوزه صوبک کنایه دوشدی حیانتدن بررق قالمش ایدی یعنی
 زیاده ضعیف و زبون اولش ایدی اغاچلر بیراغنی و نباتات کوکلی چقاروب یکمک باشلادی تا کیم
 بر باره قوت بولدی باشین الوب بیابانه دوشوب کندی حتی آج و صوسر و بی طاقت بر قوی
 باشنه ایرشدی بر طائفه کوردی قوبینک اوزرنده جمع اولشلر و بر ایچم صوبی بر منقره ایچر لردی
 جوانک منقری بوغبدیکه وروب صوابیچدی صوبدیلد یکمک ایچمکه ابا ایلدیلر یعنی رابکان
 صوابیچر مدیلر تعدی ان اوزادوب کوچه ایچمک استدی مبرر اولدی یعنی زورایله ایچم مدی
 بر نیجه کیمه بی محکم دوکدی ملاحی دوکدی کی از چوغبدی یعنی قوی صاحب لری
 چوغبدی اوشدیلر و جوانه غلبه ایلدیلر و بی بال و بی پروا حریفی دوکدیلر و بجه حایلدیلر

فقیه کوره بو اعتراضده
 غریبدر زراشت زنگ
 یوزکچ ایکن بیتا بلغله در یایه
 باخود نهره دوشوب سرسام
 اوله رق محفوظه تعالی
 چوق زمان صکره بلا شعور
 قره یه دوشمی جائز و کثیر
 الوقوعه راشو احتماله کوره
 شارح مر حومک جمله
 اعتراضی قافار قدر
 (محمد اسعد)

رد شعی

(قطعه) پشه چو پر شد بزند پیل را با همه تنی و صلابت که اوست) پشه بپا بچمک فحیه
 سوری سگک شیده تشدید ضرورت وزن ایچوندر لغت تشدید ایلده اولدیغنی ظن ایلین وهم ایلش
 پر بونده چوق معناسنه در (بزند با حرف تا کید) (زند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیه پشه به
 راجع ضمیر و مفعولی پیل) (تنداتی دیمکدر یعنی باز و یا حرف مصدر بوقدر باوزافله دیمکدر) (صلابت
 شدت معناسنه در جسامت و قوت و زور و در عبادت) (که حرف بیان) (اوصمیر غائب فیه راجع دروسین
 و نادات خبر) (تندی برینه مردی یازان نامر دلاک ایلش) (محصولیت) سوری سگک که چوق
 اولدی فیل ایچیدر یعنی صوق و الم و پر فیل ایلده پشه بی اشعارده جمع ایلدکلی آنکچوندر که فیل
 کبی خورطومی وار (و بریسی فیلک خورطومنه کئسه غایته متألم اولوب زبون اولور) (حاصلی
 اکثر زوالی پشه دندر درلر بوقدر تندلک و صلابتله که فیلدر) (یعنی بوقدر جسامت و صلابت
 صاحب کن پشه چوقلو غندن عاجز و زبوندر) (مورچکارا چو بود انفاق) شیر یاز بذر ایلد
 پوست) (مورچکان مورچهنک جمعیدر) (قیاس بونده چه اادات تصغیر اولمقدرد لکن استعمالده
 مطلق قرینجه معناسنه در) (را اادات تخصیصدر) (شیر یازان بیانیه کو کر مش ارسلان دیمکدر
 و رادات تخصیص) (با حرف تا کید) (در اند فعل مضارع جمع غائبدر بر تارلر معناسنه دالده فتح
 و کسر جازدر فاعلی تحتیه مورچکانه راجع ضمیر و مفعولی پوستدر) (محصولیت) چونکه
 قرینجدر لک اتفاق اوله یعنی که اتفاق ایلده لر قفسان ارسلانک در یسی بر تارلر یعنی ارسلان برنجیلرک
 بادشاهی ایکن قرینجه چوقلو غندن عاجز و زبوندر حاصلی ارسلان قرینجه دن زیاده عاجزدر
 فیل پشه دن اولدیغنی کی قصد دن حصه بودر که مشت زن بوله زوری پهلوان ایکن کثرت ناسدن
 عاجز و زبوندر ایشتد بکک کی) (بحکم ضرورت خسته و مجروح در پی کاروان افتاد و برقت
 شبانگاه رسیدند بمقامی که از دزدان در خطر بود کاروانیان را دید لرزه بر اندام افتاده و دل
 رهلاک نهاده گفت اندیشه مدارید که یکی منم درین میان که پنجاه مرد را جواب دهم و دیگر جوانان
 هم باری دهند مردمان را بلاف اودل قوی شد و بحسب اوشادمان کشند و زراد و آبش دستگیری
 کردند جوان را آتش معده بالا گرفته بود لقمه چند از سر اشتهان تناول کرد و دمی چند آب آشامید
 تا دیو درویش بیارامید و خوابش در ر بود و بخفت) در پی کاروان لامیه کاروان اردنجه دیمکدر
 (شیانکه اول کیجه دیمکدر) (بقای با حرف صله) (و یا حرف وحدت) (که حرف بیان و یا حرف رابط
 صفت) (لرزه اسم مصدر در درمه معناسنه) (که حرف تعلیل) (یکی بونده بر دیمکدر) (آتش معده
 لامیه) (بالا گرفته بود قالقمش ایدی یعنی زیاده آچلغندن معده سی آتش اواش ایدی بعض نسخه ده
 و عنان صبر و طاقت از دست رفته بود دوشمش) (از سر اشتهان تناول جهندن) (تناول کرد
 اکل ایلدی دیمکدر) (دمی چند آب بر نیجه بودم صودیمکدر) (آشامید ایچدی تا حرف تعلیل
 دیو درون بیانیه) (بیارامید فعل ماضی مفرد غائب ساکن اولدی دیمکدر) (و خوابش در ر بود
 و جوانی او یقوف ایدی و او بودی) (محصول ترکیب) (بالضروره جوان خسته و مجروح کاروان اردنجه
 کتدی کیجه سی ره قامه ایشدیلر که اول مقام حرامیلردن خوف اوزره ایدی یعنی قورقچبر ایدی
 جوان کوردی کاروان خلقنک اندام لرزه دوشمش و کورکلر بن هلا که قومش لر یعنی هلاک اولمدر پی
 مقرر باشلر جوان کاروانلره دیدی اندیشه طومناک یعنی قایرماک و پر و اچمک که بواراده
 یعنی ارا کرده برینم کی الی اره جواب ویرم و غیره جوانلر دخی معاونت ایلسونلر) (دهند بونده
 فعل امر در کاروان خلقنک کوکلی انک لافیه قوی اولدی وانک صاحبیه شادمان و خرم اولدیلر
 و آرق و صوابله دستگیرلاک یعنی معاونت ایلدیلر) (جوانک آتش معده سی قالقمش ایدی و عنان
 صبر و طاقتی نندن کتشدی اشتهان جهندن بر نیجه لقمه تناول ایلدی و بر نیجه بودم صوابیچدی

رد سروری

رد سروری

ناکیم ایچر یسی شیطانی ساکن اولدی یعنی زیاده آچلغنی کتدی و شیطانی نفسی راحت اولدی
 و کتدی و بی او یقوف ایدی و او بودی) (بر مردی پخته و جهان دیده در کاروان بود گفت ای یاران
 من ازین بدرقه شما اندیشنا کم نه چنانکه از دزدان چنانکه حکایت کنند که عربی را در پی چند
 کرد آمده بود شب از تشویش لوریان در خانه تنها خوابش نبردی یکی را از دوستان نزد خود برد
 تا وحشت تنهایی بیدار او منصرف کرداند شی چند در صحبت او بود چندان که بر در مهشاش
 و قوف یافت بر در و سفر کرد بامدادان عرب را دیدند عربیان و کریان گفتند حال چیست مکر آن
 درمهای ترا دزد برد گفت لا والله بدرقه برد) (پیر مردی یا حرف وحدت) (پخته صفتی) (جهان
 دیده وصف ترکیبی جهان کورمش یعنی سیاح عالم اولمش) (بدرقه شما لامیه) (بدرقه
 لغتده اجرته قولا غوزلق ایلین و ساعجی و امین) (ظاهر بونک کی پرده امین و حافظ معناسنه در
 بدرقه فارسیدر دوندار معناسنه در دین ایکی و جهله خطا ایلش) (بریسی فارسیدر دیدیکی
 زبانی عربی لغتده یازمشلر) (بر خطا سیده دوندار دیدیکدر که لغتربونی هیچ یازمشلر
 و لغظ دوندار ده خطا ایلش که دمدار در مبله دوندار دکلدر نونله عسکرک آردینه
 عرب سیده ساقه دیرلر) (نهایتی رومک جهله سی تحریف ایدوب) (دوندار دیرلر) (اندیشنا کم
 برینه اندیشنا کترم یازان اادات تفضیل ایلده خطاسین اکلامر ایلش) (چنانکه برینه چند انکه
 یازمشیده جمیع نسخه ره مخالفدر) (عرب برینه اعراب یازمه سیده نسخه ره مخالفدر) (آشوبش
 لوریان لامیه) (تشویش بونده خوف معناسنه در) (لوری و اولی عجمک فراچسینه دیرلر) (الف
 و نونله جمع ایدوب لوریان و اولیان دیرلر) (بعض نسخه ده لوریان برینه) (دزدان دوشمش
 و بعض شرح بونسخه بی اتخاذ ایلش و بعضی متری عدم تبعیدن اکا اعتراض ایلش
 ایکن اعتراضی زائد در زبانی لوری جنسی البته دزد اولور رومک چنکائی کبی خوابش شین
 عربیه راجعدر) (نبردی یا حرف حکایه) (نزد خود لامیه کند بونک فتنه دیمکدر) (تا حرف تعلیل
 و وحشت تنهایی لامیه دریا کزاق و وحشی دیمکدر) (صحبت اوصمیر عربیه راجعدر) (چندان که
 اولقدرد که یعنی همان که دیمکدر عدم تراخیدن عبارتدر) (بیرد بلاء اولک کسری و ثابتنک ضمیمه
 ایلندی دیمکدر عجمک روستایلی ایکی بابی بیله ضم ایلده اوفورلر) (وانلره تابع اولنلر عجم
 روستایی طبع ایلش) (بامدادان ابرته) (یعنی علی الصباح) (عربان لغظنی ذکر ایلدیک کی یانله
 تضمین مزدوج صنعتی رعایت ایلک ایچوندر والا بر کپسه نک ایچیه سی کتمکله عربیان اولق
 لازم دکل) (کریان صفت مشبهه در) (کریدندن اغلغان دیمکدر) (امامراد اغلا یچیدر بای
 معناسنه) (مکر بونک کی پرده کانه معناسنه) (والله بدرقه برد) (بدرقه بونده امین و قورلغوز
 اولمغه قایلدر) (یعنی وحشی از اله ایلک دایل و هادی معناسنه) (محصول ترکیب) (پخته
 و جهان دیده بر پیر کپسه کاروانده یله ایدی دیدی ای یاران بن بوسرک بدرقه کزندن قور قورم
 حرامیلردن قورقد بغم کبی دکل بلکه انلردن زیاده انجیلین حکایت ایدرلر بر عربک
 بر قاج ایچیه سی جمع اولمش ایدی و کیجه لوریان دن خانه سنده یا لکز عربی اوبتوا المازدی
 یعنی اوغری قورقوسندن اوبتو اوبویه مزدی دوستلردن برینی کندی ایلده خانه سنده
 ایلندی ناکیم یا لکزاق و وحشی نک دیداری سبیلله از اله ایلشه بر نیجه کیجه عربک صحبتده
 اولدی همان که ایچیه سنه و قوف بولدی یعنی ایچیه سی نه برده ولد بونی ییلدی آلدی کتوردی
 و سفر ایلدی ابرتسی عربی عربیان و کریان کوردیلر دیدیلر حال ند ریو خسه ایچیه کی
 اوغری ایلدی عرب دیدی لا والله بدرقه ایلندی (قطعه) (هرگز این زمار نشستم *
 تا بدانستم ایچیه خصلت اوست) (تا بداند غایت ایچوندر) (زمانده منذ کبی عربیده

رد سروری

رد شعی

رد شعی

رد شعی

رد سروری

رد سروری و شعی

(وخلصت خوی معنایند در (محصول بیت) هرگز یلاندن امین او توره دم یعنی اندن امین و غافل
 او ادم اولو قنندن بری که بیلدم انک خوینی و عادتنی حاصلی انک خبانتنی بیلدن بری اندن امین
 و فراغت اوزره اولمادم دیمکدر (نشستم برین نشستم کتورن فعل مضارع خطای فاحش ایلش
 زیر اید انستم فعل ماضی در (وهرگز دخی قط معنایند ادا دند و قط خود ماضی به مخصوص در
 مضارعده استعمالی خندر و جیسع نسخدر ماضی فعلیه مستعملدر علی کل حال بویله یازانلر
 معنایه و قوفلری یوغیش (زخم دند ان دشمنی بترست * که نماید چشم مر دم دوست) زخم
 دند ان دشمنی لامیلدر در و یا حرف وحدت (بترید تر معنایند لغتدر) که حرف رابط صفت
 نماید فعل مضارع مبنی للمفعول معنایند کورینور دیمکدر (یا حرف صله) چشم مر دم لامیه
 نماید چشم مر دم مفعول غیر صریحی در و دست صریحی وفا علی دشمنه راجع تحتند
 ضمیر (محصول بیت) بدشمنک زخم دند ان مارک زخم دند ان بدتر در که مر دم کوزینه
 دوست کورینور زیر مار دند انسان البه خنذر ایدر امد دشمن کاشخدن یعنی عداوتنی اخفا یا لیندن
 د که وجهله احتراز ایلر زیر اقلینده اضمار ایلد و کی عداوتنه علی و اصل دکل معلوم اوله که
 بیتده مفضل مار و مفضل علیه عدوی کاشخدر لیکن شراح مفضل عدوی صریحی و مفضل
 علیه دشمن صریحی طویلدر و ضبط عشوی ایلدیلر بویلیک بیت عربک بدرقه سنه
 مناسب ذکر اولندی پس ینه پیر جهان دیده نک سوزینه کلدک اهل قافله به دیدی (چه دانید
 ای یاران من که این جوان هم از جمله دزدان باشد و بعباری در میان ما تعبیه شده نابوقت فرصت
 یاران را خبر کنید پس مصلحت آن میباشد که مرا او خفته بگذاریم و برانیم جوانان را تدبیر پیر
 استوار آمد و مهابتی از مشت زن در دل کرفتند رخت برداشتن و جوارزا خفته بگذاشتند
 انگاه خبر یافت که آفتاب بر کتفش تافت سر بر آورد و کاروانا رفته دید بسی بگردید و ره
 بجایی نبرد تشنه و بی نواری برخاک و دل برهلاک نهاده میگفت (یا حرف مصاحبت) عیار
 لغتده چوق کزینچی ذکی وزیرک کیمسه وارسلا نه عیار دیر لر صید ارامه ده چوق
 کزدیکچون اما بونک کی برده چوق بیلور معنایند در (یا حرف مصدر در) عیار عرفده
 معروفدر دیوایهام ایلین عبارتی ایلش (تعبیه تقبیل باندن مصدر در برنسنه برنسنه به
 سکیم مثلا برنسنه نک برنسنه به فوقوسی سکیم کی (بونده ده مراد سکیمکدر) (یا حرف تعلیل
 (بوقت فرصت) (یا حرف ظرف و اضافت لامیه) (مر اورا مر بونک کی پرلده رانک
 معنایند نا کید ایدر) خفته او بومش (بگذاریم فعل امر متکلم مع الغیر کذار بندن
 ترک ایدلم و یا ایدلم و یا برانیم سوره و یا سوره و دیمکدر (مهابتی مهابت خوف (یا حرف
 وحدت نوعیه) (یا حرف استعلا) کتف کاف عربک فنی و ناک سکیمه یا غریز
 دیمکدر یعنی اوموزدن اشاعه کور که دیرلر (تافت فعل ماضی مفرد غائب قزندی دیمکدر
 لیکن آفتاب قزمن بلکه قزدر پس معنای لازمی ارقاسنی قزدر دی دیمکدر (سر بر آورد
 باشنی قالدردی) (بسی بگردید چوق چکزند یعنی او بودیغی پرده کزندی و دولاندی
 (ره بجایی یا حرف وحدت بولی بریره ایلندی یعنی بریول بولدی) (نهاده هاء رسمی بونده
 حرف ترتیدر قوبوب دیمکدر (محصول ترکیب) پیر دیدی نه بیلور سزای بنم بولدا شلرمکه
 بو جوان جمله دزدان اوله و عیار لغله بنم ارامزه سکیمش اوله ناکیم فرصت وقتنده بولدا شلرمکه
 خبر ایلیمه پس مصلحت انی کورور مکدانی او بومش ترک ایدوب کیده و ز جوانلر پیرک تدبیری
 محکم کلدی و مشت زندن برنوع خوف کوکلر بنه الدیلر یعنی اندن قور قیدیلر او ایلرین
 قالدردیلر یعنی بولکندیلر و بچاره بی او بومش قود بیلر اولوقت خبرد ار اولد بیکه کونش

رد سروری و شعی

رد سروری و شعی

رد شراح چیه

رد سروری

ارقاسین قزدردی باشین قالدردی و کاروانی کتمش کوردی او بودیغی صحرا ده چوق چکزند
 کزندی و بریره بول ایلده مدی یعنی هیچ بریره کیده جک بول بوله مادی صوسز و آرقسز بوزنی
 خا که و کوکلنی هلاک که قوبوب سوبلردی یعنی بوزن بره قوبوب هلاکنی مقرر بیلوب سوبلردی
 یعنی بوعربی بیتی اوقوردی (بیت) من ذا یجذنی وزم العیس * ما للغریب سوی الغریب
 انیس) من اسم استفهام محلا مر فوع مبتدا (ذا اسم موصول الذی معنایند (یجذنی
 تفعلیل باندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب فاعلی تحتند ذایه راجع ضمیر (ونون حرف
 وقایه (و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی وجهله فعلیه نک اعرابدن محلی بوق صله سیدر
 اسم موصولک واسم موصول صله سیده اعرابدن محلا مر فوع خبر مبتدا در وجهله اسمیه نک
 اعرابدن محلی بوق جمله مستأنفه (واو حرف حال و حرف قد مضمر در (زم فعل ماضی مفرد
 مذکر غائب مبنی للمفعول ایکی معنایند وار بریسی زمانلندی یعنی باشنه بولار اولدی بوله
 کتمک ایچون و بریسی بوله ایلری کتدی قائم مقام فاعلی عیسدر عینک کسریله که
 جمع اعیسدر صاری به مائل اق دوه لره دیرلر (ما لبس معنایند حرف نفیدر (لغریب جار
 مع المجرور مقدم خبری (وانیس مؤخر اسمی) (وسوی بونده سبتک کسری و و اوک فتحیه
 غیر معنایند در و تقدیرا ظرفیله منصوب و ما بعدی مستثنا فظا مجرور مضاف الیه (محصول بیت)
 کیم اول کیمسدر یعنی کیمدر اول کیمسه که تمله مصاحبت و مکالمه ایدر یعنی بندن یا لکزلق
 و محشینی ازاله ایدوب بنی اکلین کیمدر حال بو که دوه لره بوله کتمک ایچون باشنه بولار طاقلدی
 یعنی ایلری بوله کندی و بن بچاره نک و تنها قالدیم پس غریبک غریبدن غیر ایس و موانسی
 بوق یعنی غریبک کلنجه سی ینه غریبدر (بیت) درشتی کند با غریبان کسی * که نابوده
 باشد غریبت بسی) درشت دالک و رانک ضمه لریله و شبنک سکونله ایری دیمکدر یومشوق
 مقابلی عربجه خشن دیرلر خاتک فنی و شبنک کسریله (یا حرف صله) کسی یا حرف وحدت
 (که حرف رابط صفت) (نا بوده باشد اولماش اوله دیمکدر) (بغریبت یا حرف ظرف) (بسی
 باء اصلیه ایله چوق دیمکدر بسیار معنایند (محصول بیت) غریب لره بر کیمسه خوشونت
 و ناسزاق ایدر یعنی غلظت و بوغونلق ایدر که غریبده چوق اولماش اوله یعنی غریبک
 حکمین غریب لره جور و جفا ایدر بوخسه جهان دیده ایلر (او درین سخن بود که پادشاه زاده
 در پی صیدی از لشکریان دور افتاده بود و بالای سرش ایستاده این سخن بشنید و در
 هیأتش نظر کرد صورت ظاهرش پاکیزه دید و حالش پریشان رسیدش که از بجایی و بدین
 جایکه چه گونه افتادی برخی از آنچه بر سرش گذشته بود اعادت کرد ملک زاده پرورچم
 آمد خلعت و نعمت داد و معتدی همراه او کرد تا بشهر خویش باز آمد) او درین سخن
 ضمیر مشت زنه راجعدر (که حرف بیان) پادشاه زاده یا حرف وحدت و همزه حرف توسل
 (پی صید لامیه صیدک اردنجه دیمکدر (لشکری یا حرف نسبت و الف و نون ادات جمع
 (بالای سر لامیه باشی اوسننده دیمکدر بالا بونک کی پرلده اوست معنایند در (ایستاده طورمش
 یعنی قائم اولش (هیأت بونده شکل معنایند در (پاکیزه پاک معنایند در (جایکه جایگاهدن مخففدر
 محل و مکان معنایند (برخی بعضی دیمکدر) کذشته بود یکجش ایدی یعنی باشندن آشای
 (اعادت افعال باندن مصدر در (ونا اسلوب عجم اوزره مطول باز بیلور (معتمد اسم مفعولدر
 افعال باندن اعتقاد و انان کیمسه به دیرلر (یا حرف تعلیل) (یا حرف انتها) (یا حرف صله) (شهر
 خویش لامیه (محصول ترکیب) مشت زن بوسوزده ایدی یعنی مذکور بیتی اوقومده ایدیکه بر پادشاه
 زاده بر صیدک اردنجه لشکر بیلندن یعنی سپاه بیلندن ابراق دوشمشیدی و باشی اوزره طر مشیدی

عیس اعبسک جفیدر بیض
 ایضک جمعی اولدیغی کی
 تفصیله محتاج بود لیکن
 بومقام محل استیغاسی دگدر
 ۴۴

بواوقود یعنی سوزی یعنی پتی ایشندی و شکل و صورته نظر ایلدی صورت ظاهرینی پاکیزه
 کوردی اما حانی پریشان کوردی صورته که نه بدن سین و بومقامه نه وجهله دوشدک
 مشت زن دخی بر مقدار اول نسته دنکه باشند کچمش ایدی یعنی سرکذشتنی اکا اعدادت ایلدی
 یعنی تقدیر ایلدی ملک زاده نک بوکا رچی کلدی یعنی بچاره بی اسرکدی خلعت و نعمت و بردی
 و بر مقدار کیمه بی اکا بولداش ایلدی تا کیم کندی شهرینه کیر و کلدی (پدرش بدیدن اوشادمان
 شد و بر سلامت حالش شکر گفت شبانکه از آنچه بر سر اورفته بود از حالت کشتی و جور ملاح
 و روستایان و غدر کار و انبان باید می گفت) دیدن او مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و سلامت حال
 و سلامت فاعلنه) شبانکه کیمه سی یعنی کلدیکی کونک کیمه سی (محصول ترکیب) پدری انی کورمکله
 شادمان اولدی حاله شکر سوبلدی کیمه سی اول نسته دنکه باشند کچمش ایدی مکی حالتندن
 و ملاح جفا شدن و روستایان و کاروان غدرندن یعنی ترک و فاسندن بابا سته سوبلدی

(پدر گفت ای پسر نکفت در وقت رفتن که نهی دست از دست دلیری بسته است و پنجه شیری
 شکسته) نکفت استفهام انکار پدر دیمدی دیمکدر (وقت رفتن ظرفک مصدره اضافتیدر
 (که حرف رابط مفعول قولدر) نهی دست و صف ترکیبدرالی بوش دیمکدر صفر ایلد معناسنه
 (والف و تون ادات جمعدر) ورا ادات تخصیص (دست دلیری بیانیه) پنجه شیریده بویه در
 (محصول ترکیب) باباسی جوانک تقریری ایشد پنجه دیدی بن سکا دیمدی کمت و قشده ای
 اوغلیکه الی بوشلرک یعنی مفلسلرک بهادر اقلری الی بغلیدر و ارسلانلق پنجه سی صنفدر حاصلی
 نهی دستلر هر وجهله و هر برده عاجز و زبوندر (بیت) چه خوش گفت آن نهی دست
 سلحشور * جوی زر بهتراز پنجاه من زور) نهی دست سلحشور ایکی وصف ترکیبیدن مرکب
 اصافت بیانیه در (سلح سلاحدن مخفف ضرورت وزن ایچون) شور بونده فرشد رقی معناسنه در
 یعنی آلات حربک کاهربنی اله آلوب اوینادر و کاهربنی (جوی یا حرف وحدت) تقدیری مقدار جویدر
 (زر بونده التونه) آنچه به بارار زرا آنچه یهده زر دیرل (پنجاه من اضافتسن) (من اصلنده تشدید
 نوله در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی بتن دیمکدر (زر و بونده قوت معناسنه در
 (محصول بیت) نه کوزل سوبلدی اول ان بوش یعنی مفلس سلحشور دیدیکی مصراع ثابدر که
 برار په جه زریکر کدر الی بتن قوتدن حاصلی الی بتن چه آخر نسته قالدیره قدن و بیایای
 چکیمکدن یکدر دیمکدر حاصلی زرله اولان مصلحت زور ابله اولماز (پسر گفت ای پدر هر آینه

تاریخ نیری کچ برنداری و تاجان در خطر نهی بردشمن ظفر نیایی و تادانه پریشان نکنی خرمن
 برنداری نینی که باندک مایه رنجی که بر دم چه مایه کچ اوردم و نیش که خوردم چه مایه نوش حاصل
 کردم) باندک یا حرف سبب (مایه سر مایه و مقدار معناسنه در رنجی یا حرف وحدت) نیش آرینک
 و جیانک و غیرینک صوقدینی ایکنه به دیرل (نیش بونده آری صوقدینی معناسنه در دین غیر مسموع
 بر نازه ادایور شد در) و نوش بونده غسل معناسنه در (محصول ترکیب) پسر دیدی ای پدر مادامکه رنج
 و الم چکیمه سین کچ قالدیره زین یعنی حاصل ابدیه زین و مادامکه جانکی خوف و خطر قوه باسین
 دشمن اوزره ظفر بولماز سین و مادامکه دانه یعنی تخم پریشان ایدوب صاچه سین خرمن قالدیره زین
 یعنی حاصل ابدیه زین کورم زین از اجاق مایه رنج سبیلله کاهرتدم یعنی چکدم نه مایه کچ
 کتوردم و نیش ابله که بیدم مقدار نوش حاصل ایلدم (مایه بی مایه دانه اضافت اید نلر بیلز
 ایش (بیت) کر چه بیرون زرزق نتوان خورد * در طلب کاهلی نشاید کرد) نتوان خورد
 بیک اولماز (خورد بونده مصدر معناسنه در وضه به مائل فتحه ابله اوقنور بونک کی بر رده عدم
 امکان معناسنی و بر نه دخل ایلین عدم و قوتنددر) کاهل کاف عربله و فتح هائله سست و او یا

دیمکدر (و یا حرف مصدر) (نشاید فعل ننی استقبال مفرد غائب لایق دکل دیمکدر) (کرد بونده
 کردن معناسنه در) (محصول بیت) کر چه زرزقندن طشره بیک اولماز یعنی زیاده یعنی برزق که مقدر
 اولماش اوله انی بیک ممکن دکل لیکن زیاده طلبده اهل مال و نکاسل ایلک لایق دکل البته
 تحصیلنده دست و پا اورمی کرک تک طور می کرک (بیت) غواص اگر اندیشه کند کام نهنگ *
 هرگز نکند در کراغیه بچنک (غواص مبالغه ابله اسم فاعلدر صوبه طالعج دیمکدر) (اندیشه بونده
 فکر معناسنه در) (کام کاف عربله بونده چکه معناسنه در) (نهنگ کاف بجمله تمساحدر که
 نیل دکرند چوق او اور معلوم اوله که نون سا کندن صکره طرفده واقع اولان کاف بجمیدر
 فاحفظ (در کراغیه بیانیه در) (کراغیه کاف بجمک کسر به آغر بهالی دیمکدر) (چنک بونده
 آوج معناسنه در) (محصول بیت) غواص اگر نهنگ چکه سنی فکر ایدرسه یعنی انجو ایچون
 طالع قدنه نهنگ بی قیاب بودار دیو فکر ایدرسه هرگز آغر بهالی انجوبی آوجنه کتورمز یعنی تمساح
 قورقوسندن در بایه طالماز که البته انجو کتوره ضرب مثلدر رومده (سرچه دن قورقن طاری
 اکز دیرل) (حکمت) آسیا سنک زیرین منحرک نیست لاجرم تحمل بار کمران میکنند
 آسیا سنک دکرمن طاشی (زیرینه اضافت بیانیه) (باونون ادات نسبتدر) (لاجرم لامحاله و لاشبهه
 دیمکدر) (لاجرم بونده سبب معناسنه در دین عجب بویه دیمک سبی ندر) (بارکران بیانیه آغر
 بونک دیمکدر) (تحملک بونک اضافتی مصدرک مفعولنده در) (محصول ترکیب) دکرمنک الت طاشی
 منحرک دکلدر پس شبهه بونکه آغر بونکه تحمل ایدر که اوست طاشیدر (قطعه) چه خورد شیر
 شرزه در بن غار * باز افتاده راچه قوت بود) چه خورد استفهام انکار پدر (شیر شرزه بیانیه
 غضبدن دیش صریدن حیوانک صفتیدر بر تیغیلر صفتلرنددر) (بن غار لایبه در مغاره دیمکدر
 (باز افتاده بیانیه ورا ادات تخصیص) (چه قوت بود استفهام انکاریدر) (محصول بیت) مغره
 دیدنه شیر شرزه نه بیر یعنی غاردن چیه قوب صید ایلیمچک غارده اچلقدن او اور علی کل حال
 معاش ایچون حرکت لازمدر دوشمش طغسانکه از یغی نه اولور یعنی مرضدن و یا پیرایکدن
 دوشکون طغسانک رزقی وازیغی نه اولور یعنی پرواز ایدوب شکار طیور ایلیمچکه طور دینی یرده
 اکا قوت بولماز بهر حال قرن طیور مغه حرکت ضروریدر) (کرتودر خانه صید خواهی
 کرد * دست و پابت چو عنکبوت بود) (کرد بونده کردن معناسنه در) (عنکبوت عربیدر
 اورمچک معناسنه در) (محصول بیت) خطاب عام طریقه بیورر (اگر سن حرکت ایلیمچک خانه ده
 صید و شکار ایلک استرسک الک وایاغک عنکبوت کی بر یره مقید اولوب بر مکتس مقداری
 نسته ابله قناعت ایلک کرکسین یعنی قوت لایموت اختیار ایدوب توکل و قناعت ایلک کراک
 (پدر گفت ای پسر درین نوبت فلک ترا یوری کرد و اقبال رهبری تا کلت از خار و خارت از پای
 بدر آمد و صاحب دولتی بتورسید و بر تو بخشید و ترجم کرد و کسر حال ترا بتقدیری جبر کرد و چنین
 انشاقی نادر افتد و بر نادر حکم نتوان کرد) (یاور و اوک فتحیله بولداش و معاون) (و یا حرف
 مصدر معاونت دیمکدر) (اقبال بونده دولتدر) (رهبر وصف ترکیبدر) قولاغوز دیمکدر (و یا حرف
 مصدر قولاغوزلق دیمکدر) (خارت از پای تقدیری خار از پابت در بواد از اضطراب و مشتقتدن
 خلاص اولقی معناسنی و بر حاصلی فقر و فلاکت و ذات غربتدن قورتلدک) (کسر حال
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (و ترابه لایمیه) (ورا ادات تخصیص) (یا حرف مصاحبت) (نفق
 تفعل بایندن مصدر در ینک آرامق معناسنه بونده بوقلمق معناسنه در) (یا حرف تکبر) (جبر لغنده
 بر فائق نسته بی سبکه لکدر) (وسبکه جیره به دیرل بونده فقر دن غنا و یرمک معناسنه در) (افتد بونده
 واقع اولور معناسنه در) (محصول ترکیب) جوان باباسنه مذکور احوال و اقوالی بیان ایلد کد نصکره

مطلـ

رد شعی

رد شعی

رد ابن سید علی

و سروری

رد سروری

باباسی دیدی ای اوغل بونو بنده فلك سكا معاونت ونصرت ایلدی و دولت واقبال قولاغوزاق
 تا کیم کلك دیکندن و دیکن ایاغکن چیقدی و سکا بر صاحب دولت ایرشدی و سکا ترجم ایلدی
 و سنک حالک صنعتی تفقدله جبر ایلدی یعنی مکسور و پریشان حالکی بوقلوب اصلاح ایلدی
 و بونک کی اتفاق ناد و واقع اولور و نادره حکم ایلک اولماز زیرا نادر کالعه دوم در (یت)
 صیاده نه هر بار شغالی ببرد * افتد که یکی روز پلنکش بدر (صیاد مبالغه ایلله اسم فاعل در آوجی
 نه حرف نفی معناده (بر دفعله مقید در) بار بونده کره معناسنه در (شغال شبنک فحیله فارسیدر
 چقاله دیرلر) پس شغال عرییده دلکو و فارسیده چقاله دیرلر دین دلسکولک ایلشدر (یا حرف
 وحدت و باتیکر) ببرد فعل مضارع مفرد غائب بیه اولی ضمیه ایلله قید ایلین روستایلیق ایلش
 (ببرد بونده آلودر و آلودر معناسنه در یعنی طونار پس صیاد هر وقت صید برندن خانه سنه بر چقال
 ایلتر دین قیاس ایلله سونیش (ببرد برینه کیرد بازان قاضیه بی ارادن کتورمش (افتد بونده واقع اولور
 معناسنه در (یکی بونده یک معناسنه در) ببرد فعل مضارع مفرد غائب در رتار معناسنه (ببرد برینه
 (بخور د بازانلر تکلفه دو شمشلر (محصول بیت) صیاد هر کره چقال الماز یعنی اولماز حاصلی
 هر کره که آوه وارر شکار الماز بلکه واقع اولور که بر کون انی قیلان برتار یعنی برنجی حیوانلک
 بر یسی بر کون انی پاره ل (غشیل) چنان که یکی از ملوک پارس نکین کراغایه در انکشتی
 داشت باری بحکم نفر ج بانی چند از خاصان بمصلای شیر از بیرون رفت و فرمود تا انکشتی را
 بر کنبه عضد نصب کردند تا هر که تیراز حلقه انکشتی بگذراند خاتم اورا باشد اتفاق
 چهارصد حکم انداز که در خدمت او بودند بنده اختد جمله خطا کردند مکرر کودکی که
 بر بام رباط باز بچه از هر طرف تیر انداختی باد صبا تیر اورا از حلقه انکشتی بگذرانید انکشتی را
 بوی ارزانی داشتند و نعمت بی قیاس دادندش پس بعد ازین تیر و کان را بسوخت گفتند
 چرا چنین کردی گفت تار و نوق اولین بر جای بماند) حضرت شیخ بو حکایه بی تمثیل طریقه
 ایراد ایلش (نکین نونک و کاف عجمک کسر یله بوزک فاشنه دیرلر) انکشتی همزه نک
 فنی و کاف عجمک ضمیمه یوز کدر (باری بر کره) بحکم نفر ج نفر ج طریقه (یا حرف صلّه
 (مصلای شیراز لامیه در) مصلای شیرازک مشهور سیرانکاهید رشکه خواجه حافظ بیورر
 (یت) بده ساقی می باقی که در جنت نخواهی یافت * کاراب رکاباد و کلکشت مصلارا
 (یا حرف تعلیل) کنبد عضد لامیه مراد عضد الدوله در که خلفاء عباسیه دن بر نک وزیری
 ایش که شیرازده متوفی اولش پس کنبد دن مراد تره سیدر (نصب کردند د کدیلر دیکدر
 (یا حرف تعلیل) حلقه حاک و لامک فحیدر یله انسانک غیر یده و انسانده سکون لامله در
 (انکشتی به اضافت لامیه در) حکم انداز وصف ترکیبدر شول کیمسه به دیرلر که دعوی
 ایلد یکی بره اونی اوره البته (که حرف رباط صفت) خدمت اولامیه (و ضمیر ملک پارسه
 راجعه در) مکرادات استنادر الامعناسنه (کودک اوغلانچق) (یا حرف وحدت) که
 حرف رباط صفت (بام ظام اوستی) و رباط رانک کسر یله کاروان سرای و اضافت لامیه در
 معلوم اوله که هر بستان و عجمستانک اولر نک اوستلری مسطح اولور یعنی اوستلری دوزدر
 اکابناء بر بام رباط بیورمشدر (بباز بچه یا حرف مصاحبت) و بازی بیه اصلیه ایلله او بونه
 دیرلر (و چه فتح جمله ادا ت تصغیر در او بونچغله یعنی حشر لاله) (بباز بچه اولنه که حرف نفی
 یازوب و بام رباط اولنه یازوبیلر معنای مستقیم دن بی بهره ایمشدر) و ایکی برده یله یازانده کذ لک
 (انداختی یا حرف حکایه بهض نسخه ده می انداخت واقع در مال بر در) باد صبا بیانیه صبا
 قید اتفاق واقع اولش (بگذرانید فعل ماضی مفرد غائب) و الف و نون ادات تعدیه در

رد شعی
 رد سروری
 رد شعی
 رد این سید علی
 رد این سید علی
 و سروری

رد سروری و شعی
 رد این سید علی

کچوردی دیکدر فاعلی باد در (بوی یا حرف صلّه) و وی ضمیر غائب کو د که راجعه در
 (ارزانی یا اصلیه ایلله لایق دیکدر) داشتند طوتدیلر لایق طوتدیلر یعنی لایق کوردیلر (دادند
 فعل ماضی جمع غائب و شین ضمیر کو د که راجعه در) (رونق بونده اعتبار معناسنه در) (محصول ترکیب)
 مشمت زنه باباسی تمثیل طریقه یله دیرای پسر بوسنک قصه ک نادر و اتفاق طریقه در شو بلکه
 بارس پادشاهلرندن برینک یوز یکنده آخر قیچی قاش واریدی بر کره نفر ج طریقه حاصلدرن
 بر قاج کیمسه ایلله شیرازک مصلای سنه طشره کشدی و بیورر دیکه یوز یکی عضد الدوله نک تره سی
 اوزرینه دیکدر بلر تا هر کیمکه اوقونی یوز یکک حلقه سندن کچورر سه خاتم یعنی بوزک انک اوله
 اتفاق دورتوز حکم انداز پهلوانککه انک خده مده ایدیلر آیدیلر جمله خطا ایلدیلر هیچ بر یسی
 اصابت ایلدی الا بر اوغلانچق که کار بان سرای طامی اوزره او بونچا غله هر جانب دن اوق
 آتاردی تنکه اوغلانچق ک عادتیدر باد صبا انک اوقونی یوز یکک حلقه سندن کچوردی یوز یکی
 اکا و بریمکه لایق کوردیلر دخی بی قیاس نعمت و بر دیرلر کودک بوندن صکره اوقونی و یابی
 آتشد باقدی دیدیلر که نیچون بویه ایلدک دیدیکه نا اولکی اعتبار و رونق برنده قالسون
 (معلوم در که پسر عاقل ایمشکه بوندیبری ایلشدر باباسی جوانه دیدیکه ای اوغل سنک
 حالککه بویه بر اتفاق قصه در شمتد نکرو دخی بیانه کتمه که هر زمان و هر برده بر پادشاه زاده
 موجود اولماز که سکا رعایت ایدوب بویه او بیکه ارسال ایلله (قطعه) که بودن حکیم روشن
 رای * برنیاید درست ندیبری (روشن رای بیانیه در) (روشن رای وصف ترکیبدر روشن
 فکری دیکدر حاصلی پاک فکری دیکدر (برنیاید کلز) (یعنی حاصل اولماز دیکدر) (درست بونده
 صاغ و سالم دیکدر یعنی نقصاندن و خطادن مصون (ندیبری یا حرف وحدت) (محصول بیت) کاه
 واقع اولور که حکیم پاک ندیبر و پاک رأیدن بر درست ندیبر حقیقماز یعنی ندیبرنده سهو و خطا واقع
 اولور (کاه باشد که کودکی نادان * بغلط بر همدف زندیبری) کودکی (یا حرف وحدت) (یا حرف
 مصاحبت) غلط بونده سهو و معناسنه در (هدف هاودالک فحیدر یله اوق نشانه دیرلر) تیری
 (یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (محصول بیت) کاه واقع اولور که بر نادان اوغلانچق یعنی
 استاده مقارن اوقسنز و تعلیم ایلکسنز سهو و خطا ایلله نشانه اوق اورر دیک استر که بونک
 کبیلر اتفاق و نادر در خبر اعتبارده دکلدر (حکایت) درویشی راد یدم در خاری نشسته
 و در بروی خود از جهان بسته و ملوک و سلاطین رادر چشم همت اوشوکت نموده (غار مغاره
 (و یا حرف وحدت) (و در بروی خود تقدیری و در اختلاط با خلق بروی خود بسته) (محصول ترکیب)
 بر درویشی * و درم بر مغاره ده اوتورمش دخی خلقه اختلاط قبوسنی تمام جهاندن کندی
 یوزینه باغیش یعنی هیچ بر کیمسه ایلله اهل دیبادن الفت ایلزدی و پادشاهلرک و بکلرک انک
 همتی کوزنده شوکت و عظمتی قالمشدر حاصلی اهل دنیانک نظر ندیده هیچ اعتباری بوقایدی
 (قطعه) هر که بر خود در سوال کشود * نامبرد نیازمند بود) (در سوال بیانیه) (یا حرف
 انتها) (نیازمند محتاج دیکدر) (محصول بیت) هر کیمسه که کندی اوزرینه دیلنجیلاک قبوسنی
 آچدی یعنی کدالکی عادت و خوی ایلندی اولنجیه اول کیمسه محتاج و نیازمند اولور حاصلی
 احتیاجدن خلاص بولماز (آز بگذار و پادشاهی کن * کردن بی طمع بلند بود) (آزالف
 ممدوده ایلله حرص معناسنه در) (بگذار فعل امر مفرد مخاطبدر ترک ایلله دیکدر) (کردن بی طمع
 بیانیه) (بلند باده فحیه وضحه جائزدر) (محصول بیت) خطاب عام طریقه یله بیورر حرصی ترک
 ایلله و پادشاهلر ایلله یعنی دنیا بلا سندن آزاده و سالم اول زیرا طمع سز بیون بلند اولور یعنی
 احتیاج ایچون کیمسه به تواضع ایدوب سرفروایلز زیرا بی نیاز دائم سرفراز در (یکی از ملوک

ان طرف اشارت کرد بکرم اخلاق عزیزان آنست که بانان و نمک باما موافقت کنند
 شیخ رضاداد که اجابت دعوت سنست دیگر روز که بعد از خد منش رفت باید برخاست
 و ملک را در کار گرفت و تلافی کرد چون ملک غائب شد یکی از اصحاب شیخ را پرسید که
 چندین ملاطفه پادشاه خلاف عادت بود درین چه حکمتست گفت نشنیده که گفته اند
 (محصول ترکیب) اول طرف پادشاه لرزیدن بر پستی اشارت اید که عزیزان اخلاقی که مندن
 مر جواد لرزید که نان و نمک به بزمه موافقت ایلد شیخ رضا و بر دیگر اجابت دعوت سنست در
 دیو بر کون دخی شیخ خدمتی عذری سببیل پادشاه یانته واردی عابد قالدی و پادشاهی
 قوچدی و تلافی و رفیق ایلدی چونکه پادشاه شیخک یانندن کندی اصحابدن بر پستی
 شیخه سوال ایلدی که پادشاهه بوقدر ملاطفت خلاف عادت کن ایدی بونده حکمت ندر شیخ
 دیدی ایستمد کی که دیشلر در (بیت) هر کرا بر سماء بنشستی * واجب اید بخد منش
 برخاست (هر کرا اادات تخصیص بنشستی فعل ماضی مفرد مخاطب اوتورد که دیمکدر) (با حرف
 صله) (خد منش شین ضمیر هر کرده کی که به راجعدر) (برخواست بونده مصدر معناسنه در
 (محصول بیت) هر کیمسنک که سماء بنده و سفره سنده اوتورد که یعنی نان و نمکی بیدک واجب
 کلور خدمتنه قالدیق زبرا اوستنکه حتی ثابت اولمش اولور (مثنوی) کوش تواند که همه
 عمری * نشنود آواز دلف و چنکونی) عمری لامیه در * وی و اوک فحله ضمیر غایبدر کوشه
 راجع (نشود فعل نفی مستقبل مفرد غائب ایستمد دیمکدر) (آواز دلف لامیه) (محصول بیت)
 قوای قادر در کیم کنند بک تمام عمر نه د ف و چنک و نیک آوازی ایستمد یعنی آلات لهواک
 آوازی قوای ایستمد ایلد هیچ نقصان کز (دیده شکید ز تماشای باغ * بی کل و نسیرین
 بسرارد دماغ) شکید فعل مضارع مفرد غائب صبر ایدر دیمکدر (تماشای باغ مصدرک
 مفعولنه اضافتدر) (نسیرین) (ونسیرین) (ونسیرین و او ایلد) (ونسیرین دلاله رومده
 کل ناصری دبدکاری چیکد ر قوقوسی خوب اوور) (بسرارد کچنور و عمر کچور) (دماغ
 فاعلیدر) (دماغدن مراد شامدر) (محصول بیت) کوز باغ و راغی تماشا سنسز صبر
 ایدر یعنی باغ و صحرای تماشایی ایستمد صبر ایدر و نقصانده کورمز شام و دماغه کل و سنبل
 و نسیرین قوقوسه عمری حده و غایت ایلد و بیقصور کچنور) (بسرارد برینه بسر ایدر یازان
 عندی یازمش) (کرنیدر بالش آکنده پر * خواب توان کرد حجرز بر سر) (بالش لامک کسریله
 (و بالین کذلک بصدغه برلر) (آکنده الف ممدوده ایلد و کاف عجمک فحله اسم مفعولدر) (آکنندن
 برنسنه بی برنسنه دق) (مثلا بصدغه و دوشکه بولک دق کی) (آکنده دقلمش دیمکدر) (بر باه
 عجمه بونده مراد قوش تویدر) (توان کرد ایلک اولور دیمکدر) (یعنی ممکن و قابلدر) (پس امکان ایلد
 تعبیر ایلد دخل ایلد بی تقریب تعصب ایلش) (حجر مبتدا) (زیر سر خبری و جمله اسمیه
 حال واقع اولش) (محصول بیت) اگر قوش تو بیلد دقلمش و طوایش یصدق اولزسه که اکا برک
 دوشکری و یصدقلمی بویه اولور که رومده اکا بویه دیرلر ابقوا و بومق اولور باش آکنده طاش
 اولدیغی حالد) (یعنی طاش یصدنوب و ببقوا و بومق اولور) (حاصلی یصدق قسز و دوشکستن
 او ببقوا و بومق ممکندر) (مصرع اولک معناسنی اگر قوش قنادیلد طوایش یصدق اولیه دین
 برک معال بنی احاطه ایلد بکنندن غیری بویه نه ایلد اولور بلر بمش) (و رنبد دلبه و حوا به پیش *
 دست توان کرد در آغوش خویش) (و معروف) (دلبه و حوا به بیانیه) (همچو ایه دوشکدشه دیرلر
 یعنی بردوشکده بیلد یانته هر کیم ایستد ارککدن و دیشی دن) (پیش بونده قمع معناسنه در) (پیشی
 بونده اولک معناسنه آلوب معناسنی اگر بردوشکده اوکنده بیلد یا توردلر اولیه دین دلبی چرکین

رد شعی

رد سروری

رد شعی

رد سروری

یا تورهش (دست مبتدا) (توان کرد خبری قادر در ایلک) (دراغوش کرد فعلنه مقید در زیر
 دراغوش کردن قوچقدر بونده کرد مصدر معناسنه در) (خویش اضافه مصدرک مفعولنه
 اضافتدر) (محصول بیت) و اگر هم یستر دلبز قنکده اولماز ایستد یعنی سنکله و دوشکده یا تورهش یا تورهش
 اولماز ایستد ال کندی قوچقه قادر در یعنی ال کسنی دراغوش ایلکه قادر در) (حاصلی سن سنی قوچق
 ممکندر) (بونده توان ممکن معناسنه در) (مصرع ثانیک ترکیجه معناسنی ال ایلک اولور کندی
 قوچقه کده دین تریق معنی قوچقه عجب هنری وار) (والینی کندی قوچا غنده ایلک ممکندر
 یعنی الینی قوچوب یاتق دین اثرنجه کتمش عنی الله عنهما) (و بی شکم بی هنر بیج بیج * صبر ندارد
 که بسازد بهیج) (معلوم اوله که بیج بیج عبارتی اضداد دندر که هم مقام مد حده و هم مقام ذمه
 مستعملدر) (بونده مذموم معناسنه در) (مدح معناسنی متضمن بیج بیج بوسه تانک بوییدر
 (بیت) بد و کفت کای دلبز بیج بیج * زیغماچه آورده کفت هیج) (و ذمی متضمن بوییدر
 (بیت) ندیدم چنین بیج بر بیج کس * مکن هیج رحت برن هیج کس) (شکم بی هنر بیج بیج
 بیانیه لدر) (بسازد فعل مضارع مفرد غایبدر) (سازیددن قناعت و موافقت معنارنده مستعملدر
 (محصول بیت) و اما بوهنر سنز مذموم شکم صبری بوقدر که هیج ایلد قانع اوله (البته ایچند برنسنه
 کبرمک کرک) (زیرا بدک قیامی اکل و شرب ایلد در انسر اولز البته) (مصرع اولک معناسنی
 ترکیجه دوله شق بفرسقلر و المراد الامعاء دین غریب بیانیه کتمش و نامعقول برله دولاشمش مسکین
 بسازدی ساختن دن اشتقاق ایدنلر عجب ناسازلق ایلشدر) (مصرع ثانیک تحقیقنده فاعل معنی
 بالترکی دوزله هیج ایلد دین هیج نسنه به مالک دکل ایش فقیر) (باب چهارم در فوائد خاموشی *
 (حکایت) یکی از دوستان کتم امتناع سخن گفتنم بعلت آن اختیار افتاده است که در غالب
 اوقات در سخن نیک و بد اتفاق افتد و دیده دشمنان جز بر بد نمی آید گفت ای برادر دشمن آن به که
 نیکی بیند) (امتناع سخن گفتنم مصدرک مفعولنه اضافتدر) (کتمن مصدر در) (مبم متکلمه مضاف
 (و سخن مقدم مفعولی و مجوعی مضاف الیه و افعدر) (با حرف مصاحبت) (وعلت سبب معناسنه در
 آه اضافه لامیه) (با اختیاره متعلق) (امتناع مبتدا) (و افتاده است خبری و جمله اسمیه مفعول کتمدر
 (که حرف بیان علت) (غالب اکثر دیمکدر) (و اوقاته اضافه لامیه در) (افتد واقع اولور دیمکدر
 (و او حرف حال) (دیده دشمنان لامیه) (بر حرف استعلا) (بدیرامز) (نمی آید فعل نفی استقبال لغته کلز
 دیمکدر اما مراد دشمن دیمکدر) (کفت مذکور دوست دیدی) (آن به که اول بیکدر که) (نیکی یا حرف
 مصدر بنید فعل نفی استقبال مفرد غائب دعاء علیه در ایلک کورمه دیمکدر) (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ بیورر دوستلردن برینه دیدم سوزسو یلکه ابایلد بکم) (یعنی اکثر اوقات سوزسو یلجوب
 خاموش اولدیغم اول سبیل اختیار واقع او اشد که اکثر اوقاته اتفاق سوزده ابی و برامز واقع
 اولور حال بو که دشمنلرک کوزی برامز دن غیری به دشمن دیدی اول دوست ای برادر دشمن
 اول بیکدر که ایلک کورمه (بیت) هنر بچشم عداوت بزرکتر عیبت * کاست سعدی و در چشم
 دوشمنان خارست) (هنر معروفدر که عریجه منقبت دیرلر ممک و قوافک و بایک فحله ز یله حاصلی
 عیبک مقابلدر) (با حرف صله) (چشم عداوت بیانیه در مجازا) (هنر مبتدا) (بزرکتر مبتدا ثانی ترادات
 تفضیلدر اولورق دیمکدر عیبت خبر مبتداء ثانی و ثانی خبر یله خبر اول و جمله اسمیه متأنفدر
 کاست مقدم خبر و سعدی مؤخره مبتدا) (چشم دوشمنان لامیه و خار ظرفک فاعلیدر) (محصول بیت)
 عداوت کوزینه هنر اولورق عیبدر یعنی عد و کوز یله بافته هنر او عیب کور بیور سعدی
 حضرت نلری کلدرا اما دوشمنلرک کوزینه دیکدر یعنی عداوت کوز یله بافته نک کوزینه دیکدر
 (بیت) و اخواله ادا و لا بر بصالح * الا و یلزه بکذاب اشتر) (واو حرف ابتدا و اخ قردا شدر

رد سروری
رد شعی
مطلـ

رد سروری ۳

رد ابن سبید علی و سروری
رد سروری
۳ ظاهر بود که بغیر سفلره
انتقال بیج بیج عبارتند

عداوت اضافه اضافتی لامیه در مجازا مراد صاحب عداوت در ملازمی (لا یمز فعل نفی استقبال مفرد مذکر غائبه نصر باینکه مضاعفند یکدیگر (بصالح لایمر به متعلقه ر تقدیری برجل صالح در موصوف ضرورت وزن ایچون ترک اولندی (اخ مبتدا وجهه فعلیه خبری وجهه اسمیه مستأنفه (الاحرف استثنا) واحرف حال (بلز فاعلی تحتیده اخه راجع ضمیر ومفعول صالحه راجع ضمیر منصوب متصل (لر لامک فختی وممک سکونیه اصلنده کوز ایله اشارته دیرل صکره دله طعن ودخل معانسته استعمال ایلدیلر (بکذاب یلزه متعلق (اشر همزه نک فختی وشینک کسر یله صفت مشبهه در علم باندن اشتر همزه نک وشینک فحمله یله مصدر یدر (محصول بیت) عداوت فرد اشی یعنی صاحبی بر صالح کیمسه دن مرور ایلز الا اکا طعن وتشنیع ایدر کذاب اشر که یعنی کذاب ومتکبر ومغرور در دیو صالحه کوردیکی برده طعن ایدر حاصلی بر کیمسه نک که بر صالح کیمسه به عداوت و بغضی اوله باندن کچک کچک اکا سوز آثار که مر ایدر و خود بین در و بوندن غیر (بیت) نور کیتی فروز چشمه هور زشت باشد بچشم موشک کور) نور کیتی بیانه کیتی فروز وصف ترکیبدر عالم بالکلدر یچی یعنی روشن ومنور ایدیچی دیمکدر چشمه هور اضافه اضافتی لامیه در و چشمه هور بیانه (هور هاء هوز ایله آفتاب معنا سنه در) باشد ادات زمانیه در است معانسته (باحرف صله (چشم موشک لامیه (کوره اضافتی بیانه در (محصول بیت) کوزش چشمه سنک عالم بالکلدر یچی نوری یعنی آفتاب ضیائی چرکندر موشک کورک یعنی براسه نک کوزینه یعنی براسه جنسی کونشده کورمز اول جهته دن کوزینه چیر کن کورینور دیو پورمش بعض نسخه زشت باشد برینه در نیاید واقعدر یعنی کوزینه کرمز حاصلی عیننه المز دیمکدر بونسخه بومقامه اولکیدن انسدر زیر خفاش کونشده کورمکه کوزینه چرکن کورنگ لازم کلز (کیتی فروزی وصف ترکیبی اعتبار ایلامک شیره چشم اولقدن کلور (وفروزی افروختن دن اخذ ایلک بصیرت سز بیکدن کلور (هور برینه حور یازمق قوافیدن عدم اطلاعنددر (حکایت) بازار کانی راهزاردینار خسارت افتاد پسرش را گفت نباید که این سخن را با کسی در میان نهی گفت ای پدر فرمان تراست نکویم ولیکن مرا بفرماید این مطلع کردان که مصلحت در نهان داشتن چیست گفت تا مصیبت دو اشرد یکی نقصان مایه و دیگر شماتت همسایه بازار کانی باحرف وحدت (وراداد تخصیص (خسارت زبان (افتاد واقع اولدی دیمکدر (نباید فعل نفی مستقبل مفرد غائب کرکز دیمکدر (که حرف بیان (این سخن را) را ادات مفعول (با کسی باحرف مصاحبت و باحرف وحدت (در حرف صله بیان آورته واره (نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قویاسین یعنی آورته به کتوروب سوبلیه سین (تراست را ادات تخصیص (وسین و نا ادات خبر سنکدر دیمکدر فائده این لامیه (کردان فعل امر مفرد مخاطبدر کردانیدن صیوروت معانسته ایله دیمکدر یعنی بی مطلع ایله دیمکدر (که حرف بیان (ناحرف تعلیل (مایه سرمایه معانسته در (شماتت عدولک بلاسنه سوبلیه دیرل (همسایه اضافه اضافتی لامیه (محصول ترکیب) برابر زکات بیک النون خسارتی واقع اولدی اوغلنه دیدیکم اولیا که بوسوزی یعنی زبان مصاحبتی بر کیمسه ایله اورتابه قویاسین یعنی ارایه کتوروب سوبلیه سین پسر دیدی ای پدر فرمان سنکدر اما بی بوفائده به واقف ومطلع ایله که بوسری کزلی طومعه ده مصلحت ندر پدر دیدی تا کیم مصیبت ایکی اولمه بری سرمایه نقصانی و بریسی حد و نک سوبوب کوله سی یعنی ایشیدوب دوشمنلر حظ ایلسون (بیت) مکوانده خویش باد شمنان که لا حول کویند شادی کان) مکوف فعل نهی مفرد مخاطب (کویندن سوبلیه دیمکدر (کفتن دن اخذ ایلین یلزامش (انده فتح همزه ایله (اند وهدن مخففدر غصه معانسته (خوبیسه اضافه اضافتی لامیه (بادشمنان باحرف صله (که حرف تعلیل (لا حول کویندک

رد شعی
رد ابن سید علی
رد ابن سید علی
وسروری

رد سروری

مقدم مفعولیدر (شادی سونیک (کان صفت مشبهه در (شادی کن وصف ترکیبدر شادی بلقی ایدیچی (والف ونون ادات جمع در و بو وصف ترکیبی جالدر کویندک فاعلندن که دشمنانه راجع ضمیر در (محصول بیت) دشمنانه گندی غصه کی سوبلیه زیر لا حول ولا قوه دبه رک سوبینورل و باخود لا حول ولا قوه دیرل سوبینرک یعنی ظا هر ابویه دیرل راجع ضمیر شکلیله اما کو کلری مسرور اولور کانی بونک کبی برلده اسم تفضیل ظن ایلین وهم ایلش (حکایت) جوانی خرد مند که از فنون فضایل حظی وافر داشت وطبعی نادر چندان که در محافل دانشمندان نشستی هیچ سخن نکفتی باری پدرش گفت ای پسر تو نیز از آنچه دانی چنانکوی گفت ترسم که پرسندم از آنچه ندانم و شرمساری برم) جوانی یا حرف وحدت (خرد مند صفتی (که حرف رابط صفت (فنون فضائل لامیه انواع فضایل دیمکدر فضایل جمع فضیلتدر علوم ده آرتقلغه دیرل (حظ حصه و نصیب معانسته در (و یا حرف تشکیک (طبعی یاسیده بویه در (نادر بی مثل و مانند دیمکدر (محافل مجالس معانسته در (واضافتی لامیه در (نشستی (یا حرف حکایه (نکفتی یاسیده بویه در (پرسند فعل مضارع جمع غائب (و هم ضمیر منصوب متصل کنایتدر متکلمدن (شرمساری یا حرف مصدر (برم فعل مضارع متکلم وحده در (محصول ترکیب) بر قافل جوان که انواع فضایل نادر وافر نسبه به مالک ایدی خوب و بی نظیر طبعی و ارادی اولقد رک دانشمندل مجالسند و تورردی هیچ سوز سوبلزدی بر کره بابایی دیدی ای اوغل سنده یلددیکدن نیچون سوبلز سین جوان دیدی باباسنه قورقرم که بکایتدیکدن برنسنه صورال و بیلم و شرمساراق ایله دم یعنی حجاب چکم (قطعه) آن شنیدی که صوفی می گوشت زیر نعلین خویش مخفی چند) که حرف بیان (صوفی یا حرف وحدت (می گوشت حکایت حال ماضی دو کردی (یعنی بخاردی (زیر نعلین خویش لامیه در (نعلین لامک فتحبله نعلک تشبیه سیدر (مراد ترکیبه نعلن دیدکلر پدر بشقی دکلر زیر صوفیلرک اکثر کیدیکی بودر (میخندن مراد اکسر پدر که نعلنک التنه قافلز سرلسون واشمنسون دیو (پس نعلدن مراد بشمقدن و میخندن کیمک دین معنای ایاغه بر اقددر (میخی (یا حرف مصدر (محصول بیت) اتی ایشند کیم که بر صوفی نعلنی التنه بر قاج میخ قافردی یعنی محکم اولما نیچون التنه بر قاج اکسری قفاردی (آستیش گرفت سرهنکی * که بیانعل برستورم بند) آستین یک شین ضمیر صوفی به راجعدر (سرهنک چری باشی و چارش و بونلرک کیلره اطلاق ایدرل (و یا حرف وحدت (که حرف تعلیل بیافعل امر مفرد مخاطب (نعل بونده آت نعلیدر (باحرف صله در بامعانسته حرف استعمال طو توب معنا سنی بنم ستورم اوز ره نعل بغله دین معنای برامز بغلش (بند فعل امر مفرد مخاطبدر بندیدن بغله دیمکدر (بستن دن اخذ ایدنلر باغله لوائش ایشملش (محصول بیت) بر صوفی نعلینی التنه میخ قفارد کن یکینی بر سرهنک طوتدی که کل طوارمه نعل بغله یعنی بنقی نعلله دیو آستینی طوتدی غرض بو کیم صوفی نعلننه اکسری قافاسه سرهنک اکا آت و یا قافز نعلیکی تکلیف ایزدی بعضی نسخه ده بوستانک بریتنی بونده یازمشلر (بیت) نکفته ندارد کسی بانوکار * وایکن چوکفتی دلش بیار) نکفته نا گفته معانسته در (یعنی سوبلک (حاصلی سوبلماش ایکن دیمکدر (محصول بیت) سوبلماش ایکن کیمسه نک سنکله ایشی یوق یعنی مادام که دعوی مر داید و ب بن فلاغم و یا فلا ن سنه بی یلورم دیمه سین کیمسه نک سنکله کاری و دعواسی اولماز اما چونکه دیدک یعنی بن فلاغم و یا فلا ن ایشده ماهرم دیدک سوبلددیککه دایل کتورنا کیم دعوی بی معنی اولماسون (حکایت) یکی را از علماء معتبره مناظره افتاد

رد شعی

رد شعی

رد شعی
رد ابن سید علی
وسروری

باینکه از ملا حده و با او بخت بر نیامد سپریند اخت و بر کشت کسی کفزش تو با چندین علم و ادب و فضل و حکمت بانی دینی بر نیامدی گفت علم من قرآنست و حدیث و گفتار مشایخ و او بدینها معتقد نیست و نمی شنود و مرا شنیدن کفر او بچه کار آید علماء معتبره بیانبه (منظره بحث دیمکدر) ملا حده جمع ملحد در که حشره و نشره قائل دکل (با او ملحدله بر نیامد جبهشامدی یعنی مقابله و معارضه ایده مدی) سپر قلقان (بنداخت اندی قلقان اتقی عجز دن کایتدر زیر اعراب عدوسندن قاجسه جمع اتوائی بر بر بیانه آثار جان قورنرمق ایچون و اول سپرنی آثار پس ارالزنده بو عبارت مقام عجز ده مستعملدر) بر کشت دوندی یعنی اعراض ایلدی (بر نیامدی جبهشامدک یعنی مقابله ایده مدک (بدینها دال همز دن مبدلدر باینها دیمکدر) نمی شود دکلز و قبول ایلز دیمکدر ننه که ترکیده سوزم دکلدی یعنی اسلمدی و قبول ایلدی دیمکدر (شنیدن کفر او مصدرک مفعولنه اضافتی در ولایه (محصول ترکیب) معتبر علمادن برینک ملحدلردن بریله بحث و جدلی واقع اولدی و اول ملحد ایلجه بحث و برهان ایلجه جبهشامدی یعنی مقابله ایده مدی غائب قلقان آندی یعنی عاجز قالدی و اعراض ایلدی بر کیمسه عالم دیدی سن بو قدر علم و فضله و حکمت و ادبیه بدینسزایله مقابله ایده مدک عالم دیدی بنم علم قرآن شریف و حدیث نبوی و گفتار مشایخدر اول ایسه بونلره معتقد دکلدر و قبول ایلز و بنم نه ایشومه کلور آنک کفر بنی ایشتمک یعنی نه فائده و بر (یت) آن کس که بقرآن و خبر زورهی * آنست جوابش که جوابش ندهی) آنست مقدم خبر جوابش مؤخر میندا (که حرف بیان جوابش میندا (ندهی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب و یرمیه سین دیمکدر خبر مبتدادر (محصول یت) اول کیمسه که قرآن و حدیث ایلله اندن قورتلوب خلاص اولماز سین یعنی بویه قوی جخلر ایلله اکا ظفر بویه مز سین آنک جوابی اولدر که اکا هیچ جواب و یرمیه سین حاصلی انکله هیچ مکالمه ایلله سین (حکایت) جالینوس ایللهی را دید که دست در کریبان دانشندی زده و بی حرمتی کرده) بعضی نسخه ده زده بی حرمتی می کرد در بوتقدیر جده هاء رسمی حرف ترتب اولدر اوروب حرمتسزلک ایلردی دیمکدر (گفت اگر این دانا بودی کار او بانادان بدین جایکه نرسیدی) جالینوس بره شهوور حکیمک اسمیدر کریبان دانشندی لامیه (و یا حرف وحدت کرده ایلش دیمکدر بعضی نسخه ده می کرد دوشمش (جایکه جابکاهدن مخفدر مقام و مرتبه دیمکدر (نرسیدی یا حرف حکایه ایرشمن دی دیمکدر (محصول ترکیب) جالینوس بر ایللهی کوردیکه بردانشتمدک بقاسنه ال اورمش و حرمتسزلک ایلردی جالینوس دیدی اگر بودانشتمد دانا و عاقل اولایدی آنک ایشی برنادانله بومرته به ایرشمن دی (مثنوی) دو عاقل را نباشد کین و پیکار * نه دانایی ستیزد با سبکسار) دو عاقل را را ادات تخصیص (کین بغض دیمکدر (پیکار صواش دانایی یا حرف وحدت) سبکسار خفیف معناسنه در (محصول یت) ایکی عاقلک بغض و صواشی اولماز یعنی ایکی عاقل نه چکشور و نه صواشور (نه بر عاقل و دانایی و خفیف کیمسه ایلله عناد ایلدر یعنی بر دانا ایلله بر سبکسار نادان بر خصوصده جمع اولسه ل دانا اول خفیفه عناد و جدال ایلز پیکار کاف فارسیله در دین عجمیلاک ایلش مصراع اولک معناسنی ایکی عاقلک پینده تباعض و حرب اولماز دیننه اعتراض ایلین کندی معتزدر سبکسارده سار کثرت افاده ایلدر دین سار سر معناسنه اولدی یعنی بلز ایش (اگر نادان بو حشت سخت کوید * خرد مندش بزمی دل نجوید) با حرف مصاحبت (و حشت بونده نفرت معناسنه در یعنی خشونت و درشتاق (با حرف مصاحبت (نرم نوک فتنی و راک سکونیه بومشق دیمکدر و یا حرف مصدر (نجوید فعل مضارع مفرد غایبدر دیلر دیمکدر کوکل اله المقتدر عبارتدر (محصول یت) اگر

رد این سید علی
رد سروری
رد سروری

نادان و حشت و سرکشکله یک سو یلر سه یعنی ایری یاری سو یلر سه خرد مند آنک ملایمت و لطافتله کوکلنی اله الور یعنی تسلی خاطر ایلدر (د و صاحب دل نکهدارند موی * میدون سرکشی و ازرم جویی) نکهدارند حفظ ایدرلر (موی یا حرف وحدت) همیدون ادات تشبیه همچنان دیمکدر عرییده کذلک کی انجلین معناسنه (سرکشی یا حرف وحدت) (واو حرف عطف آزر م الف ممدود ایلله و زاء مفتوح ایلله و سکون را ایلله حرمت معناسنه در اما بونده و او مفتوح و الف ساکن او فتور ضرورت وزن ایچون (آزر م جو وصف ترکیبی در حرمت استعجی یعنی تعظیم و تکریم صاحبی یعنی اهل عرض و وقار) و یا حرف وحدت بوا یکی بانی حرف مصدر طوتلر بویتهک معناسنه و اصل اولماشمار (محصول یت) ایکی صاحب دل بر قبلی رعایت ایدر لر یعنی بر قبلیه ارالزنده شقاق و خلاف اولماز بوسو زکال اتفاق وعدم اختلافدن عبارتدر ینه بونجلین بر سرکش و بر صاحب حرمت بر موی رعایت ایدر لر یعنی ارالزنده بر قبلیه خلاف و شقاق اولماز ز برادانا نادانده مخالفت ایاز که ارالزنده اختلاف اوله بویتهک تصویر معناسنده شراحک غریب تصرفلری واردر کیم عقلا کولمکه لایقدر (و کرازهر د و جانب جاهلانده * اگر زنجیر باشد بکسلانند) بکسلانند فعل مضارع جمع غائب کسلانیدن الف ونون که ادات تعدیه در ضرورت وزن ایچون کلسدر والا کسیندن و کسلیدن لازمه متعدی پینده مشترکدر پس کسیندن لازمدر دین اشتراک احوالندن آنکاه دکل ایش (محصول یت) ایکی صاحب دلک و بر سرکشله بر عاقلک احوالی ذکر اولان کیدر اما ایکی جانبیدن بیله جاهلار ایسه اگر زنجیر اولور سه قرارلر دکل که بره حاصلی ایکی جانبیدن بیله جاهل و نادان ایسه شقاقندن خالی اولماز (مثنوی) یکی رازشست خوبی داد دشنام * تحمل کرد و گفت ای نیک فرجام (محصول یت) برینه بر چرکین خویلی دشنام و پردی یعنی سو کدی اولده تحمل ایلدی و دیدی ای صوکی خیر یعنی عاقبتی خیر (نیک فرجام وصف ترکیبدر عاقبتی خیری دیمکدر (بتر زانم که خواهی گفتن آتی * که دانه عیب من چون من ندانی) بتر بد تر معناسنه در (زانم اصانده از اندر) (که حرف بیان) خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دیلر سین دیمکدر (آنی آن اسم اشارتدر و یا ضمیر خطاب اولسون دیمکدر) (که حرف تعلیل) عیب من لامیه (محصول یت) اندن بتر مکه سن بکا اولسون دیسک کرک یعنی بکا دیچککدن بترم زیرا بیلور مکه بنم عیبی بیلز سین حاصلی بن کندی عیبی سندن ابو بیلورم (حکایت) سحبان وائل را در فصاحت بی نظیر نهاده اند سالی بر سر جچی سخن کفتی لفظی را مکرر نکردی و اگر همان معنی اتفاق افتادی بعبارت دیگر کفتی و از جمله اداب ندما ملوک یکی اینست) سحبان سبک فتنی و حاء مهمله نک سکونیه حضرت نینک صلی الله علیه و سلم مداحلردن صحابه دن بر فصیح و بلیغ شا عرایدی (وائل اسمنه اضافتی لامیه در) (وائل بر قبیلله نک اسمیدر که ابن قاسط بن وهب بن اقصی بن دیمکدر (را ادات مفعول) نهاده اند قومشاردر یعنی تعیین ایلشدر در (سالی یا حرف وحدت) (بر حرف ظرف) (سر جمع لامیه جمعدن مراد مجلسدر یعنی صدر مجلسده دیمکدر) (و یا حرف وحدت) (کفتی یا حرف حکایه (لفظی یا حرف وحدت) (و را ادات مفعول) (نکردی یا حرف حکایه) (و اگر همان معنی نسخه کد بعضی پینده معنی برینه لفظ واقع اولمش حاصلی متون بو خصوصده تعارض ایلدی پس لفظ عبارتی اختیار ایلده نه تعرض بی تقریدر (افتادی یا حرف حکایه) (جمله اداب ندمای ملوک لامیه در) (محصول ترکیب) سحبان وائل فصاحت و بلاغته بی نظیر تعیین ایلشدر یعنی دیمشار بریل بر محفل و مجلسک صدرنده سوز سوبلسه بر لفظی مکرر ایلردی و اگر همان

رد شراح جیعا

در شراح جیعا

رد سروری

رد سروری

اول لفظ و یا اول معنی بهینه اتفاق واقع اوایدی انی پرغیری عبارتله سو یلردی و ادا ایدردی
وسلاطینک مصاحبرینک جمله آدابندن بریسی بودر که مجلسده برسوزی تکرار سو یلده
(منوی) سخن کرچه دلبند و شیرین بود * سزاوار تصدیق و تحسین بود (دلبند
وصف ترکیبدر کوکل بغلیجی یعنی کوکل کنیدی به متعلق قلیجی (سزاوار لایق) محصول بیت)
سوزا کرچه کوکل آلیجی و اندیده اولور سه تصدیق و تحسین مرتبه سنده لایقه اولور سه
کر چک اولوب کوزل اولدیغیچون (چو یکبار کفتی مکر باز پس * که حلوا چو یکبار
خور دند پس) بازه پس اتباع قیلندندر (محصول بیت) بوییت بیت اوله مقیددر یعنی
سوز هر تقدیر مدوح اولور سنده چونکه بر کره سو یلده بر کره دخی سو یلده یعنی تکرار ایله
زیرا حلوا چو یکبار بر کره یید یلر یعنی حلوا لذیذ و شیرین ایکن بر کره که پندی کفایت ایدر
تکرار چک لازم دیکل (حکایت) یکی را از حکما شنید مکه می گفت هرگز کسی بجهل
خود اقرار نکند مگر آن کس که چون دیگری در سخن باشد هنوز تمام ناکرده او سخن آغاز کند
(محصول ترکیب) حکمادن بری ایشده مکه سو یلردی هر کز بر کیمسه کنیدی جهلنه
اقرار ایکن مکر اول کیمسه که چون غیر کیمسه سوزده اوله هنوز سوز بن تمام ایلامش ایکن اول سوزده
باشابه (مذکور متندن صکره بر جهل خود اقرار کرده باشد یازان جهلنه اقرار ایکن اولور
(منوی) سخن را سرست ای خردمند و بن * میناور سخن در میان سخن) بن دیب
دیکدر (محصول بیت) سوزک باشی وار ویدی یعنی ایانی حاصلی آخری وار واولی ایددی
سوزاورته سنده سوز کتورمه یعنی بر کیمسه سوزده ایکن سن سوزده باشله اول سوزی تمام
ایتمیجه (خداوند فرهنگ و تدبیر و هوش * نکوید سخن تا نبیند خوش) خداوند فرهنگ
لامیه (فرهنگ هنر) (محصول بیت) هنر و تدبیر و عقل و ادراک صاحبی سوز سو یلر (مادام که
خوش کورمیه) (یعنی ایشم کورمیه) حاصلی حضور مجلسده اولانی ساکت کورمیه
عاقل و زکی سوز سوزان (حکایت) تی چند از بند کان سلطان محمود حسن میندی را گفتند که
سلطان امر و زوجه گفت در فلان مصلحت گفت بر شام هم پوشیده نماند گفتند تود ستور مملکتی
آنچه بانو کوید باشال ما گفتن رواندارد گفت با اعتماد آنکه داند که بکس نکویم پس چرامی پرسید
سلطان محمود در مراد مشهور باد شاهد که حسن میندی ابکی میمک فتحه لایله آک وزیر ایدی
ایا زده وزیر و هم محبوبی ایدی (دستور دالک و نالک ضمه لایله اصطلاحده و زیره دیرلر
(محصول ترکیب) سلطان محمود عزیزی قوللرندن برقاج شخص حسن میندی به دیدلر که
سکا پادشاه فلان مصلحت خصوصتده نه دیدی حسن میندی دیدی سزده کیرلی قلالاز (یعنی
سزده سو یلردی لیر که سن مملکتک وزیر سین سکا دیدی کنی بزم کبی به سو یلده روا کورده
حسن میندی دیدی اول اعتماد ایله که بلور کیمسه به دیمه جک بلور پس نیچون
صور رسن (بیت) نه هر سخن که بداند بگوید اهل شناخت * بر سر شاه سرخویشستن
نشاید باخت) نه حرف نئی معناده (کوید فعلده مقیددر) (که حرف را بط صفت) (هر سخن) (بداندک
و بگوید مقدم مفعوللر یدر اشتراک اوزره) شناخت بونده اسم مصدر در علم معناسنده (پس
اهل شناخت اهل دانش دیکدر) (با حرف مصاحبت) (سر شاه لامیه در) (سرخویشستن ده بویله در
یاء بطئله) (باخت بونده باختن معناسنده در یعنی اوینا متعلق متعدی معناسنده زیرا لغت مشترکدر
لازمه متعدی یشده) (محصول بیت) اوله دکادر هر سوزی که ییلور آنی سو یلر اهل دانش یعنی
هر ییلد یکنی سو یلر ز بر شاهک سر بله یعنی سرخی افشا سببیه کشی کنیدی باشین اوینا متعلق
لایق دکل حاصلی پادشاهک امور سلطنتده و تدبیر مملکتده متعلق اسرار لینی اظهار و افشا ایکن

هلاکه سبدر (حکایت) در عقد بیع سرانی متردد بودم جهودی کفت من از کد خدایان قدیم
این محترم وصف این خانه چنان که هست از من پرس بخر که هیچ عیب ندار دکفتم بجز آن که
تو همسایه اوین (عقد بیع سرانی عقدک بیعه و بیعک سرایه اضافت لری مصدر لک مفعولانده اضافت لری
قیلندندر) عقد عینک فحمله مصدر در یطلق معناسنده و بیع کاه اولور که اشتراک معناسنده ده مستعملدر
حاصلی اضداد دندر) و یا حرف وحدت (جهود بیهودی به دیرلر) و یا حرف وحدت کد خدا و اواسی
و کووی اسی و سائر سنه لک صاحب لینه دیرلر (قدیمه اضافت بیانه در) (و محمله به لامیه) (وصف این خانه
مصدر لک مفعولانده در) (بخر یا حرف تأکید) (و خر خاء مجعنه کفتی و کسر یله فعل امر مفرد مخاطب
صاتون ال دیکدر) (همسایه اوین لامیه) (و یا ضمیر خطاب) (محصول ترکیب) براوک عقد
شراسنده متردد ایدم (یعنی براوالمق استردم بر جهود دیدی بن بومحله نک قدیمی کد خدا زندم
بواوک وصفی شویله که وارد بدن صور صاتون ال که هیچ عیبی یوقدر دیدم اندن غیری که
سن لک قو کشوسپسن یعنی سنک همسایه لکک مذکور خانه به عیب عظیمدر) (زیرا الجار قبل الداردر
(قطعه) خانه را که چون تو همسایست * ده درم سیم کم عیار ارزد) خانه یا حرف وحدت
(و همزه حرف توسل) (و یا حرف تخصیص) (همزه حرف وحدت دین وحدتی بترایمش) (که
حرف بیان) (چون ادات تشبیه) (همسایه ده هاء رسمی) (و همزه مجتلبه لفظده و کتبه ترک اولمق
کرت) (نکه خسته نظامینک ایلی و مجنوننده واقعدر) (بیت) در بند ککشان دن خزنیم *
ترسم ز کلبه آبکنیم) اصلنده خزینه ام و آبکنیم ام در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی
لکن شرح جعبا بو حذف و ایصاله اشارت ایلامش (ده درم اون ایقه) (سیم کم عیار بیاسیه
عیار عینک کسر یله مفاعله بابک مصدر تا یسیدر بر سنه نک و زنی بیلمکه دیرلر یعنی ثقلت و خفتنی
تشیخص ایلمکه که ترکیجه اگاداره دیرلر) (ارزد فعل مضارع مفرد غائب ذکر یعنی بهایه دکر دیکدر
ارزدیدن) (محصول بیت) حضرت شیخ جهوده خطاب ایدوب بیورر براوک که سنک کبی
همسایه سی اوله عیاری اکسک اون درم کومشه دکر یعنی قلب کومشک اون ایچه سنده کر معلومدر که
کومش قلب اولمجه ایچه سیده قلب اولور پس او اون دغل ایچه بهد کرش (لیکن امیدوار باید بود *
که پس از مرگ تو هزار ارزد) امید میده تشدید ضرورت وزن ایچوندر) (وار بونده ادات نسبتدر
لی معناسنده امیدلی دیکدر) (بود بونده بودن معناسنده در) (که حرف بیار) (مرک تولا میدمرک کاف مجمله
موت معناسنده در تونک ضمی اشباع و انوب ضرورت وزن ایچون برواو متولد اولور یعنی واور رسمی
و او اصلی کبی اوقور) (محصول بیت) جهوده خطاب ایدوب بیورر اما امیدلی اوانی کرک که سنک
مرک کدن صکره بیک دکر ظاهر بیورد یعنی بیک درم کامل عیار مراددر زیرایتده مقدار مسکوت
عنددر یعنی همسایه لکدن سنک کبی پلید و خبث اکسک اولمجه بیک درم سیم تمام عیار دکر
(حکایت) یکی از شعرا پیش امیرزدان رفت و ثنا کفت فرمود تا جامه اش بسته دند و ازده بدر کردند
سکان در قفای او افتادند خواست تاسکی بردارد زمین بخ استه بود دعا جز شد کفت این چه حرام
زاده مردمانده که سک را کشاده اند و سنک را بسته ابراز غرغه بشنید و بخندید و کفت ای حکیم
از من چیزی بخواه کفت جامه خورد می خواهم اگر انعام فرمائی) پیش امیرزدان لامیدلر در
حراملر یکی قته دیکدر) (نا حرف تعلیل) (بسته ند با حرف تأکید) (ستند فعل ماضی
جمع غائب الدیلر دیکدر) (ده کسر دال ایله و هاء اصلیه ایله کویدر قریه معناسنده) (سکان الف
و نون ایله جمع اولدی ذی حیات اولدیغیچون) (در حرف صله) (قفا قافک فتحه لکسده دیکدر
فارسیجه حیره دیرلر خاء خطیه) (نا حرف تعلیل) (بخ یا نک فتحیه بوزد دیکدر) (بسته ماضی در قسمدر
بغلمش دیکدر طوکش معناسنده) (بخ مبتدا) (و بسته بد خبری وزمین مقدم مفعولایدر خبرک

(غرفه غینک ضعی وراثت سکونیه چارطاق معناسنه در) (محصول ترکیب) شعرا ن بری
 حرامیلمر بکینک یانته واردی و دعا و شادی بک یور دی تا کیم اباسنی آلدیلر و کویدن طشره
 ایلدیلمر ایللار دینته دوشدیلمر دیلدی تارطاش قالدیره ایللره آتمق ایچون طپراق طوکش ایدی عاجز
 اولدی ایللر هجومندن دیدی بونه حرام زاده می دملردر که ایللری آچشلمر یعنی جوزمشلر و طاشلری
 بغلمشلمر امیر دزدان چارطاقدن ایشندی و کولدی و دیدی شاعره ای حکیم بندن برنسنه دیله یعنی
 بندن بخشش ایسته شاعر دیدی کندی اباسم استرم اگر انعام بیور رسک یعنی بکا کندی اباسم
 و بررسک همان عین احساندر (بیت) امیدوار بود آدمی بخیر کسان * مرابخیر نوا مید نیست
 شمر مرسان) امید وار تخفیف میم ایلله (با حرف صله) خیر کسان لامیددر (مرار ا حرف تخصیص
 (با حرف صله) خیر نولامیه (امید تشدید میم ایلله) شمر مرسانک مقدم مفعولیدر (رسانیدن
 فعل نهی مفرد مخاطب ایرشدرمه دیمکدر (الف و نون ادات تعدیه در) (محصول بیت) آدمی یعنی
 انسان کیمسه لر خیرینه یعنی احسانه امیدواردر حاصلی انسان خلق خیرات و مبراته راجی در
 (اما بنم سنک خیر یکمه امیدم یوقدر همان بکا شمر ایرشدرمه حاصلی فائده و جائزیدن یکدم
 همان بکا ضرر و زیانک طوفنسون (مصراع) رضینا من نوالک بالرحیل) رضینا فعل ماضی
 متکلم مع الغیر در علم بایندن (من اکا متعلق (نوال نونک فتحیه احسان و عطیه معناسنه در
 (کاف محلا مجرور مضاف الیه در نوالک) (با حرف جر رضینا به متعلق (رجل فعل وزنی
 اوزره اسمدر کوچ یعنی سفره کتک معناسنه مصدری رحلت کلور نشدت و زنی اوزره حرف
 من بونده بدل معناسنه در (محصول مصراع) رضینا بالرحیل من نوالک یعنی سنک احسانکدن
 کتکله راضی اولدق حاصلی سلامتله بوندن کتک سندن نزه عظم عطیه در (سالاردزدان را
 برو رحمت آمد جامه اش بفرمود و قبا پوشینی بپوشید کرد و درمی چندیداد) سالار هر نسنه نک
 او اوسنه دیرل مثلاً سه سالار عسکر باشی به و خوان سالارچاشنکیر باشی به و قس (دزدانه اضافی
 لامیه) ورا ادات تخصیص حرامیلمر اولوسنک دیمکدر (برو ضمیر شاعره راجع در) (قبایوسن
 ترکیب من جی کورکلی اوکی آچی قفتان دیمکدر (و یا حرف وحدت) (بوتر کبی حرف عطفله ایراد
 ایدنلر استعماللریدن آگاه دکلامر عش (مزید مصدر میبدر زیاده معناسنه) (محصول ترکیب)
 دزدان اولوسنک اول شاعره مرحتی کلدی پس اباسنی و یردی و بر کورکلی فراجده اوزرنسنه
 زیاده ایلدی و بر نیجه ایچده و یردی (حکایت) منجمی بخانه خودد آمد مر دیکانه را دید
 بازن او بهم نشسته دشنام داد و سقط گفت فتنه و آشوب بر خاست صاحب دلی برین واقف شد
 و گفت (منجم اسم فاعلدر تفعیل بایندن) (زمانی نیچه حصه ایده نه دیرلر تنکه اجد داعی عقود
 جواهرده نظم ایلش (مصراع) منجم آنکه زمانی بچند پاره کند) (و یا حرف وحدت) (با حرف
 صله) (خانه خود لامیه) (در آمد کیردی دیمکدر) (مرد بیکانه بیانیه) (با حرف صاحت) (زن اولامیه
 (بهم بری بریله) (نشسته اوتورمش) (سقط نامعقول کمانه دیرلر) (فتنه دشنامه و سقطه مترتبد
 (آشوب فتنه به عطف تفسیریدر) (محصول ترکیب) بر منجم کندی او بنه کیردی بیکانه ار کوردی
 عورتیله بیله اوتورمش حریفه سوکدی و سقط سو بیلدی پس فتنه و آشوب قالدی حاصلی
 غوغا پیدا اولدی بر صاحب دلکه حضرت شیخ اولساق احتمالی وارد بوقصه به واقف اولدی
 و دیدی (بیت) تو بر اوج فلک چه دانی چیست * چون ندانی که در سرای تو چیست (اوج
 بونده اوست معناسنه در همره نک فتحیه فلکه اضافی لامیه در) (سرای بونک کبی یرلده
 او معناسنه در یعنی خانه) (محصول بیت) منجمه خطاب ایدوب دیر سن فلک اوزره نه بیلور سن
 نه وار چونکه بیلور سن که سرای کده کیم وار یعنی اولک که سطح زمینده و شهر کده و محل کده اوله

رد ابن سید علی و سروری

و ایچنده کیم اولد یغن بیلر سین پس فوق سمداده واقع اولان کواکب احوال و اطوارینی و دور
 و سیرینی نه بیلور سین و نه اکلر سین دیمکدر (حکایت) خطیبی کر به الصوت خود را خوش
 آواز پنداشتی و فریاد بی فائده برداشتی گفتی نعب غراب البین در پرده الحان اوست یا بیت
 (ان انکر الاصوات اصوات الحمر) (درشان او) خطیبی یا حرف وحدت (کر به الصوت یعنی قبیح
 الصوت چرکین اوازی دیمکدر) (خوش آواز وصف ترکیبدر کوزل اوازی معناسنه) (پنداشتی
 (یا حرف حکایه ظن ایدردی) (فریادی فائده بیانیه) (برداشتی یا حرف حکایه قالدردی یعنی
 فریاد ایدردی) (گفتی دیدک یعنی صوتی ایشیدیدک دیدک) (نعب نونک فتنی و عینک کسری
 و سکون یالله فعل وزنی اوزره قرغه اوازی نعب نعب نعبا و نعبا و نعبا و نعبا قبیح بایندن ضرب
 دنده مستعملدر قلته حاصلی قرغه اوازه دیرلر) (غراب البین اله جه قرغه که عرب انکله تطیر
 و نوشم ایدر زیر عربک عادتیدر بخیم اوندن سفره و یار مهم مصححنه چیقسه اگر بوقرغه یولده
 بولوب صاغ جانبه اوچر سه مبارکدر دیو چکیلوب کیدر واکرصول جانبه اوچر سه نامبارکدر
 دیودوزاونه کیدر (بین بک فتحیه اضداد دندر وصال و فراقده مستعملدر بونده فراق
 معناسنه در عبارت ظاهر دن مفهوم اولان شامت اوازنده اوله) (الحان بونک کبی یرلده آواز
 پرده سی معناسنه در) (یا حرف عطف) (ان حرف در حروف مشبهه بالغملدن) (انکر اسم تفضیل
 چرکین رک دیمکدر) (اصواته اضافی لامیه در) (لام ادات تأکید صوت الحمر ترکیب اضافی
 لفظا مر فوع خبران در) (شان بونده حال معناسنه در) (محصول ترکیب) کر به الصوت برخطیب
 کندی خوش آواز ظن ایدردی و بی فائده فریاد و فغان قالدردی دیدک که غراب البین آوازی
 انک الحانی پرده سنده در یعنی آوازی همان غراب البین اوازیدر و دیدک که مذکور آیت انک
 شائنده نازلدر (بیت) اذانهاقی الخطیب ابو الفوارس * له صوت یهد اصطخر فارس) (اذا
 ادات شرط) (نهقی فعل ماضی مفرد مذکر غائب جار اکر دی دیمکدر) (خطیب لفظا مر فوع
 فاعلی) (ابو الفوارس لفظا مر فوع بدلدر خطیبدن) (و یا عطف بیان اصلنده ابو الفوارس ارسلانه
 کنیتدر اما بونده جار مراد در نهقی قرینه سیله) (له صوت جمله اسمیه جواب اذادر بهمد فعل
 مضارع مفرد مذکر غائب یقار دیمکدر جمله فعلیه صفت صوتدر) (اصطخر فارس مملکتنده
 بر محکم حصارک اسمدر یهدک مفعول به صیر میبدر فارسه اضافی لامیه در سپنلر ساکن اوقونقی
 کرک کیم ناموزون اولمه) (محصول بیت) خطیب ابو الفوارس نهقی ایلله یعنی جار کبی
 آخر انک برصوتی وارددر کیم فارسک اصطخر نام قاعه سنی هدم ایدر یعنی یقار زیر اصوات
 شدیده نک هدم بیانده تأثیر خاصی وارتنکه شرح موقوفه بحث اصواتده مذکور در
 (مردمانده بعلمت جاهلی که داشت بلیش می کشیدند و اذیتش مصححتمی دیدند تا یکی از خطبای
 آن اقلیم که باوی عداوت نهانی داشت باری پرسیدن او آمده بود گفت ترا خوانی دیده ام خبر
 باد گفت چه دیده گفت چنان دیدم که ترا از خوش بود و مردمان از نفست در راحت بودند
 خطیب اندرین لحظی بیند بشید و گفت چه مبارک خوابست که دیدی که مرا عیب خویش مطلع
 گردانیدی معلوم شد که آواز ناخوش دارم و خلق از نفسم در رنجند تو به کردم ازین پس که
 نخواهم مکر با هستی (مردمانده لامیه) (با حرف مصاحبت) (علت جاه لامیه) (یعنی
 خطابت منصبی علتیه) (و یا حرف وحدت) (بلیت بلا معناسنه در) (واذیت اول و زنده اذ
 معناسنه) (ناحرف انتها) (خطبای خطیبک جمیدر) (آن اقلیمه اضافی لامیه در) (که حرف رابط
 صفت) (باوی یعنی خطیب مذکور ایلله) (عداوت نهانی بیانیه) (خواب بونده دوشدر
 (آواز ناخوش بیانیه) (نفست حرکانه مراد کلامدر) (لحظی یا حرف وحدت بر پاره دیمکدر آواز ناخوش

بیانیه (در حرف ظرف و یا حرف تا کید) (رج اسم در الم معناسنه و نون و دال ادات جمع رنجده در لر
 دیمکدر) (و یا رنجند فعل جمع مضارع غائب حرف تا کید ایله در رنجند انجور لر دیمک اوله) (لیکن
 بوقول و هن دن خالی دکدر) (مکرال معناسنه در) (محصول ترکیب) کو یک خلقی بر منصب علیله که
 انک و ارایدی یعنی خطابت منصبی سببیه بلاسنی چکرلردی و اذاسنی مصلحت کورمز لایدی
 تا اول اقلیمک خطبا سندن بری که انکله نهسانی عداوتی و ارایدی بر کره انک زیار تنه کلوب اتی
 صور مغه کلدی (حاصلی حالن پرسش ایلمکه کلمش ایدی کلن خطیب دیدی سکا بردوش کورمشم
 خیر اوله دیدی نه کورمشم سین دیدی شویله کوردم که سنک خوب آوازک و ارایمش و خلق
 نفسکدن را خنده ایمش خطیب بونده بر پاره فکر ایلدی اندنصکره دیدی بونه مبارک دوشدر که
 کوردک که بی کندی عیبه مطلع ایلدک (معلوم اولدی که آوازم ناخوشدر و خلق نفسکدن
 زحنده دیرلر توبه ایلد مکه بوندنصکره خطبه بی او قومیم الایچجه پایچه (قطعه) از صحبت دوستان
 برنجیم * کاخلاق بدم حسن نمایند) صحبت دوستان مصدرک مفعولنه و یا فاعلنه اضافتیدر
 (برنجیم بوصیغه اسم و فعله متحملدر اسم اولنجه با حرف ظرف اولور (معناسی الم و زحنده بی اولور
 فعل اولنجه با حرف استمرار اولور معناسی انجورم دیمکدر و انکل وجهه) (پس اسمیتی قبول ایدنه
 د خل ایلمن کنندی مد خولدر مضارع ثانی مقام تعلیلده در) (که حرف تعلیل (اخلاق بد بیانیه
 (ویم ضمیر معناده نمایند مقید در) (حسن سنک فتحیه کوزل دیمکدر) (نمایند فعل مضارع
 جمع غائب کوستر لر دیمکدر متعدیدر نمایندن (محصول بیت) دوستلرک مصاحبتندن
 رنج والمده بی و یا انجورم (زیرا بران اخلاقی) (یعنی خوبلریمی و عاتلریمی بکا کوزل کوستر لر
 عیم هنر و کمال یبند * خاتم کل و یاسمن نمایند) (محصول بیت) عیسی هنر و کمال کور لر و یا
 کوستر لر دیمکدر بکا کل و یاسمن کوستر لر (یعنی بکا محبتلرندن چرکین برلریمی کوزل کوستر لر
 کودشم شوخ چشم چالاک * ناعیب مر اجم نمایند) (کوکاف عربک ضمیمه ادات استفهامدر
 (دشمن شوخ چشم بیانیه در) (و چالا که اضافتده بویله در) (شوخ چشم وصف ترکیبدر
 کستاخ معناسنه (و چالا که بونده بی پروادر) (دشمنده اسم جنس و یا اسم جمع معناری ملحوظ
 اولقی کرک که ردیفده واقع اولان فعله مطابق و موافق اوله) (نا حرف تعلیل (عیب مر الایمه در
 و نمایندک مفعول صریحی (عن با حرف صله و بمن مفعول غیر صریحیدر) (محصول بیت)
 قنی بی پروا کستاخ دشمن ناکیم بنم عیسی بکا کوستر لر یعنی حجاب ایلبوب دلنه کلنی بی پروا
 سوبیلر (حکایت) یکی در مسجد سجاریه بتطوع بانک نماز کفتی باوازی که مستعان را
 از وفرت بودی و صاحب مسجد امیری بود عادل و نیکو سیرت نحو اسش که دل آزده کرد دگفت
 ای جوانمرد این مسجد را مؤذنان قریبند که هر یکی را پنج دینار ادر راست و ترا ده می دهیم
 تا بجای دیگر روی برین اتفاق افتاد و رفت بعد از مدتی پیش امیر باز آمد و گفت ای خداوند بر من
 حیف کردی که بده دینارم ازین بقعه روان کردی آنجا که رفته ام بیست دینارم میدهند که
 جای دیگر روم قبول نمی کنم امیر بخندید و گفت زینهار نستانانی که به پنجاه دینار هم راضی شوند
 مسجد سجاریه تقدیری قصبه سجاریه در (و سجار سنک کسر یله بغداد جابنده موصله
 قریب بر کوزل قصبه در لیکن بوزمانده خرابه مشرف اولشدر تطوع نفعل بایندن مصدر در
 اجر تسر معناسنه (بانک نماز یعنی اذان) (کفتی یعنی او قوردی) (با وازی با حرف مصاحبت
 و یا حرف وحدت) (نحو اسش فعل نفی ماضی فاعلی تحتیده مستر امیره راجع) (وشین ضمیر
 منصوب متصل مذکور مؤذنه راجع) (کفت امیر دیدی) (ادرار وظیفه معناسنه در
 (روی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کیده سین دیمکدر) (بقعه پاره ارض معناسنه در

رد سروری

حاجی
 دوست غیم ستر ایدر دشمن بی آگاه ایدر
 خود را با غده احباب بدن اعدا لر بنم

اما بونده مراد مسجد مذکور در (نستانانی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب آلمه سین
 دیمکدر) (محصول ترکیب) بریسی مسجد سجاریه ده رایکان بلا اجرت اذان
 او قوردی بر آواز ایله که مستمع اولانلرک آوازندن نفرتی اولوردی یعنی آوازندن نفرت
 ایدر لر دی حال بو که مسجدک صاحبی بر عادل و نیکو خلق بر یک ایدی دینار دیکه دل آزرده اوله
 یک دیدی ای جوانمرد بو مسجدک قدیمی مؤذنلری وار که هر برینک بش التون ادراری
 و وظیفه سی وار و سکا اون التون و برهیم ناکیم غیر بی بره کیده سین بو حال اوزره اتفاق واقع
 اولدی یعنی اون دیناری قبول ایلدی و کندی برمد ندنصکره بنه بکک او کینه کلدی
 و دیدی ای خداوند بکا حیف ایلدک که بویقه دن بی غیر بی بره کوندردک اول بره که بوندن
 کندم بکرمی التون و برلر غیر بی بره کیدم اما قبول ایلم یک کولدی و دیدی زینهار المیه سین که
 الی دیناره راضی اولور (بیت) به تیشه کس نخر اشد زروی خار اکل * چنان که بانک درست
 تو میخراشد دل) تیشه کسر و کلنک و چیه بونده چه مراد در (نخر اشد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب طرملامز و قازیمز بوند ایکسینه ده مساع و ار) (خارا بونده قره طاش معناسنه در
 (بانک درشت بیانیه) (درشت دالک و رانک ضمیر یله ابری معناسنه در ملایم مقابلی (توبه اضافتی
 لایمه در) (میخراشد فعل مضارع مفرد غائب طرملار دیمکدر) (محصول بیت) قره طاش
 بوزندن چیه ایله کیمسه بالخی قازیمز و قاشیمز و طرملامز انجلین که سنک ناساز ابری آوازک
 کو کلی طرملار حاصلی قره طاشک اوزره چیه حرکتندن واقع اولان بقردی کو کلی انجلین
 طرملامز که سنک بوغون و ناهموار آوازک (میخراشدک فاعلی تحتیده بانکه راجع ضمیر در
 و مفعولی دلدر (حکایت) ناخوش آوازی بیانک بلند قرآن همی خواند صاحب دلی برو بکذشت
 و کفت ترا مشا هره چند ست کفت هیچ کفت پس این زجت بخود چرای دهی کفت از بهر
 خدای خوانم کفت از بهر خداخوان) (مشا هره ماه بماه متعین اولان وظیفه به دیرلر زبیرا
 عربچه ماه شهر در) (محصول ترکیب) بر ناخوش و ناساز آوازی کیمسه بلند آواز ایله قرآن او قوردی
 بر صاحب دل اکثر احتمال حضرت شیخ کندیلری مراد در قاری ناسازک بایندن یکدی
 و دیدی سنک آید و وظیفک تقدیر در دیدی هیچ دیدی پس بوزحتی کند بیکه نیچون و بررسین
 دیدی الله ایچون او قورم دیدی الله ایچون او قومه یعنی الله ایچون اولسون او قومه یعنی اقومک
 الله ایچون اولسون کلامده ابهام و ارتقیدر (کرتو قرآن بدین نمط خوانی * بیری رونق مسلمانی *
 نمط نونک و ممک فتحه لر یله اسلوب دیمکدر) (خوانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر ربونک
 کی فعللرک آخرند یازه یا خطاب ایچوندر دیمک زائد در زیر بونلرک افعالی خطاب ایچون
 اولدقلری یا ضمیر اعتبار یله در پس یایی افراد بالذکر بانک امر زائد اولور (بیری فعل مضارع
 مفرد مخاطبدر بیا استقبال طرفاء عجم مکسور او قور اما روستایلری مضموم (پس ضمیه ایله
 او قویانلر روستایلی ایدر لر) (رونق حسن و لطافت معناسنه در) (مسلمانی به اضافت لایمه لر در
 (و یا حرف مصدر در) (محصول بیت) اگر سن قرآنی بوا اسلوب و طریقی ایله او قورسک
 مسلمانلق لطافت و صفاسنی ازاله ایدرسین حاصلی مسلمانلقده عرض و نام و ناموس قوموب
 هب هبایه و بررسین (باب پنجم در عشق و جوانی) (بشخی باب عشق و جوانلق بیانیه در
 (حکایت) حسن ممیندی را کفتند سلطان محمود چندین بنده صاحب جمال دارد که
 هر یکی بدیع جهانند چه گونه است که با هیچ یک از ایشان میلی و محبتی ندارد چنان که با ایاز که
 او را زیاده حسنی نیست کفت هر چه در دل فرود آید در دیده نکونماید) (ممنه دیرا را ادات
 مفعول (بنده صاحب جمال بیانیه) (که حرف رابط صفت (بدیع غریب و عجیب معناسنه در

رد سروری و شعی

رد شراح چیمیا

(جهانه اضافت لاميه در) (باهج با حرف صله) (ميلي و محبت ياري حرف تنكير) (حسني يا حرف تنكير) (در دل در حرف صله) (فرود آيد كيره ديمكدر يعني هر نسنه كه كوكله كيره و مقبول خاطر اوله ديمكدر) (در دیده در حرف صله دیده به ديمكدر) (نكو ابو) (نمايد فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه كور بنور ديمكدر) (محصول تركيب) (سلطان محمودك وزيري حسن میندی به سوال ايلد بلر كه سلطان محمودك بوقدر بنده صاحب جلال وار كه هر بری جهالك بد بعلريد ر يعني هر بری يلكی عالمدر نيچوندر كه هيچ برينه انلردن ايازه اولان كي ميل و محبت بوقدر كه انك ارتق حسني بوقدر يعني صاحب جلال دكل ايكن بوكه بوقدر انجذاب وتود دنددر میندی دیدی هر نسنه كه كوكله كيره و كوكل اني قبول ايايه كوزه ابو كور بنور ايمدی اولده پادشاهك كوكله كرمشدر كه كوزينه شيرين كور بنور (ميلي و محبت و حسني ياري وحدت ايچون اعتبار ايدنه اعتبار اولماز) (مثنوی) هر كه سلطان مرید او باشد * كرهه بد كند نكو باشد) (محصول بيت) هر كيه كه سلطان انك مریدی اوله يعني طالبي اوله اگر جيعي ايشلدیكي ايشی پرامز ايسده ده كا يوا اولور يعني كوزينه كوزل كور بنور بونظمك اولنده مثنوی برينه بيت يازانلرك هيچ تشخيصلری بوق ايمش (وآن كه رابادشه بيند از * كسش از خيل و خاله نواز) (خيل فارسیده بولك و قبيله معناسنه در بعض نسخه ده خيل خانه اضافله واقعدر يعني او جاعتندن ديمكدر) (نواز فعل نفي مضارع مفرد غائب در نواز يندن نواختن دن ديلا احوال اشتقاقه اشنا دكلار ايمش) (محصول بيت) اما اول كيمسه يي كه پادشاه اتار يعني ردايدر اني او جاعتندن وتوابعندن كيمسه او خشامز يعني رعایت ايلان (حاصلي پادشاهك مر دودی اولان تمام آد ميسنك مر دوديدر زيرا الناس علي دين ملوكهم در پس ناسك قبولی پادشاهك قبولنه موقوفدر (قطعه) كسي بدیده انكار اگر نكاه كند * نشان صورت يوسف دهد بنا خوي) (كسي يا حرف وحدت) (با حرف مصاحبت) (دیده انكار بيانيه در) (نشان صورت يوسف لاميه لردر) (با حرف مصاحبت) (نا حرف توصيف اني) (يا حرف مصدر) (محصول بيت) بر كيمسه اگر نكار كوزيله نظر ايلرسه يعني محبتله باقسه و كوكل كوزيله التفات ايلسه يوسفك صورتی نشانی بوقدر حسنه مشهور ايكن نا خو بلغله يعني حضرت يوسفك حسن برکاني چرك نللكه وصف ايدرد ديمكدر نشان دهدك مقدم مفعول صريحدر (و بنا خوي غير صريح) (و كر بچشم ارادت نكه كند در ديو * فرشته ايش نمايد بچشم كروي) (واو حرف عطف) (وادات شرط سا بقه معطوف) (با حرف مصاحبت) (چشم ارادت بيانيه) (در حرف صله) (ديوشيطانه ديرل) (فرشته های رسميله فارسیده ملكه ديرل سرور شده ديرل) (و همزه حرف مجتلبه) (ويا حرف وحدت) (وشين ضمير نكه كندك فاعلي كه كسي در اكا راجعدر) (نمايد فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه كور بنور ديمكدر فاعلي ديوه راجع ضميردر) (بچشم با حرف صله) (شين سابق معنی جهنده چشمه مقيد در بچشمش نقد برنده) (كروي كافك فتي وراء مشددك ضميله ملائكه مقر بين در شرح موافقه تخفيف راياله بازار پس بونده تشديد ضرورت وزن ايچوندر وعوام دللرنده تخریفاتنددر فرشته به صفتدر) (محصول بيت) و اكر مذكور كس چشم ارادت و محبتله ديوه نظر ايلرسه انك چشمه (ديو فرشته كروي كور بنور) (حاصلي بر بد شكل شخصه عين مودت و محبتله نظر ايلسك كوزو كه يوسف ثاني كور بنور) (اما برخوب جاله انكار نظريه نظر ايلسك كوزو كه اقيح ناس كور بنور چشمي كروي به اضافت ايدن اعمالي اياشالر) (حكاييت) كويند خواجه رابنده نادر الحسن بود و با او بر سبيل مودت و ديانت نظري داشت بايكي از دوستان گفت در يغ اكر اين بنده با چنين حسني و شمائي كه دارد

رد شعی

رد ابن سيد علي و سروری

رد ابن سيد علي و سروری

رد ابن سيد علي و سروری

زبان دراز و بي ادب نبودی گفت ای برادر چون اقرار دوستی کردی توقع خدمت مدار عاشقی و معشوقی در میان آمد مالکی و مملوکی بر خاست) (خواجه لفظ مشترک در وزاده و بازگالمرده و تعظيمی واجب اولنلرده مستعملدر) (خواجه و بنده ده يا حرف وحدتدر) (و همزه لر حرف توسط) (همزه لر حرف وحدت طوتنلر فارسيدن خبردار دكلار ايمش) (نادر الحسن بونده بی نظير معناسنه در) (نظري يا حرف تنكير) (حرف وحدت دين اصابت ايلدی) (بايكي با حرف صله) (شمائل شمالك جعبد رشنگ كسريه خلق و خوی معناسنه) (اما بونده مطلق جمالدر عبارتدر) (كه حرف رابط صفت) (زبان دراز وصف تركيبی در او زون ديلاي معناسنه) (اقرار دوستی مصدرك مفعولنه اضافتدر) (توقع خدمتده بويله در) (عاشقی و معشوقی و مالکی و مملوکی ياري حرف مصدر در) (محصول تركيب) (حكاييت ايدرلر كه بر خواجه نك فایق الجمال بر بنده سی و ارايدی و اول بنده به محبت و ديانت طريق اوزره نظري و ارايدی يعني اكا نظري حقيقی ایدی نفسانی دكل ایدی خواجه بر وجه شكابت دوستلردن برينه دیدی حيق اكر بو او غلان بونجلين حسن و جلاله كه مالكدر زبان دراز و بی ادب اولميسدی اول دوست دیدی ای برادر چونكه دوستلق و محبت اقرار بی ايلدك اندن خدمت و حرمت اميد بی دوتمه عاشقلى و معشوقلى ارايه گلدی افنديلك و قوللق مریته لری قالدی بلكه قضيه عكس اولدی تشكه قطعه نك يتلردن مفهومدر) (قطعه) (خواجه ببنده پری رخسار * چون در ايد يازي و خنده) (خواجه مبتدا و بيت ثاني خبری و بويت اكا مریهوند ر) (با حرف مصاحبت) (بنده پری رخسار بيانيه) (پری رخسار وصف تركيبی در پری يوزلی ديمكدر) (بيازي با حرف صله) (وبازي باء اصليه ايله او بون معناسنه در) (و خنده اسم مصدر كولش و كوله ديمكدر) (محصول بيت) (خواجه پری رخسار بند سيله چونكه اوينا مغه و كوله كه كله يعني مصاحب جانی مزانه تنزل ايليه) (چه عجب كر چو خواجه ناز كند * وين كشد بارناز چون بنده) (ناز كندك فاعلي بنده به راجع ضميردر) (وين اشارتدر خواجه به كشدك فاعليه) (اكا راجع ضميردر) (بارناز بيانيه) (محصول بيت) (خواجه بنده سيله لانكلف اولجه استفهام انكاری طريقه بيورره عجب يعني عجب دكلدر اكر بنده خواجه كي فخر و ناز ايلرسه و بو خواجه ناز بوسكنی چكرسه بنده كي يعني بويله اولجه قول افنديلك ايد رسد عجب دكل بعض نسخه ده بويت واقع اولش (بيت) (غلام ابكش بايد و خشت زن * بود بنده نازنين مشت زن) (ابكش سقا ديمكدر و صف تركيبدر صوچكبي معناسنه) (خشت زنده وصف تركيبدر كيبيدر كر بچجي و كبره مدجي ديمكدر حاصلی خدمتكار ديمكدر) (خشتك خاصنده كسر و ضم جازدر ليكن بونده ضميله در مشت زنده وصف تركيبدر سابقا بيان اولنان كي) (محصول بيت) (قول جنسی سقا و كر بچ و كرمه مدجي كرك يعني دلبر جنسی كر كرز برا نازلی قول افندي بسنه يو مرق اوروجی اولور يعني افندي بسنه حرمت ايدنه كن اولماز بويي نثر شكلنده يازان اوزاندن خبردار دكل ايمش) (حكاييت) (پارسايي را ديدم بحبت شخصي گرفتار و رازش از پرده برملا افتاده چندان كه ملامت دیدی و غرامت كشیدی ترك نصایي نكردی و كفتی) (پارسايي را يادادات وحدت) (ورا ادات مفعول) (شخصي با حرف وحدت) (شيخ شخص تعبيرنده ابهام ايلش فتددر) (ملا ميمك فتحيله ضد خلادر) (يعنی آشكاره اولش) (غرامت بونده عذاب و الم معناسنه در) (ترك نصایي مصدرك مفعولنه اضافتدر) (نصایي اشتیاق و محبت معناسنه در) (نكردی) (و كفتی يعني عشق و محبت ترك ايلزدی و ديرايدی ياز جيعه حكاييت افاده ايدرد) (محصول تركيب)

رد ابن سيد علي

رد شعی

رد شعی

برقادی کوردم بر کپسه نك مجننه گرفتار و مبتلا اولمش و راز محبت و عشق كتمان مالک
اولماد بختن ملايه دوشمش يعنى عالمه فاش اولمش اولقدر كه سوديكندن و رقبادن ملامت
و جفا كور ردى و عذاب و محنت چكردى تصابى و عشق جانانى ترك ايلزدى و ديرايدى
(قطعه) كونه نكنم ز دامت دست * و رخود بزنى بتيغ تيرم (كوتاه كنوناهن مقصود در
قصه ديكر در قصير معناسنه (محصول بيت) اى دوست سنك دامكندن المى كونه ايلم (يعنى
المى چكهم و اگر خود بنى اينى يعنى كسكين قلجله اوررسكه يعنى بنى تيغ تير ايله پاره پاره ايدرسكه
المى انككندن و كوكلومى محبتكندن المام (بعد از توملاذ و ملجام نيست * هم در نو كرىزم
ار كرىزم) بعد از توملاذ و ملجام اسم مكان در صغيتجى برى
ديكر در (در تودر حرف صله در با معناسنه در) كرىزم فعل مضارع متكلم و حده چهارم
ديكر در (محصول بيت) اى جانان سندن صكره و سندن غيرى پناهكاهم يوقدر ينه قهر
و خشمكندن قچارسم سكا قچارم حاصلى دنيايه بنم سندن غيرى كپسه م يوقدر ديكر در (بارى
ملايش كوردم و كفتم عقل نفهست راجه شده كه نفس خيسس پروغالب آمد زمانى بفكرت
فرورفت و كفت) بارى يا حرف و حدث (عقل نفهس بيانيه (نفس خيسسده بويله در
(نفس ابو) و خيسس الحق ديكر در (بفكرت) يا حرف صله (فرورفت طالدى ديكر در
(محصول تركيب) بر كره بن عابدى ملامت ولوم ايلدم و ديدم دير شيخ سنك عقل نفهسكه
نه اولد بكه نفس خيسسك اكا غالب كلى بر زمان فكره طالدى و ديدى (قطعه) هر كجا
سلطان عشق آمد نماد * قوت بازوى تقوى را محل (سلطان عشق بيانيه عشقه سلطان
دير عقله غالب اولد يعنجون (قوت بازوى تقوى لاميه و بيانيه در) ورا ادات تخصيص (محل
مكان معناسنه در (محصول بيت) هر بركه كه عشق پادشاهى كلى انده تقوى بازو سنك
قوتنه محل و مكان قالملى يعنى عشق و تقوى بر محله جمع اولماز (پس عشق كلنجه
تقوى قالمقار نمادك فاعلى محله در قندبر (پاك دامن چون زيد بچاره * و فتناده تا كريان در
و حل) پاك دامن وصف تركيب در طاهر الذيل ديكر در يعنى معصيتدن برى (چون
واو اصليه ايله ادات استفهام در كيف معناسنه (زيد زانك كسرى و يانك
فتحه فعل مضارع مفرد غائب در زيدستن دن ديدن خطا ايلش در لك ايدر
يعنى معاش ايدر (بچاره يا حرف و حدث و همزه حرف توسل حرف و حدث همزه در دين
زائد سويلش (بچاره زيدك فاعل در (اوفتناده واو ايله اصل اوزره صفت بچاره در تقديرى
بچاره كه اوفتناده باشد حذف و ايصال طريقه ايلدى (نا حرف انتها) (كر بيان كاف
عجمل و رانك كسره ليله نقه ديكر در (در حرف الصاق (و حل واو ك و حاء خطينك فتحه ليله
صوق بالحق ديكر در جامور و بتاق معناسنه (محصول بيت) عابد عاشق دير كه بر بچاره نيچه پاك
دامن دير بيله بيلور كه يقاسنه دك بناغه و جاموره دوشمش اوله يعنى آرزوى طبع و هواى عشقه
دوش نيچه پره پرايدوب راه تقرايه واره بيلور (حكاييت) يكي را دل از دست رفته بود و ترك
جان كفته و مطمح نظر او جاى خطرناك و ورطه هلاك نه لقمه كه متصور شدى كه بكلام آيد
و يا مرغى كه در دام افتد) يكي را يا حرف تخصيص (دل از دست رفته بود كوكل الدن
كتشيدى يعنى عاشق او اشدى (ترك جان مصدر ك مفعولنه اضافيد و رفته نك مقدم
مفعوليد ر جانك تركنى سويلشيدى ديكر در يا كوكل دن و يادلدن و يا خود كفته مجازا كرده
معناسنه اوله قندبر (مطمح نظر لاميد در مطمح ابكى ممك فتحه ليله اسم مكان در فتحه يابندن
مر نفع يديكر در (پس مطمح نظر كشتنك كوزى مر نفع بركه دوشمكندن كاييدر يعنى نظر

دوشمك يوكسك بر (جاى خطرناك بيانيه (مطمح مبتدا (وجاى خبرى خطرناك بونده
خوفناك معناسنه در قورقاجق يديكر در (ورطه هلاك بيانيه در زيرا ورطه هلاك معناسنه در
و چاردر كه ورطه كردايدن كاييت اوله كه تركيجه چوك و عريجه در دوردر (لقمه يا حرف
و حدث و همزه حرف توسل همزه حرف و حدث دين و حدثى بيلمنايش (كه حرف رابط
صفت (متصور شدى يا حرف حكايه) (كه حرف بيان) (يا حرف صله) (كام كاف عرييه
دماغ و حكه معناسنه در مقصود دهاندر كاف عجميله ضبط ايدنر خطا ايلدیلر (مرغى يا
حرف و حدث) (كه حرف رابط صفت) (دام دوزاق معناسنه در) (محصول تركيب) برينك
كوكلى لندن كتش ايدى يعنى كوكلى الديروب عاشق اولمشيدى و جان تركنى سويلشيدى
يعنى راه جانانده هلاك او اورسم اوليم ديشيدى زيرا سوديكى شاه زاده ايدى و مطمح نظرى
خطرناك و ورطه هلاك يورديغى بوجهتد ندر نه بر لقمه ايديكه متصور اولور ديكه اغره
كلور يعنى بونك اغرينه دوشمكده دكل ايدى دخی بر مرغ دكل ايديكه دوزاغه دوشمك
ممك و متصور اولدى حاصلى انجيلين عالى جناب شاهزاده سومك بونك وظيفه سى دكل ايدى
(بيت) چودر چشم شاهد نيايد زرت * زروخك يكسان نماد برت (در چشم در حرف صله
(شاهد بونده محبوب معناسنه در) (نبايد كلز يعنى كوزينه كورغز) (نبايد فعل مضارع مفرد غائب
مبنى المفعول معناسنه كورينورديكر در (بر بونده قوت معناسنه در عرييه عند كى
(محصول بيت) خطاب عام طريقه بيله يوردر چونكه التونك واقعه شاهد كوزينه كره يعنى
دلبر كه مالكه اعتبار و التفات ايلز ز رايه خاك سنك فتكه برابركورينور زيرا وسيله حصول
مرام اولماز (ياران بنصيحش كفتند كه از بن خيال محال تجنب كن كه خاقى هم بدىن هوس كه
نودارى اسيرند و پاى در زنجير بناليد و كفت) بنصيحش يعنى بطريق نصيحت (خيال محال
بيانيه (تجنب تفعل يابندن مصدر در تبع و احتراز معناسنه (كه حرف تعليل (خلق يا حرف
و حدث (هم حرف عطف) (بدىن يا حرف صله) (ودال همزه دن مبدلدر بعض نسخه ده
هوس برينه كنه واقعه در كانه كه عالى جناب سومك كاهدر (كه حرف رابط صفت) (محصول تركيب)
عاشق بچاره به ياراني و دوستلى نصيحت طريقه بيله ديديلر كه بوخيال محال دن تبع و احتراز ايله
يعنى بوزائد افكار و اوها مدن صقین كه سندن غيرى نيچه خلق بوسودايه كه سنك وار يعنى
سن گرفتار اولد يغك درده گرفتار و اسير در و يا قلبرى زنجير عشقه ثابت و برقرار حالى
سندن غيرى نيچه كپسه بوشاهزاده بزرگوارك عشقه گرفتار اولوب باشلرينه بلا ركلش
و مقصود ليله وصول بولامش لرس بوشوسك تركى اولى و احراردر بونصيحته ايشد نيچه ايكلى
و ديدى (قطعه) دوستان كو نصيحتم مكيد * كه مر ايديه برارادت اوست) دوستان
منادى حرف ندا محذوف (كو فعل امر مفرد مخاطبدر خطاب عام طريقه بيله (مكنيد فعل نهى جمع
مخاطب ايلك يديكر در (كه حرف تعليل (برارادت بر حرف صله (محصول بيت) اى فلان دوستره
دى اى دوستلر بكا نصيحت ايلك زيرا بنم كوكلم و كوزم اول جانانك ارادته در بكا هر نه ديلرسد
ايلسون كرك اطمنله دير كورسين كرك قهريله اولدرسين ارادت و اختيار انكدر (جنگ جويان
بزور نيچه و كشف * دشمنان را كشد و خوبان دوست) جنگ چو وصف تركيبيدر چو ييدندن
لغته جنگ ديليجى معناسنه در (اما استعمالده به ساد و صواش اربنه ديرلر) (و الف
و نون ادات جمع در مبتدا (و مصراع ثانى خبرى) (يا حرف مصاحبت) (زور نيچه لاميه
(كتف بونده كاف عرييه كسرى و سكون نايله بغير بن معناسنه در كه فارسجه شانه ديرلر
(دشمنان كشدك مقدم مفعولى) (ورا ادات مفعولى) (خوبان معطوفدر جنگ جويان

در شرح جيعا
رد شمعى

رد شمعى
در شرح جيعا

و مبتدا (و دوست خبری) (محصول بیت) بهادرار پنج قوتله و شانه و بازو قوتله
 دشمنی قتل ایدر و خو بلر د و سترنی (یعنی عاشق لرینی) شرط مودت نباشد باندیشه
 جان دل از مهر جانان بر گرفت (شرط مودت لامیه) (با حرف سبب) اندیشه جان لامیه
 خوف جان دیکدر (دل بر گرفتند مقدم مفعول صریحیدر) و از مهر جانان لامیه غیر صریحی
 (بر گرفتند قالدیرتی معناسند در) (یعنی محبتی ترک ایلک) (معناسنی کوکل بوقاری طوغتی
 د بین قنی اشاعیدن طومش) (محصول ترکب) محبت شرطی د کلد در جان خو قوتله
 کوکلی جانان عشقندن قالدرو ب محبتدن فراغت ایلک (مثنوی) نو که در بند
 خویشتن باشی * عشق بازی دروغ زن باشی) بند خویشتن لامیه (عشق باز وصف
 ترکیبی در محبوب دوست معناسنه اکثر میمون عشقی معناسنده استعمال ایدر) (و یا ضمیر
 خطا بدر) (دروغ زن وصف ترکیبی در) (زیندنن یلان اوروجی دیکدر یعنی بلانجی معلوم
 اوله که بعض الفاظ زدن ایل و بونک مشتق ایل مستعملدر مثلاً خنده زدن ولاف زدن
 و دروغ زدن و بونلردن غیر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیتک اولنده و مبتدا و مابعدی
 صفتی وایکی وصف ترکیبی ترکیدر ترکیدر خبر قبیلند در) (محصول بیت) سن که کند ی قید که
 و هوا و هو سکه اوله سین یعنی مهر و محبت جانانه تقید ایلله سین عشق باز سین بلانجی سین
 یعنی محبوب دوست مدعی سین عاشق دکل سین (عشق بازی یاسنی حرف مصدر اعتبار
 ایدوب در عشق بازی تقدیر ایدن مقدر بدایش) (و حرف مصدر رظن ایدوب ترکیبی
 معناسنی عشق باز یی یلان اوروجی اوله سین د بوب عشق بازی دروغ زنه مفعولدر د بین
 معناد چرکین اوینا شد در) (و یابی حرف وحدت طوتوب معناسنی بلانجی بر عاشق
 اولو رسین) (یعنی بلانجی بر عاشق سین دین بی نظیر بر یلان سوبلش) (کر نشاید بدوست ره
 بردن * شرط یاریست در طلب مردن) (نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب عدم
 امکاندن عبارتدر) (بدوست با حرف صله) (ره بردن بول ایلک یعنی واصل اولقی
 (ره بردن مقدم مفعول ایدر) (شرط یاری لامیه) (و یا حرف مصدر) (وسین واداد خبر
 (محصول بیت) اکرد دوسته بول ایلک یعنی واصل اولقی ممکن و مبسر دکل ایسه یاری
 و دوستی شرطیدر طلبنده اوانک) (یعنی وصال مبسر دکل ایسه عشق بفرانده
 اولک کرک) (حاصلی عاشقه لایق اولان آتش محبتله بانوب کول اولقی و محبتی ترک
 ایلامکدر) (رباعی) خیرم چونماندیش ازین تدبیرم * خصم ارهه شمشیر زند باتیرم
 خیرم فعل مضارع متکلم وحده) (و یا فعل امر متکلم وحده قالمقارم و یا قالمقارم) (چو ادات
 تعلیل) (ماند فعل نفی ماضی مفرد غائب قالدی دیکدر) (پیش باء عربینک کسر یله زیاده
 معناسنه در) (بونده غیر معناسنی متضمندر) (ازین بیت ثانی به اشارتدر) (تدبیر نمادک فاعلی
 خصمدرن جنس خصم و یا اسم جمع مراددر) (و همه اکافیددر) (شمشیره) (وتیره دکل بعضیلر
 ظن ایلدیکی کی) (یا حرف عطف) (وتیر شمشیره معطوفدر) (بعض نسخنده) (با واقعدر
 بر نقطه ایلله مع معناسنه تیر ایلله دیک اولور) (میم معناد زنده فعلنه مقیددر زندم تقدیرنده
 (محصول بیت) قالمقارم و یا قالمقارم چونکه بوندن غیر تدبیر قالدی کرکسه جیع رقبا
 و خصما بکا فلج اورال و کرکسه اوق و یا بکا فلج اوق اورال) (یعنی بنی قتل ایچون بکا یاری
 او شورلر) (کر دست رسد که آسینش کیرم * ورنه بروم بر آسناش میرم) (کر دست رسد اگر
 ال ابریشورسه) (یعنی ممکن اولورسه) (که حرف بیان) (آستین یک کیرم مقدم مفعولی و شین
 ضمیر داره مذکور اولان جانانه راجعدر) (کیرم فعل مضارع متکلم وحده در بونده طونام دیکدر

رد شعی
 عشق از اهل تقلیدند و اهل دل نیند
 ورنه خوبان از باز اهل دل غافل نیند
 مطلب

ردا بن سید علی

رد سروری

رد شعی

رد شعی

(بوشر طبعیت جوانی محذوفدر فیهما و نعمت دیکدر) (ورنه والا معناسنه در) (بروم فعل مضارع
 متکلم وحده در رویدندن) (بحرف استعلا) (آستان معروف) (وشین یشنه جانانه راجعدر) (میرم
 فعل مضارع متکلم وحده در میریدندن اولورم دیکدر) (محصول بیت) قالمقارم پس الم ابریشورسه که
 یکنی طوتوب یا پیشم) (یعنی جانانه واصل اولام فیهما و نعمت والاوار یرم اشیکنده جان و یروب اولورم
 حاصلی یا وصالیه حیات بولورم و یا فراقیه ممات اینکسیده عاشقه نسبت سعادت ایدر
 (متعلقانش را که نظر در کار او بود و شفقت روز کار او بندش دادند و بندش نهادند سودی
 نداشت) (متعلقانش را) (را ادات تخصیص متعلق لرینک دیکدر) (که حرف رابط صفت) (در حرف
 صله) (کار او لامیه انک ایشنه یعنی له سنه ایدی) (شفقت شین وفا و قافک فقهه یله مر جت دیکدر
 (با حرف صله) (روز کار او لامیه در احوال و اطوار دیکدر) (بند باء بحمله نصیحت) (و بند
 باء عربیله قید و حبس دیکدر) (سودی یا حرف تنکیر) (نداشت فعل نفی استقبال مفرد غائب طوتوبدی
 (یعنی ایلدی) (محصول ترکب) متعلق لرینک که نظری انک ایشنه ایدی یعنی ایلکینه وله سنه
 ایدی یعنی هر وجهله او کدیغن استرل ایدی و احوال و اطوار نه شفقت و مر جت لری و ار ایدی
 بو که بند و پردلر او سینه زنجیر و بوقاغی قودیلر یعنی آوردلر فائده طوتوبدی یعنی ویرمدی
 نظر در کار او بودک معناسنی انک ایشنه انک نظری و ار ایدی یعنی انی کوروب کوزه دیرل ایدی دینلر
 مقصود چه بیان ایده مملر) (بیت) دردا که طیب صبری فرماید * وین نفس حریص را
 شکر می باید) صبر ابهام طریقله مذکوردر) (ری آرام و قرار معناسنه بر سیده بر آجی اوت که
 بعض جامده شاد روان اوزره سرنگون صارقد در که قوروموب یشاروب طورر لیکن بونک
 اصلی بانک کسر یله در) (نفس حریص بیانیه) (و یا حرف صله) (می باید فعل مضارع مفرد غائب
 کرک دیکدر) (محصول بیت) دردا و حسرتا که طیب عشق صبریورر اما بونفس حریصه
 شکر کرک) (یعنی احبا و دوستان محبت جانان ترکی بکا القایدلر بوا یسه زهر قاتل و سم هلاهلدر
 نفس بو که تحمل ایلز بلکه حالنه مناسب ملایم نسنه استر) (یعنی وصال جانان) (مثنوی)
 آن شنیدی که شاهی بنهفت * بادل از دست رفته میکفت) (آن شنیدی استفهامدر مخاطبدر
 (که حرف بیان شاهی یا حرف وحدت) (با حرف ظرف) (ونهفت نونک وهنک ضمیر یله
 کیرلی دیکدر محنی معناسنه) (با حرف صله) (دل از دست رفته کوکلی الذن کتمش) (یعنی عاشق
 (رفته ده یا حرف وحدت وها حرف توسل ایکی بایله میکفته متعلقدر) (محصول بیت) انی
 ایشتمکی که بر محبوب محنی چه یعنی نهاده کنیدنک کوکلی الذن کتمشه) (یعنی عاشقنه سوبلردی
 مقول قرل کلن بیتدر) (نازا قدر خویشتن باشد * پیش چشم چه قدر من باشد) (تا حرف توقيت
 (تراسنک دیکدر تخصیص معنا سنی افاده ایدر) (پیش چشم لامیه) (محصول بیت) جانان
 بیچاره سنه دیر مادام که سنک کنیدی قدرک اولور) (یعنی مادام که سن کنیدی قدرکله و شانکله
 مقید اوله سین سنک چشمک قنده بنم نه قدرم ونه شام او اور) (حاصلی سن کنده کاه مقید اولوب
 بلکه کوزک و کوکلک و ظاهر و باطنک بنم محبت و عشقمله مقید اولقی کرک سین که سنک قنکده
 بنم مقدارم اوله) (پادشاه زاده را که مطمح نظر او به د خبر کردند که جوانی بر سر این میدان
 مداومت می نماید خوش طبع و شیرین زبان سخنها لطیف و نکتهها غریب از معنی و نیم چنین معلوم
 میشود که شوری در سر و سوزی در دل دارد که شیدا صفت می نماید پسرد است که دل آویخته
 اوست و این کرد بلا انکجخته او مر کب بجانب اوراند جوان چون دید که شاهزاده بنز یک او عزیم
 آمدن دارد بکر یست و بکفت) (پادشاه زاده را) (را ادات مفعول) (که حرف رابط صفت
 مطمح نظر اوله لدر عاشق جوانک بلند نظر کاه معناسنه در) (که حرف بیان) (جوانی

رد سروری و شعی

(با حرف وحدت) مداومت ملازمت معناسنه در (خوش طبع) و شیرین زبان وصف ترکیب لرد
 سخنهای لطیف و نکته‌ها غریب بیانیه لرد (شوری و سوزی یاری حرف وحدت و یا تکبیر) که
 حرف تعلیل (شیدا صفت وصف ترکیبی) که حرف بیان (دل آویخته وصف ترکیب لرد) و او ضمیر نه
 اضافت لامیه در معنی شاه زاده نك دل آویخته سیدر یعنی کوکلی اکا متعلقدر (کرد بلا بیانیه
 کرد بلادن مراد عشق جواندر) آنکینخته اولامیه یعنی شاه زاده نك قو پارلمشیدر (مرکب را نك
 مقدم مفعول صریحیدر) و بجانب غیر صریحی (واو به اضافت لامیه) اودن مراد جوان عاشقدر
 (راند فعل ماضی مفرد غائبدر سوردی معناسنه) عزم آمدن مصدرک مثلثه اضافتیدر کلمک نینی
 دیمکدر (محصول ترکیب) پادشاه زاده به که جوانک بلند نظر کاهی ایدی یعنی منظور نظری ایدی
 خبر ایلدیلر و دیدیلر بر جوان بومیدان او جنسده مداومت و ملازمت کسو ستر خوش طبع
 و شیرین زبان لطیف سوزلر و غریب نکته لاندن ایشیدیرز شویله معلومدر که باشند برشوری
 و سوداسی و کوکلند بر سوز و کدازی وار که شیدا صفت و عاشق کی کورینور شهرزاده بلدیکه
 انک دل آویخته سیدر یعنی مبتلا و گرفتاریدر یعنی جوانک کوکلی اکا مقیددر و بوبلا نوزی
 انک قو پارلمشیدر یعنی بوبلائی اول پیدا ایشد رآنی شاه زاده جوانک جانبیه سوردی جران
 چون کوردیکه شاه زاده انک جانبیه یعنی بانه کلمک قصدین طوتار یعنی ایلراغلدی و دیدی
 (بیت) آن کس که مرا بکشت باز آمد پیش * مانا که دلش بسوخت برکشته خویش
 باز ادا تآکید در ویا کرو معناسنه (پیش وقت معناسنه در) مانا عربیده کانه معناسنه در بکرز
 دیمکدر (بر حرف صله با معناسنه در) (محصول بیت) اول کیمسه که بنی قتل ایلدی یانمه کلدی
 ویا کرو یانمه کلدی بویکبشندن بکرز که مقتولنه یاندی ویا قلدی یعنی عاشق بیچاره سنه
 ترجم ایلدی (چندان که ملاطفت کرد و پرسیدش که از کجایی و چه نام داری و چه صنعت
 دانی جوان در قعر بحر مودت چنان غریق بود که بحال دم زدن نداشت) غریق بونده
 فعیل مفعول معناسنه در یعنی غرق اولش حاصلی بوغلمش دیمکدر (محصول ترکیب) شاه زاده
 اولقدر که ملاطفت و ملامت ایلدی و صور دیکه نه بردن سین و نامک ندر و نه صنعت بیاور سین
 جوان محبت در یاسنک دیننه شویله غرق اولشیدیکه نفس اورمغه محالی بوغبدی حاصلی
 هیچ تکلمه قدرتی بوغبدی (بیت) اگر خود هفت سبع از بر بخوانی * چو آشفتی الف بی تی
 ندانی) سبع سبک ضعیله و بانک سکونله دیدن بره دیرلر (ثمان نالک ضعی و ممک سکونله
 سکریدن بره دیرلر) و هفت سبع تمام محققدن کآبتدر زبرا قرا حجاج ظالم زماننده قرآنی یدی
 اجزایه تقسیم ایلدیلر اندنصرکه بردخی اوتوز اجزایه پس ناسک بدی مصحف دید کلری اول
 یدی اجزائک مجموعندن عبارتدر شرعه الاسلامده یازمشد که بر کیمسه قرآنی بویدی اجزا
 ترتیبی اوزره اوقوسه اندنصرکه دعا ایلسه الله تعالی امریله دعاسی مقبول اولور جمعه کونی اولندن
 سوره انعامه دك و سبت کونی سوره انعامدن سوره یونسه دك واحد کونی سوره یونسدن
 سوره طه به دك و اثین کونی طه دن سوره عنکبوته دك و ثلثا کونی عنکبوتدن سوره زمره دك
 واربعا کونی سوره زمره دن سوره واقعه به دك و خپس کونی واقعه دن آخره دك (آشفتی
 فعل ماضی مفرد مخاطب پریشان حال اولدک دیمکدر) بی تی یا ایله اسلوب محمدر و الف ایله
 بانا اسلوب عربدر (پس بی تی یا ایله غلط مشهوردر دین غلط سو یلش) (محصول بیت) اگر
 خود هفت سبعی یعنی تمام مصحف شریفی از براوقورسک یعنی حافظ قرآن اولورسک چونکه
 عشق آفته سی و آشفته سی اولدک (الی وایی و تایی یلر سین یعنی عشق دیوانه سی اولنجه
 هب یلدیکی اونودر سین دیمکدر خطاب عموم اوزره در) شاه زاده گفت که باین سخن جرا

مطلب
 سبع قرآن

رد این سید علی

نکوی که من هم از حلقه درویشانم بلکه حلقه بکوش ایشانم آنکه بقوت استنباس محبوب
 از میان تلاطم امواج محبت سر بر آورد و گفت) آنکه اندنصرکه دیمکدر (با حرف سبب
 قوت استنباس محبوب لامیه لرد) استنباس استفعال بایندن مصدر در انس طلب ایلک
 دیمکدر بونده مراد بقینلکدر (میان تلاطم امواج محبت لامیه لرد) (تلاطم تفا عل بایندن
 مصدر در بر برینه طوقوشمق امواج بر برینه طوقوشد یغی کبی (سر بر آورد باشین قالدردی
 (محصول ترکیب) شاه زاده جوانه دیدی بکله نیچون سوز سوز یلر سین که بنده در ویشلر
 حلقه سندم یعنی انلردم بلکه انلرک حلقه بکوش بنده سیم اندنصرکه جوان محبوبک
 قوت استنباسی سببیه محبت امواجی تلاطمی اورنه سندن یعنی محبت در یاسی امواجی طوقوشمی
 ارا سندن کلام مجازیدر تأمل تدبیر باشین قالدردی و دیدی (بیت) عجبست با وجودت که
 وجود من بماند * تو بگفتن اندر آبی و مرا سخن بماند) بگفتن با حرف صله (و گفتن مصدر در
 تکلم معناسنه اندر بانک معناسنی تآکید ایدر) (آبی فعل مضارع مفر د مخا طیدر آیدندن
 (بماند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر) مانیدن مانیدن دینلر خطا ایلدیلر
 (محصول بیت) عجبدر که سنک وجود کله که بنم وجودم قاله یعنی سنک فتکده بن محو اولورمه
 بندن اثر وجود قالماسن تکلمه کله سین و بکا سوز قاله بو عجبدر (حاصلی سن تکلمه
 کلد کد نصرکه بنده سوز سوز یلکه محال قالمق عجبدر (این بگفت و نعره یزد و جان بحق
 تسلیم کرد) نعره یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (محصول ترکیب) جوان بویدی
 سو یلدی و بر نعره اوردی و جانی خدایه تسلیم ایلدی رجه الله علیه (بیت) عجب از کشته
 نباشد بدر خیمه دوست * عجب از زنده که چون جان بدر آورد سلیم) (محصول بیت) دوستک
 خیمه سی قیوسنده کشته اولندن عجب دکل یعنی انده قتل اولندن عجب ایلک اولماز زبرا قتل
 یریدر بلکه عجب زنده دندر که نیچه جانی اندن سلیم جبقاردی حاصلی اول قتل یریدن جانی
 سلامتله خلاص ایدوب قورتر اند در نجب انده قتل اولانده دکلدر (حکایت یکی از متعلمان
 جال بهجتی داشت و معلم از انجا که حس بشریت با حسن بشره اومیلی داشت بمشایخی که
 غالب اوقات درین سخن بودیکه) معلم اوکر نیچی به دیرلر (و معلم اوکر نیچی به) (بهجت بانک
 و چپک فکدر یله حسن و جمال معناسنه در) (حسن بشریت لامیه در) (حسن بونده ادراک معناسنه در
 بشرک حس یعنی انسان ادراکی) (با حرف صله) (حسن بشره لامیه) (بشره بانک و شینک فکدر یله
 انسان در یسنک یوزینه دیرلر حسن بشره به میلی حسن بشریته تخصیص ایلدی زبراسا
 حیواناته حسن بشره به میل اولاز دیمشلر) (با حرف ظرف) (مثابه مرتبه دیمکدر) (و با حرف وحدت
 (که حرف بیان) (محصول ترکیب) متعلملردن برینک زیاده حسن و جمالی و ارایدی و معلم اولقامدنکه
 حس بشریتدر یعنی مرتبه بشریتدن انک حسن بشره سنه میلی و ارایدی بر مرتبه ده که اکثر
 اوقات بوسوزده ایدیکه (قطعه) نه انچنان بوشه شعولای بهشتی روی * که یاد خویشتم در ضمیر
 می آید) (بهشتی روی وصف ترکیبدر اهل جنت یوزلی معناسنه) (با حرف نسبتدر) (که حرف
 بیان) یاد خویشتن لامیه کندی یادم یعنی کندی ایکن (میم معنی چشیده ضمیره مقید در
 ضمیر بونده خاطر معناسنه در) (محصول بیت) ای اهل جنت یوزلی سکا انچلین مشغول
 دکلم که کندی ایکن خاطر مه کله یعنی سکا شویله مقید و مشغولمه کندی فراموش ایشتم
 (زدیدنت نتوانم که دیدم بردوزم * و کر مقابله بینم که تیری آید) بر حرف تآکید (دوزم فعل
 مضارع متکلم وحده دیکم دیمکدر کوزنی بومقدن کآبتدر) (مقابله تقدیری از مقابله در ضرورت
 وزن انچون حذف و ابصال ایلدی) (محصول بیت) سنی کورم دن کوزم دیکمه و بومغه قادر

رد شراح جمعا

دکم یعنی سکا باقامه قادر دکم و اگر کور رسم که فارشیدن اوق کلور حاصلی سندن کوزیمی بردم
آرمغه قادر دکم (دوزمی دوزیدن اشتقاق ایک کړک) (دوختدن اشتقاق ایدنلر خطا
ایلسلر) باری پسرفت آنچنان که در آداب در رسم اجتهاد میکنی در آداب نفس هم نظری
فرمای که اگر در اخلاق ناپسندی می بینی که مرا بر آن پسندیده نماید برانم مطلع کردن
نابذیل آن مشغول شوم گفت ای پسرای از دیگری پرس که آن نظر که مرا بااست جز هنر
نمی بینم) باری یا حرف وحدت بر کره دیمکدر (اجتهاد سعی و کوشش دیمکدر (نظری
یا حرف وحدت (ناپسندی یا حرف وحدت (کردن فعل امر مفرد مخاطب) (کردن دندن تصبیر
معانسه ایله دیمکدر الف و نون ادات تعدیه در (محصول ترکیب) بر کره اوغلان معلمه دیدی آنچنین که
آداب در سنده سعی و کوشش ایدر سین آداب نفس ده بر نظر بیور که اگر اخلاقده برنامه مقول
کور رایسک که بکا اول معقول کور بنور اول ناپسندک اوزر بنده یعنی اکا بنی مطلع ایله تا کیم انک تبدیلنه
مشغول اولیم معلم دیدی ای اوغل بونی غیریدن صور که اول نظر که بنم سکا درسند هیزدن
غیری نسته کورم (قطعه) چشم بد اندیش که بر کسند باد * عیب نماید هنرش در نظر
که بر کسند باد جمله معترضه دعاء علیه در (کنندن قازیمق و قو پر مق و یواق معانسه در بونده
قو پر مقدن مراد چقصار مقدر چقمش اولسون دیمکدر (هنرشک شبنی معانسه نظره مقید در
(محصول بیت) عدونک کوزی که چقمش اولسون انک نظرنده هنر عیب کور بنور زرا چشم
عداوتله ناظر در (ورهنری داری و هفتاد عیب * دوست بنیدر بجز انک هنر) ورواوبونک کبی
برده استدر انک معانسی افاده ایدر و اما اگر تقدیرنده در (هنری یا حرف وحدت (محصول بیت)
بداندیشک حالی مذکور کیدر اما اگر برهنرک وار ایسه و یتش عیبک دوست کورن اول برهنر ن
غیر بنی زرا چشم مودتله ناظر در (بونده قطعه یرینه بیت یازنلر قطعه ایله بیته فرق ایاز لایمش
(بیت ثانی) اولنده ویرینه واوله کر یازنلر کافله صحیح نسخه له مخالف یازدن فلندن غیر
معنی جهشده و هنر وونی وار (حکایت) شی یاد دارم که بار عزیزم از در درآمد چنان بی اختیار
از جای برآمدم که چراغ باسنی کشته شد) (محصول ترکیب) خاطر مرده در که بر کجیه یاز
عزیزم آمدن الجری کردی خبر تمدن شویله بی اختیار برمدن قافله مکمله چراغ سویدنی
(بیت) سری طیف من یجلو بطلمسته الدجی * شکفت امداز بختم که این دولت از کجا) سری
فعل ماضی مفرد مذکر غائب کجیه کادی دیمکدر (طیف طانک فخبیله خیال معانسه در افطار مرفوع
فاعل سرادر مضاف در (من موصوله) یجلو فعل مضارع مفرد مذکر غائب نصر یانک ناقص
واو یسندن یکشف دیمکدر آچار معانسه فاعلی تحتند منه راجع ضمیر در جمله فعلیه اعرابدن
محلی بوق صله سیدر اسم موصول اسم صله سبله اعرابدن محلا مجرور مضاف الیهیدر
طیفک (یا حرف جر یجلو به تعلق) طلعت یوزدر وجه معانسه ضمیر مجرور منه راجع در (دجی دالک
ضمی و جیمک فخبیله قرا کواغه دیرلر تقدیرا منصوب مفعول یجلو در (شکفت شینک و کاف عرینک
کسری و ضمیمه لغتدر عجب معانسه (که حرف بیان (محصول بیت) طلعتیله کجیه قرا کلفتی کشف
ایلیک کجیه خیالی کادی کانه که اول وقتده جانان کدی بکنی استباده ایدر واتی خیالنه اسناد ایدر
طالعیدن بکا عجب کاریکه بود دولت قدن طلوع و ظهور ایلدی یعنی جانانک بو وقتده کدی بکنی
استباده و استغراب ایدر کانه که سعادت غیر مترقبه در بوییت بحر طوبیلاک ایکنی ضرر بنددر و بونک
کبی شعره ملع دیرلر و یو عربی مصرع حضرت شیخک بر عربی غزلندن برینک مصرع اولیدر
و مصرع ثانیسی (وسایل المبلین صبا) (بذشت و عتاب آغاز کرد که مراد حال که دیدی چراغ را
بکشتی کتم کان برده مکده آفتاب برآمد و نیز ظریفان گفته اند) (محصول ترکیب) جانان اوتوردی

رد این سید علی
و سروری

رد این سید علی
و سروری
رد این سید علی و سروری
و هنر وونی ضعف معانسه در
هر بری

و عتاب و خطاب ایله که باشدی فی الحال که بنی کوردک چراغی سو بندر دکم دیدم ای جانان ظن
ایلد مکده افتاب طلوع ایلدی و دخی نظر یفلر دیمکدر (قطعه) کراکی به پیش شمع اید *
خیرش اندر میان جع بکش) کراکی یا حرف وحدت برشی تقبیل دیمکدر پس رجل تقدیر
ایدن یعنی رجل تقبیل دین و هم ایلس (خیر فعل امر مفرد مخاطبدر خیریدنن قالی دیمکدر
(خاستندن اخذ ایدنلر سهوا یلسلر) شبن ضمیر کرانه راجع در معانده بکش فعلنه مقید در ضمیر
منصوب متصل معانسه بوا عرابه ذاهب اولانی ردای این مردود ایلس (بکش فعل امر مفرد
مخاطبدر لغتده اولدر یعنی قتل ایله دیمکدر اما بونده مراد دفع ایله دیمکدر (محصول بیت) اکر
بر تقبیل شی شمعک او کسند کلوب ضبانسه مانع اولور سه قالی اول شی تقبیل جماعت مجلس
اورنه سنده شمعک او کسندن دفع ایله یعنی کیدر (ورشکر خنده ایدست شیرین لب * آستنبش
بکیر و شمع بکش) ورمعطوفدر کره (شکر خنده وصف ترکیبدر طاسلی کولشلی دیمکدر (همزه
حرف مجتلبه و یا حرف وحدت) شیرین لب وصف ترکیبدر شکر خنده به صفت (محصول بیت)
واکر مذکور کران شکر خنده شیرین لب ایسه آستنبش طوط و شمع سو بندر زرا بو
آفتابدر بو واریکن شمع احتیاج اولماز (حکایت) یکی دوستی رامد نهانیده بود گفت
کجایی که مشتاقیم گفت مشتاقی به که ملولی) دوستی یا حرف وحدت (وراداد مفعول) مدتها
ادات جع در نیچه مدت دیمکدر (گفت یکی دیدی دوستنه) کجایی یا ضمیر خطاب (که حرف
بیان مشتاقیم یا و می ضمیر متکلم مع غیره در (گفت دوست دیدی) (مشتاقی یا حرف مصدر در
(بدیک) (که من تفضیلیه معانسه در (ملولی یا حرف مصدر در (محصول ترکیب) بریسی بر سود بکنی نیچه
زمان کورمشم ایدی سود بکنند دیدی کوردیکی حینده قنده سنکه مشتاقیر یعنی سنی چوقدن
کورمک اولده دیدی مشتاقی بکدر ملول لقتدن یعنی صبق کوروب اوصانوب ملول اولقدن سیرک
کوروب مشتاقی اولق بکدر (مثنوی) دیر آدی ای نکار سر مست * زودت ندیم دامن از دست
دیر کج دیمکدر (نکار سر مست بیانیه سر مست لغتده باشی مست دیمکدر اما استعمالده بی پروا هوایی
معانسه در (زود تیر دیمکدر مقابل دیردر) و تا ضمیر خطاب (ندیم فعل نفی متکلم مستقبل مع غیره
و یرمز یعنی صالی و یرمز (محصول بیت) ای بی پروا هوایی نکار کج کلدک پس بویله اولنجه
ایدن انک کی تیر قو یو و یرمز (یعنی تیر کتمکه مانع اولور ز) معشوقه که دیر دیر یلشد * آخر کم
از آن که سیر یلشد معشوقه ها علامت نقلدر عرضه و غیره اولدینی کبی یعنی عرییدن عجمی به
نقلک علامتدر (پس معشوقه اختیار ایلدی بکی معشوق اوزره ضرورت وزن ایچوند دین
بومعنا به واصل دکل ایلس) (که حرف رابط صفت) یلشد فعل مضارع جمع غائبدر یسندن
کورلر دیمکدر (آخر ادات تا کید و تقریر در وفار سیدر عربی دکل) (کم از آن بوعبارت ادات
استفهامده مستعملدر اندن اکسکمی یعنی اندن قالور می دیچک یردر) (که حرف بیان سیر
توق دیمکدر (محصول بیت) جانانی که کج کج کورلر یعنی سیرک سیرک سیر ایدر لاندن اکسکمی
واندن قالور مکه توق کورلر یعنی سیرک کورب مشتاقی اولق صبق کوروب اوصانقدن اکسکمی
واندن قالور می دیمکدر (پس بوعبارتک معانسی اندند کم میدرداخی دین و اخرا ندن کم میدر که
طرق کورلر دین زباده ابهام ایلماش (شکایت) شاهد که بار فغان آید بجفا کردن آمدست
بحکم آن که از غیرت و مضاده یاران خالی نباشد) مضاده مفاعله یابندن مصدر در (نیچه
نسخه ده یاران لفظی موجود اولد یچون یازادی بعض نسخه ده مضاده نک نامی مطول
بولندی علی کل حال یارانه مضافدر موجود اولدینی یرده آن عبارت بی ایراد ایلما یوب و بحکم
معنی سا کن اوقو یوب معانسی البته دینلر بو کابه هیچ و قو فلی یو غبمش (محصول ترکیب)

رد سروری
رد این سید علی و سروری
رد سروری

رد سروری

رد این سید علی
و سروری

رد این سید علی و سروری

دلی که رفیقان به کله جفا ایلم که کشتدر اول علتله که یار آنک یعنی عشاقک غیرت وضدیتنه ن
 خالی اولساز بو کلامی حضرت شیخ جانانی کیجه تنها کلا یکنه کوره درفتد بر (بیت)
 اذا جئنی فی رفقة لتزورنی * وان جئت فی صلح فانت محارب (اذا سمدر ظرف مستقبله شرطی
 متضمن) جئت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب (ونون حرف وقایه) و یا ضمیر منصوب متصل
 کما یتدر متکلمدن (فی حرف جر ماقبله متعلق) رفقة رانک ضمی و کسر یله رفیقک جبردر
 یوالد اشرا دیمکدر (لتزورنی لام حرف جر جئتیه متعلق) تزور فعل مضارع ان مقدر ایل
 منصوب (ونون حرف وقایه) و یا ضمیر متکلم (وان جئت بونک کی برلده و او حرف عطفدر
 خبری قنده ان لم یجی وان جئنی تقدیرنده اما جهور قنده حرف حالدر بونک کی برلده
 ان حرفه معنای شرطیتدن منسلخ حرف وصل دربر (فی صلح ماقبله متعلقدر) فانت فاجواب
 وجزایه داخل اولان حرفدر (انت ضمیر مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا) محارب
 اسم فاعلدر مقاعله باندن لفظا مرفوع خبر مبتدا در وجهه اسمیه اعرابدن محلی بوق
 جواب اذادر (محصول بیت) جانانه خطاب بیورر چان بکار فیکلرک اراسته یعنی انلرله بیل
 کلاک بخیزارت ایلمکک ایچون صلحه ده کلورسک یعنی مصالحه طریقه ده ده کلورسک
 سن صواشجسین زیر انلرله بیل کلک شقاق وخلاف عشاقه باعثدر (قطعه) بیک نفس که
 بر آمیخت یار باغیار * بسی نمائند که غیرت وجود من بکشد (باحرف ظرف و یا حرف زائد
 یک نفس بر دم و بر ساعت دیمکدر) که حرف بیان (بر حرف تأکید) آمیخت فعل ماضی
 مفرد غائب قرشدی دیمکدر (یار فاعلدر) (باحرف مصاحبت) اغیار غیرک جمعیدر رفیقار
 مراد در (بسی یا اصلیه ایله چوق دیمکدر) نمائند فعل نفی ماضی مفرد غائب قالمیدی دیمکدر
 ایکن مقصود زمان استقبالد (که حرف بیان) غیرت مبتدا (وجود من لامیه و مبتدا ثانی
) بکشد بونک کسر یله فعل مضارع مفرد غائب خبر ثانی و ثانی خبر یله خبر اول (محصول بیت)
 بر دم و بر ساعتکه یار اغیار ایله مختلط اولدی چوق زمان قالماسک غیرت بنم وجود می قتل ایدر
 یعنی هلاک ایدر (بخنده گفت که من شمع جمع ای سعیدی * مرا از آن چه که پروانه خویشتن
 بکشد) شمع جمع لامیه یعنی بن جمع عشاقک محبو بیم کیسه به مخصوص دکل (محصول بیت) جانان
 مذکور بیتک مضمونی بندن ایشید یچک خنده ایله دیدی بنی مجلس عشاقک شمع ای سعیدی
 یعنی سکا و غیره مخصوص دکل بکاندن نه ضرر و نه زیان مرتب اولور که پروانه کندینی
 شمع اوروب بال و پرینی یاقوب وجودی هلاک ایلر یعنی بکا نسبت سن شمع نسبت پروانه
 کی سین (بنم بوزیک طالع وارد عالمه بریده سعیددر) بکشدک باسنی ضمه قید ایدنلر و ستایللی
 ایشلار (حکایت) یاد دارم که در ایام پیشین من و دوستی چود و مغربادام در پوستی صحبت داشتیم
 ناکاه اتفاق سفر افتاد پس از مدتی که باز آمد عتاب آغاز کرد که درین مدت قاصدی نفرستادی
 کتم در بیغ آمدم که دیده قاصد بحال توروشن کرد و من محروم باشم پیشین یا حرف نسبت
 ونون حرف تأکید (دوستی) و پوستی یاری حرف وحدتدر (اتفاق سفر لامیه در) قاف سکونه
 اوقنور دین سهو ایش (قاصد بونده بیک معناسنددر) و یا حرف وحدت (نفرستادی
 فعل نفی ماضی مفرد مخاطب کوندرمک دیمکدر (محصول ترکیب) خاطر مدده در که اولکی ایامده
 یعنی جوانلغم زمانده بن بردوستله یعنی محبو یله ایکی بادام ایچی کی بر بونک ایچنده یعنی ایکی
 بادام ایچی بر قبقده نیجه که متحد و صق اولورسد بونکله بونکله کال اتحاد و اتفاقدن کما یتدر صحبت
 طونارد فی دیمکدن غرض مصاحبه کدیمکدر ناکاه اتفاق سفر واقع اولدی بر نیجه مدتدن صکره که
 کروسفرد نکلدی بکا عتاب و خطاب ایلکه باشلیدی که بوقدر مدته بکا بر بیک ارسال ایلک

رد این سید علی
وسروری

رد سروری

دیدم که بکا حیف کلدی که قاصدک کوزی سنک جالکله روشن اوله و بن محروم اولم (قطعه)
 یاردیرینه مرا کو زبان توبه مده * که مرا توبه بشمشیر نخواهد بودن (یاردیرینه بیانیه) در افتده
 چوقدن و کج معناسنددر (و یا حرف نسبت) ونون و یا حرف تأکید (کوفعل امر مفرد مخاطب دی
 دیمکدر یاردیرینه مقدم مفعولدر) و بعضیلر دیدیلر یاردیرینه منادادر و کو امر یله مخاطب اولدر
 و مفعول محذوف جاناندر (تقدیری ای یاردیرینه سویله جانانه) و بعضیلر دیدیلر که کو بونده
 تأکید افاده ایدر انجی (پس معنی آسان اولور تأمل ندر) که حرف تعلیل حاصلی مصراع ثانی
 مقام تعلیلده در (محصول بیت) بر مخاطب نجر یادیدوب بیورر ای فلان یاردیرینه سویله بکا
 زبانه توبه و یرمه بویه دی (یا خودای یاردیرینه سویله جانانه بکا زبانه توبه و یرمه ای جانان) یعنی
 محبتی ترک ایلله دیمه کانه که قاصد ارسال ایلد کیچون جانان بو کاطعن ایدر که بنی سومر سین بوخسه
 بر قاصد ارسال ایلردن دیو (یا خود معنی ای یاردیرینه بکا زبانه توبه و یرمه دیمک اوله یعنی قاصد
 ارسال ایلد کیچون بنی سومر سین دیمه کانه که بویه دیدیکی جانانک ترک عشقنه توبه و یرمه سیدر
 (زیرا بکا شمشیر ایلله توبه اولوسر در) یعنی اوسته شمشیر دوتسک بن سنک عشقکدن توبه ایللم
 دیمکدر ظاهر ابو بیتک سابق و سابقه چوقاقی مناسبی کورنم فتردر (رشکم آید که کسی سیر نظر در
 تو کند * باز گویم نه که کس سیر نخواهد بودن) رشک بونده غیرت معناسنددر غبطه معناسنددر اخذ
 ایلین مراد بینه واصل دکل ایش (سیر افتده توق دیمکدر اما بونک کی برلده طوبیجه دیمکدر
) در تودر حرف صله (تون) نه ادات اضربدر سیر نظر در تو کند (و که حرف تعلیل
) نخواهد بودن ایکی یرده بیل اولوسر در معناسنددر (محصول بیت) بکا غیرت کلور که بر کیسه
 سکا طوبیجه نظر ایلله یعنی سنی طوبیجه کوره بته درم که بویه دکل یعنی بکا حسد کلز زیر
 کیسه سنی طوبیجه کورمز یعنی سکا تقدیر بقسه بر کیسه کورمه دن طوعیز (بوا یکی بیت اولنده
 قطعه یرینه بیت یازانلر سهو ایشلار) و مده دیمکدن مشتقددر داددن دینلر خطا ایشلار
 زیر داددن ماضی ایلله اسم مفعولدن غیرتی نسنه مشتق اواز (سیر نظر و وصف ترکیبدر دین
 بیتک معناسند طوبیجه نظر صالماش) نه که کس سیر یرینه کانه کس سیر یازان جمع متونه مخالف
 یازمش (حکایت) دانشمندی را دیدم بمحبت شخصی کرفتار و راضی ازو بکفتار جور
 فراوان بردی و تحمل بی کران کردی باری بطریق نصیحتش کفتم دانه که ترادر محبت این منظور
 علی نیست و بنای مودت بر زلتی نه باوجود این معنی لایق قدر علمانیاشد خود را نه هم کردن وجود
 بی ادبان بردن گفت ای یار دست عتاب از دامن روزگارم بدار که بارهاد رین مصلحت که تو کوئی
 اندیشه کردم صبر بر جفای او سهلتر نماید که صبر از او حکیمان گفته اند که دل بر مجاهده نهادن آسان
 ترست که چشم از مشاهده بر گرفت (علی وزلتی یاری حرف وحدت و یا حرف تنکیر) دست عتاب
 (و دامن روزگار اضافی یانه لدر مجازا) بردار طوط یعنی چک (که حرف تعلیل) بارها کرانه
 دیمکدر (که صبر از و که من تفضیلیه معناسنددر) که چشم کینه من تفضیلیه معناسنددر
 (محصول ترکیب) بردار دانشمندی کوردم بر شخصک محبتنه کرفتار یعنی مبتلا و اندن بر کفتار راضی یعنی
 همان مصاحبتنه راضی و قائل غیرتی نسنه استمردی چوق جور و جفا کوتورردی (یعنی چکردی
 و نه سائیسز تحمل ایدردی بر کره اکا نصیحت طریقیله دیدم بلورمه که سنک بونه نظورک
 محبتنده بر علنک و غرضک بوقدر و بناء مودتک بر زلت نفسانی اوزره دکلر بومعنی وجود بیل
 یعنی بونک بیله علما قدر بینه لایق دکلدر ککشی کندینی متهم ایلک وادبسترلر جور بنی
 چکیمک دانشمند بو پندی ایشید یچک دیدی ای یار عتاب البی روزگارم انکندن چک
 یعنی عتابی ترک ایلله بنی از ایللمه (زیرا کرانه بو مصلحتده که سن دیر سین فکر ایلدم لیکن

رد سروری

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری

انك جفاسته صبر آسازق كور بنور كه اندن ايسه يعنى اتى ترك ايلك بلاسنه صبر ايلكدن
 انك بلاسنه صبر ايلك آسازق در (و حكما ديمشله در كوكلى مجاهده و زجت عشقه قومى
 قولار قدر چشمى مشاهده جال جانندن قالدردمندن (مثنوى) آن كه بى او بسر نشايد برد
 كرك جفايى كند بيايد برد) بسر يا حرف صله (نشايد لابق دكل يعنى ممكن دكل) برد
 مصدر معناسنه در (بيايد كرك در ديمكدر برد يعنى بردن) (محصول بيت) اول كيمسه كه
 آنسر عمرى پايانه ايلك اولماز (يعنى آنسر د برك و بركندك اولماز حاصللى آنسر اولماز
 ممكن دكل اكر بر جفا ايدرسه كوتورمك كرك) (يعنى جورينه تحمل ايلك كرك) (هر كه دل پيش
 دلبرى دارد) ريش در دست ديكرى دارد) (محصول بيت) هر كيمسه كه كوكلى بر دلبر
 او كنده و بافته طوتر يعنى كوكلى بر دلبره و بر مشدر صفالان غير ينك انده طوتر حاصللى
 هر كيم كه كوكلى بر دلبره و بر مشدر صفالان غير ينك اله و بر مشدر كه محبوب ييدر بعض
 نسخه ده بويت واقعدر اكر چه كه قابيه سى عيليدر فند بر (آهوى پالهنك در كردن
 * نتواند بخويشتن رفتن) آهوى يا حرف وحدت (پالهنك اصلنده پالهنك ايدى چلب
 و بولار معناسنه (محصول بيت) كركدنده پالهنك اولان آهوكندى اختيار به استديكى
 به كتمكه قادركدر قصد دن حصه بودر كه كردنده بولار اولان آهونچه كه كندى كندى به
 كوكلى استديكى به كتمكه مالك دكل ايسه صفالى غيرى انده اولان كندى اختيار به حركت
 ايدم من (روزي ازدست گفتنش زنهار * چندازان روز كردم استغفار) روزى يا حرف
 وحدت (دست كفتن بيايه سويلمك اندن ديمكدر) (يعنى نچون سويلدم ديو) (شين ضمير
 دله مر كوز اولان جانانه راجعدر) (زنهار مقول قوالدر) (چندك تقدبرى چند بار در
 (محصول بيت) بر كون جانانه سنك الكدن زنهار يعنى امان ديدكدن مكر بر كون جانانه
 امان الكدن ديمش ايمش اول كوندن برى نچيه كره بوسوزدن استغفار ايلدم يعنى نچون
 جانانه امان الكدن ديدم ديو پيشيان اولدم (بعض نسخه ده) (از دست گفتنش بربينه
 (از دوست گفتنش واقعدر) و بعض شارح را اول نسخه بى اختيار ايلشله ليكن طبعنده زره
 مقدارى استقامتى اولان كيمسه بيلور كه اول نسخه فاسددر) (و بعض نسخه ده ازدست گفتنش
 واقعدر بوده اولكى كيدر بعينه اختياريده) (نكند دوست زينهار ازدست * دل بهادام
 بر آنچه خاطر اوست) (محصول بيت) مال استغفار بويتدر دوست دوستدن امان ايلز
 (يعنى امان ديله من حاصللى عاشق معشوقدن امان ديله من پس ايدى كوكلى قودم اول
 نسنه به كه دوستك خاطرى اكادر يعنى دوستك خاطرى هر كنه مراد ايد بنور سه كوكلى
 اكابند ايلدم) (كرك بلطفم بيزد خود خواند * و بر بهرم براند او داند) جائزدر كه ايكي
 شمر طبه به بيله ينك آخرنده او داند جمله سى جواب اوله و جائزدر كه مصراع اولك جوابى
 مخذوف اوله فها و نعمت تقديرنده (محصول بيت) اكر جانان لطف و احسانه بى كندى
 قتنه دعوت ايدرسه اول بيلور و اكر بى يانندن قهر ايله سوررسه ينه اول بيلو را اختيار انكدر
 (حكاييت) در عتقوان جوانى چنانكه افتد و داني باخوش پسرى سرى و سرى
 داشتم بحكم آن كه حلقى داشت طبیب الادا و خلقى كالبد را از ادا) عتقوان عين مهمله نك
 وفلك ضمير بيله اول معناسنه در (جوانى يا حرف مصدر) چنانكه افتد و داني انجلين كه
 واقع اولور و بيلور سين (يعنى جوانلى ايامنده انسانك نچيه در لواحوالى اولور) (بوكلام
 جمله معترضه در) (يا حرف مصاحبت) خوش پسركوزل اوغلان (سر سودا
 و محبت) سرى ينه يا حرف وحدت (داشتم لغته طوتردم ديمكدر اما استعمالده

رد سرورى و سمعى
 رد ابن سيد على

بر نسنه نك وارلغندن تعبير در مثلاً داشتم بنم وارايدى (و دارم بنم واروقس) (حلق حاء
 حطينك فتحى و سكون لامه لغته بو غزدر كلو معناسنه) (اما بونده مراد آوازدر) (ويا حرف
 وحدت و يا حرف تنكير) (طبیب الادا خوش ادالى) (يعنى كوزل اوازي و اداسى وارايدى ديمكدر
 (و خلق يرتقدمر مراد مصدر مبنى للمفعول در مخلوقيت ديمكدر) (يعنى وجه حسنه مالك ايدى ديمكدر
 و يايته حرف وحدت و ينه برداشت مقدر را اولكى قرينه سيله) (كالبد را ادايد اچنكم ظاهر اولسه يعنى
 افق سمدن و يامبندن پيدا اولسه حاصللى بوزى اون درت كيمكه لك آي كپي ايدى كوزللكده
 (محصول تركيب) جوانلى اولنده شوبله ككه واقع اولور و بيلور سين يعنى آدم تازه لكنده
 جوان سومك مقرر و معين در بر كوزل محبوبله محبت و سر عشقم وارايدى يعنى بر كوزل دلبر
 سوردم اول بهانه ايله كه كوزل نغمه لى اوازي وارايدى حاصللى خوش آواز ايدى و بوزى كوزل
 ايدى بدر كپي كه افقندن و يامبندن طلوع ايلسه كانه كه محبتنه بوايكى نسنه سبب اولمش ايمش
 (بيت) آنكه نبات عارضش آب حیات، ميخورد * در شكرش نكه كند هر كه نبات ميخورد
 آنكه تقديري انكس كه ايدى ضرورت وزن اچون و قرينه قائم اولد بيجون حذف و اتصال
 اولدى (و كه حرف ايكن اسم معناسنه قائم اولدى) (نبات عارض لاميه در نباتدن مراد خطيدر
 صبر اواق اعتباريله زيرا تازه صفاله خط سبز ديرل نازه چنه تشبيه طر يقيله پس مصراع
 اولده نباتدن مراد پرده بتن نباتدر دين مذكور تشبيه واستعاره بى بليز ايمش (عارض رانك
 كسريله عرب صفالده استعمال ايدر اما عجم رانك فحيله صفال بتن به اطلاق ايدر) (وشين
 كه به راجعدر) (خوش پسره ارجاع ايلين هر كز معنى جائيله اشئالى ايلماش (معلوم اوله كه
 فاعل وزنى اوزره اولان بعض الفاط عريده عجم تصرف ايدوب عين الفعلنى مفتوح اوقور
 مثلاً عارض و حاتم و كافر لفظلر ينك عبنى مفتوح اوقور فاحفظ (آب حياتدن مراد عارضيدر
 زيرا عارضى آبه تشبيه ايلشله اضافت لاميه در) (ميخورد اچر ديمكدر) (در حرف صله) (وشكردن
 مراد لب جاناندر تشبيه طر يقيله) (وشين ضمير ينه سابق كپي كه به راجعدر) (نكه نكاهدن
 مخففدر نظر معناسنه) (و كند لفظ مشتركدر فعل مضارع ايله فعل امر ييشنده نظر ايلرونظر
 ايلسون معنالى ينه پس بومقامى بربينه تخصيص ايلشله تخصيص بلاخصص ايلشله (نبات يعنى
 شكر) (ميخورد اكل ايدر ديمكدر زيرا خوردن اكل و شرب ييشنده مشتركدر) (محصول بيت)
 اول كيمسه كه انك نبات عارضى آب حيات اچي انك شكر ايله نظر ايلر و با نظر ايلسون هر كيمسه كه
 قند پر يعنى شكر بين انك شكر ايله نظر ايلر و با نظر ايلسون زيرا اب الله شكر ايشنده
 مناسب كلى وار (اتفاقاً بخلاف طبع از و حركتى ديدم كه نپسنديدم دامن از و دركشيدم و مهره
 مهرش بر چيدم و كفتم) مهره بونجق جنسنه ديرل (مهره اضافتى بيايه در اولكى ميمك ضمى
 و ثابيسى كسريله در محبت بونجى ديمكدر) (بر حرف نا كيد) (چيدم فعل ماضى متكلم و حده در
 چيدندن ديو شردم محبت بونجى ديو شرمكدن مراد قطع تعلق و اختلاط در) (محصول تركيب)
 اتفاق طبعه مخالف اندن بر حركت كر درمكه بكندم انكيم اندن چكدم يعنى مصاحبت و مخالطه بى
 اندن كسدم و محبتى بونجى ديدم و ديو شردم و ديدم (بيت) برو هر چه ميبايدت پيش كير *
 سرماندارى سرخو يش نبر) ميبايدت فعل حال مفرد غائب (و نا ضمير خطاب) (سرما
 لاميه در ياء بطنيه بنم سودا من و هوا من ديمكدر) (ندارى اخباره و انشايه تحملى وار طو من سين
 ديميك اخبار اولور و طو من ايسك ديميك انشا اولور زيرامعنا شريطى متضمن اولور) (سرخو يش
 لاميه در كندى سودا و هوايى ديمكدر) (كرك مقدم مفعوليدر) (سرماندار ينك مقدم مفعولى
 اولد بغي كپي) (محصول بيت) وار هر نكه سكا كركسه او ككه طوط يعنى ديلد ينك نسنه به

رد سرورى
 رد سرورى
 مطلب
 رد ابن سيد على و سرورى

مشغول اول بزم سودا و هوامز طومر سن و طومر سگ یعنی چونکه بزمه موافقت و موافقت
 یوقدر و بزم متابعت ایدوب او بزم سن کنندی هوا و سودا کی طوت یعنی کنندی سودا که
 مشغول اول و هوا که متابعت ایله یعنی دیلید بیک ایله حاصلی شمد نصکره بلدیکدن قالمه
 (سرماندار بیک معناسنی چون باماسرنداری دین ادا ده مسامحه ایلش (بزم باشمزی طومر سگ
 کنندی باشکی طوت دین معنای ابو طومر (سرخویش کبرک معناسنی وار تنها کیت دین
 بومعنای تنهاده سویش (شند مش که میرفت و می گفت) یعنی بز وار یلد بیکدن قالمه
 دیدیکدن نصکره ایشند مکه کیدردی و سو یلردی یعنی بویینی اوقیوب کیدردی (بیت)
 شیره کروصل آفتاب نخواهد * رونق بازار آفتاب نکاهد (شیره یراسه که عربجه خفاش دیرلر
 خالک ضحیله (وصل آفتاب مصدرک مفعولنه اضافتدر (رونق بازار آفتاب لامبه لردر (رونق
 لغتده قلیجک و غیر بیک صوبه دیرلر اما بونک کبی برلده لطافت و صفا مراد در (آفتاب بازار
 اضافتی مجازادر (نکاهد فعل نفی مستقبل کاهیددن کاستن دن دینلرک فارسیده رونقاری یوغیش
 معناسنی اکسار دیکدر (محصول بیت) یراسه اگر آفتاب واصل اولق استمراره یعنی آفتاب ن
 حظ ایلز سه زیر یراسه کونشده کور و ز اول جهندن کونشی سومر پس انک سومدیکدن
 آفتاب بازار بیک رونق و صفاسی اکسار یعنی لطافتنه نقصان کلز (این بکفت و سفر کرد
 و پریشانی اودرم اثر کرد) یعنی مذکور جوان بویینی سو یلدی (یعنی اوقودی و سفر ایلدی
 یعنی مسافر اولدی وانک پریشانی بنده اثر ایلدی (یعنی فراقی بکنا تأثیر ایلدی (بیت) فقدت
 زمان الوصل والمرء جاهل * بقدر لذیذ العیش قبل المصائب (فقدت فعل ماضی متکلم
 وحده در بیردم دیکدر (زمان لفظاً منصوب مفعول به در (وصله اضافتی لامیه در) (واو حرف حال
 (المرء لفظاً مرفوع مبتدا (جاهل لفظاً مرفوع خبریدر) بقدر جارمع الجرور جاهله متعلقدر
 (بانقوبت ایچون کلشدر) لذیذ اضافتی مصدرک مفعولنه در (ولذیذک عیشه اضافتی صفتک
 موصوفنه در (جرد قطیفه قبیلنددر) قبل ظرف جاهلدر (مصائبه اضافتی لامیه در) (مصائب
 مصیبتک جمعیدر (محصول بیت) وصل زمانی بتردم حال بو که کشی بلمیجیدر (یعنی باز
 لذیذ عیش قدر نی مصیبتلردن اول (یعنی جانالله وصالده ایکن قدر وصلی بلزدم شمدیکه فراقه
 دوشدم وصالک لذیذ دیر لکنک قدر نی بادم بوییت حضرت شیخک با قافیه سنده بر غزلندن
 بریتدر تمام غزلی یازنی جائز ایدی (ایکن شرح اولنجه صفا و برمد یکی ایچون ترک اولندی
 (بیت) بازی مرابکس که پیشتر مردن * خوشتر که پس زوزندکانی بردن) آی الف ممدود ایله
 فعل امر مفرد مخاطبدر (آیدندن آمدندن دینلر فارسیله آشنا القری قبل ایمش (که حرف تعلیل
 (خوشتر اادات تفضیلدر) (و که من تفضیلله معناسنه در (زندکانی دیرلک دیکدر حبسات
 معناسنه (بردن ایلتمک یعنی ایلک بردن یرینه کردن بز انلرفن قافیه دن بی بهره ایمش (محصول بیت)
 کیر وکل و بی قتل ایله زیرا سنک او کیده اولمک خوشتر قدر سندن نصکره یعنی سنک فراقیده
 دیرلک ایلتمکدن یعنی صاغ اولمقندن حاصلی سنک قنکده مقتول اولق سنسز حیاته اولمقندن
 خوشتر کرد (اما بشکروهت باری پس از مدتی باز آمدن خلق داودی متغیر شده و جمال یوسنی
 بزبان آمده و بر سبب زنجدا نش چوبه کردی نشسته و رونق بازار حسنش شکسته متوقع که در کارش
 کبرم نگاره کرفتم و کفتم) باری اسم فاعلدر بری بیریدن ضرب بابنک با قص یا بئسندن خالق
 دیکدر مراد خدا در (خلق داودی بیانه و یا حرف نسبت (جمال یوسنی ده بویه در) (سبب المده در
 عربیده تفاح دیرلر ناک ضمی و فاک تشدیدله (زنجده انه اضافت بیانه در) (زنجده ان اککه دیرلر
 عربجه ذفن دیرلر ذالک و فاک قنکه ایله (حوادث تشبیه در به کسر بایله و هاء اصلیه ایله

رد این سید علی و سروری
 رد شعی
 رد سروری

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

ایوه دیکدر ای ده دیرلر و عربیده سفر جل دیرلر شعرا دلبر لک اک کنی ابویه تشبیه ایدرلر
 (کرد توزدر غبار معناسنه (و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر (نشسته اوتورمش (یعنی قوش
 (رونق بازار حسن معلوم (وشین مسافر جانانه راجعدر) شکسته صممش یعنی کسر کلش دیکدر
 (متوقع تفعل بابندن اسم فاعلدر) (که حرف بیان (در حرف صله در بامعناسنه (کار دن
 بونده مراد قوجقدر (ونگاره دن مراد جانب در) (محصول ترکیب) اما اللهک شکر و متبیله
 برمدن نصکره کیر و کلدی اول داودی آواز مغیر اولمش (و یوسنی جمال زیانه کلش (یعنی کوز لایکی
 کشم دخی سبب زنجده انه (یعنی اککنه ابویه کبی توز اوتورمش (یعنی بوزینه ابویه کبی خط کلش
 وحسنی بازار بیک رونق و صفاسی صممش (امیدوار که اولکی کبی معافقه ایدوب انی در اغوش ایدم
 تنکه سفر دن کلن کپسه ایله تعانی ایدرلر (امان بر جانی طوتم (یعنی یان و پردم و دیدم (قطعه)
 آن روز که خط شاهدت بود * صاحب نظر از نظر براندی) آن روز یعنی آن وقت و زمان
 (که حرف بیان (خط شاهد بیانه (یعنی خط محبوب و مقبول دیکدر (نوخط اولمقندن کایتدر که
 عرب اکا محمش دیر اسم مفعول صیغه سی اوزره و زمانزده بونک کبی به مراف دیرلر (ناضمیر خطابدر
 (صاحب نظر و وصف ترکیبدر مرد صاحب نظر تقدیرنده (ایکن سمت کلامده اضافتده جائزدر
 (براندی سور دک دیکدر فعل ماضی مفرد مخاطب (محصول بیت) اول وقت که محبوب و مقبول
 خطک واریدی یعنی نوخط ایدک عاشق صاحب نظری نظر کدن سور دک یعنی انی ترک ایدوب کتدک
 دیکدر براندی یاسنی حرف حکایه اعتبار ایدن زیاده خط ایلش زیرا بوتقدیر چه فعل مفرد غائب
 اولق کرک بوا یسه تر بقی محضدر رفتدر (امر و زیامدی بصلحش * کش فححه وضعه بر نشاندی)
 یا حرف صله (وصلش اضافتی لامیه (وشین صاحب نظر ره راجعدر (کش ضمیری خط ره راجعدر
 کافی کسر ایله قید ایلین قاعده محمدنی بهره ایمش زیراضمارک ماقبلی انلرده مفتوح او اور
 الا ضرورت وزن ایچون ساکن ده اولور فاحفظ (فححه دن مراد بقدر وضعه دن سیوری
 صقالدر ایکن حضرت شیخک و بر سبب زنجده انش چوبه کردی نشسته پیوردیفنه
 مناقضدر قائل (بر حرف تأکید (نشاندی فعل ماضی مفرد مخاطب (نشاندن قوندردک
 دیکدر (فایله بر فشاندی یاز انلر جمیع نسخنه ره مخالف یاز مشلر) (محصول بیت) بو کون
 صاحب نظرک صحنه کلدک یعنی انکله صلح ایلکه کارک که اول خط محبوبه فححه وضعه
 او تور تک (یعنی قوندردک) حاصلی نوخط ایکن صاحب نظره استغنا ایدردک شمدی که
 ریش آور اولدک انکله صلحه طالب سین (ضمه دن مراد بیخی و فححه دن غیر پسیدر دین
 تشبیه دن هیچ خبری بوقمش (مثنوی) تازه بهار اورقت زرد شد * دیک منه کاتش
 ماسر شد (تازه بهار الف حرف ندا ای تازه بهار دیکدر) (ورقت زرد شد یعنی ورق
 کلزار حسنت زرد شد تقدیرنده در) (دیک دالک کسری و کاف عجمله چوملاک دیکدر) (منه
 فعل نهی مفرد مخاطب قومه (که حرف تعلیل (آتش ما لامیه (سرد شد صغوق اولدی
 (یعنی صغودی (محصول بیت) ای تازه بهار حسنت کلزار بیک و رقی صرردی (یعنی بهار
 حسنت خزانه ابر شدی (یعنی ریش کلدی) (پس محبت دیکنی آتش عشقزده قومه یعنی
 بقلشدرمه (زیرا آتش عشقزده صغودی (یعنی بزم معشوق و محبوب اولغی ترک ایله (زیرا
 بزده سکا عشقندن و محبتدن اثر قالمدی (چند خرامی و تنکیر کنی * دوات پارینه تصور کنی)
 دولت پارینه بیانه کین ییلاک دولتی دیکدر (پار بلدر) (و یا حرف نسبت (نون و ها
 اادات تأکید (محصول بیت) نیچه بر صالور سین و نیچه بر تنکیر ایدر سین (یعنی نیچه بر بزمه
 محبوب بق صتار سین کین ییلاک دولتی نیچه بر تصور ایدر سین (یعنی نیچه بر کنند یکی محبوب

رد سروری

رد شعی

مطلـ

رد سروری و شعی

رد شعی

فححه ایله وضعه بی شارح
 مرحومک بیان ایتدیکی
 معنارده مستعمل اولک
 مقصودی اولان وجه
 شبهی بیکه بیک لازم
 دکلر لیکن دقت اولنسه
 واقعا فححه بیغه وضعه
 صقالدن ماعدا هر تقدیر
 مستهجن ایه ده غیری
 محله بولان شعرا نه اطلاق
 اولنق شاعرانه در تقدیر
 (محمد اسعد)

طن ایدرسین (پارینه بلدرکی دیمکدر) پیش کسی رو که طلب کار تست * نازبران کن که
 خریدار تست (طلبکار کار کاف بحمله ادات فاعلدر جی معناسنه) (بحرف صله) (خریدار
 وصف ترکیبی درمراد مشتری در) (تویه اضافت لامیه در) (محصول بیت) برکبسه نکفته وار که
 سنک طلبکار کدر (یعنی سنی استیجیدر نازی وشبوه بی شول کیمسه به ایله که سنک مشتری کدر
 حاصلی عاشقک اوانه نازو شبوه ایله که بزه سکا عاشق بوق (قطعه) سبزه در باغ
 کفته اند خوشست * داندان کس که این سخن کوید) این سخن کویدک مقدم مفعولیدر
 (و کویدک فاعلی تختده آن کسه راجع ضمیر در) (محصول بیت) دیمکدر که باغده سبزه
 خوشدر (یعنی سبزه سبز باغک صفاسی بوقدر اول کیمسه یلور که بوسوزی سویلر) یعنی
 سبزه در باغ خوشست دین (یعنی باغدن مرادی روی جاناندر وسبزه دن خطبدر) (بیتدن
 مقصودی بیت آتی بیان ایدر) (یعنی از روی دلبران خط سبز * دل عاشق بیشتر جوید)
 یعنی بیت اولک فواصین تفسیر ایدر واضافه لایمیه در (و خط سبز بیانیه ومبتدا) (ومصراع
 ثانی خبری) (دل عاشق کویدک مقدم مفعولیدر) (جویدک فعل مضارع مفرد غائب
 بونده الور معناسنه در و فاعلی تختده خط سبزه را جمع ضمیر در خط سبز جویدک مفعولی
 (وزوی دلبران داندک مفعولیدر دین زیاده بریشان سویلش) (دل عاشق بیشتر جویدک
 فاعلی و خط سبز مفعولیدر دینلر ارنجه کتمش) (محصول بیت) سبزه در باغ خوشست
 معناسن بیان ایدوب پیور (یعنی دلبران رویندن خط سبز دل عاشق زیاده رک الور
 حضرت شیخ مذکور مضمونی ادعاید (زیاساده رویله خط اور جوان جذب قلوبده
 برادرکل قنده قالدی که زیاده رک اوله) (بوستان توکندنا زار یست * بس که رمیکنی ومیوید) (بوستان
 تولامیه کندنا کاف عجمک قبحیه پراساید کلری صارم ساغه بکزر سبزه در عریجه کرات
 دیلر کافک ضمی ورائک تشدید یله کندنا فارسیده و ترکیده مشترک لفظ در دینلر افترای ایشلر
 ترکیبی ذکر اولسان کی پراسادر زار لفظنی مبالغه و کثرت قصد ایلد کلری پرده استعمال
 ایدر لایمیه لاله زار و بنفشه زار و گلزار دیلر (پس کندنا زار کند نالک دیمکدر) (و یا حرف وحدت
 (بس جوق دیمکدر) (که حرف بیان) (بحرف تأکید) (میکنی فعل مضارع مفرد مخاطب) (کنیدندن
 کندندن دینلر یلزلر ایش) (قرمق و یوق و قورمق معالانده مستعملدر) (میروید فعل مضارع
 مفرد غائبدر) (رویدندن بتک معناسنه) (رستن دن دین خطا ایش) (محصول بیت) بو بیتک ایات
 سابقه ربطی بوقدر ابتداء کلامدر یعنی بوستانک سنک برکندنا ایدر تقدیر جوق که بولور و قوپاررسین
 ینه بتر یعنی بولدفجه بتر هیچ بکلمز ایکی بیت سابقه بو بیتک هیچ مناسبتی بوقدر فتأمل (قطعه)
 توپار برفته چو آهو * امسال بیامدی چو بوزی) معلوم اوله که بوقطعه ازمنلرنده بولینور لیکن
 شراح باز دیغیچون بزه باز دیق (پاربا بحمله بلدر دیمکدر نکه سابقه کجیدی) (برفته یا ضمیر
 خطاب) (وهمزه حرف توسل همزه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب دکل ایش) (چو ادات
 تشبیه) (آهو معروف) (امسال بوییل معلوم اوله که سال وروز وشبهه ام کسر همزه ایله اسم
 اشارتدر این معناسنه فاحفظ (بوز پارس دید کلری حیواندر) (و یا حرف تنکیر حرف خطاب
 و حرف وحدت اعتبار ایدن معنی جانانه ناظر دکل ایش زیر خطاب ایچون اولان یا حرف اولماز
 ضمیر اولور که اقسام اسمندرتأمل (محصول بیت) سن یکن ییل یعنی بلدر بوندن آهو کی مقبول
 ومطبوع کتمشین یعنی سنی کورن کیمسه بی اختیار سکامائل وراغب اولوردی اما بوییل پارس کی
 قیلانوب کلدک که بوزینه هیچ کیمسه باقر حیوانات اراسنده بوزی اختیار ایلدیکی انکیچوندر که
 جوالدزه قافیه اوله (معلوم اوله که برفته عبارتی اوزره بعضیلر بی فائده و بی نتیجه اولقدرا طناب کلام

رد ابن سید علی
 رد سروری و شعی

رد شراح جیعا
 مطالبه

رد ابن سید علی
 و سروری
 رد شعی

رد سروری و شعی
 مطالبه

رد شعی

واکشار مقال ایشلر که تقیدی صداع ابراث ایدر) سعدی خط سبز دوست دارد * فی هرائف
 (چوالدوزی) سعدی مبتدا (و خط سبز بیانیه) (و داردک مفعول اولی) (و دوست ثانیسی) (و دارد
 فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدا در) (فی ادات سلبدر نه کی) (الف چوالدوز اضافتی بیانیه در
 همان چوالدوز دیمکدر) (محصول بیت) سعدی خط سبز سور یعنی تازه خط سور هرقلی چوالدز
 کی اولان صغالی بی سوزن (چوالدوزی یاسی حرف تنکیر در حرف وحدت دین بیان ایش) (قطعه)
 کر صبر کنی ورنه بکنی موی بشاکوش * اینی دوات ایام نکوی بسراید) و روا کردن مخفقد
 (بکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (کنیدندن کندندن دینلر خط ایشلر) (موی بشاکوش لامیه
 بشاکوش قولی توزینه دیلر بونده موی بشاکوشدن غرض صقلدر) (این مابعده اشارتدر) (دوات ایام
 نکوی لامیه در) (نکوییده یا حرف مصدر در مراد نکویدن کوزلکدر) (بسرائد غایبه ونهائیه
 کلور یعنی نهایت بولوب تمام اولور) (محصول بیت) اگر خطک کلد بکنه صبر ایدوب دایمتر سک
 و اگر کلد بکنه صبر ایلوب موی بشاکوشی بولرسک حاصلی کرکسه بول و کرکسه بولوب کوزلک ایاه نک
 دواتی نهایت بولور یعنی تمام اولوب د و کنور اکثر نسخه ده بویت بویله واقعدر و بعضیسنده
 مصراع اول بویله واقعدر (کر صبر کنی و بکنی موی بشاکوش) (راسنر و او عاطفه ایله) (محصول
 مصراع) (اگر صبر ایلرسک و موی بشاکوشی بولرسک یعنی موی بشاکوشک بولوب آجینه صبر
 ایدرسک دیمکدر و بعضی متده بکنی پرینه بایله نکنی واقعدر نوله بولرسک دیمکدر) (پس بونک
 قرینه سبیه تقدیر مصراع بویله اولور) (اگر موی بشاکوش کنی و صبر کنی و اگر نکنی) (یعنی اگر
 موی بشاکوشی بولوب صبر ایدرسک و اگر بولرسک آه) (پس بویکی مصراع یوموال اوزره
 شرح ایدنه اعتراض ایلوب و کندی بیتک معناسنک شرحنه هیچ بر وجهله مقصدی
 اولیان ظاهر بودر که بیتک معناسنه واصل اولماش) (کردست بیجان داشتی همچو تو بر ریش *
 نکذاشتی تابقیامت که برآید) (بیجان یا حرف صله) (داشتی یا حرف حکایت طوئیدم دیمکدر
 (ریش صقلدر) (نکذاشتی فعل انی مستقبل متکلم وحده) (و یا حرف حکایت) (ناحرف انتها
 (محصول بیت) اگر بنم جانمه الم ایشیدی سنک ریشکه یعنی سنر ریشکه قادر اولما دیغک کی
 بنجامه قادر ومالک اولیدم قیامتده ک قومزدم که جیفه مصراع ثانیست معناسنی قوه زید مکه
 قیامتده ک که جانم بوقاری کله اما سن قادر سین پس نه سیددن تراش ایترسین دین مقصود بیت واصل
 اولماش (قطعه) سؤال کردم و کفتم جال روی ترا * چه شد که مورچه بر کردماه جوشیدست
 جال روی ترا لامیه در (و یا حرف تخصیص مورچه دن بونده مراد قرینجه در تصغیری دکلدر) (کردماه
 لامیه آی چوره سنده دیمکدر) (جوشیده ماضیدن قسمدر هاء رسمی ضرورت وزن ایچون حذف
 اولمشدر) (محصول بیت) جانانه سؤال ایلدم و دیدم سنک رویک کوزلککنه نه اولد بکه ماهک
 چوره سنه قرینجه قینماش یعنی اطرافنه قرینجه او شمش مراد بوزینه قرینجه آبی خط
 کلد بیکدر (بخنده کفتم ندانم چه بودر ویم را * مکر بمانم حسنه سیاه بوشیدست)
 بود بونده فعل ماضیدر شد معناسنه (ویم را را حرف صله) (مکر بمانم معناسنه در
 (بمانم یا حرف سبب حسنه اضافتی لامیه در) (محصول بیت) بن جانانه مذکور
 سؤالی ایدنجه خنده ایله دیدی بلم نه اولدی رویه کله حسنه ماقمی سبیه سیاه کیمشدر
 نکه ماتم زده لک عادی در که سیاه لره کررلر مصیبت کونلرنده حضرت شیخ مذکور جوانه
 زیاده بیخضوری و اخی واقع اولمشدر که آک خصوصه بوقدر اعراضات پیوردی
 (حکایت) یکی را از مستعربان بغداد پرسیدند که ماقول فی المر د گفت لا خیر فیهم مادام
 احدهم لطیفاً یخاشن فاذا خشن یبلاطف یعنی ناخوب و لطیفند درشتی کنند و چون درشت

رد شعی

رد ابن سید علی
 و سروری

رد سروری

رد شعی

شوند تلافی کنند و دوستی نمایند (مستعرب رانك كسر يله استفعال بابتد ن اسم فاعلدر
(و متعرب دخی رانك كسر يله وتشديد يله تفعل بابتد ن اسم فاعلدر خالص عرب اوليانله
دیرلر (ترکیحه اکاملز دیرلر) بغداده اضافتی لامیه در (که حرف بیان (ما اسم استفهام (نقول
فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب در دیر سین دیمکدر (فی حرف جر تقول یه متعلق (مرد
میک ضمی و رانك سکون یله امر دك جمعیدر (حرا حرك جمعی اولد یغی کبی یوزنده قلی
اولیانله دیرلر تنکه جردا جردك جمعی در بد ننده قبل اولیانله دیرلر (اما بونده مراد ساده
رویانك یوزلیدر (لاحرف فی حکم جنسدر (خیر فتح اوزده مبنی اسم مفردی (فیه جار
و مجرور محلا مرفوع خبری (ما حرف دوام مصدر یه و ظرفیه دیرلر (دام فعلدر افعال
ناقصه دن (احد لفظا مرفوع اسمی (هم ضمیری مرده راجعدر (لطیف لفظا منصوب
خبر مادام (یتخاشن تفاعل بابتد ن فعل مضارع مفرد مذکر غائب خشونت ایدر (یعنی
غلظت ایدر (زیرا خشن خالک قحی و شبنك كسر يله ایری معناسنه در یومشقی مقابلی (فاذا
ادات شرط (خشن حسن بابتد ن فعل ماضی مفرد مذکر غائب (یتلافی تفاعل بابتد ن فعل
مضارع مفرد مذکر غائب جمله فعلیه جواب شرط (مادام ما بعد یله مقام تعلیلده واقعدر
(محصول ترکیب) بغداد مستعربلر دیر برینه صور دیلر که امر در حقته نه در سین دیو
دید ی انلر ده خیر یوق ز برامادام که بریسی انلردن خوب و لطیف در خشونت و غلظت ایدر
فاما بر یلنوب صقلانده ملائمت ایدوب دوستلوق کوسترلر و چون در شت شوند قولند ن
صکره (چنانکه بکاری نیاند قوای زیاده ایدوب معناسنی آجلین که برایشه برامیه لر یعنی بوس
و نگاره برامیه لر دین زیاده برایش ایشلش (نظم) امر دانکه که خوب روی بود * تلخ گفتار
و تند خوی بود (خوب روی وصف ترکیبدر (تلخ گفتارده بویه در آجی سوزلی دیمکدر
(تند خویده بویه در یاوزخو بلی دیمکدر (محصول بیت) امر داول وقت که خوب رویدر یعنی
لطیف و خوبدر حاصلی مادام که دایر در آجی سوزلی و یاوزخو بلی اوور یعنی سرد و سرکش
اولور (بعض نسخه ده خوب و شیر بدست واقعدر و شارحك بریسی آتی یازمش و دیمش که
بعض نسخه ده خوب روی بود دوشمش بویتدیر چه قطعه او از رباعی اولور دیمش مسکین
عمری فارسی تحصیلده افلا یلش دخی رباعی بحر فی او کر نامش (بو نظمك اولنده رباعی
یازانلر اوزان شعر دن عجب بیگانه ایشلر (چون بریش آمد و بلغت شد * مردم آمیز و مهر
جوی بود) بریش با حرف صله صقله کله یعنی صقلانده (و بلغت با سیده حرف صله در
(شد رفت معناسنه در لغته کتمك مقبول و مطبوع اولقدن بعید اولقدن زیرا ان بعد
معناسنه در ابراغ اولوق دیمکدر (مردم آمیز وصف ترکیبدر (امیر یدندن مرد مه قریشچی
اولور (یعنی ناسله مختلط اولور (مهر جویده وصف ترکیبدر (مهر میک کسر یله محبت معناسنه در
(و جوی جویدنددر مهر طلب ایدچی اولور دیمکدر (یعنی هر کسله مهر بان و مشفق اولور
(محصول بیت) امر ساده روی ایکن مذکور کیدر اما چونکه صقله کله و دلبر لیکن
بعید اوله یعنی کوزلکی کیده مردم آمیز یعنی خلقله مختلط اولور و مشفق و مهر بان اولور
یعنی هر کس اظهار محبت ایدر (حکایت) یکی را از علما پرسیدند که کسی باماه روی در
خلوقی نشسته و درها بسته و رقیبان خفته و نفس طالب و شهوت غالب چنان که عرب
گوید التمر یانع و الناطور غیر مانع هیچ دانی که بعلمت پرهیز کاری از و سلامت بماند گفت
اگر از ماه روی بماند از بد کو یان نماند (نمر خرما و مبتدا (یانع خبری (ینع یمش
کو یمکه (یعنی بشمکه دیرلر (ناطور (و ناطر باغبان معناسنه در مبتدا (غیر مانع خبری

رد شعی

رد ابن سید علی
و سروری

(محصول ترکیب) علماد ن برینه صور دیلر بر کیمسه برای یوزلی کوزله برخسلونده
اوتور مش اوله و قبول بغلو اوله رقیلر ده او یومش اوله و نفس طالب و شهوت غالب
اوله تنکه عرب دیر خرما یتشمش یعنی کامل اولمش باغبان ایسه مانع دکل هیچ
بلور مبین که پرهیزکاری علت و قوت یله اول ماه رو بدن سلامت یله قالور می جواب و پردی
و دیدی اگر ماه رو بدن سلامت یله قالور سه بد کو یلردن قالماس (بیت) وان سلم الانسان
من سوء نفسه * فن سوء ظن المدعی بس یسلم (ان حرف شرط (سلم فعل ماضی مفرد مذکر غائب
علم بابتد ن (الانسان لفظا مرفوع فاعلی (من سلم یه متعلقدر (سوء مجروردر من ایله برامز
دیمکدر (نفسه اضافتی لامیه در (و ضمیر انسانه راجعدر (فن سوء لبس یسلم یه متعلقدر (و فاعل رورت
وزن ایچون لبس یسلم دن نقل اولمشدر (سوء ظن المدعی لامیه در (لبس یسلم جواب شرطدر
(محصول بیت) اگر انسان برامز نفسندن سالم اولوب قورتلور ایسه لیکن مدعینك سوء
ظندن سالم دکلدر یعنی انك دینندن قورتلور (بیت) شاید پس کار خویشتن بنشستن *
ایکن توان زبان مردم بستن (شاید بونده دیمکدر دیمک اولور (پس کار خویشتن لامیه در
(زبان مردم لامیه در (محصول بیت) ممکندر کیمسه جمع مناهی و نامشروع ایشلردن
فارغ اولوب کندی ایثی اردنده اوتور مق یعنی سلامتله کندی حاله مشغول اولوق لیکن
خلقك دللرینی بعلوق ممکن دکل زیر اخلق هر کسك غیبینی ایلر ایسه حتی انبیا و اولیا به ودخی
خدایه ده نیجه افتزال ایدرلر (حکایت) طوطی را باز آغی در قفس کردند طوطی از قفس مشاهده
او مجاهده می برد و می گفت این چه طلعت مکروهست و هیئت ممقوت و منظر ملعون و شمائل
ناموزون یا غراب البین یا لیت بینی و ینك بعد المشرقین (طوطی باه ثانی حرف وحدتدر (و را اادات
مفعول (همزه بی حرف وحدتدر دین غلط سولش زیر ابونده همزه یوقدر و اولد یغی تقدیر چه
همزه هر زوحدت افاده یلر (با حرف مصاحبت (زانغی یا حرف وحدت (در حرف صله
(قفس قوش حبس ایده جک نسسه (عرب صاده و عجم سینه استعمال ایدرلر (قفس مشاهده
مصدرك مصدره اضافتدر حاصلی لامیه (قفس قافك ضمیمه نقبض حسندر چر کتلك
معناسنه (مشاهده مفاعله بابتد ن مصدردر کورمک دیمکدر (مجاهده ده مصدر مفاعله در
زجت معناسنه (طلعت مکروه بیانیه (هیئت ممقوت بیانیه (هیئت صورتدر (و ممقوت مفعول
(و منظر ملعونده بیانیه در (منظر بونده روی معناسنه در (و ملعون قبولدن بعید یعنی نامقبول
(شمائل ناموزونده بیانیه در (شمائل جمع شمائل در اخلاق دیمکدر (یا غراب البین یا حرف ندا
(غراب البین خطیب حکایه سنده تفصیلی کچدی (یا لیت یا حرف ندا منادی محدوفدر یعنی
بر غراب البین تقدیر او انور (لیت حرفدر خروف سته دن (بینی مقدم خبری (بعد و آخر
اسمی (یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه (ینك ظرفیتله منصوبدر (و کاف ضمیر مخاطب
محلا مجرور مضاف الیه (بعد بانك ضمی و عینك سکون یله مصدردر ابر اقلوق معناسنه (مشرقین لفظا
مجرور مضاف الیه بعددر (مراد بعد المشرق من المغربدر تغلب طریقه مشرقین دیمش
یا خود مراد مشرق صیف و مشرق شتالوله (پس تغلب اولمز یا لیت بینی و ینك بعد المشرقین
قرآندن مقتبسدر (محصول ترکیب) بر طوطی بی بر قرغه ایله قفسه حبس ایلدی بر طوطی قرغه
قفس مشاهده سندن یعنی چرکن کور بنشندن زجت ایلدردی یعنی زجت و مشقت چکردی
و دیدی بونه مکروه یوزد و صورت مغضوبدر یعنی شکن کورن غضبه کاوردخی ملعون
نظرگاه و سیرانگاه درونه ناموزون اخلاق و اطوار صاحبدر یا فراق قرغه سینه او ایدی بنم ایله
سنگ ارامزده مشرقله مغرب مابینی مقداری ابر اقلوق او ایدی یعنی نه او ایدی سنگه هرگز

رد شعی

بواسمه بیدق (قطعه) علی الصباح بروی توهر که برخیزد * صباح روز سلامت برومساباشد (روی نولامه در) صباح روز سلامت لامیه در (مسابک فتحیله اخشام معناسند در) (محصول بیت) صباح وقتند هر کس که سنک یورکله قالقه یعنی دوشکندن قالقه قدقه سنک یوزیکه ناظر اولوب بقه سلامت کونک صباحی اول کیمسه به اخشام اولور حاصلی کونی ماتم کونی کبی سیاه اولور (بداختی چرتودر صحبت نو بایستی * ولی چنانکه نوی درجهان بجاباشد) (بداختی بدیخت دیمکدر) (و یا حرف وحدت) صحبت نولامیه (بایستی بایست یانک کسر یله فعل ماضی مفرد غائبه در) (و یا حرف حکایه) ولی ولیکن دن مقصود در (که حرف بیان) (نوی یاه ثانی ضمیر خطا بدر) (محصول بیت) سنک صحبت کده بر سنک کبی بدیخت قاره صورتلی کرک ایدی اما شو بلاکه سنسین یعنی سنجین جهاند فنده اولور یعنی سکا بکزر بد شکل جهاند بولمناز (بویتلرک اولند) قطعه برینه بیت یا زانلر نادانلق کو سترمشلر (عجبر آن که غراب از محاورت طوطی بجان آمده بود و لا حول کلان از کردش کتی همی ناید و دستهای تغابن

رد این سید علی
و سروری

بریکر کر همی ماید و میگفت این چه بخت نکو نیست و طالع دون و ایام بوقلمون لایق قدر من آستی که بازاغی بر دیوار باغی خرامان همی رفتی) (عجبر ترادات تفضیل در) (محاورت مفاعله بایندن مصدر در قومه شایق معناسنه بعضی نسخده نقطه سز و واقعدر) (محاورت مصاحبت معناسنه ینته مفاعله مصدر یدر) (لا حول کلان لا حول ایدرک یعنی لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم دیرک) (کردش کتی لامیه) (کردش اسم مصدر در دوشد دیمکدر) (کتی جهان جهانک دوشندن یعنی روزگارک تغیر و تبدلندن) (دستهای تغابن بیانه تغابن تفاعل بایندن مصدر در زبان کورمک) (بخت نکون بیانه یعنی باشی آشغی طالع و الحق بخت) (و روزگار بوقلمون یعنی دوراو دورلو رنگره کبر ایام) (زیرا بوقلمون بر قوماشدر که انواع الواندن کورینور حاصلی متغیر و متبدل ایام دیمکدر یعنی عالم هر کون بر صورت کوستر) (لایق قدر من لامیه در) (آستی یا حرف حکایه) (که حرف بیان) (یا حرف مصاحبت) (زغی یا حرف وحدت) (دیوار باغ لامیه) (و یا حرف وحدت) (خرامان صفت مشبهه صالنه رق دیمکدر) (همی رفتی نسخده خارجا بویله در لیکن قیاس همی رفتم ایدی زیرا همی و یا بیکسیده حکایت حال ماضی افاده ایدر مکر که با محض تا کید ایچون کلاش اوله) (یا حرف تنی در دین سولاش فتأمل) (محصول ترکیب) عجبرک اولدر که غراب طوطینک محاورتندن جانندن بیرا اولمشیدی و لا حول دیرک کردش کتیدن ایکنردی و زبان اللری بر بویله اوار ایدی و سو یلردیکه بونه بدیخت نکوندر یعنی باشی اشاغه بختدر و نه طالع دوند یعنی الحق طالعدر و نه ایام بوقلموندر یعنی نه متغیر و متبدل احوال روزگاردر بنم قدرمک لایق اول ایدیکه بر زاغله بر باغک دیواری اوزره صالزق کتیدیم یعنی سکه سکه کزیدیم (بیت) پارسارا بس این قدر زندان * که بود رطوبله زندان (پارسارا ادا صله) (بس بتر دیمکدر) (طوبله زندان لامیه طوبله دن مراد دیزی و صرا معناسیدر بعضی نسخده در طوبله برینه هم طوبله واقعدر) (محصول بیت) عابده بومقدار زندان کافیدر که زندان له هم صحبت و هم مجلس اوله و یا بختلنده مجلسلرنده اوله) (زندای اکثر طائفه مباحیلرده استمهال ایدر اما اشعارده باده نوشلردن ککایت ایدر) (ناچه کاه کرده ام که روز کارم بعقوبت ان در سلاک صحبت چنین ابلهی خودرای و ناخس بافه درای بچین بند بلا مبتلا کرده است) (ناپوک کبی برده عجبامعناست در) (بعقوبت آن یا حرف سبب و اضافت لامیه در) (سلاک دیزی و دیزی ایلکی) (صحبته اضافت لامیه در) (چنبدده بویله در) (و طوطی به اشارتدر) (ابلهی یا حرف وحدت) (خودرای وصف ترکیبدر کندی فکر لی یعنی کندی فکر بویله

رد شعی

عامل او اوب کیمسه فکر بویله عامل اولمیا نه دیلر) (ناحرف نفی) (جنس معروف) (یافه کلام لغو یعنی زایدشوز دیمکدر درای ده بومعنا به کلور ایکبسی ترکیب اولامه لینه کلام لغو معناسنه کلور لکنه کال اسمعیل بیوردر) (بیت) زبس که می بکذاردم زغصه ورنج * بچان رسیدم ازین شاعر ان یافه درای) (و عبارت خورشید عبارتی کبیدر که خورشید هر برسی مستقلا کونشه اطلاق اولور کن ایکبسی ترکیب ایدوب ینته کونشه اطلاق ایدرل فندبر) (بس ناخس یافه درای بیانه) (بچین یا حرف صله) (بند بلا بیانه) (محصول ترکیب) عجبانه کاه ایشلم که روز کار بی انک عقوبتی سبیله بونجیلر بر خودرای و ناخس یافه درای ابلهک صحبتی سلکنده یعنی مجلسی دیز یسنده و صحبتی صراسنده بونجیلر بلا بندینه گرفتار ایشلدر (درای بونده جرس معناسنه در) (یعنی دوه وقار چای دین زاند سو یلشدر) (قطعه) کس نیاید بیای دیواری * که بران صورت نکار کنند) (یا حرف صله) (پای دیوار لامیه دیوار دیزی دیمکدر) (و یا حرف وحدت) (که حرف تعلیل) (آن اسم اشارتدر دیوار) (صورت ناه ثانیه ضمیر خطا بدر) (نکار بونده نقش معناسنه در) (کشد فعل مضارع جمع غائبدر) (محصول بیت) بر کیمسه دیوار دینه کلز که اول دیوار سه سنک شکل و صورتی نقش ایدر) (یعنی زیاده بد شکل اولد ایچون سنی بریده کیمسه نقش ایلز) (کرتادر بهشت باشد جای * دیگران دوزخ اختیار کنند) (محصول بیت) اگر سنک برک جنتده اولور سه یعنی مقامک فردوس برین اولور سه غیر یلرد دوزخ اختیار ایدرل سندن زیاده نفرت ایراد کلرندن (این مثل بدان اوردم تابدانی که چندان که دانارا زنادانی نفر تست صد چندان نادانرا از دانا و حناست) (مثل ممک و ثانک فتحه ل بویله مثال معناسنه در) (بدان یا حرف سبب انکیچون دیمکدر) (ناحرف تنبیه) (بدانی فعل مضارع مفرد مخاطب بویله سین دیمکدر) (که حرف بیان) (محصول ترکیب) حضرت شیخ بیوردر که طربله زاغ مثالی انکیچون کتوردم ناکه بویله سین که اولقدر که دانانک نادانندن نفرت و بیزارانی وارد ر یوز اولقدر نادانک دانان و حشتی و تجنی وارد) (قطعه) زاهدی در سماع زندان بود * زان میان گفت شاهد بلخی) (زاهدی یا حرف وحدت) (سماع ساز آوازی و انسان نعمانی) (رندانه اضافتی لامیه در) (شاهد بلخی بیانه) (محصول بیت) زندان محاسنه بر زاهد و اراید یعنی صحبت بویله داخل ایدی اول رندل ارا سندن بلخ شهرندن بر محبوب زاهده دیدی) (کرملولی زمارش منشین * که ترهم در میان ما تلخی) (ملولی یا ضمیر خطاب) (منشین فعل نهی مفرد مخاطب) (که حرف تعلیل) (میان مالا میه) (تلخی یا ضمیر خطاب) (محصول بیت) شاهد بلخی زاهده دیدی اگر بز و سماعزدن ملول ایسک ترش رو و منفیض او توره زیر اسنده بزم ارمزده آجی سین یعنی سن بزدن نقد ملول ایسک زندان یوز اولقدر ملول) (رباعی) جمعی چو کل ولاله بهم پیوسته * نوهیرم خشک در میانشان رسته) جمعی یا حرف وحدت بر جاعت) (یعنی بر قوم) (بهم پیوسته بری برینه اولاشمش و قرشمش) (نوزاهده خطابدر) (هیرم خشک بیانه هیرم اودون و خشک قوری اودون دیمکدر) (میان نشان مبالک نوئی ضرورت وزن ایچون ساکن قلندی) (قیاس مفتوح اولقدر زیر ضمایرک ماقبلی مفتوح اولور) (رسته تمش دیمکدر) (خشک لفظندن ورسته دن یاه خطابدر حذف اولمشدر) (اصلنده خشکی ورسته در) (محصول بیت) بر جاعت کل ولاله کبی بری برینه قرشمش و اولاشمش یعنی کلا اتحاد ایله متحد اولمشلر سن قوری اودون سین انلرک ارا سنده تمش و یا تمش سین جمعی لفظنه هده جاعه و یوز بر جاعتدر دیو تقدیر ایدرلر زاند ایشلر) (چون باد مخالف و چوسرمانا خوش * چرن برف نشسته و چون یخ بسته) (مخالف) (وناخوش) (ونشته) (و بسته عبارت بویله یاز یاه خطاب تقدیر

رد سروری

رد شراح جیها

اولنور که حل صحیح اوله (رف قار) بخ بوزدیمکدر (و بسته بونده طوکش معانسته در (محصول بیت)
 نوییت تمه مقول شاهد بلخید رای زاهد سن بزم ارام زده باد کی مخالف سین وصفوق کی ناخوش سین
 وفار کی اوتور مشین وقرار ایلش سین که قالمق بلز سین و بوز کی طوکش سنکه جزلمک بلز سین
 حاصلی ارام زده هیچ برو جهله حظک یوقدر (بویکی بیتک اولنده باعی بر پنه مثنوی یازانلراوزان
 شعری عجب تبع ایلش (حکایت) رفیق داشتم که سالها باهم سفر کرده بودیم و نان و نمک خورده
 و بی کران حقوق صحبت ثابت شده آخر بسبب نفی اندک ازار خاطر من رواداشت و دوستی
 سیری شد و این همه از هر دو طرف دلبستگی حاصل بود بحکم آن که شنیدم که روزی دو بیت
 از سخنان من در جمعی همی گفتند (رفیق) (ونفعی) (بازی حرف وحدت) (ودوستی باسی
 حرف مصدر در (سپری سینده ضمه و کسر جائز) و باء غنیمده فتحه و ضمه ایله دو کلمه معانسته
 (سپری شد و کندی دیمکدر) (دلبستگی یا حرف مصدر) (و کاف عجم هاء رسمیدن بدل کلمه در
 (دلبسته کوکلی بغلی وصف ترکیبی اقسامند در (سخنان) (الف و نونله جمعی شاذ در (جمعی
 یا حرف وحدت) (همی گفتند سوبلریدی) (یعنی او قورلیدی) (محصول ترکیب) بر بولد ایشم و ارایدی
 بویله رفیق ایراد ایلدیکندن ظاهر در که محبوب ایش (که حرف رابط صفت) (یلارله بیله
 سفر ایلش ایدک و نوز اتمک ایش ایدک و نهایی یسز حقوق صحبت ثابت اولش ایدی آخر الامر
 برازا حق فائده سببیله بنم خاطر می انجتمکه جائز طودی یعنی روا کوردی و ارام زده اولان دوستلق
 تمام اولدی و بونک بیله یعنی دوستلق تمام اولغله بنه ایکی جانبدن ارتباط قلب حاصل ایدی یعنی
 بتندنه اندنه علاقه قلب و ارایدی اول سببیله که ایشتم بر کون بنم سوزلردن بر مجلسده
 بویکی بیت او قورلیدی (قطعه) نکار من چودر آید بخنده نمکین * نمک زیاد کنده جراح
 ریشان) نکار من لایمه محبوس من دیمکدر (بخنده یا حرف مصاحبت و یا حرف صله) (نمکینه اضافی
 بیانیه) (یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید و کاف عجمی دینلر زیاده عجمیک ایلش (بر حرف
 صله) (جراح جمیک کسر بیله یاره معانسته در (ریشه یاره معانسته در (پس شی نفسنه ضاف
 اولنر ایدی بر مضاف محذوف در جراحتهای ریشان در با خود جراحته عاشقان دل ریشاند
 علی کل حال حل کلامه بر مساع پیدا ایلک کرک (ریشک الف و نونله ایله جمع اولغی شاذ در
 (محصول بیت) بنم نکارم چونکه خنده نمکینه یعنی مقبول و شیرین خنده ایله و یا خنده به
 کله یاره یور کلمه یاره سنه توزی زیاده ایدر یعنی تو ز سبب یاره لینی نازه ل حاصلی دل ریش
 عشاق یاره لینی بیکلر یعنی محبتلرینی و شور و شغبلرینی زیاده ایدر دیمکدر توز سبکدن مراد
 زیاده اضطراب و رمکدر معلوم اوله که نمکله ریش ذکر ایشعار عجمده جوق واقع اولور
 بعض شراح جراحته دل ریشان تقدیر ایلش صحت معنی ایچون و بعضی تقدیر احتیاج یوق
 زیرا ریش باش بارتدر دیمش پس بنه محذور باقی وردک هیچ فائده سی اولمیدی (چه بودی ارسر
 زلفش بدستم افادی * چو آستین کریمان بدست درویشا) بودی یا حرف حکایه (ارا کردن
 مخفدر (سر زلف لایمه و ضمیر نکاره راجع در (افشادی یا سیده حرف حکایه در (آستین
 کریمان لایمه در (یا حرف صله) (دست درویشان لایمه) (محصول بیت) نه اولیدی
 نکارک زانی اوجی بنم الیه دوشیدی کر بملرک یکی درویشلرک الیه دوشیدی کی حاصلی نه اولیدی
 وصاله دست رس بولیدم دیمکدر (طائفه دوستان نه بر لطف این سخن بلکه بر حسن سیرت
 خویش کواهی داده اند و هم دران میان مبالغه کرده و رفوت صحبت قدیم ناسف خورده و بخطای
 خویش اعتراف نموده معلوم کردمکه از طرف او هم رغبت هست این بیتها فرستادم و صلح
 کردم) (طائفه دوستان بیانیه) (طائفه نک همزه سنی وحدت ایچون طوئان ایکی و جهله

ردا بن سید علی
وسروری

ردا بن سید علی
وسروری
مطله

ردا سروری

خطا ایلش بریسی اولدر که همزه انده اضافت ایچوندر بر یسیده اولدر که وحدت ایچون
 منصو ص اولان یاد همزه دکلدر (نه بر لطف این سخن بیور دینی تواضع و هضم النفسه
 طریقه در والا کلامنده اطافت و صفا مقرر در (حسن سیرت بیانیه) (و خوب شد اضافت
 لایمه در کواه کاف عجمک ضمیمه شاهد معانسته در (یا حرف مصدر) (فوت فالت فحی و واولک
 سکونیه مصدر در نصر بایک اجوف و او یسندن بر نسنه بی حکم معانسته (صحبت اضافتی لایمه
 (وقدیمه بیانیه) (تأسف تفعل بایندن مصدر در غصه معانسته) (از طرف او هم رغبت هست
 (از طرف او هم عبارتندن مفهوم اولان اولدر که حضرت شیخنده رغبت و ارایش (فرستادم
 فعل ماضی متکلم وحده کوندرم دیمکدر (محصول ترکیب) (دوستلر طائفه سی بوسوزک اطافت
 و صفا سنه دکل بیلکه کندیلرک حسن خلقه شهادت و بر مشلر اول رفیق انلرک ارا لنده دخی مدحده
 مبالغه ایلش و صحبت قدیمک فوته نأسف و غصه یش و کندیلرک خطا سنه اعتراف کوسترمش
 معلوم ایلدیمکه انک جانبدنده بکار رغبت وارد بر بولیکچیک بیلری کوندرم و صلح ایلدم (قطعه)
 نه مارادر میان عهد وفا بود * جفا کردی و بد مهری نمودی (عهد وفا مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر وفادار لغه عهد یعنی قول و قرار وفایی عهده عطف ایدنر معنایه و اصل دکلر ایش
 (بدمهر وصف ترکیبدر الحق محبتی دیمکدر و یا حرف مصدر) (نمودی فعل ماضی مفرد مخاطب
 کوسترک دیمکدر (محصول بیت) استفهام انکاری طریقه بیور بزم سنکه ارام زده وفادار لغه
 عهد مر بوقیدی یعنی و ارایدی حاصلی بری بر بزم وفادار اوله و زد بوعهد ایلش ایدک جفا ایلدک
 و محبت سیرلک کوسترک یعنی ترک محبت ایلدک بعض نسخه ده مارا بر بنه یارا واقعدر ندا طریقه
 (یکبار از جهان دل در تو بستم * ندانستم که بر کردی بزودی) (یکبار کلیا و براوغوردن دیمکدر
 (در تو در حرف صله) (بر کردی بر حرف تأکید) (کردی کاف عجمک فتحیه فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 (کردیدندن و نمک معانسته یعنی رجوع ایلک) (بزودی) (یا حرف مصاحبت) (یا حرف مصدر در تیر لکله
 دیمکدر (محصول بیت) براوغوردن کوکلی تمام جهاندن سکا بغلدم بیلدم که تیر لکله بنم مهر و محبتدن
 دونوب رجوع ایلچیک حاصلی سنک بویله علی القور بندن اعراض ایلچیک بلسم براوغوردن
 سکا کوکلی بند ایلدم (هنوزت کرسر صلحت بازی * کران محبو بتر باشی که بودی) (هنوزت
 تاضمیر خطاب) (سر سودا و هوا معانسته در صلحه اضافت لایمه در (باز بونده کرو معانسته در
 (و آئی فعل امر مفرد مخاطبدر کل معانسته بازی کرو کل معانسته در ایچکی کره کرو کل دیمکدر
 بعضیلرطن ایلدیک کی (کران که حرف تعلیل) (ازان اشارتدر اولکی حاله) (محبو بتر اادات
 فضیل محبورک دیمکدر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولاسین دیمکدر) (که حرف بیان
 (بودی جائزدر که فعل ماضی مفرد مخاطب اوله) (و جائزدر که اادات زمانیه اوله) (محصول بیت)
 ای جانان الان اگر سنک صلح سودا و هوسی و ارایسه یعنی صلحه مبلک و ارایسه کرو کل یعنی
 بزندن نفرت ایدوب قاچمه تا کیم محبورک اولاسین که اولده اولدک ایدی و یا که اولده ایدک
 سر صلحک معناسنی اگر سنک صلح باشی و ارایسه دین باشن خطا ایلش که اندن زیاده اولماز
 (حکایت) یکی رازنی صاحب جمال بود در کذشت و ما در زن پیر فرتوت بعلت
 صدق در خانه نمکین بماند مرد از محبورت او بیجان رنجیدی و بحکم صدق از محبورت او
 چاره ندیدی ازین طائفه گفت چه کونه در فراق یا رعن بزگفت نادیدن زن بر من چنان
 دشوار نمی آید که دیدن مادر زن) بعض نسخه ده زن صاحب جمال واقعدر اضافتله قیاسده
 بویله اولمقد (در کذشت یکیدی یعنی فوت اولدی دیمکدر) (مادر زن قین انا) (پیر فرتوت
 بیانیه و صفت مادر زن در افرتوت بونامش دیمکدر) (یا حرف مصاحبت) (علت صدق لایمه

ردا شراح جیعا

ردا سروری

ردا سروری

صداق صادق فتنی و کسر یله کابین دیمکدر بعض نسخه ده بعثت کابین واقعدر محاورت
مصاحبت معناسنه در و مجاورت جیم ایله قو کسلیق دیمکدر (چاره درمان دیمکدر چاره لغزیده
شایددر دین مقام بیانده ابهام ایلمش) یکی ازین طائفه یعنی اولیلردن بری (دوستلردن بری
دین بطنلر ایش) چه گونه یاضمیر خطاب (وهمزه حرف توسل همزه خطاب ایچوندر دین
قابل خطاب دکل ایش) دشوار مشکل (محصول ترکیب) برینک بر صاحب جلال خاتونی
وار ایدی فوت اولدی و بر بونا مش قین انا کابین علتیه یعنی سببیه کسینک خانه سنده ممکن
و ثابت قالدی کیشی انک مصاحبتدن جائله ریجیده ایدی یعنی زیاده ایچونوردی و کابین
سببیه یله اولمه دن چاره کورمزدی (یعنی مهرینی ادا ایده مد بکندن بالضروره یله اولمه
اختیار ایدردی اولیلردن بریسی برکون دیدی یار عزیزک فر اقلنده نجه سین اول کشتی دیدی
خاتونمی کورمک بکا اولقد ر کوچ کلزم که اناسنی کورمک (یعنی اناسنی کورمک آتی کورمکدن
مشکل کور) یعنی فراق جانان بکا اولقد ر دشوار کلزم که وصال اغیار (مثنوی) کل بتاراج
رفت و خار بماند * کنج برداشند و مار بماند) باحرف صله (و تاراج یغما) (محصول یت)
کل یغمایه کندی یعنی کلی دیو شر د یلر و دیکن رنده قالدی کچی یعنی دینه بی قالد ر دیلر
و مار رنده قالدی مشهوردر که دینه بی قرق ییلدنصکره بلان تصرف ایدر بو کلام اکا کوره در
(دیده برتارک سنان دیدن * خوشتر از روی دشمنان دیدن) دیده دیدنک مقدم مفعول صریحیدر
و برتارک غیر صریحی (تاریک هر نسنه نك دپه سنه دیرلر سنانه اضافت لامیه در) (محصول یت)
کوزی دهرن اوچنده (یعنی دپه سنده کورمک دشمنلر بوزنی کورمکدن خوشتر قدر یعنی
بکر کدر) (واجبست از هزار دوست برید * تابیکی دشمنت نباید دید) برید مصدر معناسنه در
تا حرف تعلیل (دشمنت تاضمیر خطاب) (دید مصدر در دیدن معناسنه) (محصول یت) بیک
دوستدن کسلیک واجیدر بردشمنی کورمک ایچون حاصلی بیک دوستدن کچمک کرک نا کیم
بردشمنی کورمه سین دیمکدر (حکایت) یاد دارم که در ایام جوانی کذر داشتم بکوی
و نظر باماه روی در تموزی که حرورش آب دهانرا بخوشا نبیدی و سمو مش مغز
استخوان بچو شایندی از ضعف بشریت تاب آفتاب هجیر نیا وردم التجا بسایه دیوار
کردم مترقب که کسی زجت حرتموز ازمن بردابی فرو نشاند ناگاه از تاریکی دهلیز خانه
روشنایی دیدم یعنی جالی که زبان فصاحت از بیان صباحت اوجاز بماند چنانکه در شب
تاریک صبح براید یا آب حیات از ظلمات بدر آید قدسی برف آب دردست و شکر دران ریخته
و بعرق بر آمیخته ندانم که بکلا بش مطیب کرده یا فطره چند از کل رویش دران چکیده فی الجمله
شراب از دست نکاریش بر کرفتم و بخوردم و عمر گذشته از سر کرفتم) یاد دارم خاطر مدده در (که حرف
بیان) ایام جوانی باحرف مصدر (کذر داشتم کذر طوژدم یعنی کچردم) (بکوی با از معناسنه در
و باحرف وحدت) (وکوی کاف عربک ضمیمه محله دیمکدر) (باحرف صله (ماه روی وصف ترکیبی
مقصود بودر که جوان ایکن دلبری محله سنه ملازمت ایدوب دوشد کجه جاناتی سیر ایدر مش
(تموز نوروزی اوزره بازک اوزره آیدر که اول آیینک آدی حز براند رو اوزره آیینک آدی تموز در
واوچینسک آب در که آغستوس در پس تموزی آغستوس ایله بیان ایلین یلک اون ایکی آینی بیلر ایش
بعض نسخه ده ایام تموز واقعدر اضافه (که حرف رابط صفت) (حرور کجه ایله اسن استیجق بل
شین ضمیر تموزه راجعدر) (آب دهاندن مراد تو کرک واغز یار بدر) (بخوشا نبیدی باحرف حکایه
قروردی دیمکدر و الف ونون ادات تعدیه در زیر خوشبیدن لازمدر که فرومقی دیمکدر
بخوشا نبیدی یازوب نون و جمله ونون نافیه نك فحبله قید ایلین و محلاک معناسنی صحیح و بره نك

رد سروری
رد شعی
رد شعی

رد شعی

رد ابن سید علی
و سروری

قصصی خدا یلور انجق (سموم کوندزاسن استیجق بلدر و شین ینه تموزه راجعدر) (مغز استخوان
لامیه در مغز ایلک و بیلی) (واستخوان همزه نك و نالک ضمه ل یله و اوور سببیه ککدر) (بخوشا نبیدی
باینه حرف ناکید) (و باحرف حکایه فایندردی دیمکدر الف ونون بیه ادات تعدیه در) (ضعف
بشریت لامیه) (تاب آفتاب هجیر لامیه لدر) (تاب بونده طاقت دیمکدر) (و هجیر غایتله استیجق زمانک
کون اوزره سنه یعنی نصف نههار ینه دیرلر) (نیاوردم کتور مدم یعنی زیاده استیجغه تحمل
کتوره مدم) (التجاف تعال باندن مصدر در صغغق معناسنه) (باحرف صله) (سایه دیوار لامیه
و باحرف وحدت بر دیوار کولکه سنه دیمکدر) (مترقب تفعیل باندن اسم فاعلدر منتظر معناسنه
(که حرف بیان) (کسی باحرف وحدت) (زجت حرتموز لامیه در تموز استیجغینک زجتی
(بر دابی باحرف مصاحبت) (بر دآب صفوق صو) (و باحرف وحدت) (فروادات ناکید) (نشاند
فعل مضارع مفرد غائب سو بندره دیمکدر زیرا نشاندن مشترکدر اغچ دیکمکه سو بندرمک
بیشده (ناگاه خفا دیمکدر) (تاریکی دهلیز خانه لامیه لدر) (تاریکی قراکلی) (باحرف مصدر
(وهمزه اضافت ایچون کلشدر دین افترا ایلمشدر که بونده همزه یوقدر) (دهلیز سوقاق قیوسبیه
او قیوسنک ارالغنه دیرلر) (خانه باحرف وحدت) (وهمزه حرف توسلدر) (روشنایی بر آیدنلق یعنی
جالی) (باحرف وحدت) (بعض نسخه ده یعنی عبارتی یوقدر) (پس جلال بدلدرد و روشنایدن
(که حرف رابط صفت) (زبان فصاحت بیاندرد) (بیان صباحت ده بویه در) (صباح جلال
و حسن معناسنه در) (بر آید طالع ایلایه دیمکدر) (بر آید حقیقه دیمکدر) (قدسی باحرف وحدت
(برف آب فالک سکونیه قارلی صودیمکدر ترکیب منجی قبیلند ندر) (وصف ترکیبی دینلر خطا ایلمشدر
(مطیب اسم مفعولدر تفعیل باندن کوزل قوقولی نسنه) (باحرف عطف) (قطره چند بیانیه و یا خود
اضافته حکم اولمیه) (و یا حرف وحدت) (وهمزه حرف توسل اوله بواولی در اضافتدن) (چکیده
بونده طاهر زرمش معناسنه در) (دست نکار بی بیانیه نکارین آفته منقش دیمکدر پس حقیقه منجول
اولور سده شریتی کتورن نسوه جنسی اولقی کرک واکر کوزل و مقبول الدن عبارت ایه محبوب جنسی
اولقی ممکندر) (بر کرفتم قوردم یعنی الدم) (بعض نسخه ده بستدم واقعدر فعل ماضی متکلم وحده
الدم دیمکدر) (بخوردم بونده ایچدم دیمکدر) (از سر کرفتم باشند طوژدم دیمکدر یعنی استیغاف ایلدم
(محصول ترکیب) یاد مدده در کیم جوانلق زمانده بر محله به ملازمت ایدردم یعنی بر محله ده جوان
سو ردم دخی محله سنه واروب اتی سیر ایدردم یعنی جلال پر کالنه نظر ایدردم بر تموز آینه که
انک حروری آب دهانی کال حرارتدن قوروردی و سمو می کولک ایلکنی زیاده استیجغدن
قینادردی ضعف بشریتدن هجیر آفتابنه طاقت کتوره مدم پس بر دیوارک سایه سنه صفندم
یعنی پناه ایلدم مترقب و منتظر اولد یغم حالده که بر کیمسه تموز حرارتنی و شدت زجتی بندن بر صفوق
صوبیه سو بندره یعنی ازاله ایلایه ناگاه براوک دهلیزی قرا کلغندن بر آیدنلق کوردم یعنی بر جلال که
زبان فصاحت انک کوزل لکی و حسن بیاندن عاجز قالور شویله که قراکلی کجه ده صبح طلوع ایلایه
و یا آب حیات ظماندن چقبوب ظاهر اوله بر قدح قارلی صوالنده واکاشکرد و کش حاصلی قارلی شکر
شر بنندن عبارتدر و عرقله قرشدرمش یعنی کل صوبی فاتمش بلزم که شریتی نفس احرده
کلابله می مطیب ایلمش بوخسه زمان استیجغدن بر نیجه قطره یوزی کلندنی اکا طاهر زرمش ایدی
حاصل کلام شربانی انک دست نکار یزند آلدن و ایچدم و کچمش عمری ینه باشند طوژدم (یعنی
تازه عمر کسب ایلدم) (یت) ظما بقلی لایکا د بیهغه * رشف الزلال و لو شربت بخورا
ظما الف مقصوده ایله عطش و زنی و معناسی اوزره (باحرف ظرف مقدر حاصل کله سنه متعلق
(قلبی یاضمیر متکلم متعلق و متعلق اعرابدن محلا مر فوع خبر مبتدأ در که ظما در) (وظما نکره

رد شعی

رد ابن سید علی
و سروری

موصوفه در (تقدیری ظماً شدید در) (لایکاد افعال مقاربه دندرقرب اولماز دیمکدر) (یسغ فعل مضارع مفرد مذکر غائب افعال بایندن) (وضمیر مذکر ظماً نه راجعدر بزیله دیمکدر یعنی تسکین ایدوب کیدر مز دیمکدر) (رشف الزلال لامیه یعنی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (رشف رانک فحی و شبنک سکونیه برنسنه بی صورمقدر) (مثلاً انجیر وارمود صورمقی کبی رشف لفظ امر فوع یسغ به فاعلدر رشتی سر پندی ایله تفسیر ایلین رش ایله رشتی فرق ایلاز ایش (واوادات وصل لایکادیه متصل) (شریت فعل ماضی نفس متکلم وحده در علم بایندن) (بحور جمع مجرد در دکرلر دیمکدر) (محصول بیت) (قابله بر عظیم و شدید عطش) (یعنی تشنه لک حاصلدرانی سو بندروب ازاله ایله) (یعنی کسرایله که قرب اولماز) (حاصلی اول عطشی بندن کیدر مک ممکن دکل صافی صوبی صوره صوره ایچمک صافی صودن دکرلریده ایچسم) (عطشی کسرایله که رشتی تعیین ایلدی زیر صوبی صوره صوره ایچمک صوسراخی قاندر اغندر نکه ضرب مثله واردر ارشف انقسع دیو یعنی صوره صوره ایچمک عطشی ارتق کسرایدر دیمکدر) (قطعه) (خرم آن فرخنده طالع را که چشم بر چنین روی او فتد هر بامداد) (خرم خاء معجه نك ضمه وراه مهمله نك فتحیه و تشدید ایله شاد یعنی شن دیمکدر که فرح فلك فحی و رانک کسری ایله صفت مشبهه معناسنه مستملدر و گاه تزیئه اول منوال اوزره یعنی راسته و پاک معنا سنه) (فرخنده فلك و خاك فتحه لریله مبارک دیمکدر) (طالع و صف ترکیبدر) (خرم شاد معناسنه اولدیغی تقدیرجه راحرف زائد اولور) (اماء معنای مصدر بی متضمن اولسه راحرف تخصیص اولور) (که حرف رابط صفت) (چشم مصراع ثانی به هر هوند تقدیری چشمش در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی چشمک می ضرورت وزن ایچون فقط اولماز دینلر زائد سو باشلر) (اوفتد و اوایله دوشه دیمکدر) (بامداد بونده صباح معناسنه در) (محصول بیت) (سعادت و سرور اول مبارک و قوتلی طالعی کیمسه نك در که انک چشمی بونجیلین رویه دوشهر صباح) (یعنی دولت و سرور هر صباح یوزنی کورنکدر و یوزینه بقانکدر) (مستی می بیدار کرد نیم شب) (مستی ساقی روز محشر بامداد) (مستی می لامیه در) (بیدار باء عربک کسریله او یانق دیمکدر) (نیم شب اضافت فی معناسنه در نصف الایله در دیمکدر) (مستی ساقیده لامیه در) (روز محشرده بویه در) (بامداد ابرته دیمکدر) (محصول بیت) (شرابک مستی یعنی خردن سرخوش اولان نصف الایله بیدار اوور یعنی هشیار اولور سرخوشلقدن آیلور اما ساقینک مستی محشر کوننده طکله یعنی محشر کونینک صباحی آیلور) (حکایت) (سالی سلطان محمود خوارزم شاه باخطای برای مصلحتی صلح اختیار کرد بیجامع کاشغردر آدمم پسری دیدم در خوبی بغایت اعتدال و نهایت جلال چنانکه در مثال او گفتند) (سالی یا حرف وحدت) (محمود خوارزم شاه بیانیه بواول سلطان محمود در که هولاکوایله محاربه ایدوب انده شهید اولدی) (یا حرف مع) (خطادن مضاف محذوفدر ملک خطا دیمکدر اول زمانده خطا وختن کافرستان ایدی) (خطا فتح خایله در کسر خایله خطادر) (برای مصلحتی لامیه در بر مصلحت ایچون دیمکدر بو کلام جواب سؤال مقدر در) (گاه سؤال کلدی که اسلام پادشاهی نه ضرورت کافرله صلح اختیار ایلک) (جوابی برای مصلحتیدر قدر) (صلح کردک مفعول اولی) (واختیار تانبسی اول زمانده حضرت شیخ سلطار محمودک استادی و مصاحبی ایش) (و بوشیخک سیاحتی زمانی ایش) (پس حضرت شیخی خطا پادشاهنه ایچلاک طریقیله ارسال ایدر) (کاشغر ترکستان شهرلرندن برینک اسمیدر که طائفه نقشبندیه دن حضرت سعدالدینک شهریدر که حضرت مولانا جامی نك پیر ارشایدر) (وقزلرینک برینی حضرت ملایه و برمش) (و برینی رشتحات صاحبی صفی به قدس الله ارواحهم) (پسری یا حرف وحدت

ردشمی

رد ابن سید علی و سروری

خوارزم ترکستانه بر شهر اسمیدر

یا حرف ظرف (غایت اعتدال و نهایت جلال لامیه لردر) (محصول ترکیب) (بریل سلطان محمود خوارزم شاه خطا مملکتک پادشاهیله بر مصلحت ایچون صلح اختیار ایلدی) (یعنی بنی خطایه ارسال ایلدی که ارالری اصلاح ایلیم) (کاشغر شهرینک بر اولو جامعی واردر که مشهور عالمدر اول شهره واروب قوندقده اول جامعک سیرینه واروب کردم بر پسر کورد م اول جامعه کوزلکده غایت اعتدالده و نهایت جلاله شویله که آنک مثالده دیمشدر در) (نظم) (معلت همه شوخی و دلبری آموخت * جفا و ناز و عتاب و ستمگری آموخت) (معلم مبتدا و ناء ضمیر معناسنه آموخته مقیددر ضمیر منصوب متصل معناسنه) (شوخی بونک کی برلده ابسیحق قنلی دیمکدر مطبوع معناسنه) (یا حرف مصدر در) (دلبری یاسیده بویه در) (آموخت فعل ماضی مفرد غائب متعدی او کردی دیمکدر خبر مبتدا در) (عتاب مفاعله بایک مصدر تانبسی قافیتی و از اریق معناسنه در) (ستم سبتک کسریله ظلم معناسنه در) (وکرادات فاعلدر در جی معناسنه کاردن مخفف) (یا حرف مصدر) (آموخت عین اول) (محصول بیت) (مملک سکاجیجا شوخلق و دلبرلک او کردی) (یعنی سکا همان بونلری او قوتدی جفا دخی ناز دخی ظالمک او کردی) (حاصلی درسکی همان بونلری ایلدی) (و جازدر که بوایکی فعل معنای استفهامی متضمن اوله) (یعنی همان بونلری او کردی هیچ بیچاره شاشقه مزجت او کردیمی دیمک اوله) (من ادا می بچنین شکل و خوی و قدوروش * ندیده ام مکر این شبهه از پری آموخت) (بونده آموخت فعل لازمدر و ایکی سا بقلم متعدی ایدی) (یعنی مشترکد لازمه متعدی بیشده) (روش اسم مصدر در بوریش معناسنه) (مکرگاه معناسنه در) (محصول بیت) (شیخ حضر تلی خطابدن غیبه انتفات ایدوب پیور برین نوع آدمی بونجیلین شکل و خوی و قدوروش واسلوب ایله کورشم) (پس کانه بوناز و شبهه بی پریدن او کرغشدر) (یعنی آدمیده اولما بیجه پریدن او کرغشدر) (بیلراه انده نظم پرینه رباعی بازانلر نظم عجمده عجب متصرفلردر) (مقدمه نحو ز مخشری در دست همی خواند ضرب زید عمرا و کان المتعدی عمرا کتتم ای پسر خوارزم و خطا صلح کردند وزید و عمرو را همچنان خصوصت باقبست بخندید و موادم پرسید کتتم خاک شیراز گفت از سخنان سعدی چه داری کتتم) (مقدمه نحو لامیه در) (وز مخشری به اضافت بویه در) (تقدیری محمود ز مخشری در) (مقدمه دن مراد آموز جدر) (ز مخشیر خوارزم نواحی بندن بر کو یک اسمیدر که کشاف صاحبی اول کیدندر اسمی محموددر) (وز مخشیر زانک و مملک فتحه لریله صفت نسبی در) (همی خواند او قوردی دیمکدر) (ضرب زید عمرا زید عمروی ضرب ایلدی) (و کان المتعدی عمرا و متعدی یعنی اورلش عمرو اولدی) (عمرو را رادات تخصیص) (همچنان آنجیلین دیمکدر) (یعنی اوایکی کی) (خصوصت باقبست بو کلام استفهامی متضمندر خصوصتی باقبستدیمکدر) (مواد اسم مکاندر مجلس کی) (چه داری نك وار دیمکدر) (محصول ترکیب) (مذکور پسرک ز مخشری به منسوب نحو مقدمه سی انده ایدی او قوردی زید عمروی ضرب ایلدی) (حال بو که متعدی و مضروب عمرو اولدی اندن بو ترکیبی ابشید نجه دیدم ای پسر خوارزم و خطا صلح ایلدیله زید و عمرو ک خصوصتی عین اول باقبستدر) (پسر بوسوزدن کولدی و موادم صورتدی دیدم خاک شیراز دیدی سعدی سوزلندن نك واردیدم) (قطعه) (بلیت بنحوی بصول غاضبا * علی کزید فی مقابله لعمرو) (بلیت فعل ماضی متکلم وحده مبنی المفعول نصر بایک ناقص و او یسندن مبتدی اولدم دیمکدر) (یا حرف صله) (بلیت به متعلق) (نحوی اونک فحی و حانک سکونیه بیه انسبت ایله اسم منسوبدر) (تقدیری محوب نحو دیمکدر) (بصول فعل مضارع مفرد مذکر

رد شرح جیجا

آموزج هر نك فتحی و ضمی ایله لغتدر

غائب نصر باینک اجوف واو بسندن جمله و هجوم ایدر دیمکدر فاعلی نحوی به را جمع تحتند
ضمیر در جمله فعلیه اعرابند محلا مجرور صفت نحویدر (مغاضبا مغاعله بایندن اسم فاعلدر
یصول فاعلندن حال اولغله منصوب اولش (علی جار و مجرور یصول به و یا مغاضبا
کله سنده متعلقدر (کزید کافی اسمدر مثل معناسنه محلا منصوب مصدر مخدوفه صفتدر
(تقدیری یصول صولته مثل صولته زید فی مقابله العرو (محصول بیت) بر نحو اوقیجی محبوبه
مثلا اولدم که بکا جمله و هجوم ایدر غضبناک اولدینی حالده یا خود بکا غضبلی اولدینی
حالده جمله و هجوم ایدر زیدک عمرو مقابله سنده جمله و هجومی کبی (علی جر ذیل پس برفع
رأسه * وهل یستقیم الرفع من عامل الجر) علی حرف جر جر مجروردر علی ایله (وذیل اضافله
علی مجرور یله محلا منصوب حالدر پس برفع فاعلندن که نحویدر ضرورت وزن ایچون مقدم
اولشدر (رأس لفظا منصوب مفعول برفعدر) و ضمیرینه نحوی به را جعددر (واو حرف ابتدا (هل
حرف استفهام) (یستقیم فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر استعمال بایندن) (الرفع لفظا مرفوع فاعلیدر
مراد اقسام اعرابندن اولان رفعدر ایهام طریقله (من حرف جر یستقیم به متعلق) (عامل
جر اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر بومصرع استفهام انکاری طریقله واقعدر و ایهام لطیفی
مشمل فتدیر (محصول بیت) یعنی مذکور نحوی بورود کده باشی فالدر من اتکن چکیجی اولدینی حالده
یعنی کیمسه به اعتبار وانتفات ایله بلکه اکابرانه تکبر و ناز و شیوه ایله اتکن چکرک یعنی سور و یرک
و سور کیرک کیدر تنکه متکبر اولان محبو بلرک عادتیدر (معلوم اوله که اکا برناسک انکاری یعنی
لباسلری او زون اولور زیرا اوزون لباس ایدنکه قدر تیری واردر اما فقرانک اوزون اولماز
قصه اولور زیرا اوزون بچنکه وسعتلری اولماز پس جردیل وسعتدن واکارلرکن کایدن تنکه
حضرت شیخ بوستانده پیورر (بیت) بساتلخ عیسان تلخی چشان * که در خلد باشند دامن کشان
(و عامل جردن هرگز رفع مستقیم اولوری یعنی رفع عانی ایلین عوامل غیر بدر و جر عملی ایلین
غیری پس عامل جاردن رفع عملی راست دکل بو کلام مصنف جانبدن نحوی جوان ایچون
اعتذاردر یعنی اتکن چکرک تکبراند ناز و شیوه ایله یورد کده باشین فالدیروب کیمسه به اعتبار وانتفات
ایله یکسکه حاصلی عامل جار رافع اولماز * تلخی باندشه فرورفت و کفت غالب اشعار اودرین
زمین بزبان فارس است اگر بگوی بفهم نزدیکتر باشد (کلم الناس علی قدر عقولهم) کفتم (لخت
بونده پاره معناسندهدر) و یا حرف وحدت برپاره دیمکدر (با حرف صله) اندیشه بونده فکر
معناسندهدر (فرورفت باندی و طالیدی معناسندهدر) (زیرا رفت فرو ایله مستعمل اولدقده بومعانی
متضمن اولور) (غالب اشعار اولامیلردر) (غالب بونده اکثر معناسندهدر) (درین زمین بورده یعنی
دیار کاشغرده) (اگر بگوی یعنی بخوانی) بفهم (با حرف صله) (کلم فعل امر مفرد مذکر
مخاطب تفعلیل بایندن سو یله دیمکدر) (الناس لفظا منصوب مفعولیدر) (علی حرف جر کله متعلق
(قدر عقول مصدرک فاعلنه اضافتیدر و ضمیره اضافت لامیهدر) (محصول ترکیب) بن بویکی عربی
بنی اوقویجیه برپاره فکر طالیدی ویدی سعدینک اکثر و اغلب اشعار ی بو دیارده زبان
فارسیله در اگر فارسی شعر بنی اوقویسک فهمه یقینرق اولوردی تنکه حضرت محمد صلی الله علیه
وسلم پیورمش ناسه یعنی خلقه عقللری مقدر انچه سو یله یعنی اکلا فلری سوزی سو یله دیمکدر
بنده دیم (مثنوی) طبع ترا تا هوس نحو شد * صورت عقل از دل ما خوشد (طبع تولایه) (ورا
ادات تخصیص) (نا حرف ابتداء در زمانه منذ کی عربیده (هوس نحو مصدرک مفعولنه اضافتیدر
(صورت عقل بیایه) (دل مالامیه) (خوشد زرا بوعلم مفعولاندن دکلدر و سماعی مسائل قیاسی سندن
زیاده درو کثرتدن ضبط و احاطه سی حیز امتناعده در و بوعلمده اقوال علما معدود و اختلافات

مجرور یله محلا منصوب حاله

مشایخ نامحدود پیوردینی کلام مجازی اولقده جائز یعنی حقیقی اولوب ادعایی اوله فتدیر (پس
درسی اغیاردن اوقود یچیون صورت عقلن محو اولدی دینلر مقامه مناسب علت سوق ایلمشدر
(محصول بیت) ای جانان اول زماندن بری که سنک طبعکک نحو هوسی اولدی یعنی طبیعتک علم نحو
هوس ایدوب میل ایده لی بزم کوکلر دن عقل صورتی نحو اولدی یعنی کوکلر دن عقل زائل اولدی
زیرا مسائلی حقوق و سن ایسه نازک مزاج حفظنده و ضبطنده زجت چکر سین (پس سنی
زیاده آجید یغیردن لایعقل اولمش (ای دل عشاق بدام تو صید * ما بتو مشغول و تو باعمر و
وزید) ای حرف ندا منادی مخدوف ای جانان دیمکدر (دل عشاقی لامیه و مقصود بالندا (پس
منادای مخدوفه صفت طوئیلر بواسطه مالیدن ذره دکلوا کاه دکلر ایمش (با حرف صله) (دام تو
لامیه) (صید بونده مصید معناسنه در یعنی مصدر مفعول معناسنه شکار دیمکدر) (بتو با حرف صله
و یا حرف مصاحبت) (با عمرو با سیده بویه در) (محصول بیت) ای جانان عاشقک کوکلکی سنک
دوزا عکله شکاردر یعنی عشاقک کوکلر بنی هپ ضبطکله آلمش سین بزسکا مشغول و سن عمرو
وزیده یعنی بزسکله مقید و سن اغیار ایله (مصراع ثابده ایهام لطیف واردر نامل تدر) (بامدادان
که عزم سفر مصمم شد مکر کسی از کار و انبان گفته بودش که فلان سعد بست دیدم که دوان آمد
و تلطف کرد و بروداع تأسف خورد که چندین روز چرا نکفتی که منم ناشکر قدوم بزرگان را
بخدمت میان بستی) (بامدادان یعنی مصاحبت واقع اولان کوکلک ابرتسی و یا مطلق
ایره) (که حرف رابط صفت) (عزم سفر مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (مصمم تفعلیل بایندن
اسم مفعولدر مقرر دیمکدر) (مکر کانه دیمکدر) (از حرف تبیین) گفته بودش پسره دیمش ایمش
دیمکدر (که حرف بیان) (فلان یعنی سنکله دون مصاحبت ایلین سعیددر دیو) (دیدم کوردم
(که حرف بیان) (دوان صفت مشبهه در دویندن یله رک دیمکدر) (تلطف ملا یمت دیمکدر
(وداع و اوک قحجیه بونده فراق مراد در) (چندین روز بو قدر کون دیمکدر) (چرا ایچون
دیمکدر) (نکفتی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب) (که منم یعنی سعدی یم دیو) (نا حرف تعلیل
(شکر قدوم بزرگان لامیلردر) (ورا ادات تعلیل) (بخدمت با حرف صله) (بستی یا حرف حکایه
(محصول ترکیب) ابرتسی که عزم سفر مقرر اولدی مکر کارواندن یعنی بولداشلم بزدن بر کیمسه
مذکور پسره دیمش ایمش بنم ایچون که ایسته بو سعیددر (کوردم یله رک یا نه کلدی و تلطف
ایدوب ملا یمت کوستردی ووداعه و فراقه تأسف پیروب غصه چکد یکله بوقدر کون
بوشهرده اقامت ایدوب اسکندک نیچون دیمک که بن سعدی یم تا کیم اولورک کیمسی
شکرانه سیچون خدمته بل بغلییدم (بستی یا سنه حرف تمیزدین معنی معناسنی بیان ایمش
(حضرت شیخک بامدادان پیوردیغیله چندین روز پیوردینی پیشده ظاهر انصافات اکلور
نامل تدر) (مصراع * با وجودت زمن آواز نیامد که منم) (محصول مصراع سنک و جودکله
بندن آواز کلدیکه بن سعدی یم دبیم حاصلی سنک فتنکده عقلی حیرت الیدی شو یله که کندی می
یتردکن بنم دیمک مالک اولدم (بومصرعک تعلیلنده زیر ایلد ز نحو اولور کونشک طلوعی
فتنده دین مناسبتسز سولش (کفناچه شود که درین بقعه چند روز بر آسای ناز خدمت
مستفید شویم کفتم نتوانم بحکم این حکایت) بقعه در مراد شهر کاشغردر (بر حرف ناکید
(آسای فعل مضارع مفرد مخاطبدر راحت اوله سین یعنی دیکنده سین) (نا حرف تعلیل) (از خدمت
بعض نسخه ده بخد مت واقعدر مال بدر) (محصول ترکیب) (پسر دیدی نه اولور که بو دیارده
نیچه کون اسایش ایلستک تا کیم خدمت شریفدن مستفید اولدق بن دیدم قادر دکل بو حکایه
سبیلله (مثنوی) بزرگی دیدم اندر کوهساری * قناعت کرده از دنیا بغاری) بزرگی با حرف

رد سروری و شعی

رد شرح جیعا

رد شعی

رد سروری

وحدت) و دیدم مقدم مفعولیدر (کوهساری طاعن دیمکدر ز براسار مبالغه افاده ایدر) بغاری
 (با حرف ظرف) غار مغاره (و یا حرف وحدت و) (محصول بیت) برطاغده بر اولو کیمسه کوردم
 دنیا وما فیها سندن اعراض و فراغت ایدوب بر مغاره ده قناعت ایدوب اوتورمش (چرا کفتم
 بشهر اندر نیایی * که بار بند از دل بر کشایی) چرا کفتم تقدیری که کفتم چرا در ضرورت
 وزن ایچون قلب مکان ایلدی (بشهر یا حرف صله) اندرانی تا کید ایدر (نیایی فعل نفی
 مستقبل مفرد مخاطب کلز سین دیمکدر) (که حرف تعلیل) بار بند بیانه در اکثر نسخ
 بوبله واقعدر و اقل قلیلنده باری بالبله واقعدر و بونکله فر بفته اولوب معناسنی بر کره
 کولکدن بندی چوزه سین یعنی غمی دفع ایده سین دین ابکی وجهله خطا ایلش (باری بی کره
 معناسنه اخذ ایلسنده و بندی غم معناسنه بونده خود باردن مراد یوکدر و بنددن اکل و شرب
 و سار لوازم انسانیه در) و بند قید معناسنه اولد بفته بر کشایی دلیل واضحدر (بر حرف تا کید
 کشایی فعل مضارع مفرد مخاطب اچه سین دیمکدر) (محصول بیت) دیدم شهره نیچون کلز سین
 تا کیم قید اخر اجات یوکنی کولکدن اچه سین یعنی از اله و دفع ابله سین (بگفت انجاری
 رویان نغزند * چو کل بسیار شد پیلان بلغزند) پری روی وصف ترکیبدر (والف و نون
 ادات جمعدر) (نغزند کولک) یعنی ایو معناسنه بونده کوزلر مراد در (کل کاف عجمک کسر یله
 بالحق دیمکدر) (بلغزند فعل مضارع جمع غائبدر و قیالر دیمکدر) (محصول بیت) مغاره نشینه
 نیچون شهره کلز سین دینجه دیدی انده کوزل پری رولر واردر که پری یولیزدن چبقار لر
 (مصراع ثانی مقام تعلیلده در یعنی چونکه بالحق چوق اوله فیلار البته قبار اشترکی زبرا
 نعلی اواز یعنی هر تقدیر که زاهد و عابد ابله مده کوزلر چوق اولنجه بی اختیار کولکل میل ایدر
 (این بگفتم و بوسه بر سر و روی هم دیگر دادیم و وداع کردیم) هم دیگر پری بر عزمک دیمکدر
 بعض نسخده هم دیگر برینه یکدیگر واقعدر مال بر در (محصول ترکیب) یوینلری سو بیلدم یعنی
 او قوم و بری بر عزمک باشی و یوزنی او پدک و وداع ایلدک یعنی اربلشدق (مثنوی) بوسه دادن
 بروی دوست چه سود * هم دران لحظه کرد نش پد رود (لحظه بونده ساعت معناسنه در
 کردنش شین دوسته راجعدر) (پد رود باء بحمله استعمال ایدر عجم و رومیلر باء عرب یله استلک
 معناسنه عربجه نحت در) (مثلا سفره کیدن کشتی به سنی خدایه اصمردق دیمکه و رنده قالنه
 بوبله دیوب شاد و اسن قال دیمکه پد رود دیرلر) (محصول بیت) دوستک و جانلک روینه بوسه و یرمک
 یعنی کید جک زمالده یزین اویمک نه فائده و هم اول وقتده اتی پد رود ایلک (یعنی استلک نه فائده
 زبرا تأثیر الم و محنت فراق بنه باقیدر نحت و دره دایله من دفع اولماز) سبب کو بی وداع یاران کرد *
 روی ازین نیمه سرخ و زان سوزرد) (سبب سبک کسر یله الم در) (کو بی گانه معناسنه در) (وداع
 تودیع معناسنه اسمدر سلام تسلیم معناسنه و کلام تکلم معناسنه اولد بغی کی) (یارانه اضافتی
 مصدرک مفعولانه اضافتدر) (روی تقدیری رویش در) (ازین نیمه ازین سود دیمکدر) (سرخ تقدیری
 سرخست در) (زان سو اول جانبدن) (زرد یعنی زردست در) (محصول بیت) المه کو یا که یارانه
 تودیع ایلدی (یعنی دو ستلرندن مجبور و مفروق اولدی که یوزینک بوجایی قزل و اول جانبی
 صاریدر) (یعنی فراق المندن نصفی زرد اولمش حاصلی آتش عشقه نصفی قرمزش الم و محنت
 فراقله نصفی صرمزش معلوم اوله که ازین و زان پیشده تقابل اولد بغی بعضیلر بلند کلرندن
 ازین عبارتی ادات تعلیل اعتبار ایلشرا اجل معناسنه بونده سو لفظنه نصف معناسنی و یرمک
 مجازادر) (مثنوی برینه بوقطعه نک ایساتی اولنده بیت یازان سهو ایلش) (بیت) ان لم امت
 یوم الوداع أسفا * (لا تحسبونی فی الموده منصفاً) ان حرف شرط (لم امت فعل جحد مطابق

رد سماعی

ردا بن سید علی
وسروری
رد سروری

متکلم وحده در مات بموت دن یعنی نصر بایک اجوف و او بسندن اولماز سم دیمکدر (یوم ظرف
 زماندر و دواع اضافتی فی معناسنه در) (وداع و اوله فتحبله سابقا مذکور اولان کیدر اما و اوله
 کسر یله مفاعله بایک مصدر ثانیسیدر) (تأسف تفعل بایندن مصدر در انتصابی تمیز لکله
 و یا حالیه در متأسفا تقدیرده) (لا تحسبوا فعل نهی جمع مذکر مخاطب در علم بایندن نون حرف
 وقایه و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی فی الموده جارو و مجروره منصفه متعلقدر) (منصف اسم فاعلدر
 افعال بایندن تحسبونک مفعول ثانیسیدر) (محصول بیت) وداع جانان کونده غم و غصه جهتندن
 اگر اولر نیم یعنی فراق جانان غمک اولوب اولماز سم محبت و موندن بنی منصف یعنی اهل انصاف
 حساب ایلک حاصلی بنی عاشق ظن ایلک و عشق جانان بکا صادق دیمک بوییت حضرت
 شیخک بر غزلینک مطلعیدر و ما بعدی (اوقف راحلتی بارض مودع * و بکت حتی
 ان بللت الموقفا * من مات لا یتکوا علیه ترجاً * و ابکوا حتی فارق المأثقا) (حکایت) خرقه پوشی
 در کاروان حجاز همراه ما بود یکی از امراء عرب مر او را صد دینار بخشیده بود تانفقه عیال
 کند تا که دزدان خفاجه بر کاروان زدند و پاک ببردند باز کاروان کریمه وزاری کردن
 گرفتند و فریاد بی فائده خواندن) خرقه پوشی وصف ترکیبدر (و یا حرف وحدت بخرقه کیچی
 یعنی بر فقیر) کاروان حجاز لامیه (حجاز دن مراد مکه در بوندن غیری بو کلبه برایکی برده
 بوبله یور مشدر) (همراه مالامیه) (امر امیرک جمعیدر بک معناسنه) (عربیه اضافت لامیه در) (مر بونک
 کی بر رده ادات مفعول اولان رایی تا کید ایدر) (نا حرف تعلیل) (نفقه عیال لامیه در) (عیال عینک
 کسر یله جمع عیالدر عینک فتحی و باء مشدده نک کسر یله فقیر دیمکدر) (دزدان خفاجه لامیه
 خفاجه حرامیلری دیمکدر خالک فتحی و جیم معجمه ابله بنی عامردن بر قبیله نک اسمیدر) (پاک ببردند
 جمع ماملکی آلد بیلر هیچ نسنه قومد بیلر دیمکدر) (محصول ترکیب) بخرقه پوش فقیر کاروان
 حجازده بزه بولدش اولدی عرب بکلرندن بریسی بوفقیه بوزالتون بقتلش ایدی تا کیم اهل و عیالنه
 نفقه ایلله تا که خفاجه حرامیلری کاروانی اوردیلر یعنی قافله بی بصیدیلر و جمع ماملکی الدیلر
 هیچ نسنه قومدیلر باز کاروان کریمه وزاری یعنی ناله و فغان ایلکه باشلدیلر و بی فائده فریاد او قومده
 باشلدیلر یعنی ایلدیلر) (بیت) کر تضرع کنی و کر فریاد * دزد باز پس نخواهد داد) (تضرع
 تفعل بایندن مصدر در زاری ایلک) (دزد مبداء) (و نخواهد داد خبری) (وزر خبرک مفعولی) (و باز پس
 اصلنده باز و پس ایدی عطف تفسیری طریقه صکره ترکیب ایدوب باز پس دیدیلر کرو معناسنه
 پس معناسنده کرو صکره دین استعلا لدن آگاه دکل ایش) (محصول بیت) خطاب عام طریقه
 بیوررا کر تضرع ایدرسک و اگر فریاد حرامی اتونی کرو و یرمسر در) (مکر آن درویش که برقرار
 خود مانده بود و تقدیر در و نیامده کفتم مکر آن معلوم ترانبردند گفت بلی بردند ولیکن مرا با آن
 چندان الفتی نبود که بمفارقت آن خسته دل باشم) (محصول ترکیب) جمع اهل قافله فریاد
 و فغان ایلدیلر الا اول درویش که کندی قراری و ثباتی اوزره قالمشیدی و اکا هیچ وجهله تقیر
 کلامش ایدی دیدم مکر اول سنک معلوم کی الدیلر اوله دیدی بلی الدیلر) (اما بنم اکا اولقدر
 الفت و محبت و بغی که انک مفارقتی سببیله خسته دل اولام) (بیت) نباید بستن اندر چیر و کس دل *
 که دل برداشتن کار بست مشکل) (ناید فعل نفی مستقبل کرکر دیمکدر) (اندر ادات صله) (چیر
 اشپادن عبارتدر) (و کس انساندن) (که حرف تعلیل) (کاری یا حرف وحدت) (مشکل صفتدر
 (محصول بیت) نسنه به و کیمسه به * و کل بغای کرکر یعنی بر شبنه تعلق قلب جائز دکلدر
 زبرا اندن کولکل قالدردق مشکل ایشدر) (چیری کسه اضافت ایلین سهو ایلش) (کفتم
 موافق حال منست آنچه تو گفتی که مرا در عهد جوانی با جوانی اتفاق مخالط بود و صدق مودت

رد سروری و شماعی

ردا بن سید علی

عشاقی که قبله چشم جمال او بود و سرمد و سرمایہ عمر وصال او (محصول ترکیب) در ویش
حالتی بیان اینچنین درویش دیدم اول نسنه بی که سن سوبلدک بنم حالمه موافق در که بنم جوانلق
نمانده بر جوانله اتفاق و اختلاطم و ارایدی و صدق مودتم بر مرتبه ده که کوزمک قبله سی انک
جالی ابدی دخی عمرمک سود و سرمایہ سی انک وصالی (قطعه) مکر ملائکه بر آسمان و کر نه بشر *
بحسن صورت او در زمی نخواهد بود (مکر بونک کبی بر رده ترجی معناسنی متضمن اولور) و کر نه
والا معناسنه در (بشر مصرع ثانی به مر هوند) بحسن باحرف مصاحبت حسن صورت او
اضافه لری لامید در (زمی دن نون تا کید ضرورت قافیه ایچون حذف اولمشد ز بر ازم صفوق
معناسنه در ویا حرف نسبت و نون حرف تا کید نسبت وارض بارد بالطبع اولد بیچون اکا زمین
اسم ایلد یلر (محصول بیت) مکر آسمانده ملائکه انک حسن صورتیله اوله والا بر یوزنده بشر انک
حسن صورتیله اولسر دکلد ر یعنی اکا مشابه و نظیر مکر فلکده ملاک اوله یوخسه بر یوزنده اکا
مشابه بشر اولماز (بدوستی که حرامست بعد از وصیت) که هیچ نطفه چوا و آدمی نخواهد بود
بدوستی باحرف قسم (و یا حرف وحدت و یا حرف مصدر) که حرف رابط صفت و یا حرف بیان
حرامست مقدم خبر (وصیت مؤخر مبتدا) که حرف بیان (نطفه بونده ارک صوبنه دیرلر اما
منی اعدر (محصول بیت) بدوست حقیقون آنجلین دوست که اندن صکره بر غیر دوستله صحبت
حرامدر یا خود دوستلق حقیقون که مذکور دوستدن صکره غیر دوستله صحبت حرامدر که
هیچ بر آدم نطفه سی انک کبی آدمی اولما بر دوستی یاسی حرف مصدر اولنجه صراع ثابده که
حرف تعلیل اولور غفلت اولنجه (ناگاه پای وجودش بکل اجل فرورفت و دود فراق از دودمانش
برآمد روزها بر سر خاکش مجاورت کردم و از جمله بیتها که در فراق او کفتم این بود) پای وجود
بیانیه باحرف صله (کل اجل ده بیانیه) فرورفت بادی دیمکدر (دود فراق بیانیه) (دود مان
قوم و قبیلہ دیمکدر) (بر حرف استعلا) (سر خاک مقبره او جی دیمکدر) (مجاورت مفاعله بایندن مصدر در
فوکشلاق معناسنه) (اما بونده ملازمت و مداومت مراد در) (جمله بیتها لامیه در) که حرف رابط صفت
(محصول ترکیب) ناگاه مذکور جوانک پای وجودی کل اجله بادی و فراق توتونی قوم
و قبیلہ سندن قالدی یعنی ماتمین چکد یلر بنده بیچه زمان مقبره سی باشی او چنده مجاور
و ملازم اولدم و انک فراقده سو یلد یکم اییادن بونلر بعضیدر (قطعه) کاش کان روز که
در پای توشد خار اجل * دست کیتی بزدی تیغ هلاک بر سر) (کاش کاشکی معناسنه در) که
حرف بیان (آن روز اول کون دیمکدر) که حرف رابط صفت (در حرف صله) پای تولا میه
(شد رفت معناسنه در) (خار اجل بیانیه) (دست کیتی لامیه در مجازا) (بزدی حکایت حال
ماضی اوره ابدی دیمکدر) (تیغ هلاک بیانیه در مجازا میم متکلم معناسنه سره مقید در
(محصول بیت) کاشکی اول کون که سنک ایا غکه کندی (یعنی بادی اجل دیکنی دست
کیتی باشمه هلاک تیغینی اوره ابدی یعنی نوایدی سن اولد کده بنده هلاک اولوب کیدیم
(تاد رین روز جهان بی نوایدی چشم * این منم بر سر خاک تو که خاکم بر سر) تا حرف
تعلیل (جهان ندید بیک مفعول صریحی در) (و بی تو غیر صریحی) (چشم فاعلی) (این بونده
اشته معناسنه اسم اشارتدر) (بر سر خاک تولا میلد در) (که حرف تمی) (خاکم بر سر میم متکلم
معناسنه سره مقید در دعاء علیه در طپراق باشمه دیمکدر) (محصول بیت) نوایدی بن هلاک
اولیدم تا کیم بوکونده جهانی سنسز کوزم کور مییدی اشته بنم سنک مقبرک او چنده که
طپراق باشمه یعنی طپراق باشمه اولسون دیمکدر جهانده جانا نسنز قالد یغنه کندینه بد دعا
ایدر (قطعه) آنکه قرارش نکر فتی و خواب * تا کل ونسرن نفشانندی نخست) آنکه

اصلنده انکس کدر (کس حذف و ایصال طریقیله حذف اولنوب که برینه قائم اولوب حرفیتدن
اسمیه دوندی) (قرارش مصدرک فاعلنه اضافتدر) (ضمیر که به راجعدر) (حبیه ارجاع
ایلیتلر مذکور حذف و ایصال احوالی بیلز لایمش) (نکر فتی یا حرف حکایه طومزدی دیمکدر
فاعلی تحتند که به راجعدر ضمیر و مفعولی قرار و خوابدر اما فاعلی تحتند قراره راجع ضمیر
و مفعولی مذکور شین ضمیری طوتلر عجب پریشان سوبلشالر (ظاهر بودر که علوم عرییده ده
مطالعه لری بویله اولسه کرک غرابت بونده در که استقامت اوزره معنی و بره نک مرادنی
بعضی لرفهم ایده مبوب تعرض ایلمی وار) (خواب قراره معطوفدر او بقو دیمکدر) (ناحرف
توقبت) (نفشاندی فعل نفی حکایت حال ماضی صاچیددی) (نخست اول) (محصول بیت)
اول جانانکه قرار و خواب طومزدی یعنی قرار ایلز دی و او بقو او بو زدی مادامکه اول
دوشکنه کل ونسرن صاچیددی حاصلی دوشکنه کل ونسرن صاچینه یا توب او یومزدی
(کدرش کیتی کل رویش بر بخت * خار بنان بر سر خاکش برست) کدرش اسم مصدر
(کیتی به اضافتی لامیه در کدر شدن مراد تغیر و تبدلدر) (کل روی بیانیه خار بن دیکن
اوجانی نکه کل بن دیرلر کل اوجاننه حاصلی شلکدن و کورلکدن کتابتدر) (والف و نون
ادات جمعدر شدوذا بوندن دیب مراد اولد قده بنی مضاف ایدر لرون خار دیرلر پس بونده
دیکن دیلری دینلر اصطلاحدن آگاه دکلر لیمش) (با حرف تا کید) (رست رانک ضمیمه
شدی دیمکدر) (محصول بیت) فراشه کل ونسرن صاچینه او یو میانک شمدی کدرش
کیتی و تغیر و تبدل احوال جهان کل کبی روبنی دوکدی مقبره سی طپراقی اوزره قوجق قوجق
دیکنلر شدی یعنی مقبره سنی دیکنلر قالدی (بعد از مفارقت او عزیم کردم و نیت جزم که
بقیه زندگانی فرس هوس در نوردم و کرد بحالست نکردم) مفارقت او مصدرک مفعولنه
و یا فاعلنه اضافتدر) (عزم قصد معناسنه) (نیتده قصد معناسنه در) (جزم بونده اسم
مفعول معناسنه در یعنی نیت مجرزم و مقرر دیمکدر) (که حرف بیان) (بقیه زندگانی لامیه) (و یا
حرف مصدر) (فرس هوس بیانیه) (در حرف تا کید) (نوردم فعل مضارع متکلم وحده دیرم
و دیوشم یعنی هوا و هوسی ترک ایدم دیمکدر) (کرد بحالست لامیه در مجازا بحالست چوره سنده
دیمکدر) (نکرم فعل نفی مستقبل چکر نیم دیمکدر) (محصول ترکیب) مذکور جانانک مفارقت
و وفاتندن صکره عزیم ایلدم و نیت جزم که عمرمک و حیاتمک بقیه سنده یعنی مادامکه زنده بم
فرس هوا و هوسی دورم یعنی ترک هوا و هوس ایدم و بحالست و صاحب اطرافنده و چوره سنده
چکر نیم یعنی شمد نکرو دلبر سومیم دیمکدر حاصلی عزالت و خلوت اختیار ایدم (قطعه)
سود در یانیک بودی کربودی بیم موج * صحبت کل خوش بدی کر نیستی تشویش خار)
سوددر یا لامیه (بودی یا حرف حکایه) (بیم موج لامیه) (صحبت کل مصدرک مفعولنه اضافتدر
(بدی اصلنده بودی ابدی یا حکایه ایله و واضرورت وزن ایچون حذف اولندی) (نیستی
یا حرف حکایه یوق ایمش سه و کل ایمش سه دیمکدر) (تشویش خار مصدرک فاعلنه اضافتدر
(محصول بیت) در بانک فائده سی ابو اولوردی اگر موج قورقوسی اولمیددی کلک صحبتده
خوش ایدی و یا خوش اولوردی اگر دیکن زحمتی و بلاسی اولسه یعنی کوزلر ایله مصاحبت
و محالط لطیف ابدی اگر هجران المی و فراق بلاسی اولسه (دوش چون طاوس می نازیدم
اندر باغ وصل * دیکر ارموز از فراق یار می پیچم چومار) می نازیدم می ماضی اولنده حکایت
حال ماضی افاده ایدر نالز نوردم دیمکدر (باغ وصل بیانیه) (محصول بیت) دون کیچه طاوس کبی
وصل باغنده کوه نوردم و قواردم یعنی وصل جانان ایله نفاخر و ناز ایدردم لیکن بوکون یارک

رد شرح جیعا

رد سروری و شیمی

رد شرح جیعا

خراقتن مارکی بود و اور و بولورم یعنی اضطراب و بی حضور لغدن بیلان کی قبور بلور
 و دور بلورم (حکایت) یکی را از مالوک عرب حدیث لیلی و مجنون بگفتند و شورش حال او که با کمال
 فضل و بلاغت سرد ریایان نهاده است و زمام اختیار از دست داده بفرمودش تا حاضر آوردند
 ملائش کردن گرفت که در شرف انسانی چه خلل دیدی که خوی حیوانی گرفتی و ترک عیش آدمی گفتی
 مجنون بنالید و گفت (بر بنه عرب بگرددن لیلی و مجنون قصه سنی سو بلدیله (شورش اسم مصدر در
 قرش مورث معنایه یعنی اختلاط (حاله اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر) اوصمیری مجنونه
 راجعدر (که حرف بیان) با حرف مصاحبت (کال فضل مصدرک فاعله اضافتیدر
 (بلاغت فضله معطوف (سر نهادنک مفعول صریحی (و در بیان غیر صریحی (در حرف صله در
 (زمام اختیار بیایه (بفرمود فاعلی ملک عرب (و شین ضمیر مجنونه راجعدر) و معناده آوردند
 قید در (ملائش ضمیری مجنونه راجعدر (که حرف تعلیل (شرف انسانی بیایه (که حرف
 تعلیل (خوی حیوانی بیایه (ترک عیش مصدرک مفعول اضافتیدر) آدمی به اضافتی لامیه
 (کفنی ترک لفظیه مستعمل اولیجی کردی معنایه در (مجنون بوسوزی ایشدیجک ایکلدی
 و دیدی (محصول ترکیب) عرب پادشاه لرندن بر بنه لیلی و مجنون قصه سنی سو بلدیله و مجنون
 حالنک قارشفلغنی که کال فضل و بلاغته باشی بیایه قومش و زمام اختیار بی الدن و برمش
 پادشاه پیوردی تا کیم مجنونی احضار ایلدیله مجنونی ملامت ایلکه باشد یککه شرف انسانی ده
 نه خلل و نقصان کوردنک که حیوانلق خوین طوتنک و انسان دیرلکنی ترک ایلدک یعنی نوع انساندن
 قاجوب طاعلره دوشدک مجنون ایکلدی و دیدی (بیت) و رب صدیق لامنی فی و داهاه
 المبرها یو ما فتوضع لی عذری (بو بیت حضرت شیخک برغز اندند) پس مؤنث ضمیری
 کندی حبیبه سنه راجعدر (ایلی به ارجاع مجازیدر شویله معلوم اوله) رب بونده تکثیر افاده
 ایدر حرف قدر (صدیق دوست دیمکدر نیچه دوستلدیمکدر (لام فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر اوم
 ایلدی یعنی قاعدی و آزارلدی (نون حرف وقایه) و یا ضمیر منصوب متصل مفعول (فی حرف جر
 لام به متعلق (و داد و اولک فحیله دوستلق دیمکدر (و ضمیر مؤنث معهود به راجعدر (المبرها
 همزه حرف استفهام (لم یفعل جحد مطلق مفرد مذکر غائب فاعلی تحتیده صدیق راجع ضمیردر
 و ضمیر منصوب متصل معهود حبیبه به راجعدر (بو ما ظرف زمان ایامدن برکون دیمکدر فتوضع
 جواب استفهام ان مقدرله منصوب (فان توضیح تقدیرنده فاعلی تحتیده حبیبه به راجع ضمیردر
 افعال بایندن که اوضح یوضح در (لی جار و مجرور توضیح به متعلق بنم ایچون یعنی بنم مفعول غیر
 صریحیدر توضیح نک (و عذری عینک ضمیمه تقدیرانصوب مفعول صریحی (محصول بیت) نیچه
 دوست بی اوم و آزار ایدر اول جانانه نک مجنونه اتی برکون کورمدیمی تا کیم بنم عذریمی ایضاح و اظهار
 ایلده یعنی جانانی برکون کورمش ایش سه بی آزار ایلوب عذریمی قبول ایدردی (بو غزلک مطلبی
 (بیت) (امطلع شمس باب دارک ام بدر * اقدک ام غصن من البان لادری (قطعه) کاش کانان که
 عیب من جسنند * رویت ای داستان بدیدندی (کانان) که حرف بیان (ایکنجی که حرف رابط
 صفت (عیب من لامیه) و جسنندک مقدم مفعولی (رویت بدیدندی مقدم مفعولیدر (محصول بیت)
 کاشکی انلر که سنک محبتکده بنم عیبم استدیله یعنی عشقکده سنک بی تعیب ایلدیله ای داستان یعنی
 ای کوکل آییجی جانان سنک یوزوی کوره لردی (تا بجای تریج در نظرت * بیخبر دستها بریدندی)
 تا حرف تعلیل (با حرف صله (جای تریج لامیه بدل تریج دیمکدر (در نظرت یعنی در حضورت
 مصراع ثانی مقام حاله واقعدر بدیدندی (و بریدندی بازی حرف حکایه در (محصول بیت) ای
 داستان کاشکی بکا طعن ایدنلر یوزوی کوره لردی تا کیم سنک نظرکده و حضورکده سکا حیران

اولد قلرندن کند بلرندن بی خبر ایکن تریج بر بنه الارین کسر لردی حضرت یوسفی کورن مصرک
 خاتونلری کی تنکه آیت کریمه بیاندکد ان شاء الله تعالی (تا حقیقت معنی بر صورت
 دعوی کواهی دادی) تا حرف تعلیل (حقیقت معنی لامیه مراد حسن لیلادر (بر حرف استعلا
 (صورت دعوی لامیه مراد دعوی عشق و محبت صادقدر (کواه کاف بحکم ضمیمه و یاه
 اصلیه ایلده شاهد دیمکدر طنائق معنایه (محصول ترکیب) کاشکی ای داستان یوزوی
 کوره لردی تا کیم سنک حسن و جمالک بنم دعوی صادق و عشق و محبت شهادت و یریدی حضرت
 یوسفک کال جالی زلیخانک افراط محبت شهادت و یریدی کی (قال الله تعالی فذلکن الذی لمتنی
 فیه) معلوم اوله وقت که زلیخا حضرت یوسفی افراط محبت و موله سودی ایسه و انواع حیلله
 ایلده و صالنه طالب اولدی ایسه مصرک خاتونلری بو حالی ایشدیلر و تعیب ایلدیله که عز بزرک
 خاتونی عبدکنعانی سنه عاشق اولمش دیو (پس وقتا کیم زلیخا بونلرک غیبت و مکرلری استماع
 ایلد یسه بونلری یانه دعوت ایلدی (و حضرت یوسفی بر چهره به پنهان ایلدی (و بونلر ایچون
 برعالی مجلس پیدا ایلدی (و کلد کلرند هر بر بنه برکسنک بیجاق ایلده بر تریج و یردی که صویک
 سزکله تریج مر بامی تدارک ایلده لم دیو (پس بونلر تریجی صو برکن حضرت یوسفه چیق بونلره
 بر جاوه ایلده دیدی (حضرت یوسف بونلره کوردنکده کال دهشت و حیرتلرندن تریج بر بنه
 الارین دوغراد یلر (و حضرت یوسفک حسنی اکبار و استعظام ایلدیله (و دیدیلر حاش الله
 بو بشر دکلد (بود کلد لاله کرمدر) یعنی مکر و معزز فرشته در دیدلر اندن صکره زلیخا
 دیدی (فذلکن الذی لمتنی فیه (ذلک ایلده حضرت یوسفه ایشدیلر (و کن ایلده خاتونلر مخاطبدر
 الذی اسم موصولدر (لمتن فعل ماضی جمع مؤنث مخاطبه در قلتن کی (و نون مکسور حرف
 وقایه در (و یا ضمیر منصوب متصل متکلمدن کایتدر فاعلک مفعول صریحی در (فیه ضمیر
 (حضرت یوسفه راجعدر) و مضاف محذوفدر فی افتنه دیمکدر (محصول ترکیب) اشته بودر
 ای خاتونلر اول عبدکنعانی که بی لوم ایلدیکن انک محبتکده و کامفتون اولدیغم ایچون و اگر
 بوندن اول بونک جمال با کانی کوریدیکر بی معذور طو توپ لوم ایلز دیکر (ملک رادر دل
 آمد که جمال لیلی را مطالعه کند تا بداند که چه صورتست که موجب چنین فتنه است بفرمود
 طاب کردن در احبای عرب بگردیدند و بدست آوردند و پیش ملک در سخن سراچه بداشتند
 ملک در هیئت او نظر کرد شخصی دید سبه قام ضعیف اندام در نظرش حقیر آمد بحکم ان که
 کترین خدام حرم او بجمال از و پیش بود و بزینت یدش مجنون بفرست دریافت و سکفت
 ای ملک از در یچه چشم مجنون بجمال لیلی نظر بایست کرد ناسر مشاهده او بر تو بچلی کند
 ملک را را ادات تخصیص (در دل در حرف صله (تا حرف تعلیل (احیا حیک جعبدر قبیله
 معنایه (بگردیدند فعل ماضی جمع غائب چکزدیلر (یعنی ارادیلر (سراچه تصغیر
 سرادر (قام کونه دیمکدر یعنی رنگ (کترین خدام حرم اولامیلر در (بجمال با حرف ظرف
 و یا حرف مصاحبت (پیش باء محمله ایلری دیمکدر (بعض نسخه ده در پیش واقعدر مال بدر
 (بزینت بیایه سابق کبیدر (یش زیاده دیمکدر (در یچه تصغیر در قرقه جق معنایه در (چشم
 مجنونه اضافت بیایه (و بولامیه (با حرف صله (جمال لیلی لامیه (بایست کرلک دیمکدر (کرده صدر
 معنایه در (تا حرف تعلیل (سر مشاهده اولامیه لردر (تجلی تفعل بایندن مصدر در ظهور
 معنایه (محصول ترکیب) ملکک کوکنه کلدی که جمال لیلایی مطالعه ایلده تالیه که نه صورتدر
 که بو قدر فتنه به باعثدر طلب ایلکه پیوردی عرب قبیله دولا ندیلر یعنی ارا یوب اله کتوردیلر
 و پادشاهک او کونده و قرشوسنده سر ایچنک میداندن طو رغوردیلر (پادشاه آک هیئته

مطل

(یعنی شکسته نظر ایلدی قره بغز و ضعیف اندام بر شخص کوردی (یعنی ایللی بویله ایدی نظرنه حقیر کلدی) (یعنی حقیر کوردی اول سببله که حرمک خدامک الکاکسکری کوز لکده اندن ایلری ایدی) وزینت وز بورده اندن ارتق (مجنون ملکک ایلایی حقیر کوردی بکنی فراستله اسکلا دی ویدی ای ملک مجنونک کوزی پنجه سندن جمال لیلایه بمحق کرک تاکیم انک مشاهده سنک حقیقی نجلی اید و ب ظاهر اولیدی (منوی) تراپردرد من رحت نیاید رفیق من یکی هم دردیاید (محصول بیت) سکابم دردمه رحت کلز (یعنی سن بنی اسرکرسین بنم رفیق و یارم برهدرد کرکدر یعنی کندی حاله موافق و مناسب بر اهل درد کرکدر (که باوقصه می گویم شب و روز دو هیرم را بهم خوشتر بود سوز) که حرف تعلیل (با حرف صله) (هیرم اودون) (بهیم بری بریله) (محصول بیت) بکا بنم کبی اهل درد کرک تاکیم اکافصه درد عشق و مودتی کیچه و کوند ز سوبلیم (زیرا یکی اودونک یانشی بری بریله خوشترتتها برینک یاشندن) (یعنی کشتی در دینی اهل درده سوبلیم بکرکدر بی درده سوبلیمکدن (نظم) ما امر من ذکر الحمی بمسمعی * او سمعت ورق الحمی صاحت معی) ما اسم موصولدرالذی معنایه (مر فعل ماضی مفرد مذکر غائب نصر باینک مضاعفشدن مرور ایلدی) (یعنی یکدی دیمکدر رجاء فعلیه اعرابدن محلی یوق صله سیدر مائک و ماصله سبله اعرابدن محلا مرفوع مبتدا (من حرف جر اسم موصولده اولان ابهامی بیان ایدر) (مریه متعلقدر) (ذکر لفظا مجرور من ایله مضاف اولشدر رجاء) (و حی تقدیرا مجرور مضاف الیه در) (و حی حانک کسری و میم فتنیه چار قور یسنه دیرلر) (و کاه اولور که جائله نک منزلتیه حی دیرلر آهو اولان حایه تشبیه طریقه سبله) (بسمعی با حرف جر مریه متعلق و مسمع میم اولک کسری و سکون سبله و میم ثانیذک فتنیه اسم آت سمع در که مراد قولی در و یاه متکلم ضمیر مجرور متصل محلا مجرور مضاف الیه (لو حرف شرط) سمعت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه علم بایندن اعرابدن محلی یوق فعل شرط (ورق واولک ضمی و رانک سکونیه جمع و رقاء در جر جرائنک جمعی اولدیغی کبی طاغ کوکرجنی که جمعی کوک رنگنده اولور ترکیجه تحت کوکرجنی و هپال دیرلر لفظا مرفوع فاعل سمعت در مضاف اولشدر رجاء) (صاحت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در ضرب بایندن فاعلی تحتنده و رقه راجع ضمیر رجاء فعلیه اعرابدن محلی یوق جواب لود و رجاء شرط و جواب اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا در (صبحه صوتی قالدردمقدر (یعنی آواز ایله چاغرمقدر مع ظرفیتی لازم اسمدر مضافدر ضمیر متکلمه جار مجرور یله اعرابدن محلا موصوب خالدر صاحت فاعلندن (محصول بیت) شول سنه که بنم قولانم کچدی منزل جانان ذکرندن یعنی منزل جانان بنم سمعندن مرور ایلین خبرلر اگر اول سنه بی یعنی اول مذکوری ورق جائلشید سبیدی بتمله یله صبحه و فریاد ایدردی ذوق و صفادن لفظ حی که منزل جانان عبارتدرائی تکرار ظاهر ذکر ایلدیکی استلذا طریقه در والا اضمار مقامی ایدی زیرا معرفه معرفه لکله اعاده اولسه اکثر بودر که ثانی عین اول اوله (بیت) تالله یاظبیات انقاع قلن لای * لیلای منکن ام لیلی من البشر) (یا معشر الخلان قولوا للمعانی است تدری مایقلب الموجه) (یا حرف ندا) (معشر میمک و شبنک فتنه لیه و عینک سکونیه اسم جمدر قوم و رهط کبی لفظندن مفردی یوقدر بلولک دیمکدر (خلان اضافه بیایه در) (خلان خائک ضمیمه خلیلک جمدر د و ستر دیمکدر) (قولوا فعل امر جمع مذکر مخاطب سوبلاک دیمکدر) (المعانی لام اول حرف جر قولو یه متعلق و ثانی حرف تعریف (معانی مفاعله بایندن اسم مفعول مفرد مذکر غایب ناقص بایندن) (تقدیری ر جل معانی در) (یعنی عشق و درد بلا سندن عافیت و سلامت بولمش کیسه مراد در) (معلوم اوله که مصراع اول

معانی الی اوزره تمام اولور (و فی مصراع ثانیذک اولی و ابتداسی اولور و بواسلوب اشعار عربده جوق واقعدرو بواسلوبه مرهون دیرلر) (وبولک صکی اشعار مصراع یازلر بلکه متصل یازیلور فاحفظ ولا تغفل) (است افعال ناقصه دن مفرد مذکر مخاطب دکلکسین دیمکدر) (تدری فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب ضرب باینک ناقصندن) (است تدری اکلر و بلور دکلکسین دیمکدر) (ما اسم موصول در الذی معنایه) (با حرف ظرف و یا حرف الصاق) (قلب معروف) (موجه اسم مفعولدر افعال بایندن) (یعنی مفرد مذکر غائب مثال واویدن) (وجع واولک وچمک فتنه لیه آغری به دیرلر موجهک جینی تشدیدیه قید ایلین و جود شریف عجب وزن طبعه مالک ایش جزاه الله (محصول بیت) ای دوستلر زمره سی عشق دردندن سلامت و عافیتده اولان کیسه به سوبلاک سن ییلور دکلکسین (یعنی بیلز سنین شول سنه بی که در دلی کوکله در) (یعنی عشق دردندن خبردار دکلکسین دیمکدر تقدیری ماحصل فی قلب الموجه و یا ما النصق بقلب الموجه دیمکدر) (موجعه عیندن صکره یا اثبات ایلین اشعار عرب املا سندن آگاه دکل ایش (نظم) تن در ستار باشد درد زیش * جز بهم دردی نکویم درد خویش) (تن درست صاغ معنایه در زیراتی بتون دیمکدر) (الف ونون ادات جمدر) (را حرف تخصیص در) (درد ریش لامیه یاره آغریسی دیمکدر) (بهیم با حرف صله) (همدر درد دوش دیمکدر) (در دوش لامیه) (محصول بیت) صاغ اولان کیسه لک یاره آغریسی اولماز (یعنی بی درد اولور پس کندی دردی همدر اولان کیسه دن غیری به دیمز) (گفتن از زبور بی حاصل بود * بایکی در عمر خود ناخو رده نیش) (زبور آری دیمکدر ر عریبدر) (فارسیده منج دیرلر میمک ضمیمه) (با حرف صله) (نیش بونده آری ایکنه سیدر) (محصول بیت) آریدن و ایکنه سندن سوز سوبلک بی فائده در بر کیسه به که تمام عمرنده آری ایکنه سنی بمش اوله (یعنی اهل درد اولیان اهل دردک حالی بیلز) (ناترا حالی نباشد هم چوما * حال ما باشد ترا افسانه پیش) (نا حرف توقيت در مادام معنایه) (ترا حرف تخصیص) (حالی یا حرف تکثیر حرف وحدت دین خطا یلش) (حال ما لامیه) (محصول بیت) مادام که سنک حالک بزم حالمز کبی اولیه بزم حالمز سنک فتنه افسانه اولور یعنی بی فائده حکایه و آورد مورد اولور (سوز من بادیگری نسبت مکن * اونک بردست و من بر عضویش) (محصول بیت) بنم سوز و کدازی غیره نسبت ایله یعنی بوسوز که سنده وار غیریده ده واردر دیمه زیرا تونلک یاره سز آوچنده در و بنم یاره لی عضوومه در حضرت شیخ مذکور ایاتی مجنون جانندن بیور خطاب عام طریقه مقصود قصه دن حصه در فتنه بر (حکایت) قاضی همدان را حکایت کنند که بانعلیند پسری سرخوش بود و نعل دلش در آتش روز کاری در طلبش متلهف بود و پویان و مترصد و جویان و بر حسب واقعه کویان) قاضی همدان را لامیه (وراداد مفعول) (امام باغی تاریخنده بازمش همدان هابک و میمک و ذال میجه نک فتنه لیه دیار جمعه بر شهر در اما هابک فتنی و میمک سکونی و دال مهمه ایله بنده بر قبیله نک اسمیدر بویله بیورمش لیکن مذکور همدان دال مهمه ایله مشهور در) (قاضینک اضافه فتنه همزه اثبات ایلین املا دن آگاه دکل ایش) (با حرف صله اعتبار اولنور سه سرخوش مست معنایه اولور اما حرف مصاحبت اعتبار اولنور سه باشی خوش ایدی دیمک اولور) (نعلیند پسره ایکی وجهه محتملدر نعلیند اوغلانی و نعلیند اوغلی دیمک اولور) (نعل دلش بیایه و لامیه در) (در آتش بونده بر بود تقدیر اولنور بولک اصلی بودر که بر کیسه بی بر کیسه به مطیع و متغاد ایلک مراد اولسه ط لایک و مطلوبک اسمی و سر یا نجه براق اسمی استعماله کلامش بر آت نعلنه یاز و ب آتیه براغورل علی القور تأثیر ایدر بونده استعاره طریقه فاضینک کوکله نعل اطلاق ایلش آتش عشقه دوشوب باندیغیچون (روز کاری یا حرف وحدت یعنی

رد سروری

رد شمع

رد شمع

رد شمع

رد شمع

ر زمان (متلفف فعل باینستن اسم فاعلدر مختصر معنایسته یعنی حسرتلی ایدی (پویان متلففه معطوف صفت مشبیه در (پویندن بلیکن دیمکدر پویانی حال طوتلری بی حال ایشلر) مترصد مترقب معنایسته (مترصدتفعل باینستن اسم فاعلدر یعنی اوغلانی کوزدیی ایدی که نه حالده ونه کارده در دیونته عسافک عادتیدر معشوقله مقید اولق) جویانده صفت مشبیه در جوییدندن جستن دن دینلر خطا ایشلر) حسب حانك وسبك فتحه ر یله مقدار معنایسته در واقعه به اضافت لامیه در (کویانده صفت مشبیه در (کوییدندن) کفتن دن دینلر بلن لك ایشلر (محصول ترکیب) قاضی همدانی حکایت ایدرلر حضرت شیخک بوسوزنده ابهام ظاهر در یعنی محمدر که همدان قاضیلرندن بر قاضی اوله و یا شیخک زمانده اولان قاضی اوله که برنعلند پسرم عاشق و مست ایدی (یعنی وصاله طالب ایدی و انک محبتندن فعل دل آئیده ایدی بر زمان انک طلبنده حسرتلی و پوینده ایدی و مترقب و جوینده ایدی و مقدار واقعه سنه و حسب حاله نسبت کوینده یعنی جوانله سرگذشته کوره بور باغی بی اوفوردی (رباعی) در چشم من آمد آن سهی سرو بلند * بر بود دلم زدست و در پای افکند) (در حرف صله) (چشم من لامیه) آمد بونده کیردی کوزینه کلکدن مرادانی کورمکدر (سهی سرو و وقده صفت اوله کلشدر) پس گاه مقدم اولور و موصوفدن و صگاه مؤخر طغری سرو دیمکدر (بلند باک فتنی و ضمیمه بوجه دیمکدر (بر بود با حرف تأکید) (بر بود رانک فتنی و ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب قایدی دیمکدر بونده را ضرورت وزن ایچون ساکن اوفنور (دلم زدست تقدیری دل زدستم در (در پای در حرف صله) (افکند فعل ماضی مفرد غائب بر اقدی دیمکدر (محصول بیت) بنم کوزومه دوش اولدی اول طغری بلند سرو (یعنی اول سرو و کبی سهی قد و بلند قامت جانان حاصلی منظورم اولدی بویه اولنجه کولکی الدن قایدی و اباعه بر اقدی یعنی دلم قدرینی بلایوب اهانت و حقارت ایلدی (این دیده شوخ می کشد دل بکشد * خواهی که بکس دل ندھی دیده بیند) دیده شوخ بیانیه کسناخ دیده دیمکدر کندی دیده سنه اشارت ایدر پس دیده شوخی مطبوع عبارتله تفسیر ایدلر بونی محبو به صفت ظن ایدوب خطا ایشلر (دل میکشدک مفعول صریحی) (و بکشد غیر صریحی خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معناء شرطی متضمن استرسک دیمکدر) (که حرف بیان) (بکس ندھی نك مفعول غیر صریحی و دل صریحی) (دیده بیندک مقدم مفعولی و جمله فعلیه جواب شرط (محصول بیت) بو بنم کسناخ کوزم کولکی کشد عشق و محبت چکر (یعنی کوز کور و کول بی اختیار سور (پس دیلرسک که کمسه به کول و ریمه سین کوزوی بغله یعنی کوزلاره با قدرمه که کولک سووب بلایه دوشیمه دیمکدر بیندک باء استقبالی مضموم اوقیانلر روستایلی ایدرلر (بیت) از یاد تو غافل نتوانم کرد بهیچم * سر کوفته مارم نتوانم که بیچم) یاد تو مصدرک مفعولنه اضافتیدر زیرا یاد ذکر معنایسته در (غافل نتوان کرد تقدیری نتوان غافل کرد در (کرد مصدر معنایسته در زیرا نتوان مضارعت معنایستی متضمندر) (بهیچم با حرف مصاحبت هیچله دیمکدر (سر کوفته مار اصلنده مار سر کوفته ام در اضافت بیانیه تقدیر یله زیرا سر کوفته وصف ترکیبدر ضرورت وزن ایچون تأخیر قلندی (نتوانم قادر دکم دیمکدر) (که حرف بیان) (بیچم فعل استقبال متکلم وحده بور و لام و بولکم دیمکدر یعنی کال درد مدن وز بولکمدن حرکت مالک دکم دیمکدر بعض نسخه ده نیچم نون نافیه ایله واقعدر) (پس سر کوفته دن ازلمش مراد اولر بلکه اورولش مراد اولور یعنی باشنه اورولش مارکی مالک دکم بیچ و ناب ایلیمکه حاصلی اضطرار ایلیمکه و بی حضور اولماغه قادر دکم دیمکدر (محصول بیت) ای جانان سی اکفدن هیچ برنسنه ایله بی غافل ایلک ممکن دکل یعنی هیچ برنسنه سنی تذکر

رد ابن سید علی
و سروری
رد شرح جیعا
رد سروری و شمی

رد ابن سید علی
و سروری

رد ابن سید علی
و سروری

ایلکه مانع اوله من (مار سر کوفته ام یعنی باشی ازلمش مارم قادر دکم که بیچ و ناب اورام نکه صاخ اولان ییلان بوریلور و بولور حاصلی درد عشقندن مقول مارکی حرکت مالک دکم (مصراع اولک معنایستی سنی اکفدن غافل ایلای بیلک اولماز بی هیچ دین مقصوده واصل اولماشدر هیچ بهیچ با سنک زیاده سنه قائل اولان اثرنجه کتمش (شنیدم که در کذری پیش قاضی باز آمد برخی ازین معامله بکوشش رسید رنجیده دشنام بی تحاشی داد و سقط کفت و سنک برداشت و هیچ از بی حرمتی فرو نکذاشت قاضی بابکی از علماء معتبر که همعنان او بود کفت) کذر لغتده کجده معنایسته در اما بولک کبی پرده بول مراد در (باز آمد باز بونده ادات تأکید در نکه سابقا بر قاج پرده تنبیه اولمشدر (برخی بعضی دیمکدر بعض نسخه ده طرفی واقعدر مال بر در (معامله دن مراد سودیکی قصه سی اوله و یا اوقودینی ایات و اشعار اوله (رنجیده هاه رسمی بولک کبی پرده حرف ترتب اولور انجنوب دیمکدر (دشنام بی تحاشی بیانیه در بی باک و بی پروا دیمکدر (سقط برامز و نامعقول سوز) برداشت قالدردی دیمکدر (حرمتی یا حرف مقصود (فرو نکذاشت الحقی قومدی یعنی قادر اولدینی اهاتی اشاعه قومدی (بابکی با حرف صله) (علماء معتبر بیانیه) (همعنان دیز کین دیز کینه بیله کیدنه دیرل بونده مراد مصاحبدر (محصول ترکیب) ایشتم مکه پسر بر بولده قاضینک او کینه کلدی و بر مقیدار بو عشق معامله سندن و یا اوقودینی ایات و اشعار دن اوغلانک قولاغنه ایرشدی انجنوب قاضی به بی پروا سوکدی و نامعقول کلمات ایلدی و طاش قالدردیکه قاضی بی اوره یعنی طاشه چاپندی و هیچ حرمتلر لکدن اشاعه قومدی یعنی بولدینی اهاتی ایلدی قاضی معتبر علمادن بر بنه که کند یله دیز کین دش ایدی دیدی (بیت) آن شهادی و خشم گرفتن ینش * و آن عقده بر اروی ترش شیر ینش) شهادی یا حرف مصدر در حرف وحدت دین خطا سو بولش (خشم گرفتن شهادی به معطوفدر و ایکهسی بیله بینک مقدم مفعوللر ایدر (بین باء عرب بینک کسریله فعل امر مفرد مخاطبدر رینیدندن و شین ضمیر پسره راجعدر (عقده لغتده دو کومه دیرلر اما بونده قاشده اولان بورش مراد در (اروی ترش بیانیه در) (شیر ین عقده به صفتدر (وشین ضمیر بنه پسره راجعدر (محصول بیت) اول پسرک محبو بلغنی و خشم طوتقلغنی کور سیر ایله بونده مخاطب همعنان قاضیدر و اول ترش شکل ابرهسی اوزرنده عقده شیرینی کور یعنی اول شیرین و مقبول قاشین چاتمسن کور سیر ایله (اروی ترشه مضاف قلموب ترشی عقده به و شیرینی ابرویه صفت طوتوب نامطبو ع و نامعقول تعقیداته ارتکاب ایدلر غریب ناساز و ناهموار طبع صاحبلمش العیاذ بالله تعالی (در بلاد عرب کویند ضرب الحیب زیب) ضرب الحیب مصدرک فاعلنه اضافتیدر و مفعول متروکدر (وحیب فعل مفعول معنایسته در (زیب زانک فتنی و باک کسریله قوری اوزومه دیرلر (محصول ترکیب) قاضی مذکور بیی اوقود قد نصکره دیدی بلاد عربده سو بلرلر محبوک ضربی یعنی کوتکی عاشقه قوری اوزومدر یعنی شیریندر دیمکدر (بیت) از دست تو مشت بردهان خوردن * خوشتر که بدست خویش نان خوردن) بردهان بر حرف صله (بدست خویش با حرف مصاحبت اضافت لامیه در (محصول بیت) سنک الکن ای پسر آغزه بومر ق بیچک کشی کندی ایلله انک بیکدن خوشتر قدر (همانا که از وفاحت او بوی سماحت می آید پادشاهان سخن بصلابت کویند و باشند که در نهان صلح جویند) اندنصرکه قاضی دیدی (همانا کانه دیمکدر) (که حرف بیان) (وفاحت قلت حیا معنایسته) (سماحت عطا و احسان معنایسته در) (با حرف مصاحبت) (صلابت شدت معنایسته در) (پادشاهان مبتدا و ما بعدی خبری) (محصول ترکیب) بکذر که

در سروری
رد شمی

رد سروری

رد سروری و شمی

بسرک قلت حیا سندن احسان فوقوسی کله یعنی بویه چالقی ملائمت دلالت ایدر زیر باد شاهلر
 ظاهرا خصمه يك سو بیلر اما اولور که کزاین صلح استرل پس جا زدر که یسر دخی
 ظاهرا خلق یا ننده سرکشاک کوسره اما تنهاسی ملائمت اوزره اوله (بیت) انکور
 نو آورده ترش طعم بود * روزی دوسه صبر کن که شیرین گردد (انکور نو آورده بیانه
 (نو آورده تر فائده معناسنه در یعنی قورق که عجم غوره دیر (ترش طعم وصف ترکبیدر
 اکشی لذتی معناسنه در (زیر طعم طانک فحبه لذت دیمکدر (روزی یا حرف وحدت
 (محصول بیت) تر فائده کتورلمش اوزوم اکشی لذتی اولور برایکی اوج کون صبرایله که لذت اوله
 یعنی دادیه (این بکفت و بمسند قضا باز آمدنی چند از عدول که ملازم او بودند زمین
 خدمت بیوسیدند که باجارت سخنی داریم در خدمت بگویم اگر چه ترک ادبست و بزرگان
 گفته اند (یا حرف صله مسند قضا لامیه در محل حکم دیمکدر (باز ادات نأ کید (تی یا حرف
 وحدت (چند نیجه دیمکدر (یعنی بر نیجه شخص (عدول عینک و دالک ضمیله جمع عدلدر
 حاد ل معناسنه (بعض نسخه ده عدول مرکب واقعدر تعیل بانیدن اسم مفعول (یعنی
 پاک عادلر اسم فاعل طوتلر بیلز ایش (که حرف رابط صفت (ملازم او اسم فاعلک
 مفعولیه اضافتدر (زمین خدمت بیانه (که حرف بیان (باجارت یا حرف مصاحبت (سخنی
 یا حرف وحدت (محصول ترکیب) قاضی بکن نظم و نثر سوزلری سوبلد کدن صکره
 مندر حکم و قضایه کلدی بر نیجه کپسه عادلردن که الک ملازم لاری ایدی تعظیم و تعجیل
 طریق قبله زمین خدمتی او پدیلر یعنی قاضی به تعظیم ایلدیلر که بر سوزم وار در اجازتله
 خدمت کرده سوبله اوم اکر چه ترک ادبدر و اولور دیمکدر (بیت) نه در هر سخن
 بحث کردن رواست * خطا بر بزرگان کر فتن خطاست (نه حرف نفی رواه مقید در
 (محصول بیت) هر سوزده بحث ایلک روا دکلدر اولور اوزره خطا طومق خطا سادر یعنی
 هر سوزده کلمات ایلک جائز دکلدر واکا براوزره قصور طومق قصور دندر (اما بحکم آن که
 سوابق انعام خاوندی ملازم روز کار بند کانت مصلحتی که پیشد و اعلام نکند نوعی
 از خیانت باشد طریق صواب انست که پیرامن این طمع نکردی و فرش واع در نوردی که منصب
 قضا پایکاهی منیعست تا بکنهای شنیع ملوث نکردانی حریف اینست که دیدی و حدیث این که
 شتیدی (سوابق جمع سابقه در مبتدا (انعامه اضافت صفتک مو صوفته اضافتدر تقدیری
 انعامات سابقدر (و خداوندی به بیانه (ملازم خبر مبتدا (روز کاره اضافت اسم فاعلک مفعولیه
 اضافتدر (وبند کانه لامیه (مصلحتی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (بیند فعل
 مضارع جمع غائب کوررلر (نوعی یا حرف وحدت (طریق صواب بیانه (پیرامن اطراف
 (این طعمه اضافتی لامیه در (نکردی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب کر دیدن کاف بحکم
 فحبه دوتک معناسنه (نکردی دولامیه سین دیمکدر (فرش و لم بیانه (واع و اوک و لامک
 فحبه لیه حرص معناسنه در (در حرف تأکید (نوردی نونک فحی و ضمیله فعل مضارع مفرد
 مخاطب دوره سین و دیو شیره سین دیمکدر (که حرف تعلیل (منصب قضا بیانه (پایکاه بونده
 مرتبه دیمکدر (و یا حرف وحدت (منع محکم دیمکدر (تا حرف تنبیه (بکنهای یا حرف مصاحبت
 و یا حرف وحدت (شنیع چرکین (ملوث اسم مفعولدر بولاشق معناسنه (نکردانی فعل نفی
 استقبال مفرد مخاطب ایله سین دیمکدر (نکردانی فعلی نون بر بنه میم یازوب فعل نهی ظن
 ایدوب ای لایحه ملوثا بالذنب الشنیع دین فارسی بی غریب ملوث بیلورمش (محصول ترکیب)
 قاضی به عدول دیر که اما اول سبیل که افندیك انعامات سابقه سی بنده لک زمانه ملازمدر

رد می

رد می

یعنی بزنک نعمتکله حاصل اولمش تمام عمر بمرده نعمتک بزه ملازم اولوب بزدن منفک اولما شددر
 (ایندی بونده لرم مصلحتی که کوره ل و اعلام ایله لرخیا سندن بر نوع اولور پس طریق
 صواب اولدر که بوطمک اطرافنده چکر نیجه سین و شدت حرص فرشتی دوروب دیوشیره سین
 زیر منصب قضا بلند مرتبه در احتراز ایله برکاه شنیع ایله اول منصبی ملوث ایله سین حرف
 بودر که کوردک یعنی تعلیم و غلاتی کوردک نه ماهیتدر و سوزی بودر که ایشندک که سکا بوقدر
 ناسزا کلمات ایلدی (مثنوی) یکی کرده بی آب روی بسی * چه غم دارد از آب روی کسی
 یکی برینسی ادات ربط ضرورت وزن ایچون حذف اولمش تقدیری یکی که کرده در برینسی که
 ایش (بی ادات سلب جوامد) آب روی لامیه در بوز صوبی یعنی عرض دیمکدر (و یا حرف مصدر
 (بسی یا اصلیه ایله جوق دیمکدر (آب روی کسی لامیه در (محصول بیت) برینسی که جوق
 بوز سزلک ایش اوله نه غم طونار کپسه نك آب رویندن یعنی نه غمی و نه پرواسی وار کپسه نك عرض
 اکسکلکندن (بسا نام نیکوی پنجاه سال * که یک نام زشتش کنند یا عیال) بسا بسی کبی
 جوق معناسنه در (نیکوی پنجاه سال لامیه در (که حرف بیان (نام زشت بیانه (و شین
 ضمیر نام نیکویه راجعدر (کنند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده نام زشته راجع ضمیر
 و مفعول اولی نام نیکو و ثانیسی یا عیالدر (ایمال لغتده چکنکدر اما بونک کی پرلده ضایع
 معناسنه در (محصول بیت) جوق واقع اولور الی بیلده کسب اولان نام نیکو که بر چرکین
 آدانی یا عیال و ضایع ایدر برانده و بر ساعتده (قاضی را نصیحت یاران یکدل پسند آمد و بر حسن
 رأی و حفظ وفای ایشان آفرین کرد و کفت نظر عزیزان در مصلحت حال من عین صوابست
 و مسئله بی جواب ولیکن (محصول ترکیب) قاضی به صادق یارانک نصیحتی مقبول کلدی و انلرک
 حسن رأی و تدبیرنه و حفظ و فاسنه آفرین دیدی و ایتدی عزیزلرک نظری بنم حاله عین
 صوابدر و مسئله بی جواب ولیکن (بیت) و او ان حبا بالملام بزول * لسمعت افکا یفتریه
 عدول (و او حرف ابتدا (و او حرف شرط (ان حرف ناصب و رافع (حبا حانک ضمیله لفظا
 منصوب اسمان (بالملام یا حرف جر (ملام لوم معناسنه مجرور د ربایله جار مجرور یله بزول به
 متعلق (بزول فعل مضارع مفرد مذکر غائب کیدر دیمکدر جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع
 خبراندر و ان اسمیه و خبر یله اعرابدن محلی بوق جمله شرطیه مقامنده واقعدر (لسمعت فعل
 و فاعل اعرابدن محلی بوق جواب لو واقعدر (افکا لفظا منصوب مفعولی (یفتری فعل
 مضارع مفرد مذکر غائب در افتعال یا نك ناقص بایئسندن و ضمیر مذکر محلا منصوب مفعولی
 افکه راجع (عدول عینک فحی و ذال معجمه نك ضمیله مبالغه عادلر ملامت ایدمی معناسنه
 لفظا مرفوع فاعل یفتریدر و جمله فعلیه اعرابدن محلا منصوب صفت افکادر (بعض نسخه ده
 عدول واقعدر عینک و دال مهمله نك ضمیله دخول وزنی اوزره عادل معناسنه عدلک جیدر
 سابقاتی چند از عدوله ده مناسبدر (محصول بیت) اکر محبت ملامت و از ایله زائل اولوب
 کیدیدی البته برکون ایشیدردم بر یلانکه انی عدول و یا عدول افتر ایدر یعنی فلا نك محبتی
 ملامت و از ایله زائل اولوب کتدی دیو ایشیدردم (بیت) ملامت کن مرا چندان که
 خواهی * که توان شستن از زکی سیاهی (که حرف تعلیل (توان شستن یومق اولمز یعنی
 ممکن دکل (زکی یا نسبیه قره عر بلرده مستعملدر زنگ دیارینه منسوب دیمکدر (سیاهی
 یا حرف مصدردر (محصول بیت) عدوله خطا ایدوب دیرنی ملامت ایله هر تقدیر که استرسک
 فائده سی بوفکه بکا تأثیر ایلز زیر زنگیدن سیاهلخی یومغله کیدرمک اولمز یعنی بکا محبت
 جانانی ترک ایله دیمک سیاه عریدن قرهانی کیدرمک کیدر (این بکفت و کسازا بتفحص حال

او برانکجخت و نعمت بی کران بریخت که گفته اند هرگز از در ترازوست زور در بازوست) کسانرا
 ادات مفعول متعلقانند کیمهاری دیمکدر با حرف صله (تفخص تفعل باندن مصدر در تجسس
 دیمکدر حاله اضافتی مصدرک مفعولند در (واو به لامیه یعنی حالی یوقلمغه) برانکجخت بر حرف تأکید
 (انکجخت فعل ماضی مفرد غائب حواله و مسلط ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) قاضی مذکور
 بیتلری دیدی و متعلقانند ن بعض کیمهاری اوغلانک احوالی مجسسه حواله ایلدی بیکه انی پختلیوب
 قلبی ملایم ایدوب قاضی به مائل ایده لر اوغلانک بوانه بی نهایت و بی پایان نعمت دوکدی زیر
 دیمکدر که هر کیمهاری که التون ترازوستند در زور بازوستند در بوضرب مثلدر یعنی هر کیمهاری که
 مالی چوق اوله شوبلکه صایمغله اولیوب ترازوايله طارقمغه محتاج اوله (زور بازوستند در یعنی
 هر نه کیم استرسه ال ویرر دیمکدر حاصلی مالک و فرزندن کایتدر) وانکه بر دینا دست رس ندارد در همه
 عالم کس ندارد) دست رس وصف ترکیبدر رسیدن وسعت و قدرندن عبارتدر (محصول ترکیب)
 مالدار اوله نک حالی مذکور کیدر اما اولکه انک دنیا به الی ارشمن یعنی ماله مالک دکل تمام دنیا به
 کیمهاری یوقدر یعنی مراد آنه ظفر بولمغه کیمهاری اکا معین و دستگیر اولماز (بیت) هر که زردید
 سرفرواورد و ترازوی آهنین دوشست) هر که یعنی هر کس که حذف و ایصال طریقله که
 اسم اولدی (فرود و فرو دالسن بر معنایه در آشاغه دیمکدر (اورد فعل ماضی مفرد مذکر غائب
 کتوردی دیمکدر یعنی باشین اکی حاصلی میل ایلدی دیمکدر (ترازوی آهنین اهن دهور
 (و یا حرف نسبت) ونون حرف تأکید (دوش قول معنایه در یعنی ترازوقولی اوموز معنایه دین
 حق ادا ده خطا ایلش (محصول بیت) هر کیمهاری که التون کوردی اکا باشین اکی یعنی بی اختیار
 میل ایلدی کر که دمور قوالی ترازوايله ده یعنی التونی ترازویله وزن ایلنجه کامل اولنجه وزندن
 بر مقدار اخرجه کلور پس میرانک اول حالتیه سرفرواورد بیورمشدر حاصلی التونده بره رتبه ده
 قوت جاذبه واردر که انساکن غیری جاذبه اکامل ایدر (نوشروان مجلسنده برکون حکما
 ایتدیلر صابون غم دینا ده ندر کیمی دیدیکه منصبد و کیمی دیدیکه کوزل یوزینه یققدیر بزرجه
 دیدی باده در جهمی بوکا قائل اولدیلر (نوشروان دیدی حقیقته صابون غم التوند که جیعا
 بولر انکله حاصلدر جمع حکما بوسوزه سرفرو ایلدیلر (فی الجمله شی خلوقی مبرشدر و هم دران
 شب شخنه را خبر شد که قاضی همه شب شراب در سر و شاهد در راز تنم نخفتی و بترنم کفتی) فی الجمله
 حاصل کلام (شی و خلوقی یاری حرف وحدت در و جازدر خلوقی یاری حرف تنکیر اوله فتامل (شخنه
 شینک فحقی و حالک سکونیه لغته نائب دیمکدر (اما بونده صوابی مراددر) ورا ادات صله (که حرف
 بیان (قاضی مبتدا (و شراب در سر و شاهد در بر حاله لدر (بر بونده ایهام طریقله ذکر اولمشدر
 فتد بر (از تنم نخفتی به متعلق (و یا حرف حکایه (و جمله خبر مبتدا در) و همه شب نخفتنک
 و کفتنک ظرفیدر (و بترنم کفتی به متعلقدر (وا از تنم نخفتی به متعلق (محصول ترکیب) حاصل
 کلام بر کیمهاری جوان ايله خلوت مبر اولدی و هم اول کیمهاری صوابی به خبر اولدی که قاضی
 بتون کیمهاری شراب باشنده (یعنی سرخوش و دلبر سینه سنده و بیائنده تنم و ذوق و صفادن
 او بوزدی و باو یومدی و ترنم و نعمات ايله سو یلردی و یاسو یلیدی یعنی ایلردی (نظم) امشب
 مکر بوقت نمی خواند این خروس * عشاق بس نکرده هنوز از کار و بوس) امشب بو کیمهاری (مکر
 کانه (بوقت با حرف ظرف (نمی خواند فعل نفی استقبال مفرد غائب اوقومز (یعنی اوتمز
 دیمکدر (حکایت حال ماضی معناینی اخذ ایدلرنه لفظدن خبردار ایش ونه معنادن (خروس
 لفظنی مفرد ابراد ایلک ضرورت وزن ایچوند و الاخر و سان مقامی ایدی (و یا خود جنس
 خروس مراددر (عشاق مبتدا (بس نکرده خبری (بس بادهر بله یتردیمکدر اکنتفادن عبارتدر

رد شعی

مطلـ

رد شرح جیعا

(پس بس نکرده نک معناینی چوق ایلماش دین چوق خطا ایلش) نکرده ماضیدن قسمدر
 ایلماش دیمکدر (پس اسم مفعولدر دین فاعلیت و مفعولیت معناینی تشخیص و تمیز ایلز
 ایش (هنوز الان دیمکدر (کاردن بونده آغوش مراددر) حاصلی بهلو دیمکدر (و بوس
 اسم مصدردر اویمه معناینه (محصول بیت) بو کیمهاری کانه وقتنده اوتمز بوخروس زیر عاشق
 هنوز اکنتفا ایلماش کار و بوسدن یعنی دلبری اویمه دن و قوجه دن طوبیماش بعض نسخنده
 بوزند و بوقافیه ده بر بیت واقع اولمش بونده (رخسار یاردر خم کبسوی تابدار * چون
 کوی حاج درنم چوکان آتوس) رخسار یار لامبدر (در حرف ظرف) خم کبسوی تابدار
 لامیه و بیایه در (تابدار وصف ترکیبی در (تاب بونده اسمدر بکلم معناینه (ودارداریدن
 طونجی دیمکدر (تاب بونده تافتن دن مشتقد دین بونده تاب و توانی بوغیش (چون ادات
 تشبیه (کوی حاج بیایه (کوی طوب) و حاج قبل کوکی (خم چوکان آتوس لامیه و بیایه در
 (چوکان جیم و کاف عجمله اوجی اگر کیمهاری صادر که اکثر هبانار یعنی کششراستمال
 ایدر (و آت اوزرنده انکله طوب چلر لر عجم سپاهلری جرید او بونی برینه آتی اوینار لر تعریب
 ایدوب صولجان دیرلر صادق و لامک قفصه لر یله (آتوس بانک سکونیه آب ايله نوسدن
 مر کیدر (آب صو) و نوس سین مهمله ايله نوسدن محکفدر شین مجمه ايله تصحیف ایلین
 قوم هنددر (زیرا شینی نقطه ايله انلرسین اوقورلر (و بواغاج هندک بلوطیدر که هنددر یاسنده
 بر زمان یاغمله قرار و نامی آتوس اولور فاحفظ (محصول بیت) یارک رخساری یعنی بوزی
 کبسوی تابدارک بوکلنده فیل کوکلندن طوب کیدر آتوسدن چوکان بوکلنده تشبیه صادر
 مذکور بیتک قاضی قصه سنه مناسبی یوقدر لیکن شرح ایلدکاری ایچون شرح
 ایلدک (یکدم که چشم فتنه بخفتست زینهار * بیدار باش تارود عمر در فسوس) چشم
 فتنه لامیه در مجازاً (بخفتست اصلی بخفته است در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال
 اولدی بونده او بومش دیمکدر (زینهار بایله ادات تنبیه در (بیدار اسمدر اویانق معناینه
 (باش فعل امر مفرد مخاطب بیدار اول دیمکدر (نا حرف تعلیل (زود فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب عرفاعلی (در حرف صله) فسوس افسوسدن مخففدر (بونده حیف معناینه در (محصول بیت)
 بر دم که فتنه کوزی او بومشدر یعنی بر دم که عالم اغیاردن خالیدر زینهار صقین بیدار اول
 و اویقوبی ترک ایلنا کیم عمر نازنین حیفه کتبه یعنی ضایع بره صرف اولیه (تانشنوی زمسجد آذینه
 بانک صبح * یا از در سرای اتابک غر یوسکوس) نا حرف توقیت در مادام معناینه (ونشنوی
 فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب مادام که ایشتمیه سین دیمکدر (مسجد آذینه جهمه مسجدی
 دیمکدر (زیرا آذینه دالله و دالله جهمه کونشه دیرلر (ذالله مشهوردر) اما دالله میر حسین
 معاینک آذینه معناسندن معلومدر (بانک صبح صباح اذانی اضافتی لامیه در (یا حرف عطف
 (در سرای اتابک لامبدر در (غر بوکوس لامیه در (غر بو آوازايله اغلمقدیر (بونده فریاد و فغان
 مراددر (کوس سابقه فصل بیان اولمشدر (محصول بیت) مادام که مسجد جهمه دن صباح اذانی
 ایشتمیه سین و اتابک سراینک قابرسندن کوسک ناله و افغانی (اب از اب چو چشم خروس ابلهی
 بود * برداشتن بکفتن بیهوده خر و س) لب برداشتنک مفعول صریحی (وازل غیر صریحی
 (چو چشمه اضافتی بیایه در (و خر و سه لامیه (ابه افعال وزنی اوزره صفت مشبهدر احق
 معناینه (و یا حرف مصدر و مبتدا) بود بانک ضمی و واک فحله فعل مضارع مفرد غائب
 خبر مبتدا در ابله لک اولور دیمکدر (و جائزدر که ادات زمانیه اوله (برداشتن بونده فاعلدر (بکفتن
 (با حرف مصاحبت برداشته متعلق (بعض نسخنده (بکفتن برینه بکفته واقعدر

رد شعی
رد سروری

رد سروری

مطلـ

سوز معنای سوز به اضافه بیانی (و خروشه لایه) از ابی رینه باب یازدهم معنای واصل
دکلمش (محصول بیت) بوییت بیت اوله مرتبطه (بی یعنی عاشق ابی چشم خروس کی
قزل و صافی اولان معشوق لبیدن قالد رمق خروسک و فتنه سبیل ابلهک اولور
و یا ابلهکدر حاصلی زانده خروس و تهمه سبیل صباح اولدی دیو جانان صفاسندن فراغت
ایک ابلهکدر) قاضی درین حالت بود که یکی از متعلقان درآمد و گفت که خیر و تپای داری

کریز که حسودان بر تو دق گرفته اند بلکه حق گفته اند تا مگر این آتش فتنه که هنوز اندک
باب تدبیری فرو نشانیم مباد که فردا چون بالا کیرد عالمی را فرا کیرد قاضی بدسم درونکه کرد و گفت
که حرف رابط مقول قول (خیر فعل امر مفرد مخاطب قالی دیمکدر) خیر یندن (خاستن دن
دینلر خطا ایشلر) تا حرف توقیت (پای داری یا غلک وار) یعنی قوت و قدرت اولد قجه
(کر یز فعل امر مفرد مخاطب قاج دیمکدر) کر یز یندن کر یخن دن دینلر بکشل قاجشلر
(که حرف تعلیل (دق غمز و غمه دیمکدر) و یا حرف وحدت و یا تکیر) بل حرف اضرب
(حق یا حرف وحدت) تا حرف تعلیل (مکر حرف غنی) آتش فتنه بیانی در (که حرف بیان
(هنوز الان دیمکدر) با حرف مصاحبت (آب تدبیر بیانی) و یا حرف وحدت و یا حرف تکیر
(فرو حرف تأکید) نشانیم فعل مضارع متکلم مع الغیر در سو بندرم دیمکدر) نشانیدن که
لفظ مشترک آتش سو بندرم که بر نسنه بی نصب ایک یعنی بر مصلحت اوزره بر کچسه بی دیکمک
بندرم (مباد فعل نهی مفرد غائب اولمیه دیمکدر دعا می ادر) (که حرف بیان) فردایارین (چون
حرف تعلیل) بالا ارتفاع (کیرد طوته ارتفاع طوته یعنی قافله دیمکدر فاعلی آتش فتنه در
(عالمی یا حرف تکیر) ورا ادات مفعول (قاضی مبتدا) بدسم با حرف مصاحبت (نکه کرده
متعلقدر) بدسم تفعل باندن مصدر کولسمک دیمکدر (در حرف صله) (واو ضمیری قیودن
ایچی کلنه راجعدر) نکه کرد نظر ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) قاضی بو حالتده ایدی یعنی
بسرله بوس و کارده ایدی که متعلقن دن بر بسی ایچی کیردی ویدی که قالی و یا غلک اولد قجه
قاج یعنی یا غلک تحمل ایدوب قادر اولد قجه زیر احسودلر سنک اوزرینه دق طومشلر (یعنی
غمز ایشلر بلکه حق سویشلر تا اوله که بو آتش فتنه که از احسودلر بر تدبیر صوبی ایل
سو بندرم و زاوله یارین چونکه هر تفع اولوب قافله تمام عالمی احاطه ایلده قاضی تبسمه کا نظر
ایلدی ویدی (قطعه) پنجه در صید برده ضیفم را * چه تفاوت کند که سک لاید) صید بونده
مفعول معنای در (یعنی صید پنجه برده ننگ مفعول صریحی) و در صید غیر صریحی (در حرف
صله در) و برده ماضیدن قسمدر ایلتش معنای (ضیفم ضادک و غینک فتحه ل به ارسلان دیمکدر
(و یا حرف صله و یا حرف تخصیص) لاید فعل مضارع مفرد غائب حققر دیمکدر) لاییدن
ایت حققرمق معنای (محصول بیت) پنجه سین صیده یعنی آوه ایلتش یعنی بازمش ارسلانه
نه تفاوت ایدر که ایت حققر یعنی یانسه کاوب شکارین الیماز دیمکدر یعنی اعدانک و حسادک
بکاضری یوقدر همان جانان بنم اولسون دیمکدر (قونه دیورسه دیسونلر طوته کور بارانکن)
(روی در روی دوست کن بگذار * ناعد و پشت دست میخاید) (روی کنک مفعول صریحی
(و در روی غیر صریحی) و دوسته اضافتی لامیه در) (بگذار فعل امر مفرد مخاطب قو) (یعنی اهل
ایله) تا حرف تعلیل (عدو مبتدا) پشت دست لامیه و مفعول (میخاید فعل مضارع مفرد غائبدر
و خبر مبتدا) (محصول بیت) خطاب عام طریقله و باکن متعلقه یورر که یوزوی دوست
یوز بنه ایل یعنی لب لبه و سینه سینه به اول جانانله و قوطنه تا کیم عدوالی ارقاسنی چکنیه عداوت
و حسدن حاصلی سن جانانله صفاده اول و قوعده و حسد آتشنه بانوب کول اولسون (ملک راهم

رد سروری
و شعی

رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی
و سروری

دران شب آگاهی دادند که در ملک تو چنین منکری حادث شده است چه فرمایی گفت من اورا
از جمله فضلالی عصر و یکله دهر میدانم باشد که معاندان در حق او بغرض خوض کرده
باشند این سخن در سمع قبول من نیاید مگر آنکه که معاینه کردد که حکما گفته اند (ملک پادشاه
(و را ادات مفعول) آگاهی یا حرف مصدر و خبردار قالی دیمکدر) (که حرف بیان ملک تولا میه) (منکری
اسم مفعول در افعال باندن) و یا حرف وحدت (حادث شده است پید اولمشدر) (جمله فضلالی عصر
لامیه در) (یکانه بی فضلالیه و جمله به عطف ایک جائز یکانه فرید دیمکدر) (دهره اضافتی لامیه در
(باشد که اوله که یعنی احتمالدر) (در حرف ظرف) (حق اولامیه) (بغرض یا حرف صله غرضه دیمکدر
(خوض شروع معنای در) (سمع قبول من بیانی و لامیه در) (نیاید کلز یعنی کیرمز دیمکدر) (مکرالا
معنای در) (که حرف تعلیل) (محصول ترکیب) پادشاهه دخی اول کیجه خبردار قالی و پردیلر که سنک
ملکشنکه شو نجلین برچرکین ایش ظاهر و هویدا اولمشدر نه یورر سین پادشاه دیدی بیانی جمله
فضلالی عصر دن یعنی زمانه فاضلارینک بر بسی بلورم و فرید دهرک بر بسی بختل که معاندلر
و حسود و عدولرک حقه غرضه شروع ایشلر اوله بوسوز بنم سمع قبوله کیرمز الا اول وقتکه
معاینه و آشکاره اوله زیر احکما دیمکدر (بیت) بندی سیک دست بردن بلیغ * بدندان بردن
دست دریغ) با حرف مصاحبت (تند لفظ مشترکدر ترکیبده ایچی بر بسی کسکین معنای در
(بر بسیده حدتلی یعنی بارز معنای در) و یا حرف مصدر پس بونده حدتله و تیر انکه دیمکدر (سبک
لغته یینی دیمکدر خفیف معنای اما بونده فوری دیمکدر یعنی تأیسر و فکر و فراسنسر دیمکدر
(بردن مصدر بنه مرتبطدر) (دستده بویه در) (یا حرف صله بونده متعلقدر) (تغ فله در سیف معنای در
بدندان بردن مفعول غیر صریحی) (و پشت صریحی) (پشت دست دریغ بیانی در) (محصول بیت)
حدتله فوری ال فله ایلتمک یعنی ال صوغتی حیف و پشیمانی ال ارقاسنی دیشنه ایلدر حاصلی
اول حالتی ایلک حیفانوب و پشیمان اولوب ال ارقاسنی دیشنه ایلدر اسناد مجازیدر قند بر
بعض نسخهده بردیرینه کرد واقعدر ایصرر دیمکدر یعنی بو وحدت سبیل حیف دیوال ارقاسن
ایصرر معصراع اولک معنای در زمان دشواری و ضجرت دست بدخ بردن بشتاب و استعجال
دین معنای دشواری ایش و صر بلغله ال یینی ایلتمک قلی: دین معنای صرب بیره چکمش (ورد
فعل مضارع در بردن دینلر صغوق سویشلر) (شیدم که سحر کاهی ملک باتنی چند از خاصان
بر بالین قاضی رسید شمع را دید ایستاده و شاهد نشسته و می ریخته و قدح شکسته و قاضی در
خواب مستی بی خبر از ملک هستی با طغش بیدار کرد و گفت برخیز که آفتاب برآمد دریافت که
حال چیست گفت از کدام جانب برآمد گفت از جانب مشرق گفت الحمد لله که هنوز در توبه بازست
بحکم این حدیث که (لا یغلق باب التوبه علی العباد حتی تطلع الشمس من مغربها) و گفت استغفر الله
و انوب الیه) سحر کاهی ایرته سحر وقتی (ملک پادشاه با حرف مصاحبت (نی یا حرف وحدت
بر پنجه تله دیمکدر) (با حرف صله) (بالین قاضی لامیه بصدیخی اوچنه یعنی باشی اوچنه) (ایستاده
و استاده تحفیف یا ایلله طورمش دیمکدر ماضیدن قسمدر اسم مفعول دین فاعلی مفعولدن فرق
ایلمز ایمش) (وقاضی مبتدا در) (خواب مستی مستک او یقوسننده خبر مبتدا در) (بختیز از ملک هستی
خبر بعد الخبر در) (یافت اکادی حضرت شیخک بختیزانک هستی دید بکنند نصکره) (در یافت
یورر یعنی زرد دن خالی دکل فتامل) (در توبه لامیه در مجازا) (باز بونده آچقدر مفتوح معنای در
(بحکم این حدیث) (با حرف مصاحبت اضافه لامیه در حکم بونده سند و حجت معنای در
(که حرف بیان) (لا یغلق فعل نفی استقبال مفرد مذکر غائب مبنی للمفعول لا یجعل مفعول دیمکدر
(باب التوبه فاعل لا یغلقدر و لامیه در مجازا) (علی العباد لا یغلق به متعلق) (حتی تطلع ان مقدره

رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

ایله منصوب در الی ان تطلع دیکدر (الشمس لفظ امر فوع فاعلی) (من مغر بها تطلع به متعلق در
(استغفر فعل مضارع متکلم وحده) (الله لفظ امر منصوب مفعولی) (واتوب استغفر به معطوف فعل
مضارع متکلم وحده در نصر بانک اجوف و او یسندن) (ایله اتوب به متعلق در (محصول ترکیب)
ایشتم که اول صباح وقتند پادشاه خواصندن بر نیجه شخصه قاضینک باشی او جنه ایرشدی
یعنی کلدی شمعی کوردی برنده طور و ب ینار و دلبر مجلس کارنده او نورمش و باده دوکمش و قدح
صنمش یعنی بونلری بویه کوردی و قاضی مستاک او یقوسنده و اراق عالندن بختبر ملک آنی لطفله
بیدار ایلدی یعنی او یاردی و دیدی قالی که آفتاب طلوع ایلدی قاضی اکلدی که حال ندر دیدی
آفتاب نه جانبدن طلوع ایلدی پادشاه مشرق جانبدن دیدی قاضی دیدی الحمد لله که توبه قیوسی
هنوز اچقدر بوحیدت شریف استدلایه که توبه قیوسی باغتماز عباد اوزره شمس مغر بدن
طلوع ایدنجه اندنصر که قاضی دیدی ایلدی یکم خطادن الله من مغر و عفو طلب ایدرم و دخی
نامشروع و نامعقول ایش اشلیم خدایه توبه و رجوع ایدرم یعنی جیع نامشروع ایشلردن شمدنکرو
فراغت ایدرم (قطعه) این دو چیزم برگاه انکیختند * بخت نافر جام و عقل نا تمام) چیزم می
معناده گناه مقید در (انکیختند فعل ماضی جمع غائب اغرا ایلدی یعنی قندر دیلبر دیکدر) (بخت
نافر جام بیانیه) (ناحرف توصیف نئی) (فرجام فانک قحبله ایشک صوی عاقبت کار معناسنه
(محصول بیت) قاضی توبه و استغفار ایلد که نصکره بویاکی بیتله اعتذار ایدر که بویاکی نسنه بی
گناه قندر دیلبر بریسی عاقبت سز یعنی ایترو ناقص طالع و بر بسیده نا تمام و ناقص عقل (مصراع
ثانی مصراع اولی بیان ایدر حاصلی طالعک و عقلک قصوریدر بی معصنه اغرا و اغوا ایدن
(کرکره تارم کنی مستوجیم * و ریختی عفو بهتر ز انتقام) مستوجب استغفار جانبدن
اسم فاعل در مستحق معناسنه (ناحرف تأکید) (بخشی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
واقدر بغشلسک دیکدر) عفو مبتدا بهتر خبر (زانتقام بهتره متعلق جمله اسمیه جواب
شرط در (محصول بیت) اگر بی جرم ایچون مؤاخذه ایدوب گرفتار عفو بت و عذاب ایدرسک
لابق و مستحق و اگر رحمتی صفتله متصف او اب گاهمی و جرمی بغشلسک بهر حال
عفو و غفران انتقام ایدوب عفو بت ایلکدن بکر کدر (ملک گفت توبه درین حالت که
برهلاک خود اطلاع یافتی سودی ندارد قال الله تعالی فلیک ینفعهم ایمانهم لما روا با سنا)
یافتی فعل ماضی مفرد مخاطب (سودی یا حرف تنکیر یاه وحدت دینلر فکر سز سو بلسلر) (فا
جواب شرطه داخل اولان فادر) (لم یک اصلی بکون ایدی لم جازمه داخل اولغله التفاء
ساکنین واقع ایلدی و اودن و نودن و او حذف اولندی لم بکن قالدی صکره نون کثرت استعمال
ایچون تخفیف حذف اولندی جواز طریقه قبله زوما دکل (ینفع فعل مضارع مفرد مذکر غائب) (هم
ضمیر منصوب متصل مفعولی) (ایمان لفظ امر فوع فاعلی هم ضمیر مجرور متصل مضاف الیه
لما وقتا دیکدر را و او فعل ماضی جمع مذکر غائب مهموز العین معتل اللام و او ضمیر سابقه
مذکور کفار راجع در (باس لفظ امر منصوب مفعولی نا محلا مجرور مضاف الیه در (محصول ترکیب)
پادشاه دیدی بو حالته توبه که کندی هلاک که مکمل مطلع اولدک فائده و بر من نکه خدا بیورر
مشرکله ایمان کتورمک نفع و بر من وقتا که شدت عذابمزی کوردیلرسه یعنی ایمان یأس و خوف
مقبول دکلدر سنده ای قاضی هلاک اولاجنک بیلدک که توبه و استغفار ایلرسک (قطعه)
چه سود از دزدی آنکه توبه کردن * که نتوانی کنند انداخت بر کاخ) دزدی یا حرف مصدر
(که حرف بیان) (نتوانی فعل نئی مستقل مفرد مخاطب) (کنند لفظ مشهور در فارسیده و ترکیده
و ترکیجه او قرغ دیدیلر) (کاخ کاف عربیله قصردر کوشک معناسنه) (محصول بیت)

رد سر وری و شمع
مطل

او غر بلقدن نه فائده اول وقت توبه ایلک که کوشک اوزره کند اتغده قادر اولیه سین یعنی
فصره چیقماغه عدم قدر نکدن خرسن لقدن توبه ایلک نه فائده ایچدی سنده ای قاضی عفو بتدن
خلاص اولیه جفک بلور سین که توبه ایدرسین (بلند از میوه کو کوتاه کن دست * که کوته
خود ندارد دست پر شاخ) بلند کونک مقدم مفعولیدر (از میوه کوتاه کنه متعلق در بر مخاطب
تجربید ایدوب اکا خطاب ایدوب کوردی یعنی بلنده سوبله (کو بونده ادات تأکید در دین
زاند سوبلش) (دست کنک مفعول اول صریحی) (و کوتاه ثانیه) (و از میوه غیر صریحی) (که
حرف تعلیل) (کوتاه مبتدا) (خود ادات تأکید) (ندارد فعل نئی مستقبل مفرد غائب فاعلی
تحتنه کوتاهه راجع ضمیر در) (دست مفعول صریحی) (و پر شاخ غیر صریحی و جمله فعلیه
خبر مبتدا در (محصول بیت) بلند اولان کیمسه به سوبله ای مخاطب مجرور که الیک میوه دن
کوتاه ایله یعنی قصه ایله حاصلی الک چک اوزانه میوه به یعنی بونیه بلند فائده لازمدر (کوتاه
قد اولانه لازم دکل زیر کوتاه قامت خود داله و پداغه ال طوماز یعنی ال ایرشدره من که اکا تنیه
لازم اوله (زبا و وجود چنین منکری که ظاهر شد خلاص صورت نبند د این بکفت و مو کلان
عقوبت در روی آویختند گفت مرادر خدمت سلطان یک سخن باقیست ملک پرسید
آن چیست گفت) منکری یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت) (خلاص زافر بنه سبله
خلاص توتقدیرنده در و مبتدا در) (صورت نبندد خبری ملحوظ و متصور دکل دیکدر) (مو کلان
عقوبت لایه) (مو کلانی جلاد دن اعم طوتن زاند سوبلش) (در حرف صله) (وی ضمیر قاضی به
راجع در) (آویختند یا بشدیلر دیکدر) (آویختند برینا آویخت یازان و فاعلنی پادشاهی طوتن
غریب مطالعه سی واریمش) (گفت قاضی دیدی) (مرایم دیکدر) (محصول ترکیب) سنک
بویچلین برنامشروع ایشک وجودیله که سندن ظاهر اولدی خلاصک صورت بولمز یعنی
خلاص ایلکه معقول دکلدر پادشاه بوسوزی سوبلیدی و اشکنجه موکلاری یعنی جلاد لر
قاضی به یا بشدیلر قاضی دیدی بنم پادشاه خدمتده بوسوزم باقیدر یعنی بر سوزم دخی وارد دیکدر
پادشاه صور دیکه اول بدر قاضی دیدی (قطعه) باستین ملالی که برمن افشانی * طمع
مدار که از دامت بدارم دست) یا حرف مصاحبت سببی متضمن (طمع مداره متعلق
(آستین ملال بیانیه) (و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر حرف مصدر دین بککش سوبلش
(که حرف رابط صفت) (افشانی فعل مضارع مفرد مخاطب سلیکر سین اعراضدن کایتدر
(طمع مدارک مفعول صریحی و باستین غیر صریحی) (مدار فعل نهی مفرد مخاطب داریدندن
طوتنه دیکدر) (که حرف بیان) (از دامت بدارم مک مفعول غیر صریحی و دست صریحی
(محصول بیت) بر ملال آستین سبیلله و یا ملال آستین سبیلله که بنم اوزریمه سلکرسین یعنی که
بندن اراض ایدرسین طمع طوتنه یعنی امید ایلکه که دام نکدن الم طوتام یعنی انکیکدن الم حکم
(اگر خلاص محالست ازین کنه که مرا * بدان کرم که توداری امید واری هست) بدان
یا حرف صله (که حرف رابط صفت) (امید واری یا حرف مصدر) (محصول بیت) اگر
خلاص محال ایسه یعنی قورتلق ممکن دکل ایسه بوکاهدن که بتندر یعنی بنده اولان
کاهدن خلاص جائز دکل ایسه اول کرمه که سنک و ارامیدلک وارد یعنی کرم و اطفکه امید
وارم ایدن رجای قطع ایلک (ملک گفت این لطیفه بدیع آوردی و این نکته غریب کفتی
ولیکن محال عقلست و خلاف شرع که ترا امر وز فضل و بلاغت از چنک عقوبت من
بهاند مصلحت می بینم که ترا از قلعه بشبب اندازم نادیکران عبرت گیرند گفت ای خداوند جهان
برورده نعمت این خاندام ونه تنها من این کنه کرده ام دیکری انداز نامن عبرت گیرم ملک ازین

رد سر وری

رد سر وری

رد سر وری

رد سر وری

سخن خنده آمد و بعفو از سر خطای او در گذشت و معتنان را که اشارت بکشتن او کرده بودند گفت (گفت ملاک دیدی) لطیفه آوردنك مفعول اولی (و بدیع ثانسی بدیع عجیب دیمکدر (ونکته گفتنك مفعول اولی (و غریب مفعول ثانسی (لطیفه بی بدیع و نکته بی غریبه مضانی ایدن نه ملاحظه ایلدی مسکین (چنك عقوبت بیانیه (و منه اضافت لامیه در (با حرف صله (و شب نشیندن مخفف لفظ در (شین نشیندن مخفف اولد یغی کبی اشغلا و آلت و انش معنای مستعمل لفظ درگاه اولور که اتباع و مزاجه طریقله تب لفظی بو که عطف ایدوب شب و تب دیرلر عریده حسن بسن و ترکیده قزن قزن دید کبری کبی (پرورده نعمت این خاندانم لامیه در (پرورده اسم مفعول در (سر سودا وجهت معنای در (خطابه اضافت لامیه در (متعنت فعل بابندن اسم فاعل در بر کپسه نك ذلتی استمکه دیرلر (والف و نون ادات جمع در (محصول ترکیب) پادشاه دیدی بواطیفه بی عجب کوردك و ونکته بی غریب سو بیلدك و لیکن محال عقلدر و خلاف نقل که سنی بو کون فضل و بلاغت بنم عقوبتم بنجه سندن قورنزه یعنی خلاص ایلدی مصلحت انی کورورمکه سنی قلعه دن اشاغد خنده اتم تا کیم غیر یلر عبرت طونه لر یعنی الهراقاضی بوسوزی ایشد بنجه دیدی ای جهانك پادشاهی بو خاندانك نعمتی پرورده سیم بو کاهمی بالکزن بن اشلامش بندن غیر یسنی آت تا کیم بن عبرت الام پادشاه بوسوزدن خنده کادی یعنی کولدی و عفو ایلدی انك خطاسی سودا سندن کچدی و انك متعنتلر بنه که بونك هلاکته اشارت ایلشلر ایدی دیدی (بیت) همه حال عیب خویشند * طعنه بر عیب دیگران مزید (حالک عیبیه اضافتی اسم فاعلک مفعولیه اضافت در (و خویشنه لامیه در (طعنه هاء رسمی علامت نقلدر عرضه و معشوقه کبی (عیب دیگران مصدرک مفعولیه اضافت در (مزید فعل نهی جمع مخاطبدر اورماک دیمکدر (محصول بیت) چه عجز کند عیجزک حالسز یعنی هر بر بکرده بنجه درلو عیوب وار در ایدی غیر یلرک عیوبنه طعنه ایماک (حکایت منظومه) جوانی پاک باز و پاک رو بود * که با پاکیزه روی در کر و بود) جوانی با حرف وحدت (پاک باز وصف ترکیبدر پاک نظری دیمکدر مصلح معنای (پاک روده وصف ترکیبدر پاک پوریشاو معنای مستقیم دیمکدر (که حرف رابط صفت (با حرف صله (پاکیزه پاک معنای در (پاکیزه روی وصف ترکیبدر کوزل پوزلی دیمکدر (و با حرف وحدت) در حرف ظرف (کروکاف عجمک کسر یله و رانك فتحیه رهن معنای در (محصول بیت) بر پاک باز و پاک رو جوان و ایدی یعنی صالح پاک دامن که بر پاک رویه مرهون ایدی یعنی گرفتار و مبتلا ایدی (بعضیلر کرو برینه کرو یاز دیرلر کاف عربینک و رانك فتحیه لیه کشتی معنای و در یا صارتی بو که قرینه طوندی لیکن عریده بویه یرده و او اعلال اولماق خلاف قبایسدر انکیچون مشهور لغتلر نه موجود دکل و فارسی اغترده کرو قوغرق دیشه دیرلر یعنی ایچی بوش دیش که قورت یمش اوله علی کل حال عربی و فارسی لغتلر نه موجود اولماق یعنی فرنگجه و یا اورجه اولق کرک (چنین خواندم که در دریای اعظم * بگردابی در افتادند باهم) که حرف بیان (با حرف صله) کرداب کاف عجمک کسر یله صوچولکی یعنی صوچر یلوب باندی بر که هلاک اولق خوفی اوله عربجه در دور دیرلر (و با حرف وحدت) در حرف تأکید (افتادند دوشدیلر (باهم یله (محصول بیت) حکایه لیده شویله او قودم که دریای اعظمه بر کرد ایه دوشدیلر ایکبسی یله (حضرت شیخ بوینده اجمال ایش (یعنی بنجه دوشد کبری بیان اولندی (چوملاح آمدش تادست کبرد * مبدا کاندرا ان حالت بمیرد) ملاح کیمی (آمدش شین معنای دسسته مقید در دسش تقدیرنده (تا حرف تعلیل (مبدا فعل نهی غائب (کاندرا ان) که حرف بیان (بمیرد

ردسر وری

زد شعی

فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتنده جوانه راجع ضمیر در (محصول بیت) چونکه ملاح کلدی تا عاشق جوانك الین طونه اولیه کیم اول خالنده اوله دیو (همی گفت از میان موج و تشویر) مر ا بکذار و دست یارمن کیر (همی ادات حکایه) میان موج لامیه در بیا بطنبله (تشویر تانك فتحی و شبک سکونیه خجالت معنای در (تشویش معنای کور (بعضیلر موج عطف تفسیری طوندیلر (بکذار قوی یعنی ترک ایلدی (دست یارمن لامیه در (کیر فعل امر مفرد مخاطب طوت دیمکدر (محصول بیت) جوان ملاحه موج و تشویر یعنی حجاب در یا اورنه سندن سو یلردی بنی قو و یاربك الین طوت (یعنی انی خلاص ایلدی بنی بو غلورسم بو غلایم (درین کفن جهان بروی بر آشف * شیدندش که جان میداد و می گفت) جهان مبتدا (و بر آشف خبری) شیدندش بشین جوان معهوده راجع در (که حرف بیان (محصول بیت) بوسوزی سو بیلدکجه جهان اوزرینه بریشان یعنی قرش مورش اولدی اکایقین اولان کپسه لانی ایشدیلر که جان و یرردی و سو یلردی سو بیلدکی کلن بیتک مضموندر (حدیث عشق ازان بطل منبوش * که در سختی کند یاری فراموش) حدیث عشق لامیه (بطل بیکار دیمکدر یعنی درد عشق دن خالی (منبوش فعل نهی مفرد مخاطبدر (نبوشیدندن ایشمک و بیکلمک معنای (که حرف رابط صفت) سختی یا حرف مصدر (یاری یاسیده بویه در دوستاق معنای (فراموش اسم مصدر در اوتنه دیمکدر (محصول بیت) عشق قصه سنی اول بطلدن دگله که شدت حاله یارغی و دوستلغی فراموش ایلدی یعنی اونوده (چنین کردند یاران زندگانی * ز کار افتاده بشنو نابدانی) یاراندن مراد عشاقدر (زندگانی یا حرف مصدر در دیرلک دیمکدر (کار افتاده مجرب احوال دیمکدر (یعنی باشنه ایش دوشمش دیمکدر بو بیتک مصراع اولی ایات سابقه به نظر در (و مصراع ثانسی ایات آیه به قدر (محصول بیت) مذکور جوان کبی ایلدی یلر یاران دیرلکی پس باشنه ایش دوشندن یعنی احوال روزگاری بخر به ایلیدن ایش مراد مجرب احوال دن حضرت شیخ کندیلر انک ایچون بیورر که نابله سین (که سعدی راه و رسم عشق بازی * چنان داند که در بغداد نازی) که حرف بیان در مصراع ثانی بی (سعدی مبتدا (رسم بونده عادت و قانون معنای در (عشق باز بونده عاشق معنای در (و با حرف مصدر عاشق دیمکدر (مصراع ثانی خبر مبتدا در (که حرف بیان نازی عربی دیمکدر عربی دل مراد در (بغداده تخصیص ایلدک وجهی بودر که کند ی زمانده بغدادی عرب و عجم دیانی فصیح سو یلردی اما بوزمانده ایکبسننده بی بهره بر بلوک جهله در (محصول بیت) سعدی عاشق راه و رسم انجیلین یلور که بغدادده عربی دیلی یعنی اهل بغداد لسان عربی بو بیلدکری کبی (سعدی عشق بازاق طریقنی انجیلین ابو ییلور مصراع ثانیک معنای انجیلین یلور که بغدادده عربی یاور یعنی شبهه سز بغدادده عرب و ایلدوکنی یلیدی کبی عشق بازاق رسم و راهنی انجیلین یلور دیرلر کیمسه هیچ نسند یلر ایش (دلارامی که داری دل در و بند * ذکر چشم از همه عالم فرو بند) بو بیت حقیقی به و مجازی به فمکدر (دلارام وصف ترکیبدر آرام بندن دیکنك یعنی راحت اولق (و با حرف وحدت) که حرف رابط صفت (دلارام دارینک مقدم مفعولیدر طونار سین دیمکدر و آراقدن تعبیر در (دل بندک مفعول صریحی و دروغ صریحی (او ضمیری دلارامه راجع در (بند فعل مفرد مخاطبدر (بندیدن بغله دیمکدر (دکر دخی دیمکدر (چشم فرو بندک مفعول صریحی (واژه عالم غیر صریحی فرو بند بوم دیمکدر (محصول بیت) بد دلارام که وار کولکی اکا بغله یعنی اکا تعلق ایلدی دخی کوزوکی جمیع عالم دن بوم یعنی اندن غیر ی به التفات ایلدی اگر ظاهر دلارامی در واکر باطن (مصراع ثانیک معنای سنی کرو و کلکی عالم دن چشمکی اشاغد بغله دیرلر معنای

رد شعی

رد شعی

فتی بد باغملش (اگر لیلی و مجنون زنده گشتی * حدیث عشق ازین دفتر نوشتی) دفتر دین
 مراد کتاب گلستان در (کشتی) و نوشتی یاری حرف حکایه در (محصول بیت) اگر
 لیلی ایله مجنون زنده اولیدی (یعنی صاغ اولسه ردی عشق قصه سنی بوکابدن یازارلردی
 یعنی هر بریسی) حضرت شیخ بوسوزی بشنخی بایه نسبتدر که عشق باید در * باب ششم
 در ضعف و پیری (حکایت) باطائفة دانشمندان در جامع دهمشق بحثی همی کردم
 ناگاه جوانی از در درآمد و گفت در میان شما کسی هست که زبان فارسی داند اشارت
 بن کردند گفتیم خبر است گفت پیری صد و پنجاه ساله در حالت نزعت و زبان فارسی چیزی
 می گوید و مفهوم مانمی کردد اگر بکرم قدم رنجه شوی مزد بانی باشد که وصیتی کند چون
 ببالینش فرار سیدم این میگفت (با حرف مصاحبت) طائفة دانشمندان بیانبه (طائفة
 همزه سنی حرف وحدت و دین خطا سویش (بحثی با حرف تنکیر) پیری با حرف وحدت
 (صد و پنجاه ساله یوزلی باشی دیمکدر) حالت نزع لامیه (با حرف مصاحبت) زبان فارسی
 بیانبه (چیزی با حرف وحدت) و او حرف حال (مفهوم مالامیه) نمی کردد اولماز دیمکدر
 نمی شود معناسنه (بکرم با حرف مصاحبت) قدم رنجه شوی الم وزجت معناسنه در
 قدم زجته کرسک دیمکدر بیاق بور بیکدن کابندر (مزد ممک ضمیمه و زانک سکونیه
 اجرت و کردیمکدر اما بولک کبی برده ثواب معناسنه در) بانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 بایدیدن بولقی معناسنه یافتدن دینلر خطا ایلدیلر باشد که اولاه که یعنی مرچودر که دیمکدر
 (وصیتی با حرف وحدت و یا حرف تنکیر ببالینش با حرف صله بصد غنه دیمکدر فرا
 حرف ناکید) رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ابرشد م دیمکدر (این میگفت بویکی یعنی
 او قوردی) (محصول ترکیب) دانشمند طائفه سبله بحث ایلر ایدم جامع دهمشقده یعنی بی
 امیده ناگاه بر جوان قیودن ایجری کردی و دیدی سزک ارا کرده بر کیمسه وارمیدر بحجم دبلنی
 بیلور شیخ دیر که بکاشاشارت ایلدیلر یعنی ایشته بوییلور دیدیلر بن دیدم خیر در جوان دیدی
 یوزالی باشد بر پیر حالت زعده در و فارسی داله بر نسنه سو بلر حالبو که بزاکلامن از کرسکرمله
 قدم رنجه اولورسک یعنی زجته کرسک ثواب بولورسین مرچودر که بروصبت ایلیمه مبادا
 فوت اوله چونکه بصدیفنه یعنی باشی اوچنه ابرشدم بویکی یعنی او قوردی (قطعه) دی چند
 کفتم برارم بکام * در یغا که بکرفت راه نفس) دم نفس (با حرف حذرت) چند نیجه دیمکدر
 ضرورت وزن ایچون تقدیم و تاخیر قلنشدن تقدیری کفتم دی چند (برارم چبقارم دیمکدر
 (بکام با حرف صله و یا حرف مصاحبت کامه و یا کامله دیمکدر) کام کاف عریله بونده ابهام
 طریقه مذکور در مراد ایلد دماغ بیننده فئامل (در یغادالده کسره و ضمه لغتدر) (الف حرف
 ندا یعنی حرف ندبه) بکرفت فعل ماضی مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه طوتلیدی دیمکدر (راه
 نفس لامیه) (محصول بیت) دیدمکه برقاج نفس مراد بجه کنورم یعنی چقارم یا خود اغزیه حاصلی
 برقاج زمان بشابوب عمر سوررم در یغ وحیف که نفس بولی طوتلیدی چغغه بحال قالمدی حاصلی
 اجل کلدی ابرشدی (مصراع اولک معناسنی ایشد مکه برقاج نفس مراد مله یوقاری کنورم دین
 ادایی ابو کنورم) (در یغا که برخوان الوان عمر * دی چند خوردیم و گفتند بس) بعض نسخه ده
 دی خوردی بودیم واقعدر (خوان الوان عمر پسانیدر در) (محصول بیت) حیف که عمرک درلودر او
 نعمتی سفره سنده یعنی انواع نعم عمرده بر نیجه نفس بیدک و ایچدک و بتر بیدک دیدیلر حاصلی
 نفقه منقطع ایلدیلر (خوان بونده سفره معناسنه در دین کیجه بیدیکن بیلر بمش) (معنای
 این سخن باشامان بعر بی کفتم تعجب کردند از عمر دراز و تأسف خوردن او بر حیات دنیا گفتش

رد شمعی

رد شراح جیها

رد شمعی

رد شمعی

چه کونه درین حالت گفت چه کویم) (محصول ترکیب) بوسوزک یعنی بویکی بیدک معناسنی
 شام قومه عریجه سولدم تعجب ایلدیلر انک اوزون عمرندن و حیات دنیا به تأسف و غصه
 بید بکنه دیدم نیجه سین بو حالنده دیدی نه دیم (قطعه) نه دیده که چه سختی همی
 رسد بکسی * که ازدهانش بدر میکشد دندانی) ندیده استفهام انکاری کورمشمه سین
 دیمکدر (که حرف بیان) بکسی با حرف صله (و یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت
 (دهانش نون ضرورت وزن ایچون ساکن او قوغق کرک) (بدر طاشره دیمکدر) (میکنشد
 کاف مضوم او قیقچ کینوت معناسنه اولور ایدرلر دیمکدر یعنی طاشره ایدرلر چبقارمقدن
 عبارت اولور اما کاف مفتوح او قیقچ قو بارلر دیمکدر علی کل حال چبقارمقدن کابندر
 (دندانی با حرف وحدت) (محصول بیت) کورمشمه سین که نه شدت و الم ابر بشور شول
 کیمه به که دهانش بدریشنی چبقارلر یعنی بردیشنی چبقار نیجه نه قدر الم چکر ندیده همزه سی
 خطاب ایچوند دین یا خطابدن و همزه توسلدن آگاه دکل ایش (قیاس کن که چه حالش
 بود دران ساعت * که از وجود عزیزش بدر رود جانی) حالش ضمیری کسی به راجعدر (وجود عزیز
 بیانبه و شین ینه سابق کبی) جانی با حرف تنکیر (محصول بیت) قیاس ایلد که حالی نه اولور اول
 ساعتده که وجود عزیزتدن جانی چبقه کیده یعنی روحی بدیندن چبقه کیده مصراع ثانی ک معناسنی
 که انک عزیز وجودندن بر جان طاشره کیده دین فتنده انسانده برقاج جان واریمش کبی (کفتم
 تصورمک از خیال بدرکن و وهم را بر طبیعت مسئولی مکر دان که فیلسوفان گفته اند که مزاج
 اگر چه مستقیم بود اعتماد بقارانشاید و مرض اگر چه هائل بود دلالت کلی بر هلاک نکند اگر
 فرمای طبیی را بخوانیم نامعالجه کند که به شوی گفت هیجات) تصورمک مصدرک مفعولنه
 اضافتدر (مسئولی غالب دیمکدر استغمال بایندن اسم فاعلدر) (مکر دان فعل نهی مفرد
 مخاطب ایلد دیمکدر) (الف و نون ادات تعدیه در) (که حرف تعلیل) (فیلسوف فانک و لامک
 فتحه لریله حکیم معناسنه در) (که رابط مقول و قول) (اعتماد بقا مصدرک مفعولنه اضافتدر
 (ورادات صله) هائل قورقچ (طبیی با حرف وحدت) (ورادات مفعول) (نا حرف تعلیل) (هیجات
 یعنی محالدر) (محصول ترکیب) پیره دیدم که اولوم تصور بی خیالکدن اخراج ایلد و وهم و خوفی
 طبیعته که غاب ایلد زیرا حکما دیمشدر مزاج اگر چه مستقیم و قوی اولور بقایه اعتماد ایلد که
 لایق دکل و مرض اگر چه هائل و مخوف اولور اما هلا که کلبا دلالت ایلر اگر بیورسک سکا
 بر طبیب دعوت ایلد لم تا کیم سکامعالجه ایلد که بواوله سین یعنی صاغله سین هیجات دبدی یعنی
 بو محالدر (مثنوی) خواجه در بشد نقش ابوانست * خانه از پای بست و برانست) خواجه
 وززاده و تعظیمی واجب اولان ارباب دولنده مستعملدر بونده مطلقا دولتی مراددر (بند بونده
 فید و هوس و ارز و معناسنه) (نقش ابوان مصدرک مفعولنه اضافتدر ابوان کسر همزه ایلد
 چاردا قدر عریبدر اما عجم فتح همزه ایلد او قور (پای بست پای عربک فتحه غل معناسنه در که
 عریجه اساس دیرلر با عجمله اولسنیده مجو بر ایلین افترا ایلش (و بران خراب دیمکدر) (محصول بیت)
 خواجه قصصک نقش قیدنده در لیکن خانه تملدن خرابدر یعنی سن بنم ایچون طبیب ندارک ایلده سین
 لیکن بناء وجود فسیاه مشرفدر) دست برهم زند طبیب ظریف * چون خرف بیند اوفتاده
 حریف) (دست زندک مفعول صریحی) (و برهم غیر صریحی) (و طبیب فاعلی) (و ظریفه اضافتی
 بیانبه در) (خرف خاه معجمه کفتمی و راء مهمله ک کسر یله صفت شبهه در بونامش معناسنه) (خرف
 (بیندک مفعول ثانیسی و افتاده و او ایلد کافیددر) (و حریف یعنی شخص مفعول اولی) (محصول بیت)
 ظریف اولان طبیب البینی بر برینه اورر تأسف و تغایب طریقه اما علاجه بهاشر اولر چونکه

رد شمعی

رد شمعی

رد شمعی

فعل امر مفرد مخاطب در (که حرف تعلیل) با حرف مصاحبت (چون ادات تشبیه) خودی یا ضمیر خطاب (کم کاف مجمل ضمیمه ضایع معانیه در) کم کنی که مفعول اول صریحی و روزگار ثانیه (و یا چون خودی غیر صریحی) (محصول بیت) خطاب عام طریق به نصیحت ایدوب پیورر کند کدن ایبرک بر کیمه ارایوب بول وانی ارایوب بولنی فرصت صای یعنی بر اولو نعمت بیل زیرا کندک کیله روز کاری یعنی احوال و اوقات و ایامکی ضایع ایدرسین (حاصلی کند کدن ای بر کیمه ایله صحبت ایله و انکه مصاحبتی غنیت بیل (زیرا کندک کیله مصاحبت تصبیع احوال و اوقات و ایام و انلاف عمر بلا فائده در) گفت چندان برین غلط بکفتم و کان پدرم که دلش در قید اهد و صید من شدناگاه نفسی سرد از دل پردرد بر آورد و گفت چندن سخن که گفتی در رازوی عقل من و زان آنک سخن ندارد که از قباله خویش شنیده ام که زن جوآرا اگر تیری در پهلوشنید به که پیری) گفت پیردیدی (غلط و نسق اسلوب و گونه معانیه در) در قید در حرف صله (قدر دن مراد بند در منته اضافت لامیه در) صید من مصدرک فاعله اضافتیدر (نفسی یا حرف وحدت و زان مفاعله باینک مصدر نایدیدر (قباله رومده آورده دید کلری خانوند که طوغان او غلبه کلر کو بکن کسر) ینکه در دین یکلش سو بیلش (قباله برینه قبیله یازان صیغ مثله مخالف بازمش تیری) و پیری یاری حرف وحدتدر (پهلویان معانیه در که صیغه جنب دیر) (محصول ترکیب) پیر دیدی بواسلوب اوزره اولقدر سوز سو بیدم و ظن ایلدم که کوکلی بنم قیدیمه کلدی (یعنی بکا مقید اولدی و بنم صیدم اولدی) یعنی بکا شکار اولوب رام اولدی ناگاه دل پردردندن بر صفوق نفس کتوردی یعنی برآه چکدی و دیدی بوقدر سوز که سو بیلدک بنم عقلم راز و سنده اول بوسوزک وزن طوغان یعنی اکاموازن دکل که کندی ایدمن ایشتم که تازه زنک اگر پهلوشنده اوق او توره یعنی یانه اوق بانوب طور سه بکدر یانده بر پیر او توب طور مقدر حاصلی پیر ایله هم نشین و هم پسترا و اوقدن اوق یاره سنی چکمک بکدر (نظم) لما رأت بین یدی بعلمها شیئا کارخی شفة الصائم) لما بولمیه وجودیه دیرل مشایخ عربک بعضی اسمینه ذاهب اولدی و بعضی حرفینه اسمینه ذاهب اولانلر جمله به اضافتی لازمدر دیدیلر (حاصلی وقت معانیه متضددر وقتا که دیمکدر) رأت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه مهموز العین معتل اللام اصانده رأیت ایدی اعلال ایله رأت اولدی فعت وزنی اوزره وقتا کیم کوردیسه (فاعلی پیرک زوجه سیدر) بین ظروف مکانیه دندر مضاف اولمشدر یدی لفظنه اصلنده یدی در حالت رفعی بداندن نصب و جری یدی در نون اعراب بعله اضافتله ساقط اولمشدر نکه نحو کابلرنده مسطوردر بونده معناسی او کنده دیمکدر (بعلم لفظا مجرور مضاف البهدر (زوجه بعلم دیرل بانک فعی و عینک سکونیه و زوجه به بعله دیرل و ضمیر تائیت رأیت فاعلی اولان زوجه به راجع در (شیئا لفظا منصوب مفعول رأت در شیئا دن مراد آلت پیردر) کارخی کاف مثل معانیه در (واریخی اسم تفضیلدر رخواه دن رانک فعی و کسری ایله بومشقلقی و کوشکک معانیه در بونده سسترتک دیمکدر (شفة لفظا مجرور مضاف الیه اریخی در (شفه دوداغه دیرل صائمه اضافتی لامیه در (صائم اورج طویجی کیمه در و آنک دوداغی غایتله کوشک اولاغندر اول جهندن پیرک ذکرینی صائمک کوشکک دوداغنه تشبیه ایلشددر (محصول بیت) وقتا کیم پیرک زوجه سی پیرک او کنده یعنی زوجنک او کنده برشی کوردیسه یعنی ذکرینی کوردیسه صائمک کوشکک دوداغی کبی یعنی غایتله سست و زبون کوردیسه (نقول هذامعه مبع و انما الرقیة للنائم) نقول جواب لما در قباس قالت دیمک ایدی لیکن مراد حکایت حال ماضی در سو بیلدی دیمکدر (و بعض کیمه دید بکه اما مضارعی

رد شعی
رد ابن سید علی و سروری

مطلب

مطلب

ماضی به ردایدن ان مصدر به ماضی بی معنای استقباله ردایدیکی کبی (یس نقول قالت معانیه اولور بویه دین زیاده خطا ایلش (و هیچ بروجهله کندی به دوشرسوز دکلدر زرا دیدیکی لما جائزه در بوخود لما وجودیه در که اسم اولدینی تقدیر جله به مضاف اولقدر شرطی فتأمل (نقول فاعلی رأیتک فاعلیدر) یعنی پیرک زوجه سی (هذا اسم اشارتدر مذکور شیئه محلا مر فوع مبتدا و مبع خبری و معه مینه متعلق (و ضمیر مذکر بعله راجعدر) (و او حرف ابتدا) (ان حرفدر حروف مشبهه بالفعل دن) (و ما حرف کافه که ان حرفنی عملدن کف و منع ایدر) (الرقیة رانک ضمی و فافک سکونیه مر بض اوزره اوفیوب اوفور مکدر تا کیم افاقت بوله لفظا مر فوع مبتدا افسون دیمکدر سابقا بومعنای عزیمتله تعبیر ایلش ایدی (لیکن بونده مراد شیوه و نازدر) (للنائم لام حرف جریمقدره متعلق (نائم اسم فاعلدر نوم دن او یویان کیمه به دیرلر) بونده مراد جوانک ذکریدر جار و مجرور اعرابدن محلا مر فوع خبر مبتدا در وجهه اسمیه اعرابدن محلی بوق جله مستأنفه (محصول بیت) وقتا که بعله پیر ذکرینی کوردیسه دیدی بواکت پیرک ندیده بله میندر یعنی نه کندیده حیات و آرونه آئنده رقیه و افسون خود نائم نافعدر یعنی غیج و دلال جوانک چکونی تحریرک ایدر پیرک مرده ذکرینی تحریرک ایلز حاصلی جوانک چکونی شخص نائم تشبیه ایلش و پیرک شخص مرده به (رباعی) زن کر برمر دیر رضا برخیزد * بس فتنه و جنگ ازان سر برخیزد (زن مبتدا (و برخیزد خبری (و ما بیلدری خبره متعلق (کزاصلی که از ایدی ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال ایلدی (برمر دیر لامیه (بر بونده وقت معانیه در (بی رضا رضاسن دیمکدر (یعنی بحامعسنز (برخیزد قالفه (حاصلی دوشکدن موطوئه قالفیه (سراد ن یا ضرورت وزن ایچون و قافیه ایچون ترک اولدی (محصول بیت) زن که ارینک یانندن یعنی دوشکندن رضاسن قالفه حاصلی موطوئه قالفیه جوق فتنه و جنگ اول اودن قافار یعنی آچلغه و جلقلغه صبر ایدر اما کیچه دوشک خد متی اولمایچه صبر ایلز مصراع اولک معناسنی عورت که زو جنگ فتندن رضاسن و اجاز تسر قالفار دین اجازت عبارتندن معلومدر که معنایی خلا فتنه صرف ایلش اوله (پیری که زجای خویش نتواند خاست * الا بعضا کیش عصا برخیزد) پیری یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (جای خویش لامیه (خاست ماضی مصدر معانیه در زرا مضارع مقارندر (الا ادات استناده نتواند خاست ترکیبیدن (به صا با حرف استعانت (می حقن دیمکدر (شین ضمیر پیره راجعدر (عصا برخیزد تقدیری عصا بایش کی برخیزد) یعنی ضمیر معناده عصایه مقیددر (محصول بیت) پیر که کندی یردن قالفیغه قادر اوایه الاعصا ایله آنک عصا سی یعنی ذکرینی قافار حاصلی یردن دکنک من قالفیغه قادر اولبانک دکنکی قالفماز (فی الجملة امکان موافقت نبود و بمقارقت انجامید چون مدت عدت برآمد عقد نکاحش با جوانی بستند ترش روی نهی دست بد خوی جور و جفای دید و رنج و عنایمی کشید و شکر نعمت حق همچنان می گفت که الحمد لله که ازان عذاب الیم برهیدم و بدین نعمت مقیم برسیدم) فی الجملة حاصل کلام (امکان موافقت مصدرک فاعله اضافتیدر (نبود اولدی (و او حرف عطف (با حرف مصاحبت (مفارقت مصدر در مفاعله بایندن آریلشمتی دیمکدر (انجامید آخر اولدی یعنی اربلشدک دیمکدر (مدت عدت لامیه (برآمد چقیدی (عقد نکاحش مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و شینه اضافت لامیه در (با حرف صله (جوانی یا حرف وحدت (شد یاوز (ترش رویه اضافتی بیانیه اکشی صورتی دیمکدر (نهی دست وصف ترکیبدر صفر ایلد معانیه (یعنی مفلس و فقیر (بد خویبه اضافتی بیانیه در (بواوصاف صفت بعد الصفت واقعدر (دید حکایت حال ماضی در کوردی دیمکدر (می کشیده بویه در (شکر نعمت حق مصدرک

رد ابن سید علی

رد شعی

رد سروری و شمع

مفعولنه اضافتی و لامیه در (همچنان انجلین یعنی میگفت عبارتند نصکره جد کی دیمکدر) (عذاب الیم بیانیه در مومل معناسنه) (برهیدم فعل ماضی متکلم وحده قورتلدم دیمکدر) (و بدین باحرف صله) (نعمت مقیم یعنی نعمت ثابت) (برسیدم ایرشدم حاصلی واصل اولدم) (محصول ترکیب) حاصل کلام موافقت ایلمکه امکان اولدی زیرا الت مساعده ایلدی و کار بمن مفا قتلہ تمام اولدی یعنی اخیار یلشدک انجلمدک معناسنی ایرشدیلر دین لغته مخالف سولش (چونکه مدت عدت چقدی یعنی تمام اولدی عقد نکاحنی بر جوانه بفلدیلر یاوزا کشتی صورتلی فقیر بد خوی اندن جور وجفا کورردی ورنج و عنا یعنی درد و الم چکردی و خداک نعمته بونجلین شکر ایردیدی که الحمد لله که اول عذاب الیمدن خلاص بولدم و بونعمت مقیمه ایرشدم دیو) (یت) باین همه جور و تند خوی * نازت بکشم که خوب روی) تند خو و وصف ترکیب یاوز خویلی معناسنه (و یا حرف مصدر) (نازت ناضیر خطاب در) (بعض نسخه ده بارت دوشمش یعنی یوکل) (خو برو و وصف ترکیب) و یا ضمیر خطاب (محصول یت) بو جمع جور ایل و یاوز خویلو لغله نازک چکریم زیرا کوزلسین یعنی کوزلسک ایچون هر نه بلاک واریسه چکریم (قطعه) باتومر اسوختن اندر عذاب * به که شدن بادیگری در بهشت) شدن ضرورت ایچوندر اولقی معناسنه (دیگری یا حرف وحدت) (محصول یت) قیر جوانه دیر که بکا سنکله جهنده باتقی بکر کدر که غیر ایله یعنی پیر ایله جشده اولقی یعنی پیر ایله جشده اولقدن سنکله دوزخده اولقی بکدر (بوی پیاز از دهن خوب روی * نغز ناید که کل از دست زشت) نغز کوچک یعنی ابو (وزادات تفضیل) (محصول یت) صوغان قوقوسی کوزلک اغرندن ابورک کلور که کل چرکین الدن یعنی چرکین الدن کل قوقو سندن کوزل اغرندن صوغان قوقوسی بکر کدر بونده بعض شراح ایکی یت ایراد ایلش که متونده موجود دکل لیکن انلره تقلید ایراد ایلدک زده (قطعه) روی زیبا وجامه دیبا * عرق وعود ورنک و بوی و هوس) روی زیبا (و جامه دیبا بیانیه لدر) (دیبا شیب ددکری قاشدر) (عرق کلاب) (عود معروف خوش قوقولی انجدر که هنددن کلور) (رنکدن مراد خاتونلر استعمال ایلدکری اقلق و قزلاق در) (بوی کوزل قوقو) (هوس بونلری ارزو ایلک) (محصول یت) کوزل بقشقلو بوز و دیبا و سراسر قاش قفتان کلاب و عود ورنک و بوی و بونلرک ارزوسی (بوی یت یت ثانی به مرهوندر) (این همه زینت زنان باشد * مرد را کیر و خایه زینت بس) (زینت زنان لامیه) باشد ادات زمانیه اولقی جائز) (و فعل مضارع مفرد غائب اولقی جائز) (کیر چرک) (یعنی ذکر و خایه همسایه سی) (بس بتر دیمکدر) (محصول یت) یت سابقه مذکور اولانلر جمعاً عورتلر زینتدر اما ره کیر و خایه زینت بتر معلومدر که بوی ایکی یت بو کابدن دکلدر لیکن بعض جهله دخل ایلسون دیو یازدی (حکایت) مهمان پیری بودم در دیار بکر که مال فراوان و فرزند خو بروی داشت شی حکایت کرد که مراد ر عمر خویش بجز این فرزند نبود دست درختی درین وادی زیارتگاهست که مردمان بحاجت خواستن انجارد وندشهادر پای ان درخت بحق نالیده ام تا مرا این فرزند بخشیده است شنیدم که پسر بار فبقان آهسته میگفت چه بودی که من آن درخت را بدانستی که کجا ست ناد ما کردی که پدرم بمرد) (مهمان پیر لامیه) (و یا حرف وحدت) (بودم حکایت حال ماضی) (دیار بکر) (و دیار ریه برینه متصل مملکتلر در دیار بکرک تختی آمددر که شیخ محمد آمدی حضرتلری مذکور آدشهر ننددر) (و ریههک تختی موصلد که ان خباز موصلی که قرآن شریفه معرب و اسباب نزول یازمشد انددر) (که حرف رابط صفت) (مال فراوان بیانیه) (فرزند خود بولده در) (شی یا حرف وحدت) (حکایت کرد بر کجه حکایت ایلدی) (بوسوز اول معناسنی کوسرتر که حضرت شیخ بزمان بو پیرک مهمانی اولش اوله) (که حرف رابط

مقول قول) (مرا را ادات تخصیص) (عمر خویش لامیه کندی عمر مده دیمکدر) (بجز باحرف زائد) (درخت مبتدا) (یا حرف وحدت) (وادی دره) (زیارتگاهست خبر مبتدا در) (یعنی مستجاب الدعوه بر مقام) (که حرف رابط صفت) (مردمان مبتدا و روند خبری) (و بحاجت خواستن خبره متعلق) (شبها کجدر و مبتدا) (و نالیده ام خبری) (و در پای ان درخت بحق باه صله ایله خبره متعلق) (ناحرف تعلیل) (آهسته یا بجه یا بجه) (میگفت حکایت حال ماضی) (چه بودی ادات غنی نه اولیدی دیمکدر) (بدانستی حکایت حال ماضی) (بیلدم دیمکدر) (کردی ده بولده در ایلیدم دیمکدر) (محصول ترکیب) حضرت شیخ پیور که سیاحتم زمانده دیار بکر ده بر پیر قونق اولدم که وافر مالی و ارادی و کوزل اوغلی بر کجه حکایت ایلدی که بنم تمام عمر مده بو بر اوغلدن غسیری اولسامشدر (بودر ده بر زیارتگاه اغاج وارد که خلق حاجت دیکله اند و ارلر بجه کجه اول اغاجک دیدنده حقه اغلیوب ایگلمشم که خدای تعالی بکا بو اوغولی باغشلامشدر حضرت شیخ ذبر که بیاسی بوسوزی سوبلیجک ایشتدم که اوغلان بولداشلیرینه آهسته سوبلردی که نه اولیدی اول اغاجی بن بیلدم قنده در و دطالیدم تا بابام اولیدی (حکمت) خواجه شادی کان که فرزندم عاقلست و پسر طعنه زنان که پدرم فرزندم) (خواجه مبتدا) (شادی کن وصف ترکیب) (یا حرف مصدر) (والف و نون مبالغه افاده ایدر) (یعنی شاد بلیق ایده کنددر) (حاصلی سوبلکندر خبر مبتدا واقعدر) (که حرف تعلیل) (فرزند مبتدا) (عافل خبری) (و پسر مبتدا) (و طعنه زنان خبری شادی کان کی) (که حرف تعلیل) (پدرم مبتدا) (و فرزند خبری) (محصول ترکیب) خواجه شاد بلیق ایلمکندر که فرزندم عاقلدر (و پسر طعنه اورا غندر که بابام فرزنددر) (یعنی بونامشدر) (حاصلی پدرک حال بولده) (و پسرک حال بولده) (قطعه) سالها بر تو بگذرد که گذر * نکنی سوی تر بت پدرت) (سالها مبتدا) (بر تو بگذردت اوستکدن مرور ایدر) (یعنی اوزر کدن بکر خبر مبتدا در) (که حرف بیان) (گذر ذال معجه ایله و کاف عجمک ضمیمه اسم مصدر در یکجه و اوغرامه معناسنه) (مصراع ثانی به مرهوندر) (نکنی فعل فی مستقبل مفرد مخاطب) (سوی تربت اضافت لامیه) (و پدره کذلک) (محصول یت) خطاب عام طریقله پیور دیلار بکر سنک اوزر کدن که باباک مقبره سی جائنه کذر و مرور ایلر سین (یعنی جائنه بردعایک ایچون و بارنسنه اولشدرمک ایچون قبرینه اوغرامر سین) (تو بچای پدر چه کردی خبر * ناهمان چشم داری از پست) (یا حرف صله) (جای پدر لامیه حق پدر دیمکدر) (ناحتی معناسنه در) (چشم امید ور جامه معناسنه در) (دارینک مفعول صریحی) (و از پست غیر صریحی) (محصول یت) یت خطاب عام طریقله پیورر سن باباک حقنه نه خیر ایلدک یعنی نه لطف و احسان ایلدک تا کیم همان اول احسانی اوغلکدن رجا ایلده سین (یعنی سن باباکله نیجه عمل ایلد کسه اوغلاک سنک ایله همان اول عملی ایلسه کر کدر ان خبرا فخر وان شرافتشر) (حکایت) روزی بغرور جوانی سخت رانده بودم و شبنکه پیری کر بوه سست مانده پیر مردی ضعیف از پس کار وان همی آمد و گفت چه خسی خبر نه جای خفتنست کفتم چون روم که نه پای رفتنست گفت نشنیده که گفته اند رفتن و نشستن به که دو بدن و کستن) (سخت رانده بودم محکم سو ردم ایدی یعنی بولده قتی پک کتدم ایدی) (شبانکه کجه سی) (یا حرف ظرف) (پای کر بوه لامیه) (پای بونده دیب معناسنه در) (کر بوه کاف عجمک) (و رانک کسر یله طاغ بلکنه درلر) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف نوسل) (سست بونده عاجز و بی مجال معناسنه در) (مانده قالش بینه بر بودم مقدردر) (خسی فعل مضارع مخاطب بونده باتور سین دیمکدر) (دو بدن مصدر در یلک معناسنه) (کستن کاف عجمک ضمی و کسر یله و سبتک فحی و کسر یله بونده اوزلمک معناسنه مصدر در) (محصول ترکیب) بر کون جوانلق غرور یله

محکم کشیدم و کجیحه سی بر ناک دیدند عاجز و بی مجال قلمشیدم بر ضعیف پیر کشی کاروان
 اردندن کلوردی و بکاردیدی نه باتورسین قالی بتاجی بر دکل دیدم که نیجه کیده یم که کیده جک
 آتیق یوق یعنی یافتن چیدم دیدی ایشتمدی که عقلا دیمشدر کتمک و او تورمق یعنی دیکنی
 دیکنی کتمک یکدر بلوب اولمکدن (نشیده ده اولان همزه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب
 دکل ایش (قطعه) ای که مشتاق منزلی مشتاق * پند من کار بند و صبر آموز) ای حرف ندا
 منادی محذوف تقدیری ای آن کس که در حذف و ایصال طریقه که حرفیدن اسمیه نقل
 اولندی تنکه مکرر بیان اولندی (مشتاق اسم فاعلدر افعال باندیدن) منزله اضافتی مفعولنه
 اضافتدر (و یا ضمیر خطاب) مشتاق فعل نهی مفرد مخاطب (شتابیدن ابومه دیکدر
 شتافتن دن اخذایلین خطاب ایش) پند من لامیه (و بندک مفعول اولی) و کار نایسی (و صبر
 آموزک مقدم مفعولدر) محصول بیت (ای شول کیمسه که منزله مشتاق قبسین ابومه) یعنی
 منزله که تیر ایشمک دیلرسک بحله ایله بنم پند می ایش بغله یعنی کارایدک و صبر او کرن (حاصلی
 آهسته کیت یولده قالیه سین) بند بستن دزام حاضر در دین اخذ اشتقاقده خط ایش (زیرا بند
 بندیدن اخذ اولور) اسب نازی دونک رود بشتاب * اشتر آهسته میرو دشب و روز) اسب نازی
 بیانه (دونک ایکی سکر دم دیمکدر ز براتک اسم مصدر در) تکییدن یله معناسنه (پس اصطلاح در
 ایکی سکر دم دیمکدر ز براتک دیرلر ترکیده حله دیکلری کی) ناک فحی و کاف عربیله
 آنک صحرادینی دین ابو صحرانامش و عربی آن ایکی یلمک کیدر سر عتله یعنی برایکی
 فوشمغله یور یلور دین خلی یورلش (منه سنده نازی عرب واسب نازی عربی آن دیدکدن صکره
 ناک بونده تکیدن معناسنه در بترکی یلمک دین ایکی برده خط عشوی ایش فقدر) با حرف
 مصاحبت (شتاب اسم مصدر ابوی معناسنه) اسب نازی مبتدا (و دونک مبتداء ثانی ورود خبر
 ثانی و ثانی خبر یله خبر اول) بعض نسخه ده رود برینه دود واقعدر داله یلر دیمکدر دویدن
 تکیدن ایله مراد فاولور (اشتر مبتدا) آهسته مبتداء ثانی (و میرو دشب و روز) ثانی خبر یله خبر
 اول (محصول بیت) عربی آن ایکی سکر دم کیدر ابویله اما اشتر کیمه و کزنز آهسته کیدر
 قالمز) حاصلی اسب نازی برایکی منزل سکر عتله یور یلور قالمز اما دوه شب و روز آهسته
 کیدوب قالمز قصه دن حصه بودر کیم بولده بحله ایله کتمک کرک (حکایت) جوانی چست
 و اطیف و خندان و شیرین زبان در حلقه عشرت مابود که در دلش از هیچ نوعی غم نیامدی
 و از خنده فراهم نیامدی روزکاری برآمد که اتفاق ملاقات یافتد بعد از آن دیدمش زن خواسته
 و فرزندان خاسته و بیخ نشاطش بریده و کل هوسش پر مرده برسد مش که این چه حاست
 گفت تا کود کان پیاوردیم دیکر کودکی نکردم) جوانی با حرف وحدت (چست چاک
 و نظریف معناسنه در) حلقه عشرت مایانیه و لامیه در (یعنی مجلس مرده داخل اولوب مصاحبت
 ایدی) که حرف رابط صفت (نوعی با حرف وحدت) بعض نسخه ده از هیچ نوع واقعدر
 یاسز) نیامدی با حرف حکایه (فراهم بری برینه دیمکدر جمدن عبارتدر) (نیامدی
 با حرف حکایتدر بریره کتورمزدی دیمکدر) که حرف بیان اتفاق ملاقات مصدرک مصدره اضافتدر
 (بعد از آن مذکور روز کاره اشاره در) زن خواسته اولمش (فرزندان خاسته پیدا و حاصل
 اولمش) بیخ نشاط بیانیه شتک کوی (کل هوسده بیانیه) پر مرده بیه عجمک فحیه
 وزه عجمک سکونی و عجمک ضمیمه صولش دیمکدر (با حرف ابتداء در) کی زمانده (کودک
 اوغلان) الف و نون ادات جمدن (کودکی با حرف مصدر (محصول ترکیب) چست و اطیف
 و خندان و شیرین زبان یعنی طایلی دبلالی بر جوان بزم مجلس عشرت مرده ایدی یعنی بزمه هم صحبت ایدی

رد شعی

رد سروری و شعی

رد شعی

رد سروری

رد شعی

رد شعی

شویلهکه کو کلمه هیچ بر نوعدن غم یوغدی یعنی کو کلمه غم کلز ایدی و دوداغنی
 کولمه دن جمع الیز ایدی (یعنی یومزدی پر روز کار یکدی که اتفاق انکله ملاقات واقع اولدی
 اندن صکره اتی کوردم اولمش و اوغل قز پیدا و طاهر اولمش و شتلیکی کوکی کشلش و کل
 هوسی صولش) حاصلی اولده اولان ذوق و شوق و صفاسی کشلش صوردم که بونه حالتدر
 دیدم دیدی اوغلانچقلر کتور لدن بری یعنی اولاد صاحبی اولالی ارتق اوغلانچقلق ایلمدم
 (بیت) ما ذا الصبا و الشبب غیر لمی * و کفی بتغیر الزمان ندر (ما ذا ای شئی معناسنه
 محلا مرفوع مبتدا) الصبا صادق کسر یله جهله و هوا و هو سه میله دیرلر الف مقصوره ایله
 اما صداد مفتوح و انچه الف مدوده در (واو حرف حال) الشبب پیرله دیرلر لفظا مرفوع
 مبتدا (غیر فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر تفعیل باندیدن) لاله لامک کسری و میمک تشدید یله
 او موزله اینن صاچه دیرلر و یا ضمیر تکلم محلا مجرور مضاف الیه و جار مجرور یله محلا منصوب
 مفعول غیر در وجه فعلیه محلا مرفوع خبر مبتدا در و جمله اسمیه ک محلی نصب در حالت ایله
 (کفی فعل ماضی مفرد مذکر غائب ضرب بابتک نافض باندیدن) بتغیر با حرف زائد فی الفاعل در
 و جار مجرور یله محلا مرفوع فاعل کفادر و تغیرک زمانه اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتدر (و نذر
 تغیر الزمانی تغیر ایدر انداز معناسنه) انداز اعلام در تحو یله (و کفی متعلقا یله برقد تقدیر یله محلا
 منصوب حالدر) (محصول بیت) ندر بوجهله و هوا و هو سه میل دخی ارزوی نفسانی به رکون و احبابه
 طرب و شوقه تهالک حال بوکه پیرلک که نذر موت و سفیر فوت در صاچمک لوتی تبدیل و تغیر
 ایلدی و بنی عمرمک آخری قریب اولمغله انداز و نحو یف ایلدی (یعنی موتق قرینه دلالت ایلمکله
 حال بوکه صاچمک لوتی زمانک تغیری بکاذب و مخوف بتر) حاصلی شعری زمانک تغیر ایلدی
 کافی ایکن و موتق قریله تدیر ایکن پیرلک شعری اغر تمق نه بلادر (بیت) چون پیر شدی ز کودکی
 دست بدار * بازی و ظرافت بچوانان بکذار) کودکی با حرف مصدر (دست بدارک مفعول صریحی
 و ز کودکی غیر صریحی بدار دار باندیدن فعل امر مفرد مخاطب در بونده طوط چک معناسنه در) بدار
 داشتندن اخذ ایدنلر خط ایشلر (بکذار فعل امر مفرد مخاطب قو دیمکدر ترک و تسلیم ایله معناسنه
 (محصول بیت) پیرله خطاب عام طریقه یلور چونکه پیر اولدک اوغلانق هوسندن ال چک یعنی
 اول هوایی ترک ایله او بونی و ظرافتی جوانلره قو یعنی انلره بغشله (مشوی) طرب نوجوانن پیر
 مجوی * که دکر نایدا ب رفته بچوی) طرب نوجوان مصدرک فاعلنه اضافتدر (که حرف تعلیل
 ناید اصلی نیاید ایدی ضرورت وزن ایچون همزه دن منقلب اولان یا حذف اولندی) (بچوی
 با حرف صله (بچوی فعل نهیدر جویدندن جستن دن دین یا کلس سولش) (محصول بیت) تازه
 جوانک شتلیکنی و شادلغنی پیردن استمه یعنی پیر تازه جوان کی اهل شوق و ذوق اولازر برا برمقدن
 آقوب کیدن صور بدخی ارمغه کلز ایدی جوانلق کتد کدن صکره بردخی کلز (زرع راجو
 رسید وقت درو * نخرامد چنانکه سبزه نو) زرع اکن (و را حرف تخصیص) و یا حرف
 مفعول (وقت در و لامیه در بچم وقتی دیمکدر) در و دالک کسری و راک فحیه اسم مصدر در
 بچم معناسنه (درو پندن) (نخرامد فعل نفی استقبال مفرد غائب) (سبزه نو بیانیه نو بونده تازه
 معناسنه در) (محصول بیت) زرعک و یازعه چونکه بچم وقتی ایشدی یعنی بچمک زمانی اولدی
 تازه سبزه کی صالخر پس پیردخی تازه جوان کی شادان و خندان اولماز قصه دن مراد
 حصه در (قطعه) دور جوانی بشداز دست من * آه و در یغ آن زمن دل فروز) دور جوانی
 زمان جوانی دیمکدر (بشد برفت معناسنه در) (زمن زانک و میمک فحیه ل یله زمان معناسنه در) (دلفروزه
 اضافتی بیانیه در) (دلفروزه وصف ترکیبدر فروزیدن کوکل یا کلندر بچی یعنی قلبی روشن

ردا بن سید علی و سروری

ردا بن سید علی و سروری

ایدهی دیمکر (محصول بیت) المذن جوانلق زمانی کندی یعنی پیرا و لدم آه و در یغ اول دافروز و نورانی زمان حضرت شیخ بکمش جوانلق زمانه تأسف چکوب در یغ و حسرت بیر (قوت سر پنجه شیر برقت * راضیم اکنون پینری چوبوز) قوت سر پنجه شیر لامیه و بیانه در (پینری باحرف صله) پیرا و لدم (پوز پارس دیدکری حیوان مفتر سدر که پیره زیاده مانلدن (محصول بیت) پیرا و لدم (پوز پارس دیدکری حیوان مفتر سدر که پیره زیاده مانلدن زوری کندی قالمدی شمعدی پیرا و لدم (پوز پارس دیدکری حیوان مفتر سدر که پیره زیاده مانلدن اولماق شرطیه بو برفاج بیت که پیرا و لدم (پوز پارس دیدکری حیوان مفتر سدر که پیره زیاده مانلدن حابدر عنی عنه) پیره زنی موی سبه کرده بود * کفتش ای مامک دیرینه روز) مامک مام مادر معنانه در (و کاف ادات تصغیر) دیرینه روز و اضافی بیانه در (دیرینه روز و وصف ترکیب راسکی و چو قدانکه کونلی دیمکر ز برادرینه اسکی و چو قدانکه کونلی دیمکر (محصول بیت) بر پیرقاری صاحبی سیاه ایلشیدی یعنی بو یامشیدی بن اگا دیدم ای چوق کونلی باشلی انا غم) موی تلبیس سبه کرده کیر * راست نخواهد شدن این پشت کوز) بو بیت مقول قولک تنه سیدر (پشت کوز بیانه در کوز کاف عجمک ضمی و زاء عربله بوکری دیمکر زاء عجمله دینلر بویایک فافله رینه ناظر اولماشدر (محصول بیت) پیره زنه دیدم مویکی تلبیس و حبله ایل سیاه ایلش یعنی بو یامش فرض و قیاس ایله اما بوکلیش ارقه و منحنی قامت راست اولیسر کلدن حاصلی صاج قرارمغه بوکلیش ارقه طوغر و لماز (حکایت) روزی بجهل جوانی بانک بر مادر زدم دل آزده بکنجی نشست کریان همی کفت مکر خردی فراموش کردی که درشتی میکنی) بانک بر مادر زدم یعنی آنام اوزره پک چاغردم حاصلی او ننه غضبه سوز آندم (دل آزده بکنجی نشست کولکی اینجنوب بر بوجقه او توردی (ازده ده هاء رسمی حرف ترتیدر) کریان صفت مشبهه در اغلبارق دیمکر (همی کفت سو یلردی (محصول ترکیب) بر کون جوانلق جهلیله انامک او شنه پک چاغردم کولکی اینجنوب بر بوجقه او توردی اغلبارق سو یلردی حالده کاله او شغلخی او شند که خشونت و غلظت ایدر سین بکا (قطعه) چه خوش کفت زالی بفرزند خویش * چو دیدش بانک افکن و پیل تن) زال قاری و عجز معنانه (باحرف صله) فرزند خویش لامیه کندیک او غله دیمکر (بانک افکن و وصف ترکیب) افکنیدن پلنک براغیجی یعنی بقیجی حاصلی بهادر اقدن عبارتدر پیل تن ده فیل کودی یعنی زوری دیمکر (محصول بیت) برفاری کندی او غله نه کوزل دیدی چونکه ارسلانله و قیلانله غاب و فیل زوری کوردی (کراز عهد خورد بت یادامدی * که بچاره بودی در اغوش من) عهد خردی لامیه (ویا ساکنه حرف مصدر) و تاضیر خطاب (که حرف رابط صفت) در حرف ظرف (اغوش قوجاق دیمکر (محصول بیت) قاری فرزند بنه دیرا کراوش قلیق زمانی و وفندن پادیکه کلبدی یعنی کوچکلک حاصلی خرد کلک اکاید که بنم قوجاغده بچاره و بی تاب و توان ایدک (نکردی درین روز برمن جفا * که توشیر مردی و من پیره زن) نکردی جواب شرط واقعدر و شرط وجوایی مقول قول زالدر (که حرف تعلیل) شیر مرد بهادر معنانه ترکیبده تحریف ایدوب شره مددیر (محصول بیت) اگر سن قوجاغده ایکن عجز یکی و بچاره لککی بلیدک بو کونده بنم اوزریمه جفا ایلزدک یعنی بکا ادا و جفا ایلزدک زیر اسن بهادر ارسلان و بن قوجاقای حاصلی اول حال اکایدک بکار ایدردک (حکایت) توانگری بخیل رایسری رنجود بودنیک خواهانش کفتد مصلحت است که از بهر او ختم قرآن کنی و بایلد قرآن باشد که خدای تعالی شهادت کنی باندیشه فرورفت و کفت ختم مصحف بحضور اولیر که کله دورست صاحب دلی

رد حلیی و نعمة الله

باشند و کفت ختمش بعلمت آن اختیار افتاد که قرآن بر سر زبانت وزر در میان جان) رنجور مر یض (نیک خواه وصف ترکیبدر خواهیدن ایلک دیلیجی (الف و نون ادات جمع دوستلر دیمکر (ختم مصحف بحضور اولیر که کله دورست (ختم مصحف مصدرک مفعولنه اضافتدر (باحرف ظرف حضورده یعنی حاضر (کله کاف عجمک فحبله سوری یعنی قویون سور بسی و غیر بسی (بعض یده لام ضرورت وزن ایچون مشدد قلنور (محصول ترکیب) بر بخیل غنیک اوغلی مر یض ایدی و یا مر یض اولدی دوستلر اکا دیدیلر مصلحت اولدر که انکچون ختم قرآن ایلله سین و بایلد قرآن اوله که خدای تعالی شفا و یره بر زمان اندیشه به باندی یعنی فکره طالیدی و دیدی حضورده واقع اولان مصحفی ختم ایلک اولی در زیر سورای ابراقدر قویون کچ کلور بر صاحب دل بومصاحبی ایشیدی و دیدی ختم قرآن اکا اول علتله اختیار واقع اولدی که قرآن دل او جنده در واجه و التون جان اورنه سنده در (کله تشدید لامیه قید ایلینلر زائد ایلشدر (مثنوی) در یغا کردن طاعت نهادن * کشر همراه بودی دست دادن) در یغا الف حرف ندبه مصراع ثانی به مصر و قدر (کردن طاعت بیانه در مجازا) کردن کاف عجمک فحبله بو یون دیمکر که عرب جیددر (کشر ضمیر کردن طاعته راجعدر (همراه بولد اشدن قرین معنانه) بودی اولیدی (باحرف حکایه) دست دادن بیانه (محصول بیت) حیفا و در یغا ککر کردن طاعته کرم و سخا الی همراه اولیدی یعنی کردن طاعتی قومغه نه اولیدی اعطا و احسان الی قرین اولیدی حاصلی شو بلکه عبادت و طاعته سرفرو ایدوب باش ایندوره ر حیف اگر صدقات و زکات و سخا و کرم بو که منضم اولیدی نه کوزل اولوردی یعنی عبادت و طاعتی زیاده مبرور و مقبول اولوردی حاصلی عبادت و طاعته سخا و کرم قرین اولمد بغنه دریغ و حیف چکر (مصراع اولک معناسنی ای دریغ الک طاعتی بوینی قومغه سنه یعنی طاعته دین معنایه حیف ایلش (و مصراع ثانیک نتیجه سنده حیف الک طاعته که سخا سز ر عمه برامز دیدیکی اولکیدن دخی برامز (بدیناری چو خردر کل بماد * و الحمدی بخواهی صد بخواند) با حرف مصاحبت سببیتی متضمن (دینار اتون) و با حرف وحدت (الجمدی یا حرف وحدت) (محصول بیت) بر دینار سبیل یعنی صدقه به و یاز کانه و یار عطیه به برالتون و یرمک تکلیف اولانسه خربا لچقه قالدیجی کبی قالور یعنی و یرمه ده عجز چکر خمر با لچقه قالمی عجم چوق استعمال ایدر زیرامسکین با لچقه با نیجه چقه ده زیاده عاجز او اور اگر بر الحمد یعنی بر سورة فاتحه طلب ایلسک بوز او قور بلکه دخی زیاده زیراجدن چقماز دل او جندن چقماز (حکایت) پیر مر دی را کفتند چرا زن نکلی کفت بایره زنم الفی نباشد کفتند زن جوان بخواه چون مکنت داری کنت مرا که پیرم بایره زنم الفی نباشد اورا که جوان باشد با من که پیرم چون دوستی صورت بندد) زن کردن اولمک معنانه در تنکه دیباجه ده کچدیکه (مردیت یازمای وانکه زن کن) پیوره شیدی (الفی یا حرف تنکیر حرف وحدت دین بیلز ایش (بعض نسخه ده عیشی واقعدر دیرلک معنانه) (و یا حرف تنکیردر (مکنت قدرت معنانه در) (مرا را حرف تخصیص بنم دیمکر ادات مفعول اولمده جائز (اورا بورا ده مذکور را کیدر) (چون و او اصلیه ایلله نیجه کیف معنانه) (دوستی یا حرف مصدر) (محصول ترکیب) بر پیره دیدیلر نیچون اولنر سین پیر دیدی قر یلرله اقم بوقدر و انلرله عیش وزند کانه ایده مم دیدیلر تازه زن دله چونکه جسا عه مکنت و قدر نک وارد دیدی بنم که پیرم قر یلرله اقم اوایه یا خود بکا که پیرم قر یلرله عیش و الفت اوایه الک که جوان اوله بکله که پیرم نیجه دوستلخی صورت بغلر یا خود اکا که جوانر نیجه دوستلخی

ردا بن سید علی و سروری

رد شعی
رد شعی

رد شعی

صورت بغلر (حاصلی پیراهل انصاف ایش کسه بویه جوابلر ویرمشد در (بیت)
 زور باید نه زر که بانورا * کزری دوست که ده منی کوشت) بانوختون دیمکدر (کرز کاف عجمک
 فتنی وزاء عربله هاوج معناسنه در (و یا حرف وحدت (من بطمان دیمکدر (نون ضرورت
 وزن ایچون تخفیف قلندی (کوشت کاف عجمک ضمیمه ات دیمکدر لم معناسنه (محصول بیت)
 زور کرکدر زر کرکز زیر قانچغه برکرز سوکلی رگدر اون بطمان اتدن حاصلی آچ اولور چلیق
 اولور اما کرز سز اولماز بایلرنده مقبول و مکرر کیر سختدر اندن غیر برنسنه دکل (حکایت)
 منظومه * شنیده ام که درین روزها کهن پیری * خیال بست به پیرانه سر که کبر جفت)
 کهن کاف عربک ضمیمی وهانک فتنی و ضمیمه اسکی دیمکدر هانی ضمیمه تخصیص ایدن لر بی وجه
 ایشلر (پیرانه سر پیرلک و فتنه دیمکدر استعماللارنده (جفت جیم عربک ضمیمی وفانک سکونیه
 بونده زوجه مراد در زیر طرفینه جفت دیرلر (محصول بیت) ایشتم که بوزمانده براسکی پیر
 یعنی بر یکین قوجه خیال بغلدی پیرلک و فتنه که زوجه اله یعنی ناهل ایلله حاصلی اولنک
 خیالی بغلدی بوقصه حضرت شیخ زمانده ککندینک معلومی اولان قصه لر دندر تنکه
 بوظنم آخونده تصریح ایلر (بخواست دخترکی خو بروری کوه رنام * چودرج کوه رش از چشم
 مردمان بنهفت) دخترکی کاف حرف تصغیر (و یا حرف وحدت (خو بروی وصف ترکیبی
 صفت دختر (کوه رنام اضافتی بیانه در اولده وصف ترکیبی اقسامندندر (چوادات تشبیه (درج
 دالک ضمیمی و رانک سکونیه جواهر حقه سنه دیرلر (کوه ره اضافتی لامیه تعریب ایلدکلرنده
 جوهر دیرلر (شین ضمیر دختره راجعدر (چشم مردمان لامیه (بنهفت یا حرف ظرف (و یا حرف
 تأکید (ونبهفت نونک وهانک ضمیمه لیه کرلی دیمکدر بونده مراد مستوره لکدر (محصول بیت)
 کوه رآدی خو بروی برقیز جفن دبلدی حاصلی برکوزل قز دبلدی جوهر حقه سی کی اول قیر
 مردم کوزندن مخنی و مستوره ایدی یاخود کندیکنک کوه ر حقه سی کی خلقک کوزندن مستور
 ایدی مصراع ثانیکنک معناسنی فرجی کی مردمک کوزندن مخنی ایدی دین قتی ایلری کیش
 (چنان که رسم عروسی بود تماشا بود * ولی بحمله اول عصای شیخ بنهفت) عروسی یاه
 نسبتله دوکونه دیرلر (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (و بود فعل ماضی مفرد غائب
 اولدی دیمکدر (ولی ادات استدراک (یا حرف ظرف (حمله اول بیانه (عصای شیخ لامیه
 (بنهفت یا حرف تأکید (خفت خانک ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب بونده باندی دیمکدر
 (محصول بیت) انجیلین که دوکونک عادت وقانونی اولور تماشا اولدی اما حمله اولده یعنی اول
 سکرده مده شیخک عصای باندی حاصلی آئی ازاله بکارت ایده مدی یعنی درج عقبنی دله ده
 دولت مساعد اولدی (تماشا برینه مهیا یازنلر جمیع متونه مخالف یازمشلر * کان کشید نزد
 برهدف که نتوان دوخت * مکر بسوزن پولاد جامه هنکفت) هدف هانک ودالک فقه لر یله
 اوق نشانه دیرلر (دوخت مصدر معناسنه در (مکر الا معناسنه در (یا حرف صله (سوزن
 سبنک ضمیمه اکنه یه دیرلر پولاد اضافت بیانه در (پولاد بیه عجمک ضمیمه چلیک دموره دیرلر
 (جامه هنکفت بیانه (هنکفت هانک فتنی و کاف عجمک ضمیمه صبق طوقش نسنه (محصول بیت)
 پیرکائی چکدی اما نشانه اورامدی یعنی ازاله بکارت مالک اولدی زیر دیمکدر اولماز مکر
 پولاد ایکنه ایلله صبق طوقش اثوابی حاصلی آلت مساعده ایده مینجه ازاله بکارت مبصر
 اولماز (بدوستان کله آغاز کرد و حجت ساخت * که خاتمان من این شوخ دیده پاک برفت)
 کله کاف عجمک کسیر یله شکایت معناسنه در (خاتمان او ویرق معناسنه در اما نعمة الله مال
 و ملاک و طوار دیش (پس مال و رزق دینه دخل ایدن زاندا ایش حاصلی تر کبب اولوب

ردابن سید علی و سهروردی

ردابن سید علی

ردسروزی و شعی

ردسروزی

املا اولتی کرک (شوخی دیده کستاخ معناسنه در (پاک برفت پاک سپردی یعنی هرغ وار ایدسه
 اتلاف ایلدی زیر پاک برد برلر هرغنی و ارایسه الوب ککدر مکه یعنی برنده نسنه قومامغه
 (محصول بیت) پیر عجمک ایلماک ایچون دو سترینه شکایت ایلکه باشلوب حجت و دلیل
 پیدا ایلدیکه بنم مال و ما ملکیمی بوکستاخ پاک سپردی نسنه قومادی کینی مهر معناسنه
 و کینی دوکونه صرف ایدوب فقیر اولدم بوخود قیر دکل ایش بن مغبون اولدم دیواظهار
 شکوی ایلدی (پاک برفتک معناسنی نم و ارایسه اتاسی و اتاسی اوینه ایلندی دین معنای
 مرادی قتی بیانه ایشتم (هیان شوهر وزن جنک و فتنه خاست چنان * که سر بشکنه
 و قاضی کشید و سعدی گفت) شوهر شبنک فتنی و ضمیمه عورت اری (بشکنه یا حرف صله
 (خاستک فاعلی (جنک و فتنه به راجع تحتند ضمیر در علی سبیل البدل (سر بونده غایت و نهایت
 معناسنه در تقدیری سرش در (شین جنک و فتنه به راجع در طریق مذکور ایلله (کشید فعل ماضی
 مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه بنه فاعلی مذکور کیدر چکدی یعنی منتهی اولدی دیمکدر
 (و سعدی گفت ما بعدنه هر هوند در (محصول بیت) ارو عورت اراسنده جنک و فتنه شوبله
 قالدیکه اوجی یعنی اونه سی شخنه به وقاضی به منتهی اولدی یعنی دعوائک اوجی قاضی به وصو
 باشی به چکدی حاصلی دعوی ایلله قاضی به و صوباشی به واردیلر (پس از خلافت و شاعت کاه
 دختر نیست * ترا که دست بلرز دکهر چه دانی سفت) خلافت نابونده اسلوب عجم اوزره
 داخلدر زیر بونک اصلی خلافتد که مفاعله باینک مصدر تائیدسیدر (شاعت و شاعت چیر کنلک
 معناسنه در (ترا حرف تخصیص سنک دیمکدر (بلرز باه استمرار ایلله فعل مضارع مفرد غائب
 فاعلی تحتند بنه راجع ضمیر در (کهر سفتک مقدم مفعولیدر (و سفت سفتن معناسنه در (دانینک
 مفعولیدر دانی فعل مضارع مفرد مخاطبه بلورسین یعنی نه قادر سین دیمک اولور (محصول بیت)
 سعدی دیدی بوقدر مخالفت و شاعتد نصکره دخترک کاهی بوقدر سنکدر زیر سنک * که
 پیرلکدن الک در تر کهر دلمکه نه بلورسین یعنی قادر دکل سین دخترک نامی کهر اولدی یعنی جهندن
 بنده ابهسام و لطیفه وار فند بر * باب هفتم در تائید تربیت * یکی از وزر افسری
 ککودن داشت پیش یکی از دانشمندان فرستاد که مر این را تربیتی کن مکر عاقل شود مدتی
 تعلیمش کرد مؤثر نبود پیش پدرش کسی فرستاد که این عاقل نمی شود و مراد بیوانه کرد (کودن
 کاف عربک ودالک فتنه لریله عربیدر لغته سمر آتیه دیرلر صکره غبی و احق معناسنده شایع
 اولدی (تربیتی یا حرف تکثیر (مکرادات مخنی (مدنی یا حرف وحدت (محصول ترکیب) وز برلردن
 برینک براحق اوغلی و ارایدی دانشمندلردن برینک قتنه کوندربیکه بونی تربیه ایلله اوله که عاقل
 ودانا اوله بومدت بوکا تعلیم ایلدی مؤثر اولدی باباسی قتنه بر کیمسه کوندربیکه بو عاقل اولماز و بی
 دیوانه ایلدی حاصلی بو عاقل اولد بغندن غیر بیونده دیوانه ایلدی (قطعه) چون بود اصل
 جوهری قابل * تربیت رادرو اثر باشد) اصل جوهر لامیه در (و یا حرف وحدت (تربیت تفعیل
 بایندن مصدر در ثاباء مصدر دن بدلدن (و یا حرف تخصیص (در حرف ظرف (اوضمیری اصل
 جوهره راجعدر (محصول بیت) چونکه بر جوهرک اصلی یعنی ذاتی قابل اوله تربیتک ایده اثری
 اولور یعنی تربیت ایده مؤثر اولور (هیچ صیقل نکونداند کرد * آهنی را که بد کهر باشد) صیقل
 صنادک و قافک فتنه لریله و یانک سکونیه دموردن پاس اچیی کیمسه یعنی صانعک اسمیدر عجم
 صانعدن صنعت نقل ایدوب استعمال ایدر دین افترا ایش بلکه اسم الی که مصفله درانک معناسنه
 استعمال ایدرلر (ندان بونک کی برلر ده نتواند معناسنه در (و کرد کردن معناسنه در (آهن دمور) و یا حرف
 وحدت و رادات مفعول (که حرف رابط صفت) کهر بونده اصل معناسنه در (محصول بیت)

رد شعی

ردسروزی

هیچ بر استاد صبقی ابوابی که قادر دکلدر بر دمر بکه اصلی و ذاتی بر امر اوله (سک بدر بای
هفتکانه مشوی * که چو ترشد پلید تر باشد) سک مشویک مفعول صریحی و بدر یا غیر صریحی
هفتکانه به اضافتی بیانه در اصلند هفتکانه بد بشرد بشرد بشرد اما بونده در بای هفتکانه دن
بدی در یا مراد در پس بدی دوری در یا بایله تفسیر ایدن تر تفسیر ایلش (مشوی فعل نهی مفرد
مخاطبدر) شوی بدیدن شستن دن دینلر غلط سولیدلر (که حرف تعلیل (تر یا ش معناسنه در
(پلید به محکم فیتی و لامک کسر یله مر دار دیمکدر) (وزادات تفضیل (محصول بیت) کللی باک
اولسون دیویدی دکرله یومه زیرا چونکه یاش اولدی اولکبدن دخی مر دار اولور (خر عیسی
کرش بیکه برند * چون بیاید هنوز خر باشد) کرش ضمیری خره را جعدر (محصول بیت) حضرت
عیسی علیه السلام خرنی اگر فرضا مکده ایلدوب کتورر لسه چونکه مکده دن کله الان خردر
مکده واروب کلک خرنلکدن آتی اخراج ایلز (حکایت) حکیمی پسران را پندهمی داد که جانان
بدر هیزاموزید که ملک و دولت دنیا اعتماد را نشاید و جاه اذدر وازه بدر زود و سیم و زرد در سفر محل
خطر ست یاد زد بیکبار ببرد و یا خواجه بتفاریق بخورد اما هنز چشمه زاینده است و دولت
پاینده و اگر هنز منسد از دولت بیفتد غم نباشد که هنز در نفس خود دوانست هنز منسد هر جا که
رود قدر بیند و در صدر نشیند و بی هنز هر جا که رود لقمه چینه و سختی بیند (حکیمی
یا حرف وحدت (پسران را تقدیری پسرانش را در (را ادات مفعول) (که حرف بیان (جانان
الف و نون ادات جعدر (آموزید فعل امر جمع مخاطب (که حرف تعلیل (ملک همک کسر یله
اموال و ائصال معناسنه در یعنی هر کس مالک اولدیغی نسنه اما همک ضمیمه مملکت و پادشاهلغه
دیرل مصدر معناسنه (دولت دنیا لامیه) اعتماد را را ادات مفعول (نشاید فعل نئی استقبال
مفرد غائب لایق دکل دیمکدر (جاه منصب (دروازه شهر قیوسی که سوراق باشلرنده اولور که
کوندن اچق طورر و کیجه ایله قیونور زیرا در قیو وواز باز معناسنه اچق دیمکدر (وهاء رسمی
ادات تخصیص در اچق طورر یعنی چون بوجنس قیو به کوچه بنده در سوراق باشی بغلدر یعنی چون
زیرا کوچه تصغیر کوردر که کوبدن مقصور در که محله در سوراق بغلجی دیمکدر (ایمدی دروازه
سوراق و قلعه قیوسی دین حقیقتن بیلوب غیر بلره تقلید ایله سولش (وسیم و زرد در سفر
محل خطر ست یعنی خوف مجلنده در (یاد زد بیکبار ببرد و یا خواجه بتفاریق بخورد) (بیکبار
بر او غور دن دیمکدر (خواجه یعنی صاحب سیم و زر (بتفاریق آذر آذر (چشمه زاینده بیانه
زایدندن طوغوچی چشمه یعنی دائما کسلز (دولت پاینده بیانه پاینده ثابت دیمکدر زیرا پایدن
کوبیمکدر (لقمه چینه لقمه دیوشور یعنی دینجیلاک ایدر فعل مضارع مفرد غائبدر چینه بدیدن
چینه بدیدن دکل به ضیلر ظن ایلدیک کی (محصول ترکیب) رحیم اوغلارینه نصیحت و برردی که
ای باباک جانلری هنز تحصیل ایلک زیرا دنیا ملک و دولتی اعتماد لایق دکل و جاه و منصب
شهر قیوسندن طشره سنکله کتمز یعنی غربته کتسک منصب سنکله بیله کتمز بلکه بیدیکلک برده
قالور و التون و اچقه سفرده خوف مقامنده در یا اوغلر بیلر بر او غور دن یا ایلدر و یا صاحبی آذر آذر
باب یا بیر اما هنز دائما آچقی بکار در که هیچ کسلز و ثابت د ولتدر که اولنجه سندن آرملاز
هر قنده ایلک سنکله بیله در واکر اهل هنز دولتن دوشور سه غم دکل زیرا هنز نسنده دولندر
اهل هنز قنده که کیدر قدر و عزت و حرمت کورر و صدر مجلسده اونورر حاصلی رعایت یواور
اما هنز سیزهر بره که کیدر دینجیلاک ایدر و روز کار دن شدت کورر (بیت) سختست پس از جاه
تحکم بردن * خور کرده بنساز جور مردم بردن) سختست مقدم خبر (و بردن مؤخر مبتدا
(پس از جاه خبر ظرف زمانی (تحکم تفعل باندن مصدر در بر کیمسک حکمی التمه اواق

رد شرح جیها
رد ابن سید علی
و سروری

رد سروری و شعی

رد شعی

یعنی حکومتن چکمک برده نک مفعولی (خور کرده مأنوس اولمش دیمکدر) (بنساز با حرف صله
و یا حرف مصاحبت نازه و ناز ایله (جور مردم لامیه و بردنک مفعولی بردن مبتدا و مقدر سختست
خبری (محصول بیت) منصبدن صکره یعنی منصبدن آردن قدن صکره الک حکمی و امرنی
کوتورمک قنبدر یعنی مشکدر ناز و نعمته و باناز و نعمته مأنوس اولان خلق جور و جفا سانی
کوتورمک شدید در حاصلی کوچدر (قطعه) وقتی افتاد فتنه در شام * هر کس از گوشه
فرارفتند) وقتی یا حرف وحدت (فتنه یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل (در حرف صله
حرف ظرف اعتبار ایدن بنزایمش (گوشه یا سیده حرف وحدت و همزه حرف توسل (فتنه
و گوشه همزه لری حرف وحدت دین غریب افزا ایلش (محصول بیت) بروقت شامه رفتنه
دوشدی پس هر کس بر گوشه دن کتدی یعنی وطندن آیر بیلوب دیار غربته طاغلدیلر (روستا
زادگان دانشمند * بوزیری پادشاه رفتند) روستا کوبدر قریه معناسنه (روستا زادگان
کوبده تولد ایلن اولاد (دانشمند اضافتی بیانه (بوزیری یا حرف صله (و یا اولی حرف
مصدر (و ثانی اضافت ایچون کلمشدر که لامیه در (پادشاه دن هاضر و رت قافیه ایچون حذف
اولندی ضرورت وزن ایچون دین خطا ایلدی (محصول بیت) کوبک دانشمند او غلا نیچغلی
یعنی اوقومش کوبایلر پادشاهک و زولکنه کتدی یعنی سلاطینه و زرا اولدیلر (پسران و زبر
ناقص عقل * بکدایی بروستارفتند) پسران و زبر لامیه (ناقص عقل وصف ترکیبدر
پسرانه صفتدر و زبره دکل (بکدایی یا حرف صله و یا حرف مصاحبت و یا حرف مصدر
(بروستا یا حرف صله (محصول بیت) و زبرک ناقص عقل اولان اوغلاری کدالغله کوبه کتدی
یعنی شهرده دینجیلاک ایلک حجابندن روستاره جرائقی ایدر رادی زیرا اعتبار علم و کلاه در
نسب و ماله دکل (بیت) میراث پدر خواهی علم پدر آموز * کین مان پدر خرج توان کردیده
روز) میراث پدر لامیه (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شرطی متضمن (علم
پدر لامیه و آموزک مقدم مفعول ایدر (آموز فعل امر مفرد مخاطب او کورن دیمکدر) (کین اصلده
که این در که حرف تعلیل و این اشارت قریبدر مان پدر که لامیه در (و توان کردک
مفعول اولی (و خرج ثانیه) (کرد مصدر معناسنه در (بده روز یا حرف ظرف در روز
اون کون (محصول بیت) اگر باباک میراثی دیلر سک باباک علمنی او کورن یعنی باباک منصبی
دیلر سک باباک هنزنی تحصیل ایله زیرا بومال پدری اون کونده خرج ایلک ممکنه در اما هنز
بر دو کمنز مالدر (حکایت) یکی از فضلا تعلیم ملک زاده کردی و ضرب بی محابا زدی و زجر
بی قیاس کردی پسران بی طققی شکایت پیش پدر برد و جامه ازن درد مند برداشت پدر را
دل بهم برآمد استاد را بخواند و گفت بر پسران آحاد رعیت چندین جفا و توبیخ روانمی داری که
پسر مرا سبب چیست گفت سخن باندیشه باید گفتن و حرکت پسندیده باید کردن همه خلق را
خاصه پادشاهان را که هر چه بردست و زبان ملوک رفته شود هر آینه با فواه گفته شود و قول و فعل
عوام را چندان اعتبار نباشد) تعلیم ملک زاده مصدر مک مفعولنه اضافتدر (زاده یا حرف وحدت
و همزه حرف توسل (همزه حرف وحدت دین زائد سولش (کردی یا حرف حکایت
(ضرب بی محابا بیانه بی توقف و بی پروا دیمکدر (زدی یا حرف حکایت (زجر بی قیاس زجر
لغته سورمکدر اما بولک کی پرده جور و جفا مراد در (کردی یا حرف حکایت (بی طاقتی
یا حرف مصدر (ن در درد مند بیانه (بهم برآمد متقبض اولدی (آحاد رعیت افراد رعیت
دیمکدر (پسر مرا لامیه بنم پسر بده دیمکدر (بعض نسخه ده (فرزند مرا اواقدر (بونده بر پسر مرا
بازار بوندن معلومدر فارسیه رسوخ بوقدر (سخن باید گفته نک مفعول صریحی (و باندیشه غیر صریحی

رد شعی
رد شعی

رد ابن سید علی

رد شعی

بعض نسخده اندیشیده واقعدر و بعض نسخده باید گفت و باید کرد واقعدر (خاصه خصوصاً)
 دیکدر (پادشاهان را ادات مفعول) که حرف تعلیل هر آینه البته (بافواه با حرف ظرف) افواه
 فک جمیدر اغزل دیکدر (محصول ترکیب) فضلالدن بریسی بر پادشاه زاده بی تعلیم ایدردی
 و بی توقف و بی پروا بوکا کونک اورردی و اورانسر جور و جفا ایدردی شاه زاده طاقنسر لکدن
 باباسی قته شکایت ایلندی (یعنی پدر بنه اول بی رحم استاد ندن شکایت ایلندی) و مجروح
 کوده سندن ققتان چیقاروب چوماق نشانلرین کوستردی باباسی بونک بوجالنی کورنجه منقبض
 و مکدر اولدی (حاصلی غضبه کادی استادی دعوت ایلندی و دینی افراد رعیت او غلرینک
 اوزرنه بوقدر جور و تویخی روا یعنی جائز طومر سینه که بنم او غلومه روا طومر سینه سبب ندر
 استاد دیدی سوزی فکر ایل سو لیک کرک و حرکتی مقبول ایلک کرک جج خلفه خصوصاً پادشاهلره
 زیرا هر نسنه که ملوک اندن و دیندن صادر اولور البته دیلارد و سولنور یعنی خلق ارا سنده
 شیوع بولور اما عوامک قول و فعلنه اعتبار یوقدر یعنی ملوک اقبال و افعالی کی معتبر دکلدر
 (قطعه) اگر صدنا پسند آید ز درویش رفیقانش یکی از صدنداندن (محصول بیت) اگر
 یوز قول و فعل نامقبول کلورسه (یعنی صادر اولورسه مرددر و یشدن بولداش لری یوزدن بریسی
 بلزلر زیرا حیر اعتبارده اولنلر دن دکلدر) و کرک ناپسند آیدر سلطان (زاقلمی باقلمی
 رسانند) (محصول بیت) اما اگر سلطانن بر قول و فعل ناپسند صادر اولورسه انی اقلیدن اقلیه
 ایشدرلر (یعنی مملکت مملکت یاییلور کیدر) پس در تهذیب اخلاق خداوند زادگان انتهم الله
 نباتا حسنا اجتهاد بیش ازان باید کرد که در حق عوام) تهذیب تفعلیل بایندن مصدر در تطهیر
 معناسنه (اخلاقه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتی در) اخلاق خلقک جمیدر خالک ضمی
 ولایک ضمی و سکونیه خوی و عادت معناسنه (خداوند زادگاهه اضافتی لامیه در) انت فعل ماضی
 مفرد مذکر غائبدر افعال بایندن (انبات بتور مکدر) هم ضمیر منصوب متصل مفعول صریحیدر
 انبتک (وجلاله فاعلی) نباتا مفعول مطابق (حسنا صفتی) اجتهاد افتعال بایندن مصدر در
 سعی و کوشش معناسنه (بیش باء عربینک کسر یله زیاده معناسنه در) (محصول ترکیب) وقتا کیم
 سلاطینک اقبال و افعالی عوامک اقبال و افعالی کی اولدیسه پس پادشاه زادک اخلاقنی پاک
 ایلده الله تعالی انلری کوزل نبات بتور سینه یعنی کوزل و مقبول نبات کی مقبول عالم ایلسون جهله
 معترضه دعاء له در پس بونلرک تهذیب اخلاقده سعی و کوشش اندن زیاده ایلک کرک که
 عوام زادک حقیقه ز برامقام اعتبارده بونلدر عوام زادک دکل (قطعه) هر که در خردیش
 ادب نکند در برزکی فلاح ازو برخاست) هر که یعنی هر کس که تنکه مکرر بیان اولندی (خردی
 یا حرف مصدر و شین کیه راجعدر) (برزکی یا حرف مصدر اولوق و بیوکک) (فلاح اسمدر فوز و نجات
 معناسنه) یعنی صلاح حال معناسنه ثلاثیدن فعلی مستعمل دکلدر افعال بایندن مستعملدر
 مفلح دیرلر ایوایشلی کشیبه (محصول بیت) هر کیمسه که خرده لکنده (یعنی اوشاقلغده) انی نادب
 الیازلر ایلکنده و بیوکک لکنده اندن فلاح قاقار (بونده ماضی مستقبل معناسنه در) حاصلی
 کوچک ایکن مؤدب اولیان یولک اولنج بی ادب اولور (چوب ترا چنان که خواهی پیچ*
 نشود خشک جز با تش راست) چوب تر یانیه چوب اغاج (و تر یاش) پیچ فعل امر مفرد مخاطبدر
 پیچیدن بونده اکک و بوکک معناسنه در) نشود فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولور دیکدر
 خشک تقدیری چوب خشک در (باتش با حرف مصاحبت) راست بونده طوغری معناسنه در
 (چو بی عصا یله بیان ایدن اغاجی بیلز ایمش) (محصول بیت) یاش اغاجی آنجین که دیلرسین اک و بولک
 اما قوری اغاج آتشدن غیر یله راست اولماز یعنی طوغر اولماز (بیت) ان الفصون اذا قومتها

اعتدلت * واپس بنفعك التقويم بالخشب) غصون غصنک جمیدر دال و بوداق معناسنه (اذا
 معنای شرطی متضمن اسم ظرف) (قومت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطبدر) تفعلیل بایندن
 مصدری تقویم کلور طوغر لتمام معناسنه (هاضمیر منصوب متصل مفعول صریحی) (غصونه
 راجعدر) اعتدلت فعل ماضی مفرد مؤث غائبدر افتعال بایندن فاعلی تحشده غصونه راجع
 ضمیر) معتدل بونده مستوی و مستقیم معناسنه در هرزه سی و صله ساقط اولور (اپس اسمی
 مفرد ضمیر شاندر لیس الحال والشان دیکدر) (بنفع فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر فتح بایندن
 (وکاف ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی) (التقویم لفظاً مرفوع فاعلیدر وجهله فعلیه
 اعرابدن محلا منصوب خبر ايس در) (بالخشب جار مجرور یله تقویمه متعلقدر) (خشب خالک
 و شبنک ضمیله خشبه نک جمیدر خالک و شبنک فکمه لریله بونده فوری اغا جلد مراد در
 (محصول بیت) تحقیق تازه بودا قروقدن لری سن انلری طوغر لتمام مراد ایلک طوغر بلور
 (اما حال و شان بودر که سکا فاند و برمن قوری اغا جلدی طوغر لتمام سعی و کوشش ایلک
 تنکه بیوردی آتشدن غیر یله راست اولور) (ملک را حسن تدبیر ادب و تقریر سخن او پسندیده
 آمد خلعت و نعت بخشید و پایگاهش از آنجه بود برتر کردانید) (محصول ترکیب) پادشاه
 استاد ک حسن تدبیر و آنک سوز تقریر ایلدی سی مقبول کلدی خلعت و نعت با غشلدی
 و مرتبه و منصبی اولدوغدن بوجه رک ایلدی یعنی منصبی زیاده ایلدی اولکیدن (معلوم
 اولاکه مذکور ادبیک فضلی وار ایمش اما تعلیمی بوعیش و الاسلوب تعلیمه مالک اولان
 شا کردی دوککه محتاج اولماز بلکه ازار لغه یله محتاج اولماز دکل که دوککه (زیرا حسن تعلیم
 داد خدادر علم و فضله نسبت دکلدر) (حکایت) معلم کتابی را) اسم فاعلک ظرف مکانه
 اضافتی در) (معلم تفعلیل بایندن او کرد یچی کیمسه) (و معلم تفعل بایندن او کرنجی کیمسه
 بعض جهله معلم شا کردنه دیرلر تفعلیل بایندن اسم مفعول صیغه سی اوزره بوجود حیوانات
 جنسنده مستعملدر انسانده استعمالی جار دکلدر) (تنه که تعلیم معلم بو که قرینه در و فر و ع
 کتابلر ده کتاب صید ده کلب معلم یچی خود مثبتدر فند بر) (کتاب کافک ضمی و تالک تشبیه
 لفظ مشترکدر مفرد ایل جم بینه) (مفرد اولنجه مکتب معناسنه در) (اما جمع اولنجه کتابلر
 دیکدر) (بعض شراح مختار صحاح کلامنی غلط چیقاروب خطا فاحش ایلش دیمش که
 بضم الکاف و تشدید التاء بمعنی الکتابه و الکتاب و المکتب) (و المعنی علی الاول بالترزی بر یاز یجلر
 معلمین) (و علی الثانی بر کتاب معلمین و علی الثالث بر مکتب معلمین و مختار صحاح عسارنی
 بویدر الکتاب بالضم و التشدید الکتابه و الکتاب ایضا و المکتب واحدا تهی تأمل ندر) (منه سنده
 کتاب جمع کابندر اما بونده مکتب مراد در دین جمعه حصر ایلدکنده اظهار جهل ایلش
 پس معلوم اولدی که کتاب مکتبه بمعنایه در) (و یا حرف وحدت) (و را ادات مفعول) (دیدم
 درد یا ر مغرب ترش روی و تلخ گفتار و بد خوی و مردم آزار و کدا طبع و ناپرهیز کار که عیش
 مسلمانان بیدن اوبه کشتی و خواندن قرآنش دل مردم سه کردی جمعی بمران با کیمه
 و دختران دو شیر به دست جفای او گرفتارنه زهره خنده و نه یاری گفتار که عارض سمن
 یکی را طبانجه زدی و گاه ساق بلاورین دیکری را شکجه کردی الفصه شنبدم که طرفی از
 خیانت او معلوم کردند بزدندش و برانند و مکتب او را بمصلحتی دادند پارسایی سلیم و نیک
 مردی حلیم که سخن جز بحکم ضرورت نکفتی و موجب آزار کس برز بانس زرفتی کو د کازا
 هبیت استاد نخستین از سر بدر رفت و معلم دومین را اخلاق ملکی دیدند دیو یکد بکر شدند
 و با اعتماد حلم او ترک علم کردند و در اغلب اوقات باز بجه فراهم نشستندی و او ح در ستنا کرده در سر

یکدیگر شکستندی (ترش روی وصف ترکیبی دراکشی صورتی دیمکدر) (نخ گفتار آبی سوزنی دیمکدر) (بد خوی) (و مردم ازارده بویه در برامز خویلی آدم انجیدی) (کدا طمع دینگی طبیعتی یعنی طمعکار) (نا برهیر کار کارادات فاعلدر برهیر سز یعنی فاسق و فاجر) (تبه تانک و باء عربینک فاعلدری و هاء اصلیه بیه تباهدن مخفف فاسد دیمکدر) (کشی یا حرف حکایه او آوردی دیمکدر) (کردی یا سیده بویه در) (جعی یا حرف وحدت بر بلوک دیمکدر) (بسران پاکیزه بیانیه پاکیزه پاک معنای در) (دختران دوشیزه ده بیانیه در) (دوشیزه قز اوغلان معنا نه در) (با حرف صله) (دست جفای او بیانیه و لامیه در) (گرفتار مبتلا دیمکدر) (زهره خنده لامیه) (زهره لغتده جگر بانه اولان اوده دیر اما اصطلاحده مجال و قدرت معنای مستعملدر) (شکه شاعر دیمش) (بیت) (زهره ندارم که بیوسم لیت) (تیروکان دارد بروی نو) (خنده اسمدر) (کوله معنای) (بارای گفتار مصدرک مفعولنه اضافتدر) (زیرا یا قدرت معنای) (اسمدر مصدری یا رستن و باریدن کلور) (گفتار کلی معنای) (در اما اصلده وصف ترکیبدر نهایی ترکیب خنی قبیلند ر سوزکتوری معنای) (صکره نفس کلامه اطلاق ایلدیلر) (که کاهدن مخففدر) (عارض سین بیانیه عجم رای مفتوح اوقور تنکه سابقا بیان اولندی بونده عارضدن مراد بوزدر) (رخله تعبیر ایده نه دخل ایدوب بوزک ایکی یا بندر دین نه سوبلدی کن بلزایش) (طایفه باه و جیم عجمیلر ایل ترکیب هباز و شبیه دیر) (ساق بلورین بیانیه) (بلور ربانک کسری و لام مفتوح تشدید به دراصلنده اما عوام تحریف اید و ب لام مخففک ضمیمه استعمال ایدر) (و یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید) (دیگر اضافتی لامیه) (و یا حرف وحدت) (و یا حرف تخصیص) (طرفی یا حرف وحدت بر مقدار دیمکدر) (بمصلحتی یا حرف صله) (و یا حرف وحدت افعال باندن اسم فاعلدر اهل صلاح دیمکدر) (پارسی بدلدی مصلحن و یا حرف وحدت) (سلیم صفتی) (نیک مرد صفت بعد الصفت) (و یا حرف وحدت) (حاجم نیک مرده صفت) (که حرف رابط صفت) (یا حرف مصاحبت) (حکم امر معنای) (یعنی شان و کار) (موجب سبب معنای) (در) (موجب آزاره و آزارک کسه اضافتی لامیه در) (کودکان را الف و نون ادات جمع و را حرف تخصیص) (هیت خوف معنای) (در) (نخست نوک و خالک ضمیر لیه و سبک سکونیه اول دیمکدر) (و یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید) (دومین یا نون سابق کی) (و یا حرف تخصیص) (اخلاق ملکی بیانیه) (و یا حرف نسبت) (یا حرف صله) (اعتماد حلی او مصدرک مفعولنه اضافتدر) (لامیه) (ترک علمده مصدرک مفعولنه اضافتدر) (اغلب اوقات لامیه) (اثر اوقات دیمکدر) (یا حرف صله باز یچه او بختی) (چه حرف تصغیردر) (فراهم مجموع معنای) (در) (لامک فحشی و واک سکونیه نخه دیمکدر) (عربک و عجمک اولادی قرآن شریفی نخه دن او کز نورل) (درست ناکرده یعنی انده یا بلانی تمام از برلک کسزین) (در سر یکدیگر در حرف صله) (نشستندی) (و شکستندی یا زاری حرف حکایه در) (محصول ترکیب) (بر مکتب خانه معلنی) (و مردم دیار مغربده اکشی صورتی و آبی سوزنی و برامز خویلی و آدم انجیدی و دینگی طبیعتی اهل طمع و فاسق و فاجر که مسلم نلرک دیر ایکی آتی کور مکه فاسد اولوردی و قرآن اوقوماسی خلقک کوکلی قرار دردی بر بلوک پاک و پاکیزه او غلجفلر و بکر قزلانک جفاسی الیه مبتلاک خوف و خشیتدن نه کولمکه محالمری ونه بری بریله سوبلشمکه قدرتلی و ارایدی گاه برینک عارض سینینه طایفه اووردی و گاه بر غیرینک ساق بلور بیتی شکجه یعنی فلفله به چکردی قصه ک اونسی بودر که بر مقدار خیانتدن معلوم ایلدیلر انی و کدیلر و مکتبدن سوزدیلر و مکتبنی بر صالح کچه به و بر دیرلر برزاهد و عابد و سلیم و برابو حلیم کیمسه به که سوزی امر ضرر و ترس سوزلدی و دینلندن

رد سوزی

کیمسه بی نجتک صادر اولزدی بویه اولنجه او غلجفلرک اولیکی استادک خوفی باشندن کندی و ایکچی معلمک اخلاق ملکسینی کوردیلر بری برینه شیطان اولدیلر و انک حمله اعتقاد ایله علم اوقوماسی ترک ایلدیلر و انرا و قائده بری بریله او یون او بیامنه اوتورلدی و لوحنی تمام او کزوب بیلزدن اول بری برینک باشنه فاند برردی (بیت) (استاد معلم چو بود کم آزار) (خرسک بازند کولدن در بازار) (کم بونک کبی پرده ترک کلیدن عیارندر) (پس کم آزار انجیمی دیمکدر) (خرسک خالک کسری و رانک سکونیه و سبک فاصله اوزنجه اشک اوینده دیرلر و بعضیلر دیدیلر خرس آبودر و کاف حرف تصغیر اسکی پسکی کبه لردن و کلردن آبو شکنده بر صورت پیدا ایدرلر و بر بسی اول صورت کبر و ب اتی او بنادر رومده رمضان سکونلرنده جال اویناند فلری کبی و لکل وجه) (محصول بیت) (استاد معلم چو تنکه کم آزار اوله یعنی حلیم و سلیم اوله او غلجفلر بازارده خرسک او بنونی اوینارلر بعض نسخهده) (استاد و معلم دوشمش و او عطفله) (به دازدو هفته بر در آن مسجد کذر کردم معلم اولین را دیدم که دل خوش کرده بودند و عمام خویش باز آورده انصاف برنجیدم و لاحول کتان کفتم که ابلیس را دیگر بار معلم ملائکه چرا کردند پیرمردی جهان دیده بشنید و بخندید و گفت نشنیده که گفته اند) (بعض نسخهده) (دل برو خوش کرده بودند واقعدر) (انصاف بونک کبی پرده زیاده معنای) (در) (لاحول و لا قوة الا بالله العلی العظیم دیمکدر) (محصول ترکیب) (ایکی هفته دینکره اول مسجدک قبوسنه کذر ایلدم کوردم اولکی یاوز معلمک کوکلی خوش ایلشله روینه کندی مقامنه کتور مشلر الحق بومعنی ایچون زیاده انجندم و لاحول دیه رک دیدم شیطانی بنه ملکره نیچون معلم ایلدیلر بر پیر مرد جهان دیده ایشندی و کولدی و دیدی ایشتمام شمسین که دیمشلدی (نشیده ده همزه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب دگش) (منوی) (پادشاهی بسرمکتب داد) (لوح سینیش بر کار نهاد) (لوح سینین بیانیه) (لوح لغتده مطلق نخه در اما عرب و عجم اولادی اوسندن تعلم ایلدیلر نخه نک جنسینه علم اولشدی) (پس کومشده اولسه اکا لوح دیرلر آنکیچون لوح سینین دیمشدر) (معاوم اوله که ابناء سلاطینک لوحی کومشند اولور اما غایله اینجه اوورمش) (بونده سینینک نون تا کیدی و شین ضمیری ضرورت وزن ایچون ساکن اوقف کرک و ضمیر پسره راجه در) (کار باندی) (اما بونده مراد قولقدر) (محصول بیت) (بر باد شاه او غلج مکتبه وردی کومشند بر لوح قولتوغنه قوبدی یعنی اکا بر کومش لوح وردی) (بر سر لوح اونوشته بزر) (چوراستاده که مهر پدر) (سر لوح لامیه در او به اضافنده بویه در) (نوشته و اوایل و یا ایله لغتدر چوراستاد مصدرک فاعلنه اضافتدر) (مهر پدر لامیه در مهر بونده محبت معنای) (در) (محصول بیت) (اول شاه زاده نک لوحی او چنه التوله یعنی آنون صویه یا زاشیدی یا زبلان بومصر اعدر که) (استادک جور و جفاسی بابانک مجتندن یکدر زرا چوراستاد علم و فضله ایشدیر و مهر پدر جهله) (حکایت) (پارسی زاده را نعمت بی قیاس از ترک عمام بدست افتاد فسق و فجور آغاز کرد و معذری پیشه گرفت فی الجمله چیزی نماند از سائر معاصی و منکری که نکرد و مسکری که نخورد باری بنصیحتش کفتم ای فرزند دخل آب روانست و عیش آسبایی کردان یعنی خرج فراوان مسلم کسی را باشد که دخل معین دارد) (پارسی زاده را یا حرف وحدت و همزه حرف توسل و را حرف تخصیص) (همزه وحدت ایچوندر دین خطا ایش) (ترکه تانک فحشی و رانک کسریله متروک معنای) (در) (طلبه لامک کسریله مطلوبه معنای) (اولدینگی کبی آخونده همزه اضافت ایچون کلشدی) (عمان عمک جعیدر اسلوب عجم اوزره عربیده اعمام کلور جمع قلت وزنی اوزره) (مبذر تفعل باندن اسم فاعلدر مسرف دیمکدر) (و یا حرف مصدر) (سائر معاصی بیانیه سائر جمیع دیمکدر) (و معاصی معصیتک جعیدر گاه معنای) (منکر اسم

رد شعی

رد شعی

مفعولدر افعال بایندن نامشروع معناسنه و یا حرف وحدت (مسکر افعال بایندن اسم فاعلدر
سکر ورن نسنه و یا حرف وحدت (باری یا حرف وحدت بر کره دیمکدر) بنصبخش تقدیری
بطریق نصیحتدر (دخل دالك فتی ولاء معجبه لك سكوتيله خار جدن كلوب الكه كبرن نسنديه
دبرلر) آب روان آقان صوبیعنی سریرع از والددر (عیش یعنی ذوق وصفای) آسیای کردن بیانیه
(آسیا و آسیاب بایله دکر من دیمکدر کردن کاف عجمه صفت مشبهه در کردیدن دونه کن
دیمکدر) خرج فراوان بیانیه (کسی یا حرف وحدت) و یا حرف صله (دخل معین بیانیه
(محصول ترکیب) برعاید زاده نك عیلمینك مغز و کاندن نعمت بی قیاس و یحد الله دوشدی
یعنی اورانسز مال مالک اولدی فسق و فحوره باشلدی و اسراف کنیدی به صنعت طوتندی
حاصل کلام هیچ برنسنه قالدی جیع معاصیدن و برمنکر و ناه مشرعه قالدیمکه ایلدی یعنی
جیع منکرانی ایشلدی و برمنکر یعنی سکر و یروب سر خوش ایدن نسنه قالدی که ایچمدی
و استعمال ایلدی حضرت شیخ بیورر بر کره بن اکا نصم طریقه دیدم ای اوغل دخل یعنی
بولیکه کبرن نعمت بی کران آب رواندر یعنی افرصوکی اکمنز کبر کیدر و ذوق و صفا دونه کن
دکر مندر یعنی بولدیغن او کیدر کیدر یعنی عککه و ایچمه که مال طایغز حاصلی چوق خرج بر کبسه به
مسلمد رک دخل معنی اوله حاصلی معین کلوری اوله (قطعه) چو دخلت نیست خرج آهسته
ترکن * که میگویند ملا حان سرودی) که حرف تعلیل (سرودایر معناسنه در یعنی ایرلادقلری
نسنه) و یا حرف وحدت (محصول بیت) پارسا زاده به خطاب ایدوب بیورر چونکه معین کلورک
یوقدر خرجی باب یارک ایله یعنی خرجی چوق ایلدیرا کیچیلر بر ارسو بلرلر یعنی ایرلر بر یوردینی
بیت ثابدر (اگر باران بکوهستان نیارد * بسالی دجله کرد د خشک رودی) یا حرف صله
(کوهستان طاغلق) بسالی یا حرف ظرف (و یا حرف وحدت) دجله دالك کسری و جیم عربک
سکونیه بغداد ایرمغی (کرد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتد مستتر دجله به راجع ضمیر
(خشک قوری دیمکدر یابس معناسنه) (رود دره به دبرلر) و یا حرف وحدت (محصول بیت)
اگر طاغله باران یاغز سه زیلده دجله ایرمغی بر قوری دره او اور یعنی بر یابس جای او اور
حاصلی یغوردرن معاوت اولما یغجه دجله صوبی اقوب دو کنور پسره تمیل طریقه بیورر
سنکده چونکه معین کلورک یوقدر چوق خرج ایلدیرا کیچیلر کی تیز دو کنور (عقل و ادب پیش
کبر و لهو و لعب بگذار که چون نعمت سپری شود سختی روی و پیشانی خوری پسر از لذت نای
و نوش این سخن در کوش نیارور و بر قول من اعتراض کرد و گفت راحت عاجل بشویش سخت
آجل منغص کردن خلاف رأی خردمند است) لهو و همی لایق اولیان نسنه به صرف ایلکه دبرلر
(لعب لامک فتی و عینک کسریله و سکونیه و لامک کسری و عینک سکونیه لغتدر) (لعب فرح طلب
ایلمکدر حسن اولیان نسنه ایلدیرا) (که حرف تعلیل) سپری سبتک و بآ عجمک ضمه لریله دو کتمک
معناسنددر (پسر یعنی پارسا زاده) (نای لفظ مشترکدر بوغزله دودلر پینده بونده ایچکسنده مساع
وار برینه قصر ایلین تقصیر ایلش) (نوش اسم مصدر در نوشیدن ایچمه و ایچکی معناسنه
(عاجل شمدی حاضر معناسنددر) (و آجل الف مودایله حاضر اولیوب کلچکه دبرلر) (منغص
مکدر دیمکدر) (محصول ترکیب) پسره دیدم عقل و ادبی او کو که طوط یعنی عاقل و مؤدب اول و لعب
ولهوی ترک ایلدیرا چونکه نعمت دو کتنه شدت ایلدر سین یعنی چکر سین و پشمانلق بر سین اوغلان
بوغز و ایچکی لذتندن و یاساز و سوز و ایچکی لذتندن حاصلی ییمه و ایچمدلندن بوسوزی قولاغنه
کنورمدی یعنی قولاغنه قویمدی و نیم سوزیمه اعتراض ایلدی و دیدی شمدی حاضر راحت
و حضوری کلچک محنتک تشو بشله مکدر ایلک خلاف فکر و تدبیر عقلدر (مثنوی) خداوندان کام

ونیک بختی * چرا سختی برنذازیم سختی) خداوند صاحب و مالک معناسنددر (الف و نون اادات
جعددر) کامه اضافتی اسم فاعلک معنوا نده اضافتدر (و او حرف عطف) (نیک بخت و وصف ترکیبدر
(و یا حرف مصدر) (چرا چیده فتح و کسره جائزدر) (سخت شدید معناسنددر) (و یا حرف مصدر
شدت دیمکدر) (برند فعل مضارع جمع غائب ایلدیرلر) (بیم قورق سختی به اضافتی لامیه) (محصول بیت)
اصحاب کام یعنی مراد و اصحاب نیکبختی یعنی دولت نیچون شدت ایلدیرلر یعنی چکرلر شدت
قورقو سندن یعنی بن بر زمان زحمت و شدت چکریم دیو قورقوسندن الان نیچون شدت چکرلر
حاصلی کلچک زمانده فقر و احتیاج چکریم خوفندن بالفعول نیچون منالم اولورلر (بروشادی کن
ای یار دلفروز * غم فردا نشاید خوردن امر وز) برو فعل امر مفرد مخاطبدر رویدن کیت
دیمکدر رفتندن دینلر خطا ایلدیلر (بای ضمه به تخصیص ایلینلر روستایلق ایلش) (شادی یا
حرف مصدر) (کن فعل امر مفرد مخاطبدر کیتندن ایلدیرلر) (یار دلفروز بیانیه) (دلفروز دالك
کسری و لامک فتی و فاک سکونیه و وصف ترکیبدر فروز بدندن که مخففدر افروز بدندن کوکل
بالکلندر یچی یعنی روشن ایدیمی حاصلی مسرور ایدیمی دیمکدر) (غم فردا لامیه ابرته نك غمی
دیمکدر) (محصول بیت) و ارشک ایلدیرلر ای دلفروز یار یعنی یو کونی خوش کور ابرته نك غمی یو کون
یمک لایق دکلدر رنکده شاعر بیورر (بیت) غم نا آمده خوردن بنقدم رنج می دارد * همان بهتر که
بافردا کذارم کار فردا را (فکبف مرا که در صدر مرورت نشسته ام و عقد فتوت بسته و ذکر
انعام در افواه عوام افتاده) فکبف خصوصا دیمکدر ایائک مضمونندن مستشادر (مرا بکا
دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (صدر مرورت لامیه در مجازا) (عقد فتوتده بوبله در) (ذکر انعام
مصدرک مصدره اضافتدر لامیه) (انعام افعال بایندن مصدر در احسان معناسنه) (افواه عوام لامیه
(محصول ترکیب) هر کسه مذکور مدعی ایلدیرا عامل اولمق لازم خصوصاً بکا که صدر مرورده او نور مشم
یعنی کرم و احسان باشنده و فتوت و جوهر دلك عقدینی بغلشم یعنی سخا و اطف دو کونی دو کشم دخی
انعام و احسان افواه عوامه دوشمشدر حاصلی جوهر دلكه مشهور عالم اولشم (مثنوی) هر که
علم شد بسخا و کرم * بند نشاید که نهد بر درم) علم بونده مشهور معناسنددر (درم دالك کسری
و رانک فتحبله اچمه معناسنددر در عربجه درهم دبرلر دالك کسری و رانک سکونی و هانک فتحبله
(محصول بیت) هر کس که مشهور اولدی سخا و کرمه لایق دکلدر که اچمه سنه دو کوم دو که یعنی
بدل ایلایوب صافلیه و کرم و احسانی ترک ایلدیرا) (نام نکوی چو برون شد بکوی * در نتوانی که
ببندی بروی) (نام نکوی بیانیه و یا حرف مصدر تقدیری نام نیکو بیت سنک آدک ایلکی معناسنه) (برون
طشره دیمکدر ظرفاء عجم بآک کسریله او قورامار و ستایلیری ضمه پس برون لفظنی بضمتین عبارتیه
قید ایلین روستایلق ایلش) (شد بونده رفت معناسنددر) (بکوی یا حرف صله در) (در قوت تقدیری
در احسان و کرمدر) (نتوانی فعل ثنی مستقبل مفرد مخاطب قادر دکلدر دیمکدر
(که حرف بیان) ببندی فعل مضارع مفرد مخاطب بونده بغلبه سین دیمکدر) (بروی
یا حرف صله تقدیری برویتدر) (محصول بیت) چونکه سنک آدک ایلکی یعنی سخا و کرمک
آدی محله به طشره چبقدی یعنی فاش اولدی لطف و احسان قیوسی بوز که بغلبه قادر دکلدر
حاصلی سخا و کرمی ترک ایدمه من سین زیر اشهرت بند ایلکه مانعدر (بونده دردن مراد در خانه در
دین بوباید خطا ایلش) (برو بک تقدیری بروی هیچ کس دین معناء خطا بدن غفلت ایلش
و المعنی بالترکی قیوی بغلبو بلز سین بوزه دین معنای ابو بغلامش) (دیدم که نصیحت نمی
پذیرد و دم کرم من در آهن سردا و اثر نمی کند ترک مناصحت کردم و روی از مصاحبت او بگردانیدم
و بکنج سلامت بنشستم و قول حکما را کار بستم که گفته اند بلغ ما علیک فان لم یقبوا فإ

رد این سید علی
و سروری

رد این سید علی
و سروری

رد این سید علی
رد این سید علی

رد سروری

رد شعی

عليك) نمی پذیرد فعل نفي مستقبل مفرد غائب قبول ایلز دیمکدر (دم کرم من بیانبه ولامیه در) حرف صله (آهن سرد اوسابق کبی بیانبه ولامیه) ترك مناصحت مصدرک مصدره اضافتی لامیه در (مناصحت مفاعله باینک مصدر اوایدر نصیحت معناسنه) (بلغ فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر تفعیل بایندن ایرشدر دیمکدر) (ما اسم موصولدر الذی معناسنه) (عليك جار مجرور به مقدر ثبت به متعلقدر وجهه فعلیه اعرابدن محلی یوق صله موصول صله سیله اعرابدن محلا منصوب مفعول بلغدر) (ان حرف شرط ولم حرف جزم) (يقبلوا فعل مجده مطلق علامت جزم نونك سقوطیدر) (فما عليك ما اسم استفهام حرف نفي اولمقدسه جائز) (عليك اولکی کیدر) (محصول ترکیب) کوردم که بسم نصیحت قبول ایلز وینم اسی نفسم انک صوق دمورینه اثر ایلز یعنی دمورکی شدید کوکنه کار ایلز اکا نصیحتی ترك ایلدم ومصاحبندن بوزم دوندردم وکنج سلامنده اوتوردم و حکما قولی ایش بفلدم یعنی کار ایلندم که دیمشدر درس سنک اوزر بیکه لازم اولان قولی ایصال ایله اگر قبول ایلز رسه سکانسند یوق یاخود سکانه وار اندن یعنی قبول ایلد کلرندن سکا ضرر یوق زیرا ماعلی الرسول الا البلاغ در (قطعه) کر چه دانی که نشوند بکو * هر چه میدانی از نصیحت و پند) نشوند فعل نفي مستقبل جمع غائب بونده قبول ایلز * معناسنه در (محصول بیت) کر چه بلورسین که سوزوی دیکلر زرسن سویله هر نسنه بی که بلورسین نصیحت و پند دن یعنی سکا لازم نصیحتدر کر که قبول ایلسونلر کر که قبول ایلسونلر (زود باشد که خیره سر بیی * بد و پای اوفتاده اندر بند) خیره سر عاجز و زبون و سر اسم (بیی نك مفعول اولی و مصراع ثانیك مضمونی مفعول ثانسی) (بد و پای با حرف مصاحبت) (اوفتاده واوله اصل اوزره) (اندر ادات صله) (محصول بیت) تیر اولور که نصیحت دکلین سر سیمی ابکی ابغیله د وزاغه د وشمش کورر سین یعنی بر مصیبت کرفتار کورر سین (دست بردست میرند که در بغ * نشیدم حدیث دانشمند) (محصول بیت) خیره سر النی الله اورر که حبف دانشمندک سوزنی ایشندم دیو یعنی نادم و پشیمان اولوب نصیحت دیکلر دو کسه حبف بر (پس از مدتی آنچه اندیشه کرده بودم از نکبت حالش بصورت بدیدم که پاره پاره برهم میدوخت و لقمه لقمه همی اندوخت دلم از ضعف حالش بهم برآمد هر و ت ندیدم در چنین حالت ریش درویش را بملامت خراشیدن و نمک پاشیدن بادل خود کفتم) (محصول ترکیب) برمدند نصکره شول نسنه بی که اول فکر ایلشیدم انک نکبت حالندن ظاهر ا کوردم که بدمیمه اوزره دیکردی و لقمه لقمه قرانور دی یعنی جراید ردی کوکلم ضعف حالندن و زیاده فقر و فسا سندن مکدر و متقبض اولدی بویه حالنده هر و ت کوردم ریش درویتی یعنی خاطری یاره سنی حاصلی ریش دانی ملامتله طرملوب اوسننه توز صاحبچی یعنی انی از اربوب کوکائی مجروح ایلکی هر و ت کوردم کندی کوکله دیدم (مشوی) حریف سفله در پایان مستی * نیند بشد زروز تنکدستی) حریف سفله بیانبه سینک کسری و ضعیفه لغندر) (در حرف ظرف) (پایان مستی لامیه) (و یا حرف مصدر) (نیند بشد فعل نفي مستقبل مفرد غائب) (روز تنکدستی لامیه) (و یا حرف مصدر) (محصول بیت) دنی یعنی الحق یاده نوش مستلک نهسایندنه حاصلی غایت سکرده ال طار لغندن و فقردن قایم یعنی صوکنی فکر ایدوب قایم حاصلی ال طار لاهی کونی یادینه کلز (درخت اندر بهاران برفشاند * زمستان لا جرم بی برک ماند) درخت مبتدا) (اندر ادات ظرف) (بهاران جمع بهاردر خلاف قیاس اوزره) (برفشاند میوه معناسنه) (فشاند فعل مضارع مفرد غائب سلکر و صا جار معناسنه خبر مبتدا در) (برفشاندک مقدم مفعولیدر) (زمستان زاده قطع و کسر جائز قبش دیمکدر) (لا جرم لاشبهه و لا محاله دیمکدر برک پیراق و آرزق بونده

پیراق مراددر) (ماند فعل مضارع مفرد غائب فالور دیمکدر) (محصول بیت) ایام بهارده درخت بمشین سلکر و دوکر قبشین شبهه سز پیراق سز فالور قصه دن حصه بودر که پارسازاده اول زیاد حرکت ایدوب آخر تهی دست فالدی شویله که جره محتاج اولدی (حکایت) پادشاهی پسری بادی داد و گفت این فرزند تست تربیتش چنان کن که یکی از فرزندان خود د سالی برو سچی کرد بحسابی نرسید و فرزندان ادیب در فضل و بلاغت منتهی شدند ملک دانشمند را مؤاخذه کرد و گفت وعده را خلاف کردی و مشروط و فایضه یادردی گفت ای ملک تربیت یکسانست ولکن استعداد مختلف) پادشاهی و پسری یازی حرف وحدت (با حرف صله) (ادیب مؤدب معناسنه در) (و یا حرف وحدت) (محصول ترکیب) بر پادشاه اوغلنی راستاد ادیبه وردی یعنی بر معلم وردی و دیدی بوسنک اوغلکدر بو که کند ی اوغلارک کبی تربیه ایله معلم بر ییل مقداری بو که سعی و کوشش ایلدی یعنی تعلیمده تقصیر ایلدی لیکن بر مرتبه به واصل اولدی حاصلی هیچ بر نسنه تحصیل ایده مدی و معلم اوغلری فضل و بلاغنده منتهی اولدیلر پادشاه ادیبی مؤاخذه ایلدی کانه که کلام ایلش اوله پادشاهک اعتقاد بجه زیر مؤاخذه کاهکاره اولور لیکن بونده مراد عتاید و پادشاه دیدی اوغلک تعلیمنده خلف و عدایلدک و مشروط و فایضه برینه کتورمده کانه که معلم دیمش ایمش کند ی فرزند لمدن اکا زیاده سعی ایده بی و کندی فرزند لری کامل ارار و شاهزاده کالدن بی بهره اولد یعنی ملک تعلیمده تقصیر حیل ایدوب ادیبی مؤاخذه ایدوب عتاب و خطاب ایدر ادیب دیدی ای پادشاه تربیت برابر لکن استعداد و قابلیت مختلفدر) (قطعه) کر چه سیم وزر زسنک آید همی * در همه سنکی نباشد زرو سیم) زسنک دیدی یکی مجازاد ز براسیم وزر طیر اقدن چیر لیکن طاشک اصلی طیر اقدر دیمش اصحاب علم طبیعی علی الخصوص سیم وزر چیقن راواق اواق طاش سز اولماز تنکه مشاهددر) (آید همی اصلنده همی آیددر ضرورت وزن بچون تقدیم و تأخیر اولدی) (زرو سیم راده تشدید ضرورت وزن بچوند) (محصول بیت) شاه زاده بچون تمثیل بیورب در که کر چه سیم وزر طاشدن چیر اما هر طاشده زرو سیم اولماز واقعه بویه در) (بر همه عالم همی تابد سهیل * جایی انبان می کنند جایی ادیم) همی تابدیلدرار یعنی بر تو صالر (سهیل سنک ضعی و ه نك فقی تصغیر شکلی اوزره بر کوکب در که دیار بمن اوزره طلوع ایدر خاصه سی بعضی اشیای قرمز بلیق لونی و بر مکدر کره ارضک هر برنده مرئی دکل یعنی هر برنده کورنر بس مصنفک بر همه عالم همی تابد بیور دینی ادعایی در) (جایی با حرف وحدت) (انبار طاغر حق) (و ادیم سختیان) (محصول بیت) یننه تمثیل طریقه به بیورر که سهیل یلدزی جمیع عالمه بر تو صالر لیکن بر پرده طاغر حق حاصل ایدر یعنی مشین و بر پرده سختیان و بلغری یعنی هر نسنه به استعدادنه نسبت رنگ و پرر یعنی فیاضده بخل یوق لیکن استعداد مختلفدر) (میکند بونده میشود معناسنه در دین بیتدن مقصوده واصل اولما مشدر) (حکایت) یکی راشنیدم از بران مرئی که مریدی را می گفت چندان که تعلق خاطر آدمی زاد پروزیست اگر پروزی ده بودی بمقام از ملائکه در کذشتی) (تعلق خاطر مصدرک فاعلنده اضافتیدر) (و آدمی زاده اضافتی لامیه در) (با حرف صله روزی یاه اصلیه ایله رزق معناسنه در اگر حرف شرط) (با حرف صله) (روزی ده وصف ترکیدر) (بیدر دهیدن رزق و بر بیجی دیمکدر) (بمقام با حرف ظرف و یا حرف صله) (محصول ترکیب) پیران مریدن برینی ایشند مکه بر مریدنه سو بلردی اولقددر که آدم اوغلنک خاطر بنک رزقه تعلق وارا کر رزق و بر بیجی خدایه اولیدی مرتبه و مقامده ملائکه دن بکردی یعنی انلردن خدایه اقرب اولوردی (قطعه) فراموش نکر د ایزد دران حال * که بودی نطفه مدفون و مد هوش) ایزد همزه نك

کسری و بانی سکونی و زاء عربی که کسری به تکریم کند خدا معناسنه (که حرف رابط
صفت) بودی یا حرف حکایه (نطفه مدفون بیانیه) و مدهوش معطوف و مدفون (نطفه
آبازدن اناقرنه دوشن صو که اوغلان اندن منقدا و اور (مدهوش لا بعقل دیمکدر (محصول بیت)
یعنی سنی خدا فراموش ایلدی اول حالده که نطفه مدفون و مدهوش ایدک یعنی اناک فرزند مدفون
لا بعقل نطفه ایدک (روایت داد و عقل و طبع و ادراک * چال و نطق و رأی و فکر و هوش)
روان بونده رو حدر (محصول بیت) خدا سکار و وح و پردی دخی عقل و طبع و ادراک و چال
یعنی حسن و نطق یعنی تکلم و رأی یعنی تدبیر و فکر (وهوش قافیه ضرورتی همچون کلمه و الا
عقله اکتفا و اور (فکر تک تاسی علامت نقلد رتکه سابقا برابکی برده هر و ایلدی پس نفس
گله دندر بین بونقلدن خبر دارد کل ایش (ده انکشت مرتب کرد بدست * و بازویت مرکب
ساخت بردوش) (محصول بیت) سنک التده اون پرمق مرتب ایلدی یعنی ابکی الکه اون پرمق
و پردی و ابکی اوموزک اوزره ابکی یز و ترکیب ایلدی یعنی سکا ابکی قول و پردی (کنون پنداری ای
ناچیر همت * که خواهد کردنت روزی فراموش) پنداری فعل مضارع مفرد مخاطب پندار پندیدن
صانع قدر ظن معناسنه معنای استفهامی متضمن (ناچیر همت همتسز دیمکدر) خواهد کردن
ایدی سر در دیمکدر (و ناضیر خطاب) روزی یا حرف وحدت اعتبار اوانورسه برکون دیمکدر
اما بانفس کله دن اعتبار اوانورسه رزق دیمک اولور پس تقدیر کلام (که خواهد روزیت کردن
فراموش اولور و لکل وجهه (محصول بیت) شمعی اویله می ظن ایدر سین ای بی همت که
سنی برکون اوندی سر در و یا که سنک رزقی اوندی سر در حاصلی سکا بوقدر اشیا اعطا ایلین
هیچ برکون و طیفه روزی یکی فراموش ایلز (حکایت) اعرابی را دیدم که پسر خود را میگفت
یانی انک مسئول يوم القيمة ماذا اکنتسب و لا ینقال بمن انتسبت یعنی ترا خواهند پرسیدن که عملت
چيست و نکویند که پدرت کبست) اعرابی را یا حرف وحدت (ورا اادات مفعول) یا حرف ندا
(یانی بانک ضمی و نون و یا، مشدک فتحه ایلد ابکی انک تصغیر یدر او غلجهم دیمکدر (ما اسم استفهام
و ذا اسم موصول ترکیله بر اسم حکمنده قلنددر ای شی معناسنه (اکنتسبت نک مقدم مفعولیدر
اکنتسبت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کسب ایلدک یعنی قراندک (من یا حرف صله (من اسم
استفهام) انتسبت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کیم منسوب اولدک دیمکدر (عملت تاسی ضمیر
خطاب) پدرت ناسیده بویه در (محصول ترکیب) بر اعرابی کرد مکده کنیدی او غلنه سو یلیدی
ای بنم او غلجهم تحقیق سن قیامت کونده مسئولین یعنی صور بلور سین دنیاده نه کسب ایلدک و سکا
دینلر کیم منسوب سین یعنی سندن صور بلور که دنیاده خیر می ایشلدک شرمی و دیمکدر که باباک کیمدر
شریفیدر خیسب میدر حاصلی حسبکدن مسئولین نسبکدن دکل (قطعه) جامه کعبه را که
میپوشند * اونه از کرم پیله نامی شد) جامه یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل) کعبه را را
ادات مفعول (که حرف رابط صفت) میپوشند فعل مضارع جمع غائب کیدر لر و اور تر لر دیمکدر
بعض نسخه ده می بوسند و اقعدر باء عربیله وسین مهمله ایلد بوس ایدر لر یعنی او پر لر دیمکدر
بوقدر برجه جامه کعبه به مضاف اولق لازم در (اوضمیری جامه به راجعدر) نه حرف نفی معناده شده
عقید در (کرم پیله لامیه) کرم کاف عربیله کسریله و رانک سکونیه فور دیمکدر پیله باء محکم
کسریله ابیک دیمکدر (نامی یا حرف نسبتدر آدی دیمکدر یعنی مشهور (نامی اسم فاعلدر غودن
دین بونی عربی ظن ایش (محصول بیت) بر جامه بی که کعبه به کیدر لر یعنی انکله کعبه بی اور تر لر
یا خود کعبه نک جامه سنی که او پر لر یعنی اکانه عظیم و بیجیل ایدر لر اول جامه ابیک قوردندن نامدار
و مشهور اولدی و الا ابیک قوردینه ده تعظیم ایدوب او پر لدی پس ایلدی اصلی بودر که (باعرزی

ردشمنی

ردشمنی

نشست روزی چند * لاجرم همچو و کرامی شد) یا حرف مصاحبت (عزیزی یا حرف وحدت
(روزی یا حرف وحدت) (کرامی کاف محکم کسری و ضمه و باء اصلیه ایلد عزیزی معناسنه در کرامی
کرامه منسوبدر بین خلاف سوبلشدر (محصول بیت) بلکه جامه کعبه بر عزیزی ایلد
بر نیجه کون یعنی کعبه مکرمه به مقارنت ایلدی پس شبهه بوق انک کی عزیزی اولدی یعنی
شرقی اندن کسب ایلدی (حکایت) در تصانیف حکما آورده اند که کر دم را ولادت
معهود نیست چنانکه سائر حیوانات را بلکه احشای مادر را بخورند و شکمش را بد رند و راه
صحرا گیرند و آن بوستانها که در خانه کر دم بینند اثر است باری این نکته را پیش بزرگی همی گفتم
گفت دل من بصدق این حدیث کواهی میدهد و جز چنین نشاید بود که در حالت خردی بامادر
و پدر چنین معامله کرده اند لاجرم در بزرگی چنین مقبولند و محبوب (تصانیف تصنیفک جمعیدر
مصنف معناسنه (حکما به اضافت لامیه در (اورده اند روایت ایشلر) کر دم کاف عربیله فقهی
و زاء محکم سکونیه عقر به دبر لر و یا حرف تخصیص (ولادت معهود بیانیه ولادت مصدر در
طوغی معناسنه مراد بودر که سائر حیوانات کی اناسی قرنندن ولادتی اولماز احشا جمع حشادر
ایچریسی معناسنه بخورند جمع صیغه سنی ابراد ایلدی ز را بر قرنندن بر قاجی حبقار (محصول ترکیب)
حکما مصنفاندر روایت ایشلر که عقر بک سائر حیوانات کی ولادتی معین دکلر یعنی سائر حیوانات
کی اناسی قرنندن تولد ایلز بلکه انالرنک ایچریسی پر لر و قرنی بر تار لر و صحرا بولنی طوتار لر
اولدر لر که عقر بک خاله سنده کور بلور بولدر کوری اوضاعک اثریدر بر که بونکته بی بر اولونک
قتنده سو یلدم دیر شیخ دیدی که بنم کوکلم بوسوزک کر چکلکته شهادت و پر و بوندن غیری
نسنه اولق لایق دکل ز را خرده لک حالتده انا به و انا به بویه معامله ایلدیلر یعنی انلره بویه
معامله ایلد کیم چون بلا شبهه بیوکلکده بونجیلن محبو بلور مقبولدر (قطعه) پسری را پدر
وصیت کرد * کای جوانمرد یاد کیر این پند) پسری را یا حرف وحدت (ورا اادات مفعول) پدر
نقدیری پدرشدر ضرورت وزن ایچون ضمیر ترک اولندی (که حرف بیان) وای حرف ندا جوانمرد
ار بکت و سخنی آدم (یاد کیر خاطر که طوت یعنی از برله دیمکدر) (این پند بیت آیتک مضمونه
اشارتدر (محصول بیت) بر او غلنه بابایی وصیت ایلد بیکه ای جوانمرد بویندی از برله (هر که
باصل خود وفا نکند * نشود دوست روی و دولتمند) یا حرف صله (اصل خود لامیه) دوست
روی وصف ترکیبدر مقبول معناسنه مستملدر (دولتمند مند اادات نسبتدر دوانلو دیمکدر) پس
(دولتمند وصف ترکیبدر دینلر فارس میدان فرس دکلر ایش (محصول بیت) هر که کعبه کشدی
اصلنه وفا ایلز یعنی لطف و احسان اوزره اولماز اول کیمسه مقبول و دوانلو اولز یعنی دولت
و سعادت یوز بن کورمز (لطیفه) کر دم را گفتند چرا بزمنستان بیرون نمی آبی گفت بتا به تمام چه
حرمنست که بزمنستان نیر پیام (محصول ترکیب) عقر به دیدیلر قشین بچون طشره کلز سین یعنی
چقر سین دیدی یاز بن نه حرمت و ار که قشین دخی طشره کلم (حکایت) فقیره در ویشی
حامله بود مدت حاش بسر آمد در ویش را در همه عمر فرزند نیامده بود گفت اگر خدای عزوجل
مرا پسری دهد جز این خرقه که پوشیده ام هر چه ملک منست بذل در ویشان کنم اتفاقا
زنش پسری آورد شادمانی کرد و سفره یاران بموجب شرط بنهاد پس از چند سال که از سفر
شام باز آمد م بمحله آن در ویش بر کدشتم و از کیفیت حالش پرسیدم گفتند بزندان شهنه درست
گفتم سبب چیست گفتند پسرش خیر خورده است و عریده کرده و خون یکی ریخته و از شهر
کر نیخته پدر را بعلت آن سلسله در نای و بند کران بر پای نهاده اند گفتیم این بلارا بدعا از خدا
خواسته است (فقیره در ویشی لامیه) همزه وحدت ایچوندر دین ابکی جهندن خط ایش

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

اولی ایلدیر که وحدت ایچون منصوص اولان یادر همزه دکلدر ایکنی اولدر که وحدتی قبول ایلدیر که تقدیرجه اضافتی مانع اولور و معنی فاسد اولور (حامله و حامل یوکلکی عورته دیرر حامل دین دیدیکه بوصفت زنانه مخصوصدر بس التباس لازم کلاما حامله دین بونی جاری علی الفعل قادی جاری علی الفاء مک معناسی اولدر که صیغه به کتورده مثلا حملت تحمل فهی حامله دیرر بواسطه مبنی علی الفاعله دیرر) مريض و مرضعه ده بوقیلدند فقدر (جمع شراح بومقامدن احوال ایلدیر که مشدر) و بعضی حامل بازمش ایکن جمعی متونه مخالف یازمش (مدت حمل لامیه) بسرآمد نهایت کلدی یعنی وضع حمل وقتی کلدی بعض نسخه ده آمد برینه آورد واقعدر (پس مدت مفعول صریحی اولور) و بسر غیر صریحی (درویش را) را حرف تخصیص (پسری یا حرف وحدت) ملک ملک کسر یله مالک اولدی بغی اشبا (ایشاردرویشان مصدرک مفعولنه اضافتیدر بدل معنا سنه) سفره یاران لامیه (با حرف مصاحبت) موجب جمل فحیله مقتضا معنا سنه در (شرطه اضافتی لامیه در با حرف ظرف) زندان شکنه لامیه در (در بامتنضم اولدی بغی معنای ظرفیتی تأکید ایلدر) تنکه مکرر مرور ایلدی (عربده سرخوش سواشته دیرر) پدرش راشین پسره راجعدر (و را حرف تخصیص) سلسله زنجیر (در حرف صله) نای بونده بوغر معنا سنه در بعض نسخه ده نای برینه کردن واقعدر (محصول ترکیب) بر در ویشک خاونی یوکلدی حمل مدتی نهایت واردی (یعنی وضع حملی قریب اولدی و در ویشک جمیع عمر نه هیچ فرزندی کلامش ایدی دیدی اگر خدای تعالی بکا بر اوغل ویرسه یوکلدی یکم خرغه در غیر هر نه ملکم ایسه در ویشله بدل ایدین اتفاق عورتی اوغل طوغردی (شاد مانلی ایلدی) و موجب شرطه در ویشله سفره قودی (یعنی ضیافت ایلدی نیجه ییلدن صکره که شام سفرندن کرو کلام اولدرویشک محله سنه اوغردم و کیفیت حالندن سؤال ایلدم دیدیلر که صوباشی زندانده در دیدم که سبب ندر دیدیلر که اوغلی خیر ایچمشدر و عریده ایش و برینک قان و کش یعنی برکیمه قتل ایش و شهر دن قاچش یعنی قصاص قورقوسندن باباسنک اول سببله زنجیر بوغرینه (یعنی بیوننه و آغر یوقاغی ایاغنه قومشار دیدم که بو بلایی خدادن د عالیله دیشدر) (قطعه) زنان بارداری مرد هشیار اگر وقت ولادت مارزایند زنان بارداری بیانیله (باردار وصف ترکیبی در یوکل طویچی دیمکدر) یعنی یوکلکی خانولر (مرد هشیار بیانیله اصلی هوشیار ایدی ضرورت وزن ایچون و او حذف وانندی) معلوم اوله که عرب دیندن غیر ییلده صفتله موصوف ییننده مطابقت لازم دکل ایچون زنانه بارداری مفرد ایکن صفت قبلدی (پس ضرورت شعر ایچون دیمک ادا دکلدر ضرورت وزن ایچون دیرر) و هشیار وصف ترکیبی در (هوشله باردن عقل کنندی به یاردیمکدر) آینه و عاقلده مستعمل لفظدر (پس برینه قصر ایلینر نقصیر ایشلر) وقت ولادت ظرف زمانک مصدره اضافتیدر (وزایندک مفعول فیهیدر) و مار مفعول بهی زایند فعل مضارع جمع غائب طوغره دیمکدر (محصول بیت) حبلی عورتلای مرد هشیار اگر ولادت وقتنده و لدرینه ییلان طوغره ل (ازان بهتر بنزدیک خرد مند) که فرزندان ناهموار زایند (ازان مصراع ثانیته مضمونه اشارتدر) (که حرف بیان) فرزندان ناهموار بیانیله (ناهموار ناموافق و نامساعد دیمکدر) زیرا هموار دوزدیمکدر (پس دوز اولماقی معناسنه عدم وفاق و مساعد لازمدر) فرزندان مفعول زایند در (محصول بیت) ولادت وقتی مار طوغره ل عاقل قنده اندن بکر کدر که ناموافق اولاد طوغره ل

رد شرح جبعها
رد سروری

مطلبه
رد ابن سید علی

رد ابن سید علی
و سروری

یعنی بدبخت و بدخوی اولاد طوغره مقدن (زیرا بلایی زبیه ایدوب احوالسنده زجت چکمرلر بلکه تولد ایلدی کی قتل ایلدر اما فرزندان آخری نیجه اولاجفن کیمسه بیلز و تربیه سنده نیجه زجت و مشقت چکرلر صکره افار بندن غیر ی ایا عدینه ده نیجه دورلی نکیتی ابریشور (حکایت) طفل بودم که بزرگی را پرسیدم از بلوغ گفت در مسطور کتب آمده است که سه نشان دارد یکی پانزده سالگی و دوم اختلام و سوم آمدن موی زهار اما در حقیقت یک نشان دارد که در بند رضای حق جل و علا پیش ازان باشد که در بند حظ نفس هر که درو این صفت موجود نیست محققان بالغ شمارندش) که حرف بیان (بزرگی را یا حرف وحدت) و را ادات مفعول (مسطور کتب اسم مفعول قائم مقام فاعلنه مضافدر) (اصلی کتب مسطوره در بعض نسخه ده در کتب مسطورست واقعدر) پانزده بیه عجمله و نون وزانک سکونیه اون پیش دیمکدر (سالکی یا حرف مصدر) و کاف عجم هاء رسمیدن بدل حرف توسط (پس کی معنای مصدریت افاده ایلدر دینلر زانده سویشلر) آمدن موی مصدرک فاعلنه اضافتیدر (زهاره اضافت لامیه در زانک فحیله فاسق دیمکدر) در حرف ظرف (بندر رضای حق لامیه لدر) پیش بیه عربله زیاده معنا سنه در (ازان بند حظ نفسه اشارتدر تقدیری نفس خود در محققان جمع محققدر) اهل تحقیق دیمکدر (الف و نون ادات جعدر اسلوب عجم اوزره) (محصول ترکیب) طفل ایلدیمکه بر اولویه صوردم احوال بلوغدن (یعنی انسان نه وقت بالغ اولور و نشانی ندر دیدی که نگالرده مسطوردر که اوج نشانی وار بریسی اون بش باشد و ایکنجیسی اختلامدر و اوچنجیسی فاسق قلی کلک در اما حقیقتده بر نشانی وارا اولدر که خدای تعالیکن رضاسی قیدنده اندن ارتق اوله که کنندی حظ نفسی قیدنده در یعنی کنندی حظ نفسی قیدنده اولد بفتندن خدایک رضاسی قیدنده ارتق اوله حاصلی هر وجهله خدای تعالیکن رضاسی کوزه ده (قطعه) بصورت آدمی شد قطره آب که چل روزش قرار اندر رحم ماند با حرف ظرف (قطره آب بیانیله در) همزه حرف وحدتدر دین خطا سویش که وحدت ایچون منصوص اولان یادر همزه دکلدر مصراع ده تقدیم و تأخیر وارددر تقدیری قطره آب بصورت آدمی شددر (که حرف تعلیل) چل چهلدن مخففدر قرق دیمکدر (روزش شین قطره آبه راجعدر) (اما معناده قراره مقیددر) قرار بونده مستقر معنا سنه در قرار ایدی دیمکدر (رحم زانک فحی وحاء مهمله نك کسر یله آناقرنده اوغلان یتاغنه دیرر) ماند بونده قالدی دیمکدر (محصول بیت) قطره آب یعنی نطفه صور نا و بصورت آدمی اولدی زیرا قرق کون مقداری آناقرنده مستقر اولدی یعنی انده قرار ایلدی (و کر چل ساله راعقل و ادب نیست) بخقیقش نشاید آدمی خواند (ساله راهاء رسمی مقدار افاده ایلدر) و را حرف تخصیص (بخقیقش شین خواند فعلنه مقیددر) و خواند خواندن معنا سنه در (محصول بیت) اگر قرق باشلینک عقل و ادبی اولارسه حقیقتده و یا حقیقتله اکا آدمی دیمک اولماز یعنی اهل تحقیق اکا انسان دیمز (قطعه) جو انمردی و لطفست آدمیت * همین نقش هیولانی میندار (جو انمردی مقدم خبر و کرم دیمکدر) (لطف معطوفدر اکا) آدمیت یا و تا ادات مصدردر اسلوب عرب اوزره انسانیت کی میندار خبر مقدمه (همین انجیق دیمکدر نقش هیولانی بیانیله) هیولانی حقیقتله بلکه حکمت نگالرینی کورمکه موقوفدر (اکثر متونده نوله واقعدر) اما قیاس هیولانی در یا ایلد (هیولا هر سنه نك ماده سنه دیرر) (نقش هیولانی هنردن و کالدن خالی نقش دیمکدر) میندار فعل نهی مفرد مخاطبدر بندار بدندن نلی ایلد دیمکدر (پنداشتن دن دین خلط سو یلدی) (محصول بیت) آدمیلاک جو انمردلک و اطفدر همان نقش بی معنی یعنی صورت

رد ابن سید علی
و سروری

رد شمعی

رد ابن سید علی و سروری

بی هنوی کال دکلدر انجق (هنر باید که صورت میتوان ساخت * باوانها دراز شنکرف وژنکار
 هنر بنده (باید خبری) که حرف تعلیل (صورت میتوان ساختن مقدم مفعولی) ساخت مصدر
 معناسنه در (با حرف ظرف (باوانها جمع باواندر مراد چارطا قدر تنکه سابقا بیان اواندی) در
 بانک منضم اولدیغی معنای ظرفیتی تا کید ایدر (دری بونده باب معناسنه اخذایلین بویاده خطا
 ایلش (شنکرف شبنک کسری ونونک سکونی وکاف عجمک فحی ورائک سکونیه زنجیره دیدکاری
 که قزل مر کب اندن اولور (وژنکار زاء عجمک فحی ونونک سکونیه قیلژنکار دیدکاری رنکدر
 (محصول بیت) هنر کرک که چارطا قدرده شنکرف وژنکاردن صورت دوز مک اولور یعنی صورت
 بی معنای اعتبار بوقدر (حاصلی انسان صورتنده اولوب بی هنر اولاق نقش دیواره مشابه اولمقد
 (چوانسانرا نباشد فضل واحسان * چه فرق از آدمی تا نقش دیوار) اکثر متون تا نقش واقمدر نایله
 انهاء غایت انجقون (وازه عباتی بو که قرینه در (محصول بیت) چونکه انسانک فضل واحسانی اولیه
 آدمیدن نقش دیواره ک فرق ندر یعنی فرق بوقدر حاصلی بی معرفت اولان انسان ایلله نقش دیوار
 برابر در (بدست آوردن دنیا هنر نیست * یکی را کر توانی دل بدست آر) بدست با حرف صله (آوردن
 دنیا مصدرک مفعوله اضافتیدر (یکی را را حرف تخصیص دل آرک مفعول صریحی (و بدست غیر
 صریحی آر فعل امر مفرد مخاطبدر آریدندن که مخففدر آریدندن کتور دیمکدر (محصول بیت) دنیا
 اله کتور مک هنر دکلدر کر قادر ایلک برینک کوکلنی اله کتور (یعنی کوکل اله المقدر هنر بوقسه
 مال واسباب دنیا دکلدر (دل بدست آور که حج اکبرست) یتلرینی رباعی دیوانلرغریبی بی دانش
 ایش (حکایت) سالی نزاع در میان پیادگان حجاج افتاد و داعی هم دران سفر پیاده بود
 انصاف در سروروی یکدیگر افتادیم و داد فسق و جدال بدادیم کجاوه نشینی راشنیدم که با عدیل
 خود همی گفت باللحجب پیاده عاج چون عرصه شطرنج بسر میرد فرزند مینشود یعنی به ازان
 مینشود که بود و پیادگان حجاج عرصه بادیه بسر بردند و بشنیدند) سالی یا حرف وحدت (نزاع
 یعنی جدال) در حرف صله (میان پیادگان حجاج لامبه لدر) داعی هم یعنی شیخ (انصاف
 الحق دیمکدر مبالغه مراد در (در حرف صله) سروروی یکدیگر افتادیم بری بریمزه
 دوشدک دیمکدر زیاده نزاع وجدال دن عبارتدر حاصلی محکم خصومت ایلدک (و داد فسق
 وجدال بدادیم فسق وجداله عدالت و یردک یعنی فسق وجداله قصور قومه دق آیت کریمه به
 تلمیح پیوررک (فلارفت ولا فسوق ولا جدال فی الحج) یعنی فسوق وجدال منهی ابکن بزرطابت
 ایده میوب حددن آشوردق (کجاوه نشین وصف ترکیبدر (کجاوه کاف وجیم عر بیلر ایلله اوستی آچی
 محفه در که مصردن و شامدن حاجیلر اکابیزلر اماهودج اوستی اورنولی یعنی مقبب محفه در که دوه
 بریستی قورلر انجق که به به وارن بیاور (با حرف صله) عدیل خود لامبه (عدیل فعل فاعل
 معناسنه در ترکیجه دکلدر یعنی قرشوی محفه به بن کیمسه (باللحجب فتح لام نجبیه ایلله در بالماء
 کبی کاه اولور که لام مکسور او قونور منادی مخدوف اولقی اعتبار ایلله تقدیری باقوم ایتواللحجب دیمک
 اولور و بونده باصاح ایت للحب دیمکدر لامک کسریته قائل اولمین ظاهر بودر که کتب نحو به
 تتبع ایلماشدر (پیاده عاج شطرنج بیانیه و لامبه در) عاج قبل کو کنه دیرلر (شطرنج شبنک کسریله در
 صحیحی زیر براسی یعنی اسم العجمی بی تعریب ایلدکلرنده عر بیده وزند شلرینه الحاق ایدرلر
 یعنی وزند شلرینه رد ایدرلر عر بیده لغت عر بیده خود فعل فاعل فانک فتحیه بوقدر اما کسریله وار
 جرد حل لفظی بوغون دوه به دیرلر پس شطرنجی جرد حله الحاق ایلدیلر اما کتب فارسیده
 بواعتبار لازم دکلر پس انکیچون فتح شینه مشهوردر اکثر متونه عاج لفظندن نصرکه شطرنج
 بوقدر همان عرصه دصکره وارانجق (بسر با حرف صله) بسر دن نهایت و غایت مراد در

رد سروری

رد شعی

رد سروری

(برد فعل مضارع مفرد عابدر بریدندن ایلدر دیمکدر بریدندن بانک ضمیمه کسر دیمک دکلدر
 (عرصه بادیه را لامبه) وراادات مفعول (محصول ترکیب) بریل حجاج پیاده لری اراسنه نزاع
 وجدال دوشدی بن دعا جیده اول سفرده پیاده ایدم الحق محکم بری بریمزه دوشدک و فسق
 و فجوره عدالت و یردک یعنی فسق وجدالی کماله ایلدک و اجر اسنده قصور قومه دق حاصلی
 فلارفت ولا فسوق آیت کریمه سنه تمال مخالفت ایلدک برکجاوه نشینی ایشدر مک کندی عدیلنه
 سو بوردی باللحجب قبل کو کندن دوزولان پیاده چونکه شطرنج میدانی باشد ایلده فرزند اولور
 (شیخ بونی تفسیر ایدوب پیورر یعنی اول اولدیغندن یک اولور زیر باواینده خصوصاً فرنگیده
 فرزند رکن اعظمدر اما حجاج پیاده لری صحراء مکه میدانی غایه ایلدیلر و اولکیدن بتر اولدیلر
 (قطعه) ازمن بکوی حاجی مردم کزای را * کو پوستین خلق بازاری در (بکوی بانه کیدایله
 فعل امر مفرد مخاطبدر کو بیدندن سوله دیمکدر گفتندن دینلر خطا ایلدیلر (حاجی مردم کزای
 بیانیه) مردم کزای وصف ترکیبدر کزاییدندن مردم دالایی یعنی اصربشی دیمکدر کزاییدندن
 اخذایدن احوال اشتقاقدن آگاه دکل ایش (حاجی اصلنده حاجدر یعنی نصر بانک مضاعفندن
 اسم فاعلدر اجتماع مثلین ثقیل اولدیغیچون مثلینک ثانیستی یاه قلب ایلدیلر نقضی البازی کبی
 طبعی اولدی (کواصلنده که اوایدی) که حرف رابط صفت (اوضمیر غائب حاجی به راجعدر
 حذف و ابصال طریقله کواولدی (پوستین لغته کورکدر که عریجه فروه دیرلر اما عجم بویله برلده
 غیبت و مساویدن پوستین دیمکله کلیت ایدر مراد اذا و جفادر (خلقه اضافتی لامبه در) (پوستین
 برینه آستین یازانلر مذکور کانه بی بیلدکلرندن جمیع نسخه مخالف بازمشدر (با حرف مصاحبت
 (آزارالف عمد و دایله اسم مصدر در آزار بیدندن انجقه دیمکدر) می در د فعل مضارع مفرد
 غائب فاعلی تحتیده حاجی به راجع ضمیردر در بیدندن برغی معناسنه دالده فتح و کسر جائزدر
 (محصول بیت) بندن حاجی مردم کزایه یعنی مردم آزاره سوله انجیلین حاجی که غیبت و مساوی
 سبیلله خلقک عرضنی خرق و کسر ایدر یعنی خلنی آزار ایدر (حاجی تونستی شترست از برای
 آنک * بیچاره خار میخورد و بارمی برد) برای ادات تعلیلدر اجل معناسنه (از برای آنک
 مصراع ثانی به مر هو ندر (بیچاره یعنی شتر) بار بونده یوک معناسنه در (خار میخوردک
 و بارمی بردک مقدم مفعوللر ایدر (محصول بیت) ای مردم کزای سن دکل سین حاجی بلکه
 شتر در زیر بیچاره شتر خاریر و یوک ایلدر یعنی یوک چکر سن ایلده اوزر بنه یوک کلتوب
 حضور ایدر سین لفظ بارده ابهام پیورر تامل ندر (حکایت) هند و بی نطق اندازی
 همی آموخت حکیمی کفش ترا که خانه نیست بازی نه اینست (هند و بی یا حرف وحدت
 (نطق انداز وصف ترکیبدر راند ازیدندن (نطق نونک فحی و کسریله وفانک سکونیه
 نطق یاغی که شرواندن کلور (و یا حرف مصدر مراد قومه ایشیدر که حصارلر دن و کبلردن
 اتارلر) همی آموخت فعل لازمدر حکایت حال ماضی افاده ایدر او کزاییدر دیمکدر (حکیمی
 یا حرف وحدت (خانه اضافتسن) فی قامشدر (و یا حرف نسبت ونون حرف تا کید نسبت
 (یا ونون ایکسسی بیله نسبت انجقندر دینلر بیلر لرایش) (نیلن لفظنی ادات خبرله ترکیب
 ایلدیلر همزه مجتلبه ایلله توسط ایدنلر املادن بی خبرل ایشدر (بازی او بون معناسنه درانده اولان
 یا خطاب انجقندر دین قابل خطاب دکل ایش (نه ادات نفی) (این اسم اشارتدر نطق اندازاغه
 (محصول ترکیب) برهند و نطق اندازلق صنعتی او کزاییدر یعنی قومه ایشیاق فحی بر حکیم
 اکادیدی سنک که خانک یعنی اولقامشدر دراو یونک بود کلددر (شارحک بریسی خانه نیلن اولدر که
 قامشدرن بایله و بریسی بوادای بیکنیوب سنک اولقامشدرن دیمش حق الانصاف مال بردر

رد شراخ جیعا

رد ابن سید علی

و سروری

رد سروری

مطله ---

رد ابن سید علی

و سروری

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شعی

رد سروری

بگردد یکی بی تقریب در (یت) تاندانی که سخن عین صوابست مگوی * آنچه دانی که نه
نیگوش جوابست مگوی) ناداد توفیق (ندانی فعل نی استقبال مفرد مخاطب) که حرف بیان
(مگوی فعل نهی مفرد مخاطب سو یله دیمکدر) مصراع ثانی که تقدیری و آنچه دانی که نه
نیگوش جوابست مگوی (محصول بیت) مادامکه بلبه سین که سوز عین صوابدر اول سوزی سو یله
و اول سوزی که بلبه سین که ابو دکلدر اکا جواب سو یله یعنی مقبول اولیان سوزک جوابیله مقید
اولی یعنی حکیمک هندویه سو یله یکی سوز عین صوابدر مسئله بی جواب حاصلی یتدن
نصیحت عام چیقار پس بویتک ماسبقه مناسبتی قلبدر دین مناسبتی بلبه ممش (و مصراع
ثانی که معناسنی زیرا حق اصاب ایلر سین و عیال ضایع ایدر سین دین ده معنایه اصاب ایلماش
و اول نسنه بی که بیلور سین که ابو و معقول جواب دکلدر سو یله دین معقول جواب ایلماش
(حکایت) مردکی رادر د چشم خاست پیش بیطاری رفت که مراد واکن بیطار از آنچه
در چشم چهار پایان کردی در دیده او کشید کور شد حکومت پیش داور بردند گفت برو هیچ
تاوان نیست اگر این خبر بودی پیش بیطار رفتی مقصود ازین سخن آنست که هر که نا آزموده
را کار بزرگ فرماید با آن که ندامت برد بزرگ خرد مندان بخفت رای منسوب گردد) مردک
کاف عربی حرف تصغیر مراد تصغیر تحقیر در (و احرف تخصیص) در چشم کوز آغریسی
(خاست لغته فالقدی دیمکدر امامراد پیدا و حادث اولدی دیمکدر) بیطار باه عربک فتنی
و بانک سکونیه نعلبند دیمکدر بیطرده لغندر (که حرف بیان) دو اعلاج دیمکدر (از آنچه
اول نسنه دن یعنی اول اوتدن دیمکدر) در حرف صله (چشم چهار پایان لایه درت ایاقلی
حیوانات مراد در) کردی یا حرف حکایه (در حرف صله) دیده اولامیه (حکومت حاکم
و کافک ضمه ل یله خصوصت دیمکدر) داور حاکم بونده قاضی مراد در (برو یعنی بر بیطار
(شارح) بر بی قاضی بیطاره خطا با بویه دیدی دیمش لیکن سهودر) تاران او د که دیر که
عربیده ارش دیر (نا آزموده صفت ایلماش یعنی تجربه اولتماش) و اادات معقول (کار بزرگ بیانیه
(فرماید بیوره) (محصول ترکیب) برار جکرک یعنی بر ابلهک کوز آغریسی حادث اولدی بیطار فتنه
واردیکه بکاعلاج ابله دیو بیطار دخی اول نسنه دن یعنی اول اوتد نکه طوارک کوز زینه ایدردی
یعنی قویاردی انک کر زینه چکدی کور اواری حکومتی یعنی خصوصتی قاضی اوکنه ایلندیلر
طلب ارش ایچون قاضی دیدی نعلبند بوندن ارش لازم دکل زیرا اگر بومردک خراولیددی
بیطار فتنه کمزدی حضرت شیخ پیور مقصود بوسوزدن اولد که هر کیمسه که مجرب و متحن
اولیان کیمسه اولو یعنی عظیم ایش بیوره انک برله که بشمالق ایلدر یعنی چکر عقلا فتنه
خفت رأبه منسوب و سخافت فکرله مذموم اولور (قطعه) ندهد هوشمند روشن رای *
بفر و مایه کارهای خطیر) ندهد فعل نی مستقبل مفرد غائب (هوشمند روشن رای بیانیه
(روشن رای وصف ترکیبدر آچق فکرلی و کورتدیرلی دیمکدر) یا حرف صله (فر و مایه الحق اصلی
دنی الاصل معناسنه) کارهای خطیر بیانیه عظیم و مخوف ایشلر دیمکدر (محصول بیت) آچق فکرلی
و کورتدیرلی عاقل دنی الاصل اولنه عظیم و مخوف ایشلر و برمن یعنی عظیم ایشلر پیورم ندهدک
کارهای خطیر مفعول صریحی (و بفر و مایه غیر صریحی) بور یا با ف اگر چه با فندست *
نبردش بکار کاه حریر) بور یا با ف وصف ترکیبدر (با فیدندن بور یا طقو بیچی دیمکدر
بور یا سابقا بیان اولندی) بونده مراد حصیر با فدر ربانی با فندن اخذ ایدنلر سهو ایللر
(با فندست هاء رسمی و هاء مجتلبه ضرورت رزن ایچون لفظا و کاتبه ترک اولندی حذف و ایصال
طریقله کاتبه اثبات ایدنلر خطا ایلدیلر) (نکه سابقا دله سیله بیان اولندی) (نبرد فعل نی مستقبل

رد ابن سید علی
رد سروری
رد شعی

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری و شعی

جمع غائب و جازدر که فعل نهی غائب اوله شین ضمیر بور یا با ف راجع در (یا حرف صله) کارکا
و کارخانه بمعنایه در حریره اضافتی لامیه در (محصول بیت) حصیر طوقو بیچی اگر چه طوقو بیچیدر
یعنی اکاده طوقو بیچی دیر لیکن اتی حریر کارخانه سنه ایشلر ایشلر که ایشلر و یا ایشلر و یا ایشلر
اول کاره استعدادی بو قدر حاصلی هر کسه قابله کوره کار تکلیف او انقی کر کرد که آخرنده ندامت
و خسران چکلمه (حکایت) یکی از بزرگان یسری شایسته داشت وفات یافت پرسیدندش که
بر صندوق تربتش چه نویسیم گفت آیت کتاب مجید را عزت و شرف پیش از انست که بر چنین جایها
نویسند که بروز کار سوده گردد و خلاصی برو بگذرند و سکان برو شایند اگر بضرورت چیزی می
نویسند این دو بیت کفایت می کند) شایسته بانک فتنی و کسر یله لایق معناسنه در معقول و معقول
دیمکدر (پرسیدند فعل مضارع جمع غائب صور دیر دیمکدر شین ضمیر یکی به راجع در) (که حرف بیان
(صندوق صادق ضمه ل یله مشهور ترکیب صنادوق دید کلر بدر جمع صنادیق در تریته اضافتی لامیه در
و شین ضمیر یسره راجع در) آیات کتاب مجید را لامیه و بیانیه در (و احرف تخصیص) (که حرف تعلیل
(بروز کار یا حرف مصاحبت زمانه دیمکدر) سوده کرد د سوزدن سورتمک و از مک (کرد کاف
عجمک فتنه) (پس سوده کرد از بیلور و ایشلر یعنی محو اولور دیمکدر شراخک بریسی کرددی شود
معناسنه الوب محوشود دیمش) (و بریسی بو کافرا ایدوب محوشود دیدی دیمش) (لیکن نسخدری
تبع ایلدک هیچ بریسنده شد بولندی چیمه نسخده شود بولندی) (پس معلوم اولدی که محض
افرا ایشلر) شایند یکی شنبله نیول ایدر ل فعل مضارع جمع غائبدر شین دن صکره سین ابله در
دین خطا ایلماش) (اگر بضرورت) یا حرف مصاحبت (می نویسد فعل مضارع جمع مخاطب
فعل شرط واقعه را کر بضروری بازار سکر دیمکدر بوسوزانی کوستر که نسنه بازقی لازم د کل
و اگر ضروری ایسه) (این دو بیت کفایت می کند بویکی بیت کفایت ایلر) (محصول ترکیب)
اکبردن برینک معقول و مقبول اوغلی و ارایدی وفات ایلدی (بعضی کیمسه ل صور دیر که مقبره سی
صندوقنه نه یازالم دیو) دیدی کتاب مجیدک آیتلر بیک عزت و شرفی اندن زیاده در که بونجیلر برله
انلری بازار (زیرا مرور یا ماله محو اولور و خلق اوزر بی چکر بکر) (و کلاب اوزر بینه نیول ایدر
یعنی سکر) (پس اگر برنسنه بازقی لازم ایسه بویکی بیت یازلک یعنی بالضروری برنسنه بازار سکر
بویکی بیت کفایت ایدر) (قطعه) وه که هر که که سبزه در بستان * بد میدی چه خوش شدی دل من
وه و اوک فتنی وهاء اصلیه ابله واه دن مخففدر که استغراب و تحسیر و تحزن و ندامت و قانعده مستعمل
لفظدر بونی عربی ظن ایدوب اسماء افعال دن اولان و اهادن مخفف الکلیوب که مقام تعجبه مستعمل
لفظدر و تحقیقی مختار صحاحده احواله ایلن کیمسه نک حقه واه واه دیمکدر (که حرف بیان) (هر که
کاف عجمیه کاهدن مخففدر هر وقت دیمکدر) (که بینه حرف بیان) (سبزه در بستان و اوایله
استعمال ایدر عجم و و او سز عرب) یا حرف تأکید (دیمدی یا حرف حکایه مصدری دیمدن کلور بیک
و بلورمک و او فورمک و بل اسمک و برنسنه طلوع ایلک بونده بتردی دیمکدر) (شدی یا سید
حرف حکایه در) (دل من لامیه) (محصول بیت) واه که هر وقت که بوستانه سبزه بتردی بنم حیاطده
یعنی دیر بکن نه خوش اولوردی بنم کوکلم (یعنی زیاده مسرور اولوب کشت باغ و راغ ایدردم
حاصلی بویکی بیت وفات ایدن بمرک جابندیلر بد میدی عبارتن صکره یعنی اگر در بوستان
هر زمان سبزه من بد میدی (یعنی آن بصر من ظاهر شدی دینک جمع غرایندن بو اداسی اغر بدر
(بگذرای دوست تا بوقت بهار سبزه بینی دمیده از کل من) بگذر فعل امر مفرد مخاطب کیچ دیمکدر
یا حرف تعلیل (بوقت یا حرف ظرف بهاره اضافتی لامیه) (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کوره سین
دیمکدر) (دمیده ماضی دن قسم در بتمش دیمکدر) (محصول بیت) ای دوست قبر به کذر ابله

رد سروری

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

یعنی اوغره تا کیم بهار وقتند قهریم باخنددن سبزه بش کوره سین (یعنی بن حیاطمه ایکن عالم سبزه زارنی سیر ایلدیکیم کبی سن بنم تر امدن بتن سبزه زاری سیر ایلله) از بر بنه بر بازنلر جمع زنده لره مخالف یازده شلر (حکایت) پارسایی بر یکی از خداوندان نعمت ککذر کرد دید که بنده رادست و پای استوار بسته عقوبت همی کرد گفت ای پسر همچو تو مخاوق را خدای عزوجل اسیر حکم تو کردانیده است و ترا بروی فضیلت نهاده شکر نعمت حق تعالی بجای آر و چندین جفساروی رواندار نباید که فردا در قیامت این بنده از تو به باشد و شرمساری بری) پارسایی یا حرف وحدت (بنده را یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (و را ادات مفعول) استوار حکم دیمکدر (عقوبت اشکجه دیمکدر) مخاوق را یا حرف وحدت (و را ادات مفعول) اسیر حکم تولا به لدر (کردانیده کاف عجمک فحبله ماغصیدن قسمدر تصبیر معناسنی افاده ایدر) مخاوق مفعول اولی (واسیر مفعول ثانیه) و فاعلی خدا در (ترا حرف تخصیص سنک دیمکدر) بروی اول قولک اوزر بنه (بجای یا حرف صله) (آر فعل امر مفرد مخاطبدر ایدندن که مخفقدر اوزر بنندن کتور دیمکدر) (امر در آوردندن دینلر سهوا ایلشلر) (بروی قولک اوزر بنه دیمکدر) (نباید فعل نفی مستقبل مفرد غایدر) (بایدندن) (بایستن دن دینلر خطا ایلدیلر اولیا که دیمکدر) (که حرف بیان) (شرمساری) (یا حرف مصدر اوانغلق) (بری ایلده سین) (محصول ترکیب) بر جابد اصحاب نعمتدن برینک بانه اوغرا دی کوردی که بر قولینک الین و یا غن محکم بغلوب اشکجه ایدر زاهد دیدی ای اوغل سنک کبی بر مخاوق خدای تعالی سنک حکمکه واسر که اسیر ایلشدر و آنک اوزر بنه سنک فضیلتک قومشدر یعنی سنی آنک اوزر بنه سید و حاکم قومشدر خداک نعمته شکری بر بنه کتور و آنک اوزر بنه بوقدر جفسایی روا و جاز کورمه اولیه که یارین قیامت کوننده بو بنده سندن یک اوله و اوانغلق ایلده سین یعنی حساب چکه سین دیمکدر (مثنوی) بر بنده مکبر خشم بسیار * چور ش مکن و داش میازار) مکبر فعل نهی مفرد مخاطب طوتمه دیمکدر (خشم بسیار بیانیه) (و مکبرک مفعول صریحی) (و بر بنده غیر صریحی) (چور ش مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (مکن فعل نهی مفرد مخاطب) (چور ش مقدم مفعولی) (داش معطوفدر چور ش) (میازار فعل نهی مفرد مخاطب در ازار بندن انجته دیمکدر داش مقدم مفعولی) (ضمیر بنده به راجعدر) (محصول بیت) خطاب عام طریقه به بیورر قولک اوزر بنه چوق خشم طوتمه یعنی زیاده غضب ایلله اکا چور و جفا ایلله و کولکلی انجته (حاصلی قولک ایلده ده اکا ظلم ایلله) (اورا تو بنده درم خریدی * آخر نه بقدرت آفریدی) (اورا را ادات مفعول) (بنده درم با حرف مقابله کلام مجازیدر) (خریدی خانک و رانک کسره لریه فعل ماضی مفرد مخاطب صلاتون الدک دیمکدر) (آخر ادات تأکید) (نه حرف نفی معنائه آفریدی به مقید) (آفریدی فعل ماضی مفرد مخاطب یارتدک دیمکدر) (محصول بیت) اول بنده بی سن اون اچیه به الدک بمقدار مالدن کنایتدر انی قدر تکله خلق ایلدک حاصلی قولکدر مخاوقک دکلدر پس بوقدر جفسایی اکا لایق کورمه (این حکم و غرور و خشم ناچند * هست از تو بزرگتر خداوند) (خشم خانک فحبله اصح) (نا حرف اتهامد رالی معناسنه) (محصول بیت) بوحکم و غرور و غضب چاندهک یعنی نیچه بر سندن اورورق خدایوند و اردر (یعنی سندن بیولک افندی تکریدر) (ای خواجه ارسلان واغوش * فرمان ده خود مکن فراموش) (خواجه بونده افندی معناسنه در ارسلان واغوش اضافتی لایقه در بونلر بر قولدن کایتدر رومده سیاهوش و فر بدون کبی) (فرمان ده وصف ترکیبدر بوقری و بریحی دیمکدر) (دهیدن معناسنی قوت دهنده خود دین قتی تریق سوبلش) (خود اضافت اسم فاعلک

رد شراح جیعا

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری

رد این سید علی

مفعولنه اضافتیدر) (فرمان ده مکنک مفعول اولی) (و فراموش ثانیه) (محصول بیت) ای ارسلان و اغوشک افندی بسی کند که بوقری و بریحی خدای فراموش ایلله (یعنی سنی قوله و خد متکله مالک ایلین خدایی اوتمه) (پس قوللری رفقه طوت شدتله طوتمه) (در خبرست از بنه بر علیه الصلوة والسلام که بزرگتر حسرتی در روز قیامت ان باشد که بنده صالح را بهشت برند و خداوند فاسق بد و زخ) (حسرتی) (یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (بنده صالح) (و خداوند فاسق بیانیه لدر) (محصول ترکیب) حضرت پیغمبرن علیه الصلوة والسلام حدیث شریفده وارد ایلشدر که قیامت کوننده اورورق حسرت اواردر که بنده صالحی جتنه (و خداوند فاسق دوزخه ایلده لدر) (یعنی قول جتنه کیده و افندیسی دوزخه) (قطعه) بر غلامی که طوع خدمت نست * خشم بی حد مران و طیره مکبر) (غلامی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (طوع طانک فحبله مصدر در انقیاد معناسنه) (خدمته اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر) (نسته لایقه) (خشم بی حد بیانیه) (و مرانک مفعول صریحی) (و بر غلامی غیر صریحی) (مران فعل نهی مفرد مخاطبدر ایدندن سورمه دیمکدر) (طیره فاققدر غضب معناسنه) (خشمه معطوف) (مکبر فعل نهی مفرد مخاطب طوتمه دیمکدر) (محصول بیت) بر غلامک اوزر بنه آنجیلین غلام که سنک خد متکه مطیع و متقاد در اول غلامه خشم بی حد سورمه و اکا غضب طوتمه حاصلی بر غلام که خد متکی طوع و رغبتله ایدر اکا حددن بیرون خشم سورب اوستنه غضب جنوب جور و جفا اوزره اوله (که فضیحت بود بر روز شمار * بنده ازاد و خواجه در زنجیر) (که حرف تعلیل) (فضیحت فاک فنی وضادک کسر یله رسوایلیق دیمکدر) (با حرف ظرف) (روز شمار ظرف زمانک مصدره اضافتیدر) (محصول بیت) خد متکه مطیع اولان قولک اوزر بنه بیحد غضب سورمه زیر اسواق اولور و یار سوا قدر بوم حسابده یعنی حشر کوننده بنده آزاده اوله یعنی جتنه لایق اوله و افندی زنجیرده اوله یعنی دوزخه مستحق اوله (حکایت) سالی از بلخ باشاه با تم سفر بود راه از حرامیان بر خطر جوانی بدرقه همراه ۲۰ ماشد سپرباز و چرخ انداز و سلحشور و بیش زور که ده مرد توانا کلا اوزره کردندی و زور آوران روی زمین پشت اورا زمین نیاوردندی امامتعم بود و سایه پرورده نه جهان دیده و نه سفر کرده رعد کوس دلاوران بکوش اوزر بنده و برق شمشیر سواران ندیده) (سالی یا حرف وحدت) (بلخ خراسان توابه بندن بر عظیم شهرک اسمیدر که حضرت مولاناک پدری اول دیار دندر) (یا حرف صله درالی معناسنه) (شامیان سرحد دهنده بر ملکینک اسمیدر) (عربستانده شام کبی و روم ایلنده بوسنه کبی شامیان بر بنه همدان یازان احوال کائندن هیچ خبردار دکل ایمش زیر بلخندن همدانه دک صافی عجمدر غیر یسی دکلدر) (سفر بود سفر اولدی یا سفرم و ارایدی) (بود فعل ماضی اوله) (و یا ادات زمانیه) (خطر بونده حرف معناسنه در و بر بوده قدردر) (جوانی یا حرف وحدت بدرقه با حرف صاحب تقدیری بطریق بدرقه بدرقه اجر نه یعنی کرا ایلله فلا و زاق ایلکه دیرلر) (در جح بایندن مصدردر) (بدرقه به حارس دیوب یعنی دوند ایدمکله تفسیر ایلین زیاده تفسیر ایلش) (و مقام بیانده بدرقه ایلده دین معناسین بیلا ایمش) (سپرباز وصف ترکیبدر) (بازیدندن قلقان اوینادیجی دیمکدر که بر او بندر سلحشورلر اراسته ده یعنی رفتدر شراح مستقلا بر فن اولد یعنی بلد کلدندن اهمالله کچشملر) (چرخ انداز وصف ترکیبدر) (انداز بندن چرخ لفظ مشترکدر بورابه مناسب یک بایدر که کربشی آندفدن صکره ایکی باشی بریره کله زنبورک بایته ده چرخ دیرلر که رومده اکا زنبورک دیرلر و بونک اوقته ناولک دیرلر کاف عربیله) (پس چرخ اندازدن مراد ناولک اندازدر مجاز مرسل طریقه به یعنی ذکر محل و اراده حال دیمکدر) (پس زنبورک آنجی و چرخ آنجی دینلر مسامحه ایلشلر سلحشور عجم اصطلاحدر نه آلات حرب اوینادیجی یعنی قوللجی

۲ من نسخه

رد شعی

رد سروری

رد شعی

رد شراح جیعا

رد سروری و شعی

قولانچی (بیش زور زیاد زوری دیمکدر (ده اون) مرد تواناییانه دهه صفدر (کان اولامیه) زه زاه عربك كسريله بونده یا کریشی مراد در (کردندی یا حکایت حال ماضی افاده ایدر بعض نسخه ده نکردندی واقعدر ایدر مراد دی دیمکدر (زور آور وصف ترکیبدر زورکتور پی یعنی زوری والف و نون ادات جمد در (رویه و رویک زمینه اضافتلی لامیه در (پشت اولامیه (ورا ادات مفعول (بزمین یا حرف صله (یاوردندی فعل ننی ماضی جمع غائب (و یا حرف حکایه بوقدرده در صاعده عبارتتی ایراد ایلدیر جمع نسخدره مخالف ایراد ایلدیر (متنم تفعل بابندن اسم فاعلدر نعمت ایچنده پیومش و نعمته معتاد اولمش دیمکدر (سایه پرورده کولکه ده بسلمش یعنی شدت و زحمت روز کار کورممش حاصلی اودن طشره چیقمامش (رعد کوس دلاوران لامیه در (رعد رانك قحی و عینك سکونيله کولک کورمکدر بونده مراد مطلقا اواز در کوسی سابقایان ایلدیر بونده دلاورلک کوسی صداسی مراد در رعددن دین بیانه صده لمش (دلاوراندر مراد بهادرارلدر (بکوش و یا حرف صله و اضافت لامیه در (برق شمشیر سواران لامیه در (محصول ترکیب) بریل بلخند شامیانه سفرم واقع اولدی و بول حرامیلردن خطرده ایدی بر جوان قولاغراق طریقه بزه همراه اولدی بو جوان سپرباز و ناولک انداز و سلحشور ویش زور اید بکه اون فوتلی ارانك بیانه کوریش کوروردی یعنی اون زورلی دم یایی فوررلدی یا خود فورامزدی و یوزینك زوریلیری ارقاسنی بیر کتوره مرلدی حضرت شیخ جوانك خصوص صنده اغراق یوردی اما بو جوان متنم ایدی و سایه پرورده یعنی اناسی قوبندن طشره چیقمامش حضور و صفاده پیومش نه جهان کورممش و نه سفر ایلش بهادرلک کوسی اوازی قولاغند ایرمش و آتیلرک قلیچی ییلدرامسنی کورممش (بیت) نیفتاده درد ست دشمن اسیر * بکردش نباریده باران تیر) نیفتاده ماضیدن قسم همزه یایه قلب اولمش و شمامش دیمکدر (در حرف صله (دست دشمن لامیه (اسیر نیفتاده مفعول صریحی (و در دست غیر صریحی (یا حرف صله و یا حرف نلرف (کردکاف عجمك كسری و رانك سکونيله بونده اطراف دیمکدر (شین ضمیر مذکور جوانه راجعدر (نباریده ماضیدن قسم فعل ننی مفرد غائب (باران فاعلی تیره اضافتی بیانیه (محصول بیت) مذکور جوان دشمن انده اسیر واقع اولمش حضرت شیخ طرابلس فرنگنه اولدی کچی اطرافه اوق یغوری یا غماش حاصلی نه اسیر اولمش و نه صواش کورممش (اتفاق من و این جوان در پی هم دوان هران دیوار قدیم که بیش آمدی بقوت بازو بیفکنندی و هر درخت عظیم که دیدی بزور سر پنجه برکنندی و تهاخر کان کفتی) در پی هم بری بریزارد پنجه (دوان صفت مشبهه در دو بدندن یلرک دیمکدر (دیوار قدیم بیانیه (آمدی یا حرف حکایه (بیفکنندی یا حرف حکایه ببقدردی دیمکدر (درخت عظیمه بیانیه در (که حرف رابط صفت (دیدی یا حرف حکایه (برکنندی کاف عربك فعیله و یا حکایه ایله قورپردی دیمکدر (محصول ترکیب) اتفاق بن بو جوان ایلله بری بریزارد پنجه یله کن ایدك یعنی بلوب کیدر کن هراول اسکی دیوار که او کومزه کلوردی قوت بازو ایلله بیقاردی و هراولو اغاجیکه کورردی زور سر پنجه ایلله کوکندن قورپردی و تهاخر ایدرک دیر ایدی (بیت) پیل کوتا کتف و بازوی کردان بیلند * شیر کوتا کف و سر پنجه مردان بیلند) پیل معروف (کو کاف عربك ضمیمه قنی دیمکدر عریده ابن دیرل (یا حرف تعلیل عریده کی معناسنه (کتف کاف عربك فعی و نالک کسر یله یاغرین معناسنه در فارسیجه شانه دیرل (بازو قولدرار شده دیرل همزه نك فعی و رانك کسر یله (کردان کاف عجمك فعیله صفت مشبهه در کردیدندن دونه کن دیمکدر مراد جسنلک و چوکلک در زرا فیکلک الی صومدر یعنی سارچو نالک کچی دیزده اکلر پس کردانلق صفتی بولمز

رد شراح جیعا

رد شعی

بونی مصراع ثانی به قافیه دوشورن فیه نسبت کتف و بازوی کردان مناسبتی بیلزیمش (کردان کاف فارسیله صفدر کردانیدندن دین بومد عاده خطا ایلش زیرا کردان لازمدر دونه کن دیمکدر و کردانیدن متعدیدر دوندرمک دیمکدر (بازوی کردان اضافتی بیانیه در دونه کن بازو دیمکدر بعضیلر کاف عجمك ضمیمه اوقودیلر کردک جچی یعنی بهادرلر بویه اولنجه هیچ ناویه احتیاج اولمز زرا حرف روی متحرک اولنجه حرف قیدک ماقبلنده اولان حرکت مختلف اولقی جائزدر بونده ایسه حرف روی دالدر و متحرکدر و حرف قیدر ادر پس ماقبلنك حرکتی مختلف اولقی جائزدر تنکه فن قافیه به عالم اولان واقفدر تنکه حضرت مولانا جامی قافیه رساله سنده ایراد بیورمشد (رباعی) کرسوز توام بك نفس آهسته شود * ازدود دلم راه نفس بسته شود * در دیده ازان آب همی گردانم * ناهر چه نه نفس تست ازوشسته شود) بور باعیده سبنك ماقبلی ایکی برده مفتوح و بر برده مضوم واقعدر پس کاف عجمك ضمیمه کردان اوقوبانی رد ایلین مرد و در هم لفظ جهشدن هم معنی جهشدن (کف آیه در که عربجه راحه دیرل (واو حرف عطف (سر پنجه برقی اوجی پس کفی سر پنجه به اضافت ایلین معنایه عالم دکل ایمش (مردانه اضافتی لامیه در (مردان برینه کردان بازان سر پنجه بی کردانه اضافت ایلدکد نصکره معنایی بویه تصویری ایدوب دیر (و المعنی بالترکی ارسلان قنی تاپنجه اوجی دوندیری آبی کوره بو تصویری اوج خطاسی وارد بلکه زیاده الفاظ قافیه تصویری و کفی سر پنجه به اضافده و کردانی متعدی طوتمه سنده و سر پنجه بی اکا مضاف قیلوب دونوب مفعول به ایلده سنده حاصلی بومصورك معنادن هیچ و قوفی بوغیش پس بویه کابله شرح یازمقی نه زحمت ایدی بو شارحه تابع اولوب الفاظ قافیه بی تبدیل ایلنده مناسبتی بیلزیمش (محصول بیت) قبل قنی تا کیم بهادرلرک بغرینی و قولنی کوره یعنی بهادرلرک قوت و زوری نه مر تبه اولدیغنی کوره زیر این انلردم یا ارسلان قنی تاشیر مردلک کف و سر پنجه سنی کوره یعنی شیرک هیزی پنجه در اما شیرمری دره نسبت مغلوبد رهیزی و ارا یسه کلسون بنله پنجه طوتمشون کورسون که کف و سر پنجه پنجه اولور (مادرین حالت بودیم که دو هند واز پس سنکی سر بر آوردند و قصد قتال ما کردند در دست یکی چونی و در بغل دیگری کلوخ کوبی جوان را کفتم چه پای) که حرف بیان (پس سنك لامیه (و یا حرف وحدت (قصد قتال ما مصدرک مصدره اضافتدر و لامیه (چونی یا حرف وحدت (در حرف ظرف (بغل بانك وغینك فتحه لریله قولاتی دیمکدر عرب ابطد برهمزه نك و بانك کسره لریله (دیگره اضافتی لامیه در (کلوخ کوب و صف ترکیبدر (کوبیدندن کلوخ کاف عربك و لامك ضمه لریله کسک که تراده اولور (کوبی کوفتن دن اخذ ایلین سهو ایلش (کلوخ کوبك ایکی کافی بله و یایی فارسیلدر دین قنی خطا ایلش (یا حرف وحدت (پای فعل مضارع مفرد مخاطب نه طور رسین دیمکدر (محصول ترکیب) بز جوان ایلله بو حالتده ایکن ایکی هندو برطاشک اردندن باش قالدردیلر و بزم قتلاره یعنی بزمه مقابله به قصد ایلدیلر برینك الله براغاج و برینك قولتوغنده برکسک از جقی اوجی نوقعلی براغج جوانه دیدم نه اکلنورسین اشته ارانك دمیدر (بیت) بیار ایچده داری زمردی و زور * که دشمن بیای خود آمد بکور) بیار امر در (اریدندن آوردندن دینلر غلط سولشدر (داری فعل مضارع مفرد مخاطب (مردی یا حرف مصدر (که حرف تعلیل (دشمن مبتدا (یا حرف مصاحبت آمده متعلق (پای خود لامیه (بکور یا حرف صله (آمده متعلق جمله فعلیه خبر مبتدا در (بکورک تقدیری بکورش در (محصول بیت) جوانه دیدم کتور اول سننه به که مالک سین اولکدن وزوردن یعنی ارانك و بهادرلرک و قیدرز را دشمن کندی ایاغبله

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد شعی

رد سروری

ردا بن سید علی

ردا بن سید علی

و سروری

قبرینه کلدی یعنی اوله جگ برارار بکورش تقدیراید نه دخل ایدن ذره معنای معنایه دخولی
 بوقدر (تبر و کان رادیدم از دست جوان افتاد و روزه بر استخوان) استخوان نصکره بر افتاد تقدیر
 او انور (بوتقدیر قایل و ایمان صیغ احوال بتیز ایش (محصول ترکیب) کوردم جوانک
 اوق و پای الندن دوشدی و کور کند درمه دوشدی یعنی خوفدن اندامه روزه دوشدی (بیت)
 نه هر که موی شکافد بتیر جوشن خای * بزور حله جنگ اوران دار دپای) نه حرف نفی معنایه
 مصراع ثانی به مصروفیدر (حاصلی بدارد فعله مقید در) هر که اصلانده هر کس که در تنکه
 مکرر بیان اولندی (شکافد فعل مضارع مفرد غائب یارر دیمکدر (موی مفعول صریحی) و بتیر
 غیر صریحی (جوشن خای بیانه) جوشن خای وصف ترکیبیدر خاییدن جوشن چینی
 یعنی جوشن یرنجی و دلجی تیر دیمکدر (با حرف مصاحبت) زور حله جنگ آوران لامبلدر
 (جنگ آور وصف ترکیبیدر جنگ کتور یچی یعنی صواشچی معنایه بهادردن کایتدر) الف
 و نون ادات جمعدر (بدارد فعل مضارع مفرد غائب (پای مفعول صریحی) و بزور غیر صریحی
 (محصول بیت) اولیه دکادر هر کیمسه که جوشن چینی تیرایله قبل یاره یعنی استاد تیرانداز اوله
 جنگ آور لک حله سی زور بنه ایاق طونه یعنی تحمل ایله یعنی هر استاد تیرانداز و سلحشور
 صواش میدانده ثابت قدم اولوب پایدار اولماز (چاره جز آن ندیدیم که رخت و سلاح و جامه
 رها کردیم و جان سلامت بردیم) (محصول ترکیب) اندن غیر ی چاره کورمده که اسباب ویرانی
 و لباسی ترک ایلدک و جانی سلامت ایلدک یعنی ماملکمیزی و بر مکه اولسکدن خلاص بولدق
 (قطعه) بکارهای کران مرد کار دیده فرست * که شیر شریزه در اردن بر رخم کنند (با حرف
 صله) کارهای کران بیانه (کران کاف بحکم کسر یله اگر دیمکدر ثقیل معنایه) اما بونده
 عظیم معنایه در (مرد کار دیده بیانه ایش کورمش ار دیمکدر) فرست فالت و رانک کسر یله
 و سینگ سکونیه فعل امر مفرد مخاطبدر فرستیدن (فرستادن دینلر غلط سو یلشدر
 (که حرف تعلیل) شیر شریزه بیانه شریزه یاوزلغندن دیش صریدن جانور (در حرف تأکید
 (ارد فعل مضارع مفرد غائب کتوره دیمکدر) (با حرف صله) (زیر رخم کنند لامبلدر) (زیرالت
 معنایه در عریجه (تحت دیرل) (خم خالک قحیله بوکلدر میمه تشدید ضرورت وزن ایچوند
 بونده حلقه کند مراد در (محصول بیت) عظیم ایشلره ایش کورمش مجرب روزگار کیمسه
 کوندر تا کیم شیر شریزه یعنی کورمش ارسلان کبی بهادر بهلول انلری کندی حلقه سی آلتنه
 کتورب شکار ایله اول زمانده آلات حربک بریسیده کند ایش حاصلی او او مصلحتلره تجارب
 کثیر ایله مجرب کیمسه کوندر کار کورمش نا از موده کوندرمه خطاب عامدر (جوان اگر چه قوی
 بال و پیل تی باشد * بچنگ دشمنش از هول بکسلد پیوند) قوی بال وصف ترکیبیدر قوی حال
 معنایه ز بر بال بونده حال و بوی و بوس معنایه اولقه محملدر (قول اولقده ممکندر بازو
 معنایه) (امامها بیت معنایه نه عربی و نه فارسی لغتدره وار) (پیل تن وصف ترکیبیدر فیل جسته لی
 دیمکدر عظیم جسمدن عبارتدر) (با حرف ظرف) جنگ دشمن لامبلدر و شین جوانه راجعدر (هول
 هانک قحیله خوف معنایه در) (با حرف تأکید) کسلد کاف بحکم ضمیه و کسر یله وسین
 و لامک فتحه ل یله فعل مضارع مفرد غائبدر (کسلدن لازم و متعدی کلور بونده متعدیدر
 (کسیختن دن اخذاید و لازمدر دین ایکی قولنده یله خطا ایش) (تکیم تحقیق معنادن معلوم
 اولسدر در) (پیوند بونده انه اورد قلری پیوند در کوستک معنایه (رومده اوزدی کوستکی دید کلری
 کبی قاجق مقامنده انلرده) (بکسیخت پیوند) (و بکسلد پیوند دیرل) (پس بونده پیوندی بند
 معنایه اخذ ایدوب انکله شرح ایلین زیاده فاسد شرح ایش زیر انلر کی بند ایله تعبیر ایدر

رد سروری
 رد سروری

ردا بن سید علی و سروری

رد سروری و شعی

رد سروری

(مثلا بند انگشتان دیرل بر مقلده اولان بوغلو) پیوند انگشتان دیرل (سائر اعضاده ده تعبیر
 بویه در (محصول بیت) جوان اگر چه قوی حالی و بویلی بوسنی و محکم قولی و قناتلی او اور
 و فیل کوده لی و جسماتلی یعنی مجسم و عظیم جثلی او اور دشمن جنگنده اول جوان قور قودن
 اوزر کوستکی یعنی فرار ایدر بخار (مصراع ثانی) ترکیبه معنایه دشمن جنگنده انک قور قودن
 اوزر یلور آکی دین معنایه بلن اوزمش الله رحمت ایله (بمعجم بیت) معنایه جوان اگر چه مهملو
 و قونلو دخی ایری کوده او اوله اول کیمسه دشمن جنگندن خوفدن پیوندی قرار اگر ایاغنده
 پیوند اواسه دین عجا او یور کفی سو یلدی بومعنایه عنی الله صنه (نبرد پیش مصاف از موده
 معلومت * چنان که مسئله شرع پیش دانشمند) نبرد نونک و بانک فتحه ل یله و رانک سکونیه
 جنگ دیمکدر صواش معنایه مبتدادر (پیش مصاف از موده تقدیری پیش مرد مصاف
 آزموده در) (مصاف ممک ضمیه نبرد له مراد قدر) (مصاف از موده جنگ صنامش یعنی جنگه
 کرمش و جیفمش دیمکدر مجرب حروب معنایه) (معلومست خبر مبتدادر) (مسئله شرع و پیش
 دانشمند لامبلدر) (محصول بیت) جنگ صنامش کتنده جنگ یعنی صواش کورمش و صواشه
 کرمش و جیفمش کیمسه کتنده حرب و قتال معلومدر شو یلکه مسئله شرع دانشمند کتنده
 معلومدر یعنی اهلنه هر نسنه اساندر (حکایت) توانکرزاده رادیدم بر سر کور پدرش نشسته
 و باد رویش بچه منظره در پیوسته کده صندوق تربت پدرم سنکینست و کلاه رنگین
 و فرش رخام انداخته و خشت پیروزه در ساخته بکور پدرت چه ماند خشتی دوفراهم آورده
 و مشتق دو خالک بر او پاشیده در ویش پسر این بشنید و گفت خاموش که تاپدرت زیر این سنک
 کران بر خود بچیده باشد پدرم بهشت رسیده باشد در خبرست (موت الفقراء راحه) توانکرزاده
 همزه سی وحدت ایچوند دین یاوه سو یلش بلکه یا حرف وحدت (و همزه حرف توسلدر
 (را ادات مفعول) (کور کاف بحکم ضمیه قبردر) (سور کور لامبله قبر اوجی دیمکدر) (پدره اضافت بنه
 لامبلدر) (شین توانکرزاده راجعدر) (با حرف مصاحبت) (درویش بچه درویش یاور بسی) (یعنی
 او غلجینی) (بچه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل) (بچه یرینه زاده یازانلر صحیح نسخه ره مخالف
 یازمشلر) (در حرف تأکید) (پیوسته اولشدر مش یعنی ابصال ایش) (که حرف بیان) (صندوق
 صادق ضمیه فصیحدر مراد قبر اوزره یازمشلر صندوق) (ترتبه و ترتبک پدره و پدرک میم
 متکلمه اضافت لری لامبلدر) (سنکینست عبارتتی همزه مجتله ایله یازانلر املادن آگاه دکلا رایش
 (با حرف نسبت) (نون حرف تأکیددر سنکه منسوب یعنی طاشدندر) (کلاه رنگین بیانه) (مراد
 قبر طاشلرینه یاز بلن نسنه در) (فرش رخام بیانه) (رخام رانک ضمیه مر مره دیرل) (خشت کریم
 (پیروزه به اضافتی بیانه) (در حرف ظرف) (اوضمیری رخامه راجعدر مراد بودر که قبر ینک
 مر مره فیروزه ایله مر صعددر) (وساخته بو که قرینه در) (ایکن خشت عبارتنده مسامحه ایلمشدر
 زیر فیروزه خرده اولور خشت اولقی مرتبه سنده ایری اولماز (بعض نسخه ده در ساخته
 یرینه) (در و برده واقعدر یرینه مراد ترصبعدر) (با حرف صله) (کور پدرت لامبله) (ماند فعل
 مضارع مفرد غائب فاعلی نختنده کور پدره راجع ضمیر در بکرز دیمکدر) (مانیدن مشتق
 (مانستن دن دینلر سهو ایلمشدر) (چه مانداستفهام انکاریدر) (یعنی بکرز دیمکدر) (خشتی یا حرف
 وحدت) (فراهم آورده بر بره کتورلش) (مشتی یا حرف وحدت) (برو یعنی خشتک اوزر یرینه
 (پاشیده اسم مفعولدر صاچلمش معنایه) (درویش زاده یعنی درویش بچه) (خاموش فعل
 امر مفرد مخاطب ایدم دیمکدر) (که حرف تعلیل) (زیر این سنک کران لامبله و بیانه در) (کران اگر
 معنایه در) (با حرف تأکید) (جنبیده اسم مفعولدر دیرمش معنایه) (موت لفظا مر فوع مبتدا

رد سروری
 رد شعی

رد شعی

ردا بن سید علی
 و سروری

رد شراح جیما

ردا بن سید علی
 و سروری

(فقرایه اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر (راحة لفظ امر فوع خبر مبتدا در (محصول ترکیب)
 بنوانکر زاده یعنی برا کا برزاده کوردم که با اسنک قبری اوجنده اونورمش و بر در ویش زاده ایله
 مناظره اولاشدر مش یعنی بحث ایدر که بنم بابامک قبری صند و فی طاشدندر واوزنده رنگین
 و ملون خط یازلشدر یعنی تاریخ وفاتی وغیری نسنسی التون صویله یازلشدر تنکه عادت
 بویه در واطرافنده مر مر فرش دوشمنش یعنی هجا طاشلری والواح قبر یروزه ایله مر صدر
 سنک بابا ک قبرینه نه بکرز یعنی بکرز برایکی کر یج برره کنورلمش یعنی برایکی کر یج چانلمش
 و برایکی آوج طپراق اوسنسه صا چلمش یعنی برایکی آوج طپراق اوسنسه دوکلمش درویش
 بجه بوسو زنی ایشدی ویدی ایسم اول که تاسنک بابا ک بو آغر طاشک التنده کنندی
 کند بنه قلدا مش اوله بنم بابام جتند واصل اولاش اولور زبرا حدیث شریفده بیورر که
 فقرانک اولومی راحت و حضور در زبرا برنسنه لری بو قدر که انک حسرتیله کیده لر
 (یت) خر که کتر نهند بروی بار * بره آسوده ترکند رفتار) که حرف رابط صفت (وی
 ضمیری خره راجع در (بار بولک) با حرف ظرف (ره رانک فقصله راهدن مخفدر) (آسوده
 دیکنمش دیمکدر راحت معناسنه) (زادات تفضیلدر آسوده رک دیمکدر یعنی حضور لیرک وراحت لیرک
 رفتار بیوریش دیمکدر) (خر مبتدا) (ومصراع ثانی خبری) (محصول بیت) خر که اوزرینه
 یوکی ازرق قویار یعنی یوکی که ازرق وینی رک اوله بولده آسوده رک رفتار ایدر یعنی یینی رک
 بیورر حاصلی یوکی حقیف اولمه کنندی چیریکرک بیورر (قطعه) مرد در ویش که بارستم فاقه
 کشید * بدر مرک همانا که سبکبار اید) مرد در ویش بیانیه (که حرف رابط صفت) (بارستم فاقه
 لامیه و بیانیه در فقر ظلمی یوکی دیمکدر) (با حرف صله) (در مرک لامیه در مجازا) (همانا گانه
 معناسنه بکرز دیمکدر) (که حرف بیان) (سبکبار وصف ترکیبی اقسامنددر یینی یوکی دیمکدر
 زبرا سبک یینی دیمکدر) (و بار بولکدر) (محصول بیت) مرد در ویش که فقر جویری و جفاسی یوکی
 دنیاده چکدی یعنی دنیاده فقر آتشنه باندی و یاقلدی بکرز که موت قیوسنه یینی یوکی که حاصلی
 دنیاده متوغل دکلدر که حساب و عذاب یوکلر بی چکوب کنوره تنکه شاعر بیورمشدر (مصراع)
 باغاعه اودون هرکشی بوندن ایدر (وآنکه در نعمت و در راحت و اسایش زیست * مردنش
 زین همه شک نیست که دشوار اید) (محصول بیت) اما اول کیمسه که نعمت و راحت و آسایشده
 دیرادی و یکندی اول کیمسه نک اولمی بونلرک جیعندن یعنی نعمت و راحت و آسایشدن شک
 یوقدر که مشکل کلور زبرا اونه سنک حالی معلوم دکلدر حاصلی موت الفقراء راحة) (همه حال اسیری
 که زبندی برهد * بهترش دان زامیری که گرفتار اید) اسیری یا حرف وحدت (که حرف رابط
 صفت) (بندی یاسیده حرف وحدت زبیت دین خطا سوبلمش) (برهد فعل مضارع مفرد غائبدر
 (رهیدندن قورنیه دیمکدر مضارعدر رهانیدن دین خطا ایلش) (بهترش شین اسیره راجعدر
 (امیری یاسی حرف وحدت) (گرفتار مبتلا دیمکدر) (محصول بیت) جیع احوالده براسیر که بر بنددن
 خلاص بولوب قورنیه اتی سن یکرک بیل بر بکدن که بر بنده گرفتار و مبتلا اوله حاصلی محبوس
 بکدن حبسدن خلاص بولمش بنده بکر کدر (حکایت) بزرگی را پرسیدم از معنای این حدیث که
 (اعدی عدولک نفسک الی بین جنبیک) گفت بحکم آن که هر آن دشمنکه باوی احسان کنی دوست
 کردد مکر نفس که چندان که مدار ایدش کنی مخالفت زیادت کند) اعدی اسم تفضیلدر عدا بعدودن
 تجاوز معناسنه اظلم دیمکدر (عدو فاعل مضارع معناسنه صدیقه مقابل انده مذکر و مؤنث برابر در
 اسم جنسدر جیع مقامده زبرا اسم تفضیل تعدد افتضالیدن شبهه مضاف اولور معرفه اولد قده
 (اعدی نقد بر امر فوع مبتدا) (و عدولک مضاف الیه نفسک لفظ امر فوع خبر مبتدا در مراد نفس اماره در

رد سروری
رد شعی

(الهی اسم موصول مفرد مؤنث محلا مر فوع صفت نفسدر) (بین مقدر ثبتت و یا کانت فعلته متعلق
 مضاف اولشدر جنبیک به که جنبیک تنه سبدر حالت جرده (وجهه ظرفیه نک اعرابدن
 محلی یوق صله سیدر اسم موصولک) (گفت بزرگ دیدی) (بحکم آن که اول سبیله که) (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ بیورر بر اولویه بوحدیک معناسدن سؤال ایلدم که سنک دشمنلر یکک دشمنی
 وظالمکی نفسک در که ایکی یهملوک ییشنده در (یعنی دنامسنکله اولوب وسندن بر نفس منفک اولیان
 نفس اما رکدر دیدی اول سبیله اعدای عدو کدر که هر آن اول دشمنه که احسان ایلرسین سکا
 دوست اولور) (الانفس بویه دکل بلکه هر قدر که مدار اور فی که زیاده ایدرسین اول سکا مخالفتی
 زیاده ایدر) (قطعه) فرشته خوی شود آرمی بکم خوردن * و کر خوری چو بهایم بیوفتی
 چو جاد) (فرشته خوی وصف ترکیبدر ملاک خوبلی وعادتلی دیمکدر) (با حرف مصاحبت
 (کم بونده از معناسنه در) (خوردن مصدر در اکل معناسنه قلت اکلله دیمکدر) (بهایم بهیمه نک
 جعیدر چار پا حیوانات معناسنه در) (با حرف تأکید) (یوفتی اصلی اوفتیدر با بقارنیه همزه یایه
 قلب اولشدر تنکه سابقا بیان اولمشدر فعل مضارع مفرد مخاطب در اوفتیدندن دوشرسین
 دیمکدر) (اوفتادندن دین خطا ایلش) (جاد جیمک فتحیله از دیاد اوزره اولیان اشاده مستعملدر
 یعنی بیومیان و آرمیان اشاده) (محصول بیت) آدمی قلت اکلله فرشته خوبلی اولور (یعنی خلوق
 و ملائم اولور و عبادت و طاعت چاک اولور غائبدن مخاطبه التفات ایدوب بیورر و اگر حیوانات کی
 جوق بر سک جاد کی یقلوب دوشرسین نه عبادته مالک اولور سین و نه طاعته) (حاصلی قلت اکل
 و شرب انسانی ملکیت صفتلرینه ایصال ایدر و کثرت حیوانیت) (مراد هر که براری مطیع
 امر نوشد * خلاف نفس که کردن کشد چو یافت مراد) (مراد هر که بیانیه) (مراد مفعول براری در
 (هر که اصلنده هر کس که در که حذف و ایصال طریقیله که حرف ایکن اسم اولدی) (بر حرف تأکید
 (آری فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (آریدندن که مخفدر آوریدندن) (مطیع امر اسم فاعلک
 مفعولنه اضافتیدر) (وتوبه اضافت لامیه در) (خلاف نفس مصدرک فاعله و یا مفعولنه اضافتیدر
 (که حرف بیان) (کردن کشد بیون چکر) (یعنی سرکشاک و عناد ایدر) (محصول بیت) هر کیمسه نک
 که مراد بی حاصل ایلده سین سنک امریکه مطیع اولور امانفس ظالم بونک خلافتجه در که کردن کش
 و معاند اولور چونکه مرادین بولدی (یعنی هر قدر که رعایت ایلد سک مطیع فرمانک اولماز
 (بلکه طفیانی زیاده اولور) (منه سنده خلاف نفس مضاف دکلدر دین عجب کچ طع ایش
 * جدال سعدی بامدی در بیان توانگری و درویشی * یکی در صورت درویشان نه بر سیرت ایشان
 در محفلی) (مخفلی نک ماقبله و مابعدنه دیدم عبارتی زیاده ایدر زائد ایشلر) (نشسته و شنعی
 در پیوسته و دفتر شکایت باز کرده و ذم توانکران آغاز سخن بدینجار سانبده که درویشانرا دست
 قدرت بسته است و توانکران را پای ارادت شکسته) (مخف محاسن) (و یا حرف وحدت) (شعته
 رسوایی) (و یا حرف تنکیر حرف وحدت دین اصابت ایلماش) (در حرف تأکید) (پیوسته ماضیدن
 قسم مفرد غائب اولاشدر مش یعنی مجلسه اضافت ایلش حاصلی شنیع و فضیح کلمات ایلکه
 باشلمش) (پس دخی برشته اولاشمش دین خیلی شعت ایلش) (اغازدن صکره بر کرده مقدر در
 (محصول ترکیب) بریسی درویشلر صورتنده اما انلرک اخلاق و سیرتنده دکل بر مجلهده اونورمش
 و اونور دینی مجلسه شاعت و فضاحت ایصال ایلش یعنی قبیح سوزلر سیرلکه باشلمش و شکایت
 د فترتی آچش یعنی شکایتیه باشلمش و اغنیایی ذم ایلکه اغاز ایلش سوزی بو مرتبه به
 ایشدر مش که فقرانک و درویشانک دست قدرتی بغلیدر یعنی برنسنه به مالک و قادر دکلدر در
 و اغنیانک ارادت ایاغی شکسته در یعنی درویشلر ارادت و محبتلری یوقدر حاصلی فقرایه احسان و عطا

رد سروری

رد شعی

رد شرح جیعا

رد شعی

رد شعی

اوزره دكلدر شكستد دن صكره پراست مقدر (بيت) كرميان رابد ست اندردم
 نيست * درم داران عالم را كرم نيست (كرميان را اداات تخصيص بدست اندر يعني اندر دست
 اندر بانك معنای ظرفيتي تا كيد ايدر (درم دار وصف تركيبدر مالدار معناسته والف ونون اداات
 جعدر) عالمه اضافتي لاميه در (ورا حرف تخصيص (محصول بيت) كرميلرك انده درم بوق
 يعني كرم طبع اوللرك سرمايه كرمي بوق يعني الحقه به مالك دكلدر وعالم درم دارلرك كرمي بوق
 يعني ماله مالك اوللرك طبع كرمي بوق حاصللي كرميلرك مالى بوق مالدارلرك كرمي بوق (مراكه
 رورده نعمت بزرگانم اين سخن ناپسند آمد كتم اي يار تو انكران دخل مسكينانده و ذخيره كوشه
 نشنان ومقصد زياران وكهف مسافران ومخمل باركران از بهر راحت ديكران دست تناول بطعام
 آنكه برند كه متعلقان وز بردستان بخورند وفضله مكارم ايشان بارامل وپيران واقارب وجيران
 رسیده) مرابكا ديمكدر (راادات مفعول (كه حرف رابط صفت (برده نعمت بزرگان لاميه در
 اوللرك نعمتي پرورده سي يعني بسلمشي (ميم ضمير متكلم) ناپسند ناممقول بهض نسخته شده سخت آمد
 ديمش (توان کران مبتدا) دخل مسكينان لاميه وخبر مبتدا (دخل كشيك خارجدن ملكنه
 داخل نسنه در الحقه وغيري نسنه (ذخيره كوشه نشنان لاميه در دخله معطوف (ذخيره از قدر
 (مقصد زائران لاميه در) مقصد اسم مكاند رضرب باندن (زائران زائرلرك جعدر زيارت ايديجي
 معناسته (كهف مسافران لاميه كهف مغاره در بونده ملجا مراد در صفتا جقي برديمكدر) (مخمل
 باركران لاميه وپيرانه در) باركران آغريوك ديمكدر (بهر راحت ديكران لاميه در غير بلرك
 راحتيچون ديمكدر) دست تناول لاميه در مجازا طعام يك همچون ال اوزانقي (بطعام باحرف
 صله) آنكه كاف عجميله آنكه هدر مخففدر اول وقت ديمكدر (ربنالك ورائك فتحه ريله فعل مضارع
 جمع غائبدر ايلدرلرك يعني صرنارلرك) كه حرف بيان (زبردست رانك سكونيله وصف تركيبي افسانيدن
 ال النسنه اوللرك قول كي وخد متكار كيلر) والف ونون اداات جعدر (فضله مكارم ايشان
 لاميه در) (فضله زباده ارتق معناسته) (مكارم مساجد كي متهاه جوع وزني اوزره در مفردي
 مكرمت كلورايكي ميك فتي ورائك عجميله ايلك ديمكدر كرم واحسان معناسته انلرك نعمتك فضله سي
 ديمكدر (با حرف صله) (ارامل ارملك وارمله نك جعدر زوجه سي اولن يعني وفات ايدن اره
 ارمل درلر وزوجي وفات ايدن زنده ارمله) اقارب متهاه جوع عدن اكا بركييدر يقين اولان خصم
 (اقارب جمع اقربا واقربا جمع قريب دين احوال جوع عي قياسي ظن ايش (جيران جمع
 جاردر قوكشيلر ديمكدر) بعض شارح كلستانك نجه لغتليكي كاه فارسي عبارتيه شرح ايلروگاه
 تركي (غرابت بونده در كه غير نك تركيله وفارسيله شرح ايلديكنه دخل ايدر (محصول تركيب) بكا كه
 اوللرك نعمتي پرورده سيم بوكيمسه نك سوزي نامقبول كلدي يعني سوزين بكندم ديدم اي يار
 اغنياساكنك معني يعني كلور بدر وكوشه نشين اولان فقرانك ذخيره بدر وزيار تجيلرك مقصد بدر
 يعني زائرلرك انعام واحسانه قصد ايدوب وارلر ومسافرلرك صنعناجق وقونجق يرلر
 حاصللي مسافر خانلر بدر وغير بلرك راحتيچون آغريوكه متحمللر در يعني فقرا ومساكين حضور
 وصفا سورمك همچون زجت اختيار ايلدرلر اللربن طعامه اولوقت صونلرك كه متعلقلر واللري
 النسنه اولان قوللري وخد متكارلر ييك بيدلر وانلرك نعمتك فضله سي يعني زباده سي طول
 عورتلره وپيرلره وخصمله وقوكشولره ايرشمش اوله حاصللي بونلرك جعده طعاملري واصل
 اولمايجه كنديلري طعامه ال صونمازلر (نظم) توانكرانرا وقفت وندر ومهماني * زكات
 وفطره واعتاق وهدى وقرباني (توانكرانرا حرف تخصيص (ندرادق معناسته در يعني
 بر كيمه بر نسنه بي فقرايه ويا اميرلره ويا علمائيه اداار) مهماني باحرف مصدر قونقاي ديمكدر

رد شمع
 رد سروري

(فطره رمضان پيرامنده فقرايه وپردكاري بغدادی وساثر نسنه) اعتاق افعال باندن مصدر در
 قول آزاد ايلك (هدى هانك فتحه ودالك سكونيله حرم شريفه اهدا اولان طوارد رقبون
 وصفر ودوه كي نسنه (قرباني باحرف نسبت قربانه لابق طوار هرنه ايسه (محصول بيت)
 اغنياسانك وقني ونذري وقونقاي وزكاتي وفطره سي وقول وجاريه ازاد ايله سي وهدى
 وقرباني وار يعني مذكورلرك جعده مالكلر در (معلوم اوله كه مصراع اول سكتله اوقونور
 بونظمه رباعي دينلر زباده خطا ايلديلر (توكي بدولت ايشان رسي كه تواني * جزاين دور كعت
 وان هم بصدر پریشانی) كي وقتدن سوالدر استقهاهم انكاري طريقله چن ديمكدر (با حرف
 صله) (دولت ايشان لاميه انلرك دولته ديمكدر) (رسي فعل مضارع مفرد مخاطب اربشير سين
 ديمكدر) (كه حرف تعليل) (تواني فعل ثني مستقبل مفرد مخاطب قادر دكسين ديمكدر) (دور كعت
 اقل صلاتن كاتيدن زرا نمازايكي ركعتن اكسك اولماز (پریشانی باحرف مصدر) (محصول بيت)
 سن اغنيانك بوقدر خير ايله دولته چن واصل اولور سين كه قادر دكسين بو برايكي ركعت نمازدن
 غيري به آئيه يوز پریشانلره زيرا فقر واحتياجه صفای خاطر بولماز صفای خاطر بولمايچق
 صفای صلات بولماز (اكر قدرت جود ست واكر قوت سجود توانكرانرا به ميسر مي شود كه مال
 مركي دارند وجامه پاك وعرض مصون ودل فارغ وقوت طاعت در لقمه اطيفست وصحت عبادت
 در كسوه نظيف پيدا ست كه از معده خالي چه قوت ايد وازد ست تهی چه مروت واز پای بسته
 چه سير ايد واز شكم كرسنه چه خير) قدرت جود مصدرلرك مفعولنه اضافتيدر سخايه قدرت
 ديمكدر (قوت سجوده بويله) (كه حرف تعليل در) (مال مركي بيانيه مركي اسم مفعولدر تقيه بيل
 باندن زكاتي چقمش مال مطهر معناسته) (عرض مصون بيانيه مصون اسم مفعولدر صان
 يصون دن يعني نصر باندك اجوف واوباندن) (قوت طاعت مصدرلرك مفعولنه اضافتيدر
 ومبتدا) (در حرف ظرف) (لقمه اطيف بيانيه وخبر مبتدا در) (صحت عبادت مصدرلرك فاعلنه
 اضافتيدر ومبتدا) (در حرف ظرف) (كسوه نظيف بيانيه وخبر مبتدا در) (پيدا ست مبتدا
 مخدوفه خبر تقدير اين معني وبالن حال پيدا ست) (كه حرف بيان) (معهده خالي بيانيه
 معده ميك فقي وعينك كسريله وميك كسري وعينك سكونيله انسايده شردن برينه در
 حيوانده) (شكم كرسنه بيانيه در بعض نسخه ده شكم برينه دست واقعدر بونقدير چه اضافت
 لاميه اولور اجك الدن ديمكدر) (محصول تركيب) اكر سخايه قدرت واكر سجوده يعني عبادته
 قوت اغنياسيه فقرادن يك ميسر اولور زيرا مال مركاري واريهني زكاتن ورمكه ماللري پاك
 وطاهر در ولباسلري پاك وعرضلري جردن وفسق وجوردن مصون ومخفوطدر وكوكلري
 نشويش نان وجامه دن فارغ وقوت طاعت لقمه اطيفده در وصحت عبادت كسوه نظيف
 وطاهر ده در معلوم وظاهر در كه معده خاليدن نه قوت يعني معده خالي اوليچق عبادت
 وطاعته مجال قالمز وبوش الدن نه مروت كلور وبغلاويقدن نه سير كلور يعني وجه معاشله
 مقيد اولان كيمه سيره كيده مزرا انكه مقيد در واج قريند ويا اچ كيمسه نك الدن نه خير كلور
 (جعبا بونلرمعهده خالي به معطوفدر استقهاهم انكاري طريقله حاصللي هب بونلر ظاهر وهويدار
 صحت عبادتي مبتدا وپيدا ست لفظني خبر طو تر ب معناستي عبادتك صحتي پاك لباسه ظاهر در
 دين عجب ناپاك سويلش (قطعه) شب پراكنده خستيدن كه پديد * نبود وجه بامد ادا نش)
 شب ظرف زمان (خسبد فعل مضارع مفرد غائب خستيدن نكه مشركدر ياتق واو بوهق
 پيشنده) (پراكنده باوكافي عجمك فتحه ريله طاعق ديمكدر پریشان معناسته پره كنده ديدلر) (آن كه
 آن كس كه تقديرنده در شكه مكرز كراواندي) (پديد با عجمك فتحه اوقونور بيم امارو بيلرباه عربك

رد شراخ جيعا

رد شمع

مصرع ثانی به مر هوند آشکاره (نبود فعل نفی مستقبل اولیه دیمکدر) (وجه بامداد لامیه وجه
 بوند خرج معنای در (بامدادان و بامداد ابرته دیمکدر) (شین مصرع اولده که به راجع در
 (محصول بیت) کیم به یشان و بی حضور یا نور و او بور اول کیمه که انک آشکاره اولیه ابرته
 خرجانی یعنی ابرته خرجنه جفی اولیان کیمه کیمه تشو بشدن نه بته بیلورونه او بویه (مور کرد
 آورد بایستان * تا فراغت بود زمستان) مور مبتدا (کرد آورد کاف بحکم کسر یله بونده
 جمع معنای در (آورد فعل مضارع مفرد غائب ایکسنت زکیندن جمع ایلر معنای جعفر خبر
 مبتدا در (با حرف ظرف) (بایستان یا از معنای مستعملدر اصلند * تاب حرارت و اسبختی
 معنای در (وستان مدخولک اکثرن افاده ایدر کستان و بهارستان و نکارستان کی پس اصل معنای
 اسبک دیمکدر اسماء منقوله دندر (نا حرف تعلیل) (فراغت مصدر در دلالت و زنی اوزره) (زمستان
 قبش فصلنه دیرل (بایستان یا از فصلنه دید کلمی کی اصلند زم زانک فحله صفوغه دیرل (وستان
 بند سابق کیم در پس اصل معنای صفوغه دیمکدر (زمستان فراغت ظرف زمانیدر در زمستان
 تقدیرنده (شین معنای فراغت معید در (محصول بیت) قرینجه یازین اوزمنی جمع ایدر تا کیم
 قبشک فراغتی اوله یعنی آسوده حال اولوب حضور ایلله (فراغت با فاقه نبیوند وجعت در تنک
 دستی صورت نبندد یکی تحرمه عشا بسته و دیگر می منتظر عشا نشسته هرگز این بدان کی ماند
 فراغت مصدر در دلالت و زنی اوزره بونده مبتدا در (با حرف مصاحبت نبیوند * متعلق) (فاقه
 فقر (نبیوند فعل نفی مستقبل مفرد غائب خبر مبتدا در حاصل اولماز یعنی جمع اولماز (جعت مبتدا
 یعنی جعت خاطر (در حرف ظرف) (تنک دست وصف ترکیبدر) (یا حرف مصدر) (نبندد
 خبر مبتدا در (صورت مقدم مفعولی) (تحرمه تفعل بایندن مصدر در یاء مصدر حذف اولوب
 بدله ناو برلشدر یانک وجود یله تالی جمع ایدر غالباً بوقاعده دن آگاه دکلر ایش (عشا به کسر عینله
 اضافتی لامیه در (تحرمه تکبیر الافتتاح و عشا بونده اخشام نمازیدر) (منتظر عشا اسم فاعلک
 مفعولنه اضافتدر (عشا عینک فحله اخشام طعامی) (این یعنی منتظر عشا) (با حرف صله
 (آن یعنی صاحب تحرمه) (مانند فعل مضارع مفرد غائب بکرز دیمکدر (محصول ترکیب) (فراغت
 فقره متصل اولمز یعنی فقر ایلله حاصل و جامع اولمز وجعت خاطر ال طارافنده صورت بغل
 یعنی ایکسسی بریده جمع اولمز بریسی تکبیر الافتتاحه ال بغلش یعنی شروع ایش و بری عشا به
 منتظر او تورهش یعنی اخشام طعامی نه پردن پیدا اووردیو هر جانیه متوجه او تورهش حاصلی
 غنی فراغت قلب ایلله عبادت و طاعت شروع ایش اوله و فقر نماز شروع ایلوب اخشام بیکمی نه
 پردن کلور دیو منتظر اولمش اوله هیچ بوفقر اول غنی به بکر رمی استفهام انکاریدر یعنی بکرزم
 (بیت) خداوند روزی بحق مشغل * پراکنده روزی پراکنده دل) (خداوند روزی لامیه
 صاحب رزق دیمکدر مبتدا (بحق مشغله متعلقدر که خبر مبتدا در واسم فاعلدر افتعال بایندن
 (پراکنده مبتدا طاغی دیمکدر) (روزی فاعلی) (پراکنده دل خبر مبتدا (ودل فاعلی) (محصول بیت)
 رزق صاحب اولان غنی حقه عبادت و طاعت صفای قلب ایلله و فراغت خاطر ایلله مشغولدر اما
 رزق پریشان و پراکنده اولان فقیرنه عبادتی عبادت و نه طاعتی طاعت اولور رزق پراکنده دل
 و پریشان خاطر اولقله صحت عبادت بولمز (پس عبادت اینان بمحل قبول نزدیکترست که جعت
 و حاضر نه پریشان و پراکنده خاطر که اسباب معیشت ساخته و باوراد و عبادت پرداخته عرب
 که ید (اعوذ بالله من الفقر المکب و مجاوره من لا احب و در خبرست (الفقر سواد الوجه فی الدارین)
 گفتا نشنیده که پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام گفت (الفقر فخری) گفت خاموش که اشارت خواجه
 عالم بفقر حافیه است که مردان میدان رضاند و تسلیم تیر قضا نه ایشان که خرقة ابرار پوشند و لقمه

رد ابن سید علی
و سروری

ادار فروشد) پس بونده شرط بخذ و فک جوانه داخل اولان فامعنا سنده در (عبادت اینان مصدرک
 فاعلنه اضافتدر اغنیایه اشارتدر (بمحل قبول با حرف صله) (زدی بکتره متعلقدر و اضافت بیانیه
 (عبادت مبتدا) (و زدی بکتر خبری) (که حرف تعلیل) (جعتد یعنی اغنیایه جعی انلره اسناد مجازادر
 قلبری مجموع اولوب پریشان اولدیغیچون (که حرف تعلیل) (اسباب معیشت لامیه و مبتدا) (ساخته
 خبری ماضیدن قسمدر و فاعلی اغنیایدر پس اسم مفعول دبین معلومدر که اسم مفعول معنای
 ملاحظه ایلز ایش (با و راد عبادت با حرف صله پرداخته به متعلق و اضافت بیانیه) (پرداخته
 ماضیدن قسم مفرد غائب فاعلی بنه اغنیایدر (بوکاده اسم مفعول دیوب محله غیر مناسب نیجه دورلی
 معنای ورن عجب غافل وجود شریف ایش طبیب الله راه (پرداخته بونده مشغول معنای در (فقر
 معروف) (مکب اسم فاعلدر افعال بایک مضاعفندن لغت عربده نادکرکن افعالند که ثلاثی
 متعددی و فاعلی لازم کلور (کیمته فاکب دیرل فلاتی بوزی اوزره دوشردم اولده دوشدی دیمکدر
 بو تقدیر اوزره مکب اولان فقیردر لیکن بونده فقره اسناد اولدی مجازا بوصورتده مبالغه وار که اکاب
 فقیر فقرده بر مرتبه واردی که اکاب کندیدن غیر صفتنه که فقردر اکابله عارض اولدی (یعنی
 کندیدن غیر فقری یله بوزی اوزره دوشدی و جائزدر که اکاب ملازمت معنای اوله (یعنی فقر
 ملازم و مداومدن الله صغورم دیمک اوله و لیکن وجه (مجاورت مفاعله بایندن مصدردر جزار کی
 که مصدر ثانیسیدر) (پس مجاورت جواردن مشتقدر دیمک همان مصدر مصدردن مشتقدر دیمکدر
 بوا سده کلام لغو در فقیردر) (منه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتدر من اسم موصولدر الذی معنای
 (لا احب اصلی لا احبه در سجعی رعایت ایلک ایچون ضمیر مفعول حذف اولدی) (لا احب
 فعل نفی استقبال نفس متکلم وحده در جمله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله سیدر اسم موصولک
 (الفقر لفظاً مرفوع مبتدا) (سواد الوجه لفظاً مرفوع خبری) (سواد مصدردر قرالی معنای
 بولک ثلاثیه فعلی مستعملدر کلدر بلکه افعاله و افعیاله مستعملدر سائر الوانکده حای بویه در
 (پس سواد الوجه بوز قرالغی دیمکدر) (فی الدارین جار مجرور یله سواده متعلقدر) (نشیده
 همزه سنی خطاب ایچون طونان قابل خطاب دکل ایش (الفقر فخری جمله اسمیه) (بونده گفتک
 مقول قولی واقع اولمش (الفقر مبتدا) (فخری جار مجرور یله تقدیرا مرفوع خبری یا ضمیر متکلمدر
 (خاموش فعل امر مخاطب) (خاموشبندن) (که حرف تعلیل) (اشارت خواجه مصدرک فاعلنه
 اضافتدر) (و عالمه اضافت لامیه در) (با حرف صله) (فقر طائفه لامیه) (و یا حرف وحدت) (همزه
 حرف توصل همزه بی حرف وحدت طونان اسکی ضلالتی اوزره بوز ایش (که حرف رابط صفت
 (مردان میدان رضای لامیه و بیانیه در) (انداستک جعیدر) (تسلیم مردانه معطوفدر یدانه عطف
 ایدن خطا ایش و رضایه عطف ایلین خبط عشوی ایش شویله که هیچ ملاحظه به مالک دکل ایش
 (تسلیم تیر اضافتی مصدرک مفعولنه در و تیرک قضایه بیانیه بعض نسخده سپر تیر قضا واقعدر یعنی
 تسلیم بر بنده سپر واقع اولمش قضا نصکره براند مقدردر) (نه حرف نفی) (فقر ایشان لامیه و فقر طائفه دن
 منفیدر) (که حرف رابط صفت) (خرقة ابرار لامیه) (و پوشندک مقدم مفعولدر) (ابرار برک و بابارک
 چه در ایلور دیمکدر) (پوشند فعل مضارع جمع غائبدر) (لقمه ادار لامیه ادار و نطقه دیمکدر) (فروشدک
 مقدم مفعولدر) (فروشد فعل مضارع جمع غائبدر) (فروشدندن فروختن دن دینلر خطاسو بیلشدر
 (محصول ترکیب) (و قنا کیم اغنیایک احوالی مذکور کی اوله پس بونلرک عبادتی محل قبولیه بوقدر
 فقر اعبادتندن براجم و حاضر لدر یعنی تشویش و غصه لری بوقدر پریشان و پراکنده خاطر
 دکلدر یعنی جعت خاطر و صفای قلبه مالکدر در زرا اسباب معیشتلرین دوزمشلر و اوراد و عبادته
 مشغولدر یعنی اغنیایدر فارغ اولوب عبادته مشغولدر در عرب دیر که الله التجا ایدرین بوزی اوزره

رد سروری
رد سروری

رد ابن سید علی
و سروری

رد شعی

رد شعی

رد سروری

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

دوشن فقردن یعنی شول فقردن که صاحبی آن شدت و زحمتدن یوزی اوزره دوشر یعنی خور
و حقیر اولور دخی الله التجا ایدرین سومدیکیم کیمسه نیک فو کوشولاندن و حدیث شریفده وارد
اولشد که فقرایکی عالد یوزقر العیدر درویش بدن یوسوزلی ایشدنیجه دیدی ایشتمامش مسکه
بیغمیر علیه الصلوة والسلام دیدی فقر بنم فخرمدر که فقری کندی ذات شریفه اضافت ایلدی
بن دیدیم ایسم که خواجه عالمک الفقر فخری یوردیغی بر طائفه نیک فقر بنه ایشا رندر که رضا
میدانک ارل یدر یعنی قضایه رضا کتورن مردله وقضا و قدر تبرینیه تسلیم و سپراولان درویشلره
ایشا رندر بو طائفه نیک فقر بنه ایشا رندر که اولورک و اولورک خرقد سنی کبرل و وظیفه لقمه لر بن
دنیا به طمع لرندن صتارل حاصلی دنیا به کمال حرص لرندن بیبوب صتارل (رباعی) ای طبل بلند بانک
در باطن هیچ * بی توشه چه تدبیر کنی وقت یسج) ای حرف ندا (طبل مجازا منادی) (بلند بانکه
اضافتی بیانیه بونده طبلدن مراد کندی مدح ایلده ده تصلف ایلین کیمسه در اما لغتده طاوله دیرلر
(بلند بانک وصف ترکیبدر یوکسک آوازی دیمکدر) (و بونک در باطنه اضافتی بیانیه) (در باطنی
ماقبله عطف ایدنلر صحیح نسخده له مخالف ایشلر) (بانکه نصکره که حرفنی ایراد ایدوب و باطنی
هیچ مضاف قبول معناسنی ای بلند آوازی طبل که باطنکده هیچ معرفت و فضلان نسنه بوقدر
دین هم وزنده وهم معاده خطا ایش قنامل (بی توشه ازفسر) (وقت یسج لامیه) (یسج باوچیم
تجربه سفر براغنه دیرلر بعضیلر باغریله اوقورلر) (اما جیمک عربی اولسنی تجویز ایلین قافیه
فندن آگاه دکل ایش (محصول بیت) ای بلند آوازی باطنکده هیچ نسنه اولین طبل باخودای
باطنکده هیچ نسنه اواین بلند آوازی طبل توشه سز نه تدبیر ایدر سین آخرت براغن کورمک
وقتنده یعنی هر کس آخرت اسبابن تدارک ایلده کده سن یوزرق وریا بویکله نه تدبیر ایدر سین (روی
طمع از خلق یسج ارمردی * تسبیح هزار دانه بردست میسج) (روی طمع لامیه در مجازا) (یسج فعل
امر مفرد مخاطبدر یسجیدن بونده دوندر دیمکدر) (ارا کردن محفقدرد) (مردی باحرف خطاب
(تسبیح هزار دانه بیانیه) (ظاهر هزار دانه یوردیغی ضرورت وزن ایچوندرو والا عاده ناصد دانه
اولقدر) (بردست ال اوزرنده دیمکدر جمع متون بردست واقعدر معاده اتی اقتضا ایدر) (پس
در دست یازان مخالف بازمش) (یسج فعل نهی مفرد مخاطب د و ندرمه دیمکدر یعنی چورمه
(محصول بیت) خلقدن طمع یوزیجی دوندر اکر ایشک یعنی هیچ کیمسه دن بر نسنه رجا ایلده اکر
کرچکدن درویش ایشک بیک دانه لی تسبیح الیکه الوب چورمه حاصلی صوفیاتی و درویشلک تسبیح
چورمه کله اولز هنر خلقدن طمع یوزین چو بروب هیچ کیمسه دن نسنه امید ایلده اکر (درویش
بی معرفت نیار آمد نافرش بکفر انجمد که) (کاد الفقران بکون کفرا) (نشاید جز بوجود نعمت برهنه را
یوشیدن یادر استخلاص گرفتاری کوشیدن ابناهی جنس مارا بر تبه ایشان که رساند وید علما
بید سفلی چه مانده بینی که حق جل و علا در محکم تنزیل از نعمت اهل بهشت خبر می دهد که
(اولک لهم رزق معلوم و فوا که وهم مکرمون فی جنات النعیم) (نبدانی که مشغول کفای از دوات عفاف
محر و مست و ملاک فراغت زیر نکی رزق معلوم) (درویش بی معرفت بیانیه) (نیار آمد فعل نئی مستقبل
مفرد غائب ارام ایلز یعنی ساکن اولوب تک طورمز) (ناحی معناسنه در) (فقرش ضمیری درویشده راجعدر
بکفر باحرف مصاحبت) (انجمد آخر اولور) (یعنی فقری کفرله آخر اولور) (و یا فقراتی کفرله آخر ایدر
(یعنی ختم ایدر) (حاصلی فقر آتی کفره ایشدور) (پس معناسنی فقری کفره ایشدور دین معنای
مطابق سنی سو بلامش) (که حرف تعلیل) (کاد فعلدر افعال مقاربه دن) (الفقر لفظ امر فوع اسمی
(ان بکون کفرا تاویل مفردده خبری) (با حرف مصاحبت) (وجود نعمت لامیه) (برهنه بانک فحی
وضمیه ورا نیک فحیه چاق دیمکدر عربیان معناسنه) (و یا حرف وحدت) (وهمزه حرف توسل

رد این سید علی
و سروری
رد شعی
رد سروری

رد شعی

رد سروری

(و را ادات مفعول) (یوشیدن لفظ مشترکدر کیمک واورنیک ییشنده) (بونده کیمک معناسنی یا فخر
اورنیک معناسیده بویه) (مکر یوشانیدن معناسنی تضمین ایده وز) (یعنی کیدر مک و باورنیکله
کیدر مکدن تمیز ایده وز) (استخلاص گرفتاری مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (تخلص
گرفتار معناسنه) (و یا حرف وحدت) (ابناهی جنس ملامیه لر در) (و را ادات مفعول) (با حرف
صله) (مرتبه ایشان لامیه در انلرک مرتبه سنه دیمکدر) (که اسمدر من استفهام معناسنه کیم
دیمکدر) (رساند رانک فحیه ایشدور معناسنه در) (ابناهی جنس مفعول صریحی) (و مرتبه غیر
صریحی) (بعض نسخه ده که برینه کی واقعدر بوتقدیر چه) (رساندک فاعلی فقر اولور معنی
دخی مستقیم و جسیان اولور نامل ندر) (ید علما بیانیه بدال در دست معناسنه) (علما عینک
ضمی و لامک سکونیه مؤنث اعلی در بوجو دیمکدر بلند معناسنه) (مراد دست اعطادر) (یعنی
و بریحی ال) (با حرف صله) (ید سفلی سبنک ضمی و فاک سکونیه اسفلاک مؤنثدر بنه بیانیه
الت الی دست زیر معناسنه مراد فقیرک ایدر که الیجی در) (چه ادات استفهام) (ماند نوک فحیه
فعل مضارع مفرد غائبدر) (ماندندن بکرمک معناسنه) (نبدانی فعل نئی استقبال مفرد مخاطب
استفهامی متضمن) (کورمز مبسین دیمکدر) (که حرف بیان) (حق جل و علا) (در حرف
ظرف) (محکم تنزیل لامیه) (محکم دن مراد ایکیدن خالی دکل یا کتب اصولده ذکر اولان اوله
(یعنی تاویل محتاج اولیان آیت و یا معنای لغویسی مراد اوله و لکل وجه) (نعمت اهل بهشت
لامیه لر در) (خبر میدهدک مفعول صریحی) (وازنعمت غیر صریحی) (اولک محلا مرفوع مبتدا
(لهم جار و مجرور یله مقدر حاصل به متعلق و رزق لفظا مرفوع فاعل ظرفدر و جمله
ظرفیه خبر مبتدا در) (و معلوم صفت رزقدر فوا که رزقی تفسیر ایدر) (بعضیلر عطف بیان
رزقدر دیدیلر) (و بعضیلر بدلدن دیدیلر) (فوا که فاکه نیک جمیدر یعنی بمشالر) (وهم
مکرمون مبتدا و خبر جمله اسمیه اعرابدن محلا منصوب جمله حالیه) (فی جنات النعیم مکرمونه
متعلقدر) (نعیم نعمت معناسنه در) (ناحرف تنبیه) (بدانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (که حرف
بیان) (مشغول مشغول معناسنه در) (کفاف کاف عربک فحیه رزق دیمکدر و اضافت لامیه در
(دولت عفا فده بویه در عینک فحیه) (ملاک فراغت بیانیه) (زیر نکی رزق لامیه لر در) (و معلومه
اضافت بیانیه) (نکی نوک و کاف عجمک کسر یله یوزک فاشنه دیرلر و عر یجه فص دیرلر فاک فحی
و صادق تشدیدیه) (محصول ترکیب) معرفتسن در ویش ارام و قرار ایلز یعنی تک دوزمز نافقری
کفرله آخر اولور و یا کفره ایشدور و یا کفره ایشدور در حاصلی معرفتسن درویشک اونه سی کفره
چبقار ز را حدیث شریفده بیور فقر کفر اولغنه قریبدر یعنی کفره قریبدر حاصلی فقر نا اهل
کیمسه بی عصمتدن اخراج ایدوب کفره و ابرایشه ادخال ایدر نعمت دنیا وجودندن غیر یله بر چیلتی
کیدر مک قابل و ممکن دکل و یا براسیری دشمن الذین و محبوسی زنداندن تخلص ایلکه اندن
غیر یله ممکن اولماز و اکاسمی و کوشش آنسز لایق و سزاوار دکل رزم ابناهی جنسمزی یعنی فقراء
صوفیه بی انلرک مرتبه سنه فقر فحی ایصال ایدر وید علما یعنی اعطا و احسان ایدیحی ال بد سفلایه
یعنی زکات و صدقات و احسانات و عطیات قبول ایدیحی ال نه بکزر یعنی بکرمز استفهام انکار ایدر
کورمز مبسکه الله تعالی محکم تنزیلده یعنی کلام مجیدده اهل جنت نعمتندن خبر و بروب بیور که
انلرک معلوم و معین رزق لری وارد که اول رزق میوه لر در و اول اهل بهشت جنات نعیمده یعنی
جنان نعمتلرند مکرم و معزز لر در تا بله سین که رزقه و کفاهه مشغول و مقید اولان دولت عفا فدن
یعنی حرامدن پرهر ایلدن محرومدر و ملاک فراغت رزق معلومک نکی شده در یعنی هر کسک که
رزق معلومی و نعمت معنی وارد در صفای قلبه و فراغت خاطره مالکدر (بیت) (تشکرا نماید

ایدر خواب همه عالم بچشم چشمه آب (نشکان نشنه نك جمیدر) ورا حرف تخصیص
 (نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی المفعول معنای کور بنور دیمکدر) اندر ادات ظرف (خواب
 بونده دوش معنای در) همه عالم جمع عالم دیمکدر (نمایدك نائب عن الفاعلیدر) بچشم بار صله
 ایله مفعول غیر صریحی (و چشمه آب اضافت بیانیله صریحی الموصول بیت) نشنه لک دوشده
 گرزینه جمع عالم صو چشمه سی کور بنور یعنی هر کس او با نلقده نکه فکر و ملاحظه ایدر سه
 او بودده دوشده آنی کور حاصلی قصه دن حصه بودر که فقرای بی معرفت درده فراغت بال
 وصفای درون اولماز زرا کوکلری فقر جهشدن هزار وسوسه ایله موسوسدر (هرنا که سختی
 کشیده و تلخی چشیده را بنی خود را بشره در کارهای مخوف ادازد و از توابع آن نهر هیز دواز
 عقوبت آخرت نهر اسد و حلال از حرام نشناشد) سختی یا حرف مصدر (کشیده یا حرف وحدت
) و همزه حرف توسل (تلخی یا حرف مصدر) چشیده یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل) ورا
 ادات مفعول (بشره شره فتح شین و را و هاء اصلیه ایله حرص معنای در) نهر اسد فعل نی
 مستقبل مفرد غائب (محصول ترکیب) هر رده که شدت چکش و آجاق طاطشی کور رسین کنیدی
 حرصله قورقونج ایشله آتار و آنک توابعندن صافتر و عقوبت آخرتدن قورقونج و حلالی حرامدن
 بیز (قطعه) سکی را کر کاوخی بر سر اید * زشادی بر جهد کین استخوانست) سکی حرف
 وحدت (ورا حرف تخصیص) کلوخ کاف عربك ضمی و فتحله و لامك ضمیه کسه دیر که
 نار لاده و غیری برده اولور (و یا حرف وحدت) (بحر حرف استعلا) شادی یا حرف مصدر (بحر حرف
 تاکید) جهد جیم عربك و هانك فتحله ایله فعل مضارع مفرد غائب صجرا دیمکدر (جهدی
 جهیمندن یعنی جیم عجمك ضمیه اشتقاقی ایدر تصرف جدید ایشله) کین (که حرف تعلیل
) این اسم اشارتدر کلوخه و مبتدا (و استخوان خبری) (محصول بیت) برکلب برکلب باشی اوزرینه
 کاسه یعنی بر کیمسه برکلبه برکلب اتسه و او ستندن آتسه شاد بیلدن صجرا که بواسطه او ایدر
 دیواستخوانه زیاده تهالکنندن قصه دن حصه بودر که زیاده فقر و احتیاجدن یانده بر کیمسه
 جنبه ال اورسه ظن ایدر که کنیدی به بر نشنه احسان ایدر (و کرعشی دو کس بردوش کیرند *
 لثیم الطبع یندارد که خوانست) نیش نوک فتحی و صینک سکونیه قیره میت کتوره جک صال
 (یعنی تابوت اگر ایچنده میت اولورسه عرب اکا جنازه دیر جیمک کسر یله) (واکر میت اولمایب
 خالی اولورسه اکا سر بر دیر) (یا حرف وحدت) (بحر حرف استعلا) دوش اووز (کیرند فعل
 مضارع جمع غائب) معلوم اوله که عرب دیلندن غیر بده نشنه و جمع صیغه ده مشترکدر لثیم
 الحق دیمکدر دنی الاصل و شحج النفس معنای (طبعه اضافتی فعلی فاعلنه اضافتدر) (یندارد
 فعل مضارع مفرد غائب) (یندار یلندن ظن ایدر دیمکدر) (که حرف بیان) (خوان بونده سفره
 معنای در) (طعام دینلر یندار یله سویشله) (محصول بیت) واکر ایکی کیمسه برعشی اووزینه
 آلوب کونورسه دنی الاصل و شحج النفس ظن ایدر که سفره در که ایچنده طعام وارییم الطبعی
 کلبه تشبیه ایلدی طعامه زیاده حرصنده مراد فقیری معرفتدر (اما صاحب دنیا بعین
 عنایت حق ملحوظات و بحلال از حرام محفوظ من همانا که تقریر این سخن نکردم و برهان
 بیان نیاوردم انصاف از تو توقع دارم هرگز دیدی که دست دغایی برکتف بسته بانی نوایی
 در زندان نشسته یا پرده معصومی دریده یا کنی از معصوم بریده الابعالت درویشی شیر مردان را
 بحکم ضرورت در نقبها گرفته اند و کعبها سفته و محتمست که درویش را نفس اماره مطالب
 کنند چون قوت احصائش نباشد بهصیان مبتلا کرد که بطن و فرج تو آمانند یعنی
 دو فرزند يك شکمند مادام که این برجاست ان بر پاست شنیدم که درویشی را با خدث خبی

رد شمی

مطلـ

بد شراح جبعها

با حداث نخند

بکر فتند بان که شرمساری بردیم سنگساری بود گفت ای مسلمانان زیندارم که زن کنم و قوت
 ندارم که صبر کنم چه کنم لارهبانیه فی الاسلام) صاحب دنیا اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
 (یا حرف مصاحبت) (عین عنایت بیانیله) (و حقه اضافت لامیه) (ملحوظ منظور معنای در اصلده
 لحظ کوز اوجله بقمقدر) (همانا بونده کاه معنای در لازمی فرض و قیاسدر) (تقریر این سخن
 مصدرک مفعولنه اضافتدر) (برهان دلیل معنای در بیانه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
) (انصاف دارمک مفعول اولی) (و توقع ثانیهی توقع بونده امید معنای در) (هرگز بعض شراح
 هیچله بیان ایش (و بعضی دیمش هرگز لفظی بدیهیاندنر بیانه احتیاجی یوقدر ایکن هرگز
 هبارتی فارسیدر ترکیه نسبت بیانه احتیاجی وارد رکالایخی) (دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب
 استفهامی متضمن) (دست دغا لامیه) (دغا بر کیمسه به دیر که ظاهری باطنه اویمه) (حاصلی
 حیلله باز و قلب و دغل معنای مستعملدر) (و یا حرف وحدت) (بی نوایی یا حرف
 وحدت) (پرده معصوم لامیه) (تقدیری پرده عرض معصومدر) (یعنی بر پاک و پر هیز کارک
 عرضی پرده می دیمکدر) (دریده بونده اسم مفعولدر ینیش دیمکدر) (کنی یا حرف وحدت
) (معصم ميمک سکری و عینک سکونی و صادك فتحله اده بلزک بر نشنه دیر) (بریده
 بونده اسم مفعولدر کسکش معنای) (الا ادات استناده رمد کور لردن) (یا حرف
 مصاحبت) (علت درویشی لامیه در یا مصدر به ایله) (شیر مردان ارسلان ارلر بهادر دن
 کنایتدر) (نقب نوک فتحی و فافک سکونیه تحریف ایدوب لغم دیدکدر) (بونده مراد
 اوغر بلقی ایچون د یوار دلمکدر) (کمب طوبقدر) (سفته سینک ضمی و فافک سکونیه ماضیدن
 قسمدر اند تقدیر یله دلشله دیمکدر مراد بوقاغودن طوقلری مجروح اولمقدر) (سفته اسم
 مفعولدر دین مفعولی فاعلدن فرق ایازیمش) (درویش را نفس اماره را حرف تخصیص
 و اضافت بیانیله در تقدیری اماره بالسه و در یا مرادغه امر ایدن نفس دیمکدر) (قوت احصان مصدرک
 مصدره اضافتدر) (و شنبه لامیه) (بعضیان یا حرف صله) (که حرف تعلیل) (بطن بانك فتحی
 و طانك سکونیه قرن معنای در که فارسیجه شکم دیر) (فرجدن مرادارک و عورتک قبلدر
 یعنی اوکلری) (توأمان تانك و همز نك فتحله یله ایکن معنای در یعنی فرندن بریدن طوغان ایکی
 اوغلانه دیرل فارسیجه هر اد دیرل) (شحج شرح ایدوب یعنی بطن و فرج بر شکم ایکی فرزنددر
) (این اسم اشارتدر بطنه و آن اشارتدر فرجه) (درویشی را) (یا حرف وحدت) (ورا حرف تخصیص
) (یا حرف ظرف) (حدت خبث بیانیله مراد حالد دیمکدر مراد زنادر) (بان که انک بر یله دیمکدر
 عرب مع ذلك دیر) (شرمسار صفت شبهه در خجل معنای) (و یا حرف مصدر) (بیم سنگسار لامیه
) (و یا حرف مصدر) (زن کنم اولتم دیمکدر زرا زن کردن اولتمک معنای در) (ع مر دیت یازمای
 و انکه زن کن) (رهبانیت رانك فتحی و هانك سکونیه مصدر در رهبر دین یعنی علم
 بایندن مصدری رهبتده کلور رانك فتحی و هانك سکونیه) (لارهبانیه فی الاسلام تلمیحدر
 بر طول حدیث شریفه که اند) (لارهبانیه و لایتیل فی الاسلام) (واقعدر) (یعنی دین اسلامده
 افعال رهبان اولماز) (یعنی صوم دایمی و کششله یلا سین کیمک وات یعنی لحم یمک و بوندن
 غیری نیجه احوال) (بذل تفعل بایندن مصدر در نکاحی زرا ایدوب نسادن کلایا منقطع اولمقدر
) (محصول ترکیب) (بی معرفتدر ویشک احوالی مذکور کی در اما اصحاب دنیا یعنی اغیبا
) (خدانک عین عنایتله منظوردر) (و حلال سبیلله حرامدن محفوظلر کانه که بن بوسوزی تقریر ایلدم
 و بیانه برهان و دلیل کتوردم سندن انصاف امیدن طونارم هرگز کورد کی رعبار و حیلله
 بازک الی اردینه بغلی اوله و بار بی نوازنده اونورمش اوله یعنی زندانه کرمش اوله و بار معصومک

رد سر روی

عرضی برده سی بر تیش اوله (و یا بر آیه بلزک برندن کسکش اوله (الادرو بشلک و فقیر لک علقه
 شیر مردلی و بهادرلی ضرورت فقر سبیلله اوه کر مک ایچون دیوار دلمکده طونوب ایاغنه
 یوقانی اوروب طونوبلرین مجروح ایملشر (حاصلی کر جکدن بهادر ارل فقر ضرورتیه
 نامعقول ایملشر ارتکاب ایدوب باشلرینه بلار کلش (واحدالدر که در ویشک نفس اماره سی
 مطالبه ایلله (پس چونکه قوت احصائی یعنی صیانت نفسی اولیه عصبانه مبتلا اولور (زیرا
 یطن و فرج ایکنزدر (یعنی برقرندن طوغش ایکی اوغولدر مادمکه قرن برنده در فرج ایاغ
 اوزره در یعنی قرن طروق اولد قجه فرج حرکت ایدر (ایستدم که بر در ویشی برنامشروع ایلده
 طوندیلر (حاصلی زناده طوندیلر انک برله که حجاب چکدی طاشلنقی قورقوسی اولدی (درویش
 دیدی ای مسلمانلر ایچمه یوقدر که اولم (واول قدر قورقو یوقدر که صبر ایدم نیجه ایدیم دین
 اسلامده رهبانیت اولماز یعنی کشلر عادت وقانونی اولماز (واز جمله مواجب سکون وجهیت
 درون که خداوندان نعمت راست یکی آنست که هر شب صمنی در برگیرند و هر روز جوانی
 از سر که صبح تا بازادست از صباحت او بردلست و سرو خرامان راپای خجالت در کل
 جمله مواجب سکون لامیه لدر (مواجب جمع موجب در که مصدر مییدر و وجوب معنایه
 بونده مراد سیدر اسم مکان ظن ایدنلر ظن فادد ایملشر (که حرف رابط صفت خداوندان
 نعمت اصحاب نعمت دیمکدر (یعنی اسم فاعل مفعولنه اضافتی در (راحرف تخصیص در
 لام جاره معنایه (یکی مبتدا) آنست خبری (که حرف بیان (صمنی یا حرف وحدت (بر بونده
 سینه و پهلو معنایه در (جوانی یا حرف مصدر (از سر باشند دیمکدر استیفاف معنایه
 ینه کیرند مقدر در (که حرف رابط صفت (صحح تابان بیانیه (و راحرف تخصیص
 (صباحت جلال معنایه در (اویه اضافتی لامیه در (دل بونده بورك معنایه در (سرو خرامان
 بیانیه (خرامان صفت مشبهه در صانغان معنایه پای خجالت لامیه در مجازا (پای در کل
 اولقی عجزدن و مغلوبلقدن کتاید (محصول ترکیب (جمله اسباب سکون وجهیت در وندنکه
 نعمت صاحب برکتدر یعنی اناره مخصوص صدر بر یسی اولدر که هر کجه بر صمنی پهلو یه چکرلر
 و هر کون باشند بیکتلاک کسب ایدر یعنی کوزلله باتوب قائمه غله تازه جوان اولور انجلین صمن
 که صحح تابانک الی انک حسن و جهانندن یورکی اوزره در یوقدر حسن و جلال صاحبی ایکن
 انک صباحتی رشک و حسدندن یورکی صنجر پس الی یورکی اوزره طوتار تشک یورکی صمن
 کیمسه بویه ایدر (بونده دلدن سینه بی مراد ایدنلره معنای مقصوده واصل اولماشدر یعنی اول صمنک
 صباحتندن و خرامان قامتندن سرو خرامانک خجالت ابائی بالقد در رشک و حسدندن یعنی
 انک قامتی کی خرامان اولد بغندن حجاب چکوب حیرته قالمش ینه سجم رطابتی ایچون ادات خبر
 یعنی سینه و نامقدردر (یت (بخون عزیزان فرو برده چنک سرانکشتها کرده عتاب رنک
 باحرف صله (خون عزیزان لامیه (فرو برده ماضیدن قسمدر مفرد غائب فاعلی مذکور صمنه
 راجع تختنده ضمیر در (فرو برده اسم مفعول دین فاعلی مفعولان فرقی ایملشر (چنک
 مفعول صریحی (و بخون غیر صریحی چنکدن مراد نیجه در بر مقلدر دین خطا ایملشر
 (سرانکشتها رانک کسر بله بر مقلراوی کرده نك مفعول اولی (عتاب رنک وصف ترکیبی
 و مفعول ثانیه (عتاب عینک ضمی ونوک تشدیدله ایدکه دیدکل ی بشدر فارسیجه سجد
 در بر (محصول یت) عز بلزک یعنی عاشق لک قانته نیجه سنی بارمش یعنی نیجه عاشق قتل ایملشر
 و بر مقلر اوچی قیر اردوب اول قاندر عتاب رنک ایملشر حاصلی بر مقلر نك او چنک قرانلی
 خناه در دکادر بلکه قتل اید کار ی عشاقلق قانندن رنک امیر اولمش (محالست که باوجود

رد شرح ججا

ردا بن سید علی و سروری

رد سروری و سروری

لکن ضرورت وزن ایچون بواره سرک راسی ساکن اوقنور (محمد اسعد)

عتاب مشهور میوه در

و ترکیب دخی عتاب دیر شارح مرحومک ایدکه تفسیری برده دکادر بر ایدکه بشقه بوه در که عریضی حسن
 عینک ضمی و فتح با سکون نون و الف مدله غیره درنی الحقیقه بونک فارسی سجد و عتابک تبرخوند (محمد اسعد)

حسن طلعت او کرد مناهی کردند و یا قصد تناهی کنند (که حرف بیان (یا حرف مصاحبت
 (وجود حسن طلعت اولامیه لدر بونده طلعت بوز معنایه در (کرد مناهی لامیه (کرد کاف
 عجمک کسری و رانک سکونیه اطراف معنایه در (مناهی منهینک جمعیدر یعنی شرح شریف
 نهی ابلدیکی معنای حاصلی نامشروع ایملشر دیمکدر (کردند کاف عجمک فحی و رانک سکونیه
 فعل مضارع جمع غائبدر چکرینه ل دیمکدر (قصد تناهی مصدرک مفعولنه اضافتی در (تناه
 تانک قحبه فاسد دیمکدر (و یا حرف مصدر فساد معنایه (محصول ترکیب (محالدر که اول
 صمنک حسن طاعتی وجودیه اغنیا نامشروع ایملشر اطرافنده چکرینه ل و بافاده قصد ایدر
 (یت) دل که حور بهشتی ر بود و یغما کرد * کی التفات کنند بر بتان یغمایی (دل یا حرف
 وحدت (که حرف رابط صفت (حور بهشتی بیانیه (حور عریضه احورک و حوراءک جمعیدر
 حرا حرک و حرا انک جمعی اولدی یعنی کی لیکن عجم حور لغظنی مقام مفردده استعمال ایدر
 (بهشتی یا حرف نسبت (ر بود رانک فحی و ضمیه فعل ماضی مفرد غائبدر (دل ر بودک
 مفعولی (و یغما کردک (رحرف صله (بتان یغمایی بیانیه (یا حرف نسبت یغمایه منسوب بنلر
 دیمکدر (محصول یت) بر کوکلی که جنت حوری قیدی و یغما ایلدی یعنی بر کوکل که جنت
 حور ینه تعلق ایدوب اکا عاشق اولدی یغن التفات ایدر د نیاک یغماچی محبو بلرینه یعنی جنت
 حوری کی کوزلله مالک اولان کیمسه انلردن اد ناله یغن التفات ایدر بتان یغما ایدن مراد
 روسپی زنلر و مستعمل اوغللدر د دین فنی یاوه سوتیش (یت) من کان بین یدیه ما اشتهی
 رطب * یغنیه ذلک عن رجم العنایفید) من اسم موصول (و کان تامه (بین یدیه لامیه اوکنده
 دیمکدر قدام معنایه بوعبارتی بومعنا به استعمال ایدر (و ما بونده مصدر ینه جنبه در یعنی
 دوام افاده ایدر (اشتهی افعال بایندن فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر ناقص بایندن فاعلی
 تختنده موصوله راجع ضمیر در (رطب رانک ضمی و طانک فحیه لفظ امر فوع فاعل کان در
 جمله فعلیه اعرابدن علی یوق صله موصولدر موصول صله اعرابدن محلا مرفوع
 مبتدا (یعنی فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر ناقص بایندن ضمیر بارز موصوله راجعدر
 (ذلک لفظا مرفوع فاعل یغنیدر و رطبه اشارت و جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر
 مبتدا در کده موصول صله سبله در (عن حرف جر یعنی فاعله متعلق (رجم عنایفید
 مصدرک مفعولنه اضافتی در (عناقید عنقودر لک جعبدر رافنده اوزم
 صلفیدر اما بونده مراد خرما صلفیدر (محصول یت) بر کیمسه که اوکنده اشتها ایلدکه
 تازه خرما اوله یعنی کوکلی استبدکه رطبه مالک ارله بوکا مالک اولقی یعنی رطبه اکا استغنا و بر خرما
 صلفینه طاش اتقندن حاصلی حاضر وارا یکن حاضر اولینه سعی ایلکه نه احتیاج مصراع اولک
 معنای شول کیمسه که تازه خرما اشتها ایلده اولوقت اول نسنه آنک اوکنده اولسه دین و مصراع
 ثانی بوکا کوره بیان ایلن معلومدر که یتک معنایه واصل اولماشدر (اغلب تهمی دستان
 دامن عصمت بمعصیت الیند و کرسنکان نان ربایدر (اغلب اکثر دیمکدر (نهی دستانه اضافتی
 لامیه در (نهی دست تانک فحی و کسر بله اتقندر وصف ترکیبی اقسامنددرالی بوش دیمکدر صفر
 البید معنایه (والف ونون ادات جمدر (اغلب مبتدا (والایند خبری دامن مفعول صریحی
 (و بمعصیت غیر صریحی (دامن عصمت بیانیه (عصمت پاکلک معنایه در (یا حرف
 مصاحبت (معصیت گاه دیمکدر (الایند فعل مضارع جمع غائبدر (الایندن (و کرسنکان
 کاف عجمک ضمی و رانک کسری و سینگ سکونیه آج کیمسه ل (گاه اولور که ضرورت وزن
 ایچون راساکن وسین مکسور اوقنور بونده مبتدا واقعدر (اصلا بده مبتدا مقدر اغلب لفظ ایدر

رد شمی
 لکن اقتضای جزالت
 معنی شمی مرحومک
 د بدیکبر فندبر
 (محمد اسعد)

رد شمی

ضرورت سزایکیمی
 دخی لاتدر
 (محمد اسعد)

(فقره سابقه ده کبی (و ر باشد راکت قبی و ضمیمه فعل مضارع جمع غائب در (رباییدن
ر بودند دینار خطا ایشلر (نان مقدم مفعولی (جمله فعلیه خبر مبتدا در معنای قیاسی دیکدر
(محصول ترکیب) نهی د سترک یعنی فقرات اکثری صحت اتکنی معصیله بولاشدرلر یعنی
کاه سبیله کنندنی رسوای ایدرلر و آج اولنلرک اکثری اتمک قیاسی حاصلی بی عرض و قار اولورلر
(بیت) چون سک درنده گوشت یافت نرسد * کین شتر صالحست یا خرد جال (سک درنده
بیانیه دالده فتح و کسر جائزدر (و ر مفتوح و تشدید ضرورت وزن ایچوندر برنجی کلب دیکدر
(سک مبتدا (و یافت خبری (و گوشت کاف عجمک ضمیمه ات دیکدر لحم معناسنه (یا فاک
مقدم مفعولیدر بولدی دیکدر (نرسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب صوردر دیکدر (مضارع
ثانی به مرهوندر (کین اصلنده که این ایدی (که حرف بیان (و این اشارندر گوشته (شتر صالح لامیه
(یا حرف عطف خرد جال لامیه (د جال مسج کذاب دیکدری لعینک اسمیدر (محصول بیت)
چون که برنجی کلب یعنی کلب عقورات بولدی صوردر که بوات شتر صالحک انیدر بوخسه خر
دجالک انیدر یعنی حلال و حرام فرق ایلزاج اولن فقیرده بوبله در که بیجک بولججه حلال و حرام
دیمز البته بولد یغن بیر ونفسی طغیان ایدنججه جاع حرامدن احتراز ایاز (بسیار مستوران بعلمت
درویشی در عین فساد افتاده اند و عرض و دین کرامی بیاد زشت نامی داده اند (مستوراندن مراد
پرهیز کارلدر (دین کرامی بیانیه (یا حرف صله (باد زشت نامی بیانیه (زشت نام وصف ترکیبدر
چرکین آدل دیکدر (و یا حرف مصدر (عرض داده اند مقدم مفعول صریحیدر (و یا در غیر
صریحی (محصول ترکیب) چوق مستورل فقیراتی غلبه محض فساد و دشمنلردر و عرض و دین
شرفنی زشت ناماق بلنه و برمشلدر یعنی حرامه ارتکاب ایلمک سبیله عرض و و قارینی هبایه
و برمشلر (بیت) باکر سکی قوت پرهیز نماد افلاس عنان از کف تقوی بنسند (یا حرف
مصاحبت (کر سنه ضرورت وزن ایچون سابقا مذکور اولان کیدر (و کاف عجم هاء رسمیدن
بدادر (و یا حرف مصدر (قوت پرهیز مصدرک فاعله و یا مفعوله اضافتیدر (نماد فعل نفی
مستقبل مفرد غائب قالمز دیکدر (افلاس مصدر در افعال باندن مفلس و فقیر اولتی دیکدر
مبتدا و افعلد (و بنسند خبری (و عنان خبرک مفعول صریحی (و از کف غیر صریحی (کف
تقوی لامیه در مجازا (بنسند فعل مستقبل مفرد غائب با تا کید ایله الورد دیکدر (محصول بیت)
آچله قوت پرهیز قالمز یعنی آجلی پرهیزه مانعده مفلسک و فقیرک تقوی الدن عنان
اختیاری الورد حاصلی فقر تقوایه مانعده زرا تقوی غناسر اولماز (حال که من این
سخن بکفتم عنان طاقت درویش از دست تحمل گرفت و تیغ زبان برکشید و اسب فصاحت
در میدان و قاحت جهانبند و برمن دواند و کفت چندان مبالغه در وصف ایشان که دی
و سخنها پریشان کفتی که وهم تصور کند که زهر فاقه را زیاده و با کید خزینه اوراق)
جالی دیک فی الحال دیکدر (که حرف بیان (عنان طاقت درویش بیانیه و لامیه در (دست
تحمل بیانیه (تیغ زبانه بوبله در (اسب فصاحت (و میدان و قاحت ده بوبله در (فصاحت
رسوایلی (و قاحت ادب سترک (جهانبند جیم عربک فحبله فعل ماضی مفرد غائبدر (جهانبند
صحرایدی دیکدر (دوانید دال مبالغه نك فحبله فعل ماضی مفرد غائبدر (دوانیدندن بلدردی
دیکدر (زهر فاقه بیانیه (کبد خنجر اوراق لامیه لدر (کبد کاف عربک فحبله مفتاح
معناسنه در (محصول ترکیب) فی الحال که بن کن سوزلری سو بلام درویشک طافنی
دیزکنی تحملی الندن کنندنی (یعنی سوزمه طاقت و تحمل کتوره مدی و اوزر بیه دل فلجی
چکدی یعنی دالمکه باشلدی و رسوایلی آتی ادب سترک میدانده صحرایدی (یعنی رسوایله

رد این سید علی
و سروری

و ادب سترکه باشلدی (و بنم اوزر بیه بلدردی (و دیدی اغنیایک حقنده و وصفده اولاند
مبالغه ایدلک (و اولد کلو انلر ایچون پریشان سوزلر سو بلامک که قوت واهمه تصور ایلر که
فقر و فاقه زهرینه تر باشددر (و یا فقرک رزق لری خزینه سک مفتاحیدر (مشتی متکبر
و مغرور و مجب و نفور و مشتغل مال و نعمت و مفتن جاه و ثروت سخن نکو بند الاسفاست
و نظر نکند الا بکراهت علمارا بکدایی مقسوب کند و فقر اربابه سره پای معسوب گرداند
بغرور مالی که دارند و عزت جاهی که پندارند بر تراز همه نشینند و خود را بهتر از همه بینند
ندان در سردارند که بکسی سر بردارند بخیر از قول حکما که گفته اند هر که بطاعت از
دیگران بکست و بنعمت بیش بصورت توانکست و بمعنی درویش (مشتی مشت مجب ضمی
و شبنک سکونیه بونده آوج معناسنه در قلندن کتابدر و مراد فقیردر (و یا حرف وحدت
(مجب اسم فاعلدر افعال باندن متکبر و خود بین معناسنه (نفره مفعول در فاعل معناسنه مبالغه
ایچون زیاده نفرت اید یچی معناسنه (مشتغل مال اسم فاعلک مفعوله اضافتیدر ماله مشغول
دیکدر (مفتن اسم مفعولدر افعال باندن جاهه اضافتی قائم مقام فاعله اضافتیدر مفتون جاه
دیکدر (ثروت نامک و واولک فحله لری و راک سکونیه غنا معناسنه در (سفاهت خفت معناسنه در
مقابلی حلددر (به بی سرو پای با حرف مصاحبت (حرف صله دین غلط سو بلام (بی سره پا
شول کبسه یه دیرلر که بی پروا کزوب هیچ بر کار و کسبه تقید ایله (گرداند بونده کسند معناسنه در
یا حرف مصاحبت (غرور مال لامیه (و یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (عزت جاه
غرور مال کیدر (و یا حرف وحدت (که بینه حرف صفت (نه آن در سردارند یعنی باشلنده آتی
طغرلزار (حاصلی باشلنده اول هوا و سودا بوقدر دیکدر (که حرف بیان (بکسی با حرف صله
(و یا حرف وحدت (سر بردارند مقدم مفعولدر (یعنی بر کبسه به التفات ایدوب باشین قالد رملر
حاصلی تکبر کوسترلر (محصول ترکیب) اغنیایک بد لک بر آوج متکبر و مغرور لدر و خود بین
و نفور ل مال و نعمته مشتغل و منصب و دولتک مفتونلری سوزلر سو بلام الاسفاستله و فقرایه
نظر ایازلر الا کراهته علمایی دینجه بیکه مقسوب ایدرلر (یعنی علما که از در دیرلر (و فقرایی بی سر
و باغله معسوب ایدرلر (یعنی بر بلوک باشی و یاغی بلور سزی بیرو و بی کار و کسب ایشسر
و کو چسز حر بغلدر دیرلر (برمال غرور یله که دوترلر (یعنی کندیلر اولان مالک غروری سبیله
و بر منصب عزت یله که ظن ایدرلر (یعنی منصب عزت و بر بفر دیو ظنی سبیله بملده جمع
ناسدن بوقاری او نورلر و کندیلر بی جیچندن بیکلر بلورلر (و باشلنده اولان غرور و تکبر بوقدر که
کبسه به باشلرین قالد ربوب التفات ایدلر قول حکما دن بخیر لدر که دیکدر که هر کبسه که طاعتله
و باطاعته غیر یلردن اکسکدر (و نعمته و یا نعمته زیاده در صورته غنیدر (امامعاده فقیردر
(بیت) کر بی هنر مال کند کبر بر حکیم * کون خرش شمارا کر کا و عنبرست (بمال با حرف سبب
(کبر کافک کسر یله تکبرک معناسنه در (کون خرش لامیه لدر (کون کاف عربک ضمیمه و و او
اصلیه ایله کوت دیکدر در معناسنه کاه اولور که واری حذف ایدوب کن دیرلر (شین ضمیر
فی هنر راجعدر (شمار فعل امر مفرد مخاطب (کا و عنبر لامیه در بعضیلر دیدیلر که عنبر
دکز صغیردن حاصل اولور یعنی الک ترسندن پس بوسوز اکا کوره در (محصول بیت) اگر
هنر سز مال سبیله حکیم اوزر کبر و غرور ایدرسه اتی کون خرصای یعنی کون خرعد ایله کر
کا و عنبر ایسه ده یعنی اتی احقر ناسدن عدایله اشرفدن عدایله (کفتم مذمت ایشان روامدار که
خداوندان کرمند کفت خطا کفتی که بنده دردمند چه فائده که ابراز دارند و بر کس نمی بازند و چشمه
آفتابند و بر کس نمی نایند و بر هر کس استطاعت سوارند و نمی رانند قدیمی بهر خدا نهند و درمی

رد این سید علی

بی من وادی ندهند و مالی بمشقت فراهم آورند و بخت نکهدارند و بحسرت بگذارند و حکما گفته اند سیم بخیل وقتی از خاک براید که وی بخاک رود (آزار و آذر الفله و الفسز و ذال برینه زایله بونده مارت آبی مراد در) پس صوک کوزابی دین نارنج جلای به نسبت سوبلش که بونده اول مراد دکلدر (و نعیم ایدوب بهسارک صوک آبی و کوزک صوک آبی و قوش آبی دین اصابت ایلامش (بارند بونده بقدر مزل دیمکدر متعدی معنایه یعنی بعمور یا غدر مزل دیمکدر مراد کیمسه به احسان ایلزل دیمکدر (تابنده متعدی یعنی کیمسه اوزره پرتو صالمازل (مرکب استطاعت بیانیه (محصول ترکیب) دیدم که اغشیانک مذمتی روا طومعه زیر اکرم صاحب لریدریدی خطا سوبلدک که اخفه قوللر یدرنه فائده که آزار بلوطیدر لر و کیمسه اوزرینه یغمازل و کونش چشمه سیدر لر و کیمسه اوزرینه ضیا و پرتو صالمازل و قدرت مرکبه سوار لر در و آشوب کتمزل یعنی کیمسه به احسان ایلزل خدا ایچون بقدم قومزل یعنی الله ایچون براد م اعلمازل و برافقه کیمسه به منسز و اذاسز و یرمزل و بیک مشقتله مالی جمع ایدر لر و خستله صاقلر لر و حسرتله کیدوب مالی بونده قورلر و حکما دیمشمال بخیل اولو قوت یدن چبقار که کندی بیر کبرر یعنی اولور (بیت) برنج سعی کسی نعمتی بچنک آرد * دیگر کس ابدی رنج و سعی بردارد) رنج با حرف مصاحبت (کسی یا حرف وحدت) نعمتی یاسیده بویه در (بچنک با حرف صله در (ارد فعل مضارع مفرد غائبدر اریدن کتورر دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد غائب کلور دیمکدر (پردارد قالدیرر دیمکدر (محصول بیت) رنج و سبیله یعنی زحمت و مشقتله بر کیمسه بر نعمتی اله کتورر واکا نصب اولوب غیر کیمسه کلور و رنج و سبیله یعنی زحمت و مشقتله قالدیرر یعنی ورته بی رنج و زحمت الورر (کفتم بر بخل خداوندان نعمت و قوف بنافته الا بعلت کدابی ورته هر که طمع یکسونهد کریم و بخیلش یکسان نماید محک داند که زر چیست و کرد ادا که مسک کست گفت بنجر به ان میگویم که متعلقان بدر بدارند و غلبه ظان شداد را بر کارند

نابار عزیزان ندهند و دست بر سینه صاحب غیر ان نهند و گویند که کس در سرای نیست و بحقیقت راست گفته باشد) بر حرف استعلا (بخل خداوندان نعمت لامبه لر در (ورنه واکرنه دن مخففدر یوخسه دیمکدر (طمع نهیدک مفعول اولی (ویکسونانیسی) یکسان برابر دیمکدر (نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معنایه کورینور دیمکدر (محک ممک فحقی و کسر یله اولی جازدر اسم الت و یا اسم مکان اعتباریله (مسک اسم فاعلدر افعال باندن خسب معنایه (بنجر به آن با حرف مصاحبت و اضافت لامبه در (غلبه ظان شداد بیایه (شداد شدیدک جمعیدر محکم معنایه (بر کارند کاف بجمک ضمیمه نصب ایدر لر (نا حرف تعلیل (بار عزیزان لامبه (بار بونده اجازت معنایه در (صاحب غیران اضافتله و قطعله اوقومق جاز (سرای بونک کی برده خانه معنایه در (محصول ترکیب) دیدم که اصحاب نعمتک بخلانه و قوف بولامش سن الا کدالی علیله والا هر کیمسه که طمعی بر جانب قویه یعنی ترک طمع ایلله کریم و بخیل اکا برابور محک بلور که کومش التون ندر (و کدا بلور که مسک کیمدر یعنی خسبسی کدا بلور که انله نسنه و یرمزل در ویش دیدی اول بنجر به یله دیرمکه متعلقانی قبوده قورلر و محکم غلبه ظری قبولر زنده نصب ایدر لر یعنی قبولی ایدر لر تا علما و صلحا به اجازت و بر مبلر که ایچور کروب بولوشه لر (و صاحب تمیزک کوکسنه ال قویه لر و دیرلر که اوده کیمسه یوقدر دیو لیکن کرچک دیمش اولور لر (بیت) ان را که عقل و همت و تدبیر و رأی نیست * خوش گفت برده دار که کس در سرای نیست) ان را را حرف تخصیص (برده دار قبولیدر که عرب حاجب دیر (محصول بیت) اول کیمسه نک که عقل و همت و تدبیر و فکری یوقدر کوزل دبدی برده دار که اوده کیمسه یوقدر یعنی بونک کی

رد ابن سید علی
رد سروری

شداد کتاب وزنده در
(محمد اسعد)

کیمسه لر یوق * ثابه سنده در (کفتم بهمذران که زدست متوقعان بجان آمده اند و از رفته کدایان بغان و محال عقلاست که اگر یک سیان در شود جسم کدایان پر شود) با حرف مصاحبت (عذران لامبه در (که حرف بیان (دست متوقعان لامبه در (متوقع فعل باندن اسم فاعلدر امبدی دیمکدر و الف و نون ادات جمعدر (رقعه کدایان لامبه (بجان بغان باری حرف صله در (محال عقل لامبه (که حرف بیان (ریک سیان لامبه ریک رانک کسری و کاف عجمله قم دیمکدر عرب و مل دیرر انک فحقی و ممک سکونله رمال بوندن در (در دالک ضمی را مش دایله انجود دیمکدر لیکن را بونده ساکن اوقورر پرافظنه موافق اولمچون (چشم کدایان لامبه (پر شود پراوله یعنی کوزری طوبه فناعندن کایندر (محصول ترکیب) بی در و بشه دیدم متعلقان و غلاظ شدادی قویه قودقلری انکیچوندر یعنی اول عذر ایلله در که احسان لر بی امید ایدن لر انندن جانه ککشلر یعنی جانندن بیر ار اولمشلر و جرار رفته سندن ناله و فغانه حاصلی دینچیلر انندن بیر ار اولمشلر انکیچون قبولرینه آدم قبولر و محال عقلدر که بیایانک قی انچه اوله کدالک که ز طابه یعنی اغنیاهر کون بر خزینه اولشدر سه بونله قنعت کلز (بیت) دیده اهل طمع بنعمت دنیا * پر شود همچنانکه چاه بشنم (دیده اهل طمع لامبلدر در (واهاک اضافتی بطنیدر یعنی لامک کسره سنی اشباعله اوقومق کرک موزون اوله (با حرف مصاحبت (نعمت دنیا لامبه در (نعمت ناسک کسری اشباعله اوقومق کرک ناموزون اولمبه دیدلر زیاده ناموزون سوبیلش لر برانی اشباعله اوقومق بی ناموزون ایدر همچنانکه کافنی ساکن اوقومق کرک زن ایچون دیدلر اصلا از اندن خبری بوغیش چاه قوی (با حرف مصاحبت (شنم چه معنایه در کیم کیمه ایلله بفارعر یجه ندی دیر (محصول بیت) اهل طمع کدیده سی دنیا نعمتله بر اولمز یعنی طوبه چاه شبنه بر اولدیغی کی یعنی بومحال اولدیغی کی اول محالدر (حاتم طای که بیابان نشین بودا کرد در شهر بودی از جوش کدایان بی چاه کشتی و جامه برتن او پاره (محصول ترکیب) حاتم طای صحرا نشین ابدی اگر شهرده او ایدی دینچیلر کترندن بی چاره و مضطر اولور و دی و او زرنه اباس فقر لقندن پاره اولور دی (کفتمان بر حال ایشان رحمت میبیم کفتم نه برمال ایشان حسرت میخور (محصول ترکیب) در ویش دیدی بن انلرک حاله رحمت ایلدرم یعنی حاللرینه ترجم ایدر مکه نعمت دنیا مالکدر در و ثواب کس ایلزل بن دیدم که اوله دکل بلکه انلرک مالند حسرت بر سین یعنی حسرت چکر سین (مادرین گفتار و هرده بهم کرفتار هر بیدی که براندی بدفع آن بکوشیدی هه شاهی که بخوادی بفرزین بیوشیدی نافه که هه همت همه در باحت و تبر جعبه بخت همه بیداخت) بیدی شطرنج آلتندن پیاده دن و مریدر (و یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت (براندی یا حرف حکایه سورزدی دیمکدر (با حرف صله (دفع آن مصدرک مفعولاه اضافتیدر (با حرف تأکید کوشیدی یا حرف حکایه دور بشردم یعنی سعی ایدردم (شاهی یا حرف وحدت مراد شاه دیمکدن کشت دیمکدر شاهدن مراد بونده کشت کافک غمیله عوام تحریف ایدوب کشت دیرلر کافک کسر یله دین تحریف عوام ایلشدر زر را عجم کاک کسر یله اوقورنکه تبع ایدله معلومدر (که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت (فرزین آت شطرنجیدن بر معروف آلتدر (بیوشیدی یا حرف حکایه بونده اورزدیمکدر (ناحتی معنایه در (نقد کیمه همت لامبه و بیایه در (در حرف تأکید) باخت او بیاندی دیمکدر یعنی کیمه همتندن نه و ارایسنه قوما یوب دو کندی (و تبر جعبه بخت لامبه و بیایه در (جعبه ترکش معنایه در (محصول ترکیب) بزدر ویشله بوکلمده ایدک و ابیکیز بری بر مرزله کرفتار یعنی قاورشمش ایدک هر برید قیکه سورزدی الک دفعنه سعی ایدردم یعنی هر نه سوز که سوبلری اتی موجه جوابله ردا ایدوب قارشیلردم و هر بار که کشت شاه دیردی اتی

رد سروری و شعی

رد سروری و شعی

فرزینله ستر ایدردم یعنی کلانته هر رجعت و برهان که سوق ایدردی انی قوی دلایلله منع و دفع
ایدردم تا کیم جمع نقد کسسه همتی دو کندی یعنی سو بلجیک سوزی قالدی بلکه جمیع ماملکنی
یعنی یلمریکنی بالتمام اویندی و افلا ایلدی و حجت ترکشک او فونی جیعا اندی یعنی حجت و دلیل
قالدی حاصلی بخله جملشمکه بحالی قالدی (قطعاً) مان تاسیر فکلی از حله فصیح * کورا
جزان مبالغه مستعار نیست) مان ادات نیه دراکاه اول غافل اوله معناسنه پس حاضر باش
دین مسامحه ایلش (نادات تا کید در بولک کی برده سپر فلکان دیکدر نیفکی فعل نفی مستقبل مفرد
مخاطب براقیه سین دیکدر سپر فاعول صریحی (واضحله غیر صریحی) حله فصیح لامیه و بابائیه
فصیحک حله سندن و یا فصیح حله در (کورا اصلنده که ورا ایدی حذف و ایصال ایلدی) مبالغه
مستعار بابائیه در (محصول بیت) اکاه اول غافل اوله قناتک براقیا بین یعنی عجز کو ستر میده سین
سپر براقی عجز کو ستر مکدن عبارتدر فصیح کیمه تک هجوم وحله سندن یعنی فصاحتله تکلم
ایلیدن اوشنه زبانا اوله مبالغه مستعاردن غیر نسنه سی یوقدر یعنی فصاحتله تکلیبی طبیعی
دکادر نشانده طریقه در حضرت شیخک خطاب عام طریقه پندیدر فندبر (دی و ورز و معرفت
که سخندان سجع کوی * بر در سلاح دارد و کس در حصار نیست) ورز واولک فیتی ورائک
سکونله فعل امر مفرد مخاطبدر (ورزیدن سچی ایلک معناسنه) دیز مقدم مفعولی (و معرفت
اکامعطو قدر) که حرف تملیل (سخن دان سجع کوی بابائیه ایکی وصف ترکییدن مر کیدر
(سخن دان سوز بلجی) و سجع کوی سجع سو بلجی یعنی سجع سوزو بلجی دیکدر (بر در حرف
صله فیده دیکدر) قیو او وره دین ایلش (سلاح سینک کسر یله آت در بدر) (محصول بیت)
دیشه و معرفت سچی و کوشش ایله زبانا سجع کوی سخندان قیوده براقی طو زاما حصارده کیمه یوق
یعنی سخندان سجع کوی شول حصاره بکزر که قیوسنده آت حرب اوله اما حصارده صواش اری
اولیه یعنی معرفتی کسبی دکدر مستعار در حاصلی همان نشانده دراونه سی یوقدر ایلش اوشنه زبانا
شوندن بوندن درمه چته در (بر در سلاح دارد ک معناسنی قلعه قیوسنده سلاحی وار دین اری
سلاح دارانی ایدمش زبانا بو کلامدن مراد تشبیه در (یعنی اغرائی نشانده اولانی ایلش خالی
قه سی براقی حصاره بکزر غش) عاقبت الامر دایلمش نماد دایلمش کردم دست تعدی دراز کرد
و یهوده کفن آغاز و سنت جاهلانست که چون بدایل از خصم فرومانند سلسله خصوصت
بجنداند چور آزر بت تراش که بحجت بایسر بر نیامد یجک برخاست که قال الله تعالی (لئن لم نته
لارجنک) دشنام داد سقطش کفتم کریمم در زنجندانش کرفتم) دایلمش ضمیر در و بته
را جعدر (دایلمش ضمیر بیده) یعنی ادله قویه ایلله کا غالب اولغله انی حقیر خوار ایلدم (دست تعدی
لامیه در مجازا) تعدی فعل بایندن مصدر در دالک کسری بانی صیانت ایلچوندنرتکه کتب صرفده
مبین در (در از کرد اوزاندی دیکدر یعنی بکا ال اوزاندی) (معناسنی خصوصته شروع ایلدی
دین بد سو یلمش (منه سنده تعدی تجاوز معناسنه در خصوصت معناسنه استعمال اولنور دین
افترا ایلش زبانا دراز کرد بواسطه له مانعدر) (یهوده کفن آغاز یعنی آغاز کرد دیکدر
یهوده زاید و باطل معناسنه در) بعضی شراح باین تربت یجی حکایه سنده دماغ یهده
بخت و خیال باطل بست یوردیفنده (یهده هرزه و باطل معناسنه در دیمش) (و بونده یهوده
هرزه معناسنه در دیمش) (زبانا هرزه باطل معناسنه در) (و بعضی شارح هرزه تک معناسنه و اصل
اولدیفندن حددن برون هرزه سوزل سو یلمش تنکه ائماعاتی بویه در) (سنت بونده سیرت و عادت
معناسنه در) (جاهلانته اضافتی لامیه در بعضی نسخده و اویرینه که سنت و اقدرد و او حرف حال
(که حرف تملیل اولو) (که حرف بیان) (و چون حرف تعالی) (بدلیل با حرف مصاحبت و با حرف

رد این سید علی

رد شعی

رد سروری

رد شعی
رد شعی

رد سروری

طرف دلیل یله و یاد ایلده دیکدر (فرومانده عاجز قالدی معناسنه در زبانا ندن قالدرد و فروماندن
عاجز قالدرد) سلسله خصوصت بیابنده در (بجنداند دیره در ر یعنی خصوصت ایدرد) چون
ادات تشبیه (آرزو یهجه و راه مهمله ایلله ابراهیم پیغمبرک علیه السلام تاسیرک آیدرد) (بت تراشه
اضافتی یهجه در) (بت تراش وصف ترکییدن زبانا ندن بت یونجی دیکدر یعنی فنی و صنعتی
بت تراشلق ایش تنکه بعضی نوار یخده مثبته در که انک زمانده انک کی بت یونار یوغیدی اگر انسان
شکندره و اگر بعضی حیوان شکندره) (که حرف بیان) (بحجت با حرف ظرف و با حرف مصاحبت
(بایسر با حرف مصاحبت تقدیری بایسرش در حذف و ایصال ایلدی) (بر نیامد چقبشامدی
یعنی حجتشامدی) (حاصلی احتجاجده غلبه بیده مدی جنکه قالدی) (یعنی او غلبه جنکه
مباشر اولدی تنکه کلام شریفده یهجه در) (ارغب انت عن آلهی یا ابراهیم لئن لم نته لارجنک
و اهجری ملایا دشنام داد سقطش کفتم کریمم در زنجندانش کرفتم) (هرزه حرف استفهام
راغب اسم فاعلدر علم بایندن عن حرفله استعمال اولنور اعراض معناسنه در) (انت ضمیر رفوع
منقصل محلا رفوع فاعل راغب در) (عن حرف جر راغبه منقصدرد) (اکه الهک جمیدر
بونده اصنام مراد در باضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه در بنم معبوددن دیکدر) (با حرف ندا
(ابراهیم منادی) (لئن لام حرف شرط و طئه قسم) (ان حرف شرط) (لئن نته فعل مجزوم مطابق
حرف بشرط معناسنی استقباله نقل ایلشدر) (لئن لم نته جله شرطیه) (لارجنک لام حرف جواب
قسم) (ارجم فعل مضارع متکلم وحده در) (چمن بونده مرادشتم و ذم در شیطان رجیم بوندن
یعنی لغله مرعی معناسنه و بعضیلر دیدیلر که مراد رجیدن طش انقدر زبانا رجک معناسنی
رمی بار جام در دیمش رالک کسر یله که رجعه تک جمیدر همزه و لمزه وزنی اوزرینه) (یعنی سنی
طاشلره اورورم یا اوله سین و بایندن قیاسین) (نون مثله حرف تأکید) (وکاف ضمیر منصوب
متصل مفعولی و الله البته سنی رجیم ایدرد دیکدر) (و اهجری و او حرف استیفاف اهجری فعل امر
مفرد مذکر مخاطبدر نصر بایندن و نون حرف وقایه و باضمیر منصوب متصل مفعولی بندن
اړل دیکدر و اهجری تقدیرده) (ملایا زما طویلا دیکدر ظرف زمانه معناسنه منصوبدر
(محصول ترکیب) عاقبت الامر درویشک اثبات مدعا یچون دایلی قالدی آتی غلبه سببیه
ذلیل و حقیر ایلدم تعدی انی بکا اوزاندی یعنی بی اوردی دخی باطل سو یلمکه باشلیدی و جاهلارک
رسم و عادتیدر که چون دلیل ایلله خصمدن عاجز قالدی زبونا اوله خصوصت زنجیری دیره درل
یعنی خصوصت ایلکه باشلر آزر بت تراش کی که احتجاجده او غلبه چقبشامدی جنکه قالدی
یعنی او غلبه صواشه باشلیدی یعنی حضرت ابراهیم انی بته طیمقدن نهی ایدوب خدایک عبادته
دعوت ایلدیه دیدی یا ابراهیم سن بنم معبود رمدن اعراضی ایدرسن والله اگر بوا عراضدن
منتهی اولمزشک یعنی بوندن بغلنوب منتهی اولمزشک البته سنی رجیم ایدرد یاد ل ایلله یا طاشله
تا کیم یا اوله سین و بایندن قیاسین اړل بندن و بی ترک ایلله نیجه زمان سنی کوریه هم درویش
بکا سو کدی بنده اکانه مفعول سو یلمدم اولده بقایمی برندی بنده صقالته بایشدم حاصلی
دو کشمکه باشلدی (یت) (اودرمن و من در و فتاده * خلق از پی ماروان و خندان)
ایکی زده در حرفی ادات صله در (فتاده اکثر نسخ هاء رسمیه و اقدرد) (و بعضنده فتادیم و اقدرد
(لیکن اندنه مراد بودر دوشدک دیکدر) (اومبدا) (فتاده خبردر) (و خلق مبتدا) (بی مالایه
(دوان صفت مشبهه در دو بندن یلمک معناسنه) (و خندانده خندیدن صفت مشبهه در
خبر مبتدا مقدر شدند و بایبوندن اولور) (محصول بیت) (اول درویش بکا و بن اکاد و شدک یعنی
ری بریزله چکشه و صواشه دوشدک خلق بزم ارد مزجه بلکن و کولکن اولدیلر یعنی یلمک

و کولک اردیمره دوشدیلر (انکشت نجب جهانی * از گفت و شنید ما بندگان) انکشت نجب
 بیانیه و بالامیه در مجاز (جهانی یا حرف نسبت جهان خلقی دیکدر) گفت و شنید اسم مصدر در
 دیمه و السته معنای (کفتن) (و شنیدن معنای مصدر در دین خطایاش) (ما به اضافت
 لامیه در) (با حرف ظرف) (ندان دیش دیکدر) (محصول بیت) (جهان خلقک نجب بر معنی
 بزم دیمه مزدن و السته مزدن دیشده ایدی یعنی نجب ایدوب بر مقلزین اصرر لادی تنگه مقام
 نجبده عا- تدر بر معنی دیشه المی برقی اصرر معنای معنای (الفصه مرافعه این سخن پیش قاضی
 ردیم و بحکومت عدل راضی شدیم تا حاکم مسلمانان مصلحتی بجوید و در میان توانگران
 و درویشان فرقی بکوید قاضی چون هیئت مایید و منطق مابینید سرنجیب تفکر فرورد
 و بعد زامل بسیار سر راود و گفت ای آنکه توانگران را نشا کفتی و بر درویشان جفا روا داشتی
 بدان که هر جا که کست خارست و باخر خارست و بر سر کج مار و نجما که در شهوارست نهنگ
 مردم خوارست لذت عیش دنیا را ادغه اجل در پست و نهم بهشت را دیوار کاره در پیش)
 الفصه محصل کلام (مرافعه این سخن مصدرک مفعولیه اضافتیدر) و بدیمک مقدم مفعول اولی
 (و پیش قاضی نایدی) (مرافعه ایکی خصم دعوی ایله حاکم فتنه وارغه در لمر مفاعله باندن
 مصدر در) (با حرف صله) (حکومت مصدر در حکم معنای) (عدله اضافتی لامیه در) (و عدل بونده
 عادل معنای) (بعضی نسخده قاضی عدل و قهر در) (راضی شدیک مفعول صریحی) (و بحکومت
 غیر صریحی) (تا حرف تعلیل) (حاکم مسلمانان لامیه) (مصلحتی بجویدک مقدم مفعولیدر) (و با حرف
 وحدت) (در حرف ظرف) (مبار توانگران لامیه) (درویشان اکامعظوف) (فرقی با حرف وحدت
 و با حرف تنکیر) (فرق بکویدک مفعول صریحی و در میان غیر صریحی) (قاضی مبتدا) (چون ادات
 تعلیل) (هیئت مالاامیه) (و بدیک مقدم مفعول) (و منطق ماده لامیه در) (و بشنیدک مقدم مفعولیدر
 (منطق مصدر میبدر نطق معنای) (بونده مراد حاصل بالمصدر در) (با حرف صله
 (جیب تفکر لامیه در مجازا) (سرفرو بردک مفعول صریحی) (و بجیب غیر صریحی) (و جمله فعلیه
 جواب تعلیلیدر) (و تعلیل جواب ایله خبر مبتدا در فتنیدر) (فر و بونک کی راده نا کبد افاده ایدر اگر چه
 فی الجمله اشاعه افق معنای دلالت ایدر تامل) (بسیار مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (سر بر آوردک
 مفعول بهی) (و بعد مفعول فیهی) (بر آورد قالدردی دیکدر) (ای حرف ندا) (آن که نقد یری
 (آن کس کدر) (توانگران را کفتی ک مفعول اولی) (و ثنائیسی) (و جفا داشتی نک مفعول
 اول صریحی) (و روا نایدی) (و بر درویشان غیر صریحی) (داشتی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 (در شهوار بیانیه غایله ابو واری یعنی صافی و ایری انجوب یعنی بیوک شاهانه دیکدر) (حاصلی
 پادشاهه لایق انجو) (نهنگ مردم خوار بیانیه) (نهنگ تمساح دیکدر) (که نیل دکرند
 جوق اولور لیکن انجو اولان دکرده تمساح اولقده نظر وار مکر کم کلام ادعای اوله
 مردم خوار وصف ترکیبیدر) (لذت عیش دنیا لامیه در) (و را حرف تخصیص) (لدغه اجل
 لامیه در مجازا) (لدغه لامک فنی و دالک سکونیه اصلنده عقرب صوفونیدر) (نه دیلر پس
 مصدر معنای و بر نلر اصابت ایلام شلر ز برامصدردی لدغ و تلداغ کلور) (نعم بهشت لامیه
 (و را حرف تخصیص) (دیوار مکاره بیانیه) (مکاره مکر و هک جمیدر بوک کلام حدیث شریفه
 تلمیحدر قال علیه الصلوة والسلام) (حفت الجنة بالمکاره و النار بالشهوات) (حفت فعل ماضی
 مفرد مؤنث غایله مبنی للمفعول قایلندی دیکدر احاطه دن عبادتدیزین اولندی دین خطا
 سوبلش یعنی جنت نجت و مشقته قایلندی حاصلی جنته داخل اونی استن تکالیف شرعیه بی
 اختیار ایلک کرک (محصول ترکیب) (حاصل کلام بوسوزک یعنی اغنیا ایله فقرا یعنی تشخیص

رد شعی

رد این سید علی و مسیری

رد شعی

و غیر ایلک سوزخی قاضی فتنه ایلندک یعنی بومدعای قاضی به عرض ایلندک و قاضی عادلک حکومته
 راضی اودق نا کیم مسلمانک حاکمی بر مصلحت ارباب بوله و اغنیا ایله فقرا بیاند. بر فرق غیر
 سوبلیه قاضی چنکیم در ویشله بزم هیئت و شکری کوردی و کلامی ایشندی باشنی تفکر
 بقیاسنه ایلندی و جوق فکر دن صکره باشنی قالدردی و دیدی ای شول کیمسه که اغنیا به شای
 سوبلک یعنی دعا و شارینه مشغولین و درویشله جفا بی جاژ کوردک یعنی در ویشلری ذم
 و قدح ایدر سین سن بیلکه هزینه یرده کل وار البته دکن وار و هر یرده که خوار خواروار یعنی البته
 خوار و یر و هر نه یرده که د فینسه وار البته دانی بکر مار و از زرا د فینسه بی قرق بیلدن صکره
 ار در تصرف ایدر دیرل و شول یرده که در شهوار وار نهنگ مردم خواروار یعنی هر شی ضدندن
 خالی دکل دنیا دیراکی لذت اجل صوفونیدر یعنی حیاندن صکره نجات ضرور یر
 و جنت نعملرینک دیوار مکاره اوکنده در یعنی جنته داخل اولغه اول نیجه زجت و مشقت
 چکک کرک دیوار مکاره دن مراد موانع شدیده دیکدر (بیت) چور دشمن چه کند کر نکشد
 طالب دوست کج و مار و کل و خار و غم و شادی بهمند) (مصراع اول قابله مجرور در تقدیری طالب
 دوست کر نکشد چور دشمن چه کند) (نکشدک فاعلی طالب دوستدر) (و چور دشمن مفعولی) (چور
 دشمن لامیه) (طالب دوست اسم فاعلک مفعولیه اضافتیدر) (بهمند نون و دال استک ادات جمیدر
 (محصول بیت) (دوستک طالبی یعنی دوسته طالب اکرد شیمک چور بی چکر سه نه ایلر یعنی
 نه قادر در و اندن نه کلور البته چکک لازمدر) (مصراع ثانی مقام تعابله در زرا د فینسه ایله
 مار بیلدر و کل الله خار بیلدر و غم ایله شادیلق بیلدر) (نظر نکنی در بستان که بید مشکست
 و چوب خشک همچنان در زمرة توانگران شاکرد و کفور و در حلقه درویشان صابرند و ضجور)
 بکنی فعل فنی استقبال مفرد مخاطب استفهامی متضمن نظر ایلر مبین دیکدر) (در حرف صله
 (بستان عرب و اوسر استعمال ایدر و عجم و اویله) (که حرف بیان) (بید مشک لامیه در) (بید
 سکرت در عربیجه خلاف دیرلر اما بید مشک قوافی جنسندن بر نوع در که کوزل قو قوسی
 وار) (چوب خشک بیانیه در) (زمرة توانکرانده بویه در) (کفور مفعول فاعل معنای در کفران
 نعمت معنای) (در حرف ظرفدر اکی یرده بیلله) (حلقه در ویشان بیانیه تقن بیوربالده
 زمرة دیدی و بونده حلقه) (ضجورده مفعول فاعل معنای در مقابلی صبور در ضجورندن مشتق
 کوکل طارخی معنای) (محصول ترکیب) (بستانه نظر ایلر مبین که انده بید مشک ده چوب
 خشکده وارینه بونک کی اغنیا بیلوکنده شاکرده وار کفران نعمتده و حلقه درویشانده
 صورده وار ضجورده یعنی فقره تحمل ایلوب اظهار عجز و ضجرت کوسر زلر) (بیت) (اگر راله
 هر قطره در شدی * چو خرمهره بازار از و پر شدی) (راله بونده چه معنای در که کیمیه بغار
 (قطره یا حرف وحدت) (و هرزه حرف توسل همزه حرف وحدت در دین غلط سوبلش
 (در تخفیف راله در ضرورت وزن و قافیه ایچون) (چو ادات شبیه) (خرمهره لاشک
 یونجفینه دیرلر) (از و اصلنده از اویدی حذف و ایصال ایله از اولدی) (او ضمیری دره راجعدر
 (محصول بیت) (اگر چه نک هر بقطره سی او او اولدی خرمهره کی بازار اندن طوبطوب
 اولور دی کترندن) (قصه دن حصه بودر کیم نه هر بر غنی سخنی و کمر بیدر و نه هر
 بر در ویش اهل توکل و قناعتدر) (مقر بان حضرت حق جل و علا توانکرانده درویش
 سیرت و درویشانده توانکر همت مبین توانکران آنست که غم درویشان بخورد و بهمین
 درویشانان که کم توانکران نکیرد قال الله تعالی (ومن یوکل علی الله فهو حسبه) (مقر بان
 حضرت حق لامیه و بیانیه در و مبتدا) (توانکران خیری) (درویش سیرت و وصف

رد شعی

تو کبی در صفت توانکران (دریشانند توانکرانه معطوف) توانکره مت وصف ترکیبی
صفت درویشاندر (مهرین توانکران لامیه در) مه میك کسری و هاء اصلیه ایله اولو دیمکدر
بناك معناسنه (و یا حرف نسبت) و نون حرف تأکید اولویه منسوب دیمکدر معنای لازمبسی
اولو قدر بوده مبتدا واقعدر (آست خبری) که حرف بیان (غم درویشان لامیه و مبتدا
(بخورد فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدا درویشلرک غنینه دیمکدر) و بهین درویشان
لامیه (بهین هینه معطوف) به بلك کسری و هاء اصلیه ایله يك دیمکدر (و یا نون سابق کبی) انکه
تقدیری آست که در (کم توانکران لامیه در کم کاف عربك ضعی و مهم مشدد ایله عربیدر يك
دیمکدر آستین معناسنه (غم درویشان بخوردك مقدم مفعولی اولد یغی کبی) کم توانکران
نکیردك مقدم مفعولیدر (بعض نسخده کم توانکران کیرد واقعدر) کم غنده اکسک معناسنه در
امانوك کبی برلده ترکدن کایدنر (معنای اغنیایی ترک طوته یعنی اکا بری ترک ایله حاصلی
حطام دنیا ایچون انلره عرض حاجت و اظهار عجز ایله بلکه توکل و قناعتی یشه ایله
تکه کلام شریفده بیورر (من اسم شرط) بتوکل تفعل بایندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب
فعل شرط (علی الله جار و مجرور فعل شرطه متعلقدر) فهو فاجواب شرطه داخلدر (هو ضمیر
مر فوع منفصل محلا مر فوع مبتدا) حسب لفظا مر فوع خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب
شرط (حسب حالک قحی سبک سکونیه اسماء افعاله در کافی معناسنه (محصول ترکیب)
قاضی بیورر که حضرت خدائک مقرر بلری دریش سیرتلی اغنیادر و اغنیاهم تلو درویشلردر
(حاصلی خدائک مقبوللری ایکی طائفه در یریمی صورتنا غنی و سیرتا درویش اولاندر) و یریمی
صورتنا درویش و سیرت و همتده غنی اولاندر (اغنیایک اولور غنی اولدر که غم درویشانی یشه
(یعنی انلرک رعایتله مقید اوله) و درویشلرک ایی کی اولدر که اغنیایک آستیننی ابرام و الحاح ایله
طوبعده یعنی انلردن برنسنه دیله (و یا اغنیایی کایا ترک ایلیوب انلره عرض حاجت و اظهار
فقر ایله) (تکه خدا بیورر هر کیمسه که خدایه توکل ایلیه الله تعالی اکا کافیدر غیره
اجتناب ایدرمز) بس روی عتاب ازمن بدرویش کرد و گفت ای که کفتی توانکران مشغول
منه ای اند و مست ملاهی نعم طائفه چنین که کفتی همدند قاصر همت و کافر نعمت بیزند و بنهند
و بخورند و ند هندا اگر مثل باران نبارد و باجهان طوفان برارد باعتماد مکنش خویش از سخت
درویش نرسند و از خدای تعالی نترسند و گویند) پس اندن سکره دیمکدر (روی عتاب لامیه در
مجازا) بدرویش باحرف صله (ای که تقدیری ای انکه در حذف و ایصال واقع اولدی) مشغول
مناهی اسم فاعلک مفعولاه اضافتیدر (مست ملاهی لامیه مناهی شریعت نهی ایله یکی اموردر
(بعض نسخده مناهی برینه نباهی واقعدر باطل و فاسد ایشلر معناسنه) و ملاهی لهو و
جمعیدر بازی دیمکدر یعنی او یون (غم نونک و عینک فتحه زایله حرف تصدیقدر) طائفه
باحرف وحدت و همزه حرف توسل (وحدت ایچوندر دین غلط سوبلدی) قاصر همت (و کافر
نعمت وصف ترکیبیدر اضافتینر نیچو زاید نلر قاصر همتلر ایش (بپرد فعل مضارع جمع
غائب ایلدنر یعنی مالی) بنهندینه مذکور کبی قورلر یعنی صقللر دیمکدر (بخورند فعل
تفی استقبال جمع غائب یرلر دیمکدر بعض نسخده ده بابله دو شمش بخورند کندیلری برلر
معناسنه (نهندن سابق کبی و یرمز) یعنی خیرانه صرف ایلرلر دیمکدر (مثل مثلاً معناسنه در
(نیارد فعل تفی مستقبل مفرد غائب یغیه دیمکدر) جهان براردك مقدم مفعولی در (طوفان
هندا برارد خبری) (طوفان چوق بغور و چوق صوکه قبله دق بر قومیه) برارد فعل مضارع
مفرد غائب احاطه ایله (یعنی قبله) باحرف مصاحبت (اعتماد مصدر در افصال بایندن

در صفت
در این سبب علی
و شعی

طوائف و سوبیکمک (مکنش قدرت معناسنه مصدر در) ایکن ثلاثین مستعمل دکلدر
(خویش و اور سوبله کندی دیمکدر) (اعتماد مکنش مصدرک مفعولاه اضافتیدر) (و خویشه
اضافت لامیه) محنت درویش لامیه در (نرسد فعل تفی استقبال جمع غائب صورمز
(نرسندره بویله در قورقزلر (محصول ترکیب) پس عتاب یوزینی بندن درویشه
ایلدی بوسوز اول معنایه اشارت ایدر که قاضی شجعی اغنیایی مطاقا درویشن اوزرینه
ترجیح ایلدیکنه یعنی ایلدیکینر تخطئه ایلیش اوله فتد بر یعنی قاضی کلام عتاب آیرینی بندن
درویشه صرف ایلدی و بدی ای شول کیمسه که دبدک اغنیاهم مشغول مناهیلردر و مست ملاهی
یعنی اهو و واجب مستلیدر کرچک بولردن بر طائفه دبدیکک کیدر قاصر همت و کافر نعمت یعنی
همسز و کفران نعمت درلر مالی ایلدنر و خزیننه لرینه قورلر و یرمز و خیرانه صرف ایلیوب
کیمسه به یرمز و یا کندیلری یرمز اما کیمسه به یرمز اگر مثلاً باران یغیوب عالم طاق اولورسه
و سر بسر جهانی طوفان قبلرسه کندیلرک قدر نلرینه اعتمادله در ویشک محنت و عذابندن
صورمز و خدا دن قورقزلر و دیرلر (بیت) کرا زیدی دیگری شد هلاک * مر ا هست
بطراز طوفان چه بلك نیستی باحرف مصدر (دیگری باحرف وحدت) (مر ا بنم دیمکدر) (را حرف
نحوه مصدر) (بطبائک فحله قاز معناسنه در اصلده مشدددر لیکن عجم تخفیف ایدر) (را حرف
تخصیص) (و یا ادات مفعول قازک و قازه دیمکدر) (بلك بای عربیله ایتمک و قایم دیمکدر که
عربجه مبالات دیرلر) (محصول بیت) مذکور اغنیادر که اگر بوفلقدن بر غیر کیمسه هلاک اولدیه
بنم وارد قازک طوفانده نه بای و اردن زرا غرق اولمز یعنی کندیلرک مالی و منالنه اعتماد ایلیوب
بویله دیرلر اما قرا جانبنه نظر و التفاتلری یوق (بیت) و را کات، نیاقانی هواد جهاه * لم یلتفتن
الی من غاص فی الکشب) و اوحرف رب در تقدیری رب نساء را کات در را کات را کیمه جمعیدر
اسم فاعل جمع مؤنثدر و موصوفه اعتماد ایلدیکینر عمل ایشلدر (نیاق ناقه ک جمعیدر دیشی دوزله
دیرلر لفظا منصوب مفعولیدر را کاتک (فی هواد جهاه جار و مجرور جمله ظرفیه حالدر نیاق دن که
مفعول را کات در) (هوادج هوادجک جمعیدر بزوع محفه در که دوه ک اوزرینه برینی اورلر
الحقیق اوستی اورنلی اولور عورتلر مخصوصدر ارلر ایچنده او تورمز مکه خلایق عرفانه چیه قد قزلی
و کندیلری هوادجله چیه قازحج ایلیلر بلور ضمیر مؤنث را کات ره راجعدر ایکی فصیح لغتک بریمی
اوزره یعنی هوادجها و هوادجها جهن لغتد النساء فعلت و فعلن کبی نهایی بونده ها اولور الحقیق
ضرورت وزن ایچون (لم یلتفتن فعل جحد مطلق جمع مؤنث غایبه التفات ایلدیلر دیمکدر
جواب رب در) (الی من غاص الی حرف جر فعل جحد متعلق (من محلا مجرور اسم موصول (خاص
فعل ماضی مفرد مذکر غائب اجوف وادی طالدی دیمکدر غوصدن مشغولدر اکثر صویه طالمده
استعمال ایدر لغواص بوندندر (فی الکشب فی خاص به متعلقدر) کشب کافک و نا، مثلاً کضمیلر
که بیک جمعیدر سر سر سرلرک جمعی اولد یغی کبی قورمک چرقلغنه دیرلر (محصول بیت) ناقه در را ک
چوق نسا اول ناقه لر انلرک هوادجلی التده اولد قزلی حالده اول نساء التفات ایلدیلر قوملره
طالبان بیکه به یعنی دوه لره بنن خاتونلر حاصلی دوه اوزره هوادجله را کب اولان خاتونلر
قومه بتایا کیدن پیاده لره التفات ایلدیلر دیمکدر بوییت ماقبانی توضیح و تنویر طریقله کلمشدر
(بیت) دونان چو کلیم خویش بیرون بردند * کویند چه غم کر همه عالم مردند) دونان جمع دوندن
الف و نون ادات جمعدر (چو حرف تعلیل) (کلیم خویش لامیه) (و بردندك مفعول اول) (و بیرون
نایبسی) (کویند جواب تعلیلدر) (محصول بیت) الحفلر چونکه کندی کلیمنی صودن قور دیلر
یعنی محنت و بلای دنیادن خلاص بولدیلر دیرلر نه غم اگر جمیع عالم اولدیه حاصلی همان

یعنی او بشک شکست حالت مصالحه داده عاقل و سوزگ ختمی و نامی بوابی بنده اولدی (قطعه)
 مکن ز کردش کیتی شکایت ای درویش * که تیره بختی اگر هم برین نسق مردی کردش کیتی
 لامیه در (کردش مصدر در دوشش معنایه) (کردیدندن کاف عجمک فحمله) (و کیتی کاف
 عجمک کسر بله جهان دیمکدر) (که حرف تعلیل) (تیره بخت وصف ترکیبدر سبب بخت معنایه
 (و یا ضمیر خطاب) (نسق نونک و سینک فحله لایله اسلوب و طریق معنایه) (هم بوده تحسین
 لفظ و تکمیل وزن ایچون کلمه در) (مع معنایه در دین معلومدر که نه همک معنایه بلورمش نه
 مع نک) (مردی فعل ماضی مفرد مخاطبدر مردیدن) (محصول بیت) (جهان کردشدن یعنی دوششدن
 شکایت ایله ای درویش ز براسید بخشنینا کر بواسلوب و طریق اوزره اولورسک یعنی درویشک
 توکل و قناعتدر و تسلیم و رضا در ویشه شکایت لایق دکل ز بر شکایت بد بختقدردر) (توانکرا
 چودل و دست کامرانت هست * بخور بخش که دنیا و آخرت بردی) (توانکرا الف حرف فاعل
 چو حرف تعلیل) (دل کوکل) (دست کامران بیانیه) (بخور فعل امر مفرد مخاطب) (بخش ده بویه در
 بخشیدن) (که حرف تعلیل) (بردی فعل ماضی مفرد مخاطبدر بردیدن ایلدک دیمکدر
 (محصول بیت) ای توانکر چونکه مراد سورچی الک و کوکلک وارد در یعنی چونکه خدا سکا
 مرادک و یردی بی و بغشله ز بر ا هم دنیا و هم آخرت کنوردک یعنی دنیا و آخرت سنک اولدی
 حاصلی یکلده دنیا و بغشله آخرت سنک اولدی یعنی یوب و بر مکله دنیا و آخرت مالک اولدک
 * باب هشتم در ادب صحبت * باب هشتم بیانیه (آداب ادب که بعدر خبری خو یلرک اجتماعنه
 درلر ادب شول کشی به دیرلر که خبری خو یلرلر انده جمع اوله) (صحبه اضافتی لامیه) (حکمت)
 مال از بهر اسایش عمر ست نه عمر از بهر کرد کردن مال عاقلی را برسدند نیکبخت
 کست و بد بخت که کست نیکبخت آنکه خورد و کشت و بد بخت آنکه مرد و هشت) (مال
 سکون لامیه مبتدا و ما بعدی خبری) (بهر اسایش عمر لامیه در) (اسایش دیکدنش معنایه اسم
 مصدر در اسایشیدن) (بهر کرد کردن مال لامیه در) (کرد کردن کاف عجمک کسر بله و عربک
 فحمله جمع ایلک دیمکدر) (عاقلی یا حرف وحدت) (و حرف مفعول) (نیکبخت وصف ترکیبدر
 ابو بختلو معنایه بد بخت برامز بختلو معنایه در) (که تقدیری کبست در) (کشت کاف عربک
 کسر بله و سکون شبهه فعل ماضی مفرد غائبدر ا کدی معنایه) (و هشت هانک کسری
 و شبک سکونیه فعل ماضی مفرد غائبدر قودی یعنی ترک ایلدی دیمکدر) (کشت کشتن دن و هشت
 هشتن دن مشتقددر) (محصول ترکیب) (مال عمرک آسایش و حضوری ایچوندر عمر مال جمع ایلک ایچون
 دکلدر) (بر عاقله صهر دیرلر که ابو بختلی کیمدر و برامز بختلی کیم دیدی ابو بختلی اولدر کیم ا کدی
 ویدی) (ا کدی دیمکدن مراد آخرت ایچون بدل ایلدی) (الدنیا مزرعه الاخرة) (اعتبار یله
 (و بد بخت اولدر کیم اولدی و قودی) (یعنی ورثه و حساده ترک ایلدی و کتدی) (و بد بخت که برینه
 چیست بازان احوال سجده ن غافل ایش) (بیت) (مکن نماز بران هیچکس که هیچ نکرد
 * که عمر در سر تحصیل مال کرد و نخورد) (مکن نماز نماز قیام دیمکدر) (هیچکس سقوله و دنی
 معنایه) (که حرف رابط صفت) (هیچ نکرد یعنی برخیر و فائده لی ایش ایشلادی) (حاصلی
 حقه لایق عمل ایلدی) (که حرف تعلیل) (عمر کردک مفعول اول و مقدر صرف ثانیسی) (در حرف
 ظرف) (سر تحصیل لامیه ماله اضافت مصدرک مفعول در) (محصول بیت) (اولدیکندن صکره
 نماز قیام اول سقوله و ناکسک اوزرنده که خدایه لایق عمل ایشلادی) (حاصلی آخرت بولنه
 برخیر ایلدی) (ز بر عمر بخیر تحصیل مال سودا سنده صرف و تلف ایلدی و بیدی) (یعنی نه کندی
 یردی نه خدا ایچون یردی) (پند) (حضرت موسی علیه السلام فارون را نصیحت

رد سروری

رد سروری و صهی

کرد که (احسن کما احسن الله الیک) نشنید و عاقبتش شنیدی) (فارون را) (ارادات مفعول که حرف
 بیان احسن فعل امر مفرد مذکر مخاطب در افعال بایندن احسان ایلد دیمکدر) (کاف
 حرف تشبیه) (و ما حرف مصدر) (احسن فعل ماضی مفرد مذکر غائب) (الله فاعلی) (الیک
 جار و مجرور فعل ماضی به متعلقدر) (نشنید فعل انی ماضی مفرد غائب فاعلی فاروندر ایشتری
 یعنی پندنی دکلدی و قبول ایلدی دیمکدر) (عاقبتش ضمیر فارونه راجعدر) (شنیدی فعل
 ماضی مفرد مخاطب عاقبت نیجه اولدیغن ایشتنک دیمکدر) (محصول ترکیب) (موسی پیغمبر
 علیه السلام فارونه نصیحت ایلدی که خدایک قولارینه احسان ایلد یعنی مالیدن زکات
 و صدقه اعطا ایلد تنکه الله تعالی سکا احسان و اعطا ایلدی) (فارون موسایک پندنی دیکلدی
 (یعنی قبول ایلدی عاقبت نیجه اولدیغن مفصل ایشتنک باب اولده) (قطعه) (ان کس که بدینار
 و درم خیریند وخت * سر عاقبت اندر سر دینار و درم کرد) (معلوم اوله که بعض مقامده
 ان که نک تقدیری ان کس که ایدرلک بوندن معلوم اولسون اول نقد بر) (بدینار و درم یا حرف
 مصاحبت) (نند وخت فعل انی ماضی مفرد غائب قرانمیدی) (یعنی کسب ایلدی) (یا هرزه دن
 منقلبدر تنکه مفصل بیانی کچمشدر) (خیر مفعول صریحی) (و بدینار غیر صریحی) (سر کردک
 مفعول اول صریحی) (وتلف و یا صرف مقدر ثانیسی) (واندر سر مفعول فیهی) (اولکی سر باش
 معنایه در و ایکجهی سودا معنایه در) (محصول بیت) (اول کیمسه که دینار و درم سببیه
 خیر کسب ایلدی) (یعنی مائی خیراته صرف ایلدی باشی عاقبت دینار و درم سودا سنده تلف
 ایلدی) (یعنی اول سودا ایلد فوت اولدی فارون کبی) (خواهی متمتع شوی از نعمت دنیا * با خانی
 کرم کن که خدایا تو کرم کرد) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب در معنای شرطی متضمن
 دیرلرک دیمکدر) (متمتع اسم فاعلدر تفعیل بایندن فائده مند و بهره مند دیمکدر) (بعض نسخده
 (خواهی که متمتع شوی و اقدر تفعیل بایندن اسم مفعول) (لیکن معنی بر در) (شوی فعل مضارع
 مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) (یا حرف صله) (که حرف تعلیل) (خدایمبتدا) (و کرد خبری) (و کرم
 مفعول صریحی) (و با تو غیر صریحی) (و یا حرف صله) (محصول بیت) (دیرلرک که دنیا نعمتند
 فائده مند و بهره مند اوله سین خدایک خلقته کرم ایلدیه) (چونکه خدا سکا کرم ایلدی) (عرب
 کو بد) (جد و لا عن فان الفائده الیک عاقله) (جد چیمک ضمیمه فعل امر مفرد مذکر مخاطب در
 جاد یچود دن یعنی نصر بایک اجوف و او یسندن قل کبی قال بقول دن جو مردلک ایلد دیمکدر
 (ولا عن فعل نهی مفرد مذکر مخاطب منت ایلدیه) (یعنی ایلک ایلدیک کیمسه به منت ایلدیه
 (فان الفائده) (یا حرف تعلیل نهی در ز بر تحقیق انک فائده سی دیمکدر) (الیک جار و مجرور عاقله
 متعلقدر) (محصول ترکیب) (عرب در جو مردلک ایلدیه و منت قومه جو مردلک ایلدیک کیمسه اوزرینه
 ز بر ایلدیکک جو مردلک فائده سی یشه سکا عاقلدر) (یعنی فائده سی سکا دوزر) (تنکه شیخ
 شرح ایدوب بیورر) (یعنی بخش و عطاده و منت منه که فائده آن بتو بازمی کرد) (محصول ترکیب)
 یعنی بخشش ایلد و عطا و یر یعنی احسان ایلد و منت قومه (ز بر فائده سی پنه سکا دوزر) (حاصلی
 فائده سی سکا دوزر و یرد بیککه دکلدر) (قطعه) (درخت کرم هر یکچیمک * رد * گذشت از فلان
 شاخ و بالای او) (درخت کرم بیانیه) (بخ کرد بخ کو کدر با عریینک کسر یله کوک ایلدی) (یعنی
 کوک صالیدی دیمکدر) (درخت مبتدا) (و کرد خبری) (و بخ مفعول صریحی) (و هر یکچیمک مفعول فیهی
 (گذشت فعل ماضی مفرد غائب یکدی دیمکدر) (یعنی تجاوز ایلدی) (از فلک مفعول غیر صریحی
 (شاخ دال و بدنی معنایه در) (بالا بوی دیمکدر) (اویه اضافت لامیه در) (محصول بیت)
 کرم درختی هر برده که کوک صالیدی) (یعنی مستحکم اولدی) (یعنی نه برده که ثابت وقام اولوب

مطلب

راشدی انت بوی و دال و بد غی فلکدن یکدی حاصلی توانی عرش اعلایه واصل اولدی
(کرامت واری کز و بر خوری * بمنت منه اوه بر پای او) امیدوارم بدی دیکدر زیر و ارنسبت
معناسنی افاده ایدر میده تشدید ضربه رت وزن ایچوندر (و یا ضمیر خطاب) کز و تقدیری که
ازودر (که حرف بیان) و او ضمیری درخت کرده راجعدر (بر بونده حاصل و میده معناسنه در
(خوری فعل مضارع مفرد مخاطب در بیه سین دیکدر) بمنت با حرف مصاحبت (منه فعل نهی
مفرد مخاطب نهیدندن) نوک قحی و کسر یله نهادندن اخذ ایدنر یلمز را یش (اره دستدر
تشدید ضرورت وزن ایچوندر (بر حرف استعلا) پای اولامیه ضمیمه درخت راجعدر (اره منهک
مفعول صریحی و بر پای و بمنت غیر صریحی (محصول بیت) اگر امید یی ایسک که مذکور
درختدن میده و حاصل بیه سین منته دینه دستره قومه یعنی ایلدیکل کرمی منت ایلکله
ضایع ایلد حاصلی ایلدیکل احسانی من و اذ ایلد ابطال ایلد (کمال الله تعالی و لا تبطلوا صدقاتکم
بالمی و الاذی) اره دن مراد منت در که احسان و کرمک توانی ابطال ایدر بعض نسخده امیدواری
بر بنده و اوله امیدواری و شمش دالله لیکن معانر متعارفدر (قطعه) شکر خدای کن که
موفق شدی بخیر * زانعام و فضل انه معطل گذاشت) شکر خدای مصدرک مفعولنه اضافتی در
(که حرف تعابیل) موفق اسم مفعولدر تفهیل یا ندن توفیق و هدایت و بر لاش معناسنه (شدی
فعل ماضی مفرد مخاطب اولدک دیکدر) بخیر با حرف مصاحبت و یا حرف صله خیر ایلد
و یا خیره دیکدر (انعام و فضل او لامیدر) نه حرف نفی معناده گذاشته مقیددر نکذشت
تقدیرنه (محصول بیت) خدایه شکر ایلد که خیر ایلد موفق اولدک و یا خیره توفیق و هدایت بولدک
خدای تعالی کنیدی انعام و فضاندن سنی مطلق قومدی (یعنی اطف و احساندن سنی معطل
ترک ایلدی) منت منه که خدمت سلطان همی کنی * منت شناس زر که بخندمت بداشت
(که حرف بیان) خدمت سلطان مصدرک مفعولنه اضافتی در شناس فعل امر مفرد مخاطب
(از و ضمیری سلطانه راجعدر) که حرف بیان (بخندمت با حرف ظرف) تقدیری بخندمتش در
(محصول بیت) منت قومه که پادشاهه خدمت ایدرم دیو (یعنی پادشاهه بن سکا خدمت
ایدنر دیو منت ایلد بلکه پادشاهدن منت بیلکه سنی خدمت شده طومدی یعنی سنی خدمتکار
ایدنر بکنی اندن منت بیل سنی خدمتکار ایدنر غمسه نیجه ایدر دک (حکمت) دو کس رنج
یهوده بردند و سعی بی فائده کردند یکی آن که اندوخت و نخورد دیکران که آموخت و نکرد
رنج یهوده بیانیسه (سعی بی فائده بوبله در) اندوخت تقدیری مال اندوخت در
(آموخت تقدیری علم آموخت در) نکرد تقدیری عمل نکرد در (محصول ترکیب) ایکی کیمسه
باطل وزائد رنج و زجت ایلدیلر (یعنی یوق پره امک چکدیلر و فائده سزیره سعی و کوشش
ایلدیلر) بریسی اولدر که مالی قراندی و یددی (و بریسی اولدر که علم او کردی و مقضای
عقله عمل ایلدی) مشوی) علم چندان که بیشتر خوانی * چون عمل در تونست نادانی) علم
خوانیک مقدم مفعولی (محصول بیت) علمی تقدیر که زیاده رک اقوسک چونکه سنده
عمل بوقدر نادان سین یعنی جاهل سین (نه محقق بودنه دانشمند * چار پای برو کتابی چند)
محقق تفهیل یا ندن اسم فاعلدر مسائل دلائل ایلد اثبات ایدنه دیول (حرف نفی معناده فعله
مقیددر نبود تقدیرنه) چار پادرت ابقی حیوان نبودک فاعلدر و یا حرف وحدت (برو کتابی
یا حرف وحدت جمله ظرفیه صفت چار پادر) چند نیجه دیکدر (محصول بیت) محقق اولماز
دانشمده اولماز بر حیوان که اوزرنده بر نیجه کتاب اوله یعنی اوستنده بر نیجه کتاب اولان چار پای
نه محقق اولورنه دانشمند یعنی علیمه عال اولمان کیمسه بر نیجه کتابی یو کلتمش حیواندر تنکه

رد این سید علی
و سروری

کلام خداده واقعدر (کشتل الحار بحمل اسفارا) اسفار سفرک جمیدر کتاب معناسنه (ان نهی
مغیر راجحه علم و خبر * که برو هر مست و یاد فتر) نهی مغیر و وصف ترکیبدر عقل سز دیکدر
ناده قح و کسر جاردر (را ادات تخصیص) که حرف بیان (هیرم هانک کسری و زانک ضمیمه اردون
معناسنه در) دفتر دن مراد کتابدر بونی قافیه ضرورتی ایچون اختیار ایلدی (محصول بیت) اول
یعنی سزک یعنی عقل سزانه علم و خبری وار یعنی علمی و خبری یوقدر که اوزرنده اودونمیدر
یوقسه د فتر (حاصلی بر یوقدر چکر اما بیلر که یوکی ندر) حکمت) علم از بهر دین
پوردنست نه از بهر دنیا خوردن (محصول ترکیب) علم دینی تربیت و تقویت ایچوندر نیاییک
ایچون دکدر (یعنی تحصیل دنیا ایچون و وسیله جاه ایچون دکدر علم) بیت) هر کده رهبر
و علم وزهد فروخت * خرمنی کرد کرد و پالک بسوخت) خرمنی با حرف وحدت کرد کرد جمع
ایلدی دیکدر پالک بسوخت یا فدی * هیچ نسنه قومدی دیکدر رالرنده بوسته ملدر (محصول بیت)
هر کیمسه که خلق عالمه رهبر و علم وزهد صاندی (یعنی یونلری وسیله تحصیل مال و جاه ایلدی
بر خرمن جمع ایلدی و پالک یا فدی * هیچ نسنه قومدی یعنی آخته باعث مغفرت اولماز فائده سی
همان دنیا به در انجی (حکمت) عالم ناپهیر * کار کور بست مشعله دار یهدی و لا یهدی *
عالم ناپهیر کا * سیاهدر) کار کاف عجله ادات فاعلدر جی معناسنه (عالم مبتدا) کور بست
خبری (یا حرف وحدت) مشعله دار و وصف ترکیبدر (داریدن مشعله طومدی دیکدر) یهدی
فعل مضارع مفرد مذکر غایبدر ضرب بابک ناقص یا یشدن ناسد بول کوستر (یعنی مطلوبه
واصل اوله جق طریق کوستر) لا یهدی فعل نفی مستقبل مفرد مذکر غایبدر افعال بابک ناقص
یا یشدن مهندی اولماز (یعنی هدایت بولاز) (محصول ترکیب) رهبر ایلایچی عالم یعنی رهبر سنر
اهل علم مشعله دار بر کوردن (یعنی کارکر) (زیرا اول مشعله ایلد خلقه بول کوستر اما کند ی
انکه بول کورن) حاصلی عالم غیر عاملدن بر کیمسه علم کسب ایدوب عمل ایلدسه مهندی اولور
واعظ غیر متعظ دنده بوبله ناصح غیر متصح دنده (بیت) بی فائده هر که عمر در باخت *
چیز یی نخریدنر بپنداخت) عمر در باخت مقدم مفعولدر (چیز یی با حرف وحدت
زر بپنداخت مقدم مفعولدر) (محصول بیت) هر کیمسه که فائده سزیره عمرین او بناتدی
یعنی عبت پره صرف ایدوب ضایع ایلدی شول کیمسه به بکر که هیچ بر نسنه المدی و الحقه و التوتی
بیانه آندی یعنی نسنه صانون المدی و الحقه سنی طاغندی و تلف ایلدی (حکمت) ملک از خرد مندان
جال * کیدر و دین از رهبر کاران کال باید پادشاهان بنصیحت خرد مندان محتاج زند که
خرد مندان بتقرب پادشاهان) ملکدن مراد ملکندر (دین دن مراد دین اسلامدر) کال باید
فعل مضارع مفرد غایبدر بایدندن بافتن دن دین خطا ایلش با نمرده واقع اولان متونده کال
باید و شمش اگر چه که قیاس مقدر کرد اولوق ایدی پس یادی بازانه اعتراض بی تقریدر محتاج زند
زادات تفصیل (و که من تفصیل معناسنه در) (محصول ترکیب) ملک عقلادن جال طونار یعنی
شول ملک که نده عقل اوله کوزل اولور زیر عقل زینت عالمدر دین اسلام دخی رهبر کارلردن
کمال بولور یعنی دین اسلام اهل زهد و تقوا دن کال بولور زیر هر ایشلری شرعی اولور
پادشاهلر عقلانک نصیحت محتاجر قلدر عقل پادشاهلرک تقرینه ایلد یعنی عقل اولقدر
سلاطینک تقرینه محتاجر کلدر که سلاطین انلرک نصیحت محتاجلدر (قطعه) پندم اکر
بشنوی ای پادشاه * در همه دفتر به ازین پند نیست) پندم بعض نسخده پندی واقعدر
یاه وحدتله اما پند میسر و یاسر یا نمرده موجود اولان متونده یوقدر پس میلی نسخه بی
اختیار ایدنه اعتراض قلت بقعدن کار (دفتر دن مراد کتابدر) (محصول بیت) ای

رد این سید علی
و سروری

رد سروری

باد شاه اگر بنم بند می ایشید رسک جیع کابلرد ه بوندن ابو پند یوقدر اول پند بیت ناید ر
(جز بنم د مند مفر ماعن * کرچه عمل صکار خرد مند نیست) بخرد مند (با حرف صله
(مفر ما فعل نهی مفرد مخاطبدر) فرمایندن فرمودندن دین خطا ایلش (موصول بیت)
ای پادشاه عاقلدن غیر به عمل بیورمه اگرچه عمل عاقل ایشی دکل یعنی سن عملکی عاقلدن
غیری به ویرمه اگرچه که عاقل اولان عمل قبول ایلز (حکمت) سه چیز باید ارنساند مال
بی تجارت و علم بی بحث و ملک بی سیاست رحم آوردن بر بدان ستمت بریکان و عفو کردن از ظالمان
جو رست بر درویشان (موصول ترکیب) او ج نسته ثابت و پایدار قالماز (برسی تجارت مزم مال) یعنی
مال که انکله تجارت اولنجه یاب یاب خرج نور کیدر و مذا کره سز علمده فراموش او اور کیدر
و سیاست سز ملک و سلطنت دخی پایدار قالماز ز برابوسیده ظله طغیان ایدوب مملکت الدن کیدر
(تکه سینی کندی بیان ایدوب بیورر بر امر زه رحم کتور ملک) یعنی ترجم ایلک ایوره ظلمدر
(وظالمردن ظلمی عفوایک در ویشله یعنی فقرایه جور و جفادر پس ظلمه سلطنت قائم
اولماز (ز بر امر زه ایوره) وظالمردن فقرایه جفا ایدر پس بددعا به سبب او اور که سلطنت انکله ثابت
و پایدار اولماز (بیت) خبث را چه تهد کنی و بنوازی * بدوات تو کنه می کنده با بسیاری
خبث مر دار دیمکدر (و را ادات مفعول تعهد تفعل باندن مصدر در تحفظ رعایت معناسنه در
(بنوازی با تا کیدایله فعل مضارع مفرد مخاطب او خشیاه سین دیمکدر) بدوات با حرف ظرف
و با حرف مصاحبت توبه اضافت لامیه در (کنه می کنه مفعول صریحی) و انبازی غیر صریحی
با حرف مصاحبت (انباز و تغه دیرل شریک معناسنه) و با حرف مصدر (موصول بیت) خبثی
چونکه رعایت و حمایت ایلوب او خشیاه سین سنک د و انکده و یا دواتکله اوزنقغه کلاه
ایلر (یعنی سن اکار رعایت ایلدک سبیله ظله رضا ویرمکدر) پس ظلمده انکله شریک
او اور سین (حکمت) بدوستی پادشاهان اعتد تئوان کرد و بر او ز خوش کود کان غره نباید
بود که آن بخبالی متبدل شود و این بخوابی متغیر گردد (بر حرف استعمال) دوستی با حرف
مصدر اضافت ایچون مکسور اوقنور و اضافت لامیه در (تئوان کردک) بدوستی مفعول
غیر صریحی (و اعتماد صریحی) آواز خوش کرد کان یسانه و لامیه در (کودک ایکی کاف عریدر
و او ایکیسی مضموم و دال مفتوح او غلجیق دیمکدر) الف و نون ادات جمع در (غره غینک
کسریله در لغت) اما عجم فتح غینله اوقور (غره نبایدک مفعول صریحی) و بر آواز غیر صریحی
(کرد و بود مصدر معناسنه در) که حرف تعلیل (ان اسم اشارت در دوستی به) با حرف مصاحبت
(خیال بونده ظن و وهم معناسنه در) (ان اسم اشارت در آوازه) با حرف سبب (خواب بونده
دوش دیمکدر مراد احتلام در) (موصول ترکیب) پادشاهلرک دوستلغه اعتماد ایلک اولماز
و او غلجیقلرک کوزل آوازه مفرور و لمانق کرک (ز بر پادشاهلرک دوستلغی برخیا ایله متبدل
اولور یعنی رسو، ظله دوستلغی بوزار و اطفالک آوازی احتلام سبیله متغیر اولور) (بیت)
معشوق هزار دوست رادل ندهی * ورمی دهی آن دل بجدایی نهی) معشوق هزار دوست
یسانه (هزار دوست وصف ترکیب در بیک دوستی) یعنی بیک عاشقی (و را ادات مفعول) ندهی
نونک فتحی و دالک فتحی و کسریله و هانک کسریله فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب
و یرمه سین دیمکدر (معشوق مفعول اولی و دل نایسی) و روا کردن مخفف در (تکه کرانه ذکر
اولدی) میدهی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط در (بجدایی با حرف صله) و با حرف
مصدر (نهی با حرف استقبال) نهی نونک فتحی و کسریله و هانک کسریله فعل مضارع
مفرد مخاطب توباسین دیمکدر جواب شرط در (آن دل مفعول صریحی و بجدایی غیر صریحی

(موصول بیت) بیک دوستی معشوقه کوکل و یرمه سین (یعنی اکا عاشق اولیاسین واکر اکا کوکل
و یروب عاشق اولور رسک اول کوکلی فراقه قورسین) (یعنی وصال بمسر ایلوب فراق چکر) (جدایی ده
یای اول اشباعدر دین فاسد سویش که یاه اصلیه در) (نهی نونک فتحی کسریله تخصیص
ایلین بی وجه ایلش ایکی مصراعک آخرنده بالی کسره نك اشباعدن حاصلدر دین خطا
ایلش (حکمت) هرا سیری که داری باد و ست در میان منه چه دانی که وقتی دشمن کرد د
وهر کنیدی که توانی بدشمن مرسان باشد که وقتی دوست کردد رازی که خواهی نهان ماند با کسی
در میان منه اگر چه معتقد بود که هیچکس بر سر نواز تو مستحق تر نباشد) سیری یا حرف
وحدت (که حرف رابط صفت) با حرف مصاحبت دوستله دیمکدر (در میان) در حرف صله
(منه قومه دوستله اوره به قومه) یعنی دوسته افشا ایله (وقتی یا حرف وحدت) (کزند کاف
عجمک ضمی و زانک فتحی و نونک سکونیه ضرر معناسنه در) (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط
صفت توانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (توانیدن قادر سین دیمکدر) (بدشمن) با حرف صله
(مرسان فعل نهی مفرد مخاطب ایرشدرمه دیمکدر) (الف و نون ادات تعدیه در) (باشد که اوله
که یعنی جائز که دیمکدر) (وقتی یا حرف وحدت) (رازی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت
(خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دیمکدر) (نهان کرنی) (ماند فعل مضارع مفرد
غائب قاله دیمکدر) (معتقد اسم مفعولدر افعال باندن ایناند یغک کیمسه) (که حرف تعلیل
(مشفق افعال باندن اسم فاعلدر محبتی و شفقتی معناسنه) (و را ادات تفضیلدر) (موصول ترکیب)
هر بر اول سرک که وارد یعنی هر بر سرک که واران دوستله اوره به قومه یعنی انکله اول سیری
سو یلشوب اکا افشا ایلنه یلور سین که بروقت دشمنک اوله یعنی ارا کره عداوت دوشه و خلقه
رازی افشا ایلنه وهر بر ضرر که قادر سین دوشمنکه ایرشدرمه جائز که بر زمان دوستک اوله
صکره و انانق لازم کلور بر راز که کرنی قالدغن دیلرسک کیمسه ایله ارایه قومه انی یعنی ایکیکن
اراسنه کنوروب آنی سو یلشوم حاصلی آنی کیمسه دیمه اگر چه ایناند یغک کیمسه ایدده زیرا
هیچ کیمسه سنک سیریکه سندن محبتلرک و شفقتلرک اولماز یعنی سن حفظ ایده منجه کنیدی
رازیکی غیر یلر هیچ حفظ ایاز زرا کیمسه کیمسه نك سیریند خزینه دار اولماز (قطعه)
خامشی به که ضمیر دل خویش * با کسی گفتن و گفتن که مکوی) خاموشی (و خوشی) (و خامشی
(و خشی یاه مصدر به ایله اسم اولو) (ضمیر بونده سر در) (له و خو بشه اضافت لامیه در) (با حرف
صله) (کسی) یا حرف وحدت (گفتن مصدر در سو یلک معناسنه ایکی برده بله) (که حرف
بیان) (مکوی فعل نهی مفرد مخاطب سو یله دیمکدر) (موصول بیت) ایسم اولوق بکر کنیدی
کوکک سیری بر کیمسه به دیمکدر و دیمک که کیمسه به سو یله یعنی بر کیمسه به رازی دیمکدر
و تنبیه ایلکدن که بورازی کیمسه افشا ایله دیو ایسم اولوب رازی کیمسه به دیمکدر
(ای سلیم آب ز سر چشمه بوند * که چه پرشد تئوان بستن جوی) سلیم بونده ساده دل معناسنه
(یعنی بون) آب بوندک مفعول صریحی (وز سر چشمه غیر صریحی) (سر چشمه رانک سکونیه
بکار باشی دیمکدر) (بوند فعل امر مفرد مخاطبدر بغله دیمکدر) (که حرف تعلیل) (پرشد
جوق اولدی دیمکدر) (یعنی چونکه ایرهق اوازی) (تئوان بستن بغلقی اولماز) (جوی ایرهق
(بستک مفعولی اضافتله اوقفده جائز) (پس مصدر مفعول مضاعف اولور) (بوتقد بر چه شدک
فاعلی آبه راجع ضمیر اولور) (پس جویده شد ایله بستن نزع ایلر بین معنای بیت و اصل اولماش
(موصول بیت) ای ساره دل آبی بکار باشند سد ایله زرا چونکه چوق اولوب ایرهق اولدی ایرهق
بغلقی اولماز قصه دن حصه بودر که سن سرک آبی سر چشمه دلکده بند ایدوب ایکی دوداغکدن

رد سروری
رد این سید علی
رد این سید علی

رد این سید علی

طاهره انی جعفره والاعمام طاهره اولور (بیت) سخنی در نههار نباید گفت * که بهر
 انجمن انشاید گفت (سخنی یا حرف وحدت) در حرف ظرف (نهان کرلی) گفت گفتن
 معنای در (ایکی برده بیله) (که حرف رابط صفت) انجمن در نك دیمکدر جمع معنای
 (محصول بیت) بر سوزی کرلیده دیمک کرکر که اول سوزی هر مجمله سو یلك لایق دکل یعنی
 بر کلام که هر مجمله انی آشکاره سو یلك لایق و جائز اولیه اول کلامی خفیه یعنی مخفی سو یلك
 کرکر (حکمت) دشمنی ضعیف که در طاعت آید و دوستی غلبه مقصود وی جزا نیست که
 دشمنی قوی کرد دو گفته اند بر دو تی دوستان اعمه نیست تا باقی دشمنان چه رسد هر که دشمن
 کو چک را حقیر شمارد بدان ماند که آتش اندک را مهمل ~~ص~~ ندارد) دشمنی یا حرف وحدت
 (ضعیف صفت دشمنی) بعضی نسخه ده دشمن ضعیف و اقعد اضافله (که حرف بیان و یا
 رابط صفت) در طاعت در حرف صله آید که دیمکدر (دوستی یا حرف وحدت) نماید
 کوسره دیمکدر نمایند (بوفقره بی ماقبانه عطف تفسیری حکمنده اعتبار ایدن ملاحظه سی
 بوغیش (مقصود وی لامیه وی دشمنه راجعدر) دشمنی یا حرف مصدر (کردد کاف بحکم
 فتحله فعل مضارع مفرد غائب کرد بدندن بونده اوله دیمکدر و عقلا دیمکدر در (بر حرف
 صله) دوستی دوستان یا حرف مصدر و اضافت لامیه در (تا ادات تعجب عجا معنای
 و بعضی دیدیلر که حرف تنبیه در آگاه اول غافل اوله معنای (با حرف صله) غلق فعل
 بایندن مصدر در بالتقنی معنای (چه رسد تقدیری چه اعتماد رسد در یعنی دشمنی غلقه
 نه اعتماد ابر بشور استقام انکاریدر یعنی اعتماد ابر شمن حاصلی اعتماد بوقدر دیمکدر (معنای
 دشمنی غلقه نه ابر بشور یعنی اعتبار بوقدر دین حق ادایی ایده ممش (هر که یعنی
 هر کس که) دشمن کو چک بیانیه (ورا ادات مفعول) شماردك مفعول اولی و حقیر ثانیه
 (شمارد فعل مضارع مفرد غائب شمار بدندن بونده صایه دیمکدر ایدن با حرف صله) و آن
 اشارتدر بر مقدره حاله وقصه وقضیه و غیر یلری (ماند فعل مضارع مفرد غائب را بایندن
 ز را مانستن مایندن وار و ماندن مایندن وار اولکیلری بکزمك معنای در (و نیلری قالمی
 وقومق معنای در فاحفظ پس بونده مانستن مشتقد در دینلر غلط سو یلنلر) که
 حرف بیان (آتش اندك بیانیه) ورا ادات مفعول (کذاردك مفعول اولی) و مهمل ثانیه
 (کذاردك کاف عجمك ضمیه ترك ایلیه یعنی اهل ایده) (محصول ترکیب) بر ضعیف دشمن که
 طاعت کاه یعنی سکا طبع اوله و دوستی کوسره الك مقصودی ایدن غیر نیست دکلدر الا
 دشمنك قوی و مستحکم اوله حاصلی دشمنی زیاده ایلک اچویندر سکا طبع اولوب محبت
 کوسره دیکر تا کیم فرصت وقتیده ایشین ایشلیه و عقلا دیمکدر در کیم دوستلرک دوستلغه
 اعتماد بوقدر یا دشمنلرک بالتقنی نه اعتماد ابر بشور یعنی اعمه بوقدر هر کیمکه کوچک دشمنی
 حقیر و ضعیف عدایلیه اکا بکزر که از اچق آتشی مهمل ترك ایده یعنی ضرر ندن قور قوب
 سو بندر مبه زرا بر قلمی بر شهری یقار (قطعه) امروز بکش که میتوان کشت * کانش
 چو بلند شد جهان سوخت) بکش فعل امر مفرد مخاطبدر آتشد سو بندرک معنای مستعددر
 و ذی روح اولنده قتل معنای پس بکش مفعول آتش اعتبار اولور سه سو بندر دیمکدر دشمن
 اعتبار اولور سه قتل ایلد دیمکدر (که حرف بیان) میتوان کشت کشتن تقدیرنه یعنی سو بندرک
 و یا قتل ایلک ممکندر دیمکدر (مضارع ثانی یکی وجهه بیله علت اولغه قابلدر زرا آتش دیمکدر
 بلند باده فتح و ضم جائزدر پس فتحی انکار ایدلر تبعلری بوغیش (جهان سوختك مقدم مفعولدر
 (محصول بیت) بو کون سو بندر و یا اولور که سو بندر مک و اوادرمکه ممکندر زرا چو نکه

رد سروری

رد دشمنی

مطلوبه
رد شرح جیعا

رد سروری و دشمنی

آتش حقیقی و با آتش دشمنی بلند اولدی یعنی چو غلدی و پیودی جهانی باقدی و فایه و بر دی
 حاصلی فرصت ال و بر شکی مضرک و ضارک ضرر نی دفع ایلک کرک زرا پیو یوب ارنقد نصکره
 عالمی فایه و بر (بعضی شراح مضارع ثانیه شد برینه شود اولسه بیت موزون و مستقیم
 اولوردی دیمش پس بوندن معلومدر که موزونی و ناموزونی تشخیص ایلر ایش باکستانه شرح
 یازمی نه زجت ایدی (سوخت فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی پیشنده مشترک مستعملدر
 بونده متعدیدر) پس چو لفظی ادات شرط اکلوب ماضی به مستقبل معنای و برنلر معنای
 شرطی اکلر ایش (مکذار که زه کند کازرا * دشمن چو بتیر میتوان دوخت) کان کندك
 مفعول اولی (وزه ثانیه و دشمن فاعلی وجهه مفعول مکذار در که فعل نهی مفرد مخاطبدر
 (زه یای کر بیتی زه کند کازرا یایه کر بش بکوره یعنی بایین قوره) بتیر تقدیری بتیر شد ر ضعیف
 راجعدر (دوختك دشمن مقدم مفعولدر حاصلی متنازع فیه در) و بتیر مفعول غیر مریحدر
 و بواغرایه منکر اولوب دشمنك مابعدی صفتدر دین معنی جائیلده اشنالغی بوغیش (دوخت
 فعل ماضی مفرد غائبدر دوختدن که مشترکدر در زیلر دیکمسیله برنسته بی میخلامق پیشنده
 بونده مراد میخلامقدر که ترکیبه بو معنایه مستعملدر مثلاً اوقبله میخلدی دیرلر (محصول بیت)
 قومه که دشمن بایینه کر بش بکوره یعنی بایین قوروب جنکه منتهی اوله چونکه آنی اوقبله میخلدی
 یعنی اوقه دیکوب هلاک ایلک ممکندر حاصلی دشمنه فرصت و امان و برمک کرک (پند)
 سخن در میان دو دشمن چنان کوی که اگر دوست شوند شرم زده نباشی) شرم زده وصف
 ترکیبی اقسامنددر (شرم زده نباشی شرم زده اولیه سین یعنی اوانامیه سین) (محصول ترکیب)
 ایکی دشمنك اراسته سوزی شویله شویله که اگر بری بریله دوست اولور لسه اوانامش اولیه سین
 یعنی نخل و شرمنده اولیه سین (منوی) میان دو کس جنک چون آشتست * سخن چین
 بد بخت هیرم کشنت) میان دو کس لامیه و ظرف مکان (و جنک میندا و ما بعدی خبری
 (آتش و کش عبارتدرینه سین و نابی املا ایلوب همزه مجتله اثبات ایدلر املا احوالندن
 آگاه دکلر ایش (چون ادات تشبیه) سخن چین وصف ترکیبدر (چینیدندن بحسب لغت
 سوزدو شریخی دیمکدر اما غماز مضاعفده مستعملدر) بد بخته اضافتی بیانیه در (هیرم کش
 وصف ترکیبدر کشیدندن اودون چکچی یعنی طاشچی (سخن چین میندا) و هیرم کش
 خبری (محصول بیت) ایکی کشینك اراسته جنک آتش کبیدر اما بد بخت غماز اول آتشك
 اودون طاشچیدر حاصلی جنک آتشی اوفلیجیدر (کشد این و آن خوش دکر باره دل *
 وی اندر میان کور بخت و خجل) این و آن کندك فاعلی (و دل مفعول اولی) و خوش ثانیه
 و دکر باره ظرف زمان (وی میندا) سخن چینه راجعدر (اندر میان ظرف مکان) (کور بخت
 وصف ترکیبدر بد بخت و مکدر الحال دیمکدر (شور بختده دیرلر خبر میندا در) (خجل شرمنده
 معنای در (محصول بیت) اول ایکی دشمن بر بریله کوکلرین خوش ایدرلر یعنی مصالحه ایدوب
 باریشلر اما سخن چین اورزاده حیث طالع و مکدر حال و شرمنده در همان غمازانی کندی به
 قالمی اچق (میان دوتن آتش افر و ختن * نه عقلست خود در میان سوختن) میان دوتن لامیه
 (وافروختك ظرف مکانی) و آتش مفعول افر و ختن بالکنددر معنای در (خود سوختك مقدم
 مفعولدر متعدی و لنجه اما لازم اولقده قابلدر تأمل در (و در میان ظرف مکانی) (محصول بیت)
 ایکی تنک یعنی کیمسه نك اراسته آتش عداوت بالکنددر معنای عقلدن دکلدر کندی اراده
 باقی بو بیت کانه که ماقبله نسبت مقام تعلیلده در یعنی ایکی کیمسه نك اراسته غمازانی ایلک کندی
 شرم و فساد آتشنه یا قوب یا ندر مقدرم کور ایسا نك اولنه قطعه برینه بیت یازان غلط یازمش

رد این سید علی

رد این سید علی
و سروری

رد سروری

رد شرح جیعا

رد سروری

(قطع) در سخن باد و ستان آهسته باش * نانداز دشمن خونخواره کوش) در حرف ظرف
(با حرف مصاحبت دوستی) دیکدر (آهسته یاب یاب یعنی قتی قتی سویه کپسه ایشتمسون (نا حرف
تعلیل (ندارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب) دشمن خونخواره بیانه و فاعل ندارد (خونخواره
وصف ترکیب در قان ایچی معناسنه (و هاء رسمی حرف تخصیص) (کوش کاف بحکم ضمیمه
قولاق دیکدر قولاق طوقدن دیکلمک مراد در ترکیب ده دیکله دیکلمک برده قولاق طوط دیرل
(محصول بیت) سوزده یعنی سوز سوزیده کده دوستی آهسته اول یعنی یک یک سویله تا کیم قان
ایچی دشمن قولاق طونوب دیکلمسون ز براسر یکم مطلع اولوب خلقه فاش ایدر (پیش دیوار آنچه
کوی هوش دار * تاباشد در پس دیوار کوش) پیش دیوار لامیه (هوش عقل و اوص معناسنه در
دارک مقدم مفعولیدر (ودار فعل امر مفرد مخاطبدر (داریدن اوصک طوط یعنی عقلک اوبار
حاصلی آگاه اول غافل اوله دیکدر (نا حرف تنبیه تا کیم دیکدر) پس دیوار لامیه در (کوش
فاعل نباشد در (محصول بیت) دیوار او کنده اول نسته بی که سویلرسین عقلک اوبار یعنی عاقلانه
دیرن تا کیم دیوار اردنده قولاق اولیه یعنی سوزک دیکدر اولیه زیرا رازک فاش ایدر بعض نسخه ده
هوش دار برینه کوش دار واقعدر (حکمت) هر که باد شیمان دوستان خود صلح کند سر ازار
دوستان دارد) با حرف مصاحبت (دشمنان دوستان خود لامیه لدر) (صلح کندک مفعول صریحی
(و باد شیمان غیر صریحی) (که بونده اسمدر من شرطیه معناسنه) (کند فعل شرط) (و مصراع
ثانی جوابی) (سر ازار دوستان لامیه لدر) (و داردک مقدم مفعولیدر) (سر بونده سودا معناسنه در
(و ازار اسم مصدر در آنچه معناسنه) (دوستانه اضافتی مصدرک مفعول اضافه افتیدر) (محصول ترکیب)
هر کیمسه که کندی دوستلر یک دشمنلر به صلح ایلده یعنی ائترله دوستلر ایلده دوستلر بی ائتمک
سود اسین طونار یعنی دوستلری بی حضور ایلک مراد ایدر (بیت) بشوی ای خرد مند ازان
دوست دست * که باد شیمان بود همنشست) با حرف تا کید (شوی شبنک ضمیمه فعل امر
مفرد مخاطبدر) (شو بیدندن شستن دن دین سهو ایش) (دست بشویک مفعول صریحی
(وازان دوست غیر صریحی) (که حرف رابط صفت) (با حرف مصاحبت) (دشمنان) (نا ضمیر
خطابدر) (هم نشست محاسنی و مخاطب دیکدر) (محصول بیت) ای خردمند اول دوستکدن
الک بو یعنی اول دوستی ترک ایلده که دشمنلر که مصاحب و محاسن اوله (حکمت) چون
در امضای کاری متردد باشی آن طرف اختیار کن که بی ازار تر ایدر) امضا افعال پابندن
مصدر در رچورمک معناسنه (کاره اضافتی مفعولده در) (و یا حرف وحدت) (متردد تفعیل
پابندن اسم فاعل در) (باشی فعل ماضی مفرد مخاطبدر) (باشیدن متردد اوله سین
(یعنی ایده عیمی ایتمیمی دیو) (آن طرف کنک مفعول اولی) (و اختیار ثانیسی) (که حرف بیان
(بی حرف سلب) (ازار اسم مصدر) (و ترادات تفضیل) (پراید حاصل اوله دیکدر) (محصول ترکیب)
چونکه برایشی چکورمکده (یعنی ایشلمکده متردد اولاسین حاصلی ایشلمک و ایشلمک بیننده
دغدغه اوله اول جانبی اختیار ایلده که انجمنکسزک و انجمنکسزک حاصل اوله یعنی نه سن انجمنه سین
ونه کیمسه انجمنه حاصلی زحمت اولیان جانبی اختیار ایلک کرک (بیت) بامردم سهل کوی دشوار
مکوی * بانکه در صلح زند جنگ مجوی) با حرف صله) (و یا حرف مصاحبت) (مردم سهل کوی بیانه
(مردم برینه مردیازانلر صحیح نسخه لره مخالف یازمشلر) (ومردک دالی سکونله در دیکلری الخش
خطا یادندر) (و کوی امر در گفتن مصدرندن دیکدر بنده ایکی خطا وار اول بو که کوی بونده فعل
دیکدر اسمدر که سهمله ترکیب اولوب وصف ترکیبی اولمش و کوی فعل واقع اولدی یعنی برده گفتن دن
مشتق اولمز) (کوی بیدندن مشتقدر علی کل حال بوشار حله بو بینک معناسنه واصل اولما مشلر

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

(پس سهل کوی وصف ترکیبدر ملازم و رفقه سویلچی دیکدر) (دشوار جنگ دیکدر مشکل
معناسنه) (سهله مقابلدر که قولای معناسنه در) (یعنی اسان) (مکوی فعل نهی مفرد مخاطب
(با حرف مصاحبت) (ان اسم اشارت و که اسمدر کیمسه معناسنه) (در صلح لامیه) (وزندک مقدم
مفعولی) (جنگ مجویک مقدم مفعولی مجوی فعل نهی مفرد مخاطبدر جو بیدندن) (محصول بیت)
سهل کوی مردمه یعنی رفی و ملازمه سویلچی کیمسه به جنگ یعنی کوچ و باوز سویله
اول کیمسه ایلده که صلح قبولی اورر یعنی قافر جنگ ایلک دیله یعنی صلحه مائل و راغب اولان
کیمسه ایلده صواشه مائل و راغب اوله بلکه صلح اوزره اول انکله (حکمت) تا کار بزر بری اید
جان در خطر افکندن نشاید) تابونده حرف توقیر در (کار مبتدا) (برمی آید خبری حاصل
اولوردیکدر) (بزر خبره متعلقدر) (در حرف صله) (خطر خانک و طانک فحله بله خوف معناسنه در
(افکندک مفعول غیر صریحی) (وجان صریحی) (محصول ترکیب) (مادام که ایش آنچه و التونله
حاصل اولوردیکشی جانی خوف و خطره برافق لایق دکل یعنی ضروری دفع ایلک ایچون مالی
صرف ایلک لازمدر ز پرامشهور سوزدر که مال بلایه قلفانددر) (بیت) چودست از همه حیلتی
در کسست * حلاست بردن بشمشیر دست) دست مبتدا (حیلتی یا حرف وحدت) (در حرف
تا کید) (کسست کاف بحکم ضمیمه و کسری وسین اولک قتی و کسریله لغتدر) (بونده سین ده
فتح لازمدر قافیه ضرورتیچون) (اما کافده ایکی حرکت بیلده جائزدر فعل ماضی مفرد غائب
معنی للمفعول معناسنه در خبر مبتدا در کسلی و اوزلدی دیکدر) (حلاست مقدم خبر) (و بردن
مؤخر مبتدا) (و دست مفعول صریحی) (و بشمشیر بلاء صله ایلده غیر صریحی) (محصول بیت)
چونکه ال جمع حیللردن اوزلدی و کسلی یعنی هیچ وجهله حیلله به مجال قالمایچی قلجه ال
صوغتی حلالدر زرا اخر الحیل السیفدر) (پند) برچیز دشمن رحمت مکن که اگر قادر شود رنور رحمت
نکند) (محصول ترکیب) (دشمنک عجزنه و زبونلقنه مرحمت ایلده یعنی زبوندردیو اسرکه زیرا
قادر اولورسه اول سنی اسرکز بونتری نظم ظن ایدوب اوانده بیت یازان نژدن نظمی فرق ایدر دکل
ایمش) (بیت) دشمن چو بینی تا توان لاف از بروت خود مز * مغز بست در هر استخوان
مردیستدر هر پیرهن) دشمن بینی یک مفعول اولی (و تا توان ثانیسی) (بروت بانک و رانک ضمیمه بله
بیقدر که عریجه شارب و سبیل دیرلر) (مغز بینی و ایلک معناسنه در) (و یا حرف وحدت
(مردیست بیت یا حرف وحدت) (پیرهن کوکلک مصراع ثانی اوله نسبت حکم تعلیلده واقعدر
(محصول بیت) چونکه دشمنکی تا توان وضعیف کوره سین کندی بیفکدن لاف اورمه یعنی
قوت و قدرت که مغرور اولوب بیفکی بوروب لاف اوروب او کنه زبهر کو کده ایلک و اوهر کو کلکده
اروار یعنی عالم خالی دیکدر هیچ سزمم ککدن کگاه اولور که ارلک و بهادر لقلر کلور که آدم
حیران قالور تنکه ترکیبده سزمم کلک طاش باش برار دیرلر) (مز ن نهیدر زدن دین اصابت
ایلامش) (لطیفه) هر که بدیرا بکشد خلق را از بلای او برهاند و او را از عذاب خدای
بدی یا حرف وحدت (و ترادات مفعول) (بکشدک مقدم مفعولیدر) (خلق را ترادات مفعول
(برهاندک مقدم مفعول صریحی) (و از بلای اولامیه ایلده غیر صریحی) (برهاندک استقباله فعل مضارع
مفرد غائب قور زردیکدر) (الف و زون ادات تعدیه در اصلی رهیدندر صکره رهانیدن اورا
معطوفدر خلق رایه) (محصول ترکیب) هر کیمسه که بر برامری قتل ایدر سه خلقی انک بلا سندن
خلاص ایدر وانی عذاب خدادن زرا ایشاد جقه کلاه کسب ایدر که عذابه باعث اولور (قطعه)
بسنیدرست بخشایش ولیکن * منه برریش خلق آزار مرهم) (بسنیدرست یا بحکم فحله اصلی
بسنیدر استدره اسمیه و همزه مجمله ایلده پس ضرورت وزن ایچون ایکسی بله ککشدن

رد شعی

رد سروری

برچوبان باباسته دیدی ای خردمند بکا پیرز لایق و مناسب بر بند و بر بخت و بر
 (بگفتایک مردی کن نه چندان * که کرد چیره کرک تیرزدان) نیک مر دو وصف ترکیب در
 (و یا حرف مصدر) که حرف تعلیل (کرد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیکدر) چیره
 جیم عجمک کسر یله غائب و یکین معنایند در (کرک تیرزدان) پاسبان تیرزدان وصف ترکیب در
 کسکین دیشلی دیکدر (کردد کرک اسمی و چیره خبریدر زیرا معنای صبر و رتی متضمندر
 (محصول بیت) باباسی چو بانه دیدی نیک مردلک ایله یعنی رفی و لین اوزره اول اما اولقدردکل که کسکین
 دیشلی قورد سکا غالب اوله و قبونلر یکی هلاک ایله حاصلی اول دکلو ملام اوله که سکا ضرر مرتب
 اوله چو بانه لایق و مناسب بند بوقدر اولور انجیق (حکمت) دو کس دشمن ملک و دیدند پادشاه
 بی حلم و زاهد بی علم (لف و نشر مرتب طریقله (محصول ترکیب) ایکی کیمسه مملکت و دینک
 دشمن بریدر بر بسی پادشاه بی حلم در که غضبی سبیلله خلق اندن نفرت ایدوب فشار و عمارتی خالی
 قالور بر بسیده زاهد بی علم در که جهلی سبیلله دیندار اولان امیلری طریق مستقیمدن اضلال ایدوب
 ضلالتنه دو شرر (بیت) بر سر ملک مبادان ملک فرمانده * که خدا را نبود بنده فرمان بردار
 (بر حرف استعلا) سر ملک لامیه (مباد نهبله دعادر) آن تقدیری آن کس در (ملک فرمان ده
 بیانه) فرمان ده وصف ترکیبدر بویرق ویری معنایند (که حرف رابط صفت) بنده فرمان
 بردار بیانه (فرمان بردار وصف ترکیبدر برداریدن بویرق قالدر بیجی معنای لازمی بویرق
 طو بیجدر (محصول بیت) مملکت اوزرینه اول کیمسه بویرق ویری پادشاه اولسون که خدامک
 بویروغن طو بیجی قولی اولیه یعنی امر و نهیه مطیع اولوب اکامثال ایله و جائزدر آن اسم
 اشارتی ملک فرمان ده اوله پس (محصول مصراع) مملکت اوزره اول فرمان ویری پادشاه
 ثابت و قائم اولسون یعنی هالک و فانی اولسون آه حاصلی پادشاه ظالمه بد دعادر (حکمت) پادشاه
 باید که تاجدی بردشمنان خشم نراند که دوستانرا اعتماد نماند آتش خشم اودر خداوند افتد آنکه زبانه
 بخصم رسد یازسد (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیکدر) (که حرف بیان) تا حرف انتها
 (بحدی با حرف صله) و یا حرف وحدت (بردشمنان) بر حرف استعلا و یا حرف صله (خشم خاتم فقی
 و کسر یله لغندر) نراند فعل ننی مستقبل مفرد غائب فاعلی تحتند پادشاهه راجع ضمیر در و مفعول
 صریحی خشم (و غیر صریحی بردشمناندر و وجهه فعلیه خبر مبتدا در که پادشاهدر رانیدن
 مستقدر رانندن دینلر سهو ایشلر) (که حرف بیان) دوستانرا را حرف تخصیص (آتش خشم
 بیانه بو کلام ماقبله نسبت حکم تعلیلده و افعدر) در حرف صله خداوند خشم لامیه صاحب
 خشم دیکدر (افتد همزه ک فقی و ضمیمه فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند آتش خشمه
 راجع ضمیر در دوشر دیکدر) آنکه اندن صکره دیکدر (زبانه زانک فقی و ضمیمه آتش بالکی
 بخصم با حرف صله) رسد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند زبانه را جمع ضمیر در
 با حرف عطف (رسد فعل ننی مستقبل مفرد غائب فاعلی سابق کیدر) (محصول ترکیب) پادشاه
 کر کردر کیم دشمنلره بر حده و بر مرته ده غضب سورمه که دوستلرک اکا اعتمادی قائمه زیرا
 جائزدر کیم دوستلر غضبندن خوف ایدوب کندیه ضرر ایشدرلر هیچ نسنه ایلزرسد ده
 نفر نلری مقرر در (زیرا خشم آتشی اول صاحبی یا قرائدن صکره بالکی خصمه ایشده و یا ایشیه
 حاصلی کندیه ضرری مقرر در پس خصمه ضرر ایله و یا ایله (منوی) نشاید بی آدم
 خاکزاد * که درسر کند که و تندی و باد) نشاید فعل ننی مستقبل مفرد غائب عریده لایبغی
 معنایند (بی آدم لامیه اصلنده بنین ایدی اضافله نون ساقط اولشدر) (خاکزاده اضافتی بیانه در
 خاکزاد وصف ترکیبی در بحسب لغت طیر اقدن طو بیجی دیکدر لکن مراد خاکدن مخلوق

رد این سید علی
 و سروری

اولاندر (که حرف بیان) در حرف صله حرف ظرف طوق ابو طو تماش (درسر کند مکمل مفعول
 غیر صریحی) (و کبر معطوفاتیه صریحی) (نندانی دیکدر یعنی کسکین) (و یا حرف مصدر یاوزنی
 وحدت دیک اولور) باد بونده هوا معنایند در که خفتدن عبارتدر (محصول بیت) لایق دکلر
 خاکدن مخلوق اولان بی آدم که باشنه کبر وحدت و هوایی ایله یعنی بونلری باشنه قویه (حاصلی
 بونلره متصف اولق لایق دکلر) (ترا با چنین کرمی و سرکشی * نیندارم از خاک باز آتشی)
 تراسنی دیکدر (با حرف مصاحبت) (چنین تشبیه معنای متضمن اسم اشارتدر) (حاصلی ادات
 تشبیه ایله اسم اشارتدن مر کیدر بونجیلین دیکدر) (کرم اسبیجی دیکدر بونده تیر معنایند در
 (و یا حرف مصدر مراد وحدت و تیر لکدر) (سرکش وصف ترکیبدر بحسب لغت باش چکیجی
 دیکدر کشیدن مشتق اما معاند معنایند مستعملدر) (و یا حرف مصدر معاند لک دیکدر
 (نیندارم فعل ننی مستقبل متکلم وحده) مفعول صریحی ترادر و غیر صریحی با چنین ایله
 از خاک در) (یا حرف عطف در عریده ام و او کبی آتشیده کی یا ضمیر خطابدر) (محصول بیت)
 صنی بوحدت و سرکشلکه ظن ایلر مکه خاکدن سین بوخسه آتشدن سین یعنی یقینم و ظنم
 بوقدر که بی آدم کبی خاک کدنی خلق اولدک بوخسه شیطان اهرین کبی آتشدنی (حاصلی
 بویکی معنی یشنه متردم) (بعض متونده مصراع ثانی نیندارم از خاکی از آتشی واقعدر
 ایکی یاه خطایله (محصول مصراع) سنی خاکدن مخلوق اولد یغک ظن ایلزم بلکه عزازل
 ملعون کبی ناردن مخلوق سین (دعا کو یک فتنده اشیه و اوجه متون بودر تأمل تدر (قطعه)
 در خاک بیلقان برسیدم بعابدی * کفتم مرا بتربت از جهل پاک کن) در حرف ظرف (خاک
 بیلقان لامیه بیلقان پاک فقی و پاک سکونیه و لامک فقیله بد خشان ولایتده بر ناحیه نک
 اسمیدر) (بعابدی با حرف صله) (و یا حرف وحدت) کفتم تقدیری کفتمش در مرا و پاک کن فعلتک
 مفعول صریحی لیدر و بتربت و از جهل غیر صریحی (محصول بیت) بیلقان و لایتده بر عابد
 ایشدم دیر حضرت شیخ یعنی سیاحلغهم زمانده اکا واصل اولدم زیرا حضرت شیخک دنیایی
 کر نکدن مرادی اهل الله و صولدر پس هر یرده که بر عزیز ایشته آنک جانبده عزم ایدرمش
 نکه بعض حکایه لردن معلومدر اول عابد دیدم بی تربیتکله جهلدن پاک ایله حاصلی بی ارشاد ایله
 (کفتار و چو خاک تحمل کن ای فقیه * یا هر چه خوانده در زیر خاک کن) کفتا عابد دیدی
 بر و باه مکسور ادات تأکید در (یا ضمیمه اوقیان رؤ ستایلق ایدرمش) (چو ادات تشبیه
 فقیه دن بونده مراد عالمدر) (یا هر چه با حرف عطف) (خوانده ماضیدن قسم در) (و یا ضمیر
 خطاب) (و همزه حرف توسل هر نکه اوقومشک دیکدر) (در حرف تأکید) (زیر خاک لامیه
 (زیر زانک کسر یله الت معنایند عریجه تحت دیرل) (محصول بیت) عابد دیدی ای فقیه
 و از خاک کبی هر جفا و جوره تحمل ایله (زیرا علمک مقتضای تواضع و تحملدر کبر و غرور دکل
 پس اگر سکا کبر و غرور علم تواضع و تحمل مانع اولور سه جمع اوقود یغکی یعنی تحصیل
 ایلد بیککی خاک الله یعنی نسبتا منسیا ترک ایله زیارد و بشلک و صوفیلق علم و معرفت
 وجود یله تحصیل اولساز بلکه یوقلق و فنا ایله کسب اولور انکچون مشایخ علما ارشاده
 زحمت چکرلر زیر عالم و همدن خالی دکل پس عابد مرادی بودر کیم علم و کماله تحمل تواضع
 ال و پر سره فهما و نعمت والا بونلر اسباب پندارد در که در و بشلکه مانعدر پس بونلری
 فراموش اولش منزله تنزیل ایدوب آسوده حال اول که علم لدنی مبسر اوله حاصلی یا علمه
 تحمل و تواضع ایله و یا علمی ترک ایله مانع راه اولسون (مطایبه) بد خوی در دست دشمنی
 گرفتارست که هر کجیا رود از چنک عقوبت او خلاص نیاید) بد خوی وصف ترکیبدر

ردشمنی

رد این سید علی
 و سروری

بارامز خوبی دیمکدر (در حرف صله در یا معانسته) دست دشمن لامیه (و یا حرف و حدت
(که حرف رابط صفت) هر یکا که هر قنده که دیمکدر (که حرف بیان در) رود فعل مضارع
مفرد غائب کیدر دیمکدر (چنگ عقوبت بیایه) (واو به اضافت لامیه در) (نباید فعل نفی مستقبل
مفرد غائب (محصول ترکیب) بد خوی بردشمن اند که قفسار در که هر زره به کیدر سه انگ عقوبتی
بنجه سندن خلاص بولماز یعنی بد خوی با کابر بلاد که قنده کیدر سه المذن خالی اولماز (بیت)
اگر زدست بلا بر فلک رود بد خوی * زدست خوی بد خویش در بلا باشد) دست بلا لامیه در
محازا (بر فلک فلک اوزره دیمکدر) (دست خوی بد خویش لامیه و بیایه و لامیه در لف و نشر
طریق به (محصول بیت) اگر بلا اندن بد خوی فلک اوزره کیدر سه (یعنی فلک به چقر سه
کندینک برامز خوی اندن بلا ده اولور یعنی کندینک برامز خوی هر قنده کیدر سه کندینک به
قرین بددر (بند) چوبینی که در سپاه دشمن تفرقه افتاد توجع باش و اگر جمع شوند از پریشانی
اندیشه کن (که حرف بیان) (در حرف صله) (سپاه دشمن لامیه) (تفرقه فعل بایندن مصدر در
بام مصدر سماعا حذف اولوب بدانه تاو باشد طاعقل دیمکدر) (باش فعل امر مفرد مخاطب در
(باشیدن جمع اول یعنی بریشان و بی حضور اوله) (محصول ترکیب) چونکه کوره سین که
دشمنک لشکر بنه پریشانی و پراکنده لک دو شدی سن جمع اول قورقه و اگر کوره سین که
جمع اولوب در نک ایدر (پریشانی لکند اندیشه ایله یعنی صفین در نگرانی سنگچون اولسون
(قطعه) برو بادوستان آسوده بشین * چوبینی در میان دشمنان جنگ) برو بانک کسری
ورانک قحبه فعل امر مفرد مخاطب کیت دیمکدر (بانک ضمیمه دینلر و سنا یلغه مائل ایملر
(و برور فتن مصدر رندن مشتق در دینلر علم اشتقاق له اصلا مناسبی یوغیش (با حرف
مصاحبت) آسوده بونده مستریج معانسته در (یعنی فارغ و راحت دیمکدر) (محصول بیت)
وار دو ستر که آسوده حال و فارغ الحال اوتور یعنی حضور ایله چونکه دشمنلرک ارا سنده جنگ
و جدال کوره سین (و کرینی که با هم یک زباند * کان رازه کن و بر باره بر سنک) با هم بری بریله
دیمکدر (یک زبان زانک فتنی و ضمیمه وصف ترکیب در بدیلی معانسته) (یعنی متحد و متفق
(کان را را اذات مفعول) (زه کن زه کرش دیمکدر زانک کسری و هاء اصلیه ایله) (کن کاف عربک
ضمیمه ایله دیمکدر فعل امر مفرد مخاطب در کیدندن) (کان مفعول اولی و زه ثانیه) (بر حرف
استعلا) (بار هاء ریمیه و بارو و اوله حصار معانسته در) (و ایکنجی بر فعل امر مفرد مخاطب در
بریدن ایل دیمکدر) (سنک مفعول صریحی) (و بر باره غیر صریحی) (محصول بیت) و اگر دشمنلر یکی
بری بریله یک دل و یک زبان کوره سین (یعنی متفق فی الکلام و متحد فی المرام کوره سین جنگ
ایچون یایی فور و حصاره طاش ایل (یعنی سنکله جنگلرینی مقرر یلوب صواشه حاضر
اول حصار اوزره طاش ایل دیمکدر مرادی بود که دشمن حصاره یوریش ایلد که اکا اتغیچون
طاش حاضر له (ز بر اول زمانده طوب و نونفک یوغیش اما اوق و سار بر اقلر و ارامش دیر که
طوب و نونفک در تیوزیل آنجی وار انکرو سدن یعنی لهدن چقالی و العهده علی الراوی (نسیه)
دشمن جواز همه حبلی در ماند سلسله دوستی بچیناند پس آنکه بدوستی کارها کند که دشمن
توان کرد) حبلی با حرف تنکیر (در ماند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتد ضمیر دشمنه
راجع در فعل تعلیل و افعدر (تقدیری چودر ماند از همه حبلی در) (سلسله دوستی بیایه) (و یا حرف
مصدر) (بچیناند بام استقباله فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتد دشمنه راجع ضمیر در
(جنبانیدن دیر در دیمکدر) (یعنی دوستی و محبت اظهار ایدر جواب تعلیل در) (وجه تعلیل
خبر بتدادر که لفظ دشمن در) (پس بونک کی بر زده مطلق عطف معانسی افاده ایدر) (آنکه

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری

اندن صکره دیمکدر (بدوستی) (با حرف مصاحبت) (و یا حرف مصدر) (کارها کند مک مفعول
صریحی) (و بدوستی غیر صریحی که حرف رابط صفت) (دشمن مبتدا) (توان کرد کردن معانسته
خبری) (محصول ترکیب) دشمن چونکه حبلیه دن عاجز قاله (دوستی سلسله سنی دیر در
(یعنی محبت و دوستی اظهار ایدر) (و اندن صکره دوستی صورتیه ایملر ایلر که دشمن ایلر که
قادر دکلدر (بند) سرما بدست دشمن بکوب که از احدی الحسین خالی نباشد اگر این غالب
آمد مار اشتی و اگر ان از دشمن رستی) (سرما لامیه) (با حرف مصاحبت) (دست دشمن لامیه
(بکوبک سرما مفعول صریحی) (و بدست دشمن غیر صریحی) (با حرف نا کید) (کوب کاف
عربک ضمیمه فعل امر مفرد مخاطب در) (کوبیدن) (کوفتن در دینلر خطا ایملر) (کاف
عجمله در دین غلط سوبلش) (که حرف تعلیل) (احدی هره نک کسری و حاک سکونی
و دالک قحبه احدک هره نک و حاک فعهلر به مؤشدر) (حسنین حاک ضمی و سبک سکونی
و نونک فتنی و بای اولکیده و نایینک سکونیه حسنی نک نشیه سیدر که احسنک مؤشدر افضلک
فضلی و اعلی نک علیا مؤش اولدینی کی موصوفی محذوف در) (تقدیری احدی الفائدین
الحسین ایکی ک و کجک فائده نک بریستن) (خالی نباشد خالی اولماز دیمکدر) (این اسم
اشارت در دشمنه) (کشتی فعل ماضی مفرد مخاطب دپلدک یعنی قتل ایلدک دیمکدر) (و آن اسم
اشارت در ماره) (رستی رانک قحبه فعل ماضی مفرد مخاطب در) (رستن دن قورتلدک دیمکدر
(محصول ترکیب) مارک کله سنی یعنی باشی دشمن البله دول یعنی از یعنی دشمنکه آتی اولدرد
(زیرا ایکی کوزل فائده نک برندن خالی اولماز) (اگر دشمن ماره غائب اولور سه ماری قتل ایملر
اولور سین و اگر مار دشمنکه غالب اولور سه دشمندن قورتلدک یعنی قورتلش اولور سین (بیت)
روز معر که این مشوکه خصم ضعیف * که مغز شیر برادر چودل زجان برداشت) (با حرف ظرف
روز معر که لامیه معر که اسم مکندر صواش برینه دیر اما بونده جنگ مراد در) (این هره نک و مپک
کسره لریله امین معانسته در) (مشومک و شینک فعهلر یله فعل نهی مفرد مخاطب در شویدن
اوله دیمکدر) (خصم ضعیف بیایه) (که حرف تعلیل) (مغز شیر لامیه مغزینی و ایلک بونده باشک
بینیسی مراد در) (و شیر ارسلان) (برادر چقارر) (چو حرف تعابیل) (دل برداشتک مفعول صریحی) (وزجان
غیر صریحی) (برداشت فعل ماضی مفرد غائب قالدردی دیمکدر) (محصول بیت) (صواش کونده
خصم ضعیفدن امین اوله زیرا ارسلانک بینی سین چقارر چونکه دینی جانندن قالدردی یعنی
خصم هر تقدیر ضعیف اولور سه جانندن نا امید و لجه ارسلان غلبه ایدوب آتی هلاک ایدر پس خصمک
ضعفنه بقی اولماز که گاه اولور که اقویا ایشان ایشلر تنکه ملک زاده کوتاه و حقیر حکایه سنده
یکدی (بند) خبری که دانی که دل بیسازد تو خاموش باش نادیکری بیارد) (خبری یا حرف
وحدت) (که حرف رابط صفت) (دانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (که حرف بیان) (دلی
با حرف وحدت) (بیز اردک مقدم مفعولیدر) (نا حرف تعلیل) (دیکری یا حرف وحدت) (بیارد ک
فاعلی تحتد دیکره راجع ضمیر در و مفعول بر مقدر خبر) (محصول ترکیب) بر خبری که بلور سین که
بر ک و کل انجیدر (یعنی اول خبری سوبلدیک تقدیر چه بیله سین که بر خاطر انجنوب
بریشان اولور اول خبری سن سوبلد دیمکد تا کیم بر غیر کیسه کتوروب سوبلن
(بیت) (بلبل مرده بهار بیار * خبر بد بیوم باز کذار) (بلبل الف حرف ندا) (مرده بهار لامیه
(خبر بد بیایه) (و کذارک مفعول صریحی) (و بیوم غیر صریحی) (باز اذات نا کید) (کذار فعل امر
مفرد مخاطب ترک ایله دیمکدر) (محصول بیت) ای بلبل سن بهار مرده سین کتور ز بر سکا
دوشن اولدرد) (و براماز خبری بوم شو مه ترک ایله که بد خبرا کالایقدر) (تحدیر * پادشاه را

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی

در خیانت کسی واقف مگردان مگر آنکه که بر قبول کلی واثق باشی و گرنه در هلاک خود همی کوشی
پادشاه را رادات مفعول (بحرف استعلا) خیانت کسی لامیه (و یا حرف وحدت) مگردان
فعل نهی مفرد مخاطب در (کرد انیدن ایلله دیمکدر اصلی کردید ندر اولوق معناسنه یعنی
صیورت معناسنه والف ونون اادات تعدیه در ایلک معناسنی افاده ایدر) مکرادات استعنا (آنکه
اول وقت دیمکدر) که حرف بیان (قبول کلی بیانیه) واثق اسم فاعل در معتمد معناسنه مصدری
و ثوق وثقه کلور عده وزنی اوزده ترکیجه طیانجی دیمکدر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب
اوله سین دیمکدر) و گرنه استنادن مستندار یعنی واکر واثق کلی اولمزلک (همی کوشی همی بونده
ادات استمرار در) (محصول ترکیب) پادشاهی رکبسمک خیانتنه واقف ایلله یعنی اکا کبجه خیانتنی
اعلام ایلله مکر که قبول کلبه معتمد اولاسین یعنی سوزک انک قتنده مقبول و مسلم اولدیفن بله سین
حاصلی مقبول مقرر بدن اوله سین والا کنندی هلاککه سعی و کوشش ایدرسین (بیت)
پسج سخن گفتن انکاه کن * که دانی که در کار کیرد سخن (پسج سخن گفتن لامیه در پسج لغته
بول یراغی و غیر بسیدر اما بونده تدارک معناسنه در) سخن گفتن سوز سوزیلک (که حرف بیان
دانی فعل مضارع مفرد مخاطب در انیدن بیلله سین دیمکدر) که حرف بیان (در اادات تأکید
(کار کیرد تأثیر ایلدیمکدر فاعلی سخن در) (محصول بیت) سوز سوزیلک فکری و تدارک کنی اول وقت
ایلله که بیلله سین که سوزک تأثیر ایدر یعنی سوزوک نفوذی اولدیفن بیلد کد نصکره سوز سوزیلکه
متهی اول (مطایبه) هر که نصیحت خود را بی میکند او خود بنصیحت کری محتاجست) که
بونده اسم در کم معناسنه (نصیحت خود را ی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) خود را ی وصف ترکیبیدر
کندی رأیله حامل اولوب غیرینک سوزنی دیکلمنه خود را ی دیرلر (و ایکنجی یا حرف وحدت
او ضمیر غائب بیت اولنده که به راجعدر) خود اادات تأکید (یا حرف صله) نصیحت کرکافی عجمک
فتحه بیلله نصیحت جی زیر اکر اادات فاعل در جی معناسنه (و یا حرف وحدت) (محصول ترکیب)
هر کس که بر خود رای و خود پسند نصیحت ایدر اول کس بر ناصحه محتاجدر که اکا دبه نیچون
خود را به بند و نصیحت ایدوب سوز جوهری ضایع ایدرسین اول بلور سنکه سوزک طومار (پس
اکا نصیحت جنون ناشیدر) (ملاطفه) فریب دشمن مخور و غرور مداح مخر که ان دام زرق
نهاده است و این کام طمع کشاده احق راستایش خوش اید چون لاشه که در کعبش دمی فریه نماید
فریب فانک و رانک کسر بیلله اسم مصدر در (فریبیدنن الدامه معناسنه) (فریفندن دینلر
خطا سوز بیللر) دشمنه اضافتی لامیه (مخور فعل نهی مفرد مخاطب در خوریدنن بیه دیمکدر
خوریدنن دین غلط سوز بیلش) غرور مداح مصدرک فاعلنه اضافتیدر (مخره بیلک و خانک
فتحه لریله فعل نهی مفرد مخاطب در) خوریدنن صانون آله دیمکدر (فریب میندا و مخور خبری
و غرور میندا و مخر خبری) که حرف تعلیل (آن اسم اشارتیدر دشمنه و میندا) دام زرق بیانیه
و بالامیه در مجازا و نهاده نك مقدم مفعولی و نهاده خبر میندا در (این اسم اشارتیدر مداحه و میندا
کام طمع ده بیانیه و بالامیه در مجازا کاف عربیله در بونده اغر مراد در کاف فارسبیلله دینلر
فاسد سوز بیللر کشاده نك مقدم مفعولیدر و کشاده خبر میندا در این اسم اشارتی دشمنه
وان اسم اشارتی مداحه صرف ایدلر قریبی بعددن تشخیص و تمیز ایلزلر ایش (احق را
خوش ایدک مقدم مفعولی و ستایش میندا و اسم مصدر در ستاییدنن سبک کسر بیلله اوکش
دیمکدر ستودندن دینلر سهوا بیللر خوش اید خبر میندا در چون اادات تشبیه لاشه میت دیمکدر
ترکیده تحریف ایدوب اش دیرلر معناسنی لاغر دین زباده اغر سوز بیلش) که حرف بیان در حرف
صله (کعب کافک فتی و عینک سکونیه طوق دیمکدر و شین لاشه به راجعدر) (دمی دالک

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی

رد شراح جبع
رد شراح جبع

رد این سید علی و سروری
رد این سید علی

فتی و مچک کسر بیلله فعل مضارع مفرد مخاطب در (دمیدنن او فو رنک دیمکدر قصابلر باجغه
اوفور دکلری کبی) (در کعبش د مینک مقدم مفعولیدر) (فریه فانک فتی و بانک کسری و رانک
سکونی و هاء اصلیه ایلله سوز دیمکدر عربیجه سمین دیرلر مبتدا واقعدر) (و نماید خبری
(محصول ترکیب) فریب دشمنی بیه یعنی آک الدامه سبیلله الدامه و مداحک غرور و غفلتنی
صانون آله یعنی انک مدح بیلله مفرور اوله زیرا اول دشمن زرق و مکر و حیلله دوزاغنی
قوروب سنی نفاقبیلله غافل قلمق استر) (و بو مداح طمع دهانی آچشدر ظرافتله سندن
برسنه المی استر حاصلی سنی مدح ایللمسی الله ایچون دکلر بلکه سنی مدحله مفرور ایدوب
سندن برجائزه المی استر تنکه اکثر خلق بویله در امان احق دوشمه زیر احق اولانه ستایش
خوش کلور لاشه کبی که باجغه اوفوره سین سوز کورینور یعنی احق اتی سمنظن ایدر ایددی
سند برزراقک مدح بیلله مفرور اولوب شیشمه و قبارمه (قطعه) الانا نشوی مدح سخن کوی * که
اندک مایه نفی از تودارد) (لاحرف تنبیه) (ناحرف تعلیل) (نشوی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب در
بونده مراد معنای نهی در ایشتمه دیمکدر شنویدنن مشتق) (مدح سخن کوی مصدرک فاعلنه
اضافتیدر و شنوینک مفعولی) (سخن کوی وصف ترکیبیدر سوز سوز بیللر) مدحنی معناسنه در
(که حرف تعلیل) (اندک آز یعنی قلیل دیمکدر) (مایه بونک کبی برارده سرمایه و مقدار معناسنه در
(نفی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (محصول بیت) آگاه اول غافل اوله تا کیم مداحک
مدحنی دکلره سین یعنی مدح بیلله مفرور اولباسین زیرا سندن از احق مقدار فائده طمع طوتار یعنی
سنی مدح ایللندن طمع سندن جزئی فائده در الله ایچون سنی مدح ایللر) (اگر روزی مرادش بر نیاری
* دوصد چندان عیوبت بر شمارد) روزی یا حرف وحدت (مرادش ضمیر سخن کوی به راجعدر
بر نیاری فعل مضارع مفرد مخاطب در آیدندن که مخففدر آوریدنن همزه بایله مبدل اولمشدر
تنکه سابقا بیان اولمشدر فعل شرط واقعدر) (دوصد ایلکیوز دیمکدر) (چندان اولقدر دیمکدر یعنی
ایکیوز مدحی قدر دیمکدر عیوب عینک جمیدر) (و نا ضمیر خطاب) (بحرف تأکید) (شمارد فعل
مضارع مفرد غائب عدا ایدر دیمکدر جواب شرطدر و عیوب مقدم مفعولی) (محصول بیت) اگر
برکون مداحک مراد بی حاصل ایللمه سین ایکیوز مدحی قدر عیوبلری صیار یعنی سنی چوق چوق
ذم ایدر (تربت) متکلم را تا کسی عیب نکیرد سخنش صلاح نیدرد) متکلم را اادات مفعول
(و یا حرف تخصیص) (ناحرف توقیت) (کسی یا حرف وحدت) (سخنش شین متکلمه راجعدر
(نیدرد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قبول ایللر دیمکدر) (محصول ترکیب) متکلم مادام که
بر کبجه عینی طومنه سوزی صلاح قبول ایللر یعنی سوزی مقبول اولماز) (بیت) مشوغره
بر حسن گفتار خویش * بنحسین نادان و پندار خویش) مشوفعل نهی مفرد مخاطب (غره
مفرور معناسنه در بر حرف صله) (حسن گفتار خویش لامیه در) (بنحسین یا مشو غره به
متعلقدر نادانه اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (پندار خویش ده بویله در لیکن پندار اسم
مصدر در مصدر دکلر) (محصول بیت) مفرور اوله کنندی حسن گفتار بیکه یعنی کوزل
سوز بیکه نادانک تحسینی سبیلله و کنندی پندار بیکه یعنی حسن ظن بیکه کنندی که غرور و برمه
(ملاطفه) همه کس را عقل خود بیکمال نماید و فرزند خویش بجمال) (محصول ترکیب) جمع
کبجه به کنندی عقلی کمال ایلله کورینور و کنندی اوغلی جلاله یعنی هر کس عقائی کامل بیلور
و فرزندنی صاحب جمال اکثر (قطعه) یکی جهود و مسلمان زاع می کردند چنان که خنده
گرفت از حدیث ایشان) یک برویکی بریسی دیمکدر لیکن کاه اولور که یکی بی یک معناسنه
استمال ایدرلر) (خنده اسم مصدر در کوله معناسنه) (حدیث بونده سوز وقصه معناسنه در

مردم آزار و صف ترکیب در (آزار بدیدن مردم انجی دیمکدر) که حرف تعلیل (روزه نصبت لامیه) کسش ضمیر مردم آزاره راجع در (موصول بیت) مردم آزاردن بد بخترک و بد طالع مرکب کیمسه اولماز را مصیبت و بلا کونده اکا کیمسه یار دکلدر یعنی باشنه بر حال کلد کده کیمسه اکایار اولمز (حکمت) جان در حایت یکد مست و دنیا وجودی میان دو عدم دین بدینا فروشان خرد یوسف بفر و شد تاجه خرد (جانن مراد روح و حیاتدر) در حرف ظرف (حیات یکدم لامیه) حیات مصدر در حفظ معناسنه (و دم نفس معناسنه) پس مادم که نفس داخل و خارج در دو حیات ثابت و قائمدر (نفس که منقطع اولدی حیات کید و ب عتات لازمدر) پس حیات بر نفسک حفظنده دیمکد معناسی بودر (وجودی یا حرف وحدت) میان دو عدم لامیه در برسی عدم سابقدر که اکا عدم قدیم دیرل و بر برسی عدم لاحقدر که اکا عدم حادث دیرل (با حرف مقابله) دنیا فروش و صف ترکیبدر (فروشدیدن صاعقی معناسنه) خر معروفر در چار معناسنه (نون و دال ادات خبر اسنک جمعدر) و الف و نون ادات جمعدر (فروشان ظاهره دنیا یله ترکیب اولمشدر) اما حقیقتده دینه قیددر (دین فروشان تقدیرده) بفروشد فعل مستقبل جمع غائب (یوسف مقدم مفعولی) تا عجب دیمکدر (خرد خالک فقی و کسریله وراثت فقیله فعل مضارع جمع غائبدر) خریدندن (موصول ترکیب) حیات حیوانات بر نفسک حفظنده در دنیا یکی عدم بیننده بر وجود در یعنی موجود اولان اشیا عدم مدن وجوده کلشدر وینه جیعا عدمه رجوع ایدر دینی دنیا به صانع جبار لدر یعنی جبار و بقر کی بر بلوک لایعقل احقر در یوسف صائر ل عجا لک بهاسبله اندن یک نه آلورل یعنی دینی دنیا به صائر یوسفی بر قاج کچمز اچقه به صائر کیدر (الم اعهد الیکم یا بنی آدم ان لاتعبدوا الشیطان) همزه حرف استفهام (لم اعهد فعل جحد مطلق عهد بونده وصیت معناسنه در) الیکم فعل جحد متعلق (یا حرف ندا) بنی اصلنده بنی ایدی اضافله نون دوشدی ان لاتعبدوا تاویل مفردده فعل جحد محلا منصوب مفعولدر تونک سقوطی علامت نصبدر (الشیطان لاتعبدوا تونک مفعولی) (موصول آیت) ای آدم او غلاری سزه وصیت ایلدی می شیطانه عبادت ایلک دیو یعنی عبادته امر اید یچی یعنی خدایه عبادته و غیر بدین نهی ایدی عقلی و سمعی دایلر و جخلر نصب ایلدی می استفهام انکار ایدر یعنی ایلدی می دیمکدر عبادتی شیطانه تخصیص ایلدی زیر اکندی به عبادته امر ایدی اول مله وندر (بیت) بقول دشمن پیمان دوست بشکستی * بین که از که بریدی و با که پیوستی) با حرف مصاحبت قول دشمن لامیه (پیمان دوستده بویه در و بشکستی مقدم مفعولی) (بشکستی فعل ماضی مفرد مخاطب) بین فعل امر در بدیدندن (که حرف بیان و ایکنی که اسمدر کیم معناسنه) بریدی بانک ضمیمه فعل مضارع مفرد مخاطب مبنی المفعول معناسنه کسلدک دیمکدر (با حرف صله) که ینه اسمدر کیم معناسنه (پیوستی باء عجمک و واول فقی و یالک سکونیه فعل ماضی مفرد مخاطب اولاشدک) یعنی واصل اولدک دیمکدر (موصول بیت) دشمن قولیه دوستک عهد و پیمانی صدک یعنی بوزدک کور که کیمدن کسلدک و کیمه اولاشدک یعنی کور که نیجه کیمسه دن ایلدک و نیجه کیمسه به واصل اولدک حاصلی شیطانک اغوا سیله خدایک عهد و پیمانی صدک کور که ایلدی کیمدن منقطع اولدک و کیمه متصل (حکمت) شیطان با مخلصان برغی آید و سلطان با مفسدان) شیطان مبتدا (با حرف مصاحبت) مخلصان خدا دوستلری (الف و نون ادات جمع) (برغی آید جیقاشم یعنی مخلصلری اضلال اید مز زرا توجهلری دائما بر عزته در هوا و هوسه دکلدر که شیطان انلره و سوسه و یرمکه قار اوله) (برغی آید خبر مبتدادر) و با مخلصان اکا متعلق (سلطان با مفسدان ده بویه در یعنی پادشاه مفسلر ایل جیقاشم حاصلی انلردن

حق تخلص ایده مز زرا بر نسنه به مالک دکلدر که انی الوب حقلشه فقره اولک معناسنی شیطان مخلصلره موافق و مصاحب اولماز دین معناسی مقصوده موافق سو یلماش و فقره ثابته ک معناسنی سلطانده مفسلره موافق و مصاحب اولماز دیدیکده اولکبدن الحش و وحش سو یلش (مثنوی) و امش مده آن که بی نماز ست * و رخود دهند ز فاقه باز ست) و ام بورج دیمکدر که عربجه قرض دیرل (وشین ضمیر اضمار قبل الذکر طریقله که به راجعدر) (مده ممیک فقی و دالک کسری و هاء اصلیه ایله فعل نهی مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقله و یرمه دیمکدر) (دهیدن) آن که اول کیمسه که دیمکدر (که بونده اسمدر کیمسه معناسنه) (و رخود) واکر خوددن مخففدر (دهندش ضمیر ینه که به راجعدر) فاقه فقر دیمکدر (و باز آچق معناسنه) (موصول بیت) اودنج و یرمه اول کیمسه به که بی نمازدر یعنی تارک صلواتر واکر فرضا آغزی فقردن آچق ایسه ده یعنی اگر چه زیاده فقیر اولوب معاشنده مخیر ایدر ده بر مرتبه که بر نسنه بولماسه اغز ینه قویا جق و اغزی آچلغندن آچق قالسه (کو فرض خدا نمی گزارد * از فرض تو نیز غم ندارد) کو اصلنده که اولیدی (که حرف تعلیل) (واو ضمیری بی نماز اولان که به راجعدر) (فرض خدا لامیه) نمی گزارد زایل ادا ایلر ذال ایله یازانلر املا دن آگاه دکلر ایش (فرض نولامیه) فرض و قرض بیننده صنعت نجینس خط وارد (نیر حرف عطفدر دخی دیمکدر) (موصول بیت) ز برای نماز خدایک فرضنی ادا ایلر یعنی اوزر ینه مفروض اولانی ادا ایلر سنک قرض کندنده غم طو نماز یعنی بور جتی ادا ایلده ده بی پرواد که هیچ اداسی خاطر ینه کلز (حکمت) هر چه زود براید دیر نباید) زود تیر دیمکدر (دیر کیم) (موصول ترکیب) هر نسنه که تیر جامل اولور اول نسنه چوق زمان اکتمز (قطعه) خاک مشرق شنیده ام که کند * بچهل سال کاسه چینی) خاک مشرق لامیه (و کسندک مقدم مفعولی) (با حرف ظرف) (چهل سال ظرف زمان) (کاسه چینی بیانه) (و کسندک مفعول ثانیه) (موصول بیت) ایشتم که خاک مشرقی فرق ییلده کاسه چینی ایدرل یعنی فرق ییلده فغفری ایدرل بعضیلر دیدیلر که بونده خاکدن مراد مملکتدر خاک بیلغان پیوردیگی کی ودر بغداد بو که قرینه در بویه اولنجه خاک کسندک ظرف مکانی اولور و موصول بویه اولور که دیار مشرقده مسعودر که فرق ییلده کاسه چینی با پارل واکل وجه (صد پروزی کنند در بغداد * لاجرم قینش همی بینی) صد یعنی صد کاسه (پروزی یا حرف ظرف) (و روز ظرف زمان) (یا حرف وحدت) (کسندک صد کاسه مفعول صریح) (و پروزی ظرف زمانی) (و در بغداد ظرف مکانی) (لاجرم لاشک و لامحاله دیمکدر) (موصول بیت) یوز کاسه با پارل بر کونده بغداد ده لاجرم قیمتی کور پیور سین یعنی چوقدر و اوچوز قینش ضمیری صد کاسه بغداد بیه راجعدر کاسه چینی به ارجاع ایلدن و رود راز افکاره دوشمش (قطعه) مرغک از بیضه برون آید و روزی طلبد * وادی میچه ندارد خبر از عقل و غیر) مرغک کاف حرف تصغیر قوشجغز دیمکدر (بیضه بانک فقیله بونده بمورطه دیمکدر) (برون آید چقار دیمکدر) (روزی رزق معناسنه در) (طلبدک مقدم مفعولدر) (آدمی میچه آدم بور بسی) (یعنی او غلا نجینی) (ندارد خبر طو نماز) (یعنی بخیردر) (نیرک اصلی نمیزدر) (اما عجم بانک حذفیه استعمال ایدر) (موصول بیت) قوشجغز بمورطه دن چقار همان رزق طلب ایدر یعنی بمورطه دن چقد یعنی کی کزوب دانه دیوشمر که باشلر اما آدمی زاده اناسندن طوغد قده عقل و نمیزدن بخیردر اغز نه همه و یرر لسه الور امر واکر و یرر لسه اج قالور (انکه ناکاه کسی کشت بخیری رسید * وین بتکین و فضیلت بگذشت از هده جیر) (ان اسم اشارتدر) (مرغکه) (که حرف بیان) (ناکاه بونده دفعه بلا تدر میچ دیمکدر) (کسی یا حرف وحدت

رد سروری
رد سروری

رد سراج جیعا

رد شعی

بونده معنی چیزی اقتضا ایدردی لیکن وزن ضرورتند کسی بیورمش (کشت فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر صار معنایه (وین اشارتند آدمی بچه به (باحرف مصاحبت) و یا حرف ظرف) تمکین قدرت معنایه در (بگذشت فعل ماضی مفرد غائب یکدی یعنی تجاوز ایلدی همه چیز جمیع اشیا دن عبارتند (محصول بیت) اول مرغ که برکه دن و بر او غوردن نوعدن فرد واحد کامل اولدی هیچ بر مرتبه به واصل اولدی یعنی انسان کی مرز و مکرم اولدی حاصلی مقام عزت و کرامت واصل اولدی اما آدمی زاده تمکین و فضیلت و یا تمکین و فضیلتند جمیع مخلوقاتند یکدی یعنی عزت و کرامتند جمیع اشیا دن ایلری کندی حاصلی تشریف (و افاد کرمانا بنی آدم) ابله مشرف اولدی یعنی هر سنه که کج حاصل اولور تیر حاصل اولان دن اعز و اکرم در (ابکینه همه جاهست ازان قدرش نیست * اعل دشوار بدست ایدان است عزیز) ابکینه الف مدوده و سکون بایله و کاف عجم کسر بله صر چه دیمکدر که عرب زجاج و فاروره دیر (همه جا هر یرده دیمکدر) ازان ادات تعلیلدر انکیچون معنایه دشوار مشکل دیمکدر (بدست باحرف صاله (ازان یته ادات تعلیلدر (محصول بیت) بوییت ایکی سابق یتی ثور ایدر بیور که صر چه هر یرده وارد یعنی هر یرده بولور هر یرده بولور بیور یعنی کلام ادعا ایدر حقیقی دکل انکیچون قدر و قیمتی بوقدر یعنی کثیر الوجود اولدی بیچون ذی قیمت دکل اما لعل مشکل اله کلور یعنی تحصیلی کوچدر انکیچون عزیز و معتبر در (حکمت) کارها بصبر براید و مستعجل بسر دراید (محصول ترکیب) مصالح صبر ابله حاصل اولور یعنی هر ایش صبر و تأمله ابو حاصل اولور و مستعجل یعنی ابوی کیمه ابومکله سور چروا و زولور یعنی یقلور و ابشی ایلر و کلوب حاصل اولماز (مثنوی) بیچشم خویش دیدم در بیابان * که مرده آهسته بگذشت از شتابان) باحرف مصاحبت (و چشم خویش لامبه) که حرف بیان (مرده آهسته قلبه محمولدر تقدیری آهسته رفتار مرد در و بعضیلر دیدیلر اصلنده مرده آهسته رفتار ایدی اضافله ضرورت وزن ایچون اضافندن قطع اوانوب همزه وصله ساقط اولوب فتحه سی داله نقل اوانوب وصله اوقنور (شتابان صفت مشبهه در شتابیدن ابوه کن معنایه (محصول بیت) کندی کوزمه کوردم که بیابانده آهسته رفتار مرد مرد شتابانند یکدی یعنی بورومده آهسته کیدن عجله ابله کیدن سبق ایلندی یعنی منزله اندن ایلری واصل اولدی (سمند باد پای از تک فروماند * شتر بان همچنان آهسته میراند) سمند سینک و میم فتحه لریله صاری وقوله و یا غزانه مستعمل لفظدر اشتراك طریقه (باد پایه اضافتی بیابنده در) باد پایو کرک ات اصلنده وصف ترکیبدر ایل ابقی معنایه (تک تانک فیتی و کاف عربیله اسم مصدر در تکیدن ن یلک معنایه بونده یله دیمکدر (فروماند عاجز قالدی دیمکدر) شتر بان دوه جی دیمکدر (بان ادات فاعلدر جی معنایه (همچنان اولکی کبی یعنی آهسته آهسته میراند سورردی یعنی قالدی (محصول بیت) دیدیکیم بیابانده سمند باد پایلوب یو پورمقدن عاجز قالدی اما دوه جی آهسته آهسته دوه سنی سوروب کیدردی هیچ قالدی یعنی بیابانده کندی کوزمه بویله کوردم (مطایفه) نادان راه از خاموشی نیست و اگر این مصلحت بدانستی نادان نبود (نادان را) (را حرف صله) خاموشی یا حرف مصدر (بدانستی و نبودنی یاری حکایت ایچوندر (محصول ترکیب) نادانه یعنی جاهله ایسم اولمقدن یلک اولماز و اگر بو مصلحتی یلیدی نادان اولزدی یعنی سکوت ایدوب خاموش اولتی کندی مقدار بنی یلکدن ناشیدر بویاسد نفس علم و معرفتدر (قطعه) چون نداری کمال و فضل ان به * کر زبان دردهن نکه داری (محصول بیت) خطاب عام طریقه بیور چونکه کمال و فضلك بوقدر اول بکدر که دیلکی اغز کرده حفظ ابله سین یعنی تکلم ابله سین (آدمی را زبان فضیحه کند * جوزی مغز را سبکساری) فضیحه رسوا

دیمکدر ضرورت وزن ایچون تاهاه رسمی شکنده اوقنور (جوزی مغز بیابنه) (جوز چپک فتحیه قوز معنایه در مغز دن مراد ایچیدر (ورا حرف صله در (محصول بیت) انسانی دلی رسوای ایدر ایچسز قوزی یعنی ایچدن خالی اولان جوزی سبکساری یعنی خفت رسوای ایدر حاصلی انسانی دلی و جوزی خفت رسوای و بی اعتبار ایدر زریا جوزی اننه الان خفتدن بلور ایچی اولدی یعنی بس اعتبار ایلوب بیانه آتار (جوزه ادات تشبیه تقدیر ایدن لر زانده ایلشالر (قطعه) خر بر ابلهی تعلیم می داد * برو بر صرف کرده عجم دایم) خر برار ادات مفعول (ابلهی یا حرف وحدت می دادک مفعول اولی خر (و ثانیسی تعلیم در (بر واصلنده بر او ایدی ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (ایکچی برادات تأکید در) (کرده تک عمر مفعول اول صریحی (و صرف ثانیسی (و برو مفعول غیر صریحی) (دایم کرده به قید در (محصول بیت) بر ابله برخه تکلم تعلیم ایدردی یعنی آنی نطقه کتوره که قصد ایدردی دایم و هر زمان انک اوزره یعنی تعلیمی اوزره عمر بنی صرف ایلشیدی (حاصلی دایم ایشی آک تعلیمه مصروف ایدی (حکیمی کفکش ای نادان چه کوشی * درین سودا بترس از لوم لایم) اوم لامک فتحیه مصدر در لام یلومدن یعنی نصر بانک اجوف و او بسندن از ارق معنایه (ولایم اسم فاعلدر از ارقی دیمکدر (محصول بیت) بر حکیم اول ابله دیدی ای نادان نه چالشور سین یعنی نه زجت چکر سین بوسوداده لایمک اومندن قورق (حاصلی اعتراض ایدن معتضدن صافن یعنی ملامت ایدیچیلرک ملامتدن احترا زایله (نیاموز دبهام از تو گفتار * تو خاموشی بیاموز از بهائم) (محصول بیت) بوییت تته قول حکیمدر (ابلهه دیر که حیوان سندن گفتار و کرغن یعنی سندن تکلم او کرغن (ایمدی سن حیواندن ایسم اولمی او کرن (حاصلی اول سندن سوزا و کرنگ احتمالی بوق باری سن اندن سکوت ایلکی او کرن (مثنوی) هر که تأمل نکند در جواب * بیشتر اید سخنش ناصواب (محصول بیت) هر کیمسه که جوابده فکر و تأمل ایلیمه و یا ایلز یعنی فکر سز برنسته به جواب ویره اکثر سوزی ناصواب کلور یعنی خطا واقع اولور (یا سخن ارای چومر دم بهوش * یانشین همجو بهایم خوش) یا حرف تردید (سخن ارایک مقدم مفعول صر بیدر (و بهوش غیر صریحی) (آرای فعل امر مفرد مخاطبدر اراییدن بزه مک یعنی زینت ایلک معنایه در (محصول بیت) یاسو یلیچک سوزی عقل و فکر ابله برخو شجه بزه یعنی عاقلانه سویله و یا حیوانات کی ایسم اوتور یعنی سکوت ابله طمه (مطایفه) هر که بادا نا تراز خود بحث کند نابدانند که داناست بدانند که نادانست) باحرف مصاحبت (دانانردان عالم (وزادات تفضیل در (نا حرف تعلیل) بدانند بله دیمکدر (که حرف بیان) بدانند لفظ مشترکدر مضارع له امر غائب یننده یله لر و یا بلسونلر دیمکدر (محصول ترکیب) بر کیمسه که کندی دن عالمک بر کیمسه ابله بحث ایلر تا یله لر که دانادر یعنی دبسونلر که عالمدر دیو بیلورلر که و یا بلسونلر که جاهلدر و الا کندی دن عالمکله بحث ایلزدی (بیت) چون دراید به از توبی بسخن * کر چه به دانی اعتراض مکن) توبی پای ثانی ضمیر خطابدر (بسخن بادرایده متعلقدر و حرف مصاحبت حرف ظرف دیوب معنایه چونکه سوزده بر کیمسه سندن یک کله دین سوزسو یله ده ابودکل ایسم (محصول بیت) چونکه سندن ابو بر کیمسه تکلمه و نطقه کله یعنی سوزسو بلکه باشلیه اگر چه اول سوزی اندن ابوده بلورسک اعتراض ایلله (زیرا جائزدر که اول سوزی بروجهله توجیه ایلله که سنک یلیدیکدن ابله و وجه اوله (لطیفه) هر که بابدان نشیند نیکی نبیند (محصول ترکیب) هر کیمسه که پرامنزلله اوتور ایلک کورمز (مثنوی) کر نشیند فرشته بادبو * وحشت آموزد و خیانت وریوا) فرشته (باحرف وحدت (و همزه حرف توسط (همزه حرف وحدتدر دین بیلز ایسم (آموزد

رد سروری و شعی

رد شعی

رد شعی

فعل مضارع مفرد غائب او کز نور دیمکدر (ریو رانک کسر یله حبله و مکر معناسنه در) (محصول بیت)
 کرنه بند اکر او نور رسه دیمکدر (یعنی بر فرشته دیوایله او نور رسه اول دیودن وحشت و خیانت
 و ریو او کز نور) (حاصلی اندن او کز دیکدی محض شردن هیچ خبر او کز غز) (بیت) از بدن نیکوئی
 نیاموزی * نکند کرک پوستین دوزی (پوستین دوز وصف ترکیب) (د و زیندن کورک
 دیکجی) (و یا حرف مصدر) (حاصلی کورک کجک دیمکدر) (مصراع ثانی مقام تعلیلده در
 (محصول بیت) خطاب عام طریقله بیورر برامز لدن ایلک او کز غز سین زیر اوقورد دن کورک کجک کلز
 (یعنی قورد کورک کجک ایلز) (زیرا طبیعتی برنجیلاک اوزره مجبولدر دیکجیلاک اوزره دکل) (حاصلی
 قورد دن پوستین دوزلک کلدیکی کی برامز لدن ایلک کلز) (پند) مردمان راعیب نهائی
 آشکارا ممکن که مرایشان رارسوا کنی و خود را بی اعتماد) مردمان را رادات تخصیص (عیب
 نهائی بیانیه) (آشکارا) (و آشکارا بر معنایه در) (که حرف تعلیل) (مرحرف تا کید یعنی رانک
 معناسنی تا کید ایدر) (محصول ترکیب) (مردم کبر لی عیبی آشکاره ایله زیر انلری رستوای ایدرسین
 و گندیکی اعتماد سز یعنی سکا هیچ برنسنه اینا تمیوب سندن هر کس نفرت ایدر) (تشبیه)
 هر که علم خواند و عمل نکرد بدان ماند که کاوراند و تخم بنفشاید) (بدان با حرف صله و دال
 هرزه دن میدلدر بان تقدیرنده) (ماده فعل مضارع مفرد غائبدر بکرز دیمکدر مابنددن مانستدن
 دین خطا ایلدی) (که حرف بیان) (کا و کاف بحمله صغر دیمکدر بقر معناسنه) (راند فعل
 ماضی مفرد غائب سوردی دیمکدر کا و مقدم مفعولی او کوز سوردی دیمکدر مراد چفت
 سوردی دیمکدر) (بنفشاید فعل نئی ماضی مفرد غائب صاچدی دیمکدر رنخم مقدم مفعولدر
 (محصول ترکیب) هر کیمسه که علم اوقودی یعنی تحصیل علم ایلدی و عمله عمل ایلدی اول
 کیمسه به بکرز که چفت سوردی و دانه صاچدی یعنی اکین ایدی) (عبرت) (ازن بی دل
 طاعت نیاید و پوست بی مغز بضاعت را نشاید) (تندن مراد شخصدر) (و بی دلدن مراد
 صاحب قلب اولمایدنر زیر اهل الله اصحاب قلوب دیرلر مراد شل قلبدر که انده محبت خدا
 و عمل آخرت اوله ایلدی بویله اولمیان شخصدن طاعت کلز) (پوست بی مغز بیانیه پوستدن
 بونده مراد قبوق در که عریجه قشر دیرلر) (و مغز ن مراد ایچدر فندق و فستق و بادام ایچی کی
 بضاعت سرمایه) (محصول ترکیب) (شخص بی قلبدن یعنی بی محبت حقندن و عمل آخرندن
 طاعت خدا کلز یعنی صدقه طاعت و عبادت ایلز بلکه ایلدیکی ریا ایله در ایچسز قبوق دخی
 بضاعت و سرمایه به لایق دکلدر یعنی بیع و شرا به لایق اولماز حاصلی تن بی قلب قشر بی ایه
 بکرز که هیچ برنسنه به برامز) (تنبیه) نه هر که در مجادله چست در معامله درست) نه حرف نئی
 مجموع ترکیب مصر و قدر) (محصول ترکیب) بویله دکلدر که هر کیمسه که بحث وجدلده چست
 و چاکدر معامله ده یعنی تقوا و صلاح ده و خدا ایله معامله ده درستدر زیر ایچیه بحث وارددر که
 صلاح و تقوا سی هیچ یوقدر) (معلوم اوله که بوسجده ادات خبر یعنی سین و تامه قدر در چستست
 و یادرستست تقدیرنده در) (بیت) بس قامت خوش که زیر چادر باشد * چون باز کنی مادر
 مادر باشد) (بس چوق دیمکدر) (قامت خوش بیانیه) (که حرف رابط صفت) (زیر چادر لایمه بونده
 چادر دن دالک فحبله عورتلر بورندیکی چارمادر که دیار عریب اکثر عورتلر آبی استعمال ایدرلر
 (باز کنی آچه سین دیمکدر) (مادر مادر لایمه در معلوم اوله که چون دن بر ضمیر غائب محذوفدر ضرورت
 وزن ایچون چونش تقدیرنده) (محصول بیت) چوق کوزل قامت که چادرالتنده اولور یعنی چارالتنده
 چوق قامت لطیف و موزون کور پنور اما چونکه اول جاری اوستندن آچه سین و کوره سین آنک اناسی
 اولور و یا اول چار صاحبک اناسنک اناسی اولور یعنی صورنا کوزل کور پنور اما حقیقه در یاشلی قاری

رد شمع

اولور حاصلی ظاهره اعتبار یوق حکم باطنکدر (حکمت) اگر شبها همه قدر بودی پس
 شب قدری قدر بودی) (ایکی بودی ده یا حرف حکایه در) (محصول ترکیب) اگر کیچلر جیعا
 قدر کیچله سی اولیدی قدر کیچله سی بی قدر و بی اعتبار اووردی بعضی نسخه ده بی قدر پرینه
 چه قدر واقعدر) (بیت) کر سنک همه لعل بد خشان بودی * پس قیمت لعل و سنک یکسان
 بودی) (لعل بد خشان لایمه) (بودی ده یا حرف حکایه در) (ایکی برده بیله) (محصول بیت)
 اگر هر برطاش لعل بد خشان اولیدی پس لعل و طاشک قیمتی یکسان اولور دی یعنی ایکسنک
 بر اولوردی قیمتی ایدی قلیل الوجود اولانک اعتباری زیاده ایش کثیر الوجود اولاندن) (حکمت)
 نه هر که بصورت نیکوست سیرت زیبا دروست کار اندرون دارد نه پوست) بصورت با حرف
 ظرف (سیرت زیبا بیانیه سیرت خلق معناسنه در) (زیبا صفت مشبهه در یا راشق و یا قشق دیمکدر
 (دروست اصلنده در اوست اوضمیری کهیه راجعدر) (اندرون بونده قلب معناسنه در) (پوستدن
 مراد ظاهر حالدر) (محصول ترکیب) بویله دکلدر که هر کیمسه که صورت زیبا انده در
 یعنی هر کس که صورتده و سپاده ابو و کوزلدر او بیله دکلدر که انده سیرت زیبا و اخلاق حسنه
 اوله بلکه بعضی بویله و بعضی خلا فحبله در زیر ایش قلبکدر پوستک دکلدر یعنی مصلحت
 باطنکدر ظاهرک دکلدر حاصلی هر کسک باطننه نظر ایلک کرک ظاهرینه دکل) (قطعه)
 توان شناخت بیک روز در شما ثل مرد * که تا کجاش رسید ست پایگاه علوم) شناخت بونده
 شناختن معناسنه در) (شما ثل مرد لایمه در اخلاق مرد دیمکدر مرهوند) (که حرف
 بیان تا حرف انتها) (کجاش ضمیر مرده راجعدر) (پایگاه بانک سکونله مرتهبه دیمکدر) (علومه
 اضافت لایمه در) (محصول بیت) آدمک اخلاق و اطوارندن برکوند بیلک ممکندر که نه به دکل
 ایر شمشدر مرتهبه علومی یعنی اخلاق و اطوارندن کشتنک مرتهبه و مقام علومی نه حدده
 و اصلدر بیلک اولور) (ولی باطنش ایمن مباحث و غره مشو * که خبت نفس نکرد د بسالها
 معلوم) (ولی ادات استدراک) (باطنش ضمیری مرده راجعدر) (که حرف تعلیل خبت نفس لایمه
 (محصول بیت) اما باطنندن ایمن و مغرور اوله زیر اخبارات نفس بی لاله معلوم اولمز) (نخویف)
 هر که بازرگان سترد خون خود ریزد) (محصول ترکیب) هر کیمسه که اکارلر له و عناد ایلرسه
 کندی قاتی دوکر یعنی کندی کندینی هلاک ایدر زیر اکارلرله چیقشاماز) (قطعه) (خویشتن را
 بزرگ می بینی * راست گفتدیک دو بیند لوج) می بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کوررسین
 دیمکدر) (خویشتن مفعول اولی) (و بزرگ ثانیه) (راست بونده کرچک معناسنه) (بیند فعل
 مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر ببینندن) (بک مفعول اولی) (ودو ثانیه) (لوج لامک ضمی
 و جیم عریله شاشی دیمکدر احوال معناسنه) (محصول بیت) خطاب عام طریقله بیورر که کندیکی
 اولور کوررسین کرچک دیدیلر و یادیشلدر که شاشی بری ایکی کورر یعنی سن غر و و نیکبر کدن
 کندیکی اولور کورر دکل شاشنک بری ایکی کورر دیک کی فاسد درز بر اونه سی یوقدر) (زود بینی شکسته
 پیشانی * تو که بازی بسر کنی باقوج) (زود زانک ضمیله تیر دیمکدر ظرف زماندر) (بیننک
 شکسته مفعول اولی) (و پیشانی ثانیه) (بازی او یون دیمکدر کتینک مفعول صریحی) (و بسرله
 (باقوج غیر صریحی) (قوج لفظ مشترکدر ترکیله فارسی بیننده) (محصول بیت) تیر زمان
 الکی شکسته کوررسین سن که باشکله قوچله او یون او یونار سین یعنی کله کله قوچله طوقشور سین
 ترکیده قوچ جیم بحمله در قافیه رعایتیچون بونده عری اوقنور فندبر) (پند) پنجه باشیر و مشیت
 باشیر کار خرد مندان نیست) معلوم اوله که بونک کیلر بر مقدرله ملحوظدر) (باشیر با حرف
 مصاحبت و یا حرف صله) (باشیر با حرف صله) (محصول ترکیب) (ارسالنه پنجه طوقشور

و یا ارسلانه پنجه اورمق و بومروغی شمشیره اورمق عقلا ایشی دکلدر زبرا انلر کندنی تهلهکه به
صالماز و مضرتدن احتراز ایدر (بیت) جنک وزور اوری مکن بامست * پیش سر پنجه در بغل نه
دست (زور اور و وصف ترکیبدر) آور بدندن زور کتور یچی (و یا حرف مصدر زور اورلک دیمکدر
(بامست یا حرف مصاحبت) پیش سر پنجه لامید (سر پنجه قوی وغالب معناسنه در) بغل بانک
و غین مجیه نک فکجه لیه قولتی دیمکدر (نه نونک کسری وهاء اصلیه ایله فعل امر مفرد
مخاطبدر) نهیدندن مستقبلا تده نونک فکجه مستعملدر (نه نهادندن دینلر سهو ایلشدر) دست
مفعول صریحی (و در بغل غیر صریحی) و پیش ظرف مکانی (محصول بیت) مست ایله جنک
وزور کتور یچی ایلله یعنی انکله محاربه و مقاتله ایدوب اکاقوت بازوی کو سترمه پس قوی
و غالب کیسه نک او کنده الکی قولتو عکجه قوی یعنی انکله جنک و جدال ایدوب خصوصت
کو سترمه (تخذیر) ضعیفی که با قوی دلاوری کند یار دشمنست در هلاک خویش
ضعیفی یا حرف وحدت (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت) و یا حرف مصاحبت (دلاور
وصف ترکیبدر آور بدندن بهادر معناسنه در) یار دشمن لامیه (هلاک خویش ده بویه در
(محصول ترکیب) برضعیف که قویه برابر دلاورلک ایلله و اکا بهادر لاتی کو ستره یعنی اکا بهادر لاتی
صنا و کندنی اکا کوره دلیر طوته کندنی هلاکنده دشمنک معین و ناصریدر (قطعه) سایه
پرورده راجه طاقت آن * که رود بامبارزان بقتال) سایه پرورده کولکده بسلامت (یعنی ناز و نعمت
ایچنده بیومش) و رادادات تخصیص (طاقت آن لامیه در) که حرف بیان (یا حرف مصاحبت
(مبارز بهادر دیمکدر) و الف و نون ادات جمعدر (بقتال یا حرف صله) قتال مفاعله بابنک مصدر
ثانییدر (بامبارزان روده ده) قتالده متعلق اولتی جائز (محصول بیت) سایه پرورده نک نه قدرت
و طاقتی اوله اول نسنه به که بهادر ارلرله جنکه و مقاتله به واره (سست باز و بجهل میفکند *
پنجه بامرد آهین چنکال) سست باز و وصف ترکیبدر بازوی ضعیف کیسه دیمکدر (بجهل
(یا حرف مصاحبت) میفکند فعل مضارع مفرد غائب براغور دیمکدر (پنجه مفعول صریحی
(و بجهل و بامرد غیر صریحی) مر داهین چنکال بیانه در) آهین چنکال وصف ترکیبدر
دمور قینقلی (یعنی پنجه لی دیمکدر) (محصول بیت) ضعیف بازوی اولان کیسه جهله دمور پنجه لی
اولان کیسه به پنجه براغور یعنی انکله پنجه طوتشور آهین چنکال قوی بازو بدندن کلبدر و محکم
پنجه بدندن عبارتدر (توبیخ) هر که نصیحت نشنود سر ملامت شنیدن دارد) سر بوند سودا
و هوس معناسنه در (محصول ترکیب) هر کیسه نصیحت دیکلمر یعنی قبول ایلز ملامت ایشتمک
سودا سین طوتار حاصلی ازار لمتی سودا سین طوتار (یعنی ازار لمتی استر بیت) چون نباید نصیحت
در کوش * اکرت سرزنش کنتم خاموش (نصیحت در کوش تقدیری) نصیحت در کوش تندر
(اکرت سرزنش کنتم تقدیری) اکرت سرزنش کنتم (و یا اکرت سرزنش کنتم در) خاموش فعل
امر مفرد مخاطبدر ایدم اول دیمکدر (محصول بیت) چونکه نصیحت قولغکه کر مزا کر بن
سکا تو بیخ و سرزنش ایدر اسم اول (لطیفه) بی هزارن همزمانان را نتواند دیدن همچون
سکان بازاری سک شکار پراپند و مشغله برارند و پیش آمدن نیارند) سکان بازاری بیانه (سک
شکاریده بویه در) مشغله غوغا (برارند قالدردر دیمکدر) نیارند فعل نفی مستقبل جمع غائبدر
(بار بدندن قادر اولمازلر دیمکدر) بر مصدري دخی یارستن در قدرت معناسنه (پس نیاردی
ارستن دن اخذ ایدن سهو ایلش (محصول ترکیب) هنر سزلر هنر لیری کورمه که قادر اولمازلر
یعنی انلرله برابر ایدم مزل و معارضه و مقابله قبله مزل بازار ایلیری کی که آوایتی کوردر و غوغا
و عو و قالدردر یعنی ایدر و ایلیری کلکه قادر اولمازلر (تخذیر) سفله چون بهیتر با کسی

رو ابن سید علی و سروری

ردشعی

بر نباید بخشدش در پوستین افتد) بر نباید چیتشامز (یعنی مقابله و معارضه ایدم من) (محصول ترکیب)
سفله کیسه یعنی دخی و ناکس چونکه هنر ده و یا هنرله بر کیسه ایله چیتشامز یعنی مقابله و معارضه
ایدم من خباثله غیثه دوشر حاصلی اردنجه قدح ایلکه باشلر (بیت) کند هر آینه غیث حسود
کو نه دست * که در مقابله کنکش بود زبان مقال) هر آینه البته دیمکدر (غیث غین مجیه نک
کسری و بانک فکجه بر کیسه نک اردنجه غائبانه سو یلکه در لرشول سوزی که ایشندیکی تقدیر ججه
مفهوم اوله اگر اول سو یلدیکی سوز کر چکسه غیث در لر و اگر کذب و دروغ ايسه بهتان در لر
(حسود کو نه دست یانه در) کو نه دست و وصف ترکیبدر قصده الی دیمکدر نسنه به قادر اولمیان
کیسه ده مستعملدر (که حرف تعلیل) کنک کاف اول عربی و مضمر مدر (و کاف ثانی عجمی
معلوم اوله که نون ساکنند صکره اخرد) کاف واقع اولسه البته عجمدر فاحفظ (شین
ضمیر حسود راجعدر) (امام عباد مقله مقیددر) (محصول بیت) حسود کو نه دست یعنی عاجز
بی قدرت البته غیث ایدر حاصلی غیثن قوممازلر برامقابله ده زبان مقالی کنک اولور یعنی دلی طوتار
نطقه قادر اولمازلر) کنک کاف عجمک ضمیمه فصیحدر دین خطا سو یلش (شکایت) اگر جور
شکم نبستی هیچ مرغی در دام نیفتادی بلکه صیاد دام نهادی) (جور شکم لامیه) (نبستی
(یا حرف حکایه) (مرغی یا حرف وحدت) در دام در حرف صله) نیفتادی یا حرف حکایه
(صیاد مبالغه ایلله اسم فاعلدر آویچی دیمکدر) (نهاد فعل نفی حال ماضی مفرد غائب) (و یا حرف
حکایه) (محصول ترکیب) کر جور شکم یوق ایشم سه یعنی آچلق یلاسی یوغیش سه هیچ پرور غ
دامه دوشمزدی بلکه آویچی دوزانی قورمزدی ز برا بوغزدردی اولسه مرغ دامه وارمزدی
(عبرت) حکیمان دیر در خوردن و عابدان نیم سیر و زاهدان ناسد رمق و جوانان ناطق بر کبرد
و پیران ناعرق کشند اما قلندران چندان که در معده جای نفس نماد و بر سفره روزی کس)
حکیملر کج کج (یعنی سیرک برلر تا کیم طعام هضم اوله و عابدلر نیم سیر (یعنی تمام طوطمازلر) (ناحرف
انتها) (سدرمق مصدرک مفعولنه اضافتدر رمق سد دیمکدر) (رمق جانک صوبکدر) (مراد
اولیچک جه یک برلر دیمکدر) (ناحرف انتها) (طبقدن مراد ایچندن یک بین اسه بایدر سخن
و تپسی و طاس کی) (بر کیرند قالدردر دیمکدر) (تاینه حرف انتها) (عرق کشند در لیلر دیمکدر
(معده میک فنی و عینک کسری و میک کسری و عینک سکونیه انسانده حیوان چنک
شیردانی برنده مستعملدر) (یعنی تحریف ایدوب شیردن دیدکلریدر) جای نفس لامیه در) (نماد
فعل نفی مستقبل مفرد غائب قالمیه دیمکدر) (روزی کس لامیه) (محصول ترکیب) حکیملر سیرک
یک برلر تا کیم بیدکلری هضم اوله و عابدلر یارم طونجه یعنی تمام طوطوق اولنجه بیزلر و زاهدلر
سدر مقچه یعنی جاتی تنده حفظ ایلک مقدارنجه حاصلی اولیچک جه و جوانلر اولکلرندن ظرف
طعام قالمیه یعنی ایچنده اولاتی دو کدنججه و پیرلر در لیلجه اما قلندرلر اولقدر برلر که معده ده نفسه
بر قالمیه و سفرده کیسه نک رزقی و نفقه سی یعنی جوانلر طبقده یک قالماینجه برلر اما قلندرلر
سفرده اتمک دخی قالماینجه برلر و جازدر که خوردند فعل امر غائب اوله یعنی هر طائفه مذکور
اولان مقداری یسوزنلر دیمک اوله (بیت) اسیر بند شکم راد و شب نگیرد خواب * شبی معده
سنکی شبی زدنشکی) اسیر بند شکم لامیه و بیانه در) (بند شکم مجازدر) (ورادادات تخصیص) (نکیردک
خواب فاعلی) (واسیر بند شکم مقدم مفعولی) (و د و شب ظرف زمانی) (شب یا حرف وحدت
(معده میک کسری و عینک سکونیه ذکر اولان کی در) (سنکی به اضافتی بیانه در) (و یا حرف نسبت
طاشه منسوب معده دن) (یعنی زیاده طوطوقلدن طاش کی بکشمش معده دن دیمکدر) (داتک
وصف ترکیبدر کولکی طار) (و یا حرف مصدر کولک طار اخی دیمکدر) (محصول بیت) شکم قیدینه

مطله

ردشعی

اسیر اولان کیمسه بی ایکی کیجه اویقو طوغز یعنی ایکی کیجه اویقو ویا یاز برکیجه زیاده چوق یك
يك نقاتندن و برکیجه طام یعنی یك بولم یعنی اجلدن کوکلی طار لغندن (وعظ) مشورت
بازان نیهست و سخاوت باه فسادن کناه (محصول ترکیب) زنلره مشورت فاسد درو مفسدله
سخاوت و کرم کناه زیرافسادینک از دایدینه باعثدر (بیت) ترجم بر پلنک تیرزدن * ستکاری
بود بر کوسفندان) پلنک تیرزدن بیانیه در (ستکار ظالم دیمکدر) (و یا حرف مصدر) (محصول بیت)
کسکین دیشلی قلنه ترجم ایدوب اتی اسرکک ستکارلی یعنی ظالمقدر قبولره حاصلی ظالمره
مهر و محبت مظلومره جفا و ظلمدر دیمکدر (پند) هرکرا که دشمن در پیشست اگر نکشد
دشمن خویشست (محصول ترکیب) هرکچک که دشمن او کند در اکر اتی اولدر مزسه
کندی به دشمن در زیر دشمن فرصت بولنجبه اتی اولدر (بیت) سنک دردست و مار بر سر
سنک * خیره رابی بود قیاس و درنک (خیره رابی وصف ترکیب در الحقی فکر لی دیمکدر) (و یا
حرف مصدر در الحقی وضعیف فکر ایلاک دیمکدر) (درنک دالک فحی و کسر یله و رانک
فتح یله اکلمک دیمکدر) (محصول بیت) طاش الکده اوله و ییلان بر طاشک اوزرنده اوله الحقی
و کرایلکدر قیاس و درنک یعنی اورایمی و اورمایمی دیو قیاس و تردد ایلاک فکرک فسادند در
(و کروهی از خرد مندان بخلاف این مصلحت دیده اند و گفته اند که در کشتن بند یان تأمل
اولیترست بحکم آن که اختیار باقیست توان کشت و توان هشت تا اکر بی تأمل کشته شود
مصلحتی که مصلحتی فوت شود که تدارک مثل آن ممتنع باشد) کروهی یا حرف وحدت (کروه
کاف عجمک و رانک ضمیر یله بلوک معناسنه در) (کشتن بند یان مصدرک مفعولانه اضافتدر
(بندی بند باغ معناسنه در که عربجه قید درلر) (و یا حرف نسبت بنده منسوب دیمکدر یعنی
محبوس) (وائف و نون ادات جسددر محبو سلر دیمکدر بعض نسخه ده بند کان واقعدر) (کشت
کشتن و هشت هشتن معناسنه در صالیو یرمک یعنی ترک ایلاک (نا حرف تعلیل) (کشته شود
اسم مفعولدر مفعول اوله دیمکدر) (محمل اسم فاعلدر افتعال بابندن) (که حرف بیان) (مصلحتی
حرف وحدت) (که حرف رابط صفت و یا حرف بیان) (تدارک مثل آن مصدرک مفعولانه
اضافتدر و لامیه در) (ممتنع اسم فاعلدر انتمال بابندن) (محصول ترکیب) اما بر بلوک عقلادن
بونک خلافتی مصلحت کور مشلدر و دیمشکر که محبوسلری قتل ایلاکده تأمل اولیر کدر یعنی قتلنه
عجله ایلاک کرک اول سبیلکه که اختیار باقیدر قتل ممکن و ترک ایدوب ازاد ایلاک ممکن زیرا اکر
تأملست قتل اولور ایسه احتمالدر که بر مصلحت فوت اوله که اول مصلحت ککینک تدارکی
ممتنع اوله یعنی قتل سبیلکه فوت اولنج تدارکی ممتنع اولور بهر حال (مشوی) نیک سهلست
زنده بی جان کرد * کشته راباز زنده نتوان کرد) نیک بونک کی برلده محکم معناسنه در فحی
آساندر دیمک اولور (زنده کردک مقدم مفعول صریحی) (و بی جان غیر صریحی) (و کرد کردن
معناسنه در) (و کشته نتوان کردک مفعول اولی) (و زنده مفعول ثانیه سی) (و باز زمان معناسنی متعیندر
(محصول بیت) فحی قولایدر زنده بی جانستز ایلاک یعنی زنده نک حائن المی اما مفعولی بنه جانی
ایلاک ممکن دکل (شرط عقلست صبر تیر انداز * که چورفت ارکان نیاید باز) شرط عقل
لامیه و مقدم خبر (و صبر تیر انداز مؤخر مبتدا و لامیه) (و تیر انداز وصف ترکیبدر اندازیدن
انداختن دن دینلر سهوا و ایشلر) (که حرف تعلیل) (از کان رفته متعلقدر) (نیاید فعل اتی مستقبل
مفرد غائب) (بازینه دیمکدر) (محصول بیت) شرط عقلدر تیر اندازک صبری یعنی اوقی آغازدن اول
دوشه جک یری ملاحظه ایلاک کرک زیرا چونکه اوق یایدن کندی یعنی چبقدی بنه عودت
ایلاز (نصیحت) حکیمی که با جهال در افتد باید که عزت توقع ندارد) بعض نسخه ده توقع

رد این بند علی و سروری

عزت واقعدر اضافتله (و جاهلی که زبان آوری بر حکیمی غالب آید عجب نیست که سنکست
جوهری رایی شکند) یعنی بر حکیم که جهله ایله جمع اولوب مختلط اوله کر کدر که انلردن عزت
امید ایله و بر جاهل که تکلمه بر حکیمه غالب اوله عجب دکلر که طاشدر جوهری کسر ایدر
(بیت) نه عجب کفر و رود نفسش * عندلیبی غراب هم قفسش) نه حرف نفی (فرورود
لغته اشاعه کیده دیمکدر اما استمهالده باقی معناسنه در تنکه ترکیده سسی باندی درلر) (نفسش
شین ضمیر ضمیر قبل الدکر طریقه عند لبیه راجعدر) (عندلیب بلبله درلر) (و یا حرف وحدت
(غراب مبتدا) (و هم قفس خبری وجهه صفت عندلیب در) (قفسی عرب صادله استعمال ایدر
و عجم سینه) (محصول بیت) نه عجب یعنی عجب دکل اکر نفسی بتارسه عندلیبک که غراب هم قفسی
اوله یعنی قفسد شی اوله (حاصلی غرابک آوازی عندلیبک آوازی بنی اصرسه عجب دکل) (بیت)
کره زمند زو باش جفایی بیند * تادل خویش نیازارد و درهم نشود) او باش جمع صیغه سبیله
مستعملدر لوندان معناسنه و بعضیلر دیدیلر که مفردی پوش در قلب بعض طریقه جمع اولدی
(جفایی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (نا حرف تنبیه) (دل خویش لامیه) (و نیازاردک مقدم مفعولی
نیازارد لفظ مشترکدر فعل اتی مستقبل ایله نهی غائب بینده انجیمه و یا انجیمین دیمکدر) (درهم
لغته قرشمرش دیمکدر اما بونده بحضور معناسنه در) (نشودینه مشترکدر بحضور اولیه و یا
اولسون دیمکدر) (محصول بیت) اکره زمند ارادل و اسافلدن جفا کورسه البته کندی
کوکلی انجیمه و یا انجیمسون و یا اولسون) (منک بد کوهرا ارکاسه زرین شکند *
قیمت سنک نفزاید و زرکم نشود) سنک بد کوهر بیاییه) (کاسه زرین ده بویه در) (زر التون
(و یا حرف نسبت) (و نون حرف تأکید) (شکند فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط واقعدر صبرسه
دیمکدر) (قیمت سنک لامیه نفزاید فعل اتی مستقبل آرتمز) (یعنی زیاده اولماز) (قیمت زرمبتدا) (و نشود
خبر مبتدا) (و کم خبر نشود در و اسمی تحتند قیمت زره راجع ضمیردر) (محصول بیت) سنک بد کوهر
یعنی بد اصل اکر التوندن کاسه بی صبرسه یعنی شکست ادرسه اول سنک فحی زیاده اولماز) (و کاسه
مکسورک زری قیمتی اکسملر) (حاصلی کسر یله جوهر بنه نقصان کلز که قیمتدن غاله) (و قیمتنه نقصان
کلد) (بوییت ضرب مثل حکمنده واقعدر زیاده شهرتندن) (لطیفه) (خرد مند برا که در زمره
اجلاف سخن صورت بندد شکفت مدار که آواز بر بط باغلبه دهل بر بناید بوی عبیر از کند سیر
فروماند) (خردمند برار حرف تخصیص) (که حرف بیان) (زمره زانک ضمی و میک سکون یله بلوک
معناسنه در) (اجلافه اضافت بیانیه در) (اجلاف جافک جویدر غلبه طبعی یابس اولان کیمسه یه درلر
(سخن بنددک مفعول اولی) (صورت ثانیه شکفت شینک و کافک ضمیر یله و کسر یله عجب معناسنه
اسمدر کسر یه تخصیص ایدلر بیتلر ایش) (مدار فعل نهی مفرد مخاطب طوغد دیمکدر) (که حرف
تعلیل) (آواز بر بط لامیه) (بر بط ایکی بانک فتحه یله و سکون رابله قو پزدر) (یا حرف مصاحبت) (غلبه
دهل لامیه) (بر بناید چیماز یعنی طاول یا نجه آوازی ظاهر اولماز) (دهل دالک و هانک ضمیر یله طاول
معناسنه در) (بوی عبیر لامیه عبیر عینک فحی و بانک کسر یله کوزل فوقولی اون کی برنسنه در) (کند
سیرده لامیه در) (کند کاف عجمک فحی و سکون نوله چرکین قوقویه درلر) (سیر سینک کسر یله
صره مساق معناسنه در) (فر و ماند فعل مضارع مفرد غائب بونده مغلوب اولور دیمکدر
(محصول ترکیب) بر عافک که اجلاف و ناسازلر بلوکنده سوزی صورت بغلامز یعنی انلرا سنده که
سوزی رونق و التفات بولوب مسوع اولماز عجب مدار (یعنی عجب طوغه زیرا قو زو آوازی طاول ایله
چیماز) (یعنی طاول باندنه آوازی ایشیدلر و عبیر قوقوسی صرمساق قوقوسندن مغلوب اولور) (یعنی
صره مساق قوقوسی عبیر قوقوسین بصار) (زیر الطیف قوقونک خبیث قوقو باندنه ظهوری اولماز

رد شرح چیمه

(مشوی) بلند اواز نادان کردن افراخت * که دنارایی شرمی بینداخت (باند اواز نادان بیانیه و مبتدا کردن افراختك مقدم مفعولیدر) و افراخت فعل ماضی مفرد غائب بوجه اتدی و قالدردی دیمکدر زیاده يك چاغی مقدر عبارتدر (جمله فعلیه خبر مبتدا در) بلند آواز وصف ترکیبدر بوسك آوازی دیمکدر (بلند آوازی اضافتدن قطع ایدنر اسلوب عجمه واصل دکلرایش کردن) افراختك معناسنی اقدام و هجوم ایله نفسیر ایدنر معنای مقصوده مخالف سو یلشدر (که حرف رابط صفت) دنار اادات مفعول (یا حرف مصاحبت) بی شرمی یا حرف مصدر حیا سز لغل دیمکدر (بینداخت لغته آندی دیمکدر) اما بونده ناساز گلناله بو که غلبه ایلدی دیمکدر (بینداختك دانا مفعول صریحی) و بی شرمی غیر صریحی (محصول بیت) بوسك آوازی بر نادان بوینن بوجلتدی یعنی يك چاغردی شویله که بردانای حیا سز لغل مغلوب و مقهور ایلدی (زیرا جمله آدم اوزر پنه يك چاغرمی بر معرفت اکلر (غمی داند که اهنك حجازی * فروماند ز بانك طبل غازی) غمی داند فعل نفی مستقبل بیلز دیمکدر (که حرف بیان) اهنك بونده آواز معناسند در حجازی به اضافتی بیانیه (معلوم اوله که علم انعام اصولی درتدر اولکسی راستدر که جیبی نغماتك اصلیدر ایکنجیسی عراقدر او جیبیسی زیرا فکنددر در درنجیسی اصفهاندر بودرتدن هر برینك ایکی فرعی وار لیکن بز بونده لازم اولانی بیان ایدر زانچق پس عراقك ایکی فرعی وار بری مایه و بری بوسك در وهر ایکی فرعدن مخرج اولان نغمه به آواز دیرلر پس مایه و بوسكك آوازه سی حجاز در فاحفظ (پس شراحت حجاز اون ایکی مقامدن بر مقامك اسمیدر دید ککری باطل ادا در که محض جهلندن ناشیدر و بعضیسی علم انعام برینه علم موسیقی دیمش خطا ایلش زیرا موسیقی صافی نغماتدر غیري نسنه دکلدر اهنك حجازی مروهندر (فروماند سابقا مذکور اولان کیدر) بانك طبل غازی لایه و بیانیه در (طبل طاوول معناسنه در) غازی لفظ مشترکدر اهل غرایه و جانبازه دیرلر لیکن طبل غازی طاووله دیرلر طبل بازدن احتراز ایچون (پس بونده جانباز طاوولی دینن خیلی بهلوانلق اظهار ایلش (محصول بیت) بلند اواز نادان بیلز که اهنك حجازی یعنی آوازه حجازی طاوول آوازندن تارقالور یعنی آنك یاننده ایشیدلر زیرا طاوولك یاننده بوری و صورنای و ذیل و بونلر کینلر ایشیدیلور زانچق نازك نغمه که انسان خنجره سندن پیدا اولور قنده ایشیدیلور (حکمت) جوهر اکر در خلایب افتد همچنان نفیس است و غیرا اکر بر فلک رسد هنوز خسبیس استعدادی تربیت در بغست و تربیت نامستعد ضایع خاکستر اکر چه نسب عالی دارد که آتش جوهر علو یست ولیکن چون بنفس خود هنری ندارد با خاک برابرست قیمت شکر نه ازینست که ان خاصیت و یست) خلایب خالک فحی و کسریله چرکاب معناسنددر (همچنان کذلک معناسنددر یعنی دوشن دن اولکی کبی (هنوز اولان دیمکدر بعض نسخده همان واقعدر هنوز برینه (استعداد بی تربیت بیانیه و مبتدا) و در بغست خبری (و تربیت نامستعد مصدرک مفعولنه اضافتدر و مبتدا و ضایع خبری) خاکستر کول (نسب عالی بیانیه) که حرف تعلیل (آتش مبتدا) جوهر علوی خبری (یا حرف ظرف) نفس خود بیانیه (هنری یا حرف وحدت و یانکیر (محصول ترکیب) جوهر اکر خلایب ده دوشرسه یننه نفیدر یعنی ذاته تغیر و نقصان کلز و غیرا اکر فلک ده ابریشور سه یننه همان خسبدر یعنی مقام شریفه وصول ایله خاسا سندن چیقوب شریف اولمز تربیت سز قابلیت ظلم و حیفدر یعنی استعدادی اولان کیمسه بی تربیه ایلوب اجمال ایلک ظلم و حیفدر و ناقابلی تربیه ایلک ضایعدر کول اکر چه عالی نسب طوئار یعنی نسبی عالیدر زیرا آتش جوهر علو یدر زیرا عناصرک چیغندن اعلا در اما کولک چون کندی نفسنده جوهری بوقدر خاکله برابر اندن چوق تفواتی بوقدر شرک فیتی قشدن دکلدر بلکه اول قیمت و اعتبار کند ی خاصیت و خاصه سیدر (مشوی) چو کنعان را طبیعت بی هنر بود

رد شراح جیغا
رد شراح جیغا

رد شراح جیغا
رد این سید علی

رد شمی

پیرزادی قدرش بفرود) کنعان حضرت نوح علیه السلام کندینه عاصی اولان او غلبدر که سائر مشرکله طوفانه غرق اولدی (را اادات تخصیص بیغامبر و پیغامبر و پیغامبر و پیغامبر در خبر ایلنجی دیمکدر) بریدنن (کاف عجم هاء رسمیدن بدادر) و یا حرف مصدر (بفرود فعل نفی ماضی مفرد غائب افروندن که لازمه متعدی بینده مشترکدر بونده متعدیدر که قدر مفعولیدر (محصول بیت) چونکه کنعانک خلقت و طبیعتی هنر سز ایدی پیغامبر اوغلی اوانی قدر بی ارتمدی بلکه سائر مشرکینه یله غرق اولدی (فکان من المغرقین) آنک حفته در (هنر بنای اکر داری نه کوهر * کل از خارست و ابراهیم از ازر) هنر بنایك مقدم مفعولیدر کوهر دن مراد بونک کبی برده اصلدر که نسیدر ازر حضرت ابراهیم علیه السلام باباسیدر که بتلر یوناردی (محصول بیت) هنر کوستر اکر وار سه کوهر ونسب کوستر مه کوهر مبین که کل دیکندن طو غر و پیدا اولور و ابراهیم ازر دن پس اصله ونسبه اعتبار یوق بلکه ذاته وحسبه در (لطیفه) مشک آنست که پیو پدنه ان که عطار بگوید دانا چون طبله عطارست خاموش و هنر بنای ونادان چون طبل غازیست بلند آواز و بیان تهی) بیوید فعل مضارع مفرد غائب بویدندن لازمه متعدی بینده مشترکدر بونده لازمدر فوقی و یره معناسنه (طبله عطار لایه در طبله عطار اولدر که عطار دیار عرب و عجمه بر طبله به انواع مختراتی ترتیب ایدوب ستار اما رومده بواسلوب اولمز (هنر بنای وصف کیدر) رنمایدندن هنر کوستر یی دیمکدر (بلند آواز وصف ترکیبدر) میان تهی ده وصف ترکیبدر ایی بوش دیمکدر (محصول ترکیب) مشک اولدر که سکندی قوقه یعنی قوقوسی چبقه اول دکلدر که عطار سوبله یعنی عطارک تعریفله اولان مسکه اعتبار یوقدر عالم طبله عطار کبی اسمدر و هنر کوستر یی یعنی تصلف ایلوب اظهار هنر ایلر اما نادان طاوول کبی بلند آواز و ایی بوشدر یعنی همان او کتمه سی وار آنچق اما هنر دن بی بهره در طبل غازی بی جانباز طاوولنه تخصیص ایلین طاوول کبی میان تهی در (قطعه) عالم اندر میان جاهل را * مثلی گفته اند صدیقان (میان جاهل لایه) جاهل دن مراد جنسیدر (ورا معناده عالمه قیددر عالم را میان جاهلان تقدیرنده در مروهندر (مثلی یا حرف وحدت) مراد مثله ن تمیلدر (صدیقان صدیق که عیدر صادق دال مشدک کسر لایه صفت مشبهه در (محصول بیت) جهله ارا سنده عالمه بر تمیل سو یلشدر صدیقرا ول تمیل بیت ثابدر (شاهدی در میان سکورا نست * مصحفی در میان زندیقان) شاهدی یا حرف وحدت (مصحفی ده بویه در (زندیقان زانک ودالک کسره لایه زندیق که عیدر ملحدان معناسنه (یعنی حشر اجداده قائل اولمیان ظالمدر (محصول بیت) جاهل ارا سنده عالمک مثلی بر مجبوبر سکورا سنده و بر مصحفدر زندیقرا سنده یعنی بونلره بکزر عالم جهله ایچنده (پند) دوستی را که بهمیری فراچنك آرند نشاید که بیکدم بیازارند دوستی یا حرف وحدت و را اادات مفعول (که حرف رابط صفت (یا حرف ظرف) و عمر بونک کبی بر رده مد تدن عبارتدر و یا حرف وحدت بر مده و بر زمانه دیمکدر (فرا بونک کبی بر رده اادات صله در (چنکدن مرادال در) آرند فعل مضارع جمع غائبدر (بیکدم) یا حرف ظرف (و دم نفس وساعت معناسنه در بر مده و بر ساعت دیمکدر (بیازارند فعل مضارع جمع غائب انجیده ل دیمکدر (محصول ترکیب) بر دوستی بر مده اله کتوره ل یعنی تحصیل ایده ل لایق دکلدر رکیم آتی بر نسنده انجیدوب بحضور ایده ل (بیت) سنکی بچند سال شود لعل پاره * زنههار نایک نفسش نشکنی بسنک) سنکی یا حرف وحدت (چند سال یا حرف طرف نیچه ییده دیمکدر (شود فعل مضارع مفرد غائب فاعلی یعنی اسمی نسنده سنکه راجع ضمیردر (و خبری اصل پاره در تقدیری پاره اعل در (زنهار اادات تنبیه) نا حرف تأکید (یا حرف

زندیق مطولده بیان اولند یعنی
اورزه صانع عالمی نانی و قاموس
بیان نیچه نور و ظنک قدیم
اولمیه قائل اولان و علی
قول آخرنه و بر بویه ایمانی
اولمیان دینسزله و عند
البعض کفری کیرلوب صورنا
ایمان و اسلام اظهار ایدن
منافقه دینور (محمد احمد)

طرف (يك نفس برنفسده ديمكدر) شين لعل پاره به راجعه در (نشكني فعل نفي مستقبل مفرد مخاطب صميمه سين ديمكدر) يعني كسر ايليه سين (محصول بيت) برطاش بچيه يبله برلعل پاره سي اولور زنهار تارنفسده آني طاشله كسر ايليه سين بويت يكن نثره تمام تنور و نظير در (تشبيه) عقل در دست نفس چنان گرفتارست كه مرد عاجز در دست زن كرز دست نفس لاميه در مجازا (مرد عاجز بيانيه زن كرزده بويله در) كرز كاف عجمك ضمي وراك سكوني و بالك ضمليه زوري وقوتلي وزيك ديمكدر (محصول تركيب) عقل نفسك انده آنجلين گرفتاردر كه عاجزار قوتلي عورت انده (بيت) در خرمي بر سراني بيند كه بالك زن ازوي براي بلند) در خرمي بيانيه در ياه بطنيله (بر سراني يا حرف وحدت) كه حرف رابط صفت (بالك زن لاميه در عورتك آوازي) وي ضمير غائبدر صرايه راجع (براي جبقار ديمكدر) (محصول بيت) اول اولك اوزر بنه شلاك وشاد بليق قپوسني بغله يعني فبه كه آندن عورتك آوازي بوكك جبقه يعني عورتك آوازي طشره ده اولان خلق ايشيده (حكمت) رأي بي قوت مكر وفسونست وقوت بي رأي جهل وجنون) رأي فكر ديمكدر (بي قونه اضافتي بيانيه در) يعني بي قوت عقل مكر وفسون عطف تفسيرى قبيلندند زائد وي فائده ديمكدر (قوت بي رايد بيانيه در) يعني قوت عقل بي رأي وند بير جهل وجنوندر (محصول تركيب) رأي خالص بي قوت عقل بي فائده وي نتيجه ايشدر وعقل بي رأي وند بير صافي جهل وجنوندر حاصل بي رأي وند بير عقل لازمدر وعقله رأي وند بير لازمدر يعني هرايشده عقل ورأي بيله اولق كرك (بيت) نمير بايد وند بير وعقل انكه ملاك كه ملاك ودوات نادان سلاح جنك خداست) نمير (ياه اول اسلوب عجم اوزره ضرورت وزن ايجون حذف اولمشدر) ملاك لفظ مشترك در ملكت وسلطنت بيبنده بونده ايکپسنه ده مساع وار (كه حرف تعليل) دوات ملكه معطوف ونادانه مضافدر لاميه ايله (سلاح جنك خدا لاميدارد) (محصول بيت) انسانه نمير وند بير وعقل كرك اندنصكره ملكت وسلطنت زير نادانك ملكي ودواتي خدا ايله جنك ايلكه برافدر (يعني خدا نك امر ونهييه مخالفت ايلكه سبيدر) (زييت) جوانمردى كه بخورد و بدهد به از عابدى كه روزه دارد وينهد) جوانمردى يا حرف وحدت (كه حرف رابط صفت) عابدى يا حرف وحدت (كه حرف رابط صفت) روزه داردك مقدم مفعولى اورج طونه ديمكدر (بنهد فعل مضارع مفرد غائب قويه ديمكدر) (يعني صقليه وحفظ ايله) حاصل اذخار ايليه (محصول تركيب) برسخي كپسه كه بيه وغيرى به بدل ايليه يكدر شول عابدين كه صائم اوله وكندى ييميه وينه كندى ايجون حفظ ايليه (مطاييه) هر كه ترك شهوت از بهر قبول خلق كرده است از شهوت حلال در شهوت حرام افتاده است) ترك شهوت مصدر ك مفعولنه اضافتي در شهوتن مراد لذت دنبو يه در (بهرادات تعطيل) قبول خلق مصدر ك فاعلنه اضافتي در خلق مفعول اولميجون (شهوت حلال و شهوت حرام بيانيه در) (محصول تركيب) هر كيمكه آرزو و لذت دنباي خلق قبول ايجون ترك ايشدر يعني بهر كار مرناض اكلسونلر ديو لذارند دنبا دن كسان لذت حلالدن لذت حرامده وشمدر زير ايلديكي وضع ربا ايله در ربا ايله اهل تحقيقي قنده كفر در العباد بالله تعالى (بيت) عابد كه نه از بهر خدا كوشه نشيند بچاره در آينه تاريك چه بيند) (كه حرف بيان) نه حرف نفي معاده نشينده مقيددر (كوشه نشيندك ظرف مكاني بر درتد بيله از بهر خدا ده اكاملقدر) در حرف ظرف (آينه تاريك بيانيه) چه ادات استفهام (بيند فعل مضارع مفرد غائب نه كورر ديمكدر استفهام انكاري طر بيله يعني كورمز) عابد مبتدا وما بعدى صفتي (بچاره مبتدا ثاني) وجه بيند خبر ثاني وثاني خبر بيله خبر اول بچاره عابد دن بدل اولمده

چازدر (محصول بيت) عابد كه خدا ايجون كوشده انورميه يعني الله ايجون كوشه نشين اولميه ربا ايجون اوله بچاره عابد فراكلق آينه ده نه كورر يعني آينه قلبي كه ربا نكيله با منمخش اولمده نور و قبض خدا عكس ايلز (لطيفه) اندك اندك خيلي شود وقطره قطره سبلي كردد يعني آنان كه دست قدرت ندارند سنك خرده نكه دارند نابوقت فرصت دمار از دماغ ظالم برارند) اندك اندك تا كيد لفظي (خيلي يا حرف تنكير بونده جوق ديمكدر) (شود اولور ديمكدر) (وقطره قطره يته تا كيد لفظي) سبلي يا حرف تنكير (خيلي وسبلي بار يته حرف وحدت دين لذت كلامدن بچير ايش) (كردد فعل مضارع مفرد غائب شود كي صيرورت معناسني افتاده ايدر اولور ديمكدر حضرت شيخ معنای مرادی ايله شرح ايدوب پورر) (آنان آلك جوميدرانلر ديمكدر) (كه حرف رابط صفت) دست قدرت بيانيه (ندارند طومنز بو قلقدن كآيتدر) (سنك خرده تركيب من بهي در) (سنك ريزه كي طاش اواعي ديمكدر تركيب اضافي اولمده) قابلدر (نكه دارند فصل امر جمع غائب حفظ ايلسونلر ديمكدر فعل مضارع اولق ممكندر امكان بعيد ايله) (ناحرف تعليل يا حرف ظرف) وقت فرصت لاميه (دمار دالك قحني وكسريه انتقام معناسنه در) (دماغ دالك كسريه بونده باشك يينبسي مراددر) (برارند جبقاره لرد ديمكدر) (محصول تركيب) ازاجق ازاجق برنسنه بري برينه منضم اولمجه جوق اولور مثلا صوفطره قطره برييه جمع اولمجه سبل اولور بونك معناسي بودر كه شونلرك كه دست قدرتلري بوقدر يعني برنسنه به قادر دكللر سنك خرده بي حفظ ايدر لرو يا حفظ ايلسونلر تا كيم فرصت وقتنده نللك دماغندن انتقام حاصل ايدلر يعني دماغي جبقره حاصل ايدن انتقام اله لري يعني اتي هلاك ايدلر ديمكدر (بيت) وقطره علي قطر اذا انفتحت نهر ونهر الى نهر اذا اجتمعت بحر) قطر لفظا امر فوع مبتدا علي قطر جار مجرور يله انفتحه متعلقدر (انفتحت فعل ماضى مفرد مؤنث غائبه در افعال بايندن اصلي وانفتحت ايدى قبل تاء افتعال واو واقع اولدى ناحرفدر حروف مهموسه دن وواو حرفدر حروف مجهوره دن يينهماده متاخر وتباعد واقع اولد بچيون واوى تايد قلب ايدوب تاي ناده ادغام ايدلر انفتحت اولدى (نهر لفظا مرفوع خبر مبتدا در) (ونهر لفظا مرفوع مبتدا) (الى نهر اجتماع متعلق اجتماع انضمت معناسني متضمن اولدو بچيون الى ايله تعديه ايلدى) (بحر لفظا مرفوع خبر مبتدا در) (محصول بيت) طمله طمله اوزره چن متفق اولسه ارمق اولور يعني قطرات بري برييه مجتمع اولسه نهر اولور ونهر نهر يله مجتمع اولسه بحر اولور يعني انهار بري برييه منضم اولسه بحر عظيم اولور (يت) اندك اندك بهم شود بسيار * دانه دانست غله در انبار) دانستى هاه رسمي و همزه مجتبى ايله يازنلر املادن آكاه دكللر ايش (محصول بيت) ازاجق ازاجق بري برييه جمع اولميجو جوق اولور كورمزي سين كه انباره غله دانه در ر يعني دانه ل بري برييه جمع اولوب برانبار طوب طولو اولور (غله غنيك قحني ولا ملك تشديد بيله تور كيمجه نخل ديد گلر يدر) (حكمت) عالم را نشايد كه سفاقت از عايي بچم در كذرا ند كه هرد و طرف را زبان دارد هيت ان كم شود وجهل اين مستحكم) عالم را رادات مفعول (كه حرف بيان) سفاقت مصدر در سغه دن يعني حسن يابندن زيرا بولنت ايكي بايدن مستعملدر علم وحسن علمدن مصدر سغه اما حسن دن سفاقت وسفاقت كلور (بونده حلك تقبضي مراددر) عايي جاهل معناسنه در اصلنده ميم مشدد در اما عجم تخفيف ميمله او قور (بچم يا حرف سبب) در حرف تا كيد (كذرا ند فعل مضارع مفرد غائب كورر ديمكدر) (يعني علم سبيله سفاقتي ترك ايليه) حاصل سفاقتدن انماض عين ايله (كه حرف تعليل) هر دو طرفدن مراد عالم وعابيدر رادات صله (هيت آن لاميه اشارتدر عالم) (كم بونده ناقص معناسنه در) (جهل اين لاميه اشارتدر عايي به) (مستحكم محكم)

ردشتمى

رد شراح چچا

مستحكم ده قياس اسم فاعل
وزني اوزر يته كلك ايدى
زير استحكم فعل لازمدر ايدن

(یعنی قوی دیمکدر) (محصول ترکیب) عالمه لایق دگدر حلم سببیه عامیدن صادر اولان سفاهتی
اهمال ایدوب ترک ایلنه یعنی ایلدیک سفاخته مقید اولوب ۹ دینجه زبرا ایکی جانبیه یله زبان
ویرر عالمک هیئت نقصان ویرر و طامینک جهلی محکم اولور زبرا بونک اهمالیه اکا غرور
کلور که طغیانته سبب اولور (یت) چوباسقله کوئی باطف و خوشی * فزون کردش
کبر و کردن کشتی (چو ادا ت تعلیل) (با حرف صله) (سقله الحقی و دنی کیمسه) (فزون افزون
مخفف در زیاده معنایست) (کرد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (شین ضمیر معنایست
کشتی به مقید در کشتی تقدیرنده) (کردن کش معنایست) (محصول بیت) چونکه
الطفه (یعنی دنی به وسفیه لطفله و ایلکله سوز سوز یله سین کبری و عنادی زیاده اولور
(یعنی و سوسه به دوشر که بشدن فور قد یغدن بکا ملایم سوز یلد یو) (موعظه) معصبت
ازهر که صادر شو دنا پسندست و از علما ناپسند تر که علم سلاح جنگ شیطانت و خداوند
سلاح را چون با سیری برید شرمساری بیشتر بود (معصبت یعنی کناه و عصبان) ناپسند
نامقبول دیمکدر (زیرا خدایه خلاف و شیطانه طاعتد) (و از علما اعمالان) (ناپسند تر
نامقبول کدر) (که حرف تعلیل) (علم مبتدا) (سلاح جنگ شیطان لامیه لر در) (و خبر مبتدا) (واو
حرف حال) (خداوند سلاح لامیه صاحب سلاح دیمکدر) (و ادا ت مفعول) (چون حرف
تعلیل) (با حرف مصاحبت) (اسیری یا حرف مصدر) (برند فعل مضارع جمع غائب ایلده لر دیمکدر
(خداوند مفعول صریح) (و با سیری غیر صریح) (شرمساری مبتدا) (و یا حرف مصدر بیشتر بود
خبر مبتدا و جمله اسمیه جواب تعلیل) (محصول ترکیب) عصبان و کناه هر کمدن که صادر
اولور سه نامقبول لر (اما اعمالان نامقبول کدر زبرا علم سلاح جنگ شیطانت لر) (یعنی شیطانه
جنگ ایلکله براقدر و یراق صاحبی چونکه اسیر لکله ایلده لر نجات زیاده رک اولور) (مثنوی)
عای نادان پریشان روزگار * به زندانشمند ناپرهیز کار) عای نادان بیایه (پریشان روزگار
وصف ترکیبی و صفت عای و مبتدا و مصراع ثانی خبری) (دانشمند ناپرهیز کار بیایه) (محصول بیت)
احوالی و اموری پریشان عای نادان پرهیز سز دانشمنددن یکدر (یعنی بوصف غلی دانشمنددن
اول صفتی عای یکدر عای بی جهل صفتدن تخرید ایلک کر کدر کم نادانه اضافتی صحیح اوله) (یعنی
عوامدن بر شخص معنایست) (کان بنایینی از راه افتاد * و این دو چشمش بود در چاه افتاد)
کان که حرف تعلیل ان اشارتد عای به (با حرف مصاحبت نایینا ادا ت نفی بینا صفت مشبهه در
بشیددن کوره کی دیمکدر) (و یا حرف مصدر نایینا لغله دیمکدر و افتاد و ایلده دوشدی دیمکدر) (و بن
اسم اشارتد دانشمنده) (محصول بیت) زیرا عای نایینا لغله بولدن دوشدی یعنی جهل و نادان لغله
ضلالته دوشدی اما دانشمندک ایکی کوزی و اریکن چاه ضلالته دوشدی (یعنی اول جهل ایله
ضلالته دوشدی و بوعمله عامل اولد یغدن) (مطایبه) هر که در زند کی نانش نخورند چون
بیرد نامش نیرد) (محصول ترکیب) هر کیمکه دیر بلکنده و صاغلغنده (یعنی حال جباتده
انگین بیلر چونکیم اولور یعنی اولیک آدن ایلتر یعنی اکزلر) (حکمت) بوسف عایه السلام
در خشک سالی مصر سیر نخوردی نا کر سنان را فراموش نکند لذت انکور زن بیوه داند
نه خداوند بیوه) خشک سال قور قاتی بیل (و یا حرف مصدر مصره اضافتی لامیه در) (تا حرف
تعلیل زن بیوه طول عورت) (محصول ترکیب) بوسف پیغمبر علیه السلام مصرک قور قاتی
بیلده (یعنی خطای بیلده طرق بیزدی) (یعنی طوبیج بیزدی ناکیم آچلری فراموش ایلجه
بلکه کندی نالردن ایلکه قصد ایدردی آچلر حالنی بک ایچن) (زبرا اوزومک لذتی طول
عورت بلور که فقیر و محتاج در بیوه صاحبی) (یعنی انکور راسی بیلر) (زبرا امراد ایلد کجه

طاهر نسخه مستعمله
در (محمد اسعد)

الور اکل ایدر (مثنوی) آن که در راحت و تنم زیست * اوچه داند که حال کر سته چیست
(تنم فعل بایندن مصدر در نعمت ایچنده اواق) (زیست فعل ماضی مفرد غائب دیرلدی
دیمکدر) (که حرف بیان) (حال کر سته لامیه) (محصول بیت) اول کیمسه که نعمت و راحتده تعیش ایلدی
یعنی انده بودی و یکندی اول کیمسه نه بیلور که آچک حالی ندر (حاصلی اچک حالنی اول کیمسه
بیلور که اچلق چکمش اوله) (حال در ماند کان کسی داند * که باحوال خود دفر و ماند) حال
در ماند کان لامیه در) (مانده عاجز کاف عجم حرف توسط و الف و نون ادا ت جمع) (که حرف رابط صفت
(با حرف ظرف) (احوال خود لامیه) (فرو ادا ت ناکیدر اما مانده مستعمل اولسه عاجز معنایست
افاده ایدر) (ماند بونده فعل مضارع مفرد غائبدر مانیدن قاتی معنایست) (ماندن دینلر
غلط سوزلش) (محصول بیت) عاجز لک حالنی یکیمسه بیلور که کندی احوال و اطوارنده عاجز قاله
یعنی نچید دوری عجز چکن بیلور عاجز لک حالنی (قطعه) ای که بر مرکب نازنده سواری هش دار *
که خر خار کش مسکین دراب و کلاست) ای حرف ندا بنیادی مخذوف تقدیری ای کسی که
(مرکب نازنده بیایه بلیجی و یور یی بنت دیمکدر یعنی چوبک و چاک مرکب) (سواری یا ضمیر
خطاب اتلی سین دیمکدر) (هش دار هوشله فعل امر مفرد مخاطبدر و صک طوت یعنی اوصلی اول
حاصلی عقلاک او یار) (که حرف تعلیل) (خر خار کش لامیه و بیایینه) (خار کش وصف ترکیبی در
دیکر چکیمی دیمکدر) (مسکینه اضافت بیایه در یاه بطنیه) (خره خار کش صفت اول اولجه
مسکین صفت ثانی اولور بس ایکی اضافت بیه بیایه اولور نامل) (محصول بیت) ای شول کیمسه که
بلیجی مرکب (یعنی بنت اوزره سوار سین عقلاک باشیکه دیوشر) (یعنی جمع ایله و بیهوش
و غافل یوریمه) (زیرا مسکین خار کش خری و یا مسکین خار کش خراب و کل اراننده در) (یعنی
آب و کله باتمش قالمش چبقامز برمد ایله بالحقدن چبقسون) (مسکین برینه سوخته یازان و زنه
خفت و پرمش) (لیکن نسخدره مخالف یازمش) (و بالجمله ضرورت وزن ایچون مسکینک باسی تلفظه
کمز) (آتش از خانه همسایه درویش مخواه * کالجیه برروزن اومی کزرد دود دلاست) خانه
همسایه درویش لامیه و بیاینده در) (همسایه قو کشتی) (ودرو یشدن مراد فقیردر) (آتش مخواهک
مفعول صریح و از خانه غیر صریح) (مخواه فعل نهی مفرد مخاطبدر) (خواهیدندن دیاله و ایسته
دیمکدر) (کان چه که حرف تعلیل آن اسم اشارتد چه یک مضمونه) (برروزن او بعض نسخدره
از روزن او و اقعدر معنی در) (روزن رانک و رانک قحدر یله و و اول سکونیه باجه و بچره بونده مراد
او چاقدر که عجم بخاری دیرا و ضمیری درویشد راجعدر) (می کزرد فعل مضارع مفرد غائب یکدر
یعنی مرور ایلر) (محصول بیت) فقیر قو کشتنک خانه سندن آتش ایسته بر اول نسنه که انک باجه سندن
واو چاغندن چقار کوکلی توتوبدر یعنی دود ایدر حاصلی فقر قو کشتنک احواله نظر ایلکه
ترغیدر) (مخواه فعل نهی در) (خواستندن دینلر سهوا بیلش) (و عطف) (درویش ضعیف حال را
در تنکی خشک سال میرس که چونی مکر بشرطان که مرهمی بریش نهی و معلومی در پیشش)
درویش ضعیف حال بیایه ضعیف حال وصف ترکیبی در) (و ادا ت مفعول) (در حرف ظرف
تنکی خشک سال لامیه) (تنکی یا حرف مصدر خشک سال ترکیب مزجدر قور قاتی بیل معنایست
اصانده سال خشک ایدی اضافتله صکره ترکیب مزجی ایلدیلر) (میرس فعل نهی مفرد
مخاطبدر برسدندن صورمه دیمکدر) (درویش مفعول صریح و در تنکی غیر صریح) (که حرف
بیان) (چونی و او اصلیه و یاه خطابه نیجه سین دیمکدر) (مرهمی یا حرف وحدت) (بر حرف صله
(ریش بونده یاره معنایست) (و شین ضمیر در درویشد راجعدر نهی فعل مضارع مفرد مخاطب
قوباسین دیمکدر) (و معلومی پیشش بونک کی برلده معلومدن مراد نقددر) (محصول ترکیب)

رد این سید علی و سروری

رد سروری

رد این سید علی و سروری
بنه ای نسخه

احوال و اطواری ضعیف اولان درو بشه قور اقلق و قحط لقی یل طار افنده صورمه که نیجه سین و حالک ندر الا اول سرطله که فقر و فاقه یاره سنه احسان و کرم مرهمی قویاسین و اوکنه بر مقدار نقد براغه سین حاصلی بونک کی بیلده الله برنسنه و یروب عطیه ایما نیجه ندر حالک درویش دیو صورمه سین (قطعه) خری که بینی و باری بکل در افتاده * بدل بر و شفقت کن ولی مرو بسرش) خری یا حرف وحدت (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت) بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کور رسین دیمکدر (بارخره معطوف) و یا حرف وحدت (بکل با حرف صله در حرف تأکید) افتاده دوشمش دیمکدر ماضیدن قسم (بدل با حرف مصاحبت دله یعنی کوکل ایله) برواصلنده بر اویدی (بر حرف صله و یا استعلا) شفقت شین و فا و فافک فقهدر یله مرحت دیمکدر اسمرکک معناسنه (کن کاف عربک ضمیه فعل امر مفرد مخاطبدر ایله معناسنه) ولی ادات استدرک (مرو فعل نهی مفرد مخاطبدر رو بدندن کتمه دیمکدر) بسرش با حرف صله و شین ضمیر خره راجعدر (محصول بیت) بخری و بر یوی یعنی یو کله بالخفه که دوشمش کوره سین کوکل ایله اکا شفقت و مرحت ایله اما باشنه و یانه وارمه اسمرکک بالحقندن جیقر معنه قادر دکل ایسک (مرو و یرینه مرن یازان نسخدره مخالف بازمش) کنون که رفتی و پرسیدیش که چون افتاد * میان بیند چومردان بکیردم خرش) کنون کاف عربک و نونک ضمه لایله اکنوندن مخففدر شمدی معناسنه (که حرف بیان) پرسیدی یا ضمیر خطاب (شبه اتصال ضرورت وزن ایچون مفتوح قلتمشدر شین قرینه ایله صاحب خره راجعدر زراخر و باری صاحبسز اولماز البته) پس بوشین حرف زائد در دینلر زائد سوبلشدر (که حرف بیان) چون جیم عجم و و او اصلیه ایله نیجه دیمکدر کیف معناسنه (میان بل معناسنه در که عرب اکا وسطدر) بیندک مقدم مفعولیسدر بل بغلقندن مراد براقلوب حاضر لقمدر (چو ادات تشبیه) مردان الف و نون ادات جمع ارلر دیمکدر (بکیر فعل امر مفرد مخاطبدر کیر بدندن طوط دیمکدر کر فتندن دینلر سهوایلشدر) دم خر لایمه و مفعول بکیرددر دم دالک ضمی و تشدید میله قویق دیمکدر تشدید ضرورت وزن ایچوندن شین یته صاحب خره راجعدر سابق کی شعر ایچون زائد در دینلر زائد سوبلشدر (محصول بیت) خطاب عام طریقه یلر شورشد بکه واردک و صاحبی صورده که بالخیفه نیجه و نو جهله دوشدی دیو بلکی بغله یعنی انکیکی بلکه چال و خرینک قویرفته یایش بعض نسخدره کوش خرش واقعدر (و عطف) دوچیر محال عقلت خوردن یش از رزق مقسوم و مردن یش از وقت معلوم) (محصول ترکیب) ایکی نسنه محال عققدر بریمی رزق مقدر و مقسومدن زیاده بیک و بریمی وقت معلومدن یعنی معیندن اول اولمک حاصلی از لده مقدر اولندن زیاده کیسه یش و اجل کونندن اول کیسه اولر (قطعه) قضادکر نشود کر هزار ناله و آه * بشکریا بشکایت براید ازدهنی) قضادن مراد حکم از لیدر دکر بونده غیر معناسنه در یعنی تغییر و تبدیل اولر (هزار ناله و آه مرهوندن) بشکر با حرف مصاحبت (یا حرف عطفدر ام و او معناسنه) براید جیقه دیمکدر (قضامبتدا نشود خبری هزار معاد و یله مبتدا) براید خبری ایکی یا و از حرفی خبره متعلقدر (دهنی یا حرف وحدت) (محصول بیت) قضا و قدر خدا متغیر اولماز اگر بیک ناله و آه شکرله و یا شکایتله بردهندن جیقه یعنی بر کیسه کنندی حالندن کر کسه شاکر اولسون و کر کسه شاکر اولماسون انکیچون حکم ازلی بوزلماز (فرشته که وکیلست بر خزینة باد * چه غم خورد که بیدر چراغ پیوه زنی) فرشته یا حرف وحدت (و همزه حرف توسط همزه وحدت ایچوندن دین غلط سوبلش) (که حرف رابط صفت) وکیل موکل معناسنه در که مراد حضرت میکائیلدر (خزینة باد لایمه) (که حرف بیان) بیدر فعل مضارع

رد سروری

رد سراج جیجا

رد ابن سید علی و سروری

رد سراج جیجا

رد شعی

مفرد غائب سوبینه دیمکدر زبر امر دن لفظ مشرکدر اولمکله سوبنک بپننده (چراغ پیوه زن لایمه) و یا حرف وحدت پیوه زن برینه پیوه زن یازان صحیح نسخدره مخالف بازمش (محصول بیت) بر فرشته که باد خزینة سی اوزره وکیلدر نه غم بیدر کر بطول عورتک چراغی سوبنور سه یعنی انک چراغی سوبنکله کنندی خدمتی ترک ایلر (نصیحت) ای طالب روزی بشین که بخوری وای مطلوب اجل مرو که جان نبری (محصول ترکیب) ای رزقه طالب اولان کیسه او تور که بیه سین یعنی رزق فنده ایسه ایانکه کلور آئی سن ارامق لازم دکلدر وای اجلاک مطلوبی اولان شخص قاچه که جان قورترمن سین زرا اجل فنده ایسه سنی بولور کر کسه ا و کوز بوینوزینه کیر سک (قطعه) جهد رزق ارکنی ورنکی * برساند خدای عزوجل) جهد رزق مصدرک مفعولنه اضافتیدر رزقه سعی واجتهاد دیمکدر (محصول بیت) رزق ایچون سعی و جهد ایلر سکرده ایلر سکرده البته خدای عزوجل یشدر در هر فنده ایسه (ورروی در دهان شیر و پلنک * نخورندت مکر پروزا جل) و او اصلنده واکر در (روی فعل مضارع مفرد مخاطب) در حرف صله (دهان شیر لایمه) نخورندت فعل نفی مستقبل (و تا ضمیر منصوب متصل سنی یشدر دیمکدر) مکر ادات استثنا (یا حرف ظرف) (روز اجل لایمه) (محصول بیت) واکر شیر و پلنک آغزیننه و ارر سک یعنی آغزیننه کرر سک سنی یشدر الا اجل کوننده یعنی اجل تقدیر اولان کونده (حکمت) بنانهاده دست زسد و چیرنی که نهاده است هر جا که هست برسد) یا حرف صله (نا حرف نفی قولنامهشه دیمکدر زسدک مفعول غیر صریحی در) (چیرنی یا حرف وحدت) (محصول ترکیب) از لده تعیین اولوب قولنامهشه ال ایشمز و برنسنه که از لده قولنوب تعیین اولشدر هرنه برده که واردد ایشور حاصلی مقدر اولان هر فنده ایسه صاحبنه واصل اولور اما از لده تعیین اولیان بیک سعی و کوششله اله کلز (بیت) شنیده که سکندر رفت ناظلمات * بچند محنت و خورد انکه خورد اب حیات) شنیده یا ضمیر خطاب (و همزه حرف توسل) (که حرف بیان) و نا حرف انها (ظلمات جمع ظلمندر قرا کولفرد دیمکدر اما انجام اکثر مفرد مقامنده استعمال ایدر لر) بچند محنت برفته متعلقدر (خورد بونده ایچدی دیمکدر (محصول بیت) ایشمس سکنه سکندر ظلماته دک نیجه محنتله کنندی و آب حیات ایچن ایچدی یعنی آب حیات حضرت خضر علیه السلامه بپسر اولدی اکا اولمدی (حکمت) صیاد بی روزی در دجله ماهی نکیرد و ماهی بی اجل در خشکی نمیرد) صیاد بی روزی بیابنه (دجله بغداد ابرهخی) (ماهی بی اجل بیابنه) (خشکی یا حرف مصدر قوریلقی دیمکدر) نمیرد فعل نفی استقبال مفرد غائب اولر دیمکدر (محصول ترکیب) نصیبسز صیاد دجله ابر ماغنده بالی طوغنز و اجلسز بالی قور بیلده اواز (بیت) مسکین حر یص در همه عالم همی دود * اودر قفای رزق و اجل در قفای اوست) همی دود فعل مضارع مفرد غائب بلرو یو پر او ضمیری حر یصه راجعدر قفای رزق لایمه در قفای اوست ده بوله در (محصول بیت) مسکین حر یص جمع عالمه بلرو یو پر یعنی اشاعه و یوفاری سکر در اول رزق ارد نیجه بلرو یو پر و اجل انک ارد نیجه بلرو یو پر اما اول بو حالدن غافل (تشبیه) توانکر فاسق کلوخ زران و دست و درویش صالح شاهد خالک الود این دلق موسسست مرقع وان ریش فرعونست مرصع شدت نیکان روی در فرج دارد و دولت بدان سردر نشیب) توانکر فاسق بیابنه و مبتدا (کلوخ زران و دیبانه و خبر مبتدا) (زراند و وصف ترکیبدر انوله صوائش یعنی بالذاتش) (کلوخ کاف عربک و لامک ضمیه یله کسک دیمکدر) (درویش صالح بیابنه و مبتدا) (شاهد خالک الود بیابنه و خبر مبتدا) (و خالک الود وصف ترکیبدر ظرایفه بولاشق دیمکدر) (این اسم اشارتدر درویش و مبتدا) (و خرقه موسی لایمه و خبر مبتدا) (مرقع بمانش دیمکدر صفت خرقه در) (وان اسم اشارتدر

رد سروری

خرقه نسخه

(توانگر فاسقه و مبتدا) و ریش فرعون لامیه و خبر مبتدا (مرصع اسم مفعول در تفعیل بایندن جواهر له طوئامش دیکدر ز برافرعونك صقالی جواهر له زغمش ایدی تنکه مشهور در (مرصع جواهر او نور دلمش کشه و التونه دیر بونده ر بشه صفت در شدت نیکان لامیه و مبتدا (روی داردك مفعول صریحی (و در فرج غیر صریحی و جله فعلیه خبر مبتدا در (در فرج در حرف صله (فرج فرح کبیر لفظا و معنی (دولت بدان لامیه و مبتدا (سر مقرر دارك مفعول صریحیدر (و در نشیب غیر صریحی و جله فعلیه خبر مبتدا در (نشیب انش معنایه در (محصول ترکیب) فاسق غنی التون باله زلی کسکدر یعنی طشیره سی قالبی و ایچی و وایی (وصالح درویش طیراغه بولاشق مجبوریدر یعنی توزل دلبدر بودرویش صالح حضرت موسی نك بمالی خر قه سی کبیر که بر پیغمبرك کسوه سیدر که عزت و شرفده مکه اورتسی کبیر و اول فاسق غنی فرعونك مرصع صقالی کبیر که کندی کی خبشدر ایشه یارایان همان جواهر یدر ایملرک شدت یوزنی فرجه طونار یعنی چکد کلری شدك توجهی فرجه در حاصلی شدنن تیر خلاص بولورلر اما برامزك دولتی باشی اشاغه طونار دیکدر ن مراد زوالی تیر در حاصلی سریع الزوالدر (قطعه) هر کراجه و دولست و بدان * خاطر خسته در نخواهد یافت) هر کرا تقدیری هر کرا که در ضرورت وزن ایچون رابطه حذف اواندی (و بدان و او حرف حال (و با حرف سبب و دال همزه دن مبدلدر اصلی بان در مره هونددر (خاطر خسته بیانیه و بالامیه در مجروح خاطر ی و یا بحر و حک خاطر یی (در ادات تأکید در (دال بر پنه و او یازوب و راوقین زیاده و و و کشدر (بافت بونده بافتن معنایه در ز بر مزارعه مقارنددر (خاطر خسته نخواهد یافتك مفعول صریحی (و بدان غیر صریحی (محصول بیت) هر کیمک که منصب ودواتی وار یعنی هر کیمکه صاحب جاه و دولندر حال بو که اول منصب و دوات سبیلله بر مجروح خاطر ی و یا بحر و حک خاطر یی یعنی بر شکسته دلی تدا رک و تفقد ایلمسر در حاصلی بر کوکل اله کتور من و جائزدر که بدانك باسی حرف ظرف اوله یعنی اول جاه و دولته اولدوغی حینه شکسته دللری رعایت ایلمد دیمک اوله مجموع بیتك معناسنی هر کیمک که منصبی و دواتی وارد ر ایکن انکه خسته نك خاطر یی اگر بولمق استیمه دین تصور معناده محجب بی نظیر ایمش عفا الله عنه (خبرش ده که هیچ دولت و جاه * بسر ای دیگر نخواهد یافت) خبرش شین هر کرده کی که به راجعدر که معنای شرطی متضمندر پس بوبیت جواب شرط او اور (ده فعل امر مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقه (دهیدنن دالک فتی و کسر یله خبر مقدم مفعولی (که حرف بیان (هیچ دوات و جاه نخواهد یافتك مقدم مفعول صریحی (و بسر ای دیگر غیر صریحی (با حرف ظرف و اضافتی بیانیه در (محصول بیت) شکسته خاطر یی جبر ایلمن صاحب جاه و دولته خبر ویر که دار آخرته هیچ دوات و جاه بولسر در یعنی دنیاده منصب و دوات سبیلله نامراده رعایت ایدوب خیرات ایلمن دار آخرته هیچ منصب و مرتبه بولر یعنی آنده منظور نظر خدا اولر دیکدر (لطیفه) حسود از نعمت حق بخیست و مردم بی گاه را دشمن (حسود مبتدا (و بخیل خبری (و از نعمت حق اضافتی لامیه ایلخ خبره متعلق (مردم بی گاه بیانیه و دشمنك مقدم مفعولیدر (محصول بیت) حسود خدا نك نعمتدن بخیلدر یعنی خدا نك و پردوی نعمته بخل ایدوب محسود دن زوالن استر و کاه سز مردمه عدودر یعنی خدا محسوده نعمت و پردی بکچون عداوت ایدر حال بو که انک هیچ کاهی بوقدر زرا نعمتی خدا کندی لطف و احسانیه و یردی بواندن زور و قوتله المدی (مردم اسم جنس در قلبه و کثیره شامل پس مردمی کتبله بیان ایلمن بومعنایه واصل دکل ایمش (قطعه) مردکی خشک مغز را دیدم * رفته در پوستین صاحب جاه) مردکی بونده کاف عربی تصغیر و تحقیر در (و یا حرف وحدت بعض نسخه ده اضافتله

رد شعی

رد شعی

رد شعی

واقعه در یعنی بیانیه ایلخ (خشک معر و وصف ترکیبدر ر قوری بیلی یعنی بی عقل و دانش که بونده مراد حسود در (و را ادات مفعول (مردك دیدك مقدم مفعولیدر (و خشك معر صفتی (رفته دیدك مفعول ثانسی (در حرف صله (پوستین باه عجمك ضمیمه و سینك سکونی و تالک کسر یله غیبت و مذمت معناسنه در (صاحبه و صاحبك جاهه اضافتی لامیه لدر (محصول بیت) بر عقل سز حسود را چکری کوردم صاحب منصبك مذمت و غیبتنه کتمش یعنی صاحب منصبی غیبت ایدر کوردم (کتم ای خواجه کر تو بد بختی * مردم نیک بخت راجه گاه) بد بختی یا ضمیر خطاب مردم نیک بخت بیانیه (و را حرف تخصیص (محصول بیت) مردم که دیدم ای خواجه اگر بد بخت ایلمك یعنی طالعك نحس ایسه نیک بخت مردم که نه کاهی وارسنك بد بخت اولد یغمدن دولت و رفعتی و یرن خدادار پس غیر نیک نه کاهی وار (بو نظم بی نثر ظن ایدوب قطعه برینه حکمت یازن نظمی نثر دن فرق ایلمش (قطعه) الا تا نخواهی بلار حسود * که ان بخت بر کشته خود در بلاست) الاحرف تنبیه (نا حرف تأکید (نخواهی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب دلبه سین دیکدر بلا مفعول صریحی (و بر حسود غیر صریحی (که حرف تعلیل (بخت بر کشته تالک سکونیه و وصف ترکیبدر (خود بونده جائزدر که کندی معناسنه و جائزدر که نحسین لفظ ایچون اوله (محصول بیت) خطاب عام طریقه بیورر آگاه اول غافل اوله ناکیم حسوده بلا و مصیبت استیمه سین زرا اول بر کشته طالع و معکوس بخت کندی بلاده در یعنی حسد بر بلاد که اول اکا گرفتاردر (چه حاجت که باوی کتی دشمنی * که اورا چنان دشمنی در قضایت) باوی با حرف صله و ضمیر حسوده راجعدر (دشمنی با حرف مصدر (که حرف تعلیل (اورا ضمیر ینه حسوده راجعدر (و را حرف تخصیص (چنان اشارتدر حسود دن مستفاد اولان حسده (دشمنی با حرف وحدت (محصول بیت) نه حاجت که حسوده دشمنك ایلمه سین یعنی سن اکاد دشمنك ایلمکه احتیاج یوق زرا کندیك حسد کی دشمنی و ارفقاسنده حاصلی هر فنده کیم کیدرسه حسدی کندیته دشمندر (بو نظمك اوانده قطعه بر بنه نشیب و حکمت برانلر نظمی و نثری بر بیلورلر ایمش (تشبیه) تلبدی ارادت عاشق بی زراست و رونده بی معرفت مرغ بی پرو عالم بی عمل درخت بی پرو زاهد بی علم خانه بی در) تلبد تالک و میمک کسر یله شا کرد معناسنه در بونده صامدر طالبه و مریده (ارادت افعال بایندن مصدر در طلب و محبت مراددر (تلبدی ارادت بیانیه و مبتدا (عاشق بی زربانیه و خبر مبتدا (رونده بی معرفت بیانیه و مبتدا (مرغ بی پرینه بویه خبری (رونده دن مواد سیاح عالمدر (پر بونده قنات معناسنه در بوند نصیره ایکی فقره نکرده اعرابی بویه در (محصول ترکیب) طلبسز و ارادتسز شا کرد و طالب اجنه سز عاشق کبیر که مراد و مقصودیه ظفر بولماز و سیاح بی معرفت قناتسز قوش کبیر که اضطراب و المدن خالی اولماز و عملسز عالم سشسز اغاج کبیر که اندن انتفاع قابل دکلدر زرا فیاض اولماز و زاهد جاهل قپو سز خانه در یعنی کیمسه بی ارشاد ایلمکچون اغزین آچوب سوزسو بلکه قادر دکلر ده بسته ظالور خانه بی در کی (نصیحت) مراد از نزول قرآن تحصیل سیرت خوبست نه تربیل سوره مکتوب عامی متعبد پیاده رفته است و عالم متهاون سوار خفته عاصبی که دست بردارده ازبایدی که کبردر سر دارد (نزول قرآن مصدر رک فاعله اضافتدر تحصیل سیرت مصدر رک مفعولده اضافتدر (و خوبه اضافت بیانیه در (تربیل سوره مکتوب اضافتیه سابق کبیر (تربیل تفعیل بایندن مصدر در مراد نجوید ایلخ او قومقدر (عامی متعبد بیانیه و مبتدا (پیاده رفته بیانیه و خبری (عالم متهاونده بیانیه و مبتدا (متهاون اسم فاعلدر تفاعل بایندن کاهل معناسنه (سوار خفته بیانیه و خبره مبتدا بولده او بمش تلی دیکدر (عاصبی با حرف وحدت) (که حرف

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

فیض نسخه

رابط صفت (دست برداردك مقدم مفعولیدر) عاصی مبتدا (ودست برداردصفتی) به از عابدی
 خبر مبتدا (و یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت کبردارك مقدم مفعول صریحی (و در سر
 غیر صریحی) (محصول ترکیب) مراد نزول قرآن ن تحصیل خلق خوب و سیرت محبوب در
 تجوید سوره مکتوب د کلد ر یعنی قرآنی تجوید و ترتیل ایله او قومی د کلد ر متعبد جاهل یوله
 د و شوب کیدن پیاده کیدر که یاب یاب منزله ابر بشور و عالم کاهل یولده او بویب قالان اتلی
 کیدر که منزله مشکل ابر بشور برعاصی که تضرع و نیاز ایله خدایه ال قالد بروب کلاه و جرمنه
 اعتراف ایدوب زاریلق ایله باشند کبر و غرور اولان عابد دن یکدر حاصلی کاهنه معترف
 عاصی عبادتله مغرور عابد و زاهد دن یکدر (یت) سرهنك لطیف خوی دلدار *

بهرت زرقیه مردم آزار) سرهنك لطیف خوی دلدار بیانیه ل در (لطیف خوی و دلدار وصف
 ترکیب در لطیف خوی بلی و کوکل رعایت ابدیچی دیمکدر (سرهنك مبتدا) (و بهتر خبری) (فقیه
 مردم آزار بیانیه) (مردم آزار وصف ترکیب در آزار یندن مردم افجیدی دیمکدر) (محصول یت)
 کوکل اله آلیچی لطیف خوی بلی سرهنك یعنی سرعسکر مردم آزار فقیه دن یکدر حاصلی موزی
 فقه دن ملازم و خوشخوی سرهنك یکدر (مطایبه) یکی را گفتند عالم بی عمل بچه ماند
 گفت بزبور بی عمل) (محصول ترکیب) برینه دیدیلر که عملسز عالم نه بکزر دیدی بالسر
 آریه بکزر (ماند فعل مضارع مفرد غائبدر مانند دن بکزمک معناسنه مانستدن دین سهو
 ایلس (یت) زبور درشت بی مروت را کوی * باری چو عسل نمی دهی نیش مرز) زبور
 درشت بی مروت را لایه لدر (زبور مطلقا آریدر اما سابق کلامدن مفهوم اولان با آر یسندن
 غیر اوله فتنه در (درشت دالک و رانک ضمیر یله یومشقی مقابلی ابری معناسنه در) (نیشدن بونده
 آری ایکنه سی مراد در) (منك مقدم مفعولیدر اورمه دیمکدر) (محصول یت) خطاب عام
 طریقه یله بیورر مر و تسز خشن آریه سویله چونکه عسل و پر مز سین باری نیش اورمه یعنی
 آدم اوغلانی صوقه حاصلی چونکه فائده بوق باری زیانکده اولماسون (کوی امر حاضر در
 گفتندن دینلر خطا سولشیر) (تشبیه) مردی مروت زنت و زاهد باطمع رهن) (مرد
 بی مروت بیانیه و مبتدا) (وزن خبری) (و زاهد باطمع بیانیه و مبتدا) (و رهن وصف ترکیب خبری
 یول اور یچی دیمکدر یعنی حرامی زینندن) (محصول ترکیب) مر و تسز عورت کیدر و طمعکار
 زاهد یول کسیچی کیدر یعنی خلقک مالی ریایله المقده حرامی کیدر که خلقک مالی رایکان
 آور (قطعه) ای بتا موس کرده جامه سپید * بهر پندار خلق و نامه سیاه) ای حرف ندا
 منادی محذوف (یا حرف مصاحبت) (ناموس بونده عرض و غیرت معناسنه در) (کرده
 ایلس دیمکدر ماضیدن قسمدر) (جامه مفعول اول صریحی) (وسپید ثانیسی) (و بتا موس غیر صریحی
 (بهر پندار خلق لایه ل در و کرده به مقید) (نامه جامه به معطوفدر و اعرابی جامه سپید اعرابی
 کیدر) (نامه دن مراد دفتر اعمالدر سپید و سفید به معناسنه در) (محصول یت) ای ناموس و غیرله
 لباسی بیاض ایلین خلقک حسن ظنی ایچون و نامه عملی کثرت ذنوبله سیاه ایلین (یعنی ظاهر بی
 ریایله تزین ایدوب باطنی کثرت ذنوبله تسوید ایلین کیمه) (دست کونا با داز دنیا *
 استین چه دراز وجه کرناه) (محصول یت) (دنیدن ال قصه کرک) (یعنی دنیدن الی حکمک
 کرک و وقتان یکی اوزون اولقی نه و قصه اولقی نه) (یعنی لباسه اعتبار بوقدر اعمال صالحه
 و خلوص طوبه در کرکده اطاس کی و کرکده عبا) (زهد و تقوی قبا و عبا یله د کلد ر بلکه
 نیت پاک و قلب صافله در) (چه لفظ نظاره اولان کسره بر مقدار اشباعله اوقتی کرکدر کیم وزنه
 نقصان کلید) (بعض نسخه ده چه برینه خواه واقعدر) (ایکن سرعته اوقتی کرکدر کم موزون اوله

رد شعی

رد شرح جیعا

(لطیفه) دو کس را حسرت از دل بدر زد و و پای تغابن از کل بر نیاید تا جری کشتی شکسته
 و وارثی با قلندران نشسته) پای تغابن بیانیه (تغابن تفاعل با نندن مصدر در الدائق و زبان ایلک
 (از کل تقدیری از کل ندامتدر) (ناجری یا حرف وحدت) (وارثی ده بویه در) (با قلندران نشسته به
 متعاقب) (محصول ترکیب) ایکی کیمسه نك کو کندن حسرت طاشمره چیتماز و تغابن ایانی کل
 ندامتدن خارج اولماز یعنی چیتماز (بر یسی کیمسی پاره نمش باز رکان) (و بر یسی قلندر لاله اوتور
 طور مش وارث) (یعنی کی سفرینی اختیار ایلد یکچون ناچر مادام که صاغر ندامت چکر
 و قلندر لاله اختلاط ایلین وارث مال مور و نمی نیچون انلره بدل ایشدم دیودنما پشیمانلق چکر
 یکی و دوم عبارت لرینی متن ظن ایدوب یازانلر سهو ایلسلر (قطعه) پیش درویشان بود
 خونت مباح * کر نباشد در میان مالت سبیل) (محصول یت) خطاب عام طریقه یله بیورر
 درویشلر قنده فائک و قناتک مباح و حلال اولور اگر مالک ار ابرده سبیل اولماز سه (یعنی انلره مالکی
 بذل ایلسنك) (ز برادر و بشیرله اختلاط ایدن انلرک رنگنه کیرمک کرک) (انلر اید ماملکی دره بیان
 ایدر لر) (یعنی بو کوم ابرته قالسون دیمز لر) (پیش در و یشانک معناسنی ظاهر ا در و یش اولنلرک
 قنده دین ظاهر ا قیسدی زائد واقع اولمش (یا صر و یار از رزق پیرهن * یا بکش بر خاتمان
 انکشت نیل) (یا بونده حرف تردید در عریده اما کی کسره یله (مر و فعل نهی مفرد مخاطب
 کتمه دیمکدر) (رو یندن) (یا حرف مصاحبت) (یا راز رقی پیرهن بیانیه) (از رزق پیرهن وصف
 ترکیب در کوک کوملکلی دیمکدر زباز رزق کوکرنک معناسنه در) (یا حرف عطف) (بکش فعل امر
 مفرد مخاطبدر) (کشیدنن چک دیمکدر) (یا حرف استعلا) (خاتمان مال و ملک معناسنه در ترکیب
 اسم واحد قلنشددر) (حلمی لغتده اویرق دیمش و بعض لغت اکامساعددر و بعضی ماسبقه
 (انکشت نیل بیانیه در) (ز بر انکشت بونده برقی معناسنه د کلد ر بلکه چونک دانه سیدر) (نیل
 نونک کسریله چویت دیمکدر بوشول قصه به تلجمدر که زمان سابقده بر کیمسه نك اوندن بر عز یز
 میت چبقسه سوراق قپوسنك اوست یاتی بر مقدار چویتله بویاردی اول او مانم خانه اولد بفته
 دلالت ایلك ایچون کذلک حجه واران کیمسه قپوسنك اطرافنی کر جله آغردر حجه وارد یفی اذن
 معلوم اولسون دیوالان شامده و غیر یسند بوقاعده مستعملدر پس انکشت نیل چکر کیدن مراد
 چویتله رنگلکدر بونده ایهام طریقه یله مذکوردر (محصول یت) یا کوک کوملکلی مصاحبه یورومه
 یعنی اختلاط ایله و یا ایدرسک سنده اثواب و انقالکی چویت رنگنه چک یعنی انکاه همرنک اول
 مراد بودر که هر طائفه ایله که اختلاط ایدرسین انلرک رنگنه کبر و ب انلره همرنک اولما ییجه صفا
 یوانسین مجموع بیتک معناسنی یا خود کوک کوملکلی یار یله کتمه یعنی نامعقول یار یله باش قوشمه
 یا خود خاتمانک اوزره چویت بر معنی چک یعنی ججع مالکدن امیدی قطع ایله دین بیتک معناسنه
 انکشت نیل چکمش در تأمل ندر (یا مکن با یلبانان دوستی * یا بنا کن خانه در خورد پیل) بیانیه
 امام معناسنه در) (مکن فعل نهی مفرد مخاطبدر) (کشیدنن ایله دیمکدر) (یا حرف مصاحبت
 (پیلان فیلیجی دیمکدر) (ز بر پیل فیل دیمکدر بلکه فیل اذن معربدر) (و بان ادات فاعلدر بی معناسنه
 والف و نون ادات ججع) (دوستی به مصدر له ممکن مفعول صریحی) (و یا یلبانان غیر صریحی
 (یا حرف عطف) (بنا کنک مفعول اول صریحی) (و خانه ثانیسی) (و یا حرف وحدت) (و همره
 حرف توسل) (در خورد پیل اسم فاعلک مفعولنه اضافتی قبیلنددر) (ز برادر خورد و در خورد
 دالله و دالسز لابق معناسنه در بواوچ بیت بیله خطاب عام طریقه یله واقعدر) (محصول یت)
 یا فی الجمله دو سئلای و اختلاط ایله و یا فیله لابق برخانه بنا ایله یا نکه کلد کده انده یانه و فالقه
 (حاصلی مصاحبت ایلد بکک کیمسه نك هر حالنه موافقت و مطابقت ایلك کرک کیم امتزاج

رد شرح جیعا

رد شعی

رد شعی

ممکن اوله والا اختلاطی ترک ایلک کرک (حضرت شیخ خلقه اسلوب مصاحبه تعلیم بیورر (بند)
خلعت سلطان اگر چه عزیزست جامه خلقان خود ازان بعزت تر و خوان بزرگان اگر چه
لذیذست خرده انبان خود ازان بلذت تر (خلعت سلطان لامیه (جامه خلقان خود بیانه
ولامیه در (خلقان خالک ضعی و سکون لامیه خلقک جمیدر خانک ولامک فمجدل یله اسک دیبکدر
کهنه معناسنه (خوان بزرگان لامیه نعمت بزرگان دیبکدر (خرده انبان خود لامیه در ایکی
برده خود عبارتی کندی معناسنه در که غائبه و مخاطبه و متکلمه شاملدر پس متکلمه
تخصیص ایلین بلا تخصیص ایلش (انبان طاغرجق خرده انبان طاغرجق اوغنی دیبکدر بوسوز
اکا کوره در کیم عرب و بجم فقراسی آریغنی طاغرجقده کنوردر (بعزت تر (و بلذت تر باری
تخصیص و نسبت معناسنی افاده ایدر عزتلیک و لذتلیک دیبکدر (محصول ترکیب) پادشاه
خلعتی اگر چه عزیز و شریفدر لیکن کشتنک کندی کهنه لباسلری اندن عزتلیکدر زیرا بخشش
حجابدن خالی دکل واکارک نعمتی اگر چه لذیذدر اما کشتنک کندی طغر جفی خرده سی
اندن لذتلیکدر (ز برای منت و بی حجابدر اولمکی فقره نک معناسنی لیکن کندی کهنه لرم اندن
عزتلیک ایله در (و ایکنجی فقره نک لیکن کندی طغر جفم خرده سی اندن لذتلیک ایله در در بین
تصور کج معناسنه عجب بی نظیر ایش عقالله عنه (بیت) سرکه از دست ریخ خویش و تره
* بهتر ازان ده خدا و تره (دست ریخ ترکیب مزجی ال امکی دیبکدر (خویشه اضافت
لامیه در (تره سرکه به معطوفدر معروف نباتدر (سرکه مبتدا (و بهتر خبری (نان ده خدا
لامیه (ده خدا کوی اسی یعنی صاحبی هر کیم ایسه کفنداسی و غیر بسی کی ترکیب مزجیدر
(اصلنده خدای ده ایدی اضافتله که ترکیب مزجیده قانون بودر (بره بانک فمجدله قوزی
دیبکدر نانه معطوفدر (محصول بیت) کشتنک کندی کسبندن یعنی الی امکندن سرکه و تره
کوی کفنداسنک نان و بره سندن بکر کدر ز برای منت و حجابدر (حاصلی کشتی کندی الی امکیله
قانع اولمکی غیر شک مفت نعمتندن بکر کدر که حجابدن خالی دکل (حکمت) خلاف راه صوابست
ونقض عهد اولی الالباب دار و بکمان خوردن و راه نادیده بی کاروان رفتن از امام مرشد
مجدر غالی پرسیدند که بدین منزلت در علوم چه کونه رسیدی گفت بدان چه که
هر چه ندا نسیم از پرسیدن آن نیک نداشتم (خلاف راه صواب لامیه و بیانه و مقدم خبر
(نقض عهد اولی الالباب لامیه در (و خلافت معطوف (دار و خور دنگ مقدم معقول صریحی
و بکمان غیر صریحی (و خوردن مؤخر مبتدا در (راه نادیده بیانه و دار و به معطوف و رفتنک
مفعول صریحی و بی کاروان غیر صریحی (امام مرشد بیانه (محمد عطف بیان امام غزالی
صفت نسبسی زانک تشدیدله در نیکه حضرت مولانا جامی قدس سره سجدۃ الابرارده ایراد
بیورر مش (مثنوی) ناکهسان نیرا قبیل بتافت * ره سوی اجد غزالی یافت * رشته عهد
بغزالی بست * سراین رشته اش افتاد بدست (بدین بیان دیبکدر رنکه مکرر بیان اولندی
(منزلت مرتبه دیبکدر بدان چه بان چه دیبکدر (پرسیدن آن مصدرک مفعولنه اضافتدر
(محصول ترکیب) صواب بولیک خلافتدر و اصحاب عقولک نقض عهددر کما نبله دواجمک
و ایچمک یعنی شهادتی غیر مجرب دواستمال ایلک و کورلماش بوله کاروانسز کتمک ز راجا زدر که
دار و مهلاک اوله و ضرر ایلله و طریق مخالف بره چقبوب هلاک که مؤدی اوله امام مرشد
محمد غزالدین سؤال ایلدیلر که علومده بومر تبه به نیجه ایرشد که ونه ایلله واصل اولدیک دیدی
اول نسنه ایلله که هر نسنه بی که بیلمدن اتی صورمدن عارطوعدم یعنی عارلندم (قطعه) امید
صافیت انکه بود موافق عقل * که نبض را بطبیعت شناس بنمائی (امید صافیت مصدرک

ردشعی

ردشعی

و الحمد لله تعالی نسخده

مفعولنه اضافتدر انکه اول وقت دیبکدر (موافق عقل اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
(که حرف بیان) نبض لغتده حرکتدر اما بونده طهرک صجر امه سی مراد در (و رادات
مفعول (با حرف صله) طبیعت شناس وصف ترکیبدر (شناسیدن شناسختدن دین
غلط سوبلش مراد طیب حادثدر (بنمائی فعل مضارع مفرد مخاطب کوستره سین دیبکدر
نماینددن (محصول بیت) صحت و صافیت امید ایلک اول وقت عقله موافق اولور که نبضکی حادثی
طبیعه کوستره سین ز را ایهمال ایلک عقله موافق دکل قصه دن حصه بودر که اهل علم و اهل فضل
اولمکی امیددی اول وقت عقله موافق و مطابق اولور که مشکلات و شبهاتی اهلنه عرض ایلکه عار
ایله سین (پرس هر چه ندانی که ذیل پرسیدن * دلیل راه تو باشد بعز دانایی) که حرف تعلیل
(ذیل پرسیدن مصدرک مصدره اضافتدر (ذل ذلک ضمیمه ولامک تشدیدله حقارت معناسنه در
مرهوندر (دلیل راه اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر (و توبه اضافتی لامیه (با حرف صله) عز دانایی
مصدرک فاعلنه اضافتدر (محصول بیت) هر نسنه بی که بلز سین صوردر بر صورتی ذاتی عالمک
ودانای عزت و شرفنه سکایول قلاغوزی اولور یعنی اگر چه که سؤالده نوعاوان و اریکن نهایی عزت
و حرمتدر (حکمت) هر آنچه دانای که هر اینه معلوم تو خواهد شد پرسیدن آن تعجیل ممکن که
حکمت رازیان دارد (بعض نسخده حکمت برینه هیبت واقعدر (محصول ترکیب) هر اول نسنه بی که
بیورر سین البته سنک معلومک اولسر در یعنی لابد سن اتی و وجهله بیله جکسین اتی سؤال ایلده
استعمال ایلله ز برای هیبت و حکمتکه زبان و برزیر اخفت عقل و فکر که حل اولور ظاهر بودر که
بیوردیغی بدیهه بانه اوله ز را نظر باند سؤال ضروریدر اگر چه که نظریاته حل ایدوب ترک
عجله به و تأخیرک اولویتنه حکم ایلکده قابلدر نتکیم حضرت داود ایلله لقمان قصه سنده مشهوردر
(قطعه) چو لقمان دیدک اندر دست داود * همی اهن بمجزموم کردد (همی تقدیرده کردد
فعلنه مقیددر (همی کردد دیبکدر اولور معناسنه (بمجرد با حرف مصاحبت (و ناضرورت وزن
ایچون حذف اولمشدر (مومدن مراد بال مومیدر (محصول بیت) چونکه لقمان کوردی که
حضرت داودک الله دمور قوت معجزه ایلله موم اولور یعنی بال مومی کی یومشار و ایلله النسر زره اورر
(نرسیدش چه می سازی که دانست * که بی پرسیدنش معلوم کردد) پرسیدش ضمیر مستتر لقمانه
راجمدر (و یازره داوده (که دانست مرهون (که حرف تعلیل (و دانستک فاعلی نحتده لقمانه
راجع ضمیر (که حرف بیان (بی پرسیدنش ضمیر لقمانه راجمدر (محصول بیت) لقمان داوددن
بوحالی کورنجه اکا صورمدیکه نه ایشلر سین ز را بیله یک صور مقسزین اکا معلوم اولسر در
بوسوزک اصلی بودر که قاضی تفسیرنده بیورر شول برده که خدا بیورر (و لقا ایلله لقمان الحکمه)
بیورر مشکه لقمانک جله حکمتنددر که حضرت داود برای مصاحب اولدی و اول طوره بوب
زره طوفوردی و لقمان هیچ سؤال ایلز دیکه بو باید یلک ندر پس تمام باید قدن صکره حضرت
داود کیدی و دیدی نه خوشجه صواش کوملکیدر پس لقمان دیدی الصمت حکمه و قلیل فاعله یعنی
سکوت حکمتدر حال بو که فاعلی ازدر و بعضیلر دیدیلر که بریل مقداری بانه کلوب کیدردی بوحالی
نیک ایچون اما سؤال ایلز دی اوله که سؤال سزیم دیو و بعضیلر دیدیلر که بو کور قصه شول
برده در که سکوتدن ضرر مرتب اولیه و الاسؤال لازمدر (ادب) از او ازم صحبت یکی است که خانه
پیرازی یا با خانه خدای در سازی (او ازم لازمک جمیدر صحبت اضافتی اسم فاعلک مفعولنه
اضافتدر (صحبت مصاحبت معناسنه در (که حرف بیان) خانه پردازینک مقدم مفعولدر
(با حرف تأکید) پردازی فعل مضارع مفرد مخاطبدر پردازیدن بوشالقم معناسنه (پرداختدن
دین خط اسوبلش (پرداختن و پردازیدن مشترکدر بوشالقم ایلله برانسه بی دوزمک و باقیم و تمام

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سزوری

ایلمک بیننده (با حرف تردید یا برینده حرف تعلیل یعنی نایازان اصلا معنایه وصولی بوغیش یا بویه کابلره شرح یازمق نه زجت ایدر (با حرف مصاحبت) خانه خدای صاحب خانه دیمکدر ترکیب من جیدر اصلنده خدای خانه ایدی اضافله بویه ترکیبدره خدا صاحب معناسنه درده خدا وکد خدا کیدر (سازی فعل مضارع مفرد مخاطبدر سازیدندن موافقت و مطابقت ایلمه سین دیمکدر زرا بومصدر مشتقائیه در حرفیه مستعمل اولنجه بومعناى افاده ایدر فاحفظ (ساختندن مشتقدر دینلر غلط سولش لر تنکه عادت لریدر (محصول ترکیب) خلفله اسلوب مصاحبتک واختلاطک لوازمندن برسی اولدر که اولدیغک اول او یسه اتی تخلیه ایلمه سین یعنی بوشالدا سین کایتدر اودن چیقماندن زرا اودن چیقمانجه او بوشالماز (یا خود صاحب خانه ایلمه امتراج ایدوب اکا موافقت ایلمه سین حاصلی ال اونده اولدیغک تقدیرجه اوسا ایلمه موافقت وملاطفت اوزره اولقی کرکسین (ویا اوندن چیقماق کرکسین که اراکرده برودت و کدورت واقع اولیه (پردازینی تمام اولقی معناسنه اخذ ایدن نام ایش (بونده پردازیدندن مراد اغیاردن خالی قماقدن دینن ترکیبی راست معنادن خالی قلمشدر (خانه پردازینک معناسنی کیمسه نک خانه سنده اولماسین دینن باوه سولش (قطعه) حکایت برمر اچ مستمع کوی * اگر دانی که دارد باتو میلی (حکایت کویک مفعول صریحی (و برمر اچ غیر صریحی) مستمع اضافت لامیه در (دارد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده مستمع راجع ضمیردر (باتو با حرف صله (میلی یا حرف تنکیر (میل داردک مفعول صریحی (و باتو غیر صریحی) میلی یا سنی حرف وحدت طوقن لذت کلامدن آگاه دکل ایش (محصول بیت) حکایتی مستمع مر اچنجه سوله اگر بلور سک که سکا میلی وار وسوزیکه رغبتی زرا بوتقدیرجه کلامک اصفا ایدر وسوزک ضایع اولماز (هران عاقل که باجنون نشیند * نکوید جز حدیث روی ایلی) که حرف رابط صفت (باجنون با حرف مصاحبت) نشیند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده عاقله راجع ضمیردر (نکوید مشترک در فعل مضارع ایلمه امر غائب بیننده سولمز و یا سولسون (جز غیر معناسنه در) حدیث روی ایلی لامیه در (هران عاقل مبتدا (ونکوید خبری (وما بعدی مفعول قول (نکویدی مضارع تخصص ایدنر بلا تخصص ایشلر (محصول بیت) هر اول عاقل که مجنونه اونوره یعنی مصاحبت ایلمه سولمز و یا سولسون ایلمک روی قصه سندن غیری نسنه (یعنی مصاحبتی حدیث روی ایلی اوسون حاصلی سوزی همان ایلی جانبندن اوسون زرا مجنونک مقصودی اکا منحصر در (مطایبه) هر که بایدان نشیند اگر چه طبیعت ایشان نکیرد بطریق ایشان متهم کرد چنان که اگر شخصی بخوابات رود بنماز گزاردن منسوب شود بخمر خوردن) بعض نسخده اگر چه برینه اگر نیز واقعدر و بطریق برینه بفعل واقعدر ایشان اضافت لامیه در (متهم افتعال بایدن اسم مفعولدر شخصی با حرف وحدت بخوابات با حرف صله روده متعلق (بنمازده بویه در) گزاردن اد ایلمک دیمکدر (بخمر خوردن شده متعلق در (محصول ترکیب) هر کیمکه برامزله اونور یعنی مصاحبت واختلاط ایدر اگر چه انلرک طبعلرین طوعمزسه یعنی انلرک خویله خویلمزسه ده لیکن انلرک طبعیله متهم اولور حاصلی انلرک فعلی اکا استاد ایدر (شویه که برکیمسه اگر میخانه به نماز قلمغه کیدر و یا کیدر سه انده وارمق سبیلله شراب ایچمه که منسوب اولور (مشوی) رقم بر خود بنادانی کشیدی * که نادانرا بصحبت برکزییدی (رقم رانک وقافک فتح لریله خط معنا سینه اسمدر (بر حرف صله (بنادانی با حرف صله و یا حرف مصاحبت (و یا حرف مصدر کندی نادانلغکه و یا کند که نادانلغه (کشیدی چکدک (یعنی نادانلغکه اقرار واعتراف ایلمک دیمکدر (که حرف تعلیل (نادانرا ادات مفعول (بصحبت با حرف صله (تقدیری بصحبت خود در (بر حرف تأکید (کریدی فعل ماضی

رد سروری

رد ابن سید علی و ستروری

رد ابن سید علی

رد سروری

رد شعی

رد سروری و شعی

رد سروری و شعی

(اوطور) * مستعمله در (محمد اسعد)

مفرد مخاطب اختیار ایلمک دیمکدر (نادان مفعول صریحی و بصحبت غیر صریحی) (محصول بیت) کندی نادانلغکه رقم چکدک یعنی جهلکه اعتراف و اقرار ایلمک زرا نادانی مصاحبت که اختیار ایلمک یعنی جاهلله صحبت ایلمک کشینک جهلنه دلیل در (طلب کردم ز نادانی یکی بند * مرا گفتا که با نادان میبوند) (محصول بیت) خلفله اختلاط و مصاحبت ایچون برعالمدن بر نصیحت طلب ایلمد بکا دیدی که جاهلله مختلط و مصاحب اولد بیت آتی مقام تعلیلده واقعدر (که کردانای عصری خریبانی * و کرنادانی ایلمه تریبانی) دانای عصر لامیه (و یا ضمیر خطاب (با حرف تأکید (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر (ایلمه تریبانه ک دیمکدر (محصول بیت) ز برادانای عصر ایلمک نادانله مصاحبت سبیلله خرا اولور سین و اگر نادان ایلمک ایلمه ک اولور سین زرا صحبت مؤثر در بینده درت برده یا ضمیر خطاب واقعدر (عبرت) حلم شتر چنان که معلومست اگر طفلی مهارش کیرد و صد فرسنگ بیرد کردن از متابعت او نیچد اما اگر دره هولناک پیش آید که موجب هلاک باشد و طفل بنادانی آجا خواهد رفتن زمام از کفش در کسلاند و دیگر مطاوعت نکند که هنگام درشتی ملاطفت مذمومست و گفته آید که دشمن بملاطفت دوست نکردد بلکه طمع زیاده کند (حلم شتر لامیه (طفلی با حرف وحدت (مهار ممک فحیه بولار دیمکدر (وشین شتره راجعدر) (فرسنگ فارسی و فرسخ عربیدر فارک فحیه بولار بر میل مقداری بره دیرلر بعضیلر (و بعضیلر ثلث فرسنگ بر میلر دیدیلر (و بعضیلر درت بیک ادم و درت یوزادم (و بعضیلر اوج فرسنگ دیمشدر) دره لفظ مشترکدر عجمله ترکیبند (و یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل (هولناک صفت دره در قور قیج معناسنه (که حرف رابط صفت) موجب هلاک اسم فاعلک معنونه اضافتدر (و او حرف حال (زمام در کسلاندک مفعول صریحی (واز کفش غیر صریحی) (وشین طفله راجعدر) (در حرف تأکید (کسلاندک کاف عجمک ضمی و کسر یله لغتدر کسلاندن دن (کسلاندن دینن خطا ایش (که حرف تعلیل (هنگام درشتی لامیه هنگام وقت معناسنه در) (درشتی با حرف مصدر خوشونت دیمکدر (ملاطفت ملایمت دیمکدر (محصول ترکیب) حضرت شیخ دوه نک حلمی بیان ایدوب بیورر دوه نک حلمی شویه که معلومدر اگر بر طفل بولارینی طوتسه و بوز فرسخ بر ایلمسه بویونوی انک متابعتدن دوندنر اما اگر اوکنه بر قور قیج دره کلسه که سبب هلاک اواسه و طفل نادانلغه انده وارمق دیلمه بولاری انندن چکوب اوزر و دخی مطاوعت ایلمز زرا خوشونت وقتنده ملایمت مذمومدر و دیمشدر که که دشمن ملایمت سبیلله دوست اولماز بلکه طبعی زیاده ایدر (قطعه) کسی که اطف کند بانو خاک پایش باش * و کر خلاف کنند در دو چشمش (اکن خاک) اکن الف عمد و دایله و کاف عجمک فحیه فعل امر مفرد مخاطبدر (اکنیدندن برنسنیدی برنسنه به طعمق و طولدر مق معناسنه (اکنندندن دینلر خطا ایشلر (خاک مفعول صریحی (و در چشم غیر صریحی و ایکی شین کسی به راجعدر (محصول بیت) برکیمسه که سکا اطف ایلمه انک خاکپایی اول و اگر سکا خلاف ایدر سه ایکی کوزینه طپراق طولدر حاصلی سکا مخالف اوانه سن زیاده مخالف اول کوزینه طپراق طولدر مقندن مراد اکا عداوت و بغض کوزیله بقمقدر حاصلی طپراق کوزینه دی (سخن باطف و کرم بادرشت خوی مکوی * که ژک خوردن نکردد بزم سوهان پاک) با حرف صله (درشت خو وصف ترکیبدر ابری خویله معناسنه ملایمت خویلمک نقیضی یعنی غلیظ (مکوی فعل نهی سولمه دیمکدر (که حرف تعلیل (ژک خوردن وصف ترکیبدر پاس بمش دیمکدر (با حرف مصاحبت (زم سوهان صفتک موسوفته اضافتی قبلندنر ز برارم بوشق دیمکدر که عیب ناعم در صفت مشبهه در (وسوهان سینک ضمیله اکه به درلر

رد سروری

رد شرح جیعا

اصلي سوهان زم در بومشني كه ديمكدر (نكر دك اسمي تختنده (ژنك خورده به راجع ضمير
و خبري پاكد (وزم سوهان مفعول صريحي (محصول بيت) درشت خويلى به و غلبه طبعي به
سوزي اطف و كرمه سويله يعني اكاسوزده ملايمت كوستمه زير پاسبش دمور بومشني اكايه
باك اولماز صراع ثاني مقام تعليله و افعدر (ادب) هر كه در ميان سخن ديكران افتد
تامايه فضلش بداند پايه جهلش بشناسند (محصول تركيب) هر كيمكه غير بلك سوزي اراسته
دوشه يعني سوزي اراسته كيره تا كيم فضليلك مقدار بني بيله ل ديو جهلنيك مرتبه سني اكدر
بواسلوب خلتك مصاحبتنده چوق واقع اولوز اما اكتر ناس بونك قباحني اكلا مزل (قطعه)
نهدمرد هوشمند جواب * مكرانكه كز وسؤال كشد (مكر ادات استننا (ان كه اولوقت ديمكدر
(كز و اصلنده كه از و ايدى حذف و ايصال واقع اولمشدر (محصول بيت) اوصلي اولان كيمسه
جواب و برين مكر اول وقت كه اندن سؤال ابله لر يعني مافل كشدن برنسنه بي صورمايجه جوابه
متصدى اولماز سكوت ابلر (كز چه برحق بود مزاج سخن * جل دعويش بر حال كند) مزاج
سخن لاميه در اصل سخن ديمكدر (تقديري مزاج سخنش در شين ضرورت وزن همچون حذف
اولندي (جل دعويش مصدر ك مفعولنه اضافتدر (دعويده و او مكنسور و ياساكن اوقفور (وشين
مرد هوشمند راجع ر بويت سابقه مقام تعليله و افعدر (محصول بيت) مرد هوشمند انكيچون
مسؤل اولمايجه جواب و برين سوز بلك اصلي حق اوزره اولوب انده هيچ كذب وشبهه اولماز سده
سوزيني كذب و محاله جل ايدوب اينامزل پس سؤال اولمايجه جوابه مبادرت ايلز (ادب)

ريشي درون جامه داشتم حضرت شيخ رحمه الله هر روز پرسيدى كه ريشت چونت و نپر شيدى
كه بچاست دانستم كه ازان احترازي كند كه ذكر هر عضوي روان باشد و خرد مندان گفته اند
هر كه سخن نسجد از جوابش برنجد (ريش ياره) (و يا حرف وحدت) (درون جامه لاميه
قفنان ايچنده) (يعني سترى لازم اولان برنده برچانم و ارايدى (پرسيدى يا حرف حكايه صورردى
ديمكدر (كه حرف بيان (ريشت تاضير خطاب بعض نسخه ده دملت و افعدر ريشت برينه
دالك ضمني و ميمك و لامك فحيله چسان ديمكدر (نسجد فعل نفي مستقبل مفرد غائب طار نماز
يعني ميران عقله اورماز (سخن مقدم مفعوليدر (محصول تركيب) قفنانم ايچنده يعني سترى
لازم اولان برنده يارم و ارايدى يعني چانم حضرت شيخ شهاب الدين شهر وردى هر كون
صوررديكه ياره ك و باچانك نيجه در اما صورمزديكه نه برده در بيلد مكه اندن احتراز ابلر كه
هر برعضوي اكق جائز دكلدر زيرا جائزدر كه ذكرى قبيح اولان عضوده اوله و عقلا ديمكدر
هر كيم كه سويلديكي سوزي ميران عقله و معيار فكرله وزن ايلز اول سوزك جوابندن زجت
چكر يعني بي حضور اولور زيرا سويلديكي سوزينه كوره جواب ايشيدر (قطعه) (نايك
ندانى كه سخن عين صوابست * بايد كه بكفتن ذهن از هم نكشايي) تا حرف توقيت (بكفتن با حرف
صله (از هم برى برندن يعني بوملقدن (نكشايي فعل نفي مستقبل مفرد مخاطب (محصول بيت)
مادامكه ابو بلبه سين كه سوز عين صوابدر يعني كز كدن صواب اولد يعني بيلمينه كز كدر كه
سويلكه اغزيكي بوملقدن اچيه سين حاصلى اغزيكي بوموق طوتوب عين صواب اوليان
سوزي سويليه سين كه صوكى ندامتدر (كر راست سخن كويى و در بند بماني * به زان كه
دروغت دهد از بندر هايى) كر راست سخن كويى تقديري كر سخن راست كويى در
ضرورت وزن همچون تقديم و تاخير قلندي (در بند يعني در حبس) بماني فعل مضارع مفرد
مخاطبدر مانيدندن قالور سك و يا قاله سين ديمكدر (دروغت تاء خطاب معناده دهده مقيددر
دهدت تقديرنده (رهايي ياء ثاني حرف مصدر در قور تاني ديمكدر خلاص معانسه (محصول بيت)

اكر سوزي كر چك سويلرسك وزندانه قالور سك يعني طرغري سويلديك همچون حبسه
قالورسك اندن يكدر كه بلان سكا حبسدن خلاص ويره حضرت شيخك بوسوزي كشدنك
كندى ذاته راجع احواله در اما اغباره نسبت دروغ مصلمت اميرنى راست فتنه انكيزدن
اولي طوتوشدر پس بين السكلامين تناقض لازم كلز نامل تدر (تشبيه) دروغ كفتن بضر بت
لازب ماند كه اكر نيز جراحت درست شود نشان نماند چون برادران يوسف عليه الصلو
والسلام كه بدروغ موسوم شدند بر راست كفتن ايشان نيز اعتماد نماند قال الله تعالى (بل سوات
لكم انفسكم امر افسر جيل) دروغ كفتنك مفعوليدر و كفتن مبتدا و ماند خبري (و بضر بت لازب
خبره متعلقدر و اضافت بيايه در (لزوب لصوص و ثبوت معانسه در يعني يايشمق و ثبات اولمق
(ماند فعل مضارع مفرد غائبدر مانيدندن بكر ديمكدر مانستندن دينلر خطا ايشلر) (كه حرف
بيان) (نيز حرف عطفده معانسي افاده ايدر مثلا اكر جراحت درست ده اولوسه ديمكدر (نشان
مبتدا) (و نماند خبري و جمله اسميه جواب شرطدر (ماند فعل مضارع مفرد غائب قالور ديمكدر
مانيدندن مانيدندن دينلر حبص عسوي ايشلر (چون ادات تشبيه) (برادران يوسف عليه الصلو
والسلام لاميه) (كه حرف بيان) (و يا حرف رابط صفت (موسوم مبتدا) (و شدند خبري) (و بدروغ
موسومه متعلقدر نشانلمش و علا متلمش ديمكدر جمله اسميه صفت برادراندر (بر حرف صله
(راست كفتنك مقولى و ايشانه اضافتي مصدر ك فاعلنه در) (اعتماد مبتدا) (نماند فعل نفي ماضى
مفرد غائب قالمدى ديمكدر خبر مبتدا در) (بر راست كفتن اعتماد متعلق) (بوقصه نك اصلي
بودر كيم يوسف كز داشلري يوسفى باباسندن نيجه در اولوجه ابله آبروب قو بي به برافديلو كوملكنه
بر مقدار فان بولاشدر ديلر و اخشام بابا رينه اغلبو اغلبو كلدبلر كه يوسفى قورديدى ديو
حضرت يعقوب قوت مجزه ايله قوردر لى جمع ايدوب يوسفى قنفيكزيدي ديو سؤال ايديجك
جيجي بيمين ايلديلر كه بزدن بو خطا صادر اولدى ديو پس يعقوب عليه الصلو والسلام يلديكه
بو خصوصده اوغلاري كاذبلر در برغري حال اولمشدر ايمدى مصر دن خبر كلوب اوغلاك سرفه
ايلدى و مصر پادشاهى بو جرم ايچون اتى البقودى ديجيك يعقوب اينامدى و ديدى (بل سولت
لكم انفسكم الاية (محصول تركيب) بلان سويلك ثابت يره يه و ياره به بكر كه جراحت
اوكلور سه ده نشاني قالور يوسف كز داشلري كيكه يلاله نشانلوب معلوم اولديلر
كر چك سويلديك رينه ده اعتماد قالمدى زيرا مصر دن كنورد كلري خبر كندبلر نيك علنه
نسبت صحيح ايدى زيرا يوسف ك ايلديكي حيله بي بيلز لردى ليكن چونكه يوسف خصوصنده
كذب ايشلر ايدى بابا لى بو خبر ل رينه اعتماد ايلدى و ديدى خبر و بديكز كى دكلدر اصل قصه
بلكه بونده سرك رحيله كز و صمكز و ارد ر اندن صكره ديدى فصير جبل تقديري قامري
صبر چيلدر يعني مبتداى محذوفه خبر اوله و يا خود تقديري فصير جبل اجل يعني صبر مبتداى
موصوف و اجل خبرى اوله (قطعه) (كسى را كه حادث بود راستى * خطا كر كند در
كرارند از و) (كسى يا حرف وحدت) (و را حرف تخيصص) (كه حرف بيان) (راستى يا حرف
مصدر طوغر بلي و كر چكلك ديمكدر (در كرارند فعل مضارع جمع غائب ترك ايدرلر ديمكدر
يعني مؤاخذه ايلز) (از و اصلنده از و ايدى حذف و ايصال ايلديلر ضمير كسى به راجعدر
(محصول بيت) (بر كيمسه نك كه عاتق و خويى كر چكلك و طوغر ياق اوله اكر خطا ايدر سه اندن
بكرلر يعني خطاسنه اعتبار ايلوب اغماض عين ايدرلر حاصلى خطاسنى صواب عد ايدرلر
(و كر نامور شد بنار استى * دكر راست باورند از و) نامور نام اسمدر (وور واول فحيله ادات
نسبت آلى ديمكدر يعني مشهور با حرف مصاحبت (و نا ادات توصيف نفي) (و يا حرف مصدر

رد شراح جيمه

رد شراح جيمه

مانستن مانيدندن
بكرمك و ماندن
مانيدندن قاتق
و قوق معانسه در

(ناراستی تقیض راستید هر ادا بلامحل قدر) راست ند ارندك مفعول اولی (و باور نانیسی باور واولك فحیله اینا بقدر تصدیق معانسه (محصول بیت) واکر بر کپسه نار استلغله نامدار و شهوړ اولد بیه دخی کچکی و طوغری بی اندن اینا غزل یعنی بلامحلغله شهرت بولد قد نصکره کپسه اندن کر چکی و طوغری بی تصدیق ایلز (قطعه) دروغی نکیرند صاحب دلان * بران کس که پیوسته گفتست راست) دروغی یا حرف تنکیر (حرف وحدت دینلر خطا سو یلش لر (نکیرندك مقدم مفعولید ریعی صریحی (و بران کس غیر صریحی (پیوسته دائم دیمکدر (محصول بیت) صاحب دلان طوغرا ماملر شول کپسه نك اوزرینه که دائما کر چك سوبله بی کلددر یعنی دائما کر چك و طوغری سو یلنك کذب طوغرا ماملر زرا بونجیلن کپسه دن کذب صادر اولماز مکر خطا ایله و خطایه اعتبار یوق (و کره مشهر شد بناراستی * اکر راست کوید نو کو بی خطاست) مشهر اسم فاعلدر افتعال باندن حضرت شیخ نغتن قصد ایدوب سابقده نامور و بونده مشهر بیوردی بر معنایه اولد قلیچون (تو کو بی خطاب عامدر (محصول بیت) واکر بر کپسه ناراستلغله یعنی کذبله مشهور و نامدار اولورسه کر چکده سو یلرسته سن خطادر یعنی یلاندر دیرسین (مطایبه) اجل کائنات از روی ظاهر آده هست واذل موجودات سک و باتفاق سک حق شناس به ازا دمی ناسپاس) اجل لامک تشدید یله اسم تفضیلدر اعظم معانسه (کائناته اضافتی لایه در (از روی ظاهر قیدی انکیچوندر که خدای تعالی (وافد کرمنایی آدم) بیور مشدر لیکن حقیقته جائزدر که خدای قنده بی آدم دن اکرم و اشرف مخلوق اوله یا نمزده واقع و لان متونده هب بوقید موجود در اما شراح بوقید برینه بانفاس عبارتی اراد ایلملره فیه نظر (اجل مبتدا و آده هست خبری) اذلده لامک تشدید یله اسم تفضیلدر حقارت و هو ان معانسه موجوداته اضافتی لایه در (و از روی ظاهر قیدی ینه مقدر در زرا جائزدر که حقیقته سکدن احقر مخلوق اوله (اذل مبتدا و سک خبری) و باتفاق یعنی باغفاق خردمندان (خردمندان عبارتی متن ظن ایدوب یازانلر زانلر یازمشر (سک حق شناس بیایه حق شناس وصف ترکیبدر حق بلجی سک دیمکدر مبتدا در (وبه خبری) آدمی ناسپاس بیاید انسان غیر شاکر دیمکدر کفور معانسه یعنی کفران نعمت (محصول ترکیب) کائناتك اجل و اعظمی ظاهر یوزدن آدمیدر واذل و احقر موجودات کلدبر و اتفاق عقلا ایله کلب حق شناس انسان نامداسدن بکدر زرا کلبی دو کسك و قوسك قیوکی قیوب کتمز اما انسان ادنی بهانه ایله الوب یور یور و بر (قطعه) سکی را لقمه هرگز فراموش * نکر دد کمر زنی صد نو بدش سنك) سکی یا حرف وحدت (و را حرف تخصیص بر سک دیمکدر) لقمه یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر (و هرزه حرف توسل) هرزه حرف وحدت در دین خطا سو یلش (فراموش مریوند نکر کرده تقدیری فراموشش نکردد در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (زنی فعل مضارع مفرد مخاطب او و رر سک دیمکدر) نو بدش ضمیری سکه راجعدر زنتك سک مفعول بهی و صد نو بت مفعول فیهی (محصول بیت) بر سک و یا سک بر لقمه فراموشی اولماز یعنی و پردک لقمه بی اوتمازا اکر یوز کره اکه طش او و رر سک (یعنی یوز کره طاشله و اغاجله او و رر قوسك قیوکی قیوب کتمز) نکردد عبارتی عنده عبارتیله قید ایدنلر زانلر ایلملر (بر کلبه بر لقمه هرگز فراموش اولماز دین را حرف تخصیص اولد یغن بیلز ایمش که تزریق سو یلش (و کر عمری نوازی سفلله را * بکتر چیرنی آید باتو در جنگ) عمری یا حرف وحدت بر زمان دیمکدر (نوازی فعل مضارع مفرد مخاطب نوازی بدن او خشیه سین یعنی رعایت ایله سین (نواختن دن دین خطا ایلمش (سفلله یا حرف وحدت در (هرزه بی حرف وحدتدر دین

رد سروری و شعی

رد شراح جیعا

رد شراح جیعا

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری
رد شعی

رد سروری

اسکی خطاسی اوزره مصر اولمش (و را ادا مفعول بر سفلله بی دیمکدر (نوازیك مفعول بهی در (و عمر مفعول فیهی (بکتر یا حرف سبب) بکتر بونده آرزق یعنی جزوی معانسه در (چیرنی یا حرف وحدت) اکثر متونده یا بوقدر (باتو یا حرف مصاحبت) در حرف صله در با معانسه (محصول بیت) اما اکر بر زمان برالجی رعایت ایدوب او خشیه سین آرزق نسنه سبیلله (یعنی جزوی بهانه ایله سنکله جنکه کلور حاصلی از اجق بهانه ایله سنکله چکشور و صواشر یعنی ایلدیک ایلمکی رعایت ایلز (لطیفه) از نفس پرور هنروری نیاید و بی هنر سرور بران شاید) نفس پرور و وصف ترکیبی در تن پرور کی پروریدن (هنرور هنری دیمکدر (زیرا و ادا نسنسندر (و یا حرف مصدر (سرور باش اری (یعنی رئیس القوم و یا حرف مصدر و را حرف صله (محصول ترکیب) نفس پروریدن یعنی نفسی بسلمکله مقید اولان کپسه دن هنر لیلک کلز (یعنی اهل هنر اولماز) و هنر سز کپسه سرور لیکه و رئیس قوم اولغله لایق اولماز (مثنوی) مکن رحم بر کا و بسیار خوار * که بسیار خستست بسیار خوار) کاو بسیار خوار بیایه در چوق بیجی صغر (بسیار خوار و وصف ترکیبی در خواریدن (الف اصلیه ایله ایکن الفک حذفله استعمالی زیاده اولد یغیچون چوق کپسه الی حرف زانل ظن ایدر (خوردن (و خوردن (و خواریدن بر معنایه مصدر لر در (بعض نسخه ده) (خوار برینه بار کلور چوق بوکلی (یعنی چوق بولک چکچی بویه اولغله قافیه مکر اولماز) بونده خواری حقیر معانسه اخذ ایدن بسیار خوار ایمش (که حرف تعلیل) بسیار خست و وصف ترکیبی در (خسیددن چوق او یو بیجی دیمکدر) بعض نسخه ده (بسیار خواب واقعدر ینه بومعنایه) بسیار خواره و وصف ترکیبی در سابق کبی و مؤخر مبتدا (و بسیار خست مقدم خبر) پس بسیار خواری بسیار خسته عطف ایدنلر مقصود ینه واصل دکلر ایمش (و خواری خوردن اخذ ایدن خطا ایلمش (محصول بیت) مرجع ایله چوق بیک بین کاوه بونده کاودن مراد مرد اکوادر (یعنی چوق بیک بیجی شخص در تشبیه طریقیله حقیقت کاو دکلر فندبر یعنی تن پرور اولان کول کپسه به رحم ایله یعنی انسان منزله تنزیل ایدوب آنی اسر که زرا چوق بیجی و چوق یانجی و چوق او یو بیجی در مصراع اولده بسیار خوار کاوه صفت واقع اولمش و ثابده مبتدا پس قافیه به بوقدر تغایر کفایت ایدر تأمل تد (چو کا واره می بایدت فر بهی * چو خرن مجور کسان در دهی) چو ادا تشبیه (همی ادا مضا عتدر (باید فعل مضارع مفرد غائب) و ناضیم منصوب متصل مفعولی (و فر بهی به مصدریه ایله فاعلی) (فر به فاک فحی و رانك سکونی و بانك کسری و هاء اصلیه ایله سمن معانسه در (چو ینه ادا تشبیه) تندن مراد کندی و جودیدر (یا حرف صله) (چو زکسان لایه) (در حرف زاکید) دهی دالک فحی و کسریله و هالک کسریله فعل مضارع مفرد مخاطبدر و پر سین دیمکدر تن دهینك مقدم مفعولیدر (محصول بیت) کاو کی اکر سکا سمر لک کر کسه یعنی کند یکی سمر تمک استر سک خر کی تنکی کپسه لر جور ینه و پر سین حاصلی کند یکی سمر تمک استر سک خر کی و جو دیکی الک جور و جفاسنه تسلیم ایلمک کر کدین کاو و خرا بیدکی کی (فر بهی بایدك مفعولیدر دینلر مفعولله فاعلی فرق ایدر دکلر ایمش (تزییت) در انجیل آمده است که ای فرزند آدم اکر توانگری دهمت از من مشغل شوی واکر در ویش گفت تنکدل نشینی پس خلاوت ذکر من بجایی و بعبادت من کی شتابی) (محصول ترکیب) انجیلده کلددر که ای آدم اوغلی اکر سکا غنا و پر رسم بدن او و دنیو به مشغول اولور سین واکر سنی فقیر و محتاج ایدر رسم تنکدل و غناك او طور رسین (پس بنم ذکر م لذتی قنده بولو رسین

رد شعی

رد شراح جیعا
رد شعی

رد ابن سید علی
و سروری

و بنم عبادتمه بن ابور سین (یعنی بنی قنده ذکر ایدر سین و بنم قوللو غنی بن سین ایدر سین
(قطعه) که اندر نعمتی مغرور و غافل * که اندر تنگدستی خسته و ریش) که کاهدن مخففدر
نعمتی یا ضمیر خطاب معناده مغرور و غافل و مصر و قدر (اندر ادات ظرف) (تنگدستی و وصف
ترکیبی در الی طار یعنی فقیر کیمسه) و یا حرف مصدر (و خسته و ریش بریای ضمیر تقدیر او انور
(محصول بیت) کاه نعمت و غذاده مغرور و غافل سین (یعنی دنیا نعمته مشغول و لغله حقندن
زاهل و غافل سین و کاه ال طار لغنده خسته و مجروح سین) (یعنی افلاس و فقر دن دل ریش
و مجروح خاطر سین) (چو در سرا و ضرا حالت ایست * ندانم کی بحق پردازی از خویش)
(سرا بونده سرور و وجور معناسنه در) (ضرا غم و غصه معناسنه) (پردازی فعل مضارع
مفرد مخاطب در) (پردازی بندن پرداختن دن دین سهو ایش مشغول او اور سین معناسنه
(از خویش کند کندن) (محصول بیت) چونکه حالت سرور ده و غمده حالک بودر بیلزم
کند کندن خدایه نوقت مشغول او اور سین (عبرت) ارادت بیچون یکی را از تخت شاهی
فرود آرد و دیگری را در شکم ماهی نکه دارد) (ارادت بیچون لامیه بیچون بی کیف دیمکدر
(تخت شاهی بیانه در زیرا یا حرف نسبتدر حرف مصدر دینار غلط سوبیش (فرود آرد بونده
ایندر معناسنه در) (دیگری یا حرف وحدت) (وراداد مفعول) (شکم ماهی لامیه ماهی بالقدر
بالغک قرینده دیمکدر نکه دارد حفظ ایدر دیمکدر) (محصول ترکیب) خندانک ارادت بریستی
تخت سلطنتدن ایندر (یعنی پادشاه لغنی فراغت ایدوب درویش او اور) (ابراهیم ادهم
(و یحیی بن معاذ که شیخ محی الدین عربینک دایسیدر بونلر کی به اشارتدر) (زیرا جائزدر که
ادیان سابقه ده دخی نیجه بونلر کی پادشاهلر تختلرین براقش اوله و بر غیر یستی بالقی قرینده) (یعنی
قورساغنده حفظ ایدر یعنی اولدره زیری طور یونس پیغمبر علیه السلام کی (بیت) و قنست خوش
آنرا که بود ذکر تومونس * و رخود بود اندر شکم حوت چو یونس) و قنست بعض نسخه ده
و قنست واقعدر بای وحدتله خوش وقتک صفتدر (آنرا را حرف تخصیص انکس را نقدینده در
(که حرف رابط صفت) (ذکر تومصدرک مفعولنه اضافتدر) (مونس اسم فاعلدر افعال یا بندن
وروا کردن مخففدر) (خوداداد تا کید) (شکم حوت لامیه حوت عربجه بالقی دیمکدر یونس
بونده نونک کسرله در قافیه رعایتچون) (محصول بیت) اول کسک وقتی خوشدر که سنک
ذکرک اکا مونس اوله یعنی دائما سنی ذکر ایدنه نک وقتی وحالی خوشدر کر کسه بالقی قورساغنده
اوله یونس علیه السلام کی زیرا حضرت یونس علیه السلام باقی قرینده ذکر خدای
هیچ ترک ایلامدر (حکمت) اگر تیغ قهر بر کشد نی وولی سردر کشد و اگر غمزه لطف بچیناند
بدان را بیکان در رساند) سردر کشد باشی کروچکر یعنی خوف ایدوب سکر و نطقه قادر
اولماز (غمزه لطف بیانه یعنی لطف محض) (بچیناند فعل مضارع مفرد غائب دپره ده دیمکدر
بدان بدک جمیدر برامر دیمکدر یعنی اشقیا (ورا ادات مفعول) (یا حرف صله بیکان ایدر یعنی
سعدا) (در حرف تا کید) (رساند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی خدادار) (محصول ترکیب) اگر
خدا قهر قلجی چکر سه یعنی اظهار جلال ایدر سه نی وولی باشین کندوبه چکوب سکر قورقوسندن
وا اگر لطف غمزه سین دپره در سه یعنی لطف اظهار ایدر سه شقیری سعیدله ایدر در یعنی
شقیری سعیدله مقادنه ایصال ایدر (قطعه) کر بمحشر خطاب قهر کنند * انبیا راجه جای
معذرتست) خطاب قهر لامیه جای معذرت ده بویه در معذرت مغفرت و زنی اوزره مصدر در
(محصول بیت) اگر خدای تعالی محشر ده قهر ایله خطاب ایدوب اظهار غضب ایدر سه
انبیاک و یا انبیا به عذر یریدر یعنی انبیا به عذره مجال اولماز) (و یا انبیاک اعتذاره مجال اولماز

رد سروری

رد شعی

(پرده از روی لطف کو بردار * کاشقیا را امید مغفرتست) روی لطف لامیه در مجازا
(کو بونک کی برلده تا کید افاده ایدر انجی اگرچه نوعا تکلفله معنی و بر مکده قابلدر) (بردار فعل
امر مفرد مخاطب قالدردیمکدر) (که حرف تعلیل) (اشقیا شقینک جمیدر) (وراداد تخصیص
(امید مغفرت مصدرک مصدره اضافتدر) (محصول بیت) خدایه خطاب ایدوب مناجات ایدر
(یارب لطف بوزندن پرده بی قالدرد یعنی رفع حجاب ایدوب اظهار لطف ایله زیرا اشقیاک امید مغفرتی
وار یعنی مغفرت و عفو رجالدرد حاصلی کاهکار لر غفران رجالدرد ایدر اظهار لطف ایله
محروم قالم سونلر رحتکدن) (و عطف) هر که بتا دیب دنی راه صواب نکیرد بتعذیب عقی
کرفتار اید قال الله تعالی (ولن یقنهم من العذاب الاذنی دن ون العذاب الاکبر) هر که اصلنده
هر کس که در تنگدستی مکرر یسان اولندی پس که اسمد در کیم معناسنه هر که معنای شری طی
متضمندر) (یا حرف مصاحبت) (تا دیب دنی مصدرک فاعلنه اضافتدر) (راه صواب بیانه
(ونکیردک مفعول صریحی) (و بتا دیب غیر صریحی) (یا حرف مصاحبت) (تعذیب عقی مصدرک
فاعلنه اضافتدر) (و ایدک مفعول غیر صریحی) (و گرفتار صریحی و جمله فعلیه جواب شرط
(عذاب ادنان غرض دنیا عذابدر قتل و اسیرک و بونلر دن غیر عذابلر اما مجاهد دیدیکه
عذاب قبردر) (دون بونده قبل معناسنه در) (عذاب اکبر عذاب آخردر) (محصول ترکیب) هر کیمسه که
دنیا تا دیبیله صواب بوانی طومار یعنی راه صوابه کتمز آخرت تعذیبه گرفتار کلو ر یعنی آخرت عذابن
چکر تنگدستی خدایور را بیه برانلره دنیا عذابن طالدردر آخرت عذابدن اول یعنی هم دنبا ده تعذیب
ایدر زانلری وهم آخرتده آیت کریمه کفار حقنده در (دون لفظنی غیر عبارتله تفسیر ایدنلر لغته
مخالف ایشلر) (بیت) پندست خطاب مهتران آنکه بند * چون پند دهند و نشوی
بند نهند) (پندست مقدم خبر) (خطاب مهتران لامیه و مؤخره پنددا) (آنکه پند یعنی اندن صکره
قید و حبس دیمکدر) (چون ادات تعلیل پند دهندک مقدم مفعولی) (دهند فعل مضارع جمع
غائب و برل دیمکدر) (نشوی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب ایشته سین دیمکدر) (بند نهندک
مقدم مفعولی) (نهند فعل مضارع جمع غائب قورلر دیمکدر) (محصول بیت) او اولرک خطابی
نصیحتدر اندن صکره پنددر یعنی حبس و قیددر چونکه نصیحت و برلر و ایشته سین الیکه
و یا اگه باغ قورلر حاصلی نصیحت پذیر اولاینجسه سنی حبس ایدر لر (عبرت) نیک بختان
بحکایات و امثال پیشینان پند کیرند پیش ازان که پیشینان بواقعه ایشان مثل زنند) (نیک بخت
وصف ترکیبیدر ابو بختلی دیمکدر یعنی سعادتلی) (الف و نون ادات جمعدر) (امثال پیشینان
لامیه) (پیشین یا حرف نسبت و نون حرف تا کید و یا ثانی هاء رسمیدن بدلدر اصلی پیشیندر
و الف و نون ادات جمعدر پیشینان اعرابیده بویه در) (یا حرف مصاحبت) (واقعه ایشان لامیه
مثل زنندک مقدم مفعولیدر) (محصول ترکیب) مسعود بخت او انلر کندیلردن او کدین کلنلرک
امثال و حکایاتله نصیحت طو ترلر یعنی متصح او اورلر اندن اول که کندیلردن صکره کلنلر
انلرک واقعه سیه مثل او اورلر حاصلی سعادتیلر کندیلردن اول کلن ایلرک امثال و حکایاتله پند
پذیر او اورلر کندیلردن صکره کلنلر کندیلرک احوال و واقعاتی ضرب مثل ایلردن اول (قطعه)
زود مرغ سوی دانه فراز * چون در مرغ بیند اندر بند) زود فعل نفی مستقبل مفرد غائب
و مرغ فاعلی) (سوی دانه لامیه جانب دانه دیمکدر) (فراز سوی تا کید ایدر فاده فتحه و کسره
جائزدر) (چون ادات تعلیل) (در مرغ غیر مرغ دیمکدر) (بندک مفعول صریحی) (واندر بند
غیر صریحی) (محصول بیت) مرغ دانه جاننده و ارماز یعنی دانه به توجه ایلر چون غیر مرغی
بندده کوره یعنی دوزاخه طونلش کوره) (فراز بونده قرب و مقابله معناسنه در دینلر سهو ایشلر

رد سروری و شعی

رد سروری و شعی

(بند کبر از صائب دکران * نانگیرند دیگران ز تو پند) پند کبر مکمل مقدم مغویدر (کبر فعل امر مفرد مخاطب در طوط معنای صائب مصیبتك جعیدر (دیگرانه اضافت لامیه در) تاحرف تعلیل و یا حرف دوام (نگیرند فعل نفي مستقبل جمع غائب طریقه ل) (دیگران بایله در اصلی اوزره (محصول بیت) خطاب عام طریقه بیورر غیر یلر مصیبتلرند نصیحت طوط تا کیم غیر یلر سندن نصیحت طوط غیر یعنی خلق عالم عبرت اولرندن اول غیر یلرندن عبرت ال وانکله متنصص اول (حکمت) آن را که گوش ارادت کران افریده اند چون کند که بشنود و آرا که بگمند سعادت کشیده اند چون کند که نرود) آن را را حرف تخصیص (که حرف بیان (گوش ارادت بیانیه (کران کاف محکم کسر یله اغر دیمکدر صمدن کلیدر (آفریده اند ماضیدن قسم جمع غائب یارتمشدر دیمکدر (چون و او اصلیه ایله نیچه دیمکدر کیف معنایه (بشنود فعل مضارع مفرد غائب (و آرا که و اول کیمسه بی که دیمکدر (باحرف صله (گمند سعادت بیانیه (کشیده اند ماضیدن قسم جمع غائب چکمشدر دیمکدر (محصول ترکیب) اول کیمسك که ارادتی قولغنی اغر یعنی صاغر براتمشدر یعنی حق سوز قبول ایلمکه ارادت قولغنی اغر خلق ایلمشدر حاصلی کوکلی قولغنی ارادتدن خالی خلق ایلمشدر نیچه ایلمکه ایشیده یعنی نه چاره ایدر که کلام خدا و رسول ایشیده یله و قبول ایلمه و اول کیمسه بی که سعادت کشیده چکمشدر یعنی مسعود و نیکیخت خلق ایلمشدر نیچه ایدر که چکدکلی بیله یعنی بالضروری چکدکلی یه کیدر حاصلی بر کیمسه بی که شقی خلق ایلمشدر در نه چاره ایدر که مسعود و نیکیخت اوله یله و بر کیمسه بی که مسعود و نیکیخت خلق ایلمشدر اوله نیچه شقی و بد بخت اوله یلورنکه الشقی شقی فی بطن امه و السعید سعید فی بطن امه در (قطعه) شب تاریک دوستان خدای * می بتابد چور و زرخشنده) شب تاریک دوستان خدای بیانیه و لامیه در (شب یونده ظرف زمان اعتبار ایدوب قراکلی کیچمه ده دین بیلر ایش (می ادات استمرار) و باحرف تأکید تابد فعل مضارع مفرد غائب یلدر ایدمکدر (جوادات تشبیه (روزرخشنده بیانیه رخشنده اسم فاعل مفرد غائب اصلی درخشنده ایدی تخفیف ایدوب رخشنده دیدیلر (محصول بیت) خدا دوستلر ینك قراکلی کیچمه سی روزرخشنده کی یلدرار یعنی ضبا و برر یعنی کیچمه سی و کوندزی برابر نور و ضبا و برده حاصلی کیچمه سی کوندزی کی نور ایدر (وین سعادت زور باز و نیست * تانجشد خدای بخشنده) وین سعادت اشارتدر (شب تاریک روز روشن کی رخشان اولسنه (باحرف مصاحبت (زور باز و لامیه در) تاحرف توقیت (نخشد فعل نفي استقبال مفرد غائب (خدای بخشنده فاعلیدر اضافت بیانیه بخشنده اسم فاعلدر بخشدندن (محصول بیت) لیکن مذکور سعادت زور باز و قوت نیچه ایله دکلدر و لا اکثر عبادت و طاعتله در مادامکه محسن و معطی خدا بغشله به حاصلی عطیه خدادار کسی دکلدر (رباعی) از تو بکه نالم که دکر داور نیست * وز دست تو هیچ دست بالاتر نیست) بونده رباعی یینه قطعه یازانلر عجب تشخص صاحبی ایلمشدر (تو نك ضمی اشباعله اوقومق کر کدر کیم وزنه خمال کلبه (بکه باحرف صله و که اسمدر کیم معنایه نالم فعل مضارع متکلم و حده در (که حرف تعلیل (داور و اول فتحیله حاکم معنایه در دست تو لامیه (هیچ دست مبتدا (بالاتر نیست خبری (وز دست تو خبره متعلق (دستی بالایه مضاف ایدن فن فارسیده عجب ماهرایش (محصول بیت) یارب سندن کیمه شکایت ایدوب ناله و زاری ایده بن که سندن غیری حاکم مطلق یوقدر و سندن قدرتك السدن یوچرك برال یوقدر یعنی سندن قدرتك الی جیسع اللردن اوستوندن ز بر قادر مطابق سن سین تنکه بیورمش سین (بدالله فوق ایدیم) (آن را که تور هیری کنی کم نشود *

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سرویی

رد شعی

و آن را که تو کم کنی کسش رهبر نیست (محصول بیت) یارب اول کیمسه به که سن دلالت و هدایت ایدر سین اول ضال و کم اولر یعنی ضالته دشمن اما اول کیمسه بی که سن کم ایدر سین یعنی اضلال ایدر سین هیچ کیمسه اکاهادی و رهبر اولماز العیاذ بالله تعالی (عبرت) کدای نیک انجام به از پادشاه بد فرجام (کدای نیک انجام بیانیه (پادشاه بد فرجامده بویه در (نیک انجام و بد فرجام و وصف ترکیبدر (انجام و فرجام عاقبت و صوک معنایه در (محصول ترکیب) عاقبتی ای یعنی خیر کدا پادشاه بد فرجامدن یکدر یعنی عاقبتی شر اولان پادشاهدن یکدر (بیت) غمی کر پیش شادمانی بری * به از شادی کر پیش غم خوری (غمی باحرف وحدت (کر که حرف رابط صفت (بی با محکم فتحیله پس معنایه در آرد و صوک معنایه (وشن غم راجعدر (شادمان وصف ترکیبدر مانیدنن بکرمک معنایه صکره سرور معنایه اسم اولدی آسمان کی که وصف ترکیبی ایکن فلکه اسم اولدی (و باحرف مصدر شاد مانلق دیمکدر پس اوج لفظدن مرکب اولدی (شاد که صفت مشبهدر در فرح معنایه فالت فحی و رانک کسر یله (ومان که مرخدر مانده دن و بای مصدردن فاعل (شادی بای اول حرف مصدر و ثانی حرف وحدت شادی ده اولان یا مصدر به در و همزه اضافت ایچوند ر دین سؤل اولسنه همزه فنده در و اضافت نه در عجب نه جواب و پردی اوله (کر که حرف رابط صفت (پیش شین شادی به راجعدر (محصول بیت) برغم که انک اردنجه شاد مانلق و سرور چکه سین یعنی اردنجه شاد و خرم اولور سین اول شادلق و سروردرن یکدر که اردنجه غم بر سین حاصلی صوکی سرور اولان غصه یکدر صوکی غصه اولان سروردرن (لطیفه) زمین را از آسمان نثار ست و آسمان را از زمین غبار کل انا بترشح بمافیه) زمین را را حرف تخصیص و باحرف صله در بام معنایه (نثار بونده صاحبی معنایه در (یعنی اول نسنه که صاچرل اید و آنتون کی اما بونده باران مراددر (انا همزه نك کسر یله ظرف دیمکدر یعنی قاب (بترشح فعل مضارع مفرد مذکر غایبدر فعل بابندن سزر دیمکدر (بما باحرف مصاحبت مالم موصوادر الذی معنایه (فیه جار و مجرور جمله ظرفیه اعرابدن محلی بوق صله موصولدر (محصول ترکیب) زمینه اسماندن حاصل نثار باراندر و یازمینك آسماندن محصولی نثار باراندر اما آسمانه زمین دن غبار و یا اسمالك زمین دن غبار فندبر هر ظرف کشیدنك ایچنده اولانله سزر یعنی ایچنده نه واریسه طشره سندن اول سزر و اول چبقار (بیت) کرت خوی من امدنا سزاوار * تو خوی نيك خوش از دست مگذار) کرت ضمیر خطاب (خوی من لامیه (نا سزاوار ناموافق و غیر لایق (خوی نيك خوش بیانیه و لامیه در (محصول بیت) اگر سکا بنم خویم و خصلتم ناموافق و نا سزاوار کلدیسه سن کندی ای خویمکی و خلقکی الدن قومه یعنی ترک ایلمه (ادب) حق تعالی می بیند و می پوشد و همسایه نمی بیند و می خروشد) می خروشد فعل مضارع مفرد غایبدر (خروشدنن چوقر افاق (مثلا چوملك و قرین و غیر یسی چوقر ایدنی کی چوقر افاق (بونده مراد کورلك و چغرمقدر (محصول ترکیب) خدای تعالی قوللرك عبوب و جرایمی کورر و ستر ایدر اما قو کشو کوررمن و چاغرر یعنی غایبانه نیچه دورلی افتزال ایدر (بیت) نعوذ بالله اگر خلق غیبدا ن بودی * کسی بحال خود از دست کس نباسودی (غیبدان وصف ترکیبدر غائب بلجی دیمکدر دانیدنن (دانستن دن دین خطا ایلمش (باحرف ظرف (حال خود لامیه (نباسودی فعل نفي حکایت حال ماضی دیکلمزدی و راحت اولزدی دیمکدر (محصول بیت) نعوذ بالله یعنی خدایه صغورم خلقك شردنن اگر خلق عالم غیب بلجی اولیدی یعنی احوال غیبدن خبردار اولیدی هیچ بر کیمسه کندی حائده کیمسه انشدن آسایش و حضور ایلزدی یعنی خلق بری برینک عبوبنه مطلع اولیدی

رد شعی

رد ابن سید علی

هیچ بر کیمه دنیاده خلقدن سالم زندگانی ایلزدی (بحال خودك معناسنی بسبب حال نفسه
 دین خطادیش (مطایبه) زراز معدن بکان کندن بدر اید و از دست بخیل بجان کندن)
 معدن دالک کسری ایله اسم مکنادر ضرب بایندن (یا حرف سبب) کان کاف عربیله مرادف
 معدن در (کندن فاز مقدر) بدراید چبقار دیمکدر (زر مفعول صریحی) (واز معدن غیر صریحی
 بکان کندن ده اکا متعلقدر) دست بخیل لامیه (بجان کندن بکان کندن کییدر اعرابده
 تقدیری بجان کندن بدر آید در بعض نسخه ده بریاید واقعدر) (جان کندن مراد جان
 چکشمکدر یعنی بلا و مشقت چکمک) (محصول ترکیب) التون معدن معدنی فازغله چبقار
 اما بخیلک الندن جان چکشمکله چبقار یعنی جوق زحمت و مشقت چکمکله الندن چبقار حاصلی
 زیاده امساک ایلدیکندن دکه بلا ایله الندن التاز پس بریایدك معناسنی بوجهله راست
 کلور معدن نصکره کان ذکرری جائله قافیه ده مطابق اولغیچوندر و تفنن قصد ایچون
 و تکرار دن احتراز ایچون در (مصراع ثانیك معناسنی بخیلک الندن التون اولمکله چبقار دین مقصود
 اولان معنایی چبقاره عیش (قطعه) دونان نخورند و کوش دارند * کوبند امید به که
 خورده) دون بونده خبیس و ناکس معناسنه در (الف و نون ادات جعفر و) (نخورند خبری
 کوش داشتن و داریدن صقلوب حفظ ایلمکدر) (نخورندك) (و کوش دارندك مفعولی
 محذوف مالد) (امید به تقدیری امید خوردن به در) (که من تفضلیله معناسنه در) (خورده
 تقدیری خورده شده در) (محصول بیت) بخیل و خبیس اولان مالنی یززل و صافلر دیر که
 یک امید ی بکدر یش اولمقدن یعنی بیوب مفلس و محتاج اولمقدن صاقلوب هر چن ایسه
 بیرم د بو امید لئک بکدر نکه عرب دیر (الأمول خیر من الماکول) یعنی صاقلوب امید لئک
 یش اولمقدن بکدر (روزی بینی بکام دشمن * زرمایده و خاکسار مرده) روزی یا حرف
 وحدت (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب) (یا حرف مصاحبت) کام دشمن لامیه دشمنک
 مراد نجه دیمکدر مرهوند (زرمایده مانده فعل ماضی بن قسم مفرد غائب) (خاکسار
 مرده زرمایده به معطوفدر و ایکسی بیله پیتنک مفعول صریحی (و بکام دشمن غیر صریحی
 خاکسار لغتده طیر اقلق دیمکدر) (اما استعمالده طیر افده یا توب بوالئن کیمه به در
 دیار عربك مزبله لئکه یاتن عربیان مجانی کبی بونده ده خاکسار ایله دیوانه دن تعبیر ایلمش
 زیرا کشتی کسب ایلمیکی مالی بیوب صاقلق جنوندن ناشیدر (خاکسار رجل کثیر التراب که تراب
 درهم و دینارک اصلیدر دین کیمه نکه طیراق باشنه معنی تصویر یله معنای بیت اول بویه
 تصویر ایدوب که والمعنی روزی بینی دشمن رازرمانده و مرده حال کونه بخاک الوده تکرار بوجهله
 دخی تصویر ایدوب (روزی بینی بر مراد دشمنش که زرش مانده بوار ثان و تنش بخاک الوده مرده
 شده دین معنای بینی عجب تراب الوده ایلمش عفا الله عن سیئانه) (پس محصول بیت) برکون
 کورر سین دشمنک مراد نجه زرقالمش و خاکسار اولمش یعنی مالنی قیوب کتمش مضارع
 اولده سکت و ارغفلت اولماسین یعنی بینی سکتله اوقنور (ادب) هر که بزبرد ستان بخشاید
 بچور زبردستان گرفتار آید) زیر دست وصف ترکییدر (الف و نون ادات جعفر کشتیک
 الی الله اوللردن عبارتدر خدمه و رعایا کبی) (بخشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب ترجم ایلمز
 دیمکدر) (بچور یا حرف صله) (چور زبرد ستان لامیه در) (زبردست زبرد ستک تقیضیدر
 والف و نون ادات جمع اقویا دن عبارتدر) (محصول ترکیب) هر کیمکه الی الله کبلره
 وضعفایه مرحت ایلمز اقویا ک جور و جفا سنه گرفتار کلور یعنی مبتلا اولور حاصلی ضعفایه
 رحم ایلمش اقویا قهر یش مبتلا اولور (مثنوی) نه هر بازو که در وی قوی هست *

رد ابن سید علی

رد شعی

رد سروری

رد ابن سید علی

بمردی عاجزان را بشکند دست) قوی یا حرف تنکیر بمردی یا حرف مصاحبت (و یا حرف
 مصدر) (عاجزان را) (یا حرف تخصیص) (بشکند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی نخبده بازویه
 راجع ضمیر) (و عاجزان مفعول اول صریحی و ثانیسی دست) (و بمردی غیر صریحی) (محصول بیت)
 او یله دکلد که بازو که انده قوت وارد ریعی قوتلیدر مردانکله و زور ایله عاجز لک الی صریحی
 شکست ایدر دکلد حاصلی بویه ایدر سه یانه قالما ز دیمکدر بلکه خدا اندن انتقام اور
 و کیمه حقی گیمه ده قومز (ضعیفان رامکن بر دل کزندی * که درماتی بچور زورمندی)
 ضعیفان را را حرف تخصیص (کزند ضرر) (و یا حرف تنکیر) (که حرف تعلیل) (درماتی فعل
 مضارع مفرد مخاطب عاجز قالور سین دیمکدر مانیدن مانیدن دینلر خطا ایلمش) (یا حرف ظرف
 جور زور مند لامیه) (و یا حرف وحدت) (محصول بیت) ضعیفانک کوکنه کزند ایلمه یعنی ضرر و زیان
 ایرشدرمه زیرا بر زورمندك جور و جفا سنه عاجز قالور سین یعنی دست قهر یش گرفتار اولور سین
 زیرا دنبا محل مکافاندر (کاندین ندان) در (کزندینك یاسنی حرف وحدت دین سهوا ایلمش زورمند
 وصف ترکییدر دینلر خطای فاحش ایلمش) (حکمت) عاقل چون خلاف در میان بیند بچهد
 و چون صلح بیند لئکر بنهد که انجاسلامت بر کارست و اینجاخلات در میان) بچهد فعل مضارع
 مفرد غائب صجرار دیمکدر (یعنی صجرار معناسنه) (حاصلی صا ولوز و اراده طور من
 لئکر بنهد لئکر قور) (یعنی قرار ایدر و ثابت اولور) (لئکر بکلده اولور اصلده اما بونک کبی
 بر لده ثبت و قرار مراد در) (محصول ترکیب) عاقل اولان کشتی چونکده اورنه ده خلاف
 کوره صجرار انده طور من (اما چونکده صلح اراده کوره ثابت اولوب قرار ایدر) (زیرا انده
 سلامت کارده در و بونده خلوت و لذت میانه) (لف و نشر مرتب رعایت ایلدی) (حکمت)
 مقام راسه شش می باید ولیکن سه بک می آید) مقاصر مفاعله بایندن اسم فاعلدر بونده مراد
 اوجله زرد و طولی او بنایندر (سه شش اوج کره الی دیمکدر) (وسه بک اوج کره بر دیمکدر) (ترکیب
 معناسنی ظاهرا مذکور اولان کیدر اما مراد سه شش در سه و یکدر فتأمل) (محصول ترکیب)
 مقام سه شش کرکدر لیکن سه بک کلور (یعنی روزگار دنا کشینک مرادی اوزره اولماز) (بیت)
 هزار بار چراگاه خوشتر از میدان * ولیکن اسب ندار بدست خویش عنان) بار بونده کره
 معناسنه در (چراگاه اولتی) (زیرا چرا اسبدر اولمه معناسنه چریدن دن) (وگاه ظرف مکان
 محصول بیت) یک کره اولتی میداندن یکدر ولیکن ائک دیز کنی کندی انده دکلد که ایستد بکی
 پرده اوله (تضرع) درویشی در مناجات میکفت یارب بدان رحمت کن که بر بیکان خود رخت
 کرده که ایشارنا بک آفریده) درویشی یا حرف وحدت (میکفت می حرف حکایت) (بر حرف
 صله در ایکی پرده بیله) (معلوم اوله که عریده رحمت علی حرفیله مستعمل اولدیغی کبی فارسیده ده
 بر حرفیله مستعملدر) (بدان جمع بدوز) (و بیکان جمع بیک) (خود ادات تأکید) (کرده ماضیدن قسم
 مفرد مخاطب) (که حرف تعلیل) (آفریده ماضیدن قسم مفرد مخاطب یارائمش سین دیمکدر
 کرده ده و آفریده ده همره لخطاب ایچوندر دین معهود جهلی اوزره مصر اولمشدر
 محصول ترکیب) (بذر و یش مناجانده سو یلردی یارب یارامز ره رحمت ایله که ایاره خود رحمت
 ایلمش سین) (زیرا انلری ایی برائمش سین یعنی انلری ایی خلق ایلمدیک انلره رحمت ایلمکدر
 حکمت) اول کسی که علم بر جامه و انکشتی در دست نهاد جشید بود گفتندش چرا همه زینت
 و ارایش بچبدادی و فضیلت راست راست گفت راست راست زینت راستی تمامست) کسی یا حرف
 وحدت (که حرف بیان) (علم بونده قفانه وضع ایلمدکری نشاند که اول زمانده صاع اومزدن اشاعه
 کوکس اوزره قفانک ظاهر بنه بعض شکوفه شکنده و یا بعض حیوانات شکنده ایلمدن بر نشان

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری و شعی

رد ابن سید علی و سروری

مطل

رد شعی

پیدا اید لر دی که اکا علم برل دی واول قفتانه جامه معلم نکهه سابقا مفصل بیان اواندی
 (انکشتی همزه نك فتی ونونك سکونی وکاف عجمک ضمی وشین معجه نك سکونی ونانك فتی
 ورا نك کسری و یا اصلیه ایله بوزك معناسنه در) در دست در حرف صله در بامعناسنه اول کسی میندا
 (وجشید بود خبری) (جشید جیمک فتی ویمیک سکونیه قدیم پادشاهلردن بر اولو پادشاهک
 اسمیدر) (جیم باحرف صله و جیم و با عجمیلر در صول معناسنه در که عربده یسار دیرلر یانک
 فتحیه) (واو حرف حال) (فضیلت مبتدا) (راست راست خبری اولکی راست برکله در صاغ ال
 و صاغ جانب معناسنه که عربجه یمین دیرلر) (وایکجه راست مر کبدر را ایله ادات خبردن که
 سین و نادر معناسی راستکدر دیمک اولور) (راست را را ادات صله راسته دیمکدر) (زینت راستی
 لامیه) (و یا حرف مصدر) (تمام بونده کافی معناسنه در) (محصول ترکیب) اول بر کپسه که قفتانه علم
 واله بوزك قودی (یعنی برهغه بوزك طاقدی جشید در) (اکا دیدیلر نیچون جمع زینت و آرایش
 صول اله ویردک حال بو که فضیلت صاغ الکدر) (دیدي که صاغ اله راستلق زینتی کافیدر) (راستی
 عبارتنده ابهام وار) (یعنی صاغلق و طوغر باقی معناسنی) (قطعه) فریدون کفت نقاشان چین را *
 که پیرامون خرگاهش بدوزند) (فریدون باب اولک اولنده مفصل ذکر یچکشد در) (نقاشان
 چین لامیه) (ورا ادات مفعول) (که حرف رابط مفعول قولدر) (پیرامون با عجمک کسریله اسمیدر
 اطراف معناسنه) (پیرامنده دیرلر) (خرگاه خانک کسریله ورا نك سکونیه قرا او که کیچه ایله
 اورتلور دریم اویده دیرلر) (حاء بی قبه شکلی اولور) (خرگاه بونده اوناغ معناسنه در دین خرگاهی
 بیتلر ایش) (بدوزند فعل مضارع جمع غائب دیکه لر دیمکدر مفعولی یعنی دیکلجک نسنه
 بیت ثابندر) (زیرا عادتد اوناغلرده و چادرلرده رنگ آمیز بزردن بعض نسنه کسوب دیکرلر مثلا
 مبارک باد و سعادت باد عبارتلر بی کسوب دیکرلر) (بومعنايه واصل اولیان مصراع ثابنک معناسنی که
 انک اوناغنک اطرافنی دیکه لر یعنی لازم اولان یری مرمت اید لر دین زیاده تر بقی سويلش
 بدوزند فعل مضارع دوختن دن دینلر خطا ایشلر) (بدان رائک دارای مرده شیار *
 که نیکان خود بزرک و نیک روزند) (بدان را را ادات مفعول) (و بدان دارک مفعول اولی) (ونیک
 مفعول ثانیسی) (ودار فعل امر مفرد مخاطبدر دار یندن طوت دیمکدر) (که حرف تعلیل) (خود
 ادات تا کید) (بزرک و نیک روزند تقدیری بزرکند و نیک روزند اولور و سعادتلی لر دیمکدر) (بس
 بزرکاند و نیک روزاند دیوتقدیر ایلکه احتیاج بوقدر) (محصول بیت) (خرگاهک اطرافنه دیکلجک
 بو بیتدر که برامزلی ای طوت یعنی ای رعایت ایله ای مرده شیار زیرا ایلر خود اولور و نیک
 بخنلردر) (نیک روز دیمکدر غرض صاحب سعادتلردر دیمکدر حاصلی برامزلی ای رعایت
 ایلک کرک که ایللر رعایتی قلیله الورلر که شانلری رعایت اقتضایدر) (مجموع بیتک معناسنی برامزلی
 ای طوت یعنی انلره ای رعایت ایله ای عاقل کشتی زیرا ایللر خود اولور و سعادتلیلر در سنک
 دعا که اصلا احتیاجلری بوقدر دین بدعا به مستحق ایش) (حکمت) (برزی را کفتد باچندن
 فضیلت که دست راست دارد خانم چرادر دست چپ میکند کفتدانی که همیشه اهل فضل
 محروم باشد) (دانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر استفهام انکاری طریقیله) (محصول ترکیب)
 بر اولو به دیدیلر که بوقدر فضیلتله که صاغ الک وارد یعنی صاغ اله و ارخامی نیچون صول اله
 ایدرلر یعنی صول الک صرجه برماغنه طاقدر صاغ اله و صرجه برماغنه طاقدر دیدی بلزه بسین که
 دائما اهل فضل محرومدر (بیت) آن که حظ آفریدوروزی سخت یا فضیلت همی دهد یا بخت
 حظ حانک فتی و طانک تشدیدیه نصب معناسنه در) (آخر بدک مقدم مفعولیدر) (روزی بای
 اصلیه ایله رزق معناسنه در) (سختک مقدم مفعولیدر) (سخت فعل ماضی مفرد غائبدر) (ساخت

رد شعی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد شعی
(ایو) نسخه مستعمله
در (محمد اسعد)

لفظندن مخفف یعنی ایلدی حاصلی براندی دیمکدر (محصول بیت) اول کپسه که نصب براندی
 ورزق پیدا ایلدی یعنی وجود کتوردی آمده بافضیلت و بر و یا بخت و دولت بعضی نسخه ده
 بخت برینه تخت واقعدر لطیفدر (ملاطفه) نصیحت پادشاهان مسلم کسی راست که بیم سر
 ندارد و امیدز (محصول ترکیب) پادشاهلره نصیحت ایلک بر کپسه به مسلمدر که باش قورقوسی
 و امید زری اولیه یعنی نه اولمک خوفی اوله ونه دینار و درم امید ی (مشوی) موحد چه در پای
 ریزی زرش * چه شمشیر هندی نهی بر سرش) موحد اسم فاعلدر تفعیل باندن خدای بر لچی
 توحیددندر) (چه بونک کی پرلده مساوات معناسنی افاده ایدر) (ریزی فعل مضارعدر) (ریزیدن
 دو که سین دیمکدر) (ریختن دن دینلر خطا ایلدیلر) (زرش شین معناسنه پابه مقیددر تفعیلدر
 در پایش در) (شمشیر هندی بیانه) (نهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (لهبیدن بونک فتی
 و کسریله فومق معناسنه) (محصول بیت) موحد اولان کپسه به نسبت اباغنه التوله اچقه
 دو کسین نه و باشی اوزره قلیج طوناسین نه یعنی اباغنه مال دو ککله باشی اوزره قلیج طونمق برابر در
 نه اندن سو بنور ونه بوندن برینور) (امید و هراسش نباشد زکس * برینست بنیاد توحید و بس)
 هراس هانک کسریله خوف معناسنه در یعنی قورقو) (وشین موحد راجعدر) (برینست مقدم خبردر
 بنیاد توحید لامیه و مبتدا) (واو بس ایله بونک کی پرلده فقط معناسنه در) (محصول بیت) (موحدک
 کپسه دن امید و هراسی اولماز یعنی نه کپسه دن قورقوسی و پرواسی ونه کپسه دن امید و رجاسی وار
 بنیاد توحید بونک اوزره در انجق یعنی نه کپسه دن بیی ونه کپسه دن امیدی اوله) (لطیفه)
 پادشاه از بهر دفع ستمکارانست و شکنه برای خون خواران و قاضی مصلحت جوی طراران هرگز
 دو خصم بحق راضی پیش قاضی نروند) (دفع ستمکاران مصدرک مفعولنه اضافتدر) (شکنه
 صوباشی به دیرلر) (خون خوار و وصف ترکیبدر قان ایچی معناسنه) (خوار یندن والف و نون ادات جمع
 مصلحت جوی وصف ترکیبدر جو ییدن طرارانه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتدر
 پادشاه مبتدا و مابعدی خبری) (و شکنه مبتدا و مابعدی خبری) (وقاضی مبتدا) (و مابعدی خبری
 طراران کسچی به دیرلر) (فارسیجه کسه بر دیرلر) (محصول ترکیب) پادشاه ظالمک ظلمی دفع ایلک
 ایچوندر و صوباشی قان ایچی ظالمک ایچوندر یعنی قانلیرک و اهل شر و فسادک خلقدن ضرر نی دفع
 ایلک ایچوندر و قاضی طرارلک مصلحتند متعلق احوالی کورمک ایچوندر یعنی شر یعتنه متعلق
 اموری کورمک ایچوندر یعنی طراره نه لازمدر دیو شرعه کورمک ایچوندر هرگز حقه راضی ایکی
 خصم قاضی اوکنه کتمزل زیرا هر کس حقه راضی اولدقدن صکره خصوصته احتیاج قالماز
 بعض نسخه ده هرگز و خصم از پیش قاضی راضی نروند واقعدر) (یعنی هر کز ایکی خصم قاضی
 قنندن راضی کتمزل بلکه بر بسی راضی کیدر سه بر بسی ناراضی کیدر) (قطعه) (چو حق
 معاینه دانی که می باید داد * بلطف به که بچنک اوری و دلشکی) (معاینه مفاعله باندن مصدردر
 که حرف بیان) (می حرف استمرار) (و با حرف تا کید) (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر
 بلطف بر مقدر دادن مصدر ینه متعلقدر) (که من تفضیلیه معناسنه در) (جنک اور و صف
 ترکیبدر محارب) (یعنی صواشچی معناسنه) (و یا حرف مصدر) (دلشک ده وصف ترکیبدر کوکلی طار
 معناسنه) (و یا حرف مصدر کوکل طارانی دیمکدر) (محصول بیت) (چونکه معاینه بیلور سین که الک
 حقنی و یرمک کرکدر راطفه و یرمک بکدر که صواشچی لغله و کوکل طار لغله ایه حاصلی
 حقوق ناسی ملامت و رفقله ادا ایلک بکدر محاربه و مجادله ایله ادا ایلکدن) (دلشکی جنکه عطف
 ایدوب و اوری اکافید طونوب ای و بدلتکی اوری وری ده بای خطا به دین زیاده باطل سويلش
 و بر وجهله دخی معنی تصویر ایدوب بلطف دادن به که بچنک اوری دادی و بدلتکی دادی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی

ایکی وصف ترکیبی به داخل ایکی بای مصدر به ابله دین عجب قوی تزییق کوی ایش
عفا الله عنه (خراج اگر نکزار د کسی بطیبت نفس * بقهر از و بستاند مر د سرهنکی)
طیبت مصدر در طاب یطیب دن تطیبده کلور تانک فتحیله بونده ایلک معناسنه در (مرد سرهنکی
بیانده در موصوف وصفی ضرورت وزن وقافیه ایچون افراد ایلدی (والافعه نسبت جمع
مناسب ایدی (یعنی مردان سرهنکیان (محصول بیت) اگر بر کیمسه خراجی طیبت نفس
وصفای خاطر له ادا ایلر سه مرد سرهنکی اندن آنی قهر یله اور ز بر حق شرعیدر که هیچ کیمسه
اگا انکار ایلر (مطایبه) همه کس راندان بترشی کند کرد و قاضی را بشیرینی (محصول ترکیب)
هر کسک دیشی اکشی نسنه بیکله کند اولور یعنی قاشرا ما فاضیک طاطلیله که هیچ نسنه کس
اولور ترشیده و شیرینده یار نسبت ایچوندر (بیت) قاضی که رشوت بخورد پنج خیار * ثابت کند
از بهر توده خر بزه زار (رشوت با حرف مصاحبت (وراده کسره و ضمه جائز در (خر بزه زار
کلزار و لاله زار کی در (یعنی قانون اق کثر تدن کایتدر (حاصلی قانون بستانی دیمکدر
(محصول بیت) قاضی که رشوت طریقیله بش خیار اکل ایلر سنجیکون اون قانونلق بر ثابت
ایدوب مقرر ایدر (لطیفه) خجی پیر از نابکاری چه کند که توبه نکشد و شخته معزول از مرد
ازاری (نابکاری فاسق و فاجرده استمال ایدر) و یا حرف مصدر در (بونده مراد نابکاریدن
زنادر قرینه قیامیله (محصول ترکیب) پیر خجی زنادن نه ایلر که توبه ایلر یعنی توبه ایلوب
نه قادر در ز بر یوزینه کیمسه باقر توبه ایلوب نه مالکدر بالضرورتو به ایدر شخته معزوله
خلق از ازلقدن توبه ایلر نه ایلر بیلور یعنی خلق انجتمکه قادر دکلدر ز بر معزولدر پس
توبه ایلر ضروریدر (بیت) جوان کوشه نشین شیر مرد راه خداست * که پیر خود نتواند
ز کوشه برخاست (جوان کوشه نشین بیانده در (کوشه نشین وصف ترکیبیدر که کوشه ده
اوزیجی دیمکدر (شیر مرد ترکیب مزجیدر (اصلی مرد شیر در اضافت بیانیه ایلر ارسلانار
یعنی ارسلان کی ارحاصلی پهلوان و بهادر دیمکدر مصراع مبتدا و خبردن مر کبدر (که حرف
تعلیل خود ادا تابد (کوشه ده یا حرف وحدت (وهمزه حرف توسل (همزه حرف وحدت در دین
اسکی خطاسی اوزره مصر اولش (برخاست برخاستن معناسنه در (محصول بیت) کوشه نشین
جوان خدا یولینک شیر مر دیدر یعنی هوادن کجوب نفسیه غالب اولوب کوشه عزت اختیار
ایدن جوان کر چکدن ارد ز بر پیر خود بر کوشه دن قیام ایلر که قادر دکلدر پس بر کوشه ده
اوتور ماسی ضروریدر (بیت) جوان سخت می باید که از شهوت پرهیزد * که پیر سست
رغبت را خود آلت بر نمی خیزد (جوان سخت بیانیه (که حرف تعلیل (پیر سست
رغبت بیانیه (سست رغبت وصف ترکیبیدر رغبت میل معناسنه در (و را حرف
تخصیص (غی خیزد فعل نفی مستقبل مفرد غائب خیزیدنن قالمهاز دیمکدر (محصول بیت)
محکم جوان کر کدر کیم شهوتدن پرهیز ایلر یعنی نفسی و شهوتی غالب ایکن پرهیز ایلک
هنذر ز بر پیری قدرت و طاقت پرهیز امر ضروریدر که آلتی مساعده ایلر یعنی قالمهاز که
برنامشروع ایلر (حکمت) حکمی را پرسیدند که چندین درخت نامور که خدای
تعالی آفریده است بلند و پرومند هیچ یکی را آزاد نخوانند مگر سرو را که ثمره ندارد درین
چه حکمتست گفت هر یکی را د خلی معینست و وقتی معلوم که کاهی بوجود آن نازه است
و کاهی بعد م آن پرمرد و سرو را هیچ ازین چیزی نیست و در همه وقت نازه است و این صفت
آزاد کانت (درخت نامور بیانیه نامور نامی دیمکدر ز بر و نسبت معناسنی افاده ایدر معنای
لازمه بی مشهور و نا دار دیمکدر لازمیله تفسیر ایدنه دخل ایدن کنند مدخولدر (پرومند

بونده بمشلی دیمکدر ز بر ابرمشدر (ومند ادا ت نسبت دولتمند و حاجتمند کی نهایی بلفظ ابله
واوسر استعمالی معهود دکلدر یعنی برمند دیمز و او مبالغه ایچون زیاده اولندی دین عندی
سویلتش (بعض نسخده بلند برنده بارور واقعدر (یعنی بارور و پرومند و شمش وجهدن خالی
دکل ز بر بار اناج حاصلنه دیرلر (و و رادات نسبتدر لی معناسنه (که ثمره ندارد مقام حاده
واقعدر حال بو که ثمره سی یوقدر دیمکدر (ثمره میوه معناسنه در بونده کلنجی سؤالدر (و گفت
ما بعدیله جواب (دخل بونده حاصل معناسنه در (و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر (هر درخته
دخل معین ابلات ایلک مبالغه طریقیله در (ز بر هر بر درختک حاصلی اولماز فندبر (وقتیده
بویله در (کاهی یا حرف وحدت (پرمردی بایک قحی و زاء بحکم سکونی و میکی ضمی و را مهمله نک
سکونیه صولش دیمکدر فعل ماضیدن قسمدر (و این صفت آزاد کانتست جمله حالیه در
(محصول ترکیب) حکمدان برینه سؤال ایلدیلر که بو قدر نامور و نامدار درخت که خدای
تعالی خلق ایلشدر بارور و پرومند هیچ برینه آزاد دیمز الاسروه میشی و حاصلی یوغیکن
بونده نه حکمتدر حکیم دیدیکه درختلرک هر برینک معین حاصلی و معلوم وقتی وارد که کاهی
اول حاصل وجود یله نازدر و کاهی عد میله پرمردی و سروک بوندن هیچ نسنه سی یوقدر
و جمیع اوقاتده نازه در حال بو که بو حالت ازاده صفتیدر (قطعه) بر آنچه می گذرد دل منه که
دجله بسی * پس از خلیفه بخوهد گذشت در بغداد (دل منهک مفعول صریحی (و بر آنچه
غیر صریحی (ومی گذرد آنچه نک صفتی (که حرف تعلیل (دجله بغدادده شطک اسمیدر یعنی
بغداد ابرمغه غیری پرده شط دیرلر اما بغدادده دجله دیرلر (بسی چوق زمان (دجله بسی مر هوند
پس از خلیفه خلیفه دن صکره دیمکدر خلیفه دن بونده مراد معنصم بالله در که آخر خلایق دولت
عباسیه در که هولاکو آنی هلاک ایلد کدن صکره دینادن خلافت کلیسا مرفوع اولوب دور
سلاطین ظهور ایلدی یعنی هر بره پادشاهلر حکم ایلر که باشلدی مثلاً بغدادده ابتداء سلاطین
ایلخانیه حاکم اولدی اق قیونلی زماننه دک اندن صکره قزلباش اندن صکره آل عثمان آلهی
دولت و شوکتلری قیامتده کتمد اولسون آمین (گذشت بونده گذشتن معناسنه در (در بغداد
از بغداد نقد برنده در (محصول بیت) اول نسنه به که کچر یعنی ثابت و باقی اولوب فانی اولان
نسنه به کول بقله یعنی تعلیق قلب ایلر ز بر دجله چوق زمان خلیفه معنصمدن صکره بغداددن
کچریدر یعنی فانی و گذران اولان اشبا آقر صو حکمنده در که تعابقی قلبه لایقی دکل شرح بویتهک
تحقیقنده اهل ایشلر ظاهرا مراده واصل اولد قلزدن اهل ایشلر (کرت زدست براید چونخل
باش کریم * و رت زدست نباید چوسر و باش آزاد (کرت ناه خطاب معناده د سته مقید در
زدست تقدیرنده در (نخل بونده خرما اغا جیدر (باش فعل امر مفرد مخاطب اول دیمکدر اسمی نختنده
انت و خبری کریم لفظیدر مصراع ثانی اوکی کبیدر اعرابده (محصول بیت) اگر الکدن کلور سه
خرما اغا جی کی کریم اول خرما اغا جینک کرامتی اولد که هر پری ایلر برار قویونک کی که
هر پری بر نسنه به کر کدر و اگر خرما اغا جی کی الکدن کریم اولتی کلر سه باری سرو کی آزاد
اول یعنی سرو بار و بردن آزاد اولدی یعنی کینده تعلق دینادن سالم اول حضور ایلر سین
سرو کی آزاد اول کیمسه به جفا ایلر دین معنایه جفا ایش (وعظ) دو کس
مردند و تحسیر بردن آن که داشت و نخورد و آن که دانست و نکرد (محصول ترکیب) ایکی
کیمسه اولدیبار و تحسیر ایلندیلر یعنی حسرتله کتدیبار بری اولد که ماله مالک اولدی
و میدی و بری اولر که علمه مالک اولدی و مو جیبیله عمل ایلدی (قطعه) کس نبیند
بخیل فاضل را * که نه در عیب گفتنش کوشد (بخیل فاضل بیانیه (و رادات مفعول

(که حرف بیان) نه حرف نفي معناده کوشده مقید در پس فعل نفي مستعمل اولور (در عیب
(در حرف صله گفتنش شین ضمیر بخیل فاضله راجع در (محصول بیت) کیمسه فاضل بخیلی
کورمن که انک عیبی سوزیلکه دور شیمه یعنی عیب بن تعدید ایلکه سعی ایلر البته حاصلی فضل
بخل عیبی سترایلر هر نقدر فاضل ایسه ده (ور کریمی دو صد کنده دارد) کریمش عیبها فرو پوشد
کریمی یا حرف وحدت (فروادات ناکید) (محصول بیت) اما اگر بر کریمک ایکیوز عیبی
و گاهی اولور سه کریمی واحسانی جیع عیب بنی سترایلر (خانه الکتاب) تمام شد کتاب کاستان

والله المستعان درین جمله چنان که رسم مؤلفانست از شعر متقدمان بطریق استعاره تلفیقی
رفت) والله مبتدا (المستعان اسم مفعول در استفعال بایندن لفظا مر فوع خبر مبتدا در (معاونت
طلب اولان کیمسه به مستعان دیرلر بونده الله در (درین جمله یعنی جیع کابده بورایه کلنجه پس سکر
بایه حصر ایدنلر معقول ایلر (رسم مؤلفان لامیه عادت مؤلفان دیمکدر) شعر متقدمان لامیه
تلفیقی تفعلیل بایندن مصدر در بر شبنی بر سنه به ضم ایدوب قانعیه دیرلر (محصول ترکیب) کتاب
کستان تمام اولدی و مستعان الله تعالی در یعنی عون اندن مطلوب بدر کتاب ده انک اعانتیه تمام
اولدی بوجیع کابده انجلین که مؤلفین متقدمینک عادت بدر یعنی قدیم مؤلفینک قانون بدر شهرای
متقدمینک اشعارندن استعاره طریقیه تلفیقی واقع اولدی یعنی سوزیمه کیمسه سوز بنی قائم
غیر یلر قائم بنی کی بلکه بونده واقع اولان نظم و نثر هب بدمدر تکه حریری مقاماتنده بویه بیورمش
و معشرات السحریه صاحبی بونلره تقایدا ایلش تکه دیباچه سنده یازمش (بیت) کهن خرقه
خویش پیراستن * به از جامه عاریت خواستن) کهن خرقه خویش بیانیه و لامیه در (پیراستن بزمک
وسلمک معناسنده در (جامه عاریت بیانیه) (محصول بیت) کشی کندینک اسکی خرقه سنی بایوب
اصلاح ایلسی جامه عاریتی خلقندن استمکن یکدر حاصلی کندینک اسکی لباسنی بایوب کیمک
الک عاریت لباسنی کیمکدن یکدر (مصراع اولک معناسنی کندی کهنه خرقه ایلر بزمک یعنی انی
کیمک دیوب وحاشیده بکهن خرقه خویش تقدیرنده در دیمک بیتنه زباده نامعقول و تزینق لباس
کبدر مکدر (غالب گفتار سعدی طرب انکیزست و طیبیت آمیز و کوتاه نظران را بدین علت زبان

طعن دراز کرد که مغز دماغ بیهوده بردن و دود چراغ بی فائده خوردن کار خردمندان نیست ولیکن
بر رأی روشن صاحب دلان که روی سخن در ایشانست پوشیده نمائند که در موعظه های شافی
در سلاک عبارت کشیده است و داروی تلخ نصیحت بشهد ظرافت بر آمیخته ناطع مخاطب ملول
نشود و از دوات قبول محروم نمائند) غالب گفتار سعدی لامیه لدر و مبتدا (طرب انکیز و وصف
ترکیب درو خبر مبتدا) (انکیز بایندن قو برمی و پیدا ایلک یعنی طرب قو پارچی و پیدا ایلدی دیمکدر
(انکیز بختندن اخذ ایدنلر خطا ایلر) (و طیبیت آمیز و وصف ترکیب در (طیبیت مصدر در طاب
بطیب دن ایلک و کوزلک معناسنه) (آمیز بایندن قرشدره معناسنه) (آمیز بختندن اخذ ایدنلر خطا
ایلر) (و کوتاه نظر بصیر تسز دیمکدر) (الف و نون ادات جمده حاصلی وصف ترکیب در
(و را حرف تخصیص) (بدین علت بوعلتله یعنی گفتار سعدی طرب انکیز و طیبیت آمیز اولدی یعنی
جهتندن بصیر تسز لک زبان طعنی دراز اولور) (که حرف بیان) (مغز دماغ بیهوده مغز
بونده بینی معناسنده در دماغ بونده بینی طوران بر مراد باشد) (مغز دماغ لامیه و بیانیه در
(مغز بر دنگ مقدم مفعولی در باطل پره امک چکیمکدن عبارتندر) (دود چراغ بی فائده لامیه
و بیانیه در سابق کی باطل پره تضییع اوقات ایلکه دیرلر) (دود خوردنک مقدم مفعولی در) (رأی
روشن صاحب دلان بیانیه و لامیه در) (که حرف رابط صفت) (روی سخن لامیه در مجازا) (در ایشان
(در حرف صله در یا معناسنه) (پوشیده نمائند مخنی قائمیه دیمکدر) (در موعظه های شافی بیانیه لدر

رد این سید علی
و سروری

رد شعی

عظله های (نسخه)

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

(در انجو) (موعظه مصدر مقید و عطف معناسنه) (وها ادات جمع) (در حرف صله) (سلاک عبارت
بیانیه) (سلاک سینک کسری و لامک سکونیه دیری ایلکنه دیرلر) (داروی تلخ نصیحت
بیانیه لدر) (با حرف مصاحبت) (شهد ظرافت بیانیه شهد کوج بانه دیرلر) (بر حرف
ناکید) (آمیزته ماضیدن قسم مفرد غائب قرشدر مش دیمکدر) (محصول ترکیب) (سعدینک
اکثر کلماتی طرب انکیز در و طیبیت آمیز و بصیر تسز لک سعدینک کلامی بویه اولدی یعنی علتله
زبان طعنلری دراز اولور که مغز دماغ بیهوده ایلتمک و دود چراغ بی فائده ییک عقلا ایشی
دکدر اما صاحب دلرک رأی روشنیه که سوزک ظاهری و توجهی انلره در مخنی قائمیه که
شفا و بر بی نصیحتنلر انجوسنی سلاک عبارتله چکیمشدر یعنی جوهر کبی کلماتی ترکیب و ترتیب
ایلشد رد مخنی نصیحت آجی داروسنی شهد ظرافتله قرشدر مشدر تا کیم مخاطبک طبعی
ملول اولیه و دوات قبولدن محروم قائمیه (مشوی) (مانصیحت بجای خود کردیم
* روز کاری درین بسم بر دیم) (بجای خود تقدیری) (بجای خود شد ضرورت وزن
ایچون حذف و ایصال اولدی ضمیر نصیحتیه راجع در) (روز کاری یا حرف وحدت
(درین یعنی در نصیحت) (بسر یا حرف صله حده و غایبه دیمکدر) (بر دیم ایلتمک دیمکدر
(محصول بیت) (نصیحتی محله ایلتمک بر زمانی یعنی بر مدتی بونصیحتیه حده و غایبه
ایلتمک حاصلی بر مدت بویله عمر یکوردک) (کرتیاید بکوش رغبت کس * بر رسولان
پیام باشد و بس) (نباید فاعلی نصیحتدر) (با حرف صله) (کوش رغبت کس بیانیه
و لامیه در) (کوش رغبتدن مراد رغبتله دیکمکدر) (رسول ایلچی و خبرچی در
یعنی خبر ایلدوب کتورچی به دیرلر فاعل یعنی فاعلدر) (پیام خبر در) (بس انجق دیمکدر
(محصول بیت) (اگر بنم نصیحتیم کیمسه نک کوش رغبتنه کلر سه یعنی کیمسه رغبتله
ایشیدوب دیکمکدر سه با که نسبه لازم کلر زیرا خبر جیلر اوزرینه خبر و بر مکدر
لازم اولان انجق قبول ایدنر مک لازم دکل زیر) (و ما علی الرسول الا البلاغ) (در یعنی
خبرچی اوزرینه واجب اولان همان ایصال خبر در انجق طوتد رمق دکدر) (قطعه)
یا ناظر افیه سل بالله مرجه * علی المصنف واستغفر لکاتبه) (یا حرف ندا) (ناظر اماندای
غیر مقصوده یعنی نکره) (فیه ضمیر کتاب کستانه راجع در) (سل سینک فتحی و سکون لامیه فعل
امر مفرد مخاطبدر سئل یسئل دن همزه سماعا حذف اولتمشدر اما سال یسال دن اولنجه عین
الفعل قیاسا حذف اولتمش اولور) (بالله بامن معناسنه در بعض نسخه ده الله دوشمشدر بینه
بومعنايه) (مرجه مفعول سلددر) (علی المصنف سله و یا مرجه متعلقدر) (واستغفر سله معطوفدر
(لکاتبه استغفره متعلق) (و ضمیر کاتبه راجع در) (محصول بیت) (ای کتاب کستانه ناظر اولان
یعنی مطالعه ایدن الله تعالیدن مصنفه رحت استه و کاتبه غفران طلب ایلر) (واطلب لنفسک
من خیر تریده * من بعد ذلك غفرانا لصاحبه) (واو حرف عطف) (اطلب فعل امر مفرد
مخاطب طلب ایلر دیمکدر) (لنفسک اطلبه متعلقدر) (من خیرده) (ترید فعل مضارع مفرد مذکر
مخاطب) (به بانقوبت عمل ایچون کلشدر تقدیری تریده در) (من بعد ذلك غفرانا بر مقدر اطلبک
مفعول به صریحدر) (واصاحبه غیر صریحی) (محصول بیت) (دخی ای کستانه ناظر اولان کیمسه
دخی نفسکه استند یکک خیری طلب ایلر یعنی هر نه خیر که مراد کدرانی خدادن طلب ایلر
و بوسؤال و طلبد نصکره صاحبه و مالکنه غفران طلب ایلر) (معلوم اوله که صحیح نسخه لدر
بیت اولده سل بالله در و بعضنده سل لله در) (اما حرف جر سزسل الله هیچ برنده واقع دکل زیر
بویه اولنجه ناموزون اولور که بوجر بسط متمدنر که او چخی جزئی سالددر یعنی مستغفران

رد شرح جع

ایکن شراح جیعا سل الله یازمشلریس معلومد رکه اشعار عرب اوزاننده قاعسرلر ایمش

تم الكتاب بعون الملك الوهاب

تاریخ کتاب

شودم که شرحه هاتف دیدی تمت غدایدی صور رایسک سال هجرت

صفر ماهینک اوچجیدی روزی که تکمیلینی مولی قیلدی روزی

مبارک اولسون او قویوب یازانه

دخی سهو و خطا سینی دوزانه

غدد ۱۰۰۴

قد کل طبع هذا الشرح المنشرخ بمطالعته القلوب * المؤسس علی ابدع الطرح و احسن
الاسلوب * فی عهد سلطنة السلطان الاعظم * والخاقان الاکثم * خادم الحرمين المحترمين
مالک البرین والبحرین * المبدد لشمل اعدائه بالعوالی والشوارف * المجدد بالمعالي ما تدری
من العوارف والمعارف * المتوسد فی اریکه الخلافة الکبری * النی لا اشرف منها ولا اسمی *
السلطان ابن السلطان السلطان الغازی * عبد المجید خان * ابن السلطان الغازی محمود
خان * لا زالت ریاض شوقه بنسایم الظفر باسمه الزهر * ولا برحت اغصان معالم
جلالته نهتف فیها هوائف التأیید بسورق القمح والنصر * وذلك فی دار الطباعة العامرة
ببلدة اسلامبول الفاخرة * حرسها الله سبحانه وتعالى مع سائر البلاد بحفظه الصمدانی *
من الجهات الست بالضع المثنی * بمعرفه العبد المحتاج الی آلاء ربه (محمد لیب)
وكان الاختتام * اوائل صفر الحیر * المزیل لکل ضیر * لسنة ست وسبعین
وما بین والف من الاعوام * من هجرة سيدنا ومولانا محمد
عليه وعلى آله الصلاة والسلام * ما فاح مسك
الختام * ولا ح البدر التمام

(باصلحه دفعه ثانیده تاریخ دیدم)

(کستان سودیسی اولدی طبعله یک دلکشای)

۱۲۷۶